

signa ita disposita: ut cum sex cœlo peruagentur: sex sub terra occultari necesse sit. sic lapsa: & orta recte dictum. Satis est mihi Quintilianī autoritas precipientis: ut prius ortum: q̄ occasum dicamus. illud quoq; aduertendum erit signorū ortū & occasum duplici modo fieri: & heliace: & cosmice: heliace: q̄n sol longe abest a signo: ut uix illud uidere possit: & tūc signū apparere incipiet. Sed quādo per splendore oriētis solis uideri desinit: tūc signum occidere dicemus. Cosmicus autē ortus: qui fit ipsa mundi: & diei rōne: hoc est semel per diem cum de inferiore hemispherio ad superius signa ascendunt. Occasus uero cum a superiore descendunt ad inferius.

Officioq; leuem non auersatus honorem
 Huic tibi deuoto numine dexter ades.
Sacra recognosces annalibus eruta priscis.
 Et quo sit merito quæq; notata dies.

OFFICIOq; leuem non auersatus honorem. Deuotum autē officium Germanico figurate dicitur ut illud: Dirige nauis iter. Sumptū est enim ab his qui se diis immortalibus deuouebant. SACRA recognosces: Propositio summæ totius operis reddidit docilem auditorem nunc captatur attentio cum ea se dicturum pollicetur: quæ ad deorū religionem pertinent: cæteri uero sacris alia publica sunt: & alia priuata. Publica quæ pro populo fiunt. Priuata quæ pro singulis familiis: quoq; ea peregrina dicebantur autore Festo quæ Romā ab aliis urbibus religionis gratia aduecta fuerant. Constat sane Cadmum Agenoris filium ut Eusebius refert mysteria & solennitates deorū primum oīum græcis tradidisse: & deinde Orpheum: Linum ac Museum qui nihil aliud q̄ ægyptiorum ac phœnicum cōmenta græciæ relinquerunt. Vnde ad nostros multa fluxere. ANNALIBVS eruta priscis. Hi sunt fasti qui per annos singulos (ut diximus) scribebantur & signatis temporibus tantum illustria continebant: quicq; Ouidio & tempora: & dierum festorum ordinem suppeditarunt sicuti & multo ante Gn. Flauio appii cæci scribæ. Neq; enim fastos tantum uocamus uolumina poetarum qui sacra tecinerunt sed annales libros: qui notia consulum: qui temporū notas: qui uirtutum indicia suggerebant: nec plenas amplectebantur historias sed breuē quādā traditionē rerū illustrium. Itaq; a pbatissimis autoribus merito annales uocant. Nouimus enim esse annales ut A. Gel. refert cum res gestæ pluriū annorū obseruato cuiusq; anni ordie cōponunt: qui (ut placuit Sempronio Afellioni) multū differūt ab historia. Hac enim quibus cōsiliis: qua rōne res gestæ fuerint demonstrat: illi autē tantummodo qd factū quoq; anno gestū sit aliqd ondunt & neq; alacriore quæq; ad temp. defendendā: neq; legniores reddere possunt ad res pperā faciendas. Sciendū tñ placere Ciceroni in primo ad Herenniū historiā esse rem gestā sed ab ætatis nostræ memoria remotā cum alii cōtra senserint earū uidelicet rerū pprie historiā esse quibus interfuerit is qui narret. Vnde Verrius Flaccus in libro de significatione uerborum quarto uideri posse inquit non nihil rationis esse in ea opinione qd historia græce significet rerum cognitionem præsentium: a qua nonnulli annales differre uoluerunt: quod eorum proprie temporū sint: quæ ætas nostra non nouit: licet usus ista confundat ut Seruius scribit.

EXCIPE: cæsaris germanici fauorē implorat: ut & ingenio faueat & opus hoc tranquilla mēte suscipiat. Statq; uersus: si suscipe aut accipe dixisset: sed ut cōmoueret affectū. Excipe dixit: nā excipimus cadentes: aut in calamitatē collapsos. Vir. in. iiii. ænei. Heu quiste casus deiectā coniuge tato Excipit: aut quæ digna satis fortuna reuifit. Idem quod nunc Oui. in libris de ponto fecit: peregrinos brute libellos Excipe: dūq; aliquo quolibet abde loco: & hoc cum esset in ipsa exilii calamitate: & inde librum emitteret. Excipe igitur accipe aut suscipe.

OCÆsar germanice: de germanico Drus. filio intelligas: non de Tyberio: qui nunq; germanicus dictus est. Cæsar cognomen est Iuliorum: & post diuum Iulium imperatores cæsares quoq; cognominati sunt & cæsar a cædo deducitur: hoc est a cæso matris utero. Nā qui primus sic dictus est. Ply. teste lib. 7 ex utero matris cæso tractus fuit. **HOC** opus: hos fastorū libros. **PACATO** uultu: pacato & tranquillo animo. Nam uultus ut Marcel. ostēdit est uolūtas: quæ pro motu animi in facie ostēdit. inde est illud Aristotelicum per hæc signa exteriora cognoscimus interiora. hoc ideo uult dicere poeta cum cæteri mihi sint subirati esto tu pacatior nec succēseas his libris: quæadmodū prius oēs amatorix arti succēserūt. **ET** dirige iter timidæ nauis: per trāslationē a gubernatoribus nauiuū sumptam: hoc est dirige cursum ingenii mei. **TIMIDÆ** dixit: cum scripta eius non essent oībus grata uelut illius qui Augustum offenderat: uel timidæ: cum animo uolueret ad quem eruditissimum principem scriberet: facere non poterat: quin commoueretur: ut paulo quoq; inferius ostendet.

OFFICIO: nūc a seipso beniuolentiā captat: rem suā deprimēs petēsq; fauorē: deuouens id numeris illi. **ET** nō auersatus: tu o germanice nō aspernatus: quasi qui nō paruificeris. **LEVem** honorē: quasi exiguum hoc munus horū librorū. **ADES** dexter numine: ppitius tuo nutu & fauore. **HVIC** officio: officioso labori meo.

TIBI deuoto: qd in ppetuū tibi deuouet & tradit. **Trāslatūq;** id inde est ab his: qui post re diuinā in perpetuū diis se tradebāt: seu deuouebāt: offm est cōgruis uniuscuiusq; actus honos dē q̄si honestū onus ut Var. placet. **SACRA**: nunc a rebus ipsis beniuolentiā captat: & auditore attentiorē reddit: rebusq; autoritatē facit a uetustate. **RE** cognosces: o germanice: iā quæ aliis forte legisti libris: releges seriofius in meis. **SACRA**: quæ ad deorū cultū ptinet & ceremonias: & statos dies. Sacra enim sunt ut Martiano iuriscōsulto placet: que publice cōsecrata sunt: non priuatim. **ER** VTA priscis annalibus: magna cura & diligentia excerpta ab antiquorū poetarum fastis: & pontificum monumentis: & uetustis annalibus. **ET** **RE** cognosces quo merito: quo meritorum præmio: id est qua celebritate. **SIT** Notata: scripta in priscis annalibus.

ANTO.
FAN.
Auerfari.

Sacra publica.
Sacra priuata.
Quis sacra tradit græcis.
Fasti.

Annales
Historiæ

Historiæ diffinitio.

PAV.
MAR.

ANT. FAN. Germanicus. **INVENIES** illic & festa domestica uobis. Iterum captatur attentio: quod dicturum se pollicetur quae ad Germanicum & Caesares pertinent. Sic Virg. in primo Georg. Ferte simul faunigq; pedem dryadesq; puella Munera uestra cano. Saepe tibi pater est: saepe legendus auus. Germanico drusus. Germanicus pater natura fuit is quem in germania defunctum Augustus ita laudauit: ut deos precatus sit ut similes ei caesares suos facerent. Sed hic Tyberium accipimus qui ab Augusto adoptatus est coactus prius Germanicum adoptare. Quare Suetonius Germanicum Tyberii filium uocat ut Tyberius orbatus utroq; filio: quorum Germanicus in Syria: Drusus Romae obierat: secessu; Campaniae petit. Auus autem Germanici est Caesar Augustus cui Nero uxorem suam Lium Drusillam grauidam & ante iam apud se Tyberium enixam concessit: quae cum Augusto nupsit et intra mensem tertium teste Suetonio Drusum Germanici patrem peperit: unde suspitio fuit eum ex uirrico per adulterii consuetudinem procreatum: quem Augustus tanto pere dilexit ut cohaerere; filii instituerit. Hic Drusus augusti priuignus autore Plutarcho ex duabus Antonii & Octaviae filiabus: alteram hoc est Antoniam minorem pudicitia & forma praecelaram duxit uxorem: ex qua Germanicus & Claudius nati sunt. Hanc esse Antoniam existimat quam Plinius scribit nunquam expulisse: nam altera quam Antoniam maiorem Suetonius uocat nupsit Domitio auo eius Neronis: qui fuit detestabili crudelitate notissimus. **PICTOS** signantia fastos: Minio uel rubrica: quae Troianis temporibus in honore fuit teste Homero qui naues ea commendat. Hinc illud est Martialis: Et qui purpureis iam tertia nomina fastis iane refers. Fuit & apud Romanos Miniu ut Plinius tradit non solum maxime sedentia sacrae religionis: quod in scriptura uoluminum usurpabant: quoque Iouis ipsius simulachri faciem festis diebus illini solitam autor est Verris. Quod ideo fieri consueuit ut quidam putant quia Iuppiter est aether: cui elemeto minium simile est: ideoque apud aethiopes dei omnes & proceres minio illinuntur quia a Ioue: id est a deo omnis potestas est: & dii omnes membra Iouis censentur ut Coelicolae mea membra dei. Hinc & fasti deorum festa & nomina continentes minio pingebantur. Eo illitum fuisse legimus anseris capitolini signum quod saepe abstergebatur cuius eius esset necessarius splendor autore Plutarcho. **TV** Quoque cum druso praemia fratre feret: Hic Drusus Tyberii filius fluxioris remissiorisque animi fuisse dicitur: adeo ut Tyberius eum non dilexerit patria charitate: a quo fertur increpitus quod cimam brassicae fastidiret: Augustus uero eum ac Germanicum secundos haeredes instituit Drusum quod ex trietate Germanicum uero una cum liberis tribus sexus uirilium ex partibus reliquit. Sane autor Drusos generis ut ait Suetonio a Drauso duce hostium cominus trucidato sibi ac posteris suis cognomen inuenit. **CAESARIS** arma canant alii: Augustus Caesarem accipe qui uis diuinos honores meruit: cuius hoc opus autor inscripserat: ut diximus supra.

Minium rubrica.

Drusus.

PAV. MAR.

QVAE dies: per suos. s. menses & totum annum. De dierum ratione alio loco diximus: & alias: hoc quoque in hoc opere dicemus. Illud non proteribo ciuile Romanorum die diuisum in partem has. Inclinatione: quod tempus est mediae noctis gallicum: diluculum mane. meridiem. occidentum. Supremam tempestatem. Vesperam primam facem. Cocubiam in tepestatem. Quod latius apud Aurelium Theodotum in primo satur. **INVENIES**: praestat in beniuolentia captanda & attentioe augenda: dicit enim in his fastis iueniri caesarea festa: & patrum & auum germanici relatos in fastos. **INVENIES**: tu germanice. **ILLIC**: in ipsis fastis. **ET** Festa domestica: ex domo tuo caesarea quasi dies festos uis meritis institutos & quos ipsi caesares instituerunt. **VOBIS**: caesaribus. **SAEPE** Est tibi legendus pater: legis facta & merita patris tui. Saepe est tibi legendus auus: hic alii, superere argumentum: quod Tyberio fuerit opus dicendum: cum uideat dicere. Saepe leges facta Augusti patris tui ex adoptione: Saepe facta auum tui Caesaris. Tu autem sic intellige. **SAEPE** est legendus pater Tyberius: quod pater erat ad adoptionem: quoniam dicit iserius de templo concordiae: quod Tyberius dicauit. Saepe est legendus auus: hoc est merita & laudes ipsius augusti. **QVAE**que uirtutis praemium est laudari & a posteritate commendari: quod eum consecuturum dicit. **TV** Quoque feret praemia: consequeris ea praemia & eas laudes. **QVAE** ferunt illi: quae pater & auus consecuti sunt. Signantia pictos fastos: quae signant inscriptos fastorum libros: quasi quae signantur & inscribuntur in fastis & annalibus ut diuturnitati commendentur. **CVM** Druso fratre: quia consequeris tuum: & Drusus frater tuus: per hoc etiam asserunt de Tyberio intelligendum: qui Drusum fratrem habuerit: quoniam in Germania oppetiit: sed affirmari non potest quod ad Tyberium scripserit: cum dicat iserius ut supra diximus: & tuus Augusto nomine dictus auus: auus enim Tyberii: Augustus appellatus non est: sed auus germanici. Praeterea apud Traquillum non inuenies Tyberium germanicum fuisse uocatum cuius de eius agnitione cognomem & signa dicat in numismatibus aut marmoribus inuenisse: Tyberius Caesar Germanicus non intelligitur de hoc: sed de Tyberio filio Drusi: filii huius Tyberii quem pariter cum Caio Germanici filio ex testamento haereditate reliquit: ergo hic cum Druso fratre intelligas de Druso Tyberii filio quia patruelis primus: deinde ex adoptione frater: ea enim conditione Tyberium Augustus adoptauit: ut ipse Germanicum fratris filium adoptaret: & ne decipiaris saxum est in tarpeio monte cum inscriptione Tyberii Neronis germanici ossa ne credas Tyberii imperatoris ossa. Nam subditur ibi diui Augusti pronepotis: cuius nepos erat Drusus Tyberii filius: pronepos Tyberius huius Drusi filius. **CAESARIS** potest hoc & ad Iulium Caesarem referri: & ad Augustum: quoque alter relatus in deos: alter relatum comprobatur & templa multa sacrauit: pluresque dies statos instituit & deorum cultum reformauit. **ALII**: poetae. s. CANANT catada scribant. **ARMA** caesaris: bella per Caesarem gesta & confecta: & erit denotatio cum instrumentum pro re ponitur. **NOS**: canamus. s. **ARAS** caesaris: aras quae caesari dedicatae sunt ob eius merita: uel quas ipse uiuens: aut Augustus consecrasset: & cum aris sacra quoque ab eo instituta. **ET CANANT** quoscumque dies: festos. s. **ILLE** Caesar **ADDIDIT** sacris: fastis sacra referentibus: uel quos ipse sacros & festos esse instituerit uel quos meritis suis sacros fecerit.

EXCVTE corde metus: Ob id quod sequit. **PAG**ina iudiciū docti subitura mouet Principis. **ANT.** **FAN.** enim Germanici gram: quia teste Quintiliano naturalis est pro laboratibus fauor. **DA** mihi te placidū dederis in carmine uires: Nō claudicat hic uerius: quā prima quartī pedis syllaba pducatur: quæ uidet in uerbo dederis corripi debuisse. sustētat enim cæsura cum syllaba unde pes incipit terminet parte orōnis: ut duz sanguis inerat. **VT** Clarō missa legēda deo: Apollini a Clario oppido: quod est in finibus Colophonioꝝ: Vnde Apoll. **Clarius** dicit: correpta antepenultima: ut Qui tripodas clariū lauros qui sydera sentis. Strabo geographus posita est galeus mons & colophon ciuitas ionia: & ante eā Apollinis clariū lucus. Sūt qui a claro insula quod nō placet Clariū cognomen deductū existiment: in qua phœbus Cassandræ uaticinādī artē didicisse. Vnde eā putat a Lycophrone Clarimimallonē appellatā. Nō amittendū hoc loco quod ait Plynius Colophone in Apollinis clariū specu lacunā esse cuius potu mira reddunt oracula breuiore uita bibentiu. Hinc Macrobius apud Ligyreos ait in Thracia esse adytū libro consecratū ex quo reddunt oracula plurimo mero sumpto uti apud clariū aqua epota est fan' oracula. **QVÆ** sit enī culti facundia sensim oris: Cōciliat sibi germanicū laudans eū ab oratoria & poetica facultate. **CIVICA** arma: causarū defensionē: quibus in ciuitate utimur. Ciuica & hostica maiores dixerūt: Deinde ciuilia & hostilia: **PRO** Trepidis reis: Reī dicūtur nō modo qui arguuntur: sed oēs quoꝝ de re disceptatur. Huic enī in uocabulo te

Annue conanti per laudes ire tuorum
Deque meo puidos excute corde metus.
Da mihi te placidū; dederis in carmine uires;
Ingenium uultu statq; caditq; tuo.
Pagina iudiciū docti subitura mouetur
Principis: ut clario missa legenda deo
Quæ sit, enim culti facundia sensimus oris
Ciuica pro trepidis cum tulit arma reis:
Scimus & ad nostras cū se tulit impetus artes
Ingenii currant flumina quanta tui.
Silicet & fas est uates rege uatis habenas.
Auspicio foelix totus & annus eat.

ste Festo a re nomē iditū est. Et sunt alii rei stipulādi alii pmittendi autore Molestino iuriscōsulto a quo Festus aliqua in parte dissentit: Nonius reos inquit esse nō solum crimini & culpæ obnoxios quales hoc loco accipi mus (unde autor addidit. trepidis) sed etiam honesti uel uoti debitores: ut Constituam ante aras uoti reus. **NOSTRAS** artes: Poeticas. Constat enī Germanicū inter studiꝝ suorum monumēta reliquisse comedias græcas. Vnde illud est Nō potes officiu uatis contēnere uates: iudicio p̄cium res habet ista tuo. Qui (nisi te uirtus opera ad maiora tulisset) Gloria periduz summa futurus eras. Huic iuueni ut ait Suetonius oēs corporis animiq; uirtutes & quātæ nemini cuiq; cōtingerūt forma & fortitudo egregia cōciliandæ hominū gratiæ ac p̄merēdi amoris mirū & efficax studiū ingeniu; excellens ita ut & reliquerit comedias quas diximus & oraue rit causas etiā triūphales. **Si Licet** & fas est uates rege uatis habenas: Quia non decebat tantū impatorē poetæ nomine appellari cum diuersarum rerum artifex nominetur a nobiliore subiecto: & haud quāq; par gloria scriptorem & auctorem rerum sequatur ut in Ca. Sal. tradit.

CANNVE: quo audētius scribat rursus germanici fauorē petit. **ANNVE**: faueas aut nutu assensuz p̄stes: quod annuere p̄duplex nō significat: cū per hñ. cōtrariū ostēdat. **CONATI** ire p̄ laudes tuꝝ: mihi qui conor ce lebrare laudes cæsarū: & p̄ trāslationē a uiatoribus: & deambulātibus ire p̄ laudes dixit. **ET** Excute: excutias & repellas. **DE** Meo corde metus puidos: metū quo nūc meū cor p̄ssim tenet puidos ab effectu. quia q̄ me tuit expauescit: Metuebat enī poeta aliqd in publicū edere: cū igratus eēt eius labor ob artē quā scriperat. etiā cū cogitaret ad quē scriberet. **DA** mihi: esto mihi benignus: quo uires in carmia suggerent. cū a teipso p̄de at igratiū meū. **DA** Te placidū mihi: cōcede te nūc mihi pacatū. quietū & benignū. **DE** Dederis uires i carmine: si benignus eris erūt & mihi uires ad scribēdū. & in carmie: & in carmia recte dicimus. Lucanus. Tu satis ad uires romana in carmia dādas. **Dederis** ultima syllaba lōga ptulit uti a ueterib' grāmaticis p̄ceptū est: uelut cōstat ex diomedis monumētis: quæ differre p̄teritū a futuro subiūctiuū uolūt in hoc ut ris p̄ti breue sit: futuri lōgū. sic penultima primæ & secundæ p̄sonæ numeri multitudinis. idē est illud uitā dederitis in andis: & Ennius dixit. Nec mi aurū posco nec mi p̄ciū dederitis. & Ouidius ipse in libris de ponto in elegia. Ite leues elegi: Et maris Ionii trāseritis aquas. & in eadē elegia Copta nec uobis ullo phibēte uidēdi cōsulis ut limen cōtingeritis erit. & sæpe alias eodē modo utimur. Horatius quoq; in carminibus dederis lōgū fecit Cūsta manus auidas fugiūt hæredes amico. **Quæ dederis aīo. INGENIū** meū. **STAT** & cadit uultu tuo: quāsi p̄dēs a uultu tuo. firmū & ualidū erit: si tu mihi pacatior & lenior eris. **CONCIDE**: si tu eris lubirator ergo pacatior esto. **PAGI**na cōmēdatio germanici a doctria: quæ horrescat: quia sua scripta cæsura illius supponat: ac si Apollinis iudiciū eēt subituri. **PAGI**na subitura iudiciū docti p̄cipis: liber hic meus seu poemata n̄ra uētura sub tuā cæsura: quia p̄iceps doct' & erudit'. **MOVE**t: cōmouet & horrescit: ne quo errore possit anotari. **VT** missa legēda clario deo: ac si apud Apollinē legēda mitteret: quia clarius dictus est a Clario oppido in Ionia nō lōge a Colophone: et Clario isula: ubi sūma religiōe colebat. **Pagina** Pōpeio teste dictæ quæ in libris suā quæq; obtineant regionē: ut pagit: uel a p̄gēdo quæ in illis uersus p̄gunt. i. figunt. **QVÆ** sit: cōmēdatio germanici ab eloquētiæ laudib': cū sæpe reos defēdisset: & ut Sue. ait cās orasset et triūphales. **SENSIMUS** enī: uidimus aut audiuimus. **QVÆ** sit facundia culti oris: eloquētia oris exculti & ornati. **CONTULIT** arma ciuica: ciuilia: hoc est ciuiles defensionē i foro: seu cū cās ciuiles egit. **PRO** trepidis reis: p̄ his quæ alicui' criminis iudicib' eēt accusati: trepidatib': hoc ē me tuētibus ne morti dānarent. **REUS** enī a re. debēda dī: & magnæ dat laudi Cicero iuuenibus reos defendere. **SCIMUS**: nunc ab eloquētia poetica cōmēdat. erat enim & clarus orator & poeta illustris de quo Trāquillus.

Clarius deus.

Rei

PAV. MAR.

Oēs germanico corporis animiq; uirtutes: & quātas nemini cuiq; cōtigisse satis cōstat formā & fortitudinē em
egregiā. Ingeniū in utroq; eloquētiā doctrināq; gnē pcellēs. & paulopost iter cætera studioq; monumētā reli
quit & comœdias græcas. poetā igit ondit cū ondat comicū. **SC**imus q̄ta: q̄ magna. **FLV**mina currāt inge
nii tui: q̄si quā magnū & q̄ fertile ingeniū hēas: p trāslationē locutus est ab aquarū copia ex uberrimo flumine
cū ita exuberaret illius ingeniū. **CVM** impetus: hoc est scribēdi ardor: Tulit se ad n̄ras ardes: ad poeticē ipsa:
hoc est cū subit ille ardor poemata scribēdi. **Impetus** enī ardor seu desideriū est. ide in heroid. Est mihi p fauas
impetus ire feras. **SI Licet**: cum a poetice cōmēdarit: petit ut poeta poetam regat: ac si diceret: si nō uis ut prin
ceps saltē faueas ut poeta: & cū pudore locutus est: ne temeritatis argueret. **SI Licet**: quo ad humana. **SI**
Fas est: quo ad diuina. **TV** Vates rege habenas uatis. i. rege ingeniū meuz: p trāslationē ab equisumptam quā
habenis: hoc est loris reguntur. **VT** Totus annus: quē ego scripturus sum. **EAT** Ecce: auspicio fauore tuo
quasi foelix: Te mihi fauente sit auspiciatus ānus.

ANT.
FAN.

EMPora digereret. Narratiōis initiū est
Vbi meminisse debemus q̄ ut ait Plyn
us dierū āni solisq; motus ppe in explica
bilis rō est. **Quare** & Soligenes a cæsare

De anno

dictatore ad redigēdos ānos ad solis cursū adhibitus
errores suos sæpe correxit & non solū apud Roma
nos regnante Romulo sed apud græcos quoq; an
nus ignorabatur solis itineri congruens: quem quidam p̄tiant primos omnium hominum ægyptios con
perisse & in menses. xii. ait Eusebius diuisisse ad quos teste Strabōe Eudoxus cuius supra meminimus cum Pla
tone p̄fectus est: necnō & Thales milestus: quē nōnulli autore Laertio primū ferūt annū in. ccclxy. dies diuisi
se. Romā igit autore Romulo annū decē mēstū habuerūt a Martio auspiciates adeo ut eius die prima aris ue
stalibus ignes accēderēt. Laureas mutarēt fenatus & populus comitia agerēt. matronæ feruis suis coenas pone
rēt ut honore p̄mptius obsequiū puocarēt. Hūc primū āni mensem fuisse illud testat qd̄ mēses q̄ ab hoc ḡntus
est. Quintilis dicebat. deide numero decurrēte decēber itra diē trecētesimū q̄rtū āni circuitū finiebat. ita ut sex
mēses. xxx. q̄ttuor uero reliq; uno ac. xxx. diebus expedirent & Martiū āni principiū hēre uoluerūt pp martem
suā gētis auctorē: qui ex ilia Romulū ac remū genuisse d̄r: ut Donec regina sacerdos Marte grauis geminā ptu
dabit ilia plē. Fuerūt sane nōnulli grāmaticoq; teste. A. Gel. q̄ disputarūt Homeri quoq; a tate sicuti Romuli an
nū nō. xii. mēsiū fuisse sed decē. Lege Plutarchū in Numa qui ēt tradit duodecim mēses fuisse sub Romulo ac
multos aliter sensisse ut dicemus in secūdo huius opis libro. **CONDITOR** urbis: Inter autores de cōditis urbi
bus est tāta dissensio ut ne urbis Romæ origo (ut ait Ser.) diligēter possit agnosci. Salu. enī urbē Romā inq̄t cō
didere atq; habuere initio Troiani & cū iis aborigines. Alii autore Solino sunt q̄ uideri uelint Romæ ab Euā
dro uocabulū datū: qui cū oppidū primū offendisset: quod extructū antea iuuētus latina ualentiam dixerat fer
uata significans impositi prius nominis romam græce: id est ualentiam nominauit. secundum quos ait Vir
gilius. Tum rex Euādrus Romanæ conditor arcis. Alii dicunt Troia capta quosdam ex Achiuis in ea loca ubi
nunc Roma est deuenisse per Tyberim deinde suadente Roma nobilissima captiuarū: quæ iis comes erat. **L**
cētis nauibus posuisse sedes struxisse moenia & oppidū ab ea romā appellasse. Alii scribūt Romā nō captiuaz
fuisse: sed ab Ascanio natā /Eneæ neptē. Cæterū Varro autor diligētissimus cum quo pene oēs historiographi
sentiūt Romam a Romulo cōditā dicit: quā is de suo noīe (ut ait Festus) ideo Romā non Romulā appellauit
ut ampliore uocabuli significatu p̄speriora suæ patriæ ominaret. Lege Decadē primā earū quas Pomponius
scripsit hoc tpe ubi nihil ad urbis originē attinēs p̄termisit historicus doctissimus & poeta. Illud aut Promathi
onis ne referri qd̄ dignū existimauerim. q̄ memoriæ pdidit Romulū & Remū /Eneæ filios infantes in Italiā
fuisse delatos. ubi meritis nauibus mansere incolumes & Romam a fortitudine nuncuparunt.

PAV.
MAR.

EMPora: nūc aggredī āni rōnē: quē alii aliter obseruabāt. nā ut est in saturnalibus apud Ma
crobiū. Arcades annū tribus mēsiibus explicabāt. Arcananes sex. Græci cæteri. cccliii. dieb⁹ cō
putabāt. Romani. x. mēsiibus a Romulo. Herodotus ægyptios. xii. mēsiibus ānū habuisse refert.
De his idē Macrobius: āni certus modus apud solos ægyptios semp fuit. Ply. tñ li. 7. inq̄t annuz
æstare unū determinabāt: alterū hyeme. Alii q̄dripartitis t̄pibus sicut arcades: quoq; anni trime
stres fuere quidā lunæ senio ut ægyptiū. Itaq; apud eos aliqui singula milia ānoꝝ uixisse pduntur. Licinius Ma
cer. & L. Fenestella annū xii. mensiū fuisse scribūt. cui sniæ repugnat decēber: qui ultimus erat: & decimus est a
Martio cū mēses a numero dicerent. M. Varro & Fuluius nobilior & Iunius gracchus scribūt numerū mēsiū
romanos a latinis accepisse. Annū aut duplicē eē cōstat: naturalē & ciuilē. alterū sc̄d̄m cursum astroꝝ: alterum
arbitrio gētū. Vnde & Cares sicut Acarnanes semestrē hēbāt annū Hæbrei cū ad lunā regerent differenter
ānos cōputabāt. alterū duodecim alterū tredecim mēsiū. ut geminus illis ānus. v. &. xx. lunæ cursibus cōpleret.
Lauinii quoq; tredecim mēsiū ānus fuit At albæ decē. Vñ forte Romulus suū decē mēsiū esse uoluit. Primūq;
matri p̄ri dicauit Numa uero duos mēses addidit Ianuariū quē primū instituit: & februariū quē ultimū: sed a
decēuiris post Ianuariū februariū nūeratus est. Verū Fuluius hos duos mēses a Tarquinio p̄isco additos re
tulit. Sed postea cū dephēsus eēt error qd̄ ānus nō certo ordine seruaret. Cœpit græcoꝝ more multoꝝ dierū
intercalatio fieri: ut ad naturalē cursum ānus redigeret. **QVI** est. ccclxy. dierū & q̄rta parte diei. Data est cu
ra p̄tificibus: q̄ rē deprauarūt. Inde Cæsar p̄ti. max. In tertio consulatu cū habuit collegā Marcū & miliū lepi
dū. Adhibito fosygene figulo eius artis perito: rē emēdauit. Intercalares dies. lxxiii. addidit nouēbri & decēbri
& ānū ciuilē formauit ad solis cursum: sublato oī mēse intercalari: & diebus. ccclv. q̄bus cōstabat prius ciuilis an

nos addidit decē & pp̄ q̄rtā partē diei q̄ erat ad supplementū: instituit ut q̄rto quoq̄ āno mense february adderet dies unus: & cū intercalatio fieri deberet definēte āno: sacerdotes faciebāt ieiunte āno q̄rto: & rursus erratur est: xxxvi. ānis. Augustus cæsar p̄specto sacerdotū errore: emēdauit ānū. M. Cætorio & C. Asinio gallo cons. Siquis plura de āno uelit plegat Cælorinū & Macrobiū: a q̄bus nos pauca de multis excerptimus. CONDITOR urbis: hoc est Romulus q̄ urbē cōdidit de quo suo mēse dicef. **CVM** digereret tpa: disposeret & ordinaret ānū ciuile & mēses. **CON**stituit eē bis q̄nq̄ mēses in āno suo a se digesto. cōstituit ānū suū e decē mensū. **VRBIS**: urbs est sc̄dm marcellū iuriscōsultū Roma q̄ muro cingeref. **Vt** Alphenus ait. Roma est quātū cōtinētia ædificia eēnt. Paulus iuriscōsultus urbis inq̄t appellatio muris cōtinētibusq̄ ædificiis finis: Pōponius iuriscōsultus de uerbog: significatiōe urbs ab urbo appellata est: urbare est aratro diffinire. & Varro ait urbū appellari curuaturā aratri: q̄ in urbe cōdēda adhiberi solet: inde est apud Virgiliū urbē designat aratro. & inferius libro q̄rto. Apta dies legif q̄ mœnia signet aratro. & paulopost. Ille tenēs stiuā designat mœnia fulco. **MENS**es: mēsis απότησ μνησ q̄ est luna Nā lunæ rōne mēsis cōstitutus est. Vnde Varro mēsis a lunæ motu dictus: dum ab sole profecta rursus redit ad eum luna: ægyptii quoq̄ menam uocauerē lunā Herodoto teste.

Scilicet arma magis q̄ sydera romule noras

Curaq̄ finitimos uincere maior erat
Est tamen & ratio cæsar q̄ mouerat illum.

Errorēq̄ suū quo tueatur habet.
Quod satis est utero m̄is dū prodeat infans
Hoc anno statuit temporis esse satis

SCILICET Arma magis q̄ sydera Romule noras. Plutarchus autor est Romulū acerbē bellicosū ac pene bellādi amore insanū fuisse: quē Festus Romulū inq̄t a robore noiātū. Eundē tamē nō ineruditū fuisse q̄dā memoriæ pdiderūt: Sed qm̄ hostes sunt disciplinarū labores (ut a Platone traditū est) ignorauit rex acri q̄dē ingenio sed agresti atq̄ in rebus bellicis occupato solē e cuius cursu ānus colligif nō ante trecetesimū ac sexagesimū quintū diē abūdāte in sup̄ q̄drate ad eundē a quo incepit zodiaci gra-

ANT.
FAN.

dū reuertī. Cuius rei nō ignarus Cæsar Augustus āno iam pridē a Numa pōpilio in duodecī mēses distributo additis Ianuario ac Februario: posteaq̄ a Iulio cæsare ad cursum solis accōmodato & aliog: negligētia conturbato atq̄ cōfuso rōnē tēpog: nō sine maxima sua laude fundauit intercalantiū correctis erroribus. Nec nos moueat q̄d quædā a maioribus n̄is tradita astrologog: ætatis n̄æ cōputationibus non r̄ndent. facit enim id & viii. sphæræ motus & quadrantis longitudo superabūdantis temporis modum excedens & intellecta quidē: sed ideo sp̄reta quod & parum t̄pis superabūdāt & sex horæ quater ductæ cōficiunt integrum diem. Nec fallum est, quod Plutarchus docet inæqualitatem temporum uel hoc tempore quo ad summum astrologiæ peruentum est Mathematicorum peritiā uincere: ita ut eorum numeri ac supputationes p̄sæpe fallantur.

QVOD Satis est utero matris dum prodeat infans: Medici ac philosophi illū res opinantur postq̄ mulieris uterus conceperit semen esse hominem gignendi summum finem decem menses. Vnde illud est Plauti in Cistellaria tum illa quam compresserat decimo post mense exacto hic peperit filiam: & P. Scipionem qui prior Africanus appellatus est decimo mense legimus in lucem editum. Qua opinione adduci Romulus potuit ut annum in decem menses diuideret: Plynius tamen scribit usq̄ ad initia decimi undecimiq̄ gigni hominē: & Varro undecimo mense aliquando nasci posse hominem putat: eiusq̄ sententiæ Aristotilem laudat autorē. Idem tamen Romanos ait exiitmasse nono tantum mense aut decimo secundum naturam fieri partionem: nam septimo raro fit: octauo nunq̄. Licet octauo idem Varro & Plynius sensisse aliter uideantur. Quod nemini mirum uideri poterit qui: leget. A. Gel. libro tertio noctium atticarum. Sane Pythagoras teste Laertio dicebat intra septem aut nouem aut decem ut plurimum menses cōsummatum atq̄ perfectum infantem gignis & Saturnus Apollodorus ait autore Macrobio alligari per annum laneo uinculo & solui ad diem eius festum id est mense Decembri quo significabatur decimo mense semen in utero animatum in uitam grandescere: q̄d donec erumpat in lucem mollibus naturæ uinculis detinetur. Maiores nostri ab hoc numero magna quædam decumana dixerunt: ut Albenia scuta quæ amplissima fuerunt: item decumana oua & decumanos fluctus. Oui enim decimum maius nascitur: & decimus fluctus fieri maximus dicitur autore Festo.

Decu
mana

SCILICET: apostrophat ad Romulū uerba. quod rei militaris magis q̄ astrorum: peritiā ualeret. **ORO**: mule scilicet: certe. **MAGIS** noras: cognoueras. **ARMA**: rem ipsam militarem & bella: **QVAM** sydera: q̄ syderum: & cœli rationem: & tamen legimus eum gabiis philosophiæ dedisse operam & astrologiæ disciplinæ non expertem. **ET ER**at maior cura uincere finitimos: magis curabās subigere tuo imperio eos qui propinqui essent regno tuo. q̄ curares cœlestia. Vicit enim Romulus fidenates & ueientes: & primus arma ioui feretrio retulit obruncato ceninensium rege. **ETS** tamen non sine ratione Romulus in decem menses annū digestit. Hic enim duplicem rationem affert quod sc̄mna decimo mense pariat. Altera quod decē mensibus uxor iam uidua ab obitu uiri lugubris se domi continet. Intertio tamen libro Triplīcem rationem ostēdit. Ita inq̄iēs. Annus erat decimū cum luna receperat orbem. Hic numerus magno tūc in honore fuit. Seu quia tot digiti per quos numerare solemus: Seu quia bisquino sc̄mna mense parit: Seu quod ad usq̄ decē numero crescente uenimus. Principium spatii sumis inde nouis. **OCÆ**Sar germanice. **EST** Tñ ratio q̄ illū romulū. **MO**uerat: ad annum ita digeredū: quia cū aliq̄ rōne ab eo factū est. **ET** hēt quo tueat. **DE**sedat & sustētet. **SVVM** Errorē: hēt quo pacto possit se defendere ab eo quod errasse in anni cōputatione dicitur. **Quod** satis statuit Romulus. **HOC** Tēporis esse satis anno: illud tēpus esse satis ad ciuilis anni cōputationē. **QVOD** est satis utero matris: aluo seu uentri materno. **DVM** id est usq̄: quo id enī dū significat **PRO**deat infans exeat infans de matris utero. **PRO**deat dixit: quia p̄deūt infantes ex utero capite. **QVI** uero pedib⁹

PAV.
MAR.

exirēt agrippæ uocāt. Ply. teste q̄st ægre pti. Hi ifcelices p̄ter paucos a Ply. relatos & ut de p̄tu aliqd̄ dica mus
 Variā eē hūani ptus Iniaꝝ. Gellius inqt. Vbi mulieris uterus semen cōcepit hoies. 7. mēse gigni. nōnunq̄. 8. Sæ
 pe. 9. sæpius x. cūq̄ dixerūt sūmū finē gignēdi. M. Varro qd̄ ēt testat̄ Gellius nōnunq̄. 8. nasci hoies; & interdū.
 xi. Aristotelē laudat autorē. Rōæ cū foemia bōis hōestisq̄ moribus: nec ābigua pudicitia mense. xi. post mariti
 obitū pepisset. Decretū diuus hadrianus fecit. xi. mēse edi posse pp̄ hæreditates: refert Ply. li. 7. uestiliā. C. herdi
 tii: Pōponi & orphici clarissimoz̄ ciuiū cōiugē ex his q̄ttuor ptus enixā. 7. sp̄ mēse pepisse. Suilluꝝ ruffū. 6. Cor
 bulonē septimo. Caesoniā. C. p̄cipis cōiugem. 8. i quo mēsiū nūero gēitis. itra. xl. diē maximus labor grauidis
 at. 4. & 8. mēse lætales i his abortus. Massurius autor est. L. papyriū p̄torē secūdo cohærede lege agēte bonoz̄
 possessionē cōtra eū dedisse cū m̄ ptū. xvi. mēsi bus diceret tulisse: qm̄ nullū certū t̄pus pariendi statutū uidet̄.

ANT. **PER** Totidē mēses a funere cōiugis uxor. SV
FAN. stinet in uidua tristia signa domo. Antiq̄ olim in lu
 Atra ue- stis i luctu
 stis i luctu
 quiring d̄ in re lo
 uomaly in terra

Per totidē mēses a funere coniugis uxor
 Sustinet in uidua tristia signa domo.
 Hoc igitur uidit trabeati cura quirini.
 Cum rudibus populis annua iura daret.
 Martis erat primus mēsis; uenerisq̄ secūdus
 Hæc generis princeps; ipsius ipse pater.

Lugentes
Uidua.
 lor nocti similis est: quā amat lugētes: dicti (ut q̄busdā placet) q̄si lucis egētes. Statius i sexto Thebaidos: noctēq̄
 diēq̄ assimulat maculis iternigratibus albæ. Viduæ igit a uiroz̄ interitu p̄ decē mēses atrata signa tristitiæ su
 stinebat: nec licebat p̄leges ut ait Plutarchus cuiusq̄ earū nuptias celebrari ante decimū mēsem a uiri morte.
 Quare opus fuit Senatus decreto ut Antonii & Octauiae nuptiæ firmarent: quoniā ea. C. Marcellū cui nup
 ta fuerat lugebat. Statuit aut̄ Numa Pōpilius ut quæcūq̄ ante decē mēses a uiri morte nupsisset uaccā p̄gnanteꝝ

Vestis
in luctu
quales
Purpu
rae usus
Trabea.
Trabeati
gna tria.
 imolaret. Legimus & apud Plutarchū in questionibus mulieres in luctu olim albis uestibus uti solitas: quas agi
 uæ iduerūt aq̄ lotas ut Isocrates scripsit. Vñ etiā sunt aliq̄n maiores nostri pellibus diebus luctus autore Festo.
 HOC igit uidit trabeati cura q̄rini. Purpuræ usus autore Plynio Romæ semp̄ fuit: sed Romulo in Trabea
 quā Togæ speciē fuisse dubiū nō est testibus Seruio & Plutarcho. Nō aut̄ cōcedebat̄ uti purpura: nisi sūmis ui
 ris quā ob cām Senatū Catoni Vticēsi decreuisse accepimus ludos īpicere ueste purpurea. Tria aut̄ sunt gene
 ra Trabearū ut Seruio placet Suetoniuꝝ sequēti. Vnum diis consecratū quod est tātum e purpura. Aliud re
 gnū qd̄ est purpureū hēt tñ aibū mixtū purpuræ: fuitq̄ teste Virgilio Romanoz̄ regnū īsigne: ut & sellā regni
 trabeaq̄ īsigna n̄ri. Tertiū Augurale qd̄ est e purpura & cocco. Et sciēdū qd̄ quis Ply. sentiat Togæ usū regnā
 te Romulo nō fuisse ac Tullū hostiliū tradat toga p̄texta & latiore clauo primū usū eē. Trabea tñ q̄ Romulus
 & alii reges usi sūt a plerisq̄ scriptorib⁹ toga d̄r ab ea trabeat⁹ deducit̄ nomē nō p̄cipiū. Caret. n. tpe ut tūicat⁹.

Martius.
Aprilis.
Maius.
Iunius.
 paludat⁹. **MAR**tis erat prim⁹ mēsis uenerisq̄ secūdus: Romulus primū āni mēse p̄te suo Marte Martiū secū
 dū aprilē ab æneæ m̄se uenere noiauit q̄si aprilē a spuma q̄ a græcis αφορο d̄r: uñ orta uenus credit⁹: q̄ ide
 aphroditia uenus uocat̄. ut hi mēses āni p̄cipiā seruarēt: q̄ noiat̄ eēt a romanæ gētis autorib⁹: de qb⁹ Mar
 tialis lā p̄cor oblitus n̄ræ uulcanē querelæ. Parce sumus martis turba sed & Veneris. Aliis placet Aprilē di
 ctū ab ap̄tēdiō ut libro q̄rto latius dicemus. HÆC generis princeps: ipsius ille p̄r. Recte hic p̄priori: ille respō
 det sūmōri: ut si dixeris. Odi græcos & hispanos: hos auaros: illos uitioꝝ omnium genitores.

PAV.
MAR.
PER totidē. scd̄ a rō qd̄. x. mēsi b⁹ uxor uidua domi lugubris se cōtineat: qd̄ ide sūptū uolūt a tpe. s. quo latet
 ifās i m̄ris utero. **VXOR**: q̄ uxor erat: sed q̄ iā eē defuit. **PER** totidē mēses: p. x. mēses. A. Funere cōiugis: ab
 obitu uiri uel ab eo tpe: quo extincto uiro exegat̄: & iusta sūt soluta. **SV** stinet i uidua domo: q̄ ipsa uidua: q̄ iā
 uiro diuisa. **TR** istia signa: aut lugubres uestes luctū idicātes: aut cup̄ssos: q̄ mortuoz̄ domib⁹ ponebāt: ut Pō
 pei⁹ ait q̄ hui⁹ gn̄is arbor excisa nō renascit̄: sic ut ex mortuo nihil ē sperādū: quā ob cām i tutelā dit̄is p̄ris pu
 tabat̄: & Ply. subdit̄ tutela eē oñdit̄. Sed illud aduertēdū: i luctu mulieres albis uestib⁹ idui solitas: de quo pluri
 b⁹ rōnib⁹ a Plutarcho disserit̄. p̄blemate. xxv. **HOC** igit̄: his rōnib⁹ motū romulū: inqt̄ cū rudi populo rōnē
 āni traderet. **HOC** igit̄ uidit: cōsiderauit. **CV** ra q̄rini trabeati: romuli trabea ornati: ut regē decebat id ille
 sua cura & diligētia obseruauit. **CV** Mdaret iura ānuā: āni rōnē aut. **IV** ra ānuā: de āno in ānū. **PO** pulis rudi
 b⁹: nouis & iexptis. **TR** abeati: trabeæ uestes togatæ d̄nr purpura circūductæ sub tegm̄ie puniceo: q̄s aureæ
 fibulæ ānestebāt: hæ reges dicebāt. **TR** abea primū romæ romulus usus ē: q̄ post exactos reges romāi ulterio
 rē sūt usi (ut multi asserūt.) **Ve** rē Dionysi⁹ ea idibus **Q** uilibus eqtes usos cōndit. **A**ñ rōulū ēt illa latini reges
 utebant̄ **V**ñ Virg. Ipse q̄rinali lituo puat̄ se debat **S**uccictus trabea: cū de pico loq̄ret̄. **Ply.** ēt inqt̄ trabeis usos
 accipio reges. **Q** Virini: q̄rinus romulus dictus ē ab hasta: q̄ ligua sabina q̄ris d̄r. **V**ñ īferius siue qd̄ hasta q̄ris
 p̄ricis ē dicta sabinis: **B**ellicus a telo uenit in astra deus. Siue suo regi nomē posuere q̄rites. **S**eu q̄ rōanis iūxe
 rat ille cures. **L**iuus a curib⁹ sabinis q̄rites dictos ait. **MAR**tis: ānū rōulus a martio mēse īchoauit. **M**arti p̄ri
 primū āni mēse cōsecrauit. **S**ecūdū ueneri: tāq̄ rōani gn̄is p̄cipi & parēt̄ q̄ æneæ m̄s. **V**ñ ē illud Macro. p̄ri
 mū mēse a p̄re suo marte. **S**ecūdū ab æneæ m̄se uenere noiauit ut p̄cipiā āni seruarēt a qb⁹ eēt rōani nois ori
 go. **A**lii eodē teste putāt rōulū altiore prudētia. ita prios ordiāsse mēses ut cū p̄cedēs marti eēt dicat⁹. **D**eō ple
 rūq̄ hoīuz̄ necatori secūdus ueneri dicaret̄: q̄ uim eius q̄si b̄nficia leniret. **I**n. xii. zodiaci signis: cū primū signū
 aries marti assignatus sit. **S**equēs mox uenerē **T**aurus accepit: & rufus e regiōe **S**corpius ita diuisus ē: ut deo
 eēt utriq̄ cois. **S**ed latius de his suis mēsi bus: & de orto rōuli suo loco dicemus. **P**R Imus mēsis āni. **S**a romu

lo cōstituit. ER at martis: nā marti cōsecratus. ide martius dicebat. Mars Varrōe teste dī qd' i bello maribus pest uel qd' lingua sabina mamers dictus est detractiōe syllabæ. Pōpicius tñ inq̄t mamers mamertis idē lingua osca mars dī & mauors qd' magna uortat: ut Ci. placet. ET secūdu mēsis. I. ER at ueneris ueneri cōsecratus nā aptilis dictus q̄si aphrilis ab αφορο q̄ est spuma cū ex maris spuma nata sit uenus: & ide dicta aphroditis. Venus aut dicta ut Ci. placet qd' ad res oēs ueniat: sed de ueneri e: & de his q̄ nolūt apilē ab ea dici suo mēse: & libro dicemus: & quot fuerit ueneres. TER tius: refert Vectius p̄textatus i theodosii saturnalibus. Fuluiū nobiliore in factis quot in æde herculis & musarū posuit. Romulū postq̄ populū in maiores: iunioresq̄ diuisit. ut altera pars cōsilio altera armis rēpu. tueret in honorē utriusq̄ partis. Tertiu mēsem maiū sequentem iunium uocasse. Sed de diuisione populi aliis locis dicemus: & de his quinto & sexto libro differemus.

Tertius a senibus: iuuenum de nomine q̄rtus
Quæ sequitur numero turba uocata fuit.
Asl numa nec ianū: nec auitas p̄terit umbras
Mensibus antiquis addidit ille duos.
Ne tamen ignores uariorum iura dierum
Non habet officium lucifer omnis idem;

TER tius a sc̄ib^o: Maiū: & Iunū qdā noiātos putāt illū a maiorib^o hūc a iūiorib^o l3 alii aliter sentiāt ut ifra docebius. Romu. n urbe' cōditurus pastores inter quos adoleuerat cōuocauit: cūq̄ eorū nūerus cōdēdā urbi paḡ idōeus uideret aylū patefecit: quo ex finitimis locis pessim^o q̄sq̄ cōfugeret: atq̄ ita populū Ro. cōbauit. legitq̄ i senatu cētū q̄ ætate añibāt de qb^o ait Prop. Buccia cogebat p̄iscos ad uerba qui rites. Cētū illi i prato sæpe senatus erat: Cūq̄ hi cōsilio: iuniores at armis rēp. tueret: placuit ut i honorē

ANT.

FAN.

Equitatis p̄ scribis

utriusq̄ ptis tert^o & q̄rtus mēsis nomē acciperet. QVÆ seq̄t nūero turba uocata fuit: Reliq̄ mēses a numero nomē adepti sūt: ut Quintilis. Sextilis. Septēber. October. Nouember: ac Decēber: quorū: uultus Saturno a Romānis cōsecratus ē quē i iferioꝝ deorū nūero hūerūt: sed q̄ a Romū. Quintilis dictus est: postea i honorē Iulii cæsaris iulius appellatus ē: q̄ hoc mēse Iulius cæsar natus dī. Deide q̄ Sextilis atea uocabat ex senatuscōsulto a cæsare Augu. Augusti nomē accepit Hi duo mēses sūt de qb̄s ait Vir. i buc. Et icipiēt magni p̄cedere mēses. Tētatū ē at ut ex aliis qdā a nōnullis ipatoribus. denomiaret q̄bus is honor adeptus ē postq̄ hūanis rebus excesser.

AST numa nec ianū: nec auitas p̄terit ūbras: Numa Pōpilius año Rōuli Ianuariū ac Februariū adiecit: atq̄ uti autor ē liur^o ad cursū lūæ duodeci mēses añū descripsit: quē q̄a tricēos dies singulis mēsibus lūa n̄ explet defūtq̄ dies solido año: q̄ solstitiā circūagit orbe itercalares mēsibus itēponēdo ita dispēsauit ut año. xx. ad metā eādē solis uñ orsi eēt plēs oīam añorū spaciis dies cōgruerēt. Et Ianuariū qdē primū añi mēse eē uoluit: qd' i oibus placeret rē urbanā bellicā i honorē p̄ferri ut Plutar. scri. i Numa. Quāuis nōnulli (ut qdē i q̄onibus refert) dixerit iō Ianuariū cōeptū primū oīum nūerari qd' exactis regibus Kalēdis Ianuariis primi cōsules creati fuerit. Is a iano bicipite nomē habuit: q̄ siue genius siue rēx fuerit dī ferū & siluestre cōtū in urbanū ciuileq̄ mutasse: hic ē cui oē p̄cipiū sacrauit antiquitas. Februarius uero dicatus ē Februo ditis p̄ri: qui lustrationū potēs credif. Iustitabaf. n. hoc mēse ciuitas quo statuit ut iusta diis māibus solueret. Deputatus quoq̄ hic mēsis ē deis inferis pp̄ dies pares sicut Ianuarius & Martius pp̄ dies ipares diis sup̄is dicati sūt quos delectat ipar nūerus: ut Nūero de^o ipare gaudet. Nec nos lateat Februariū oli fuisse ultimū añi mēse ut alibi latius dicēns: uñ oī itercalatiōi deputatus teste Macr. placet aut Ser. Ianuariū aliq̄n fuisse p̄ultimū: qd' tetigisse putat Vir. i. iii. Geor. ut Extrēoq̄ irrorat aq̄rius anno. Mensibus antiq̄s p̄posuitq̄ duos. Quō p̄posuit si Februarius ultimū añi tenuit locū: quia qd' paliū faciūs p̄ nosip̄os facere uidemur: decē uiri. n. postea Ianuariū & Februariū a Numa additos cōiūxere.

Ianuarius

Februarius

Ianuarius

a iano

Februarius

unde

iclinatus

TER TIVS mēsis. I. anni romulei. A SENIBUS dictus est: nam maius uocatus a maioribus hoc est a senioribus. QVARTUS: mēsis. DE NOMINE iuuenum: nam iunius a iunioribus dictus: sed latius suo loco differetur. TVRBA: mensiu3. I. QVÆ sequitur: hoc est cæteri menses qui subsequuntur. FVIT notata numero: quasi uocata ab ordine numeri: nam quintus mensis quintilis dictus: sextus sextilis. Inde septēber: october: nouember: december: Verum postea quintilis iulius a iulio cæsare dictus est: & sextilis ab octauio augusto augustinus inde Domitianus uoluit a cognomine & nomine suo septēber germanicum. & octobrem Domitianus appellare. Sed eo mortuo mēses suis noib^o uocati sūt. AT numa. duos mēses priori año Ianuariū: & Februariū a numa pōpilio additos multi asserunt. fului^o tñ nobilior negare ur: & Targniū p̄iscū addidisse refert. Veg. uectius i saturnalib^o Macro. de nūa referēs hæc iqt. L. & sex dies i duos mēses pari rōne diuisit. ac de duob^o primū Ianuariū nūcupauit: primūq̄ añi eē uoluit: tāquā bicipitis deī mēse respiciētē ac p̄spiciētē trāsacti añi finē futuri q̄ p̄cipia. Scdm̄ dicauit februo deo: q̄ lustrationū potēs credif. Lustrari at eo mēse citatē necesse erat. Statuit ut iuxta diis māib^o solueret. AT numa: q̄ p̄ romulū regnauit de quo postea lati^o. NEC p̄terit: q̄si nō p̄termisit. IANŪ: q̄a mēsiū nūero admisit. nā ab eo Ianuariū uocauit: sed de iano & eius mysteriis paulopost. NEC auitas umbras. parētū: siue auorū aias: q̄a mēsem iſtituit: quo illis parētaret: hoc ē quo fierēt sacrificia p̄ mortuis. & februariū mēse dixit a februo & februaire purgare ē: sed de hoc. ii. lib. dicet. ILLE: numa. ADdidit duos mēses. I. Ianuariū & feb. MENsibus: antiq̄s. x. mēsibus a romulo iſtatutis. aliq̄ legūt p̄posuitq̄ duos: sed uidet̄ absurdū: quia nō p̄posuit. nā februariū ultimū añi fecit: nisi dicas si nō p̄posuit p̄ se p̄posuit p̄ successores. nam a. x. uiris februarius post Ianuariū numeratus est. NE T Amen. generalia qdā relaturus ē q̄ in oibus cōtingūt mēsibus: p̄sertim non eē eiusdē officii dies oēs: sed alii cōuenire. TAMEN ne ignores: ergo scias. Iura potēstates seu officia. VAR iorū dieꝝ: nam ut uariū noīe. uariū tēpore ita uariis officiis attributi. NŌN omnis lucifer: partem pro toto posuit: nā principiū diei pro toto die uel erit denominatio: cum ab eo quod facit id quod fit intelligitur: ut hic cum luciferū pro die posuit: aut pro diei principio. Lucifer a græcis φωσφορος dicitur stella. est ueneris. quæ cum sole antecedit: ut Ci. inquit lucifer: cū sequitur uesper uocatur: de ea multa refert Ply. lib. ii

PAV.

MAR.

ANT. **ILLE** nefastus erit p quē tria uerba silētur: Numa ut Macro. tradit dies oēs aut festos aut pfectos aut intercisos uocauit. Festi diis dicati sūt: pfecti hoib⁹ ob administrādā rēp. priuatāue cōcessi: quoq; illo Corne. tacitus sacros hos negociolos uocat. intercisī deoꝝ hoiumq; cōes sunt. Festis insunt sacrificia: epulæ ludi: feriæ. Profestis fasti comitiales: cōperēdini: statī plīares: quoq; significationē apud eūdē Macro. qre. Sunt at fasti teste Varrone p quos p̄toribus uerba qdā legitima sine piaculo fari licet siue i quibus ip̄m ius fatur. idē ut scribit Priscianus. Cōtrariū Fasti hog uocant nefasti q teste Festo. N. lpa notabāt: p quos dies ea uerba fari ius nō est: & si p̄tores ea fari sūt piaciū Nefasti lū faciūt: Ea uerba erāt Do. dico. ab dico. Do qdē dicebāt cū dabāt p̄tātē citādī, alique. Dico cū p̄nūciabāt sentētiā i cā quā cognouerāt. Addico uero cū quis in iure cædebat. Fiebat at cessio hoc mō apud p̄tores; is cui res i iure cæditur rē tenēs ita uēdicat: hūc ego hominē siue hāc rē ex iure q̄ritiū meā esse dico. Deinde p̄tor iterrogat eū q cædit an cōtra uēdicet: quo negāte aut tacēte tūc ei q uēdicauerit eā rem addicit. Sane autore Festo addicere est idem dicere & approbare dicēdo. Inde addicti apud ueteres dicebant q p̄toris p̄nūciatione ac iussu cū soluēdo non essent creditoribus uendebantur quos ēt annexos uocabāt. A. Gel. auctor est ex manifestis furibus liberos uerberari olim atq; addici solitos ei cui factū furtū esset si modo id luei fecissent neq; telo se defendissent. Est etiam addicere dānare. Vnde addictos dicimus morti destinatos. **FASTUS** erit p quē lege licebit agi. Fastis diebus lege agi pōt cū populo nō pōt. Vnde ait Liuius Numam dies fastos ac nefastos fecisse: qā aliqñ nihil cum populo agi utile futurū erat. Illud quoq; sciēdum ad rem militarem nihil attinere utrū fastus uel nefastus dies sit: sed ad solas id actiōes priuatas respicere. Quare apd̄ Macrobiū legimus. Adiectosq; oēs a se dies fastos noīauit ut maiorem daret actiōibus libertatē. **NEC** toto p̄stare die sua iura putaris. De intercisīs diebus loq̄tur qui sunt ut diximus deoꝝ hoiumq; cōes: Vnde ait festus. Qñ herus comitauit fas i fastis notari solet: & hoc uidet significare qñ rex Sacrificulus diuinis rebus pfectis i comitiū uenit. Eoꝝ dieꝝ q̄busqdā horis fas est quibusqdā fas nō ius dicere: nā cū hostia cædit fari nefas est inter cæsa. exta & p̄iecta teste Macrobio fari licet. Rursum cū adolef nō licet. Quod Varro cōfirmat his uerbis: intercisī dies sunt p quos mane & uesperi est nefas: medio tpe iter hostiā cæsam & exta p̄iecta fas eā ob cām: Rome flamen dialis qui **Vindemiam** auspicabāt cū Ioui agnā fecisset ut idē Varro memit iter ei⁹ exta cæsa & p̄iecta uinū legebat. **NAM** simul exta deo data sunt licet oīa fari. Exta ut Festo placet ab extādo dicta sunt nō quia diis maxie extātibus p̄scent: sed qd̄ ea diis p̄secari soleāt quæ maxie extāt eminetq;. Extorq; q̄ elixa & in ollis cocta fuissent aulicocia dicebantur: qm̄ aulas antiq̄ dicebāt quas nunc ollas dicimus cū nullā lram geminarent in iis ubi cor nō fuisset pestifera auspicia dicebantur: similiter & cū caput nō erat in iecore. nam muta exta tūc uocabant cū nihil ex iis diuinatōis animaduertebāt. Regalia quæ petentibus insperatū honorem pollicebant **Ea Velitris** Marti semicruda reddi consueuerūt: qm̄ ibi ut scribit Suetonius cū Octāuius Marti rem diuinā facerent nunciata repente hostis incursione semicruda exta profecuit ac proelium ingressus uictor rediit. Quamobrē publico decreto: **Velitris** cautū est ut imposterum simili modo Marti exta redderent. Plutarchus in quæstionibus auctor est sacerdotibus olim ueti tum crudam carnem tangere: qm̄ ea neq; animal est neq; obsonium & quod recens & crudū est aspectum nequa q̄ purum & impollitum habet sed ulcerosum & molestum. **VERBA** honoratus libera p̄tor habet: P̄toris auctoritas tanta olim fuit ut quod ipse edixisset ob eius honorem ius honorarium diceretur. Quare p̄tor ut quibusdam uidetur a p̄cessendo ut nonio placet a p̄eundo nome accepit quod populo p̄aret cui regia insignia consularēsq; ferme apparatus traditi sunt. De hoc Cicero in epistola ad Plancū: Placuit nobis ut statim ad Cornutū p̄torem urbis litteras deferremus. qui quod consules aberant consulare munus sustinebat more maiorum. Sane p̄tor non semper pro eo accipitur qui iura dicit: sed etiam pro omni magistratu cui paret exercitus. Vnde p̄torium dicitur eius tabernaculū & cohors p̄toria quæ a p̄torio nō discedebat & porta p̄toria qua educebatur exercitus. Romani aliquando unum tantum p̄torem habuerunt qui urbanus uocabatur Deinde peregrinorum multitudine undiq; in urbem confluente alterum creati placuit: qui q̄ inter peregrinos ius diceret peregrinus appellatus est. Crescente uero imperio tot p̄tores adiecti sunt quod sibi populus Romanus prouincias subegisset.

PAV. **ILLE** nefastus: Macro. cum de diuisione dierum agat: numam inquit: ut in mense annū: ita in dies mense diuisi sunt: diesq; omnes aut festos aut profestos: aut intercisos uocasse. Festos diis dicatos esse quibus insunt sacrificia. epulæ ludi feriae. Profestos hominibus ob administrandam rem priuatam: aut publicam concessos: his insunt fasti comitiales comperēdini. statī plīares. Intercisos deorum hominumq; communes esse: sed in se non alia diuisi di. Sunt tñ intercisī dies: ut Var. & etiam ipsi Macro. placet p quos mane & uespe nefas ius dicere. medio autē tpe inter hostiā cæsam: & exta p̄iecta fas a quo qd̄ factū intercidit intercisī: aut quod intercisum nefas: sed de cæteris paulopost. Fasti Var. autē dies sūt p quos p̄toribus oīa uerba sine piaculo licet fari. nefasti per quos nefas fari p̄torem do dico. addico. & si prudētia uel imprudētia hæc tria uerba emittuntur: piaculari hostia purgatur: q̄ emisit p̄tor. Si seruus fuerit manumissus quia urbs libera erat. liber esto. Mutius ambigebat eum ex pari ut impium non posse. **ILLE** dies erit nefastus: cum fari non poterit p̄tor. **PER** quem: idem. **SILENTUR** a p̄tore: f. **TRIA** uerba: hæc sunt illa tria uerba quæ a p̄torio proferebantur p̄torius dicitur. Do dico addico: hoc est do leges dico ius: addico damno: nam addicere Pompeio teste damnare est. **FASTVS ERIT** ille scilicet dies per quē licebit: fas erit. **AGI** Lege: hoc est cum poterit p̄tor ius dicere secundū leges & iustitia.

Ille nefastus erit per quem tria uerba silentur
Fastus erit per quem lege licebit agi.
Nec toto p̄stare die sua iura putaris
Quia iam fastus erit mane nefastus erat.
Nam simul exta deo data sunt: licet omnia fari
Verbaq; honoratus libera p̄tor habet.

Nefasti dies hac nota signantur Nefasti sic NP. NEC toto: erant dies in quibus mane cum fieret sacrificiū iis nō dicebat: sic ea pte nefasti. pfecto at sacrificio: cū p̄tor ius diceret. fasti. Sic dies nefastus mane postea fastus: nec tu putaris quasi nō arbitreris. TOTO die: die itegro. PER stare: perseverare seu firma esse. SVA iura: iura ipsi diei attributa. QVI: ille dies q̄ iā absoluto. s. sacrificio. ERIT fastus: cū dari poterit p̄tor. MANE cū fieret sacrificiū. Erat nefastus: q̄ nō licebat dari p̄torē. Mane Varrone teste diei principiū quod tū manet dies ab oriē te: nisi potius quod bonū antiqui dicebāt manuū ad cuiusmodi religionē: gr̄ci quoq̄ cū lumē afferf solēt dicere φασαγρον idē fere Pōpeius. sic et Macro. mane dictū quod ab inferioribus locis. i. a manibus exordium lucis emergat: aut m̄ae ab omie boni ominis. NAM simul Ratio cur idē dies fastus & nefastus sit. Nā simul. i. postq̄.

EXTA sūt data deo: absolutū ē sacrificium. Exta sūt ea interiora vitalia ut cor: iecur pulmo: & q̄ ppe hac. Di cta pōpeio teste qd̄ ea dis p̄sent. q̄ maxie extāt eminentq̄. LICet oīa dari: q̄ p̄t dari p̄tor & p̄tor honoratus h; uerba libera: q̄si libere sine ullo piaculo p̄t dari. Pr̄tor dict̄ qd̄ p̄iret i iure & i exercitu. HONorat̄: nā ut Pōponius iuriscō. ius p̄torū appellat̄ honorariū. & Paulus de iustitia & iure ius et p̄toris honorariū dixit seu honoratū quia habet lictores & fasces more cōsulari. De p̄tore at Pōpōius de origie iuris sic inqt. Pr̄tor creatus ē cū cōsules auocarēt bellis finitimis: nec esset q̄ in ciuitate ius reddere posset. hic primo urbanus appellatus ē: eo qd̄ in urbe ius redderet post aliquot deinde annos nō sufficēte pr̄tore eo q̄ multa turba et pegrinorū in ciuitate m ueniret. creatus est & alius pr̄tor q̄ peregrinus appellatus: ab eo qd̄ pl̄rūq̄ inter peregrinos ius dicebat. Capta deinde sardinia: & mox sicilia & hispania ac narbonensi prouincia. Totidē p̄tores quot prouinciae in ditio nem uenerant creati sunt: partim qui urbanis rebus: partim q̄ puincialibus pr̄essent.

Est quoq̄ quo populū ius ē includere septis
Est quoq̄ qui nono semper ab orbe redit
Vendicat aufonias iunonis cura calendas.

EST QVOq̄ quo populū ius est includere septis. Diem dicit Comitiale: quo teste Macrobio cum populo agi licet: Nam cum fastis diebus diximus lege agi posset cum populo non posset. Comitiale die utrunq̄ poterat quo ut inquit Festus in comitio conueniebant qui locus a coeundo. idest sin ul ueniendo dictus: postq̄ per translationē septorū no

ANT.
FAN.
Septis erat...
Comitiū
Septis erat...
Nundia
Septis erat...

mine appellari: ut hoc loco. Sunt aut septa proprie ut ait Seruius loca in cāpo martio inclusa tabulatis: in quibus populus Ro. suffragia ferre cōsueuerat: quae quoniā similia sunt ouilibus aliquādo & septa pro ouilibus & ouilia pro septis poni solent. Scire autem debemus q̄ ait Varro lere quidem cum populo Roma. diebus comitalibus ferre suffragia nisi si quae feriae conceptae essent propter quas non liceret: ut compitalia latinā. EST quoq̄ qui nono semper ab orbe redit. Sunt & dies qui nundinales dicuntur a nundinis: quae a Romanis institutae sunt ut octo quidem diebus in agris rustici opus facerent. nono autem die ad mercatum legesq̄ accipiendas Romam uenirent. Columel. Nundinarum etiam conuenus manifestum est propterea usurpatos: ut nonis tantummodo diebus urbanae res agerentur: reliquis administrarentur rusticae. Itaq̄ Macro. appellat nundinas ferias rusticorum. Et festus nundinas inquit feriarum diem esse uoluerunt quo mercandi gratia in urbem rustici conuenirent. De his Ply. libro decimo octauo natura. historiae. Nundinis urbem reuisitabat: & ideo comitia nundinis haberi non licebat. ne plebs rustica auocaretur. Nundinas a nono die dictas esse nemini dubium uideri potest. Quare ait Plau. in Aulularia: Coquus ille nundinalis est in nonum diem solet ire coctum. similiter & Nundinam deam: quam ait Macro. a nono die nascentium nuncupatam qui Iusticus dicitur quo infantes lustrantur & nomen accipiunt. VENDICAT aufonias iunonis cura calendas. Maiores nostri ut inquit Plutarchus in quaestionibus annum Iouis menses iunonis esse existimarunt: itaq̄ omnium calendae iunoni sacrae sunt quae inde a nonnullis dicitur calendae. Eam enim esse Dianam quae luna est: a cuius cursu mensis colligitur illud ondit quod modo Dianam modo iunonem Lucinā dicimus cū in plenilunio mulieres facile partu leuari uidentur. Virgili. in Buc. Casta faue Lucina. Ter. in And. luno Lucina fer opem. Dictae autem sunt calendae a graeco uerbo idest uoco pro quo nos calare dicimus. Varro: Primi dies mensium nominati calendae ab eo q̄ iis diebus calētur eius mensis nonae a pontificibus. Olim enim ut Macro. docet pontifex minor nouae lunae primum obseruabat aspectum: qua uisa regi sacrificandum esse nunciabat. posteaq̄ sacrificio celebrato idē pontifex calata: idest uocata in Capitolium plebe iuxta curiam Calabram q̄ dies a Calendis ad nonas superesse pronuntiabat. Vnde ipsa curia Calabrae nomen accepit: & quintanas quidem dicto quinquies uerbo: septimanas uero repetito septies praedicabat. Itaq̄ eum diem qui ex hiis qui calerentur primus esset calendas uocari placuit. Ideo autem minor pontifex numerum dierum qui ad nonos superessent calando prodebat. quia post nouam lunam oportebat nonarum die populos qui in agris essent confluere in urbem accepturos causas feriarum a rege sacrorum scituosq̄ quid esset eo mense faciendum. Vnde quidam hinc nonas existimant dictas q̄ si nonae initium obseruationis. Licet alii sic eas nominatice sentent q̄ ab eo die ab idus nouem dies computentur. Adeo autem uerum est omnium mensium calendae sacras esse iunoni ut constat janum dictum esse iunonitum quasi non solum mensis Ianuarii: sed mensium omnium tenentem ingressus: qui sunt in ditione iunonis. Calendae apud graecos nullae fuerunt. Vnde & augustus teste Suetonio cum aliquos nunq̄ soluturos significare uellet ad calendas graecas soluturos dicebat. Sunt qui calendas quasi caelandas dici existiment propter lunae occultationem quae una est e tribus eius planetae mutationibus: quae singulis mensibus fiunt ut Plutar. in quaestionibus tradit. Calendaria sacra ut ait Seruius si qua ratione dilata fuissent repeti poterant cū anniuersaria differri atq̄ iterari non possent. Lege Macrobiū ubi & alia quae ad hauc rem attinent: pertractantur. Aufonias autem calendas latinas dicit: quod graeci eas non habeant ut diximus supra.

Nundina
dea
Calendae
Iunonis
Calendae
uñ dictae
Calare
Calabra
curia

Nonae

Ad calendas graecas

PAV.
MAR

EST quoq̄: de comitali & nūdinali die agit. Comitialis dies erat: cum habebantur comitia: hoc est cum cō

ueniebat populus ad creandos magistratus: unde Varro comitalis inquit dies dicti quod tum esset populus cōstitutus ad suffragium ferēdū. EST quoq; ē et dies. QVO est ius: in quo die est potestas. INCLUDERE populum septis: uocare populū ī campū martiū ubi septū erat: quo populus includebat: cū creandi essent magistratus & septa ēt dicunt p̄ metaphorā ab ouili. nā & populū pecudes: & gubernatorē pastore uocam^o: ut Fabi. meminit. EST quoq; ē et dies: Qui semp̄ redit ab orbe nono: a nono solis circuitu hoc ē a nono die & de nūdinali intelligit: Nūdinae tñ inter solēnes ferias a Tito quintio positae non sunt: Institutas uero fuisse nūdias Ruilius galus ait: ut rustici octo diebus ī agris essent & nono die repeterent urbem pro sacris Plyni. tamen inquit rusticae tribus nundinis urbem reuisitabant: & ideo comitia nundinis habere non licebat: ne plebs rustica auocaretur hęc ille. A nono autem die nundinae dictae sunt. Nono et die qui dicebat lustricus antiqui noia infantibus dabat: & de ea q̄ in ueneratione erat nūdinae ab ipso die dicebatur. VENDICAT: calēdae iunoni: idus ioui sacrae sunt. Primi dies mēsiū: ut Varro inqt nolari ab eo calēdae: quod his diebus calētur mēses: calēdae ēt ut idē meminit iunoni sunt attributae. Vñ lauretes iunonē appellabāt calēdae: eiq; sacrificabāt a martio ad decēbrē: sed romae calēdis oibus reis uxor sacrificuli porcū uel agnā iunoni imolabat: & mior poti fex i curia Calabria rē diuī nā faciebat iunoni. Dicūturq; calēdae a calo. i. uoco. Vñ Macrobio teste ipsi curiae ad quā uocabat Calabre nomē datū ē: nā curia calabria dicebāt. Sed attributas iunoni calēdas & Varronis: & potifficalis cōfirmat auctoritas. Ratio ē q̄ ī saturnalibus a p̄textato refert. Cū initiū mēsiū maiores nri ab exortu lunae seruauerit: iure iunoni calēdas addixerūt lunā ac iunonē eadē putātes: uel q̄ luna p̄ aerē meat. uñ graeci lunā ἀπὸ τῆς νύκταρ αὐτῆς ὅτι μὴν quod aera secat. Iuno at̄ aeris arbitra ē merito inītia mēsiū. i. calēdas huic deae cōsecrarūt: inqt ergo poeta. CVRA iunonis uēdicat: attribuit sibi. CALēdas Ausonias: latinas seu romanas & hoc iō dixit: quoniā graeci calendas nō habēt. Ideo augustus cū aliquos nūq̄ soluturos significare uellet ad calēdas graecas soluturos dicebat *uouuui* vi αὐτῶν graeci principia mensium appellant. AVSONIAS: ab ausonia q̄ pars erat Italiae in qua sunt urbes beneuentum cales teracina: ita dicta ab Ausone calypsus & Vlyxis filio. Nunc uero pro tota italia accipitur.

ANT. IDIBUS alba ioui gratior agna cadit: idus qdē oui:

FAN. nona uero nulli deo dicatae sunt: q̄s tñ populus Ro.

Idus uñ
dicuntur
Lucetius
Diespiter

exactis regibus maxie celebrauit nonarū diē Seruili Tullii natalē existimās. Dñ at̄ idus ab iduado q̄ is dies diuidat mēsem. Induare. n. lingua hetrusca ē diuide re. Hor. ī liii. carminū. Idus tibi sūt agēdae q̄ dies mē-

sez ueneris marinae findit aprilē. Alii putat idus dictas quasi uidus a uidēdo: q̄ tūc plena luna uideat. Alii.

hoc est a speie quā tunc iuno plenissime ostēdit. Alii a Thuscis hoc nomen translātū uolunt: qui item dicūt iouis fiducia. Nā cū iuppiter sit lucis autor: Vnde uocat̄ Lucetius ac diespiter: recte is dies itis uocatur cuius lux nō finitur cū solis occasu pp̄ pleniluniū. quod in medio mensis fieri solet. Sane idibus ioui ouis alba macltabat dicebaturq; idulis Festo unde quidam idibus nomen inditum uoluerunt: Ex hac hostia ferunt albogalerum fieri solitum quo diales flamines. i. iouis sacerdotes utebantur: cui affigebat̄ apex uirgula oleagina. Sciēdum calendas nonas & idus copulandis nuptiis religiosas hoc est: deuitandas fuisse autore Macrobio: q̄ ii dies praeter nonas feriat essent & feriis uim cuiquā fieri piaculā foret. Nonarum aliam rationem apud eundem Macrobiū lege.

Atri dies

OMNIBUS istis: ne fallere caue proximus ater erit. Dies qui sunt postridie calendas nonas idus: quos quidā prae ac perperam nefastos appellant atri in omniales siue impediti ac religiosi sunt hoc est tristi omine isā mes in quibus nec quoq; exire nec peregre proficisci consueuerunt & rem diuinam facere ac rem quampiam nouaz exordiri temperabant quibusq; nec iouem nec ianum nec quemq; superum praefari fas putabāt. dictiq; sunt alii enses ac postriduani: quoniam Sulpi. tribunus militum ad aliam diuersus in gallos pugnaturus quod flumen ab urbe. xv milibus passuum distat rem diuinam dimicandi gratia postridie idus fecisse dicitur posteaq; ad aliam cum exitio urbis fede pugnatum est. Qua de re. cū in senatu uerba fierent cōplures senatores recordari sese dixerunt quotiens belli gerendi gratia res diuina postridie calendas nonas idus a magistratu populi Roma. facta esset eius belli proximo deinceps proelio remp. male gestam. Senatus eam rem ad potiffices reiecit ut ipsi quod uideretur statuerent. Pontifices decreuerunt nullum his diebus sacrificium rectae futurum eosq; dies neq; pro-

Postri
duai

liares neq; puros neq; comitiales esse. Alii postriduanos dies atros atq; in faustos esse dicunt: quoniam in inferis dicati sunt: cum nonarum calendarum atq; iduum dies qui principes appellant fasti ac sacri habeantur: sintq; imparibus numeris terminati contraq; atri paribus terminetur. Lege Plutarchum in quaestionibus. Dies atros nō nulli communes uelut ad emendationem nominis uocauerunt teste Macrobio in quibus etiam parentare nō licebat cum in parentationibus praefari lanum ac iouē necesse sit: quos noiari atro diē non oportebat.

PAV.
MAR.

CALBA agna grandior: pinguis. CADIT: immoletur. IOVI: ad honorē iouis. IDIBUS: die iduū. Quilibet. n. mensis calendas idus & nonas habet ut primi dies mensium sunt iunonis: ita idus sunt iouis: & idus dictae: ut inquit Varro ab eo q̄ hetrusci itis: uel potius q̄ sabini idus dicunt aut dicuntur idus quasi uidus detractō. u. quod eo die plena luna uideatur: aut quia iduare apud thuscis diuidere est. Diuidūt enim menses praeci pue nonas a calēdis: uel ab hostia eo die ioui immolata: quam idulium appellabant: & Macro. refert nomen hoc a thuscis esse: apud quos is dies itis uocatur. Item illi interpretabant̄ iouis fiducia: nā cum iouem accipiamus lucis auctorem. Vnde & lucetium salii in carminibus canunt & cretenses τῆς ἡμετέρας uocant: romāi diespiterē ut diei patrē iure dies hic iouis fiducia uocat̄. Cuius lux cum solis occasu non finitur. Splendorē diei: & noctis continuat illustrante luna quod semper plenilunio. i. ī medio mēse fieri solet. Diem uero qui nocturnis caret te nebris iouis fiducia thusco noie uocauerūt: Vñ & oēs: idus iouis ferias obseruandas sanxit antiquitas. NONA RVM: nonis nulli deo sacrificatur: ideo. sub nullius numinis tutela esse dicuntur. Nonae ut Varro ait: a pot-

Idibus alba ioui grandior agna cadit.
Nonarum tutela deo caret: omnibus istis
Nec fallere caue: proximus ater erit

tificibus gntanz: & septimanæ dictæ & ab eo quæ an diē nonū sunt dicunt: aut a nona luna: cū pōtifex eo die nonā lunā obseruaret: & uisam regi sacrificulogæ idicabat. Vñ nonæ q̄si nouæ lunæ initiū: aut quæ ab eo die ad idus nouæ sūt dies. Veg: ut dixi sub tutela sūt nulli⁹ numis: qm̄ iunōi & ioui cōes reliquū. TV tela nonagæ caret deo: p hypallagē: hoc ē nonæ carēt tutela dei. PROximus oib⁹ istis: hoc ē dies q̄ legitur calendas nonas idus. ERIT ater: erit infastus. CAVE ne fallare: ne decipiaris: nā postridianos dies calēdag: nonagæ iduū ifelices habēdos cēsuit antiq̄tas: ut mox dicā. Dicerē rōnē calēdag: iduū & nonarū: nisi uel pueris notā quoq̄ scirē.

Omen ab euentu est: nam roma diebus
 Damna sub aduerso tristia marte tulit
 Hæc mihi dicta semel totis hærentia fastis
 Ne seriem rerum scindere cogar: erunt.
 Ecce tibi faustum germanice nunciat annum
 Inq; meo primus carmine ianus adest:

QNE seriē rerum scindere cogar: Hæc inquit semel dixisse uolui ne per omnes menses repetita intersecent rerum dicendarum ordinem & confundāt.

QOMEN ab: quod atris dies sint ab eo quod in his euenit obseruatum est: uti refert aurelianus ille uectus cum infeliciter dimicatum esset: ut apud Gellium est annalium. xv. & cassum heminiam libro historia rum secundo. ccclxiii. urbis anno a Manlio & Aufthumio tri. pl. actum in senatu quid esset quod intra paucos annos totiēs erat afflicta res. p. perquasiuit lycinius haruspex ex senatus præcepto retulitq; Qu.

Sulpitium trib. pl. postridie idus quintiles contra senones dimicaturum sacrificasse. Item ad cremeram multiq; aliis in locis infeliciter dimicatur. Tunc pōtifex iubente senatu statuit postridie calendas idus & nonas dies atros habendos. Plutarchus aliā rationē affert. Inquit. n. cum primi mensiū dies sint dis superis consecrati: ita sequētes inferis: qbus maiores purgatiōibus quibsdā utebant: & mortuis parētabāt sic & dies illos tris i mēsiibus p̄cipies festos & statos posuerunt. Eos autē q̄ sequuntur tris diis manibus attributos religiosos & infastos habendos existimarunt. Ita Plutarchus inquit. Ego tamen miror: nam Fabius seruilis minime parentandum his diebus censet. quia Iouem & Ianum necesse est inuocare: quos non licebat atris diebus nominare: idem a Theodoro aurelio refertur: qui etiam testatur omnes postridianos dies fuisse nuptiis inhabiles & ad omnia maiores cauendos putasse. OMEN: horum. I. dierum atrorum qui sunt infasti: & ominis & augurii: omen quod ab ore hominis: uel a quocūq; eius gestu: augurium uero quod ab aibus captat. EST ab euetu: ab eo quod his diebus accidit: euentus enim pro casu ponitur. Cicero in libris de diuinatione. Quid est inquit aliud fors: quid fortuna: quid casus: quid euentus nisi cum sic aliquid cecidit: sic euenit: ut uel nō cadere atq; euenire: aut aliter cadere atq; euenire potuerit. NAM roma illis diebus postridianis: scilicet calendarū iduum & nonarum: TVLIT damna tristia: ab effectu tristia quia tot Romani periire. SVB ADuerso marte: sub aduersis hostium armis: cum mars aduersus romanis & fauens hosti. HÆC mihi: hæc dierum rationem: quæ omnibus inest mensibus: nunc in principio retulit: ne postea esset dicturus. & ob id rerum ordinē interrupturus. HAEC: quæ de diebus dixi. HÆRENTIA totis fastis: quæ inhærent omnibus mensibus: sic & fastorum libris. NEC Cogar scindere: interrompere

SERIEM: ordinem. Rerum erunt mihi semel dicta: quasi dixerim semel non dicam postea: & uidetur hoc in loco erunt habere aliquam præteriti temporis significationem: cum dicat erunt dicta: quia iam dixit & dicturus non est: & Lucanus inquit nec tantis cladibus autor poenus erit. iam lōge ante fuerant clades illæ: & poenus Hannibal. Vox quidem futuri est. Sed significatu uidetur præteritum respicere. Quod non solum nos dicimus: ga sunt qui in nos ita dicentes inuehantur: sed Pompo. iuris consul. de uerborum significatione ita admonet. Erit uerbum: interdum etiam præteritum: non solum futurum, tempus demonstrat: cum codicilli ita confirmati testamento fuerint: quod in codicillis scriptum erit: utrum ne futuri temporis demonstratio fiat an & præteriti. si ante scriptos codicillos quis relinquat. ECCE: de ianuario mense acturus qui iano dicatus est: eum adesse inquit bono omine: Ecce o germanice ianus nunciat tibi faustum annum: solebant ianuarii calendis bona omnia & auguria captare: ideo inquit ianum nunciare foelicem annū germanico. ET Adest primus in meo carmine: nam hoc primo libro de eo agendam est.

Iane biceps anni tacite labētis origo
 Solus de superis qui tua terga uides.
 Dexter ades ducibus: quoq; secura la
 Ocia terra ferax: ocia pōtus habet (bore

IANE biceps anni tacite labētis origo. Alloquitur ianum totius anni deum a quo ianuaris primus anni mensis nomen accepit. Vnde huic deo calendis ianuaris sacra publica celebrabant: que; constat nihil aliud esse q̄ chaos cōfufum ut ait Hestodus ab initio uniantē hiātē patētēq; i pfundū. Iōq; ut inq; Festus iano p̄io supplicabāt uelut parēti & a quo rerū om

nium factum putabant initium. Eum nonnulli quadrisfrontem esse uolunt propter annum in quattuor tempora diuisum siue q; is annog; m̄sdicq; fator: ut ait Marti. cōplexus sit quattuor m̄di climata. Alii bifrontem dicunt quasi super & inferū ianitorē: uel quasi diē dñm in quo ortus est & occasus. Vnde illud est Horatii: Matutine pater seu iane libentius audis. Licet matutinus dici potuerit quia rebus incipiendis præesse dicitur: quas frequentius matutino incipimus tpe: siue q; eo tpe cōmēdatur nos diis immortalibus primū ianum inuocare debemus ut p̄cibus nostris ad deos aditū p̄stet & ianuam. Sunt & qui bifrontem ianum fictum uolunt quia græcus fuit ut in monumentis pditum esse Plutarchus scribit in quæstionibus cūq; in italiā traiesisset linguā simul & uicū mutauit. Vel q; cū ianus in italiā regnaret & Saturnum a ioue pulsum excepisset hospitiū ab eo edoctus usum uineag; & falcis ferum illum & rudem ante fruges cognitas uictum rededit in melius: factusq; prudentior gemi

ANT.
FAN.

PAV.
MAR.

ANT.
FAN.

Ianus
q̄drifrons

Ianus bi
frons

Iano prin-
cipia om-
nia sacrata
Ianus
anni deus

nam faciem pertulisse dicitur: ut q̄ ante quæq; post tergum essent intueretur. Alii dicunt postq̄ Romulus & Tatius in foedera conuenerunt iano simulachrum duplicis frontis effectum quasi ad duos imaginē populorū. Vnde deus p̄esse dicitur foederibus faciendis. Nonnulli Ianum Dianam esse uolunt quæ putatur uiag; dea. Alii apollinem & ideo geminū q̄ ex oriens aperiat diem occidens claudat. Illud dubium nō est huic deo antiquitatem omnem sacrasse principiū. Quare Varro ait Iano quasi oīum mēsiū ingressus tenenti. xii. aras pro totidem mensibus dedicatas. Anni autē deū esse illud probat q̄ Ply. scri. Ianū geminū a Numa rege dicatū esse digitis ita figuratis ut trescentorum quinquagintaquinque dierum notam per significationem anni temporis & æui se deum indicaret. Nec nos moueant uerba Plynii qui anno tribuit dies. ccclv. tot. n. dierum annus aliquādo fuit ut scribit Solinus regnante Numa a quo Ianum eiusmodi dicatum accepimus. Sunt & qui Ianum ab eundo dictū tradiderunt q̄ mundus. i. cœlum semper eat dum in orbem uoluitur & ex se initium faciens in se refertur: ideoq; & Eanus dictus est & apud Romanos spectabat in quattuor partes ut eius simulachrum aduectum. phaleris ostendebat. De hoc deo infra suis locis alia referentur. DEXter ades ducibus: Cæsaribus qui autores sunt tranquillitatis & pacis: qua teste Suetonio terra mariq; parca Ianus clausus est: ut alibi dicemus.

PAV.
MAR.

IANE: Ianum iuocat: cuius mysteria & mēsem relaturus est. De quo nos quoq; multa acturi autore utemur p̄textato macrobiano qui in saturnalibus de his differit. REGionem istam: q̄ nunc uocatur italia regno Ianus obtinuit. Qui ut Iginius tradit cū cameſſe indigena terrā hanc æq; possidebāt: ita ut regio cameſena: oppidū ianiculū uocaret: post ad Ianum solū regnū redactum est. Creditur geminā faciem p̄tulisse: ut q̄ ante quæq; post tergum essent intueret: quod ad prudentiam regis solertiamq; referendū est. Mythici regnāte iano referunt oīum domos religiōe: ac sanctitate fuisse munitas eiq; diuinos honores esse decretos ob merita introitus & exitus ædium eidē cōsecratos. Xenophō italicū tradidit Ianū: in italia diis primum tēpla fecisse & ritus sacrorū instituisse: ideo in sacris p̄fationē meruisse p̄petuā. Phisici eū magnis cōsecrāt argumentis diuinitatis. Sunt qui Ianum eūdē apollinē eē: & dianā & dicāt & in hoc uno utrūq; exprimi numē affirmēt. Et. n. sicut nigridius refert apud græcos apollo colitur q̄ ὄρνιθος uocat eiūsq; aras ante fores suas celebrāt ipsū exitus & introitus demōstrātes potētem idē apud illos ἀνιένσος dicitur. quasi uis p̄positus urbanis illi uias q̄ intra pomeria sunt ἀνιένσος appellant: Dianæ uero ut triuix uiag; oīum idem tribuūt p̄tatem: Apud nos Ianū oībus p̄esse Ianus nomē ondit quod ē simile ὄρνιθος cū clauī & uirga figurat. quasi oīum & portag; custos & rector uiag;. Pronūciāuit Nigi. apollinē Ianū esse. Dianāq; lunā: apposita. d. littera: q̄ sæpe i litteræ decoris cā apponit: ut rediē reditegraf. Ianū quidā solē demōstrari uolūt. & iō geminū quasi utriusq; ianuæ cœlestis potētem qui ex oriens aperiat diē: occidēs claudat. Inuocariq; primū cū alicui res diuina celebrat: ut per eum pateat ad illū cui imolatur accessus: quasi p̄ces supplicū p̄ portas suas ad deos ipse trāsmittat. Simulachrū ei⁹ plerūq; fingit manū dextra. ccc. sinistra. lxx. numeq; tenēs ad demonstrandam anni dimētionē quæ p̄cipue est solis potestas. Alii mūdum. i. cœlum eē uoluerunt. Ianūq; ab eundo dictum quod mundus semp eat dum in orbem uoluit: & ex se initium faciēs in se refert. Cornificius etymo. lib. iii. Ci. inquit nō Ianū sed eanū noīat & ab eundo: Apud nos in quattuor partes spectat: ut demōstrat simulachrū eius phaleris aduectum. C. Bassus in lib. de diis Ianū bifrontē fingit ait quasi superum: atq; inferum Ianitorem eundē quadriformem quasi uniuersa clymata maiestate completum. Saliorum carminibus antiquissimis deus deorū canitur. M. messala. gn. Domitii in consulatu collega idēq; per annos. xv. augur ita de iano incipit: qui cuncta fingit eademq; regit aquæ terræq; uim ac naturā grauē atq; pronam in profundum dilabentem ignis atq; animæ leuem immensum sublimē fugientē copulauit: circumdato cœloq; uis cœli maxima duas dispares colligauit. In sacrisq; inuocamus Ianum geminū. Ianum patrem. Ianūq; iunonium. Ianum consuium. Ianum quirinum. Ianum patutium. Ianum clusium geminū: quia utriusq; ianuæ cœlestis potentem & c. Patrem quasi deorū deum. Iunonium quasi non solum mensis Ianuarii, sed oīum mensiū ingressus tenentē. inditione autem iunonis sunt oēs calendæ. Varro lib. v. reg; diuina. scribit iano duodecim aras pro totidem mensibus dedicatas. Cōsuiū a cōserendo. i. propagine generis humani q̄ a iano autore conserit: Quirinū quasi bellog; potentem ab hasta quā sabini quirim uocat. Patutium & Clusū quia bello causæ eius patēt. pace claudunt: cām inferius subiiciemus & c. quæ de iano dicēda sunt. Plu. de iano sic loquit apud antiquos Ianus siue geminus: siue rex fuerit dicē cultū siluestre in ciuile redigisse: & ideo bifrontē pingūt: quia alterā fecit ex altera uiuendi forma eius tēplū cum duabus portis ē aperit in bello Ianus. Sed hæc hæctenus. IANE biceps qui gemino capite figuraris. ORIGO anni: quasi qui das principium anno tuis a calendis incipienti. TACITE labentis: qui annus tacite labitur. & ad ipsū tempus respexit: quod ē ut superius diximus mēsurā motus cœli quod tacite mouet: iuxta illud tacito labentia cœlo: sic & tpa tacite labunt. Qui solus de superis: solus ex omnibus cœlestiū numero. VIDES tua terga: quia cum biceps sis respicis & anteriora & posteriora. ADES dexter propitius. DVCLibus: & tyberio & germanico qui militiæ p̄sunt. QVORum: ducum. LABORE: industria & uigilātia. TERga ferax: fertilis. HABet oīa secura: habet quietē & pacē seorsum ab omni bellog; cura. PONTus: mare. HABet oīa: pacē quia nō modo in terris: sed ne in mari quidē bella gerunt & hoc ob pacē. q̄ augusti & Tyberii tpe undiq; p̄ orbē terrarū fuit. Augustus. n. post ciuilia bella repressa post actiācā pugnā Antonio & cleopatra nauali p̄lio uictis ægyptū in prouinciā redegit. Iustoq; bello domuit dalmatiam: cantabriam: aquitaniam: pannoniam illyricum: rhetos: uidelicos. Sallastos gentes alpinas. Dacos: germanos ultra albinū fluium summouit: ex quibus sueuos: & sycambros in galliam traduxit. Indos: & sythas magnitudine nominis sui ad amicitiam pellexit. Parthos sub pharte rege cōpescuit: & filios dare obsides coegit. Reposcētq; signa Crassi clade erepta: & M. Antonii fuga ablata supplices parthi restituerūt. Armeniam & superiores tauricos omnibus in amicitia retinuit: arabas per ælium gallum subegit: æthiops per. M. Petroniū contudit. Deniq; ut Tranquillus ait pace terra mariq; parca Ianum quirinum clusit. & Florus in fine fere operis sui. Seres etia; inquit habitan

et sub ipso sole in romam ad augustum misere legatos cum gemis & margaritis: elephatos iter munera trahentes ita dicitur & legatos misere scytharum: itaque augusti temporibus continua totius humani generis aut pax fuit: aut pactio: haec ille: haec quoque de illa pax augusti temporis quae in sacris litteris significatur. Oratio in diebus suis iustitia & abundantia pacis cum eo. Significatur. n. illud tempus: quo caelestis ipse rex, uere pacificus humanam carnem assumpsit.

Dexter ades patribusque tuis populoque quirini
Et refera nutu candida templa tuo.
Prospera lux oritur linguisque animisque fauete
Nunc dicenda bona sunt bona uerba die
Lite uacent aures: insanaque protinus absint
Iurgia: differ opus liuida turba tuum.
Cernis odoratis ut luceat ignibus aether.

PATRIBUSQUE tuis populoque quirini: senatui populoque Roma. quae Iani ac caeli benignitate subdiderunt pedibus suis ut amicus non igitur Garamatas & idos auro ra & zephyrus: nec non boreaque notum. **E**T Refera nutu candida templa tuo. Non ut apte bellum significant sed ut calendas ianuarii ad rem diuinam populus admittatur. **L**INGUISQUE animisque fauete: ita estote silete: nam in sacris taciturnitas necessaria est teste Ser. Vnde ait Plyn. certis precationibus prius aliquem rursusque alium custodem dari quod attedat alium proponi quod faueri linguis iubeat: Pontifices uero autore Donato dicere solebat. Fauete li

ANT.
FAN.

guis: fauete uerbis. Vnde illud est Virgilii. Ore fauete omnes: & Festus ait in sacrificiis dici. Pascito linguam. i. coerceto contineto taceto. Decet. n. ciues ut apud Plutarchum legimus neque audire quicquam regum diuinarum neque aspicere per negligentiam: sed uacare a caeteris mentemque adhibere & ab omni crepitu strepitu ac gemitu abstinere. Ea de re quod diuus Hiero. precipiat suspedeo recedere. Nec contrarium est quod sequitur. **N**VNC dicenda bona sunt bona uerba die: admonet. n. Romanos ut orta luce adsint sacrificiis: linguam coercant: mentem adhibeant: deinde bona uerba dicant quoniam in fauore anni portendi putabatur siquid sinistri ominis kalendis ianuariis diceretur. Sciendum tamen fauere interdum esse bona fari. Vnde fauentia: ut ait Festus bonam ominationem significat. **D**IFFER opus liuida turba tuum: uel iudicium turbam accipe uel liuidam dum ueres ne cadat a causa: uel nimia lucri cupiditate pallentem. Horatius in sermonibus. Quisquis ambitione mala aut argenti pallet amore.

Fauere
linguis
animisque

Fauere

CADES dexter: propicius. **P**ATRIBUS & populo quirini: senatui & populo Roma. **Q**UIRINI Romuli (ut diximus) erat. n. & senatus & populus ab initio urbis a romulo institutus: de multitudinis diuisione ita Plut. ait condita urbe. Romulus ex quo erat ad militandum uigor: legiones fecit caeteros uocauit populum. C. creauit senatores quos appellauit patres: & ordinem senatus: quod nomen a senectute est. Patres dicti aut quod patroni multitudinis erant: aut quod praes caeterorum uidebant. Patroni dicitur a patrone quodam: quod cum euandro ea loca tenuit studiosus inopiae plebis subueniendi. Aut a uirtute: aut praesentia nobilitatis: quod uerius est praes appellauit: ut ea nomine mansuetudine arrogatia: & inuidia perculeret. Qui deinde senatui ascripti sunt: praes conscripti appellantur. Liuius uero ab urbe condita cum inquit uirum haud praeniteret. Consilium deinde uiribus parat. Centum creat senatores: siue quia is numerus satis erat: siue quia. C. erant qui creari patres possent. Patres certe ab honore patriciorum progenies eorum appellati. Dionysius autem alycarnaseus ita inquit Romulus urbanis negociis unum praefecit. Tribus praecipit: ut singulae tres eligerent: & curiis quae triginta erant: ut totidem addito praefecto urbis. Ex hoc centenario numero consilium facit senatum appellauit aut ab aetate aut uirtute. Senatus participes: patres conscripti. Hoc igitur nunc poeta innuit. **P**ATRIBUS & populo tuis quasi quod sunt sub tutela tui numinis. **E**T Refera: aperi. **T**VO nutu: quasi tuo numine & auspicio.

PAV.
MAR.

CANDIDA templa: marmorea templa & tua & aliorum deorum quae tibi caeterisque deis est imolandum: nec absurda esset sententia si diceremus de templo Iani non intelligi: nam apertum bellum significat & tunc non bellum sed pax ut erat optabatur. Numa ut autor est Liuius ianuam ad in sinum argiletum indicem pacis bellique fecit apertus: ut in armis esse ciuitatem: clausus pacatos circa se populos significaret: bis deinde post numae regnum clausus fuit. Semel Tito manilio consule post punicum primum praefectum bellum iterum quod nrae aetati dii dederunt ut uideremus post bellum actiacum ab imperatore Caesare augusto pace terra marique parta: ergo si clausus pacem significabat & ea tunc maxima erat arbitraret de aliorum deorum templis intelligendum. Quibus pariter & Iano kalendis ianuariis sacrificatur praesertim cum Ianus praesent omnibus templis & ianuarum potes sit quin etiam quod primum diis templa fecerit in italia ut tradit Xenophon. **P**ROSPERA: de kalendis intelligit ianuariis & prima die anni qua in totum annum omina & auguria captantur. **O**Ritur lux prospera: dies kalendarum ianuarium quod anni caput est. **F**AUETE omnes: mihi hinc exordietur aut. **F**AUETE alteri & linguis hoc est bonis uerbis. **E**T animis: bona uoluntate: nam potest quis fauere & plaudere uerbis non tantum animo. **N**VNC in bona: die in kalendis Iani. **S**VNt dicenda bona uerba ut in ipso anni principio bona faustaque omnia capent. Seruatur nunc etiam mos hic & in tota graecia & in pluribus italicae locis accedunt diluculo kalendarum pueri ad nobilium ianuas & quibusdam rithimis salutant & bona uerba dicunt. **L**ITE non est eo die litibus aut iurgiis incubendum nec mala uerba proferenda. **A**VRES uacent lite: sint liberae & procul ab omni contentione: nam ut Cic. in libris de legibus inquit. Ratio feriarum & festorum quietem litium habet ac iurgiorum. **L**IS litis pro contentione forensi. Vnde & in iudicio lite cecidisse dicitur qui eius rei de qua agebat causam amisit. **A**BSINT protinus insana iurgia: quasi percul sint insanae contentiones. Iurgia aliqui amicorum & affinium esse uolunt: sed interdum ad forensam altercationem referri uidemus. Sene. in hercule furere hic clamorosi rabiosa fori iurgia uedens improbus iras & uerba locat. **L**UIDA turba: turba iuida & plena liuore. **D**IFFER opus tuum: & ad liuorem in foro litigantium & ad inuidentium maledicentia referri potest quasi abstineas hodie a maledicentia qua uti soles turba a raparr uerbo graeco deducitur & ut labeoni placet & multitudinis hominum perturbationem & coetum. i. coadunationem significat. **C**ERNIS eo die in templis & pro foribus templi multa odorem facientia cremabantur. **C**ERNIS ut aether: ut aer. **L**UCEAT ignibus odoratis: ignibus in quibus aut cedrea ligna aut thura odorem emittentia cremabantur.

linita
qui habentes officium
in omnia in illa die
prohibet uisum
cum officium ut ipse
annus est hic

ANT. **CET** Sonet accēsis spica cyliffa focis: p excellētiā crocū dicit & aliud significare nō p̄t. id. n. p̄stātissimū i Cilicia
FAN. nascit ad antrū coryciū. Pli. priā nobilitas Cilicio croco & ibi i mōte coryco. Mar. Corycio q̄ uenit aura croco.
 Spica Hoc maiores utebāt i rogis ac sacrificiis. Sta. i sil. odoriferos exhaustit flāma sabæos & cilicū messes. Idē i eisdem
 cyliffa Tu messes cilicūq; arabūq; supabas merge rogis. Idē i. vi. the. Nec nō assyriis piguescūt robora succis Pallētiq; cro
 co. Oui. Infra thura nec eufrates nec miserat idia costū. Nec fuerāt rubri cognita fila croci. Ara dabat fumos her
 bis cōtēta sabinis. crocū p̄tērea scri. Pli. uino mire cōgruere theatra replēda. uñ illd ē Prop. Vinaq; sūdāt p̄lis eli

sa falernis Terq; lauet n̄ras spica cyliffa comas. **VE**
 stib⁹ itactis tarpeias iē i arces. Impsonali uerbo utif
 ut gnālē actū oñdat ut iē i atiquā siluā. Currit ad uo
 cē iocūdā. Popu. n. ro. klē. ianu. nouis cōsulibus iēuti
 bus m̄gratū ibat i capitolū ad rē diuinā: quā iō ioui
 faciebāt q; ei quē admōm̄ & iano oē dētur initiū. Vñ
 illud ē a ioue p̄cipiū musæ. Et illd añ iouē supplex
 puota p̄cat⁹. Per itactas at uestes uel nouæ accipiēde
 sūt uel qd̄ magis placet cādida: ut cādidū festū candi
 datus celebret populus. Quare auctor subiūgit: & po
 pulus festo cōcolor ip̄e suo ē. Hora. i ser. Ille repotia
 natales aliofue diez festos albat⁹ celebret. Persi. quāuis te albata rogarit. Oui. ad diē suū natalē. s. expectas solitū
 tibi moris honorē Pēdeat ex humeris uestis ut alba meis. Legimus & apud Suetō. i nerone funeratū fuisse nero
 nem impensa ducentorum milium stragulis albis auro intextis: quibus usus calendis ianuarii fuerat.

**Fasces
 consulum**

IAMq; noui p̄eunt fasces. Designati consules calendis ianuarii magistratum inibant ut diximus supra Lu
 canus: instabatq; dies qui dat noua nomina fastis. Quiq; colit primus ducentem tempora lanum: iis fasces p̄
 ferri a liōoribus consueuerunt qui uirgarum & securium erant: quoniam uirgæ quod mutari potest corrigunt
 Secures quod emendari non potest abscindunt: Eos quicunq; cōsules uictoris potiu fuerant laureatos habue
 runt teste Plutarcho. Sed de his alias Sane moris fuit aliquando ut quem ordinem interrogandi sententias cō
 sul calendis ianuariis instituisset eum toto anno conseruaret ut Suetonius scribit: Vnde Iulius cæsar consul cū
 Pompeio iuliam filiam collocasset præterito Crasso eum primum rogare sententiaq; cœpit. A consule pro cō
 sul dictus est non qui pro alio consule sed qui cū potestate consulari extra ordinem ad prouinciam aliquaq; ad
 ministrandam mittitur: sex tantum fascibus cum duodecim consulem p̄eant. **NOVA** purpura fulget: Si uerū
 est quod scriptores probatissimi tradiderunt posteaq; reges exacti sunt consulibus fuisse concessum ut liōores
 sellam curulem cæteraq; regum insignia retinerent quorum Macrobius & Dionysius meminertūt: possumus
 hoc loco trabeam accipere. Illud autem dubium non est & consules & imperatores olim usos fuisse purpura.
Sella Ouidius ad Græcinum consulem: Spectarem qualis purpura te tegeret. Plutarchus in Paulo: Aemilius ipse
 curulis sequebatur ornatissimo curru inuictus purpuram auro contextam indutus. Eam tamen ut idem scribit tribu
 ni non ferebant cum cæteri magistratus incederent purpurati.

**PAV.
 MAR.**

CET Sonet focis accēsis: crepitū faciat cū adurif. **SP**lca cyliffa: cū legerē hūc locū & p̄r Sabi. q̄ tunc uiuebat: &
 alii i me iuehebāt: qm̄ de spica nardi uolueri itelligi: cū ipsi de croco ex cilicia laud⁹ tissimo puēti itelligēdū esse
 cēluerūt: nec aduertebāt: quo i errore uersarēt. n. n. poeta de flore: sed de spica loq; n. n. dixit flos cyliffus: sed spi
 ca cyliffa: & de nardo itelligit: de quo Pli. odoris gr̄a oib⁹ maior: & si cyliffū nardū n̄ legas ap̄d Pli. n̄ refert n. n. in
 qt Pli. n̄ nasci i cilicia nardū: sed i primis laudat syriacū: p̄xie gallicū & creticū. Adde q; syria iuncta ē ciliciæ: ut
 qd̄ i syria nascit possit i ea pte ciliciæ nasci: q; syriæ iuncta ē. Ego aut i ora ciliciæ spicā meis manibus legi: & audi
 toribus meis oñdi: cū hæc legerē. Præterea crocus cū sit magni odoris: ad odorē tñ n̄ adurif: sed ali⁹ usus ē adurū
 tur ligna odora & odoratū gūmi: & ipsa spica quare de nardo itelligēdū cēse: & nō de floribus. **FL**āma: q; fit i
 aris. **VER**berat suo nitore: suo splēdore & coruscationē herberare & labere uf. **A VR**um tēploz: aureā tēplo
 rum celaturā & parietes deauratos & deaurata laqaria. **ET** Spargit iubar tremulū: tremulā corruscationē & lu
 cē. **IN** Summa ædesi sūmo tēplo deaurato. **IV**Bar p lucifero ponif: ut ap̄d Vir. i. iiii. ænei. It portis iubar ex
 orto dcm̄ ut p̄pōne placet: qd̄ splēdidior eius diffūdif i modū iubæ leonis: & iubar p splēdore tñ ponif: ut hic
VEStibus: eo die ibat populus cū cōsulibus inituris m̄gratū imolatū ioui optio maxio i arcē capitolinā. **IT**ur
 q̄ it i populus cū cōsulibus. **VE**Stibus itactis: nouis & ad eā diē nō tactis. **IN** Arces tarpeias: ad tēplū iouis: qd̄
 i arce tarpeia erat. Tarpeius mōs ut Varrōi placet: dcūs a tarpeia uirgine uestali: q; ibidē a sabinis necata armis &
 sepulta fuerat. Pli. i uita romuli: iqt tarpeia uirginē tarpeii filiā fuisse q; romanā arcē sabinis pdidit. Dict⁹ postea
 monscapitolinus eodē Varro. teste: qd̄ cū i eo fundamēta ædis iouis foderēt caput hūanū inuētum ē: & ut p̄git
 Varro hūc antea mōtē saturniū appellatū pdiderunt: & ab eo late saturniā terrā: cuius uestigia ēt Varronis tpe
 manebāt. Saturni fanū: saturniā porta: quā iunius pādānā uocat: & postici muri legibus priuatis iscripti. Hic ue
 ro cū effoderēt iouis ædis fundamēta inuēto hūano capite: ab aruspiciibus: & p̄cipue hetruscis hitū ē: arcē illā to
 tius italiæ: deinde totius orbis futurā: ita a capite capitolii denoiatū. De hoc uero Tacitus. xix. suaz historiarū.
Vouerat Targ. priscus bello sabino sedē ioui optimo maximo: iecitq; fundamēta: spe tñ magis futuræ magnitu
 dinis: quā tūc popu. Ro. cōpeteret. Mox Ser. tullius adiecit aliqd. Deinde Targ. supbus capta Sueffa & pometia
 p hostiū spolia fecit: & reliq. In rupe igit tarpeia capitolini iouis tēplū erat: hñs tria sacella æq; cōstructa. Iunonis
 & mineruæ: i medio iouis: huc ergo ibāt cū populo cōsules: & post sacra m̄gratū inibāt. Et popu. Ro. Est cōco
 lor suo festo: ei⁹ coloris cū festo: q̄si cōueniēs suo festo: nā ut religiosa dies: ita & ip̄e religiōi incubebat: & ut dies
 erat festa: ita & ip̄e festiuis. Aut concolor suo festo: quia prætextam ferebant eiusdem coloris: **IAM**q; noui

Et sonet accensis spica cyliffa focis:
Flamma nitore suo tēplorum uerberat aurū
Et tremulum summa spargit in æde iubar:
Vestibus intactis tarpeias itur in arces
Et populus festo concolor ipse suo est:
Iamq; noui p̄eunt fasces noua purpura fulget

ia noui lictores cū fascibus præeūt & cōsules inibat magistratū iā præeūt noui fasces: p̄eūt populū noui consules: nā fasces dicimus & pro cōsulari dignitate: & pro cōsulū insignibus: & pro onere. Aut dicas: p̄eūt fasces: lictores: qui cū fascibus cōsules p̄ibat: hēbat enī cōsul. xii. lictores: quos aliq̄ uolūt primo romulū istituisse siue a uultu rū nūero siue ab etruscis edoctū. Veg. Dyo. igt Tarq. p̄f. etruscos pene domitos coegisse: ut insignia regū suoz regi ro. traderet: q̄ hæc fuere. xii. secures. Trabea: curules: Anuli: Phalere: paludamēta p̄texta: Togæ pictæ: tunica palmate. & oīa iperū insignia: q̄bus iperū maiestas eminebat: de quo ēt diximus in odis in eo loco memorez an supbos Tarquini fasces dubito. Apud Macrobiū aut legimus: Tullū Hostiliū regē tertiu debellatis etruscis sellā curulē: lictores: & togā pictā atq̄ p̄textā insignia magistratū etruscoz romæ: ut gererent istituisse. Et Syllus de his ita ingt Meoniaz: decus quodā uetulonia gētis Bissenos hæc prima dedit p̄cedere fasces: & totidē iūxit tacito terrore secures. Hæc altis ebori decorauit honore curules. Et princeps tyrio uestē p̄texuit ostro. Præeunt: prima syllaba diphtogū hēt: & poeta breuē fecit: sed hoc ex ueteri græcoz regula apud quos α i differenter ponit: ut κ α i: quā p̄ticulā uertimus: & q̄ dicimus eadē significatiōe: & diphtogāda eēt: sed uisus & breuē facit & sine diphtogo scribit: quis romæ in marmore uetustissimo ita legamus. Senatus populus quæ roma. & quæ est ibi cū diphtogo. Seruauit aliq̄ rōnē hæc Virg. i. iii. æne. Limia q̄ laurus quæ dei: & sigs diceret p̄eo h̄re primā breuē ob sequentē uocalem uehemēter errat: nā id nō seruaf a nostris ut æolus: æacus: æacide & æates.

FVLget, noua purpura: p̄texta purpurea cōsularis: ferebat enī consules p̄textā ut in libris de ponto in elegia ad Græcinū cōsulē designatū cū eēt initurus magistratū. Mentē tñ quæ sola loco nō exulat utar: Prætextaz: fasces aspiciāz tuos. Purpura cōchilii genus est qd̄ florē sicut Plynius appellat tingēdis expetitur uestibus in mediis faucibus hēt liquoris minimi est in uena cādida. Purpuræ ut idē inquit Plynius alio noīe pelagiæ uocant. Color hic pro maiestate pueritiæ est. Distinguit ab equite curiā. Diis aduocat placādis: omnēq̄ uestē illumiat i rīphali misceat auro. Et paulo inferius purpuræ usum semp̄ fuisse uideo: Sed Romulo in trabea. Nam toga p̄texta: & latiore clauo Tullū hostiliū e regibus primū uisum etruscis deuictis satis cōstat.

Et noua cōspicuum pondera sentit ebur:
Colla rudes operū præbent feriēda iuueni
Quos aluit campis herba phalifca suis;

phali curru inuecti fuissent: sicut ēt palmata d̄f toga quā merebant hi qui de hostibus palmā reportassent. Au. Gel. refert. C. bassuz in cōmētariis suis scriptū reliquisse senatores ætate ueterū qui curulē magistratū gessissent curru solitos honoris grā in curiā uehi in quo curru sella erat q̄ ob eā cām curulis appellabaf: cū alii q̄ magistratus curules nōdū coep̄rat pedibus in curiā irētū pedarii dicebant. Licet aut currus primā syllabā p̄ducat curulis tñ abiecta ista eā corripit. Hæc sellā Macro. scribit a quo nōnulli dissentiūt. Tullū Hostiliū tertiu regē roma noz debellatis etruscis primū ut romæ hēret istituisse: necnō & lictores togā pictā atq̄ p̄textā: q̄ insignia Hetruscoz magistratū erāt. Nec nos lateat q̄ qdā tradūt reges qdē romanos curru ueherent: hac sella ad eminentiā uti solitos: exactis aut regibus coep̄isse magistratus maiores ut cōsules dictatores uehi nō curru sed tñ sella curuli. COLLA rudes operū p̄bēt feriēda iuueni. Hi sunt quos Donatus egregios uocat: eximebat enī in sacrificia optimū pecus e grege ut autor est Festus. Vir. maclat lectas de more bidētes. Cædebant aut ioui capitolio iuueni albi atq̄ iniuges electi ex agro falisco. Ibi enī ut Ply. scribit aq̄ clytūni amnis epota boues candidos facit. Quare romani petebāt inde uictimas ioui capitolino maclādas. Virg. Hinc albi clytūne greges & maxia taurus uictima. Silius. Et sedet ingentē pascēs meuania taurū dona ioui. Quo in loco sciēdū est Siliū a Plinio non differre: ea enī pars umbriz ubi meuania in pte Thusciz ponit autore Seruio: nouimus aut faliscos eē in thusciz & haud p̄cul ab urbe teste Plynio: quis aliq̄ ut ait Strabo Faliscos p̄ se gentē posuerint. Sciēdū ut Macrobius docet q̄ cū hostiarū duo sint genera. Vnū in quo uolūtas dei p̄ exta disquir̄: Alterū in quo sola aīa deo sacraf: in his ipsis hostiis uel aialibus uel cōsultoriis qdā iniuges uocabantur. i. quæ nunq̄ domitæ ac iugo subditæ fuerant: quales iuuenos autor hoc tempore ioui maclari solitos dicit.

¶ ET Cōspicuum ebur: clara & eburna sella curulis ex ebore enī ea erat ornata ut ex Syllio diximus. Hæc altis ebori decorauit honoꝝ curules: & i li. de p̄to i eadē elegia. Signa quoq̄ i sella nosse formata curuli. Et totū nūi dæ sculptile dētis op̄: & de ebore loq̄: sic & cōspicuum referas ad cōspicua & illustria ex ebor̄ signa i ipa sella: ut i eisdē li. ad Pōpe. cōsulē inquit. Cōspicuum signis cū præmet altus ebur. SENTit noua pōdera: quia noui magistratus in ea sedēt: & nō mō cōsulū: sed ædiliū quoq̄ ea sella eburnea erat. COLLA maclabant eo die iuueni qui opis essent exptes. Rudes operū iuueni indomiti qui nōdū iugū tulere: neq̄ arauere. PR/EBēt colla feriēda se curi: p̄bēt se maclādos sacerdoti ab ara minime refugiētes: nō enim rite imolabaf si ab ara se subtraxisset. nam a ueteribus p̄babaf uictima nō clauda: nō breuioris articuli: nō quæ arā refugeret: nō externa sed patria. Verrū cū hic de phalifca agit. nō de externa agit. nā patria quoq̄ dici poterat. QVOS: iuuenos operum rudes. HERba phalifca: aluit suis cāpis. qui adulti in phalifcoz cāpis romā inde agebant: & tā ex umbrisq̄ ex phalifcis tauri romæ imolabant. & a triūphatib̄. & a nouis cōsulibus & in libro de ponto poeta de Pōpeio consule idē fere inquit. Colla boues niueos certe præbere securi. Quos aluit cāpis herba phalifca suis. & apud ueteres capitale erat bouē maclare: quē ut Ply. inquit. Sociū laboris agriq̄ culturæ hēmus. & addidit exēpluz illius qui bouē occiderit in exiliū eiecti. Tanq̄ colono suo interēpto Prætereā & in egypto bos numinis uice colebatur. PHAlifca: a phalifco oppido. Strabo iter oppidula etrusiz phalifcū refert. Postea addit. Aliq̄ sane phalerios in Thusciz regione minime locādos esse aiunt. sed phalifcos p̄ se gentē. Quidā ēt phalifcos p̄ prii sermōnis ci

¶ ET NOua cōspicuum pōdera sentit ebur. Sellā curulē dicit qua & cōsules utebant & quidāz alii magistratus: ut signa quoq̄ in sella nossem formata curuli: & totū numidæ sculptile dentis opus. Hæc ut qui busdā placet a curiitate pedū nomē accepit. Seruio tñ a curru dictā putat q̄ hi tantū ea uterent qui triū-

ANT.
FAN

Palmata
toga

Pedarii se
natores.

Egregii
Iuueni.

Falisci.
Iniuges
hostiæ.

PAV
MAR

uitatē posuere. Aliqui oēaci symphaliscū appellāt in uia flaminia iacentē inter ocheculū & Romā hęc ille: sed a quo hūerit originē dicem⁹ in q̄rto. IVP piter: ob maiestātē & magnitudinē īperii romāi dīctat hęc: q̄ nihil ab ioue e sūmo cœlo respici poterat: q̄ rōani iuris nō eēt. termiatū enī erat īperitū prio oriēte extrōcoq̄ occidēte.

ANT. IVP PITER arce sua totū cū spectet in orbē. Nil nisi romanū qđ tueat hēt. Iure romani iouē uenerātur cū eius fauore uniuersū orbē possideāt. Virg. in primo ænei. certe hinc romāos olim uolētibus anis. Hinc fore ductores reuocato a sanguine Teucris. Qui mare qui terras oī ditione tenerent pollicitus Nā tibi par nullū grācia numē hēt. Quæ deoz habitus interpretata est & fabularū putat. uentrix atq̄ in ipsa mēdax historia: cuiusq̄ ut ait Euse. popularis & fabulosior thelogia est. Lucidior uisa est: nimbo diuo ob aduertū numinis. **TENENS** baculū dextra clauēq̄ sinistra. Placet Macrobio Ianū cū clauī & uirga ideo figurari: quia est oīum portarū custos & rector uiarū. Sed utrūq̄ idoneū est ianitori: baculus ad uim repellēdā: clauis ad claudēdas ac referēdas fores. Me chaos antiqui nā sum res prisca uocabāt: Ianus te ste Macrobio salioz antiquissimis carminibus deus deoz canebat. creditusq̄ est a nōnullis qui mūdū eē genitū uolūt nihil ut diximus aliud eē quā chaos confusā & hiantē ab initio unitatē ac p̄cipiū p̄ductiōis oīum rerū. Vñ illud est. M. Messalæ auguris de hoc deo quācūta fingit eadēq̄ regit aquæ terræq̄ uim ac naturā grauē atq̄ p̄nā in p̄fundū dilabētē ignis atq̄ aīa leuē in imēlum sublime fugientē copulauit circū dato cœlo. Hinc Ianus deoz antiquissimus dī. Ioue nalis. Dic mihi nūc q̄so dic antiquissime diuuz rñdes his iane pater. Lege Macrobi. in Saturnalibus q̄ multa de hoc deo tradit & apte pariter & copiose.

Clauis & uirga. Iano assigatur. Chaos.

PAV. IVP PITER cū totū orbē spectet a sua arce: cum omnes terras & maria p̄spiciat e summo æthere: qui illi assignat: aut ex sexto cœlesti circulo: per qđ eius stella uagat: & quo in loco altior est luna mercurio: uenere: sole & marte. **NIL** hēt qđ tueat: qđ respiciat. **NISI** romanū: nā q̄cqd īferius est subditū est romano impio. **SALVE**: saluere iubet diē calēdarū ipsarū. **SALUE** dies festa: saluete calēdæ ianuarie. Et semp reuertere melior: sp̄ uos calēdæ p̄spiores redeatis. **DIGNA** coli a populo potēte rerum: digna dies quā colat & celebret populus ro. qui terris īperat. **Q VEM**: Iani mysteria relaturus: duo primū a Iano petit: ut dicat qui deus sit. & cur solus ex oī deoz nūero biceps sit. O iane biformis biceps. **Q VEM** deū dicā te eē. i. quē te appellē. **NAM** grācia uñ nos latini deos accepimus. **NVLLVM** hēt numē par tibi. nullū deū hēt bicipitē: nec tot potestatū. Simul ede cām: dic rōnē. **CVR** unus de cœlestibus: cur tu solus ex oī cœlestiū nūero. **ET** Vides qđ sit a tergo: & qđ sit añ. q̄si cur es formæ duplici: hoc est cur biceps ut posteriora & anteriora uideas. **HÆC** ego: dū hęc uolueret feci: scripturus q̄cqd ianus īspiraret: aduenit īp̄m numē eruditurū poetā. **CVM** ego agitarē mēte hęc: cū uoluerē hęc aīo. **SVM** ptis tabellis: q̄s ad scribēdū parauerā. **DOMUS** est uisa lucidior quā fuit añ aduertū numinis facta est domus splēdētior quā prius fuerat. **TVM** sacer: iā aduenit numē: & sese poetæ uidēdū obtulit. **TVM** ianus sacer mirandus: & uenerādus & admiratiōe p̄sequēdus. **ANCIPITI** imagine: duplici forma: **OB** tulit repēte: subito. **BINA** ora: & anteriora & posteriora. **OCVLIS** meis: ut bñ possem eū geminum intēri. **EXTIMUI**: extimuit poeta uiso deos: nec mirū: cū ab ipsa natura deos timeamus: inde est ut pleriq̄ uelint deū a θεο uαδ̄i deduci qđ est timeo: q̄ ab oibus timeat. iō & Papi. inquit: Primus in orbe deos fecit timor. **EXTIMUI**: ego uiso numine. Et sensi capillos riguisse: q̄si factos hirtos: & hoc naturale est ut ob metū capilli rigēat. rōnē affert Aristoteles in p̄blematis: cū timor in corde sit: sāguis ut succurrat cordi deserit & pellem & cutē: inde cedēte sāguine exteriora frigesctūt: & sic fugato naturali calore cōtrahit cutis. ex cuius cōtractiōe pili rigēt: sic ēt frigesctit pectus ob metū deficiēte sāguine: in quo est naturalis calor. ideo hic. Et pectus erat gelidū subito frigo: sic & apud Virg. gelidus teucris p̄dura cucurrit ossa tremor. **ILLE**: ianus. **TENENS** baculū dextera: & uirgā sinistra: hoc est illud qđ supius diximus ianū cū clauī & uirga figurari: q̄si oīum & portarū custodē & rectorē uiarū. **EDIDIT** nobis hos sonos ore priore: ita locutus est ore anteriore: & nō eo q̄ erat a tergo ut melius poeta audiret. **DISCE**: facit ianus attētiōnē: ut intētiō sit poeta ad eius uerba p̄cipiēda. **OVA** tes opose dierū. o naso poeta studiose tēpore: q̄ scribere cupis mēsuū & dierū rōnē. **DISCE** posito metu: abiectō oī timore. **Q VOD** petis: & qui deus sim: & cur biceps. **ET** p̄cipe mēte uoces meas: p̄cipias aīo uerba mea. **ME** chaos: rñsurus qđ nī ianus refert sed ad primā mūdi originē: hoc est ad īp̄m chaos. Quod ut autor est Hesiodus: in theogonia fuit qđā cōfusa ab initio unitas: quā p̄ncipiū eē dicūt p̄ductiōis oīum rerū. Vñ in principio metamor. Vnus erat toto naturæ uultus in orbe. **Q VEM** dixere chaos. Facit ad hoc illud Diodori de prima hominū gnatiōe, quā duplicē refert: Quosdā mūdū ingentū fuisse: & genus hoīum ab æterno: sine ortus p̄ncipi-

pio sensisse. Quosdā gētū arbitratos: & hūisse hoies initiū. Nā a rege primordio cœlū & terrā unicā hūisse ideā im mixta eoz natura. Exide distinctis iuicē corpib: cœpisse mūdū hūc ordinē quē uidem⁹. Aera motū cōtinuū sortitū & igneā ptē ei⁹ supiora loca: pp leuitatē aiūt appetisse. Eadē cā solē: & astra cursus suos sortita limosū & turbidū hu mori mixtū eodē stetitisse i loco: pp grauitatē: q cū mixta eēt ex hūidis mare affectū: ex duriorib: terrā lu tuosā euas sisse. & oīno mollē. Hæc primū cū solis ardore dēstior euasisset: ei⁹ superficie ui caloris tumefacta multis i locis hūores quosdā eē cōcreatos: i qbo putredies tenui cōtectæ pellicula sint excitata: ut paludib: & stagnis ægyptiacis uidem⁹ accidere: cū frigidā terrā subito æstus aeris calefacit. Euripides i menalippe cœlū & terrā mixtā fuisse tradit. sepata postmodū generasse singula. Arborea. uolatilia feras ac oē mortaliū gen⁹ hæctenus ex Diodo. Thales milesi⁹ aquā putauit rerū eē picipiū: & hic oīa elemēta mūdi ipsūq: mūdū: & q i eo gignūt existere. Anaximāder nō ex una re sicut thales ex hūore: sed ex suis ppriis picipiis qsq: res nasci putauit: q rege picipia singularū eē credidit ifinita. & innumerabiles mūdōs gignere. Refellit hoc aristoteles: cū dicat plures mūdōs nō esse necesse posse. Anaximenes oēs rerū cās ifinito aeri dedit. Anaxagoras rerū oīum effektorē diuinū animū sensit. Diogenes aera dixit rerū eē materi am de q oīa fierēt. Sed eū cōpotē diuinæ rōnis. Archelaus de pticulis itē se dissimilibus. qbus singula quæq: fierēt: ita oīa cōstare putauit: ut iesse ēt mē ē diceret. q corpa dissimilia. i. illas pticulas cōiūgēdo & dissipādo ageret oīa. At Strabo inqt ātīquū de athomis dogma si possidonio credēdū ē: mochi fuit hoīs Sidoniū: q ān troianas res uixit. Di ximus hæc ut facili⁹ q de se ipso aut de pria mūdi digestiōe ianus refert itelligam⁹. Qui ita loqtur: ac si ipse ipsum chaos fuisset: ex eo pdiisset: diuisisset: i ordie quoq: redegisset: qd creditū ē auctoritate cōfirmatū. M. messale: de quo supius dixim⁹. Qui cūcta fingit eadēq: regit aquæ: terræq: ui ac naturā grauē: atq: pnā i pfundū dilabētē: ignis atq: aie leuē i imēsu sublime fugiētē copulauit circūdato cœlo. Quinetiā & ad rē facit pōpeiana: illud cū chaos defi nit. i. de sig. aer. Chaos appellat Hesiodus cōfusam quādā ab initio unitatē hiātē: patētēq: i pfundū καιβέiv græci nos hiare dicim⁹. Vñ ianus detracta aspiratiōe dī eo qd fuerit oīum primus. Cui primo supplicabāt ueluti parēti & a quo rege oīum factū putabāt initiū. Sed hæc hæcten⁹. ANtiq: uete: res. VOCabāt me chaos: appellabāt me eā cō fusā unitatē un rerū oīum picipiū fuit. Nā sū res prisca antiq: & ān digestū orbē: ACCipe quā lōgi tēporis canā acta: audias & aiaduertas: quā uetustissima facta tibi referā: & auget attētionē. & sibi ātīqtate ultia auctoritatē facit.

ANT.
FAN.

Lucidus hic aer & quæ tria corpora restant
Ignis aqua & tellus unus acerus erat.
Vt semel hæc rerum secessit lite suarum
Inq: nouas abiit massa soluta domos:
Cœlū flāma petit: propior locus aera cœpit
Sederūt medio terra fretumq: loco:
Tūc ego q fuerā glob⁹ & sine imāgie moles
In faciem redii dignaq: membra deo:
Nūc quoq: cōfusæ quoniā nota pua figuræ ē
Antequod est in me postq: uidetur idem.
Accipe quæ sitæ quæ causa sit altera formæ
Hanc simul ut noris officiumq: meum:

¶ LVCLidus hic aer & q tria corpa restāt. Quattuor di cit elemēta. licet sint q rerū naturā i tria diuidūt autoī do nato terra mare ac cœlū. Vñ illud Terētii: O cœlū lo ter ra o maria neptuni. Vir. i. iiii. Geor. deū nāq: ire p oēs ter rasq: tractusq: maris cœlūq: pfundū. Massæ: chaos & inu tilis elemētōrū cōfusio. Ipse alibi: rudis indigestaq: moles nec qcq: nisi pōdus iers. Et ifra. Tūc ego q fuerā glob⁹ & sine imāgie moles. In facie redii dignaq: mēbra deo: In mēbra Iano digna: quē qdā mūdū eē opinati sūt teste di uo augustio. Nota pua: Antiquæ cōfusiois uestigia qdaz sūt duæ facies: qbo fit ut is cui eas cernere cōtigerit pene discernere neqat utra anterior sit. Est at nota mō signū ut hoc loco. mō distinctio. mō pbrū. Vñ illud ē Luciliū. Quē scis scire tuas omnes masculasq: notasque.

¶ LVCLidus: ipm chaos qttuor elemēta cōfusa & cōmix ta tenebat. HIC aer lucidus: clarus & liq: dus. ET tria cor pora q restāt: reliqua tria elemēta. i. ignis aq & tellus erāt un⁹ aceru⁹: unus cumulus. qa oīa simul mixta erāt. Aer. ab

PAV.
MAR.

αωνδñ ui uerbo græco. qd ē flo seu spiro. & ply. affētire uī. cū de elemētis agat aera spiritū uocās. Quattuor. n ele mēta eē cōstat: de qbo Ply. ignitū sūmo ide tot stellarū collucētū illos oculos: Proximū spūs: quē græci: nīiq: eodez uocabulo aerē appellāt uitalē hūc &c. & subdit Cui⁹ ui suspēsā cū qrtō aqrū elemēto librari medio spacio tellurē: ita mutuo cōplexu diuersitatis effici nexū: & leuia pōderib: ihiberi: quo min⁹ euolēt. Cōtra grauia ne ruāt suspēdi leui bus i sublime tōdētibus. Ignis dī a gignēdo: seu nascēdo qd inde oīa nascāt. Nascēdi cā duplex ē ignis & aqua. Hæc nuptialī die i limie pōebant. Cuius rei cās Plu. refert i prob. & noua nupta attigere uidebat: de quo alias ide ē illd i meta. & ab his oriunt cūcta duobz. Aqua ēt Pōpeio teste dī a qua uiuamus. Tellus terra: ipa ut Varro inqt a terē do: ide i augurū libris p simplex r scriptū repit. VT semel: inqt ianus postq: ab initio chaos aptū ē & ipa elemēta ipa suis i locis dīposita. Ego q cōfusus i ea massā fuerā diuinā accepi formā & facie sūmo deo dignā. sic priæ qōni rñdit. & qs deus eēt apuit. nā ab initio & primū se oīnm fuisse oñdit. VT postq: Hæc massa soluta: hoc ē ipm chaos solu tū & digestū: & appellat massam & illd i quo eēt rerū cōmixtio cōfusa. SECESSIT lite rege: suaz: a discordia rege: in ea pugnatiū diuisa & digesta ē & redacta i suā uī & naturā elemēta: ET abiit i nouas domos: nā nūq: p elemēta nouā si bi sedē elegit. FLAMMA petit cœlū: ignis ob leuitatē supiora loca petiuit: idē i meta. Sūmaq: locū sibi legit in arce. Cœlū ut a Var. refert aeli⁹ scribit dictū qd ē celatū: aut a cōtrario noie celatū qd aptū: & Aristo. i. lib de cœlo inqt triplex accipit: cœlum pro octaua sphaera: p corpe qnto: & p toto uniuerso. LOCVS ppior: ppingor ipi igni. Cœpit aera: & i meta. pximus ē aer illi leuitate: locoq: TERRAQ: & fretū mare: hoc ē ipm aqrū elemētū. SEDE rūt medio loco: qa terra & aq undiq: ipso aere circūdatur ut autore Ply. diximus: c qrtō aqrū elemento librari medio spacio tellure. TVNC eo tpe quo solutū & digestū ē chaos. EGO: ianus. QVI fuerā globus: & in tāta rege cōfusioe globatus: & ipa rege cōgeries. ET moles sine imāgie: qsi massa pōderosa cōfusa & indigesta: sine ulla for ma. REDII in facie: nō qd tum primum factus. sed qd ān fuerā ex aceruo & cōfusa rege cōgerie in diuinā formā re

dii. ET Mēbra digna deo: quia accepi formā & mēbra meo magno numini cōueniētia: sic se deum deorū uidef ostenderet: a quo cūcta habuerint initiū nec mirū: cum alii mundū esse ianum existimauerint: ut supius diximus.

NVNC quoq; relaturus est ianus & formæ duplicis causas: & quæ sint eius officia: ut ex his apertius altera causa intelligat. NVNC quoq; nunc etiā. QVONiā parua nota: signum quoddam exiguum. CONFusæ figuræ est in me: cum in hoc signo confusione primā repræsentem. Idem uidet quod est ante: & quod est post: quasi idē posterior a tergo: qui & anterior & quoniā in multis codicibus scriptum est tuetur: nos aliter intelligamus. & quatuor hos uersus simul iungamus. NVNC quoq; quoniā parua nota: paruum signum huius. FIGVræ confusæ: quasi parua hæc figuræ meæ confusio id est ipia figura exigua. ex parte confusa. TVETVR: respicit. IDEM in me quod est ante & quod est post: uidet esse idem a tergo quod est a pectore. ACCIPE: tu Naso. QVÆ Sit altera causa formæ petita: quæ sit ratio illius quod secundo loco petiueras. Vel si superior sentētia placebit dicas.

QVÆ sit altera causa: secunda causa. FORMAE petita: de qua quæsiuisti. Fuere tamē & ante me qui legerent.

QVONiā nota parua: parua noticia est meæ figuræ cōfusæ. SED uidet stare nō posse: quoniā notā ad signū: ad maculā ad titulos referimus & habet primā breuē: quod si ad cognitionē referemus haberet o longum: ut notus nota notum. & noticia. VT Simul noris hanc & officium meum: ut cognoscas & formæ causam: & quæ sit nostra potestas. QVICQ uid primū iani officium: quod omnia sua manu claudantur & aperiantur.

ANT. CNVBILA: Aerem quem iano. i. mūdo autore nox claudit dies aperit. VERtēdi cardinis. Poeticæ. nō enī uertunt cardines sed & coelū & postes uerti dicimus su

Iani tēplū aperiebat s' be' lo pace claudebatur.

per cardines suos. Cum libuit pacē placidis emittere ter ris. Lilius autor est Numā pompiliū ad infimū argiletū ianū indicē pacis ac belli fecisse ut apertus in armis esse ciuitatē clausus pacatos oē circa populos significaret. Hoc templum fuisse apud theatrū Marcelli Seruius scribit: cuius postes is cōsul apiebat qui prior creatus esset. Vnde ait Vir. in. vii. æne. Insignis aperit stridētia limia cōsul. i. primo loco creatus: licet alter similē hēat ptāte. Aperiebat aut motis armis ut exercitibus Romanis in bella pfectis omē reditus fieret. Vel quia ferunt romulo cum sabinis pugnāte cū in eo esset ut uinceret calidā aqua ex eo loco ubi ædes iani est erupisse: quæ fugauit exercitū sabinorū. Vnde tractus mos est ut pugnaturi tēplū aperirēt: quod in eo loco cōstitutū est: quasi ad spē pri

stini auxilii. Alii dicūt Tatiū & Romulū foedere facto hoc tēplū ædificasse & inde Ianū duas hēre facies ut ostendat duorū regū cōcionē uel q; ab bellū ituri debēt de pace cogitare. Est & alia rō nō contēnēda q; ad bellū ituri optant reuersionē: idē tēplū pace claudebat uel ut intus furor coerceret ut Furor ipius intus sēua sedēs sup arma & cētū uinctus ahenis post tergū nodis fremet horridus ore cruēto. Vel ne pax discederet: ut Pace fores obdo ne q; discedere possit. Ter aut clausum est teste Lilio regnāte Numa post primū Punicū bellū pfectū: & post bellum Actiacū ab ipatore Cæsare Augusto. Pace terra mariq; parta. Cæterū duarū portarū id fuit & uocatū est Belli ianua autore Plutarcho. Quod uidet osidere illud Vir. Diræ ferro & cōpagib' arctis claudens belli portæ: & illud sunt geminæ belli portæ. Sed captis phaleris oppido thufciæ cuius supra meminimus iuētū est simulachrū iani cū frōnib' q̄tuor. Vn qd' Numa cōstituerat trāslatū est ad fog. trāstroriū & q̄tuor portarū tēplū cōstitutū ē ut Seruius scribit. Præsidio foribus coeli cū mitibus horis. Ianū nōnulli solē eē tradiderūt: cuius fores sūt oriēs & occidēs: q; Ianus merito dī p̄sidere: eadē portas & horæ seruāt ut Homerus finxit. Sciēdū aut ut Macrobius docet horū solē eē: ex quo & q̄tuor tpa qbus ānus orbis implet horæ uocant & q̄tuor ac uiginti horæ qbus dies noxq; cōficiūt.

PAV. MAR.

EQVICQ uides ubiq; in oī loco. i. COELū mare nubila. i. ipm aera p que uagat nubila. Præterea nihil aliud sūt nubila q; aer densus. TERras: sic tetigit q̄tuor elemēta. q. d. oia q; sūt in toto uniuerso. Sūt clausa & patēt nra manu. ga ego oia claudio & apio. Hoc est qd' supius diximus q̄triformē fingi: q̄si uniuersa clymata maiestate cōplexū MEPEnes: scdm officiu seu ptās: qd' p̄sit solus mūdi custodiæ. Tertiū qd' ipse sit q; coelū uertat: qd' referendū est ad id qd' diximus alios eū uoluisse mūdū. i. coelū eē: ianūq; ab eūdo dictū: qd' mūdus semp eat dū in orbē uoluitur.

CVSTOdia uasti. i. magni mūdi est penes me unū. Solū q̄si i' mea ptāte. nā penes dixit qd' magis significat: quā apud. qd' ondit Vlpianus de uerborū significatiōe: apud te. qd' q̄litercūq; a te teneat penes te qd' quodā mō possidet abs te. ET Oēius: ois ptās. VERtēdi cardinis: uertēdi coeli: qd' assidua uertigine rotat. seu uertendi axis supra cardines. i. supra polos q duo sūt arcticus & antarcticus. & ab altero in alterū ptēdis axis licet axē aliqñ p polo accipiamus. CVM libuit: q̄ta iani ptās. Pacē tradere q̄nta q; bello ēt p̄sit de quo est illud Liliū: qd' retulimus. Numa Ianū belli pacisq; indicē fecisse. CVM libuit: cū placuit mihi. EMIT tere pacē placidis tectis p placida tecta. Aut placidis tectis emittere. hoc est mittere e tēplis qui paci belloq; p̄sum. LIBERA: illa pax q; a nemine possit inhiberi. AMBulat ppetuas uias. it p ois uias nemine ipediēte. aliqui codices hnt p tutas uias: q̄si nemine insidias uiatori struēte. TOTus orbis miscebit: cōfundet. LETifero sanguine: letifera sanguinis effusione ppter bella: quæ p totū orbē eēt. NIRigidæ seræ: nisi duræ catenæ: seu duri uectes. TENeāt bella cōdita: ab cōdita & inclusa in tēplo meo: hoc est nisi tēplū meū eēt clausū: qd' aptū bellū indicaret. PRÆSideo: sextū officiu seu ptās: qd' coeli fores seruet & p eū eat: & redeat lux. PRÆSideo ego foribus coeli ianuis cœlestibus: hoc erat qd' supius dicebamus quosdā ianū solē demonstrari uoluisse. & iō geminū: q̄si utriusq; ianua cœlestis potentē: qui ex oriēs apiat diē occidēs claudat. Fores enī coeli sunt oriēs & occidēs: unde sol & egredit & ingredit. CVM horis

Quicq; ubiq; uides cælū mare nubila terras

Omnia sunt nostra clausa patentq; manu:

Me penes est unum uasli custodia mundi:

Et ius uertendi cardinis omne meum est:

Quum libuit pacem placidis emittere tectis

Libera perpetuas ambulat illa uias:

Sanguine letifero totus miscebitur orbis.

Ni teneant rigida condita bella seræ:

Præsidio foribus cæli: cum mitibus horis

Et redit officio iuppiter ipse meo;

mitibus. Homerus libro quinto iliados horas fingit non minus phisice: quam poetice cœli portas seruare. Cum his ergo ianus cœli portas seruat nec absurde etia; diceremus. CVM horis mitibus: hoc est matutinis: & uesperinis: quæ mites & temperatæ sunt respectu medianarum: quæ nimis calidæ: & nocturnarum: quæ frigidæ & maxime cum horis matutinis sol oriatur. & uesperinis occidat. ET IUPITER redit officio meo: meo beneficio: cui iouem lucis auctorem seu diei patrem supra dixerimus iuppiter hic pro ipsa luce seu die accipiatur qui illius beneficio redeat: qui cœli foribus præsidet: uel intelligas q̄ suo officio eat & redeat iuppiter.

Inde uocor ianus cui cū cereale sacerdos
 Imponit libum farræq; mixta sale:
 Nomina ridebis modo nãq; patulcius idem
 Et modo sacrificio clusius ore uocor:
 Scilicet alterno uoluit rudis illa uetustas
 Nomine diuersas significare uices:
 Vis mea narrata est causã nũc disce figuræ
 lam tamẽ hæc aliqua tu quoq; parte uides
 Ois hêt geminas hinc atq; hinc ianua frontes
 Equibus hæc populũ spectat at illa lare:
 Utq; sedes primũ uestri prope limina tecti
 Ianitor: egressus introitusq; uidet:
 Sic ego prospicio cœlestis ianitor aulae
 Eoas partes hesperiaq; simul.

CINDE Vocor Ianus. Ouidius qd̄ hoc loco a ianua ianũ dictũ existimat. Sũt tñ qui ianua a iano nomẽ idẽtũ uelint quo regnate legimus oĩum domos religiõẽ ac sãctitate fuisse munitas: idq; huic deo ob eius merita introitus & exitus ædiũ cõsecratos. Aliis placet ianũ ab hiando dictũ aspiratiõẽ detracta: qm̄ ipse est ut dixim⁹ chaos hians qdã & patēs in pfundũ unitas. Aliis q̄si Eanum ut diximus q̄ mūdus semp̄ eat. Lege Macrobiũ. CVM cereale sacerdos ip̄onit libũ. Libi genus qd̄ iano tãtũmõ delibari solebat ueteres ianual appellarũt. Seruius libũ inq̄t placetã eẽ q̄ farre: melle & oleo cõstat & apta est sacrificiis ut idẽ dicit. Ea libi nomẽ accepit uel a libero p̄fe uel q̄ libãdi cã fieret ut Varroni placet. No uimus aut̄ aliis quoq; rebus liba constare ut docet Cato & eẽ et placetas luxuriosæ gulæ. Sed hic panis dulciari⁹ quẽ diximus aptus sacrificiis hẽbat dicebaturq; secium q̄ secaref cultro quẽ ut ait Fesius Secespita appellabãt. Erat aut̄ culter ferreus oblõgus manubrio eburneo rotũdo solido iuncto ad capulũ auro argẽtoq; fixo clauis æneis ære cyprio: quo flamies flaminicæq; uirgines pōtificesq; ad sacrificia utebant. MIXTaq; farrã sale. Pe-

ANT.
 FAN.
 Ianus un-
 de dictus,

Ianual

Libum

Secium
 Secespita

riphrasit molæ far eni tostũ & sale sparsũ uocaf Mola: q̄ eo mollito hostiæ aspgunt. diciturq; mola salsa. Martialis. Cõsũpti salsaq; molas & thuris aceruos. Plin. Nec minus ppitii erãt mola salsa supplicatibus. Idẽ Numa instituit deos fruge colere & mola salsa sup̄plicare atq; ut autor est Hemina far torrere q̄a tostũ cibo salubrius eẽt statuen- do nõ eẽ purũ ad rẽ diuinã nisi tostũ. Mola ut inq̄t Seruius & frons uictimæ & foci aspgēbant & cultri fiebatq; de horna fruge & horno sale. Noia ridebis modo nãq; patulcius idẽ. Et mō sacrificio clausius ore uocor. Ianus teste Macrobio inuocabãt in sacris ianus geminus. ianus p̄f. ianus iunonius. ianus cõsiuius. ianus grinus. ianus patulcius & clausius. Geminus q̄ p̄sit utriq; cœli ianua. P̄f q̄si deoz; deus. Iunonius q̄ nõ solũ mēsis ianuarii: sed oĩum mēsiũ ingressus teneat. Cõsiuius a cõserẽdo. i. ppagine hũani generis q̄ a iano autore cõserif. Quirinus q̄si bello- rũ potēs ab hasta quã Sabini quirinũ uocãt. Patulcius siue patucius q̄a bello cãe eius patet. Clausius siue clusius q̄a pace claudunt. VIS mea narrata est: Rhetorica exornatio: quã Cicero trãsmutationẽ appellat. OMNIS hêt geminas hinc atq; hinc ianua frõtes. Alterã q̄ egrediẽtib; siue egressuris sese offert. Vñ ianus q̄ ianuis p̄sidet merito duas facies gerit. quis nõ displicet illa Plutarchi rõ: q̄ ianũ ait cũ ferrũ & siluestre cultũ in urbanũ ciuileq; mutat. set fictũ bifrontẽ q̄ alterã ex altera formã dispõnẽq; reddiderit. Sane frons nõ solũ de pte capitis sed de aliis quo- q; rebus d̄r ut hoc loco. Qui. alibi. A fronte potētes cælicolæ clariq; suos posuere penates.

Mola

Iani noia
 in sacris.

Frons

CINDE cur ianus dictus: & cui cū libũ offert qbus appellet noibus. INDE: ex eo: qd̄ ianuis p̄su; VOCor ianus: ab ip̄s ianuis. CVCũ sacerdos imponit libũ: cū offert libũ. CEReale: a Cerere: qd̄ ex cerealibus rebus fit at. aliqui enim dicũt libũ eẽ genus panis. Cato admixtionẽ quãdã eẽ oñdit. & libũ Varrone teste appellat q̄ primũ libaref. ET Farrã mixta sale: hoc est molã ipsã. Nã mola Põpeio teste uocaf far tostũ: & sale sparsũ: q̄ eo mollito hostiæ aspgunt. & Var. inq̄t ex mola. i. ex sale: & farre mollito. Tradit Verrius: ut Plin. refert populũ romanũ farre tñ e frumẽto trecẽtis ãnis usum & Diony. inquit ut nos græci: hordeũ uetustissimã frugẽ putantes hordeis primitias in sacris damus ullas: eas uocãtes. Ita romani p̄ciosissimũ: uetustissimũq; fructũ far putãtes eẽ sacrificia oia ignea ab eo incipiũt. RIDebis tu noia: mihi. s. imposta: & q̄ humiliora sunt mea dignitate. Nãq; mō ore sacrificio ore sacerdotis sacra faciẽtis. VOCor patulcius: a patẽdo. ET Idẽ uocor clusius: a claudẽdo. diximus enĩ in sacris inuocari ianũ patulciũ. & ianũ clusiũ: cãm Macro. refert de irreptiõẽ sabinoz; per portã & iani auxilio: de quo inferius dicemus: cū er̄ ab ip̄o repetãt. SCILicet: q̄re ita appellatus sit: ut alterno noie alternũ quoq; officiũ oñderet. Scilicet: certe. ILLA Rudis uetustas: simplex & impolita. VOLuit alterno noie: noie alternatim: hoc est puices repetito: cū nunc patulciũ. nũc clusiũ diceret significare diuersas uices cõtrarias. officii alternatione: cū puices nunc claudã nunc aperiã. VIS mea: multiplicẽ suã ptãtẽ ianus rettulit: iã figuræ duplicis cãm refert & a simi li arguens eam ostendit: p̄sertim a ianuis: quibus p̄est unaquæq; ianua habet duas frontes: quarum altera qui foris sunt respicit. altera qui intus idẽ facit ianitor in limine sedes. Sic ipse ianitor ut cœli portas seruet: oriẽtẽ simul & occidentẽ respicere neccesse: quod nisi bicipiti forma facere non poterat. EST narrata: est exposita tibi. VIS mea: ptas & officium meũ. DISCE nunc cãm figuræ: cur biceps sim. TAMEN tu quoq; iam uides hanc: intelli gere debes hanc causam. ALIQ;ua parte: quia iam multa narraui ex quibus p̄cipere potes cur biceps sim. OMNIS ianua hêt geminas frontes hinc atq; hinc: duas hêt frontes ianua: exteriorẽ: & interiorẽ. ianuas pro foribus accipiamus: quæ claudunt & aperiunt. EQVIBVS: ianuarũ frontibus. HEC: exterior scilicet. SPECTat poi-

PAV.
 MAR.

pulū: q̄si respicit eos qui foris sunt. At illa altera frons quæ interior est. SPectat larem eaq̄ in lare: hoc est q̄ domi sunt. de lare & laribus dicemus in secūdo. ET Vt uester ianitor: qui ianuas ædiū uestrarū seruat. SED Es prope li-
mina primi tecti: sedens in primo ingressu. VIDET egressus & introitus. uidet exitum & ingressum: & obseruat ingrediētes & exeuntes. SIC Ego ianitor cœlestis aula: qui seruo utrāq̄ cœli ianuā. PER spicio partes eoas: obser-
uo partes orientis. ET Hesperias regiones occidentis. ab hespero rege. siue ab hespero stella.

AMT.
FAN.
Diana
triceps

CORA Vides hecates in tres uergētia partes. Diana triuis p̄esse d̄i: un̄ fingit̄ triceps. ut Tergēināq̄ hecate tria uirginis ora diana. Vel ga ipsa in cœlo est luna ī ne moribus diana: in inferis p̄serpina: ut Ecce p̄cul ternis hecate uariata figuris exorit̄. Cōsueuerūt aut̄ rustici p̄ truiua & q̄driua ululare ac flebile q̄dā in honorē diana canere ad reddēdā cereris imitationē q̄ raptā p̄serpinā in triuis clamore req̄rebat. Vñ tractū existimant ut diana triuis p̄esse dicat̄: a q̄bus uti autor est Varro triuia dicta est: ubi poni cōsueuit ut idē testat̄ ī oppid̄is græcis Licet sic dicta ēt putet̄ q̄ luna in cœlo tribus uis moueat̄ in altitudinē. latitudinē. lōgitudinēq̄. p̄est autē Diana nō solū triuis sed & uis teste Festo. Vñ et̄ simu lachrū iuuenile fingebat̄: q̄m̄ ea ætas fortis est ad tolerādā uia Hecate autore Seruio numē est triū ptatum: ipsa enī est Diana. Luna Proserpina. sed his subiiciunt̄ & aliā. Vñ Hecatē dictā uolūt q̄d centū. i. ī finitas hēat ptates. Alii q̄d Proserpina centū uictimis placef̄ ut cōstituit menelaus: uel q̄d centū ānos errare faciat ī sepultos.

Triuia

Hecate

Cur ānus
hyemi nō
uef̄ incipiat

PAV.
MAR

Eusebius. Lunā Hecatē dictā refert ob uarias eius corporis figuras q̄s a distātia solis accipit eādēq̄ arcū hēre q̄d dolores partus acuti sint. DIC Age frigoribus: q̄re nouus incipit ānus. QVI melius p̄uer incipiedus erat. Quærit cur hyeme ac nō uere ānus incipiat cū uere oia floreāt & renouent̄ leta & pulchra sit Venus ut inq̄t Macrobius. Vi reāt̄ arua segetibus prata herbis arbores foliis. Quā ob cām ut scribit Laertius secūdū pythagoricā distinctionē ætatis hūanæ ueri pueritia accōmodat̄ sicuti æstati adolescētia autūno iuuet̄a. hyemi senectus. Vñ ānus uere potius q̄ hyeme incipiendus uidebatur. Accedit ad hoc q̄ origo mundi ac temporum secundum aliquos una cū uere fuit: ut non alios prima crescentis origine mundi illuxisse dies alium ue habuisse tenorem crediderim. Quid q̄ uiridis color ueri dicatus est: ut æstati roseus: hyemi uenetus. albus autumnō.

CORA Vides: arguit ab exēplo Dianæ: q̄ ga ī triuis colebat̄ & triuia dicta. & tricipitē eē sinxerūt: nā ut superius diximus. Dianæ ipsi ut triuiæ uiarū oium tribuūt ptatē. Præterea & triplex est illi cū triplici ptate nomē: nā diana ī nemoribus. luna in cœlo. p̄serpina in erebo dicta: inde est illud Virgīlii. Cœloq̄ ereboq̄ potentē. rursusq̄ illi triplicē ptatē assignāt in terra. aere. & igni. inde tricipitē quoq̄ fingūt. Quinetiā & hecate uocarūt nō modo a triplici sed a multiplici ptate. nā hecato centū significat: siue ita appellata est: q̄ centū uictimis placef̄: ut cōstituisse dicitur menelaus inde hecatombē dicimus sacrificiū cētū uictimarū: aut q̄ cētū ānos faciat errare ī sepultos. Sed ut uaria ptas: ita & simulachra sunt ipsius hecates ex uaria materia: quæ refert Porphirius in libro r̄n̄oḡ p̄ uerba ipsi. Quale mihi facias simulachrū aduerte docebo. Siluestri cape nata loco atq̄ absynthia circūponito: tū totū celato: & pingito mures. Qui soleāt habitare domos: pulcherrime sunt. Hæc ornamenta atq̄ aīo gratissima n̄o. Tu myrrā: thus: styracē. ipsorūq̄ cruorē. Cū territo pariter murū sacra desup̄ ide. Verba canæ tot uero adhibe mures q̄ repone. Quot mihi tu eē uides formas: tū sumito laurū. Exq̄ eius trūco uaginā aptato: piāsq̄ Tūc effūde p̄ces simulachro: & debita solue uota hæc si facias p̄ somnū meq̄ uidebis. Tu uides ora hecates uultus diana. VERgētia. q̄si sese uertētia. IN Tres partes: nā cū triceps sit. in tres ptes sese uertit. VT Seruet̄: ipsa hecate: seu diana triuia. COMpita secta: diuisa. IN Ternas uias: in ipsa triuia. cōpita dicta a pluribus simul uis cōpetētibus: ut sūt triuia & quadriuia: & similia. ET mihi licet cernere bina. sectare in duas ptes: sicut triuiæ licet ī ternas. NON mo to corpe: sine motu & inclinatioe corporis. NE Perdā tpa flexu ceruicisne cōuersione & inclinatione ceruicis frustra tēpus cōterā. Etenim apud ueteres nulla grauior hēbat̄ iactura: quā tēporis pditio. DIX Erat: iā ianus cām formæ bicipitis. ET Erat pactus uultu q̄si ānuerat & nutu mihi pmiserat. SE Nō fore: nō futurum. MIHI difficilē: sed facilē. Si uellē plura req̄rere. siq̄d aliud uellē ab eo sciscitari in quo dubitarē. SVMPSi animū: q̄si iā euauit met̄ & audētior factus sum. ET Nō territus: sicut ab initio: cum uenit numen. sed iā audēs. EGI Grates deo: egi iano. gr̄as. agere grates poeticū est potius q̄ oratoriū. ET Spectās hūmū: sum locutus pauca uerba: hæc pauca locutus sum: h̄ns oculos hūmi defixos: & id cū fixos in ianū oculos hēre nō posset. nō enim humana acies tantā ferre diuinitatē pōt: aut dubitātis & cogitātis simul gestū. de quo primū quæreret. DIC Age: quærit nūc poeta quæ rō est q̄ ānus potius incipiat ab hyemali tpe quā a uerno. uidet̄ enim magis āni principio uernū tēpus: quā hyemale cōuenire p̄sertim cum uerno tēpore oia renouari uideant̄: & ipsa tēpora: & ipsa tellus quæ nouam uestem resumit. amplificatq̄ poeta hanc uerni tēporis descriptionē. DIC Age o iane. Quare qua rōne. ANNVS Nouus incipit a frigoribus. nouitas. hoc est ipsa renouatio & anni principiu a brumali & frigido tpe incipiat. Frigus a frigendo frigere a ḡp̄ αἰρω uerbo græco deducit̄ q̄d est horreo. QVI Annus melius erat incipiedus puer: melius a uerno tpe habuisset initiū. VER: a græco est: dicit̄ enim εἶπ. & εἰπιῖος uernus. additq̄ huic rei rōnē poeta. TVNC: uerno tpe. OMNIA florēt: & herbæ & frutices & arbores resumpto naturali humore florēt. TVNC eo tēpore. Est noua ætas temporis: quasi tunc & tempus ipsum renouatur & renouare cætera facit.

Ora uides hecates in tres uergētia partes
Seruet ut in ternas compita secta uias:
Et mihi ne flexu ceruicis tempora perdam
Cernere non moto corpore bina licet.
Dixerat in uultu si plura requirere uellem
Difficilem mihi se non fore pactus erat:
Sumpsi animū grateq̄ deo non territus egi
Verbaq̄ sū spectās pauca locut̄ hūmū:
Dic age frigoribus quare nouus incipit ānus.
Qui melius per uer incipiendus erat:
Oia tunc florent: tunc est noua tēporis ætas

us substantiæ fluxæ aut or propius accedit. BR V ma est prima noui solis: hyemale tempus est primum solis. quasi hyemali tempore exacto cursu sol nouus redire incipit. nouus quia renouare cursum incipit. rediens a capricorno in cancrum: bruma a breuitate dierum dicta. tempus illud est cum breuiores dies sunt. Et ut florentinus princeps ostendit ab octauo calendarum decembrium usque ad nonum calen. ianuariarum celebrantur festa brumalia. Et ueteris solis nouissima: ultima solis cum cursum perficit hoc dicit in bruma sol cursum perficit & renouat. PHOEbus & annus capiunt idem principium: solis cursus & anni idem est principium.

POSTEA mirabar. cur non sine litibus esset. Prima dies. Delibabat unusquisque artem suam calendis ianuarii non lucri gratia sed auspicii. Collumelazita tamen ut agricolæ ipsi calendaris ianuariis auspicandi causa omne genus operis instituerent. Agitabant ergo caustidici periculum aliquas suasque litiu ut solitum opus testificaretur: & aperiret suæ artis professionem: ne cum omnia principii inesse soleant si prius anni die occisi eent: uiderentur sibi totius anni inertiam auspicari. Sciendumque litiis nocte omnem actionem significari siue in rem siue in personam. Est autem postea hoc loco non una dictio sed præpositio & pronomen ne claudicat uersus. **CVR** quauis aliorum numina placem lane tibi primum thura merumque fero. Maiores nostri diis immortalibus re diuinam facturi ianum & louem præfari solebant Ioui. n. ut diximus omne debet initium. ianus autem inuocari a solebat qui ianuis preest humanis precibus: ut ad ceteros deos aditum præstaret & ianuam. Hunc quidem scripserunt primum in Italia diis templum fecisse & ritus instituisse sacrorum: ideoque in sacrificiis præstationem meruisse perpetuam. Martia. Te primum pia thura rogante uoce salutem Purpura te foelix te colat ois honos. inuocari est uestigia oibus sacrificiis quod tradiderunt qu nulli sacrificiis sine igne est. **AT** Cur læta. tuis dicuntur uerba calendis: Ply. Cur n. primum anni incipientis die lætis præstationibus iuicem faustum ominamur? Cautum erat apud Romanos: ne quod mali ominis uerbum calendaris ianuariis efferret. Si quid enim sinistro omine auditum esset infelicem annum portendere putabatur quod idem & priuatim diebus natalibus obseruabatur. Hinc est quod meuius quidam ut scribit Porphyrio post absorptum patrimoniū calendaris ianuariis in capitolia claua uoce optauit ut. L. milia nummorum æris alieni haberet. Cumque admiratus quidam quaesisset quid sibi uellet qui tam solenni die optaret incommodum. Meuius non est inquit cur mireris octingentia milia debeo. Diuus Hieronymus autor est nullum esse toto anno præter calendaris ianuarias diem quo non afflicti supplicium nostris quingenti martyres numerentur. **AD** Primam uocem timidus aduertitis aures ueteres teste Donato aliquid aggressuri quod faustum foelix sit dicebant ut omen ita dicendo susciperent. Est autem omen ut eidem autori placet quid ore dicitur. Quod nomen & Varro & festus ab ore deductum ostendunt: quorum festus omen inquit quasi omen dictum quod sit ore augurium non a uibus alio modo. Quamuis non solum oris sed mentis est sit omen autore Nonio. Unde a sacrificantibus dicebatur. Bona habete omnia. Scire autem demus augures eorumque ritu autor probat hoc loco omnia inesse principii ut plurimum uel ex auium cantu uel ex uolatu augurari solitos. Cicero ad. A. Cecinam non enim ex alitis uolatu nec e cantu sinistro oscinis ut in nostra disciplina est tibi auguror si diuersa signorum genera obseruabatur: ex caelo. ex a uibus: ex tripudiis. ex quadripidibus: ex diris. Sed dum pauca futura scrutari uellent ad primum auis cantum aures auertebant: uel ex aue quæ prima templi fines ingressa fuisset augurium captabant. Templum apello designatas lituo æthereas regiones. Timidas autem aures dicit: quod uereantur augures ne malum offeratur augurium.

POSTEA quaerit cur prima dies non uacaret contentione & certamine. & superius contrarium dixisse uidetur. Lite uacant aures: insanaque pertinens absint iurgia. Sed illud refertur ad contentiones forentes: & amicorum iurgia: & maledictionem iudiciorum. hoc autem ad artis demonstrationem: & delibationem. quantum ex iani uerbi colligi potest. De more enim erat calendaris ianuariis certare demonstratione artis: quam quisque profiteri potuisset ut bono omine præpositio & pronomen: nam si aduerbiu facis: non staret uersus. **MIRABAR** quæ cum admiratione quærebatur. **CVR** prima dies: anni. **NON** esset sine litibus: sine ulla contentione. **IANUS** ait percipe causam: intelligas & percipias rationem quæ te id fiat. **TEMPORA**: rationem nunc afferat ianus: quam iam explicauimus. **EGO** commisi tempora nascetia: hoc est ipsorum temporum principia. **REBUS** agendis: demonstrationi & deliberationi rerum agendarum. Deus qui agendis rebus præest agonus dicitur: unde agonium & agonalia. Sed de his paulo inferius. **NE** totus annus foret iners: ne inertia consumeretur annus: sed arte solertia & industria. **Auspicio** ob auspiciu: hoc est augurium a primo die captatum. Sed auspiciu ad auium aspectu: augurium ad auium garitum refertur. **QUISQUE** unusquisque. **OB** idem: hoc est ut faustum foelixque omen & auspiciu ab initio capteret. **PRÆLIBAT** suas artes: prægustat: & certatim demonstrat artes: quas profiteri potest. **AGENDO** aliquid faciendo & certando. **NEC** testificatur plusquam opus solitum: nec eius indicat: aut pollicetur: quam quod solitus est. **MOX** ego: nunc aliud quaeritur cum alicui deo res diuina fiat primum iano sacrificatur. **MOX**: statim post iani uerba. **EGO**: dico. **CVR** fero tibi iane primum thura: & merum: cur ego primum tibi sacrificio thura & merum offeres. **QUAMUIS** placet aliorum numina: quamuis alios deos præacaturus sum. & illis sacrificaturus. **UT** per hoc erat: quod superius auctore prætextato Macrobio diximus ianuam inuocari primum cum alicui deo res diuina celebratur: ut per eum pateat ad illum cui immolatur accessus quasi præces supplicium per

ANT.
FAN.
Sacri ficati
turi
ianum &
loue præ
fari sole
bant
Cur læta
uerba di
cebatur
calendaris
ianuarii
Veteres
aliquid ag
gressuri
quod fau
stum foel
ixque sit di
cebant
Omen
Augurum
signa di
uerfa

PAV.
MAR.

portas suas ad deos ipse transmittat inquit ianus. **VT** possis habere aditum: ideo mihi thura & merū offerat: ut precibus tuis accedere possis. **AD** quoscūq; uoles deos p me: opa mea. **QVI** seruo limina: q sum ianitor cœli: & seruo deos: limina. **AT** Cur læta: quirit aliud nūc poeta. cur iani calēdis lætis utamur uerbis: & uti & supius: Nūc dicēda bona sunt uerba die. **AD** cur dicūt uerba læta tuis calēdis: cur priō die tui mēsis dicamus uicissim. bōa & læta uerba. **ET** Damus & accipimus alternas pces: cū alternatim pcamur & optamus: ut nobis bñ fit: & alter alterū salutamus: oramusq; deos: ut faustū & fœlicē annū tribuāt: & duo sunt q̄ petiit: cur læta uerba dicātur: & cur dētur alternæ pces. **TVNC** deus rñdet ianuscām eē captationē ominis & augurii: p̄terea de alternis p̄cibus inqt̄ q̄a aptæ deoz: ædes faciūt ut dii quoq; aptis auribus eas audiāt. **TVNC** deus: ianus. **INC**ūbens baculo: in nixus baculo quo superius diximus figurari. **INQ**uit: dixit. **OMN**ia solēt eē p̄cipiis: initio rez: agēdag: solēt oīa: & auguria captari: sic ēt ab āni principio. q̄ si bona sunt sequat̄ faustus ānus: & **Vale**. maxi. inqt̄ in principio de iſtitutis antiquis. Apud antiquos nō solū publice: sed ēt priuatim nihil gerebat: nisi auspicio prius sūpto: quo ex more nuptis nūc: haruspices interponuntur: qui quāuis auspicia petere desierit: ipso tñ noīe ueteris cōsuetudinis usurpant. **AD** uertitis aures timidas: dubias de augurio & omine. bonū ne an malū futurū sit. **AD** primā uocē: & ad prima hoiuz uerba uel uocē quācūq; & ad id quod per aues oscinas accipitur referre potes. **ET** Augur: sacerdos quia auguribus præest. erat enim collegium augurum romæ: sed unde institutum dicemus in secūdo. **CONS**ulit autem primum uisam obseruat: aues & consulit quam primum uidet: in ea. n est auspicii pondus & hoc ad aues præpetes referendum. Aues enim oscines cantu: præpetes uolatu futura prænunciant.

Tēpla patēt. auresq; deū. nec lingua caducas
 Cōcipit ulla pces: dictaq; pōdus habent:
 Desierat ianus: nec longa silentia feci:
 Sed tetigi uerbis ultima uerba meis:
 Qui uult palma sibi: rugosaq; carica dixi:
 Et data sub niueo condita mella cado:
 Omen ait: causa est: ut te sapor ille sequatur
 Er peragat cœptum dulcis ut annus iter.

TEMpla patēt auresq; deū. Nō cadūt i irritū pces nostræ a deis imortales: cū fiāt calēdis ianuariis: & iſit tūc uerbis omen & pōdus. **QVI**D uult palma sibi rugosaq; carica: Mos fuit apud romanos calendis ianuariis largiri amicis caricas mella & palmulas in omen suauitatis totius anni. **Vñ** illud est. **Martia**. Aurea porrigit iani cariota calēdis Sed tamē hoc munus pauperis eē solet. Sūt atq; palmaz: multa genera ut inqt̄ **Plyn.** quibus cariotæ q̄s & cariotides dicimus cibo & succo uberrimæ sunt: q̄re ex iis p̄cipua uina fiebāt iniqua capiti: unde cariotis nomen inditū est enim est caput unde & gargara dicta sunt capita: siue cacumia mōtis idæ & aries a græcis

ANT.
FAN.

col. uerbo

Donandi mos ap̄ Roma nos calen ianua. palmarū genera Palma p̄ fructu & arbore palma si gnū ui ctoriae: Dactili Carica

Var. Nucē iuglādē & palmulā & ficū sabinā q̄to citius, p̄mas: iucūdiore utare q; uetustate ficus fit pallidior: palmula cariosior & nux aridior. **Ply.** depēdēt alia pediculis ut pira: alia racemis, ut uia: palmæ. **Idē** haze: arborz generi folia non decidunt oleæ: lauro: palmæ. **Hanc** arborē placuit maioribus nostris signū eē uictoriae: qd̄ ut inqt̄ **Plutar.** inge niū eius ligni ēt ut urgētibus p̄mentibusq; nō cædat. **Si**. n. maximū pōdus palmæ ligno ip̄ta ut p̄ne sustineri nequeat: non deorū palmā cædit: sed sursum nititur: & aduersus pondus resurgit. **Huius** fructibus qui dactili appellantur nomē ip̄positū est a forma oblonga & i medio dorsi quēdā quasi nodū assumentē q; digito similes uideātur. **Carica** autē fici genus est quod quidā dictū a caria suspicantur cui uincinæ Caras auguriorū inuētor nomē dedit. **Nam** (ut ait **Strabo**) Antiochia ad Meandrū sita: quæ ad caria pertinet regionē multā habet ex utraq; fluminis parte totam fertilem & caricam multā ferētē: quā antiochiā & triphylon uocāt. **Cauēdū** autem ne (quod me puero quosdam meminī docuisse) putemus caricam eē aridam ficū. **Quāuis**. n. non negemus arere caricā atq; ut cætera ficorum genera rugosam fieri & seruari: tñ proprie caricam esse dicimus fici genus. **Ply.** Syria in ficorū genere habet caricas & minores eius generis quæ cottana uocant. **Idem** inuentum. **Ma**pitii fico carica saginatis ac sacietate necatis repente mulsi potu dato. **Accipimus** autem hoc loco a specie genus: hoc est per caricam omnia ficuum genera: quæ cum mense Ianuario nō nisi aridæ ac rugosæ habeantur: factum est ut quidam existimauerint caricas eē aridas ficus. **Quid** q; nonnulli Bononiæ tradiderūt caricam etiam esse palmæ fructū, propter illud **Ouidii**. **Hic** nux hic mixta est rugosis carica palmis. **Credentes** significari dactylos e palmæ arboris ramo pendentes: cum palma eo loco pro fructu accipi debeat. **ET** **DATA** sub niueo condita mella cado. **Cadus** proprie est uas uinarium hic, pro uasculo accipitur quo mella conduntur. **Erat** autem candidum ut festo congueret quemadmodum & uestes romanorum: de quibus ait supra. **Et** populus festo concolor ipse suo est.

CPATēt tēpla: deorū ædes calēdis ianuariis aptæ sūt: & iano duce: q̄ aperit & claudit. **ET** aures deū patēt: quia paratae sūt ad audiēdas pces: & uota suscipiēda & hoc referē ad illud secundū damus alternas preces. **Nec** lingua concipit caducas preces: q̄ si nō, effundunt preces frustra: cū irritæ sint nūquā. **nec** uane: nā a diis audiuntur. **CON**cipit dixit: cū mēte cōcipiant & lingua pronunciant preces. **ET** **Verba**: ipsæ preces. **HAB**ent pōdus: sortiunt effectū: nā a diis audiuntur & exaudiunt. **DES**ierat: querit qua rōne: iſdē calēdis tam suauis fructus offerātur. **Mittebant**. n. amicis palmarū poma: quæ cariotæ: seu cariotides appellantur. **Caricæ**, & mella in omen futurz suauitatis in eūtis āni **Martia**. in dactilis. **Aurea** porrigit iani cariota calendis: sed tamen hoc munus pauperis esse solet: & alibi hoc linitur luto iani cariota calēdis. **Quā** fert cū paruo sordidus asse cliens. & in siluis **Papynius**: & latente palma prægrandes cariotides cadebant: & **Ouidius** in .ix. meta. **HIC** nux: hic mixta est rugosis carica palmis. pro palmarum fructibus. hoc est cariotis ip̄sis: **IANVS** desierat. loqui. s. quia iam tacebat. **NEC** feci longa silentia: quia statim locutus sum **Sed** tetigi ultima uerba iani. scilicet. **VER**bis meis: nā statim cū ille desit ego subsequutus sum: dixi. **QVI**D uult sibi palma: quasi qd̄ sibi uolūt palmarū fructus q̄ tuis calēdis offerūtur de palmis & fructibus earū agit **Ply** libr. xlii. **Palma** etā uictoribus dicata est. de quo diximus in odis horatii autore gellio & **Arist.** & **Plutar.** **Et** rugosa: carica: ca

Error Bononiensis

PAV.
MAR.

ricas inter ficus Ply. refert: & Iulius polux genus eē ficuū dicit: sed multi p ficibus siccis accipiūt: & iō rugosa cari-
ca dicit. ET Mella. data oblata. CONDita sub niueo cado: quæ cōdita erūt sub quocūq; uase cādido siue nouos
nā cadus uas uinariū ē. OMEN: faustū hæc i omē mitti ianus inqt. AIT cā ē omē: omnis ratio. VT Ille sapor seq̄
tur res p hyppallagen ut res i totū anū successuræ sequat̄ sapore illū rerū dulciū: ut illæ dulces: sic oīa sint p totū anū
dulcia. ET ut Dulcis annus qui dulce principium habuit. Sequatur iter cōceptū: quod incepit a dulcibus.

ANT. STIPis ad dīce cām: stipē quoq; qua multi nihil dulci^o

FAN. arbitrat̄ur p̄io āni die donare mos fuit. Sue. in Caligula:
Stipes do Stetitq; i uestibulo ædiū calēdis ianuariis ad captādas sti
nabantur pes: q̄s plenis an̄ eū manibus ac sinū oīs generis turba fū
calendis debat. Est at̄ Stips autore festo nūmus signatū. un̄ stipēdi
ianuarii um nomē accepit qm̄ ut ait Var. æs stipem dicebāt. Inde
stips. un quoq; ortū ē uerbū stipulari cū spōdes pecuniæ: & stipa
de stipen- tor nomē. Sūt at̄ stipatores custodes corpis: q̄bus a stipe
dium quā accipiebāt: nomē iditū putāt: iudē & latrōes a maiori
stipulari bus dicebantur. PLVris opes nūc sunt q̄ p̄isci t̄pis ānis.
Stipato Repellit̄ paup̄tas deoꝝ munus: qua nihil ē tuti^o: & nihil
res i p̄cio ē nisi p̄ciū: ac tāti ē opulētia: ut recte dictū illud ui
deat. O ciues ciues: quæ rēda pecunia primū ē: uirt^o post
nūmos. DVM casa martigenā capiebat pua grinū. Be
ne addit martigenā: cur. n. caesaribus ædes latericæ non
sufficiāt: cū puo tugurio Romulus Marte genitus tegere
tur. FICTile fulmen: non aureum sed e creta fictum.

PAV. DVLCia. itellecta dulciū cā: q̄rit nūc stipis rōnē. VI
MAR. DEO cur dent̄ dulcia. itelligo cur cariotides caricæ mel
la dentur. ADIlce cām stipis: adde his rōnē: cur stipē eo
quoq; die offerat̄. Ne ulla pars de festo tuo: ne qd̄ eoꝝ: q̄
tuis calēdis agunt̄. LABET̄ mihi: excidat̄ a me. labet̄ a labo labas & breuis ē p̄ria. HOC dicit ne qd̄ me lateat̄ eo
rū q̄ ad tuū diē p̄tinēt. Et. n. ap̄d̄ ueteres calēdis ianuariis strēna dari ac
tatu: Tyberius tñ Caesar. Trāquillo teste in hibuit̄ strēnarū cōmertiu: ne ultra calēdas ianuarias exerceret̄. Strēna
munus ip̄m appellatū ē: dabant̄ tñ nūmis: iō hic stipis dixit. Stipē Pōpe. iquit esse nūmū signatū: testimonio ē: & de
eo qd̄ daf̄ stipiēdiū militi: & cū spōdes pecunia qd̄ stipulari d̄r: q̄ aut̄ primus stipē fecerit: seu nūmū signauerit i feri^o
dicemus. RISIT: & id arguit ianus dulciora eē stipis munera quā mellis. Veg. eius nūc sermo descēdit usq; ad sex
tū. xxx. uer̄ sū: inqt̄ ab regno usq; saturni: fuisse hoīes lucri cupidos: & auiditatē tpe creuisse: Laudat̄ tñ antiquā paup̄ta
tē: dānatq; & opulētia & luxuriā: sed postq̄ auctū eēt impium: & facti ditiores hoīes aurea fiūt & p̄ciosa. quæ prius
erāt uilia tēpla et̄ deoꝝ: & uti ab antiquis æra i omē dabant̄: ita nūc aurū daf̄: i quo certe melius ē omē. RISIT: ia
nus: cū ita rogaret̄. Et dixit o q̄ fallūt te tua sæcula: q̄tū decipiūt te tua tēpora. Qui putas mel eē dulcius sumpta sti
pe magis eē mel dulce quā sit nūmus. VIX ego saturno: saturn^o cū iano pariter regnauit de quo paulo i ferius dice
mus: & ut auctor ē Mac. Romani ædē saturni ærariū eē uoluerūt: qd̄ tpe quo incoluit italiā ferē i eius finibus nullū
furtū eē cōmissum: aut̄ qd̄ sub ip̄so nihil erat cuiusquā priuatū: ut apud eū locaret̄ pecunia cōmunis: sub quo fuissent
cūctis uniuersa cōmunia. Hoc iḡ in loco ianus uult dicere: licet sub saturno oīa essent cōmunia: & nihil priuati tñ.
VIX ego uidebā quēq; aliquem. REGnate saturno: cū in terris saturnus regnaret. CVIUS animo nō foret̄: non ef
sent. DVLCia lucra: quasi q̄ uoluptatem ex lucro nō cōciperet sic et̄ & esset lucri studiosus: & hoc quo ad priuata.
TEMPore: nunc in cupiditatem mortalium inuehitur: quod eo uentum est: ut nullus sit auaritiæ modus. AMor
habendi immoderata lucri cupido: & in meta. Et amor sceleratus habendi. CREuit tempore: paulatim per̄ ipsa tē
pora. QVI: amor. NVNC est summus: quasi qui ita creuit: ut maior fieri non possit. VIX habet iam quo ultra
pgrediatur: adeo conualuit ipsa auiditas: ut ulterius pgredi. aut̄ aliquid ulterius addi minime possit. PLVris opes:
pluris qd̄ hoc tēpore estimant̄ diuitiæ q̄ ab initio urbis cū ip̄se conditor & cæteri modice. & in paup̄tate uiuerēt.
NVNC: hoc tēpore. OPes: diuitiæ. SVNT̄ pluris: quasi pluris estimātur & in maiore p̄tio habentur. QVAM
annis p̄isci tēporis: quam existimant̄ p̄iscis t̄pis bus ab antiquis. DVM fuit populus pauper: qui nūc inhiarūt
diuitiis. DVM noua roma fuit: dum illi uiuebāt qui romā cōdideret̄: nā a paup̄ibus cōdita: & qui luxuriæ rerū &
auaritiæ hostes eēt pauper a pauca pecunia dicit̄. DVM parua casa exiguum tuguriolū. CAPiebat. recipiebat.
QVIrinū: Romulum. MARTigena: marte genitus hoc dum Ro. partum tugurium incolebat etiam urbe condi
ta. Modico. n. cōtensus fuit: nā ubi populum in curias diuisit agrum. ut Diony. refert. xxx. partes diuidens æquales su
am cuiq; sortem curiæ tribuit: tātū ip̄se excipiēs: quātū ad sacrificia: templaq; satis eēt nihil sibi relinquēs. ET HĒr
ba fluminis: fluuiialis seu palustris ulua aut̄ alga. DABat exiguū torū: & recte tdrū a tortis herbis: nō. n. in puluina
ribus: & in molibus: sed in toris asperioribus & duriusculis recūbebat. Iuppiter: non modo in humanis tebus: sed in
diuinis uigebat ipsa paup̄tas: cum dii quoq; modico contenti essent. IVPpiter: iouis effigies. VIX stabat: stare
erectus poterat. TOTVS in angusta æde: in arcto & angusto tēplo: parua. n. erat ædes ut recte collocari uix pos
set simulachrū. ET in dextra iouis erat fulmē fictile: creteū a figulis effictū & ut fictile fulmen ita fictilis esse creda
tur imago. Quin etiam et parui p̄tii oīa ad sacrificia peragenda: de quo Diony. et̄ de Romulo sermonem habens.
Erat inqt̄ sacroꝝ cōium particeps uir nō mō hmōi sapientiæ gratia laudari dignus: sed uictimagē et̄ quibus deos co
li statuit utilitate. Quaz plurimæ pmāserūt usq; ad ætatem nostram: sed non oēs quidem uetusto pactæ ritu.

Dulcia curdētur: uideo: stipis ad dīce causam:

Pars mihi de festo ne labāt ulla tuo:

Risit: & o quā te fallunt tua sæcula dixit

Qui stipe mel sumpta dulcius esse putas.

Vix ego saturno quēquā regnante uidebā:

Cuius nō animo dulcia lucra forent:

Tpe creuit amor: q̄ nūc ē summus: habēdi:

Vix ultra quo iam progrediatur: habet:

Pluris opes nūc sunt: q̄ p̄isci tēporis annis:

Dum populus paup̄: dū noua Roma fuit

Dū casa martigenā capiebat parua grinum:

Et dabat exiguū fluminis: ulua torum:

Iuppiter angusta uix totus stabat in æde:

Inq; iouis dextra fictile fulmen erat:

an̄is la fūm̄
p̄tāo x̄cōm̄ uer̄
in ip̄s

FRONdibus ornabāt quæ nūc capitolia gēmis: de capitolii origine tenuousate ac maiestate suo loco dicemus nunc illud cōstet tātū auri tātum lapilloꝝ ac cæsaribus in ornatum capitolii fuisse collatū: ut iure diceret mūdi ac cem ac totius orbis tellarū caput. **PA**Scebatqꝫ suas ipse senator oues nō erat probro senatoribus oues pascere & arare sed laudē: qđ bene pascere secundū Catonē eēt certissimus. Vidi in sacris laribus cœnas diis appositas super mēsis ligneis in uetustis canistris & fictilibus hordeaceas pultes: & liba: & farra & fructuū quorūdā primitias: alia qꝫ multa sumptu facili & ab insolētia omni libera quæstus & agrum male colere probrum censorium duceretur.

ANT.
FAN.

FRONdibus ornabāt quæ nūc capitolia gēmis:

Pascebatqꝫ suas ipse senator oues:

Nec pudor in stipula placidā cœpisse quietē

Et fœnum capiti supposuisse fuit:

lura dabat populis pōsito mō prator aratro

Et leuis argenti lamina crimen erat

At postqꝫ fortuna loci caput extulit huius

Et tetigit summo uertice Roma deos

Creuerunt & opes & opum furiosa cupido

Et cum possideant plura: plura petunt:

Quærere ut assumāt: assupta reqrere certāt

giebant: cui Cæsar qui ei restitit fœnum dicitur detraxisse. **ET** Leuis argenti lamina crimen erat. **Valerius** Max. scribit Fabritium censorem senatu mouisse **Corneliū** rufinum pinde ac malo exemplo luxuriosum qꝫ decem pōdo uasa argentea comparasset. Vnde illud est **Iuuenalis**: Argenti uascula puri: sed quæ fabritius censor nō tet. Idem etiā statuit ut ne bellice quidem imperatores plus qꝫ paterā & salinum argenteum haberēt quin & **Spartacus** autore **Ply.** interdixit castris suis ne quis aurū aut argentum haberet. Sciendum laminam differre a bractea quoniam bractea est tenuis & ut plurimum ex auro argenteue. Lamina uero crassiore quouis genere metallorū. **FRON**dibus: ordinabant capitolia frondibus: quæ nūc gemmis: quæ hoc tempore margaritis & quibuscūqꝫ lapillis preciosis ornant: illi ueteres aut pauperes: aut preciosius cultus & luxuriæ hostes capitolia frondibus ornabant: & ut aliquid de eo dicamus. **Tarquinius** priscus ut a **tacito** refertur ædem **Ioui** bello **sabino** uouerat icetiqꝫ fundamenta addidere aliquid: & **Tullus**: & **superbus**: sed operis gloria libe: tati referuata: **Horatius** **puluillus** iterū consul dedicauit: ea magnificentia: ut ab immensis postea opibus **populi romani** potius ornari qꝫ augeri possent post uero quadringentos: & **xvii** annos. **C. Norbanos** & **L. Scipione** consulibus. **Capitolium** tam magnifice exstructum flagrauit restitutum a **Luctatio** **Catullo** ad uitellum usqꝫ mansit: **Rursus** incensum **Domitianus** princeps instaurauit. De capitolii uero ornatu **Plyn.** inquit laquearia quæ nunc & in priuatis domibus auro teguntur post euerfam **Carthaginem** primo inaurata sunt in capitolio censura: **mummii** qui **achaiam** uicit: Inde transferre in cameras: in parietes quoqꝫ: qui iam & ipsi tanqꝫ uasa inaurantur cum sua ætas uaria de **Luctatio** **catullo** existimauerit: quod tegulas æreas inaurasset primus. At **cæsares** eo sumptu capitolium ornauerunt ut fere quicquid in eo conspiciabatur gemmeum & aureum esset. Ideo nunc dixit quæ nunc capitolia gemmis: & de hoc etiam **Ammianus** historicus inquit huius totius artis ornamenta quibuscūqꝫ ægyptiorum miraculis sunt anteposenda. **ET IPSE** senator pascebat suas oues diximus diuisum populum a **Romulo** & senatum ab eo constitutū. Credendum est aliquos e senatoribus ipsius pastores fuisse: nam collegerat ille pastorum multitudinem: et qui prius pastor fuerat etiam urbe condita pastorem interdum uitam agebat. **SIC** et postea: sicut illi qui rei rusticæ hoc est agrorum culturæ operam exhibebant: Ideo passiuè suas oues senatores dicit. **NEC** Pudor: nec erat illis rubori aut dedecori. **COEPI**Sse placidam quietem in stipula: **Placide** requiesse: aut quiete dormiuisse in stipula: non in puluinaribus: non in tapetibus: non sub aureis culcitris: sed in nudis paleis. **ET** **SV**pposuisse fœnum suo capiti: non etiam erat rubori habuisse fœnum sub capite loco puluinaris. Fœnum a fœnore deducitur: cum nil aliud sine aliqua cura tantum fœnoris præbeat. **IVRA**: post exactos reges cum consules creati cœpissent ab ipso aratro interdum sunt accersiti: qui rempubli. administrarent & populo iura dicerent & exacto magistratus tempore arua repetebant: et ipsorum ut inquit **Plinius** imperatorum manibus colebantur agri. Serentem inuenerunt dari honores. Seranum unde cognomen aranti quattuor sua iugera in uaticano: quæ prata quinta appellatur: **cincinato** uiator attulit dictaturam. **Quid** quod post magistratum eburneo **Scipiōne** deposito agrestem stiuam aratri repetere rubor nō fuit. Multa etiam referuntur exempla illorum: qui diuitias uelut scelus fugere: et qui in paupertate ad summum magistratum prouecti sunt. et maximo reipubli. & usui ornamento fuere de quibus cum **Valerio** maximo loquamur per **Romuli** causam: perque ueteris capitolii humilia tecta: et per æternos ueste focos fictilibus etiam nunc uasis contentos iuro nullas diuitias talium uirorum paupertati posse præferri. **CONSUL** dabat iura: dicebat iura: **POPULO** romano: scilicet. **PO** Sito aratro: a quo paulo ante fuerat accersitus: **Consules** **Pompo**. iuris consul. de origine iuris: dictos inquit quod plurimum reip. confulerent. **ET** **LE**uis lamina: leue frustrum. **ARGENTI** erat crimen: pro scelere habebatur argentum habere: Et enim ex censoria nota dānabant: qui quinque pondi argēto possiderēt. **LA** Mna et lamina pro rudi et ī fabricata materia metalli quod in odis **Hor.** quoqꝫ diximus: **Nullus** argento color est auaris. **Abdito** terris inimicæ lamnæ crispæ **Salust.** &

Fœnum
usus apud
ueteres

Fortuna

PAV.
MAR.PAV.
MAR.

AT Postq̄ aucto iperio: auctæ et sunt opes & cū ipsis aucta est habendi cupido ut expleri nunq̄ possit: & appetit & pfundit̄ auge: & qui prius paupes fuerat: tum primū e pfumonia in luxū immutati cū accessere actalica opes: & corynthiæ: & cypriæ: & n. corynthos: & cyprus faciūt: ut aliqua notent̄ ignominia Mumiliis & Cato qd̄ pp opes ea loca depopulasse existimatur. AT postq̄ fortuna loci huius fatū urbis romæ & ipsi reipu. status. EXT ulit caput eleuauit caput: q̄st postq̄ auctis uiribus imperiū ppagauit: & Virg. reg. hæc tātū alias inter caput extulit urbes. Quātū lēta solēt iter iuburna cupressi. ET Roma tetigit deos summo uertice: q̄st extulit caput usq̄ ad sidera. p hiperbole. ET Creue rūt opes: quia romāi facti sunt opulētiores. ET Furiosa cupido opū & creuit insana: & iexplebilis diuitiarū auiditas. ET Cū possideat̄ plura: cū sint iā rerū dñi: & multa sub sua potestate teneat. PLVRA petunt appetūt et̄ plura: neq̄ pluribus q̄ hnt̄ sunt cōtēti. CER tāt. certatim cōtēdūt. QVERERE opes s. VT Absumāt: ut quid absumere: & pfundere possint ut ē illud scripsi diuitias suas uincere nequeūt: quas pfundāt in extruēdo mari & in mōtibz coæquādi s CER tant: conant̄. REQVIrere absumpta: ea quæ iā absumperint & profuderint.

ANT.
FAN.

Hydropi

ci quo

plus bi

būt eo siti

unt magis

Veterno

sus

Moneta

ærea

ærarium

Aerarii

milites

obærat

Auari

æruscare

æris inuē-

tum

quis pri-

mū æra

signauit

pecunia

Penfio

notæ ar-

genti

Bigati

Aureus

nummus

in percuf-

sus fuit

PAV.

MAR.

CAT q̄ ipsæ uitis sunt alimenta uices: Alternata cupiditas nūc quæredi nūc quæfita perdēdi gignit inexplebilem auaritiā & cætera uitiorū genera: quæ auaritiā comitant̄. Sic q̄ bus intumuit suffusa uenter ab unda. Qui laborant morbo quæ intercutis quo plus bibūt eo sitiūt magis Hor. in secūdo carminū. Crescit indulgens sibi dyrus hydrops: Nec siti pellit nisi cā morbi fugerit. Venis & aquosus albo corpore lāgor. Bos cato ueternosos appellat: ut Veternosos q̄ pluri mū bibit tam maxime sitit. Quāuis pprie ueternosos sit q̄ graui p̄mit̄ somno: his auari & insatiabiles aptissime cōparant̄: quoniā ut ait Cice. in paradoxis: nūquā explef̄ nec satiat̄ cupiditatis sitis. AERA dabāt olim melius nūc omen i auro. PR Isca mōeta fuit ærea. Vñ teste Var. ab ære ærariū appellatum ē: quod populus. Romanus. in æde saturni habuit: inde milites ærarii. inde quoq̄ obæberati dicti qui cum soluēdo non essent permittente ture manu capiebant̄: similiter: & auari secūdū Nigidius q̄st æris auidi: inde & æruscare. i. æra undiq̄ pecuniaiq̄ colligere. Hinc etiā æra militum & tribuni ærarii dicti autoribus Festo & Plynio.

Aeris primā inuētiōne nōnulli Caristo alii Cyp̄o tribuūt: quā antiqui ærosam appellatūt qd̄ in ea plurimū æris nā sceref̄. cuius materia magis in usu apud ueteres fuit teste Seruio qd̄ religioni apta putabat̄. Quare thoici ut Macro. refert æneo uomere utebant̄ cū urbes conderēt & in sabinis ex ære cultri erāt quibus sacerdotes tōdebāt. Primus at̄ omniū æra signauit Ianus si Macro. credimus: si Ply. Seruius rex. Hic d̄ æra signasse nota pecudū: unde pecunia credit̄ appellata. Ille uero ex una quidē parte capitis sui effigie: ex altera nauim exp̄ssit. Sed añ nummum percussus rudi ære Romæ utebāt ut Timæus tradidit: teste Ply. eoq̄ p̄so nō numerato debitū soluebāt a quo p̄sioes dictæ & p̄enas p̄dere. Argēto at̄ signato pop Ro. uti cœpit. v. añs añ primū bellū. pu. antea libralis assis ac dipōdius appendebat̄. Notæ argēti fuerunt bigæ & quadrigæ neciō & uictoria. Vnde nūmi bigati ac quadrigati uictoriati dicti. Aureus uero nummus post annū sexagesimū secundum percussus est q̄ argenteus. Cæterū externogæ lydi primi nummum aureum & argenteum percusserūt secūdū Herodotū a quo lucanus dissentire uidet̄ in sexto pharalix Theseus autem Athenis ut scribit Plutarchus nummum percussit & in eo bouē incidit uel ob Marathonium tauge uel ob Minois ducem uel ut ciues ad agriculturam prouocare uideretur.

AT q̄ ipse uices alternatōes: seu uicissitudines q̄redi & absumēdi. SVnt alimēta uitis: alit̄ cupiditatē ipsā ifatiabile SIC q̄b̄ cōpat̄ auaritia hydropis: sic & Ho. i. odis crescit indulgēs sibi dir⁹ hydrops. quo i loco nos multa dixim⁹: & tria gna hydropiseos eē oñdimus tīpanitē aschitē & hypposarchā. hic uero de aschite itelligēdū cēteos: q̄ ē cū ex aliq̄ mala digestiōe debilitat̄ epar aquositas i iplo epate gignit̄: q̄ quidē pulmonē ipm̄ respirare nō sinit: cū p̄ ipsam dia-phragma eleuet̄ calor gignit̄: inde creber anhelitus: et iō sitit̄: nec ullo potu sitis extingui pōt. Vñ apud Hor. Nec si tim pellit nisi cā morbi: Fugerit uenis. et aquosus albo corpe lāgor. SIC eodē mō. QVIbus ab illis quibus. VENTER intumuit ab unda suffusa: ab aquositate ipsa suffusa per epar. QVO plus sūt potæ aquæ plus sitiunt̄: quāto magis bibit eo morbo correptus: tātō magis sitit. INPREt̄io nihil iā ē qd̄ possit nisi pecunia cōparari. PREt̄iū est in pretio q̄st̄ quicquid p̄ciosum est: et alicuius æstimationis uenale ē quoniā nō datur ultro cuiquā sine pretio. CENSus dat honores: precium siue pecunia dat publica munera hoc est ipsos magistratus: ut est illud horatii certet terge minis tollere honoribus. CENSus dat amicitias: et amicitia etiam pretio parantur: et alio loco dictum est. ILLud amicitia quondam uenerabile nomen prostat et in quæstu pro meretrice sedes. PAV. per. qui pretium soluere nō potest. IACET ubiq̄. quia pro abiecto et uili habetur: hæc olim dicebantur: sed nos nostrorum temporum pudet. SED uenias optata dies: et consule rebus. Impia ne serpat p̄ctora acerba lues. Censur pro pretio: et census pro reditu et ānuofructu: et census quod uiritim ærario soluebat̄. Censum romæ primū Tullus rex instituit: sed de hoc alias. TV Tamen: cum a proposito digressus uideat̄ ad ipsum redit̄: petiuerat. n. cām stipis poeta: eā nūc explicat. TV Tamē quæris si sit utile auspiciū stipis. hoc ē si omē utile ac fœlix ab oblatione stipis ipsius digne captabit̄. ET Cur æra uetustat̄ atiqua. IVVent: delectēt: NOSTras manus: cū calēdis n̄ris offerunt̄. AERA uetusta dixit: quæ æs pus signari cœptū ē. Ser. n. Tull⁹ ut autor ē Ply. p̄mus signauit æs: añ rudis lamie æreæ usus erat. Signatū ē nota pecudū: ide pecūia dcā. Veg. Ply. xviii. li. i. q̄t. Ser. rex ouiu: bouiq̄ effigie p̄mū æra signauit. Argētū signatū fuit año

ab urbe condita. D. lxxxv. Fabio consule. v. annis ante primum bellum punicum: nota argenti fuere: ex uno latere bigæ & qdrigæ: ex altero caput cōsulis inde argēti nūmi bigati: & qdrigati. Signatū quoq; fuit nota uictoria: unū uictorius nūmus: Aureus uero nūmus p̄cussus fuit āno urbis. D. xlvii. auctō icerto. **VE** T eres: ipsi ānqui. **DA** Bant olim ea æreos nūmos. **NV** Nc ē melius omē i auro: bonū erat prius omē i ære: sed lōge melius i auro i: p̄s aureis nūmis & in p̄ciosior metallo. **ET** prior: mōeta ærea. **VI** Cta: ab auro qd̄ posterius signatū. **CON**cessit: nouæ cessit aureo nūmo. **NOS** quoq; & i diuinis quoq; quis uetera laudēt. noua tñ ditiora magis oblectāt. **NOS** quoq; nos etiam dii. **Q** VAMuis pbemus: cōmēdemus. **AN** Tiqua tēpla: quæ a pauperibus antiquis fuere cōdita: & ære tā tū o nata **IV** Vant tñ. **TE** Mpla aurea: auro exornata a posteris magnificentiore sumptu posita. **IP** SA maiestas: auri & ditioris tēp i. **CON**uenit deo: quasi magis conueniunt diis p̄ciosa q̄ uilia: de maiestate dicemus in quinto lib.

Laudamus ueteres: sed nostris utimur ānis
Mos tamen est æque dignus uterq; coli:
Finierat monitus: placidis ita rursus ut ante
Clauigerum uerbis alloquor ipse deum.
Multa quidem didici: sed cur naualis in ære
Altera signata est: altera forma biceps:
Noscere me duplici posses ut imagine dixit:
Nū uetus ipsa dies extenuasset opus:
Causa ratis superest: thuscū rate uēit i amnē
Ante pererrato falcifer orbe deus.

SED nostris utimur ānis & moribus n̄ri t̄pis. Loquit̄ at
ianus q̄si unus romanog. Tale illd̄ ē apud Vir. Nos tua p̄
genies coeli q̄bus ānūis arcē. Mos tñ ē æque dignus uterq;
coli. Prisca p̄simōia & tēploꝝ maiestas. **SED** cur nauales i
ære. **AL** Tera signata ē altera forma biceps: Ianus cū Sa
nū classe p̄uectū excepisset hospitio & ab eo edoctus pitā
ruris feræ & rudē ān fruges cognitās uictū i melius redegit
set: regni eū societate mūeravit: & cū primus æra signaret
ut inqt Mac. seruauit & i hoc saturni reuerētiā ut qm̄ ille. na
ui fuerat aduectus ex una qd̄ pte sui capitis effigies ex alte
ra uero nauis exprimeret quo Saturni memorā ēt i poste
ra p̄pagaret. Vñ olī pueri denarios i sublimē iactā: es ca
pita aut nauī exclamabāt. Aliis at placet nūmū ita fuisse si
gnatū ut res duas p̄ se ferret: q̄q; altera i ciuitate pulcher
rima ē altera maxime necessaria: legū uidelicet bonitatē &

ANT.
FAN.
Cur in al
tera parte
æris ianā
effigies in
altera na
uis erat

affluentiā rege: q̄rū illā oñdit frōs iani duplex q̄ feros hoīes optimis legib⁹ redegit ad uitæ cōmutationē: hāc nauis ex
pressa. Nouimus n. nauigabilē fluiū suppeditare ciuitati rege oīum ubertatē. Lege Plu. i q̄nibus. Sciēdū ut Seruio
placet Saturnū italis primū uitē oñdisse. Vñ illud ē: Vitifator curua seruās sub imagine falcē. Sed is uitē oñdisse d̄
nō q̄ fuerit uitis iūeior sed qd̄ uitis genus italis populis demōstrat rarit. Et⁹ ædes ut dixit ærariū fuit: ubi & tabulæ pu
blicæ seruabāt a q̄bus tabulariū dicebat̄ auctore Plu. quia ferūt Saturni t̄pe nec auaritiā nec improbitatē in hoībus fu
isse sed fidē. Id tēplū prius oīum Vale. Publicola exactis regibus ærariū declarauit ubi a p̄fectis. erarii legatorū oīū
ūndecūq; romā uenissent noīa scribebāt. Prius at omniū Saturno arā erexit Cecropus ut Mac. refert **NI** Vetus ipa
dies exte. o. Dies hic t̄ps significat: ut diē adimere ægritudinē hominibus & lōga dies homini docuit parere leones.
AN TE pererrato falcifer orbe deus: Saturn⁹ falcē hēt i tutela: q̄ dicit̄ p̄ri coelo uirilia āputasse q̄ cū i mare cecidit
sent Venerē creauerūt. **Q** d̄ iō fingit̄ auctore Ser. q̄a nisi hūor de coelo i terras decēderet nihil crearet. Alii Satur
nū deū eē tēpog; d̄nt q̄ sicut falx i se recurrūt: alii eū i p̄gressu nihil nocere. cū at retrogradus ē afferre picula: iōq; eū
hēre falcē i tutela qd̄ falx p̄tēta nullā uī hēt: retro uero acta q̄qd̄ ei occurrit secat. Sūt & q̄ falcē Saturno tributā pu
tēt qd̄ ips: ut inqt Macro. oīa metat exercet & icidat. Aliis placet dari Saturno falcē ueluti mellis isigne: qd̄ melio
ris uitæ auctor fuerit. **PE** rerrato autem orbe dicit̄: q̄ is deus multum errauerit iram fugiens iouis.

Ita ut in
terre
ita ut in
terre
ita ut in
terre

CL AVdamus ueteres: uetere mores. **SED** utimur n̄ris ānis: q̄si moribus n̄ri t̄pis: deus ē qui loquit̄: sed interdum
hominis p̄sonā accipit. **T** AMEn uterq; mos: utraq; cōsuetudo & uetus & noua. **E** ST dignus coli æq; pari mō di
gnus ē uterq; qui celebret̄ & seruet̄. **F** INierat: q̄rit nūc poeta cur in antiquis nūmismatibus ex altera pte sit ianus
biceps: ex altera sit nauis: cuius rei rōnē mox subnectā. **F** INierat: ianus. **M** ONItus suos. **I** PSE: ego. **P** LAcidis
uerbis ut ante: ut prius feceram. **R** V R sus: iterum. **A** LLO Q uor deum clauigerūt: ianū qui cū clauī & uirga figu
ratur. **M** VLT A quidē didici: iā ex tuis uerbis multa p̄cepi: sed. **C** V R in ære: in æreo nūmo. **A** L T Era forma ē
signata naualis: quasi cur ex altero latere est nauis. **A** L T Era est biceps: ex altero latere habet formā bicipitē. **N** O
scere: bicipitē formā sibi ascribit la. naualē saturno in italiā rate aduecto. & plyn. Meminit in æreo nummo ex altera
pte ianus geminus erat: ex altera rostrū nauis & nobis domi plura sunt numismata antiquissima huius notæ: & ali
quod ē pōderis unius assis: de hoc Mac. ita inquit ianus cū saturnū classe p̄uectum hospitio cōcepisset: & ab eo edoctus
peritiā ruris ferum & rudem illum ante fruges cognitās uictum in melius redegisset: regni eū societate muneravit.
C ū primus æra signaret: qm̄ ille nauī fuerat aduectus: seruauit in hoc saturni reuerētiā: ut ex una pte sui capitis effi
gies: ex altera nauis exprimeret. Aes ita fuisse signatū itelligit̄ hodie in alex lusu: cum pueri denarios in sublimē ia
ctantes capita aut nauim lusu teste uetustatis exclamant hāc ille: sed aliunde rationem aucupatur Plutar. xl. proble
mate: ubi cum superiorem & ipse rationem attigit: & tacite refelli subdit. Sed illud potius quispiam coniciat: alia el
se in ciuitatibus quæ pulchra alia quæ necessaria: maximum uero atq; omnium pulcherrimum iudicari bonitatem
legum. Longe uero ex omnibus necessariū esse copiam & ubertatem. Quoniam uero la. feros homines ad miā
suetudinem traducēs optimis legibus in forma uitæ: necessariā uero rerum affluentiam fluius nauigabilis suppeditat
& partim ex agro ac uicinis locis: partim & longinquis ac mari deuehens: nihil quod ad usum pertineat deside
rari patitur ideo nummus ita signatus est: & ut legis latoris duplicem frontem propter uitæ cōmutationē ut dictū
est & imaginē nauium propter fluii cōmoditatē p̄ se ferat. **D** I X I T: ianus. Vt posses me noscere duplici imagine
iō in æreo nūmo ex altera pte ē forma biceps: ut i bicipiti forma meā imaginē duplicē cognosceres. **I** N Ipsa uetus
dies: nisi ipa uetustas. Extenuasset opus: excidisset & attriuisset imaginis notā: seu nūmū ipm̄. **S** V Perest cā ratis: re
stat ut absoluā cur nauis ē in æreo nūmo. **D** E V S falcifer: saturnus. **V** E N I t in amnē thuscū: in tybrī ætruriæ fluiū.

Saturnus
falce coeli
patri uiri
lia ampu
tauit

PAV.
MAR.

ANte hoc ē prius q̄ signaret n̄m°. **PE**rrato orbe: cū diu p̄ orbē errasset fugiens ionis filii uires: & iracūdiā: fal-
cifer saturn⁹ d̄f & cū falce figurat. uel ob' mēsis peritiā: uel q̄a italī p̄n̄ uirē putat ondit. Vñ **Vir.** Vitisator curuā
seruās sub imagine falcem: uel ut Mac. asserit: cū saturnū q̄ gr̄a. d̄f cronos ip̄m t̄ps̄ interpretetur falcē quidā attribu-
tam putant quod tempus omnia metat: exercet & incidat. Pendet adhuc iani orō: & descendit ad plures uersus.

AMT.
FAN.
Saturnia
Latium

INDE diu genti mansit saturnia nomen. Saturnia & re-
giōis: & urbis nomen est. Regionis ut hoc loco: Ianus. n-
teste Macr. excogitauit honorum saturni argumentum &
terram omnem ditiōi suā, parentem saturniam noiauit.
Vrbis ut. i. viii. aen. Hāc. ian⁹ p̄r hāc saturnus cōdidit urbē:
Ianiculū huic illi fuerat saturnia nomē. Ceterū ianiculum
oppidū & saturnia a saturno ianoq̄ cōi opa cōdita sūt: mor-
tuo iā Camese cū quo Ianus p̄cipitata potētia regnasse d̄f
quā ob cam duo mēses cōtinui eis dicati sūt Decēber Sa-
turno: Ianuari⁹ iano. **DI**cta q̄. ē. la. ter. la. deo: Varroni
placet latiū dici italiā q̄ lateat iter p̄cipitia alpiū & appēni-
ni: sed est & ps̄ italīa: pene oibus nota: & sic dicta q̄ fatu-
nus ibi latuerit quā iō poetā finxerūt e caelo, pullū q̄ ita-
liā cōstet eē inferiorē gr̄acia ubi olimpus ē: quo noīe & coe-
lū accipimus. Est at̄ mōs tanta altitudine ut excedat nubes
excedit olympus lege deū. Re at̄ uera iuppiter saturnū e
creta d̄f pepulisse: sed placet & illud Macro. Saturnū esse
t̄ps̄: q̄ senescēs ab his pellit q̄ postea nascuntur. Arx mea
col. e. quē uulg⁹ noīe n̄fo. Nūcupat hāc aetas ianiculūq̄ uo-
cat. Ianiculū oli antipolis dicebat atq̄ ut Lilius tradit ur-
bi adiectū ē n̄ inopia loci sed ne q̄n ea arx hostiū eēt. Sciē-
dū ianiculū eē nō solū collē q̄ ē i regiōe trāstyberia sed oppidū: q̄ a iano denoiatū Saturnus Ianusq̄ concordēs cōi
opa ut dixit cōdiderūt sicuti & saturniā i colle saturnio q̄ nūc capitolin⁹ d̄f. Festus uero ianiculū dictum existimat
q̄ p̄ ip̄m popu. Ro primitus i agrū hetruscū trāserit. Quare porfena rex Hetruscōq̄ cū targnios i urbe restituere
uellet priō ip̄tu ianiculū coepit: quē regē q̄m Mutius sua cōstata ab urbe dimouit Mutia porta trāstyberia ex eo
tradit noīata. Sūt q̄ legant. Ara mea est collis: q̄ nō displicet. On̄sum. n. mi hi ē i ianiculo huius dei sacellū cū ad ur-
bē me cōtulissim orator missus a senatu sanēsi ad Sixtū. iiii. Pon. Max. ubi diligentissime p̄scrutat⁹. sū q̄cūq̄ antiq̄tatis
monūta cernūt. **T**Vnc ergo regnabā patiens cū terra deoq̄: cū scelera hoiūz nōdū e terris deos exceder̄ cōtulisset.

Cur satur-
nus e ce-
lo pulus
fingitur

Ianiculū
prius dice-
batur
antipolis

PAV.
MAR.

CHac ego: mortuo camese iani locio aduectum in Italiam Saturnum Ianus suscepit: & cum eo pariter regnauit:
unde posteri ut Aurelianus ille uectius refert duos eis menses continuos dicarunt: ut december sacrum saturni. Ia-
nuarius alterius uocabulum possideret. Cum autem saturnus inter regnandum non comparuisset: excogitauit ia-
nus honoz eius augumētum ac terrā oēm ditioni suā parētem saturniā nūcupauit: arā cū sacris cōdidit q̄ saturna-
lia noiauit regni ei⁹ t̄pa foelicissima: tū ob regz copiā: tū q̄ nōdū q̄s seruitio: uel libertate disciabat. Dion. et̄ igt̄ satur-
niā a saturno noīatā italiā & saturniū collē: q̄ nūc capitolinus d̄f & saf̄niā urbē: idē ubi. sūmis laudib⁹ italiā extulit: sub-
didit itaq̄ minie mixtē p̄scos hāc terrā opiatos eē saturno sacri: cū existiarēt hūc deū eē hoīb⁹ foelicitatis oīs largi-
torē & p̄fectorē. Laudes italīa a Dion. Ply. Stra. Theodo. & aliis fere inūeris referūt cumulat⁹. Ego memini satur-
nū receptū hac tellure: q̄si memini me recepisse saturnū hospitio i hac terra latia. Erat pul. a. io. celi. re. pepulerat illū
iuppiter fili⁹ a figno coelesti: ueq̄ n̄ a coelesti: sed a cretēsi regno. Euenemerus. n. i. histo. sacra refert saturnū sorte ad-
mōitū: ut a ioue filio caueret: ne eū regno pelleret: effugiēdi piculi gr̄a ioui insidias itēdisse. Q̄ ubi iuppiter rescivit
patrē fugasse: armatosq̄ isequētes misisse q̄ eū necarēt. Saturnū cū diu errasset uix i italia locū: quo lateret iuenisse
Mac. uero cū t̄ps̄ saturnū dicat: eūdē inq̄t a filio pullū: q̄ aliū ē: quā t̄pa senescētia ab his q̄ postea nata sūt de pel-
lit ad hoc illd̄ Hor. trudiē dies die nouāq̄ p̄gūt iterire lūā. Veq̄ q̄a italia inferior ē q̄ gr̄acia: i q̄ mōs ē olimpus fixere
poetā illū ab aetereo olipo ad italiā adueisse. Vñ ap̄d **Vir.** Prius ab aetereo uēit saturn⁹ olipo Arma iouis fugiēs &
regnis exul adēptis: uel dicas. C/Elitib⁹ regnis. pulsus a regno p̄no: cū ip̄e saturnus caeli fili⁹ dicat. **IN**DE: h̄ ē q̄ mō
dicebamus a saf̄no regionē & urbē: & gētē saturniā denoiatā. **IN**DE ex eo. Diu māsit gēti nomē saturnia: diu & gēs
latia & regio saturnia dcā. **E**T terra quoq̄ ē dicta latiū latēte deo: & q̄ i ea terra latuerit latiū ē appellatū: q̄d **Var.**
p̄bat n̄ ur̄ cū dicat latiū uocari: q̄d iter mōtes lateat. **A**T bōa: n̄ sumus adeo & igētī & iudicii paupis: ut errores ue-
terū n̄ aduertamus Mac. n. asserer̄ uelle ur̄ ut paulo an̄ diximus primū Ianū aera signasse sub imagine sua bicipiti & na-
ui ply. primū q̄ aera signaret Tullū fuisse ondit: & nūc poeta Ianus introducēs posteritati ascribit. **V**ñ ergo ian⁹ p̄m⁹
n̄ fuisse. & nos cū Ply. poeta sētiam⁹. **A**T bōa posteritas: ip̄i posteri pii & mēores meritōq̄ **F**ormauit i aere pup-
pē i aereo nūmo nauī formauit. q̄a nauī fuerat Saturn⁹ i italiā aduectus. **T**Estificata: ip̄a posteritas. **A**duentū: ho-
spitio dei: ea nota testimoniū phibēs de saturno. quē ego hospitio suscepi: aliq̄ legitū puppim seruauit in aere: nā ab
initio imp̄ssam posteritas seruauit: melius erit formauit ut ē in uetustissimis codicibus: nam e posteris fuit. Tullus
rex: q̄ primus aera signauit. **I**PSE solū: saturnus cis tybrim & ianuaris trāstybrim hitaure. **I**PSE: ego. **C**OLUI
solū: tellurē. **C**VLUS laeū latus: q̄si partem sinistra. **R**ADit placidissima unda tybridis arenosa: qua tyberina
abluit: nā q̄ i ea regiōe ē: & uertat se ad mare ad secūndum cursum fluminis. a sinistra tybrim habet sic leuum latus
recte dixit. **H**IC ubi & in libris de arte: que nūc sub phoebo ducibusq̄ palatia fulgēt: quid nisi araturis pascua bo-
bus erat. **A**Rdua sil. alta & difficilis accessu silua. **V**Irebat: tūc eo t̄pe hic. **V**BI nūc ē ro. ubi nūc ē ea urbs q̄ toti orbi

Hac ego saturnū memini tellure receptum:
Caelitibus regnis a ioue pulsus erat.
Inde diu genti mansit saturnia nomen.
Dicta quoq; est latium terra latente deo.
At bona posteritas puppem formauit in aere
Hospitis aduentum testificata dei.
Ipse solum colui: cuius placidissima leuum
Radit arenosi tybridis unda, latus.
Hic ubi nunc roma ē, tūc ardua silua uirebat
Tanta ^{qua} res paucis pascua bobus erat.
Ara mea ē collis: quē uulgus nomine nostro
Nuncupat hāc aetas ianiculūq; uocat
Tunc ego regnabā: patiens quū terra deorū
Esset; & humanis numina mixta locis.

ipitat & TANTA res: q̄ta ē ip̄a roma: aut locus ī quo cōdita' ē. ERAnt pas. paucis bob⁹: qa uix pauci satis erant: aut qa paupes colōi, paucos hēbāt boues. ARA mea: aliq̄ legūt arx mea collis erat: melius ara mea ē collis: nā fidē facit uerbis suis: quod sacellū suo numini dedicatum adhuc extet in eo colle quem incoluit: & qui ab eo ianiculus nuncupatur. ARA mea est col. quasi habeo aram in eo colle. QVEM collem. VVLgus nuncu. no nostro ap/ pellat a meo noie. ET hęc ætas uocat ianiculū: qa n̄ mō uetere: sed q̄ nūc uiuūt ianiculū dicūt: & n̄o quoq̄ tpe mōs ianiculus dī ubi ē tēplū diui onophrii: claq̄ tū ip̄a religiōe: & hoium frēq̄ntia. Tū ēt Antonii cāpani iunioris fratris mei sepulchro: quē si ī maturiorē ætatē fata p̄uexissent: suo carmie ātiquoz̄ poetaz̄ famā adeq̄isset: s; for tuna' bōis iuidēs eū nobis ī ip̄a adolescētia surripuit. TVNC: eo ergo tpe ī terris regnabā. cu; īter hoies dii erāt. TVNC: eō tpe. EGO regnabā: cū terra esset patiēs deoz̄: eo tpe quo terra poterat sustinere deos: hoc ē anquā ab hoium sceleribus pellerent. ET numia mixta eēt. f. HVMANis locis: metonymiæ spēs ē: nā qd̄ tenet p̄ eo qd̄ tenet: hoc ē locū p̄ locato. & d. cū dii eēt hoibus imixti. Nōdū iusticiā: regnabat tūc ianus. nōdū mortalium scelera iusticiā ex orbe fugassent. cū oēs iusti suapte natura eēt: neq̄ arma usq̄ fabricarentur. NONdum: nō ad/ hac. FACinus mortale: scelera mortalium interdum facinus in bonam partem accipitur: ut egregium facinus & clarum facinus & similia. FVGArat iustitiam: pepulerat ex orbe astream ipsam: quæ iusticiā dicitur.

Nondum iustitiam facinus mortale fugarat
 Vlīma de superis illa reliquit humum
 Proq̄ metu populū sine uī pudor ip̄e regebat
 Nulls erat iustis reddere iura labor.
 Nil mihi cum bello: pacem postesq̄ tuebar.
 Et clauem ostendens hęc ait: arma gero
 Prefferat ora deus: tūc sic ego nostra resoluo
 Voce mea uoces eliciente dei.
 Cum tot sint iani: cur stas sacratus in uno
 Hic ubi iuncta foris: templa duob⁹ hēs:

CVLTIma de iopis illa reliquit humū: Ipse alibi & uirgo cæde madētes ultima cælestiū terras astrea reliquit. Vir. ī Geor. Extrema pillos iustitia excedēs ter/ ris uestigia fecit. ET clauē ondes hęc ait arma gero. Quia ē portaz̄ custos ut dixit. Vñ & Portunus cla/ uē tenere māu fingebat q̄ deus putaret esse portarū Cū tot sint iani cur stas sacratus in uno. Quærit cur iano uno tm̄ ī tēplo Romāi rē diuinā faciāt cū multa eius dei tēpla ī urbe sint HIC Vbi iuncta foris tēpla duobus hēs. Aedes iani cæleberrima: quā scri. Lilius Numa fecit ad ifimū argiletū ut apta bellū: clausa pa/ cē significaret fuit īter duo fora: boarū uidelicet & pi/ scariū apd̄ tyberi: Vñ ait Varro: Ad ianū fog. piscariū uocat fuit ī hac æde simulachrū iani uetustū q̄ dem/ sed qd̄ artificio placere posset. Ply. Fuisse at̄ statuariā

ANT.
 FAN.

Cur iano uno tātū in templo cū plura sint sacrificant iani aedes ubi fuit

artē familiarē Italiae quoq̄ & uetustā idicāt Hercules ab Euādro sacratus ut pdūnt in foro boario qui triūphalis uocat atq̄ p̄ triūphos uestit hitu triūphali p̄te rea ianus gēnus a Numa rege dīcatus: q̄ pacis belliq̄ argumēto colitur. Hęc imago ut inquit Ser. trāsata ē ad trāsitorū fog. posteaq̄ captis phaleris ciuitate thulciæ inuentum ē si mulachrum iani cum frontibus quattuor & unum templum quattuor portarum est constitutum ut diximus su/ pra. Multa hoc loco præterire libet: quoq̄ partem explicamus p̄te dicturi sumus p̄te omittimus fastidio p̄cetes.

CVLTIma illa: astrea seu iusticia. DE Superis: ultima ex omni deoz̄ cælestiū nūero RELIquit humū: hoc ē de seruit terras. cœlūq̄ astrea petiuit: & in meta. Vlīma cœlestiū terras astrea reliquit. tādū. n. in orbe fuit: q̄diu si/ ne scelere uixit mortale genus. Iustitiā q̄ & uirgo dī hyginus iouis & themidis filiā dicit. Aratus astrei & aurora: q̄ eodē tpe fuerit cū aurea secula: & eoz̄ principē fuisse dem̄rat q̄ pp̄ diligētiā & equitā ē: iustitiā appellatā neq̄ il/ lo tpe ab hominib⁹ exteras natiōes bello laceritas eē neq̄ nauigio quēq̄ ulū sed agris colēdis uitā agere cōsueuiss/ se. sed post eoz̄ obitū qui sunt nati: eos minus officiosos magis auaros cœpisse fieri. Quare minus iustitiā inter homines eē uersatā. Deniq̄ cām puenisse usq̄ cordū diceret ænetū genus hominū natū esse. itaq̄ iā non potuisse pati aplūs: & ad sidera uolasse. Vñ apd̄ aratū a germāico traductū. De seruit p̄pere terras iustissima uirgo. Et cœ/ li sortita locū: q̄ p̄ximus illi. Tardus in occasum sequit supra plaustra bootes. Crispus at̄ ut testat Gellius iustitiæ imaginē effingēs os & oculos: uultūq̄ seueris: atq̄ uenerādis coloribus depinxit. Virginali aspectu uehementi: & formidabili: luminibus oculoz̄ acerbis neq̄ humilis: neq̄ atrocis: sed reuerende cuiusdam tristitiæ dignitate. Ex huius imaginis significatiōe: intelligi uoluit iudicem iustitiæ oportere esse grauem sanctum. seuerum: incorruptū inadulabilem. Contraq̄ improbos: nocentesq̄ immisericordem atq̄ inexorabilem erectumq̄: & arduum ac po/ tentem uī & maestate æquitatis ueritatēq̄: terrificum & c. IPSE pudor: quasi cum unusquisq̄ turpe sibi dureret peccare. IPSE pudor: qui semper rationem habet honesti. REGEbat populum: in summa. f. laude honestatis PRO metu: loco metus supplicii. multi. n. metu supplicii non delinquent. AT illi nonnullo metu: sed pudore tantum quæq̄ turpia uitabant. SIVE ui: quasi cū nullis uiribus cogerentur pudore tantum non delinquebant. NIL mihi cū bello: eo tpe n̄ erā ego bellis p̄positus ego bellis p̄positus: uti nūc quī ī bello aperior. TVEbar pacem & postes: defendebam pacem cui præeram: & seruabam ianuas. ET OSTENDens clauem: ut sæpe dixi/ mus cum clauī figurari: & sunt hęc uerba poetæ. AIT: ianus. f. HEC arma gero: quasi hanc solum clauem: pro armis gero non enim mihi sunt bellica instrumēta: quoniā deo pacis armis nō opus est. PRESerat: ubi tacuit ianus poeta sciscitat cū plura sacella habeat. Cur uno tātū in loco sibi sacra fiant. DEVS: ianus. PRESerat ora: iam tacuerat: & ora clauserat. TVNC ego sic resoluo nostra: apio mea ora & ita loquor. VOCE mea elicien/ te: prouocante. VOCES dei: uerba iani: nā sciscitātī mihi respōdebat ille. sic eliciebam eius uoces. CVM sint tot iani: tot sacella tibi iano dedicata. Cur stas sacratus in uno: cur uno in loco sacra est tua effigies & sacrificia tibi fiunt. HIC ubi habes templa iuncta duobus foris: ubi est templum tuum: quo in loco terminantur duo fora. Ro manum & boarium: & n. ut superius diximus. Iani tēplū ad infimū argiletū numa cōdiderat. eratq̄ sua cliuo ca/ pitolino ad uelabrū ubi & nūc sunt q̄tuor illi ingētes & mar morei arcus: in quattuor mūdi partes respicientes.

PAV
 MAR.

ibi quoque & templū diui georgii ad uelabrū: sic. n. iscribit. cumque sciamus ad uelabrū fuisse templū iani illic esse affir-
mādū ē: ubi ea fora terminabant est enī; illic archus seueri ptinacis. cū bouū simulachriste stat q̄ illinc incipe fozz
boariū & qd̄ ulterius i uia nouā ptendebat. erat fozz romanū cui iunctum erat fozz. Cæsaris: ab augusto cū æde
martis ultoris dedicatis. de quib⁹ foris dixit in p̄cipio tertii libri tristiū. Verū q̄ ad tybrim uergebat erat fo-
rū piscariū. nā inquit Varro sc̄m tybrim ad ianum fozz piscarium uocat. recte ergo dixeris duobus foris: aut ro-
mano & boario aut boario & piscario. nam hæc duo erant iunctiora.

ANT. **PRO**tinus oebalii retulit arma taci: Oebalia ipsa ē

FAN. Iaconia dicta a rege Oebalo Argolii filio quē Laetan

Oebalia tius grammaticus Laconū regem fuisse testat. unde

Iacones Oebali & Oebalidæ dicunt: Statius De ca-

store & polluce oebalidæ fratres. Qui. de Helena: Et

pars oenonē summos tenuisset i annos. Si nō oeba-

lia pellice læsa foret. Sed quia constat Sabinos uelle

Lacedæmoniorū se fuisse coloniam ut Plutarchus testatur in Numa. Sunt. n. Sabini gens antiquissima indige-

Sabini nā & aborigenes quos nuncupabant Græci ut ait Strabo Samnitas: alii uero Laconas: ideo autor. **T** Tatiū oe-

balium dicit qui e curibus oppido Sabinorum Romam excitus est. Lege Dionysium Halicarnasæum: qui ubi

loquitur de origine Sabinorū refert multa ei gēti fuisse iura lacōica. **U** T q̄ leuis custos armillis capta fabinis:

Tarpeia **AD** Summæ tatiōs duxerat arcis iter: Tarpeia Spuriū tarpei filia qui Romanæ arci præerat cum fabinis ob ra-

uirgo ptas bellū aduersus Romulum sumpsissent & Romæ propinquarent aq̄atum profecta extra mœnia in hostes

incidit ei. **T**. tatius optionē muneris dedit si exercitum suum in arcem produxisset: illa petiit quod in sinistris illi

manibus gerebant uidelicet annulos & armillas: quibus dolose repromissis fabinos in arcem produxit: ubi clype-

is & annulis in eā coniectis uirgo obrupta est ut Plutarcho placet: quæ ibi sepulta tarpeia sed i nomen dedit. **A**d

ditur fabula q̄ exercitui fabinorum urbem inuafuro ianus subita feruidarum aquarum iundatione iter clausit

unde meruit templum. **Q**uanq̄ & quod de armillis dicitur pleriq̄ fabulosum existimāt & tarpeiam auro corru-

ptam armis necatam dicunt uel ut ui capta arx uideretur uel prodendi exempli causa ut inquit Lilius ne quid ul-

q̄ fidum proditori esset. Legimus autem post arcem ab ea uirgine proditam cantū fuisse ut ærei cardines f̄ rēt

quorum stridor posset aperta ostia omnibus indicare. Sane armillæ quæ græcæ ψαλλία dicuntur armilla

sunt proprie humerorum brachiorumq̄ licet interdum aliis quoq̄ partibus corporis tribuantur. **F**elice armil-

las ex auro quas uiti militares ab imperatoribus donati gerunt dictas esse existimant q̄ antiqui huiusmodi cum

brachiis armos uocabant. **U**nde arma ab his dependentia sunt uocata. **S**trabo: Aurea illis sunt gestamina collo q̄

dē torques manibus autem & lacertis armillæ **P**ropercius atq̄ armillatos colla molossa canes. **D**icebātur & cal-

bei armillæ quibus triumphantes utebantur teste festo quibuscunq̄ ob uirtutem milites donabantur **A**rmillæ

uero genus quo mulieres utebantur brachio summo spiter uocabatur. **A**rmillum uero si dixeris significabis uas

Spinter uinariū in sacris dictum quod armo. i. humero deportetur.

armillum **PAV.** **IL**LE manu: & sequuntur uerba iani usq̄ ad. xvi. uersum refertq̄ causam huius rei de qua sciscitatus est poeta

PAV. ad bellū fabinū: cum hostes irrupturi fuissent sua ope repulsi. **D**e quo ita Macrobius cū ianum patutium: & clu-

MAR. sium dicat: quod bello pateat pace claudatur: cum bello inquit. Sabino raptarum gratia commisso romani por-

tam sub radicibus collis uiminalis: quæ ex euentu ianualis uocata est claudere festinarent: quia in ipsam hostes ir-

ruebant. **P**ostq̄ clausa est. **M**ox sponte patefacta est: cum iterum ac tertio contigisset: armati plurimi pro limine:

quia claudere nequibant custodes steterunt. **C**um ex altera parte acerrimo plio certaretur subito fama pertulit fu-

fos a tatio nostros. q̄ ob causam romani: qui aditū tuebantur territi profugerunt. **C**um fabinis per portam paten-

tem irrupturi essent fertur ex ede iani per hanc portā magnā uim torrentium undis scatentibus erupisse: multasq̄

per duellium cateruas: aut exustas feruenti aqua: aut deuoratas rapida uoragine depisse. **E**a re placitum ut belli tē-

pore uelut ad urbis auxilium profecto deo fores referarent. **H**æc Macro. **A**t nos mirabamur olim quo pacto di-

sceret portam sub radicibus collis uiminalis: cum uiminalem collem longe & ab æde iani: & a monte tarpeio di-

stare potaremus: in quo cum præceptoribus nris errabamus qui dum loca urbis perscrutabant seipfos & alios

quoq̄ decipiebant. **I**s. n. ē collis uiminalis. quem putabamus parteꝝ ex q̄liq̄z eē: ubi sunt eq̄ marmorei: phidæ &

praxitelis opa & termæ constātinianæ: in cuius radicibus extant ipsa excelsa traiani palatia & eiusdē fora. **Q**uæ

quidem loca exiguo spatio a montibus capitolino: & palatino disiungunt: ubi eam portā fuisse coniceꝝ debemus

& licet non illi iunctus: tamen ex æde sua usq̄ ad illam ianus aquas ei aculatus est: & ut constet illum esse uimina-

lem inuenimus nup̄ plures tabulas & publicas scriptas quingentis iam antea ianis cum inscriptione in alta semita

in colle uiminali & regione caballogz eamq̄ esse altam semitam: quæ p̄ eum collem tendit compertum habe-

mus: & ibi etiā sunt ipsi caballi: habere & alia plura: quæ ad huiusmodi confirmationem afferre possem. **S**ed

longius q̄ oportet oratio progredieretur. **Q**uod si qui ita non sentirent. **S**atis sit unius Pomponii nostri aucto-

ritas: uetustatis diligentissimi indagatoris: & de hac re idem quod ego sentientis: sed hæc hæctenus. **I**LLE: ianus

MVlcens manu barbā p̄pexā: longā seu longē pexā. **P**ROtinus: continuo. **R**ET Vlit arma: bella &

arma ipsa. **T**ATI oebalii: tatiū regis fabinogz. oebalus. n. unde oebalia dicte cretēs teste rex laconia filius fuit Ar-

guli filii Amydatis: & a se p̄uinciā illam oebalia dixit: ex qua ob duritiā legum lycurgi Dionysius plures excessis

se refert: deuenisseq̄ in agros pomentinos. **L**ocum in quo primum constitierant. **F**eroniam ab æquora latitōe no-

minasse. **F**anumq̄ construxisse feroniae dæ. quam detractioe litteræ feronam uocarunt. **I**nde p̄fectos quos-

dam eoz esse cohabitatores fabinis factos: ac p̄pterea multa esse fabinogz iura laconica. **M**axime autem belli-

ca studia. **T**e nitas uictus: & in omnibus uitæ officiis durities: hæc ille: sed de fabinis alias: ergo tati oebalii fabinis

Ille manu mulcēs p̄pexā ad pectora barbā

Protinus oebalii rettulit arma tatiū

Utq̄ leuis custos armillis capta fabinis:

Ad summæ tatiōs duxerat arcis iter.

in huiusmodi

*appellat Sabinos oebalios
qui nō ueniūt uelut
de uiminibus in oppidū
Sabinorum*

ab ipsis laconibus illuc pfectis. Et Tacius ipse post raptas a Romulo sabinas romanis bellū itulit. VT q̄ leuis & retulit ianus. VT Leuis custos: tarpeiaq̄ custodie artis perat. CAPta armillis sabinis: capta cupidie sabinarū armillarū. DV xerat tacios: taciū militās ipsos sabinos qui sub eo militabāt. AD iter sūmæ arcis: ad uia qua in arce capitolinā ascēdebat. TARpeia: Tarpei filia: cui⁹ supra meminimus armillas: q̄ ornāmēta sunt sabinorū: bra chiorū hñdi cupiditate sabinis romanā arcē pdidit. iō leuis custos dixit: q̄a pro re uili magnā pdidit: alii dicunt captā ornāmētis aureis & anulis: q̄ in sinistris brachiis sabini gestabāt. alii auḡ petiisse uestalem & nō armillas: armillæ sunt ornāmēta uiroꝝ: q̄ in sinistris brachiis ferebant: sic dicta ab armis. i. humeris: ide armillū: pōpe io teste uas uinariū in sacris. Verū ipsa uirgo cū pmissa peteret sabinis scūtis ibideꝝ est obruta: & ab ea tarpeius mons dictus. Sed poeta simul: cuius Plutarchus meminit p̄sus isanire credit: existimās nō sabinis: sed Celtis tar peiā capitolii pdidisse cū eorū regē depiret sic ait. Dum capitolinū colet tarpeia collē Galloꝝ exardens regem tūc hostibus urbē pdidit: & patrias euertit pfida sedes. Nec multo post inquit. Aborei celteq̄ simul populosa iu uētus. Hāc fluuio imersa spectata cæde piarunt. Insup horrentes clypeo atq̄ arma ruentes.

Inde uelut nūc est per quē descēditis. inquit
Arduus in ualles per fora cliuus erat:
Et iam contigerant portam: saturnia cuius,
Demperat oppositas inuidiosa seras:
Cum tāto ueritus cōmittere numine pugna

¶ INDE uelut nūc est p quē descēditis inqt. ARdu us in ualles per fora cliuus erat. Cliuū publicū dicit p quē descēdebat a capitolio in boariū & piscariūz for rū. De hoc Varro. Cliuus publicus ab ædibus plebei publicis qui eū publice ædificarit. Hinc cliuus & pu blicus & publicus recte dī. Publicus aut qd̄ publicii ædiles plebis cū cliuū faciēdū sternēdūq̄ curauerint Hi sunt de qbus legimus in qnto hui⁹ opis libro. Ple bis ad ædiles pducta licētia talis publicios. Ab his cli

ANT.
FAN.
Cliuus
Publicus

uus de quo nūc agit publicii nomē accepit ut a publico publicus: a costonio costonius. Vñ illud est: Parte locat cli uum q̄ tūc erat ardua rupes. Vtile nūc iter est publiciūq̄ uocat. Mēdosuz igit̄ est illud Varronis qd̄ scripsimus supra & sic legēdū. Cliuus publicus ab ædilibus plebei publicis q̄ eū publice ædificarūt. Simili de cā publicus & Costonius qd̄ ab his uiris dñt ædificati. Vbi notādū plebei genitiū eē ab eo qd̄ est plebes cuius meminit Pri fcianus & publicios ppria eē duorū noīa: qui uti fors tulit similiter noīati eodē ano ædiles fueret: quo populo ro nō b̄ sū est ut multaticia pecuniæ quā hi pepēdissent qui pecora in publico saltu pauerāt altera pars in ludos flora sferret ex altera uero pte cliuus sterneret q̄ publicii nomē accepit. Ac ne q̄s forte dubitet publicios p priā si fuisse noīa expēdat diligēter ea uerba Varronis q̄ subiecinus ut rei ueritas elucescat ubi qui grāma ticē nō orat & demōstratiui uim pnoīs fateat̄ necesse est uti publicū & Costoniū sic & publicios ppria uiro rū eē noīa. Legimus sane apud Macrobiū in primo saturnaliōꝝ tribunū plebis publiciū noīatū: ut illud quoq̄ in litteris inuenio q̄ cum multi occasione saturnaliōꝝ p auaritiā a cliētibus ambitiose munera exigerēt idq̄ onus tenuiores grauaret Publicius tribunus plebis tulit ut nō nisi cerei ditioribus missitarent. Quin & publica inue nio foemininū ppriū nomē. Pli. li. xxxiii. naturalis historiæ honorē eius habuit e diuerso Amnius fecialis eque strē statua cōtra Iouis statoris ædē in uestibulo supiore domus Valeriæ fuisse Publiciæ cōsulis filiaz eāq̄ solam fuisse tyberināq̄ trāsnatauisse. Cliuū Publiciū nōnulli tradiderūt porrigi ad subliciū pontē. Nos hi sumus qbus diuinare nō placet ac tradere icerta pro certis ubi p̄bati scriptoris desiderat̄ auctoritas. Et iā cōtigerāt portaz saturnia cuius Dēperat oppositas inuidiosa seras Sub radicibus collis uiminalis porta erat: q̄ postea ex euetū ia nualis uocata est ut inqt̄ Macrobius. Ea postq̄ a romanis clausa mox spōte patefacta est. Cūq̄ iterū ac tertio idem cōtigisset armati plurimi pro limie q̄a claudere negbāt custodes steterūt. Cūq̄ ex altera pte acerrimo plio cer taref̄ subito fama ptulit fusos a Tatio romanos. Quā ob cām q̄ aditū tuebant̄ territi pfugerūt. Cū igit̄ Sabi ni ut idē Macrobius scribit p portā patētē irrupturi eēt ferūt ex æde iani p eā magnā uim torrētū undis sca tētibus erupisse multa q̄ p duellū cateruas aut exustas feruētū aq̄ aut deuoratas rapida uoragine periisse. Ea re placitū est ut belli tpe uelut ad urbes auxiliū pfecto deo fores referarent. Eiusdē porte meminit Varro his uer bis. Tercia est ianualis dicta ab iano & iō ibi posituz signū & ius institutū a pōpilio ut scribit in annalibus Pīso ut sit aperta semper quum bellum sit. Saturnia iuno quum dicitur possessiuum est pro patronymico. Hæc Sa binis fauebat infensa Romanæ felicitati: quam audierat excidio fore Carthagini.

Plebes.
Plebei

¶ INDE: ex ea arce. ERAT Cliuus in ualles arduus. erat descensus difficilis. nam arduum dicimus altum & difficile. Vnde in metamorpho. ardua prima uia est quod erat alta & difficilis ascensu. Et cliuus: magnus inflexus: κλινω: quod est inclino. eratq̄ & Cliuus Capitolinus: & cliuus publicus. Varro trium cliuorum memi nit: publici: publici: & costonii: & inquit cliuus publicus ab ædibus plebei publicis: qui eum publice ædificarit. Si mili de causa Publius: & Costinius: quod ab his uiris dicuntur ædificati. deinde Varro uidetur addere quartuz. Cum subiungat Cliuus proximus est ad florales usus: uersus capitolium uerus quod ibi sacellum iouis: iunonis mineriæ. IN VALLES: quæ sunt inter eos montes. Tarpeium & palatinum & auētinum. PER FORA: Romanum boarium piscarium. VELVT Nunc est: quia nunc quoq̄ est ipse cliuus. PER Quem descen ditis: a capitolio scilicet in ualles: & in ipsa fora. ET IAM contigerant portam iam uenerāt sabinis magno impetu ad portam sub radicibus uiminalis: ut inde ingredientes arcem ascenderent. CVIVS: portæ. SATur nia: inuidiosa: iuno quæ summo odio troianos insectata est sic & romanos ab illis progenitos. Demperat fe ras oppositas. remouerat uestes: & obices quibus clausa tenebatur porta: illa autem eam aperuīt uerum q̄ hu mana ratione caret ad numen refert: nam ut diximus. Ter sua sponte porta patefacta est. Cum tanto ego ue ritus: non hic ad timiditatem: sed ad reuerentiam spectat. COMMittere pugnam cum tanto numine quasi propter reuerentiam nolens ego manus conferere cum iunone: quæ portam aperuerat.

PAV.
MAR.

ANT. **CIPSE** Meæ moui callidus artis opem: Aperire & claudere ars iani est. Vnde ora fontium a se reclusa subiu-
FAN. git. Ante tamē madidis iniecti sulphura uenis. Varro autor est ad ianum geminum aquas calidas fuisse un Lau-
Lautole tole a lauando ut eidem placet nomen acceperunt. Est aut natura sulphuris excalesciens & concoquens teste
Igneæ Plinio sentiturque eius uis & in aquis feruentibus neque alia res facilius accendit. Vnde apparet ignium magnam
Sulphu- uim sulphuri inesse. Ara mihi posita est paruo coniuncta sacello. Sacello ut festo placet sunt loca diis sacrata sine
ris natu- tecto. Hæc adolet flammis cum strue farra suis: adolere uerbum est proprie sacra reddentium autore Nonio quod

ra. significat uotis uel supplicationibus numen auctus fa-
Sacella. cere. hic autē est urere: ut uerbenasque adole pingues. Sa-
Adolere. ne struem in sacris diuersarum rerum congeriem uo-
 cant ut farris tritici. hordei. fabe seminis rapicii. thu-
 re ac uino additis: quæ Strue ante messem iano ioui

Strues. & iunoni rem diuinam faciebant. Sed est & Strues
Struferta libi genus autore Festo unde qui festum & struē ad
rii. sacra ferebāt Strufertarii dicebant de Strue iani Ca-
 tonis hæc uerba sunt. Priusque porca; foeminā imola-
 bis iano struem comoueto sic. Iane pater te hac strue
 comouenda bonas præces: præcor uti sis uolens p-
 pitius mihi liberisque meis domo familiarumque meæ. Itē
 postea uinum iano dato sic: Iane pater uti te strue co-

Farre iāo mouenda bonas pces bene precatus sum eius rei er-
re diuina; go macte uino inferiori esto. Cōstueuisse autē iano far-
faciebant re rem diuinā fieri dubium nō est. Iuuenalis. Quædā
 de nūero lamiaꝝ ac noīs alti cum farre & uino ianū
 uestiq; rogabat. Id numa docuit nō esse purum nisi
 torreres: itaque in sacris bis tostū erat quā & ante fue-
 rat igne purgatum & tunc urebas. Vnde nihil affe-
 rūt q; p farra & struē accipiūt farra cū culmis. A far-

Farreum. re farreum deducit libi genus ut Festus tradit quod apud maiores nros in maiore p̄cio habebat. Item farraceæ quo
Farraceæ nomine legitima matrimonia uocabant & diffarre actio sacrificii genus quod inter uirum & mulierē fiebat far-
 reo libo adhibito. At cur pace lates motisque recluderis armis. causæ a nobis superius explicatæ sunt.

PAV. **CIPSE** Callidus: prudens & astutus. Moui opem meæ artis: succurri romanis ea arte qua poteram. **ORA** quæ
MAR. reclusa: aperui. **ORA** fontana: ora fontium: hoc est ipsas aquarum scaturigines. **QVA** ope suæ pollens quæ po-
 tentia præ cæteris ualeo: pollere: splendere: pollet ea ope ianus: quia exitus & introitus deus est. Sum ei aculatus:
 longe eieci. **AQVAS** repentinas repente scaturientes: nam ut diximus magna uis aquarum feruentium sub-
 to ni aduersos hostes eripuit. **ANTE** tamen: scaturigini ipsarum aquarum suppositi se sulphura dicit: ut esset
 humor feruens: quo magis hostes obrueret. Tamen anteq; ipsa aqua erumpet. **SVBIECI** Sulphura uenis ma-
 didis: ipsius aquarum meatibus & uenis undis unde scaturiunt suppositi sulphur: cuius natura ut Plinius testat
 excalescit: & coquit eius uis in aquis feruentibus sentitur. **VT** Humor feruidus aquæ feruens. **CLAUDE**
ret iter tatio: includeret iter Sabinorum regi: ne ingredi possent aquæ calidæ scaturientes plerumque sulphureæ;
 odorem sapiunt. quoniam per uenas sulphuris transeunt. unde est illud Ply. Aquæ tales sunt: qualis terra per
 quam fluunt: quales uel herbarum quas lauant succi. Sulphuris autem genera eodem Plinio teste quattuor esse
 constat: uinum quod græci ἀκρὸν uocant. Alterum genus glebam fullonum appellant. tantum in officinis fa-
 miliarem. Tertium Egula uocatur cui tantum usus est ad sufficiendas lanas quoniam candorem tantum mol-
 litiemque confert. Quartum autem ad lycnia maxime conficienda λυκνία candelabra. Cuius ut utilitas: cu-
 ius aquæ ut postq; utilitas est percepta pulsis sabinis. posteaque romani pcepere ipsius aquæ utilitatem: quia ea
 sabinos pepulerat. **FORMA**: hoc est ipsius loci facies. **QVÆ** Fuerat prius: scilicet quæ id fieret. **EST** Reddi-
 ta loco tuto: resumpsit priorem formam locus cedentibus aquis. **TUTO**: quia hostes erāt fugati inde. **ARA**
 mihi romani hac ope iam seruati eo in loco unde eruperant aquæ aram templo iunctā dedicauerunt. Ara est
 posita: erecta. **MIMI**: numini meo. **CONIUNCTA** paruo sacello: ædiculæ meæ ex æde iam eruperat aqua ut di-
 ximus. **HÆC**: ara. **ADOLET**: urit. **SVIS** Flammis farra. nam ut diximus: farre & sale iano sacrificabatur.
CVM strue: farra & strues iano offerebantur. ut Cato asserit. est enim strues libi genus: quod addebatur in sa-
 cris & superius imponit libum farraq; mixta sale. **AT CVR**: querit nunc poeta cur pace cludatur. bello pate-
 at: quod superius quoque diximus. **AT CVR PACELATES**: cur clusus es: quasi cur clausum est templum
 tuum tempore pacis Et recluderis aperiris. **MOTIS ARMIS**: cum arma mouentur ad inferenda bella;
NEC mora: nulla facta est tardatio. **EST** Reddita mihi causa quæstio: statim ianus respondit: & propositæ
 quæstionis rationem reddidit. **VT** Populo: bello inquit ianus patere: ut pateat militiæ reditus pace claudi-
 tur: ne pax ipsa discedat: quæ ad hæc faciunt superius dictum est: & quo tempore clusus fuisset: & regnante Nu-
 ma & post primum bellum punicum. & post bellum actiacum sub Augusto. **TOTA** ianua nostra: ianua no-
 stri templi. **PATET**: aperta est tpe belli. **DEMPta** fera: a motis uestibus & obicibus. Vt reditus pateat: sit
 aptus. **POPULO** pfecto ad bella romanæ militiæ quæ in bellum ierit. **PACE**: cum est pax. **OBDO** fores:
 claudo uestibus: se obicibus ianuas & te. pessulum hostio obdo: quasi pessulo hostium claudo. Neque ulla ex
 arte possit discedere ipsa pax.

Ipse meæ moui callidus artis opem:
Ora (qua pollens ope sum) fontana reclusa
Sumque repentinas ei aculatus aquas:
Ante tamen madidis iniecti sulphura uenis:
Clauderet ut tatio feruidus humor iter:
Cuius ut utilitas pulsis percepta sabinis
Quæ fuerat tuto reddita forma loco est:
Ara mihi posita est paruo coniuncta sacello:
Hæc adolet flammis cum strue farra suis.
At cur pace lates. motisque recluderis armis.
Nec mora quæstio reddita causa mihi est:
Vt populo pateant reditus ad bella pfecto
Tota patet dempta ianua nostra sera:
Pace fores obdo: ne qua discedere possit.

CESAR eoq; diu numine clausus ero. Numine caesaris augusti post bellū Aetiācū pace mariq; parta: de q; inq; Strabo. Nunq; igit; tāta pacis facultas tātaq; bonoq; copia Romāis & eis societate faderatis affuit quantā caesar suppeditauit Augustus. Numine ē tyberii germanici & drusi caesarū pacē retētā accipe possumus: quam idē scribit Geographus tpibus suis successorē Augusti p̄stare tyberii nec minus eius filios Germanicū Drusūq; suā genitori nauātes operā. **VESTRI** germanice cā triūphi: Germanicus teste Suetonio missus ad exercitū in germaniā morte Augusti nūciata legiōes uniuersas ip̄eratorē Tyberii recusantes & sibi sūmā reip.

ANT.
FAN.
Cur pace
iani tēplū
clauditur.
Pax sub
augusto.
Germani
cus.

Caesareoq; diu, numine clausus ero:
Dixit & attollens oculos diuersa uidentes
Aspexit toto quicquid in orbe fuit:
Pax erat: & uestri germanice causa triumphī
Tradiderat famulas iā tibi rhenus aquas:

deferētes cōpelcūt atq; hoste mox deuictō triūpha
uit. Cū enī cherusci tres romanorū militū legiōes cū
impatore Quintilio Varro fractis faderibus p̄ insti
dias obtruncassent a germanico domiti poenas lue
rūt eiq; triūphū clarissimū p̄buerūt in quo una cum
aliis uiris illustribus ductus est Semigūtus cherusco
rū ductor. Hāc germanici uictoriā ali asq; gloriōsissi
mas q̄s nūc p̄terimus nō puduit Tyberii ceu dāno
las rei: icrepare p̄claraq; facta eius pro supuacuis elu

Rhenus.

ere usq; adeo Germanico obtrectauit tradiderat famulas tam tibi Rhenus aquas: poetice germanos ait a ger
manico in iugum redactos: rhenus enim galliam diuidit a germania.

QUET DIV ero clausus numie caesario sub ip̄erio caesarū: diu sub eorū auspicio clausus erit tēplū meū. nā pace terra mariq; parta ianū grinū clauserat augustus. **DIXIT**: ianus. **ET** Attollēs oculos: q̄si in altū respiciēs. **VI DENTES** diuersa: diuersas ptes & a p̄torē: & a tergo āteriora & posteriora. **ASPEXIT** q̄qd fuit i toto orbe: totū orbē: & q̄ in orbe erāt. **PAX** erat o germanice: erat pax cū hāc scribebā: aut cū ita mecū loq̄ref ianus. **ET rhenus**: fluuius q̄ ex alpibus labēs diuidit galliā a germanis & in oceanū gallicū exit. **TRA**diderat iā tibi aq̄s famulas: seruire iā coepat tuā domui. & hoc pp̄ acolas rheni: q̄ iā domiti fuerāt. **CAVSA** ur̄i triūphi: q̄a de germanis triūphatis: & hoc arguit germanico nō cōuenire. q̄a nō uiuēte Ouidio triūpharit. Sed aduertāt q̄so: cū poeta dicat cā ur̄i triūphi: potes itelligere: triūphi ur̄ae domus. adde q; facta parētū sūt filiis quoq; coia. **V**terq; germanici p̄r: & p̄r & uerus & adoptiuus germanos domuere. sed plura gessit drusus: sub quo germanicus fili⁹ militabat. Liuius enī li. cxxxvi. rhetiā a Tyb. nerone & druso domitā refert & li. cxxxvii. narrat ciuitates germanie cis rhenū & trās rhenum positas a druso oppugnatas. & li. cxxxviii. Cerscos: Cechreos. caucos aliasq; germanorū gētes a druso subactas itē & li. cxxxix. bellū cōtra trās rhenas gētes a druso gestū refert. idē p̄seq; lib. cxi. & de eius obitu agit p̄iceps tot uictoriarū p̄natū eē debebat filius. iō poeta hic ur̄i triūphi dixit: & rhenus tradiderat famulas manus tibi ut alluderet uictoriā p̄nā: q; si mihi id nō cōcedit: cōcedat & aliud quod mox subnectā. Asserūt hos fasto. lib. sub augusto principe scriptos: & id ego fateor. primo enī āno exilii ad augustū scribēs dicit se. xii. lib. fastorū scrip̄isse. uerū nō cōstat eo tpe editos: ergo hoc credēdū & asserēdū ē scriptos fuisse romāe magna ex pte. sed in ponto emēdatos sed priores lib. tm̄ editos. **Dūq;** emēdaret: multa sustulisse: multaq; addidisse q̄ de augusto uiuēte scripserat nō immutauit. nā post obitū eius editū putādū est: addebat q̄ ad laudē germanici p̄tinere uidebant. **Q**uō enī āno eius exilii augustū e uita migrasse scimus. **Cōsulis**: duob⁹ sextis **Pōpeio** & **Apuleio** in lib. de p̄to extāt ad hūc p̄peii cōsulē & legiā & subsequēter ad brutum scribēs ait in sythia nobis p̄nquēnis olympias acta est q̄ntū ānū idicat: eo āno augustus decessit: nā postea in idē lib. ad Suillū cū multa polliceat se scripturū de germanico: primū inq; **Dii** tibi sunt ca. iuuenis: id de germanico: nō de Tyber. dicit & seq̄ tua numia placā. hac certe nulla est notior ara tibi & paulopost. **Nec** tibi de pario statu germanice tēplū. **Marmore**. carpit opes illa ruina meas. **Tēpla** domus faciet uobis urbēsq; btē. **Naso** suis opibus carmine gratus erit. multaq; de eodē agit. **Deide**. **Et** nō caesar auū: quē uirtus addidit aītris. **Sacrarūt** aliq; carmina pte tuū. & de augu. itelligit quē relatū in deos aliis carminib⁹ approbat. & ad illud seq̄. **Si** qd adhuc igit; uiui germanice nō restat in igenio seruiet oē tibi. **Nō** potes officiū uatis cōtēnere uates. **Iudicio** p̄ciū res hēt ista tuo. **Sed** quorsū hāc ut oñdā de germanico: & nō de Tyberio dicta. nā alterū ab altero sepat ut de **Pō**. cōsule aut feret augusto solitā narorū salutē deq; parū noto cōsulet offō. hāc apte dicta sūt de Augusto & Tyberio: & seq̄ **Tēpus** ab his uacū **Caesar** germanicus oē auferet: a magnis hūc colit ille deis. **Sed** de relato in cōelū augusto ad grecinū nec pietas ignota mea est **Videt**: hospita tellus in n̄ra sacrū caesaris eē domo. nec itelligas de. **C. caesare** dictū: sed de augu. nā subdit stāt p̄ter natūsq; pius: cōiūq; sacerdos. **Numia** iā factō nō leuiora deo. & hāc de Tybe. & liuia factō deo **Ostauio** aug. relato iā in deos deide **Neu** desit ps uila domus stat uterq; nepotum hic auia lateri p̄ximus ille p̄ris. & itelligit de germanico drusi & druso tybe. filiis & paulopost tu certe scis hoc sup̄is aīte: uideq; **Caesar** & est oculis subdita terra tuis. **Tu** n̄ra: audis iter cōuexa locat⁹ **Sidera**: sollicito quas damus ore p̄ces. **Perueniēt** istuc & carmia forsitā illa. **Quae** de te misi celite facta nouo: nouo celite dixit: nō uerere: ut augustū oñderet. nā caesar. lx. antea ānis in deos relat⁹ est: & postea ad carū scrip̄isse se getico sermone laudes augusti caesaris inq; materiā q̄ris laudes de caesare dixi. **Adiuta** est nouitas numie n̄ra dei. **Nā** p̄ris augusti docui mortale fuisse. **Corpus** ih̄reas numē abesse domos. iā negari nō pōt de augusto dictū. **Sed** qd seq̄tur **Esse** parē uirtutē pari: q̄ frena rogatus saepe recusati coepit ip̄erii. & hoc de Tybe. **Nā** ip̄erii sūmā diu recusasse Suet. docet & postea eē duos iuuenes firma adiuuēta parētis. **Qui** dederit animi pignora certa sui. & de germanico & druso iuniorē itelligit. **Sed** aperiā qua rōne hāc dixerim primū ut oñdā poetā: cū germanicū dicit nunq; tyberii itelligere. **Postea** ut illud cōstare faciā q̄nto āno exilii poetāe augustū excessisse: nā q; extremo loco adduxi. vi. āno scrip̄it: addit enī sed meā **Care** n̄uali **Sexta** relegatū bruma sub axe uidet. **Demū** ut ex his illud colligā: & asserā q; hoc in loco fastorū dicit de triūpho germanici itelligēdū eē. **Arrigite** nūc aures: nā id dixi

PAV.
MAR.

quod minime expectabatis. Scitis enim auditores humanissimi quod a principio ordinimus circa finem principatus augusti germanicum cum exercitu in germaniam missum: & excessu augusti nunciato comprehensisse legiones tyberium recusantes & sibi summa impii deferentes: & de eo poeta in eadem ad carum elegia sic capto latius germanicus hoste Catenis. Materiam nostris afferat ingenis. & Suetonio inquit de eo atque hoste mox deuictio triumphauit: cum ita dicat id arguit eum non multo post excessum; augusti uicisse hostem & triumphasse. Sic uiuente Ouidio triumphauit: nam quarto anno tyberii poeta migravit e uita. adde quod ab augusto missus in rebelles germanos post cladem uaria nam de hostibus uindicta impetit: cuius meminit Strabo libro 7. his uerbis. Quibus fides adhibita fuerat. hi magnas clades intulerunt: sicuti cheruici: & eorum ditioni subiecti: in quibus tres romanorum ordines militum cum impatore Quintilio Varro foederibus fractis perfidias obtruncati sunt: poenas uero luerunt uniuersi. Et germanico iuniori clarissimum probuere triumphum quo illustri uiroque ducta sunt corpora simul & foeminarum. Multos propterea Strabo commemorat: quod in triumpho ducti sunt: & de hoc germanico intelligit. nam paulo superius drusi mentionem fecit qui dum iter Sallae & rheni fluuios belligeraret: domitis hostibus uictor oppetit. Ex his igitur quod diximus iam tamen constat germanicum Ouidio adhuc uiuente triumphasse: nam perit quarto anno tyberii: quod Eusebius testatur. Sic & hos duos uersus in illius triumpho laudem addidisse. Sed longius quam fuerit nunc in istum progressi sumus. coacti quidem fecimus ad reprimendos eorum obstinatos animos. Qui dum haec profitemur maledictis assidue nos incessunt: quoniam ab eorum sententiis abhorre uidear: cum a ueritate abstrahere me non possint. Sed ne reus maledicentiae arguar: haec satis sint. & sit iam mihi ad caetera transeundum.

ANT. FAN.
Iouis & aesculapii
templa con-
dita calen-
dis ianua-
riis.
Tyberia
insula.
Aesculapii
templum a ro-
manis con-
ditum: templi
consecra-
tio quomodo fi-
ebat.

¶ NEVE suum praestata deserat autor opus. Elargire caesaribus longitudinem uitae ne pax quam mundo pepererunt deserat ab eius autoribus. **SACRA** Vere praesens hac duo templa aliter iouis alterum aesculapii sacrauerunt in insulas tyberinae: quam hodie duo portus iungunt hic urbi: ille ianiculo. Ibi aesculapii templum id datum est quod laborantibus pestilentia romanis coepit: est ea sedari posse si aesculapii in urbem ex Epidaurum ueheret. Missi itaque sunt legati decem principe. Quod uolunt quod cum eo se contulissent & simulachrum ingens mirarentur anguis e sedibus eius elapsus est qui per mediam urbem ad naues romanorum prexit delatusque Romam uersus cum aduerso tyberis subueheret in proximam insulam desiliit ubi templum ei constitutum est & pestilentia mira celeritate sedata. Huius insulae templorumque eius Lilius meminit in prima Decade his uerbis. Ager tarquiniorum quod inter urbem ac tyberim fuit consecratus Marti. Martus deinde fuit. Forte ibi tum seges farris dixit fuisse mature messis: quem capi fructum quia irreligiosum erat consumere defecta cum stramento segetem magna uis hominum simul immissa corribus fudere in tyberim tenui fluente aequa ut mediis caloribus solet ita in uadis haerentis frumenti acruos sedisse illito limo insulam inde paulatim & alius quod fert temere flumen eodem inuentis facta postea credo additas moles manuque adiutum ut tamen eminens area firma templis quoque ac portibus sustineret. Scire autem debemus quod ait Seruius nihil apud romanos tam solenne fuisse quam die consecrationis: unum coniectare possumus quantum calendarum ianuariis ac iani festo duorum templorum dedicatione celebritatis accesserit. Fiebat sane templi consecratio ut idem Seruius docet hoc modo. Qui templum dicebat postea tenens dare se dicebat numini: quod ab illo necesse fuit erat iam teneri & ab humano iure discedere. Nec nos fugiat ornamenta ut sunt clypei coronae caeteraque id genus non dedicari eo tempore quo delubra sacrauerunt melas uero arularumque autore Macrobio eodem die quo aedes ipse dedicari. **PHOEBO** nymphaque Choroneide natum. Aesculapium quod Apollinis filium fingit: quia secundo uentre coronidis matris procreatus est: Omnes enim sic in luce editi Apollini consecrati sunt quia deus est medicinae pro qua luce sortiuntur. attribuunt aesculapio dracones quod uigilantissimi generis putant. quod res medicinae maxime necessaria est. huic deo nonnulli dicunt idem facta aede in insula quod aegrotia medicis aequa maxime sustentent & modicum bacillum ab eo teneri pro parte medicae difficultate eiusque templo canes adhiberi quoniam is deus uerberibus canis. nutritus dixit. Dicantur in aede huius dei tabellae in quibus quod seruati erant ex ualitudine pinxerant morbi genus Placet autem Pli. anguem idem dicari aesculapio quod ei multa credunt inesse remedia. Caeterum huius templum Plutarchus idem extra urbem esse positum inquit quod maiores foris salubrius quod in urbe hitari crediderunt & quod in graecia templum eius fuit sed procul ab Epidaurum. Pli. uero libro. xxix. nat. historiae ubi meminit artis medicae: non rem inquit antiquam dabat sed arte maxime uero quaestum esse immani procio uitae recusabant. Ideo templum aesculapii etiam eum recipere is deus extra urbem fecisse iterumque in insula tradit. Caetera ad hunc deum pertinentia apud Macrobius lege.

PAV. MAR.

¶ IANE FACE perpetuam ac aeternam pacem optat. **O IANE** face pro fac. **ÆTERNOS** pacem & pacis ministros: fac ut aeterna sit pax: & aeternum imperitent caesares qui pacem populis suggerunt: quod pacem orbi peperere. **PRÆ** ista neue autor deserat suum opus: quasi concede ne ego qui sum autor fastorum deseram institutum opus: sed prosequar usque ad finem ut dicas praestata ne domus caesarea quod est autor pacis deserat eam: sed semper suggerat. **Q**uod tamen haecenus rursus iano sermone habuit: & ab eo multa didicit: nunc ea quae ex aenaliibus & ueteribus fastis & pontificum libris excerptis apert. **PR**imum inquit calendarum ianuariis duo templa in insula Tyberina iouis. scilicet & aesculapii fuisse consecrata: de quo mox agemus. Tamen quod licuit mihi discere ex ipsis fastis: quod potui percipere ex ipsis fastorum libris aliqui legunt. **LIC**uit dicere: tunc intelligas quod ex fastis referre licet. **P**artes: quasi maiores nostri: seu ueteres romani. **SACRA** UERE: consecrauerunt. **H**ac die: calendarum. scilicet ianuariarum. **D**uo templa: iouis. scilicet & aesculapii. **AC**CEPIT. ex phoebus & choroneide nympha filia phlegiae filii martis. natus est aesculapius: quod in epidaurum urbe colebatur: quod est in sinu saronico: cuius nomen tamen uiuentis: quod ubi ex humanis excessit ob artis medicae gloriam saepe multis & maximis ciuitatibus fuit adiumento. **V**nde cum romani pestilentia continuis tribus annis uexarent: ex libris Sybillinis conperitum est ut apud Vale. maximum libro primo. & apud Lilius. xi. legit non posse recuperari pristina salubritatem

nisi æsculapius ab epidauro esset accersitus. Missis ergo illuc legatis. x. duce Quito uoluntio. Anguis quæ epidauri raro: sed nunq̄ sine magno ipsorū bono uisu in modum æsculapii uenerati fuerūt. Mitis labi cœpit. T riduo q̄ religiose cōspectus ad trirēmē romā prexit: & cū eo p̄sp̄erā emēsi nauigationē romā aduecti sūt i rypā tybris egressis legatis: in insula ubi tēplū dicatū est: Anguis trāsnatauit aduētūq̄ suo tēpestatē. cui remedio q̄situs fuerat dispulit. Sedata peste cū optima tēperies aeris rediret ioui. quia luci pest: aliud tēplū eodē loco: eodem tpe posuere. Verū serpētē pro æsculapio: romā aduectū eē mysterio nō caret. Simulacris enī æsculapii: & salutis: ut in saturnalibus legimus Draco subiūgit: q̄ hi ad solis naturā: lunæq̄ referunt. Est æsculapius uis salubris de sub stātia solis subueniēs aīs: corpibusq̄ mortaliū. Salus aut̄ naturæ lunaris effectus est. Quo aiantū corpa iuuant saluifero firmata tēperamēto. iō simulacris eorū iūgnit figuræ draconū quia p̄stāt & hūana corpa: uel ut infir mitatis pelle deposita: ad pristinū reuirescāt uigorē: ut reuirescūt dracones p̄ ānos singulos pelle senectutis ex uto. Apollodorus in libris περὶ κρητῶν: scripsit æsculapiū auguriis: & diuinationib⁹ p̄esse nec mirū. nā oportet medicū: ut Hipocrates ait: dicere de ægroto. Quæ sint: q̄ fuerint: q̄ mox uētura sequant̄ & c. Insula q̄ p̄mit am nis aq̄ diuidua: insula tyberina: q̄ fluuio cingit: cū aquā diuidit. Accepit natū a phœbo & nympha choronide ac cepit æsculapiū apollinis & choronidis filiū ut dictū est quia in ea insula dedicatū est illi tēplū. & de ea insula agit: q̄ fecit tybris ex cōgregatione primo palearū sectarū in cāpo martio post exactū Tarquiniū: deinde ex conge stione arenarū augurio monēte iactis fūdāmetis: q̄ nō ex arte: sed a natura facta uidet. De quo Lilius li. ab urbe cōdita secūdo. De bonis inq̄ Regis: q̄ reddēda añ cēserāt res integra refert ad p̄res. Ibi uicti ira uetere reddi: uetere in publicum redigi. Diripiēda plebi sunt data: ut cōtracta regia p̄da spē in p̄petuū com his pacis amitte ret. Ager Tarquiniortū: qui inter urbē ac tyberim fuit consecratus marti: martius deinde campus fuit. Forte ibi tum seges farris d̄ fuisse matura messi. Quem campi fructum quia irreligiosum erat consumere. Defectam cum stramento segetem magna uis hominum simul immissa corribus fudere in tyberim tenui fluentem aqua: ut mediis solet caloribus: ita in uadis hæsitantis frumenti acruos confedisse illos limo.

Insula: diuidua quam premit amnis aqua:
Iuppiter in parte est: capit locus unus utrūq̄:
Iunctaq̄ sunt magno templa nepotis auo:
Quis uetat & stellas: ut q̄q̄ oriturq̄: caditq̄:
Dicere: promisi pars fuit ista mei:
Fœlices animæ: q̄bus hæc cognoscere primis
Inq̄ domos superas scandere cura fuit:

¶ QVIS uetat & stellas ut quæq̄ oriturq̄ cadit: q̄ Dicere. Quia occurrebat in libris ānalibus q̄ die rū hnt cōputationē hoc est in fastis ortus occasusq̄ si derū nō cōtineri: q̄ sine dubio res hēt. ii enī fastorū quidē ordinē & rōnē poetæ suggerere potuerūt: or tus uero occasusq̄ signorū minime. Vñ autor ait su pra. Sacra recognosces ānalibus eruta p̄cis. Hic ue ro subiūgit. Nos quoq̄ sub ducibus cælum metabi mur illis. FOELICES aīa quibus hæc cognoscere primis. Inq̄ domos supas scādere cura fuit. laudat in uētores astrologiæ de quibus ita uaria legunt ut ni

ANT.
FAN.

supra in fine

sermo pars sui

ASTROLO
gia laus.

hil certū tradi posse uideat. Pli. astrologiā inquit inuenisse Atlātē Lybiæ filiū ut alii placet ægyptios: ut alii uo lūt aīctios: quibus eā primus prometheus indicauit: autore Seruio. Laertius refert putare nōnullos Thaletum Milesiū astrologiæ secreta rimatū solis defectus cōuersionesq̄ dixisse. Si Porphyriōnē audimus Babylonii eaz̄ inuenisse dicent. Si Iustinū zoroastres rex Bactrianorū. Si Plutarchū Anaxagoras primus lunaris luminis atq̄ umbræ cām dephēdisse ac lris mādasse putabat qui rogatus teste Laertio cuius rei cā natus eēt inspiciēdi inq̄ cæli & solis & lunæ. Sūt & alii qui alia tradiderūt quorū opiones nō imprudēs p̄tereo. Illud dubium nō est iure appellari hoc in loco fœlices quorū ingenia cōsecuta sunt q̄d aliq̄n Mātuanus noster Homerus optauit: ut Me uero primum dulces ante omnia musæ quarū sacra fero ingēti p̄culus amore accipiāt cæliq̄ uias & sidera mō strent. Sane ratio siderum adeo nobis necessaria est ut qui eam ignorat: ut inquit Quintilianus poetas intelli gere nequeat qui ut alia omittantur totiens ortu occasusq̄ signorum in declarandis tēporibus utuntur. Est autē notandum præter eos ortus occasusq̄ signorū qui cosmii chronici & heliaci nuncupantur meridianum hoc est circulum qui medius est inter ortum & occasum finem esse ortus siderum & occasus initium.

Syderum
cognitio
necessaria

¶ INSVLAM ide paulatim & aliis quæ fert timere flumē eodē iuectis factā Postea additas credo moles: ma nusq̄ adiutū: ut tā eminēs aera firmaq̄ tēplis quoq̄ ac porticib⁹ sustinēdis eēt. Idē fere Diony. Iuppiter est i par te ipsius insulæ: quia & ibi tēplū est illi cōsecratū. Vnus locus una insula. Cœpit: recepit. Vtrūq̄ & iouē & Æscu lapiū: quia in eadē insula & simul iūcta hnt tēpla TEMpla nepotis. Æsculapii q̄ nepos est iouis. qm̄ hic phœbi p̄: cuius ille filius. Sūt iūcta magno auo tēplo magni iouis. Et Plutarchus p̄blemate nonagesimo q̄rto ait cur ex tra urbē aedes æsculapii posita est. An quod foris salubrius: quā in urbe hitare crediderūt. Nā græci quoq̄ i ex celsis ac puris locis æsculapii tēpla plane collocāt: An q̄d deū ex Epidauro accersitū in urbē cōmigrasse opinat̄ In græcia enī nō in urbe: sed p̄cul ab epidauro æsculapii tēplū est. An q̄d dū draco ex nauī in insulā descēdisset & ex oculis euauisset: ipm̄ eo in loco edis ponēde auctorē ac p̄r. ostratorē fuisse opinant̄. Quis uetat ps p̄posi tiōis fuit: ortus & occasus signorū: eā aggrediet̄: & suo dierni ordine p̄sequet̄. Quis uetat dicere & stellas: quis phibet me de ortu: & occasu stellarū agere. Vt quæq̄ orit̄ & cadit ut una quæq̄ stella surgit ab oriente mane & uespi occidi siue ēt heliace seu cosmice. Illa fuit ps mei p̄positi: q̄si fuit illa una ps meæ magne p̄pōnis: nā in p̄i cipio dixit. lapsaq̄ sub terras ortaq̄ signa canā. FOELICES aīa: magna illoq̄ philosophorū cōmēdatio: q̄ cæ lestia primū indagarūt: & aliis quoq̄ p̄cipiēda tradiderūt: & præ cæteris a sūma uitiorū & lasciuia cōtinētia ac sobrietate cōmēdat: qui nec strepitui forēsi obnoxii: nec rei militari nulla ambitio: aut inani gloria aut haben di cupiditate tangebant. Quæ quidē rōne cælum dimensū sunt: & mortalibus aperuere. Sed uidet locus hic exi gere: ut de his primis pauca referamus cœlum primi obseruarunt assyrii: caldei & ægyptii. Ab ægyptiis ut Eusta

PAV
MAR.

thius inquit astrologia: & arithmetica mercatorum & nautarum commercio Sidoni phoenices acceperunt: & ab his ut alii referunt in graecia penetrasse constat. Signiferi tamen circuli obliquitate: ut Pli. refert primus intellexisse: hoc est rerum fores aperuisse. Anaximander milesius tradit olympiade. lvi. signa deinde in eo Cleostratus. Et prima arietis ac sagittarii feram ipsam ante multo atlas. Veneris stellae naturam Pythagoras Samius primus deprehendit: lunae vero singula mortalium primus deprehendit Endimion. Defectus solis & lunae rationem romanorum primus in vulgus extulit Sulpitius gallus. Apud graecos Thales milesius primus inuestigauit. Post eos utriusque sideris cursum in de. annos pertrahit hipparchus menses gemituumque & horas: ac situs locorum: & uicos populorum complexus quo teste Democritus ferunt primum cum terris caeli societate intellexisse: ostendisse quoque. Aristus solstitium ratione inuenit. Pythagoras et siderum interualla dimensus. haec ex Pli. Sed illud addendum: quod poetae atlanti in monte conuersum referunt: caelum humeris sustinentem: mysterio non uacat: nam primus atlas sua indagacione caelum mortalibus aperuit: & cum siderum peritiam polleret: creditum est a posteris illum manibus sidera tractasse. Prometheum caucaso affixum dicunt: quod ignem e caelo furatus sit non aliud in nobis ostendit: quam ignitum elementum primum a Prometheo intellectum fuisse: licet sint qui eum figulum arbitrentur. Eudoxus gnydius a schinis filius astrologiam multis philosophorum condimentis ornauit. Eandem carmine scripsisse aratus cilix & Empedocles agrigentinus. sed haec haec tenentur. Felices aiam illorum. philosophorum quibus primis fuit cura cognoscere haec quasi qui curam omnem ac diligentiam adhibere harum rerum indagacioni. Et scandere domos superas. id est ascendere caelum: hoc est summo studio indagare caelestia: pro caelestium ipsorum cognitione. Felices animas appellat & Virgilius. Felix qui potuit rerum cognoscere causas.

ANT. NON Venus & uinum sublimia pectora fregit.

FAN. Vinum quidem modice sumptum firmat & roborat res

Vini natura.

sed corpus celerrime subuenit: imodice uero enervat & statum mentis euertit. Vnde in puerbum cessit uino sapientiam obumbrari. Propterea uino forma perit uino corruptae aetas. Vino saepe suum nescit amica uinum. Quam ob causam solebant caeciores uinosos senatu amouere & apud Homerum hector non uult sibi uinum afferri ne eneruet neque animus ac robur elanguescat. Corruptum enim blande uoluptates ut ait Plutarchus omnino robur animi idolorumque uirtutis ingenium labefactat consilium eripiunt. Vnde Plato merito escam malorum appellat uoluptatem. Vinum Anacharis dixisse fert tres ferre uuas. Primam uoluptatis: secundam ebrietatis. tertiam mortis eius usus mulieribus olim interdictus fuit quae id cognatas ore osculabantur ut multi existimarunt: ne bibentes laterent sed domesticorum congressu redarguerent. PER-

Vini usus olim mulieribus interdicitus.

Fucus.

FVSA quae gloria fucos inanis gloria non uera non parta uirtute. Fucus enim quis & alia significet est herbae genus: autore Seruio unum tingunt uestes. SIC Petiit caelum non ut ferat ossan olympum: ingenio studio: uirtute caelum petitur: non congestione montium ut ossae pelii olympi: quod a gigantibus tentatum est.

PAV. MAR.

EST CR Edibile: credi par est quasi id credere possumus. ILLOS: caelestium. indagatores. EXER Visse: eleuasse. CAPVT altius: sublimius. HVMANIS pariter uitis & iocis: hoc eleuasse mentem ad altiora contemplanda: magis quam liceat uitiosis: & lasciuiae deditis hominibus: seu quia potius contemplationi & rerum indagacioni sese tradidere: quam uitis humanis. NON uenus & uinum: non res uenerae: non crapula: quasi non lasciuia: non ulla symposi uoluptas. FREGIT: contudit. PECTORA sublimia: mentes ad sublimia tendentes: quasi rerum caelestium indagacioni deditas. TANTA erat eorum continentia: ut nulla uoluptate ab ea contemplatione seducerent. ET Fori officium: munus seu ratione agendum in foro causarum. ET Labor militiae: militaris industria non fregit ea pectora: quia nihil harum rerum: quae uel ad quaerendum: uel ad inanem gloriam pertinet: ab incepto reuocauit. NEC sollicitauit: sollicitos reddidit eos. LEVIS: inutilis. AMBITIO: indigna honoris appetitio. ambitus Pompeio teste proprie est aedificiorum circuitus. Sed eodem uocabulo crimen avaritiae: seu affectu honoris appellat a circueundo: supplicandoque: inde ambitio ipsa actio ambitientis. ET Gloria per fusa fuco nec sollicitauit eos inanis & falsa gloria. Perfusa fuco dixit: quasi non uero sed ficto colore. & est translatio a mulieribus quae herbarum succo ut colore accipiunt faciem sibi illiniunt. Verum fucus interdum uespam significat: unde est illud Virg. lanum fucus pecus a praesepibus arcent: interdum ut plerique uolunt accipit pro cochlearum sanie: quae tingit panem: & herba alii eadem dicitur: cuius succus tingendis etiam panem adhibet. Verum graecum φυκος alga maris dicitur. & φυκιον ille mulierum ornatus ex quo multi putant ex herbis marinis succum illum conficere. Ve pro uel. Fames magnarum operum: nec eos sollicitauit imensa cupiditas habendi magnas opes: hoc est avaritiae crimen: cupiditatem famem appellauit. sic & Virg. Auri sacra fames. ADMouere: illi quidem philosophi propinqua fecere. Oculis nostris. sidera distantia longe a nobis remota: id ad mouere. quia sua inquisitione patefecere. ET Supposuere: etiam aspectui nostro. AETHERA: superiora aera: uel potius caelum ipsum. SVO ingenio acumine ingenii & diligenti indagacione: supposuere dixit: quae caeli: quod superius est ratione ita aperire: ut illud inferius & in manibus habere uideamur. Aut supposuere ingenio suo: quae totum illud percrutati sunt: & omnem eius rationem intelligere. SIC Petiit: hac uia in caelum itur: non quae gigantum insolentia tetrauit. Qui ut est in fabulis ad oppugnandum caelum montes construxere. Olympum ossan pelion. Sic petiit caelum hac ratione: & institutione uitae ab omnibus uitis abhorrenti referunt homines in deos. NON ut olympus ferat: sustineat. OSSAN: pro ossam: nam aliter non staret uersus: etenim gigantes: qui ex terra geniti caeleste regnum affectasse ferunt: iccirco altissimo thesaliae montes construxere: primo loco olympum statuere. deinde ossan: postea superiore parte locauere pelium. Olympus quidem altissimus est. & non modo in the-

Credibile est illos pariter uitisque iocisque
Alius humanis exeruisse caput:
Non uenus & uinum sublimia pectora fregit
Officiumque fori: militiaeque labor:
Nec leuis ambitio: perfusaque gloria fuco
Magnarumque fames sollicitauit opum:
Ad mouere oculis distantia sidera nostris
Aetheraque ingenio supposuere suo:
Sic petiit caelum: non ut ferat ossan olympum:
Summaque peliacus sidera tangat apex:

salia:uerū in creta:& mytia asiatica & Cypro:& in æthiopia eiūsdē noīs mōtes eē cōstat. Theffalicū: creticum: Cyprū nos ipsi uidimus & ascēdimus. Olfam uolūt ab olympto auulsam, fuisse:& inde patuisse peneio anni uia Peliū centaurico bello pirithous ui occupauit:& ex eo cētauros eiecit.& ut refert Pli. Dicearchus regū cura p mēsus montes: ex oībus altissimū pdit pelion. ET Apex peliacus: sūmitas pelli montis. TANgat sūma sydera: quasi tendat in cōelum propter ingentem eius altitudinem dictum. SED unde hęc gigantum machinæ fabula emanarit: dicemus in quarto libro. Apex sacerdotum erat in signe: quod capite ferebatur uinculis alligatum: inde pro summitate ponitur: dictus quod comprehendere antiqui uinculo apere dicebāt. NOS quoq: nos etiam in rerum descriptione: presertim occasus & ortus sequemur illos sanctissimos philosophos.

Nos quoq; sub ducib⁹ cælū metabimur illis:
 Ponemusq; suos ad stāta signa dies:
Ergo ubi nox aderit uēturis tertia nonis:
 Sparsaq; cœlesti rore madebit humus.
 Octipedis frustra quærunt brachia cancri:
 Præceps occiduas ille subibit aquas:

NOS quoq; sub ducib⁹ cælū metabimur illis: di-
 metiemur cælū ducibus astrologis tractantes de or-
 tu occasuq; signoz; cū libri annales talia nō suppedi-
 tent. **P**ONemusq; suos ad stāta signa dies: Stata si-
 gna dicit uel q̄ suo & fixo tpe oriunt & occidunt: uel
 q̄ magis placet q̄ cœlo affixa sunt neq; errāt ut pla-
 netæ. Pli. Cū oīa hęc stāta sideribus cœloq; affixis
 cōstēt. Dicunt & stāta sacra q; stent neq; mutant sed
 certis diebus fiāt. De q̄bus Statius in primo thebai-
 dos. Vnde hęc stāta sacra quotānis solēnes recolūt

ANT.
 FAN.
 Stata si-
 gna.
 Stata sa-
 cra.
 Stata die
 Starurus
 primā p-
 ducit.
 Status pri-
 mā corri-
 pit.

epulæ Cato. Sacra stāta solēnia sancta deseruisti. Forma uero stāta dicit quæ neq; pulchra ē quā modicā & mo-
 destā Phauorinus uxorī appellabat. Stati aut dies uocant iudicii cā cum peregrino cōstituti. Sciendum q; cum
 staturus primā syllabā producat status eam corripit ut recte Prisci. docet: ut Cōstatura fides superum & zephy-
 ros quoq; uana uetustas his ascripsit aquis: quorum stāta tempora staturus. **O**CTIpedis frustra quærunt brachia
 cancri. Præceps occiduas ille subibit aquas. Tertio nonas Ianuarias cæcer occidit: autore Columel. Accipiendus
 aut hoc loco est occasus cosmicus q; sit pene oriēte iam sole. Cū. n. hoc tpe sol capricornū tenens magnā eius p-
 tem emēsus fuerit cæcer oppositus capricorno cosmicæ occidat necesse est. Hoc zodiaci signū dicit porta cœli
 teste Macro. sicut & capricornus. In eo sol obliquū incipit agere retrogressum quē admodū & cæcer aīal retro a-
 g; obliq; cædit: cui octoni sunt pedes in obliquū fixi: p̄terea & binā brachia forcipibus dēticulatis. Ferunt cæcrū
 inter sidera collocatū Iunonis beneficio cū momordisset e Lernæa palude Hercules pedē cū hydra pugnantis
 ab eoq; interfectus esset. Lege Iginū ne tibi oīa recitem. Occidit hic & exorit posteriore corpis parte. constatq;
 stellis. xviii. ut q̄busdā placet: quarū duæ aselli appellant iter quas ut scribit Pli. Exiguū spaciū obtinēte nubecu-
 la quā p̄sæpia appellāt cū cœlo sereno apparere desierit atrox hyems sequitur si alterā earū aq̄loniam caligo ab-
 stulerit auster læuit si austrinā aq̄lo: sunt aut aselli in cæcri texta. Stellarū litū in hoc & cæteris signis (ne te obtū-
 dam) pete ab Iginio & Basinio nostro parmēsi quē Frāci. Phi. iure appellat igeniosum bonū atq; a musis nutri-
 tū. Is est q; moriēs Arimini hoc sibi epitaphium reliquit. Parma mihi patria est sunt sydera carmen & arma.

Cæcer oc-
 cidit ter-
 tio nonas
 ianuaris.
 Cosmic
 occasus.
 Porta cœ-
 li.
 Cancer i-
 ter sidera.
 Basinius
 parmēsis.
 PAV.
 MAR.

NOS Q; VOq; metabimur: metis dirigemus: hoc est suo ordie describemus. **C**OELum illis ducibus: quasi ea
 rōne: quā illi primi idagatores tradidere i multis codicibus est. Meditabimur. i. meditando scribemus. Et pone-
 mus: designabimus. **S**VOS: pprios. **D**IES ad stāta signa: ad ea q; sunt suis circulis fixa: ut sunt duodecim illa si-
 gna fixa zodiaco circulo: cuius uertigine uertunt & ipsa. Sunt quoq; & erraticæ stellæ septē: quæ cōtra cœli uer-
 tiginē innitunt: inde dicti sunt solis & lunæ labores. **E**RGO ubi: cū paulo supius dixerit partē ppositi fuisse:
 uelle ortū & occasum signoz; scribere: nūc illud aggressurus. **E**RGO inquit ubi aderit nox tertia uenturis nonis
 cū uenerit nox: quæ diē tertiu calēdariatū ianuariarū pcedit. **E**T Humus: terra. **M**ADEbit sparsa rore cœlesti
 fiet uida seu madida pp̄ rorē matutinū. e cœlo decidentē. Sic diluculū ipsius diei significat. **F**RVstra quæruntur
 brachia cancri octipedis: in cassum tolles in cœlū oculos ut cancrū uideas: qm̄ tertio die a nonis: sic & tertia die
 ianuarii occiderit **I**LLE. cancer. **P**RÆceps: quasi pnus occidens. **S**VBibit aquas occiduas: imergēt oceano: &
 sic occidet. **O**CTIPEDIS: quoniā octo pedes hēt. Et aduerte occasum hūc cancri eē cosmicū: sic & totus cosmi-
 ce etiā ortus capricornus. Ita enī in circulo zodiaco: qui ex obliquo cingit zonas: locata sunt ipsa signa: ut cū ali
 quod eoz; occidere incipit aliud quid illi est oppositū oriri incipiat: ut occidēte cosmice ariete oris libra: occidē-
 te tauro oris scorpius: ita & geminoz; occasu ortus est sagittarii: & occidēte cancro oris capricornus: qui illi est
 e regione locatus: & ut fabulā quoq; referamus. **C**ANcer herculis cū hidra pugnat in lerna palude pedem mo-
 mordit: sed ab hercule pede cōtritū a iunone inter sidera positus est: ut eēt ex duodecim signis: quæ maxime
 solis cursu cōtinent. **H**ūc mediū ut Iginius inqt diuidit circulus æstiuus ad leonē exortus spectante: paulū supra
 caput: hidræ collocatū occidentē: & orientē posteriore corpis ptē: habet in texta stellas duas: quæ asini uocant:
 in dextris pedibus singulas obscuras: in sinistro primo & secūdo binas obscuras: in tertio & q̄rto singulas ob-
 scuras: in ore unā in dexteriore chela tres similes nō grādes: in sinistras duas. Asini in texta cancri a libero collo-
 cati dicunt. Nā fugientē liberū p̄ thesprotiā ira iunonis: & p̄perantē ad oraculū iouis dodonei. Aliter e duob⁹
 asellis obuiā factis per magnā paludē in tuta traiecit: nōnulli dicunt liberum illi asino quo fuerat uestus huma-
 nam uocem dedisse: qui cum uoluisset cum priapo de rerum natura contendere: uictus interemptusq; est: mi-
 sertus liber asinum inter sidera collocauit. Eratosthenes autem inquit. Tempore quo iuppiter ad opprimēdos
 gigantes: omnes deos conuocasset: uenisse liberum patrem: & satyros: Sillenos asellis uictos. Qui cum nō lon-
 ge ab hostibus essent dicuntur aselli pertimuisse: & ita magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse: ut
 omnes hostes perterriti in fugam se conuerterint: & ita superati fuere: & asini sideribus annumerati. Hęc ex
 Iginio accepimus: & quoniā capricorni occasum attigimus erat & de illo agendum: sed dabitur postea locus

Institerint: circa exortū capricorni: uel paulo post: qm hoc signum & frigidum & humidū est: iminent pleriq̄ hymbres. Id maxie erit nonis ianuariis cū lyra exoritur.

ANTO.
FAN.
Lyrae or-
tus nonis
ianua.
Lyrae or-
tus helia-
cus.
Lyra iter
sidera.

COBSTITERINTq̄ hymbres missi nisi nubibus atris Nonæ signa dabunt ex oriente lyra. Ortus lyrae qui erit nonis ianuariis cuius meminerunt Pli. & Collu. indicabit cancrū occidisse nisi forte hymbres nubeseue obstiterint: Quod ideo dicitur quia nonis quibus fidicula oritur quam græci *ῥαθυ* idest uocant uarietatem: lyram nostri fidem siue fidiculam uocant uaria tēpestas est ut idem ait Collumel. Loquimur aut̄ hoc i loco de ortu lyrae heliaco. Eam. n. cum sagittario i ortum ferri cernimus quare sole ad capricorni imatendente lyra se profert emergitq̄ solis abscessu. Hæc qua Orpheus quōdā manes sibi cōciliasse narraf. Syllius: sed quos pulsabat riphæū ad strymona nerui auditus superis auditus manibus orpheus emerito fulgent clara iter sidera saclo. Id sidus nouem stellis cōstare dicitur. Sunt q̄ legant institerit hymbres missi de nubibus atris: qui uersus cum me adolefcēte Ferrariæ iter discipulos celeberrimi uiri

Guarini Veronensis uarie iactaretur memini non displicuisse multis iudicium meum: qui sentiebam eum uersum legendum ut de tempestate ambigi uideretur quod̄ autore Collumel. idibus uaria sit non certa tempestat.

Agonia
Ianto
idus ianu.
Agones
Victima
tores
Agonia
Agonius
dies Ago
nū ludus
Agōi dei
festa Ago
ni un̄ ago
nia Ego
nus mōs
Egonēsis
porta
agnalia

QUATTUOR adde dies ductis ex ordine nonis Ianus agonali luce piandus erit. Agonalia iani sacra quinto idus ianuaras celebrantur quorum inuentorum Antias Numam pompilium refert autore Macrobio. Sūt autem agonalia quemadmodum & carmentalia lupercaliaq̄ feriæ statiuæ certis & constitutis diebus ac mensibus celebrari solitæ & in fastis statis obseruationibus annotatæ atq̄ ab agendo nominatæ: quoniā minister sacrorum cultrum manu tenens atq̄ hostiam feriturus rogare solebat an ageret nec nisi iussus hostiam feriebat. Moris enim fuit ut aut sacerdotes ipsi percuterent uictimas & agones appellabantur aut in tenētis cultrum alter uictimam impingeret unde uictimatores dicti. Aliis placet agonalia dicta esse q̄ pecudes non ueniant: sed agantur. Vnde putant hostias ab agendo agonias dictas: a quibus agonium diem uocarunt quo rex hostiam immolabat. Alii uolunt ab agnis agonalia dici quasi agnalia quamuis rex sacrorum arietem immolaret. Sunt & q̄ agonalibus nomen inditum existimant a metu hostiarum quæ uino cultro quo erant feriendæ in aqua siue in mola ubi tangebantur trepidabant. Nam *αγωνία* trepidationem significat: quamuis reuera non semper eueniret ut trepidarent. Potuerunt etiam hæc feriæ *αποτοῶν αἰώνων* sumpsisse uocabulum ob ludos a maioribus fieri solitos. nam *αἰώνων* ludi sunt: quod nomen est generis non speciei siquidem & gladiarios & musicos *αἰώνων* dicimus. Festus autor est agnum dictum q̄ locus in quo ludi initio facti sunt sine angulo fuerit cuius festa agonalia dicebantur: quo nomine etiam agonii dei festa uocari consueuerunt: quem putabant agendis rebus præsidere siue quia agonos montes uocabant. Vnde agonia sacrificia dicta existimantur quæ in monte fiebant ex quo Romæ mons Quirinalis Egonus appellatus est & colonia porta Egonensis.

PAV.
MAR.

CHYMBRES: pluuia ab u. quod est pluo. Institerint: iminebunt. **M**ISSI de atris nubibus: qui mittūtur ab obscuris nubibus. Nonæ dabunt signa: pluuia scilicet si e. id dies pluuus: aut serenus. **E**X Oriente lyra: cum lyra oritur. Nonas signa dare ideo dixit: cum eo die nona luna a pontifice obseruetur: & uisa regi sacrificulorum indicetur ut superius diximus. Quo etiam die: pronostica: aut serenitatis: aut tempestatis captabantur ab ipsa luna: nā pura & nitida serenitatem: obtusa & aliqua caligine obsessa pluuium tempus portendit. Lyra autem ut Iginus inqt: posita est cōtra regionem loci: qui est inter genu & manū sinistram eius q̄ Engonasis uocat: cuius ipsa testudo spectat ad aricū circulum. Sūmum aut̄ cacumē ad polū notiū contēdere uidet. Hæc uirgine exoriente occidere: cū sagittario oriri perspicif. Habet i testudinis lateribus singulas stellas: in singulis cacuminib⁹ eorum quæ in testudie: ut brachia sunt collocata. Singulas in mediis hiscē: quos humeros. Eratosthenes fingit singulas i scapulis ipsius testudinis: unā in una lyra: q̄ ut basis totius uideat una. Lyra iter astra musæ cōstituerunt. Cām Eratosthenes ait: qd̄ a Mercurio initio facta de testudine Orpheo est tradita Calliopes: & oagri filio: & eius rei maxie studioso. Alii dicūt ubi Mercurius lyrā fecisset: & phœbi boues abegisset: ut facilius sibi ignosceret: perēti apollini ut dicere liceret se iuenisse: lyrā cōcessit qua accepta d̄ orphea docuisse: & postq̄ cytharā inuenit illi lyrā cōcessisse. Lyrā alii fidiculam uocat. Pli. inqt cæsari oriri nonis ianuariis & Iginus cum sagittario exoriri ostēdit. Ne erres accipias alteq̄ ortū cosmicū: qd̄ ab ipō oriēte surgat: alteq̄ portū heliacū. ut cū sol remotior erit: illa i cœlo uideat. Sic nonis heliacus erit ortus: occasus uero. e. erit ab initio equinoctii. de quo postea. **Q**UATTUOR: quarto die post nonas: hoc ē nono die mēsis: qd̄ erit. v. ab idib⁹: mactat aries iano: uocaturq̄ dies agonalis: & agonalia ipa festa. Sed q̄re sint ita dicta qnq̄ opiones refert usq̄ ad. xviii. uersū. nā aut ab iterrogādo: aut agēdo: aut ab agōalibus: aut metuēdo: aut a græca notatiōe: q̄ oia p̄ singulos locos explicabim⁹. Adde q̄t tuor dies nonis ductis ex ordie: adiūgas nonis hōs q̄t tuor dies: nec retrograde nūerato: sed ex ordine post nonas. Erit piandus: quasi hostia placādus. Ianus luce agonali: die quo agonalia celebrantur arietis immolatione.

*faceret qui scripsi
namq̄ erat arietē
in archet. agunt
populo aut̄ respondit
habet p̄ uō na. h. s. i. u. g.
erat p̄ uō na. h. s. i. u. g.
in populo respondit*

do quia ita arbitror græcam habuisse appellatione: ut incerta est nominis causa: ita certum est regem sacrificulū arietem mactare debere. **VT EA** causa. s. nominis. **NON** est certa: sed ambigua cū uariæ sint opinionēs. **ITA** rex sacrorum: sacrificulus. **DEBE T** placare numina coniuge ouis placare ianum immolatione arietis: qui est uelut coniunx: hoc est uir ouium: quando quidem illi succumbunt.

ANT.
FAN.
Phorone
us rex ar
giuorū ri
tus sacrifi
ciorū pri
mus insti
tui
Victima
Hostia
Victima
uñ dicif
Hostiæ
eximie
Si hostia
ab ara p
fugisset
quid
Haruga
prodigiæ
uñ pdigi
Ambur
biales
Ambar
uales
Ambe
gni bos
præcidi
neæ
Succi
daneæ
Hostiæ
ptets ripli
ces
Mola
Salis
granum
Far
PAV.
MAR.
Adorare
adoreum
adorea
liba
Adorea
Edor

CVICTIMA quæ cecidit dextra uictrice uocat. Hostibus a domitis hostia nomē habet. Digressio ēi qua de ritu sacrificioꝝ loquitur id qd fastoꝝ materia exigebat: quoꝝ solēnia primus instituisse dicit. Phoroneus rex argiuoꝝ quē primū ēt ferūt iunoni tēpla dicasse. Multi sane hoc loco existimāt sentire Ouidiū uictimas ab hostia nō differre q uictima uictis hostibus: hostia uis dē domitis imolef. Sed errāt nō intelligētes cur autor dixerat dextra uictrice. Nā ut apud. A. Gel. legimus hostia post cæsos hostes a quouis sacerdote. **Victima uero ei**

Victima quæ cecidit dextra uictrice uocat:
Hostibus a domitis hostia nomen habet.
Ante (deos hominī quod conciliare ualeret)
Far erat, et puri lucida mica salis.

quicerāt manibus imolaf. Puerile igit est q quidā dicūt legēdū hoc loco domitis pro domadis: licet Seruius ceterat hostias dici sacrificia q ab his fiunt qui in hostē pergunt. **Victimas uero q post uictori.** Sed solere hæc licenter auctoritate cōfundi. Sunt qui uictimas dici arbitrent q ictæ uic cadant uel q uinctæ ad aras ducant. Vnde ait Iuuē. Sed pcul extētū petulās quatit hostia funē. Solebāt. n. uictimæ duci funibus: q si gestarent humeris nō lababāt. Festo placet hostiā ab eo dictā quod est hostire. i. ferire uel ab hostibus ut quibusdā uidetur quia laribus imolabatur q ab eis hostes arceri putarent. Sed hi festi Pompei locū deprauauerūt pro hostilis laribus hostiā larib legētes. **Hostiæ** ut Verarius in pontificalibus qōnibus scripsit teste Macrobio eximie dicebant quæ ad sacrificium destinatæ eximebant e grege uel q eximia specie quasi offerendæ numinibus eligerentur. Hæc quæ aut ab ara perfugissent aut percusse mugitum dedissent: aut in aliam partem corporis q oporteret cecidissent piacularia faciebant auspicia: quæ (ut inquit Festus) sacrificantibus tristia portendebant. Maiores teste Donato hostias harugas dicebant ab hara in qua concludi consueuerunt. Ex his quæ consumebantur prodigiæ dictæ sunt: unde luxuriosos prodigos uocamus & animales in quibus sola anima deo sacrabatur cum aliæ essent autore Trebatio quibus uoluntatem dei per exta disquirebant **Hostiarum** aliæ amburbiales dictæ q circum terminos urbis Romæ ducerentur. Aliæ ambaruales quæ circum arua rei diuinæ causa duci consueuerunt ab his qui pro frugibus faciebant. Aliæ ambeignos uidelicet & uerues cū ad eorum utraq latera agni in sacrificium agebantur. Aliæ pcedaneæ: aliæ succidaneæ: Lege Festum & Seruium. Sciendum autem eas quas diximus animales tantū imolari solitas cū aliæ sanguis solū diis offeret: unde illud est sanguinis & sacri pateras: aliæq corporis pars: ut extaq falsos porriciam in fluctus. aliæ integræ: ut & solida iponit taurorū uiscera flāmis. Detrahis. n. extis aræ supimponēbatur q exta nōnunq ablata elixa ēt ipsa reddebant. **ANTE** de. ho. q. cō. ual. Far. erat & puri lucida mica salis: Mola dicit ut ostendimus supra: de qua Tibull. Omnia noctis farre pio placent & salientem sale. Salis granum ut inquit Porphi. & quotidie uidemus in ignem missum salit: unde a Tibullo saliens dicitur. De farre Pli. Nihil religiosius confarrationis uiculo erat nouæq nuptæ farrum præferēbant Adeo autem uerum est consueuisse maiores nostros farre sibi deos conciliare quod inquit Nonius epulis & immolationibus sacris pium putabatur ut adorare uerbū dictū putetur a farre qd adoreū ueteres appellauerūt: q libis quoq adoreis sacra diis exhibebāt. Varro de re rustica. i loco humido far adoreū potius ferūt q triticū. Inde maiores nostri gloriā adorea dixerunt q is gloriosus putaret qui farris copia abundaret tantus fuit honor farris ut Pli. tradit. Dicebatur autem farris genus ador quod postea: quoniam arduetur: ador appellatum est. Id urebat autore festo ut tostum fieret ex quo in sacrificio mola falsa efficiebatur. Aliqui ut Nonius refert adoreum far dictum putarunt q cibi ora. i. principium sit.

CVICTIMA unde uictima: & unde hostia dicit: illa a manu uictrice. & hæc a uictis hostibus utruq autem accipitur pro eo q diis immolaf. **Victima** uo. quæ cecidit dextra uictrice illa immolanda bestia appellatur uictima q a uictoribus imolaf: hostia fuit dicta a uictis hostibus: cū quis uicisset hostes: sacrificabat & hostiā ab hostibus appellabat: sed aliter sentire uidet Pōpe. inq. n. hostiā dictā esse ab eo: quod est hostire ferire: sed duo genera hostiarū ē Trebatius docet li. i. de religionibus. Vñ in quo uoluntas dei p exta disquirif Alterū i quo sola aia deo sacraf: unde & haruspices animales has hostias uocat. Vtrūq Vir. ondit: & prio qdē. illud quo uolūtas numinū p exta mōstraf. **Mactaf.** Mactat lectas de more bidētes: & mox pecudūq reclusis pectoribus inhiās spirātia cōsulit exta: atqz illud in quo hostia animalis dicit: quod eius tantum aia sacraf: ondit cū facit Entelū uictorē erici mactare taurū. Hæc tibi erix meliorē aiam pro morte daretis. Perfoluo in his hostiis: sunt q iniuges uocant. i. q nūq domitæ ac iugo subditæ sunt. De quo Virg. nunc grege de itacto septē mactare iuuecos: præstiterit totidē lætas de more bidentes: & ut iniuges euidentius exprimeret adiecit & intacta totidem ceruice iuuecas. Eximia quoq in sacrificiis uocabulū non poeticum epitheton: sed sacerdotale nomē est. Veratius. n. i pōntificalibus qōnibus docet eximias dictas hostias: q ad sacrificiū destinatæ eximant egrege: uel qd eximia specie quasi offerendæ numinibus eligantur hinc Virg. quattuor eximios pstanti corpe tauros: ubi quod eximuntur eximios: q eliguntur præstanti corpe monstrauit. Deinde ambarualis. hostia est ut ait Pomponius se. quæ rei diuinæ causa circum arua ducitur ab his qui pro frugibus faciunt. Inde est illud & cum lustrabimus agros: nomen. n. hostiæ acquisitum est ab ambiendis aruis: & in georgicis. Terq nouas circum foelix eat hostia cultro. Sed hæc de hostiis hæcenus. **ANTE** deos: ab initio uilia erant: quæ diis offerebantur huic propositioni rōnē addit poeta: quia in italiā p̄ciosa nōdū erāt aduecta: & uelut pro cōnexionē subiūgit: cū externa p̄ciosa & odoratissima nō essent: ea offerebāt & adolebāt quæ haberi poterāt: & odora uidebant: illudq addit nec ullius gladii in sacris erat usus. **FAR** & lucida micas saliss: p̄sa mola q̄ ex farre & sale mollito fit: ut supius diximus. **LVCIDA** mica: quod purg sal

facere uideatur. ERAT ante: ab initio. QVOD ualeret conciliare deo homini: q; posset numia placare mortalibus: nam aliud diis non offerbant: q; far cum sale mollito diximus superius de iarte: sed de torrendi farris feris inferius dicemus. Item & de uilitate eorum: quae diis offerbantur a Romulo.

Nondū ptulerat lachrymatas cortice myrras
Acta per æquoreas hospita nauis aquas.
Thura nec euphrates: nec miserā idia costū:
Nec fuerant rubri cognita fila croci:

CLACHRYmatas cortice myrrhas: ipse alibi. Stil/ lataq; cortice miriha nomen herile tenet. THYRA nec euphrates: Ply. lib. v. nat. histo. huius fluminis originem uariam tradit. Strabo autem scribit Euphratē a boreali tauri latere ex orientem per Armeniā fluere occidentem uersus: deinde ad austrum flexum iter armenios & cappadocas & cōmagenos taurum recidere. egressum uero cum prope Syriaz peruenerit ad

ANT.
FAN.
Euphrates

hyemales ortus reuerti usq; Babylonem & ad tygrim Mesopotamiam efficere & ambos emittere i persicum sinum quorum Euphrates maior est & plus regionis flexuoso alueo percurrit. Ex hoc sinu per euphratez ad nos thura transferri posse nemo dubitauerit: quem fluium sunt qui putēt arabiam attingere. Itaq; pomponius geographus eū scribit in meridiem auersum syros atq; arabas ingredi. Cæterum non omnis arabia thus habet. suo sabæi tantum gloriantur: ut solis est thurea uirga sabæis: iliacis temporibus thure non supplicabant autore Plynio sed cedri tantum & citri cōuolutum fumo nidorem uerius q; odorem nouerant. Postea uero thure dii conciliati sunt. Vnde illud est lucretii. Thuricremas propter maclatus concidit aras: & illud Macrobi: nunq; fas fuit ægyptiis pecudibus aut sanguine sed præcibus & thure solo placare deos. Non libet hic intactū relinquere quod de Alexandro magno Ply. refert: cui in pueritia sine parsimonia thura aris ingerenti cum pedagogus dixisset ut eo modo cū deicisset thuriferas gētes supplicaret ille Aabia potitus thure onustam nauim ei misit large exhortatus ut deos adoraret. De thure ac thuriferis arboribus lege quæ idem autor scribit lib. xii. nat. histo. NEC miserat india costum. Costi radix gustu feruens odore eximio ac frutice inutili foditur in patale indi amnis insula. Inuenitur tamen & apud alios. Vnde illud est Horatii. Achameniumq; costum. Duo eius sunt genera: nigrum & quod melius est candicans. Quidam e recentioribus medicis costi duas species ponunt: indicam & arabicam: præferuntq; arabicæ indicam quæ diuersis medetur doloribus & sumpta cum mulso uenerē excitat. Cōsueuisse autem maiores nostros hac radice in sacris uti ostendit Ply. his uerbis: Odorum causa unguentorūq; & deliciarum si placet etiam superstitionis gratia emanantur quoniam thure supplicamus & costo.

Thus
Antiqs
tēporibus
thure nō
supplicabant
Costi ra
dix

NONDum hospita nauis: peregrina nauis. ACTA per æquoreas aquas: impulsam maritimo cursu non ad huc. PERTVLERAT myrras lachrymatas cortice: myrras quæ ex suorum arborum cortice tanq; ex oculis lachrymæ emanant: & ad illud alludit: quod in decimo lib. met. dixit myrram amore cynare patris correptam: & dolo gravidam effectam: ac iram paternam fugientem in sabea tandem terra quicuisse in arborem sui nominis uersam: fletu præciosas guttas effundere. Vnde flet tamen & tedide manant ex arbore guttæ. Est honor & lachrymis: stil: atq; cortice myrra Nomen herile tenet: nulloq; tacebitur æuo. Hanc autem arborem Plynio autore in iisdem siluis cum thure permixtā nasci tradidere nōnulli. Plures separatim: & multis in locis arabie gignitur. Strabo cum foelicem arabiam a quattuor maximis nationibus inhabitari dicat hoc est aminels: fameis: catthabanensibus: catramotitis catabaniam inquit thus gignit cat: amotitica myrram. Additq; Ply. sabeos non dare ex myrra deo portiones: quoniam & apud alios nascatur. Regi tamen gebanitarum quartæ partes eius pendere. EUPHRATES nec mi. thura nondum ex sinu persico qui ab oriente foelicem arabiam claudit: & in quē exit euphrates accepta inde thura ad nos miserat: quia nondum in italiam aduecta fuerant: ut diis cremarentur. Thura præter arabiam nullis inquit Ply. ac ne arabicæ quidem uniuersæ. Strabo ut diximus catabaniam thus gignere asserit. At Ply. regio inquit eorum thurifera sabea appellatur & paulopost. Nec præterea arabii alii thuris arborem uident: ac ne horum quidem omnes feruntq; .ccc. non amplius esse familiarem quæ ius per successiones id sibi uendicent Sacros uocari ob id: nec ullo congressu foeminarum: funerūq; cum incidant eas arbores: aut metant pollui. Atq; ita religione messes augeri: quidam promiscuum ius his esse populis tradunt in siluis: alii per uices annoz diuidi. Nec arboris ipsius quæ sit facies constat. Multa præterea subdit Ply. quodq; arbor sit incertum habeatur: & thuris insuper genera ab eodem late referuntur: uerum Diodo. ita inq; thus picipit hoc pæcto. Arbor est magnitudine parua aspectu spinæ ægyptiæ albæ: folia arboris quæ circa dicitur similia flos colore croceo. Thus ab arbore quæadmodum lachryma emanat: myrræ arbor lentisco æqualis est folium frequentius: tenuisq; fluit ab effossa radicibus terra in solo ubere bis in anno fructuz reddit. Vere atq; æstate: sed rubrū uere propter rorem: æstate album. De euphrate flu. multa apud Ply. & Str. hēs De quo Eustachius ad orientez inq; capadociæ euphrates fluuius immensus armeno mōte fluit porrectus in austrum primum deinde incuruans ualles ad eos & mediam babylonem transiens in persicum mare euomif iuxta. Tere donem psarum ciuitatē hæc ille. Sed nemo poetam κακισ τερραφιασ arguat: quod longe ab euphrate sit regio thurifera: & quod per euphratem thura minime uectebantur. Errant qui ita arguūt nā cū in persicū mare exeat: quod ab oriente foelicem arabiam claudit. Merces & sabea aromata per persicum sinū in euphratē: inde in Babylona: deinde in cōmagenā: & in tapsum uectabant: deinde pedestri itinere: quo mercatores uoluissent: & pons euphratis in cōmagenā distat a sinu illico .l. milibus passuum: q; est sinus nostri maris: ubi etiam nunc mercatores nostri aromata per euphratē in cōmagenā: & ide in sinum ipsam uecta accipiūt. Sic et olim accipere potuere. Habes præterea apud Astribolum Strabone referente Gerroæ arabes frequentius in babylonem ratibus mercatum ire atq; inde per euphratem cum mercibus tapsum enauigat: postea quo libeat pedestri itinere referri. præterea ut idez Strabo refert: Alexander cū expeditionē in arabas pararet. Nauigia ptim in phœnicia: cyproq; cōstituerat: &

PAV.
MAR.

plicatilia: tum cum pacta quæ tapfacum portata flumine in Babylo deferentur. Si igitur nauigia per continetes in euphratem traiciebantur: si geræi arabes p euphratē mercii gratia defererant: eo magis delata per euphratē aromata in nostrū mare traici potuere: errarūt ergo uehemēter: q poetā errasse rettulerūt. NEC idia miserat costū: q̄ si. nōdū ex idia delata fuerat costi fruticis radix: q̄ qd̄ ex idia & patale isula indi flumini trāsferē. De quo Ply. indis maxime p̄tio radix costi: gustu feruēs: odore eximio frutice alias iutilis: p̄tio statim itroitu amnis indi in patale isula: Duo sūt eius genera: nigrū: & cādicās qd̄ melius ē. Oū. tā in pāchaia: q̄ est foelicis arabia regiūdu la nasci putat: cū dicat in. x. meta. sit diues amomo: Cynamaq: costūq: suū: sudataq: ligno thura serat: floretq: alios pāchaia tellus. NEC fuerāt. cognita fila rubri croci: nōdū erat usus croci in italia: nec ulla eius notitia: qa e ciliacia nondum aduehebatur in italia ubi nūc tanta est eius ubertas: p̄sertim i regiōe marforū: uestinorū & pelignorum ut cilices oēs superemus. Qui quidē laudatissimū habuisse crocum referunt: & aliqui a coryco dictū putāt crocū cylicia oppido: siue corycio antro: cum iunius moderatus dicat accepimus tinolon & coricion florere croco. Aliqui dictū uolunt a croco iuuenē i florem sui nominis cōuerso. Cuius amore cum camecissos deperiret: & ipsa in sui nominis fruticem conuersa est huius ēt rei meminit Pli. cū agit de camecisso: quā simlacē uocat: & simlē hederæ affirmat. & inquit in fausta omnibus sacris & coronis quoniam sit lugubri uirgine eius numinis propter amorem iuuenis croci mutata in hunc fruticem. Coricum crocum Solinus summopere laudat: & diascorides in usum medicinae cæteris melius esse comperit.

ANT.
FAN.
Herba sabina

Laurus
Verbena
Immolandi initium
Porcus
& porca
mactabantur cereri
Præcidanea porca

Porci
eximii
Boues
egregii
oues lectæ
Caper
baccho
sacrificabatur
Caper

PAV.
MAR.

CARA dabat fumos herbis cõtēta sabinis: Herba sabina utilis in suffitus pro thure assūmēbatur: duplicato enim pondere eosdem effectus habere quos cinnamū traditur. De hac Propertius Flore sacella tergo uerbenis compita uelo. Et crepat ad ueteres herba sabina focos. Eius herbae duo genera sunt: altera est amaraco similis altera cupressi. **ET NON** exi. lau. adu. so. Laurus manifesto crepitu & quadā detestatione ignes abdicat. Ea inter uerbenas est autore Seruio ut mirus olea: oēs. n. frondes sacratas abusiue uerbenas uocamus quare fasciculi ut ait Festus deorū capita dicebantur. **PRIMA** ceres auidae gauisa e sanguine porcae immolandi initium a suillo genere sumptum existimatur Oui alibi. Prima putatur hostia sus meruisse mori quia femina pado eruerit rostro spemq; intercepit anni. Ea uictima ut autor est Varro initiis cereris immolabatur: cedebantq; porcum initium pacis in conuentione foederis ut idem inquit. Et nuptiarum initio noua nupta & nouus maritus in heturia porcum immolabant. Prisci quoq; latini & graeci in italia idem fecisse uidentur: nam & nostrae mulieres maximeq; nutrices natuam qua foeminae sunt in uirginibus appellabant porcum: & graeci mactabantur cereri: quia hoc animal frugibus nocet. Solebat. n. uictimae pro qualitate numinum immolari & uel cedebatur quare obsunt eorum muneribus: ut caper libero quia uitibus nocet: capra mine ruæ quia lambendo quoq; oliuam sterilem facit. Vel aliqua similitudine credebantur numinibus placiturae: ut iseris nigræ pecudes: albæ superius. Scire aut debemus q; Cereri & porcus & porca immolari cōsueuit. sed Oui. hoc loco ideo foemininum genus elegit. quia elocutiones quaedam per foemininum genus elocutiones fiunt **Vir.** Casa iungebant foedera porca. Vel quia in omnibus sacris ut ait Seruius foeminini generis uictimae potiores sunt. Vnde si per marem litari non poterat succidanea non poterat adhiberi. Meminisse praeterea conuenit porcam quare cereri mactabatur ab eo qui mortuo iusta non fecisset. id est glebam non obiecisset praecidaneam uocari: quia mos erat ea facere prius q̄ nouas fruges gustarent autore Festo: qui praecidaneam portam a praecidendo dictam ostendit q; immolaretur anteq̄ nouam frugem praeciderent. Eligebantur autem ad sacrificia porci maiores & dicebantur eximii teste. **Do** nato. Nam boues ad id electos egregios: oues lectas dicebant.

CERES prima est gauisa sanguine auidae porcae: quasi cereri primū placuit mactare porcam. **VLTA** suas opes: quasi uindictam sumens pro erutis frugibus: quare erant suae opes. **MER** Ita ca. no. caede suis quare mactari meruerat quia nocuerat frugibus. Nā cōperit: ipsa caeres inuenit. Sata lactentia teneris succis segetem: quare tenellam & uirentem: quare lactere uidebatur per translationem ab animalibus lactentibus. **ERV** ta uere nouo: uerno tempore. **ORE** suis: rictu porcae. Caeres dicta ut Ci. asserit: quasi gerens quod fruges gerat. Nam ita litterarum affinitas patitur. **SVS** dederat: post mactatam cereri: porcam: mactatus est baccho caper. quoniam uires abroserat: quare bacchi sunt: & in meta. Pithagoras ad illud superius sequitur. Vite caper morsu bacchi mactat ad aras Vltoris ductus nocuit sua poena duobus Plynus tamen inquit capras immolari palladi. Quod oliuam lambendo sterilem faciant. **SVS**: porca. **DEDERAT** poenas: mactatus fuerat pro frugibus erutis dare poenas tractum est a poena pecuniaria quare soluebatur. sic contra recipere poenas dicitur Virgili. Vlt uirum poenas imico a fratre recipio. **ARA** cõtēta herbis sabinis dabat fumos: quasi fumabat tātū ara cū solae sabinæ herbae cremarent: hoc ē sacerdotes erāt cõtēti solis herbis sabinis & lauro: nec itelligas herbis quas sabinis aduexissent: sed de ea herba: quare sabina uocatur: & in templorum dedicatione: adhibebat semp a ueteribus: qui mos ad posteros & nostros quoq; trāsiiuit: & sabina dicitur a ἄσβδ u. xi quod ē color seu ueneror: quia p̄tinet ad cultū deorū: sed malae mulierculae ea abutuntur. Taceuim ne alios quoq; doceam. **ET** Laurus adusta non exiguo. nō paruo. **SONO**: nā semp cū adurit: magnū facit crepitū: ut refugere ab ipso igne uelle uideat. **DABAT** ēt. **FVM** Mos: quā

Ara dabat fumos herbis contēta sabinis

Et non exiguo laurus adusta sono:

Siquis erat factis prati de flore coronis

Qui posset uiolas addere: diues erat:

Hic q̄ nūc aperit percussis uiscera tauri:

In sacris nullū culter habebat opus:

Prima caeres auidae gauisa ē sanguine porcae:

Vlt suas merita caede nocentis opes

Nam fata uere nouo teneris lactentia succis

Eruta setigeræ comperit ore suis:

Sus dederat poenas: exemplo territus huius

in sacris adurebatur. Laurus triūphis pprie dicatur: uel gratissima domibus ianitrix. Cæsarum pontificūq; sola & domos exornat: & añ limina. excubat: de ea multa referūt a Ply. II. xv. C. xxviii. facitq; genera. xiii. SI Q uis erat q; possit addere uiolas coronis factis de flore priati: siq; insertis floribus in coronā eius offerēdā habuisset: q̄s adderet uiolas. ERAT diues: habebat opulētus: quādoq; preciosa minime haberēt. Ply. post laudata lilia uiolas inq; honor proximus: earūq; plura genera purpureū. Luteæ albæ: purpureo græco noīe discernūtur ap. pellatæ hiacynthi & ab his hiacynthina uestis. HIC culter: qui nūc aperit uiscera. MA Ctati tauri: gladius quo & taurum: seu bouē maclamus: & interiora aperimus: seu nudamus. Vt est illud Virg. & uiscera nudant. NVLLū opus habebat in sacris: quasi non erat eo opus in re diuina cum nullum adhuc pecus imolare: nō. n. oibus diis gratus ē uis gladii: ut libātes uina lelātica musis: i summo parnafo diximus: quo pauci unquā e hostis ascenderunt. NON tibi sanguis ait. nō s̄ui munera cultri. Nō opulēta manus grata ē regina sororū. MENS humilis: mēs casta placet: castā accipe mētē. Et tenues dignare dapes: nō thura cremētur. VLT Ima: at euboici libantur munera bacchi. PRIMA: unde pecorū maclatio habuerit originē: ab illis quidē: q; adinuerūt aliquid ad uisum humani generis: nā cum aliq; pecus suis iuencis noxiū esset illud maclabat. Ceres prima porcā immolauit: quoniā fruges eruerat. Ea. n. ut Ply. testis est inuenit frumēta cū antea glande uelcerent eadē molete: & cōlicere in aetia. Ita lilia sicilia ob id dea iudicata: ea prima leges dedit ut alii putauere. Cotcy nus traginus frumētum a cerere mōstratum unde & dea sit habita in suo poemate affirmat & Diodo. addit præter frumētū repertum leges dedisse: quibus iuste: pieq; homines uiuere aluelcerent. Sed de ea plura in quarto libro dicemus. ALIQ ui putant ideo maclari porcā: pro fœcunditate: quia nulum animal est ea fœcūdius. Parit. n. uicenos: superior ratio pythagoræ uerbis affirmatur: Quæ in meta. a poeta refertur & prima putatur Hostiosus meruisse muri: quæ femina pando: Eruerit rostro spemq; interceperit anni.

Palmite debueras abstinuisse caper:
 Quē spectans aliquis dētes in uite p̄mētē
 Talia non tacito dicta dolore refert.
 Rode caper uirē: tamē hic (cū stabis ad arā)
 In tua quod spargi cornua possit erit:
 Verba fides seqtur: noxa ē tibi deditus hostis
 Spargit & effuso cornua bacche mero.
 Culpa sui nocuit; nocuit quoq; culpa capellæ

PAL mite debue. absti. cap. A postrophe est ad caprū qui cedebat Baccho q̄a hostis ē uinearū sicut & capra Virgi. Nō aliā ob cām baccho caper oibus aris cædit Mar. Vitæ nocēs rosa stabat moritur^o ad aras Hirc^o bacche tuis uictia grata sacris. Fuit in sacris liberi hæc consuetudo ut ait Lactan. grāmaticus: ut occiso capro sacra oēs sanguinē eius biberēt. EST autē caper: auctore Var. qui latine dicit ex castratis: hic pro hircō accipit. HINC cum stabis ad aram: In tua quod spargi cornua possit erit: Aptum & placitum significat sacrificiū: ut Et ductus cornu stabit sacer hircus ad arā. Hoc autem dicit rode nunc uitem cum nemo te abigit: non deerit tamen uinum: quod in tua cornua spar-

ANT.
FAN.

gatur cum ad aram stabis baccho maclandus.

CAPER. & est apostrophe hoc est sermonis auersio. TV Territus exemplo huius debueras abstinuisse palmite. monitus & exterritus poena suis debueras dentem a uitibus continere. De palmite superius dictum. Exemplum est ut Pompeius inquit quod sequamur: aut uitemus Caper & capræ dictæ: quod omne uirgultū; carpant siue a crepitu crurum: unde & crepareas antiqui dicebant. Q VEM. caprum. SPECTans: uidens. ALIQ VIS p̄mētē dentes ui. quasi dentes uitibus infigentem & eas abrodentem. REFER T talia dicta: uerba. DOLORE non tacito: non occultato: sed aperto. Dolebat enim ita s̄uitum esse sacras uites. CAPER rode uitem: rodas nunc cum nemo prohibet. Plecteris tamen: & est ironia: quia non diu rodet. TAMEN HIC ex hac uite. ERIT Q VOD spargi possit in tua cornua: erit uinum quod tibi maclando in cornua spargeretur. Erat enim uis uini in sacris: & eo uictimarum cornua infundebantur præter quam in sacris cereris CVM STABIS ad aram: ubi eris immolandus. FIDES sequitur uerba: uerba illius sortita sunt fidem: nam uera fuere: quoniam caper maclatus est. O BACCHE: apostrophe ad bacchum uini repertorem. De quo alias dicemus. HOSTIS: ipse caper. DEDITVS tibi noxa: traditus tibi pro peccato: aut pro peccati poena: nam utrunq; noxa significat. SPARGitur cornua: per synecdochem: quasi sparsa habet cornua effuso mero: ut moris erat. CVLPA sui: sui & caper meruere maclari: quoniam deliquerunt: sed quid deliquit innocēs ovis & bos: quem capitale erat maclari: ut diximus superius. & pythagoras eodem in loco. Q VID meruistis oues: placidum pecus inq; tuendos Natum homines: pleno quæ fertis in iubere nectar Mollia quæ nobis uestris uel anima lanis. PREbetis: uitag; magis: quam morte iuatis. Quid meruere boues. animal sine fraude: dolisq;. Innocuum: simplex: natum tolerare labores. Immemor est demum: nec frugum munere dignus. Qui potuit curui dempto modo pondere aratri. RVRICOLam maclare suum qui trita labore. ILLA: quibus totiens durum renouauerat arum. TOT deerat messes: percussit colla securi. Nec satis est: q; tale nefas committitur ipsos. Inscriptere deos sceleri: numenq; supernum Cæde laboriferi credunt gaudere iuenci. VICTIMA labe carens: & præstantissima forma. Nam placuisse nocet: uictis isignis & auro Siftitur ante aras: auditq; ignara præcantem. Imponiq; suæ uidet inter cornua frontis. Quas colit fruges: percussaq; sanguine cultros Inicit: in liquida præuifos forsitan unda. Protinus eretas uiuenti pectore fibras. Inspiciunt: mentesq; deum scrutantur in illis. Vnde fames homini uetitorum tanta ciborum. Audetis uesci. genus o mortale: quod oro. Ne facite: & monitis animos aduertite nostris. Cumq; bouum dabitis cæsorū membra palato. Mandere uos ipsos scire: & sentire colonos. HÆC ille: quæ quidem quia aurea uerba uidentur his commentariolis addidi. CVLPA: crimen. NOCVIT: sui porce quia fuges erueat. NOCVIT quoq; etiam. CVLPA capelle: capro & capillis ob uites abrosas.

PAV.
MAR.

ANT. **Q**UID bos quid placidæ cōmeruistis oues. Magno usui mortalibus bos est aratione. uēctura. lacte. cafeo. co-
FAN. rio. Vnde apud ueteres tam capitalis habebat qui bouē sine causa q̄ qui hoīem occidisset. Non meruit ergo so-
 Bouis cius hominū in ope rustico ac cæteris minister ob eius usum innocentiaq; maçtari quē Solon imolari nō pmi-
 usus sit teste Plutarcho. Sed cædendi bouis mos hic tractatus est aristeus apollinis ac cyrenes filius cū eurydicen uxo-
Bouem ré orphei uiciare uoluisset & illa fugiens a serpente fuit occisa amissis apibus nympharum iracundia matris au-
 occidere xilium petiit unde edoctus q̄ rōne apes reparari possent ut i fine Geor. plene a Virg. tractat: Maçtadi bouis ini-
 capitale tium dedit. **PRO** theus tua damna leuabit. Hic uates
 erat clarissimus oceani & tethyos filius fuit qui tenuit isu
Bouis ce- lā carpathū q̄ ē iter rhodū & ægyptū. Alii regē ægypti
 dendi esse uolunt in uarias formas uerti solitū: Lege Diodo-
 mos rū a quo de hoc & Aristæo multa referunt: Mox do-
aristæus mitus uinclis in sua membra redit: Vir. in sese redit at
 q̄ hominibus tandem ore locutus.

PAV **Q**UID bos meruit. s. & tamē maçtatur. **Q**UID
MAR cōmeruistis ouis placidæ: quasi dicat nihil: & tamen
 neq; oui: neq; boui parcitur. **FLE**bat aristæus maçta-
 ton bouis initiū sumpsit ab aristæo primus. n. ille pro
 reparandis apibus bouē imolasse ferit. Oui. paucis uer-
 sibus historiā: seu fabulā perstringit: nā in fine georgi-
 cog; Virgilius pluribus refert. ubi inquit Aristæū pas-
 storem amissis apibus quædulū ad cyrenē matrem ue-
 nisse: & monitum ab ea ad prothea: a quo didicit cala-
 mitatē illi illatā nō ira deog; sed ab orptheo i uindictā
 amisse coniugis: quam cū ille amans insequeretur: fu-
 gientem anguis morsu peremit. **DE**inde cōsilio ma-
 tris taurorū: & iuuecarū immolatiōe: placatis orphei
 & eurydices manibus: apium examina restituta sunt
 Ouidius tū inquit a protheo maçtadi iuuenici consiliū
 accepisse: & sic amissas apes reparasse. Diodorus inqt
 Aristæū ex Apolline & cyrene ipsei filia natū. nam cu;
 mater apud pelium educaret ab Apolline raptā. & in
 lybiam delata est ad loca ubi postea urbs a suo nomi-
 ne cōdita. Susceptus ex ea filius Aristæus: a nymphis
 enutrit⁹ ē: a qb⁹ lac coagulare: mel atq; oleū cōficere di-
 dicit. Quæ cū primus i hominū usum traduxisset a posteris ut deus cultus est. Profectus i boetiā autonoen cad-
 mi filia uxore duxit: genuitq; Aesteona: quē ira dianæ fabulæ ferūt a canibus disceptū post eius obitū ab oracu-
 lo pris habuit: ut ceā adiret: in qua ei honores i penderēt. Quo cū uenisset orta p oēm graciā peste pro græ-
 cis oibus sacra fecit: morbusq; cessauit. Relictis in cea nepotibus: in lybiā ad matrē rediit. Deide i sardog; isulam
 pfectus est: quā cōstris arboribus cultorē reddidit ibi duos filios genuit: charmuz & calircapum. ad alias insulas
 cū accessisset in sicilia aliquandiu māsit: quæ cū fructibus armētisq; referretā cēr: singulog; usum edocuit: quo be-
 neficio siculi & hi præcipue apud quos oleæ nascunt: pro deo summo honore coluerūt: transgressus in thraciā
 perceptis a Dionysio orgiis in æmo habitans: cū postmodū nō cōparuisset honores nō solum a barbaris: sed a
 græcis assecutus est. **FLE**bat Aristæus: Apollinis & Cyrenes filius. **Q**UID uiderat apes necatas cū stirpe: apes
 extinctas cū oī spe sobolis. nā ad unū omnes interierant. Destituisse inceptos fauos: mella cum toto opere: qd
 inceperant nec perfecerant. Verū fauus est ubi ceram fingunt & mella disponūt: nā tria hæc simul Var. rettulit
 apium opera. Ply. uero inquit primum fauos constituunt: ceram: fingunt hoc est domos: cellasq; faciunt deinde
 sobolem postea mella. Sed de his latius in georgicis differemus. **Q**UEM: aristæum. **AEGRE** dolentem: quasi
 cum uersaret in magna perturbatione & animi ægritudine. **GEN**itrix: cyrene ut Dio. ait ipsei. ut alii penci am-
 nis filia: & ideo cerula: dixit quia aquarū nympha sic & cerula maria dicimus. Solata: consolata. **AD**didit hæc
 ultima uerba dictis suis: nā pluribus uerbis usa in leniendo dolore. deinde hæc addidit. **P**VER: fili: nā appella-
 tione puerorum: ut paulus iuriconsul. docet ueniunt & serui & filii & qui sunt ætate puerili. **S**ISTE lachrimas:
 nos magis lachrimari. **PRO** theus leuabit tua dāna: alleuiabit & rependet extinctarū apium iacturā. **ET** **D**ABit
 docebit te. Quō repes repiere: quo pacto reparare possis examina extincta. **PRO** the⁹ a multis oceāi & tethios fili⁹
 credit⁹ ē: & mariog; pisciū pastor: ut i odis Ho. dixius: oē cū pthe⁹ pec⁹ egit altos uisē mōtes: pteera hitasse i car-
 pato isula. Multi ægyptiū dixere regē & Hero. ptheū uatē: & ægypti regē dicit ad quē appulso tēpestantibus pa-
 ridi cū helēa raptā: sublatiq; græcog; erāt & græciæ restitutis multa pdixisse. Dio. autē hæc ait. Cū ægypt⁹ rege
 eareret ex digniorib⁹ qdā i regē assūpt⁹ ē: siliaci belli tpe. Quē ægyptii cetē: græci ptheū appellāt hūc artiū piū
 & i uarias se formas solitū uerter tradiderūt: ut aīal arbor ignis uideret. Quog; cognitionē ex cōtinuo astrolo-
 gog; ac sacerdotū usu assecutus ē. Cōsuetudo o at græcis trāsmutatiōes fingēdi cām pbit: nā mos erat ægyptiis re-
 gib⁹ leōis: aut tauri aut dracōis: priorē ptē i capite ferre isignia pncipatus qnq; arborē ignē & redolētia supra ca-
 put unguēta: hæc tū ad decorē: atq; ornatū spectabāt: tū stuporē ac supstitutionē quādā apiciētib⁹ iniiciebāt: hæc
 ille mater igif nūc istruiit filiū ne mutatōe formæ decipiat: sed cū primū iuenerit alliget de quo latius apud Vir.

Quid bos: quid placidæ cōmeruistis oues
 Flebat aristæus: q; apes cum stirpe necatas
 Viderat incaptos destituisse fauos:
 Cerula quē genitrix ægre solata dolentē
 Addidit hæc dictis ultima uerba suis:
 Siste puer lachrimas ptheus tua dāna leuabit
 Quoq; modo repares: quæ pierē dabit.
 Decipiat nē te uersis tamē ille figuris
 Impediant geminas uincula firma manust
 Peruenit ad uatē iuuenis: resolutaq; somno
 Alligat æquorei brachia capta senis:
 Ille suam faciē trāsmutat. & alterat arte:
 Mox domitus uinclis in sua mēbra redit:
 Oraq; cerulea tollēs rorantia barba
 Qua: dixit: repares arte: requiris apes:
 Obrue maçtati corpus tellure iuueci
 Quod petis a nobis: obrutus ille dabit
 Iussa facit pastor. feruent examina putri
 De boue: mille animas una necata dedit:

TAMEN firma uincula: firmi laquei. **IMPEdiāt** geminas manus: q̄si alligato utranq; p̄thei manum firmis nexibus. **NE ILLE:** p̄theus. **DECipiat** te uersis figuris: uariis formis in quas solet se uertere. **PERuenit** ad uatē: paru it **Aristeus** m̄ri dormiēti. p̄theo laqueos iniecit apprehēsum tenuit: & cū ille in uarias se formas trāsmutasset: nihiloq; p̄ficeret: resūpta uera forma: docuit obruēdū eē iuuecū & eo pacto examīa reparari. Et **Ply.** et docet uentribus bubilis: in totū posse repari fimo obrutis. **IVVENis:** aristeus. **PERuenit** ad uatē: accedit ad p̄theū &. **ALLIGat:** laqueis: nectit brachia capta senis æquorei: brachia prothei marinog; pisciū pastoris. q̄ iā ip̄e apprehenderat. **RESoluta** somno: cū altius dormiret & esset somno resolutus. **ILLE:** protheus. **TRANsmutat** suā faciē: uertit se in uarias facies. Et **Altera arte:** dolo & industria ut iuuenē exterreret mō illā: modo alterā assūmebat. **Aut. ARte:** intelligas uenefica & magica: q̄ forte plurimū poterat. **MOX:** statim. **DOMitus** uinclis: uinclus laqueis: q̄bus erat alligatus. **REDit** in sua mēbra: in propriā formā. **ET Tollens** ora rorātia: eleuās uultū aquis madētē. **BARba cerulea:** marina. **Dixit** tu regis qua arte repares apes: tu petis a me scire quaquā rōne possis apes reparare. **OBruē corpus:** defodias. **TELlure:** putri. s. aut fimo corpus. **IVVENci** mactati: quez tu mactaueris. **ILLE:** iuuecus. **OBRutis:** fimo defossus. **DABit:** tibi. s. **Quod** petis a nobis: hoc ē apes q̄s petis a me tibi repari. iuueco. n. obruto renascens. **PASTOR:** Aristē. alludit ad illud **Vir.** pastor aristē fugiens peneia tēpe: & illud cui pinguaceæ. **Tercētū** niuei tōdēt dumeta iuueci. **FACit** iussa: obruit iuuecū ut **Prot.** iusserat. **EXAMīa:** ipsa apium agmīa. **FERuēt:** feruere & emicare pullulantes uidentur. **DE Boue** putri. de iuueneco putrefacto. **Vna** anima. s. **Mecata:** unus bos **Mactatus.** **DEDIT** mille aīas mille uiuētes apes: nā examen idē emerit apium eo. n. pacto repatae sunt apes qua rōne multi apium & mellis inuentionem **Aristeo** tribuerūt multi thesalis multi melisso crestorum anti. quissimo regi: qui quidez: ut **Dydimus** in li. narrationis tyndarice refert primus diis sacrificauit: hūitq; filias duas **Amaltheam** & **Melissam** quæ iouem puerum caprino lacte ac melle pauerunt: uñ **Melis** apes dicta fuit alii palla di ascribunt. alii aliis. **Verum** apium reparatio aristei fuit: sed mellis inuentio fuerat aliorum. **Examen** ut. p. f. ait est equamentū & iudicii iuestigatio examinatio & apum congregatio uel locustarum.

Pauit ouis pratum: uerbenasq; improba carpsit
Quas pia diis ruris ferre solebat anus:
Quid tuti superest: aīam quum ponat i aris
Lanigerumq; pecus ruricolæq; boues:
Placat equo per sis radiis hyperiona cinctum
Ne detur celeri uictima tarda deo:

CPAVIT ouis pratum uerbenasq; improba carpsit: Oues agno ueruece. lana. pelle. lacte. caseo. stercore hominibus utiles sūt: sed iō imolari cæperūt q; uerbenas carpent: quibus maiores rē diuinā faciebāt. Est at uerbenā herba q̄ nulla Romæ nobilitatis plus hēt autore **plynio** eā q̄ sacra existimef a Græcis hierobotone dī. Aliq; eā **pitereon** uocāt n̄i uerbenecā. cuius genera duo sūt. **Lege** eūdē autōrē li. xxv. natu. historia. **Seruo** at placet proprie uerbenā esse sacrā herbā sumptā de loco sacro capitolii q̄ p̄ patratus & feciales faciuri

ANT:
FAN.
Ouium
ulus
cur oues
immola
bant
Verbena

ædera uel bellum inducturi coronabant. quo uocabulo sæpe abutimur ut diximus supra. **Appellabatur** uerbenæ sagmina ut ait **Festus** uel a sanciendo. i. cōfirmādo: uel q̄ ex loco sancto arcerentur legatis proficientibus ad sædus faciendum bellūq; idicēdū. De sagminis **Ply.** hæc uerba sunt: Sagmina gramē significat ex arce cū sua terra euulsum: quo semper legati cum ad hostes clarigatūq; mitterentur usi id est res raptas clare repetitum. **Vnus** utiq; uerbenarius uocabatur. **PLAc**at equo p̄sis radiis hypiona cinctū. **Hypionē** alii solē eē uolūt sic dictū q; eat super terras autore **festo.** **Vñ** illd̄ ē **Statiu**stusq; hypiōe multo acer anhelates icēdit sirus agros. **Alii** solis patrē titani ac terræ filiū: sed ut plurimū p̄ sole accipit ut hoc loco quē deū titanē uocamus ut q̄busdā placet a m̄se titea **Eū** p̄æ colut ut inq; **Strabo** & **mitrā** uocāt. **Quare** xerxes teste **Herodoto** solē ueneratus ē anteq; p̄ p̄tes super hellepōtū fabricatos trāsitus fieret: idē p̄æ soli equū immolant ut deoz; p̄nicissimo e pecoribus oibus p̄nicissimū tradāt. **Quod** eādē ob cām fecisse **Messagetes** **Herodotus** scribit. **Et** quoniā sol aliq̄n eclipsim patit: iō apud **Persas** in antro colitur ubi ipse ē leonis uultu & p̄sico hitu cū thyara utrisq; manibus bouis cornua cōprimēs reluctantis: quare reg; significationē apud **Lactantium** grāmaticum lector inueniet immolabat ēt equus **Marti** autōrē **Festo:** uel q; per eius effigiem **Troia** sit uel q; eo genere animalis mars delectari putaretur.

Sagmina
Verbena
rius
Hypion
Titan
Equus so
li imola
Cā cur
Cerua
dianæ
sacrificaf
PAV
MAR.

CPAVIT ouis tū primū imolata ē cū pascēs uerbenas e prato capsit sacra uisa uiolāf. nā q̄ uerbēa a n̄ris gr̄. h̄pō boræ. u. i. sacra herba dī q̄ **Ply.** teste li. xxii. legati cū ad hostes clarigatū. i. res clar̄ repetitū mitterēf usi unus utiq; uerbēarius uocabaf. & li. xxv. **Nulla** inq; romæ nobilitatis plus hēt q̄ hierobotæ: quā aliq; aristereō n̄i uerbenā uocāt: hæc ē q; legatos ferre ad hostes idicauimus: hac lo. mēsa uerit: domus p̄ngāf iustraturq; & paulo post cū duo eius gr̄a eē oñderit. **Vtraq;** sortiūf galli & p̄cinūt r̄nsa: sed magi utiq; circa hæc ifaniūt: hac punctos i petra re quod uelut febres abigeē: aicitias cōciliare nulliq; nō morbo mederi & reliq;. **Ipa** igif uerbēa aræ decorabant: uñ ap̄ **Terē.** **Ex** ara hic fume uerbēas. **Quiēt** utebāf & eā rōani i p̄re patrato creādo: uñ ap̄ **Liulū** ab urbe cōfecialis erat. **M. Vale.** patrē patrātū. sp. **Fusiū** fecit uerbēa caput capillosq; tāgēs. **P̄** patratus ad iusturādū. i. sancindū ē & **Plu.** de eo. li. ii. p̄blemate ip̄m se nomē expōit. **Vult.** n. patrātū: q̄si finitū ac determinatū q̄ddā significat illd̄ p̄fectus sit cui contigit simul: ut & p̄ eēt: & patrē hēret. **OVIS** pauit pratū pascēs aborsit prati gramia. **IMPROba** temeraria: aut i prudēs. **CARP**sit uerbenas: ipsas sacras herbas. **QVAS**anus pia: religiosa. **FRR.** re solebat diis ruris offerebat illis nūinib;: q̄ ruris tutelā simul & agroz; h̄nt ut cereri batcho. **QVID** tuti cū igif & bo ui q̄ n̄ ē colonus & oui cuius lana uestimur: n̄ p̄caē: & q̄d erit illd̄ e brutis aīal cui parci possit nullū q̄dē. **Paulati** .n. licētia ad oīa mactāda trāsiūt. **QVID** supest tuti: q̄si q̄d aīal erit iā tutū a sacris cultris. **CVM** & pecus lanigex: ouis lanata: cuius uellera nos uestiūt. **PON**at aīam in aris mactēf ad arā. **ET** boues ruricolæ: q̄ nostra rura colūt & coloni nostri sunt boues. ideo capitale erat eos interimere: At nūc heu miserī tetricam mactantur ad aram. **PLAc**at: per se equum soli mactant: ea rōne quod celerrimo numini celeris sit offerenda uictima. **PER SIS** ipsa:

perlarum regio: uel ipsi per se. PLACAT hyperiona cinctum radiis placat solem ipsu; radiantem: qui lucem ut Ply
inquit rebus ministrat. aufertq; tenebras: hic reliqua sidera occultat illustrat hic uices tepoz: annumq; semper re
nascens temperat ex usu naturæ: hic coeli tristitiam discutit: atq; etiam nubila humani animi fenerat & reliq;
EQVO: immolatione equi. NE TARda uictima detur: celeri deo: hoc est ne tardius & pigrius animal: celeris
soli immoletur. Persis orientalis provincia carmania sinu persico media & caspiis terminatur. perlarum gétem
Eustathius dictam inquit: ut alii putant a perle filio Medii: ut alii a perle periei & Andromades filio. Et ut de psage
religione aliquid dicamus. Nec statuas nec aras erigunt in loco sacrificant excelsio. Cœlum Iouem putant colunt
solem: quem mithram uocāt: Item lunam & uenerem & ignem & tellurem: & uentos & aquam sacrificant i loco
mundo cum imprecationibus & coronatam hostiam statuunt. Cum uero magus qui sacrificio præest mébra
tim carnes in quenz diuiserit: abeunt nulla parte diis relicta. dicūt. n. deum nihil uelle. Perse. in flumen non mi
cturiunt: nec lauuntur: nec abluuntur: nec mortuorum iniicium: nec alia quæ immunda esse uideantur a quinto
usq; ad. xxiiii. annū discūt sagictare iaculari: equitare: & in primis uera dicere. Disciplinarū magistris cōtinentissi
mis utuntur. Qui fabulas ad utilitatem reductas inferunt: cum cantu & sine cantu deorum & clarorum uiro
rum facta referentes: & alia multa laudabilia de his referuntur. Nos libentissime hic inferimus: quem memoratu di
gna sunt. HIPERiona: græci teste lactantio grammatico super thebaida pacyni dicunt Titani & terræ filium: So
lisq; & lunæ ac auroræ patrem: quoniam & in hoc errare dicor: non equide; erro. Scio. n. quid dicturus sum. Ego
lactantium adduco. Si error est ille errauit non Marsus. Diodorus docet hyperiona Saturni fuisse fratrem cœli
& Titheæ filium. QVI solis: ac lunæ aliorumq; astroz motus. Horazq; primū summa cura obseruatio neq; ab
se pcepta cæteris noscenda tradidit: ideoq; hozz parens nominatur ueluti ipsoz naturæ contemplator. At Pōpe
ius inquit hyperionem: alii patrem solis: alii ipsum q; eat super terras ita appellatum putant. POEtæ fere oēs hy
periona pro sole ponunt uti & in pronosticis Cice. Vt cum luna micans hyperionis officit orbi. Stringuntur ra
dii cæca caligine testi. ita hoc in loco pro sole ponitur.

ANT.
FAN.

EQVOD semel est triplici pro uirgine cæsa dianæ
Nunc quoq; pro nulla uirgine cerua datur: Iphigeniaz
sive iphianassa; dicit Agamennonis filiam: quam cum
græci in aulidæ immolare uellēt Diana miserata sustu
lit cerua supposita: unde tractus mos est ut ei deæ cer
ua immoletur. Cum. n. græci ad aulidē uenissent Aga
mennon Dianæ ceruum occidit ignarus. unde illa ira
ta uentorum flatus remouit. Quare cum græci nauig
are non possēt & pestilentiam sustinerent oracula cō
sulta dixerunt Agamennonio sanguine placanda esse

Iphigenia
seu iphia
nassa

Canis
Triuiae
immolaf
Circunca
tulatio
Æmus
Asinus
maclatur
priapo
Cur asi
nus pria
po cedif
PAV.
MAR.

Dianam. Quo circa cum Vlyxes per nuptiarum simulationem iphigeniam adduxisset ut immolaretur. illa mi
seratione numinis cerua ut diximus supposita translata est a uentis in tauricam regionē ubi Dianæ sacris præfe
ra est & postea diuinos honores cōsecuta. Vnde ait Herodotus dæmonē cōi immolant ipsi tauri aiunt esse iphi
geniam Agamennonis filiā Hanc Lucre. & Home. Iphianassam dicūt: quoz; Homerus fuisse Agamennoni tres
filias docet Chrysothemis. Laodicem. & iphianassam: Lucretius autem inquit: Aulidæ quo pacto triuiaz ad uir
gines aram Iphianassæo turparunt sanguine foedæ ductores danaum. EXT A canum uidi triuiaz libare sabæ
os: quia uenatrix dea canibus delectatur Ro. autem id uisum accipe cum omne hominum genus undiq; in urbes
conflueret ut iam pridem in Tyberim Syrus defluxit orōtes & hic alta sicione ast hic amydone relicta hic an
dro ille samo hic trallibus aut alabandis exquiliis dictumq; petunt a uimine collem: Græci quoq; (ut Plutarchus
autor est) Proserpinæ canem immolabant sicut Romāi Gynæcie pro his qui domi nascebantur: quod animal
etiam in purgationibus cædebant ut idem in quæstionibus tradit quoddam piaculi genus circumcatulationem
appellantes. Et quicumq; tuas accolit æme niues. Perite ait quicumq; licet. n. æmus a multis dicatur mons Thra
ciæ eius tamen pars in pharsaliam: porrigitur. Lucanus: Conspexere procul prærupta in caute sedentem. Qua
iuga de uexus pharsalica porrigit æmus. Cæditur & rigido custodi ruris asellus: Maclatur asinus priapo q; postea
q; e lampaco urbe helleponti pulsus est ob uirilis membri magnitudinem ut quidam dicunt & in deorum nume
rum receptum meruit esse numen hortorum quibus ob eorum sæcunditatem præesse dicitur: horti. n. nunq; si
ne fructu sunt. de hoc deo plura alias: nunc illud non supremum Asinum qui priapo cædi consueuit. quoniam
(ut poeta fabulatur) clamore suo eius dei obstitit uoluptati baccho assignari: quoniam ferulæ ut autor est Ply
asinis i pabulo gratissime sunt cæteris uero iumētis præsentaneo ueneno. Cōstat aut & libero ferulam assignari.
EQVOD semel dianæ cerua imolaf: id ide sumpsit initiū. Cū agamēnō i aulidæ dianæ ceruā ignarus occidit
set: & ob id Diana uetos sustulisset: habitū ē a respō: ut agamēnonio sanguine: hoc ē uirgie filia dea placare Iphi
geniā igit ex clitēestra agamēnonis filiā Vlyxes dolo a matre tradēdā achilli mīmonio fingēs extorsit: q; cū i
molada cēt miseratiōe deoz oblata ē cerua: Quæ pro ipsa uirgine imolata Iphigenia i taurica delata. de quo la
ti⁹ i tristib⁹ dixit. Ex illo igit Diæ cerua cæpit imolari: sed nō solū Diæ p uirgie cerua imolabaf: Veg; et aliis
immolabaf. n. prius ut testis ē Buseb. in iudicia syrie palladi uirgo postea cerua immolata ē. Quod cerua ē cesa
semel Dianæ triplici: qd dianæ tripiti ceruā semel immolauerūt: cū p Iphigenia supposita ē. Pro uirgine loco
p Iphigenia uirginis. NVNC quoq; et hoc tpe. DAT ur: offerf & immolaf. PRO nulla uirgie: quæ admodū tūc
p Iphigenia. DIANæ triplici: q; triuia & triceps ut supius diximus. nā eandē eē uolūt: q; & proserpina. ueg; diana
dicta q; de uiana: q; uenātes p siluas errant. proserpina q; proserpit sub terras. EXT a: traces aliqui triuiā cane
imolāt: nec ab re cū triuiaz canes assignētur. unde & Cerberus triceps addif: sicut illa triceps: sed ad hoc plura ab

Quod semel ē triplici p uirginæ cæsa dianæ:
Nūc quoq; pro nulla uirgine cerua dat:
Extra canum uidi triuiaz libare sabæos:
Et quicumq; tuas accolit æme niues:
Cæditur & rigido custodi ruris asellus
Causa pudenda qd ē est: sed tamē apta deo:

aurelio referunt. VIDI sabei: ita oēs legerunt: nec aduerterunt errore: cū uoluerint de sabeiis arabibus itelligi: quos nūq̄ poeta uidit: quo nūq̄ penetrauit. at cum dicat uidi de populis quos uiderit loquutū constare debet: nam uidere est oculoḡ sensu percipere. de quo Aristoteles Sensus uisus multas rerū differentias nobis demonstrat. Poeta cū accolas æmi mōis his simul iūgat: de propinquis æmo populis loquit̄ quos prius uiderit: p̄sertī cū in locum exiliī p̄ continētē thraciæ p̄fectus est. de quo in tristibus diximus. Emēdemus ergo locum: & saphēos dicamus: qm̄ saphēi inter thraciæ populos a Plinio memorant̄. VIDI Ergo saphēos: thraciæ populos. ET o æme quocūq̄ accolit tuas niues: quasi oēs tuos accolas: & tua niuosa saxa colētes. / Emus. n. mons thraciæ uaito: ut Pli. inqt̄ iugo in pontū procūbēs oppidū habuit in uertice maristē. LIBARE triuia: litare p̄serpinæ. EXTA Canū: mactare canes ipsos & exta libare de extis sup̄ius diximus. C/Edif: asinus priapo imolat̄ hoc a poetis refer̄: sed nos cōpertū habemus ca: manitas p̄lis finitionis p̄ equoḡ inopiā: asinis in bello uti: & asinū marti sacrificare. cuius rei ēt Stra. meminit. ASELlus cedif: feritur hoc est imolat̄. RIGIdo custodi ruris: hoc est priapo q̄ hortoḡ & uineaḡ custos dicif. de quo alii aliter sentiunt Nā multi fuisse ciuē lampacenū asserunt qui ob uirū mēbri magnitudinē ciuitate eiectus sit: sed demū meruisse ibi diuinos honores. Diod. aut̄ inquit antiquos fabulari Dionisi ac ueneris filium priapū fuisse: hac coniectura ductos. Quod q̄ uino indulgent sint ad uenerē p̄mptiores Nōnullos ēt asserere p̄iscos cū uellēt pudenda occultius noīare: priapū dixisse: Alii genitalia cām eē hoīum generationis. Aegiptiū Titanas alunt osiride dolis interfecto corpus ī æquas diuissse partes. hisq̄ domo clā elatis: partē pudēdā cū singuli eā respuerēt: abiecisse ī flumē. Isidem postmodum uita uiri mortē Titanibus occisis uiri corpus inq̄ssile: partēq̄ reptas cū in formā hoīs cōposuisset sacerdotibus tradidisse sepeliēdas: ut osiridē uelut deū colerent ip̄erasse. Sola pudēda nō repta: pro deo coli iussit: & in tēplo suspendi. Hūc deū qdā typhalū: alii typhonē noīant nō solū in urbiū tēplis: sed in agrestibus quoq̄ locis: tanq̄ uineorū atq̄ hortoḡ custos colif: fructuū fures castigās: huic deo sacra cū risu & ludo fiūt: hæc ex Diodo. Causa pudēda quidē: origo huius sacrificii non sine pudore eēt referēda. SED Tamē apta deo: quasi cōueniēs priapi numini & refert fabulam: unde habuerit initium mos mactandi asini descenditq̄ usq̄ ad. I. uersum.

Festa corymbiferi cælebrabat gracia bacchi
Tertū q̄ solito tpe bruma refert: (chi;
Dii quoq̄ cultores in idem uenerē licæi: ^{mōtes}
Et quocūq̄ loci non alienus erat:
Panēs & i uenerem satyrorū prona iuuentus:
Quæq̄ colunt amnes solaq̄ rura deæ:

panes & in uenerē satyrorū prona iuuentus. Bñ licæo panes subiūgit a quo mōte p̄a deus arcadiæ cognomē accepit ut alibi dicitur sumus. Ea puīcia mōtes isigniores hēt cyllenē. Pholoē. licēū. parthenū. mānalū: & in liceo iouis lycæi phanū Satiros at̄ bachicomites eē libidinē p̄nos eoḡ nomē oñdit. Putantur. n. a nōnullis dicti ut ait Macrobius quod nomē mēbrū uirile significat. Vñ & Saturnus p̄ abscisoḡ pudēdoḡ fabulā nomē credif̄ accepisse. Et reuera nihil aliud hnt̄ hoīs q̄ figurā testibus Pli. ac diuo Hiero. Fingūt̄q̄ bacchicomites ludrioci ac risus gr̄a & q̄ uini comes libido ē q̄ sine cerere & libero friget ut ait Terē. Eos porphyrio eē inqt̄ acutis auribus & oblogis quoq̄ q̄ ad nimphæū captus traditur ad sūllāq̄ p̄ductus ut Plutarchus meminit asperam uocem edidit equi hinitu & hirci balatu permixtam.

FESTA: fabulā aggredit̄: unde sacrum hoc habuerit originē refertq̄ cām ad priapi amores: nā cū multi ī triathericis dii cōuenissent: & deæ simul: & cū q̄sq̄ iua flāma & uoluptate traheret. priapus ēt q̄ illuc uenerat. Louthida nymphā ar̄dere cōepit noctu cū dormiēt eēt adortus: eā afellus rudēs excitauit indignatus illū priapus imolat: & idē posteri eiūsdē numini asinos imolarūt. assignat̄ tñ altera cā imolādi asini: q̄ paulo sup̄ius tetigimus cū de cāro celo apposito ageremus: nā alteri ex duobus asinis: quos ī eo loco rettulimus: cū liber humanā uocē dedisset: aususq̄ eēt ille cū priapo de natura regū certare uictus mactatusq̄ ē. Inde uolūt aliqui apud lāpsacū initium sumpsisse asinoḡ mactationē. Tertia cā est quā ī sexto referemus: cū adoriēs uestā iterruptus est ab ope itidē asini ruditu: quē ēt imolauit & ea cā lāpsacenos quoq̄ imolat̄. GR/Æcia: græci ipsi ita appellati a græco quodā rege acticæ: ut tradit Aristoteles ī meteoris. CELebrabat festa bacchi corymbiferi: festa ipsius liberi patris hedera coronati: nā corymbus hederæ fructus ē: & hedera ip̄e liber coronatus ē. Aliq̄ legūt racemiferi: & hoc p̄puuas & uinū cuius rectorē dicūt. Qui ēt Pli. teste emere ac uēdere īstituit idē diadema regiū isigne. & triumphū iuenit. Q. Væ: festa. TERTia bruma: tertius annus a bruma sumēs initium. Refert solito tpe: tertio quoq̄ anno: & brumali tpe: inde festa ip̄a dicta sunt trietherica: sic dicta. q̄a triēnalia. Quæ tertio quoq̄ anno: sūptuoflora quotidianis orgiis agitabant̄: idē trietherides a græcis istitate: a triēnio pegrinatus ē bacchus: cū in priam uictor rediret. De quo Diodor⁹ ī idia cū exercitu trāscēdēs: triēnio post multis cū spoliis in boetiā rediit. Prius oīum triūphauit elephāto idico uel⁹. Boetia ceteriq̄ græci. Thracēs quoq̄ ī memoriā idicæ expeditōis sacra triatherica sibi īstituerūt. Vñ & ī multis græcis urbib⁹ quoq̄ triēnio bacchides mulieres cōueniunt apud q̄s de more uirgiles Thirsum ferūt ī honorē dei bacchātes: eiq̄ p̄cœtus sacrificātes Postremo memoriā menadū: q̄ ferunt illi deo asstitisse hymnis: & cātū renouāt: sed latius alias de eo. DII Quoq̄: cū ī græcia festa ea celebraretur: græca numia cōmemorat: q̄ eo cōueniūt nā dii arcadū: & fluuioḡ nymphæ. & numina quoq̄ rustica DII quoq̄: cultores licæi: dii lycæū arcadiæ mōtē icolūt: ubi ē sedes panos lycei: a quo lycæa ludicra: q̄ nos lupcalia

ANT.
FAN.

Corimbi
serbachus
Coribus
Licæus
arcadiæ
mōtes isig
nes Saty
ri uñ dicti
Saturnus
Cur Saty
ri sūt bac
chi comites

PAV.
MAR.

dicimus: nam lycos gr. lupus est de quibus latius dicemus in secundo. VENERE in idē. quasi in eūdem locum & ad eadē festa: aut simul illuc cōuenere. ET quoniam non erat loci alienus. ceteri dii qui ab eo loco nō erant alieni. aliqui legunt &. Quicūq; meritiūc intelligas oēs dii: quibus meritiū erat gratum. PANES: etiam uenere hoc est fauni ipsi. nam pan & faunus idē est. Horatius. n. Pana faunū dicit: odis uelox amoenū sæpe lucretile mutat lyceo faunus & igneam defendit æstatem capellis usq; meis. Hūc porphirius in libro de responsis Dionisi faunū lum ena: rat fuisse quē cum in numero bonorū dæmonum collocet: agricolis quibusdā apparuisse confirmat: quos & repente postea mortuos asserit sic dicens. Pana. Dionisi famulū fuisse apollo isto responso significauit. nam cū nouem simul homines. in quodā branchidarum agro mortui essent: interrogātibus: quænam necis eorum cā fuerat sic apollo respondit. Toruus Dionisi famulus pan aurig; cornis. Per nemora obscura gradiens montesq; per altos Pinum una atq; alia resonans siringa tenebat. Gestabat manu multos is corpore uasto. Prostrauit: mortiq; uiros dedit horridus ille. & Plutarchus in eo libello qui inscribitur περιτωνε κλειπωτων χριστιων. Quē nunc diuini ingenii iuuenis: tam græcis quam latinis litteris ornatissimus. atq; utroq; dicendi genere præstātissimus: simul & omni studioq; laude cumulatissimus Hermolaus barbarus magnificētissimi æqtis zacharie. s. me hortate latinū facit: pana extictū asserit: quæ qdem historia qā memoratu digna est: & ali qua ex pte ad religionē nostram pertinere uidet non erit a nobis silētio ptereunda: quæ quā ab Eusebio referat a græco tamē codice ipsius auctoris accipiemus: ita n. inquit. De morte atq; taliū demonū hæc accepimus ab homine neq; imprudēte: neq; uano: amiliā rhetoris quē & ex uobis ipsis aliqui disserētē audistis pater fuit Epitheres noie: pceptor grāmatics: hic italiā qnq; nauigaturus: nauim traiecitias pecunias: mercatoresq; multos ferētē cōscēdit. Ad uesperā uero circa echinadas insulas cecidisse uentū nauimq; ppe paxas delatā constitisse porro uigilātibus plurimis: multis uero ēt a cœna bibētibus: repēte uocē auditam ex paxis Thamū quēdā noīā tim inclāmātē usq; adeo ut mirarētur oēs. Erat aut Thamus uir egypti: & ipsius nauis gubernatorq; neq; multis ex his q aderant noīe cognitus: semel igit atq; iteq; uocatū siluisse. Tertio respōdiffe. At illum quisquis erat exteriore uoce dixisse: cū pueneris ad Paludes nūciabis uerba hæc Pan magnus interiit. Hæc cū audissent narabat Epitheres obstupuisse oēs: cōsultasq; inter se an obtēperandū: an cōtra negligēdū quod imperaret. ita constituisse thamū. Si secūdū flarent uenti: pter nauigādum silentio: sin tranquilitas ēēt: cū ad locū deuenissent. p dēdū ēē quod audiissent. Cū igit ad paludes uētū est: & nauis nec aura uehi: nec fluctibus posset pspiciētē i terrā thamū: e prora pnuiciasse q accepisset: hoc est pan magnus interiit. Quæ uerba uix edita: ululatu ingenti nō uniusmodi: sed multorū miraculo quodā excepta gemētū: simulq; admirātū. Quæ res: utpote multis præsentibus gesta celeriter romā allata: disseminataq; est. Thamū uero ipsum a Tyberio cæsare: accessitū adeoq; adhibuisse fidē factō tiberiū ut sciscitaret & qreret de pane: quēnā deū intelligi oporteret. Cōiectasse aut cōsultos ab eo frequētes philosophos eū ēē: qui ex mercurio & penelope natus ēēt. hæc ille. Verū Eusebius & hæc similia accidisse: refert ad illud tyberii tps: quo quidē tpe Saluator & dñs noster cū hoibus cōuersatus: omne dæmonū genus ab hūana uita depulit. At alii religiōis nræ uiri sanctissimi asserūt eā uocē auditā e paxis ea nocte: quæ secuta ē passionis dominicæ diē. xix. anno tiberii: quo qdē christus passus ē: qua uoce miraculo quodam ex solitudie desertorū scopulorū edita nunciabat illud dñm. s. & deū nr̄m passum. Quid. n. pan significat: nisi totū. Sic totius & uniuersæ naturæ dñs passus erat. An de Dionisi famulo: q tot sæculis troiana tpa pcesierat. uox illa ēēt elata. Nec me terret Cicero: dicēs sæpe i plis auditos eē phanos & i rebus turbidias ueridicas ex occulto uoces emissas: qm̄ & post aduētū dñi legimus i sacris litteris mōstra qdā ptim humanā effigie: ptim ferinaz referētia i remotissimis nemorib; repta. hos illi faunos putauerūt: nos uero d pane agim;: d quo meli; apd theodosiū: cū dicat hūc deū arcades colūt appellātes: τὸν τῆς σελήνης κρυπτόν ἢ saluarū dñm: sed uniuersæ subæ materialis dñatorē significari uolētes. Cuius naturæ uis uniuersorū corporū siue illa diuina siue terrena sit: cōponit eētā: & pluribus ille psequit de ui huius numinis: q licet ad solē referat. tñ si q; diligēter aduertat altius misteria tēdūt. Sed iā satis sit. ad rē nr̄am redeamus. ET iuuetus satiorū pna i uenerē. SATIRI: q a natura sūt libidinosi: p̄aq; uerbi uis libidinosos idicat: & a satiris satiriō herba: q cōcitatricē uim hēt libidinis. Satiri bacchi cōites sūt duxisseq; eos sp tradit: qd' eorū opa i saltatiōe plurimū oblectare: & quorū risu ac ioco uitā oēs foelicē traducebāt. Hi sunt: ut Pli. inqt subsolanis mōtib; indorū aiā pnicissimū tanq; qdrupes: recte tñ currentes humana eius effigie ppuelocitatē. nisi senes aut ægri nō capiunt. Et deæ q colūt annes & sola rura: uenere ēt ad sacra trietherica nimphæ fluuiorū & fontiu; & deæ rusticæ: q & agris & nemorib; p̄sunt: hoc ondit uenisse naiadas & napeias. Venerat & uenit ēt fillenus itidē & priapus: de quo dixi. Silenū atq; nutriciū fuisse bacchi dicunt: & eū sp secutū. de quo Diodorus inqt: Secutus est ipm̄ silenus quoq; pedagogus ac nutritor optimorumq; institutor studiorum: qui plurimum Diodor: ad uirtutem ac gloriam: resq; bellicas profuit & alio loco dixerat silenum regē sed alterum ab hoc ostendit his uerbis. Dicunt insuper subsidium ei tulisse niseorum nobiliores: quos a primo eorum rege sileno eius autem propter uetustatem ignotum est genus silenos uocant.

ANT.
FAN.

VENERAT & senior pado fillenus asello. ipe alibi. Ebrius ecce senex pado fillen' asello. Vix sedet & p̄sas cōtiet arte iubas. Hic senio cōfectus & bacchi (ut aiūt) nutritor eū segtur: qa uinū ē lac senis. Sane pādū curuū dicimus un pādas naues uocamus. QUI q; rubro panidas inguine terret aues. Periphrasis ē priapi hortorum dei qui aues abigit.

VENERAT: fillenus senior: qa iā grādæuus. Pado. h est curuo. Asello: asellus. n. erat eius uector: pādū curuū est. Et q; iret aues pauidas: & papus quoq; uenerat: uinea

Venerat & senior pando fillenus asello

Quiq; rubro pauidas inguine terret aues:

Dulcia qui dignum nemus i cōuiuia nacti

Gramine uestitis accubuere thoris:

panidas is uoty

rum: & hortorum custos. Vnde exterritas aues pellit. Rubro in guine: mēte pua: sed i turpibus nō ē immorandū
 Dulcia: dii quos rettulimus nacti & loci & tps opportunitatē ad celebre cōiuuiū coluere gramine¹sq; toris accu-
 buere: Et si qs aduertat q̄ a gellio ex sentētia Varronis in cōiuuiō reqrenda referunt: oia hic inueniet. q̄ttu or. n.
 sunt: locus idoneus: cōgruū tps: res splēdidā: belli homūculi: hic uero nē dignū. Trihericorū tps. deorū dapes
 & nymphæ mīstræ. Qui dii nacti: iuueniētes: seu hñtes p occasionē In dulcia cōiuuiā. & ob id magis dulcia: q̄a dii
 cū deab⁹. NEM⁹ dignū: accōmodū & cōuēiēs is nūmib⁹. AC cubuer: cōscēdētes: cenauer. Toris uestitis gramie:
 toris gramieis: n. n. erat hum⁹ tapetib⁹ strata n uillofa mātilia patæ: gramib⁹ ornata: nā i hūo gramiea cētabāt.

Vina dabit liber: tulerat sibi qsq; coronam.

Miscendas large riuus agebat aquas.

Naiades effulis aliæ sine pectinis usu.

Pars aderant positis arte manuq; comis:

Illā super suras tūicam collecta ministrat.

Altera dissuto pect⁹ aperta sinu:

Exerit hæc hūerū uestes trahit illa p herbas:

Impediūt teneros uincula nulla pedes.

Hinc aliæ satyris incendia mitia præbent.

Pars tibi q pinu tempora nexa geris:

Te quoq; inextincta sillene libidinis urunt

Nequitia ē quæ te non finit esse senem

At ruber hortorū deus & tutela priapus

pellatus. q̄ boetia⁹ urbes liberatis fecit: ut multi uolunt. Vñ Diodorus inqt in boetia iussit in grām p̄iæ oēs ur-
 bes liberatis eē ciuitate sui nois cōdita quā & liberā p̄nūciauit. Plutar. uero. C. iiii. p̄ble. ita inqt Cur Dionysiu li-
 berū p̄rem uocat. An qd̄ bibētib⁹ libertatis cā sit: fuit. n. pleriq; petulantiores. An q̄ liberationē p̄buit. An sicut
 Alex. liber dē q̄ p boetia libertate pugnauit. Dionysiu liberū dictū fuisse putādū ē. LIBER dabit uina: suggerere
 bat uinū accūbētib⁹: Q̄ Visq; tulerat sibi coronā unusq; ex illis diis tulerat sibi cratera coronatū: ut uina hau-
 riret. De poculo. n. ego potius intelligēdū putare quā de corona capitis. Nā iēpta eēt cōtinuatio a rinis ad coro-
 nā. Sed si illud magis p̄bas itellige eos coronatos bibere. RIVVS agebat large miscendas aq; q̄si suggererebat
 riuulus aq; q̄ uino imiscerent ad euitādā ebrietatē: prius at̄ q̄ uinū aq̄ misceri docuerit Staphilus Sitheni filius
 tradit auctore Plynio. Sed de hmōi potu sic Diodorus inqt. Aiūt cū purū in cœnis uinū daf: oēs deū sopitem
 optare bibēti. Cū uero post cœnā aq̄ mixtū sumit: iouē uocari saluatorē. Nā puri uini pot⁹ ad ifaniā redigit. A q̄
 iouis mixt⁹ uoluptatē: iatiūq; affert. & phibet ifaniā. NAIADES aderāt ut dixit nymphæ diis accūbētib⁹ mi-
 nistrates. Sed cū aliæ passis aliæ cōpositis crinibus eēt: aliæ aliq̄ pte corporis detesta: cū membra illa cādētia: & oī
 ex pte pulchra libidinis furor diis incutiebat: & alius alia forma pūgebat. ADERāt naiades: dee fluuio rū a vā
 fluo. ALIæ effulis comis sine usu pectinis: aliæ crinibus passis & impexis: nō. n. pectine crines disposuerāt. PARS
 ip̄sarū naiadū: q̄si aliæ nymphæ. ADERāt comis positis: p cōpositis. ARTE & manu: p endy ad hoc est artificio
 manus: aut manu artificiosa. Coma ut aliqui uolūt mulierū ē: & detorquet a α u u e v o. quod est orno. alii de-
 ducunt a κοτρω qd̄ est incido: & tunc esset uirilis: quia uiri incidunt sibi capillos. ILLA: alia nymp̄ha. COLLE-
 cta tunica: hñs uestē collectā. SVPER suras sup crura. MINISTRAT: dapes: & uina cœnātibus. Tunica Marcello te-
 ste ē uestis lōga sine manicis Suræ aut sūt posteriores tybiarū ptes: sed interdū p crurib⁹ ip̄sis accipiunt. Hora-
 in odis brachia & uultū: teretesq; suras integer laudo & Vir. Suras uicire coturno: ALTERA: nymp̄ha ministrat.
 APERTA pectus: habēs undatū pectus. DISSUTO sinu: ob dissutā uestē. nā hic sinus pro ueste ponit: uti apud Virg:
 Sinus collecta nitētes. Interdū p uelis: ut ē illud Iuue. Totos pande sinus & p curuato litore & mari quē græci
 κολτρον uocat et̄ & pro oculorū curuaturis: ut ē illud. Hæc effata sinū lacrimis impleuit abortis EXERIT hæc
 humerū: denudat alia cādentes humeros. Et erāt hæc omnia libidinis incitāmēta. ILLA trahit uestes p herbas:
 alia ad splēdidiorē cultū maiorēq; luxuriā trahebat incedēs lōgā uestē. NVLLA uincula: nulli calceorū laquei.
 Impediūt: alligāt. TENEROS pedes: oēs. n. sine calceis incedebāt. Hinc ex hac rōne: quia ita ministrabant. ALIæ
 præbēt incēdia mitia satyris: incutiūt dulces amoris ac libidinis stimulos ip̄sis libidinosis a natura satyris. PARS:
 quasi aliæ nymphæ p̄bent. s. incēdia. TIBI. o pan. QVI geris tpa nexa: ligata. Pinu: qui geris caput pinu corona-
 tū: & p̄phrasi pana ostēdit. nam pinu coronat. TE quoq; te. VRUNT: illæ nymphæ. O SYLLENE libidinis inextin-
 ctæ: libidinis insatiabilis. & q̄ nullo tpe extingui possit. NEQUITIA: ipsa lasciuia est. QUÆ nō finit: nō p̄mittit. TE
 esse: te uideri. SENē. nequitia. n. est & lasciuia: & sunt ip̄sæ blāditiæ: & blādi gestus: quib⁹ ad libidinē hoēs ma-
 gis incēdunt. AT RUBER ex his q̄ aderāt: ali⁹ alia forma tēgebat: Priapus tamē solū ardebat lothida Nota est
 fabula: & in metamorphosi. delibata lothion scilicet nymphā priapi obscena fugiētē. in arborē sui nominis cō-
 uersam fuisse: de qua multa a Plynio referuntur: & de eius suauissimis fructibus: a quibus in Aphrica lothopha-
 gi dicti & unde auelli non poterant Vlyxis socii. Hic uero poeta non lothion sed lothida appellat. AT Priapus
 ruber: a rubris inguinibus rubrum dicit. DEVS & tutela hortorum qui hortos tuetur.

ANT.
 FAN.
 Incendia
 mitia
 Malum
 blandum
 Faunus
 Pan
 Nequitia
 Nequam

PAV.
 MAR.

ANTO. **COMNIBVS** sex illis lotide captus erat. Hæc nympa ē de qua Ouidius alibi. Lotis i hæc nympa fugiēs ob
FAN. scena priapi Cōtulerat uersos seruato noie uultus. Hæc cū amatā priapus plequeret miseratiōe deoz: cōuerſa
 Lothis ni est i arbore loton ex q̄ optime fiūt tibiæ ut iira dicemus. Fastus inest pulchris. Snia color rhetoricus. Sub acer-
 pha Pul- nis ultima ramis. Acer cū arbore significat primā corripit ut ab eo deriuatū acernus: cū ē adiectiuū eā pducit:
 chre foēie ut Acer & idomitus libertatisq; magr. **COR** pus librabat i herba: Vi ppria sustinebat ne dormiēs nympa ex
 sūt supbae pergisceret. Helleſpōtiaco ui uictima grata deo Ad helleſpōtū urbs est priapus dicta a priapo q̄ ibi colebat: itē
 Acer lanipfacū siue lamplacus (utrūq; n. dī) priapi patria
 Lāpiacus un̄ pulsus ē: quæ urbs quondā insignis fuit & autori
 Cur aues bus Plinio & Strabone pyriusa uocabatur.
 mactant. **TEX** Oib⁹ illis: ex oī illaz nūero. ERat capt⁹ lothi-
PAV. de: lothidos amor. HANC lothida. CVpit hāc optat
MAR. & diligit eā sibi solā amādā: & solā cupit. IN illā solā
 suspirat. suspiria trahebat: ita ut apte fateret amore.
 ET Dat signa nutu: nutibus amorē idicat. Et sollici-
 tat notis stimulat & angit illā oib⁹ signis. FAttus: lo-
 quif poeta ex snia p̄stātes forma: ifolētes eē. Sic & lo-
 this erat q̄ miserrimū illū deridebat. Fastus: supbia.
 INest pulchris: ē i formosis. ET Supbia sequit for-
 mā nā oīs forma supba: fastus pprie ē indigna sut ipi
 us p̄ supbiā existimatio. ILLa: lothis. DESpicit contē-
 nit illū. IRRisum: quē irridet. SVO uultu: oculis &
 ore. NOX erat: iā erat. nox: & geti sese oēs tradi dē
 p̄sertim cū epotū quoq; uinū urgeret. at ultimo loco
 regeuit lothis: nō mero uicta sed lusu fasta: & ex hoc
 duplex priapo datur explēda uoluptatis. occasio &
 nocturnæ tenebræ: et corpa dormiētia. Erat nox q̄
 tenebris celatura facin⁹ audacē iuuabat: un̄ & i li. ad
 chori Nox & amor uinūq; nihil moderabile suadēt.
 Illa pudore uacat liber amorq; metu. Corpa uicta so-
 pore: q̄si sōno correpta. VINO faciēte somnū: ipso
 epoto mero pp̄ fumositatē ex imo ad cerebrū ascen-
 dētē somnū cōcitatē. IACebāt diuersis locis: per di-
 uersa loca LOthis uicta: q̄a post oēs alios. FESSa: de-
 fatigata. Sicut erat fessa lusu: ita ut erat fessa: q̄a p̄ diē
 choreis & lusb⁹ icubuerat: nā bacchi festa lusu: risu-
 q; absoluunt. Q̄ Viciuit: geti se dedit. In herbosa hu-
 moi tellure graminea. SVb ramis acernis: sub acer
 arbore: & i hoc pudicitia: & cōtinētia illi⁹ ostēdit: nā
 nō aſi: sed post alios regeuit: nō epoto uino sicut cæ-
 teri: sed fessa lusu correpta sōno. SVRgit amās: na-
 ctus hāc noctis & soporis occasionē priapus surrexit
 & ne ahelaret sp̄m cōprimēs sine ullo strepitu ad eā delat⁹: se quoq; humi sternēs: eleuata ueste dormiētē ador-
 tus ē: rēq; agere cœpit. SVrgit amās: priapus. ET tenēs aiaz cōprimēs sp̄m: ne flatus aut ipa spiratio, sentiret.
 nā a v. u. o. o. euet⁹ ē. FERT furti: clā. VESTigia taciturna: q̄si sine ullo strepitu ne sentiret. Gradu: ipso icellu. SVspē-
 for: retēto DIGitis: q̄si sustinēs se erectū digitis tacit⁹ icedebat. VT tetigit: post q̄ attigit. CVbilia secreta: ab ali-
 is semota. NYmpaē niueæ: cādētis & pulchræ. CAuet ipse: priap⁹. NE sonet aura sui flatus: cauet ne spirādo &
 respirādo sp̄s eius sētias: & dormiētē excitet. ET iā librabat corp⁹ i herba finitima: p̄pinq; & uicta lothidi. LL-
 brabat dixit: q̄a leuiter sua ui seipm sustinēs: & apud illā sese collocabat. ide apd Luca. librati pondera cœli q̄si
 sua ui se sustinētis. Tñ illa lothis. ERat plēa multi soporis: nā altius & uehementius dormiebat: nec aliqd tētebat.
 GAudet amās. quod illa ita dormiet. ET tracto uelamine a pedibus: eleuata tunica illius ab imis pedibus: usq; ad
 optatū amoris faceslū. Cæperat ire ad sua uota: ad ea q̄ potissimū cupiebat: hoc ē ad optatos ex arbore legēdos
 fructus. FOELici uia: nā iā femur femori: & clauē seræ admouerat. FOELici dixit: nā dulcia & foelicia sunt q̄ furti
 surripunt. Sed nimū hic poeta lasciuuit. Ecce: erat iā uoti cōpos priapus: sed inopiato casu ab incoepo reuocat.
 Rudēs. n. asellus syllemi nympa excitaui. ECce: picula hæc plærūq; aliqd noui idicat: ecce asellus uector syllemi
 q̄ syllemū uehere sueuit: uector at uehēta: & iterdū q̄ uehif significat: ut alias & sæpe dixius & i æneide honora-
 tus ipse testat. RVdēs: ruditū emittēs. Rudere. n. asinog; ē: ut rugire leonū: ululare lupog;. EDidit: emisit. ORE
 sonos itēpestiuos: nō tpaneos: nō suo i tpe: & cū n̄ eēt ille pturbādus. NYmpaē lothis: nā nympa & nympaē
 dī. TErrita: duplici qdē cā: & asello rudēte & puiciā occupate priapo. COnsurgit & reiiicit priapū māibus: nā
 māibus e foemore foemur excussit: & illū lōge ab se ipulit. ET fugiēs cōcitat oē nem⁹: cōmouet & excitat cla-
 mor oēs q̄ i nemo erāt. AT de⁹: dixius bacchi festa lusb⁹ & risibus absoluuit: seruauit & hoc poeta: ut risu & io-
 co festa hæc absolueret & magno qdē artificio cū cām diis ridēdi dederit. patū uidētib⁹ ad oppugnāda oppida
 priapū. AT deus: priapus. Nimiū quoq;: nimiū ēt nūc cū reiectus. PARatus obicœna pte: hoc ē ipso erecto iguie

Omnibus ex illis lotide captus erat:
 Hæc cupit; hæc optat; solam suspirat in illam
 Signaq; dat nutu sollicitatq; notis:
 Fastus inest pulchris, sequiturq; supbia formā:
 Irrisum uultu despicit illa suo:
 Nox erat & uino somnū faciente iacebant:
 Corpora diuersis uicta sopore locis:
 Lothis in herbosa sub acernis ultima ramis:
 Sicut erat lusu fessa queiuit humo.
 Surgit amās animaq; tenens uestigia furtim
 Suspēso digitis fert taciturna gradu:
 Ut tetigit niueæ secreta cubilia nympaē:
 Ipse sui flatus ne sonet, aura cauet:
 Et iam finitima corpus librabat in herba:
 Illa tamen multi plena soporis erat:
 Gaudet: et a pedibus tracto uelamine uotū
 Ad sua foelici cæperat ire uia:
 Ecce rudens rauco syllemi uector asellus:
 Intempestiuos edidit ore sonos:
 Territa consurgit nympaē māibusq; priapū
 Reiiicit et fugiens concitat omne nemus
 At deus obscæna nimium quoq; parte parat⁹
 Omnibus ad lunæ lumina risus erat:
 Morte dedit pœnas autor clamoris: et hæc ē
 Helleſpontiaco uictima sacra deo!

ERat risus oib⁹ diis. q³ aderat: nā oibus risū mouit. AD lūna lu. cū p lucē lunæ uidere oēs possēt. MORte: ob illud facius q³ a nymphā excitat: a fellus maclat⁹ ē: & ide lapsaceni accepe morē asini priapo maclādi. AVctor. cl. a fellus syllemi rudēs: & q³ cā fuit: ut illa quoq³ territa clamaret. Dedit poe. mor supplicio affect⁹ ē. ET hęc u⁹ asini imolatio ē: GRata deo hel. priapo lapsaceno a lapsaco urbe q³ ē i littor hellepōti: i ora asiatica priapi patria: hellepōt⁹ dictus ab accasu Helles sororis Phryxi: fretū illd ē angustū ab ægeo i ppōtida: & ubi sūt illa angustia septē tmō stadiis Asia ab europa diuidētes: & illic a nob⁹ foelicio⁹ tpe sæpe cū turcis pugnatum est.

Inactæ fueratis aues solatia ruris

Assuetum siluis innocuumq³ genus:

Quæ facitis nidos: quæ plumis oua fouetis

Et facili dulces editis ore sonos:

Sed nil ista iuuat: q³ a linguæ crimen habetis

Diiq³ putant mentes uos aperire suas:

Nō tamē hoc falsū nā (diis ut pxima quæq³)

Nunc pēna ueras nunc datis ore notas:

Tuta diu uolucris proles tum deniq³ cæsa est

I ueruntq³ deos indicis exta suis:

Ergo sæpe suo coniunx abducta marito

Vritur in calidis alba columba focus:

plures sibi flores colligeret: & cupido alis adiutus uenerē suparet: peristera nymp⁹ accurrat: & adiuuādo Venerē supiorē efficit: indignatus cupido mutauit eā i aue quā græci pisterā appellāt. Venus at ut honore poenā miueret colubā i tutelā suā eē mādauit. Sed autore Seruio hæc auis pp⁹ frēq³ntē foetū & coitū Veneri cōsecrata ē cui maclat⁹ ut dixius Martialis. Ne uoles teneras præ duro dēte colūbas tradita sed gnidiæ sūt tibi sacra deæ. Ea dē auis & pauo amici sūt teste Plinio ut turtur & psitacus: merula & turdus: cornix & ardeola. Ouid. alibi: & uariis albæ iugū sæpe colūbæ. Viuit at anis octonis cū palūbos i guina tardātes ad tricesimū annū pueniāt & eo amplius adeo fructuosū ē Venerē detractare. Vnde quidā non improbat nostrum illud epigramma. Exhaurit uenas & lesbia uare crumenam: demens cui gemino sanguine constat amor.

CINTactæ fauitū iā fuerat i q³drupes. Sed adhuc hūanū genus ab auib⁹ manū cōtinuerat: q³ & ruriculis magno eēnt solatio: & i siluis uersatæ nocerēt nemini: q³ nidificāt pariūt & enutriūt foetū: replētq³ oīa cantu sua uisissimo: i quo nō mediocris ē eaz⁹ cōmēdatio: & ab inocētia. & ab industria: & a uoluptate: quā oibus cōferūt nihil tñ ista p⁹fuere: q³ cū altius datū sit illis euolār: putarūt dii sua de rebus hūanis cōsilia ab auib⁹ & percipi & mortalibus quoq³ referri: q³ tūc dēphēlū: cū tā ab eaz⁹ garritu: quā ab aspectu moralibus futura p⁹nūciarēt. tūc deniq³ ea rōne cōepe: & ipse diis supis imolari. O Aues sue. itactæ: q³si a nemine diis ipis imolatæ. SOLatia ruris p⁹ appositioe: q³ ruriculis solatia p⁹betis. GENus assuetū siluis: & inocuū uos aialiū genus siluas icolētū: & nulli noxiū. QVæ fa. ni. q³ nō alioz ope: sed domūculas uobis uos ipæ fabricatis. ET fouetis oua plumis: icubatis ouis: & i his cōceptū fouetis: & editū pullū enutritis. ET editis: emitittis aut effūditis. ORE facili: ore benigno. DVLces sonos: cātus suauis. Sed ista: a q³bus cōmēdationē laudēq³ meremini. Nil iuuat: nulla ex pte p⁹sunt. QVIA hētis crimē linguæ: q³ a estis paulo loq³tiores. ET dii putāt uos apire mētes suas: putāt dii uos archana eoz⁹ cōsilia referre q³ diuina mēte cōcepit. NEC tñ hoc ē falsū: sed ueq³ q³ apitis deoz⁹ mēte. Nā ut q³ pxima diis: ut quæq³ uesti: ē diis p⁹pingor q³ cæteræ aiantes: cū uos aerea & illi coelū colāt. NVnc datis ueras notas: uera futura roz⁹ signa. PENna: uolatu. NVnc ore: garritu: sic auspiciū & garritū exp⁹ssit: de quo supius. Sūt aut aues aut p⁹petes: aut oscines illæ uolatu: hæc cātu futura p⁹nūciāt. PROles uolucz⁹ tuta diu: ipæ aues: q³ diu fuerāt ab insidiis tutæ. TVnc deniq³ cæsa: tūc tadē imolata: cū ab ipis auguria captare cōpissēt hoīes. Auguria ex auib⁹ primū inuenisse Carrā ondit Pli. a quo Carria appellata. Adicisse ex cæteris aiantibus Orpheū Haruspiciā dicit: & Delphū igni spicā: & Amphiarāū auspiciā auiū. Sed Tyrresæ Thebāo interpretatio oītoz⁹ ascribit: Sōnioz⁹ uero Amphitriōi. EXta sui indicis iestina auiū deoz⁹ mētes indicatiū. I Uerūt: delectarūt deos: q³ placuit imolatio auiū. ERgo sæpe. ob eā cām quā rettulimus maclari cōepunt aues imolata quoq³ ē colūba: q³ eo grauius eē debuit: q³ mite aial & felle carēs. Adde q³ syri colūbā p⁹ dea colūt: ut Diodo. inq³ cū fabulēt q³ Semiramidē in colūbā fuisse cōuersam: hoc tñ illi nō p⁹dest. Adde & aliā rōnē. Dicūt. n. aliq³ ut Iginus testis ē pisces in euphrate amne ouū inuentū in siccū deiecit: & inde colūbam exisse: quæ uenus credita est. quā uolitare per urbes syroz⁹ ferunt: a cuius uolatu futura captant haruspices. Ergo p⁹pter eam causam. ut est illud Virgi. in. vi. ænei. illius ergo uenimus. i. causa illius. ALba columba cōiunx: quæ uelut coniugii fidem nō uiolant: Cōmunemq³ seruant domum: nisi celex aut uidua domū nō relinquit: & imperiosos mares subinde ēt iniquos ferunt: quippe cū suspicio est adulterii: quis natura non sit. S/Epe abducta: abstracta. SVO marito: a suo columbo. VRI TVR. & immolatur: & torretur: seu crematur. IN calidis focus: ad ignem focus pro loco ubi sit ignis. & pro aris. & p⁹ ipso igne ponitur. Fit n. ex columba holocaustum. Dicimus n. holocaustum uictimā: quæ tota aduritur: & q³ mul ta de ratione horum sacrorum dicenda erant referuimus in hunc locum in quo de bestiarum simul. &

ANT.

FAN.

Cur au es

maclā nē

Præpe-

tes aues

Oscines

aues

Auguria

ex auib⁹

Carasa

quo

Caria

Colūba

maclatur

ueneri

Peristere

mutatio i

columbā

Cur colū

be sūt con

secratae

ueneri.

PAV.

MAR.

uolatiliū immolatiōe diceremus Appolo de cultu & sacrificiis deoz sic per responsa homines instituit. Hæc age qui nutu diuorum ingressus amice. Huius iter uitæ mactanda est hostia cunctis. Multa deis: seu qui terrâ: seu q mare uastū. Aera seu qui habitant latū: seu qui æthera: seu qui alta colūt cœli: seu qui infima regna barathri. Quæ quibus obseruanda modis sint singula dicam. **T**V me mori cōscripta: animo mea dicta teneto **T**ERna qdē diuis cœlestibus hostia: & ipsa candida mactanda ē terna & terrestribus: atq;. Atra eadē gaudent porro et capiuntur apertis Terrestris aris: foueas cū numina contra. Expositant atro imbutas inferna cruore. **N**EC placeat: nisi quæ terræ mandet humana Hostia: mel uero nymphæ: atq; lingueta uina: offerri lætāt: at ignē accendier aris: **Q**Væ circūuolitant terram sibi numina quærūt. **I**Mponiq; atrū corpus: tum thura: simulq; Inuicier salas fruges: & dulcia liba. **H**ÆC facito: ueq; qbus est data cura pfundi: His ipso semp fer sacra in litore. totū proicietq; in fluctus aial: cœlestibus aut Extremas reddes partes: atq; igne cremabis. **Q**Uod super est pponetibi dapibusq; reserua. **S**Vdet odoratis crassiq; uaporibus aer. Hoc aut apollinis oraculū Porphyrī i libris responforū ita exponit. **C**Vm igif & terrestres: & inferni dii sint: oib; istis atras qdrupes offerēdas iubet. Modus aut differt: nā terrestrib; qdē sup aras. infernis aut i foueis mactādas eē hostias pcepit. **A**ERis aut uolatilia dicit offerēda corporib;: holocaustis: & sanguine ad arā circūducto: uolatilia ēt marinis. sed uina in fluctibus proicere mandat ita oibus diis pter quā terrestribus uolatilia imolari possūt. **S**ED maritus solūmodo nigri coloris uolatilia. Quare cæteris alba offerenda sūt. **C**Ælestibus uero & æthereis bestiarū: quas albas esse uult extremitates ait cōseruādas: reliquas aut partes comedēdas. **E**Xhis. n. solūmodo comedē oportet. Ex aliis uero minime. **I**TA quadrupes & terrestres terrestribus sacrificande sūt. Simili nāq; simile gaudet. Ouis porro terrestre animal est: & iccirco Cereri gratissimū atra uero: qa & terra naturaliter tenebrosa. **T**RES autē simul: quoniam terrestris corpis tria sūt lymbola & sup aras terrestribus: quoniā super terrā uersant. **C**ÆTERis uero diis iccirco uolatilia sūt offerēda: quoniā uniuersi mouent. In motu. n. semp maris aqua est cuius atra sunt hostie: quoniā & ceruleus color aquarū. Alba uero aeris. Lucis enim receptiuus aer est. cœlestibus aut atq; ætheris extremitates dat cōsecrandas: quoniā leuiore corpore sunt: quorū sacrificiis cōmunicare oportet: qa cum alii dii arcere mala soleant: cœlestes bona nobis largiunt. Hæc ille. Sed in eo libro: quem de abstinendo a carnibus animalium cōscripsit nihil sacrificandum. neq; cædendū censet. **A**fferitq; nō eē deos illos: qui cæde aialium gaudent. **S**CÆlestissimā enim esse brutorū ēt aialium cædem: & abominabile nō solū deo primo uerū ēt cœlestibus & diuinis uirtutibus. Sed hæc hæcenus: ad rē nostrā redeāus: **C**EDif igif: & adurif columba. Nam diis aeres imolat: qa ueneri: cuius sedes est in tertio circulo. **I**nfra solē. n. ambit: ut Plinius iquit Ingens sidus appellatū ueneris alterno meatu uagū. ipsiq; cognominibus emulū solis: ac lunæ pueniens quippe & añ matutinū exoriens luciferi nomē accipit: ut sol alter diemq; maturas. cōtra ab occasu resurgēs nuncupat uesper: ut progans lucem. uicemq; lunæ reddens: sed de hoc alias. **S**acrificat igitur ueneri columba: pter ea q animal ē nimium salax: & corpore holocausto: hoc est toto adusto.

ANTO. **N**EC defensa iuuat capitolia quo mirus anser.

FAN. **D**ET iecur in lances Inache laute tuas Honor qdem

Anser Ina anseribus olim exhibitus est a romanis q censores

eorū cibaria iprimis locare cōsueuerūt & argenteus

anser in capitolio positus est in memoriā eius q clangore suo gallis per ardua obrepētibus canū silentio.

M Manillū arcē tenentē excitauit. Nō adeo tamē

huic aui pfuit uigil cura a capitolio ut ait Ply testata de

fenfio. ut in sacris expers cædis fuerit eū eius iecur detur inacho cui deo fluminis argiuorū recte aui mactat q

aquis gaudet. Eū aut Lautū dicit poeta q anseris iecore delectet qd inter lautissima cibaria olim habebat. **V**n

de ait Ply. nō sine cā eē in qōne qs primus tētū bonū iuerit. Scipio an Metellus uir consularis: an. M. Sessius

egues Romanus iecur in extis primū locū obtinet. unde p iecur exta iterdū accipimus qd cū distabuit in coquē

do monstrū dicit autore Festo. Sūt qui legāt. **D**et iecur in lāces inachi uacca tuas: qd magis placet: cū apud Hero

dotū iuenerim ægyptios sacerdotes olim solitos anserinis ac bubulis carnibus uesci: a qbus Isis colit qua quidā

uolūt lunā eē: ut Inerāt lunaria fronti cornua. Anser aut eius tps qd est lune ppriū i noctis silentiū turbat. Eius

auis iecur fertilibus in magnā amplitudinē crescit exemptūq; lacte molso auget: lingua uero in cibo uel potiōe

sumpta mulierū libidinē mouere dicit: Sane io inachi argiuorū regis filia a quo fluuius nomē accepit a phœni

cibus rapta est: ut Herodoto placet atq; in egyptū adducta. Eā poetæ fabulant i uaccā fuisse cōuersam. Nota ē

fabula. Post mortē Isis appellata est atq; habita ægypti genius auctore Seruio: ubi eius simulacrū sistrum dex

tra tenēs ac sinistra titulā bubulis pditum cornibus fuit quē admodū lo græci describūt. Habuit aut replū i urbe

Bufuri q in medio delta ægypti sita ē ubi ei rem diuinā aq & igni iprimis faciebant in monumentū nauigatiōis

q lo in ægyptū delata est. Quā ob cām factū existimo ut anser Isidi mactaret qui aquis gaudere cōsueuit. Hæc

deā nōnulli Lunā esse uolūt ut diximus supra: alii cererē: alii terram: cuius sacra Romā trāslata sūt ubi iuxta cam

pū martiū adē hūit. Iuena. Antiquoq; pxima surgit ouili. Luca. nos in templa tuā Romanā accepimus Isin.

Propertius: **A**tq; utinā nilo peat q sacra repente Misit matronis inachis auloniis. Eius sacerdotes & baculo quē

Sistrū appellabāt. ut quibusdā placet & lineis uestibus utebant: un linigeri dicti sūt: ac tertio quoq; die. tonde

bant. **N**OCTe deæ noctis cristatus cædit ales. Gallus Nocti deæ noctis noctu mactat: qa cantu suo diem nocti

cōtrariū pñunciat atq; ut inquit Ply. solis ortum nō patif incautis obrepere.

PAV.
MAR.

NEC defensa Inacho anser mactat. Nectutat ratio illius uigilia: q capitolii tutat ē noctu senonibus gallis capitolii ascendētibus: oppsis sōno custodibus. & ipsis canibus: cū clāgorē edidisset: romanis excitatis: pulsi sūt

Nec defensa iuuat capitolia quo minus anser

Det iecur in lances inache laute tuas:

Nocte deæ noctis cristatus cæditur ales

Quod tepidum uigili prouocet ore diem:

119c

sagittarii: quod eodem tedit: quo & ratio caesaris nā p̄uentis in zodiaco: posterior illa pars sagittarii iuncta est capri
 corno: & tertia illius facies erit huius prima. Sic & eodem tpe: & cosmice oriet delphin. Qui ut idē iginus inqt n̄
 lōge ab aqla signo figuratū icurnatiōe caudae nouissimae tāgit eqnoctialis circuli circūductionē. Capite ppe cō
 iungēs eq pegasi rostrū exorif cū sagittarii posteriore pte. Occidit at cū uirgo exorta ē a capite collocatū inter
 sidera. Eratothenes inqt a neptūno: cū nuptias amphitritē ad atlantē usq; fugiēt et delphin missus allexisset. &
 mitē ad neptūnū, pduxisset. Glosthenes at unū fuisse ait ex tyrenis nautis: q bacchū trāsferri uolētē naxoni: p̄di
 turierāt: & idē in delphinos cōuersi ī rei memoriā a baccho sideribus annumeratū. Alii dicūt illū fuisse q ex si
 culo mari ī tenagē Ariona cytharedū trāsuevit. Cuius rei historiā ī sequēti libro lati⁹ referemus. **IN T** Era: dum
 hāc refero: aut dū ī his imoror. **DEL** phin: p appositionē. **CL** Arū sidus tol. sup æquora: attollit sup ipsa maria
 q̄a orif. **ET** exirit: apit: & eleuat. **OR** A patriis uadis: ab ipso mari patrio. **POST** Era q̄rto. id. ianu. hoc ē. x. die.
 ianu. media ps hyemis erat exacta: aliq id eē dicūt pridie nonas. alii. vi. calē. febru. **POST** Era lux: sequens dies.
S NAT hye. me. dif. hoc ē dīsternat ipsam hyemē bipartitā. **Q** VAE supabit: ps illa hyemis q̄ adhuc restat
EST aq̄ p̄terita: q̄a tm̄ p̄terit: q̄tum superit. **PR** Oxima. iiii. id. ianu. festū erit Carmētis nymphæ fatidicæ ma
 tris Euādri de q̄ paulopost. **PR** Oxima aurora. i. dies sequēs: aut ora. n. diē refert. **REL** icto ti. quē fingūt er⁹ fuis
 se uige: & hoc qd̄ oriētē uersus: & in æthiopiā usq; militauit ut Diodo. tradit. **RES** p̄ciet factū p̄tōficale: qd̄ p̄tō
 fifices faciāt: maiorisq; erat ueneratōis p̄tōficale: quā aliq; sacerdotū. **DE** AE ar. Carmētis: q̄ ex arcadia ī ita
 liā cū euādri filio uenit. **TE** quoq; eodē die: hoc ē. iiii. id. ianu. dedicatū ē tēplū luturnæ nymphæ sororis **T**urni
 in cāpo martio: apud ductū aq̄ uirginis. **E** AD ē lux: idē dies quo erūt festa Carmētis. **R** EC̄ EPit te quoq; : te et
O SOROR tur. q̄a ea die dedicata sūt tibi tēpla: de luturna plura hēs apud Vir. & plura nos ī fine hui⁹ primi
 libri & in secūdo quoq; dicem⁹. **H** IC ubi cāpus martius: cui⁹ supra meminimus. **O** Bif: circūfundit. **A** Q̄ V A.
 uirginea: hāc aquā. **M** AGRIPPA: ut Frōtinus testis ē in libro de aq̄ ductis us post annū. xiii. quā iuliā abduxer
 rat in urbē pduxit in agro lucullāo collectā. Virgo appellata ē qd̄ q̄rēbus aquā militibus puella uirgūcula q̄sdā
 uenas mōstrauit: q̄s sequuti q̄ foderāt ingētē aq̄ modū inuenerūt: adicula fonti appōsitā hāc uirginē dictā ondit
Cōcipif uia collatina ad militariū octauū palustribus locis. Ply. th̄ inqt. **M**. Agrippa & uirginē adduxit ab octauū
 lapidis diuerticulo ad duo milia pas. uia p̄nestina. **V** NDE petā: dubitare ut poeta un̄ petat rōnē carmentaliō
 rū: cū sint ab hoīum memoria remota Carmētis igit̄ nymphæ opē implorat q̄ a carmine ita fuerit appellata.
S ED de hoc suo loco agetur. **V** NDE a q̄bus fastoz; libris: aut annalibus: aut a quo. **P** ETAM causas: originem
 & rōnē. **H** OR um sacrorū q̄ a pontificibus Carmēti fiunt. **E** T M Orem consuetudinē: seu unde ipse mos ha
 buerit initiū. **Q** VIS dirigit mea uela: per translationē a nautis. i. q̄s dirigit ingenium meū. **I** N M E d̄ o freto in
 medio mari: quasi in tam ardua materia: & quæ mihi incognita. **M** O N E: instrue: me tu.

ANT.
FAN.
 Nicostrata uel car
 mentis.
 Carmētis
 noīs, ori
 go
 Cur m̄ses
 carmētisa
 crificabāt
 & adē cō
 struxerūt.
 Carmētis
 filia mer
 curii.
 Arcades
 ante luna
 res
 Arcadia.

CIPSA mone quæ nomē habes a carn̄ te dictū. Ni
 costratā inuocat Euādri marrē: q̄ a carminibus uati
 cinabaf: Carmētis dicta ē ut q̄busdā placet licet Plu
 tar. in q̄nibus tradat nō carmēti carmina nomē idī
 disse sed ab ea potius accepisse q̄ diuino spiritu affla
 ta uersu oracula edebat. Ea Themis uocata ē & ab ali
 qb⁹ Nicostrata: posteaq; mutato noīe carmētis: quaz;
 nōnulli fatū siue sortē eē putauerūt.

Ipsa mone quæ nomē habes a carmine ductū
 Propositoq; faue ne tuus erret honos: *Antiphia*
 Orta prior luna (de se si creditur illi)
 A magno tellus arcade nomen habet:

Dicta at Carmētis credit̄ q̄si mēte carēs qd̄ spiritu afflata furere atq; īsanire uideret: cui p̄creationis ḡfa ma
 tres rē diuinā faciebāt q̄ senatuscōsul̄to p̄hibitæ uehiculis uti cōspirasse ī er se dicunt̄ ne qua eaz; cōciperet ne
 ue pareret atq; ita uiros ulciscerēt qb⁹ coactis mutare sn̄iam cū pueri fœliciter nascerēt̄ matres carmētis adē
 cōstruxerūt. Hanc Diony. scribit Euādri matrē e Mercurio fuisse & annis. lx. añ res troianas ī italiā uenisse: ubi
 ut qdā dicūt Euander pulsus ab originibus eo loca tenuit in q̄bus Roma est. Quare autor in re uetustissima pe
 rite numinis auxiliū iuocat sc̄dm̄ illd̄ Horatii. Nec deus iterit nisi dignus uindice. nodus iciderit. Sic Virg. i. vii.
 æn. Nūc age q̄ reges erato q̄ tpa rex Quis latio at̄quo fuerit stat⁹ aduena classē Cū primū ausoniis exercit⁹
 appulit oris. Expediā & priæ reuocabo exordia pugnae. Tu at tu diua mone. **OR** TA pri. lu. (de se si credit̄
 ulli) A magno tellus arcade nomē hēt. Arcades oli ausi sūt atelunares se dicere & solos se nobiles p̄dicare. Vñ
 a græcis πρωτοίρινοι uocāt̄ ex quo factū putat̄ ut apud Romanos q̄ nobilitate p̄stabāt lunulas in calceis fer
 rēt. Mos at fuit græciæ populis in alienas ire terras quas fertiles eē cognouerāt & eas habitare pulsus uetēribus
 incolis. Sed qm̄ soli arcades ob sterilitatē agroz; pulsī nō sunt: id se uetustate ac nobilitate cæteris p̄stare dixe
 rūt. Vñ illud est Senecæ in Hippolyto: Aut te stellifero despiciēs polo sidus post ueteres arcades editū currus
 nō poterit flectere cādidos. Et Strabo Geographus gentes inqt arcadiæ azanes atq; parrasii cæteriq; eiusdem
 generis græcā nationē uetustate p̄stare credūt. Herodotus septē inqt gētes Peloponensum incolere Achæos.
 Doriēses ætolos. Dryopes Lemnios. Arcades & Cynurios: quarū duas tm̄ ait indigenas eūdem quē olim te
 nuerūt locū habitare Arcades uidelicet & Cynurios. Alii Arcades dicūt cum soli diluuiū supfuisse postq̄ aq̄
 subsederūt e spelūcis egressos existimasse oīa diluuiū fuisse cōsumpta: cūq; lunam postea intuerēt & eam tunc
 natā & se añ illā genitos credidisse. Quā ob cām eos fuerūt aliqñ de antiq̄tate certasse cū Phrygibus itaq; sin
 gulos cū singulis nutricibus clauerūt quibus nutricibus linguas ademerāt ut experirent̄ utrum uox inata esset
 an doceretur: & si eēt innata quæ illa esset Phrygum an arcadū: p̄ductos aut̄ pueros uerbum locutos esse aiunt
 cuius significatione Phrygum lingua panis intelligitur. Quare cognitū est arcades non esse primogenas.
 Eos diuinum oraculum ut ait Plutar. Glandiphagos appellauit qui ideo de arboribus nati dicuntur q̄ ante usū
 casarum homines aut cauas arbores aut speluncas habitabant: quumq; inde egredierentur ut suam educerent

sobolem existimati sunt ex arboribus procreati. Quare ait Statius in.iiii.thebaidos. Quercus laurique ferēbant dura puerperia populoscq; umbrosa creauit fraxinus & foeta uiridis puer excidit orno. Est at Arcadia in media pe-
 lopōneso dicta ab arcade iouis & themistus filio uel callistus de quo Naso alibi. Et iā puer arcas (idipsum idoluit i uno) fuerat de pellice natus. In hac regiōe aptissima equis & asinis equarum suppositoribus pasua sunt. Vnde Iuue. Stultumq; obtusi ingenti iuuenem arcadicum uocat.

CLIPSA quæ habes nomē ductū: p' deductū: hoc ē deriuatū. A CARMIE: quæ a carmine Carmētis appellaris. ET Faue p'posito: mihi q' p'posui scribere ad originē tuæ celebritatis. De carmēti ita Diony. antiquitatū roma-
 naze scriptor. Cū multos rettulit e græcis q' i italiā uenerūt hæc subdit. Post n̄ multū tps alia classis græca: ad hæc loca italiæ appellit. Annis. lx. añ res troianas: ut romāi ipsi dicūt: ex pallatio urbe arcadica exurgēs duce pietio nis Euandro Mercurii credito: & nymphæ cuiusdā arcadiæ incolæ: quā græci Themim eē dicūt deiq; paciētē: & fatidicam demōstrāt. Qui uero romanas cōscripserūt origies lingua eā patria Carmētū noiant. Esset at ipsi nym-
 phæ nomē sērmōe græco Thespiodos. Odos. n. romāi dicūt carmia. Hæc at dicūt diuino spiritu detētā: & uetura populo solitā esse carmine p'dicere. Et Plu. lvi. p'blemate themi uocari asserit: aut quēadmodū aliq' nicostrate & p'sequit: quoniā uersibus oracula ederet carmētum mutato noie uocauerūt. Nā τὰ ἄλλα ῥωμαῖοι καρμῖα ἀπὸ τῆς ῥωμαῖοις καλεῖται: hoc ē fortē. & fatū carmētum putēt: & ob eā rē matres rē diuinā facere Est aut nois uera rō uo rē p'ntē uen d'ia τὰ ἄλλα ῥωμαῖοι καλεῖται. i. mēte priuata p' afflatiōes: Nō carmēti nomē carmi ididerūt. Sed ab ea po-
 tius acceperūt. Diuino nāq; spiritu afflata uerso ac metro oracula edebat: i uita Romuli nōnulli iqt arcadis eua dri matrē fuisse arbitrāt rex futuraz; admonitricē: q' phœbo dedicata carmib⁹ oracula significabat. Vñ dicta ē carmēta: nā nicostrate ei græce nomē fuit. Quidā uero carmēte nomē alio pacto interpretant: quod quasi careat mente carmēta dicta fuerit: ut solebat his euenire: quæ apollinis numine debacchabantur.

PAV.)
MAR.

Hic fuit euander qui quanq; clarus utroq;
 Nobilior sacrae sanguine matris erat:
 Quæ simul æthereos animo cōceperat ignes
 Ore dabat pleno carmia uera dei:
 Dixerat hæc nato motus instare sibiq; *fulgentē*
 Multaq; præterea tempore nacta fidem:
 Nam iuuenis nimium uera cū matre fugatus
 Deserit arcadiam parrhasiumq; larem;
et p'ntē uen d'ia

CHINC fuit euader qui q̄q; clarus utroq;. Nobilior sacre sanguine m̄ris erat. Euader arcas fuit quē alii mer-
 curii alii pallātis filiiu crediderūt. Et mater carmētis p' dixit fore dissensionē ac seditionē; i patria suasitq; ut dimissa arcadia i italiā se cōuertit. Erat. n. nō nympa ut inqt Seruius Sed uaticinatrix. Vñ illud est Sili: Af pice carmētis gressus euādria mater. Hæc fuit & no-
 stros tenuit p'saga labores. Euander igif in italiā uenit cōseditq; i mōte palatino ubi fundasse dicif oppidum Pallateū. Sūt tñ q' euadrū tradūt 'ex arcadia discessisse q' patrem per imprudentiam occidisset: quibus Qui-
 dius astipulatur hoc loco.

ANT.
FAN.
Euander

Pallanteū

corū oium sunt: q' ut Eustathius inqt p' mediā pelopōnesum cōuexā terrā habitāt sub erimātho mōte: dictaq; est arcadia regio: ut multi uolūt ab arcade iouis & Calistus filio ut Eusta. ipse ab arcade filio iouis. & Themistus. Ar-
 cade scq; ipsi ob summā uetustatē: ἄρκωσ ἐλῖοι: hoc est antelunares dicti sunt q' fuere anteq; luna esset. Datur lo-
 tus huic rei quod cacumina montiū habitātes soli diluuiū superfluere: & per antra latitantes: ubi aqua refederat egressi: credētes: oīa diluuiū fuisse imersa. serenitatē coeli lunāq; postea spectantes: & ea tūc nouissime facta arbi-
 trātes seu prius factos esse: seu natos dixerūt: & Strabo arcades superare oēm græciā antiquitatē testat. Tellus p' metonimiā nā qd tenet p' eo quod renef: hoc ē gens: quæ in ea tellure arcadica est orta prius. LVNA. quæ prius nata est quā luna. Si creditur ulli de se: si cui est adhibenda fides de rebus suis referēti: quasi nata prior luna si illi credēdū est: Habet nomē a magno arcade: denominat arcadia ab arcade Iouis & Themistius: aut Calistus. Sed de Calistone & filio relatis in coelū dicemus inferius. Vex arcadia ut Eustathius asserit noīata est aliquando pe-
 lasgia: aliquando parrasia: aliquando lyconia: aliquando gigantis: aliquando a zania. HINC: ex arcadia. FVIT euander: quem diximus Carmentis filium. QVI q̄q; clarus: licet esset illustris. VTR Oq; sanguine: materno & paterno creditus ē filius mercurii ex carmēti. Vnde & in æneid. Vobis mercurius pater. Alii dixere filium Pal-
 lantis: pronepotis illius magna pallantis regis arcadiæ: cuius filia Cryse nupsit Dardano: ex qua dyamāta genuit: qui successit auo materno. Sed de his in quarto dicemus ERAT T Amen nobilior sanguine sacrae matris: no-
 bilior erat materno genere: quoniā illa nympa: & sacra: & fatidica erat: & honores diuinos assequuta: etiam ex eo q' arcades aiūt Carmētum filiā fuisse pallātis filii primi licaonis: & palladis cōtubernalē. Ferūt. n. Iouē palla-
 da educandam pallāti dedisse. QVAE: carmētis: SIMVL postq;. CONCeperat aīo æthereos ignes cœlestes & diuinos spiritus. Cū altius cogitatiōe i coelū elata hauisset diuinā mētē ut uaticinātes solent: ut est illud agitan-
 te calescimus illo. Dabat uera carmina: dabat responsa & oracula carminibus. ORE pleno dei: pleno numinis appollinei: nam ut ex Plutarcho diximus phœbo dedicata carminibus uera prædicebat. DIXERat: iter cæ-
 tera q' illa uera p'dixerat: hoc Euādrio filio dixit iminere sibi tumultus & seditionē in populo: qua rōne esset a pa-
 tria fugiendū: quod exitu cōprobatū. SED solabat eum parens: quod in italiā esset sedem habiturus quo ille pa-
 rata classe uenit. Diony. ait Euandri classem ex arcadia nō publico consensu missā: Sed dissedente populo in-
 ferio rem partem ultro excessisse contigisse autem eo tempore esse regem aboriginum. Fanuz; Marris pronepo-
 tē. qui cū multa charitate arcades suscepit: ded itq; agri portione: q̄tā uoluerūt. Arcadesq; Carmēti diuina aperic-
 te collē elegisse: uicū extruxisse: nomēq; iposuisse pallantium a metropoli eorū in arcadia. Eustathius aliter sentit. Nam ubi tyrrhenoz; meminit: ita de his subdit. In tyrrhenis sunt pelasgi: qui p' paupertatē illuc aliqñ uenerūt
 acylene ex arcadia euandro quodam eorum duce. Regnante autem in arcadia Agamede Stymphalio. Hic

PAV.
MAR.

ut dicunt fatidice matris sue populū cōgregans in italiam uenit ibiq; quiebit. Pani tēplum dedicans: collem mtr
niit: pallentiūq; nominauit a pallente filio: quē extinctū in uertice ipsius collis sepeliit. Vñ ēt nūc latini regum di
gna loca palatiū uocāt per detractiōē duarū liquidarū. Et rogius inqt euādri arcadiæ regē: a Pallante urbe descē
dentē in italiā cū mediocri turba populorū uenisse. Faunūq; & agrū: & mōtem benigne cōcessisse. Et quoniā pal
lantiū & pallatiū attigimus: de eo quoq; differamus: quoniā alii aliter dicūt. Varro dictū ostendit palatium: quod
pallātes cū euandro uenerūt: qui ēt palatini & aborigines ex agro rheatino: qui appellatur pallarium: tibi consede
runt. Sed hoc alii a palatia latini putarūt. Eundē hunc locū a pecore dictū putent qdā: itaq; Neuius balatiū appel
lat. Pōpeius uero ita inquit Palatiū. i. mons Romæ appellatus est: quod ibi pecus pascēs balare cōsueuit. Vel qd
pallare. i. errare pecudes solerēt: uel quod ibi Hyperborei filia Pallanto habitauerit: quæ ex hercule Latinū pepe
rit. Alii eundē: quod Pallas sepultue sit existimāt appellari. Nec p̄tereundus silentio Cyrillus autor græcus: q sic
inquit Pallatium nomē inuenit ex hoc in mōte palatino ubi Faustulus habitauerat Romuli nutritus postea Cæ
sar Augustus habet domiciliū: & inibi quoq; p̄torium. Et propterea ēt: si alibi diuersatur imperator: ei loco nō
mē pelatii habuit. SED ad rem redeamus. DIXERat hæc: Carmētis. INSTARE motus nato: iminere filio Euā
dro tumultus & cōmōtiones: seu seditionē: ut ex historia ēt habet: & sibi matri. Præterea & multa alia. s. p̄dixit.
NACta fidē tpe: q̄ fortita sūt effectū. Nā fuere postea uera. Nā iuuenis. Euander fugatus dissensionē: & seditione
ciuili. CVM matre nimīū uera: ut est illud in Heroidi. Ah nimium misere uates mihi uera fuisti. DESERit arca
diam patriā regionē. ET Larē: domū ppriā. PAR rasiū: arcadicū. Nam ut ostēdimus parrasta dicta ē. Arcadia.

ANT. C̄CVI genitrix flēti fortia uiriliter inqt (Siste p̄cor
FAN. lachrymas) ista ferenda tibi ē: propositio est in q̄ ma
ter filiū admonet dicēs fortunā aduersam magno ac
uirili esse animo tolerādā: ut quicq; erit superāda om
nis fortuna ferēda ē. Sed illud siste præcor lachrymas
p̄ interpositionē legendum est. Confirmatur autem
hæc propositio ratione: & deinde ut minuatur dolor
Euandri. subiiciuntur exēpla & uulgatissima illa sentē
tia. Omne solum forti patria ē. Sed deus: uel fatum Io
uis. n. uerba fata sunt. uel quicunq; deus offensus parr
cidio: Cadm⁹ i aonia constitit exul humo: Ageno rex
Cadmus phoeniciæ iussit cadmo ut quæreret sororē europā le
ge impia ut nō reuertere nisi ea inuenta: qua diu fru
stra quæsit Cadmus exul in boetiam uenit ubi the
bas ædificasse dicitur.

PAV. C̄CVI genitrix: uerba hæc carmētis quibus mœren
MAR. tem filium quoniā patria pellere artificiosissime cōsolat. & quāq; diximus: dissidete populo pulsum: tamē ex no
stris sunt qui dicant ideo fugatum q̄ patrem inscius interemisset hoc interpres. Virgiliū testat honoratus. Idem
ostendere uelle poeta uidet. Nā & eo tendūt matris argumēta: nō scelere eum deliquisse Prima tamen argumen
tatio hæc ē ad dolorē illius leniēdū noli lachrymari: accidit ratio: quia forti aīo debes aduersam sortē ferre. AC
CEDit confirmatio: quoniā uolebāt fata: quoq; nolūtati reluctari nemo pōt: Deinde est alia consolationis effica
cior ratio ideo mœrere nō debes: quia nō tuo scelere pulsus: sed uoluntate numinis tua imprudentia læsi. C̄VLa
euandro. FLEnti: cum fugeret. GENitrix: Carmentis mater inquit. SISTE lachrymas: quasi noli lachrymari.
ISTA fortuna: quæ est nunc tibi aduersa: aut ista calamitas quā tibi intulit fortuna. EST ferenda tibi: toleran
da a te. VIR lliter: fort: atq; constāti animo: ut uirū decet Illud. n. ad laudem spectat fortitudinis: æquo animo
tolerare aduersa. SIC erat in fatis: ita ab initio fatali necessitate datū erat: ut effugere nullo modo posses. NEC
tua culpa fugauit te: quasi tu sine crimine & culpa facti es pulsus. quia imprudēter deliquisti: nō ergo tuū crimē te
pepult. Sed deus ipsa dei uolūtas: quod etiā ad fatū potes referre. Nam dicunt fatum quod dii fantur: & deorū
uoluntatē. Ci. tamen sic definit fatum id appello: quod græci hemarr: enem dicūt: hoc est ordinē seriemq; causa
rum cum causa causam ex se gignat: ea est ex omni æternitate ueritas fluens sempiterna PVLsus es urbe: pallatio
patria. DEO offenso: quem non culpa: sed imprudentia offendit: aut offenso irato domui & tibi. NEC meriti
alia argumentatio qua ostendit illa leuiores: quæ sine culpa eius inferuntur ratio quia magnum est: non delinque
re scelere Confirmatio quasi ex prouerbio sumpta: nam quicquid agunt homines intentio iudicat omnes. Dein
de exornatio ab exemplis: quæ etiam uehementia sunt ad suadendum. NEC pateris pœnam meriti. quasi nō ple
steris exilio tuo delicto: quod Mœreris. Sed iram numinis. pateris quod habes iratum numen. EST aliquid: q̄st
non parum est immo ad utilitatem redundabit. ABESSE crimen: facti uoluntatem peccandi. A TANTis ma
lis: quæ potius in fata aut in deos referātur. qui in merita hominum. VT Sua mea est cuiq; conscia: quasi ut unus
quisq; est conscius sui ipsius: siue bonæ: siue alienæ uoluntatis: siue sceleris: siue officii. ITA concipit intra pecto
ra: in animo suo. PRO fato suo: pro eo quod deliquit. siue uolens siue inscius: & SPEM futurorū commodorū.
ET METum incōmodorū: nā si alioquin pius imprudentia peccauit potest bene sperare. Si autem scelere. male
sperandum est. NEC ta. ut ab exemplis quoq; moueat: nō eū esse primū inquit: q̄ talia mala ptulerit: sed heroes
multi ut illud asserere uideat. quo est in meta. neq; n. fortuna quærenda ista tua est similes: aliorū respice casus.
Mitius ista ferēs NEC tñ mœres: non tu doles aut luges. VT Primus passus talia: ueluti si primus esses qui i ta
lem incidere exilii calamitatem. ISTA procella: calamitosum exilium. OBRV it immergit & est translatio a tē
pestate: qua sit naufragium. INGENtes uiros: quasi magnos heroes.

Cui genitrix flenti fortuna uiriliter inquit.
(Siste p̄cor lachrymas) ista ferēda tibi est:
Sic erat in fatis; nec te tua culpa fugauit.
Nec tamen offenso pulsus es urbe deo:
Nō meriti pœnam pateris; s. d numinis iram;
Est aliquid magnis crimen abesse malis:
Conscia mens ut cuiq; sua est; ira concipit itra
Pectora pro facto spermq; metumq; suo:
Nec tamē ut prim⁹ mœres mala talia passus;
Obruit ingentes ista procella uiros;

PASSVS idē tideus: Mos fuit apud antiquos ut reus homicidii exularet: ut exiliū dira pœnā p cæde luebat: in regū tñ legibus autore Seruio lectū ē noxios homicidii arietis dāno pœnā luere. Cæterum tideus Oenei filius pollutus sanguine Melanippi fratris sui: quē in uenatiōe incautus occiderat in exiliū abiit & cōtulit. se ad Adrastum regē argiuoq. eū nōnulli dicūt auūculū occidisse. alii aliter. Sed cōstare uidet̄ interemptū ab eo fuisse. Gern anū ut pollutus placuit fraterno sanguine tideus. Sane hic Tidei frater Melanippus nō menalippus dicēdus est cum uocet̄ a græcis.

ANT.
FAN.

Et idē pagaseus Iason. Afferunt̄ exēpla ingētū uirorū qbus cōtingit exulasse qd̄ & talis ē quē mater cōsolat̄ & nemo fordidus atq; ignobilis uel ifignis ifamia ut apud Plu. Legimus exiliū pœnā subire cōsueuit. Sane iason post interfectū Pelīā doli Medæ Corinthū abiit ubi Creusan Creōtis regis filiā duxit uxorē. Quare a Statio iure leuis dictus est ob animi uidelicet mobilitatē. Nullā. n. firmo amore possedit uxorē q ipsam quoq; Hypsi pylē pietate insignē deferere nō erubuit. Sciēdū Iasonē dici Pagasæū hoc ē thessalū q aesonis filius fuit fratris peliæ regis thessaliæ. Legimus at pagasas emporiū fuisse uicinum iolco quo ex loco Pelias iasonē ad nauem argo foras emisit un̄ Pagasas dictas uolūt q; isibi nauē argo cōpegerit. Alii propter uicinos fontes ipsi loco nomen impositum putant enim fontem significat: unde Pagus & paganus deducuntur. Philostephanus autor est longa nauē iasonem primum nauigasse: ut Plini. refert. OMNE solum forti patria est. Vt subitis bonis gaudendum non est: ita nec malis desperādū: sed medius tenor sequēdus ē. Itaq; uir fortis

Tideus
Homici
dii reorū
pœna
Melanip-
pus
Iason
exulauit

Pagasetus
Iason
Pagasæ
Pagus
Paganus
Socrates
mundanū
se eē dixit

Passus idē est tyriis qui quōdā pulsus ab oris
Cadmus in aonia constitit exul humo:
Passus idem tydeus: et idem pagaseus iason:
Et quos præterea longa referre mora est
Omne solū forti patria est: ut piscibus æquor
Vt uolucris uacuo quicquid in orbe patet:
Nec fera tempestas toto tamen errat in anno
Et tibi crede mihi tempora ueris eunt:
Vocibus euander et firmus mente parentis
Nauē secat fluctus italiamq; tenet
Iamq; ratem doctæ monitu carmētis iamne
Aegerat; et tristis obuius ibat aquis;

ti exilio nō tristatur quippe qui totum orbē unam urbē esse censet nec Romanum se aut Atheniensem: sed mundanū existimat. Vnde Socrates interrogatus ut inquit Cicero: cuiatem se esse diceret: mundanum inquit. Totius enim mundi se incolam & ciuem arbitrabat̄ & Diogenes teste Laertio cum quidam percontatus esset: unde esset: mundanus ait. Thuscis obuius ibat aquis: Tyberinis: quia tiberis e Thuscia labitur.

PASSVS arguit nunc ab exemplo cadmi Agenoris phœnicia regis filii: qui missus ad inquirendam europā ab Io raptam Duram a patre legem accepit: nisi inuenta illa in patriam ne rediret ex quo exul in boetia sedem sibi delegit: thebasq; condidit. CADMUS est passus idem: quod tu. f. hoc est exilium. QVI quondam pulsus a patre f. AB Oris tyriis: a phœnicia: seu a tyro clarissima phœnicia: urbe. Vñ profecti sunt aliquādo colōi: & i lybiā & fretū usq; athanticum. CONSTITIT exul in humo aonia: in boetia. Nam aonia pars mōtana boetia. PASSVS idem: nunc ab exēplo THIDEI & IASONIS: qui a patris quoq; sedidus exularet. Thideum aliqui dicūt fratrem menalippum uenando imprudenter occidisse: sed Diodo. cum scribit Polynicem ad Adrastum cōfugisse profugit ut hoc tempore thy. œnei cum in calydone calcatum Lycotheumq; nepotes occidisset ex ætholia profugit in argos. His Adrastus benigne susceptus: quodam responso motus. utriq; filias uxores dedit Polynici argiam: deiphilem Thy. THIDEUS: œnei regis calido. f. PASSVS idem: hoc est exilium. ET IDEM: est passus. IASON pag. thessalicus a pagas in thessalia: & Stra. teste pagasas dictas esse aiunt. quod in eo loco nauem argo compegerit: uel propter uicinos fontes. i. pagas. Iason a pelia in colchos missus est. Victor reuersus post dedicatam nauem argo neptuno ad creontem corinthiorum regem diuertit. Secumq; uitæ reliquum tempus egit corinthi ut testis est Diodorus: & hoc est quod in libris de ponto inquit. EXVL ab æmonia pirenida cessit ad undam. Quo duce trabs colcha sacra cucurrit aqua. PRÆTEREA & quos: etiam & alii passi sunt idez. QVOS referre longa est mora: quasi nimium immorarer ad referendum. OMNE solum: loquitur ex sententia: uiro forti: ubiq; eē patriam: iuxta illud. Omnibus est inquam communis patria tellus. Vt uacuum uolucris: piscibus utq; mare est. OMNE Solum: omnis tellus. EST patria forti uiro: qui fortitudinis laude excellat. Quid enim est totus orbis: nisi unius urbis instar: quæ in plures uicos & regiones diuisa sit quocunq; ieris: in eadez est urbe: sic in eadem patria: nec aliud est in aliam regionem demigrare: nisi domū ipsam cōmutare. VT æquor: mare est patria. PISCIBUS. quia omnibus aqua communis. ET Volucris. ut a uibus patria est. Quicquid patet in orbe uacuo: hoc est in aere: uacuum enim aera poetæ d; cunt. Quod non probat Ar. cum arguat non esse dare uacuum in rerum natura. NEC fera a simili arguens illud connectit affutura quoq; illi tēpora lætiora. Similitudo a tempore sumitur non toto anno durare hiemem: sic nec semper illum in calamitate futurum. NEC tamen fera tempestas: aspera hyēs. ERAT in toto anno: quia per totum annum non durat: sed uerna: æstiuq; serenitas redit. CR Ede mihi. matri tuæ uera prædicenti. ERVNT & tibi tempora ueris: erunt lætiora foelicioraq; tempora. VOCIBUS euander: iam firmatus ego φορητῶ quæ mari obediens classe in italiam ueniens in colle postmodū ab se munito requit. EVANDER firmata mente: iā animo roborato & confirmato. VOCIBUS parentis. suauione & oraculo fatidicæ matris. SECAT fluctus nauē: nauigat ionium: & triremum æquor: &. TENET italiā: nā pest longa nauigationē appulit italiz. IAMQ; RATĒ: iā arcades italiz appulerāt & fatidica nimpha monente: ingressi sunt hostia tiberina. Cūq; aduerso amne nauigarent attollēribus iam se a dextra collibus: correpta ē illa diuino furore & firmato cursu: uix contineri potuit quin in ripam desiliret. Præsertim cum deserta tunc illa loca: prænosceret q̄ta essent futura. SALUTAT ergo: & de illis oraculū aperit. IAMQ; EGERAT: euander impulerat. RATEM. nauim. VEGE

PAV.
MAR.

ut Pon. inquit rates uocant signa colligata: quæ per aquam agunt quo uocabulo interdum etiam naues significan-
tur. IN A Mnè. i. fluuium tyberinū. MONItu doctæ carmētis. q̄si ita fatidica matre monēte. Et ibat obuius aduer-
sus. THV. i. cis aquis: aquis tyberinis: nauigabat aduersum fluuium qui ex hetruria labitur.

ANT.
FAN.

FLVminis illa latus cui sūt uada iūcta terēti Aspi-
cit: Dextrū latus fluminis dicit aduersus uim tyberis
nauigati. Si. n. carmētis secūdo flumine ueheret ad fini-
strā ripā. Terētū hēret q̄ locus ē in cāpo Martio sic di-
ctus q̄ ara ditis patris & proserpinæ ibi terra cōderef.
Ant. iqui. n. ut ait festus diis supis i aedificiis a terra exal-
tatis sacra faciebāt diis terrestribus i terra diis uero in-
feris in effossa terra. Detecta ē at ara Terēti quo tpe
Terēti ara Valēsius duobus filiis & filia ad desperationē usq̄ me-
dicoḡ laborātibus salutē quærēs autore Valerio max-
ximo ubi de seculariū ludoḡ initio loq̄tur arā emptu-
rus reliq̄t nōn illos i cāpo Martio: ubi Terētū fuisse
dixim⁹ ut cōstituēdoḡ fūdamtōḡ grā terrā ad solidū
foderēt q̄ egesta hūo ad. xx. pedū altitudinē aiaduerte-
rūt arā diti p̄ri & p̄serpiæ i scriptā q̄ postea Va. publi-
cola cæsis atris bobus lectisternioq̄ ac ludis trino-
ctio factis terra ut ante fuerat obruit i eo loco: deinde
(at q̄busdā placet) sacra trigesimo quoq̄ āno inouari
cōsueuerūt. un̄ illud ē marti. Bis mea Romāo specta-
ta ē uita terēto. PINea texta: Nauis tabulatū: q̄uis e pi-
nū ip̄e quoq̄ naues utilissimā fiāt. Vir. Dāt utile lignū
nauigiis pinos: EST. n. hæc arbor: teste Plinio aduer-
sus cariē tineasq̄ firmissima. Nouos cælo terra datu-
ra deos: Romulū: iuliu cæfare. Augustū. FALLOR
an hi fiēt ingenia mœnia colles. Fiet urbs cui omnia
mundi miracula cessura sunt.

Terēti ara

pinus

PAV.
MAR.

ILLA: carmētis aspicit. LATVS fluminis: dextrā
tyberis ripā. Cui lateri seu ripe sūt. IVMcta p̄xima. VADA terēti: uadosa loca p̄ quæ terētū uadebat. Terētū ali-
qui eē putāt. iter palatiū & auētīnū: locū i quē carmētis desiliit. Pō. tñ terētū inq̄t locus ē i cāpo martio dictus: q̄
i eo loco ara ditis p̄ris i terra occultaret. Nota ē historia. quā Vale. maximus refert Valēsi rustici habitātis uicū
sabinæ regiōis. eo i loco arā diti: p̄serpiæ q̄ i scriptā repisse ibidēq̄ ob liberatos filios imolasse nigras hostias: tri-
duo isup ludos & lectisternia fecisse. Exēplū publicola secutus: boues mares atros diti: foeminas p̄serpiæ imola-
uit lectisternia: & trinoctes ludos fecit inde istitutos tauros ludos putāt i honorē deoḡ iserioq̄. Pōpe. at refert ad
tpa. Targnii supbi: cū magna incidisset pestilētia in mulieres grauidas: q̄ fuerat facta ex carne diu uēdita taurorū
ob hoc diis inferis instituti: & tauri uocati sūt. ET aspicit: uidet ipsa carmētis. Casas sparsas: aliq̄ pastoḡ tugoria
uelut hinc inde dispersa. PER. loca sola: colōis carētia. ET ut erat: quēadmodum. IMMISSIS capillis: passis & pedēti-
bus lōge crinibus: immisistū. n. p̄ dimisistū. i. lōgius pedēs. Vñ Sisenna barba immissa: & intōso capillo. STetit añ
puppi: quo ex loco Triremē egressū. r̄ i terrā desiliūt. ET Torua: ferrox: & furēs: q̄ diuio spiritu repleta. CON-
tinuit manū regētis iter: illius q̄ temonē gubernabat: tenuit manū: ne ulterius p̄grederef: sed in ripā deflecteret
& cursū sifteret. ET Tendens sua brachia: extēdēs procul. IN Dextrā ripā: tybridis sub ipsis collibus. FERit pi-
nea texta: ipsa nauis tabulata. NON Sano pede: sed furēte: ut repletæ spiritu solēt. NEVE properās insistere ri-
pe: p̄perās egredi & sistere in ripa tybridis. DARET saltū: ne desliret. VIX & uix: cū difficultate. EST retenta
manu euādri: uix potuit eā retinere filius euāder: qui deslilit. DIiq̄ petitorum: oratio carmētis ad latinos colles.
Quos simul & locoḡ numina salutat & ut bono omine nisi sint optat aperitq̄ oraculo secreta fata. Extruenda
illis in collibus mœnia habitura totius orbis monarchiā. TROianosq̄ iā affuturos: & foeminā noua bella conci-
taturā perirurūq̄ nepotē pallāta: sed nō omnino multū. Quinetiā p̄ æneanā ad uehēda troiana sacra. & ea in po-
sterū in tēplo uestæ seruāda: gubernādaq̄ p̄ Cæsare omnia: & augustæ domui imperiū orbis deberi. DIXi: salue
te o dii locorū petitorū: numina hoḡ locoḡ quo nos ex arcadia uenimus. ET tu o terra: salue ēt: cū tellus. DATU-
ra: q̄ dabis. NOVos deos cælo: quos nō ipsa accipies ut cæteros: sed tu dabis: & hoc ob romulū: & Cæsare: q̄ in
deos relati sūt & Vale. reliquos inq̄t deos accēpimus cæsares dedimus. FLVmina: saluete. & FONtes: etiam
saluete. QVibus: fluminibus & fontibus. VT Itur tellus hospita: quæ nos alienigenas hospitio suscipiet: & salue-
te. DIVE nemorū: driades: & Amadriades. DRYAdes deæ nemorū a v̄o quod est. quercus: & v̄o locus arbu-
stus. Amadriades: q̄ cū arboribus nascūt & moriūt: et saluete. Chori naiadū coetus nimpharū: q̄ flūminibus et fō-
tibus præestis. ESTE uis: uos loca: et locorū dii este uis et. NATO: euādri &. MIHI: marti. BONis: ouis bo-
no augurio: et fausto feliciq̄ omine: &. HEC ripa tyberina. SIC tacta felici pede: feliciter attingamus ripā hanc.
FALLor: nūc icipit uaticari igētē i ip̄is collibus urbē extruēdā: totiq̄ orbi dominaturā eidēq̄ leges & iura datu-
rā. FALLor: decipior ne: an ueḡ ē q̄ mēte cōcipio. An hi colles fiēt igētia mœnia: an in his collibus magna urbs
surget: & n. septē colles cōplexa ē urbs. ip̄a palatinū: capitolinū auētīnū: cæliū: exqlinū. uimialē: q̄ralē &. CÆtera
ter. uniuersus orbis. Petet iura ab hac terra: hæc. n. tell⁹ iura dabit gētib⁹ uniuersis. TOTus orbis olii futuz. PRO

Fluminis illa lat⁹ cui sunt uada iuncta terenti
Aspicit: et sparsas per loca sola casas:
Vtq; erat, immisissis puppem fretit ante capillis
Continuitq; manum torua regentis iter:
Et procul in dextram tēdens sua brachia ripā
Pinea non sano ter pede texta ferit:
Neue daret saltum properans iistere ripæ
Vix est euandri uixq; retenta manu:
Diiq; petitorum dixit saluete locorum
Tuq; nouos cælo terra datura deos:
Fluminaq; et fontes qbus utit hospita tellus
Et nemorum siluæ naiadumq; chori:
Este bonis auib; uisū natoq; mihiq;
Ripa; q; felici tacta sit ista pede:
Fallor an hi fient igentia mœnia colles.
Iuraq; ab hac terra cætera terra petet:
Montibus his olim totus promittit orbis
Quis tantū fati credat habere locum:
Etiam dardaniæ tangent hæc littora: pinus

mittit a diis & fatore decretis. HIS motibus: ubi cōdetur ūrbs. QVIS credat locū hunc. s. nunc incultū & solum
Habere tātū fati. ut tātū sibi p̄mittat quo sit dominaturus uniuersæ terræ. ET iam iā aderunt troianæ naues: &
hic quoq; quēadmodū ad troiā pro fœmina bella gerētur: & Virg. Causa mali tanti coniunx iterū hospita teu-
cris. Externiq; iterū thalami. ET Iā dardaniæ pinus: troianæ naues ex pinu fabricatæ. TANGēt hæc littora: ue-
niēt i hac orā Italicā. ET Iā dixit: q̄si nō multo: post: at ut

Hic quoq; causa noui fœmina martis erit
Chare nepos palla funesta quid induis arma
Indue non humili uindice cæsus eris
Vista tamē uinces euerſaq; troia resurges
Obruet hostiles ista ruina domus
Vrite uictrices neptunia mœnia flammæ
Num minor hic toto ē altior orbe cinis
Iam pius æneas sacra et sacra altera patrem
Afferet: iliacos accipe uestia deos;

CHIC quoq; cā noui fœmia martis erit. Vt alibi fu-
it Helena ita hic Lauinia erat cā belloq;. Vir. Cā mali
tātū cōiūx iterū hospita teucris. Funesta qd̄ iduis arma
Quia Pallas Euādri filius interficet a Turno: ut pal-
lātis pueri uictū quē uulnere Turno statuerat. IN Due
nō humili uindice cæsus eris: Præuisa morte pallātis
suadet ne arma iduat. cognita uero uindicta subiūgit
indue. Obruet hostiles ista ruina domos: Romani a
ruina. Troianā p̄neā deducti græcorū domos obru-
ent. nā. L. Mumius cui uictoria Achaici cognomē de-
dit oī achaia. In ditionē accepta Corinthū achaia ca-
put & græciæ decus ubi Romanorū legati uiolati fue-
rāt ex tenatus cōsulto diruit Vir. Veniet iustis labēti
bus ætas cū domus assaraci p̄thiam claraq; mycenæ
L. Mu-
mius a-
chaicus
Corintū
diruit

seruitio p̄met: & uictis dōinabit argis. Sed & alii quoq; græcos domuerūt ut. Q. Cælius Metellus cui. L. Mumius
uictoriā itercepit & multis ānis antea Curius & Fabritius a qbus pyrrius supatus ē. Quas Virg. teste. A. Gel.
rephētus ē diuerſas p̄sonas & tēpora cōfundēs ubi ait. Eruct. ille argos agamēnoiaq; mycenæ Ip̄sum q̄ æacidē
genus armipotētis achilli Vltus auos troiæ tēpla & temerata Mineruæ. Vnde si medius uersus eximat nihil ē
q̄ reprehendi queat. ILIACOS accipe uestia focos: sacra uestalia de qbus suo loco dicemus æneas e phrygia in ita-
liam tranſtulit: ut sic ait: Et manibus uitas uestamq; potentem Aeternumq; adytis effert penetralibus ignem
Ea primus in urbem dicitur Numa Pompilius intulisse.

CHIC QVOq; hic etiam in latio uenit ad troiam. FOEMIna lauina latini filia. ERIT causa noui martis: no-
uū belli inter turnum & æneam de quo inferius dicemus. CHARE ne uaticinatur nūc de nepote: hoc ē de pallā-
te euādri filio eo bello perituro: sed nō sine ultione: nā & iteremptor ē æneas iter: & poeta q̄ uaticiniū refert per
hæc alludit ad uirgilianam æneidē: ubi latius bellū illud explicatur. Diony. tamen id nō asserere uidet: cū refe-
rat. polybium megapolytanum ostendere adoleſcētē pallātē ibi mortuū: & nomē dedisse loco fuisse uero pallan-
tem: ex hercule & dyna euādri filia natum & subdit Diony. Ego tamen neq; sepulchrum romæ pallantis ullum
uidi: neq; parētia neq; aliud ex cōsuetis sacris cognoscere quicq; potui: uelut euandro & aliis herōibus: & carmē
ti aras erectas: & reliqua: Eustathius tamē ostendit pallantem euandri filium fuisse: & in eo colle sepultum: & pal-
lantiu ab eo denominatum o. PALla carē nepos: quia filii filius. Quid induis arma funesta: mortē & fumus affe-
rentia: quasi quid ibis in militiam in qua hostili manu moriere. INDVE: ut exhortetur: cum dehortari uisa sit
id ne exterreat: quod casurus ea militia sit. Nam pusillanimitas esset mortem subterfugere. ERGO indue: ecū sis
sub ip̄s moriturus. NON eris cæsus: interemptus. HVMIL: obscuro aut ignobili. VINDICE ultore: sed nobili
& magnanimo & illustri. Te enim interimet turnus rex rutulorum: & æneas de eo uindictam & supplicium su-
met. Vindictam dictam uolunt a Vindicio. Qui coniurationem direxit illorum iuuenum qui erant tarquini-
os recepturi: ut testis est Livius. ii. ab. ur. con. VICta tamen: uaticinabat illa ante bellū troianū: & mēte cōtēplaba-
tur iam uictam: & euerſam troiā p̄dicat ergo eā uicturam & resurrecturā atq; hostes dōitura: tu. TROia uicta: a
græcis s. Vincēs ip̄sos hostes & euerſa: q̄ græci diruunt: Resurges sed in italia: & hoc pp̄ urbē romam ab æneā p̄-
nepotibus ædificandam. ISTA ruina: immo illud exiguum q̄ tuis sperit ruinis. OBRuet: euertet. HOStiles
domos: urbes græcas. Nam omnis græciā succubuit romanis. & corinthum totius græciæ lumē funditus euer-
terūt. etiam & quod Vir. inquit cū domus assaraci p̄thiā claraq; mycenæ. Seruitio p̄met: ac uictis dominabit
argis. Sed Qui. locū hunc. a Propertio accepit: dicente Dicā roma cades. & troica roma resurges. Verum Ouidi-
us de troia loquutus. Propertius autem de urbe roma. cuius imperium. cccl. postea annis defluere cepit: sed om-
nino resurrectura est: licet etiam nunc impet aliqua ex parte: sed erat longius imperatura & prisce maiestatis for-
mam resumptura ante tempora pronepotum. VRITE: per quandam ironiæ speciem in græcos inquit. Redigi-
te troiā in cineres. at hic cinis & uos subiget: & toti domiabit orbi. FLAMme uictrices: flamme uictricis græciæ.
VRITE neptunia mœnia: ipsa troiana. PER gama a neptuno: phœboq; cōstructa. His cinis troianæ urbis quā
i cinerē redigitis. NVNC minor: quia uobis inferior. EST altior: sublimior. TOTO orbe: quā tātū est: ut toti or-
bi sit impaturus. IAM pius æneas: feret troiana sacra in latiu. & deos penates: q̄ in tēplo ueste seruabunt. IAM
æneas pius afferet sacra: troiana: & quæ fuerūt. illa qd̄ q̄ ab hectore fuerāt cōmēdata. SACRA. suoq; tibi cō-
mēdatoria penates &. AFFERet patrē p̄ appositionē. ALTerā sacra: altera a prioribus nā illa deorū in morta-
lium. hoc uero hominis: sed quē ip̄se in deos rettulit: nā pro deo coli uoluit: At hoc i loco cū afferret patrē dicat.
intelligamus de troia in siciliam. ubi extinctum sepeliit: non desunt qui dicant: eum quoq; uenisse in latium o.
VESTA ACCIPE deos iliacos: deos troianos. de templo ueste intelligit: quod postea numa condidit ubi ser-
uata sunt sacra troiana: & palladium & dii penates. Nam cum his idem æneas uestam & eius mysteria tulit in
italiam. Vnde subdit ad illa hæctoris uerba sic ait. & manibus uictas: uestemq; potentem: æternumq; adytis ef-
fert penetralibus ignē. Romæ autē postea ea seruata sunt cum deorum penatium simulachris de qbus diis apud

Theodosium differitur. Nigidius aut de diis li. xix. requirit. Num dii penates siue troianorū apollo: & neptunus q̄ muros eis fecisse dicunt: & nū eos i italiā æneas aduexerit LABEO de diis penatibus eadē existimat: hāc opiniōne secutus maro dicit: eo i loco. Sic fatus meritos aris maclauit honores: Taurū neptuno: Thaurū tibi pulcher apollo. Varro hūanarū secūdo dardanū refert deos p̄ates e samo thrace i phrygiā & æneā ex phrygia i italiā de tulisse. Sed qui in eo lib. non exprimit. Sed qui diligentius erouit ueritatem: penates esse dixerūt: p̄ quos penatus spiramus p̄ quos habemus corpus: p̄ quos rationē aī possidemus: & alii aliter differūt. de his aut qui seruātur i tēplo ueste: ita Dion. inqt hos deos romāi p̄ates uocat. Qui uero ipsū nomē i liguā græcā cōuertūt. ALII patrios. Alii genetlios sunt & qui otheistos: Alii michios: Alii herceos appellant. DEOS ipsos q̄ sunt postea refert. ADOlescentes duo sedentes. pila tenentes: luuenes militari aspectu apparere quod ipse uiderit. De palladio & uesta in ferius suo loco dicemus.

ANTO. **TEMPVS** erit cū uos orbēq̄ tuebit idē: iuliu cæsarē dicit q̄ primus orbis imperium tenuit fuitq̄ p̄tiffex **FAN.** **maximus.** Eū naso alibi uestæ sacerdotē uocat: ut i me acui sceleratos cernitis enses. Q̄ d̄ phibere p̄cor facinorū repellere Neue cæde sacerdotis flammās extinguite uestæ. Erat p̄tiffex maxius autore Plu. i Numa sacrag uirginum custos q̄s uestales appellat: cui cōstat oīa sacra & publica priuata fuisse subiecta cuiusq̄ ius su uestales uirgines si forte eaq̄ negligētia ætern⁹ ignis extinctus eēt flagro cædebat. Hæ quāti ab eodē cæsare fierēt illud ondit q̄ paulo añ mortē testamētū; idibus Septēbris a se cōditū uestali uirgini demādauit quem postea imitatus Augustus testamētū suū apud sex uirgines uestales deposuit teste Sueto. Et fiet ip̄o sacra colēte deo: Deū cæsare uocat q̄ postea i deoz̄ numeruz̄ relatus ē. & sic dictū ut illud: Fortunata senex ergo tua rura manebūt: quis scim⁹ uaticināti oīa eē p̄tia. Luca.

Venit ætas oīs i unā cōgeriē misereq̄ p̄mūt tot sæcula pectus. Cū penes augustos p̄riæ tutela māebit: Reperit dū ē tempus erit. NEPOS natusq̄ dei Augustus accipiendus ē q̄ iure adoptiōis fuit diui cæsaris fili⁹ iure at̄ cōsanguinitatis nepos: ex Accia. n. sorore cæsaris natus ē. licet eā nōnulli neptē cæsaris fuisse tradiderit. Licet ip̄e recuset. Cōstat (ut scribit Sueto) Augustū bis de reddēda rep. cogitasse priō post opp̄sū Antoniu ac rursus tedio lōge ualitudinis. sed Virg sententiā secutus (ut autor ē Serui.) tenuit p̄cipatū cū agrippa utile fore tyrānidē reliquere lōga oīone cōtēdisse q̄ Mecenas dehortari magnope conabat. Idē & dictaturā magna ui offerēte populo genu ni xus deiecta ab hūeris toga nudo pectore dep̄catus ē cūq̄ eo ludos spectāte a minio p̄nūciatū eēt o dnm̄ æquuz̄ & bonū nō ē passus deide uel loco uel serio se dnm̄ appellari: Pōdera cælesti mēte p̄na feret: Cælesti mēte inqt̄ ga uiuēte Augusto diuini honores exhibiti sūt: ut p̄nti tibi maturos largimur honores. Hoc ergo dicit diuus Augustus p̄ni i perit pōdera diuio cōsilio sustinebit. Audio quosdā ad Tiberiū referre q̄ hoc i loco de augusto dicta sūt cū semel sibi p̄suaserit Oui. hoc opus iscripsisse Tiberio q̄ falsū eē onfuri sumus atq̄ ut id planū facimus ita Octauianū Augustū nō Tiberiū eē dicius quē autor hic appellat nepotē natūq̄ dei tum aliis rōnibus quas libet.

Liuiā drusilla

omittere tū q̄ Liuiā Drusillā uxore Augusti ac Tiberii matrē quā Oui. post Augustū laudat carmētis uaticinio cōstat a marito delectā fuisse p̄batāq̄ unice ac p̄seuerāter ut Sue. scribit cōtra uero Tiberio cui autor hoc ope placat studet (si quorūdā opioni credim⁹) ita fuisse iuisā ut idigne tulerit actū eē i senatu ut titulus suis q̄si Augusti ita & Liuiæ fili⁹ adicere & ut cætera p̄tereā q̄bus nobis idē Sue. astipulat ægræ adesse n̄ curauerit & funeratā phibuerit cōsecrati. Sic Augusta nouū Liua numē erit Octauianus cū fecisset diuortiu cū Scribōia Liuiā Drusillā m̄rimonio Nerōis p̄gnatē uxore duxit dilexitq̄ ut diximus ita ut i testamto iusserit eā ferre nomē Augustæ defecitq̄ i oculis eius & in hac uoce: Liuiā nr̄i cōiugū memor uiue ac ualæ. Hæc ē de qua Oui. cū exularet scribēs ad Augustū ait: Liuiā sic tecū sociales cōpleat ānos: Quæ nisi te nullo cōiuge digna fuit. Idē alibi. Tu quoq̄ cōueniēs ingēti nupta marito. Accipe n̄ dura supplicis aur̄ p̄ces. Et alibi. Quæ p̄stat uirtute sua ne p̄sca uetustas Laude pudicitiz̄ sæcula nr̄a p̄mat: Quæ ueneris forma mores iunōis h̄ndo. Sola ē cælesti digna f̄pta toto. Eadē autor i ul. met. factā dicit dū Au. placet studet: ut plē facta de cōiuge natā: Ferē simul nomēq̄ suū cursaq̄ inbebit.

PAV.
MAR.

TEMPVS: hoc ad. C. cæsare refert: qui & pontifex max. & sacerdos ueste curā erit illorū habiturus: & orbi imperaturus: & referendus in deos. **ERIT** tempus cum idē: cæsar. **TVEBITUR**: sustētabit & curā geret: & **VOS** deos: iacos & ueste sacra: q̄a nō p̄ aliū: quam per pontificem & Virgines administrabantur. **ETVEBITUR** idē orbē: quia erit orbis rector. **ETFIET** sacra: uestæ & diis penatibus. **IPSO** deo colēte: ip̄o pontifice administrante: qui in deos referetur: & de hoc ēt inferius hoc dictum pro octauio augusto qui imperio succedat: & digna est domus augusta quæ orbem regat. **ETTVT** Ela patriæ: cura romanæ urbis & romani imperii. **ERIT** penes augustos: erit penes octauium augustum & eius domum: Sed cur augustus suo loco dicemus. **PENES** hic plus significat q̄ apud: ut superius diximus. **FAX** eū quasi dignum & conueniēs ē. **HANGDOMVM** augustam scilicet. **TENEBRE** frena imperii per translationem ab equis quasi gubernare imperium romanum. **INDE** nepos: hæc pro tiberio & germanico dicta: filio & nepote augusti: ex adoptione: qui erunt imperio successuri. **INDE**: postea. **NEPOS**: germanicus. **ETNATUS**: tiberius filius. **DEL**: augusti quoniam & illi diuini honores perfoluti sunt. **FERET** pōdera paterna: reget imperium patris. **COELESTI** mēte: diuina q̄dā prudētia.

Licet ipse recuset: quis ipse tyberius recusaturus sit imperii molem: ut superius quoque diximus: & si poeta scripsit hos factorum libros uiuente augusto. non tamen edidit nam emendauit prius: & multa addidit. & n. hic locus aperte in dicat tyberiana rpa: quae uaticinium refert. Tyberius. n. fuit: quod diu recusauit imperium & quod superius adduximus in lib. de potestate inquit itidem de tyberio: Qui frena rogatus saepe recusati coeperit imperii: & Sue. diu recusare testat ipudertissimo aio adhortates nunc amicos increpate: ut ignaros quanta belua est imperium: nunc peccate senarum: & precubete sibi ad genua: abiguis responsis suspendede: & tade ut idem asserit quasi coactus & quarens misera: & onerosam iniungi sibi feruitutem recepit imperium &c. **V** T ego: ultimo loco uaticinat de se ipsa: & iulia augusta hoc pacto: ut mihi erunt arae dedicatae. ita iulia augusta refertur in deas. Carmetum. n. ut Dion. meminit. Ara fuit erecta sub capitolio: iuxta portam carmetalem. De iulia augusta non legimus aliquid sacri. immo iulias filiam & neptem: oibus pbris contaminatas relegauit augustus. Nisi forte poeta alludat ad formam: aut ut quod longe ab italia summotus fuerat. dissimulat res urbanas: aliqui legunt iulia augusta quod magis pbauerim. Nam illa iprimis princeps augustus amauit: Cessere huic uni caetera coniugia: aut deliua germanici filiam tunc admodum puam intelligas. **E** T ut ego olim in futurum. Sacrorum i aris perpetuis: ut referat ego in deas: & erunt mihi a pontificibus arae consecratae. **S** I C iulia: aut liuia: Augusta erit nouum nume. noua dea. **T** A L l i b u s: his dictis in medio uerborum cursu loqui desuit. **T** A L l i b u s dictis: postquam talia uerba dixerat. **V** T Descendit in nostros annos: ut rerum fama uenit in nostra tempora. **L** I N g u a praecia: uox illa fatidica. & praecia futurore lingua. **S** V B s i t i t in medio sono: in medio sermone: aut in medio furore uaticinantis linguae. **P** V P p i b u s: e classe arcades exeunt: & in ripa germinia consistunt urbemque condunt: quauis alii uicium dixerit breuique factum est: ut latinis collibus. nemo esset euandro superior. **E** X V L: euander. **E** G R E S s u s puppibus: e nauis. Stetit in herba latia: constitit in gramine latino: aut sedem fixit in collibus herbis. **F** E L i x exilium: fuisse illud euandrico. **C** V I fuit locus: cui contingit figere sedem in italia. & ubi condenda erat urbs roma. Exilium ut in tristibus quoque diximus triplex esse Martianus inquit aut certorum locorum interdictione aut lata fugam: ut omnium locorum iter dicatur praeter certum locum: aut insulae uinculum. i. in insulam relegationem.

Nec mora longa fuit stabant noua tecta: nec al-
 Motibus ansoniis arcade maior erat: (ter
 Ecce boues illuc erythreidas applicat heros
 Emensus longi clauiger orbis iter:
 Dumque huic hospitiu domus e tegea uagant
 Incustodita lata per aera boues
 Mane erat excussus somno tyrinthius heros
 De numero tauros sentit abesse duos:
 Nulla uidet quarens taciti uestigia furti
 Traxerat auersos cacus in antra ferox

C S T A B A N T noua tecta: Oppidum quod in palatio
 Euander condidit. Ecce boues illuc erythreidas applicat heros: Hercules abduxisse boues dicitur ex erithra insula quam Pherecides (ut autor est Strabo) Gades esse dixit quauis quidam aliter senserint. Est autem haec insula extra colunas Herculeas prope erumpente in Oceanum betin stadiis caelum longa & opibus insignis: ita ut idem Strabo uno aetatis suae censu audiuisse se scribat equestris ordinis Gaditanos uiros quingentos esse cecos: quod nulla urbs italiae praeter Patavium habuit. Fuerunt in insula proxima pasqua fertilitate praestantia unde armeta Gerionis illic fuisse finxerunt quae dicitur Hercules abduxisse. Sciendum tamen in hispania tres reges fuisse similes: quibus abstulit armenta Hercules: qui in Hercule bellum mouentes interfecti sunt

ANT.
 FAN.
 erithra
 Gerionis
 armeta
 Gerion
 trium capitum
 erithreum
 mare siue
 rubrum
 Boues
 ab Hercule
 abducti
 Tegea
 & deriuata

Quare fingitur Geryon trium capitum secundum Hesiodum siue tricorpor occisus ab Hercule & priuatus armetis. Vir. in. viii. aene. Nam maximus uictor tergemini nece Gerione spoliisque superbus Alcides aderat taurosque hac uictor agebat. Sane Tirii profecti a rubro mari siue erithreo cui ab erithra rege ut inquit Pli. nome inditum est hanc insulam erithram uocauerunt. Sunt qui boues ab Hercule abductos dicit non ex hac insula sed ex alia quae Lusitaniam intuet & Gerionem fuisse chrisauri filium regis Hiberiae. Lege Diodorum. Erithra a quibusdam idest Erithra dicitur. Dumque huic hospitiu domus est tegea: Domus euandri arcadis est n. tegea oppidum arcadiae unde & tegeaeus & tegeaticus deducuntur: ut adsis o tegeae fauens & non plura interprete lingua nunciat excellis abductas: ut quattuor a stabulis praestanti corpore tauros. A uertit totidem forma superate iuuentas.

N E C fuit longa mora: non longe post eius aduentum. **S** T A b a n t noua tecta: quae edificauerat: quasi stabant iam oppidum ab euandro conditum. **N** E C alter erat maior montibus ansoniis: nullus erat superior in latinis motibus. **A** R C A de: ipso Euandro arcadem duce. **E** C C E boues: dum in palatio regnaret Euander hercules pererrato orbe: abducens ex hispania gerionis armeta illuc appulit susceptus est comiter hospitio ab archidibus: dumque illic quiesceret a latrone caeco furto abducti sunt duo tauri in occultam speluncam: quos cum mugitus prodisset: ab Hercule est interemptus latro: immo latroque altero ex illis aram maximam sibi constituit. De his latius in octauo aeneidos diximus. Ecce heros: uir excellens & caeteris uirtute praestans. **C** L a u i g e r: hercules clauem ferens. **E** M e n s u s i t e r l o g i orbis: quasi emensus orbem longo itinere: nam ex creta ubi exercitum parauit in aegyptum traiecit: & peragrata libia in hispaniam uenit: & inde in italia. **A** P P L i c a t illud: in latium apud palatium. **B** o u e s e r i t h r e i d e s: armeta gerionis ab erithra insula in extrema hispania. Verum erithreum mare rubrum dicitur ut Strabo testis est ab erithra filio psei: qui in illis locis imperari. Etiam insula extra fretum atlanticum ad dextram exiguo quodam spacio a gaditana disiecta: quae teste Pli. uocatur ab ephoro: & philde Erithrea a Tymeis & sileo aphrodisias ab idigenis insula iunonis maior: Thimeus pithusam aliquando uocata ait nostri arteson appellat poeni gadiriam punica ligna septem significante subdit Pli. erithra dicta est quoniam tirii habitatores ab origine eorum orti ab erithreo mari ferebantur: in hac geriones habitasse a quibusdam existimatur. cuius armeta hercules abduxerat. Diodoro autem labores herculis referens. decima ait ab Euristeo iniunctum fuisse ut gerionis boues: qui in hiberia loca uersus oceanum sita pascebantur: ad se deduceret. uulgata erat fama Chriseum. seu

PAV.
 MAR.

chrisaurū hoc nomen a diuitis traxerat: uniuersæ hyberia imperantem tres habere propugnatores filios: tum robore corporis: tum armis egregios. Exercitum præerea cuilibet fortissimorum militum esse: horum maiore natu uolunt aliqui gerionem dictum fuisse. Illuc post peragratam lybiam Anteo: & Busyrde peremptis: hercules cū uenisset Chrisauri filios tribus magnis exercitibus fides singulari prouocatione sustulit. Capta hyberia armenta bouum secū abducēs: post multa transcendens alpes: ligurius deinde ac tyrenis relictis ad tiberim fluium puenit: ubi roma multis postea seculis cōdita fuit. Tenebant tunc ab origine quod nunc palatium appellāt. Hos iter præstantiores potius & pinarius erant qui hospitem magno honore: donisq; suscipere. Hæc ex Diodoro excerptus: mus reliqua i locis dicentur. Eustathius Euandrum hospitio recepisse. Her. a gerionis bobus reuertentē ait. Quod de naso nostro & Vir. quoq; testat. DVM domus tegeæ: doxus regis arcadici a tegea oppido: quod est in arcadia. ET S huic herculi. HOspitium: quasi dum hospes ab euandro retinetur. BOVES incustoditæ sine ullo custode. Vagant p lata arua: uagantes passi per agros pascebant. Aruum est ut Var. de re rustica inquit quod aratum: nec dum satum. MANE erat: quasi iam illuxerat post quietem her. de mane superius diximus: Heros tyrinthus a tyrintho oppido in boetia in quo natus est EXCVSius somno: excitatus a quiete. Sentit abesse duos tauros de numero cognoscit ex omni numero duos boues esse surreptos. Quærēs inquirens quod eēt de bobus. NVLLA uidet uestigia taciti furti: nec aliquod signum: nec pedu; uestigia discer nit per quæ furtum occultum deprehendi posset. Cacus latro: qui ab ipsa re dictus est cacus: quoniam κακός malus FERox traxerat quasi summis uiribus abstraxerat. AVER sos boues: retro uersos: qā nō rectis uestigiis. IN ANtra: in speluncam boues per caudam traxerat: ut inde uiderent egressi: potiusq; ingressi: & hoc illi retellē dī criminis poterat facultatē afferre apparentibus in contrarium uestigiis. Hunc cacum Vulcani. F. & Virgi. & Oui. & alii multi fuisse oñdunt: & tandem ab her. pemptum. Multa ex his quæ a poetis referuntur Dion. attingit sed fabulosa putat. At uerā ipse historiam recensens. Ca. ait præpotentem quændā imanius hominum principē i minutis locis habitasse. ac propterea grauem accolā finitimis fuisse ut her. in propinquo cāpo castra habentem sensit latronum more in cursione usus est subita: atq; prædā abegit. quam incustoditam repperit. Interclusus ta men est a græcis & uicapti sunt oppida: & ipse interfectus est: sed nos poetam sequamur.

ANT.
FAN.
Cacus

¶ CACVS Auentinæ timor atq; infamia siluæ: Hic Vulcani filius fuit ut poetæ fabulantur ore igne & fumum uomēs secundum aut̄ historicos Euandri seru⁹ nequissimus: uel scelestissimorum hominum princeps quod eius nomen indicat. Nam malū græci

dicūt. Hic agros igne populabatur quem foror eius dem nois prodidit unde sacellum meruit in quo ei p uirgines uestæ res diuina fieri consuevit. Caci spelunca fuit in mōte Auentino qui solus e septem urbibus mōtib⁹ ut. A. Gel. mēnit cū ceteri itra pomeriū eēt diu extra pomeriū fuit qd̄ i eo mōte Remus aues irritas hūerit supatusq; i auspicio a Remulo sit. Vñ loc⁹ i sūmo Auentino Remoria dicebat̄ autore Festo. Eum Diuus Claudius intra pomerium dicit̄ recepisse quē quidam tradūt a Remo Remonium appellatum. Loco quem Cacus habitauit Salinæ nomen fuit autore Solino ubi est nunc porta Trigemina. Pater mōstri mulciber huius erat Vulcan⁹ mulciber dicit̄ q; ignis omnia mulceat. i molliat ac uincat licet qdam a mulctando dictum putauerint quasi mulctiberu; Adibat non tam longe abierat ut inclusoru; bouum mugitum audire non posset quem mouerant alii mugientes ad desiderium relictorum. Obi. mō saxo ingenti.

Caci
speluncas
auētinus
remori
Salinæ
locus
Trigemi
na porta
Mulciber

PAV.
MAR.

¶ CACVS auen. incolebat Cacus auentini montis siluam. quam suis crassationibus & formidandam reddebat & infame; eratq; tam uicinis: q̄ peregrinis infensus monstrosa illi facies: & monstruosum corpus erat illi spelunca domus ante aditum cuius pro uictorum spoliis membra humana affixerat. CACVS: reperitio nominis ifausti. Timor atq; infam. sil auē. qui auentini de quo dicemus in. iiii. nemorosi mōtis accola pp suas populationes reddebat siluā auētina timēdā & ifamē: nā oēs formidabāt pp̄ius accipere: sic illa reddebat infamis. Nō le. ergo grane. MALum: alludit ad nominis significationē. Nam κακός malus finitimis uicinis & hospitibus peregrinis. FACIES uiro: erat s. Dira truculenta & deoz ira nata dix. n. q̄si deoz ira natū dicitur: & Vir. sem hois caci facies quā dira tegebat. VIREs p corpe: pro magnitudine corpis. CORpus grāde: ingens: sic igētes uires. MULciber: uulcanus. ERAT pater huius monstris: hoc a Virgilio accepit sic. n. ille inquit Huic mōstro uulcanus erat p̄r. Spelunca ingens: uastum antrum. LONGis recessibus: quæ infra loge recedebat erat. PRO domo: nam spelunca erat eius domus & Virg Hic spelunca fuit uasto summota recessu. ABDITA: occul. a VIX iueniēda ipis feris: et ita occulta spelunca: ut se: e. nedum homines uix eam inuenire potuissent. PENDēt ora: hominū uultus. ET BR Achia: humana. PENDent super hostes: in postibus ora: & brachia pēdebāt pro tropheis & spoliis crassationes: & truculentiam illius indicantiam illius indicat̄. ETHVMus: terra. SQVALida: fedata. ALBE T: albere uidetur. HVManis ossibus: tot. n. hoies interemerat ut oē illud solum humanis ossibus tegetetur: & sic humus albere uidebat: ut de cæde latinorū: apud Virgilium campiq; ingētes ossibus albet: & de caco dixerat

Cacus auentinæ timor atq; infamia siluæ
Non leue finitimis hospitibusq; malum:
Dira uiro facies uires pro corpore corpus
Grāde: pater mōstri mulciber huius erat:
Proq; domo longis spelūca recessibus ingēs:
Abdita uix ipis iueniēda feris:
Ora super postes affixaq; brachia pendent
Squalidaq; humanis ossibus albet humus:
Seruata male parte bouum ioue natus abibat
Mugitum rauco furta dedere sono:
Accipio: reuocamur ait: uocemq; secutus
Impia per siluas, uictor ad tanta uenit:
Ille aditum fracti perstruxerat obice montis
Vix iuga mouissent quicq; bis illud onus:

semperq; recenti cæde tepebat humus: foribusq; affixa superbis. Ora uirum: tristi pendebant pallida tabo.
SERVAta: hercules nō deprehensio furto abire cœperat. & in ipso discessu: boues inclusi mugierunt: & **LIU**ius inquit. Ex loco infesto agere porro armentum occepit. Inde cum actæ boues quædã ad desiderium: ut sit: restarũ mugissent: Reddita inclusarum: ex spelunca bouum uox Herculem cœuertit: & **Virg**. Discessu mugire boues: atq; oẽ querelis Impleri nemus & colles clamore relinq. Reddidit una bouũ uocẽ uastocq; sub antro Mugit & caci spem custodita fefellit. **NATVS** ioue: hercules iouis filius. Abibat. discedebat. **PAR**te bouum male seruata: nō bene custodita. **FVR**ta: boues quos ille furto subtraxerat. **DEDE**re mugitũ: mugierunt. **RAV**co sono: nam in spelunca sonus uidet̃ raucus. **ACCI**pio reuocamur: mugitum inclusarũ sequutus Her. ad spelũchã uenit. **ACCI**pio: audio mugietes. Ait: hercules. Reuocamur ad inueniẽda & plectenda furta. Et sequutus uocẽ: mugitũ bouũ. **Victor**. uoti cõpos. aut uictor & domitor oĩum mōstrorũ. **VENIT** ad antra ipia: ad spelũcã impiũ & crudelis caci latronis: **ILLE**: cacus in antro se incluserat: mũieratq; aditũ saxo ingetis: qđ iugati boues uiginti uix mouissent. **ILLE**: cacus. **PER**struxerat occluserat. **ADITũ**: hostiũ spelũcã. **OB**ice fracti mōtis: obiectu & oppositõe saxi ingetis: qđ e mōte effregerat: & **Vir**. Ruptisq; imane catenis deiecit saxũ: ferro qđ & arte paterna pẽdebat: fultosq; emuniit obice postes. **VIX** mouissent: mouere potuissent. **ILLVD**onus: onerosum saxũ. **BIS** qnq; iuga: hoc ẽ decẽ iugatorũ bouũ paria. **SED** accepit hoc ab Homero ex saxo Diomedis Saxũ inges medio qđ forte iacebat in agro Bisfeni qđ uix iuuenes tellure moueret̃. Impulit & magno conamie misit in hostẽ.

Nititur hic humeris cælũ quoq; federat illis
 Et uastũ motu collabefactat onus:
 Qđ simul euersũ ẽ: fragor æthera terruit ipsũ
 Ictaq; subsedit pondere molis humus
 Prima mouet Cacus collata prælia dextra
 Rẽq; ferox saxis stipitibusq; gerit:
 Quis ubi nil agit: patrias male fortis ad artes
 Confugit. & flãmas ore sonante uomit:
 Quas quotiẽs pflat spirare typhœa credas
 Et rapidũ ætneo fulgur ab igne iaci:
 Occupat alcides adductaq; claua trinodis
 Ter quater aduersi sedit in ore uiri:
 Ille cadit: mixtaq; uomit cũ sanguine flãmas

Cnititur hic hũeris cælũ quoq; federat illis: Si herculis humeri cælũ p atlãte sustinuerat: cur nō saxum euerteret: Quas quotiẽs pflat spirare typhœa credas Diuidit in hoc loco diphthõgus ut i illo uersu: Aethereas ausũ sperare typhœa sedes. Est aut̃ Typhæus gas cui **Vir**. in arimẽ insulã supimpositã dicit: ut Inarime iouis impiis iposta typhœo Similiter & **Lucanus** ut **Conditus** in arimes æterna mole typhœus. Legimus & **Siciliã** ei supimpositã: ut **Vasta** giganteis iniecta ẽ insula mẽbris trinacris: & magnis subiectũ molibus urget æthereas ausũ sperare typhœa sedes. Qđ nos mouere nō debet adeo poetis licet fere oĩa cõmisi nã & in misia typhœũ esse fabulant̃ cũ regio exusta dicat̃ ubi summa cãpog: facies cinerulãta ẽ montana petrosa & nigra qđ qđã ex crebro ictu fulminũ cõtingere putauerũt. In eiusmodi igĩ locis ubi natura uim igneã præ se tulit: iure typhæũ eẽ finxerũt qđ dum latũ uertit flãmas euaporare dẽ. Quare alii sub ætna Siciliã hũc eẽ dicũt **Pindatus** uero cũ sciret oẽm tractũ a **Cumis** usq; in **Siciliã** ignitũ eẽ & pfundas quas

ANT.
FAN.
Typhæus

Typhœus
in locis ubi
ẽ uis ignea
Iouis arã
dicaũther
cules

dã atq; in unũ coeuntes cãuernas hñtem nō solũ sub lipare sed & puteolano agro neapolitano ac baiano nec non & pitheculis sepultum finxit iacere typhæum.

Cnititur innixus hercules humeris: qbus & cælũ sustinuerat cõmouet. cõfringitq; saxũ cui? ipulsi: fragore aer exterreri uidebat. **HIC**: hercules. **NIT**itur humeris: nitit̃ in aduersũ oĩ conatu ut inde ipellat molẽ obiectã **COE**lũ quoq; federat illis: humeris. nã ferunt pro atlãte ceruicẽ cœlo supposuisse. uñ ipse in meta. Hac cœlum ceruice tuli. & in hercule curẽte **Seneca**: subdidit mũdo caput. Nec flexit humeros molis imensã labor. **Medius**q; collo sedit herculeo polus. **Immota** ceruix sidera & cœlũ tulit. Et collabefactat motu: cõcutiens crebro motu cõfringit. **ONVS** ua. imẽlum: hoc ẽ honerosam saxi molẽ. **Q**uod: saxũ. **SIM**ul: postq;. **EST** euer. qđ post qđ ipulit & euerit. **FR**Agor: ille inges sonitus & strepitus ex euerstone. & cõfractione saxi. **TER**ruit æthera: æra. **ET** hu. icta: terra pculsa. **PON**dere mo. pãderosa saxi mole. **SV**bsedit: qđ inferius pflã est. **PR**ima patefacta iã spelũca: cacus cũ subter fugere magis nō posset: cœpit cõserere manus & saxis: & stipitibus i hostẽ pugna re. **Q**uibus cũ nihil profecisset: cœpit euomere ignẽ qđ magna erat illi paterna uis ita ut etnã ignis eructatões imiraret. **CAC**us mouet prima pãia primũ ipse pugna re cœpit. **COL**lata dextra: quasi cominus manũ cõseres **ET** **F**erox gerit rã: agit pugna. **SAX**is & stipitib. hæc. n. erãt sua arma: ut ab ingressu spelũcã herculẽ phiberet. unde **Liuius**: **Q**uẽ cũ uadẽtẽ ad spelũcã: cacus u. phibere conatus eẽ: ictus claua: fidẽ pastorũ ne quicq; inuocas morte occubuit. **Q**uod: p qbus armis. **VBL**: postq;. **NIL** agit qđ nil iquat illis armis i herculẽ pugna re. **MALE** fortis: pag: aut nō fortis habita herculis rõne. **C**onfugit ad pãias artes: ad uulcanios ignes. **Q**uos uulcani idustria iũetos ueteres arbitrati sunt. **Nã** cũ: ut **Diodo**. inq; arbor i mōtibus ictu fulminis cõflagrasset: ligna ppinq; hyberno tpe flãma sũt cõprãhẽsa. **Q**ua ex re uulcanũ calore lætatũ: hoies cõuocasse ad ei? aspectũ: tãq; a se repti dicũt. **Ergo** hic cacus patriis artib. utebat &. **V**omit: euõit flãmas ore sonãte ex ipsa eructatõe flãmaz sonitũ edebat. **Q**uas flãmas. **Q**uotiẽs pflat. flãdo emittit credas. **S**pirare typhãa credas spiratũ eẽ typhœi ignes ex ætna efflãtis. **T**yp. un. e. gigãtib. terrã fili. ut **Oui**. oñdit siciliã suppositã nã i met. li. v. sic ait uã a gigãteis iniecta ẽ isula mẽbris **T**rinacris: & magnis subiectũ molib. urget. **A**ethereas ausũ sperare typhœa se des: & paulo post. **D**egrauat etna caput sub qđ resupinus arenas **E**iectat flãmazq; fero uomit ore typhã. huic ergo poeta cacũ cõparat. **L**ucan. homez imitat. suppositũ i arime isulã typhœũ dixit. **C**õditus in arimes æterna mole typhœus: & cũ sit diphthõgus i secũda syllaba: poetã aliqñ diuidũt. **E**T credas iaci: emitti. **R**apidũ

PAV.
MAR.

fulgur: uelocem corruscationē. **AB** Igne ætneo: qui ex ætnea erumpit: qui mons est in sicilia: sed de eo inferius aliqui legunt ab igne æthereo: tūc ad flumē referas: qđ imitē ille fulmina. **OCCV** pat: hercules ita se tuentem cacū ad mota claua peremit. **Cō**ciditq; ille moriēs & igne simul & aiām euomuit. **ALC**ides: hercules. **OCCV** pat apphendit & detinet illum. **ET CLA**ua trinodis: triū nodorū. Adducta admota illius capiti. **TER** quater: quasi p̄uries: Sedit hestit: **IN** ore uiri aduersi: in uultu & capite caci qđ undiq; cōtudit. Clauū herculis dicta a καλός: qđ est frango: qm̄ oīa cōfringit. **ILLE**: cacus. Cadit & uomit flāmas cum sanguine: euomit sanguineam animam: cuius sedem in sanguine esse dicunt: & ignes fumidos.

CONSTituitq; sibi q̄ maxima dī ara. Hercules

ANT.
FAN.
Ara ma-
xia a ma-
gnitudine
fabricæ
dicta
Herculis
ædē neq;
muscæ ne-
q; canes i-
grediebāt
Herculis
uictoris
ædes duæ
romæ
quō hercu-
li sacrificia
bāt deci-
mæ uoue-
bant her-
culi.

autore Solino lōge ante urbē conditā dicauit quideꝫ aram patri inuentori cum de Caco supplicium sump-
sisset ac se ut inq̄ Dionysius cede pollutū flumine ab-
luisse: ea fuit iuxta portā trigeminā: uouerat enī ioui
arā se erecturū si amissas boues reperisset. sed ea nō ē
ara q̄ maxia dicta ē. Idē n. Hercules suo numini non
ioui arā cōstituit in foro boario siue ut q̄busdā placet
prope id forū q̄ maxima apud p̄tōfices habebat: atq; (ut placet Seruio) ex magnitudine fabricæ maxime no-
mē accepit. Canendū autē ne qdam nos in errore inducāt q̄ tradiderūt Hercule sibi & dificasse tēplū i foro bo-
ario idq; aram maximā appellasse qđ falsum est. nā ut Vir. ait Hāc aram Iuoco statuit nō hāc ædem siue hoc tem-
plū. Itē. Aræq; sacerdos: nō Aedis tēpluē sacerdos. Vñ ait Seruius poetā ideo dixisse arā q̄a nondū tēplū her-
cules fuerat sed ara tantūmodo. Et Solinus manifeste arā maximā distinguit a cōsepto qđ sibi Hercules insti-
tuit ubi sacrorū riuus factis bouicidiis potitios docuit: quo diuinitus neq; muscis neq; canibus ingressus erat q̄a
cū uiscerationē sacrificii litaret Myiagrū deū dicif impcatus clauaq; in aditu reliquisse cuius olfactu canes refuge-
rūt. Nec me latet duas ædes Herculis Victoris fuisse Romæ ut scribit Macrobius sic dicti qđ oē aīalium genus
uicerit. Alterā i foro boario rotundā ut Lilius scribit ad quā pudicitia patriciæ sacellū fuit: Alterā ad trigemi-
nā portā. Sed Hercule dico cū aram maximā sibi instituit arā instituisse nō tēplum quā ei ab Euandro dicatā nō
nulli tradiderūt ubi sacra Romulus prima ex oibus pegrina cæpit. Hanc aliqñ cū uicino cōflagraret incendio
liberatā a pinariis ferūt apud quā nec lectisterniū siebat nec sacrificabat nisi apto capite quē morē Varro græ-
cū esse ait: ideoq; id fieri. C. Bassus memoriæ p̄didit teste Macrobio: qđ ara maxia ante aduentū æneæ in italiā
cōstituta est: q̄ uelādī capitis ritū inuenit. Ibi ē sacrificates lauro coronabant: q̄ consuetudo multo post Romā
conditā sumpsit ex ordiū postq̄ in auētino laurētū fuit nā Euandru cōstat ante urbē conditā usum populo her-
culi gratissimas: Huius dei sacri mulieres i italia iteresse nō licebat: qm̄ Herculi Geryonis boues p̄ italiā duceti si-
tiētiq; rñ Jisse mulier dī aquā se nō posse p̄stare q̄ foeminarū deæ celebra: et dies nec ex eo apparatu uiris gu-
stare fas ēēt. Cæteræ Plutar. duas igt aras i tēplo Herculis fuisse unā ex quiri gustabat alterā ex q̄ foemīæ. Huic
deo Romā bonorū suoz decimas uouere soliti sūt scđo atq; optimo eoz euēu q id fecissent qđ Hercules ita
fore dicif nondū relatus in deorū conciliū prædixisse teste Diodo. Nos q̄ uertū atq; oipotētē deū colimus pu-
deat impietatis nostre pudeat auariciæ ac temeritatis dū usurpātibus nobis q̄ dei sunt tātæ maiestatis spernūtur
imperia Et miramur potuisse barbaros his tēporibus italiā attingere ac sauire in sanguinem nostrum.

PAV.
MAR.

CET Moriēs plāgit humū. uerberat terrā. **LATO**: amplo. **PEC**tores: plāgere ē crebrū manu pcutere: ut illud
mea pectora plāxi. Ab illo dictū est plāgit humū: q̄a moriēs ille pcutiebat crebro terrā pectore. **IMMOL**at iter
fecto caco: uelut est apud Diony. Her. ut uidit locū successioni maleficorū apte positū (pelunchā ipsam euertit
furiq; supiecit. Cūq; se flumine ob recentē cædē abluisset: arā ei loco p̄ximā erexit Iouis inuētoris: q̄ est romæ
iuxta portā trigeminā. Immolauitq; deo iuuenū gratū mun⁹ inuētōnis boū. Euander cū uellet oēs hoīes p̄ue-
nire deoz honoribus: Hercule primus placās: arā illi studiose extpalem erigit imolat iuuecū indomitū. p̄catur
q; ut sacra p̄ficiat. Ad maritus hercules q̄sdā ex bobus imolans: epulū populo dedit. Excerptis ex alia p̄da deci-
mas Reges ipsos multa regione donat. Dicūt p̄terea familias duas fuisse illustriū q̄ cerimonias didicerint græ-
cas: potitios & pinarios penes quas familias multū tps durauit cura sacrificii: ut ille instituerat. Ara uero ad quā
hercules decimā obtulit: uocata ē a romanis maxima. **EST** n. foro boario p̄xima ueneratiōeq; apud incolas i
ter cæteras p̄cipua hæc ex Diony. pauca e multis excerptimus. Diodorus: aut inq̄: Hercules ob honorē sibi a
palatinis ip̄sum: dixisse ferf eos q̄ sibi postq̄ ad deos trāslatus esset: Decimā bonorū d̄ carēt: uitā foelicē uictu-
ros: qđ & euenisse usq; ad hoc tps cōstat. Multi enī romanoz: nō solū mediocri cēsu: sed q̄ ditissimi sūt habitū: de-
cimas herculi uouerūt. Posteaq; fortunatiores facti: bona sua ad q̄tuor tolētōrū miliū herculi sacrarunt. Lucul-
lus romanorū ferme ditissimus æstimatis bonis decimā Herculi partē dedit. epulas p̄bens cōtinue: ac p̄fundēs
multa. Tēplum insup iuxta tybrim egregiū herculi cōdidere romani: in quo ex decimis sacra deo offerūt. Et liui-
us p̄sequēs ad ea quæ de morte Caci retulimus: Euander inquit tū ea p̄fugus ex peneloponneso auctoritate ma-
gis: qui impio regebat loca. Venerabilis uir: miraculo l̄farum: rei nouæ iter rudes artiū hoīes. Venerabilior di-
uinitate credita Carmētæ matris: quā fatiloquā: añ Sybillæ in italiā aduesitum. Miratæ in ea gentes fuerant. Is
tū Euander concursu pastorum trepidantiū circa aduenam: manifeste reum exitus: postq̄ facinus: facinorisq;
cām audiuit Habitum formāq; uiri aliquantū ampliorem augustiorēq; humana intuens: rogitat qui uir esset:
ubi nomen: patrēq; ac patriā accepit. Ioue. nate Hercules salue. inquit. Te mihi mater ueridica interpretes deum
auctorū cœlestium numerū cecinit: tibiq; aram hic dicatum iri. Quam opulētissima olim in terris gens maxi-
mam uocet tuozq; ritu colat. Dextra Hercules data: accipere se omen impleturumq; fata ara condita atq; dica-
ta. ait. Ibi tum primum boue eximia capta de grege: sacrum adhibitis ad ministerium: dapemq; potitii ac pina

riis: quæ tum familiæ maxime inclitæ ea loca incolebant: factum. Forte ita euenit: ut potitii ad tēpus p̄sto eēnt usq̄ exta apponerentur. Pinarii extis adhesis ad cæteram uenirent dapem. Inde institutū mansit donec pinarii genus fuit: ne extis solēnibus uescerentur: & reliqua. Virgilius quoq̄ hanc rem pluribus uersibus in octauo æneidos refert. Sed de hiis hæctenus. O I V P P I ter uictor: Hercules. I M M O l a t: m a c t a t. T I B I unum taurum; ex illis: ex duobus: qui fuerant surrepti alterum imolauit. E T V O c a t e u a n d r u m r e g e m. E T R V r i c o l a s: ut adessent sacrificio. V E T u m u e n e r e i l l i a d H e r c u l e m l a u r o c o r o n a t i. E T C O N s t i t u i t s i b i a r a m: statuit & consecrauit aram. Q V A E m a x i m a d i c i t: nam appellata fuit ara maxima & erat: ut Dionysius inquit iuncta foro boario. P O E T A in ipso foro fuisse ostendit. Ideo inquit.

Hic ubi pars urbis de boue nomen habet:
Nectacet euadri mater ppe tempus adesse
Hercule quo tellus sit satis usa suo;
At foelix uates ut diis gratissima uixit
Possidet hunc iani sic dea mense diem;
I dibus in magni castus iouis æde sacerdos
Semimaris flammis uiscera libat ouis;

¶ HIC ubi pars urbis de boue nomē hēt Boarium forum aliq̄ dictū putant a boue quem ibi Hercules imolauit. Festus uero sic dictū scribit qd̄ boues ibi uiderent. Alii ab æreo tauri simulacro: quod (ut scribit Cornelius Tacitus) fuit in eo foro. Quoniam id genus animalium aratro subditur ibiq̄ sulcus designadi oppidi ceptus est: ut magnam Herculis aram amplecteretur. Id simulachrū fuit ex ære æginetico: licet cōstet æginam æs non gignere: ut inquit Plynius. Sed ea insula temperatura officinarum ita nobilitata est ut ibos æreus inde captus in foro boario fuerit q̄ ut idē tradit æginetici æris exēplum fuit. NEC tacet Euadri m̄. Prædicat Hercules deificatōeꝝ. H I N c E u a d e r a p̄

ANT.
FAN.
Boarium
forum

Ægineti
cum æs

Liuiū: a Ioue nate Hercules salue inqt. Te mihi mater teridica interpretis deū aucturū celestiu numē cecinit. I D I B u s in magni castus iouis æde sacerdos Semiramis flammis uiscera libat ouis. I D I B u s ianuariis flamen dialis in æde iouis capitolini mactat ueruecem. Sunt qui accipiāt agnā lætā & pingue ut possis eam semimare appellare. O M N E s. n. idos ut diximus huius dei noie festas sanxit antiquitas. Vnde autor ait supra: idibus alba ioui gratior agna cadit. Consueuit autē flamen albatus ut apud. A. G e l. legimus ioui hostiā immolare cui gratum eē arietē illud ondit q̄ libero patri in Lybiacū toto exercitu sitienti & oranti ut Iuppiter opē ferret occurrit aries q̄ monstratis ags sub oculis admirātis euanuit. Vñ in Lybia stat tortis cornibus ammon.

Idibus ia
nuæ. festū
iouis

¶ HIC ubi pars urbis hēt nomen de boue: ubi est forum boariū: quod forū ita appellatum uolunt aliqui: quod ibi bouē Hercules immolauerit. A L I I ab ænea bouis statua: quæ ibi erat. P O E t a hoc in loco Hercule uictorē uocauit. I D E M & Virg. fecit. H A E C inqt limina uictor Alcides subiit. V A R ro diuinarū libro quarto. V i c t o r e m Hercule putat dictum: qd̄ oē genus animalium uicerit. R O M æ autē uictoris Herculis ædes sūt duæ: una ad portā trigeminam. Altera in foro boario. Huius cōmenti causam Massurius Albinus in memorabiliū libro secūdo aliter exponit. Marcus inqt Octavius herennius prima adolescentia tibicen. Postquam artis suæ diffusus est. Instituit mercaturam: & bene re gesta. Decimam Herculi profanauit. Postea cum nauigans hoc idem ageret: a prædonibus circumuentus: fortissime repugnauit: & uictor recessit. Hunc in somnis Hercules docuit: sua opa seruatum. Cui Octavius impetrato a magistratibus loco ædem sacrauit: & signum. V i c t o r e q̄ incisis litteris appellauit. Dedit ergo epitheton deo: quo & argumentū ueterū uictoriarum Herculis: Et cōmemoratio nouæ historiæ: q̄ recenti Romano sacro causam dedit cōtineretur: hæc ex Aurelio. Verum quis crederet tot iā elapsis sæculis ab eo tempore: quo celebris erat illa ara: illis diebus: quo hæc Romæ profitebar: i ultimo angulo fori boarii: ab his qui marmora ingrebant: reperta est ara maxima: & effossa ærea Herculis statua: eum multis circa eam epigramatibus. Quæ oīa delata mox fuere in capitolium: & in atrio dominorū conseruatorum collocata: atq̄ omnibus uisenda patent. N E C tacet: Carmentis uaticinata est cito fore: quo Hercules in deos referretur. Dionysius non Carmentim: sed Euandrum diuinationē hanc matris Herculi aperuisse refert Idem etiā & Liuius ostendit. N E C tacet: ergo fatur. M A T E R Euandri: Carmentis. Prope adesse tēpus: proxime futurum. Q V O tellus sit satis usa suo: Hercule: quo terra iam satis fructus ab Hercule accēpisset. Nam Hercules omnem tellurem monstris expurgauit. Ergo post absoluta officia ad deos migraturus est. A T Fœlix: Rettulit iam unde habuerit originem festum carmentaliorū. Connectit: ut illa diis fuit acceptissima. Sic celebratur eius festū tertio idus Ianuarias. A T Fœlix uates: Carmentis ex eo fœlix: q̄a fatidica. V T uixit diis gratissima: ut uiuens fuit gratissima diis. S I C dea: ipsa relata in deas. P O S S I d e t h a n c d i e: quæ est tertia iduum. M E N s e I a n i. In ianuario mense. I D I B u s in magni idibus Ianuariis immolatur ioui. Veruex: die que illa relata in fassos: in ea enim Octavius Cæsar augustus cognominatus est. Qui post extinctam Cleopatram in urbem reuersus. T r e s triumphos egit. unum ex Illyrico: alterum ex actiaca uictoria: tertium ex Cleopatra continuo triduo. Deinde compositis rebus: & omnibus prouinciis in certam formam reductis. Augusti cognomen assumpsit: ut Tranquillus testis est Munacii Planci sententia: cum quibusdam censentibus Romulum appellari oportere: quasi & ipsum conditorem urbis præualuisset: ut Augustus potius uocaretur: non tantum nouo: sed etiam ampliore: quod loca quoq̄ religiosa: & in quibus augurato quid consecratur. Augusta dicantur ab auctu: uel ab auium gustu gestuue: sicut etiam Ennius docet scribens augusto augurio. Postquā indita condita Roma Idem & Pompeius asserit augustum esse locum sanctum ab auium gustatu: siue gestu. S A C E R d o s castus: purus & sanctus flamen dialis. L I B a t flammis: sacrificat. V I S C E r a ouis semimaris ueruecis. ideo semimarem dixit: quia adempti sunt testes genitales. I N æ d e. magni iouis in templo iouis capitolini. I D I B u s: ipso die iduum ianuariarum: & superius diximus idibus immolari agnam. Sed in his idibus immolatur ueruecx.

PAV.
MAR.

za est. AVT opes cre. cretenſiū ab eo qđ dicimus cres cretis. Q. Metel. p̄coſul: Cecili Metelli macedonici fili
us: Cnoſon: & lyction: & cydonē: aliaſq; plurimas cretæ inſulæ urbes expugnauit: q̄ſtus tñ eſt aliqñ gloriã r̄erũ
a ſe geſtarũ a Pōpe. ſublata p̄teritũ q; in cretã legatũ miſerit ad capiēdas urbiũ deditioes: tamē ex ea illuſtri acto
ria cretici cognomē aſumpſit. De creta dicemus in. iiii. Hūc numidæ: q; ſunt in aphyrica: ita ab errore paſtorali di
cti. FACIunt ſu. cognomento ſ.

Hanc numidæ faciunt: illum meſſana ſupbũ
Ille numantina traxit ab urbe notam:
Et mortem & nomen druſo germania fecit
Me miſerum u'rtus q̄ breuis illa fuit:
Si petat a uictis: tot ſumet nomina cæſar
Quot numero gētes maximus orbis h̄r̄t:
Ex uno quidã celebres. aut torquis adempti

CHVNC numidæ: Metel. numidicus. L. Luculli au
unculus (autore Plutar.) is q; lingua latina caſte. ac pu
re uſus u'rt: ut. A. Gel. ſcri. uicto. Iugurtha rege numi
diæ numidicus cognominatus ē. Nota ē historia apđ
Salu. Hic uir nō minus grauis q̄ diſertus i cēſura o'ro
nē dixit ad populũ q̄ eũ adducēdas uxores exhortatus
ē. Idē cū Smyrne exularet & i theatro reuocatōis l'ras
accepſſet n̄ prius eas legit q̄ ſpectaculũ finire. ILLũ
me. ſa. ſu. Valerius Meſſala poſtq̄ meſſanã urbē Sici
niã nobiliſſimã cœpit Meſſala cognomiatus ē autore
Macro. Id oppidũ ē in pelori ſinu freto icũbēs ut inq̄t

ANT.
FAN.
Metellus
creticus
Metellus
nũidicus
Valerius
meſſala
meſſana
zancle
Oſci
Scipio
Mumanti
nus
Nota pro
laude

Sillius niniũq; reuulſa diſcretũ italia & ortu oſco memorabile. Strabo ſcri. Meſſenios q; pelloponēſũ hitant: cō
didiſſe meſſanã uñ & nomē mutauit. Cũ. n. prius zancle reuocaret qđ in loco curuo ſit poſtea mutato nomē
meſſana dicta ē quã ferunt Anaxilaũ meſſeniũ cōdidiſſe. Sed antea Naxioꝝ ædificiũ fuiſſe d̄r̄ q; Catanæ finiti
mi ſũt. Deinde uero mamertini i. cãpani eo hitatores induxerũt Quare Syllius eã ortu oſco memorabile dicit
Capuēſes. n. teſte Seruio oſci q̄ſi ophici appellati ſunt & reuera dicti oli ophici q; ſerpētib' abũdarēt. ILLe nu.
tra. ab ur. no. Scipio æmilianus Pauli macedonici filius: & Scipionis ma. iure adoptiōis nepos numatiã i hispa
nia fame uicit correcta prius diſciplina militari & reuerſa carthagine uñ Numatinus dictus ē. Nota ē historia.
Poſt ea uictoriã po. ro. uicia cū impii magnitudine legimus excreuiſſe. Notãdũ notã hoc loco laudis eē nō uicuz:
ut cū dicimus. Cenſoriã notã. ET Mortē & no. dru. ger. ſe. Drufus Tyberii frater miſſus in germaniã ualidiſſi
mas natiōes aggreſſus ē & ſpecioſam uictoriã reportauit. Sed equo ibi ſup crus eius collapſo trigefimo die q̄ id
acciderat mortuus ē: cui ſenatus nō adulatōe ſed merito germanici cognomē ex puincia dedit. Ad eũ egrotan
tē Tyberius ut Ply. autor ē feſtinauit emēſuſq; ē die ac nocte lōgiſſimũ iter: ac deſuncti corpus romã uſq; pue
xit pedibus (ut ait Suet.) toto itinere p̄grediēs. Cōditus autē ē Drufus in ſepulchro. C. Iulii: & a Cæſare Aug. ui
trico laudatus q; ſup̄mis ei' muneribus plures honores dedit. Hic ē p̄ germanici ut diximus. Vnde autor ait ali
bi. Præterit ipſe ſuos aĩo germanicos annos. Nec uigor ē Drufi nobilitate minor. De huius interitu idē inq̄t ad
Liuã eius matrē. Sic quē dura tibi rapuit germania Drufum ps fuerit ptus ſola caduca tui ſic tibi mature fra
terni funeris ultor Purpureus niueis filius inſtet egs. ME miſeꝝ uir q̄ bre. illa fuit: Latēter autor hoc dicit mea
ſniã. Niſi parētē mihi tuũ mors ademſſet ſperabã fore ut eius ope ab exilio reuocaret. Idē & infra ubi exilii ſui
meminit ſe miſeꝝ uocat: ut me miſeꝝ ſcythico q̄. p̄cul ille ſolo ē. AVT tor. adē. gallis aduerſus ramanos apud
Anienē pugnatibus. T. Mālius tribunus mili. cū qđã ex hoſtibus torque atq; armillis decoratus utroq; exerci
tũ pugnatē. manu ſignificãſſet ut romani galliq; qeſcerēt & magna uoce puocaret aliquem ex militibus roma
nis in ſingulare certamē ac nemo p̄dire auderet preſſit ad pugnã atq; hoſte occiſo ex eius ſpoliis ſibi & torque
& cognomē induit: Idē poſtea latino bello cū cōſul eēt filiũ ſuũ q; cōtra impiuꝝ pugnaſſet ſecuri percuffit. Vnde
illud eſt. Sæuũq; ſecuri aspice torquatũ. Ab hoc Manlio impia aſpera & imitia māliana dicta ſunt teſte. A. Gel.
Legimus & C. Nouiũ aſpernatũ in Iudo troiã lapſu debilitatũ aureo torque ab auguſto donatũ eſt: q; paſſus
eſt ipſum poſteroſq; eius torquati ferre cognomē: Quã rem tetigiſſe mihi u'rt Vir. in v. æn. ubi facta haſtilium
mētione q̄ idē cæſar pueris qui troiã luſerũt donãſſe d̄r̄ ſubiungit: It pectore ſũmo flexilis obtorti per collũ cir
culus auri. Sane torquis ut plurimũ maſculino ge. proferri ſolet inueni' tamē & fœminino. platum id nomen
A. Gel. Torquē detraxit eamq; ſanguinolentã ſibi in collũ imponit. Hoc ornatu romani milites utebant ſum
pto a gallis more. Iuuenã. Vt læti phaleris omnes & torquibus omnes.

Drufus co
gnomina
tus germa
nicus
Drufi
mors

T. Mālius
torquatus
māliana i
peria.
Torqs.
maſcu. &
fœmini //
no. g.
Valerius
coruinus
Cn. Pō.
magnus
PAV.
MAR.

CHVNC: ceciliũ metel: q; iugurtã p̄ iurias nũidiã occupatē fugauit & uniuerſã numidiã uãſtauit: cū añ eũ & cal
phur. & Poſthu. turpiter rē geſſiſſent: idē numidicus cognoiat' ē. ME Sſana: q; urbs ē i ſicilia. FACit ſu. il. Vale
riũ: nã ut auctor ē Macr. Vale. max. poſtq̄ meſſanã nobiliſſimã ſiciliã urbē cœpit: meſſala cognoiatus ē. ille Sci
pio æmili. TR. Axit no. titulos & cognomētũ i bonã ptē hic ſumit' nota. ABur. nu. a numatiã: q; ut Stra. iqt nobi
liſſima celtiberorũ ciuitas ē q; bello celtiberico: q; aduerſus ro. po. geſtũ ē uirtutē p̄priã oñtauit: q; xx. durauit ad
annũ: i numatiã miſſus Scipio æmilia. poſt deletã cartha. adeo hoſtes occluſit: ut ne i ptatē romanorũ deuenirēt
ſeipſos ferro: igne & ueneno cōſũperit: nihil p̄de relatũ ē: nã oia cōcreauerãt ex ea tñ triũphatũ ē: & Scipio nu
mati. dict'. ET mor. drufus tyberii ſf & germanici p̄r: cū iter ſalã. ſtu. ut Stra. iqt: & rhenũ aduerſus germãos bel
ligeraret: uictor oppetiit: & ut Liu. ult. lib. refert: Ex fractura: e quo ſup crus ei' collapſo. xxx. die q̄ id acciderat
mortu' ē corp' a Nerōe fr̄e: q; nũcio ualitudinis euocat' rapti occurrerat: romã reuectũ: & i. C. Iulii tumulto cō
ditũ. Laudat' a cæ. au. uictrico: & ſup̄mis illi' funeri' plures honores dedit & Suet. inq̄t tyberiu' ei' corpus ro
mã uſq; pedibus p̄ſecutũ eē: & in funere germanicũ appellãſſe: iō poeta dicit. GERmania ſe. mor. & no. Drufo
p̄ri tuo: q; mortu' in germania: & germãicus ē appellatus. ME Miſeꝝ: dico & cōmiſeratio cōcitat' hac p̄ris ad
filiũ recordatiōe. ILLA uir. pa. tui. Quã fuit breuis: q; dignior erat uita lōgiore. SI PETat: hoc p. C. cæſare: & p
auguſto accipe poſſum' uterq; n. uicit orbē: melius tñ p auguſto: q; ut ſupius dictũ ē oēs orbis gētes ſubegit er
go ſi a deuictis gētibus cognomina ſumetia toto orbe accipiet. SI Cæſar: auguſtus. PETat noiã: cognomina A

Victis: ab illis: quos uicit. **TOT** sumet: tot accipiet ille cognōia. **Q VOT** gen. ha. nu. maxi. or. quot numerari possent gētes in imēso orbe. **EX** uno: Maniliū torq̄tum: & Vale. Coruinū onditi: Māli. sub Sulpitio dictatore trib. mil. romani noīs cōtēptorē gallū singulari certamine uicit: & occidit: detraxitq; aureū torquē: & idē Torq̄ti nomē accepit. Vale. aut trib. mil. solus aduersū ingētē gallū puocatorē militū romanorū p̄cessit. At coruo ab ortu solis hostis galeæ infidēs: alag; plauū: uisū ita ip̄diuit ut a Vale. occideret inde coruinus dicit̄. **Q V** Idam ha. ex uno: factō. i. aut ex una pugna. **CELE** bres ti. celebra cognōmēta. **A V T** adem tor. ablati ab hoste torq; quod ornamentū erat colli.

ANT.
FAN.

CAV T Cor. ti. aut. Cū galloz ingētes. copiaz agrū p̄tinū infedissent Camillo eoz reliq; p̄sequēte Valeriu tribu. militaris ducē galloz puocatorē hostēq; ferocissimū interfecit tū uirtute sua: tū corui opa q; su per caput Valerii pugnantis sedisse & os atq; oculos galli euerberasse d̄r. Quā ob cām Valerius coruini cognōmē habuit cui diuus August^o statua in foro suo statuēdā curauit i cuius capite corui simulach; fuit. **MAG**ne tuū no. re. est mē. tuarū. Cn. Pōpeius a magnitudine reg; gestaz magni cognōmē accepit: cui^o titulos ac triumphos nūcupare ut inq; Ply. nō solū ad uiri unius p̄tinet uictoriā sed ad impiū ro. decus æq̄to n̄ mō Alexandri mag. reg; fulgore sed ēt Hercules p̄pe ac liberi p̄ris: is cū ec̄t annoz q̄tuor: & .xx. ac numidiā subegisset a Sylla q; reuertēti romā Pōpeio obuiā factus ē ingētī uoce magnus salutat^o ē autore Plutarcho. Vñ Crassus Pōpeiu inq; adhuc ip̄uberē magnū cognominatū. Et cū romanorū qdā dixisset iā adert

Pōp. mag. idē ridēs cū indignatioe: & q̄tūsnā inq; Alii dicūt magni cognōmē i a phrica ab uniuerso exercitu Pōpeio inditū: qd̄ tñ ipse lōgo tpe post p̄consul in Iberiā aduersus Sertorium missus uisurpauit ac se in epistolis suis uisūq; magnū Pōpeiu scripsit cū ex ipsa cōsuetudine id cognōmē iā careret inuidia. **Q V I** te ui. Iulius cæ. q; famā astris terminauit teste Virg. **ILLA** do. me. ma. di. suis: Familia fabioz hercule auctore sui generis gloriat̄: ut cum regia uirgo hospite uicta sacro. Fabiū de crimine lata p̄creat. Eadē ob uirtutē & merita maxia cognominata ē. Scribit at̄ Liui. primædecad. li. ix. Fabiū quēdā cēsore q; instituisse d̄r: ut egtes idibus q̄ntilibus trāsueherent̄ oēm forēsem turbā excreatā in q̄tuor tribus coniecisse urbanasq; eas appellasse eāq; rem adeo gratis ais ac ceptā fuisset ut maximi cognōmē reportarit: qd̄ sibi multis uictoriis nō peperat: hic ē fabius ille rutilan^o q; de apulibus nucerinis sannitibus: gallis: umbris: maris ac thulis triūphauit. Cui mortuo tantū æris a populo cōgestū ē ut filius uiscerationē & epulas publice dederit: ex hac familia originē duxit Fab. maxi. cūctator quē romani auctore Possidonio clypeū dixerūt cū Mar. gladiū uocitarē: Ex eadē gēte fuit ip̄ibus Nasonis maximus ille facundissimus ad quē is scripsit cū exularet: ut maxime q; tanti mensurā noīs implet & geminas aī nobilitate genus: q; nasci ut posses quis cecidere trecēti: Nō oēs Fabios abstulit una dies. **SAN**cta uo. au. pa. au. uo. **TEM**pla sa. ri. di. ma. **SAN**cta loca: ut auctor est Festus dicunt̄ augusta ab auium gustu: quod aues ea significauerint: uel ab auium gustatu quod aues ea rata fecerint. Placet autem Prisciano augurium ab augure deriuari qui ut idem ait Festus ab auibus gerendoq; dictus est quia per eū auium gestus edicitur siue ab auium garritu unde & augurium: Alii ab auctu siue ab augendo augusta loca dicta existimant: quod ea iuppiter ope sua augere uideatur: similiter & auguria quod ea iuppiter mittat augeatq; In his captandis augures obseruabāt ne uenti flarent auctore Plutar. quorum augurum. i. qui ulcus habebant sedere prohibebant.

Fabioz familia.
Fabi gens maxia cognominata
Fabius
Maxius cūctator.
Augusta loca un̄ sūt appellata.
Corona ciuica uel guerna.

PAV.
MAR.

CAV T corui auxi. q; sibi fuit auxilio. **MAG**ne: Ply. cū Pōpeiu laudat & ob recuperatā siciliā: a phricāq; subactā magni cognōmē accepisse dicit. Titulos refert quos i mineruæ delubro cōsecrauit. Cn. Pōp. mag. ip̄ator bello xxx. an. cōfecto. fuis: fugatis: occisis: & in deditiōe acceptis: hoium centies uicies semel. lxx. xiii. mili. de p̄ssis aut captis nauibus. dccc. lvi. oppidis castellis dxxviii. in fidē receptis terris a Meonis lacu ad rubrū mare subactis: uotū merito mineruæ: hoc ē breuiariū eius: ab oriēte uero triūphi quē duxit. iii. calē. octo. M. Pifone: & M. Mesala cōss. p̄fatio hæc fuit. Cū orā maritimā p̄donibus liberasset. Et impiū maris. po. ro. restituit: ex asia: ponto armenia: paphlagonia: cappadocia: colchas: hyberia: albanis hyrcanis: scytis: cilitia: syria: iudeis: palestinis: arabibus: creta: & sup hæc de duobus regibus Myridate: ac trygane triūphauit ægypto regē dedit in oriente qnq; reges p̄ uolūtate mutauit: & reliq;: E cōtrario ut idē asserit: si q; simili mō uelit p̄cesere Cæsar res q; maior illo apparuit: Totū p̄fecto terrarū orbē enumeret: qd̄ in finitū eē cōueniet **O MAG**ne: o pōpei. **T V V M** nomē: hoc cognōmē magni. **EST** mēsu. rerū tuarū: q̄si indicat res tuas maxias. **SED** q; uicit te: cæsar a quo bello pharsa. supatus es. **ERAT** te: quo. ma. quia te & scia rei mi. & uirtute & foelicitate supabit. **NEC** gra. Flavius scriba libertino patre natus: ædilis curulis fuit: p̄ forēsem factionē creat^o q; cū comitia & capū turbaret & i his pp̄ nimis as uires d̄naret̄. a. **Q.** Fab. cēsore i. iiii. tribus redacta ē: Ea q; res Fab. max. nomē dedit: de quo Liui. i. fine. ix. li. ab ur. cō. Fabius simul cōcordiæ cā simul ne hūillimoz i manu cōitia eēnt oēm forēsem turbā excreatā in. iiii. trib^o cōiecit: urbanasq; eas appellauit: adeoq; eā rē acceptā gratis ais ferūt: ut maximi cognōmē: q; tot uictoriis n̄ peperat hac ordinū tēperatōe pareret. Ab eodē institutū d̄r. ut egtes ibi q̄ntili trāsueherēt: hæc Liui. Idē asserit Val. li. i. q; uerba i ultia idicauit. **Q.** F. rutilianū fuisse: cui a Pli. i. ii. de ui. illu. eadē assignat̄ **NEC** ē ul. g. c. si q; nulla ma.

or cognominatio. SVPra fab. supra fabioꝝ cognomēta. ILLA do. fa. ē dicta cognominata. MA Xima. su. m. merito. Q. f. rutiliani. SED ta. sed ceteri hūano augustus dīno cognōie exornatus ē. Sed. t. o. quos rettulimus. CELE. laudat. HONORi q̄si nō deoꝝ: sed hoīum titulis. HIC augu. ca. HABet fo. no. cū io. hēt cognomē qd̄ sibi iouiꝝ cōe ē: nā & augustus hoc ē sanctus. iuppiter: sic & Cæ. aug. Sācta uo. qd̄ significet augustū apit: ea rōne: q̄ supius dixius: q̄ loca religiosa & in qbus augurato qd̄ cōsecrat̄ augusta dicat̄ ab auctu: uel ab auū gustu. gestuue optat deinde poeta augeri: & impiū: & uita ducis: & salutē ciuū: & ut diis fauētibus germāicus impio succedat. P̄es n̄ri maiores. VOCant au. iā. ea q̄ sacra & intemerata sūt TEM. sacer. cōsecrata: RITE scdm̄ cōsuetu dinē: augurio prius sūpto SACERdotū ma. pōtificū: & senatus auctoritate: ut publice cōsecrarēt. Nā ut iuriscōsul̄to placet Sacra loca sūt q̄ publice cōsecrata: VOCant̄ aug. ab eo qd̄ augurato cōsecrat̄. ET au. dē. deducit̄ AB ori. hu. uer. augustina & auguriū & augustū deducit̄ ab auū gustu gestuue. ET qd̄ iu. au. sua ope: suo auxilio hoc dici ab auctu ēt augustū d̄duci: q̄si auctū iouis ope ipiū: & augu stū eadē hnt̄ originē. Nā ab augēdo. Augeat er go iuppiter. IMP̄Eriū no. du. tyberii: nā ut supius diximus: multa sunt q̄ oñdūt tpa post Octauiū aug. ut illud: licet ipse recuset alio in loco auloniū ducem appellat: & paulo inferius dux uenerāde: Auget an. q̄si. proget uitam nā. ly. sue ætatis anno impiū summā accepit: imperauitq̄. xxiii. ET coro. quer. ex quærcu.

Protegat & nostras. querna corona fores
Auspiciusq; deistanti cognominis hæres
Omine suscipiat quo parer urbis onus
RESPiciet titan actas ubi tertius idus
Fient parrasiæ sacra relata deæ;

PROtegat & no. q. co. fo. Vel illd̄ t̄agit̄ qd̄ legim̄ i. i. metamor. Postibus augustis eadē fidissima custos. An̄ fores stabilis mediāq̄ tuebere q̄rcū. Vel qd̄ ut inq̄t Pli. Ciuicā coronā a genere hūano augustus accepit. Ipse alibi. En domus hæc dixi iouis est ut qd̄ eē putarē auguriū mēti q̄rna corona dabat. Fuit at̄ corona ciuica primo ex illice: postea ex esculo deide q̄rna quā auctore Seruio accipiebāt q̄ in bello ciuē liberaf̄s̄ in t̄gm̄ olim cā uitæ in hac arbore fuit hoibus q̄ glādibus

ANT.
FAN.

uescebant̄ Luca. Seruati cuius referētē p̄mia q̄rcū. Plutar. aut̄ iō inq̄t ei q̄ ciuē in p̄lio euasset coronā q̄rnā donari q̄ ubiq̄ ita expeditōibus facile sit q̄rcū inuenire: uel q̄ ioui & iunoni quos urbi p̄sidere putāt q̄rcus cōsecrata est nisi ueterē ab arcadibus morē acceptū existimemus qbus ē qd̄ cū q̄rcu cognitio: q̄ ut primi hoies ex terra archades sic q̄rcus prima ex oibus plātis nata d̄r. De hac arbore. Val. max. cæteꝝ inq̄t ad q̄rcū. p̄næ manus porrigunt̄ ubi ob ciues seruatos corona dāda est: q̄ postes augustæ domus sempiterna gloria triūphāt. Hæc corona cū murali uallari atq̄ aliis p̄cio caderet solū honoris gratia donabāt: q̄ maiores n̄ri nefas putarūt seruari hoīem lucri cā. TANTI cogno. hæres: Tyberius quē Octauianus. p̄ in testō iussit ferre cognomē augusti. Vñ ait alibi qd̄ supra diximus plē sanctā de cōiuge natā ferre simul nomēq̄ suū curasq̄ iubebit. RESPiciet titan actas ubi tertius idus. xviii. calen. februa. iteꝝ Carmētia celebraf̄ in honorē matris Euāditiitē Porrimæ ac Postuertæ q̄s cōstat̄ ēt appellatas fuisse carmentes. Est aut̄ sciendū Porrimā quā ēt Profam & Anteuoriā dicunt necnō & Postuertā diuinitatis aptissimas comites: ut inq̄t Macro. habuisse uim noscendi illa p̄terita: Hæc futura: quas autor putat uel sorores uel comites fuisse carmentis: cui duo fiebāt sacrificia: unū ut pueri alterū ut puellæ foelicit̄ ter nasceref̄ q̄ honor iō solebat hoc tpe carmēti ac sororibus siue comitibus adhiberi. q̄ matronæ carpento rū qbus olim uehebant̄ honore sublato curauerāt ne maturi partus in lucē ederent̄. Is. n. ut Liui. tradit honore a senatu habitū legimus. ut Plaustro ad sacra ludosq̄ carpētis festo de. p̄festosq̄ uterent̄ cū captis uelis ac ciuitate uoti donata oīa ornāmēta sua in ærariū detulissent: quibus autore Plu. in Camillo ēt decretū ē post mortē laudatiuā oīonē hēri cū antea moris nō fuisset apud romanos laudari mortuā mulierē hūc honore romani cū mulieribus sustulissent & ea nequa ipsarū cōcipet cōspirassent coacti sunt mutare sn̄iam p̄miserūtq̄ matronis & uehiculis uterent̄ a qbus fuerunt eo tpe tēplū edificatū fuisse carmēti. Cæterū. A. Gel. scri. difficillimū eorū partū ægerrimūq̄ hēri quorū in nascēdo nō caput sed pedes primi sunt: quos ab ægritudine & pedibus agripas uocet. Cōfixos. n. eē pueros in utero: Varro dicit a capite infimo nixos sursum pedibus elatis nō ut hois natura ē: sed ut arboris pedes enim curaq̄ nostra arboris appellat ramos: caput uero stirpē atq̄ caudicē. Quādo igitur inquit cōtra naturā forte cōuersi in pedes brachiis plerūq̄ deductis retineri solent ægrius tunc mulieres enitunt̄. Itaq̄ huius periculi dep̄candi gratia aræ statuat̄ sunt Romæ duabus carmentibus: quarū altera Postuerta noīata est. Proīa altera a recti peruersiq̄ partus & potestate & nomine.

Carmētia
festum
porrimæ
& postuertæ.
xviii. cal.
februa.
Porrima.
Postuerta
Agrippæ

PROTEgat fo. ue. portā palatinā anteq̄ erat q̄rcus: & hic ide lauri & corona q̄rna dabat̄ illi qui ciuē in p̄lio seruasset: iō ciuica dicta & de q̄ i p̄cipio tertii li. tristū. Et iouis hæc dixi domus ē qd̄ ut eē putarē Auguriū mēti q̄rna corona dabat Et paulopost: Cā suppositæ scripto testata coronæ. Seruatos ciues iudicat̄ hui⁹ ope. Sed hoc in loco poeta iō dixit: ptegat o germanicæ uīas fores: q̄si uos exornet a seruatis ciuibus: & me quoq̄ seruetis. ut p̄seꝝ i eodē loco tristū. Adice seruatis unū p̄ optie ciuē q̄. p̄cul extremo solus in orbe iacet. Aut dicas pte gas uestras fores: q̄si sit in uestris foribus clemētia: nā & ciuica corona: & Ply. ipso referētē: & militū uirtutis & clemētiæ p̄cipiū insigne clarissimū erat. Quin & augustus ipse ciuicā a genere hūano accepit: & Plutar. plures assert rōnes. cur ciuē seruati q̄rna corona daf̄. An qd̄ in expeditōibus facile sit q̄rcū inuenire. An q̄ ioui & iunoni: quos urbi p̄sidere putāt ea corona cōsecrata ē: an uetus ab arcadibus mos acceptus: qbus est qd̄ cū hac arbore cognatio: ut. n. primi hoies ex terra arcades. Sic q̄rcus prima ex oibus plātis nata: & reliq̄. ET Hæres tan. to. pōt hoc referri ad germanicū q̄ ab augu. erat tyberio substitutus: ut supius oñdimus: ergo germāicus q̄ post tybe. augustus quoq̄ cognōiabat. SV Sci piat onus or. impiū roma. D̄IS auspi. diis fauētibus. OM̄ne quo p̄ fau. foeliciq̄ augurio: quoꝝ tybe. Sed si ad tyberii referres: dicas. SV Sci piat: susceptū tueat̄ eo omine: quo augu. p̄. RESpiciet ti. xviii. calē. feb. siūt rurū sacra carmēti: cui ēt ædes dedicata ē a m̄ribus: pp̄ restituta ueichu

PAV.
MAR.

li iura. Nā ut Liui. v. li. ab ur cō. docet: eū eē mittēda decia ex pda uaiētana Apollini delphico fuit pecūia ex aera
rio prōpta: & trib. militū cōsularib⁹: ut aug. ex ea coemerēt negociū datū. Cui⁹ cū copia n̄ eēt. Matrōæ coetibus
ad eā rē cōsulrādā hitis cōi decreto pollicitæ tribūis mili. aug. & oīa orāamēta sua i a rariū detulerunt. Grata ea
res: ut q̄ maxie senati unq̄ fuit. Honorēq; ob eā munificētiā ferūt matronis habitū: ut plaustrō ad sacra ludofq;
carpētis festo p̄festofq; uterēt: hęc ex Liuiō. Verbū Plutar. i uita camil. iqt senatū illis mulierib⁹ honorē referē
tē decreuisse post mortē quēadmodū p uiris: ita p foeminis laudatiuā ofonē hēri n̄. n. ātea mos erat ap̄ roma
nos mulierē mortuā laudare. Deide hoc plaustrū ius illis adēptū fuit: de quo Plutar. lvi. pble. Ferūt iqt mulieres
senatus cōsul. uehiculis uti phibitas iter se cōspirasse: neq; eaq; cōcipet: neue pareret: atq; ita uiros ulciserēt: do
nec coacti sniam mutauerūt atq; uti pmiserūt. Natis deide pueris: cū & multitudie liberorū & bonitate foelices
fuisse uiderēt: Carmētis adē ædificauerūt. Vbi postq; TERtius ti. ius sol. nā ut supius dixi⁹ hypion fuit unus
ex titanibus: & p̄ solis sic solē quoq; titana appellat RESpicietidus ac. iā p̄ter ita & .xy. diē ianu. iudicat. FLEnt
sa. re. iteg. lata. DEæ pa. carmēti arcadicæ. ut supi⁹ dictū.

ANT.
FAN.
Carpentū
Pileta.
Scorteū
Scorta
Scortes

ENAM pri. au. ma. car. ue. Carpētū uehicali gen⁹ a car
mēti dictū Qui. cēlet: pōt tñ a carpēdo deductū uideri:
uel q; eo cōmode iter carpat: uel q; celeriter eaf: qm̄ car
pe iterdū eceleriter p̄terit. Hoc uehiculo Tullia Seruū
regis filia oli uecta iterfecto p̄e. ppauit i fog. Vñ iusta
discedere sup p̄ris cadauer carpētū ægit. Secutus matro
nas ad tēpla p̄gētes pilētis uehi solitas dicit: q̄ uehicula
erāt coloris uenetū Vir. i. v. li. æn. Castæ ducebāt sacra
purē pilētis m̄tis i mollib⁹. IVS tñ exēp. resti. Prātē ut
carpētis ueherēt: q; ut dixi⁹ matronis exēpta & sublata
fuerat. SCorteā n̄ ill. fas ē itrare sacel. Violari hęc sacra
putabānt: si qs huic tēplo scorteū aliqd itulisset: hoc ē e
pellibus factū quis & alia sacra fuerūt ac sacella i qb⁹ ne
fas erat (ut docet Varro) scorteū aliqd siue morticinū
adhiberi. q̄re obseruatū arbitror ap̄ Cretēses ne i adē
Dianæ quā illi religiosissime uenerātes Britomartē gēti
liter noiant q̄s p̄terq; nudus uestigia igredere. Noui
mus at Scortū pellē significare: n̄ & meretrices scorta
dici⁹ q; ut pelles subigāt: & scortes ut ait Festus i arietū
notū testū pelles nomē habuerūt. Inde ēt q̄cūq; e pelli
b⁹ facta sūt scorteā appellāt. Martia. de penula q̄ ex pel
libus fiebat aduersus hymbres: Ad subitas nūq; scorteā
desit aqs. Sane ut a qbusdā sacris scorteā submōnerēt:
factū existio ne forte aliqd pellibus cōstās aialis q̄ i sua
morte p̄isset ea sacra funestaret. Legius. n. flamibus nō
aliā ob cām nefas fuisse uti calceis e mortuæ pecudis corio: nisi q; oīa sua morte extincta funestā putabāt. Soli
nus tradit partē capitolini mōtis habitaculū fuisse. Carmētis ubi postea eius templum fuisse testatur licet non
nulli aliter sentiāt. ALter q̄ por. siue ceci. pu. Bene putat: qā nemo ex probatis scriptoribus memoriæ prodi
dit porrimam: quæ porro. i. longe ante fuerant & postuertam futura canere.

PAV.
MAR.

ENAM car. palustra: seu uehicula. VEHē pri. ma. au. ferebāt romanas: eo iure a senatu cōcesso. REOR: arbi
tror. HÆC quoq; hęc ēt carpēta. Dicta ab Euā. m̄fē: a Carmēti p mutationē l̄ræ. m. i. p. Mox q̄si n̄ lōgo post
tpe: nā plerūq; mox statū seu cōtinuo significat. ERIPit ho. ereptū ē hoc ius carpētōrū. ET oīs ma. desti. deputat
NOVare ui. renouare sobolā uirilē. NVlla ple. id decreuere matrōæ: sobolē n̄ ppagare: sed imaturos p̄ ede
re. A. Gel. refert: Helistū de pprie. nocabu uelle matrōā eē q̄ semel pepit. matrē familias: q̄ s̄p̄i⁹: sicut suē: q̄ s̄p̄
pe: & scrofā q̄ s̄p̄i⁹. Sed qd de matrōā iqt scriptōrū auctoritate cōfirmati n̄ p̄t: ut ip̄e testat Gellius. Meli⁹ at ma
tron⁹ ē q̄ i m̄imoniū cū uiro cōuisset: & i eo m̄act: ēt si liberi nōdū nati sūt. M̄ familias nō i m̄imoniū tñ: s; i
q̄ i familiā quoq; mariti: & i sui hæredis locū uēisset. NEVe te. audax mulier. DAREt par. ne peret fetū matuz.
EXcutie. cæ. occultis uerberib⁹ excutiebat: & excullū eiciebat. ONus cr. ui. ebriōnē itra uiscera cōceptū & creicē
tē. Verberabat. n. mulier uterū: ut abortū faceret. FERūt: dicit rerū scriptores: PAtres senatores. CORripuis
se: icrepasse. NVptas: matrōas. AVsas imi. q̄ ausæ sūt tā crudele: tāq; imane facin⁹. Liui. viii. ab ur. cō. refert qd
dā matronarū ueneficiū: quo uiros necabāt. Pluresq; ea cā dānatas. Tñ: ferūt p̄res. RESTituisse ius exēptū: ius ue
hicali: qd eripuerāt. BT iub. ip̄i. p̄res. FIERi bi. sa. bina sacrificia. PRO pue. & uir. p salute puerorū & puerarū:
quos pri⁹ i utero necabāt. TEgeæ æpa. Carmēti: a fege a oppido i arcadia. NON ē fas n̄ i. INferre illi sa. ferre
i illud sacellū: ubi ea bina sacra sūt. SCOrtea: morticina. sine aia: Nā ut ē ap̄ Varro. In aliqb⁹ sacris ac. sacellis
scriptū hēm neq; scorteū adhibeat: iō ne morticinū qd adsit: & pri⁹ dixit. Scortari ē s̄p̄i⁹ meretriculā ducē q̄
dcā a pelle: id. n. n̄ solū atiq; dicebāt scortū: s; ēt hūc dici⁹ scorta ea q̄ corio ac pellib⁹ sūt scā: & reliq;. NE xa. ip̄a
morticia sine aia. VIOLēt: cōtaminēt. PVERos: castos. FOcos. SI qs. In carmētalib⁹ sacris placabāt ēt duæ deæ
porria: & postuerta: q̄s aliq; sorores: aliq; comites Carmētis putauerūt: iō ip̄is simul cū carmēti res diuina sit: qbus
ab ip̄is reb⁹ data sūt noia: nā porria dcā ē: q; id qd porro: hoc ē lōge añ fuerat: cæret: postuerta qd postea uētu
rū eēt p̄diceret. Vñ dcā ē porria p̄teritū canit: & postuert i futurū. SI qs amas ue. ri. si qs es qui cupias noscere

cf. scorta facta

cf. postuerta

menah. cf. uerberib⁹
p̄teritū ab uerberib⁹
cf. a mortuā

MA
JAM

ueteres cerimonias. ASSiste praecum Carmeti fit res diuina a sacerdote: ipsi sacerdoti assistas: ut audias eius uerba praecantia. TV Per. no. itelliges noia a sacerdote. plata. NON no. ti. pri. q. antea non audieras. PLACat: ipcibus sacerdotis. PORrima. & postuerta. O DI. me. o. carmeta a menalo more arcadiae. SIVE fo. tuae si co. fu. siue erat tibi foro. res: siue te ex arcadia fugiētē comitate sūt. ALtera: porria. si. putat ceci. ueridica uoce dixisse. QVod porro fuerat: qd lōge an fuerat: nā porro lōge iterdū significat: qd notissimū ē. ALtera: postuerta. si. putat ceci. fatidica uoce pdixisse. QVice. post mo. uē. oia q futura erūt: sed hoc iō fictū ē qd carmetis tā futura: q pterita canere solita ē.

Cadida te niueo posuit lux proxima tēplo
 Qua fert sublimās alta moneta gradus.
 Nunc bene prospicies latiam concordia turbā
 Nunc te sacratae constituere manus
 Futius antiqui populi superator ethrusci
 Vouerat & uoti soluerat ille fidem;

an cliuū. capitolinū n lōge ab aede iunōis mōetae atq ad Saturni tēplū qd ē an cliuū capitolinū Hae ē aedes concordiae. an ut scri. Var. Curti^o equo cōcitato i pfūdissimū hiatū se p̄cipitē dedit. Tu at lector cādide noli existies scripsisse Var. apd uoragine illā Curtii fuisse Cōcordiae tēplū d quo nūc agimus: n. n. uel nos ita sētius uel. Var. tale aliqd mēoriae pdidit. Sed Curtiū dicitur a cōcordia uersū cū equo se. i. hiatū illū pfūdissimū deiecit. Hoc tēplū ē qd Camil. uouit i seditiōe pop. & sēatus autor Plū. cū popu. anitteret ut alter ē cōsulibz popularis eligeret. Id a Cāillo cōsecratū postea q a Lūia Drusilla & ara & simulachro ac rebus aliis exornatū Tyberius dedicauit cū triūphū illyricū agisset teste Sue. quōtpe. Ou. exulabat. Vn illd ē. Nup ut huc magni puenit fama triūphi. Ausus sūt tātae sūerae. molis onus. Itē illd. Nec dedignata ē abie. tis illyris armis caesareū faulo uertice fere pedē. Fuest i hac aede ut Pl. scri. obsidiāi q̄tuor elephātes quos ibi. p miraculo dicauit Aug. Itē gēma Sardōix Augustae dono cornu aureo iclusa quā fuisse dicebat eius anulli quē a Polyc. tyrāno i mar. diectū piscis culae dñi reddidit. Praerea & Latōa puerga opus Euphranoris Apollinē & Dianā ifantes sustinēs & liber p̄ pictoris clarissimi Niciae atheniēs op^o. Itē alia sūmoz artificū opa q p̄cetes fastidio p̄terim^o. Sciēdū ut Liui. refert nemī aliqñ licuisse tēplū dedicari nisi cōsuli aut ipatori. Vn cū flauius scriba aedē cōcordiae i uulcāi aerea dedicasset ex auctoritate senatus latu. ad populū ē ne qs tēplū arāue i usū sēatus aut tribunoz plebis pris maioris dedicaret. Df at hoc loco cōcordia cādida q bēigna sit ac multoz bonoz m̄ ut aīe qles n. cādidiōes terra tulit n. qs me sit deuictior alter. Hae ē. n. q. puae res crescutū: cū discōrdia maxīe dilabāt. Agretius albū inqt nā tm ē: cādidiū studio: nā & corpi & aīo aliquoties assignat. Vn albos capillos recte dicitur & cādidiū carmē. Tibullus: Pax cādida primū duxit araturos subiuga curua boues. Caelius i epistola ad Cice. Ne pagē simpliciter & candide posuisse inimicitias uidearis. QVA fert sub. al. mo. gra. Aedē iunōis mōetae de q̄ sub loco dicēus fuisse cōstat i mōte capitolio. Solinus Tanti^o i arce ubi nūc aedes ē iunōis mōetae q an. o. v. postq̄ igressus urbē fuerat a laurētibz iterēpt^o ē: septia & xx. olipia de hominē exiit. Oui. infra Arce quoq in summa iunoni tēpla monetae ex uoto memorat facta Camille tuo. POPuli su. ethrusci: Qui phaliscos in suam ptatē redexit & ueios obsidione domuit tuniculo effosso. Nota ē hystoria Id oppidū Plū. autore fuit thusciae propugnaculū. A. Gel. scribit partam eam uictoriā a Camillo ea fere tēplū CANdida xvii. calē. fe. hoc xvi die (pestate q̄ socrates athenis capitis dānat^o & carcere uenēo necatus ē. ianua erit cōcordiae festū. quo die dīcatū ē ei tēplū a Cāillo p̄mū. Deide s; lōge postea Ty. d̄ prio at ita inqt Plū. Camil p̄ illustres uictorias: fufis gallis: cū i urbe eēt: dictaturaq̄ n̄ d̄posuisset. Dissidēte pop. a sēatu: anitēteq: ut alter e cōsulibz popularis. Dubit^o p̄ntibz rebz statū petit: & pus quā dicef aggressus eēt: ad capitolū cōuersus. de os testat: ut ea dicturus sit: q̄ tādē bñ uertēt rep. & si seditiō. ciuilis tollat: Tēplū cōcordiae aedificatur: se pollicet. Cū multae i sēatu cōtētiōes eēt: i hac tādē sententiā itū ē: ut alter ē cōsulibz e popu. crearet. Dictator cū hoc ad populū renūciaret: statū popu. cū senatu recōciliatus ē: & Cāillū plauū & clamor domū usq̄ remittit. Postdie aut cōgregati d̄creta tulerūt: ut cōcordiae quē ad modū Cami. uouerat i foro: & i cōciōe igēs p rebz bñ gestis. Tēplū molitē ē i celebratibz: q̄s latinas uocat: addita una die: p̄ q̄triduū solenitates i stituerūt: hac d̄ Camil. Tybe. at regresus e germāia triūphū. quē distulerat egit: & pradiū popu. mille mēsis: & cōgiariū cricēos nūmos uiriti dedit. Dedicauit & cōcordiae aedē hac ex Trā. gl. fuit & aliud cōcordiae tēplū antea cōsecratū. Sed post Camil Liui. n. i fine noni li. p̄mae decadis ondit a flauio scriba. Cuius supra meminimus: cū is eēt a dilis. aedē Cōcordiae in area Vulcani sūma inuidia nobiliū d̄dicasse. qd iō rettuli ne potes aut Camil. aut Tybe. in area vulcani aedē posuisse Sed flauū: nā aliud tēplū erat nō lōge a lacurtio: q̄ in capitolū ad tēplū iunōi monetae ascēdebat. Poeta ad cōcordiā uerba apostrophat. O Cādida: o cōcordia: quē iō cādida appellat q̄ pura & scā sit: qd cōciōiae aues magna ex pte albā: sub eius tutela sint: & dicta ē cōcordia: ut Var. placet: q̄si cōgrua corda. LV. x. p̄xia: dies se q̄ns ipa sacra carmētis. POSuit te tēplo niueo: tēplo marmoreo: qd eo die tibi d̄secratū ē. QVA alta mōeta: excessū iunōis mōete tēplū q̄ erat in ea pte capitolii i q̄ fuerat dōus. M. Mālii capitolini. d̄ quo lat^o i. vi. li. dicēus. FER T subli. gra. p hyppala gē. hoc ē uia q̄ sublimibus gradibz ad iunonē mōetā itur. NVNC q̄si hoc die. O CONcordia be. p̄spila. tur. la. tiū popu. ad te ueniētē Nūc. hoc die. MANus sacra māus p̄rificū. CONstituēt: cōsecranēt tibi tēplū. FVri^o camil. nā. M. furi^o camil. dicebat. SVpator ethrusci populi: q̄ uetiēs uicit qm̄ hi sūt in ethrusia: q̄ qdē. x. anoz. obsidionē tulerūt. tādē expugnati sūt ueni cūiculo a rōanis effosso i arcē usq̄ iunōis. ueios dicitur urbē. uetiēs: populos VOUerat antiquū uetus cōcordiae tēplū. nā camilli uoto dedicatū. ET fecerat ille fidē uoti: quasi seruauit quod

ANT.
 FAN.
 Concor
 die festū
 xvii. calen
 feb. cōcor
 diae tem
 pla plura
 romae
 Opera
 quae fue
 runt in
 cōcordiae
 Quibus
 licebat tē
 plū dedi
 care cōcor
 dia candi
 da. Albū
 candidū
 Iunonis
 monetae

PAV.
 MAR.

ANT.
FAN.

uoto promittit. **CAVSA** uouēdi & dedicādi tēpli fuit. **QVOD** uulgu: quod plebs. **SEC**cesserat a patribus: a senatoribus. **SVM**ptis armis: armata plebs dissidebat a patribus: & uolebat alterū ex plebe cōsulē. **ET** ipsa rō. tī mebat suas opes suas uires: seu suū populū opulētū: & gallorū praeda ditatū. & uictoria quoq; elatum

CAVSA ut uoueretur id tēplū dedicare: q̄ cā fuit plebis senatusq; dissensio. **IPSA** suas roma timebat opes: Quia opulētia sēpenūero discordiā perecōsueuit: sed tū demū plebs Senatui recōciliata ē cū a Cāillo audiuit de cretū eē ut alter ex cōsulib; popularis crearet. Cā recēs melior: Quia supior illa dedicatō a dissēsiōe originē hūit hęc a uictoria & triūpho. **SPAR**fos ger. cri. corrigit: Germāi iusu uictoris Tyberii crines tōdēt cū uicti a uictorib; leges accipiāt. Sūt at flauæ Germāoz; cornæ q̄s nutriti cōsueuerūt. Iuue. Cerula q̄s stupuit germāi lūina flauā Cæsariē & madido torquētē cornua citro. **INDE**: Ex p̄da Germāoz; **H/EC** tua cōsti. geni. & rebus & ara:

Quī hoc opus Tyberio iscriptū putāt decipiūf hoc loco pagē diligēter itūctes facta ædis cōcordiæ mētiōne Oui. p. apostrophē. i. o. rōnis cōuersionē Tyberū al loq; a quo eā ædē dicātam accepimus. Sic & i. ii. huius opis li. Augustū alloq;: ut tēplorū positor tēploz; san cte rector. Nec tñ iō dicēdū ē hoc opus Augu. poetaz; exulē iscripsisse: Sciēdū p̄terea ut igt Festus uiros prudētes diceat auos & pauos auias & pauias parētū noie appellari: Sane mirari n̄ debem; q; hic legit: Concordiæ tēplū a liuia reb; & ara cōstitutū. & i. vi. hui; opis lib. Te quoq; magnifica cōcordia dedicat ædē liuia: cū Sueto. tradit hoc tēplū nō a Liuia sed a Tyberio dedicatū: Accipimus. n. arā cū simulachro tātū a Liuia dedicatā exornatāq; reb; ad sacra necessariis cū cōstet iter dū autore Liuiō ipsas quoq; aras sepati dedicari. quod adeo uez; ē ut Oui. ifra nō ædē dicat a Liuia sed i ædē cōcordiæ dedicatā. Scio eē qbus placeat Liuiā Drusilā tēplū aliud cōcordiæ dedicasse: ii. (ut dicā qd̄ sentio) mihi referre uidēf; ægroz; somnia. **SOLA** toro magni di

Causa qd̄ a patrib; sumptis secesserat armis
Vulgu & ipsa suas roma timebat opes
Causa recens melior sparfos germania crines
Corrigit auspiciis dux uenerande tuis
Inde triumphata libasti munera gentis
Templaq; fecisti qua colis ipse deæ
Hęc tua constituit genitrix & rebus et ara
Sola toro magni digna reperta iouis
Hęc ubi transferint capricorno relicto
Per iuuenis cures signa regentis aqua:
Septimus hinc oriēs cū se dimiserit undis

Sol in aq;
rium. xvi.
cal. febr.
Octaua
sphaeraAquarius
sole in aq;
rio, quid
Capricor
nus
PAV.
MAR.

gna repta iouis: Oui. Augustū sēpenūero Louē appellat q; uiuēs ut diximus dinos honores meruit: ut Me quoq; q; sensi fateor iouis arma t mere. Idē & titulo p̄ris p̄riæ dōatus ē hūitq; nomē ioui simile q; iuppiter d̄f; q̄si iuuas p̄f; Hora. Hic ames dici p̄f; atq; p̄iceps. **H/EC** ubi trāsierit. Solis trāsitu i aq̄riū Pli scribit fēf; xvi. cal. Fe. eueire: cur opioni astipulāf; Porphyrio & Coluella itē autor hoc loco. Qua i re cū n̄oz; tēpoz; astrologi uideāf; a uetustioribus dissc̄tire nō ē cur moueri debeamus. Facit. n. id ut qbusdā placet & nos diximus supra qdrātū. uñ intercalaris dies cōficif; lōgitudo qbus iplēdis q̄q; ultra modū tēporis. adiectū ē dici nō pōt q̄ta uarietate diuersi astrologi scriptores metiant. Accedit ad hoc qd̄ octauā sphaere zodaice mobilis supioris zodaici motu non respondet qui fixus atq; immobilis dicitur. Nouimus enim octauā sphaeram tribus diuersis motibus agitari: quorū unus ab ortu ē ad occasū. alter huic cōtrari; ab occasū ad ortū. tertius quō cœlū illd̄ p̄cessū ac r̄cessū q̄si trepidās nūc oriētē nūc occidētē mō septētrionē mō meridiē petit. Vñ sūt q; tpibus n̄is quas simul octauū cœlū sphaeras mobiles posuerūt uolētes n̄ aliter fieri posse ut octaua tripliciter moueaf; q; cū ita sint & supioris arietis caput inferiori minie r̄ndeat tāta fit tēpoz; ieq̄litas ut uerū eē uideaf; qd̄ Pli. & Pli. scribūt ab huiusmōi rebus mathematicorū peritiā supari & solis motus rōnē p̄pe iexplicabilē eē. Sane paq̄riū ut Macro. scri. ipsa uis solis ostēdit qm̄ hymber i terras nō caderet nisi solis calor ad sup̄ma traheret humorē: cuius refusio pluuialis ē copia. D̄f; at Ganimes iter sidera collocatus aq̄rii nomē accepisse quis sūt q; eū deucalionē eē dicūt. Vñ ait Seneca in thyeste: Cadet ægoceros frāgetq; tuā q̄sq; es urnā: i hoc signo sole cōstituto horrēde tēpestates & igētia frigora eē solēt ut Porphyrio autor ē. Cōstat at aq̄rius cū aq; effusioe stellis. xxx. occiditq; & exorif; capite prius q; reliqs; mēbris ut Iginus tradit Capcornō relicto: Hęc p̄ zodaici iter signa hyemalia nūerat orif; q; sedm̄ Por. xvi. cal. ia qd̄ tps̄ iundat d̄nat; ac s̄euit. Vñ hor. Capcornū aq; tyrānū uocat. Constat at hoc signū stellis. xxii. cuius fabulā lege apud Iginū **H/EC** ubi. xvi. cal. febr. hoc ē. xvi. die ianuarii Relicto capricorno sol aq̄riū igr̄edif;. De aq̄rio dicemus sequēti li. capricorni: effigie Hygi. inq; similitē eē ægipai: quē iuppiter qd̄ cū eo erat nutritus iter sidera eē uoluit. Est. n. priori pte capra: & posteriori piscis. Ut ab ægyptiis sacerdotibus refert. Cū typhō deorū hostis acerrimus illuc uenisset. Diu q; ibi erāt timore pcti. i. uarias se formas mutauerūt mercurius i ibim. Apollo i auem: q; threicla d̄f; Diana i merulā. Pā i flumē se p̄cipiauit. & posterior pars q; aq; attigit i piscē reliq; i hircū se uertit. Iuppiter admirat; effigie iter sidera collocauit. Spectat at: ut idē igt ad occasū occidit p̄iceps exorif; erect;. **VBI** postq;. Hęc cōcordiæ festa. **TRAN**serit: q̄si die sequēti. O phebe. o sol. **CVR** res: curref; icipies. **PER** signa iuueis regētis aq; p̄ signa aq̄rii: de quo i sc̄do dicem;. **REL**icto capricorno: cū iā capricorn; añcesserit. **SEP**tim;. x. cal. febr. hoc est xxiii. die ianua. Lyra de q; superius diximus icipit occidē: cuius totus occasus erit Cæsari: ut oñdit Pli. pridie nonas febr. d̄ quo suo loco dicem;. **H**inc: ab hoc igr̄essū solis i aq̄riū **SEP**tim; oriēs: sol f. **CVM** di. se un. cū occidet. **CAV**sa re. noua: quasi n̄i t̄pis. **MEL**ior q; fuerit illa camilli: nam illa propter dissidentem plebem: hęc probacta germania & pace: terra: mariq; p̄ta. ergo melior cā Tyberii. **DVX** uene. apostrophe ē ad Tyberiu. non quo eū toto ope alloquat. etenī hęc quoniā plura deus ductu: quā cæteroz; Augu. uiuēs bella gessit. **GER**mania corrigit cōprimat. **T** Vis auspiciis: tuo felici ip̄o. Sp̄fos crines: hoc ē fufas uires. **CVM** germani criniti sint. & iā breuior erat populus. q̄a pauci admodū iā i germāia renūserāt. Sp̄fi. n. erāt cæteri. Nā ut **T** rāgl; oñdit. **GER**mani fuere ultra Albi fluiū: sumoti ēt ex germāis Sueui: & Sygābrī i galliā traducti. **ET** h̄ mō cōf; s̄i sp̄fi cunes q̄a

factus est diminutior populus. Inde ex eo. **LIBA** si: libanda dedisti. **MV** Nera gentis triumphata: de qua triumphasti non munera: quae ab hoste acceperis: sed quae ex pda populo dederit. Nam ut diximus Prandiū populū mille mensis & congiarium tricenos nummos uirum dedit. **ET** Fecisti tu o Tyberi. **TEM**pla deaz: Concordia. **QVAM** tu ipse colis: quam ueneraris: & cuius festa celebras. **NEC** tēpla. **CON**stituit: disposuit. **TVA** genitrix: Liuia drusilla: quam augustus matrimonio Tyberii neronis: & quidem praegnantē abduxit dilexitq; & pbauit unice: ac perseveranter. **ET** rebus ad rem. s. diuinam facientibus: aut quia re ipsa concors cū uiro semper uixerit. uoluit etiam concordiaē ad eam cōstituerē. **ET** **ARA**: in qua sacra fierent: aut ipsa consecratione. **SOLA** liuia reperta digna toro: quam matrimonio. **MA** Gni iouis: augusti: quē ioui comparat. Nam iam relatus in deos. & in tristibus ad augustum inquit: Liuia sic tecum sociales impleat annos: Quae nisi te nullo coniuge digna fuit. Quae si non esset celebs te uita deceret. Nullaq; cui posses esse maritus: erat.

Fulgebit toto iam lyra nulla polo:
Sidere ab hoc ignis uenienti nocte leonis
 Qui micat in medio pectore merfus erit.
 Ter quater euolui signantes tēpora fastos
 Nec sementina est illa reperta dies
 Cū miht (sensit enim) lux hāc idicē inquit
 Musa: quod a fastis non stata sacra petis;
 Atq; dies incerta sacris sic tempore certo
 Seminibus iactis est ubi foetus ager.

CVLgebat toto iam lyra nulla polo. **X**. cal. feb. siue ut Columellae placet undecimo lyra occidit uesp. Neg; in hoc tpe de occasu eius signi matutino. i. cosmico lo; qui possumus qui est secundū quosdā pridie idus. Augusti secundū alios tertio idus siue ut aliis placet sexto idus quo tpe lyrae occasus autūnū ichoat autore Pli. Hoc signū ut diximus supra cū sagittario i ortū fert & occidit oriēte uirgine: ut Occidit hāc oris cū iā pulcherrima uirgo. Eripit a monia chirō cū tela pharetra inflexum ostēdens terris mirantibus arcum nascitur a the rias coeli manifesta sub oras. Illud quoq; sciēdū errare nōnullos q; heliacū lyre occasum hoc loco accipiunt q; fieri ullo modo nō pōt cū eiusdē signi ortus heliacus nonis ianuariis fuerit. q; n. nesciat ubi aliquid sidus p

ANT.
 FAN.
 Lyra occi
 dit. x. cal.
 febr.

abscissum solis apparere ac proferre se caeperit expectandū esse annum ut idē occultetur solis accessu & conspici desinat. Varro autor est si lire occasu cosmico uua picta inter uites cōsecratur minus nocere tēpestates. Lyram a Mercurio i cyllene monte arcadiae iuentā musae Orpheo tradiderūt ut scribit Eratosthenes quae in celū trāssta ta est ut diximus supra. Sidere ab hoc ignis inuēti nocte leōis. **QVI** micat in medio pectore merfus erit. ix. calē. Februarias regia stella quae ut inquit Pli. Ven^o appellata ē i pectore leonis mergit occasu cosmico. occidit. n. cū ea leonis pectus cum Aquarius in ortum fertur. **NEC** Sementina est ulla reperta dies. Sementinae feriae ut ait Var. a semente appellatae sunt q; lationis causa suspicerentur: quas festus ait institutas esse quasi ex eis fruges grā delcere possent. Sunt at hae feriae conceptiuae sicut latināe paganalia cōpitalia: quae quotānis a magistratibus uel etiā incertos, ut inquit Macro. Vnde ait autor hoc loco nullā te diē sementinā in fastis repisse ubi stauit quidē feriae erant certis diebus & stas obseruationis annotatae: conceptiuae autem nūq;. **Nec** nos lateat publicarum feriarum quattuor esse genera autore Macro. nam pter stauas ferias conceptiuaq; aliae erant imperatiue quas cōsules ptoresq; idicebant pro arbitrio potestatis aliae nundine feriae paganorū. Erant pterea ferie familiarū p priae: quas diuerse familiae ex usu celebritatis domestice obseruabant. **TEM**pore certo: Peracta satione frumenti: quae fere extenditur usq; ad finem brumae quo tempore agri facti & grauidi uidentur. **Vir.** Serite hordea cāpis usq; sub extremum brumae intractabilis hymbrem.

Pectus
 leonis oc
 cidit. ix.
 cal. feb.
 Capricor
 ni effigies
 Semeiē
 feriae

NE re. ē. ul. di. se. nō iunoni diē sementi sacra. **CVM** mi. inquit. n. quia sensit me quærere diem sementinā. **HEC** lux sementina. Indicitur: a sacerdotibus. s. uel a magistratibus cum sint feriae conceptiuae: ut diximus. **Quid** p. a. s. quid requiris in fasto. li. Sacra non sta. quae non sunt fixa & certa constitutis diebus. **Et** cato dicit sacra sta. ta. solē nia sancta deseruisti. **Et** ut est di. sa. sementini. Incerta: quia conceptiua. **Sic**. c. t. fit sacrum sementinum. **VBI** postq; **Ag**er est fo. grauidus. & foetam dicimus mulierē: uel grauidā: uel quae peperit. **Seminibus** ia. postq; iacta & cōdita solo foemina tunc erūt feriae sementinae: quod quidem fit uel celerius: uel serius pro qualitate temporis & regionum. iacto ergo semine dies indicitur: antiqui autem deam seriam a serendo. segefrā a segetibus appellabāt: ut autor ē Ply. quarum simulacra erant in foro. **IAM** nulla ly. fulge. to. po. quasi non omnis lyra fulgebit in caelo. Nam cum pluribus ex stellis constet: non omnes eius stellae. uidebuntur. aliqua enim cosmicae occidere incipient. **Sed** de omnium occasu agetur in secundo. **SIDERE**: Nono calen. febru. occidet. poetā: **Sed** ex ratione caesaris. viii. stella regia ut ply. ut inquit appellata Tuberon: in pectore leonis matutino. **Verum** per eam partem leonis occidentem: eiusdem partis aquarii qui leoni est oppositus: occasus demonstratur. **Leonem** inter sidera cōstitutum Hyginus inquit ab ioue: quod omniū ferarum princeps existimatur. **Alii** q; herculis fuerit prima cōcertatio. & quod eum inermis occiderit. **Callymacus** inquit crimen fuisse Beronices Ptolemei coniugis quē **Ca** non mathematicus iter sidera collocatum uideri dixit septem stellas ostendens quas crimen esse fingeret. **Leo** ad occasum spectat. supra corpus hydræ a capite: qua cācer istat usq; ad mediā eius partē cōstitutus: medius a stiuo circulo diuiditur: ut sub ipso orbe priores pedes habeat collocatos occidens a capite: & exuriens: hāc ex h. gino: **Sidere** ab hoc: q; post occasum huius ptis lyrae. **NOCTE** ue. nocte insequenti. **IGNIS** ignita & lucida stella regia. **QVI** mi. lucet. **IN** ME. pe. leo. erit mer. iā occiderit. sic media pte occiderit leo. & media pte erit ortus aquarius & uterq; cosmice. **TER** qua. euoluerat poeta factorū li. nec inuenire potuit diem sementinam. **sed** admonitus ē status nō eē ferias: **Qu** app illud erit aiaduertēdum feriaz publicaz gna esse q; tuor: aut. n. stauit sunt aut cōceptiuae: aut ipatiuae aut nūdiā. **Statiuae** sūt uniuersi populi cōes: certis & cōstitutis dieb: ac mēsis. & i fastis stas obseruatiōibus ānotate i quibus p̄cipue seruāf anagonalia: carmēta lya lupcalia. **CON**ceptiuae sūt: quae quot

PAV.
 MAR.

ānis a magistratibus: uel sacerdotibus cōcipiuntur: in dies uel certos: uel et incertos: ut sunt latinæ semētinae paganalia: cōpiralia. Impatiuæ sunt: q̄s cōsules: uel p̄tores pro arbitrio p̄as indicūt. Nundinae sunt paganorum. Itē q̄ uulcorū quibus cōueniūt negociis p̄priis uel mercibus p̄uisuri. Sunt præterea feriae familiarium propriae: ut claudia familiae: uel æmilia seu iulia: siue cornelia. Et si q̄s ferias p̄prias quæq̄ familia: ex usu domesticæ celebritatis obseruat: & reliqua hæc Theodo. EVOLUit: euoluendo legi. Ter qua pluries. FASTOS fasto. li. annales. Signa tē. in quibus signata: & descripta sunt tempora & omnia quæ quibusq̄ temporibus fiant.

ANT.
FAN.

Emeritū
aratrum
Sementis

ESTATE coronati plenū ad p̄sæpe iuueni. Sit præmiū: laboris iuueni qui a iuando nomen accēpit. Pleni: p̄sæpe ocūz & corona. Vere redibit opus. Vir. De p̄sæpe incipiat iam tum mihi taurus aratro ingemere. Item Vere fabis satio. Emeritum pallo suspendit aratrum: Sumptum a militibus qui emeriti dicuntur cum uacationem habent militiae: Merere. n. est militare ut aere merēt paruo. Villice da requiē terræ semente p̄ta. Semētis est satio ut hoc loco sed nō nunq̄ semen significat licet contra senserit uir quidam nostra ætate doctissimus qui miratur diuū Hiero. sementem pro semine posuisse atq̄ sicut messis modo significat messionem modo segetem iam maturam ita sementis mō pro statione modo pro semine accipitur: ut incipe & ad medias sementē extēde pruinās. Ouidi. infra: Vos date maturos teneris semen: tibus actus. A. Gel ea castita in sementes forte concesserat tempestiuiores. Plyn. Cauendum ne id oriente sole faciant enim sementem nascere. PAGUSA. fe. Rustici qui uicum paganum habitant a cōtinente figurateq̄ continetur accipimus. VISCERIBUS suis: Quia ut diximus hoc sacri genere gaudet ceres: ut prima ceres auidæ gauisa e sanguine porcæ Et accipiat grauidæ cūr suis exta ceres. Est autem cereri & terre comunē officium ferendarum frugum. unde Cereri a creando nomen inditum putant & terram opem dictam uolunt q̄ eius ope humanæ uitæ alimenta quærantur. Ceres est que femina terræ suppeditat: Terra quæ fouet. Sed de his alibi latius.

Ceres a
creando
dicta
PAV.
MARS.

ESTATE co. Post peractam sementem erit per hyemen a labore rustico uacandum: danda est tam bobus: q̄ colonis quies nec terra proscindenda: noxia enim est hyberna glacies p̄scisse nuper terræ ergo per hyemē erit quiescendum. OIUVen. co. per translationem a militibus qui post exactos labores coronantur. **STATE** ad ple. p̄sæ iam stantes mandite & requiescite. Iuencus: ut Var. inquit dicitur q̄ iam iuuare ad laborem possit. **VESTRUM**. o. uidetur labor. **REDIBIT** cum te. ue. uerno tempore erit ad arua proscindenda redeundum. & aliqui præcipiunt in locis tepidioribus a brūa proscindi oportere arua. Vir. uero inquit Vere nouo gelidus canis cum mōtibus humor Liquitur: & zephiro putis se gleba resoluit. De p̄sæpe incipiet iam tūc mihi taurus aratro Ingemere: & sulco attritus splendescere uomere. **RVSTICUS** suspen. pa. alte ad palum ligat. **ARATUM** eme. perstat in trālatione a militibus: qui cum emeriti sunt: uacationem habent. **HVMUS**: terra. **REFORMIDAT** omne uul. fri. timet oēm p̄ hyperna frigora. p̄scissionē. **VILICE**: tu q̄ p̄sæ pago & turæ totius rei rusticæ. **DA** requiem. p̄ta se. noli terrā proscindere post semetē. **DA** requiem uī qui colue. ter sine etiam colonos requiescere. **PAGUS** agat festum: qui in pago sunt celebrem sementinas ferias: & festa paganalia. **PAGUS** αωδης πηνης quod est fons. Nam plerūq̄ pagi: hoc est uillæ apud fontes erigebantur. **COLONI**: qui pagum icolitis. **LVSTRATE** pagum: circuite solēni pompa in semētinis & paganalibus festis: **ET** Date annua liba: sacrificare quot annis. **FOCIS** paganis: aris deorum qui rura tuentur. De libo superius dictum est: **PLACENTUR** in sementinis & paganalibus festis sacrificandū est terre: cereriq̄ frugum parentibus & farre & porca prægnanti: Tellus & ce. matres fru. q̄ sunt cāoium frugū exhibēdarū: immo & sine his nulla agricolatio esset. Placet farre suo quod ipsæ tradūt. **ET** Viscē. suis gra porcæ p̄gnatis. & porcā cereri imolari diximus fruges a fruēdo dictæ. Volūt aliqui eadē eē cererē: & tellurem. Diodo. li. iiii. Ab antiquis inquit scriptoribus: & poetis tradit: cererē fuisse terram matrē appellatā eadem & Orphei tradūt poemata: & i cerimōiis itroducūt. de q̄bus nequa q̄ fas est incios loqui. Et in. i. li. terrā inqt tāq̄ uas aliqd̄ eoz q̄ fierēt putātes m̄ez; appellarūt a græ. similiter: τμηνης. mutato deide paululū uerbo' Δμηνης ē cognomiata. Antiquus. n. terra m̄ ē appellata. poeta nō dicit eadē eē: sed idē offm abas tueri. Ceres & terrā. cō. offi. custodiūt & p̄tegūt simul agricolationē. Ceres. n. facit semia tell' recipit: hæc alit illa curat excutitq̄ matura. Hæc ceres. i. Præbet cām fru. nā ipa ē artifex: & illa officia: i q̄ fit artificii. Illa tellus. i. Præbet lo. nā ē uas eoz q̄ sūt: & i ea gnerat. Cōfor. nūc of one ad ipas frugū duas uertit cererē & tellurē: ut & agricolas fructib' exaturēt: & semētē ita augeat ut i herbis a niuib' n̄ adurat seges & q̄ exposcūt Sēina: cœli tēpiē p̄stēt ueat' a noxiis cætera q̄ faciūt adhibeāt: descēditq̄ usq̄ ad. xxiii. uersū. **CO. o. o. ceres: o tell'**: quæ i agris eadē geritis sorte. Per quas ue. ē cor. q̄si q̄ rudē uetustate & siluestre cultū ad civilē usūz redegitis. Et quer. q̄ prius hoies uescebant. Est ui. u. ci. cessit uicta frumētō a uobis. exhibito q̄ suauior & utilior fuit cibus. Sacia co. a. explete auiditate colonorū. Inmē fru. ingenti fructuum copia. **VT** ca. recipiā. Præ. di. sui cul. præmia cōueniētia suo labori in tē rusticam.

State coronati plenum ad p̄sæpe iuueni
Cum tepido uestrum uere redibit opus;
Rusticus emeritum palo suspendit aratrum
Omne reformidat frigore uulnus humus
Villice da requiem terræ semente peracta
Da requiem/terram qui coluere iuris:
Pagus agat festum pagum lustrate coloni
Et date paganis annua liba focis:
Placentur matres frugum tellusq̄; ceresq̄;
Farre suo grauidæ uisceribusq̄ suis
Officium commune ceres & terra tuentur
Hæc præbet causam frugibus illa locum
Confortes operū p̄ quas correpta uetustas
Quernaq̄; glans uicta est utiliore cibo:
Frugibus immensis auidos satiate colonos
Ut capiant cultus præmia digna sui;

PERPETUOS auctus. Iuge incrementū donec ad maturitatē pueniāt: ut ad mea perpetuū deducite tēpora car-
 me. Cū serius cælum uentis apite serenis. Sementis tēpore uirtile ē & agricolæ optāda serenitas: ut Nudus ara se
 re nudus. Graues cultis: quæ semina eruūt: ut Anseres agrestes grueſq;. Vir. Nec tñ hæc cū sint hominūq; boūq;
 labores uersādo terram expti nihil improbus anser strynoniæq; grues & amaris intyba fibris officiunt. SCA
 bræ rubiginis: Vicii quo culmi peunt. Vnde numa instituit rubigalia ut suo loco dicemus. ET Careant loliū ocu
 los uiciātibus agri: Loliū frugibus quidē noxiū est: ut interq;

ANT.
 FAN.
 Lolium

Vos date perpetuos teneris semētibus auctus
 Nec noua per gelidas herba sit uſta niues
Cum serimus: celum uentis apite serenis
 Cū latet ætherea spargite semen aqua:
Neue graues cultis cerealīa dona caue
 Agmine læſuro depopulentur aues:
Vos quoq; subiectis formicæ p̄cite grāis
 Post mēſem prædæ copīa maior erit;
Interea crescat ſcabræ rubiginis expers
 Nec uitio cæli palleat ulla ſeges:
Et neq; deficiat macie neq; pinguior æquo
 Diuitiis pereat luxuriōſa ſuis:
Et careāt loliis oculos uiciātibus agri
 Nec ſterilis culto surgat auena ſolo:
Triticeos foetus paſſuraq; farra bis ignē
 Ordeaq; ingenti foenore reddat ager:
Hæc ego p̄ uobis hæc uos optate coloni
 Efficiatq; ratas utraq; diua preces:
Bella diu tenere uiros et erat aptior enſis
 Vomere: cedebat taurus arator equo.
Sarcula ceſſabāt uerſiq; in pila ligones
 Factaq; de raſtri pondere caſſis erat:

nitentia culta inſœlix loliū & ſteriles dominant aue
 næ. Sed mixtū frumēto & oculis nocet. & ſomnū idu
 citq; cū Pii ſecūdi ſummi pōtificis copīa te duce at
 q; iperatore Fanū fortunæ meā patriā obſiderēt pri
 mi oīum multis admirātibus explicarūt eminētīſſimi
 uiri atq; oīum bonarū artiū. cultores Marius Bartho
 lellus philoſophus ac medicus illuſtris & Vgolin⁹ Pa
 latinus Fanēſis nobilitatis ſplēdor & decus. Erat. n. cer
 nere in oibus cōpitis per ſtrata uiag: in foro regi uena
 liū in officinis plæbeios homines ubi eos ſomnus op
 preſſerat dormiētes cuſ ediffent panē lolio uiciatum.
 Nec ſterilis culto surgat auena ſolo: Vel q; agrū ſterile
 reddat uel qd magis placet q; i thracia (teſte Seruio)
 auenæ fructuoſæ ſunt: quibus (Agretio autore in or
 thographia) ab occupandi auiditate nomen inditum
 eſt. Secundum ergo ſitum italiae dicit ſterilis. Paſſura
 q; farra bis ignem pati. Audio quosdā nūc locū ma
 le interpretari dicentes. Farra bis ignem pati quod &
 ui ſolis i agro torreat: & igne poſtea dū cogtur panis.
 Quis. n. n uideat oē frumēti gñs un cōficiſ p̄is ea rō
 ne bis ignē pati: atq; autor hic de farf frumeti ſpē n̄ d
 oī frumēto loq; cū & triticū an far noiet & deide ſub
 iūgat: hordeaq; igēti foenore reddat ager. Dicēdū igit
 far bis ignē pati ex iſtitutiōe Nūæ. ſ. n. ut Pli. ſcri. & iſti
 tuit far torreri q; toſtū cibo eēt ſalubri⁹ & fornacalia
 celebrari farris torrēdi ſerias p̄ſuaſiq; n̄ eē far purū ad
 rē dinā niſi toſtū. Ergo n̄ ſolū far qd adolebat i ſacris
 bis ignē patiebat ſed & quo maiores utebāt i cibo cū
 uel panis uel aliud cibi gñs ē farre n̄ niſi eo prius toſto
 cōficereſ. Hero. autore Scythas aratores q; ſupra hali
 zōes icolūt non ad panē cōficiēdū ferere triticū ſed ad
 torrēdū. Ingēti foenore: Id qd terræ p̄priū eſt ut mul

sequitur post dat
 1713 agrivales
 Farra bis
 ignem pa
 ti
 Ligo
 Sarculū
 PAV.
 MAR.

to plus reddat q̄ accepit un̄ iuſtiſſima d̄r. **SAR**cula ceſſabāt uerſiq; i pila ligōes: Subiiciūtur hæc i laudē domus
 Auguſtæ p̄ quā pax toti orbi parta ē. Sūt at Ligo & Sarculū iſtrumēta ruſtica quog; hoc a ſerēdo ſiue ſarciendo
 nomē accepit ut autor eſt Varro: illud a legēdo: eo qd propter ipſius latitudinē terra facilius legitur.
VOS date uos d̄æ p̄ au. cōtinuatū icremētū uſq; ad maturitatē. **TEN**eris ſeme. dū i teneris herbis ſūt ſemia.
NE her. no. tenella: aut nup nata. **SI T**: uſta **PER**. ge. ni. ne nimio rigoſ niuiū aut pruiæ puraf: pruiā. n. a purēdo
 d̄cā q; ſata purat nixi. avi q; qd ē migo. Cū ſerim⁹. tpe ſem̄tis. Apite cœlū: pelite nubes q; cœlum uobis claudunt.
VENtis ſe. ſerenitatē iducētib⁹: ut ſūt ſeptētriōales. **CVM** la. ſe. poſtea q; latū ē & ſemē latet itra terrā. **SP**Argite
 aq; æthe. pluuiā: & hoc anq; emergāt. nā i ianua ſi cadāt pluuiæ & gelicidia creſcēt frumēta i ſpicā. **SI** Is feb. aut in
 martio creſcēt i ſtipulas nō i ſpicas. **NE**ue & caue. cauta curā adhibeatis aut caue te uos agricolæ. **NE** aues gra cul
 tis. moleſtæ & iſeſte ſatis ipis. **DEP**opulaf: diripiāt. **DON**a cærealia ipa ſemia. **AG**mie læſu turba agrū p̄datura
 Ergo depellite auiū agmīa agg; populātia. **VOS** quoq; apoſtrophe ad formicas ut nolit ſemia ſolo iniecta depo
 pulare expectēt meſſe: nā ex ea maior eis p̄da ſuggeret. **VOS** quoq; o. Formicæ p̄cite ſubiectis grāis: nolite attin
 geſ grana: q; ſolo credita & ſubiecta ſi. nā teſus eēt illa uobis p̄da. **MA**ior copia p̄dæ: maior abūdātia dep̄dādi fru
 mēti. **BR**it p⁹ meſſe: q̄ſi p⁹ excuſſū e paleis frumētū maior erit tūc cumulos pat⁹. **IN T**erea: creſcāt: ſegetes ſine ulla
 rubigie: nec ulla itēperie cœli cōtrahāt uitū. **CR**eſcat ſeges: creſcāt ad maturitatē fruges. **SE**ges. n. ē. ut Var. d̄ re
 ruſtica iqt qd aratū & fatū. **EX**ps ſca. rubi. q̄ſi ſine ulla alpæ rubigis leſiōe. Prouenit. n. rubigo ex calor ſolis: cum
 adurit madefactos ags: culmos. un̄ iſeri⁹ i. iiii. li. Nec uētī tm̄ cereri nocuere: nec hymbres. Nec ſi marmoreo pal
 let. aduſta gelu. **Q**uantū ſiculmos titā icalficitudō. **T**ūc loc⁹ ē iræ diua tremēda tuæ. p̄pea nūa. xi. āno regni ſui: ſe
 ſta rubigalia iſtituit. de qbus agemus i. iiii. li. **NEC** ulla ſeget paleat: pallog; cōtrahat. **VIT**io cœli: aeris intēpe: uel
 pruinis: uel nimis caloribus qbus interdū ſolēt qd ē uremiculi gigni & in radicibus ergo nō palleat ante maturi
 tatē: nā pallor tēpeſtiuis fruſtrat mīſeros colonos. **ET** neq; n̄ ſit ſterilis ſeget neq; nimīū piguis: cui⁹ qd luxurij
 eſſet reprimēda more **Vir**. **Q**uid ne grauidis procūbat culmus ariſtis: luxuriam ſegetū tenera depalcit in herba
 & **P**ly luxuria inquit ſegetum caſtigat dēte pecoris in herba duntaxat: & depaſtæ quidem ſepius nullam in ſpica
 iniuriā ſentiunt. **ET** neq; deficiat: ipſa ſeget. **MAC**ie: & tenuitate: & ſterilitate. **NE**q; pinguior æquo: pluſq; ſa
 tis ſit. **LXXV**riōſa. ſeget nimium pinguis **PAR**cat ſuis diuitiis: ſuæ nimie pinguedini.

ET Careant: nō nascatur in agro lolium: nō auena quoniam hæc sunt pnciosæ pestes segeti: lolium infelix appellat
Vir. & ideo uolunt infelix dictum: quod ex tritico & hordeo per negligentiam fiat & desinat esse triticum quod fe-
lix est. Et auenā primū oīum frumēti uitiū esse Ply. inquit: & auenas maro steriles dixit. extenuat. n. terrā & in fe-
cundiorē reddūt. ET agri careant lolis: sint sine lolio: quod noxium est. VIT Iantibus oculos: hebetantibus ui-
sum: & caput aggrauat: & nimium soporem inducit: & uisum hebetat. immixtum frumento lolium. Nec auena
sterilis: ab effectu: cum faciat sterilem agrum. SVR gat solo culto: in agro ex culto. Triticeos proueniat ex agris
magna tritici farris & hordei abundantia. hæc agricolæ pro uobis p̄catus sum. & idē facere uos debetis: & quod
p̄camur cereris & telluris munere sortiatur affectum. Ager reddat foetus triticeos: triticum ipsum. ET farra pas-
sura bis igne: quæ bis torrens. Primum quæ relatū erit in horrea. deinde in sacris: siue in cibis. Numa instituit de
os fruge colore: & mola falsa supplicare: atq; ut auctor est. EMina far torrete quoniam tostum salubrius esset. Id uno
mō cōsecutū: statuendo nō esse purum. ad rem diuinā: nisi tostum: Is & fornacalia instituit farris torrendi serias
& reliqua. ET Hordea: etiam reddat ager. IN Genti fœnore: quasi multo labore copia q̄ accepit. HÆC ego p̄
nobis: opto hæc omnia pro nostra utilitate o. COLoNi agricolæ. HÆC uos optate: p̄cibus a diis poscite.
ET Vtraq; diua: ceres & tellus. EFFiciat p̄ces ratas: firmas putat ad effectū. quicquid nos & uos simul p̄camur.
BELLa cū diu & respu. & oē imperium bello civili p̄meret: nulla hēbat rō rei rusticæ: curus instrumenta in arma
bellica uertebant. Sed deoꝝ & augustæ domus munere: bella qdē extincta: atq; orbi pax reddite toti. ET cultus
fruges undiq; p̄bet ager. Bella diu tenuere uiros diu fuere uiri i armis: p̄serti civilibus occupati. Ensis erat aptior
uomere accommodatior erat ensis ad bella: q̄ esset uomer quo terra aratur: aut cætera instrumenta rustica: immo
& uomer uertebat in ensē: ut de falcebus dixit maro. Et curuæ rigidū falces constantur in ense. Taurus arator
terræ p̄cissor. CEDEbat equo. bellatori. CESabant sarcula: ab opē rustico sarculum a'fariendo crates est illa
detentata: quæ subtrahit satis. Hora. gaudētem patrio findere sarculo agros & LIGones: quibus terra effoditur.
VERsi: sunt mutati in PILLA: tella romana: & CASsis: galea. ERAT facta: fabricata. DE Pondere rastro de ra-
stro ferreo pōderoso hoc inquit omnia instrumenta rustica in arma: & in pnciem hominum uertebantur.

ANT.
FAN.

CRELigata catenis lapridē uestro sub pede bella ia-
cent: Vir. Furor impius itus saxa sedēs super arma &
centum uinctus aenis post tergum modis. Quo in lo-
co notandū est poetā furoris uincula ideo ænea dixit
se ut perpetuā pacē futurā ostēderet: quoniam eris ma-
teria non sicut ferrum rubigine consumit. AT Quæ
uenturas p̄cedit iexta calendas. Hac sunt lædeis tem-
pla dicata deis. VI: calendas februarias dicata ē ædes
Castori & polluci Lædæ filii ad lacū iuturnæ quē qui
dam fuisse prope aquam Virgineam putāt quibus pa-
rum fidei adhibemus. Dicauit id templum Tyberius suo fratrisq; nomine ut Sueto. scribit. Sed iampridem
ante amissam a Romanis duti lenas faciemq; seruantes tanq̄ redeuntium ex plio specie pugilum ut inquit Dio-
nysius in foro romano uictoriam nunciarint. Supra castrorum ædem Tyberio principe coruus i sutrinam op-
positam deuolauit qui mature sermone asuefactus omnibus matutinis euolans in rostra Tyberium & deinde
Germanicum ac Drusum cæsares & mox transeuntem Romanum populum salutabat. Constat in eodem tem-
plo dicatum fuisse cyllarum autorem Papinio: ut Et pauet aspiciens lædæus ab æde propinqua cyllarus. Dicuntur
sane Castor & Pollux fuisse fratres maxima iuncti concordia ac dum uiuerent mare a Piratis infestatum pacauit
se. Vnde postea in cœlum translati solebar a nautis in tempestate periclitantibus inuocari. Sed de his alias
libertatem. A. Postumius dictator qui nihil ut inquit Lilius nec diuinæ nec humane opis prætermittens ad la-
cum regillum aduersus latinos prospere propugnauit eisdem diis quibus ueluti commilitonibus usus creditur
adē nouerat q̄ postea eius filius duumuir ad ipsum creatus idibus Quintilibus dedicauit. Lege historiam apud
Liliū & Dionysium ac Valerium Maximum de miraculis Hoc templum legimus in uita Coriolani ad fo-
rum ac prope fontem fuisse: quod castor & pollux statim post pugnam sudantibus equis ab bellicas in.

Festum
castoris
& pollu-
cis. vi. ca-
lendas fe-
bruarias

PAV.
MAR.

GRATA diis & domui tuæ: o germanice gratia ē habenda deis: & augustæ domui: hoc est diuo augusto & ty-
berio: & tibi quoniam. IAMpridem: longe ante ab actiaca scilicet uictoria. BELLA religata catenis a Virgilio ac-
cepit centum uinctus aenis post tergum nodis: quasi. d. belia iam sedata. IACent sub nostro pede: quia subegistis
& pessum dedistis hostes: & rebelles oīs bellū inferentes. VENiat bos sub iuga: ligentur iam ad iugum boues: &
aratum redeant. SEMen ueniat sub terras aratas. fiat sementis serantur arua. PAX Nutrit cererem: rem rusti-
cam: & RES alūna pacis: nam & ipsa pace nutritur. AT Quæ: sexto: cal. feb. festum est castoris & pollucis: quo
die est illis ædes consecrata apud fontem iuturnæ: a Tyberio suo fratrisq; nomine. ut Sueto. meminit: uerum &
longe ante fuerat illic ædes: q̄ bello latino nouerat aulus postumius dictator in ipso conflictu in quo erit paulu-
lum immorandum: Nam cum primus omnium nostri sæculi: compererit ego quo in loco esset aqua iuturnæ:
collatis simul scriptorum ueterū monumētis: & ipsa rerum experientia non cōueniet equitati: me mea laude de-
fraudare. Dionysius. n. cū scribat cōflictū ad lacū regillū & uisos duos iuuenes ad fontes eo die apud uestam: nō
appellat eā aquā iuturnā. Sic enim inquit. In hac pugna dicitur Posthumio dictatori: & qui cū eo in acie erat: equi-
bus apparuisse duos forma & magnitudine longe superiores uiris: quos nostra natura nutrit. Pubescereq; in-
cipientes: Ducentes equitatum romanum: & qui obuiam latinorum irent ferientes hastis: propellenteq; & co-
hortates socios: Postq; fugā latinorū: captiorūq; castrorū suorū: inclināte iā die in uesperū uisi esse in romano fo-
ro eodē habitu adulescentes dicunt duo bellicas induti lenas p̄ceriq; & pulcherrimi: & eādē hntes ætatē. faciēq;

feruantes tanq̄ redeuntiu ex plio specie pugilu: equosq̄ madidos sudore adducetes descendetq̄ aiunt utq̄ equos
 abluere ad scaturiginē: q̄ manat iuxta tēplū uestā: lacū faciēs pfundū: paruū multis circūstātibus: & si qd̄ eēt ab
 exercitu noui dicere postulātibus narraſſe eos pugnā ut fuerat: & qd̄ uicisset romāi nūciaſſe. Discēdetēq̄ deide
 dicūt eos ex foro a nemine uiſos āplius q̄q̄ multā eoz̄ īquīſitionē relicto ī urbe duce faciēte. postq̄ at̄ die poſtero
 acceperūt a dictatore epistolā: hīi q̄ reipu. p̄ſidebāt & cū cæteris q̄ geſta erāt ī plio. De apparitiōe et̄ nūmīnū ac
 cepe: exiſtimātes utraq̄ eē eorū dē n̄ra: aut uerifiſimile ē caſtoris & pollucis ſimulachra ea eē crediderūt. Hui⁹ aut̄
 īopinatā admirabiliſq̄ apparitiōis cū ſigna adhuc romāe multa: tū uero ē aedes pollucis & caſtoris: q̄ ſup̄ foro ex
 truxit ciuitas: ubi diuiſa ſūt ſimulachra: & iuxta eā fons deoz̄ hoz̄ uocataq̄: & ſacra: & huculq̄ exiſtimata. Sacri
 ficiaq̄ ſūptuoſa: q̄ quot̄ ānis populis pficit: idibus q̄ntilibus: quo die p̄ſpere adminiſtrarūt hoc bellū. Sup̄ iſta ue
 ro oīa: eaq̄ poſt ſacrificiū dicif̄ pōpā h̄ntiū equo de publico: q̄ tributi: curiātīq̄ ornati. cateruatīq̄ eqs ueſti ince
 dūt oēs: ut ex pugna ueniētes. Coronati oliuaz̄ ramis: purpureiſq̄ punice ſub tegminis togis: q̄s trabeas uocāt cir
 cū uelati. a tēplo quodā extra urbē m̄ſis īcipiētes: puadēteſq̄ urbē reliquā p̄ foz̄: aedēq̄ caſtoris & pollucis p̄ter
 eūtes. Viroz̄ milia aliq̄n. v. ferētū quæcūq̄ ī plis acceperint a ducibus p̄mia fortitudinis: Hæc ē Diony. q̄ t̄n̄ iu
 turnæ fontē ī hīs noīat̄ Liuius cū de illo cōſictū agit. Ibi inq̄t nihil: nec diuinæ: nec humanæ opis dictator p̄ter
 mittēs: aedē caſtori nouiſſe ſerf. ac p̄nūciaſſe militi p̄mia: Valerius uero ubi de miraculis agit: ſic inquit cū apd̄
 lacū Regillā Aulus poſtumiſ dictator: & tuſculanoz̄ dux mālius oſlauius magnis uiribus iter ſe cōcurreret ac
 neutra acies aliquādiu pedē referret caſtor: ac pollux romanoz̄ partium pro pugnatōres uifi hoſtilēs copias pe
 nitus fuderunt. Addit quoq̄ Valerius aliud exēplū. Itē bello macedonico. p. Vatinius reatinæ præfeſturæ uir
 noctu urbē petens: exiſtimauit duos iuuenes excellentis formæ albis equis dētes obuios ſibi factos nūciare: die q̄
 prærierat: p̄ſam regē a Paulo captū. Quod cū ſenatui indicafſet: tāq̄ maiſtatis reus & āplitudinis uano ſermone
 cōtēptor: in carcerem coniectus. Poſtq̄ pauli litteris illo die p̄ſam captū apparuit & custodia liberatus: & inſuper
 agro ac uocatiōe dignatus ē. Et ſubdit Caſtorē uero: & pollucē ēt: illo tēpore: p̄ īperio po. ro. excubiſſe cognitū
 eſt: quo apud lacū iuturnæ: ſuum equorūq̄ ſudorē abluſiſſe uifi ſunt. iunctaq̄ fonti aedes eoz̄: nullius hoīum ma
 nu reſerata patuit. Ex his igitur patet neq̄ Dio. neq̄ Liuiū aquā iuturnæ nominare. ſed ego cōferēs eaq̄ adduxi
 id quod apte nūc uidef̄ aiaduerti de eodē loco & aqua loqui Valerium & Diony. nā uterq̄ de fonte loq̄tur ī quo
 caſtor: & pollux abluere ſudorē equū uifi ſunt. Cūq̄ Valerius lacū iuturnæ dicat: eū eſſe cōſtat: qui erat apud ue
 ſtā tēplū: qd̄ quidē tēplū iter pallantiū & capitolium cōprehēſis iā utriſq̄ collibus unis mœnibus & ſtante in me
 dio eorū foro Numa extruxit: ut idē Dionyſius teſtatur. Erat ergo in foro & ipſa aqua iuturnæ: quæ nūc paulo
 illinc remotior cernitur: a poſteris quoquo mō tranſuerſa. Eſt. n. apud templum diui georgii turris ſemiruta ſub
 qua eſt ipſe fons: & aquæ quidem ſalubres. Quod ego experiri uolui quo certior fierem an ea eſſet aqua iutur
 næ. Præfertim cū Var. di. eret nymp̄ha iuturna: quæ iuuaret. Itaq̄ multi egroti: p̄ id nom. en. hinc aquam petere
 ſolent duxi igitur illuc ad abluendum quinquies diſcipulum ſcabidumq̄ protinuſq̄ ab omni ſcabie liberatus eſt.
 Hic forte nimium immoratus ſum: ſed referre uolui h̄ſtoriam: & rei ueritatem apire. inquit ergo poeta. A T ſe
 xtam: dies. ſ. Quæ procedit calendā uenturas: hoc eſt calendā februariā: & ſignificat. xxvii. diem ianuarii. Hæc
 ſ. Temp̄la ſunt dicata: conſecrata. **DIES** lædeis: caſtori & polluci Lædæ filius.

Fratribus illa dies fratres de gente deorum
 Circa iuturnæ compoſuere lacus:
CIpſum nos carmē deduxit pacis ad aram
 Hæc erit a menſis ſine ſecunda dies
Frōdibus actiacis comptos redimita capillos
 Pax ades: & toto mitis in orbe manet
Dum deſunt hoſtes deſit quoq̄ cauſa triūphi

FRATRIBUS illa dies fratres de gēte deoz̄ Circa
 iuturnæ cōpoſuere lacus: Ordo eſt: illa qd̄ dies dica
 ta eſt fratribus Caſtori & pollucis: ſed fratres de gente
 deoz̄ Tyberi⁹ uidelicet & druſus tēpla cōpoſuerūt cir
 ca lacus iuturnæ quod ideo dicit q̄ Tyberius ut di
 ximus eā aedē dicauit ſuo fratris noīe. Iuturnæ lacum
 fuiſſe exiſtimamus ad eū fontē cuius Plutar. meminit
 ī Coriolano quīs qd̄ aliter ſentiāt. Vide ſupra ubi ex
 plicauimus illud carmē: Te quoq̄ lux eadē turni ſo
 ror aede recep̄it. Ipſum uos carmen pacis deduxit ad
 arā: Colebat pax a maioribus n̄ris ut fides uirtus cō
 cordia ſed p̄cipatu⁹ Auguſti ac Tyberii nullā inuenio

ANT.
FAN.

pacis aedē fuiſſem ī urbe memoratu dignā: t̄n̄ uel aediculā fuiſſe arbitror. Poſtea uero Diuus Veſpaſianus huic
 deæ tēplū illud magnificentiffimū dedit quo ut inq̄t Iosephus oīa collata ſunt quorū uiſendorū ſtudio antea per
 totū orbē hoīes uagabant̄. Eius ego ruinas īgētē cū eſſem Romæ in ſua ſacra uolui cōtēplari. uñ auelli nō poterā
 quāuis grauiſſimis negociis īpeditus cū expleri mētē neqr̄ exardeſcerēq̄ tuēdo tātū licuiſſe fortunæ ut tantæ rei
 nobis ſpectaculū ſubtraxiſſe. **FRONDIBUS** actiacis: **FRONDIBUS** oleæ ob pacē partā ex actiaca uictoria. qd̄ dictū ē ī
 auguſti laudē cæſareaz̄q̄ familiæ. cui autor placere ſtudet. Nouimus. n. Actiū Epiri p̄mōtoriū eē apud qd̄ cæſar
 Aug. Antoniū & cleopatrá nauali plio ſupauit añ oſtiū uidelicet ſinus Ambracii. Poſtq̄ uictoriā Ambraciā urbē
 ut ait Serui⁹ Nicopolī appellauit. i. uictoriæ ciuitatē & ludos cōſtituit q̄nquēnales Actiū Apollini cōſecratos ad
 auxit uetus Apollinis tēplū: cui deo (ut inquit Strabo) prius quoq̄ actia a finitimis agebant̄: q̄ Aug. poſtea hono
 rificētius edidit. Alludit at̄ ad certamīa Olympiaca quæ in honorē Olympiouis fiebāt ubi uictōres corona olea
 gina donabātur nec mirū cū autor ut ſupradixi ſæpenumero Auguſtū iouē appellet. Eſſe aut̄ oleā arborem pacis
 memini dubiū eſt. Vnde legimus in cōtētionē Palladis & Neptuni cū hic equum illa produxiſſet oleā Mineruæ
 munus cōprobatum eſſe uti rem meliorem ac paci inſigne: cui tātū honorē p̄buit Romana maiſtas autore Pli.
 ut equitum turmæ idibus iulii ex hac arbore coronarētur: item minoribus triumphis ouantes. Athenienſes quo
 que uictōres olea coronarunt. Sunt qui legant **FRONDIBUS** actiacis ab Attica quod non placet.

Iuturnæ
 lacus
 Feſtum
 pacis. iiii.
 calendas
 februari
 as

PAV. MAR. **CILLA** dies fratribus: castori & polluci sacra ē tunc. n. est eorū festū. **FR.** Atres. Tyberius & drusus: non quod ambo simul dedicauerint: sed qđ Tyberius. **IPSE**: suo: & fratris nomine dedicarit. ut Trāquillus ondit. De gēte deoq: & hoc propter domū Iuliam q̄ ab ascanis emanuit i quā adoptatus augustus Tyberiu & ipse adoptauit in filium. **COM**posuere: ea tēpla. **CIR**ca lacus iuturnæ: de quo iam diximus. **IP**sūm. xxx. die ianuarii erit festum pacis. inuocet igit: & orat illā: ut diutius in orbe manet. ne magis bella gerantur. cum laudabilis sit pacem quam bellum colere. Sed gerantur arma solū ad propullandam: non ad inferendā iniuriā. timeatq; oīs orbis romanū nomē aut potius amet: si nō extimescit. **IP**sūm carnē deduxit nos ad arā pacis: quia nūc pacis mōenibus pax cererem nutrit. & reliqua: ad finem libri & mensis properamus ipsa oportunitate ad tēplū pacis uenimus: & festum: quo fiunt illi sacra. **AD** arā: ad tēplū: quod augusti tēpore exiguū erat ad uiam sacram. **C**æpit illic maius erigere e fundamētis agrippina: sed uespasianus postea perfecit. **H**ÆC die: pacis. **ERIT**. secunda a fine mensis: secūda ab ultimo die ianuarii retrō numerando. Sic erit penultimus dies. **ADES** tu pax redimita: ornata. **CAPIL**los comptos: ornatos. **FRON**dibus actiacis: corona uictrici & triumphali ab actio promontorio epyri: apud quod cæsar octauius antonium & cleopatrá fudit postquam: uictoriam Ianum quirinum clussit. Protinus & totū pax alma effusa per orbem: ad illud ergo alludit. aliqui legunt frondibus acteis: ab actica: & pro olea accipiunt: cū pacis sit insigne: Et mane mitis lenis & benigna. **I**N toto orbe: sicut per uniuersum orbem fuit augusto imperante. **DVM** desunt hostes: dum non est hostis. qui i romanos gerat arma. **D**E Sit quoq; causa triumphī: quasi nec a romanis bellum geratur: spe triumphī. Bello. n. subactus hostis triumphī causa est.

ANTO. FAN. **Q**TV Ducibus bello gloria maior eris: Quia bellū cas laudes ut inquit Cicero solent quidam detrahere ducibus & eas communicare cum multis: quarum maximam partem fortuna que in re militari plurimū potest sæpenumero sibi uēdicat: qui uero pacis autores sunt & uel togati quieti publicæ recte consulunt ampliores laudes consequuntur: exuperant q; gloriam militarem: unde illud est. **CED**ant arma togæ. Et illud: **T**antum igitur muros intra toga contulit illi nominis actiuli quantum non Leucade quantum Thessaliæ cæpis Octauius abstulit udo cædibus assiduis gladio. **S**ola gerat miles quibus arma coerceat arma. **U**t ppulsetur non inferatur iniuria **L**audē enī dignus est qui nemini infert iniuriā qui autē iniuriā inferre uolentibus reluctatur longe maiori laude dignus est. **I**lle enim sibi dūtaxat: hic alii pluribus est utilis **N**il nisi pōpa. **Q**uæ exhibetur in ludis est autem græcum uocabulum. **U**timur etiam pompæ nomine in funebribus rerum ferculis teste Quintiliano. **S**i qua parum romam terra timebit amet. **U**t roma imperet uolentibus quod hi faciunt qui iuste imperant nec timeri uolunt sed diligere: cum malus sit custos diuturnitatis metus. **H**inc illud est Virgili: **V**ictorq; uolentes per populos dat iura uiam q; affectat olympo. **A**lba uictima **P**ro qualitate numinis. **N**ihil est enim pace candidus cuius gratia legitima bella suscipiuntur. **N**am (ut autor est Cicero): am ob causam bella suscipienda sunt ut sine iniuria in pace uiuatur. que si uel libidine dominandi uel alia quauis eiusmodi cupiditate suscipiantur ac non paces & quietis gratia iniusta & destabilia sunt. **P**erfusa frōte: mola qua frons uictimæ aspergebatur autore Seruio. item culti ac foeci. **Q**uod & Naso manifeste ostendit in ultimo **M**etamorphoseos. **D**omus quæ præstat eam: **F**amilia cæsarum de qua inquit supra: **G**ratia diis domuiq; tuæ.

PAV. MAR. **Q**TV: pax. **ERIS** ducibus: imperatoribus: & ipsi ducibus. **MAIOR** gloria bello: quia maior ex pace. q̄ ex bello gloria comparatur. **MILES** gerat arma. quibus: armis. **COER**ceat: sola. **ARMA** propulset inferentes armis. iniuriā: q̄ non ipse inferat. **NIL** cantetur fera turba nisi pompa: non crepitet tubarum clangores: ad incendendos ad pugnam animos: sed ad exhibendam ludorū pompam: & ad supplicationes. **I**lle enim ordo procedentium in his pompa dicitur. **E**T **P**rimus & ultimus orbis: oriēs & occidens. **H**ORreat: extimeat. **AENE**adas: romanos ab ænea progenitos. **S**I **Q**ua terra parū timebit: ut sunt remotissimæ gentes indi & scythiæ. **A**MET: sit romanorum amica. ut idē fuisse qui in amicitiam: recepti sunt. **T**HVRA: o. **S**A^CER dotes addite thura: & punite & adolete. **FLAM**mis pacalibus: aris: & iguibus pacis. dicuntur enim pacalia sicut fornacalia. **E**T **C**adat uictima alba immoletur paci pecus alba. **FRON**te perfusa: mero. s. ut moris est & superius diximus. **I**n tua quod spargi cornua possit erit & **ROGATE**: uos sacerdotes. **DEOS** propensos: inclinatos ad. **P**IA uota: quasi qui pia uota: & castas præces exaudiunt. **U**T Perennet: perpetuet. **CVM** pace: domum augustā. **Q**UÆ domus augusta. **P**RÆstat eā: pacē humano generi. **S**ED iam pars prima nostrī laboris: Primus fastorum liber. **E**ST exacta: quasi est deductus ad finem. **E**t libellus: hic primus. **H**abet finem cum suo mense: quia iam perfecimus primum librum & rationem primi mensis: qui est Iano dicatus.

FINIS INTERPRETATIONVM PRIMI LIBRI FASTORVM PER ANTONIVM DE FANO ET PAVLVM MARSVM POETAS. CL. ET. RH.

INTERPRETATIONES SECVNDI FASTORVM LIBRI PER ANTO. DE FANO
ET PAVLVM MARSVM POETAS CLARISSIMOS. ET. RH.

ANVS habet finem cum carmine crescat & annus. Vtilis exornatio siue color rhetoricus Græci metabasin latini translationem uocant. Ostendit. n. breuiter quod dictū est ac proponit breui quid cōsequatur: ut **H**actenus aruorū cul. & si cœli nūc te **B**ac. canā. Annum autē naturalem accipe ex quo magni cōstabat ciuiles nominati q̄ eos populi siue gentes pro arbitrio sibi statuerent: ut his qui trieteris dicit̄ duobus annis uertentibus constans quāuis sit pprie dieteris. Similiter & is qui olympias quattuor ānos amplexus: unde quito quoq; redeunte græci loui olympio agonem celebrabant. Additur iis annus eudoxi octo enostris

ANT.
FAN.

Annus
ciuilis
Trieteris
Olympi-
as
Annus
eudoxi
Annus
caldaicus
Annus
metoni-
cus

P. Ouidii Nasonis
Fastorum Li. II.

Anus habet finem
cum carmine crescat
& annus

Alter ut hic mēsis
sic liber alter eat:

Nūc primum uelis
elegi maioribus itis

continens. Item Chaldaicus qui duodecim & Meto-
nicus qui unde uiginti constare dicitur. Nunc primū
uelis elegi maioribus itis. Translatio est uelis au-
tem maioribus dicit̄ q̄ elegi nati ad quærimonia ex-
plicandas ut eorum nomen ostendit: nunc tractent sa-
cra & seria non amores & ludrica. uidebatur enim
hæc materia postulare carmen heroicum quod alibi
ostendi: ut sæpe dedi nocte grā. ue. ratī. **L**V Sit: scripsit
humilia Ludere q̄ uellē calamo pmisit agresti. **H**ÆC
mea militia est gerimus quæ possumus arma: **B**n̄ me
remur de germanico carmine q̄ esse nō possumus.

ANVS Habet: Numa cū anno romuli
duos addidisset menses. Primum Ianua-
rium nuncupauit: primumq; anni men-
sem esse uoluit. Secundum february uo-
cauit februo deo dicatum: qui Iustratio-
num potens creditur: ultimumq; anni esse uoluit. Lu-
strari autem eo mense ciuitatē necesse erat. statuit ut
iusta diis manibus soluerentur: sed postea a decem ui-
ris february post ianuarium numeratus est. Diony-
tamen asserere uidetur sacrificia hæc in february post
brumam ab euādro initium habuisse: qui mos postea
a romanis seruatus est. Nec dissentit Var. february
enim inquit appellatus a februo. Februaire. purgare si-
gnificat: eo mense purgabatur antiqua ciuitas. i. palatium
a nudis lupercis ab hoc deus purgationum february ē
nominatus: sed de hoc paulo post latius differemus. **L**a

PAV.
MAR.

Exiguū memini nuper eratis opus
Ipsē ego uos habui faciles i amore ministros
Cum lusit numeris prima inuenta suis
Indē sacra cano signataq; tempora fastis
Et quis ad hæc illinc crederet esse uiam
Hæc mea militia ē gerius q̄ possumus arma
Dextraq; non omni munere nostra uacat
Si mihi non ualido torquentur pila lacerto
Nec bellatoris terga præmuntur equi
Nec galea tegimur nec acuto cingimur ense.

nuariū mēsem primū priore lib. diis aspicius absoluius: nūc ad secūdū his duobus uersibus trāsitionē poeta fa-
cit. **I**ANUS: hoc ē mēsis iano dicatus. **H**ABet finē: q̄ absolutus ē. **C**REscat & ānus cū car. Crescat ānus p additio-
nē mēsiū: & carmina in q̄bus ageſ. **V**T id alter mēsis: secūdus. **S**Ic eat alter liber: quo secūdus ipse mēsis descri-
bat̄ qd̄ mēsiū: & uñ supius diximus. Grauiā grauiori stilo cōmēdata erāt: sed cū magis ingeniū elegis accōmoda-
tū heret et hæc q̄ grauiā sunt: elegis decātat: his. n. uersibus miserabiles hoīum erūnæ & amoris q̄rimoiā decātat̄
dicti ab e. λ. e. u. qd̄ ē misereor. **I**nde e. λ. e. o. s. materia: uertit sermonē ad ipsos elegos. **O** elegi nūc primū: q̄ si non
ān hac. sed nunc primū. **I**TIS uelis ma. sublimiore stilo & lucupletiore materia p trāsitionē a nauibus & mari.
MEMini eratis: nup opus exigua materia. quia leuiā leuiori stilo canebant. At nūc magna canitis uerba senten-
tiis accōmodādo. **I**PSE elegias: de amoribus multas scripserat: quæ extāt ad corynna tres libelli. scripsit & artē
& amoris remediū. **I**PSE ego habui uos elegos. **F**ACile: benignos. **M**INistros in amore: & ut excusatus heres
subdidit. **C**VM prima iu. ipa ætas iuuenilis. **L**V Sit suis nu. q. d. cū ea laudare: quæ iuuenes nō dedebāt. **I**DEM
qd̄ de amore attigit: cū humilis eat materia: humili et sono exp̄ssit: hic uero cū grauiā dicat se totū ipso carmine
attollit: uerbaq; rebus accōmodat. **I**dē ego cano sacra: omnia ad religionē facientia. **E**T Tempora signa. descri-
pta. Fastis in fastoy: omnia hæc supius diffiniuimus. **E**T q̄s cre. illinc: ex ipsa re amatoria. **E**SSE uia ad hæc sacra
s. & tpa describēda. **H**æc trahit sua quæq; uoluptas: & cū magno sit ornamēto militaris industria: cū illi se a pueris
nō dederit: hæc esse suā militiā inquit. nec omni ab officio uacare. **H**æc ē mea militia poetice. **S**. sacra tenere. **F**E-
rimus arma quæ pos. ac si diceret calami sunt mihi p hastis belicis. **D**E**X**tra n̄a nō uocat omni munere: omni
officio. immo aliqd̄ munus affert: nā si tela nō torquet tractat calamo: quibus ad scribendū utit̄. **S**I Mihi: ut ma-
gis laborē suū grammatico cōmēdaret p lōgū hyperbathō inquit. Si a me nō tractatur arma nō p̄mitur bellator
equus nō habemus arma neq; ad ppulsandā: neq; ad inferēdam iniuriā quæ quidem ab omnibus hēri p̄nt. **C**ani-
mus tñ cæsareū nomē & suas laudes & dignitatē celebramus: ac si dicere. uelit: illa a multis fieri p̄nt: hæc at a pau-
cis: inq; ergo. **S**I **P**ILa: pilū genus teli esse diximus. **N**ō torquent. nō torquēdo emittunt̄. **M**IHI: a me. **V**ALido
lacerto: forti & robusto brachio. **N**EC pmunt̄ terga bellatoris: equi bellicosi: nā animal bellicosum est: & equus
p̄lagire pugnam Ply. testatur. **N**EC tegimur galea. capitis tegmine: & hoc ad defensionē. **N**EC cigimur ense acu-
to: & hoc ad offensionē: aut ad propulsandam iniuriam: quilibet potest esse habilis. i. aptus.

f

ANT. **H**IS habilis tellis &c. Bene supremis ingeniosus poeta qd' cū arrogātia expressisset: nā ex eo q' dicit: Bellica te
 FAN. la a quouis posse tractari itelligēdū reliq' cōcedi paucis poeticū i petū. quoz in numero ipsa sit. ST V dio so pe
 Februari- ctore: Non docto: ne sit arrogantis. FEBrua romāi &c. Februarius q' lustratiōis expiationisq' mēsis fuit autore
 us Plu. dictus ē ut festo placet q' tū populus februares hoc ē lustrare: ac purgare: quo tpe nouo germie sacrificabāt
 Februa ut legimus i uita Numæ: uel a iunone februa: cuius feriae lupcalia fuerūt: quo die mulieres februebant a lupcis
 Februatū amiculo iunonis. i. pelle caprina. Vnde is dies februat' dicebat: q'cūq'. n. purgamēti cā i sacrificiis adhibebantur
 Februari romāi februa appellatū & qd' purgatū fuerat februa
 Februus tū deducto a Sabinis ut arbitramur uocabulo q' teste
 deus Var. purgamētū februi dicūt. Idē Varro scri. regē cū
 Piacula ferias mēstruas nonis februariis diceret eū diē februa
 Piacularis tū appellasse & i q'busdā sacris cōstat liba: u3 scā eēt
 porta farris semina iniici cōsueuisse ac dici ea tunc februari
 Saga hoc ē pura fieri ut nonius refert: Sciēdū februi deum
 Laneæ cui hic mēsis dicatus ē eē ut q'busdā placet ditis p' rem
 imagines ut alii ipm dītē: cuius hostia capta fuit: quā nunq' februi
 Flamines carere. Archelaus' autor ē: ut Ply. docet: iōq' buccina
 pomona q' dii iferi iduebant e capra fieri cōsueuit. Sane piacula
 lis & piamēta dicebant oīa q' maiores nri utebant i ex
 Llamen' piado un' piacularis porta Romæ dicta pp aliqua pia
 Dialis cula q' ad eā fiebāt & Piatrix dicebat sacerdos expiare
 Pontifex solita quā & Sagam appellauerūt. PONtificates a rege pe. & fla. la. Laneis imaginibus ueteres i sacris magicis ute
 maximus banf. Hora. i. fermōibus Laneā & effigies erat altera cærea. Et lana lacte madida: hoc mēse lupcalibus duorum
 pont. adolescētū frōtes abstergebātur tinctæ cultro sanguine p'suso: ut Plu. scribit i Romulo: i cōpitiisq' suspēdebantur
 Munera cōpitalibus tot pilæ ex lana quod capita seruoq: tot effigies uiriles: ac muliebres quot liberi eēt ut dii inferiores
 pōtificū quos lares uocabāt uiuis p'cerent & pilis ac simulachris cōtēti essent. Lanis. n. autore Ply. ueteres romani auctori
 numerus tatē ēt religiosam habuere postes a nubētibus attingi iubētes apud quos flamines pileū ferebāt i quo erat breuis
 pontifices uirga desup habes lanae aliqd' quo cū tegi æstu ipediētē nō possent filo capita religabāt. Vñ Varrone. Festo. Ser
 un' dicti uio ac Prisciano autoribus flamines p' synco pā q' si flamines dicti sūt. Hi a dus q'bus sacra faciebāt cognomina ha
 Annales buerūt: ut Flamē Dialis. Martia. Pomonalis. Vulcanalis. Quirinalis: quoz Pomonalis (autore Festo) inter qn
 maximi decim flamines minimus habebat qd' Pomona leuissimo fructui agroq' p'sideat. Dialis uero maximus ac maxi

PAV.
MAR.

HIS telis. ac si dicere uelit carminibus tñ qlibet eē habilis nō pōt. AT T V A. pticula hæc d'ria rerū significat
 Pō. teste: ut cū dicitur Scipio bellatorat. M. Cato orator. AT o Cæ. ger. p'sequimur scribēdo. TV Noīa: cæfareā
 .i. ST V dio so pe. officioso seu diligētī. ET i gre. p. tu. ti. imus p' tuas laudes p' tuas dignitates: tituli tñ & milites ap
 pellati sūt Pōpe. inq' q' tituli q' p'riam tuerent unde & Titi p' nomē ortū est. ERgo: cæsaris: ut ēt supius germa
 nici benignitatē iplorat: ut hæc trāquillo aīo munera respiciat. Si qd' ocii i bellis supest. nā & hæc ad eū belligerā
 tē i germania scripta sūt. un' hic pacādo si qd' ab hoste uacas &c. Ergo. a. faue cū. i. canā tua noīa. ET re. pa. mum.
 pla. uul. trāq' llo aīo. nā ut supradixi. uult' ē uolūtas q' pro motu aī i facie oñdit. SI Quid ua. ab ho. pa. si qd' cessas
 a pacādis hostibus: aut si qd' ocii aut t'pis tibi supereft dū pacas hostes FEBrua. ubi fauorē germanici iplorauit
 re ipsam aggredit': hic. n. incipit narratio februariorū: un' mēsis februarius nomē traxerit: & cū a februis dicitur
 februa qd' sit primū diffinit. Februa piamia eē dicit: idq' plurimis argumētis p'bari. R omāi pa. di. uocauere. PIA
 mina: pugatiōes lustratiōes. Feb. nūc quoq: nūc ēt. PLVrima si. dāt fidē uerbo huic. i. februoq'. PONtificates: cū
 capellæ p' lupcos mactantē. ut apud Plu. ē gemini adolescētēs p'clari sanguinolēto gladio fœdatā sibi faciē attin
 gebāt ALII illico cū lana lacte madida accurrebāt atq' abstergebāt sanguinē ergo: ide expurgatiōibus lanæ usus
 erat. PONti. de la. ad expurgationē. i. ARE. a rege sacrificulo. & q' sub pōtifice erat. ET fla. sacerdote. Q V E
 iis: pro quibus lanis. IN LI. ue. in antiqua loquella. ERA t no. feb. nā februa appellabātur. PONtificates: nūa ut Dio.
 refert: oēm diuini cultus institutionē i. viii. diuisit ptes: quod erāt sacroz ordines Primā tricursionibus tradidit. qui
 hostias publicas p' curiis imolabāt: Secūdā his q' a græcis stepheophori romāis flamies quos a gestatōe pileoz &
 ifularū hoc noīe appellāt. Tertiā ducibus scelerū regū custodibus. Quartā interpretatibus signa a diis missa: quos
 augures uocat. Quintā seruātibus sacrū ignē uirginibus: q's a dea quā colūt: uestales appellāt. Sextā Saltis de quib'
 suo loco dicemus. Septimā collegio eoz: qui feciales uocabant. Vltimā sortiti sunt ii qui magnū apud romanos
 sacerdotiū & ptatem habent qui ab opere quod faciūt pontē. i. lignēū reficiēt Pōtificates nuncupantur: hi rebus
 oibus diuinis p'funt: & sacras oēs causas diiudicāt magnāq' in oibus potestatem & immunitatem habent.

His habilis telis quilibet eē potest:
 At tua prosequimur studioso pectore cæsar
 Nominaq' titulos ingredimurq' tuos
 Ergo ades & placido paulū mea mūera uultu
 Respice. pacato. si quid ab hoste uacas
 Februa romani dixerē piacula patres
 Nūc quoq' dant uerbo plurima signa fidē
 Pontifices ab rege petunt & flamine lanas
 Quis ueteri lingua februa nomen erat

QVÆq; capit licitor dōibus pur. cer. Torrida cū &c. Flaminius q; flamine Diali sacroꝝ cā p̄sto erat licitor di
cebat autore festo. Hic ē q; farra cū sale auctiora electioraq; certis e locis ad rem diuinā petere cōsueuit (uñ molā
faciebant ut dixius supra quā hūisse uim expiādi ut antiqui existimabāt) dubiū nō ē. Farra at torrida iō dicit q; si
nisi tosta Pura & apta ad rē dinā putarent ut supra dictū ē. Alii legūt turbida qd' nō placet: interpretanturq; turbi
da nōdū tosta cū peterēt. Sciendū licitores qui nōnullis magistratibus ad rē diuinam nō spectantibus ministra
bāt dictos eē a ligatis uirgarum fascibus quos gerebāt: siue (ut aliī putāt) a ligando q; carnificis officio antiquit̄

ANT.
FAN.
Flamini
licitor,
Licitores
uñ dicti
Pura ue
stimenta
pura ar
bor,
Flamini
ca
Flaminia
p̄imes
m̄imes
Flaminea
pinus ma
tri deum
sacra
Intonsi
romani
Februari
us a fe
bris

Quæq; capit licitor domib; purgamia certis
Torrida cum mica farra uocantur idem:
Nomen idem ramo qui cæsus ab arbor pura
Casta sacerdotum tempora fronde tegit
Ipse ego flaminicam poscentem februa uidi
Februa poscenti pinea uirga data est:
Deniq; qdcunq; est quo corpa nostra piatur
Hoc apud intonsos nomen habebat auos
Mensis ab his dictus secta quia pelle luperci

nō funesta. Dicūtur & pura eodē autore q; in usu spurco nō fuerūt. Talia. n. decet diis immortalibus exhiberi. Ti
bullus: Discedat ab aris cui tulit hesternā gaudia nocte uenus. Placet aut ut p arborē purā hic laurū accipias i quā
Daphne puella castitate insignis mutata est cuius arboris frondibus sacerdotes utebātur: ut Crines i terga solu
tos cādida phocaica cōplectis isula lauro. IPSE ego fla. po. feb. uidi. Vxorē flaminis dicit. Est at cauendū ne p fla
minica flaminia dicamus nisi forte sacerdotulā significare uelimus q; flaminicæ Diali p̄ministrabat & flaminea di
cebat. eratq; p̄imes & m̄imes. i. patrē & matrem adhuc uiuos hñs quo uocabulo etiam significamus flaminis
Diali domū ut Festus & A. Gel. scribunt: uñ ignē efferrī nisi diuise rei gratia ius nō erat. Flaminica uero ē uxor
flaminis Macro. Flaminica quotiens tonitrua audisset feriata erat donec placasset deos. A. Ge. Quas flaminis
cas sacerdotissas dialis seorsum aiūt obseruare. Festus: Rica est uestimētū quadratū simbriatū purpureū: quo fla
minice pro palliolo utebātur. FEBrua po. pi. uir. da. ē: Pinus sacra est matri deū ut ait Seruius ex qua arbore da
bant coronæ uictoribus apud isthmū autore Ply. Eadē & Pani deo arcadiæ grata dī. Proper. Fagus & arcadio
pinus amica deo. hoc apud intōsos nomē habebat auos. Veteres pp seueritatē hirsuti erant teste Porphyriōne:
uñ Catonē intonsū dixerūt. Primus autē tonsorē in urbē duxit Scipio. MENsis: ab his dictus. a Februis febru
arius noiatus ē: quo mēse Lupci per urbē discurretes & secta pelle hoc ē loris obuios feretes (ut i luper calibus
latius dicemus) oīa lustrare ac purgare credebātur Potuit & februario uocabulū dari qd' peracti feralib; quæ fe
sta diis manibus sacrata sunt tpa februata & purgata eēnt. q; pura nō sunt dū feralia celebrant. Quare infra legi
mus: dū tñ hæc fient uiduæ cessatæ puellæ. Expectet pueros pinea tæda dies. Nouimus. n. funebria pollutionem
facere. Quā ob cām inqt Macro. oportuisse ciuitatē hoc mēse lustrari quo iusta diis māibus soluebant: & apud
maiores qui funera p̄secuti fuerāt redeuntes aspergebant aqua & ignē sup̄grediebātur: quod purgationis genus
sufficionē uocabāt autore Festo. Itē æneæ apud Virgiliū; funestato morte Palinuri flumē monstrāt ut se expiet
quāuis nō uidisset funus sed tātūmodo agnouisset doluissetq; Diximus & a iunone februata putari Februarium
dictū quā & februalē & februllā uocabāt teste Festo ei. n. hoc mense rē diuinam faciebant.

Sufficio

QVÆq; licitor ut Gellius cēsēt a ligādo dictus: licet Plu. græcū putet qd' græce λειτο ὑπὸ ὄσ per simplex. T
Minister populi dī: cōfusus mister ē. & p̄cōsulis & p̄toris q; fascē uirgarū alligatū securi portabat: hic uel q; liga
ret uel qd' plecteret merētes singulis i expiationē anis q̄sdā pultes ex farre & sale accipiebat: hæc ēt februa appella
bātur: sed cur licitores uirgas alligatas ferāt Plu. ita p̄blemate. lxxii. inqt. An signū ē nō oportere magfatus ira
cūdiā prōptā ac dissolutā esse an uirgarū dissolutio: mora & tarditate irā frāgit & ipetū moderat: sed malitia quo
niā p̄ti curari nō pōt: uirge qd' medicari pōt: corrigūt. Secures aut qd' emēdari nō pōt abscondūt hic. Et farra tor
rida: q; ut dixius bis torrētur. CVM mica: salis. s. ut supra far erat & puri lucida mica salis. QVÆ licitor capit: ac
cipit. DOMibus certis: locis deputatis. VOCantur idē: hoc februa. NOMē: idē etiā uocat & ex lauro ramus:
quo sacerdotes expiaturi coronabāt. IDEM nomē: februa. s. est. Ramo q; cæsus ab ar. pu. nō uiolata. iō dixit: ut p
p̄phrasim laurū arborē onderet i quā daphne se cōuertit uirginitatē corrūpi nō passa. TEGit frōde. frōdb; su
is. TEMpora casta: pura sancta. SACerdotū: ipse ego itidē & pineus ramus. cuius est ad expiationē usus idē uo
cat. VIDI ipse ego fla. hoc est flaminis ministrā. POScentē februa: cū posceret februa. PINea uir. ramus ex pi
nu. DATA ē po. feb. flamina dicebat q; flamine diali p̄ ministrabat: eaq; p̄imes ac m̄imes erat. i. q; p̄em ma
trēq; uiuos hñt. DENiq;: ut aliqñ cōcludat: deniq; inqt oīa q; ad expurgationē a ueteribus februa uocabant. Idē
Pōpe. inqt. Quæcūq; purgāmēti cā in qbusq; sacrificiis adhibebant. Februa appellanē: id uero qd' purgat. dicit
februatū. DENiq; quodcūq; quo patiāt: expurgāt. MENsis ab his. ergo mēsis februius appellatus ē: quo luper
tis hoc ē panis sacerdotes sectis caprarum corijs oīa circueūt: & expurgāt. Plu. tñ inqt cū hæc sacra attingit capel
las mactat & erectis capraz tergoribus nudi p̄ciuitatē discurrent: q̄cūq; sibi obuiā sūt uerberāt corijs: adultæ mu
lieres ultro se his offerūt existimātes id sibi foelicē pariundi facultatem p̄stare: sed de hoc inferius: Pōpe. at inquit
februarius mēsis dictus: q; extremo mēse anni populus februa ref. i. lustrare ac purgare: uel a iunone februata:

PAV.
MAR.

quam alii februalem: romani februlā uocāt: q̄ ipsi eo mēse sacra fiebant eiusq̄ feriæ erant lupercalia: quo die mulieres februebantur a lupcis aiculo iunonis. i. pelle caprina. Quam ob causam is quoq̄ dies februatū appellabatur. & reliqua quæ paulo superius diximus. MENſis dictus est ab his lustrationibus. Quo mense. s. LV Percrta: terdotes panis: sed de his inferius. LV Strant: circueunt. SECTA pelle. secto caprino corio.

ANT.

FAN.

Expiandi ritus

Patroclus

cæde fa

cta ad pe

leum con

fugit

Aqua pi

mum

purgatio

nis genus

Magneſia

Theſſalia

lia: uel

amonia

PAV.

MAR.

CLIDQ̄ piame hnt: existimāt oia expiari discursu lupcorum & iunōis amiculo. CREdebant: Idem: & nos credimus q̄ i uera religione uersamur: nā & qui dei filiū ac uerū deū pdidit potuitq̄ expiari potuit oiuꝝ iſcœ licissimo si uoluisset tm̄ facinus condonari. ACTori dē peleus. Brobat exemplis expiandi ritū a græcis pncipium habuisse. Patroclus. n. Menæcii filius & actōris nepos cū in opūte oppido loctridis luderet astragalus cū amphidamantis filio Clysonimo ut quidā uolūt itatus ob surreptor astragalos eū interemit & Pythiā cōfugit ad peleum: ut Cæde puer facta patroclus opūta reliq̄ theſſaliāq̄ adit hospes Achilles humū. Dicitur at a Peleo non solū purgatus sed & domi acceptus ut inquit Homerus & magna cura educatus atq̄ inter familiares habitus. Quod non alienum a uero existimandum est cū eum achilli necessitudine fuisse coniunctū; Eustathius colligat. Vnde is deinde a peleo socius Achilli datus cū eo i bellū troianū pfectus est. Ceterū Strabo nō clisonymū sed Eanem eū uocatū refert a Patroclo interfectus ē diciturq̄ occasus p̄ imprudētiā: quē eius affine fuisse nōnulli tradūt. Strabonis i nono suæ geographiæ hæc uerba sunt. Cæterū ex opūtia terra natū ē patroclū testat: Home. qui cū cæde patrasset iuitus fuga se subtraxit ad peleū Menæcius uero eius pater māsit in p̄ria. Ait enim Achilles se menætio pollicetū cū ex ea expeditione reuertisset illū i patriā reducturū. Verū nō ille sed arax loctrus opūtiōrū regnū obtinebat quē a patria arycō genitū ferūt. Eanē uero uocatū fuisse eū dicūt quē patroclus i teremit a quo & facellū eaniū & eanidē pontē ostendunt nominatū. sane opus unde opūtiū sinus qui est e regiōe Euboiaē nomē accēpit metropolis fuit distās a mari ad stadia: xv. ubi menæcius actōris filius teste Diodoro immolatis Herculi cū amicus fuit tauro capro & ariete: iſtituit ut singulis annis ei sacra fieret utiq̄ ibi pro heroe coleret. A menætio patrōclū menætiadē ab Actore actōridē dicimus: ut siue menætiadem falsis cecidisse sub armis: & quæ fuit actōride cū magno semper achille laudari solita est hæctoris ore fides. IPSVM Quoq̄ pelea phoci: Cæde p̄ æ. peleus: æaci ex ægina filiū phocū fratrem interfecit ut Diodo. scribit sed inuitus. Alii eū dicūt ad iūtū a Thelamone Phocū iugulasse: ut foelix & nato foelix & cōiuge peleus: & cui si demas iugulati crimina phoci omnia contigerant. Ea cæde pollut⁹ fugit ad ceicē posteaq̄ ad Acastū regē magnesiæ eū uidelicet quæ ferunt phthiriaſi periisse ut legimus in uita Syllæ a quo purgatus dicitur ut Magnetas adit uagus exul. & illic sumit ab æmonio purgamina cædis acasto. Olim n. reges & sacerdotū & regum munera obire cōsueuerunt: ut rex anius rex idē hominum plæbiq̄ sacerdos. Eam ob cām Apollo ut scribit Statius in. i. thebai. pollutus cæde phytonis ad crotopū regē se cōtulit ut noua de hinc piacula cædis p̄quirēs nr̄i regna haud opulenta crotopi attigit. Dicit at peleus aq̄ expiatus quod primū ē purgationis genus Seruius tradit. Cū. n. ois purgatio ut ei placet aut paq̄s aut p̄ ignē aut p̄ aerē fiat. ut aliæ pandūt inanes suspensæ aduentos aliis sub gurgite uasto in fectū eluitor scelus aut exuriē igni. Maximū inq̄ purgationis genus ē qd̄ p̄ aerē fit cū primū sit aquæ secundū ignis tertiu. licet sint q̄ hac in re a Seruio dissentire uideant. Sciendū magnesiā ubi acastus regnasse d̄ annexā esse theſſaliæ autore Ply. inde orta est magnesiā urbs asiæ q̄ sita ē ad meandrū siumen: ut. scribit Hie. ide & genus magnetis magnesiā iacū nomen accepit. Vocatur aut theſſalia inter eum æmonia a rege æmone quē d̄nt fuisse Deucalionis filium. OMNE solum oēm tellurē: ET id: hæc lustratio. HABet piame: habet expiationē. AVT quia in februario nō solū pro uiuentium expurgatione: sed et pro mortuorū expiatione fiebat sacrificia: quod nisi factū eēt putabāt circa sepulchra errare manes: & ex eo aeris intēperie: tēpestates & pestilentias oriri. Manū ergo expiatio iſtituta est circa sepulchra ipsa: unde in hoc mēse Numa Macro. teste statuit ut iusta diis manibus soluerentur. Et Plu. lupercalia inquit ad expiandos manes cōstituta uidebantur: fiebat. n. nephas diebus mēsis feb. quem piacularē interpretant: & reliqua. Inquit ergo aut dictus mensis ab his expiationibus. Aut quia tūc cū ferales dies. i. dies in quibus fiebant feralia hoc est sacra pro mortuis. Præteriere: pro p̄terierūt. TEMPora sunt pura: hoc ē sine ulla lue serena & lucida. PLAcatis & sepulchris. factis sacrificiis circa sepulchra: uel exturatis manibus. OMNE nullū erat nephas: nullum adeo ingens scelus: q̄ ueteres expiatione deleri nō putarent. NOSTri senes: maiores nostri. CREdebant posse collere: posse delere: posse auferre. OMNE nephas: & oēm cām mali purgatione: lustratione expiatione. GRÆcia: facilitas hæc expurgādi criminis a græcis initium sumpsit: qui putabant delinquentes ubi expurgati essent ab oibus criminibus absolui non est alienū hoc a religione nostrā: nam hæc nostra fides est ut peccata oia purgatiōe sacerdotis diluant. Græcia dedit principium moris huius. s. cōsuetudinis expurgādi sceleris. GRÆcia dicta ē a græco rege attice regionis: ut Arist. inquit in meteoris. ILLA græcia. s. hoc est græci ipsi putāt. NOCentes lustratos: expurgatos. PONere facta impia: deponere & delere scelera. ACTōridē. arguit ab exēplo græcorū herōū: qui ob patratā cēde expurgati fuere. & q̄ expurgauerūt. Actor menæci pater. Menæcius patrocli. Inde actorides patronymicū q̄st nepos actōris. Petroclus ut Helanicus selbi⁹ rex: scriptor inquit menæci filius educatus i opūte: cēde nō uolūtariā patrauit. Puerū. n. coæuum Amphidamantis filiū Clysonomū: uel ut qdā dicūt: canadetalis iratus interfecit ob hoc itaq̄ priā exul phthiā uenit: ubi pro affinitate q̄ inter

redebatur cū Peleo & achille morat⁹ ē amicitiaq; excellētē iter se seruātes simul i bellū troianū profecti sunt: hęc ille: A. peleo ergo de patrata cede expurgatus fuit. Peleus uero æaci: & eagine filius phocū fratres: iterfecit exulās: ut i met. refert: ex pria i trachinā tellurē ad ceicē uenit deide ad magnetas unū i met. magnetas adit uag⁹ exul: & illic sumit ab æmonio purgātia cedis acasto: & ab acasto sacerdote expurgatus ē: sunt tñ q dicāt ab actore i opūte expurgatū fuisse. Acastus peliæ thessaliæ regis filius fuit: inqt ergo. PELEUS lauit: expurgauit. ACTOLIDĒ: patroclū actoris nepotē. ACASTUS lauit ipsū quoq; ipm ēt. PELEA: peleū per. AQVAS æmōias: paq; thessalicas thessalia. n. æmōia dicta ē ab æmone deucalliōis filio.

ANT.
FAN.
Medeæ
fabula
ætæ fi
liæ tres
angitia

Vectam frenatis per inane draconib⁹ ægeus
Credulus immerita phasida fouit ope
Amphiaraides quā naupacteo achaloo:
Solue nephas dixit: soluit & ille nephas.
Ah nimium faciles qui tristia crimia cedis
Fluminea tolli posse putatis aqua
Sed tamen antiqui ne nescius ordinis erres.
Primus ut est iani mensis: & ante fuit
Qui seqtur ianum ueteris fuit ultimus anni
Tu quoq; sacrorū termine finis eras:
Primus enim iani mēsis q*a* ianua prima est
Qui sacer est imis manibus imus erat
Post modo creduntur spacio distantia lōgo.
Tempora bis quini continuasse iuri.

CEDE fratris: occisiōe fratris sui: q phocus dictus est. VECTAM frenatis pinane dra. ægeus: Credulus immerita phasida fuit ope: Medea atata colchog; regis filia ex idyia phasis d*r* poetis a phasi flumie colchorū; q rura fecat ditissima ut inqt Luca. hęc scribūt qdā fuso bitumie uenenato Creotē regē Corinthiorum & Creusam eius filiā cū tota regia cōbusisse atq; isup trucidasse Didimū ascimenū: & Therstrandrum quos ex Iasone susceperat quod is ea repudiata Creusam quaz & Glaucē uocatū duxisset uxore quo dolore sūt q dicāt Iasone p*c*itū seipsū peere misse. Eā ob cām Medea ad ægeū regē atheniēsū fugit q eā nō purgauit solum: sed m*r*imonio sibi iūxit. ut excipit hęc ægeus factio, dānā; dus i uno. Nec satis hospitū ē thalami quoq; foedere iūgit. Seneca in Hippolito: Sileant aliæ sola coniunx ægei Medea reddet foeminas dirū genus. Inde ut qdā tradūt p*d*iuortū recedētē Medea p*p* adultā priuignti ætatē Iason exulē miserata recepit q comite necnō & Medo ægei filio colchos d*r* repetisse ac socero regnū restituisse. Ceterū ut apud Solinū legimus Oetes tres filias habuisse dicitur angitiā: medea. Circē: quaz medea a Iasone butroti sepultā ferunt. Angitiā uero cū

uicina fucio occupasset deā habitā q; salubri scia aduersus morbos resistēs hoies uiuere dedisset: quis dicāt nōn uli ut Ser. meminit medeam posteaq; relictis colchis Iasone secuta ē ad italiā puenisse atq; a marubiis populis circa fucinū lacū hitātibus Angitiā nolatā qm̄ ii ab ea cōtra serpētes nōnulla remedia edicti carminib⁹ serpētes angerēt: Sunt q dicūt Medea creōtis regia incēdio absūpta cū fugere cogere^t allatis draconibus uectā thebas puenisse unū cū Herculē ifania liberaisset ad ægeum athenas se cōtulit ide in phœnicidā & alias asiæ regiōes postremo colchos ubi humanis rebus d*r* excessisse. Sunt at colchi ad sinistrā partē pōtici maris i scythia a quoz flumine celeberrimo poeta ut diximus eā phasidē uocat. Noli; tū sinistrā p*r*te hoc loco accipias ad quā Oui. exulauit quis ibi medea fratē abfyrum laceasse narretur quē tñ nonnulli tradiderūt ut autor est Strabo ad abfyrtydas insulas i teremptum. AMPHIARAIDES. Additio facta ē patronymico uersu g*r*a: ut sedit atlātiades significat aut alcmæonem amphiarai auguris argiui filiū q eriphylē m*r*em necauit quoniā ea latentem bello thebano maritū p*d*iderat Polynici. Vnde is postea hiatu terræ dū curru dimicaret absūptus ē: ut Laurigeri subditos an uatis hiatus. Virg. in. vi. ænei. Mœstāq; eriphylē crudelis nati mōstrātē uulnera cernit. Alcmæon postea uti Orestes furore correptus ē: dicitur q; expiatus ab acheloo & a fratre amphilocho interfectus qui eū mea snia nō recte purgatū melius expiauit. Notū ē cur amphiarus Oiclei filius latuerit cur uxor eius eriphyle latētē prodiderit Naupactus aute; achelous hoc loco d*r* a naupacto etholiæ oppido. Hic. n. fluuius ortus a pindo mōte thessaliæ acarnaniā ut inquit Ply. ab ætholia diuidit ubi naupactus ē apud quā aliquot sæculis anteq; i puteolano mari qdā de phinog; amatores flagratissimi cogniti sūt ut Theophr. tradit: Dicta ē at naupactus a p*g*gedis. i. cōstruedis nauib⁹: ut Strabo autor ē q; illic heraclidæ classē cōpegerit. TV quoq; sacrog; & c. Februarius erat ultius ani mēsis ut dixius supra ita ut i eo tpe āno iā fere cōsumato terminalia celebrarēt q cū ānū q*si* termiarēt celebrari aptissimo tpe uidebāt. POST mō cre. spa. di. lō. TEMPORA bisq; cō. iuri: bene credūt cū nusq; legat uel decēuiros creatos i spiciēdis libris Sibyllinis uel q creati sunt scribēdis legib⁹ ianuariū. & februariū cōiūxisse. Ego is sum q neutros existimē id fecisse cū & Ouid. ea de re dubitet & neminē legerim a quo certū aliqd tradat. Creati at sunt decēuiri scribēdis legib⁹ ut placet Solio āno urbis. cccii. quo tpe Emped. Agrigēnus i philosophiæ nālis studio florebat teste. A. Gel. VECTAM: medea Oetæ colchog; regis filia ex hispea cōiugē p*r*em p*d*idit. p*r*em iteremit Iasone secuta & Iasoni nupta ex eo filios peperat: a quo postea ob Creusam creōtis corynthiog; regis filiā repudiata: accensa furis creusam quodā ueneficio cū p*r*fe creōte cremauit: filios ex Iasone necauit: iunctis ad currū draconibus athenas cō fugit: ab ægeō athenaz; rege expurgata & i m*r*imoniu accepta ē: ex quo medū pepit: a quo media postea dicta ē Sed reuertēte Theseo ex lōga peregrinatione ægei ex prior uxore filio: tū illa illi uenenū parasset ne regio succederet detectis ifidiis aufugit. Trogus tñ inquit p*d*iuortū ab ægeō discessisse in oriētē urbēq; a filii noie ædificasse: a qua & puincia ois media denoiata ē. Inquit ergo. Aegeus credulus. q*a* credidit illius scelera aqua dilui posse. FOVIT: & expurgauit & fouit aut si fit. SOLUIT: purgauit aut ēt. IUUIT ope immerita: ope qua illa nō meretur & hic immerita cum passione ponitur. PHASIDA: patronymicum formauit a phasi flumine colchorum: euxinum ingredienti: Phasida medeam a phasi. VECTAM pro inane: per uacuum: hoc est per aerē. DRACONIBUS frenatis: iūxerat. n. dracones ad currū quo uecta ē. AMPHIARAIDES: amphiarus Oichei filii antiphatis fi

Colchi
Phasis

Amphiaraides
Alcmeonis fabula
Achelous
Naupactus

Februarius
ultimus anni

PAV.
MAR.

li malapi filius Vates cum pvideret si i bellu thebanu cu cæteris ducibus accederet se perituru cauebat dissidetes cu Adraſto rege ut autor e Diodo ad eryphyle uxore aphiaraidis senſionis ois detulerunt: q ga dono acceperat a Polynice: ut uiro belli ſocietate perſuaderet torque aureum a Venere Armonia filia datum hanc pro amphiarao ſinia dedit adiciens: ut thebani belli ſocius: adiutorq e. Ille putas se ab uxore pditu almeo filio. madauit ut poſt obitu ſuu uxore iterimeret pfectus i bellu hiatu terre aſortus e & pter adraſtu cæteri duces meria: reſpoſu deide apollinis habitu e. ea gracos ciuitate expugnatos ſi almeone imperator e coſtituiſſent. Dux factu deu & de thebano bello: & an matre puniret coſuluit: rndit apollo ut utruq faceret no ſolu ga monile aureu m i pris nec e. ſed & peplu ob filii iteritum acceperat hæc ille alchmeo ſue alii dicunt: alchmeus itaq mrem iteremit Coſugit diu furore actus i locros: tade & i acheloo flumie ſe lauit q no loge naupecto locroge regia fuit: de quo alias: alii dicunt calliroe achiloi filia i mrimoniū accepſſe ergo. AMPhiaraides: alchmeo aphiarai ſ. dixit. AChe lon naupecto ſolue nephas: cedis. ſ. patrata: ga mrem interfecerat. ET ille ſoluit nephas: achelous. n. fluuius acarnanes ab ætholis diuidit. AH: nimum arguit illos nimiae facilitatis: q cædis cria putat aquae aſpſione deleri. AH Admiratis eſt. MIMium faciles. dico. ſ. uos ee. QVI putatis poſſe tolli: ſolui & deleri. A QVA admirantis fru. flu. flumie. n. uiuo ſe abluebant: un Vir. & cæde receti obtractare nephas: doce me flumie uiuo abluero. TRI Stia cria cædis: occidiōis: triſtia qd ab effectu ipſo. SED tn: redit ab ordine meſiu na q nuc prius eſt lanus. ſ. & oli a nua por iſtitut fuit. SED tn ne tu erres nel. in errore uerſeris ignarus. ORDInis: antiqui que antiqui ſerueuabat: VT Menſis iani. hoc eſt. ianuarius. EST primus: ga primus ani. ET: et. ANTE fuit: prius. ſ. QVI ſeqt februari uero q nuc poſt ianuariu e: tuc ultio loco erat duplici argumeto: & q i fine ani fiebat expurgati ones: & q finis ſacroge & termini feſtu: de quo dicemus ſuo loco. MENſis q ſe. ia meſem iano dicatu: hoc eſt februarius erat ultimus anni ueteris anni a numa iſtituti. TV quoq o ter. apoſtrophã e o termini feſtu. ERas finis ſa. quiaa in fine anni celebrabatur tuum feſtum: quod tam annales q fauſtos claudebat. PRIMus: ratio cur ianuarius primus: cur februarius ultimus. lanua eſt primus ingreſſus & inde ianuarius primus ingreſſus anni. Primus enim eſt. menſis iani ianuarius. Quia eſt prima ianua: eſt primus ingreſſus. QVI MENſis: qui EST ſacer: ſacratus. IMIS ma. diis inferis: ga i eo fiebat ſeralia ſacra ut diximus. ERAtimus: ultimus ut ſudeus diximus a. x. uiris loge poſt numam februarius poſt ianuarium numeratus eſt. Status urbis ut a regibus ad cufules: ita a conſulibus ad. x. uiros mutatus eſt. Decem uiri creati fuere Ap. claudius. T. geutius. P. Sextili. L. uetru riuſ. C. uul. A. maſilius. P. ſulpitius. P. curiatus. T. romulus Sp. poſtunius hos cu itertiũ anũ iperium detinuiſſet appii libido ſummouit ſed de hoc alias. POST. m. quaſi loge poſt. CREdunt. BISquini: hoc eſt. x. uiri: q poſt coſules creati ſunt: aliqui debet de decẽ uiris: q creati fuere ad iſpiciendos libros ſybillinos: q et faſtos corrigeret. CONTi. continuũ alterum alteri poſuiſſe. TEMpora di. quaſi menſes: diſtantes. LONGo ſpa. quia ianuarius erat prius: ille uero ultimus: ſed ita continuati ſunt ut poſt ianuariũ mox februarius ſequeretur.

ANT.
FAN.
Sospita
coliter ca
len. fe
bruariis
Sospita
dea
ſospitare
Iuno
maxima
Sospes

PRINcipio meſis: Caledis februariis colit ſospita cui ad æde mris deu i palatio ut qbuſda placet teplu coſtitutu e: & prio hui mensis die dedicatu: qd autor ait p̄cubuiſſe loga die ac uetustate conſuptu. Hoc ego fuiſſe arbitror qd uolui iunoi hospite Corne. coſul in principio pugna cu certaret aduerſus iſubres ſi hoſtes fui fugatiq eent quoq ea pugna. xxx. milia p̄iere. Eſt at ſospita iuno teſte Prifciano ubi hoz carminũ argumeto pbat. ſospita ſceminino generi couenire. Sospitare. n. eſt ſaluare teſte Nonio. Ennius i menalippa regnuq nrum ſuſpitẽt ſuſpitẽtq. Hãc deã ptãtem habere ſeruandi Ariſt. docuit q ut i eius uita legimus Nicanore genero ægrotãte uouit ſtatuas duas alterã iou ſeruatori alterã iunoi ſospitã ſi nicanor icolumita te recipet. Hui deã teplu n obſcurũ fuit Lauinii cuius ſæpe Livi. meminit. Sũt & alia multa iunoi ptas ut iunio maxia: quã theologi dixerũt ipam ee matre deu q terra dẽ. Vn ei porcã ſacrificabat itẽ iuno lucia: curetis: matrõa: regia: Sciẽdu q ſospes licet ſaluũ ſignificet Enni tñ p̄ſeruatore ſospitẽ poſuit i q ſignificatiõẽ maiores innoẽ ſospitã hoc e ſeruatrice cognoiauerũt. CÆTera ne ſi ca. la. rui. Sospitã iunoi teplu ab auguſto reſectũ nuſq iuenies quis memi me adoleſcente multos cõtra ſetiũ. ſi. n. aug. eã æde reſtituiſſet n loqref poeta uti dubitãtes ſolẽt: nec diceret ſospita delubris dẽ adacta nouis: ſed poti ut affirmãte de receti ædis reſtitutiõẽ diceſ oportebat. Sospita delubri eminet aucta nouis. uel tale aliqd. Dili geter itaq ai aduertẽdu e ne ita iſterptemur hũc locũ ut a poeta diſſẽtire uideamur: ne q. n. auctũ teplu iõ dẽ q auguſtus aplificauerit æde uetustate coſuptã: ſed q caledis februariis Romã ſospitã primũ teplu dẽrit q auguſti & Oui. tpib p̄cũbebat Aucta. n. dicũt numia & exaltera cu mortales ea ſacroge honore p̄ſequũt. Vn illd e Catonis: lane p̄ maſte uio iſeriori eſto: & i ſacris dicebat autore Ser. Maſtus e taurus uio uel thure hoc e cumulat e hoſtia & magis aucta Sẽſus ergo e. Prio die februarii nouũ teplu dicatu iunoni ſospitã uel ut meli loqr ſa cratũ dẽ. Sed ſi qris ubi ſit teplu illud nuſq e: p̄cubuit. n. loga uetustate ſupty. Cætera aut ne ſimiliter p̄cũberẽ ca uit Augu. Duo. n. illi uerſus ſic legẽdi ſũt. Nuc ubi ſint illis qris ſacrata caledis tepla deã: loga p̄cũbere die. CA VIT ſa. pui. cu. du. NON tyberii: quẽ coſtat circa deos ac religiõẽ negligẽtorũ fuiſſe ſed Octauiã cæſaris que & Livi. lib. iiii. priã decadis teplogẽ cõditorẽ reſtitutorẽ uuiſſe teſtaſ: & Sue. ſcri. ædes ſacras uetustate collapsas aur icẽdio abſuptas reſeciſſe eaſq & cæteras opulentiſſimis donis adornãſſe & publica opa plurima extruuiſſe ut

PRincipio meſis phrygia cõtermia matti
Sospita delubris dicitur aucta nouis.
Nuc ubi ſunt illis: quæris: ſacrata calendis
Templa deã loga procubere die.
Cætera ne ſimili caderẽt labefacta ruina
Cauit ſacrati prouida cura ducis.
Sub quo delubris ſentitur nulla ſenectus
Nec fatis eſt hominẽ obligat ille deos:
Tẽplorũ poſitor tẽplorum ſancte repertor
Sit ſuperis opto mutua cura tui:

August
teplorum
coditor
restitu
toq

✓ uictor Bononi
et ipſe eſt

ædem Martis ultoris: templum apollinis in palatio ædem tonantis Iouis in capitolio ac princeps uiros sæpe hortatū eē ut p facultate quicq monumentis uel nouis uel refectis urbē adornarēt. Itaq; multa a multis tūc extructa sūt ut. a. M. philippo ædes Herculis & mulag. a. L. Corni. ædes Diæ. a. Munucio Plāco ædes Saturni ab Agrip. pa cōplura & egregia. Sub quo delubris sentif nulla senectus. L. u. & Plu. autores sunt Augustū restituisse tēplū iouis feretrii cui Romulus opima spolia suis māibus reportauit. Is ut Plu. placet a ferēdout festo a ferēdo cogno mē accepit q; pacē serf putarēt ex cui? tēplo sumebāt sceptrū p qd iurarēt & lapidē silicē quo scēd? ferirēt. Alii a ferēdo ioui feretrii nomē iditū uolūt: qd (ut iquit Proptius) uicta suis humeris huc arma ferebāt. Nō ē at ifima laus angustī cū p. Positor restitutorq; tēploz. Cū. n. Plato doceat tria eē genera iusticie: quoz aliud circa deos: aliud circa hoīes: aliud circa defunctos uersat. Magna qdē laude digni sūt q; mutua depositaq; restituentes erga homines iusti sunt: itē q; mortuis iusta p solūt. Sed nō minorē laudē merent q; sacraz; rez; curā habētes circa deos pii ac religiosi sunt. Hinc illud est Horatii in sermonibus ad duo iusticia genera ptinentibus. Cur eget indignus quisq; te diuite qre tēpla ruunt antiqua deum? cur iprobe chara nō aliqd patriæ tanto emetiris aceruo.

Iuppiter feretrius Iusticiae genera tria

¶ PRINCIPIO: calē. feb. festū ē deæ sospitæ: aliq; iunonē sospitā dicūt: cuius ipsis ē calēdis sacratū fuerat: quo uelustate collapsa nouū tēplū iuxta ædē cybellis istauratū ē: Hæc. n. dea sospita cū pestis illa: q; ex fetore cadauerum bello canēsi fuit euauisset Romæ primū coli cœpta est: At Herodo. testis ē. Veneri sospitæ ab Helena cum sospes i ægyptū puenisset primū erectū fuisse tēplū. Principio mēsis i ipsis calē. feb. SOS pita: dea. CONtermina: uicina seu iucta. MATri phrygiæ: tēplo cybellis: q; ex phrygia aduecta ē: de quo suo loco dicemus. DICItur: aucta: istauratas seu i altū educta. NOVis delubris: nouis tēplis: nā uetera erāt collapsa: & ubi eēt nesciebat. De lubrū sacellū dicimus i quo dei alicuius effigies ē. Prisca non extabant: & iō. NVNC ubi sunt. q. d. nescif. TEMpla deæ: sospitæ. f. QV/E sunt sacrata. dedicata. ILLIs: calēdis february. f. PR. Ocubuerē: p pcubuerūt: ceciderūt collapsa sunt. LONGa die: lōgo tpe: hoc ē. uetustate. CAETERa: cōmēdatio Augusti principis a religiōe. nam & noua sospitæ tēpla & cætera oīa ne collaberent ab ipso augusto cautū ē: & iō. CVRA puida: hoc ē curiosa puidētia. SACrati ducis: augustī: aliq; dicūt Tyberii sed melius augusti Scripsit. n. hæc uiuēte augusto: ut ostēdimus a picipio: sed post illius obitū: edidit multa: i q; i eius uiuētis laudē dixerat: nō imutauit sed addidit multa q; ad rē Tyberii aut germanici ptinebāt. CAV it ne cætera tēpla. f. CADErent labefacta: cōmaculata. RVI na simili: ut reliq; ob uetustatē. SVB quo augusto. f. NVLLa senectus sentif delubris: nā ita oīa reparabat: ut noua uiderentur. NEC satis est: ipsi. f. HOMines obligare: nā ob æquū & trāqllū iperū Augusto uniuersūz debet genus humanū. OBLigat ille deos: reddit sibi deos obligatos: cū & strueret & repararet eoz; tēpla. TEMplorū: & noua augustus ædificabat tēpla & uetera reparabat. uñ apud Trāquillū publica opa plura extruxit ex qbus p̄cipua foz; cū æde Martis ultoris tēplū Apollinis i palatio ædē tonantis Iouis i capitolio: & paulopost p̄cipes uiros sæpe hortatus eēt p facultate quisq; monumentis: uel notis uel refectis urbē adornarēt multa q; a multis extructa sūt: sicut a Maruo philippo ædes herculis & mulag. a. L. Cornificio ædes dianæ. ab asinio pollio ne atriu libertatis a Munacio Plāco ædes saturni. et & paulopost ædes sacras uetustate collapsas: aut incendio ab sumptas refecit: easq; & cæteras opulētissimis donis adornauit: ut pote q; in cellā capitolini iouis. xvi. milia pondo auri gēmasq; ac margaritas quingēties sestertium una donatione contulerit. & c. ergo hoc de augusto intelligendum est. O SANctē: quia auguste. POSItor: ædificator. TEMplorū repetitio est. TEMplorū repertor: quia reperiēbat uetustate collapsa: ut ea repararet. OPTO sit mutua cura tui supis. i. sicut tu curas q; ad supos ptinent sic superi tui: tuarumq; rerum curā gerāt. Optat. angusto longam uitam.

PAV. MAR.

Dent tibi cœlestes: quos tu cœlestibus annos
Proq; tua maneant in statione domo
¶ Tum quoq; uicini lucus celebrat æuerni
Qua petit æquoreas aduena tybris aquas:

¶ DENT tibi cœlestes quos tu cœlestibus ānos: Sēsus est. Dii imortales tātā tibi uitæ lōgitudinez p̄sent quātā ipse sacris ædibus tribuis qui & ædificas nouas & restituis uetustate collapsa. PROq; tua ma. in statione. Tueant domū Augusti cuius p̄sidio ædes sacra n̄ sentiūt uetustatē. ¶ TVM quoq; ui lu. cele. auer. Hæc sunt festa lucaria: q; (ut autor est Festus) Romani illuc celebrabāt q; pmagnus intra mare Salariā & Tyberim fuit. eo q; uicti a gallis Romāi fugiētes e plio in ipso se occultauerit. Per uicinū itaq; auernū accipe paludes hostiēses: q; sūt (ut autor ait) qua petit æquoreas aduena tybris aqs. Has autor p similitudinē auernū uocat. Vñ illud ē taciti ruderī accipiēdo hostiēses paludes destinabat. Auernū at uicinūz uocat ac tyberī p̄ximū cōparatione auerni q; baiis cōtiguus ē. De quo ait Proptius: Clausus ab umbroso qua ludit pontus auerno. Vbi maiores n̄ ut iquit Strabo homerica defunctoz; uaticinā fuisse fabulis ediderūt opinatiq; sūt locū Plutoni dicatū eē: itaq; illic deos manes aliqñ p sacrificia placare mos fuit. Sane lucrinū lacū licet multi scriptores ab auerno distinctum uelit nonnulli tamen olim auernū dixerunt: aliq; Cocytō teste Syllio: ut Ast hic lucrino māsisse uocabula quondā cocyti memorant. Strabo autor est ad tymbriam uicū cariaē auernū eē qui exhalationes pestiferas habet. Audio e nonnullis quī Ouidii fastos publice legerūt alios deprauare hunc locum & pro auerno Asylum scribe re. alios per auernum accipere nemus aricinum. Nos hic uolumus aliena confutare qui nunq; mordere consueuimus nisi iniuria lacessisti. Recte ne sentiamus posteritas sine inuidia iudicabit.

ANT. FAN.

lucaria festa

¶ COElestes: dii supi. DENT tibi ānos: dēt tibi eā uitā. QVOs ānos: hoc ē quā uitā. TV: das. COElestib; diis: hoc dicit faciāt te dii tā diu uiuere: q; diu uiuēt: seu stabūt tēpla: q; diis supis cōsecrasti. ET maneāt p tua domo: p salute tuæ familiæ. IN Statione: in stabili sede: q; si procedat deoz; favor eodē tenore: ut nunq; sint uobis aduersi: sed semp p̄pitii. ¶ TVM quoq; i ipsis calēdis itur cū p̄pā: hoc ē cū p̄cessionē ad asylū: qd Romulus cōstituit ut eo oēs q; tuti eē uellēt. cōfugerēt: & ab oī eēt noxa liberati: & hoc ut ex collecta multitudine urbem & facilius

lucrinus lacus

PAV. MAR.

actis uiribus condere: & tñeri possent: de Asylonita Linius inquit. Locus qui nunc septus densis sentibus inter duos lucos est asylum aperit eo ex finitimis populis turba ois sine discrimine liber an seruus esset: auida nouarum rerum perfugit: idque primū ad cœptam magnitudinē roboris fuit: de loco autē sic inquit Diony. Locū umbrosūq; mediū capitoliiq; & arcis: quod nūc uocat lingua romana intermōtiū duorū quercetoz: eratq; tūc casus rei q; ipsius cognomen: cū siluæ essent putraq; latera opacæ: quibus cōiungebant colles sacrū sinens in uiolabilem seruis. tēplumq; in eo erigens. cui deorū: aut geniorū certū nō habeo. confugientibus ab illud seruis Spōsor factus est p speciem religionis erga deos: nihil eos detrimenti ab inimicis accepturos: ac si pmanere apud se uellent: ciuitatis etiā picipes faciebat. tradebatq; agri portionē quē bello quæsierat. Hicq; consuebant: undiq; domestica fugientes mala: nec se ulterius alio cōferebāt. TVM quoq; tum ē in calendis. s. LVCVS asyli uicini: ad differētiā cæterorum quæ longe erant: ut in attica & in caluaria. CELEBRATUR: cum pompa frequentatur. QVA: ea parte qua. TYBRIS aduena: quia aliunde aduenit: ut est ex appenninis montibus: & etruia: propterea q; etruscus fluius dicitur: PETIT æquoreas undas: quasi dicat uia qua tybris in mare tēdit: nec intelligas: ut pleriq; dicūt de Aricino nemore. Nam illud non est uia tyberina: nam ex intermōtio protendebatur usq; in tybrim.

ANT.

FAN.

Iouis capitolini sacrificium cal. febr.

Penetra

lia

penates

Capitoli

ni iouis

ædes

Tēplum

iouis to

nantis

Capito

nus iu

piter

Ioues tres

Iuppiter

lapideus

Bidentes

Bidental

PAV.

MAR.

ANT. CAD PENetrale numæ capitolinūq; tonatē Inq; iouis summa cædit arce bidens. Inq; iouis summa cæditur arce bidens. Sape graues pluuias ad optus nubib; æther Concitat: aut posita: sub niue tē alater. Proximus hespiās titan abiturus in undas Gemma purpureis cum iuga demet equis Illa nocte aliquis tollens ad sidera uultum

ad iei: Vir. Voluisse Vestā quoq; de numero eē penatū: q; cū dixisset: Sacra suosq; tibi cōmēdat Troia penates: mox adiecit: Vittas uestāq; potētē æternū adytis effert penetralibusq; ignē. De Troianoz; Romanorūq; penatibus alia scitu digna apud eūdē Macrobiū lector iueniet. Traditum ē seruari in occultis lituos ferreos æneoz; & uas quoddā Troianū fictile eosq; esse deos penates Troianoz;. Diony. uero duos iuuenes uirilis speciei deos penates esse inq; sedētes ac pila tenētes Capitolini at tonatis ædes ea ē quā Augustus (teste Suetonio) struxit i capitolio. cōsecrauitq; liberatus piculo cū expeditiōe cā abrica p nocturnū iter lecticā eius fulgur pstitisset seruūq; perducētē exanimasset. In hac æde iuppiter fuit deliaci æris exēplar autore Plinio. Tu uero lector amice caue hoc loco ne p capitolinū tonatē iouis optimi maximi quē Suetonius. Pli. Plu. aliq; scriptores capitolinū iouē nō capitolinū tonatē appellat: cui tarq; nius Demarati filius (autoribus tacito & Plutarcho) ædē uouit: Tarq; nius autē supbus exstruxit q; librarū argētī q; draginta milia i fundamēta dī ipēdit. Capitolino ioui Pōpeius magnus (ut Pli. refert) sex pocula murrhina dicauit. Augustus uero in eius cellā (teste Suetonio) sexdecim milia pōdo auri gemasq; ac margaritas q; gēties festeriū una donatiōe cōtulit. Fuerūt at ioues tres ut q; buldā placet. duo theologū: atq; arcades quoq; alter ætheris: alter celi filius fuit. tertius uero q; magis ab oibus celebrat Saturno genitus patrē regno pepulit. Per hūc deū iuraturi lapidē silicē tenebāt hæc dicentes si sciens fallo me dies piter salua urbe arceq; bonis efficiat ut ego hūc lapidē. Hic ē deus ille: quē poetæ optimū maximū uocat: quicq; (ut inq; Hora.) mare & terras uariisq; mūdū tēperat horis: uñ nil maius general ipso nec uiget quicq; simile aut scdm. Sane. P. Nigidius ut. A. G. refert nō oues solas sed oēs bimas hostias bidētes dictas ait q; biennes. Iginus uero iulius bidētes scripsit appellari hostias quæ per ætatē duos dētes altiores hērent & diuidētes uocabant ut Festus tradit. Hæ dicebant lectæ autore Seruio: cū nec caudā aculeatam: nec linguam nigrā: nec aurem fissam haberent. A bidentibus bidental nomē accepit: cum. n. fulgura cadebant aderant qui locū expiarēt bidētib; cæsis: quæ clausum & septū bidental appellabāt: itaq; scribit Festus bidental quoddā tēplū dici: q; i eo bidētib; hostiis sacrificet. Putatq; bidētes oues esse duos dētes habētes cæteris longiores. imolabātur aut in bidentali binæ pecudes ut Nigidius Figulus scripsit teste Nonio. SÆPE graues pluuias ad optus nubibus æther. CONCITAT: Columella scribit calendis Februariis incipere si dis occasum & esse interdū austrū gradinemq;. GEMMA purpureis cū iuga demet equis: Poetice de scribit Solis occasum: cuius equi quattuor sunt quorū nomina lege in secundo Metamorphoseos. græca sunt & apertam significationem habent. dicit autem. iiii. nonas lyram occidere.

ANT. CAD pe. fit eodē die sacrificiū i tēplo uestæ & i tēplo Iouis i arce capitolina & iō. BIDENS: quasi ouis biennis: nec itelligi uult Cæla numero dētiū: sed a bimatu: hoc ē q; duos annos hērent. CÆDITUR: imolaf. AD penetrales: hoc ē ad sacrariū. Penetralia. n. esse inquit Pōpe. penatū deoz; sacraria NVMA E: de Numa superius dixim; hoc est i tēplo Vestæ: q; erat ubi fuerat Numæ regia: de quo iserius. ET ad: apud. TONANTē capitolinū i tēplo Iouis capitolini: q; tēplū primus dedicauit Hora. puluili de superiore libro dictū q; ga obscure dixerat per ea q; sequitur declarat & ē interpretatio. CÆDITUR bidens: pecus biēnalis. IN Arce Iouis summi: hoc est in arce capitolina: i tēplo Iouis. SÆPE solet tēpus illud eē pluuiū. nā interdū aq; interdū niues ea die iminēt. ÆTHER: aer. ADOPTUS: cohoptus. ANVBIBUS eo. s. die. SÆPE concitat cōmouet. PLVVIAS graues: hoc est molestas uel graues quo ad magnitudinem pluuiæ. Aut latet terra sub niue posita: q; si supiecta niue. PROXIMUS: secūda die feb. occidit ois lyra: de hac. superiore lib. diximus: occidit ē leonis terga: & superius diximus anteriore pte occidit

cidere ibi ignis ueniēti nocte leonis: qui micat in medio pectore merfus erit: nūc uero occidūt tres stellæ: quæ in tergo habet: nā hygi. teste stellariū est. xix. PROXIMUS ita: supius diximus cur sol titā dicere. ABITURUS in undas hesiquasi occasurus merfusur se i undas hispanas. Hispania. n. hesperia dicta est a stella ut diximus. CVM de met iuga gēmea: gemmata aut nitida ut gemmæ. EQVIS purpureis: ab ipso rubicūdo colore solis purpureis equis: dixit equi solis quattuor sunt. de quibus habetur in. ii. met. Eous: Pirus: Aethō. & Phlegon: quæ noīa tradita sunt ab ipso solis effectu. Eous ab ipsa luce in principio diei: nā εως εοος aurora est: & εωδς matutinus dicitur. inde φωσφορος. Lucifer Pirus a πυρ quod est ignis quasi ignitus λιο ωυς græce splendidus latine Phlegon urens. nam φλατω idem est quod uror & incendo latine. ILLA nocte: post occasum solis. ALIQUIS tollēs pro attollens. VULTVM ad sydera dicit: ubi est hodie lyra: q̄ sol. heri: occidit ideo nō apparet.

Dicit: ubi est hodie quæ lyra fult heri:
 Dūq̄ lyra quæret mediū quoq̄ terga leōis
 In liquidas subito mersa notabit aquas
 Quæ modo celatū stellis delphina uidebas
 Is fugiet uisus nocte sequente tuos:

CVBI ē hodie quæ lyra fult heri? Lyra quā dixim⁹ fidem & fidulam uocant (licet fides ut quibusdam placet proprie sit citharæ neruus: & fidula interdū neruus quo ad tormenta utebantur) hoc tempore occidit uesperī quod etiam Plinius scribit parum ab Ouidio Columellaq̄ dissentiens: de cuius signi occasu autor ait supra: Apparet toto iaz lyra nulla polo. Quod nos mouere non debet non solum quia forma & magnitudo signorū facit ut alio tempore incipiant exori

ANT.
FAN.

PAV.
MAR.

Terga
leonis oc-
cidunt
iii. nonas
feb.

Delphin
occidit
iii. nonas
februa.

ri atq̄ occidere alio desinant: qua ratione totius lyræ forma non apparente eius tamen particula uideri poterit lyra nullam imaginem obiciens inuenti: sed quod de signorū ortu atq̄ occasu tanta ē inter autores dissensio ut nihil tradatur incertius raro ut inquit Plinius illius sententia cum alio congruente. Quod ut cætera prætereantur una ostendit discordia quod matutinū uigiliarum occasum Hesiodus fieri dixit cum equinoctium autūni confiteretur: Thales. xxv. dies ab æquinoctio: Anaximander. xxix. Eudemon. xlviii. Nec nos latet præterea quantum hac in re addat uel minuat diuersitas horizonis. unde non est cur mirari debeamus si eadem interdum a poeta uarie traduntur. Diodorus autor est mercurium ægyptium lyræ inuentorem fuisse quam trichordem fecisse dicit: is eam Apollini tradidisse ferē a quo ad amphionem peruenit. Horatius Mercuri nam te docilis magistro mouit amphion lapides canendo. Ea in celū translata est ut diximus supra. MEDII quoq̄ terga leonis in liquidas subito mersa notabit aquas: Leo Cleoneus inter astra est ut quibusdam placet uel q̄ sit princeps ferarū uel q̄ ab Hercule inermi primo certamine fuerit interemptus: qui a Cleone oppido Nemeæ siluæ uicino cognomē accepit: quamuis nonnulli tradant Nemeū leonem non esse quem dicimus Cleonem. Eius terga hoc tempore mane occidūt occasu cosmico: Aquario uidelicet oriente cū sole q̄ magnam eius signi partem emensus est. Vnde scribit columella tertio nonas huius mēsis mediū Leonē in occasum ferri eius pellem hercules habuisse fingitur autore Festo ut homines cultus antiqui admoneantur. Sed attende occasum hunc tribui eidem nocti qua & lyra occidit. QVEM mō celatū stellis delphina uidebas. Is fugiet uisus nocte sequente tuos. iii. nonas Feb. Delphin occidet uesperī. de cuius ortu heliaco supra legimus: iterea delphin clarum super æquora sidus tollitur. Sol. n. hoc tempore adhæret piscibus: qui ubi in occasum ferri cœperint oriat. Virgo necesse est: cuius signi ex ortu Delphinem constat occidere. Hanc alii eum esse nolunt: qui missus quæsitum amphitritem a Neptuno amatā uirgini ut ei nuberet. persuasit ut diximus supra. Alii unum esse dicunt e nautis quos Bacchus in delphines dicit conuertisse Alii eū esse uolunt: a quo Arion uectus est fidicen nobilis: q̄ cū Tarento Corinthū cū multis opibus peteret abi rex Corinthi Periander cū amicū amatūq̄ habuerat nautis eum interficere parantibus petiit ut prius caneret cithara ad cuius sonū cū delphini conuenissent arion se in mare deiecit exceptusq̄ ab uno imminens periculum euitauit. Lege historiam apud Plinium. A. Gel & herodotū ne te obtūdā: quāuis Strabo fabulari inquit herodotū: q̄ ait Arionē a Delphine in Tænarū fuisse puectū. Cæterū Solinos in Laconia inqt fanuz esse Arionis Metymnæ: quē Delphine eo aduectū imago ærea testat ad effugiē casus exp̄ssa: p̄terea tēpus signatū olympiade. n. xxix: id ipsum gestū probatur. Sane Metymna Arionis patria urbs Lesbī est. Vnde illud est: Quam metymnio carpit de palmitē lesbos: ex qua insula multos fuisse constat ingenio & doctrina præstantes quorū terpander pro tetrachordo Lyra heptachordo usus est Eam Macareus rex tenuit teste Diodoro qui methymnem & Mytilenem filias habuit a quibus duabus urbibus eius insulæ celeberrimis nomen est inditū. Plynius autor est si occidēt Delphino hymbres fuerint per arcturum non futuros.

CHODIE cū noctē scriberet: hodie dixit & hoc ad spacium. xxiiii. horarū: sub quo continet dies integra: de lyra & eius cōstellatione superius diximus. uerū quia pluribus ex stellis constat diximus incœpisse occidere aliquas xxiiii. die ianua. nūc uero tota occidit oibus suis stellis. Verū Cæsaris occidit pridie. nonas: ut testat Ply. Poeta tri duo ante dicit. sed exigua est differētia nā alteri uesperī: alteri noctu fit occasus. & quia dicit quæ ful. he. quia pridie superior lyra stella uidebat: nūc tota occidit. & multi uolūt hunc occasum esse heliacum potius q̄ cosmicum. DVMO: & ille aliquis. DVMQ̄ ly. quæ iam tota disparuit. NOTABIT quoq̄ etiam. SVBITO mer. in li. cl. ras. AQVAS quasi notabit occidisse. TERGA me. leo. mediæ partis posterioris. nam anterior occiderat nunc totum cosmice occidit: sic cosmice totus oritur aquarius: qui illi est oppositus. QVEM Modo delphinem oriri quinto idus ianua superiore lib. diximus: & triplicem causam stellificationis eius: uel q̄ is fuerit q̄ amphitritē ad neptunū pduxerat. uel q̄ de nautis in delphines mutatis Bacchus unū in rei monumētū celo apposuerit: uel q̄ Arionem trāsuerat. de quo nunc age. Nūc uero inquit tertio nonas Februarias: hoc ē tertia die mēsis Delphinē occidere: inquit ergo. IS: Delphin. f. QVEM delphina uidebas modo: paulo ante. CAELATū stellis: ornatum stellis. nā ut & Hyginus inquit. & poeta ipse paulo inferius stellas. ix. hēt sed in hoc daf. locus

PAV.
MAR.

fabulæ: cum animal hoc musica arte mulceatur: & nouen sint musæ: ergo totidem stellis figuratus est. uel q̄ no uem apud antiquos lyrarum cordæ essent: quarum sonitu plurimum oblectatur: & idem ait. Habet enim in capite stellas duas supra caput ad ceruicem uersus duas ad ea quæ uelut p̄næ in uentre uidentur. habet stellas tres in scapulis unam: in cauda duas. **NOC**te sequente fugiet tuos uisus: quia erit eius occasus. uel occidet & erit oc casus heliacus non cosmicus. nam Cæsar occidit. xi. calen. septem.

ANT.**FAN.****Lesbis****Lesbius****Lesbous****PAV.****MAR.**

FOELIX in amoribus index. Secūda usus fortu na: q̄ cū idicasset Amphitritæ amorē Neptuni: q̄qd uoluit p̄suasit. **LES**bida cū dño seu tulit ille lyra: Patro nymicū fœmininū a Lesbo insula notissima un̄ & lesbi us deducit & Lesbous. **SÆPE** auidū fugiens restitit agna lupū: Auges ōo. Plus. n. est sistere formidatē agnam ac fugientem: q̄ lupum insequentem.

SEV fuit: causas attigit cur delphin stellificatus fue rit. & nos supius delibauimus subintelligēdū ē hic Del phin. q̄ stellificatus ē. **SEV** fuit fœlix index ī occultis amoribus: q̄ fœliciter amorē idicauit. de amorib⁹ Ne ptuni intellige: nā & Erato sthenes inq̄t Neptunus quo tpe uoluit Amphitritē uxore ducere. & illa cupiēs uir

ginitatē seruare: cū ad Athlātē fugisset cōplures cā q̄sitū diuisit. in his & delphina quēdā q̄ puagatus isulas ad uirgi nē puenit: ei q̄ p̄suasit ut neptuno nuberet: ut ipse eorū nuptias administraret. pro facto quo delphinis effigies: in ter lydera collocata ē. & hoc āpius q̄ Neptuno simulachra faciūt delphinū aut ī mane. aut sub pede eius cōstitu unt: q̄ Neptuno gratissimū eē arbitrabatur. **Fœlix** ergo idex: quia gratissim⁹ Neptuno: & cœlo figuratus ē. **Amo** res numero multitudinis lasciuī seu numeri sūt. Numero singulari amor ī utrāq̄ ptē accipi potest. & ī uenereā & in castā ut amor fraternus. & similia. **SEV** ille: delphinus. f. **TVLIT** lyra lesbida: patronymicū fœmininum a Lesbo insula. De lesbo diximus in odis. **Fœlix** quidem insula in ægeo & eustachio & Strabone teste eolicaruz urbium metropolis: ut cetera fileamus: ex ea fuere uiri & ingenio & doctrina pollētissimi. Pytachus unus e septē sapiētibus. Alceus Sapho Arion Terpāder: hi clarissimi poetæ & cytharœdi. Theophrastus & Phanius philoso phi peripatetici & Aristotelis discipuli. Hellanicus rerū cōscriptor: Caleas qui alcei & Sapphus poemata exposu it. Posterioris uero: Diophanes orator: itidē & potamon: & Lesbocles & Crinagora: Theophanes etiam rerum scriptores & Pompeio admodū familiares. & alii multi qui e memoria excidere. **CVM** Domino: hoc ē cum

Arione. Arion. n. ex Methyna urbe lesbi fuit: ut testatur Stra. hic musicæ artis peritiam nulli secūdus. eius historia a Ply. li. ix. delibatur: idem & a Gellio: apertius ab Hero. qui Arionē amicū periandro corinthiorū regi fuisse: & Corynthii Dityrābū cecinisse refert nauigasse in insulas & in ausoniam Tarentiq̄ remoratur. Ditatūq̄: sua ar te cum Corynthus repetiturus esset Corynthiis nautis: q̄bus fidebat plurimū: trāfferēdū se credidisse: quo cō

cesso cecinisse genus carminis: q̄ orithiū dicitur cum delphinorum turba circa nauim cōuenisset in mare desiliis se: exceptūq̄ ab uno Delphine in Laconiam usq̄ ad Thenarum delatum: adiuisse Periandrū: rēq̄ exposuisse: ob seruatūq̄ aliquantulum. Tyrāni iussu cōquisitos fuisse postea nautas interrogatosq̄: quid de arione: cū respon dissent ditatum in italia degere. uocatum arionē apparuisse eo ornatu quo ī mare disiluerat: obstupuisse nautas miraculo: & pro scelere supplicio affectos &c. Ab arione postea erectū fuit Tropheū in templo neptuni tenarū erat enim simulacrū delphini dorso Arionē ferētis lyra resonatē: ex hoc miraculo Delphinū cœlo figuratum multi uoluerunt. Stra. tamē famulari herodotum dicit. At Pli. cū multa huiusmodi exempla de delphinis rettu lerit: subdit. quæ faciunt ut credatur Arionem quoq̄ cytharœdicæ artis interficere nautis mirari paratibus ad

intercipiendos eius quæstus eblādītum: ut caneret cythara: cōgregatis cantu delphinis: cū iecisset in mare. exce ptū ab uno tenarū in litus p̄estum: ergo assentiendū de eo sit Pli. &c. Est nūc robustus iuuenis quidam Nicolaus nomine: patria cremonens: qui puer insignis formæ: cum e Venetiis ad fossam clodiam: romam cū hero suo re diturus ciba deferret. Casu & ciba in fluctus decidit. Cadētē Delphinus tergo excepit & extulit: ita ut suis redderet. Miraculū eū pluries audiui referētē: & eos q̄ secū fuerāt. Quod quidē facit illa quoq̄ esse credibilia: quæ a Pli. & cæteris referūtur. De Lesbo insula superiore anno multa in odis Hora. rettulimus in oda laudabunt alii claram rhodon: aut Mitylenem. **QVOD** mare. aggredit̄ nunc res arionis: & magna illius commendatione utiā a cy tharœdica arte p̄cipua: cuius dulcissimo cantu sistebant̄ currentes flouii & ferarū rabies sedabat̄: demulcebantur q̄ omnes. unde toto orbe notus: pro quo dictum hic. **QVOD** mare non nouit ariona. i. arionē ac si dicat om

nia eum maria nouere: notus tamen maxime erat uiuens ægeo & Ionio. **QVAE** tellus nescit: a qua telluris p te nescitur. q. d. nouere etiam eum omnes terræ. **ILLE**: arion. f. **TENE**bat: sistebat. **CAR**mine. cantu carmi nis. **CVR**ētes aquas: sistebant enim cursum flumina ad eum audiendum. **SÆPE**: demulcebat̄ eius cantu lu pi feritas: cū agnam insequeretur: & fugientis agnæ metus soluebat̄: & e fuga sistentes cantum illi excipiebant. **LVPVS** sequens. pro Insequens. **AGNAM** sæpe est retentus a uoce: a cantu arionis. **AGNA** fugiens auidum: famescentē rabidum. **LVP**um sæpe restitit: ad cantum illius ar̄ uōd̄ græ. latine purus: inde agnus & agna lupus græ. ἄγκος. **SÆPE** ca. Canes cū inimicissimilepore: sint: nihilominus cū leporibus ad eius cantum fir mabantur itidem & leenæ cū ceruas insequerentur. **CANES** & lepores iacuerē sub una. quasi sub eadem um bra: ut. s. illum audirent. **ET** leæ dicimus enim & lea & leena. unde nec lac bibit ille leenæ. **CER**ua stetit pro xima uicina uincta. **IN SAXO**: tapinosis est rei magnæ humiliatio hoc. s. in monte: deceruis non est id mirum. Nam & Plynus inquit. Mulcentur fistula pastoralis & cantu.

Seu fuit occultis fœlix in amoribus index

Lesbida cum domino seu tulit ille lyram:

Quod mare nō nouit: q̄ nescit ariona tellus:

Carmine currentes ille tenebat aquas:

Sæpe sequens agnā lupus est a uoce retentus

Sæpe auidum fugiens restitit agna lupum

Sæpe canes leporesq̄ umbra iacuerē sub una

Et stetit in saxo proxima cerua leæ:

CCV M palladis alite: Nyctimene quā Pallas in tutelā suā recēpit pulsa cornice. Licet autē & multæ aues noctu
am im petant cornix eo propensius huic aui ifeusa dicit. quod (ut Nuidius alibi fabulat) Nyctimene apud pal
ladē ei in s locū occupauit. Erat. n. cornix ut ait Naso come iculpata Mineruæ. ea ut inquit Ply. ales est i auspicatae
garrulitatis. notaturq; raro ab arcturi sidere ad hirudinū aduētū eā in mineruæ lucis tēplisq; alicubi oīno nō au
spici sicut Athenis. CYNthia. Diana a cyntho mōte deli. Est autem magna & eminentissima laus Arionis cu
ius cātu nō minus obstupuisse inquit Dianam q̄ cum fratrem canentem hoc est apolline; audit. CAPtaq; erat

ANT
FAN.

Et sine lite loquax cum palladis alite cornix
Sedit & accipitri iuncta columba fuit
Cynthia sæpe tuis fertur uocalis arion
Tanq̄ fraternis obstupuisse modis
Nomen arionium siculas impleuerat undas
Captaq; erat lyricis ausonis ora sonis
Inde domum repetens puppim cōscēdit arion
Atq; ita quæsitæ arte ferebat opes.
Forsita n ifœlix uentos undasq; timebas
A tibi naue tua tutius æquor erat:
Namq; gubernator districto cōstititēse
Cæteraq; armata cōscia turba manu
Quid tibi cū gladio dubiā rege nauita puppi
Nō hæc sunt digitis arma tenēda tuis;

lyricis ausonis ora sonis: Facta mentione Siciliæ me
minit & italiæ scdm historiam Herodoti q̄ ait cōcu
pisse Arionē cū pmultū tps triuisset apud periadrū
in italiā & siciliā nauigare. PVPpim cōscēdit
Arion: Nauim Corinthiorū: quā Arion Tarento p
fecturus ab iis cōduxit cū nullis magis q̄ Corinthiis fe
deret. QVID tibi cū gladio? Poetice rectorē nauis
increpat cum eius esset temonem ac rudentes tracla
re non gladium.

CET Sine cornis cū infestissima noctuis sit. tñ una
ad audiendū arionē tāq; amicæ sedebāt. itidē & acci
pit cū colūba. ET Cornix loquax garulla. hæc autē
inanpicatae garrulitatis esse Ply. inquit. a quibusdam
tñ laudatā. SEDIT cum alite palladis. Cum Nicty
mene: hæc puella fuit: quæ cū patre cōcubuit ob qd
pudore in siluas fugit die latitās in auem uersa nocte
egreditur: receptaq; est sub palladis tutela: pulsa cor
nice quarum fabula in. ii. meta. refertur. ob hoc igif
cum Nyctimene cornici bellum ē ppetuum: fugitq;
cornix Mineruæ loca. unde Ply. notat eā in miner
uæ locis tēplisq; raro alicubi omnino non aspici si

PAV.
MAR.

cut athenis. SINE lite: sine pugna nā & ipso Ply. teste soleris est noctuarū contra aues dimicat maiore circundā
te multitudine resupine pedibus repugnant. collecteq; in arcum rostro & unguibus totæ tegunt. ET Colum
ba fuit uincta accipitri nam cū; arionis cantu demulcerentur: accipiter columbam non infestabat. CYNthia:
cum artis cytharedicæ sūma gloria Apollini tanq̄ primo inuentori tribuatur. par tamē ipfi Apollini uidebat
arion. nam Cynthia Apollinis soror non secus Arionis cantu: q̄ fratris obstupebat & magna hæc est Arionis
commendatio. cum Apollini comparetur. CYNthia: diana dicta est: ut Phœbus cynthius a cyntho monte i de
insula. sed non altissimo: ut aiūt. nam & nos illum ascendimus. FERtur: dicitur. Orion: Apostropha est ad
ipsum ariona. VOCalis. uoce potens uel uoce resonans. SÆpe obstupuisse tuis sonis: uel tuis modis: tuis ue rsi
bus & cantu. TANq̄ fraternis uelut apollineis. NOMEN: nauigauerat Arion in insulas circa italiā: & i ip
sam italiā magnumq; sibi nomen pepererat: unde hic. NOMEN arionum: nomen arionis. IMPLauerat si
culas undas: Siculum mare & Siciliā ipsam & in insulas. quæ in siculo mari sunt. Si staret in uersu siculas ur
bes intelligere: tantūmodo de urbibus: quæ in Sicilia sunt: sed siculas undas dicit. & de sicilia ipsa intelligimus
& de omnibus insulis quæ in mari siculo sunt. ET ora ausonis: hoc. s. ausonia ut diximus pars Italiæ in qua sunt
Beneuentum & Cales: appellata fuit ausonia ab ausone Calypsus ex Vlyxe filio: deinde tota italiā quæ appenni
no finitur: dicta est ausonia ab eodem duce a quo etiam urbem conditam auruncā ferunt: ut testis est Pompe
ius. ERGo: ora maritima regio. AVSONis: nō hic patronymicū fœmininum: sed nomen proprium auson
ausonis. ERAT capta lyricis sonis: lyrico cantu sono lyre ipsius arionis. INDE domum: ubi dicatus fuerat i
italiā redire uolebat Corynthus ad Periadrū: in lesbō insulam in suam patriā ascendit: igitur corynthiorum
nautarū nauigiū: quibus maxime cōfidere se posse putabat: inquit ergo: INDE ex italiā. REPetēs: repetere uo
lens. DOMVM: Corynthus primo deinde lesbō. ARIon conscēdit puppim: Corynthiorū nauim: pup
pis posterinauis est pars: sed interdum pro nauī accipitur. ATq; &. ITA domum. s. repetens FEREBat opes
diuitias. QVÆsitæ: acquisitas. ARTE cytharedica. s. qua pollebat. FORsitā: misericordiam mouet ab his
quæ in mari timebunt: sed magis & nautarum perfidia: cum fidelius & tutius esset sibi mare q̄ nautæ & nauis.
FORsitā: & apostropha est ad ipsum arionem. TV Infœlix: infelix quia malis hominibus te credideras & q
languini & opibus inhiabāt. TIMEbas uentos & undas. uentorum uiolentiam & nudarum impetum. q. d. nō
erant hæc tibi timenda. AT equor erat tibi tutius naue tua: naue quam ascenderas: nam in ea struebantur tibi i
fidi. NAMq; rōnem reddit. tua erat sibi tutius mare q̄ nauis. Nam in nauī paratæ erant sibi insidiæ Nāq; gu
bernator rector nauis. CONstitit: i. te. s. ENSE districto ense euaginato. ET Cætera turba conscia: cæteri
nautæ qui omnes in necem tuam conspirauerant. ARMata manu: pro armatis manibus. QVID tibi incre
pat nauis rectorem hæc apostrophata: a quo nō sunt tractāda arma: sed temone gubernanda nauis. QVID tibi
o nauita: cum gladio: cum ense: cum armis. q. d. nihil esse debet tibi cum armis: dicimus nauita & nauta. REge
puppim: nauim. DVBlam & ob id dubiam: cum male: aut cum non regatur: quia tunc dubia est quo eat: nā
sine rectore titubat. rege ergo. DVBiam puppim: aut dubiam: cum in mari sit: q̄ cum turgidum est. semper na
uigantibus est dubitandum. NON sunt hæc arma tenenda tuis digitis: pro tuis manibus sed arma quibus na
uis gernetur: hoc. s. Temone ipse & cætera nautica instrumenta.

ANT.
FAN.
Palla.

MORTEM nō deprecor inqt. **NON** recuso: nō repullo: ut eadem merui nec deprecor inqt utere sorte tua. **DANT**: ueniā: Beneficiū canēdi. Nulla enim Arionis culpa p̄cesserat p̄ quā uenia daretur hoc est p̄nā: cōdonatio. **IND**uerat tyrio distinctā murice pallā. Quidā distinctā legunt hoc est dibaphā. Vestis enim si purpurea bis madefiat quali Romæ usus est. **Lentulus Spinter** Aedilis **Curulis** dibapha d̄r. Alii distinctā legunt distinguēbat enim palla arte Phrygionum **Plautus** pallā ad phrygiōnē fert cōfecto prandio: Fuit id uestis genus tunicæ palliū accēpitq; nomē pallæ sc̄m **Varronē** ut **Seruius** refert ab irrugatiōe & mobilitate quæ circa finem eius est. ἰ. α. ω. τ. ο. υ. π. α. λ. λ. υ. υ. Legimus tñ ap̄ eundē **Varronē** dictā pallā q̄ palā gestaret. Eā lōgā fuisse dubiū nō est: ut **Pro** crinali auro pro lōgæ tegmine pallæ: qua utebant nō solū foemina: ut **Pallam** signis auroq; rigētē & circūtextū croceo uelamē achæto ornatus argiūæ **helenæ** sed **Citharedi** quoq; ac **tibicines**: Cice. ad **Harenniu** Vt **Citharedus** cū p̄dierit optime uestitus palla inaurata indutus. **Horatius**. Et luxuriē addidit arti tibicen traxitq; uagu per pulpita uestē. Hāc uestē quidā significari per syrma interdū arbitrat̄ dictū. σ. υ. ρ. ω. ν. i. trahensdo quāuis syrma ap̄ **Græcos** p̄ quouis tractu accipit. **Seneca** de **Baccho**: Auro decorū syrma barbaricū trahit. De eodē **Statius**: Si decet aurata **bacchū** uestigia palla uertere. Caueudū ne qdam interpres **Iuuenalis** nos ducat in deuia: q̄ ait prætexta palla utebant: q̄ funus curabant ut

Syrma.

Cygnus

amphibia
oforg ræ
cedicitur
cycnus.

PAV.
MAR.

Ille metu pauidus mortem nō deprecor inqt
Sed liceat sumpta pauca referre lyra:
Dant ueniā ridētq; morā capit ille coronam
Quæ posset crines phœbe decere tuos:
Induerat tyrio distinctam murice pallam
Reddidit ieta suos pollice chorda sonos.
Flebilibus numeris ueluti canentia dura
Traiectus penna tempora cantat olor.
Protinus in medias ornatus desilit undas:
Spargitur impulsā cerula puppis aqua:

TRAiectus p̄na tpa: Qd̄ de cygno autor sentit hoc loco dū iminēte morte cātum flebilē facit p̄na eius cerebrū ledi **Magnus Albertus** & **Isidorus** litteris mādauerūt: quīs **Aristoteles** & **Pli.** ea de re nihil scripserint. Hæc auis est amphibia hoc ē terra & aqua uictū q̄ritans & **Græce** qdem cygnus latine uero olor d̄r canitq; suauius q̄a longū collū & inflexū hēt per qd̄ necesse ē eluctatē uocē uarias redere modulatiōes. Fert̄ at̄ mortis tpe dulcius solito canere: ac p̄p̄riā mortē flebili cātū p̄dicere. qd̄ qdā fabulosū putat. Sed in primo **Tusculanæ** q̄onū refert **Cice.** cōmemorare **Socratē** sit oībus bonis & doctis eē moriēdū ut cygni q̄ **Apollini** dicati sūt qd̄ ab eo diuinationē hēre uideat̄. p̄uidētes qd̄ in morte boni sit cū cātū & uoluptate moriūf. **Hi** (ut **Seruius** scribit) nullis dant auguria nisi nautis: ut **Cygnus** in auguriis nautis gratissimus ales. Mouet̄ aut̄ pathos a simili **Oui.** alibi: Sic **Vbi** fata uocant udis abiectus in herbis **Ad uada** mæandri cōcinit albus olor. Huic aui boni poetæ cōparari solent. **Horatius**: Multa dircaum leuat aura cygnum.

ILLE metu: paratis arioni insidiis: cū ei nautæ mortē minitarēt: nō refellebat mori: s; tñ p̄cabat̄ ut sibi pauca canere liceret. **Hero** tñ inqt mortē p̄rio fuisse dep̄catū: sed ubi nō cōficeret: petiisse ut se ornare: & lyra canere daret̄. **ILLE**: arion. s. **PA**uidus metu: mortis. s. **IN**qt nō deprec̄. mor. Dep̄cari interdū ē excusare & refellere **VN**de ē illd̄ i. xii. ænei **Egdē** merui nec dep̄cor inqt ita hic n̄ dep̄cor nō refello mori. **SED** lic. refer. pau. canere pauca. **SVM**pta ly. petiit tñ ut sic ornaret: & lyra canere posset. **DANT** ue. cōcessere hoc nautæ ut caneret paululū lyra risereq; hāc mortis dilationē: ornauit se tñ **Ariō** maxia corona. q̄ **phœbo** cōueniēs eēt. **DANT** ue. q̄si indulgēt nautæ: aut cōcedūt sibi id t̄pis: uel hoc b̄ficiū. ut illd̄ **Vir.** **Extremā** hāc oro ueniā. **ET** ri. mo. hoc. s. dilationē. **ILLE**: ario. s. **CAP**it coro. corona teste **Pōp.** licet uideat̄ a choro dici caret tñ aspiratiōe: siue coronæ d̄r q̄ cohonorēt eos: q̄bus ip̄onūf. **QVÆ** corona. s. **O** **Phœbe**: ad phœbū ē apostropha. **PO**ssit dice. tuos cri. q̄si possit eē decens capiti tuo: digna erat tuis comis. **IND**uerat: coronauerat se **Arion.** & induit purpurā chlamidē & sonare accēpit. **IND**uerat: ipse **Ariō.** **PALL**ā: palla ut **Nonius** inqt ē honestæ mulieris uestimētū. hoc. s. tunicæ palliū. uñ **Vir.** **Pallā** signis auroq; rigētē. **Ornatus** argiūæ **Helena** & c. hic uero **Pallā** p̄ chlamide: aut q̄ uis ueste. **D**istinctā: diuisā. & hoc quo ad picturā & colorē ip̄m. **TY**rio murice: **Murex** ut idē inqt color ē purpureus: de purpuris superiore libro dixi. s. ibi noua purpura fulget: & dixi. s. cōchili genus eē ex eodē fere genere matrices sūt: sed sūt aculeatiōres: qualē nūc uobis oñdo ex his e littore syrio i italiā a me relatis nā cū nomen in græcia retineat e syria rettulimus: ut q̄lis eēt latinis amicis eēt apiremus. **TY**rio: a tyro urbe phœnicia. **PHœ**nicia. n. purpurarū piscatu semp p̄stitit **Strabōe** teste: & tyria purpura oī optima phibeat̄: & tyrio ipsa piscatio p̄xima. s. & c. oia q̄ ad insiciēdas uestes p̄tinēt. **COR**da: fiduculi. **ICT**a: prussa. **POL**licei reddidisset sonos suos: p̄p̄rios: q̄les erat **Arionis.** nā ubi ornatus fuit cœpit resonare & canere. **LY**ra: cuius pollice cordæ tagūf ad sonitū. **F**lebilibus: **Arionē** ita canētē **Cycnis** cōparat: nā cycni q̄ & olores d̄r in morte hoc. s. cū ad senectā uenerit & mors iminet suauissime canūt: uñ ē illd̄ i heroidib̄: Sic ubi fata uocāt udis adiect̄ i herbis. **Ad uada** **Mæandri** cōcinit alb⁹ olor: s; id **Pli.** falsū putet. cū dicat **Olog** morte narraf̄ flebilis cāt⁹ falsis ut arbitror aliquot expimētis. **At** **Cice.** i **Tusculāis** q̄onib⁹ **Cycni** inqt n̄ sine cā **Apollini** dicati sūt: s; ut diuinationē hēre uideat̄. q̄a p̄uidētes qd̄ i morte b̄i sit cū cātū moriūf. **C**antat: ergo **Ariō** ip̄e. **NV**mer⁹ fle. uerib⁹ luctuosis. cecinit. n. tūc illd̄ gen⁹ carmis: qd̄ orithiū d̄r. **V**eluti olor. cycn⁹. **T**raiect⁹ tē. ca. h̄ns traiecta tpa. ps. p̄ toto hoc. s. caput. **C**Anētia. al bicātia. nā tot⁹ albus. s. **D**Vra p̄na: q̄a i senectā p̄nā quādā h̄nt duriusculā: frōtē natā uelut traiectā: qd̄ obseruauit **Pōponius** in extrema germania: & ego in ionia. **Seniores.** n. cycni illā traiectā h̄nt ceteri nō. **P**oeta igit̄ nō si ne rōne hoc dixit: sed miror ab aliis nō fuisse obseruatū. **P**ro. & ita. **O**Rnatus palla corōa **Lyra.** **P**rotinus subsequēter cōtinuo. **D**esilit ex ipsa nauis: deorsum salit. **I**n medias undas in medium mare. **C**ERula puppis: cætulam puppim dixit ab ipso colore ceruleo. **S**Pargitur: infunditur. **A**QUa impulsā ipso. s. **A**rionis saltu.

CFIDE maius: Nō est incredibile uetū esse Arionē a Delphine cū. A. Gel. Plinius & aliis scriptores de Delphinis mira cōmemorent Quid q̄ Simonis noīe delectant q̄ Simi sunt & recuruo tergo? Ille sedet citharāq̄ tenet et præciūq̄ uehendi Cantat: Cantat carmē ita sublime ita suauē ut esset uberrimū uecture p̄cium. **AST**ris delphina recepit: Astrū græcum est. Vñ aster ille Platonis a nobis stella dī: cuius diuini philosophi pulcherrimū distichū nos sic latinum fecimus. Stelle mens stellas dum suscipit ipse ego cælū esse uelim: ut multo hunc lumine despiciā. **STELL**as iussit habere nouē: Alii delphinē decem stellis constare dixerūt. **VELL**ē mæonide pe-

ANT.
FAN.
Arionis
fabula
Astrū lati
ne stella
dicitur

Inde fide maius tergo delphina recuruo
Se memorant oneri supposuisse nouo:
Ille sedens citharāq̄ tenens p̄ciumq̄ uehendi
Cantat & æquoreas carmine mulcet aquas
Dii pia facta uident: astris delphina recepit
Iuppiter: & stellas iussit habere nouem
Nūc mihi mille sonos quoq̄ ē mēorat⁹ achil.
Vellem mæonide pectus inesse tuum
Dum canimus sacras alterno pectine nonas
Maximus his fastis accumulatur honor:
Deficit ingenium maioraq̄ uiribus urgent
Hæc mihi præcipuo est ore canenda dies
Quid uolui demens legis imponere tatum
Ponderis heroici res erat ista pedis:

ctus inesse tuū: Apostrophen facit ad Homerū cuius optat ingenium cū sit de re tanta scripturus quanta & heroicum carmen & Homeri meret ingeniu. is uel a Mæonia id ē Lydia ubi est colophon Mæonides dī uel a patre Mæone. notū. n. est inter opiniones q̄ de natalibus eius ferūtur hanc esse qd̄ Mæonis filius fuerit. **SAC**ras nonas: Quæ nūc Augusto dicata uideri possunt. Dixerat. n. supra: Nonarū tutela deo caret. **INDE** fide: ad eius cātum cū delphinorū: ut supra diximus turba cōuenisset: desiliēs ab uno eorū tergo exceptus est. **INDE** ex eo aut postea **MEMOR**at: uete res. f. Delphina pro delphine: Dicimus. n. & delphin delphinus delphini. **SV**pposuisse. se nouo oneri: quia nouū miraculū: qd̄ homini se supponeret: licet & Plī. & Solinus exēpla hmōi multa cōmemoret. **TER**go recuruo: dorso repādo: uñ Plī. dor sū repandū finum qua de cā nomē Simonis oēs miro nō agnoscut. ma luntq̄ ita appellari. **TER**go recuruo: tergis reflexis: qa recuruati sunt & ob id appellari Simones Plī. ingt **MAI**VS fide per appositionē dixit maius fide. quasi plus q̄ credi possit. **ILLE**: Arion. f. **SEDET**: sup del-

Mæoni
des

PAV.
MAR.

phines. s. uel in dorso delphinis. **ÆT** tenet cytharā: tenet & resonat cythara. **ET** cantat p̄ciū uehendi in præciū & mercedē uecturæ. nā uectura dī a ueho uehis: si uehendi dicit est gerundiū **SI** ueheli: uehiculum paruus currus est: & p̄ ipsa uectura hic poni pōt in cuius mercedē cantabat. **ÆT** mulcet: demulcet mitigat lenit. **CAR**mine: carminis cātu. **Æ**quoreas aquas: marinas undas. **DII** pia: uidēt dii bñ facta: itidē & malefacta. **Vid**ere ergo Delphinis officiū cōmendarunt. **V**nde iuppiter illū inter astra collocauit: ornauitq̄ nomē stellis ut supra diximus. **DII** uidēt pia facta quasi delphinis pietatē & officiū qui Arionis oneri successit. **Iupp**iter recepit delphina: delphinē. **AST**ris: in astris: hoc est inter sydera. **Astrū** dī ab αστρωι uerbo græco: quod est fulgeo: ide ab αστη & αστρον pro sydere & stella. **Æt** iussit habere nouē stellas: & Hyginus ēt inquit esse stellarū nouem: datur locus huic reicū animal hoc musica arte mulceatur: & nouem sint musæ ergo totidem stellis figuratus. s. uel q̄ nomē apud antiquos lyraz corde eēt. quaz sonitu plurimū oblectant. **Nūc** mihi cū relaturus sit diē in quo Augustus p̄ patriæ appellatus sit p̄ rei magnitudine decātāda optaret & mille uoces & homericū hēre in gentiū: & ideo nūc uelut rē magnā ut est aggressus inqt. **NVNC** uellē hēre mihi: ad usum meūz mille sonos: mille uoces. **ET** uellē hēre **O** Meonide pectus tuū: quasi ingeniu tuū & aiū tuū. **QVO**: ingenio. **ACH**illes est memoratus: **Homerus** ē dictus Meonides & Meonius a Meone p̄re: & ēt a Meonia p̄ria Asiæ regiōe: sed plures fuere urbes ēt p̄ter illas: q̄ in Meonia sunt: q̄ suū eē dicerēt: ut Cice. meminit **In** orōne p̄ Archia poeta ēt ut cōstat illo uersu Smyrna rhodos: Colophos Salamis chios argis athenæ: ut in odis Horatii diximus. **ME**moratus achilles. nā p̄ clara Achillis gesta in lliade scripsit & celebriorē illū forte quā mœretū reddidit. uñ legi cū Alexander in Sygeo ad Achillis tumulū puenisset: dixisse. **O** **FORT**unate adolescēs: q̄ laudis tuæ. **Homerus** p̄conē inueneris. **DVM** canimus: in nonis februariis **A**ugustus p̄ patriæ ē appellatus. uñ eo die festū rei tantæ celebrabat: p̄ quo in augusti cōmēdationē maximū suis festoz libris accumulati honorē dixit p̄cipue cū tanta res in his scribēda eēt. **DVM** nos. **CAN**imus no. sa. & supius dixit tutela dei carere: ac si nulli deoz sacræ eēt: & nūc sacras appellat: q̄ iō facit. nā cū antea nulli deoz sacratæ fuerint: nūc in auctos Augusti titulos: & cum ea die honore decoratos fuerit sacras appellauit: qa publico cōsensu cōsecratas. **ALT**erno carmine: hoc. s. elegis uersibus: illa. n. sunt alterna: q̄ puices eūt: & redeūt: sic elegi uersus: q̄ ex exámetro cōstāt. & p̄támetro. nā uelut puices altez cū altero iungit. **MAX**imus honor hoc est in Augusti laudē. **ACC**umulat his fastis: his fastoz libris: in qbus id ēt scribere necesse est. **DEF**icit: **V**ñ exterrere in re ardua describēda: q̄ cū hæc dies sit maxime celebrāda: ad eā canēdā ingeniu deficiat. **DEF**icit igeniu & urgēt: cogūt aut præmūt nos. **Mai**ora uiribus maiora & grauiora quā nos sufferre ualeamus. **HÆC** dies ē tibi: a te. **CAN**enda ore p̄cipuo: ore p̄cellente: qa præcæteris hāc canere debes. **Quid** uo. **R**ep̄hendit seip̄sū qd̄ hæc grauiā: q̄ scribēda erat heroico carmine: uersibus elegis cōmendarit. **Q** **VID**: cur: aut pp̄ qd̄ ego. **DE**mens: deorsum a mēte euasi uesanus. **V**olui imponere tantū pōderis: methaphorice loqtur. **EL**egis uersibus. s. de elegis uersibus supius diximus: qbus miseritæ querimonia & amatiū affectus deplorant: sed qa in his erat assuetior: ēt hæc grauiā elegis canebat. **RES** ista: q̄ tam magna est. **ERAT** intererat. **PED**is heroi: heroici uersus. **Heros** ut diximus uir excellens diuinus. s. **Sed** qa ex amtris uersibus & deoz laudes: & heroum benegesta cani cœpere: tanq̄ a diuinis appellati sūt uersus heroici ergo **RES** ista erat heroi pedis: heroici uersus & est species metonymie: nam ex pedibus uersus constat.

ANT. **CSAN**ctæ pater patriæ: Nonis februariis Cæsar Augustus pater patriæ cognomen accepit: quod ei (ut Suetonio scribit) uniuersi repétino maximoque cōsensu detulerunt & Senatus in curia neque decreto neque acclamatione sed per Valerium Messalæ id mādantibus cunctis qui ait quod bonū faustūque sit tibi domuique tuæ Cæsar Auguste Senatus te cōsentiens cū Po. Ro. cōsultat patrē patriæ. Quo tpe Augustus lachrymas cōtinere nō potuit. Nasonis februariis in quarto tristiu. Tu quoque cū patriæ rector dicare paterque Vere more dei nomē hātis idē Seneca: Sic ille patriæ primus augustus parēs cōplexus astra est. Cicero: Vt in eius uita legimus primus oīum Romanorū pater patriæ appellatus ē. Hinc illud ē Plinii: Salue primus oīum parēs patriæ appellate. Quo noīe. M. Cato uir feuerus & sūmæ grauitatis eū appellauit teste Appiano. Postea uero impatores romani eā appellationē sibi usurparūt quæ Ciceroni cōtigit in libera ciuitate. Iuuenalis: Roma parentē roma patrē patriæ Ciceronē libera dixit. Quo in loco Satyrus impatores deridet quod ab adulatoribus patris patriæ cognomē sumentes fallebanturque ut ait Plutar. cum excellentiā honorum a populis sibi tributā maximū beniuolentiæ testimoniū existimarēt. Quāuis. n. sponte sua & beniuolentia quadā ad decorandos principes moueri populi uideant: ducunt tñ plerūque metu cū tam hi quod oderunt quod amant psequi honoribus principes solent. Prudētes igit & optimi rerū publicarū gubernatores non tā laborant ut honores populis cōsequantur quod ut digni honoribus sint. Huius tituli quo Augustus a Senatu Populoque Romano donatus est. Meminit Horatius in primo carminum: ut hic magnos potius triumphos hic ames dici pater atque princeps.

FAN.

PAV.
MAR.

Nasonis
familia
fuit
equitris
ordinis

Cures
uir
Quirites
Cenina
Antestitō

PAV.
MAR.

Sactæ pater patriæ tibi plebs tibi curia nomē
Hoc dedit: hoc dedim⁹ nos tibi nomē eqs
Res tamē ante dedit sero quoque uera tulisti
Nomina: iam pridem tu pater orbis eras
Hoc tu per terras quod in athere iuppiter alto
Nomē habes: hominum tu pater: ille deū
Romule cōcedas facit hic tua magna tuendo
Mœnia tu dederas transfilienda Remo:
Teracifus paruūque cures ceninaque sensit
Hoc duce romanum est solis utruque lat⁹.
Tu breue nescio quod uictæ telluris habebas
Quod cunq; est alto sub ioue cæsar habet:

HOC dedimus nos tibi nomen eques. Nasonis familia equestris ordinis fuit & ipse Augusti Cæsaris munere eques triumuiratum consecutus est. Sane Nos eques dedimus est rara constructio sed tolerabilis. Verum enim apparet quod grammatici tradunt constructionem quam græci syntaxim uocant reddi ad uocis intellectum. unde per diuersas figuras solent a scriptoribus accidentia uariari: quod licet quantum ad ipsas dictiōes incōgrue disposita uideant: rectissime tñ posita intelligunt sensus rōne. Quid est. n. aliud pars in frustra secant nisi multi: & nos eques dedimus nisi nos equestris ordinis uiri?

RES tamen ante dedit Rei ueritas & meritoque tuorum magnitudo: ne Augustus uideatur adulatione populi eū tantulum cōsecutus. **F**A Cit hic tua magna tuēdo mœnia: Aequauit Augustū Ioui quod pater sit uti Iuppiter: nūc præponit Romulo quod tuēdo urbē more optimi patris amplissimā reddiderit: quā Romul⁹ reliquit humilimā. **T**V dedit transfiliēda Remo. Tantæ humilitatis ut ea transfilerit Remus quam ob cām fertur. occisus. Licet sint qui rē aliter tradant ut alibi dicemus. **C**V Res: illustris urbs sabinorum autore Plutarcho unde Quirites dicti sunt ut quibusdā placet. Nota ē historia. **C**Enina etiā oppidum est apud urbē quod teste festo a Cenite cōditore nomen accepit: Hinc dicti Cenenses. **T**V rapis: hinc castas duce se iubet eē maritas. Antisteton est & merito laudat Augustus qui (ut ait Suetonius) leges quasdam retractauit: quasdam de integro sanxit ut de adulteriis de pudicitia.

CSANctæ pater: de hoc ita Tranquillus inquit: Patris patriæ cognomen uniuersi repétino maximoque consensu detulerunt ei. prima plebs legatione anxium missa. Deinde quia non recipiebat ineuntium romæ spectacula frequēs & laureata. Mox in curia senatus: neque decreto neque acclamatione: sed per Valerium Messalæ id mādantibus cunctis: quod bonū inquit: faustūque sit tibi: domuique tuæ Cæsar auguste. Sic. n. nos perpetuā foelicitatē reipublice & leta huic præcari existimamus. Senatus te cōsentiens cum po. ro. cōsalutat patriæ pater: cui lachrymans rēdit Augustus his uerbis. Ipsa enim sicut Messalæ apposui cōpos factus uotorū meorū. **P. C.** Quid habeo aliud deos immortales præcari: quod hunc consensum uestrū ad ultimū uitæ finem mihi perferre liceat: hæc ille. poeta inquit. Patres equites: & plebem hoc ei nomē dedisse: nihil tamen refert quia idem est senatus & populus. Egtes enim medii erant inter patricios & plebem. Inquit ergo apostrophans ipsi uerba. **O SAN**cte pater patriæ Auguste: qui hoc dei fuisisti tuis meritis pater patriæ appellatus: hoc nomē patris patriæ. **f.** Dedit tibi plebs hoc nomen dedit tibi curia: hoc scilicet senatus qui in curia residebat: de diuisione populi per Romulum & curiis superius diximus. nam diuiserat populum in. xxx. curias: quibus postea additæ sunt quinque: ita ut sua in quibusque curia sacra publica faceret: feriasque obseruaret: huiusque curiis singulis nomina curiarum uirginum imposita esse dicuntur ex his quas de sabinis rapuerat: hæc Pompeius. At hic curia de senatoria dicitur: qui locus ita dictus est: quod ibi publicas curas gerebant. Est autem hic species Metonymiæ tenens pro eo quod tenetur. Est duplex curia: & in qua respublicæ geruntur. & in qua sacrificatur. sed de hoc inferius. **C**V R ia: hoc. **f.** senatus. Hoc etiam nomen dedimus tibi nos eques: pro equites: aut equester ordo nos dixit. quia ipse eēt equestris ordinis erat. Vnde in tristibus. Non modo fortunæ manere factus eques. **R**ES tñ ut a merito tanti nois Augustū cōmendaret. ante inquit hoc a re datum ipsa fuisse: sero tamen appellatiōe. nā longe ante non mō patriæ sed orbis pater erat. **R**ES tamen dedit. nomen hoc. **f.** **A**NTE: anteq̄ dederat senatus & populus. quia re ipsa erat pater patriæ. **S**ERO quoque tarde etiam. **T**V Llisti uera noia: quia tardius quod merebaris pater patriæ appellatus est. **I**A M pridem: longe ante eras pater orbis: ergo non modo patriæ: sed uniuersi orbis in aliquibus codicibus scriptum est urbis: melius tamen orbis quia in ferius subsequenter compatat ipsum Ioui. **N**OMen habes hominum: tu pater ille deum: ille

deorum ipse hominū pater est pro oīum hominum: intellige ergo bene orbis: sed si urbis dicit non est ab re q̄a longe añ erat pater patriæ. **HOC** tu magna ē hæc augusti cōmēdatio: cū Iouē cōparatur. nā ille deorū pater ē. Augustus aut̄ hoīum: in tristibus ēt ad augustū scribens: cū Iouem deū genitorē dixisset addidit. Tu quoq; cum patriæ rector dicare paterq; utere more dei nomē habentis idē inq̄t ergo. Tu hēs hoc nomen patris patriæ. **PER** terras: quasi in terris. Quod hēt Iuppiter in alto æthere: in cœlo. de æthere diximus: græce δὲ αἰθήρ. ab αἰώ: q̄ ē ardeo: q̄a in eo est ignis elementū. uñ summaq; locū sibi legit in arce: hoc. s. in sūmo æthere. **TV** auguste es. **PAT**er hoīum. nā hoīes regis. **ILLE**: Iuppiter. s. Est p̄r deum deorū: q̄a diis impat. **ROM**ule: cū uelit lōge in oībus sup̄iorem dicere augustū Romulo urbis cōditori: ab ipso Romulo petit hoc cōcedi. nā ipse & urbē parūā & exigua mœnia fecit. Augustus aut̄ & mœnia & impium late auxit: sed hæc est allusio q̄dam ad id quod sup̄ius diximus: q̄n̄ appellatus fuit augustus: cū essent q̄ censerent eum Romulū appellari oportere: quasi & ipsum cōditorē urbis: ac si dicere uelit Romuli at̄ hac cōparatione deprimi. **ROM**ule cōcedas: da ueniā: aut patiare me loquit̄: aut cōcede q̄d dico. **HIC** augustus. s. **TV**ENDO defen. & gubernādo: nō dixit dominando aut imperando ne tyrānidis illū argueret: sed tuēdo ac si in tutela impium patriæ haberet. **FAC**it tua: quæ tu fūdisti. **MAG**na: nā auget ut diximus & urbē & impium. **TV** dederas mœnia: ipsa. **TRAN**silienda: trās saltanda. **REMO**: fratri tuo: quē multi græci maxime Romū dicūt. Condidit aut̄ mœnia ita parū alta: ut Ramo trās siliiri possent. Vnde q̄d in edictū reliquisset: morte multatus est de quo dicemus in quarto libro auctore ēt Dionysio. nā mortis Remi duplex cā narrat̄: & discordia: pugnaq; q̄dā q̄ in ea ceciderit & hæc trās saltatio murorum præter edictū: ob q̄d a celere quodam: qui muris præerat obrūcatus est. **TE** tacitus: Romulus cū finitimis tm̄ pugnauit: cū sabinis: cū cerniensibus: quorū regē ut sup̄ius diximus obruncauit: cum Antēnatibus: & postea cū Veientibus. **Terminus** aut̄ imperii Romuli decimus octauus ab urbe lapis fuit. At augusto p̄cipe uniuersus orbis romano paruit impio. Inq̄t ergo o Romule **SEN**sit te tacius: rex sabinorū: de quo superius diximus. Et parui cures: aliqui dicūt cures opulentissimā fuisse sabinorū urbē. Poeta aut̄ inquit: Parui cures nihil refert. nam poterat esse urbs parua mœnibus: magna aut̄ opibus: cures ī numero multitudinis sabinorū oppidum. **ET** cœnina & oppidū hoc nō lōge ab urbe fuit. **HOC** duce: Augusto aut̄ p̄cipe. Est romanorū romani iuris aut romani imperii. **VTR**umq; latus solis. quasi extremæ orbis partes: & oīa quæ inter ipsas. cōtinētur: sed cū dicat **VTR**ūq; latus solis possumus intelligere de septētrione & meridie: quasi de polo arctico & antarctico: quæ loca a latere solis sunt. **TV** breue: Auget & illius depressionem. quia paruus dñs & huius gloriā. q̄a oīa: quæ sub Ioue sūt sua sunt. **TV** habebas nescio quid: uelut in contēptū nescio qd dixit. **Victæ** telluris: quam tu uicisti: erat tantū modo: ut diximus usq; ad decimū octauū ab urbe lapidem. **CAES**ar: Augustus. s. **HAB**et quodcūq; est sub alto Ioue: auxit hic Poeta & rē & orationem: nam magis se eleuat secundo q̄ primo uersu. **QV**odcūq; est sub Ioue: quasi & terre: & maria. **SVB** Ioue: interdum intelligimus sub cœlo: aut sub aere: ut illud Horatii manet sub Ioue frigido: idem dicimus sub dio. ab eo quod αἰὼς Iuppiter appellatur.

Tu rapis: hic castas duce se iubet esse maritas
Tu recipis, luco, repulit ille nephas:
Vis tibi grata fuit florent sub cæsare leges
Tu domini nomen: principis ille tenet;
Teremus incusat. ueniam dedit hostibus ille
Cœlestem fecit te pater; ille patrem;

TV recipis luco. Asylum dicit a Romulo cōstitutū latronū ac pessimorū oīum receptaculum. **Tu** domini nomē: Augustus domini appellationē: ut male dictū & opprobrium semp̄ exhorruit teste Suetonio cūq; eo spectate ludos p̄nunciatū eēt. **O** dñm æquū & bonū: & uniuersi q̄st̄ de ipso dictū exultates cōprobassent statim manu uultuq; indecoras appellationes repressit & in sequēti die grauissime corripuit edicto: dñmq; se postea appellari ne a liberis q̄dem aut nepotibus suis uel serio uel ioco passus est. Et recte: dñi enī

ANT.
 FAN.
 Domini
 appellatō
 nē exhor
 ruit augu
 stus.

nomē quo perēpto oīs seruitus extincta est tyrāni est potius q̄ benigni principis qualis fuit Augustus q̄ (ut Seruius tradit) palatiū iussu eius ædificatū reip. dono dedit. **Veniā** dedit hostibus ille: Ouidius alibi: **Tu** ueniā Partho sup̄ato sæpe dedisti nō cōcessurus quā tibi uictor erat. **Diuitiis** ēt multos & honoribus auctos uidi qui tulerant in caput arma tuum. **Sueto**. **Clementiæ** ciuilitatisq; eius multa & magna documēta sunt ne enumerem quot & quos diuersarum partium ueniā & incolumitate donatos p̄ncipem etiam in ciuitate locum tenere passus sit: **COELE**stem fecit te pater ille patrem. **Tu** martis gratia in cœlum receptus es: cuius te filium crediderunt. Augustus uero de patre optime meritis ut pium filium decuit lulium Cæsarem retulit in numerum deorum Cui cum ludos funebres celebraret die medio stella apparuit fulsitq; per septem continuos dies: quam Augustus parentis esse cōfirmavit. Vnde illud est: Ecce dionei processit Cæsaris astrum.

TV rapis: exprobrat Romulo sabinarum raptum & pudicitæ obseruantiam ex Augusti lege cōmēdat. Præterea a Romulo receptos sceleratos: ab Augusto autem compressos: aut fugatos. **TV**: romule. **RAP**is: quia factis ludis ab eo cum conuenissent finitimi multas rapuit: de quo inferius dicemus ergo. **TV** rapis: quasi tu stupras: pro coniugum enim defectu raptæ illæ fūere: rapere interdū stuprare scilicet. Vñ illud **Virg**ilii: Subnixus raptō potitur. id est stupro. **HIC**. Augustus scilicet. **IV**bet se duce. se p̄ncipe. **MAR**itas. nuptas. **ESSE** castas. obseruare pudicitia. **Instaurauit**. n. augustus legē iuliam ad coercēdos adulteros. Vñ est ubi nunc lex iulia dormis. **TV**: romule. **REC**ipis nefas. quasi nepharios & sceleratos hoīes. **LV**co. in Asylo. quod erat in luco. de quo sup̄ius diximus. Nā p̄ augēda. urbē Asylū cōstituit. quo cōfugerē impune. q̄ uel ob scelera. uel quocūq; ex aliis ciuitatibus pulsī erāt. **ILLE**. augustus. **REP**ulit nephas. & scelera & sceleratos. Plures. n. factiones extinxit. grassatores dispositis p̄ opportūa loca statōibus. **Tranq̄llus** inq̄t. ihibuit. & multa similia. **TIBI**. o romule. **FV**it grata uis. Nā uim & in rapiēdis uirginibus. & inde populādīs agris finitimis uī itulisti. **SVB** cæsare. Augusto. s.

PAV.
 MAR.

FLOREnt leges: nam ex legibus cautum est: ne cui uis inferatur: multa etiā Augustus correxit. Vnde **Tran**quillus leges retractauit: & quāsdā ex integro sanxit. ut sumptuarias: & de adulteriis: & de pudicitia: & de ambitione: de maritandis ordinibus. **TV**: Romule tenuisti. **NO**men domini: quod ad tyrānidem spectat: ergo exprobandū. **IL**le Augustus. **TE**net nomen principis: minus autem est princeps q̄ dominus. **AV**gustus autē ut testis est **Tranquillus**: domini appellationē ut maledictum & opprobrium semp̄ exhorruit: nec dominum appellari a liberis seu nepotibus serio uel ioco passus est. **TE**: exprobrat **Romuli** immunitate: pro fratricidio ut magis a dementia cōmendatum augustum extollere: qui hostibus perpeccit præsertim **lepidum** triumuirū: quē incolumem dimisit. **RE**Mus inculat te: quasi arguit te cædis: dicemus inferius in quarto libro de cæde **Remi**: quā paulo ante libauimus. **IL**le: Augustus. **DE**Dit ueniam hostibus: quia demens fuit illis: quos uicit. Vnde in tristibus ad Augustum: Tu ueniam parti superatæ sæpe dedisti. Non concessurus quā tibi uictor erat. Posset etiam hoc intelligi de **Lepido** eius in triumuiratu collega: quā bello siculo in sextum Pompeium: ut testis **Tranquillus**: cū cum ex **Aphrica** in auxilium euocauerat: superbientē uiginti legionum fiducia: summa atq; sibi partes terrore: & minis uendicantē spoliavit exercitu: supplicem quem concessa uita in circeos relegauit. **PA**TER: **Mars**: nam. **Martis** filius **Romulus** creditus: de quo suo loco dicemus fecit te cœlestē: rettulit te in deos: quasi dicat: non tuis meritis: sed patris. **IL**le: Augustus. **FE**Cit cœlestem patrem: **Iulium Cæsarem**: quia & nepos & hæres eius fuit: soluit illi diuinos honores: & pro deo coli uoluit: sed de hoc etiam inferius suo loco dicetur. **IAM** puer: superius diximus occasum leonis: per quem denotabatur **Aquarii** ortus: qui oppositus ē. **O**ritur autem **Aquarius** ipse nonis februariis usq; ad aluum anteq̄ **Sol**, de quo sic **Ignius** inquit **Aquarium** complures **Ganymedem** esse dixerunt: quē **Iuppiter** ob pulchritudinem ereptum parentibus: deorum ministrum fecisse existimatur. Itaq; ostēditur ut aquam aliquo infundēs. **Ege**ssionas autem **Deucalionem** dicit esse q̄ eo regnante tanta uis aquæ de cœlo profuderit: ut cataclysmos factus esse diceretur. **Eubolus** uero **cecropem** eē de monstrat: antiquitatē generis cōmemorans: & ostendens anteq̄ uinum traditum sit hominibus: aqua in sacri ficiis usum & ante **cecropem** regnasse quā uinum sit inuētum. **Poeta** autem hic de **Ganymede** intelligit **Trois** filio: cuius fabula notissima. **Aquarius** quoq; & occidit & exoritur capite priuq; reliquis membris.

ANT. **CIAM** puer idæus media tenuis eminet aluo: aqua
FAN. rius quem qdam **Ganymedē** esse uolunt ut diximus
Ganyme- supra nonis **Februariis** media aluo tenuis aŋcedit **So-**
des seu aq̄ lem orientē. Quod hoc tpe fieri necesse est **Sole** **Pi-**
rius oritur scibus p̄pinguante cū **Aquarius** & oriat̄ & occidat
nonis fe. capite prius q̄ reliquis mēbris. Hoc signū cū aquæ ef-
bruariis fusione triginta stellis cōstare dicit. **Aquariū** alii **Ce-**
Aq̄rius. cropē esse dixerunt: alii **Deucalionē**. **Poeta** hic eos se
Aquilo quis qui uolunt hanc partē zodiaci esse **Ganymede**
Fauonius qui **Ioui** ut alibi legimus **nectar** ministrat inuita iuno-
redit ne. **Quidā** enim dicūt receptum **Ganymedē** ad mi-
Zephyros nisteriū poculorū remota **Hebe** iunonis filia. **Quā**
Veris in- ob rem existimat dixisse **uirgilius**. **Et** genus inuisum
tiū. v. idus & rapti **ganymedis** honores. **Est** aut̄ raptus (ut scribi
feb. **Strabo**) ad **Priapeni** & **Cizyceni** agri fines in loco quem ab
Dies pri- pellarunt: quōs alii (ut idem auctor scribit) arbitrēt̄ id circa **Dardanium** promontoriū contigisse. **Si** q̄s bore
mus ueris am horrere solebat. **Hic** uentus **aquilo** etiā dici solet a uehementia uolatus q̄ uidet̄ **aquilā** imitari. **GA**Vdeat a
in aq̄rio. zephyris: mollior aura uenit. **Fauonii** hoc tpe spirare incipiūt: qui (ut inquit **Plynius**) **Hibernum** molliūt cœ-
Aestatis i lum sole **aquarii** partē. **xxv.** obtinente. **Alii** eorum exortū septimo idus siue circa idus **februarias** ponunt. **Est**
tauro aut̄ **Fauonius** ut idem inq̄t **genitalis** mūdi spiritus qui græce **zephyros** uocatur flans ab occasu equinoctiali ad-
Autūni i uersus **Eurū**: latine uero **fauonius** dicit̄ a fouendo ut quōsdā existimasse idem **Plynius** refert. **A** **Fauonio** ad eq̄
leone noctium uernū dies quadraginta sunt ut **Varroni** placet. **Hunc** uentū qdam ad. viii. **calen.** **martias** **chelidoniā**
Hyemis i uocarūt ab **hirūdinis** uisu: alii ab aduentu auū ornithiam: rustici uero **cahtlitionē** natura foemina accipe gestie
scorpione te: quē **Flora**. recte candidū dicit: ut **Quid** fles **asterie** quæ tibi candidi primo restituēt uere **fauonii**. **Inducit.** n.
serenitatem: & bonus ac benignus est quin uernū aerem clementiorē facis. **Quintus** ac æquoreis nitidū **lubar**
extulit undis **Lucifer** & **Primi** tpa ueris erūt q̄nto idus **februarias** noui ueris initiū est: cuius diē primū eē in aq̄
rio auctor est **Varro**: ut **A** estatis in **tauro** autūni in **Leone**: **hyemis** in **Scorpione**: quorū signorū ut idē **Varro**
scribit dies. **xxiii.** quattuor tēporum primus est ita ut **Ver** constat diebus. **xc.** **Aestas.** **xcv.** **Autūnus.** **xc.** **Hyemis**
Ixxxix. **Sunt** tñ qbus placet esse initiū **Veris** ad. vii. siue. viii. idus **februarias** & hāc anni partē a **fauonio** inchoa-
ri. **De** quo **Ply.** hic inq̄t uer inchoat aperitq; terras tenui frigore saluber. **Ver** (auctore **Macrobio**) & calidū est
& humectū: cuius mense primo uer nouū dicimus secundo adultū: tertio præceps. **Eius** certissimū indicium nō
nulli existimarunt **Papilonis** prouentū ob infinitatē animalis ut **Plynius** scribit. **Sunt** qui æstatis principū po-
nunt. viii. idus **Maias** ut **Autumni.** vi. idus **Augusti** & **Hyemis.** v. idus **Novembris**.

PAV.
MAR.

CIAM etiam in ipsis nonis. **PVER** idæus: **Ganymedes** ttoianus ab ida monte ppe **Ilium** de quā raptus fuit
De quo **Vir. in. v. æn.** quē præpes ab ida. **Sublimem** pedibus rapuit **Iouis** armiger uncis. **EM**net: est. n. tum so-
li eminens. **MEDIA** tenuis aluo: q̄st usq; ad mediā aluū: nā pubetenus dicimus quasi usq; ad pubē ita. **MEDIA**
tenuis aluo: usq; ad mediā aluū. **Aluus** est proprie uenter foeminae: ut **Pōpe.** inq̄t ab alendo dicta est quæ semper
foemini generis. **Sed** hic p̄ ipsius **aquarii** aluo. **ET** fundit: spargit. **AQ**Uas liquidas: claras. **MIX**to nectare: quasi

Clam puer idæus media tenuis eminet aluo
Et liquidas mixto nectare fudit aquas:
En etiam si quis boream horrere solebat
Gaudeat: a zephyris mollior aura uenit
Quito ab equoreis nitidū **lubar** extulit un-
Lucifer: & primi tpa ueris erunt (dis
Nefallē tamē restant, tibi frigora restant
Magnaq; discedens signa reliquit hyems:

propinat: aut ministrat nectareos potus diis. Vñ in meta. Inuitaq; ioui nectar lunone ministrat. Nectar est deoꝝ potio. Vñ & alio loco poeta nectar & ambrosiam latices: epulafq; deoꝝ. Det mihi formosa grata inueta manu. Quin et: ppe et ueris tps mitigatur aeris frigiditas redeunt zephyri q; suauiores sunt: ergo si qs hyemē exhorreat: gaudeat: nā prope est uer. Quin et: hoc est in sup. Si qs solebat horrere: i horrorē habere. Borea: q; plurimus fiat in hyeme: & septētrionalis uentus. Gaudeat nam. Mitiior aura: suauior: leuior flatus. Venit a zephyris. n. ab occasu flat. & est suauis plurimūq; in uere pōt: quo tūc spirāte florēt arbores: & emergunt herbæ: diefq; reddit lætiores. Quintus ab æquoreis: inqt poeta. v. idus sub. esse ueris initiū: sed ne totiens reperituri simus eadem hoc loco iuuet dicere. Florētinus princeps: & iuriscōsultus: in pceptis rei rusticæ ita tradit rationē tēpōꝝ. Veris initiū exponit. tūc plurimū zephyrus spirare incipit. Quod ē. viii. id. feb. sole in aquario. Terminaturq; ad nonas martis. ætatis aut initiū. vii. id. maias. Sole in tauro: finis. viii. id. augu. Autūnus incipit. vii. id. augu. Sole in leone: finitq; vi. nouēb. hyems uero. v. id. nouēb. Sole in scorpione. finis nonis februariis. Solstitioꝝ uero æstiuū est. viii. calē. iulias. hybernū. viii. calē. ianuarias. Egnocōtioꝝ uernū est ante octauū calendāꝝ: aprilii nonnullis ante nonū Autūnale ante octauū calendāꝝ: octobriū. hæc ex illo. Poeta at de ueris initio agit. Quintus lucifer: qnta dies post q̄to nonas. Extulit iubar nitidū: nitentes radios. Ab undis equoreis ab oceano oriētis. Et erūt tpa primi ueris: ue: defendas: sed de hoc in libris tristiū differuimus. Ne fallare: ne fallaris: ne decipiaris. Restant: & igeminat uer bū: uti tunc ingeminaf interdū frigus. Restat. sup sunt adhuc. Tibi frigora: qa adhuc & ueti & niues interdū sæuiunt: frigus uñ diceref superius diximus. Et hyems: hyemale tps. Discedēs reliquit magna signa: magna argumēta sui: qa reliqt frigora: Sicut æstus in mari cessantibus uentis: ita cessante hyemē remanent etiam frigora.

¶ Tertia nox aderit custodem ꝑ protinꝫ uersæ
Aspicies geminos exeruisse pedes:
Inter amadryades ꝑ iaculatricemq; dianam
Calisto sacri pars fuit una chori:
Illa deæ tangens ꝑ arcus quos tāgimus arcus
Este meæ testes uirginitatis ait:
Cynthia laudauit ꝑ promissaq; scœdera serua
Et comitum princeps tu michi ꝑ dixit eris:
Fœdera seruasset ꝑ si non formosa fuisset:
Cauit mortales ꝑ a ioue crimen habet:
Mille feras phœbe siluis uenata redibat:
Aut plus ꝑ aut mediū sole tenente diem:
Vt tetigit lucum densa niger illice lucus:
In medio gelidæ fons erat altus aquæ:

¶ Tertia nox aderit custodē ꝑtinus uersæ: Aspicies geminos exeruisse pedes: Arctophylacē dixit q; interpretat Vrsæ custos & dicit Bootes. Manlius: a tergo nitet arctophylax idēq; bootes. Dicit: & Arcturus ut Lactantius gramaticus docet: sed ꝑprie Arcturus (teste Seruio) stella est in signo boote cuius ortus & occasus tempestatēs grauissimas facit. Arctophylacis pedes. iii. idꝫ february chronice oriunt: qđ signū citius q; chelæ iu ortū ferri cernit: sed sinistra eius manū circulus arcticus includit ita ut neq; exoriri neq; occidere uideat q; dicit stellas quatuor cōtinere cū totus Arctophylax. xiiii. constet cuius occasus quatuor signoꝝ zodiaci tps absumit siue (ut q; buidā placet) triū: unde a poetis piger dicit: ut siue ē arctophylax siue est piger ille bootes & frigida circūagunt pigri sarraca Bootæ. Huius pes dexter æstiuo circulo nitit q; cū lōge absit ab eius maibus oriat & occidat necesse ē. Dicit aut iouis filius & Calistus quis Hermippus scripserit Philomelū eē Cereris & Iasonis filium. Calisto sacri ps fuit una chori. Hæc Iycaonis filia a ioue cōpressa pepit filiū Arcadē: q; cū pœne in eo eēt ut matrē ira iūonis in uersæ mutata occideret trās latus i cœlū Arctophylacis nomen accepit: licet quidam hunc Icarū esse uelint

ANT.
FAN.
Arcto-
phylax.
Bootes.
Arctu-
rus.
Bootes
orif. iii.
idꝫ feb.
Bootes
Piger.
Calistus
fabula.

Bootes
in cœlū
trās latꝫ.

a pastoribus interfectū quos uino tunc primū repto ebrios fecerat. Vocat & idem arcturus ut diximus a quibusdam quod post caudā uersæ locatus sit: itē Bootes quod boues cū plastro agat. Sunt qui Vrsæ maiorem nō Calisto sed Megisto dictam tradiderit Licaonis neptem. Fœdera seruasset si non formosa fuisset. Quia rara est concordia formæ atq; pudicitix. Ouidius alibi: Sed te decor iste quod optas eē uetat: Votoꝝ tuo tua forma repugnat. Fuisse autem pulcherrimam eius nomen ostendit.

¶ Tertia tertio idus feb. Bootes: q; & Arctophylax dicit oritur: non q; oriatur: & occidat uelut signa: de q; bus diximus. Sed cū in plastro sit quod uertitur circa cardinē: in ipsa uertigine uidetur occidere: & cum se eleuat: oriri de hoc in tristibus diximus. fabellam aut poeta ipse latius explicat: ubi quibus opus suis in locis dicemus. Arctophylax dictus est quasi uersæ seu arcticus: que eius mater fuerat eā subsequi uidef ac plastrum regere de quo Cicero de natura deorū cum arati uersus refert. Arctophylax: uulgo qui dicitur eē bootes quod quasi temōe ad iunctum pre se quatit Arcton. Aderit tertia nox: tertia ab ipsa nona die: & sic erit. xi. die mensis. Tu aspicias ꝑtinus: porro siue longe. Custodem uersæ: maioris. s. hoc: Calistus seu arcti de qua nūc agetur. Exeruisse: extulisse. Geminos pedes: quasi pedes ex undis extraxisse. Dicitur est hic Bootes: quia plastrū aut boues agitare uidetur. Inter arma. Aggreditur nūc fabellā ipsam: que & in met. & ab Hestodo: & ab aliis pluribus refertur. Calisto Iycaonis Arcadiæ regis filia Dianā sequens a Ioue cōprehēssa: patefacto scelere a Diana pulsa. a Iunone in uersæ mutata pueꝝ peperit arcadē nominatū: quem arctophylaca diximus qui adultus uenator inscius cū matrē insequeretur: a ioue rapti: cœlo recepti sunt appositiq; plastro: quod in mare non mergit: ut ab oceano iuno impetravit: id a poetis colligit. Arctus aut tegeates historiæ scriptor nō calisto sed Megisto dicit appellatā: & non Iycaoniss: sed creteꝝ filiā Iycaonis neptē. Calisto fuit una pars sacri chori q̄n una nympharū. Sacri chori inter amadryades: & Dianam iaculatricem. Iaculatricē: qa uenatrix arcu & iaculis feras insequitur. Amadryades: deæ sunt: quæ mul cū arboribus & nascunt & moriuntur. Calisto nō erat ex his: sed ex nymphis siluestribus: quæ mediæ sunt

PAV.
MAR.

inter amadriades & dianā. nam Diana nemorū dea: his superior ergo erat una nympha: Dianæ. Illa dea. Da-
batur nymphis ipsiſ dianā ſecuturis iuramentū uirginitatis ſeruāde iurabaturq; p Dianæ arcus: qđ ſacroſanctū
habebat: et ſi de aliqua dubitareſ an ſeruafſet: Idē adhibebat iuramentū. ILLA: calisto. TANGēs arcus dea Dianā.
Al T. o. arcus dianæ ſacri quos tāgimus eſſe teſtes meæ uirginitatis quā. ſ. ſeruauerō: uel quā ſeruauī. q. d. iuro
p uos me ſeruafſe & ſeruaturā caſtitatē. CYNthia dicta ſit ſupius diximus. CYNthia: Diana. LAV daut: cōmē-
dauit uerba Caliſtus. ET dixit ſerua ſcedera pmiſſa: ſerua qđ promiſiſti. ET eris tu mihi princeps comitū: quaſi
eris prima comitū mearū. FOEdera: Quod latius in Metamor. dixit: hic breuiſſime explicat: ſeruafſet illa quod
pmiſerat niſi formoſa placuiſſet Ioui: cuius uim eſſugere non potuit. Verterat. n. ſe Iuppiter in dianæ formā: ad
illam acceſſit uim intulit: & grauiorē reddidit. SERuaſſet: calisto. ſ. FOEdera pmiſſa; uirginitatē. Si nō fuiſſet
formoſa: ſed formoſa fuit quod & ipſm nomē indicat: nā a καλλος quod ē pulchritudo deducit: & calisto pul-
cherrima dicit. CAuit mortales: potuit a mortalibus cauere qđ fecit nō tñ a deo. HAbet crimen: uiolati. ſ. ſcede-
ris. A IOue: nā eam iuppiter uiolauit. MILLE: Cōpreſſa a Ioue califſtone: grauidaq; facta accidit ut ſemel diana a
uenatione ingēti pda rediēs: ingreſſa cū nymphis in lignū nemus ubi fons erat pfundæ aquæ uoluit cū cæteris la-
uari: ſed hac denudata honuſti uentris crimē apparuit & pulſa eſt e choro uirginū. PHœbeſ phœbeus unū ē e no-
minibus apollinis φαιος qđ eſt lumen ita & eius ſoror diana phœbe dī. VENata mille ſeras: quæ uenādo mille
ſeras interfecerat. Eſt. n. diana ut diximus uenatrix. Mille græci Χίλια Siluis: p ſiluas rediebat a uenatiōe. ſ. SO-
le tenēte aut mediū diem: aut plus q̄ mediū. ſ. diem: hoc erat meridies: uel paulo poſt. VT teti. Vt: poſt q̄: tetigit:
ipſa diana. ſ. LV cū: & nunc. SILuis uenata dixit: quō lucum tetigit: habemus ſiluas nemora: lucos in eadem ſere ſi-
gnificatione: Sed in hoc differūt. SILua generalior eſt omnīū arbustorū: nemora ſunt ſiluæ amenæ. Luci ſūt ob-
ſcuriores: & græce. n. λυτὰ per y qđ interdū uertitur in u noſtrū tenebroſa dicimus: aliq̄ a luce lucum diſtū pu-
tant nō p antiphrasi: ſed re ipſa: q̄ nō eſt lucus ſine numine & religione: & ubi religio: ubi ſacrificia: ubi ſemper
opus lumine. Vt tetigit lucū: nō p̄fecit orationē: ſed p parentheſim fecit topographiā. LVcus: & eſt hic eclipſis.
hoc defectu uerbi: nā ſubintelligit erat q̄ poſtea dixit. NIGer: obſcurus: oīa. n. obſcura nigra ſunt. DENſa illice: idē
ſis ſeu ipſiſ illicibus. IN medio: luci. ſ. ERAT fons altus: profunda. GElidæ: frigidæ aquæ.

ANT:
FAN:
Tegæa
hic tege-
æum
Tunica
Tūicaf.
Lego
machia.

PAV.
MAR.

ANT: VIRgo tegeæa Vocatiuus caſus eſt nominis patriæ
Tegæa oppido Arcadiæ. EXuerat tūicas: Tunica a tuē
do corpore, nomē accepit ut auſtor eſt Varro: putatur
q̄ neſtimentū eſſe māicas nō habens. Vñ illud eſt Vir-
giliū: Et tunica manicas & habet redimicula mitræ. ide
tunicare: dicebat̄ pro ueſtire. Varro i logomachia ideſt
pugna ſermonū. Hæc lanigeras detonderi docuit tuni-
careq; hominū corpus. INuito eſt corpore paſſa iouem:
Caſta exiſtimanda ē: quæ ioui deoꝝ potētiſſimo nō ſpō
te ſuccubuit. TVR pes in pellice uultus. Proprie pellicē
dicit quem cognouerat iuppiter uxorem habens.

Hic ait: ait ipſa diana. O VIRgo tegeæa: o calisto ar-
cadica a tegea oppido arcadiæ. LAuemur hic in ſilua:
& in meta. de eodē. pcul eſt ait arbiter oīa nuda ſup̄ſiſ
tingamus corpora lymphis. Illa at̄ aut appellata fuit uir-
go prepudore: q̄ iam uirgo erat erubuit & in met. Hen-
q̄ difficile eſt crimē non p̄dere uultu. ILLA: calisto. E-
RUBuit falſo ſono: falſa uoce hoc eſt falſo nō uero no-
mine uirginis nā uirgo eē deſerat. DIXerat: Diana hac
eadē q̄ illi. NIMphis: cæteris. ſ. NIMphæ: cætera. PO-
nunt: deponūt. VELamina: ue. a uelādo q̄ſi denudarunt
ſe. HANC: calisto. ſ. ſeu califſtonē. PVdet: nā pudebat eā
denudare ne ſe p̄deret. ET dat mala ſigna tardæ moræ: q̄ſi oſtēdit mala ſigna retardatione ſe denudādi nam pp
longā morā impudicitia ſignificabat. EXuerat: tandē. TVnicas: tunica ueſtimentū eſt ſine māicis. MANiſta:
apta iam. TVmore uteri: uētris. PROdit: manifeſta. ILLA: calisto. INdicio: demōſtratione. SVI pōderis: pō-
deroſi & tu mentis uētris q̄ grauidi. CUI dea: patefacto crimine ex uirginū cōſortio a diana pulſa eſt. CUI: ca-
liſtoni. DEA: diana. Dixit o periura: quia ut ſuperius diximus iurauerat uirginitatē ſeruare ideo nūc quia nō ſer-
uauerat. PER iura lycaoni: calito lycaonis filia. DEſere: relinque. VIRgineos cœtus: uirginum cateruas. Cœtus
enim a coeundo dicit: & eſt plurium. NEC pollue aquas caſtas: ubi ſe caſte lauant: aut ſacras aquas: nam de eodē
in met. I procul hinc dixit nec ſacros pollue fontes. LVna: de tempore partus mulierū quo menſe pariant: uariis
exēplis in principio ſere opis rettulimus in eo uerſu. Quod ſatis eſt utero matris cū proderat infans. Sed plerū
q̄ pariant decimo mēſe: nō. n. ſunt p̄gnantes. x. mēſibus: ſed nouē & decimo piunt: ergo calisto pulſa a Diana de-
cimo menſe pepit filium Arcadē ut in met. Et iam p̄er Arcas id ipſum. idoluit iuno fuerat de pellice natus. LV-
na impleat decies nouū orbē cornibus: & eſt hypallage hoc eſt decies impleat cornua nouo orbe quaſi erat iā
x. mēſis: cum lunæ curſu mēſes terminarentur. Quæ: calisto quæ. FVerat credita uirgo: erat mater q̄ iam p̄-
perit: erat enixa puerū. LAEſa: iuno ſaturno prima fuit. ples ſoror & cōiunx eſt iouis & quæ iouis cōcubinas ſū-
mo odio ſemp ē proſecuta indignata hanc ex ioue pepiſſe: in urſam cōuertit. Iginus tñ autoritate Heſiodia Dia-
na in urſam conuerſam dicit idē & amphim comediæ: ſcriptorē dicere aſſerit. LVno læſa: offenſa amore iouis

Hic ait in ſilua uirgo tegea lauemur:
Erubuit falſo uirginis illa ſono:
Dixerat hæc niphis / niphæ uelamia ponūt:
Hæc pudet / & tardæ dat mala ſigna moræ:
Exuerat tunicas uteri / manifeſta tumore
Proditur / indicio ponderis ipſa ſui
Cui dea uirgineos periura lycaoni catus
Deſere / nec caſtas pollue dixit aquas:
Luna nouū decies impleat cornibus orbem
Quæ fuerat uirgo credita / mater erat:
Læſa ſur iuno / formā mutatq; puella:
Quid facis inuito eſt pectore paſſa iouem:
Vtq; ſeræ uidit turpes in pellice uultus
Huīus in amplexus iuppiter / inquit eat:

uicula ſe-
comparatio
p̄uente

in hac et huius partus. **F**ur: fure re ceperit ob indignatione. **E**T mutat formam puellae: transformavit puellam Calistone; in ursam. **Q**UID facis: & est puellae exculatio hac apostropha. **Q**UID facis: o iuno. **H**AEC est passio iouem pectore inuito: non ipsa sponte concubuit ioui praebuit: sed ut illata coacta: a ioue vel inuito pectore inuito animo & repugnant: ergo hoc non merebatur. **V**T: postquam ipsa iuno. **V**IDIT turpes uultus: turpes quia uisinos: nam eam in ursam mutauerat. **I**N pellice: in calistone. **P**ELlices enim sunt quae alterius loco succubunt. **A**NTIQUI eam Pompe. teste proprie pellicem nominabant quae uxorem habenti nubebat cui generi mulierum etiam poena constituta est a Numa Pompilio hac lege. Pellex aram iunonis ne tangito. Si tangeret: iunoni crinibus demissis agnum foeminam cedito. **I**Nquit: iuno ipsa: & est ironice locuta. **E**A T iuppiter in amplexus huius: quasi amplectatur iam iuppiter ursam hanc.

Ursa per incultos errabat squalida montes:

Quae fuerat summo nuper amata ioui:

Iam tria lustra puer furto conceptus agebat:

Cum mater nato est obuia facta suo:

Illa quidem: tanquam cognosceret astitit: amens:

Et gemuit: gemitus uerba parentis erant:

Hanc puer ignarus iaculo fixisset acuto:

Nis forent in superas raptus uterque domos:

Ursa per incultos errabat squalida montes: Calisto in ursam a iunone conuersa. Nota est fabula uel potius omnium notissima. **T**RIA lustra: Ouidius alibi: **E**cce Lycaoniae ples ignara parentis arcas adest terquinque ferens natalibus annos. Tu lector hoc loco diligenter aduerte Lustrum quinque annorum spacium esse: sed nolo error quidam te ducat in deuia in quo me puero nonnulli iuuenes Ferrariae uersabant ut existimes & Lustrum & Olympiade significari quinque tantum annorum spacium. Stabit. n. contra te Solinus autor grauissimus quatuor tantum annorum olympiadem faciens his uerbis. Ab isto numeratur olympias prima: ita sex mediis olympiadibus interfectis quibus singulis anni quaterni imputantur cum septima ceptante Roma condita sit inter exortum orbis & Troiam captam iure esse annos quadringentos triginta duos constat: item paulo post: quater ergo multiplicatis sex & ducentis olympiadibus erunt anni. Dcccxxiii. Affranus in tertio anno alium. Post olympiadas uero quoniam quadriennio diligentissime omnia notabantur nulla penitus confusio temporum fuit. Eusebius: Qui numerus quaternario auctus (quadriennium enim olympiadi attribuitur) quingentos. xliii. annos efficit Isidorus: Agentibus agonem & quinquennale certamen quatuor mediis annis uocantibus quadriennio in una olympiade supputato. Pli. Redire eas uices quadriennio exacto eudoxus putat non modo uentorum uerum & reliquarum tempestatum magna ex parte: & est principium Lustrum eius semper intercalari anno caniculae ortu. Ouid. in fras: In lustrum accedere debet que consumatur partibus una dies. Quo in loco si quinque annorum plenitudine per lustrum accipere uolueris et rabis maiorem in modum cum tuo isti lustrum adiciendus sit non solum dies unus sed & insuper quadrans: Hinc horrus ille apud Macrobium dies quidem inquit intercalaris antequam quintus annus incipiat inserendus: & Solinus cum preceptum esset anno quarto ut intercalaret unum diem & oporteret confecto quarto anno id obseruari antequam quintus auspicaret. Hinc & illud est Ouidii alibi: In scythia nobis quinquennis olympias acta est: ubi non aliam ob causam quinquennem olympiadem dixit nisi ut esse intelligamus: & quadriennem. Sed quid est dixerit quispiam quod Festus Varro & alii scriptores non pauci quinquennale tempus lustrum esse memoriae prodiderunt. Dicam si potero & breuiter & dilucide. Annus ille magnus quae quidam e duobus uertentibus faciebant trieterides nomen accepit non quod trium annorum plenitudinem contineret cum reuera sit dieteris ut diximus supra: sed quod eius temporis circuitus a tertio anno uolueretur in tertium. Unde mysteria quae alternis annis fiebant trieterica nuncupantur. Caeterum consuetudo tenuit ut plenum quoque triennium significaret trieteridis nomen. Sic & alius annus e magnis quem latini lustrum graeci olympiadem ac penterida nomina runt non quod proprie quinque annis constaret plenis atque perfectis: sed quod confecto quadriennio consumatoque adiecto intercalari die qui quatuor quadratibus constat quinto quoque anno redeunte graeci ioui olympio agonem celebrarent pleni quinquennalem significationem obtinuit: ut Tempus ad hoc lustris mihi iam his quinque peractis. Omne fuit muae carmen in me meae. Nec mirum cum sint qui Penteteridi quemadmodum & trieteridi consueuisse intercalationem fieri memoriae prodiderunt. Lustrum (autore Festo) nunc tempus quinquennale nunc populi lustrationem significat: quod aluendo id est soluendo (ut Vaaroni placet nomen accepit: quod quinto quoque anno uectigalia & ultra tributa per censes persoluebantur. Caeterum Hora. lustrum per saeculo posuit: ut Remque romanam latiumque foelix alterum in lustrum meliusque semper prorogat aeuum.

Ursa: mouet comiserationem ab eo: quod fuerat ad id: quod nunc fuerat regis filia a ioue amata: nunc in ursam uersa desertos errat per montes. **U**rsa calisto: in ursam mutata. **S**Q. **V**Alida: fordida. **E**R. rabat per incultos montes: non. n. accedebat ad culta: sed ad inculta loca quae nuper pauloante. **F**U. **E**rat amata summo Ioui: quasi a summo ioue amata. **I**A. **M**erat iam puer Arcas. xv. annos natus: cum uentor factus est matri obuius. **I**A. **M** puer: arcas. **C**ON. **C**eptus furto: occulto stupro. **V**ir. uulcani: matrique dolos: & dulcia furta. **A** **G**ebat tria lustra. xv. annos: nam lustrum spacium est quinque annorum & gr. olympias dicitur. **C**U. **M** mater: quae ursa erat: **E**ST facta obuia suo nato: filio suo. **S**U. **N**T qui dicat lustrum & olympiada esse spacium. iiii. annorum & uehementer errant. **V**ar. n. dicit lustrum nominatum tempus quinquennale a luendo. soluendo. q. v. quoque anno uectigalia. & ultero tributa per censes persoluebant: & Ouid. ipse in libris de ponto. In scythia nobis quinquennis olympias acta. Sed notissimum cum sit non plura adducam. **I**L. **L**A quidem: Non fugiebat illa filium: sed gemens constitit tanquam agnosceret. **I**L. **L**A quidem amens astitit: remorata stando. **T**A. **N**quam cognosceret: uelut agnosceret filium & comodo amens sine mente si cognosceret amens quia restitit: unde imminebat sibi periculum. **E**T gemuit: non potuit loqui: sed gemuit. **G**emitus erant uerba parentis: ad filium. **S**IC. n. illum alloquebat: gemitu affectum animi indicabat. **H**A. **N**C. pu. **V**ena

ANT. FAN.

Lustrum Olympiade

Trieterides.

Lustrum.

PAV. MAR.

PAV. MAR.

tor filius in scius matrem non agnoscens illam interemisset: ni iuppiter miseratiōe motus ambos in coelū rapuis-
set. Iginus aut inter varias huius rei relatiōes refert calistonē: ubi in ur̄sam mutata est hunc reperisset: postea a g-
bus iam aethologi captā: lycaoni regi arcadiæ cū filio dono datā. ibi legis in scia in iouis lycei templū se cōiecit: q̄
cōfestim filius est secutus. Itaq; cū eos Arcades insecuti interficere conarent iuppiter peccati memor ereptā cali-
stonem cū filio inter sidera collocauit: eaq; arcton filiū aut arctophilaca nominauit. PVER: Arcas. IGNArus:
quia matrem illam esse ignorabat. F. Existet trāssisse interemisset. ACVto iaculo: ni p nisi. VTERq; & mater
& filius. F. Oret raptus in supas: hoc est coelestes. DOMos: nisi stellis essent appositi: foret plerūq; futurū tps signi-
ficat: ut in futurū esset: hic autem p̄sens aut prāteritum ostendit: signa & calisto: & filius sunt. COELO appositi: &
eodem in loco. Arctos: quæ ur̄sa maior dicitur: est prior Rrctophylax qui ur̄sæ custos sequit. SIGNA: ecce nūc
signa non pro illis. xi. quæ sunt in zodiaco: sed pro aliis sideribus.

ANT.
FAN.
Arctos
nūq; oc-
cidit.
Bootes
& oris &
occidit.
Faunife-
stū idibus
februa.

Faunus
Fatuus
Fatuus
Marica.
Fatuari.
Fauna.
Fatuus.
Insult.
Tardi.
Faunus.
Picus.

fabii sex
&ccc.
periere.

PAV.
MAR.

¶ PRIOR est quā dicimus arcton. Arctos qdē: id est ur-
sa nūq; occidit. Vnde auctor subiūgit Mēaliā tactis ne
lauet arcton ags. Arctophylax uero hoc est ur̄sæ custos
quia nō totus arctico circulo clauditur qui utrāq; ur̄sam
cōtinet: & occidere & oriri cernitur. IDibus agrestis su-
māt altaria fauni: Celebrabant quidē faunalia nonis de-
cēbris teste Porphyrione in qbus agrestes feriatim sal-
tare cōsueverunt. Sed idibus quoq; februaryiis Romani
Fauno rē diuinā faciebant in insula tyberina: & paulo
post idus lupcalia celebrabāt q̄ fauni esse autor ostēdit
ut Nudos aurora lupercos aspicit & fauni sacra bicornis
erunt. Existimabāt. n. expedire ut eum deū sibi cōciliarēt
cuius nō parua uis ad nocēdū eē credere. Cōstat. n. fau-
nū deū eē infernū ac pestilētē ut ait Porphyr. Vñ Ho-
ratiū eū orat: ut lenis p̄ agros suos transeat: ut Lenis incedas habeasq; paruis equus alūnis: & Virg. in. viii. æn. cū
inquit habere lucū in albunea sæuā mephitim & odorē grauissimū exhalantem. Dicitur aut hic deus infernus qm̄
nihil est terra inferrius q̄ faunus habitat q̄ fatuelus uocatur autore Seruio: & Faunus a fando: siue α πο τιο
q̄ uoce nō signis futura ostendat. Huic uxor fuit nomine Fatua: quā Virg. mutato nomine Maricā appellat: quæ
assidue diuino spiritu impleta uelut p̄ furorē futura p̄monebat. Vnde qui inspirari solebāt fatuari dicebantur: te-
ste Iustino. Eam nōnulli terrā esse uolunt sic dictā q̄ infantes partu editi nō prius uocē edunt q̄ attigerint tectā.
Badē & Fauna dicit: ut placet Macrobio q̄ terra omni usui animantiū fauet. Cæterq; Seruius uxore Fauni a fan-
do id est uaticinādo faunā dictam existimant: unde fatuos dicimus in cōsiderate loquentes. Quod idē sentit Dōa-
tus qui ait fatuū eē inepta loquentem & a fando fatuū dici. Vnde Faunos fatuos & Nymphas fatuas dictas pu-
tat: sed fatuos inquit ab insulis tardisq; differre: quoniā fatui sunt uerbis & dictis: insuli corde & animo: tardi cor-
pore ac mēbris: quis interdū qui stulti sunt tardi appellant. Sciendū q̄ maiores faunū & Picum duos dæmōes eē
per auctinum collē incedere solitos fabulati sunt ut scribit Plutar. qui credūtur eam Iustrationē fulminū ostēdit
se q̄ ut infra dicemus p̄cepas crines ac pisciculos menides fieri cōsueuit. Sunt qui tradant Faunū primū tēpla fe-
cisse q̄ ab eo Fana nūcupantur: de quo alia dicent in ferius H. Cubi discretas insula rumpit aquas. Superiorem
partē dicit insulæ tyberinæ hoc est eā q̄ prima flumini relictā idq; in duas ptes diuidit. HAEC fuit illa dies in
qua ueiētibus armis Tercētū Fabii &c. Idibus quoq; februaryiis Menenio agrippa & M. horatio puluino consuli-
bus anno fere q̄to post supatū ab atheniēsisbus Xerxē duce Themistocle ad salamiā sex & trecēti patricii Fabii
cū familiis suis in iuueri a Veietibus apud fluiū cremērā circūuēti perire. Vñ illud ē Syllii: Primoresq; pat̄e Fa-
bii tyrynthia ples: trecētū memorabat a nos quo turbie martis abstulit una dies cū fors nō æqua labori patricio
tremere maculauit sanguine ripas. Vnus ex ea gēte ob ipuberē aetate domi relictus p̄pagauit gēus ad. Q. Fabiū
q̄ mora Hānibalē fregit. Nō pigeret referre historiā a uertice (ut aiunt) ad calcē. nisi eēt notissima q̄ tñ in sequēti
bus apies. Fabioz familiæ tāta aliq̄n foelicitas fuit ut ex ea tres triui pricepes senat⁹ fuerit. M. Fabi⁹ abust⁹ Fabi⁹
rutiliū & Q. Fabius gurges. Badē familiā Ply. scribit ex arte picturæ traxisse cognomē & salutis aedē a pricepe
ei⁹ cognois pictā. Nec nos lateat cū tria sint militiæ gna ut ait Ser. Sacramētū. Cōiuratio & euocatio: Cōiuratio
nē fuisse inter Fabios cū bellū aduersus uenientes gerēdū sibi poposcissent. Fiebat. n. cōiuratio i tumultu cū uici-
nū urbi piculū singulos iurare n̄ patere. Dicunt aut egressa cū Fabiis aduersus Veientes cliētū quinq; milia.
¶ SIGNA hoc ē sidera: ip̄a. Mlcāt: splēdēt. P. opinq; q̄a p̄ximū ē alterz alteri. EST prior q̄a aūcedit illa. Quā
dicit arctō ur̄sam: nā αρι τοδ græce ur̄sus uel ur̄sa latīe. Arctophilax hoc: ur̄sæ custos: nā φύλαξ græce custos
& φύλακῆ custodia a φύλακτω q̄ ē custodio hēt formā seq̄ntis terga: q̄a seq̄t ip̄am uelut custos. SEUIT: tūc ma-
gis idignata ē iuno: cū hos coelo receptos uideret: uñ in meta ipsa loq̄ns. O Ego q̄tū egi: q̄ magna potētia n̄sa: eē
holem uetui: scā ē dea. Sic ego p̄enas fontibus ipono: sic eē mea magna ptās: & reliq;. ACCESITq; ad tethym &
oceanū ip̄trauit: ne sidera hæc marinis ags excipent: iō in occasum nō p̄uēiūt. SATURNIA: iuno saturni filia. Ad
huc: eēt. SEUIT in arcton. s. & petit. CANA: uel aq̄ colorē respexit: uel q̄ annosa eēt. TETHYM: tethys coeli: & uestā fi-
lia uxor oceāi: & ut Iginus asserit nutrix iunonis: iō id facilius impetratū. NE lauēt arcton: ur̄sam Mēaliū: arcadi-
cā a Menalo. arcadiæ mōte: ut supra diximus. TACTIS ags: marinis. s. q̄si ut illā nō excipet in mare occidēt. IDI-
bus agre. idibus februaryiis fiūt sacrificia in honorē fauni: de quo inferius dicemus: cuius tēplū erat in insula tybe-
rina in angulo superiore: & eadē die fabii suere ad cremērā casti de quo nūc age. ALTARIA sūt: in qbus igne adole-
ut Pompe. inquit. FAUN agrestis: ruricolæ. HIC ubi isua rūpit discretas: diuisas. AQUAS: ubi frāgunt aq̄ ab ip̄a

Signa ppinq; micāt: prior ē: quā dicim⁹ arctō
Arctophylax formā terga sequentis habet.
Sauit adhuc: canamq; petit saturnia tethym:
Menaliā tactis ne lauēt arcton aquis:
¶ Idibus agrestis fumant altaria fauni
Hic: ubi discretas insula rumpit aquas:
Hæc fuit illa dies: in qua ueiētibus armis
Tercētum fabii ter cecidere duo:

fula q̄si i ip̄o ifula: angulo: quo flumē i duas ptes diuidit: HÆC fuit. Bello etrusco: qd̄ gestū ē i ueietes: cū i acie cecidisset. Q. Fa. q̄ fuerat: tertio aū āno cōsul. sub. M. Fabio fr̄e tūc cōsule. Itidē: & occubisset Manili cōsul idigna ti ueietes tabii: cū pximo āno. Cn. fabio: & T. Virginio cōsulib; uaria bella istarēt: Senatū adierūt. Cōsul p̄ gēte loqtur i hęc uerba. Assiduo magis quā magno p̄sidio: ut scitis. P. C. bellū ueiēs eget: VOS alia bella curare: Fabios hostes ueietibus dare. Autores sumus tutā ibi maiestātē romāi noīs fore. Nostrū id nobis uelut familiare bellū priuato sumptu gerere in aīo est. Resp. & milite illic & pecunia uacet gr̄æ igētes actæ: & ueietes bellū in priuatā curā in priuata arma uersū p̄fecti. Itaq̄ sunt ad bellū ccc. & sex milites oēs patricii: oēs unius gētis: seq̄bat: ut Liuius inqt̄ turba pp̄ria alia cognatog; sodaliūq;. At ut Dionys. refert. M. fabius superiore anno cōsul erat: dux eog; q̄ tuor ferme hoīum milia adducēs: quog; maior pars ex cliētibus & amicis erat. ccc & sex de genere fabiog;: secutaq; est nō multo post eos romanog; manus: quā ductabat cæso fabio. Pōpeius autē egressos eos dicit cū clyentibus. v. milibus: & ut Dionys. p̄sequit̄ cū ad cremeram flu. uenissent: qui haud procul ueis distat super rupe q̄dam p̄rupta castellum sibi munierūt idoneum ad custodiam tāti exercitus. Sed longa obsidione pugnantes sæpe secūdo Marte infidiis tādem circūuenti sunt: & oēs ad unū cæsi. Sed nō in lōgum dilata fuit ultio. nam expugnata fuit & direpta ueiorū urbs: tātaq; relata præda: ut Delphico apollini decimæ missæ fuerint a romanis hęc hactenus Idibus ergo februariis fabiog; occasus fuit: inquit ergo. Hęc dies iduum februarium. FUIT illa in qua tercētum & ter duo hoc sex. FABII cecidere: occubere. ARMIS ueientibus armis ueientinorum.

Vna domus uires & onus suscepit urbis
Summunt gentiles arma professa manus:
Egreditur castris miles generosus ab isdem
Equis dux fieri quilibet aptus erat,
Carmētis portæ dextra ē uia proxima iano:
Ire per hęc nolī, quisquis es, omen habet:
Illa fama refert fabios exisse tricentos
Porta uacat culpa, sed tamen omen habet:
Ut celeri passu cremerā tetigere rapacem
Turbidus hybernīs ille fluebat aquis:

CVNA domus uires & onus suscepit urbis: Liuius: Dū fabia gens senatū adiit. cōsul pro gēte loquit̄ assiduo magis q̄ magno p̄sidio ut scitis patres cōscripti bellū ueiens eget. Vos alia bella curate Fabios hostes ueientibus date. Autores sumus tutā ibi maiestātē Romani noīs fore nostrū id nobis uelut familiare bellum priuato sumptu gerere in aīo est. Respublica & milite illic & pecunia uacet. gr̄æ ingentes actæ. GENTILES manus: Eiusdem gentis eiusdem familiæ. CARMētis portæ dextro ē uia pxima iano. Pars capitolini motis habitaculu; Carmētis fuit autore Solino a quo ut diximus pleriq; dissentiunt. Sed is ibi eius deæ fanū fuisse testat̄ a qua hęc porta primo Carmētalis dicta est: ut Et Carmētalē romano noīe portā. Postea uero scelerata: q; per eā Fabii cū cliētibus suis egressi atq; i bellū. p̄fecti reuersi nō sunt. Hęc porta iani tēplū cuius supra meminimus ad dexterā habuit. Sed affirmare non ausim eam iano fuisse contigu-

ANT.
FAN.Carmēta
lis porta
Scelerata
porta
Scelerat^o
uicus
Sceleratus
campus

am cum & Quidius dicat hoc loco non portam sed uiam portæ carmentalis iano proximā esse: & ei Liuius astipulari uideatur his uerbis. In foelici uia a dextro iano portæ carmentalis profecti ad Cremerā flumen perueniunt. Fuit & Romæ sceleratus uicus ubi Seruii Regis filia super corpus patris carpentum ægit & sceleratus campus ap̄ portam collinam ubi uestales uirgines quæ incestum fecissent defodiebantur. IRE per hanc nolī: Figurate pro exite cū fabii per eā portā exierint nec postea sint reuersi. PORTA ua. cul. q; exeūtes fabios nō opp̄ssit. Vacat ergo culpa sed nō omine. CREMERā ra. Fluuiū qui pag; abest a ueiorū oppido. Rapacē at̄ dicit propter id quod sequit̄ turbidus hybernīs ille fluebat aquis. De hoc Iuena. quod cremere legio.

CVNA domus. fabia. f. SVSceperat uires & onus urbis: & Liuius inquit familiā unā subiisse ciuitatis onus: ergo qd̄ unius erat ciuitatis una gens suscepit. VNA domus: una familia. MANUS gentiles: quasi ex eadē gēte. Gentes enī sūt & eiusdem gētis & cognominis: & quog; maiores nō seruerint. SVMūt arma p̄fessa: arma quæ p̄fitebātur. EGREDIē: in cōmēdationem militum fabiog; q; nō ab alienis: sed a pp̄riis tētoris in bellum egrediebātur & tales milites q; quisq; erat ad ip̄erium aptus. MILES generosus: nobilis q̄si generosi milites hoc est exercitus generosus nam miles in singulari interdū magis quā in numero multitudinis significat ut hostis & familia generosus dixit: q; nobilis ex deog; semine manasse fabiā domū multi arbitrat̄ur: ferūt enim primū fabiūm ex una nympharū genitū eē. Quidā uero herculem apud flu. tyberim: cū muliere idigena cōgressum habuiss̄ se asserūt. & fabiūm uirū optimū: a quo familia fabiog; romæ initiū habuit genuisse: Quidā autē priscos huius generis uiros: ab agrog; fossione: fodios olī; appellatos memorie tradiderūt. Deinde mutatis binis litteris fabii cognominati sūt. NEC egredit̄: in bellū. f. AB iisdē castris: a pp̄riis tētoris: q̄si exit exercit^o ex una & eadē familia. EQ̄VEIS: pro eqtib;. Q̄VLIBET erat aptus fieri dux: & Liuius inqt̄ quog; neminē ducē sp̄neret egregi^o quibuslibet: tēporib; senatus. CARMētis: egressi sunt fabii porta carmentalis: quæ ex mali ominis ab eo q; oēs ad cremerā ceciderāt: & ob id scelerata porta uocata: erat autē apud forū boariū ad pontē publiciū habēs ad dexterā tēplū iani: de quo superiore libro rettulimus. VIA carmentis portæ: portæ carmentalis. ET Proxima iano: iani templo. DEXTRA: q; ad dextrā habet in multis codicib; scriptū: dextra est uia pxima: melius est dextro iano: nā & Liuius inqt̄ de hoc codē. A dextro iano portæ Carmētalis p̄fecti. nec itelligas de iauiculo mōte: qd̄ erat extra urbē: sed de tēplo iani: qd̄ erat iter duo fora. ut supra. Q̄VLIQS es nolī ire: p̄ exte. PER hęc portā. f. HABET omen & malū: q; q; p̄ eā egressi sūt interempti sunt fabii. ILLA: ab illa porta. FAMA refert exisse trecētos fabios qui ad cremerā cæsi sunt. PORTA: per quā egressi sunt. VACAT. nō est hoc scribēdū ad crimē portæ. SED tū ha. o. quia est mali auguriū: & uocat̄ scelerata. facit enim malū omē exeūtib; ne reuertātur ut fabii. VT sce. ueneri ad fl. cremerā: qui nō lōge a ueis fluit ibi castra posuere: at̄ Dio. inquit oppidū ædificasse: ut postq; ipsi fabii. TETI

PAV.
MAR.

gere: attigerunt. **C**ELERI passu celeri cursu accelerato itinere. **C**REMERÀ flu. rapacè: ipetiosa. n. flu. spe ripis alt. quid rapiunt. **E**T ideo rapa: quia tunc augebatur himbribus. **L**LE: cremera fl. **F**LV Ebat tur. turbulentus. **H**Y, bernisa. i. aqs hiemalibus: nã hybernũ hyemale dicim⁹.

ANT.
FAN.
Cremera
Veii.
Tyrhe
nia
Gens de
brutis

CASTRA lo. po. qm̄ ut scri. Liu. is oportunus uifus locus è cõmuni edo p̄sidio. **T**YR rhenua: mar. pag. eũt Per thuscũ agmẽ. **V**ei. n. in Thuscia sunt: qd̄ oppidum Plutat. ait fuisse thuscia p̄pugnaculũ. **N**ouimus. n. thusciam a tyreno lydi fratre testibus. **E**ustachio & **S**trabone tyrrheniã noiãtã. **A** tys. n. unus ex p̄gnatis **H**erculis atq; omphales cũ sterilitate ac fame populũ emittere cogere: e duobus filiis **L**ydũ qd̄ regni successorẽ tenuit tyrrhenũ aut maiorẽ applicas populũ foras abire iussit: qui thuscia ingressus eã de suo noie tyrrheniã appellauit aqua tyrrhenũ mare dictũ è q; tyrrheniã abluat: licet & a tyrrhenis nauis noiãtũ existimet q; se i id mare deiecerunt ut **S**er. scri **L**IBYca de gẽ le. **P**oetæ iterdũ èt brutogẽ aiali um multitudinẽ gẽtẽ uocat. **I**N Honestaq; uulnera ter. ac. **T**urpia ut trucas ihonesto uulnere nãres q; si pectof exciperent honesta nõ eẽnt. **I**N Sidias ar. te. pa. **L**iu. inde cõsiliũ ex re natũ isidiis ferocẽ hostẽ captãdi. **C**AMPUS erat: terræ aplæ planicies: **L**iu. **H**æc spes puexit ut ad cõspecta p̄cula cremera magno cãpi, in teruallo pecora q̄q; rara hostiũ apparerẽt arma decurrerẽt. **E**cce ue. tor. hac p̄tacula ecce utimur sã penumero repẽtinũ aliqd̄ significãtes. **N**EC metus alter inest: **N**õ timet paratas insidias.

PAV.
MAR.

CASTRA lo. castrametati sũt supra fluuiũ ip̄. **P**ONũt: disponũt. **C**ASTRA: tẽtoria. **L**OCO: eo i loco **E**VNT ipi fabii. **D**ISTRICtis: euaginatũ. **E**NSIBũ uali. **M**AR. forti bellatore: de Marte dixim⁹: & dicẽs suo mẽse pagmen tyrrhenũ: pagmẽ etruscũ: tyrrheni dicti sũt ut **E**ustachi⁹ ingt a tyrrhenolydo filio **A**tis: uñ regio tyrrhenia etruiria. **N**ON ali. magna cõmedatio animi & roboris fabiorũ: quos legionibus cõparat. **N**ON ali. inua. s. fabii tyrrhenia agmina. **Q**uã leo. de gen libi & est hic gens pro bestiis: ita & **V**ir. cũ gentis adultos educit foetus. **L**ibica: naz libia nutritrix est leonũ & p̄cipue mauritania quæ est pars libiæ: unde **F**lora. **N**ec libe tellus generat. **L**eonũ: arida nutritrix. **I**NVA dũt gte. spar. per la. ar. inuadunt pecora per campos fusa. **D**IF fugiunt: fugiebant a fabiis etrusci & quod maius erat dedecus cedentes a tergo uulnerabantur. **D**IF fugiunt ho. ueientes. **E**t accipiunt ter. quasi a tergo in posterioribus: **V**ulnera iho. & ob id ihonesta: quia ihonestũ & turpe fugere. **T**ER ra ru. san. thuf. sanguine tyrrhenorum: nã tyrrhenia a sacrificio riru ut inquit **P**ly. tuscia est nominata. **S**IC ite. sãpe uictores fuere fabii unde cum ueientes aperto Marte nihil proficerent: occultas insidias parauere: uñ & **L**iu. inquit habesq; una po. ro. sãpe ex opulentissima: ut tum res erant. etrusca ciuitate uictoriam tulit. **I**D primo acerbum: indignumq; ueiẽtibus est uisum. **I**nde consiliũ ex re natum insidiis ferocẽ hostẽ captandi. **S**IC ite. etrusci. **S**IC sãpe: quasi iterũ atq; iterum. **C**ADunt: quia uicti. **V**BI postq;. **N**ON da. ui. aper. apetto Marte. **P**AR Ant in si. & ar. te. occulta qã inter occulta loca armatos disposuere. **C**AMPUS facit topographiam hoc est loci descriptionem in quo isidiis circũuenti fuere fabii. erat enim campus: cuius extremitas nemorosis collibus claudabatur: & ita nemorosis: ut non mō homines: sed fere se ibi occulere possent: erat ergo uallis: quæ collibus claudabatur: & p̄cipue cũ dicat paulo inferius: sic fabii uallem. **E**RAT campus: in agro. l. ueiẽtino. **C**OLLES: qui erant eminẽtiores cãpo. **C**LAU de bant ultima extremitate campi ipsius. **E**T silua apta occulere: ad hoc occulendũ celandũ. **M**ONTanas feras: feras quæ in mōtibus sunt quasi erãt potius loca ferarũ: q̄ hominum. **I**N Medio: erãt fabii astuefacti pecorum p̄ceda discursionibus parta: ex quo moniti ueientes **I**n campestri ualle pauca admodum pecora cum paucis custodibus dimiserunt: multitudine in insidiis inter nemorosos colles latitante. **R**ELinquunt: ueientes. **I**N MEdio: campo. **P**AUCOS homines: & rara armenta: pauca pecora & hoc ut fabios ad p̄dam prouocarent. **C**AET Era turba: cætera multitudo. **A**B Dita occulta abscondita. **L**A TET uirgultis: inter uirgulta hoc inter arbusia. **E**cce facit comparisonem fabiorum ad torrentem qui uel pluuiis uel niuibus liquefactis auctus egreditur ripas & uias & arua culta deuastat: ita fabii per uallem discurretes uallem ipsam omnem depopulant: non aliud quam id qd̄ uiderant ueiẽtes. **E**cce ue. tor. flu. qui ad tempus desiccatur. **A**VCTus undis pluuiialibus: hi enim proprie torrentes sunt: qui aqua pluua augentur. **A**VT auctus niue: ni x a viq; quod est ningo. **Q**VAE fluit uicta resoluta. **T**E pente zephyro: de aephyro paulo superius diximus. **T**EPente: quia cum in uere sit tepidior hyemalibus uetis: & niues liquefacit. **F**ER. tur. torrens ipse. **P**ER fata: per a'ua culta fata a sero seu fatum. **N**EC ut solebat ante. s. quam aueretur. **F**INit: terminat. **A**QVAS clausas margine extremitate. **R**IPARum: quia inter ripas aquam non cõtinet. **S**IC fabii implent uallem latis discursionibus: discursionibus: nam quia fusi per eam discurrebãt per omnem uallem discurrunt: **E**T Sternunt deiiciunt. **Q**VO Sudent: hostes. **I**N EC inest alter metus: quia nihil aliud metunt non enim sciebant se insidiis circũuentos. **Q**VO ruitis: **C**om miseratio est poetæ a periculo **F**abii imminenti. erant insidiæ dispositæ. iruebant tamen in hostes nescii ergo.

QVO ruitis generosa domus: Apostrophe miseratis poetæ tãtæ generositatis iteritû. **FR**AV de perit uir-
tus: Sententia color rhetoricus. aut certe hoc dicit fraude perit q apto Marte nõ poterat supari. **AD** Bellũ missos
abstulit una dies: Nõ cæsi sũt eadẽ die qua & in bello pfecti. Id. n. eẽt alienũ ab historia. Sed una die hoc ẽ idibus
Februariis Fabii cæsi sũt ad unũ oẽs. **V**T tũ Herculeæ supessent semina gẽtis Credibile est ipios cõsuluisse deos
Fabia gẽtẽ Herculeã dicit nõ pp fortitudinẽ sed qa ferũt Hercule cõcubuisse cũ Euãdri filia & ex ea natũ Fabiũ
autorẽ gẽtis Fabiæ Syllius: Cũ regia uirgo hospite uicta sacro Fabiũ de crimine læta pcreat: & magni cõmiscet

ANT.
FAN.

Fabii
herculei

Quo ruitis generosa dom? male creditis ho
Simplex nobilitas pfida tela caue: (sti
Fraude perit uirtus r i aptos undiq; campos
Profiliunt hostes: & latus omne tenent
Quid faciant pauci contra tot milia fortes:
Quidue qd i misero tẽpore restet habent
Sicut aper longis filuis latratibus actus
Fulmineo celeres dissipat ore canes:
Mox tamen ipse perit: sic nõ moriũtur inulti
Vulneraq; alterna dantq; feruntq; manu:
Vna dies fabios ad bellum miserat omnes
Ad bellum missos abstulit una dies:
Vt tamen herculeæ supessent semina gẽtis:
Credibile est ipsos consuluisse deos:
Nã puer impubis: & adhuc non utilis armis:

fabii
un dicti

PAV.
MAR.

iplos dolos ipsas insidias. **H**OStes undiq; ex oĩ pte. **P**R. Osiũt: porro aut lõge salũt saltãt. **I**N. **A**peritos cãpos:
circũ uallem oẽm isidias struxerant magno ab etruscis omnibus accersito præsidio. **E**T. **T**enent omne latus. ual
lis scilicet nam undiq; circũuenerant. **Q**VID fa. excusatio est fabiorum quia pauci a tot etruscorum militibus
circũuenti. **Q**VID faciant: quid uellent aut possent facere. **P**AUci: fabii. **F**ORTES etiam cum fortes sint
qd tũ facere possunt. **C**ONtra tot milia: & etruscor. i. q. d. nihil. **Q**VIDue: uel quid. **H**ABent quod restet i mi
sero tpe: in tẽpore miseræ pp cedẽ futurã & extraneo hoc est quid habent: quod in eo tpe consulere potuissent.
AVT quid habet quod restet: quod supersit nihil habent quia euadere nõ possunt: undiq; enim ab hoste præmõ
tur. **S**ICVT aper. Cõparatio fabiorũ ad aprum: quia canibus uexatus: & undiq; obsessus. & si moriturus est: ca
nes tũ ipsos dentibus lacerat: sic Fabii trucidati trucidabant hostes. **S**ICVT aper: græce α ποος aper dicit. alii
ab α ποος quod est spuma: quia spumam ori emittit dictũ putant. alii aper quasi a per: quia hirsutus setis. **S**ICUT
aper fulmineus: fulmineus quod ad dentium uim. **A**CTus uexatus. **L**ONGe filuis: per filuas. **L**ATratibus: canũ
i. **D**ISSipat: dissipat. **O**RE: rictu & dentibus. **C**ANes celeres: ueloces. **T**AMen mox: subsequenter. **I**PSE: aper. **P**E
RIT: quia & ipse opprimitur. **S**IC: fabii. **N**ON moriuntur inulti: sine ult: one quia etiam & ipsi dissipant ho
stes: **E**T Dant: hostibus. **E**T Ferunt: sustinent patiuntur: accipiunt ab hostibus. **V**VLnera alterna manu: quasi p
uices quia ipsi hostes: & hostes ipsos uulnerabant. **V**NA dies: Hac repetitione Paton mouet. una enim die fabii
omnes in bellum profecti sunt: & in una die omnes cæsi sunt. Romani. ut Dionysius inquit diem illam qua is ca
nis fuit nigram & infaustam ponunt: neq; seruiunt quicquid incipiunt fortunam illius diei abominantes. **V**NA
dies quæ fuit iduum feb. Miserat omnes fabios ad bellum. scieus. **V**NA dies perdidit missos ad bellum: quia i
die cæsi sunt. unde & Linius inquit. fabii cæsi ad unũ oẽs p̄sidũq; expugnatũ. ccc. uĩ piisse satis conuenit unũ pro
pe puberẽ ætatem relicũ stirpem genti fabiæ: dubiũq; rebus po. ro. sæpe domi belliq; maximum futurum auxi
liũ: & ideo sequit ut tũ herculeæ. **V**T tũ: Erat fabii. ut diximus Paulo superius e sanguine Herculeo. nam rediẽs
ex hispania Hercules ut superiore libro diximus: & ubi postea Roma: condita fuit hospitaretur. cũ Arcadica pu
ella concubuit: e qua natus est fabius a quo principium & originem sumpsit familia fabiorum ipsa etiam puel
la cum resciretur ab Hercule cognita custos cum potitiis & pinareis Herculei tẽpli facta est: prouisum est ergo
a diis ea clade: ut aliqs ex Herculeã domo supesset. **T**AMen credibile est: credi p̄t. **I**P. **S**os deos cõsuluisse: pui
disse ut supessent supstaret supuueret. **S**Emia Herculeæ gẽtis fabiæ familiæ: q ab Hercule traxit originẽ. **N**AM
pu. Diony. lõga disputatiõe pbare conat uerisimile nõ eẽ unũ tũ ex oĩ fabia gẽte supfuisse nec oẽs p̄ter unũ tũ
fabios cæsos fuisse. nã & qui apti in bellũ pfecti sunt sine cõiugibus & liberis oẽs eẽ nõ poterat: credẽdũ est er
go: & alios supfuisse. **S**ED de uno d̄r: qa hic cæteris uirtute clarior euasit: & ideo ab eo istauratã eẽ familiam fa
biorũ putarent. & fuit auus illius Quinti fabii Rutiliani qui primus maximus in ea familia appellatus est: cuius
Pli. meminit de uiris illustribus & Linius ut Plu. & Diony. & Valerius a quo descẽdit postea Quintus fabius: q
Hãnibalẽ tarditate & cõsilio frenauit cõsoluere ergo in hoc dii. **N**AM puer impubes: qui nondum ad puberem
ætate puenerat Puberes enim d̄r: qui iam gignere possunt. **E**T uon utilis adhuc annis: ætate: quia puer.

ANT.
FAN.

Veruco
sus fabius
Fabius
ouicula
Tres an
gues
in caelo
Coruus
anguis
& crater
oriuntur.
xvi. calen.
das mar.

Cur corui
sunt i apol
linis tutela
Crater
PAV.
MAR.

CVNVS de familia gēte relictus erat. Hic hoc i puberē aetate domi relictus fuerat ut diximus quāvis e tāta familia unū tm̄ supfuisse uix credibile uideat. **SC**ilicet ut posses olim ut maxime nasci: Olim hic futuri tps̄i habet significationē. & est apostrophe ad. **Q.** Fabiū maximū q̄ mora fregit Hānibalē. ut unus hō nobis cūctādo restituit rē. **Vir.** Tu maximus ille es unus q̄ nobis cunctatē restitues rē. **Syllius:** Tercētū domus hęc Fabios armauit in hostē **Limine** pgressos uno pulcherrima quoq; cūctādo **Fabius** supauit facta. **Hūc** a ueruca quā in labiis habuit uerucolum a mox clemētia ouiculā dictū accēpimus quāuis sint qui aliā afferāt rōnē. **Eūdē** obtrectatores cunctatorē dixerūt. cui tm̄ **Senatus Populusq; Ro.** iure coronē gramineā dedit qd̄ urbē Romā obfidione hostiū liberasset. **CON**tinuata loco tria sidera: **Tres** angues in caelo sunt ut ait **Ser.** **Vn°** q̄ ē i septētrione. **Alius** serpēta rii q̄ a græcis οφιoux̄ dicūt. **Tertius** australis in quo sūt coruus & crater q̄ ut autor ait hoc loco. **xvi. calendas Martias** oriē uespi. **Cæteg; Columella** cratera tm̄ oriri scribit hoc tpe & **Iginus** autor ē eūdē anguē quē hydrā dicūt triū signorū zodiaci hoc ē **Cācri Leonis & Virgini** lōgitudinē occupare cū q̄bus oriē. nā ex ortu **Aquarii & pisciū** in occasum fert ut occidit obliqua cū surgit **Aquarius** urna **Et nitidi pisces primū tenuistis olympū.** **Hęc** hydra cū coruo & cratere. **xli. stellis cōstare** dicitur cuius sitū qui a nobis omittit cōsulētibus ut dixim⁹ breuitati apud **Iginū** lector iueniet. **Hic** ortus de quo nunc agimus & uespinus & chronicus appellat qui fit in ipso solis occasu siue ipsius noctis initio. **IMEA** dixit auis: **Corui** eū futura p̄dicere putētur **Apollinis** numini dicantur sunt. **Oui.** alibi. **Sed** ales sensu. **adulteriū** p̄laxerit. **Eorū** pessima significatio est ut inq̄t **Ply.** cōglutiūt uocē uelut strāgulat: q̄ ut idē scribit cū medie hospites occisi sūt oēs e **Pelopōneso & Attica** regiōe uolauerūt. **Cur** autē i **Apollinis** tutela sint s̄m fabulā **Lactancius** grāmaticus docet. ubi interpretatur illud **Statii** in. **iii. thebaïdos** **Non** comes obscurus tripodū **Inauratū** cratera: **Particula** in auge hoc loco ut si dixeris impotens regno. **Dicitur** crater a **cirnao** idest misceo.

CVNVS solus erat relictus de gēte fabia: occiderat. n. cæteri: & un⁹ solus supfuit. **SC**ilicet ut. **Ab** hoc igit q̄ tm̄ ex ea cede supfuit p̄genit⁹ ē. **Q.** **Fabius:** q̄ **Hānibalē** tarditate frenauit **Scilicet** ut posses tu olim: i futuz. **TV** maxime tu **Quinte** fabi maxie: & supius dixim⁹: **Illā** domus meritis maxima dicta fuit. **CVI** foret: in futuz eēt. **Restitūda** res: romana. **f. Cūctādo:** retardādo: nā retardatiōe pugnæ frenabat **Hānibalis** ipetū & enni⁹ deus hoc un⁹ hō nobis cūctādo restituit rē: & **Virg.** **Vnus** q̄ nobis cūctādo restituit rē. **CON**tinua: nocte post idus februiarias hoc ē. **xvi. calē. mar.** **coruus:** **Anguis.** & crater oriūt: q̄ cur caelo sint locati eādē fere cā: quā poeta **Hig.** refert **coruus** tutela **Apollinis** usus eo sacrificāte: missus aquā purā petītū uidit ficū arbores imaturaz: expectās ut mature scerēt i arbore cōsedit: **Post** maturitatē plurib; cōsis: expectās **Apollo** coruū cū cratere uolātē uidit: **coactus** tm̄ ē mora corui alia aq̄ uti p̄ quo amisso hac eū ignominia affecit: ut donec ficus maturerit bibere nō possit: ita q̄ illis diea⁹ guttur hēat p̄tū: q̄ cū uellet sitū corui significare iter sidera collocauit cratera: & supposuit hydrā q̄ coruū sitietē moraret ipsa uero hydra triū signoz; lōgitudinē occupās cācri: **leōis:** uirginis iter egnociale: & hēmalē circulū collocat. oriūt hęc hydra: coruus: crater sole occidētē i extrema pte **Agrii.** uerūt **Ply.** ondit. **Italiae** milus oriē. **xiii. cal. martias.** **TRIA** ergo sidera: tres cōstellatiōes. **Cōtinuata:** sūt. **f. LO**Co: in eodē loco: & ob id cōtinuata: q̄a occupāt spaciū cācri leonis: & uirginis: aut cōtinuata q̄a simul sociata sunt. **COR**uus. & anguis: hydra. **Et** crater medius latet inter utrūq; inter coruū & anguē: latet dixit quia est obscurioz; stellaz. **CR**Ater: gen⁹ est poculi & græce κρατήρ per h̄ iō habet illud e lōgū apud n̄os. **ILLA:** sidera. **f. coruus:** anguis: crater. **LA**Tent idibus: quia tunc nō oriūtur cosmice hoc est q̄n sol occidit sed. **OR**iuntur: oriri incipiunt. **NOCTE** sequēti: nocte post idus. **Q**VAE: sidera. **TRIA** canā tibi cur sint tam sociata: ita iuncta & cōtinuata **FOR**te. nūc ipsam fabellā explicat. nec in ea uelle longius imorari pollicet. erat phœbus ioui sacrificaturus p̄ sacrificiū usu coruū iussit aquā e uiuis fontibus afferre. **FOR**te casu. **PH**œbus parabat sacrū solēne q̄st solēne sacrificiū. **IO**ui: in honorē Iouis illud solēne d̄ q̄ semel solū i āno fit: & si interdū cōfundit. **F**ABula n̄a nō faciet lōgas moras: q̄a in recēfenda fabula diuti⁹ nō imorabor. hēmus fabulā. **Argumētū** & historiā: q̄ sic **Cicero** diffiniuit. **fabula** ē: quæ neq; res ueras nec uerisimiles cōtinet: ut hęc: q̄ tragœdiis tradita sunt. **AR** Gumētū ē ficta res: q̄ tm̄ fieri potuit: uel ut argumēta comediaz. **Historia** est res gesta: **Sed** ab aetatis n̄æ memoria remota. **SAC**rificaturus: phœb⁹. **DL**XIT auia mea: o corue: coruus. n. ē sub **Apollinis** tutela: q̄ prius albus erat. **At** niger factus ē **reuelato** adulterio corinidis puellæ a phœbo amate: de q̄ natus est **æsculapī**: ut in. **ii. meta. l. V** Ade: & neq; ne aliquid. **M**oref: detineat i mora. **PIA** sacra: religiosa sacrificia: uel pia: q̄a filii ad patrē. **ET** affer aquā tenuē: purā: & liquidā. **E** uiuis fontibus: e scaturiētī fōte. **COR**uus: **Obtēpatur** phœbo coruus accepit craterē deauratū: & uocale octepit. **COR**uus græ. κοραξ d̄. **TOLL**it: p̄ attollit. **CR**Atera inauratū deauratū nō. n. erāt aureū: sed deauratū. aureū est ex toto auratū ex pte inaurata at erāt pocula: quib; sacrificabaf. **PE**disbus recuruis: q̄st unguibus reflexis. **ET** Altus: sublimis. **PER**uolat aerium iter: q̄st uolat p̄ aerē. **Iter.** n. ab eundo d̄ & ē trāslatio ab incessu pedū. **ST**Abat ficus

arbor ipsa. ST Abat: pminebat: nā stare pminere ē iterdū. DENsissima pomis q̄si habēs poma spissa. ADHVC
du immaturis: & iō dura erāt ipsa poma. CORuus tē. eā: eius poma eā ficum. NON erat apta le. ad colligēduz:
ga imatura. PELlecto: auiditate ficos edēdi: imemor: fact⁹ ē iullog: phœbi: expectauitq; dōec fici maturescerēt.

Im memor imperii sedisse sub arbore fertur
Dum fierent tarda dulcia poma mor a:
Iāq; satur nigris longū rapit unguibus hydꝛ
Ad dominum rediit fictaq; uerba refert:
Hic mihi causa moræ uiuag; obfessor aquag;
Hic tenuit fontes officiumq; meum:
Addis ait culpæ mēdatia phœbus & audes
Fatidicum uerbis fallere uelle deum:
At tibi dum lactens hærebit in arbore ficus
De nullo gelidæ fonte bibantur aquæ:
Dixit: & antiqui monumenta perennia facti
Anguis auis crater: sidera iuncta micant:
Tertia post idus nudos aurora lupercos

IMMEMOR impiū: Oblitus q; Apollo impasset ut
aquā afferret. LONGū rapit unguib⁹ hydrū Bñ hydruz
cum meminert aquag; a qbus hydru nomen accēpit.
DVM lactēs herebit i arbore ficus. Egrefcūt Corui au
tore Ply. sexagenis dieb⁹ siti maxime anteq; fici coquāf
autūno. Cū his & anseres ut idē scribit ab æstate i autū
nū morbo cōfictari dñr Nō placet & ficū p morbo ut
Priscianus docet flecti secūdū q̄rtā declinationē & qd id
nō memini me legisse & q; a fico ficosus deducit: ut fico
sa est uxor ficosus & ipse maritus. non ficuosus a ficu ut
ab actu actuosus a fructu fructuosus a quæstu q̄stuosus.

ANT.
FAN.

TERtia post idus nudos aurora lupcos Aspicit. xv. calē
das Martias in honorē panos lupcalia celebrant q̄ mul
ti scriptores tradiderūt antiqs tēporibus fuisse pastorū
similia lyceis arcadū. Vidētur at̄ instituta expiatiōis grā
ut inq; Plu. in Romulo cū celebrētur hoc mēse quē ex
piatiuū iterptant & eoz diē cōstet februatā ueteres ap
pellasse in q̄ nudi iuuenes lyceū Pana uenerātes p̄lusum
ac lasciuā currebāt: qbus mulieres palmas caprinag; pel
liū scuticis cædēdas p̄bebāt p̄sum hñtes ea uerba p̄

Lupcalia
xi. calēdas
martias

gnātib⁹ pariēdi sterilibus at̄ cōcipiēdi facultatē afferre. Vñ illud ē iuue. Nec pdest agili palmas p̄bere lupco. Lu
pcalioz originē nōnulli Romulo ac Remo tribuūt q ut Vale. Maximus scribit solēnitatis hui⁹ morē tūc i choa
rū cū læticia exultātes qd̄ eis auus Numitor rex albanoz eo loco ubi educati fuerāt urbē cōdere pmiserat: factō
sacrificio cæsūq; capris epuloz hilaritate & uino largiore. p̄uēcti diuisa pastoralī turba icincti pellib⁹ imolatag;
hostiag; obuios iocātes petiere. Scripsit & idē fere Bucas qd̄ quē fabulari Plut: existimat. Ait. n. iterēpto Amu
lio Romulū ad eū locū cū læticia cucurrisse i quo ifantib⁹ lupa māmā sūmiserat memoriaq; illi⁹ curius lupcalio
rū celebritate referri: S; uulgarior fama tenet Euadræ hoc solēne ex arcadia in italiā attulisse qd̄ Plu. Livi. & ple
riq; alii scribūt: cui Faun⁹ (teste iustio) & agros & mōtē quē ille postea palatinū appellauit benigne d̄ assignasse
i cui⁹ radicib⁹ tēplū Lyceo quē græci Pana Romāi luptū appellāt cōstituit. cui⁹ dei simulachrū nudū capria pel
le amictū erat: quo hitu Romæ (ut idē autor ait) lupcali sic currebat. In his moris fuit ut capræ iugularēf susterēf
q; ibi duo adolefcētes quoz frōtes Alii cultro sanguie p̄fuso tigerēt: Alii statī lanā lacte madētē admouētēs abster
gerēt ea lege ut absterfos adolefcētes ridere oporteret q deide icisis i corrigias caprag; pellib⁹ discurretes obuios
uerberabāt: q; rege cās q̄cūq; afferri p̄nt Plu. docet in Romulo: Propriū ac suū p̄terea ei⁹ celebritatis fuit ut lup
ci canē imolarēt uel expiatiōis grā q; Græci ad expiādū canes adhibere soliti sūt: uel ad lupæ gratiā q̄ Romulū ac
Remū nutrisse d̄: cui nō imerito iugulabat aīal lupis inimicū: uel qā Pani sacrificiū fuit cui pp̄ greges amic⁹ est ca
nis. Ab ea lupa nōnulli lupcalib⁹ nomē iditū uolūt. Vñ lupci idē cursū icipiebāt ubi Romulū expositū ferū iueniū
tur tñ ut ait Quinti. q lupcalia tres ptes of̄onis eē cōtēdāt q̄si luere p̄ caprū: q̄ alii inde noiata existimāt q; in uoca
tione panos lupia stabulis arcerētur: quē deū inde lyceū dcm arbitrātur lycos. n. græce d̄ lupus quāuis scripserit
Varro ut diuus Augustinus refert Arcades quosdā in lupos fuisse cōuersos: quoz q hūanas carnes nō degustaue
rāt decimo āno in pristinū statū reuerf̄ sunt e qbus idē Varro unius nomē exp̄ssit q degustato sacrificio qd̄ deo
suo Lyceo Arcades faciebāt d̄ mutatus in lupū & post nouē annos figuræ pp̄riæ restitutus. Vñ Panē Lyceum
dictum idē autor existimat: cui placet quoq; lupcalia dicta eē q; in lupcali lupci sacra facerēt. Est. n. lupcal teste Ser
uio spelunca sub mōte palatino in q̄ de capro luebat. i. sacrificabat uñ & lupcal dictum nōnulli putāt. alii q; lupa
illic Remum Romulumq; nutrierit alii locum eē Lyceo. i. Pani sacratum uolunt cui ēt mons Lyceus in Arcadia
cōsecratus est in quo Lycæi iouis tēplum fuit teæibus Plinio & Strabōe. Lupcale sacrum Augustus panlatim abo
litum restituit suscepto pōtificatu maximo ut ait Suetonius uetuitq; lupcalibus currere imberbes: Hæ feræ pu
blicæ ac statiuæ sunt teste Macrobio ut agonalia carmētaliq;. Sane Médesū in ægypto Pana colunt ore hircino
& cruribus ut Herodotus scribit quē deum e Vesta & Cælo natum Euemerus tradit quod nō placet: eius uxor
Aege fuit ex qua iuppiter dicit̄ filium suscepisse per qd̄ æges & panos filius putaref ægipan appellatus est.

Luperca
liorum
origo.

lycos

lupcal

PAV.
MAR.

IMMEMOR impiū: illi⁹. f. q; phœb⁹ ipauerat hoc. f. ut aquā ferret. FERē d̄. SEDisse sub arbore: dū donec: uel
ulq; quo. POMA fierēt dulcia: matura. Tarda mora: lōga expectatione: & hic natū ē puerbiū de his q tardius re
uertūt misim⁹ coruū. IAMq; satur: postea q̄ maturuere ficus ad saturitatē de his comedit coru⁹ rediitq; ad phœ
bū frēs hydrū: quē rātæ recordatiōis cāz fuisse arguit. Nā & fōtes obseruabat. & offm̄ ei⁹ ipediēbat. IAMq; cor
tus ipē. SATur: comēsis ficub⁹. RAPit lōgū hydrū: lōgum anguem. NIGRis unguib⁹: hydrū dicimus serpetem
q in aqs degit. REDit ad dñm: ad phœbum. Et refert ficta uerba: falsa: & cōposita uerba. HIC: anguis. f. OBSe
flos aquarū uiu arū. quasi uiui fontis: ut paulo ante uiuis fontibus. FVIT mihi cā moræ: retardationis. HIC an
guis. TENuit fontes: occupauit aqs. ET Officiū meuz: quod ex meo officio fieri debebat: hic impediuit. offm̄
est congruus uniuscuiusq; actus. Addis: excusauerat se coruus hoc mendatio: quod cognitum est a phœbo: nam
ni hil eū latere poterat. qui nō mō p̄sentia uidebat: sed futurā oīa præsciebat. ideo in coruū inuehit. AIT dixit

PHœbus tu ad. cul. crimini & noxæ tuæ. MENDACIA. q. d. nō satis. s. te deliquisse nisi etiam mendatio te excuses. ET AVDES: hoc ad corui temeritatem. AVDES uelle fal. decipere. VERbis fictis: & falsis. FAT idicū deū: fata p̄dicētē. & est argumētū a maioribus: qui futura p̄dicunt: nō abs te pōt decipi de p̄senti: cū oīa uideat. HAC phœbus coruū ignominia affecit ut dū essent in arbore ficus haberet guttur prouiluz: quo aqua nō ebiberet. AT aquæ gelidæ bibēt tibi. a te. DE nullo fonte: de nulla aquarum scaturigine. DVM ficus lactēs: habes lacteū succum: & tunc est immatura. HAEREBIT: pendebit. IN Arbore: in ficu. DIXIT & an. phœbus in perpetuam rei memoriam anguem: coruum cratera cœlo figurauit. DIXIT: phœbus scilicet superiora uerba. ET ANguis auis: coruus. CRATER: poculū per appositionem. SIDERA iūcta: sociata & cōtinuata. MICant: splendēt. Monumenta perennia: quasi in perpetuam memoriam. FACTI antiqui: huius antiquæ rei. MONumētā: monumētū: ut ueteres iuricōsulti diffiniunt est q̄ gr̄a seruandæ memoriæ existit: & alias monumētū generalis res. In posterum memoriæ cā prodita: quæ si corpus uel reliquæ iferūtur fiet sepulchrū. Si uero nil uerū inferat erit monumētū memoriæ cā factum qd̄ gr̄aci appellant est enī μνημείον monumētū & memoriale μνημόειον memoria facio: μνημῆ & πυνθόειον memoria πυνθόειον memor. TERTIA. xv. cal. ē. mar: sūt in honorē fauni lupcalia: q̄ quis a Romulo sint: q̄ dicāt iſtituta fuisse: ut iſerius (uo loco dicemus. tñ in latio ab Euādrio originē habuere: nā q̄ sub eo erāt: arcades icolæ: ubi palatinū cōdidere firmati admonēte eos carmēti: ut Dio inquit: lyceo pani tēplū cōstruxere. est. nā p̄ arcades pan uetustissimus: plurimūq; i honore hitus: hæc ille. & Liui inqt: ferūt euādrium solēne allatū ex arcadia iſtituisse: ut nudi iuuenes lyceū pana uenerātes: p luxū atq; lasciuia curreret: quē romāi deinde uocauerūt Inuū: & reliqua. Testis est etiā Eustathius Euādriū pani tēplū dedicaſſe. & Trogus dixit Euādriū sub pallatio tēplū: lyceo quē gr̄aci pana: romani lupcū uocant cōstituisse. Pana: Faunū: Inuū eūdē et cōstat. de quo plura superiore libro diximus. Sed quæ supererāt hoc in loco explicātur. Arcades os siluarū dñm eū appellāt: habet cornua: barbāq; plixā caprinos pedes: uirgā & fistulā gerēs: cuius amor & delitiæ echo creditur nullus osculis obnoxia. At sub ac figura Macro. solē intelligi debere disputauit Probus uero sub huius noīe iouē: hoc ē mūdū ipm colū. differuit p̄cipue cū Pan apud gr̄acos omen significat: q̄si uniuersam naturā cōprehēdēs. Sed honoratus Inuū Pana eē dixit: ab ineūdo passim cū aialibus. Nec deest qui dicat Faunū primū fuisse: qui siluestris hoies in ciuicos cultus deduxerit: tēpla fecerit q̄ ab eo sana appellari Probus inqt. Sed si de ipso pane intelligimus. nō asseritur. nā qui siluestris est in ciuicos cultus alios deducere nō potuit. Sed hoc ut superius diximus: Saturno & Iano ascribit. In panis ergo honorē hac die cōstituta sunt lycea ludicra: q̄ a nostris lupcalia dicta sunt. fiebat autē a nudis lupcis: tēcti tñ erāt. ut testis est ipse Trogus. caprina pelle. nā quo habitu simulachrum ipsius dei figurabatur eo habitu sua facta fiebāt. Sed uariæ de hoc causæ referūtur: quas inferius explicabimus: inquit ergo. TERTIA aurora: hoc est tertia dies. POST idus: & erit. xv. die mensis february: hoc est. yv. calen. martias.

ANT.
FAN.
Faunus
Inuus
Pan

Pholoe

Stymphalus
mons
Stymphalis
lacus
Ladon
Nonacria

PAV.
MAR.

CAFVNI sacra bicornis erūt: Faunus a fando nomen accepit ut supra diximus: uñ ab Floratio dñ uiroge mercurialium custos qm̄ a Mercurio sermo manauit. Idē & inuus dñ & Pan hoc est totius nature de⁹ ut Panos uocabulum oñdit. diciturq; hēre cornua in radiatorum solis & cornuū lunæ similitudinē. Est enim Pan uniuersæ substantiæ materia is dñator. Quare Arcades eū appellabant habetq; barbā prolixā uirgā fistulā & caprinos pedes quarū rerum si gnificationem Macrobius tradit. PHOLOE: Mons Arcadiæ ubi p̄ter cyllene; ut diximus autore Strabone in signiores mōtes sūt Pholoe Lycæus Menalus ac Parthenus. TESTES stymphalidas uñ: Est in arcadia mons stymphal⁹ & lacus Stymphalis a quo aues Stymphalidas dictas & ab Hercule sagittis ac tympanis fugatas poetæ finxerūt: quis Lactati⁹ gr̄amaticus scribat occisas eas ab Hercule nō sagittis sed æris sonitu. Alii sublatas dicūt & timnitu tabulæ æreæ & sagittis cū in hūc locū cōuenissent & toti⁹ regiōis fruct⁹ popularētur. E; stymphalide lacu Erasim⁹ fluui⁹ erūpit ut autor ē Stra. cur⁹ ripis Stymphalū oppidū oli icūbebat. qd̄ abest a lacu stadiis. l. QVIQ; & c. Ladon fluui⁹ eiusdē regiōis ē: ut Arcades hūc ladonq; rapax & menalus igēs rite colūt. Huic & Erasimo contrariū qdā euenit: Ladonis enim fluēta occluso quōdā fonte detēta sunt erasimus uero exitū aliquādo nō habuit. Nemoris iuga nonacrini: Nonacria teste Lactatio gr̄amatico nomē est loci uel agri arcadiæ. nā quod quidā Nonacriam dici uolunt Arcadiā a nouē mōrium summitatibus nō placet. Eius mon nonacris est autore Plinio.

ASPICIT nudos luper. Fauni sacerdotēs: qui lupercalia sacra faciebāt in lupercali: ut Var. inquit: Locum enī; ubi sacra hæc fiebāt: a romanis lupercal a gr̄acis lyceū: quod idē fere sonat. nā & lycos luper est: licet posset hoc deduci a lyceo arcadiæ monte. Sed de lupercali inferius differemus. ET ERunt sacra: sacrificia & festa. Fauni bicornis: nam cum cornibus figuratur. DICite o pierides. in referenda hogē sacroq; origine: musarū; implorat numina. DICite o plerides. pierides post Pieri filias deuictas. quarū concertatio in meta. refertur cognominatas fuisse musas multi asserunt. Pompeius tamen a pierio monte pierides dictas musas dixit. DIGite quæ sit origo sacrorum lupercalium scilicet. ET VNde: a quo loco. PETIta attigerit domos latias: duo petit unde habuerint initium: & unde in italiā uenerint. PANA: exponit nunc Pana fuisse uetustissimum Arcadiæ numen: præsidemq; pecorum: quod loca ipsa arcadica testantur: quæ ille frequentabat: & in quibus colebatur. ARCADES ueteres: uetustissima enim gens est arcadica: ut superiore libro diximus dictiq; sunt: ut aliī ab arcade Calistus: ut Eustathius. Themisthus ex ioue filio. FERuntur: dicuntur. COLuisse pana: pro panē deū pecoris: deum armē

Aspicit & fauni sacra bicornis erunt;
Dicite pierides sacrorum quæ sit origo
Attigerit latias unde petita domos
Pana deum ueteres pecudis coluisse feruntur
Arcades arcadiis plurimus ille iugis;
Testis erat pholoe testes stymphalides un⁹
Quiq; citis ladon in mare currit aquis: dæ
Cinctaq; pinetis nemoris iuga nonacrini:

ti: hoc ē qđ Honorātus inquit qđ eat passim cū aialibus. **ILLE** pan. **ERAT** plurimū: quia pluris & magni numinis: & religiōis. **IN** iugis arcadiis: in mōtib⁹ arcadiæ. Na mōs in tria diuidit: radices: latera & iuga. Mōtes in arcadia: qđ a Ply referūtur: pholœ cū oppido: Itē Cyllene: lycens in quo lycei iouis delubrū Menalus: Arthemisus: Partheni⁹: Lāphe⁹ Nonacris. Est et⁹ & Erymāthus: in his ergo mōtib⁹ celebris erat panis religio. Erat testis: qđ si in arcadia coleret. **PAN** pholœ: pholœ ut Stra. inqt: mōs est arcadiæ olympiæ p̄xima iminēs. Testes erūt unde stymphalides: est enī lacus stymphalius i archadia. & i ei⁹ ripis erat Stymphalū oppidū: sed eruptiōe facta ipsius lacus: & desiccatiōe. a lacu abest Stymphalia urbs: ut testat Strabo: suo tēpore quinquaginta stadiis & testis erit **LADON**: qui cūrit i mare citis: hoc est cōmotis & rapidis ags. est enim Ladon arcadiæ fluius: qđ cū prius exitus nō hēret: paludē faciebat. postea terremotu aluē inuenit. Et erūt testes. **IVGA**: sūmitates mōtiū. **NEMORIS** nonacrini. Nonacrim esse arcadiæ mōtē diximus. & Higinus ubi multa de Calistis fabula retulit: ait qđ res i nonacri mōte arcadiæ gesta demonstrat. **SED** multi dicūt a nouē eminētiorib⁹ mōtib⁹ Nonacriā dictā eē Arcadiā ut Trinacriā Sicilia. S; hic memoria nonacrini, p̄ nō acri mōte nemoroso dicit. **CINCTA** pinetis: qđ plena sūt pinu.

Altaq; trezœne, parrasiq; niues:
Pan erat armentū, pan illic numen aquarum:
Munus ob incolumes ille ferebat oues:
Transtulit Euander siluestria numina secum
Hic ubi nunc urbs est tūc locus urbis erat:
Inde deū colimus, deuectaq; sacra pelagis
Flamen ad hęc prisco more dialis erat:
Cur igitur currāt & cur sic currere mos est
Nuda ferant posita corpora ueste rogas:
Iste deus uelox discurrere gaudet in altis
Montibus, & subitas concipit ille fugas

CALTA qđ trezœne: Hęc ciuitas a Ply quoq; Trezœne dē li. iiii. nat. hist. a Etrabōe ut a plerisq; aliis trezœne illud triū est hoc duarū syllabarū nomē. Ouidi⁹ alibi Hic tecū trezœna colā pittheia regna. Est autē trezœne urbs p̄pe isthmō: quā qđā distare a mari lex milibus passuū tradiderūt cu; Strabo. xv. tm̄ stadiis scribat. Et hic dicta existimat a Trezœne pelopis filio qui cum fratre Pittheo ex Pisea terra commigrās illic regnauit quo mortuo regnū obtinuit Pittheus. idē geographus trezœna urbē fuisse isigne dicit appellatāq; olim Posidoniā quod Posidoni. i. neptuno sacra fuerit. Vñ ait Plu. in thesaurō: Neptuū enī trezœni sūma religiōe colūt & ei⁹ dei tutelæ eoz; ciuitas dicata ē cui & fructuū primitias deligūt & isigne i numo tridētē icifum habēt. Legimus & apud Ouidiū alibi: Hic raptā trezœne celeri uirtute recēpiti Ergo qđ pauci aduerterūt in nominatiuo casu & trezœne & trezœne dē & trezœne. Hęc urbem sūt qđ Arcadiæ tribuūt sūt & qđ Atticæ qđ miramur ē enim iter isthmū &

ANT.
FAN.
Trezœne

scylleū testib⁹ Pōponio & Ply. quoq; ille trezœnios inquit eē illustres fide societatis Atticæ hic uero eam urbem Achaia tribuit: cui⁹ potui quē mētū uocat parua iminet insula ut autor est Strabo quā Calauriā dicūt. **FLA** mē dialia: Sacerdos iouis. qđ iō dicit qđ in Lyceo mōte Arcadiæ Lycei iouis tēplū fuisse memoriæ traditū ē: & sūt qđ pana iouē eē uoluerūt. **CVR** igitur currāt: Lupci nudi currebāt uelut nuditatē panos imitarētur uel ut referret uelustissimoz; Arcadū morē uel ut testaretur rē quōdā a nudis p̄sere gestā. nā cū in honorē panos lupcalioz; solēntas celebraret: Romanoz; pecora (ut inqt Ser.) subito a latronib⁹ rapta sūt illi p̄iectis uestib⁹ p̄cuti sūt latrōes qđ oppsis ac receptis cōsuetudo pmāsit ut nudi lupcalia celebrarēt. Scripsit & idē fere. C. Acili⁹ teste Plu. qđ ait ea pecora fuisse rōuli ac pactis Faūo uotis nudos ad p̄uestigādū excurrisse ne sudor eos ipediret retardaretq; **UET** Alta trozene trozon & trezœne idē est urbs arcadiæ apud sinū hermonicū cū ameno sedēs & eminenti i colle in quo sæpe feliciori tpe ludebāt carmīa. Et niues parrasiæ. parrasiā supius arcadiā dictā fuisse diximus & erat et⁹ parrasia urbs. **SED** hic parrasiæ niues: quasi niuosi oēs Arcadiæ mōtes. **PAN** erat: In arcadia pan pecorū & aquarū deus erat. & pro ouīū incolumitatē panī munera offerebāt. **PAN** erat illic: in arcadia numē. **ARMEN** ti. deus pecorū: quia illoz; custodiæ: & tutelæ præerat. Nā ea tuebat. **ERAT** pan illic numen aquarum etiam & aquarū deus. **ILLE**: pan. **FEREBAT** munus: quia sibi munera offerebantur. **OB** Oues incolumes: quas ab omni morbo tuebat. **TRAN**stulit: itā retulit unde sacra habuerint originem hoc ab arcadibus qui in arcadia plurimū colebat. Nūc refert unde in italiā uenerint: Illa inquit ex arcadia in italiā in locis ubi cōdita est roma: Euāder trās uexit Euander de hoc superius diximus. **Trā**stulit secū numina siluestria: quasi panis sacra: qui dominus est siluarū: ut diximus. Hūc in italiā. **VBI** nūc est urbs: roma. f. **TVNC**: euandro adueniēte. **ERAT** locus urbis nondū erat condita: sed ibi condi debebat: quæ esset futura orbis domina. **INDE** ab illa: trāslatione euādri. **COL**imus nos: scilicet latini. **DEVM** panas scilicet: **ET** sacra deuecta pelagis scilicet. translata in latium ab arcadibus. nam ut superius diximus: Eustathius arcadiā inquit aliquando appellatam fuisse pelagiam: aliquando lycaoniam: aliquando gigantida: aliquando parasiā. **FLA**men dialis. hoc est iouis sacerdos. **ERAT** prisco more: ueteri cōsuetudine. **AO** Hęc sacra scilicet perficienda. **FLA**men. Varro inquit flamines quod in latio capite uelato erāt semper: ac caput cinctum habebant filo: flamines dicti. **HORUM** singuli cognomina habent ab eo deo cui sacra faciunt: **SED** partim sunt aperta: partim obscura aperta. ut Martialis. uulcanalis: obscura dialis: & furialis. cum dialis a ioue sit & reliqua. **CVR** igitur: In his Fauni sacris nudi iuuenes currebant. Causas quærit ergo cur currāt. & cur nudi: & ipse causam explicat quod discurrens sua uelocitate deus discurrentes etiam optat: & sine uestibus nam uestes cursum impediunt. **PRAE**TERea: & ante quam essent homines in ciuilem cultum redacti uelut si uestres feræ debebant: præcipue sine lanarum usu. ergo cum hoc sacrum ab arcadibus emanarit quæ gens uetustissima est in uetustatis monumentum ueterum etiam mors referuntur. **CVR** igitur currant sacra ipsa celebrantes. **ET** **CVR** est mos: consuetudo. **CVR** RERE & ro. uertit uerba in quemcunq; interrogantem. **ROGA** S: interrogas. **CVR** corpora sunt nuda posita ueste: cur denudātur posito uelamine: **IPSE** deus pan.

Luperci
nudi

PAV.
MAR.

VELOX: celer. & Horatius in odis: Velox amcenū saepe lucretiē Mutat liceo Faunus. GAVdet discurrere in al
tis mōtibus: quasi modo hac modo illac per altos mōtes currere. ET ipse cōcipit subitas fugas: & repētinus & ce
leres cursus concipit animo & exercet corpore. IPSE deus causa cur nudos ministros optet quia & ipse nudus:

ANT.
FAN.

IPSE deus uelox: Pan siue Faun^o q̄ fingit siluagē dñs
& cū sit caprinis pedibus ea dñ eē uelocitate q̄ satyri. IP
SE de^o nud^o: Nō erat hui^o dei simulachrū oī ex pte nu
dū: sed tectū ut dixim^o pelle capria: q̄ dicebat deū arcadie
ubi oli Arcades uetustissimi similit^o feris uitā egerūt. LV
NA gēs prior illa fuit: dixim^o supra cur Arcades p̄seli
niac nobiles p̄dicēt. NECTAR erat: Nectaris loco: hoc ē ui
ni suauissimi. Accepim^o. n. uinū iterdū uocabulo necta
ris quāuis sit deoz: latex ut poetæ fabulāf: ut Nectar &
ābrosiā latices epulasq; deoz. Vinū aq̄ misceri Staphy
lus iuenit autore Ply. LANA: Hāc lydi primi credūt (or
dib^o) ifecisse: SVB ioue durabāt: Cū nōdū eēt domorū
ufus q̄s primi Euryalus & Hypbi^o fr̄es Athenis cōstitue
rūt. Ante. n. specus erāt p̄ domib^o. De his & aliag; reg; in
uētorib^o lege Pli. li. vii. nat. hist. Sub ioue at ē sub aere sub
dio. Horatius: Manet sub ioue frigidus uenator. durabāt
uero absolute dictū est ut durare atq; expectare cicadas.
ANTIq; testificāt opes. Quia satis diues ē q̄ cōtētus
paucō nulla re indiget. Priscā ergo simplicitatem ac nu
ditatem opes uocat.

Nectar.

PAV.
MAR.

IPSE de^o nudus: amicit^o tñ ut alii pelle capria: ut alii
pelle Inuli. Inul^o appellat ceruus puus i primis mēsisb^o.
IUBet ire: currere. MINISTROS nudos: i sacris ip̄is. NEC
uestis erat: satis cōmoda ad cursus: nā eēt pot^o ipedimē
to quā expeditiōi. ANTe io. nūc aggredit^o siluestre ipsū
uetustatis cultū. Sed cū uetustissima oīum eēt gēs Arca
dica q̄ pana colebat in panis sacris uetustatis cult^o refer
tur. De uetustate Arcadie diximus supiore libro. De q̄ ē & Stra. inqt Arcadica gēs grēcā nationē uetustate
p̄stare credūt Azanes atq; pasii & ceteri gn̄is eiusdē. Ergo arcades ferūt hūisse terras habitasse. ANTe io. ge. an
quā ippiter gigneret: hoc ē antequā dii eēnt. ET Illa gēs fuit prior luna: & sup gētis antiq̄tate ποσειδωνος ē ληνοί. i.
an lunares dicti sunt. VIXA: illog; s. Arcadū uetustissimoz. SIMILIS erat. s. feris i. ferinae uitae: Nā uelut feræ de
gebāt. AGItata. frequētata: seu exercitata. PER nullos usus: p̄ nullā cōsuetudinē. aut cōseruationē. SEV nullā in
dustrā erat uulgu^o adhuc ad ea tēpora. FXPers artis: sine ulla arte. ET rude: impolitū: informatū: nā neq; a se ha
bebāt neq; ab aliis acceperāt ciuiliore cultū. nullū adhuc illis fuerat cū ceteris hoib^o cōmertū. NORāt: illi. s. FRō
des p̄ domib^o q̄ nō fabricabāt moenia: sed nemora icolebāt: iō frōdes dixit q̄si frōdosas arbores. ET notāt her
bas p̄ frugib^o: nō erat illis usus frugū: sed illaz loco herbas edebāt: neq; usus uini. & iō. Nectar: hoc ē potio sed p̄
prie nectar deoz: potio est. ERat aq; hausta epota. aut hausta e fonte. DVAbus pal. q̄ poculoz: adhuc usus non
erat. Sed manus poculoz: offm̄ explebāt domū cōstituerūt primi Curialus & Hipbius fr̄es athenis antea spec^o
erāt p̄ domib^o: Gellio Toxi^o coeli filius lutei edificii inuētor placet exēplo sūpto ab hyrūdīnū nidis: ut superius
quoq; diximus. Diodorus structurā domus Vestae assignat: NVLLus: nō erat usus aratri nō agricolationis. NVL
lus taurus: nullus bos. Anhelabat sub adunc^o uomere. q̄ nō domabat: nec ad aratrū cogebāt: ideo nō anhelituz
crebrum emittebāt: qui puenit ex motu laborioso. NVLLa terra: nulla terrae pars. ERAT sub impio colentis:
hoc est agricolae: nā nōdū cupido parebāt arua colono. NVLLus adhuc: nōdum erāt domiti eq; sed q̄sq; suis pedi
bus incedebat: neq; erat usus lanificii. NVLLus erat ad usus eq; equo uehi Bellerophon primus edocuit. equoz
frenos Peletronus inuenit. QVIsq; ferebat sem: nō uehebat equos: sed suis pedibus ambulabat. Quis ibat amicta
corpus: habēs corpus amictum: cooptū. Sua lana cuius: nō tondebatur ad hominū uestes non erat usus lanificii
sed sine uestibus degebatur. De hmōi artium inuētoribus ita a Ply. refertur quia ex italia in fecere lanas sardi tex
tilia: fusum in lanificio Clestor filius aracnes: linum & retia Aracne fulloniam artem nicias megarensis sutrinaz
bacias DVRabant sub ioue: sub dio: hoc est sub aperto coelo: quia tectis carebant. durabant ergo: quasi patien
ter perseverabant sub aere. ET Ge. nu. cor. quia sine uestibus. DOCTa: corpora. s. TOLERare gra. molestos.
AVT graues: noxios. HYMBres: nymnos & pluuias græ. n. ομβροσ humber & nymbus. ET TOLERare no
uentos. sed notus proprie est meridionalis uentus. ET SÆpe indu. pluuias: diciturq; a uo^o & o: quod est humectos
seu uo^o & o. u. & i. humefacio. NVnc quoq; nunc ē. DETECTi. hoc est nudi. REFERT mo quasi representant me
moriā. MORis uetusti: antiq; cōsuetudinis. ET TESTi. ipsi loerci. s. ANTIquas opes: quæ fuerint antiquis: qua
si referunt antiquam paupertatem: cum nudi sint. SED Cur: retulit primo ludorum lupercoruz morem ad mo
rem uetustissimæ gentis: nunc idem ad Faunum ipsū refert. quod odio uestes habeat: cum ob mutationem
uestium Herculis & omphales deceptus fuerit. fabulamq; ipsam narrat. quam mox explicabimus. SED CVR
fau. perci. fugi. uel lamina: cur maxime odio habeat: & euitet uestes. TRAdita fabula plena iocē antiqui: hoc est
traditur fabula antiqua plena ioco.

Ipse deus nudus nudos iubet esse ministros
Nec satis ad cursus cōmoda uestis erat:
Ante iouē genitum terras habuisse feruntur
Arcades, & luna gēs prior illa fuit
Vita feris similis: nullos agitata per usus
Artis adhuc expers & rude uulgu^o erat
Pro domib^o frōdes norāt p̄ frugibus herbas
Nectar erat palmis hausta duabus aqua:
Nullus anhelabat sub adūco uomere taurus
Nulla sub imperio terra colētis erat:
Nullus adhuc usus erat eq; se quisq; ferebat
Ibat ouis lana corpus amicta sua:
Sub ioue durabant & corpora nuda gerebāt
Docta graues hymbres & tolerare notos:
Nūc quoq; detecti referūt monumta uetusti
Moris, & antiquas testificantur opes:
Sed cur præcipue fugiat uelamina faunus
Traditur antiqui fabula plena iocē:

Forte comes domiæ iuuenis tyrinthius ibat
 Vidit ab excelso faunus utruq; loco:
 Vidit & incaluit montanaq; numina dixit:
 Nil mihi uobiscu; hic meus ardor erit;
 Ibat odoratis humeros perfusa capillis
 Mæonis aurato conspicienda sinu:
 Aurea pellebant tepidos umbracula soles
 Quæ tamen herculeæ sustinere manus
 Iam bacchi nemus & tmoli uineta tenebat
 Hesperus & fusco roscidus ibat equo:

ut sicut ut eaz nomē ondit. Mæonis: Lyda. cōstat enī Lydiā oli Mæoniā appellatā: Lege Strabo. Hic autor infra Omphalē & Mæonida uocat & Lydā: ut Lumina poscit Mæonis & ridet amatorē Lyda puella suū. Vmbracula existimauerūt qdam ut inqt Macro. hoc nomē Virgilio autore cōpositū q ait: Hic cādida populus antro immi- net Et lentæ texunt umbracula uites. cū & Varro rege diuinage lib. x. dixerit nōnullis magistratib⁹ in oppido id genus umbraculi cōcessum: & Cicerō in. v. de legibus quæ restant in illis a noz umbraculis psequamur. De hoc ueli gñe ait Martia. Accipe q nimis uincat umbracula soles: Sit lz & uetus te tua uela tegēt. Idē ueli genus dī & FORte comes. Hercules cū ab Euritho in Oechalia dñanti Iolē si (Vmbella qd nomē ab umbra deducit. Iā in uxorē petēs repulsa hūisset: iuria mot⁹ Eurytia abegit equos: Iphit⁹ ad illos iuestigados Tyrinthū accessit: iul sus turrī ascēde: speculatur: cū n̄ uideret ab Hercule p̄ceps deiecit⁹ ē: ob cui⁹ mortē cū i morbū icidisset: ut se a cede mūdaret: ad Neleū accessit: q cū filios p̄sulisset oēs p̄ter Nestorē purgādū ē mīme cēsueit. Accessit ad Deipho bū Hippolyti filiū. nec sanat⁹ ē: solit Appollinē: n̄ sum ēē facile ei⁹ ualitudis curā fore: si iusto uēderet p̄cio: pecu niāq; Iphiti filiis daret. coactus parēt: cū qbusdā amicis i asiā nauigās sp̄ote sua uenūdatus: seruo Omphale uirgīs factus: filiaē Iardanæ eoz reginæ: q aliquñ meonii: nūc lydii dñr. p̄iū cū Iphiti filis datū ēēt: pristina ualitudie recu perata: omphale seruētis: oēs eius regiōis latrōes sustulit Prædones regiōi infestos p̄tim peremit: p̄tim omphale uictos tradidit: & alia multa fecit: cognita eius uirtute: & qs eēt omphale & libez fecit: & ex eo genuit filiū Lam o nē. ergo dū omphales seruus eēt: poeta inqt: Dū p lydiā comes dñæ accederet: omphales amof captū faunū fuis se noctuq; cū in atro regeserēt ad illos accessisse. Sed cū hercules & omphale uestē mutassent ea mutatōe delusū uestes nō amare. & iō nudos mistros suis i sacris optare. poeta fabulā hāc fauni late explicat. & nos suis in locis: in locis: quib⁹ opus ē dīceni⁹. Iuuenis Tyrin. hercules a Tyrintho oppido: de quo supra dixim⁹. Ibat forte co. omphale cui seruebat. FAunus: ipe Pan. Vidit utrū. her. & omphalē. AB excel. lo a sūmo mōte: nā & in mōtibo lydiæ uersabat: de quo multadñr in meta. Vidit: repetitio ē uerbi: nā & uidit. ET ica i. arsit amore ill⁹ us ompha- les. ET di o nu. mōta: hoc ē oreades: q sunt deæ mōtiū: qui. n. p mōtes uagabat mōtanā nymphas amabat. Sed uisā omphale ill⁹ is aspnaē. Dixit mōta. nu. oreades. NIL ē mīno qst non amo uos. HIC erit ar. me. omphales I. nā hāc ardeo. Ibat mæo omphale a p̄tia nā lydia Mæonia dicta ē & inde mæones populi: quos uocatos aliquñ maonas iqt Stra. maonas ē ap̄ Strabo. oēs. Sed uel fuit librariog: aut traductog: ignorātia. nō n̄ fo fermōe utrū q mæonas sonare debet. Nā ē ap̄ Eustath. n̄ u; dīcī. u. uo uos. i. mæones: nā illud ita uertit in e lōgū a n̄is: aut u. dīo uos p̄ ai: q ē diphthōgus: & iæ diphthōgū nostrā uertit: & sic ēt ip̄o sono mæonas dīcīus: diphthōgate tñ ergo nō maonas: sed p ea mæonas dīcēdū ē. ERgo ibat mæo. omphale mæonia. PERfusa hume. pfusos. CAPil lis odo. pp unguēta. i. quoz usus ē lydis. CONSpiciēda: digna cōspici: uel conspicua. aurato sinu: ueste aurata filio aureo cōtexta. sinu hic pro ueste: aut pallio: qd & supius ostēdimus. AVrea umbra. hoc ē aurea uelamina: uel au- ro cōtexta umbrā faciētia. PELlebāt so. tepi. hoc ē calores solis. Q Vætū: umbracula. SVstinere ma. Her. ma nus Hercules: nā ipse manu sustētabat: uelot nūc de more est supra magnoz dñoz: capita pallia ferre quas ueneti CTMoli: hic mons lydiæ celeberrimus etiā Timolus dī: ut Timo. (umbrellas uocat: melius umbracula dñr. lus assurgit qbus & rex ipse Phancus. Vnde ait Ply. Lydia celebraf maxie sardib⁹ i latere Tmoli mōtis qui ante Timolus appellabat uitib⁹ cōstitus. In huius cacumie. clānis uiuere hoies Mutiano auctor ē ut idē Ply. refert. De hoc mōte Naso alibi Africa quot segetes q tot tmolia terra racemos. EVsco equo: Ob noctis aduentū. Hesper us. Vesper. Lucifer ac Venus idē ē quis tpe distinguat. LAqueata: Metaphorice: cū nihil ibi artis esset sed natu ræ oia. TVnicaz uin. rela. Cū tunicæ omphales Hercules mēbra nō caperent. VINcula parua: Calceos mino. CLAm: Hercules & omphale. TEnebāt: occupa (res q req̄rebat pedis Herculei magnitudō: d̄ quo lōge. A. G. bāt pedib⁹. f. NEmobac. p bacchi nēore: cū de mæōia agat regionē illā exustā uocatā: q & mæōia. d̄cā ē itelligere debem⁹. Nā ut Stra & Eustathi. affert: cinerulēta i sup̄ficie dī: & tota arborib⁹ caret: p̄ter uitē: ergo cū nulla hēat arbores nisi uires: qb⁹ & optimis abūdat: bacchi nemus dīcēt: q qdē uites exustū uinū ferūt ita elegās ut nulli cedat: cufus exēplū ex Catania dephēdi pōt q q̄ cinere opta sit: optimū tñ & largū uinū gignit. Vñ purbane quidā bacchū ignigenā dīcūt. ET timo. uine. Timolus i lydia foelix: ut: Stra. iquit: mōs qui in uertice speculā hēt exedrā albi lapidib⁹: quā Persæ cōdiderūt: iminet ipse mōs sardinib⁹: q̄ urbs ut Eustathius ait regia est lydiag. Ex Tinolo Pactolus fluit hātenas aureas hñs: & Tinolū uitib⁹ cōstitū Ply. dixit. VIneta er. tino. ergo bacchi nēora itelligit. HESPERos: uesp & Virg. lte domū satire uenit hēspus: ite capellæ: stella ē serotina: q & mane lucifer. ROScid⁹ ūidus: & hoc a noctis hūiditate. Ibat equo fu. qa fusca ē nox: phanc. n. circūlocutionē principiū noctis demon- strat: uel equo fusco p metaphorā. i. cursu obscuro: qa post solis occasū lucet. De uespe q & lucifer sæpe dixius. S3

ANT.
FAN.
Hercules
fouit om
phale regi
næ.

Iole

Oreades

Vmbra-
culum

Vmbella-
PAV.
MAR.

ANTO.
FAN.
Tmolus
antea dice
batur.
Timolus
PAV.
MAR.

Diodor hesper: inq: Athlatis filiū iusticia ac hūanitate ifignē: q̄ cū in Athlatis mōtis cacūm ad obferuādos astro-
 rū cursus ascēdiſſet: subito a uētis arrept^o nequa q̄ amplius uisus est ob eius uirtutē casū miserata plebs honores ſi-
 bi p̄bēs imortales astrū coeleste lucidissimū ei^o noie uocauit: & reliq̄: sed alii uolunt ut idē sit hespus & uesp. **AN-**
 tra adueniēte nocte nō petuere palatia: sed antra nō manā scā sed natua. **SV**bit hercules ipse. **AN**tra: cryptas
 græce. α υ ρ ο υ. **LA**queata nō tñ arte: sed ipa natura. **T**Ophis & ui. pu. sūt hæ lapidū spēs oib^o notæ. **R**iuus gar.
 ab aq̄: murmure: q̄li strepidul^o riu^o: a p̄eo q̄ ē fluo. In pri. limi. ante igressū ipsi^o antri ut augetet loci amoenitatē.
DVm q̄ pa. dū parabant a mīstris epulæ: q̄bus uexarent: omphale suis uestib^o herculē adornaui: ipsa uero her-
 culis arma & uestes accepit: & post epulas sōno: diuersis tñ toris se dederūt. **ET** dū mi. qui seruibāt. **PA** rāt epu.
 & uina portāda: illa. s. omphale. **I**NDuit: uestit. **A**LCidē: Herculē ab alceo Amphitriōis p̄re: ut alias dixius suis ue-
 stib^o illa illū induit. **D**A: omphale. s. herculi. **T**Vnicaste. subtiles. **T**INctas ge. mu. q̄si purpura ex aphrica. **G**etuli
 in aphri sūt: & in aphrica in getulo oceani littore p̄cipuū purpuræ rotē **Ply.** eē testat: de purpuris & muricibus
 supius dixim^o. **D**A: zonā tere. cingulū rotūdū: zona ζωνη græce dī a ζωνω: hoc ē cingo. **Q**VA fuit cincta mō
 ipia omphale. **V**ENTre mi. hercules mēbroſior erat & corpulētior ipsa omphale: ergo neq̄ tunicæ neq̄ zona illi
 apta erit. **Z**ONA: omphales. **E**S **T** mi. uē. herculis. s. & ipse hercules. **R**ELaxat: apit. **V**INcla: laqueos. **T**Vnicæ
 ut pos. exeru. pro exerere: extrahere. **M**AGnas ma. nā foramina nō erāt capacia. **F**R Egerat: cū uellet brachiis suis
 Hercules aptare armillas dñæ: frægit similiter & calceos: de armillis sup^o dixim^o ibi: armillis capta sabinis. **F**R
 gerat armil. brachiog^o ornāmēta. **N**ON fa. ad ilia bra. hercu. s. sed ad omphales. **M**AGni pe. hercules. s. scindebāt
 uincla pua: hoc ē calceos puos. **N**ā iis pedes uincūf: & magnitudine pedis herculei scindebāt illi. **I**PSa: omphale:
CAPit cla. q̄ hercules utebat. **G**R auē: p̄oder. osā. **E**T spo. leo. Hercules sp̄ pro amictu leonis pelle uſus ē spoliū
 dixit: q̄a erat pellis leōis nemei: quē hercules iterfecit. **E**T ca. tæ. mi. quæ minora erāt e tælis herculeis. **C**ONdita
 in pharetra sua: p̄pria accipit e pharetra sagittas minores. **S**IC: hoc est eo ornatu: seu mutato cultu. **F**Vncti epu.
 q̄si sic discubuer. **S**IC repetitio ē. **S**IC ornati: mutatis uestib^o. **D**ANt sua corpora somno: reddunt se quieti.

ANT.
FAN.

hercules accipit
multas omphales

PAV.
MAR.

omphale accipit
mag herculis

USECubuerit: Seorsū cubuerit q̄a postero die baccho rē
 diuinā facturi erāt. **V**ñ illū ē. **D**ilcedat ab aris cui tulit he-
 sterna gaudia nocte uen^o. **D**E Ecet. n. ad sacra puros acce-
 deri ac p̄cipue liberi q̄ ad purgationē aīæ p̄tinebant. **L**ice-
 bat tñ diei natalis sacrificio uoluptatib^o operā dāf teste
 Seruio cū in aliis eēt obseruatio castitatis. **P**ER timuit.
 Existimās Herculem eē cuius uestē tetigisset. **O**RA sub
 duxit ab ima: a uestis extremo.

UET secu. i. seorsū cubuere: & diuifim. **T**Horis: lectis.
IVxta i. ppe. **P**OSitis: q̄a ppe erat alter alteri. **C**Ausa: se-
 cubabāt hī cū eēt mæe baccho sacrificaturi: q̄d p castas
 man^o fieri solebat. **A**Lūt. n. **O**rphēū origa. i. sacrificia bac-
 chi iſtituiſſe a mōſtruofis solū mulierib^o: q̄si ab ipſaq̄ cō-
 mixtōe uiri abhorreāt celebrari: & hoc ut caste fierent.
Sic ab his secu. ut caste baccho sacrificaret. **C**Ausa est. s.
 q̄re secubuere. **Q**VIa pa. sa. rep. ui. pabāt sacrificia bac-
 cho. **N**ā cū uini ueteres reptorē putauer. **Q**Væ: sacra.
Facerēt pu. hoc ē caste. **C**Vm fo. or. di. q̄primū dies il-
 luxisset: uel ēt ip̄o mane. **N**Octis erat: sopitis dñis & ser-
 uis: cū eēt media nox **F**au^o illuc cōcessit. **E**Rat me. no.
 q̄si erat media nox. **Q**VI dñ au. amos: pro. insa. q̄si ifa-
 nus amator & est metonymiæ spēs: & **V**irgi. **I**mprobe
 amor qd n̄ mortalia pectora cogis: audet ergo oīa ama-
 tor ifan^o. **F**Aunus ue. ad an. ad ea in qb^o illi recubebant.
ROſcida: hūida. **P**ER tene. p. obscura: q̄a noctis tpe: cū eā
 sibi traditā oportūitatē putaret. **V**T q̄: & ut faunus ip̄e
VIdet co. famulos: q̄ eos comitabāt. **G**R Auatos sō. &
 ui. alteg: nā ex uino fit sōnus. **C**APit sp̄. i. spat. **E**S se idē
 so. in do q̄si itidē dormire dños ut famulos: putabāt her-
 culē & omphalē iā dormire. **I**Ntrat: igredit ātrū. **A**Dul-
 ter: nō q̄ erat: sed q̄ eē cupiebat. **T**EME. q̄a nimiū aude-
 bat: & iō temerarij: q̄si ip̄udēs: & audax. **E**R rat huc &
 il. nā sine lumie icedebat. **E**T p̄ræ añfert. **E**T subsequi-
 cau. ma ut moris ē p obscura incedētū sp̄ māus p̄ferunt
 ne crura aut uultū ifringāt. & sic p̄cūtes māus subleq̄ q̄si
 post seq̄ ita nūc faun^o. **V**ENERat: appulit p̄rio cobili: in
 quo ompha. regescebat. sed q̄a illa amictu herculis: hoc ē
 leonis pelle tecta erat putās hercu. eē: cōepit p̄time re &
 sustinere manus. **V**ENE. ipse fau. **A**D cu. ca. quæ captauerat. **L**Ecti ſtra. instrati: aut iacētis: q̄a ad ompha. lectū.
ET erat fu. se. p̄ria sor. primo euentu: aut p̄rio casu: q̄a uenerat ad lectū: quē cupiuerat. **V**T: postq̄. **T**ETigit faun^o.
VELLera hyriū. setis: q̄si uellera setag^o hyrsutag^o: uel uellera hyrsuta: q̄si hyrta & aspa setis. i. pilis. **L**Eōis fului: ruffi

Antra sub thophis laqueata & punice uiuo.
 Garrulus in primo limine riuus erat:
 Dumq; parat epulas portadaq; uina mīstrū
 Cultibus alciden induit illa suis:
 Da tenues tunicas getulo murice tinctas:
 Dat teretē zonā qua modo cincta fuit:
 Nētre minor zona ē tunicæ uincla relaxat:
 Ut posset magnas exeruisse manus:
 Fregerat armillas nō illa ad brachia factas:
 Scindebant magni uincla parua pedes:
 Ipsa capit clauamq; grauem spoliūq; leōis
 Conditaq; in pharetra tela minora sua:
 Sic epulis functi sic dant sua corpora somno
 Et positis iuxta secubuere thoris:
 Causa repertori uitis quia sacra parabant
 Quæ faceret pure cum foret orta dies:
 Noctis erat mediū: qd n̄ amor iprob^o audet:
 Roscida p tenebras faunus ad antra uenit:
 Vtq; uidit comites somno uinoq; grauatos:
 Spem capit in dominis esse soporis idem:
 Intrat & huc illuc temerarij errat adulter:
 Et praefert cautas subsequiturq; manus:
 Venerat ad stratū captata cubilia lecti
 Et scelix prima sorte futurus erat:
 Ut tetigit fului setis hirsuta leonis
 Vellera pertinuit sustinuitq; manum:

q pprie ē seōis color. PERTinuit: q̄a putabat herculē eē. ET susti. ma. q̄si surfū tenuit: eleuauit manū ne fēiret her-
 cules: cū eū putaret eē. ET atto. q̄si cōcussus. METu: timore. REdiit: retrocessit: rediit hoc i loco illudit hēt ulti-
 mā longā: rō: q̄a i cōpositis ab eo is: hęc rpa i tertia p̄sona: cū syncopant: ut adiit p̄ adiuit: subiit p̄ subiuit: illā ulti-
 mā p̄ducit: ut plerūq̄ ap̄ Ouidi. ip̄m. Nō adiit apte: nec legit idōea credo &c. VT s̄ape uia. rettu. pe. retrocessit.
 PEde turba. i. cōmotū. Viso angue: naturale ē: solem^o. n. expatēscere: aut uisū aut calcātū anguē ob uenenū: & fri-
 giditytē. Iuue. Palleat ut nudis p̄sist: q̄ calcib^o anguē. VIsō āgue: uiso serpēte. INde tho. secessit e cubiculo ompha-
 les: cū ibi herculē eē putaret: & accessit ad herculē: deceptusq̄ ē uelamib^o puellā: q̄b^o ille tect^o erat. INde: postea.
 TAngit mol. uela. mollia: q̄a nō erat hirsuta leōis pellis: sed serica uestes omphale. THori: lecti a tortis herbis.
 QVlerat uī. qui erat ibi cōtigu^o. ET deci. mēda. nota. i. falso signo muliebriū ornamētōz. ASCendit: thoz illū.
 ET recū. resupinat se aut collocat se. SPōda si. p̄pi. ea pte lecti: q̄ sibi magis erat p̄pinq̄: Spōda. n. ps lecti ē. ET i.
 guē tumi. i. penes iflatus & arrect^o. ERat du. cor. dura sūt fauni cornua. Sed tunc durior erat penes. INte rea: fau-
 nus. SVbduxit: q̄i eleuauit. TVnicas: uestes. AB ima ora. i. ab extrēitate inferiorē uestiū: cōpat uestes eleuare.
 Ora enim extrēmitas interdū: seu margo est. HORrebant crura aspera: q̄si horrida erant. DENsis pilis: densita-
 te piloz: nō erant: crura leuia: qualia ille. sperauerat. CAEtera: eleuauerat uestē: & cum uellet se ad rē accingere:

Attonitusq; metu rediit / ceu s̄ape uiator
 Turbatum uiso retulit angue pedem:
 Inde thori qui iunctus erat / uelamina tangit
 Mollia / mendaci decipiturque nota:
 Ascendit / spondaq; sibi propiore recumbit:
 Et tumidum cornu durius inguen erat:
 Interea tunicas ora subduxit ab ima:
 Horrebant densis aspera crura pilis:
 Cætera tentantem cubito tyrinthius heros
 Reppulit / e summo decidit ille thoro:
 Fit sonus / comites iclamat & lumina poscit
 Mæonis / illatis ignibus acta patent:
 Ille gemit lecto grauiter deiectus ab alto:
 Membraq; de dura uix sua tollit humo:
 Ridet & alcides / & qui uidere iacentem:
 Ridet amatorem lyda puella suum:
 Veste deus lusus / fallentes lumina uestes
 Non amat / & nudos ad sua sacra uocat:
 Adde peregrinis causas mea musa latinas:
 Inq; tuo noster puluere currat equus:

herculis cubito excussus ē. HERos tyrintius: hercules.
 CREppulit: duplicat puerus gr̄a quē admodū & aliā
 q̄dā l̄r̄e ut q̄tuor religio rettulit. CORnipedi fau. faun^o
 siue Pan i capræ definit pedes. uel terræ soliditas oñdaf.
 Faunū. n. deū eē terrenū atq; ifernū uolūt ut diximus su-
 pra: uel q̄a Pā (si Sol ē ut q̄buldā placet) cū radios supne
 dimittit i terras uel cū se recolligit i mōtib^o uisif. Noui-
 m^o at caprā l̄z terrenū aīal sit sp̄ tñ petet alta pascēdo. Sa-
 ne hic latia cā nuditatis lupcoz una tñ explicat. Sūt tñ
 & aliæ nō externæ quas lege apud Plutarchum.
 CREppulit: excussit. CVbitō tētantē: faunū molientē
 CAEtera: negocia. ILle: faun^o excussus. DECidit e sum-
 tho. excussus ab Hercule decidit i humū. Flt so. strepit^o
 ex eo fauni casu. MEōis omphale mēdia. INclamat co-
 iclamat ē cōiuitis & maledictis ifectari: ita illa i suos icla-
 mat. ET po lu. lucē accēse facis. ACTa: q̄ acta erāt. PA-
 rēt: sūt māifesta. ILlatis igni. allato lumie. ILle: faunus.
 DEiecto gra. moleste uel pōderose. AB alto le. ge. suspi-
 rat uel gēit^o edit. ET uix tol. p̄ attollit: hoc ē cū labor at
 tollet poterat. SVa mē. de du. hu. tā grauiter ceciderat ut
 uix assurgerē posset. RIDet faunū i eo casu oib^o risū exci-
 tauit. RIDet casū fauni & alcides hercules. ET q̄: cæte-
 ri q̄. VIdet ia. faunū. LYda pu. omphale ex lydia: nā q̄
 mēdia regio prid̄ uocabat appellata lydia a lydo Athy-
 os filio. RIDet ama. su. ridet casū fauni: q̄ eā amabat. VE-
 ste: hęc iḡ cā ē cur nudos mistros i sacrif suis optet? q̄a
 uestes odit: q̄b^o delusus ē ip̄e faunū. DEus faunū. LV°
 delusus. VESTE ompha. q̄ cū hercule mutauerat. NON
 amat: ergo odit. VESTes fal. q̄b^o fallūt: decipiūt. LVmi-
 na: oculi. ET uo. nu. mistros. s. aut lupcos. AD sua sa. ut sibi sacrificēt. ADde pe. hactēus poeta lupcaliū externas
 cās rettulit: nūc latinā relaturus ē: hęc aut̄ multiplex refer̄: ip̄e tñ hęc recēset Romulū. s. & remū: dū fauno sacri-
 ficaret: cū pararet epulæ: nudos se comitib^o ludos exercētes uocatos ex alto a pastore monitofz p̄dōes abigez ar-
 mēta sūt: un̄ i rei memoriā istitutū fuisse iqt: ut lupci nudi currerēt. Cōfirmat hoc. Nā idē fere dicez ut̄ it̄pres
 Vir. i. viii. æn. i. eo. uersu. Hic exultates salios nudosq; lupcos. C. at̄ Acylius: ut Plutar. refert: scripsit Romulū: cuz
 añ dditā urbē sua pecora p̄didisset. fauno supplicatū cōcessisse: deide nudū ne sudor̄ i pediret. oēs saltō currēdo lu-
 strasse. & iō ludicia hęc a nudis lupcis celebrari. refert & alterā ab hac Plutar. sn̄iam Bucæ cuiusdā in elegiis de
 giis de romanaz reze ifcriptionib^o Romulū Amulio supato cū Remo s̄re p̄ lætitia ad locū usq; expōnis eoz in
 quo lupa lac dedisset cucurrisse. qd̄ ut posteritati cōmēdaret. eos ludos istituisse. iōq; nobiles adolefcētes currere
 ac obuios ferif eo pacto ut referāt Romulū & remū strictis estib^o ex Alba cucurrisse. Sāguinolētoq; gladio faciē
 attingē ut illi cædis posterif monumētū eēt & lacte i sāguis absterfioe ut̄ ut eoz diuinā deducatōez idicaret. DE
 hoc at̄ Valeri. ma. sētis ita iqt. Lupcaliū mos a Rōulo & rēo ichoatus ē. tūc cū lætitia exultates qd̄ is auus Nu-
 mitor rex albōz: eo loco. ubi educati fuerāt urbē cōdē p̄miserat sub mōte pallatino hortatu Faustuli educato-
 ris sui quē Euāder argis cōsecrauerat. Facto sacrificio. cæsisq; capris epulaz hilaritate. ac uino largioz p̄uecti. diu-
 sa pastorali turba cicti ouis pellib^o imolataz hostiaz iocates petiuerūt. cuius hilaritas mēoria ānuo circuiū feria
 rū repetit. hęc ille. Nos uero reliq; q̄ ad rē hęc faciebāt supius dixi. Nūc ergo iquit poeta. musæ opē ad id ip̄lo-
 rās. O Mea mu. adde lati. cās pegrinis. o Calliope adde huic rei cām latinā. cū pegrinā & externā explicuerimus.
 CVRrat noster equus. p̄ trāslationē ab equo & cāpo. hoc est nostrū i genū. IN suo puluere. in cāpo puluerulēto
 hoc ē in latina materia. Nā latinus ip̄e latina relaturus ē & romāis. potius q̄ gr̄æcis ascribere uult moris originē

ANT.
 FAN.
 Faunus
 cornipes *Compans*

Nota .c.

PAV.
 MAR.

VIA
 JIAN

Cornipedis: conuenit turba ad sacrificiū fauni imolata capella: quā maclari in iisdē sacris mos fuit licet sint qui dicant ad id sacrificiū genus romanos canē maclare cōsueſſe: de quo Plutar. rōnem refert: uel q̄ grāci impiacula-ribus sacris canem maclare conſueuerāt: uel potius ut Romulus nutrici lupæ gratias referret: q̄ atrociffimos hoſtes canes habet: uel ut canis ad iracūdiā succendit: ita ad curſum lupci succenderent. Etenī. lxxviii. quoq̄ p̄ble. ita inquit. Luperci ſunt qui lupcalib⁹ per laſciuiā diſcurrētes obuios cedūt. An qđ genus quoddā luſtrādæ ciuitatis eſt. & quo mēſe illa fiunt. Februarius dī: & idem quo pellibus occurrētes uerberāt februaq̄: & februarium uocāt quo uerbo purgatio ſignificat. Cane aut̄ oīno: ut ita dicam grāci utebant: & multi ēt nūc in purgationibus canē iugulant. Proſerpinæ quoq̄ catulos cum cæteris purgamētis efferūt & eos q̄ expiādi ſunt catulis hoc piaculi ge-nus circum catulationē appellātes. An qđ Lycos lupus latine dicit̄. Λυκοῖα uero lupcalia: & lupo canis eſt hoſtis & iccirco lupcalib⁹ cedūt. An qđ lupcis canes oblatrātes moleſti ſunt. An quia Pani ſacrificiū fit. PANi aut̄ p̄p greges amicus eſt canis: inquit ergo. **T** Vrba uocata eſt: ut Romulus & remus: & comites: uel quīs multitudo cū his. **V**ENit ad dapes exiguas: nō ſumptuoſas: ſed modicas. **C**AESA capella: maclata capella. **F**A Vno cornipedis habet enim caprinos pedes: & iō cornipes: & cornipedē dicimus equū ita cætera huiusmodi unguū: aut pedum aialia. **D**VMq̄: & dum. **S**ACERDotes: qui ſacrificio p̄erant. **P**ARant exta: interiora: quid exta ſint: ſuperius dixim⁹. **T**RANſuta: quaſi traiecta. **V**ERubus ſalignis: e ſalice factis. **S**OLE tenente medias uias: medium curſum: hoc eſt in meridie. **R**OMulus & frater remus. **E**T iuuetus paſtoralis: quaſi paſtoꝝ iuuenū multitudo. **S**Equebat. n. eos paſtorum turba. **D**ABant nuda corpora: id eſt denudabāt corpora: uel exercēda p̄bebant corpora denudata. **S**OLibus: ſolis caloribus. **E**T campo: & Horatius in carminibus ſuis: **P**atens pulueris atq̄ ſolis dixit.

ANT.
FAN.

CESTibus. **Q**uartæ declinatiōis hoc nomē eſt cū pu-gilū arma ſignificat ut **S**eu crudo fidit pugnā cōmittere cæſtu. **N**ā ceſtus cæſti **V**eneris balteū ſignificat quā **H**o-ratius flagellū uocat: ut ſublimi ſerial cloē flagello. **V**ERu-bus ſtridentia detrahit exta: **R**em⁹ uictor quē **F**abii ſeque-bant ut **Q**uintilii romulū: exta ſemicruda detrahit e ue-rub⁹ ne romulus & **Q**uintilii q̄ fruſtra p̄dones p̄ſecuti fuerāt iis ueſcerent: ſed ipſe cū **F**abii qui recepta p̄da ui-ctores rediſſent. **V**n q̄ tū eis licuiſſet **L**icētes diſti ſunt **I**RRITus: nō p̄p id ſequit̄: **M**enſa oſſaq̄ nuda uidet: ſed q̄ ſine p̄da redierat cui remus occurrit. **E**T memorē fa-mā qui bñ geſſit hēt: **N**uditas lupcoꝝ p̄pagat famā rei a remo bñ ac ſceliciter geſtæ. **C**VR ſit loc⁹ ille lupcal: **D**e lupcali dixim⁹ ſupra: id qm̄ a pleriq̄ ſic dictū exiſti-mat q̄ ibi romulū ac remū expoſitos lupa nutrierit nar-rat **R**heā **S**iluiā ſiue iliā **N**umitoris filiam quā **A**mulius pulſo fr̄e **V**eſtalē uirginē legit a matre cōp̄reſſam gemi-nos pepiſſe q̄bus iuſſu **A**mulii in p̄fluenteꝝ aquā miſſis ſupueniēs lupa mitiſſima māmas ſūmiſſas p̄buit ligua pueros lambēs & eā ob cām locū lupcal noiātū. **D**e hu-ius lupæ miraculo lege **L**iuuiū ac **D**ionyſium.

Lupercal

PAV.
MAR.

CESTibus: exercebāt ſe ceſtu: & iaculi & ſaxi iactu. **D**A-bat brachia expe. q̄ſt experiebant & exercebāt brachia **P**ER luſus: nō ut pugnarēt: ſed ut luderēt exercebāt ſe **C**ESTibus: ceſtū agitatione eſt. n. ceſtus genus clauæ pi-las plūbeas corio appēſas habēs: quo **D**aretē & **E**ntelloꝝ pugnaſſe legim⁹. **E**T iaculis: iaculoꝝ iactu. **E**T pōdere ſaxi miſſi: hoc ē pōderoſo ſaxo emiſſo. **P**Aſtor: iclamauit eos paſtor qđ ex alto monēs p̄dōes iuuecos abigere. **P**Aſtor: qđā. **A**B excelſo: ab alta ſpecula. **D**ixit o romule & reme p̄dones agūt: p̄ abigūt. **I**uuecos p̄ rura deuia: p̄ rura: q̄ deorſū auia ſūt. **R**ura dñr: ut **V**arro inqt: q̄ i agris quot ānis ruſum eadē faciēda: ut ruſus factus capiāſi **L**ONGū erat: nudi ſicut erāt: ne lōga mora armādi noceret: hinc romul⁹: ide remus occurrit p̄dāq̄ ab hoſte rem⁹ eripuit. **L**ONGū erat amari q̄ſi lōga mora fuiſſet: ſi ſe armare uoluiffent. **V**T erq̄: romul⁹ & rem⁹. **E**X it̄ di. p̄tiā di uerſas ptes: nā alter hic: alter illic. **P**Ræda ē recepta: recupata & ſeruata. **O**CCurſus: iteruentu **R**emi. **V**T re. reuer ſus cū uictoria rem⁹ uel decocta exta accepit e dicēs: n̄ niſi uictorē ex illis edere debere. Ita q̄ cū **F**abiiſ comitib⁹ ſuil fecit. **V**T rediit: poſtea q̄ recupata p̄da rem⁹ rediit. **D**Etrahit: extrahit. **E**Xta: interiora illa. **S**T ridētia: ſtridorē fa-ciētia: & dū coquerent: & dū extraherēt. **V**ERub⁹ atq̄ ait: dixit. **H**AEC exta. ſ. **C**ERte nō edet: comedet. **N**Iſi ui-ctore: ille q̄ p̄dā ab hoſtib⁹ eripuit. **D**icta fa. facit remus cū **F**abiiſ qđ dixerat. **F**abii. n. erāt remi ſocii: & **q**ntilii erāt romuli. **E**rat. n. ipſa multitudo diuiſa i duas ptes altera romulū: altera remū ſeq̄bat. **S**ed de hoc alias. **F**ACit rem⁹ ſ. **D**icta: q̄ dixerat: &. **F**ABii ſimul: nā ſimul edebāt ſine romulo: & remuli ſociis. **R**OMulus irritus. irrita dicimus tela i ipō iactu deficiētia: aut nihil p̄ficiētia ita & irritū romulū: q̄ i caſſū acceſſerat cū nihil p̄fecerit. **V**ENit illuc ubi remus & **F**abii erāt. **E**T uidet mēſas & oſſa nuda: q̄ iā carnē comederāt & iō nuda oſſa. **M**ENſas: mēſa eſcari-am: **V**arro inqt cibillā appellabāt: ea erat q̄drata: ut ēt nūc in caſtris ē a cibo cibilla dicta: poſtea rotūda facta: & qđ a nobis media: & a grecis meſa: mēſa dici pōt niſi ēt qđ ponebāt pleraq̄ i cibo mēſa. **R**Iſit romul⁹. ſ. **E**T idolu-it: q̄ſi egre tulit. **P**OTio ſe uin. uictoriā reportare p̄da recuperata. **F**ABios: & remū & nō potuiſſe uicere. ſ. **S**VOS

Solibus

quintilios comites suos: non inuidebat fratris glorie: sed dolebat suos quintilios non fuisse tanti quanti fuerat fabii.

Fama manet facti posito uelamine currunt:
 Et memorem famam que bene gessit habet:
 Forsitan & quæras cur sit locus ille lupercal:
 Quæue locum tali nomine causa notet:
 Syluia uestalis cælestia femina partu
 Ediderat, patruo regna tenente suo
 Ius iubet auferri paruos, & in amne necari
 Quid facis? ex istis Romulus alter erit:
 Iussa recusantes pagunt lathrymosa ministri
 Flent tamen, & geminos in loca iussa ferunt.

CPA Truo regna tenete suo: Proca rex albanorum numitoris & Amulii filios precreauit: legauitque regnum numitori qui erat natus maior. Sed plus potuit uis quam Proca uoluntas aut ætatis uerecundia ut ait Linius. Amulius enim fratre pulso regnum occupauit. **IS** iubet auferri paruos & in amne necari: Amulius addidit sceleri scelus interemit non stirpem uicilem fratris ac rheæ Siluiæ (cui per speciem honoris eam uestales uirginis legisset) ademit specie partus. Sed sacerdos (ut aiunt) a Marte compressa cum geminos edidisset uincta in custodiam data est: quam alii interemptam: alii seruata dicunt. Infantes uero iussu Amulii expositi sunt in aluue fluminis tyberini.
IV Sicut reculantes: animo: cum re non audent crudelissimum tyrannum formidantes.
CFAMA: cum retulerit hæc incerto autore addit. Fama manet facti: quasi ita factum fuisse dicitur superest fama de

ANT.
FAN.

Syluia Vestaalis
Al. erat

PAV.
MAR.

inde proba re ipsa que sine uestibus currat in ipsis lupercalibus. **CV** Runt posito uelamine pro depositis uestibus. i. nudis: ut concurrerent aduersus prodones. **ET** quod bene gessit: hoc est reus quoddam recepit: Habet famam memoris: quasi perpetua: quia celebris fuit apud posteros. **FOR** sitan: locus in quo fauni sacra fuerunt. **Lupcal** dicitur. **CAV** Sam cur ita appellaretur. Poeta explicat. **ET** primo his duobus uersibus quoniam mouet. **FOR** sitan forte: & quæras cur ille locus: in quo. i. fuerunt lupcali. Sit lupcal: sed quia obscure dixerat aptius declarat. **QV** æue: uel quæ. **CAV** sa notet locum tali nomine cur ita appelletur locus ille. **SIL** uia historia aggreditur ortus & expositionis rationem. & re. nam ubi exponitur: lupa lacte tribuit locus ille lupcal dicitur. Sed de horum ortu latius in principio tertii libri referet. **SIL** uia que & rheæ: & ista dicta est grauidi ubi gemellos pueros edidit. **SN** iam Amulius tulit: censente est. ut is poscebat ciuium consensu: lege utendum esse iubente: que corpus pollueret uirgis cæsam mori: quod autem natus esset in fluentem deiici. **Vnde** alii necata ista dixerunt. **ALI** seruata supplicite Amulii filia pro consobrino suæ salute. Sed infantes ipsos Amulio iubente ut autoritate Fabii pictoris: quem Cynthus: & Cato & Piso & alii multi secuti sunt. **Diony.** refert in alueo iacete a famulis quibusdam exportatos esse constitit in fluuium iaciendos. **xv.** ferme milibus passibus ab Alba distat: hi cum inundasset fluius & ulterius progredi non possent. ubi prima inundatio excursus tacta est: super aquam ipsam alueum exponunt. is puer per in natauit: & illis lapidi infantes eiicit qui uagietes per lacunam uoluebatur. **Lupa** autem quodam appareret paulo ante foeta turgentibus lacte uberibus. mamas summittebat ad ora puerorum. **Lingua** luti abstergens quo pleni erant. **Interim** pastores adueniunt: unus lupam percipit miraculo stupefactus cæteros rem inspecturos uocat que rem diuinam uidere se rati. propius accedebat: terretes clamore bellua. **ILLA** uelut mansueta ab infantibus semel diuisa abiit in proximam siluam. ubi erat petra caua fontes aperiens & saltus pando dicebat: eratque ibidem dei ara. **Antrum** uero unde fons emanabat coniunctum pailatio ædificiis ostendebat secundum uiam qua itur ad hyppodromum. **templum** ei proximum cum huius imagine re: lupa duobus pueris ubera prebetis. antiqum opus ærea simulachra. sed ubi abscellit fera infantes ipsos pastores: ut educarent. tanquam dei essent. studium adhibentes suscipere. **Cocessi** tamen sunt faustulo subulcorum regionis magistro petenti quod latius in sequenti libro referemus: locum ergo huc ea ex re poeta lupcal appellatum inquit. **Ac** ne cui mirum esse uideatur romulum lupa educatum fatale quidem hoc fuit ut multi qui essent magna imperia constitui difficile ortum haberent: & summo cum discrimine educarent: ut de Cyro legimus: quem astiages auus maternus: quia propter uiderat ariolum interpretatione nepotem ei futurum: cuius magnitudo pronunciat. & ipsius astiages regni amissionem portendi exponi iussit: cui in siluis ubera canis ministravit: sed susceptus a pastore pro pastoris filio educatus. **Quid** quod de habide legimus gorgoris uetustissimi hispanorum regis ex stupro filiarum nepote: pudore flagitii: exponi iussus est. post dies aliquot inuentus est ferarum lacte nutritus. **Relatus** in tramine angusto: propter quem armata comæate consueuerat. pietus inuiolatus mansit. nec eguit alimentis: obiectus ieiunis canibus. & suis uberibus educatus est. **Ad** ultimum huc gorgoris in oceanum abiici iussit: sed manifesto quodam numine inter furens estus leui salo in litore exponitur: nec multo post cerua ei affuit: que ubera paruulo offerret. **Denique** ut regnum accepit tantæ magnitudinis fuit ut non frustra deorum maiestate tot periculis liberatus uideret. **Moses** quoque paruulus ab ægyptiis in nilum deiectus: hic etiam dei munere seruatus est. **Multi** præterea isdem discriminibus seruati ad summam imperii maiestatem euasere: ut uerget illud senectæ sit. semperque magno constitit nasci deum: sed ad rem redeat. **SIL** uia uestalis: uestis sacerdos Numitoris filia. **ED** iderat: pepererat: erat enixa. **PAR** tu femina cælestia gemellos pueros semine cælestis dei hoc est martis genitos. **TEN** ente regna regnante in alba uel regna occupante. **SVO** patruo Amulio que numitore fratre regno fraudarat. **Albanum** regnum post multos reges amulio & numitori fratribus per successionis ordinem deuenit. **Amulius** ut **Plutar.** refert res albanas bifariam diuisit in regnum. i. & quod ex troia maiores thesaurum deuexerat: ut utraque parte uelit alter deligeret. **Numitor** regnum elegit. **Amulius** ob auri magnitudinem est factus potestior fratre adortus sed regiam facili occupauit. **REG** na ergo tenete suo patruo amulio: nam alia numitoris erat filia quam amulius. ne ex ea liberi precrearetur: uestis sacerdotis deuouit ut omnem partum specie adimeret perpetuam uirginis atque obseruata de hoc siluiæ partu & casu alias in natali urbis a nobis dictum est. **Silua** fit genitrix heu pleenixa gemella. **Et** uirgis cedi uirgo miseram iubeat. **Defodier** quoque solo poena hæc uestalibus ipsis. **Quæ** uetitum patiantur opus lachrymabilis autem hoc. **Ante** patrem supplex tumidum precumbit & orat. **Orat** opere miserere & precibus seruata sororis. **Dicitur**

ad geminos deferri ad tybridis amne imergitq; iubet fluuio: madata ministri inuiti pagut tm scelus unda refugit. Et pueri i sicca miseri uersant arena. Caetera paulopost. Is: amulius. s. ille patruus. **IV** Bet auferri. asportari. **PAR**uos: ifantes romulu & remu. **ET** neca. in am. qst necados in pfluete deiici. **Q** Vid facis: couersio fermois ad amuliu: & pot ee hoc miseratiõe dictu: & et ironice: cu nihil pficeret. **Q** VID facis: cur hoc iubes. **VEL** qd facis: qst dicat nihil. **AL** Ter ex istis: pueris. **ER** AT romulus: qst dicat erat ille q coditurus e urbe to ti orbi dñaturã: uel erat ille q iniuriã hãc ulcisceret: & te ipsum trucidabit: & oẽ tuũ genus extinguet. **IV** SSA exhorretes. qbus id uegocii madata erat tm sceleris iuiti qd iustũ erat nõ sine lachrymis exequuntur deferuntq; illos: quo amulius iusserat. **MI** Nistri recu. qst recusare uolẽtes uel iuiti. **PER** agut pficiunt. **IV** Ssa: q dñs iusse rat. **LA** Chrymosa: p qbo lachrymadũ eẽt. **VEL** iussa lachrymosa lachrymas ab illis qbo id iustũ erat eliciẽtia. **FL** et tm: flere et magis e: quã lachrymari. **ET** fe. ge. gemellos romu. & re. **IN** loca iussa. ad pfluete. **AL** Bu la. inũdauerat tybris: ut uidimus hoc quoq; tpe bis: maxie septimo idus ianuaris anno salutis. M. cccc. lxxii. dũ hæc pfitēbamur cũ tybris oēs ripas excederet: ita & tũc auctus hymbribus supra ripas erupat: inqt ergo.

ANT.
FAN.
Tybris
postea
tyberis
Albula

AL Bula: Tyberis teste Ply. ante tybris appellatus e & prius albula ab albo aquæ colore ut ait Festus. quis eũ Hora. flauũ dicat: ut uidimus flauũ tyberim retortis littore hetrusco uolẽter undis. Similiter & Virgi. ut Vorticibus rapidis & multa flauus harena. Sed & Varro tyberini inqt sunt: q albulã uocitatũ litteris tradiderũt: qd nomẽ amissũ e ut ait Virgi. ut a quo post itali fluuiũ cognõie tybrim: diximus amissit uerũ; uet albula nomẽ. Hic fluuius (ut inqt Strabo) p Hetruriam excurrit: deinceps aut ipsam disternas primũ; qdẽz ab ea diuidit Umbriam: postea uero fabinos & fatinos. Dicũt aut & tybris & tyberis & tyberinus. de

quoq; oĩum deductiõe uaria legũt: uide Seruiũ. Festũ Liviũ ac Varronẽ. quoq; ultimus tyberim inqt a tyberino rege latinõz dictũ q; ibi iterierit. **HIC** ubi nũc fora sũt. Plutar. in romulo iter Palatinũ Capitolinũq; colles aliqñ paludẽ fuisse ondit haud lõge ab ea pte quã fogz uocat. Solinus quoq; pallateũ inqt oppidũ in palatio aliquãdiu aborigines habitauerũt pp incõmodũ uicinã paludis quã pterfluẽs tybris fecerat. Hinc illud e Proptertii romanũ satis e posse uidere forũ: hac quõdã tyberinns iter faciebat. Et aiũt remorũ auditos p dura pulsa sonos. Possumus igĩ p fora uel romanũ forũ accipere ut sit pluralis numerus p singularis: uel cũ eo boariũ; & piscarium. Lintres maiores nostri utebãtur nõ solũ fluuiãlibus scaphis cõpactis sed cauatis arbore lintribus idest monoxylis. Vnde ait Virgi. Cauat arbore lintres. **MAX**ime circe: de hoc Seruius ficus inquit ruminalis fuit ubi nunc est supercal in circo. Hac enim labebatur tyberis anteq; neptũno factis sacrificiis auerteretur. Fluxit & idem fluuius per uelabrũ unde auersus dicũt ab agrippa teste Porphyriõne. Ouidius in. vi. huius operis libro paludosi forũ ac uelabri meminit his uerbis. Hic ubi nũc fora sunt udã tremuere paludes. Amne redundãti fossa madebat aqua. Quã uelabra solẽt in circũ ducere pompam. Nil præ: et salices crassãq; canna fuit. Sane circi maximi uestigia hodie inter palatinum montem & auentinum conspiciuntur cui Tarquinio prisco regnante locus designatus e teste Liviõ. Postea uero ut scribit Ply. extractus e a Cæsare dictatore lõgitudine stadiõz triũ: lõgitudine unius: sed cũ ædificiis iugez q; ernũ ad sedẽ ducentõz. xl. milũ. Sed de hoc alias. Varro triũ circõz urbis meminit: maximi intimi ac flaminii. Sed fuit & Nerõis circus in uaticano. **HVC** ubi uenerũt neq; n. pcedere pos. Longius. Livi. diuinitus super ripas tybris effusus lenibus stagnis nec adiri usq; ad iusti cursum poterat amnis. & posse quãuis languida mergi aqua infantes spẽ ferentibus dabat.

Lintres
Ficus ru
minalis.
Circus
maximus

PAV.
MAR.

AL Bula fluita ab aquæ colore appellatus: sed cũ in eo merfus eẽt tyberinus qui calpeto albanõz regi successit: tyberis appellari coepit: & iõ hic. **Q** VEM fl. Tyberinus de quo. agĩ in. iiii. lib. Merfus in undis reddidit tyberim: nã ex eo tybris. seu tyberis appellatus est. Nec dissentit. Varro nã post multa de hoc inqt. Sũt qui tyberim priscũ nomẽ latinũ albulã uocitatũ litteris tradiderũt: posterius pp tyberinũ regẽ latinõz mutatu: q; ibi iterierit: sed de hoc alias dabit disputãdi locus. **TV** mebat aq; hybernũ hyemalibus: nõ. n. erat hyemale tps. sed autũnale nã ut Tarutius mathematicus collegit tpe referẽte Plutarcho primã romuli in matre cõceptione: anno tertio secũdã olympiadis asseruit extitisse. Mẽse quẽ romani decẽbrẽ uocẽt: natum uero mẽse septẽbri. Ergo nõ hyemalẽ tps: sed si qd diceret forte: q; lõge post ortũ fuerint expositi erãt: nã hic paulo post de illa q; facta e uno mater & orba die. **A** Quis: ergo hybernũ: ad pluias & hymbres respexit: qbus auctus erat. Tybris magis q; si hyemale tps fuisset. **HAC** ubi. ita inũdauerat tybris ut æquos circa se campos occupasset: nam per loca: ubi postea fora cõstituta fuere. & p circũ maximũ nauiculis iretur. **VID**eres. uidere potuisses. **ER** Rare lintres: nauiculas: sed ppriã lintres naues sunt fluuiales. **HAC** qst p hæc loca. **VBI** nũc sunt fora: hoc e forũ romanũ & fogz boariũ & piscarium de qbus superiore lib. diximus. **Q** V Aq; & ea parte qua. **IAC**et tue ualles o: circe maxime: circus maximus dictus est: ut Var. placet: q; circũ spectaculis edificatis: ibi ludũ fiũt & q; ibi ciecum metas ferũt põpa: & eq; currunt. Sed eo tpe nõ extractus erat. ut circi locum ostẽderet Livi. quẽ postea locum designatum a Tarqñio prisco Liviũ refert. Circi q; tres a Varrone referunt: maximus intimus flaminius: fuit & postea Neronis circus in uaticano. **VBI**: postq;. **VEN**erunt: ipsi q; eos deferebãt famuli. **HVC** ad loca ipsa: **NE**q; n. certe. **POS**unt pce. pgradi. **LONG**ius pp aquas ipsas. **EX** illis ministris. **VNVS** & alter ait: qst & alter & alter ita locuti sunt. **AH**. dolẽtis est. **Q** VAM sunt similes: qã erat similis utriq; forma. **AH**: quantum. **VTER**q; est formosus: pulcher. **TAMEN** iste ex istis. alter ex duobus.

Albula, quẽ tyberĩ merfus tyberinus iundis
Reddidit: hybernũ forte tumebat aquis
Hic ubi nunc fora sunt: lintres errare uideres
Quaq; iacent ualles maximæ circe tuæ:
Huc ubi uenerunt, neq; enim pcedere pnt
Longius ex illis unus et alter ait:
Ah q; sunt similes: ah q; formosus uterque est

(Hic inqt Strabo)

PLVS tamē ex istis iste nigoris hēt: romulum dicit cuius diuina pœne indoles in infantia non latebat. Si nō ope mater egeret: ga rheā filii uinctā Amulius iusserat custodiri: nā fuisse interfectā Ouidius sentire nō uidet. Que facta est uno mater & orba die: q̄ quo die peperit amisit & filios. Deposuitq; sinu: deposuit infantes sed cū a loco. Livi. tenet fama cū fluitantē alueū quo expositi erant pueri tenuis in sicco aqua destituisset lupā sitiētē ex mōtib; q̄ circa sunt ad puerilē uagitiū cursu; flexisse. Vocat at alueū cunas. Lege Dionysiu: nobis placet Liviū seq.

ARBOR erat remanet uestigia quæq; uocaf: rumina nunc ficus romula ficus erat. Ruminale ficū ad quā eiecti sunt remus & romulus romulatē quoq; uocata eē auctor est Liviū: q̄ ait. In p̄xima allouie ubi nunc ficus ruminale est quē romula ē uocata ferūt pueros exponunt. Sed quoniā poetæ nō solū mutare uerū etiam mutilare uocabula consueuerant autore Seruio & ruminale rumina & romularis romula hoc loco dicitur. Hæc arbor ut eidē placet ruminale a rumone appellata est. i. tyberi sic dicto q̄ ripas ruminet & exedat q̄ in sacris ē a lecanido Seca dicebat: & in aliqua urbis pte terēs eo quod ripas tetat. Alii ut idē Seruius docet ruminale quasi romularē dictā existimāt. Alii inter quos Festus Varro & Plynius sic dictā putāt qd̄ sub ea lupa Romulo ac remomamam dederit: q̄ antiquo uocabulo rumis dicebatur siue ruma ut Nonio placet. Vnde rustici agnos hædos ue lactantes quoniā adhuc sub māmīs hērent subrumos appellabāt. Sūt & q̄ a ruminationib; armentoz; q̄ eo in umbrā cogebant eā arbore ruminale dictā crediderunt ut scribit Plutarchus. Verbū autē ruminare deductū est auctore Seruio a ruma eminēte gutturis pte p̄ quam admissus cibus a certis aialibus reuocat: uel a rumine loco in uētre ut Nonio placet quo cib; sumit & unde reddidit. De quo ait Pōponius ut idē inq̄t in prostribulo. Ego rumorē paruifacio dū sit rumen qui impleā. Catez; Festus rumen inq̄t eē colli pte qua esca deuorat. Vnde ruminare dicebat quod nūc dicitur ruminare. Legimus apud Plutarchū deam quādā q̄ educationi infantū p̄esse putabat maiores nō os rumiliā appellasse apud cuius lacellū. Varro inq̄t satam a pastoribus ficū ubi rē diuinā lacte p̄ lactētibus faciebāt. Sūt & q̄ deā eandē altricē puerorū ruminā uocēt cuius sacris uinū nō adhibebāt cū sit infantibus noxiū: sed ei sacrificātes hostias lacte aspergere consueuerūt. Non omittēdum hoc loco q̄ ait Plynius colli ficū arbore in foro ac comitio rome natā sacra fulguribus ibi conditis magisq; ob memoriā eius quæ romuli ac remi nutrix fuit miraculo ex ære iuxta dicato tanq̄ in comitiū sponte trāssisset. De ruminale ficu Cornelius tacitus eodē inquit anno ruminalem arborem in comitio quæ sup octingentos & xl. annos remi romulq; infantiam texerat mortuis ramalibus & arefcente diminutā p̄digii loco donec in nouos foetus reuiuisceret. Hæc arbor arefscens in foellicia: uirescens Ro imperio foellicia potendere putabatur cuius uestigia imperante Augusto apparebat ut Naso testatur hoc loco.

CHABET plus uigoris. ut alluderet romulo: q̄ & mēbris & uiuacitate aut ipso uigore erat superior remo. Si genus arguit: uertēs deinde se ad pueros cōmotus romuli indole diuinā stirpē eē suspicali fatef. Et si poeta non refert mouebat tamē hic in ipsa indolis cōtēplatione: cōtēptione Numitoris cū Amulio asserēs filiaē deū uiolentiā itulisse: geminosq; paritura: & ubi pepit gemellos: tū maxime instātis ex deo cōcepisse: hic ergo ex hoc motus inq̄t. Si genus: si nobilitas aut. Sigen: unde origo trahit. Arguit oñdīf. Vultu: ipsa facie. Nisi imago fallat: nisi me decipiat ipsa forma: aut ipsa effigies. Nescio quē e uobis superiorē reor. Esse deū: dei filiū: uti sape regē regis filiū dicim: uidet dubitare cū dicat. Nescio quē & hoc q̄ dixerat ah quā sūt similes. At si qs diuinā stirpē eē suspicat: sed in hoc dubitat: nā si cuiuspiā dei filii eēnt: succurreret in eo statu p̄. At si qs: si aliqs. De eēt auctor uestre origis: eēt uobis gēitor. Ferret opē: auxiliū. In tpe tā p̄cipiti: tā repētio: & ex hoc materiā mouet q̄ nihil his supsit t̄pis. Ferret opē: iocūda ē hæc repetitio ferret opem: & habet admirabile quēdā affectū: mo: uetq; hic cōmiserationē a puerorū m̄re q̄ neq; sibi ipsi neq; p̄ueris succurrere poterat: augetq; cōmiserationē q̄ uno eodēq; die: quo m̄ facta ē filiorū iteritū m̄ eē desit. Ferret cete opē: auxiliū. Mater illa. Si n̄ egeret ope egebat qd̄ e: nā in eā ai aduerterat amulio. Quæ facta ē m̄: q̄ pepit filios. Et orta: quia iterēpti filii. Vno die: eo dē die. Orba ut Pōpe. iquit: significat apud poetā priuatā alq̄ p̄sona cara: & orba ē q̄ patrē aut m̄rem: aut filios q̄ lumē amisit. Nata si. & ex hoc cōmiserationē mouet: q̄ plures in eādē p̄ntiē trahebant: nā abo & simul nati: si mulerat morituri. Nata simul cor: pora: o gemelli qui simul nati estis. Moritura simul: quia simul ad iteritū dā nati. Ite simul sub undas: q̄ simul imergamini: & his dictis ubi fundatio tacta ē: cū lōgi p̄gredi nō possēt: nō fecit. Sed cū eo aluo. In quo erat sup aqs leuiter posuit. Desierat: loqui. f. Et deposuit sinu: a pectore sup aqs p̄ueros cū alueo in quo eos tulerāt. Vagierāt depositi infantes cū cuna in aquis uagitiū dedere abo: ita ut sentit uiderē qd̄ & illi dixerāt: se in fluuio eē sup alueo & in natali urbis. Quid: nisi p̄miseris poterāt uagire q̄rellis. Mistrig ipsi fatū ifortū p̄uerorū lachrymātes rediere. Ambo infantes f. Ro & Re. Pariter uagierāt: quia simul uagitiū dederūt. Vagire p̄prie p̄uerorū ē. Putares: putāf posses. Sēssisse: quid: sageret. Simile illd̄ ē in heroidib; de caracis

ANT.
FAN.Auleus
p̄ cunis
Rumia
lis uel ro
mularis
ficus
Rumo.
Seca.
Terens
Rumis.
Subru
mi agni
Rumina
re.
Rumen
Rumilia
dea.
Rumina
dea.PAV.
MAR.

filio exponi in usso uagitus dedit ille miser sensitse putares. **HI**: famuli. **R**edeiit in sua tecta: in albâ. **V**Dis genis madidis seu p̄fuis lachrymis ob calū puerog. Sustinet: alueus ille cū pueris: ut paulo supius diximus parūgnatauit: ideo hic. **C**Auus alueus: diffinitio est cune. Alueū: dicimus fossâ p̄ quâ flumina defluunt: ita & eadē formâ cauū lignū. ut cuna est alueū dicere possumus. Sustinet nō deiecit: sed fursū tenet. **I**Mpositos: pueros. **S**ūma unda: sup̄ summā undā. **H**eu q̄tū fati: hac exclamatiōe materiā mouet Poeta ob discrimē in quo fuerat oīs res romana: nā q̄ romā cōditurus erat toti orbi dominaturā: pua tabella sup̄ ags iacebat. **H**eu q̄tū fati: q̄tū fatalis potētia. **T**ulit pua tabella: alueus ipse. **A**lueus diximus auctore Diony. alueū hūc lapidi illisū pueros eiecisse Poeta uero inq̄t alueū ubi deficit flumē in limo sedisse. **A**lueus ipsa cuna cum pueris. **A**Ppulus filius opacis qui appulerat illuc ad opacas filuas: que tunc erant circa pallantium. **D**eficiente paulatim fluuio. fluminis inundatione. **S**edet residet. **I**N limo: in limosa terra. **A**Rbor: Plutar. locū: ubi hic cum alueo constiterint. **G**ermanū a posteris uocatū ait cū maiores germanos dicerēt quos fr̄es appellamus: & subdit caprificū quēda; quæ: eo forte loco coaluerat a **R**o. ip̄o: ut opinant plurimi ruminalem uocatū uel q̄ ibi p̄strata pecora sub umbra ruminare cōsueuerūt: uel potius p̄ puerog. lactationē: nā mamas ueteres rumas appellabāt. **M**eminit & ruminales fic^o **L**iu. dicēs ubi nūc ficus ruminalis est. **R**omularē uocatā ferūt pueros exponūt de q̄ **P**ly. ita inq̄t. **C**olis ficus arbor in foro ip̄o ac comitio **R**omæ nata sacra fulgorib^o ibi cōdit^o: magisq̄ ob memoriā eius q̄ nutrix fuit romuli ac remi cōditoris appellata: q̄m sub ea iūcta ē lupa infantibus p̄bēs rumens: ita uocabāt māmā miraculo ex aere iuxta dicato: tanq̄ i comitiū sponte trāsisset: adacto nauigio ilico arefcit: rurūsq̄ cura sacerdotū ferit & reliq̄ **V**agito germalū ait a germanis **R**o. & **R**e. q̄ ad ficū ruminale. & **P**ōpeius de hac ruminalis ait ficus dicta est: q̄ sub ea arbore lupa māmā dederit. **R**o. & **R**e. **M**āmā aut̄ rumis d̄r: uñ & rustici appellant hedos subrumos: q̄ adhuc sub mām̄is hēnt & rumen est ps colli qua eica deuorat: unde rumare dicebat: q̄ nūc ruminare a rumine ergo ruminalis ficus dicta est: q̄ arefcēs magnos: erat ostēto uirefcēs incolume impiū significabat. **S**ed cū penitus aruit: penitus romanog. oē corruit imperiū. **A**rbor erat remanēt uestigia: q̄ adhuc eius tpe truncus apparebat nondū penitus aruerat. **Q**Vag: & quæ. **V**Ocat: nūc ficus romula ab ip̄o romulo. **E**rat: olim. **F**icus romula: quasi ruminalis a rumine sub hac illi arbore expositi fuere. **I**nde & ruminā dea dicta est: cui cū rē diuinā faciebāt: hostis lac spargebāt: & libabāt. **V**Inū autē nō adhibebāt de quo Plutarchus ait. **L**ui. p̄ble. **A**n quod latini ruminā māmā nominant: & ficum ruminalem: ideo factam ferunt: quod ibi lupa māmā romulo præbuit. **Q**uē ad modum eas igitur: quæ pueros alunt a mamma dicimus φιλῶνα. **S**ic ruminā nutrix quædam & puerorū alitrix meæ infantibus p̄cipue noxiū: p̄fus non recepit.

ANT.
FAN.

VENIT ad expositos: locū ubi Romulus ac remus expositi sunt **C**ermonū uocarūt teste Plutarcho cui antea **G**ermāo nomē fuerit q̄ germanos fr̄es uocem^o.

COgnatæ manu: **A**mulii cognati sunt q̄ cōe nascendi initiū habuerunt. **M**arte satos scires. **Q**uibus nihil tū mētibus lupa ferē ubera p̄buisse: sed & assuisse picus d̄r nutritor & custos. **H**æc autē aialia putant̄ marti sacra.

NEc sibi p̄missi lactis alunt̄ ope. **N**utrium lacte quod natura feris nō infantibus siue hominibus p̄mittit: sed & **C**yro exposito canis d̄r ubera p̄buisse & aliis ad sūmanatis imperia similia infantibus contigerunt.

PAV.
MAR.

CLVpa foeta: quæ paulo ante pepererat. **V**enit ad gemel **R**o. & **R**e. **G**emelli. n. dicunt̄ qui uno eodē ptu nascuntur. **E**Xpositos: quos **A**mulius exponi iusserat: uel tunc extra amnem posuit. **V**enit mix: quasi mirabiliter. **Q**uis credat ferā: lupā. **N**ON nocuisse pueris: quasi nemo credēs: & tamē nō nocuit. **N**ON nocuisse: locus indignationis est: ab **A**mulii immanitate: nam belua eo mitior fuit: cum quos ipse nepotes p̄ditū iri destinauerit: lupa nutrit: mirū inq̄t erat ferā pueris non nocuisse sed hoc admirabilius. **Q**uē non nocuisse paḡ est: habita rōne q̄ eos aluerit parum est nō nocuisse. **P**ROdest quoq̄: sed p̄dest lupa nutrix: quia nutricis officiiū implebat illi ubera porrigēdo. **Q**Vos manus cognatæ quasi uiolentia: & immanitas amuliana. **S**Vstinueret: p̄ pati potuere. **P**ERdere: ad necē mittere. **C**Ognatæ manus: cognati: ut **V**ulpianus inq̄t titulo: unde cognati appellati sunt q̄ si ex uno nati: ut **L**abeo ait: & quasi cōe nascēdi initiū habuerit & **M**odestinus de gradibus cognati ab eo dicti putant̄: q̄ q̄ si una cōiterue nati: uel ab eodē orti p̄geniti ue sint. & **P**aulus ē titulo de gradibus cognationis nomē a græca uoce dictū uidet̄ σ υ υ ν γ γ α σ illi uocat̄: quos nos cognatos appellamus. **C**ognati sunt & quos agnatos lex. vii. tabularū appellat. **S**ed hi sunt agnati q̄ p̄ patrē ex eadē familia cōiungunt̄: qui aut̄ p̄ foeminas cognati tū noiant̄ & c. **C**ōstitit: & ubera dabat: & cauda blandiebat: linguaq̄ canū ut diximus: quo pleni erāt abstergebat. **E**T lingit bina corpora: idē utrūq̄. **S**VA lingua: & hoc ut lutū abstergeret: & in natali urbis de hoc eodē. **V**agitus enixa tū lupa sensit ad undas. **S**e data sitim p̄gressa accurrit & illos deposita feritate uidet̄ miserata iacētēs liberat̄ ecæno de hinc ubera plena gemellis **A**dmonet osuperi quāta ē clāmētia cæli **Q**ui posturus erat populis ingētia magnis **M**ænia p̄petuos terre latura triūphos. **P**ascit̄ infelix infātia lacte ferio. **M**arte: magnitudine animi ēt in primo natali die infantes se martis filio p̄fessi sunt: nā neq̄ expauere ob beluā neq̄ a ferinis uberibus abhorrebāt alunt̄ ergo ferino lacte: quo sibi non debebat. **S**Cire: scire posses eos. **S**atos natos ex. **M**ARte timor abfuit: q̄ beluā nō timebāt ēt ob id: q̄ animal hoc marti dicatū est. **D**Vcunt ubera:

Venit ad expositos mirū lupa foeta gemellos

Quis credat pueris nō nocuisse ferā (nutrix

Nō nocuisse parū ē: p̄dest quoq̄ quos lupa

Perdere cognatæ sustinere manus:

Cōstitit: & cauda teneris blāditur alumnis

Et lingit lingua corpora bina sua:

Marte satos scires: timor abfuit: ubera ducūt

Nec sibi p̄missi lactis aluntur ope:

Illā loco nomen fecit. locus ipse lupercal

Magna datū nutrix prēmia lactis habet:

quasi fugiunt lac ex uberibus. **AL**unt opes lactis nec p. missi sibi: quia lacte quod illis non debebat: sed luporum catulis. Illa lo-
lupa ergo lupcal locus ille appellatur: sic & lupcales dici possunt. **PL**u. et cum multa de his retulerit: & arcadibus ascri-
pserit subdidit. Potuit tamen a lupa illa quae Romulo educavit recte emanasse cum lupcales inde ludiez incoherentibus ex-
positum Romulo fuisse ferunt: & reliqua. Illa lupa. s. facit nomen loco locus ille. Vbi lupa lac Romulo dedit lupcal. s. dicitur.
NVtrix lupa **H**abet magna praemia dati lactis. ipse Romulus: quia perpetuum iuuit ob id.

Quis uetat arcadio dictos a monte luperkos
Faunus in arcadia templa lycæus habet:
Nupta quae expectas: non tu pollentibus herbis
Nec prece: nec magico carmine mater eris
Excipe foecundae patienter uerbera dextre
Iam socer optatum nomen habebit auis:
Nam fuit illa dies dura cum sorte marite:
Reddebant uteri pignora rara sui:
Quid mihi clamabat pdest rapuisse sabinas
Romulus: hoc illo sceptrum tenente fuit:
Si mea non uires: sed bellum iniuria fecit.
Vtilius fuerat non rapuisse nurus:
Monte sub exquilio multis inciduus annis
Iunonis magnae nomine lucus erat:
Huc ubi uenerunt pariter nuptaeque uirique
Suppliciter posito procubere genu:

Q Vis uetat &c. Lycæus dicitur ubi Fauni templum fuit cui **ANT.**
lycaea celebrabatur quae nos dicimus lupcalia. Nupta quae expe- **FAN**
ctas: Exhortatur nuptas ut excipiant uerbera lupoz: si ma-
tres fieri cupiunt ac deposita sterilitate concipere cum ea ma-
iore uim habeant hermis magicisue carminibus ad foecundi-
tatem faciendam: quod eo tempore cognitum est quo Romanae mulie-
res quae sub Romulo sterilitas iuaserat corio secto percus-
sae receperunt parienti facultatem. Pollentibus her. **H**erbage
multae foecunditatem faciunt quae Moly laudatissima est teste
Hom. cuius iuuetio Mercurio assignatur. Vnde illud est ridicu-
lum: hic legitur radix de qua flos aureus exit quem cur moli uo-
cant metula moli fuit. **H**oc lo. &c. per interpositionem dicit
eam sterilitatem fuisse regnante Romulo. Si mea non &c. Si
rapuisse sabinas nihil profuit ad augendam plebem & corrobora-
andas uires impii sed bellum tantummodo suscitauit.

Iunonis mag. no. lu. erat: sic lucus iunoni sacer fuit
ad radices montis exquilii ut quibusdam placet ubi est templum iuno-
nis Lucinae fuisse arbitrat ante urbem conditam quam dea ab
eo luco Lucina cognominata ferunt: sed **P**ly. adde iunonis
lucinae longe post reges exactos condita tradatur quae etiam dea
ipsa inquit a luco lucina nominata ut Romae uero lotos in
Lucinae areano quae fuit sine magistratibus. ccc. lxx. urbis aede
condita. incertum quomodo ipsa uetustior. esse quod uetustior non est
dubium cum ab eo luco Lucina nominetur. Sunt tamen quae a luce Luci

na dicta uelint. **V**nde ut inquit Festus opigena iunonem matronae colebat quae ferre eam operam in partu laborantibus crederet &
lupcalia testibus Festo & Varrone in iunonis tutela esse putauerunt quod iis pertegant oculi per quos luce fruimur quam
tribuere iunonem existimabatur. Haec. n. dea. i. aer siue spiritus plurimum congruit si retineatur ut inquit Solinus cum prope ad
utem liberandum uenerit momenta maturitatis enitetur. Nonimus & Dianam Lucinam dicit: ut Casta faue lucina: quae no-
uulnii uis (ut scribit Eusebius) ad parientium non parum confert & proprium munus est Lunae teste Macrobio distendere
rimas corporis & meatibus uiam dare: quod est accelerandum partui salutare: unde Lucina a parturientibus iuocatur una ex. v. diis quos
precari solebat qui matrimonio iugebant auctore **P**lu. ii fuerunt iuppiter adultus: iuno adulta. **V**enus. Diana. Suade-
la. Colebat & Romae iuno iuga sic dea quae nubentes coniugeret: a cuius ara iugarius uicus nomen accepit auctore Festo.

Q Vis ue. & si latinam causam retulit non negat tamen posse lupcos dici a Lyceo monte arcadiae: nam lycos lupus: & in eo
monte erat templum Fauni lycei: unde licea ludicra: quae nos lupcalia: sic & lupcales seu lupci ex eodem deduci possunt. **Q**uis aut
quae uetat: prohibet negat. quod d. nihil. **L**Vpcos dictos a monte arcadico: hoc est a lyceo arcadiae monte. Faunus lyceus
habet templum in arcadia: templum illud appellatur fauni lycei sic & faunus lyceus ut est a templo dicimus iouem olympicum: non tamen
ab olipo monte diximus ut lupus. Nupta: lupcalium dicitur: ut **P**oepius inquit mulieres februebant amiculo iunonis. i. pel-
le caprinae: & **P**lu. mulieres adultae ultro se lupcalibus offerunt existimantes id sibi foelicem parientium facultatem prestare: ex-
go ut poeta inquit: quod non herbis: non incantationibus fieri poterat: ut si mulieres conciperent: fiebat uerberibus caprinorum
corioz. Et unde mos hic emanarit: explicat a Romulo. s. nam cum aduerteret sterilitatem mulierum lunoni ob id in exquilis
sacrificatum est: & eius oraculo hitum: ut mulieres hircus iniret: quae uoce ab augure interpretata mactatum est caper: & eius
execto corio uerberatae puellae. Vnde postea concipiendi facultas data est: monet ergo nuptas: ut uerbera haec patienter
excipiant. **N**Vpta quae ex. non eris tu mater: non concipies. **H**erbis pollentibus: uirtute pollentium: & potentium herbagum. **N**ec pro-
hoc est nec supplicium uoto: aut precibus ad deos. **N**ec magico carmine: hoc est incantationibus. **E**Xcipe: accipe. **P**atienter uerbe-
ra dextrae secunda: dextrae lupcalis fructum facietis: nam ob ipsa uerbera concipies & **I**uuenalis dicat nec pdest agili
palmas prestare lupco: non tamen in manibus: sed in tergibus cedebat: ut inferius dicemus. **L**a socer: pro uiri tui. **H**ebit optatum nomen
auis: quia tu paries illi nepotem. **N**am fuit: nunc ipsa causam aggredis pro concipiendi accipienda sint uerbera. **N**am fu. il. di. **I**llud tempus
Cum quoniam. **M**arita: uxores seu nuptae. **R**eddebant rara pignora rare foetum: quia raro parturiebant. **V**teri sui: uetris. **D**ura
sorte duro euentu uel ita maligna parca uolente: quod mihi: fuit haec sterilitas Romulo regnante: ex quo ipse querebat nihil
hinc pdesse ad precandam plebem: ut ipsi uires auerent. **S**abinas rana id illi neque uires neque plebem augebat: sed peperit bellum.
Vtilius igitur erat sine uxoribus esse quam his raptis bellum pepisse. **C**lamabat Romo. quod mihi pdest. quod d. nihil. **R**apuisse sa-
binas: delibauimus hanc historiam supius: & alias suo loco repetemus. **H**oc: quod dicitur. s. de sterilitate. **F**uit illo: Romulo
Tenete regna: regnate eo. **S**i mea iniuria: quam. s. sabinis ituli uirginum raptu. **N**on fecit uires: non auxit uires regni
mei. **S**ed fecit bellum: quia ut diximus supius exortum est idem bellum. **V**tilius magis utile: quia sine bello. **F**uerat non huic
nurus hoc est foemias: sed pro parte nurus sit uxor filii. **I**niuria ut **V**lpiam inquit ex eo dea est quod non iure faciat **O**e. n. quod non
iure sit: iniuria fieri dicitur: & iterum iniquitate iniuria dicimus. **I**niuria fieri **L**abeo ait: aut re: aut uerbis re quoties ma-
nus iure: uerbis quoniam conuictum fit. **M**onte sub: lacus iunonis itactus ferro erat sub monte exquilino: de hoc **V**arro

Quinq;
dii quos p-
cabantur
qui matri-
monio iu-
gebantur.
Iuno iuga
unde iuga
rius uicus.
PAV.
MAR.

secunda inqt regionis exqlia alii has scripserunt ab excubiis regis dictas: alii ab eo qd exulta a rege Tullo eent: & postea in exqliis lucu & ad e iunonis lucinae ee asserit. In hoc ergo loco supplicatu e iunoni a nuptis & uiris. Luc^o noie magne iunonis: lucus q iunoni erat sacer: & lucus iunonis lucinae dicebat. Inciduus: qsi no coedus. Multis anis: q p multos anos n erat icifa ligna. Sub mo. ex. ad radices exqlini motis. Vbi postq. Et nuptae & uiri piter simul. Venerit huc: ad huc locu iunonis. Procubere suppliciter posito genu: quasi adorates. pni flexere genua:

ANT.

FAN.

Inire foe
minam.
Inire tepuSol trahit i
pisces. xiiii
calendas
martias.Pisciu ca
ptura ub.
rima sole
traleutes.
Pisces zo
diaci.

Boreus.

Notius:

PAV.
MAR.

QUETRE muere ca. fil. Aduetu numis hoc est iunonis: q cu sit aer no solu mouet siluaz cacumia sed & terras iter du ut uidemus in terramotu que facit uetus erupe cupies. Mira locuta: bn mira. Mostrosom. n uidebat q iuno dixerat uel putari poterat dixisse ut hirc^o iniret mses Romanas. Dicim^o. n. in eo Tertullia: p cocubo cu Tertullia. Sed dubiu uerbu e in eo: cu & alia significet: ut ieo gratia. i. i gratia eo teste Donato: & ieo tepu p igredior. **N**OME logis intercidit annis: Deest cui^o relatiu: qd iter du supprimif: ut est loc^o hesperia graii cognomie dicu. Nuptaq m^o erat. Matris nome nuptae sibi uedicat cum peperunt. **O**RTA dies fuerit. xiiii. cale. Mar. Sol in Pisces trahitu facit: quo tpe ut ait Columella nonnuq e uetosa tepestas: ut auctor hoc loco uetoz incostantia. Scribit & id e Columella. xiiii. ac. xii. calendas Fauoniu ee uel Austru cu gradine ac niuib: Sciendu uberrima pisciu captura ee Sole signu Pisciu trafeunte: quos in ultimo zodiaci ordine locatos cosecraffe Soli scribit Macro. no imaginatione aliqua eoz naturae sed ostetatione potetia: fide ris a quo uita no solu aereis terrenisq aialib: dat: sed illis quoq quoz coersatio aqs merfa uelut aspectu Solis exulat: cui^o tata uis e ut abstrusa quoq penetrado uiuifcet. Sunt aut pisces q zodiaco tribuunt duo: quoq alter boreus appellat no q sit ad Arcticu circulu: sed q inter aegnotiale & aestiuu constitutus arcticu circulu & polum spectare uideat. Alter uero notius dr q sub eq scapulis n loge ab aegnotiali circulo collocat^o spectat ad occasu. Sed cauedu ne fallamur existimantes unu tm ee notiu pii cu. Hic. n. cuius meminit auctor hoc loco costat stellis. xvii. & Aquarii unda ore no excipit hetq Boreu fratrem stellis. xii. figuratu. Alter uero not^o q solus e teste Iginio costat tm. xii. stellis ad que aq effusio puenit: & orif qde cu piscib: sed occidit oriete Cacro: ut Cadit ipse renasci incipit ut cacer sz piscib: eminet ortis. Est aut inter hye mal e & Antarcticu circulu ita constitut^o ut ad exortu spectare uideat: drq Notius a noto uento teste Manilio: ut Tu notius piscis ueti de noie dict^o Exurgit de pte noti. It e a Seruio Australis ab aliis Austrin^o: ut A t notiu graio **Q**UETVM: tuc Cacumia sumitates. Silue motae: qsi arboz comotaz: uel cacumia motae siluaz qsi comota iuga nemorosa. Tremuere ut apud Virg. Sub pedib^o mugire solu & iuga coepia moueri siluaz. Dea iuno. Est locuta mira admirada. Per suos lucos: na ex luco audita e uox iunonis admouetis qd ee agedu. **I**Talides ma. haec uox ex luco reddita e: & locuta dea putarut. Inqt dixit ipa dea. Hircus sacer: cap sacratu. Inito: p ineat Mses italides: latinas seu romanas ab italo. Mses nupte: q mses ee cupiut. Turba: coet9 & uiroz & muliez. **O**bstupuit ter. du. sono uerbo ambiguo: na uerbu hoc inito ambiguo erat uerebant: ne monerent: ut hircus succuberet. Init. n. uerbu teste. P. p. iterdu p cocubitu poni pot interdū p introit: iterdu p inuenit: & sic interpretata uoce ab augure caprino secto corio inueto: uerberatae sunt mulieres. Augur: augur e tuc affuisse inqt sed nome referri no pot: qa uetustate ex hominu memoria euauit ex etruria. tm uenerat in urbe etrusci. n. sp dtoinadi pitia fuere celebres & oi religionis cultu insignes: inqt ergo. Augur erat: tuc Ro. regnate. Augur alias dixim^o iter viii. sacroz ordines a numa institutos fuisse collegiu auguraz **N**OME ipsi^o anguris intercidit qsi excidit a meoria. Logis anis. uetustate. Augur ipse: uel subintellige: q. Nup uenerat exul ab huo etrusca: ab etruria ab ipa tuscia seu tyrenia cu exularet i urbe ueit. Ille augur. f. Maclat cap: cap ba cho maclabaf: et fauno maclari coepit: sic & cap qs & Palladi imolari legim^o qd oleas labedo steriles faciat **P**V elle ius. ab au. f. Dabat sua terga pcutienda: offerebat terga lupcis q uerberaret. Pellib^o ex. i. coriis capris. Exestis qsi diuisis. ergo no man^o: sz terga uerbabaf. Luna: uerbat^o caprino corio puellae. x. mese pere coepe. **L**V na re. no. cor. & hoc in nouilunio. x. motu: qsi x. mese. Vir. su. erat pr: q ia filios ex uxore hebat. Et nupta m^o: qa iam peperat. Et qa sup^o dixit luno magnae: noie luc^o erat: q pilla: & p hac uerba de luno. saturnia: q lucina uocata sit intelligit uoluit: falluf. Na lucina Diodo. luno. filia dixit: & poeta in metamorphosi lucina a luno. missam: ut nexis maib: no sineret Alcmena pere retulit. Varro aut luna luno e lucina uocari ait: uel qd e terra luceat: uel q ab luce iuno lucina: a quo parietes ea inuocat mulieres huc dea supcilia sua attribuebat. Virg. et dian^o lucina uocauit Casta faue lucina tuus ia regnat appollo: & Vir. iterps honorat^o a pturietib: inuocari dicit: qa primu nata pturieti m^o Apolline obstetricis officiu exercuit. luno ergo lucina diana: cuius illud apud Cicerone ex eplu legis q q nocte natus eet Alexander eadem dianae ephesia tepu coflagraffet: & subdit q diana cum in partu olympia

Cum subito motae tremuere cacumina siluaz

Est dea per lucos mira locuta suos:

Italides matres inquit sacer hircus inito:

Obstupuit dubio territa turba sono:

Augur erat, nomen longis intercidit annis.

Nuper ab etrusca uenerat exul humo.

Ille caprum maclat: iussae sua terga puellae:

Pellibus exectis percutienda dabant.

Luna resumebat decimo noua cornua motu.

Virq pater subito, nuptaq mater erat.

Gratia lucinae dedit hac tibi nomina lucus.

Aut quia principium tu dea lucis habes.

Parce precor grauidis facilis lucina puellis.

Maturuq; utero molliter aufer onus.

Orta dies fuerit, tu desine credere uentis.

Perdidit illius temporis aura fidem.

Flamina non constant & sex referata diebus.

Carceris aolii ianua lata patet.

adeffe uoluisse: abfuisse: domo nisi referas ad illud: quo eadē sit Iuno & diana: tūc recte intelligeres: inqt ergo.
GRatia lucinæ. s. sit. **LV**cus: uel de hoc: q. erat in exiliis: uel de quocūq. luco p. nemore: cū memoribus p̄sē
 diana. **DE**dit ti. hæc no. lucinæ. s. ga a loco lucina. **AV**t q. tu dea ha. prin. lu. humanæ. s. q. tu nascētes ad lu-
 cē p̄ducis. inde a luce lucina dicta es. **PA**rce: lucinā p̄catur: ut grauidis adsit puellis: ut pariat sine dolore. **PA**r-
 ce o. lu. fa. ppitia. **PA**rce p̄cor pu. gra. q̄si parce dolori pariētū puellagē. **ET** aufer: accipias. **MO**lliter: suau-
 ter sine dolore: sed potius cū uoluptate. **VT**ero. ex utero puellari. **ON**us ma. q̄si infantē: q. in utero t̄ps exple-
 uit pro puellis p̄catur q. tenelliores & ad partū rudes: uñ in heroidibus & rudis ad partū & noua miles eram.

ORta dies. iā oēs lupercaliū cās absoluit: & lōgius in his moratus: redit ad instituta hoc ē ad diē ordinem
 monētq. post lupalia die. p̄xima: q. erit. xiiii. calē. martias hoc ē. xvii. die february. credendū nō esse uētis: & ob
 id minime eē nauigādū. Sex. n. diebus uētog. claustra apta sunt: ut q. uelint possint egredi. **OR**ta dies fiūt: sub
 intelligas ubi postq. illucescēt dies post ip̄a lupalia. **DE**sine tu cre. uē. q̄si noli te uentis cōmittere: aut noli illis
 credere: cām & ip̄e affert. **AV**ra: uētus. **IL**lius t̄pis: illogē dieg. **PE**rdidit fidē q. decipiūt credētēs. nā mō hic
 mō ille fiat uētus. **FL**amina: uēti seu uētog. flatus. **NO**n cōstat. q. nō sūt firma: sed uarie mutant. **ET** iā
 naua lata carceris eolii: ab Eolo rege uētog. seu q. uentog. rex creditus est: ut in æneide hūistis: ideo creditus ē uē-
 tog. deus: q. Eolus thellinis filius rōnē uentog. adinuenit. **PA**tet referata: apta. **SE**x di. nā undiq. spirāt uenti
 illis sex diebus: & ob id credi Eolius carcer aptus eē. Sed hoc iō dictū q. principiū ueris: sp̄ hēt t̄ps inconstans
 mō serenū: mō turbidū: & hoc p. uarietate uentog. cū & ipsi incōstātes sint. **Vñ** Cæsar apud Lucanū Fortius
 hyberni flatus: cœlūq. Cū cœpere tenēt: q. quos incubere certos Perfida nubiferi uetat inconstantia ueris.

Iam leuis obliqua subsedit aquarius urna:
 Proximus æthereos excipe piscis equos:
 Te memorat fratremq. tuū, nā iūcta micatis.
 Signa duos tergo sustinuisse deos:
 Terribile quondam fugiēs typhona dione
 Tum cum pro cælo iupiter arma tulit:
 Venit ad eufraten comitata cupidine paruo

CIAM leuis obliq. subse. aq̄rius urna: Sole a Piscibus
 excepto Aq̄rius ab eo destitutus poetice d̄r subsidere
 & q̄si a uehēdi labore cessare. **Vñ** & leuis a poeta d̄r.
 nisi forte dixeris leuē Aq̄riū q. ipse est secūdū aliquos
 Ganymedes q. ab Aquila d̄r sublatus in cœlū. Oritur
 aut hoc tpe Aq̄rii pars heliace. **NAM** iun. mi. signa:
 Bñ iuncta. cōnectunt enī duo pisces nodo cœlesti s̄t.
 ue linea quā. xiii. stellæ cōstituūt ab Arietis pede p̄rio.
 a quo pisces tāgi Mālius autor est: ut Piscibus assuetas
 auide subeuntibus undas Quos aries tāgit. **DV**os
 ter. susti deos: Venerē & Cupidinē q. fugiētes typhāū
 eos p̄leq̄ntē in bello Gigæteo puenisse dicunt ad Eu-

ANT.
FAN.

Veneris
& cupidini
fuga.
Cur syri
piscib⁹ ab
stinent.

phraten fluuiū ubi cū in aquā desiliissent a gemellis piscibus excepti sunt q. a merito trāslati ferunt in cœlum.
Vñ Syri memores bñficii in Venerē Cupidinēq. collati piscibus abstinet: uerēturq. piscari ne pisces cōprehē-
 derint dānare eos p̄i p̄sidiū uideant. Diodotū huius sup̄stitionis aliā cām affert. Ait enī Venerē aliq̄n obuiā
 factā deæ quā Syri Decretā uocāt facie hoīs ac reliqua pte corpis piscē speciosi cuiusdā adolescentis amorē ei
 iniēcisse & ex eog. coitu filiam natā: Decretāq. pudore ductā amouisse adolescētē & ad loca qdam deserta &
 saxosa filiā exposuisse: eāq. ab auibus esse nutritā: deam uero pudore ac dolore cōpulsam in lacum se abiecisse:
 atq. ibi cōuersam in piscē unde Syri & piscibus abstinet: & eos pro numinibus uenerant. Iginus scribit Vene-
 rem & Cupidinē periculo liberatos cum se in formam piscium conuertissent. Alii aliter fabulantur.

CIAM leuis: eadē die sol reliq̄to aq̄rio pisciū ingredi d̄r signū de aq̄rio sup̄ius diximus. de p̄sice mox dicem⁹. **Iā**
 leuis aq̄rius: leuis: q. a solis labōr leuiatus. **SV**bsedit: q. ab officio secessit. **VR**na obliq. oblique. n. spectat &
 urna: q. aquas effūdīt uersus pisces: & iō obliq. urna p̄prie ē uas: q. aqua haurit. **Vñ** Varro urnæ dictē q. urināt
 in aq. hauriēdas: ut urinator. urinare ē mergi in aquā. Tu piscis p̄ximus q. aquariū subseq̄ris. **EX**cipe: q̄si reci-
 pias. **EQ**uos ethe. etherei solis equos de qbus lupius dictū est. **TE** memo. cām refert pisciū in cœlo locato-
 rū: q. & ab Higinio autore. Diogneti eritaci ita tradita: quodā. s. tpe uenerē cū cupidine filio in syriā ad flumē Eu-
 phratē uenisse: ibidēq. repēte thiphona apparuisse: uenerē in flumē se cū filio iēcisse: & mūtasse se in pisciū for-
 mā. quo facto piculo liberatos fuisse: destitisseq. siros his locis p̄ximis pisces edere: q̄d eos uereant capere ne
 uideant deog. p̄sidia ipugnare: & alio loco idē Higinus inqt piscē: qui Notius appellat laborantē quondā l̄sim
 seruasse. Pro quo bñficio simulachrū piscis & eius filioꝝ illā inter astra cōstituisse. Itaq. syrii cōplures pisces nō
 edūt: & eog. simulachra inaurata p. diis penatibus colūt. Aliq. dicūt pisces in euphrate amne: otū inuētū i sicū
 deiecisse: & idē colūbā exisse: q. uenus credita ē: quā uolitare p. urbes syriog. ferūt: a cui⁹ uolatu futura captāt
 haruspices Pisces a loue ueneris p̄cibus cœlo ipositos ob id ferūt: q. eius originis cā fuissent. Pisces uero duo
 sūt alter Notius alter Boreus d̄r. Boreus inter equinoctialē & æstiuū circulū sub Andromede brachio collo-
 catus arcticū polū spectans cōstituit: alter in zodiaco circulo extrēmo sub scapulis equi nō lōge ab equinoctia-
 li circulo collocatus spectat ad occasū. Inquit ergo poeta: cū ad piscē uerba apostrophet. **ME**morat: ueteres. s.

PAV.
MAR.

TE & fratē tuum: q̄si alteꝝ piscē & facit hāc parēthesim q̄d dixerat. **TE** & fratē tuū nam micatis: splēde-
 tis. **SIG**na uisita nō q̄d uisita sint: nā ille Notius hic Boreus sed pariter in cursu uadunt: & eodē micant tpe.
MEmorant te & fratē tuum sustinuisse tergo duos deos: uenerē & cupidinē. Alii. n. dicūt cū Venus cū filio
 in Euphratē se p̄cipitasset a piscibus eos susceptos tergo fuisse. Alii uero dicūt se in pisces mutasse: ut diximus &
 eo pacta exitiū euitasse. **TE**rribile: Dione Hesiodo teste oceani: & tethios filia: & ueneris m̄r fuit: sed sæpe a
 poetis p. ipsa uenere ponit: ut inferius hippolite infœlix uelles coluisse dionē: Cū cōsternatis diripereris egs.
 Sane ut i. odis dixim⁹ autoritate **CI**. Veneres q̄tuor fuisse cōstat. Primā cœlo: & die natā: alterā spuma p̄crea-
 tam: Tertiā Iouis filiam ex dione: & q̄rtam cyro. Syriāq. cōceptam. hic uero dione pro ipsa Venere ponitur.

DIONENUS. FVgiēs quōdā tiphona terribilē. Tiphon unus e filiis terræ fuit. uñ Seneca in tragediis. Nō tā ferū tiphona neglecto Ioue irata tellus edidit quōdā parēs. Tu cū Iuppiter tulit arma p̄ cœlo: hoc in ip̄a ḡgato machia q̄n̄ a ḡgātibus in cœlū a diis p̄ cœlo pugnatū est. **VENITIPIA: uenus.** **COMITATA** paruo cupidie: uel q̄a p̄uer erat: uel q̄a tūc paruos. **AD euphratē:** de euphrate superiore libro diximus ibi thura nec euphrates.

ANT.
FAN.
Palestina.

Quirina
lia seu stul
toꝝ feria
xii. calen.
martias.

Quirini
duo tēpla
Myrti
duæ ad
ædē qui
rini.

PAV.
MAR.

CPALESTINÆ: Syria Palestina uocat̄ q̄ cōtingit aras autore Ply. quā maxima gens iudeoꝝ h̄itat ut tradit Euse. Hostiles credit adesse manus: Putauit adesse Typhonē siue Typhæū q̄ eā pleq̄bat. Timidi: Quia primus in orbe deos fecit timor: ut qd̄a putarūt religioni deditos timidos appellam̄. **AT ter. di. grino:** Quirinalia q̄ & stultoꝝ ferie dicebant̄ Romani. xii. calē. Mar. celebrabāt dicta a grino. i. Romulo cui rem diuinā faciebāt. Ap̄d ueteres enī lācea gris dicebat̄ autore Plu. itē Curis uñ Curitis Iuno appellata ē ut Festus tradit q̄ hasta ferre putabat̄: & q̄a moris fuit lancea donari q̄ strenue pugnātes laudē fortitudinis meruissēt factū est: ut Romulus p̄inde ac Martius qd̄a deus & pugnax grinus diceret̄ a quo Romāi Quirites dicti uñ gritari uerbū deducit̄ teste Donato. Cæterū ut Festo placet Curis hasta ē lingua Sabinoꝝ. Vñ Romulū Quirinū uocarūt q̄ hasta uteret̄ licet qd̄a sic dictū uelint a Curibus oppido Sabinoꝝ a quo & Quirinalis collis nomē accēpit q̄ in eū cōmigrarūt Sabini a curib̄ ueniētes quos alii a tēplo Quirini sic dictū existimēt a quo portæ grinali nomē est inditū q̄ p̄xime eā Quirini sacellū eēt: uel q̄ ea i collē grinalē iretur. Aliis at̄ placet & Quirinū dictū uel q̄ Græce tiranos rex d̄r: ut ait Seruius uel p̄p̄ generis nobilitatē. Mars enī gum s̄auit Gradius d̄r: gum trāglas ē Quirinus cuius Romæ duo tēpla fuerūt. Vñ grini intra urbē q̄si custodis & trāquilli: Aliū in Appia uia extra urbē p̄pe portā: q̄si bellatoris. i. Gradiui. Quāuis qd̄a scripserint foris hastæ ueteres coluisse Quirinū gradiuū q̄ do mi. Ad ædē Quirini quā inter uetustissima delubra urbis habitā Ply. scri. sacre myrti fuere duæ. Altera Patricia appellata. Altera Plebeia. Patricia multis ānis p̄ualuit flaccescēte Plebeia exuberās ac læta q̄diu Senatus quoꝝ floruit illa uigēs Plebeia torrida & s̄q̄lida: q̄ postq̄ p̄ualuit: flaccescēte Patricia Marfco bello lāguida autoritas patrū facta ē: ac paulatim i sterilitatē maieftas emarcuit. Quirini tēplū dolioḡ appellatōne aliq̄n̄ tenuit cuius rei cām Plu. explicat in Camillo. Idē scri. Numā Iouis Martisq̄ sacerdotib̄ a Romulo cōstitutis adiecit̄ se tertiū Romuli quē a Quirio Quirialē flaminē appellauit. Huic deo. L. Papii cursoris p̄ ædē uouit quā p̄stea Papius dedicauit. Sane Romulū nō hoc tpe sed nonis Quintilibus Senatus in curia lacerauit. Lege Plu.

CIAMq̄ sedit ipsa unus ad laborē fessa. **MArgine:** q̄si i ripis. **AQuæ** pale. palestina aquā dixit n̄ q̄ Euphrates p̄ palestina fluat: sed q̄a palestina regio syriæ iuncta ē: & Arabiæ i ultimos fines eā lambit Euphrates iō palestina aquæ. **POpulus:** delituit: Venus cū filio iter populos arbores & cānas & salices: q̄ in ripis erat. **POpulus:** arbor herculi sacra. **ET** can. tegebāt: occupabāt. **SVmma:** sūmitates. **RIPaḡ:** &. **SALices** quoꝝ: etiā. **DAbāt** sp̄e posse tegi hos: uenerē cū filio. **DVM** la. ipsa uenus. **IN**sonuit: sonitū fecit. **VEN**to: ob uetum. **NE**mus arbores ipse. **IL**la uenus. **PAllet** timor: hoc naturale ē pallere timētē. **ET** credit adesse hostiles manus: adesse typhonē ipsum. **VT**q̄ tenuit natū: cupidinē. **SIN**u q̄si añ pectus: uel cū ueste añ pectus. **Alt**o nymphæ: o aquæ haz̄ deæ. **Succurrite** & ferte auxiliū diis duobus: q̄si marti & filio: **Veneri** & cupidini opē feratis. **NEC** morā: ubi hæc locuta ē Venus desiliit in flumē & a duobus piscibus excepta ē ob qd̄ cœlo figura ei sūt. **NEC** mora. s. fuit. **PR**osiliit: q̄si lōge saltauit in ip̄m amnē. **PI**sces ge. q̄a fr̄es cū sup̄ius diceret te: & fr̄em tuū. **SV**biere: supposuere se ueneri & filio. **PR**o quo facto. s. **SY**dera: ipse pisciū cōstellatiōes. **Habēt** dignū nomē q̄si h̄nt qd̄ merētur: q̄a sunt stellis additi. **IN**derab hoc. **SY**ri timidi: populi Syriæ q̄ circa Euphratem h̄itant. **DV**cūt existimāt. **Nephas** iponere mēsis hoc genus pisciū. s. **NE**uio ora pi. hyppalage ē. i. ne uiolare uideant̄ numina pisciū: ore aut polluere ora tāto scelere: esu. s. sacroꝝ pisciū. **PR**oxima. xii. calē. mar. hoc est xviii. die februa. erit festū grini: hoc ē q̄n̄ Romulus deus quirinus appellatus ē: de quo nūc ageꝝ ēt de eius morte nō q̄ hac die obierit: obiit enī nonis q̄ntilibus: sed cū hoc cognomine post mortē uocatus est de morte aut̄ eius multi cū poeta cōcordant. **Dionysius** aut̄ inquit. **Qui** fabulosa tradiderunt: aiunt enim concionē habentē in exercitu: cadēte interim caligine sereno cœlo: & tempestate magna coorta: cum fragore nō amplius apparuisse: raptūq̄ eum credunt a patre Marte. **Qui** uero p̄babilia scribunt ciuib̄ interfectū asserūt. cām cædis asserunt redditiōne obsidū quos a Verētibus: sine inia publica p̄ter cōsuetum: & q̄ non idē erat cum patribus. qui fuerāt: & crudelitatē eius in delinquentes: & qd̄ arrogans uidebat̄: & imperiū tyrānicē exercere. **Rē** in senatu gestā ferunt: diuiso corpore eius in frustra ne cadauer appareret exisse eos occultes sub amictu: quē quisq̄ habuerat partē clamq̄ humi mandantes. alii concionantē a nouis ciuib̄ dicunt interfectū eo tpe quō iam erant tenebræ: dispersa congregatione populi: nec assistente ei custodia regia: & propterea dicunt eam diē consternationis multitudinis cognomen habuisse: & hucusq̄ turbæ fuga dicitur. **Li.** cum ad exercitum inquit recensendū cōcionē in cāpo ad capræ paludē h̄ret: subito coorta tēpeftas cū magno fragore: tonitribusq̄ tam

deſo regē operiūt nymbos: ut cōſpectū eius cōcioni abſtulerit nec deinde in terris Romulus fuit: & paulo poſt fuiſſe credo aliquos: q̄ diſcerptū regē patrū māibus tacti arguerēt: & reliq̄ Plu. de hoc eodē raptus inqt: nec ad modū poſt incredibile dictū: e mediis ciuiū oculis euāuit nonis q̄ntilibus: nullū penitus ſuæ mortis ueſtigium reliq̄ns: niſi q̄dā humanæ rōnis exptia: q̄ q̄dē die adhuc poſteri q̄dā obſeruāt: q̄ e Romuli cæde merore idicāta: & paulo poſt creditū illū eſt: cū in Vulcani tēplo ſenatū hūiſſet ab inſeſis p̄ribus laceratū: & ſua quēq̄ p̄te in ſinu clam tuſiſſe. Alii raptū a nymbis e media cōcionē ferūt. cū ad recēſendū exercitū ad capreā paludē cōueniſſet ubi repēte exorta tēpeſtas cū tonitribus. ac ingēti uetoz fragore terrā undiq̄ gradine opuiſſet ſol quoq̄ ueſt in tēpeſta nocte defeciffet. Valerius ubi de ingratis agit: in hæc uerba locutus ē. Urbis nræ parētē ſenatus ī ampliffimo dignitatis gradu ab eo collocatus ī curia lacerauit: nec duxit nephas ei uitā adhibere: q̄ eternū rōmano impio ſpiritu ingenerauerat: & reliq̄ hęc igif & hmōi uerba de morte Romuli referunt: maior pars ī hoc cōcordat q̄ diſcerptus fuerit a ſenatu: q̄d autē de Iulio Proculo poeta refert cur Romulus poſt mortē apparuerat: idē fere & a Liuiō & a Plu. referf cas uero cur grinus cognominatus ſit: his uerbis Plu expſſit. Nōnulli exiſtimāt romulū Quirinū appellatū eē: q̄d belli ac pugne ſtudioſiſſimus exiſterit. Alii cū ēt romani Quirites appellarent. alii eo genere teli q̄d priſci Quirinū dicebāt uñ Iunonis Quirinalis imago ſit. ab ea culpide appellata & in regia telū illud cōſtitutū Martē uocat: quiq̄ hoſtes eo feriebat. ornare ēt laudibus cōſueuerūt. idē romulū tāq̄ belli ac pugne deū grinū appellatū. tēplū quoq̄ cōſtituere ei in eo colle. q̄ nūc ab eo grinalis appellat. Varro autē grinū a gritibus dictū dixit. ſed ad poetā redeamus. PRoxima inqt. Lux. i. ſeq̄ns dies poſt ſolē piſcis ingreſſu. Eſt ca. ſine feſto uel ſine myſterio. ATter dies ſ. ſubſeq̄ns. q̄ erit. xii. cal. mar. Eſt di. de pu. ſeu dicata. QVirino: deo. ſ. nā tū eſt feſtū grini ille. QVite: hēt. HOC nō q̄ nūc uocat grinus. Romulus fuit æteſq̄ ante romulus dicebāt: & nūc at dicimus feſtū quirini. & nō feſtū romuli. Siue q̄d: explicat nūc cur Quirinus dictus ſit. idē fere nunc autoritate Plu. retulimus & Pōpe. de hoc: Curis ē ſabina haſta uñ romulus Quirinus qui eā feriebat eſt dictus. Siue q̄: quia. Haſta eſt dicta curis. priſcis ſabinis. priſca lingua ſabina.

Bellicus a telo uenit in astra deus:
 Siue ſuo regi nomen poſuere quirites.
 Seu quia romanis iunxerat ille cures:
 Nā p̄ armipotēs poſtq̄ noua mœnia uidit:
 Multaq̄ romulea bella peracta manu:
 Iuppiter inquit / habet romana potentia uires
 Sanguinis officio non eget illa mei:
 Redde patri natum / quāuis intercidit alter:
 Pro ſe / proq̄ Remo / qui mihi reſtat erit:
 Vnus erit / quem tu tolles in ſidera cœli:
 Tu mihi dixiſti / ſint rata dicta iouis:
 Iuppiter annuerat / nutu tremefactus uterq̄
 Eſt polus / & cœli pondera mouit atlas:

TELlo: laude bellica q̄ & diuinitatē adeptus ē & quirini nomē. Siue ſuo regi nomē poſuere quirites: A Quiritibus grinū dictū pleriq̄ uolunt autore Plu. cū alii Quirites a Quirino cēſeant appellatos. Sunt tñ qui a Curibus quiritibus nomē inditū putēt. Vnde ut ait Fe. dici mos erat romāis in oībus ſacrificiis pedi buſq̄ po. ro. gritibusq̄ hoc ē curēſibus q̄ ciuitas. ut idē inquit Sabinoz potētiſſima fuit. inde quiritare dicebat clamare autore Nonio tractū ab his quiritibus uocabāt. Notandū Quiritē ſingulari numero nō facile ap̄d ueteres inueniri teſte Porphy. Quia romāis iunxerat ille cures. Notū eſt romulū & Tatiū cenſuiſſe ut ex duobus populis unus fieret & Sabini romā migrarēt. cuius urbis noīe ſernato Romani & Sabini Quirites dicerent. Sanguinis mei: romuli q̄ ſanguis. i. filius Martis. Ponif & ſāguis p̄ genere ut an nympha rū ſāguinis una. NVtu treme. uterq̄ ē polus. A rēti / cus. ſolo nutu Iuppiter omnia cōcutit qui ē mūdi aia. & eſt Homericā & Virgiliana ſententia.

ANT.
 FAN.

Quiritar

Sāguis p
 genere.

PAV.
 MAR.

ATElo: ab ip̄a haſta. VEnit in aſtra: q̄n ab ip̄a haſta q̄ curis dicebat. Quirinus deus uocatus ē. ſeu bellorū laude q̄ telo illo gerebat & cōficiēbat in deos relatus ē. Siue gri. romāi. POſuere nō. ſuo re. q̄ a quiritibus quirinū ſit dictus. SEU q̄: ille romulus iunxerat cures ſabinos ſeu illā ſabinā urbē. ROMāis: nā ubi inter romanos & ſabinos cōpoſitæ res fuere. par honor romulo & Tatio datus ē. & ex duobus populis unū fecer. Romulus a ſe urbē romā & ciues romāos appellauit. Tatiū ſuos Quirites dixit curib⁹ ſabinoz urbe opulentiſſima a qb⁹ ēt aliquos grinū romulū dictū putaffe Pōp. teſtis ē & alii ēt ſūt q̄ idē aſſerāt. Nā p̄ ut n̄ ſine numie diuū & ex hūanis exceſſibus: ſe & cœlū aſcēdiſſe Romulū q̄s putet. p̄ ſeatus excuſatiōe q̄ arguebat pricidii ēt ut cogrūdeat q̄ ſupius dixerat cœleſtē fecit te p̄ & c. Martē a Ioue facit ipetrare. ut Romulū filiū in cœlū tollat nā id lōge añ Marti Iuppiter p̄miſerat: ergo nūc urbe bñ fundata. & cōſectis bellis pluribus Mars a Ioue repetit promiſſa. Dixeratq̄ ab haſta deū Quirinū hoc ē ab ip̄a belli p̄ſtātia ī aſtra uēiſſe. nūc ad id rē ip̄ā adiūgit. Nā: ga. PATER ip̄ius Romuli. hoc ē Mars. ARMipotēs: ga bellis p̄ſidet. POſtq̄ ui. no. mœ. q̄ſi nouā urbē mœnib⁹ cinctā: & bñ fundatā ciuitatē. ET mul. bella pacta: cōſecta. ROMulea ma. Romulea potentia: multa dixit: ga teninēle ſabinū & ueiens. INqt: dixit. O Iup romana potētia hēt uires: aucte ſunt uires ciuiū romanoz & romanū impiū p̄pagatū. ILLa: romana. ſ. potētia. NON eget offi. ſan. mei. q̄. d. nō illi eſt magis opus opa filii mei romuli. REDde na. filiū meū Romulū. PARRi: mihi redde dixit q̄d ex debito ē. & q̄ Iuppiter p̄miſerat debitu erat: honeſta eſt petitiō: nā q̄d p̄miſū eſt: ēt q̄ filius p̄ri reſtituat. QVāuis alter: hoc ē Remus. INTERCidit: ita exceſſit. ex hoc affectū mouet: cū altez e filiis amiſerit: & in cœlū uēire nō pōt. QVīlle q̄. REſtat: ſupeſt mihi: hoc ē Romul⁹. Erit mi. p̄ ſe & p̄ Remo frē. q̄. d. ſatis ē mihi: ſi hic p̄ ſe & frē referet in cœlū: erit hic un⁹ p̄ duob⁹. TV: o Iuppiter. DIXiſti mi. un⁹ erit q̄ſt unus tm̄ ex duob⁹ filiis erit. Quē tu tol. attolles. INſy. cœ. quē ferēs ad aſtra: quē ī deos referēs. SInt ra. ſint firma: hēant fidē. Dicta Iou. q̄ſi Iouis p̄miſſa: &

est artificiosa conclusio ab ætate: nã equũ e seruari: & rata eẽ uerba regia: q̄ inuolabilia sũt: sint ergo firma ea q̄ dixisti. Iuppiter. Vbi Mars dicẽdi finẽ fecit: nutu Iuppiter ostendit se ratũ hĩe qđ p̄miserat: & eo nutu Iouis oẽ cœlũ cõclusum ē ita ut Atlas uisus sit cœli firmamẽtũ cõmouere. Iuppiter annuerat q̄si affirmauerat Martis dicta. V Terq̄ polus: arcticus: & antarcticus. i. septentrionalis & meridionalis: nã poli hoc ē cœli cardies duo sũt: Borealis & Australis: sed iterdũ polus p̄ ip̄o cœlo ponit: ga cœli pars. ET tremere: cõtremit. NVtu: ip̄si us. i. Iouis: ac si dicere uelit oẽ cœlũ cõtremit simile ē illud Virgilianũ annuit: & totũ nutu tremefecit olym pũ. ET Atlas mo. p̄ cõmouit. Cœli põdera: nã Atlas fingit cœlũ humeris sustinere: de quo iferius dicemus.

ANT. CEST locus antiq̄ capreæ dixere paludẽ: Romulus
FAN. autoꝝ Liuio cũ ad recedẽdũ exercitũ cõcionẽ in capo
Romulus ad capreæ paludẽ hĩet subito coorta tẽpestas cũ ma-
in cœlum ḡno fragoꝝ tonitribusq̄ tã dẽso eũ cooperuit nimbo
rapitur. ut cõspectũ eius cõcionĩ abstulerit q̄ ut ferẽ nũsq̄ cõpa-
ruit. Vñ inter p̄ses & populũ orta seditiõẽ Iulius p̄cu-
lus uir nobilis uisũ a se in Quirinali colle romulũ affit-
mauit augustiore forma cũ ad deos abiret: cuius au-
toritati creditũ ē itaq̄ ædes ī colle Quirinale Romu-
lo ē cõstituta ip̄seq̄ p̄ deo cultus & Quirinus appel-
latus ē. Alii cẽsent fabulosa eẽ q̄ diximus & Romulũ ī
curia siue in Vulcani tẽplo a Senatoribus laceratũ cũ
tyrãnidẽ exerceret di. uisũq̄ in frustra ne cadauer usq̄
appareret. Alii aliter. Lege Dionysũ & Plutarchum.

Nonæ ca- Diẽ quo is hũanis rebus excessit uulgi fugã ac Nonas
protinã: Caprotinas appellat q̄ descendẽtes ex urbe ad capreæ
paludẽ sacrificia pagãt. Varrõĩ placet Caprotinas no-
nas dici q̄ iunoni Caprotinã mulieres sacrificarẽt & sub caprifico facerẽt & e caprifico uirgã adhiberent. Idẽ
ẽt scribit Poplifugiã diẽ dici q̄ eo repẽte tumultu populus fugerit. Multa de his Plu. in Romulo & Camillo. Sa-
ne palus capreæ nõ fuit in capreis isula celeberrima. sed apđ urbẽ: quã qđẽ capreæ paludẽ dicit. FIt fuga: Con-
sternatis oĩum aĩs populus ē uersus in fugã. Vñ ea dies cõsternatiõis multitudinis nomẽ hũit: & poplifugia di-
cta ē teste Varrone qđ repẽte tumultu fugerit populus. Falsãq̄ p̄ses in crimine cãdis: Ad Senatorũ excusa-
tionẽ dicitũ est: & ne ignorare uideat hystoria ac rei ueritatẽ. VEniebat lu. al. Hic ē Iulius p̄culus uir p̄bus &
Polifuga. Romulo affinitate cõiunctus: q̄ a Senatoribus subornatus ē ut mẽtires nũciareturq̄ populo uidissẽ se Romulũ
Iuli. p̄cu. humão hitu augustiorẽ. Lege Liviũ & Plu. ne sim p̄lixus ī re notissima. Sane p̄culũ iter cognomina eũ dicunt
(ut Festo placet) q̄ natus ē p̄re pegrinãte p̄cul a p̄ria: uel a p̄re p̄cul p̄gresso & attenuato idest admodũ (ene.
deest quẽ. Antiq̄ dixere pa. ca. capreã palludẽ: nec intelligas de capreæ in isula. sed de caprea palude: q̄ erat pau-
lo extra urbẽ mare uersus. Vñ Plutar. ad capreã paludẽ mare uersus discurrere. Forte o Romule ad Romu-
lũ ip̄sũ sermonẽ cõuertit. DAbas illic iura tuis. ciuibus. f. nã ea die illic apud suos cõcionabaf: & ut dicit recense-
bat. exercitũ. SOI fugit: q̄a eclypsis fieri uisa ē ut Plu. ingt: cũ sol uelut intẽpesta nocte defecisset. ET nubila:
subeuntia ueniẽtia sub ip̄m cœlũ. Remouent ab oculis hoĩum cœlũ. ET grauis hymbes: nymbus. DECidite
ex ip̄is nubibus. EFFusis aq̄s: nã ut diximus subito coorta tẽpestas denso regẽ operuit nymbo. HInc: ex hac
cœli pte. TONat. & Livi. cũ magno fragore: tonitribusq̄ & Plutar. ut diximus ubi repente exorta tẽpestas cũ
tonitribus: ac ingẽti uetoz fragore. HInc æther: uel cœlũ ip̄sũ. ABRũpif: abrũpi & scindi uidet. MISSis
p̄missis. IGNibus fulmi. & corusca. nã tũc apiri ex ip̄o fragoꝝ cœlũ uidet. FIt sua: a multitudine. f. q̄a oẽs ef-
fugere. uñ dies illa turbã fuga appellata ē: ut diximus ex Diony. & p̄pterea dicit eã diẽ cõsternatiõis multitudi-
nis cognomen hũisse: & usq̄ ad hãc tpa turbã fuga dr. & Plutar. diẽ etiã ingt: q̄ ip̄e ē media euãuit cõcionẽ: tur-
bã fugã uocat: & nonas caprotinas eo q̄a sacra ad capreã palludẽ deferebat & reliq̄. REX: Romulus. f. P̄Ete-
bat astra: q̄si cœlũ ascendebat. Eqs p̄riis: eqs Martis. Curru. n. suo Mars illũ in cœlũ referebat. LVãus: fle-
bat populus Romuli mortẽ & parricidii senatus accusabat: creditũq̄ esset a p̄ribus interfectũ fuisse: nisi adue-
niens ex alba Iulius p̄culus iurasset uidissẽ romulũ humana forma augustiorẽ: & alia q̄ mox dicemus. LVãus
erat. populo. f. nã amissũ regẽ lugebat & erat. PATres: senatus. In cri. falsã cedis: quasi arguebant huius cedis:
Falsã: q̄a nõ uerã: & hoc ut excusaret senatũ: cum reuera in senatu discerptus fuerit. ILLa fides: illa credulitas
q̄ senatus illũ lacerasset. Forsitã hæssisset: ip̄ressisset se. ANimis po. f. SED p̄cul: dum lugeret populus & sena-
tus cedis accusaret Iulius p̄culus: ut Plu. ingt ex alba oriundus. Vir inter p̄ses & genere & nobilitate primarius
tũ ēt cũ Romu. fide beniuolẽtia & affinitate cõiunctus turbatã Regis desiderio multitudine intũes: in cõcionẽ
uenit: adhibitoq̄ ad id iureiurãdo romu. ingt hodierna prima luce: cũ in fog. uenirẽ obuiã se mihi tulit: forma
lõge augustior humana ardẽtibz armis septus: cuius fulgore cũ horruissem primo. Quid inq̄ rex hãc tuã in
felicẽ ciuitatẽ: ac miseros ciues in tã grauissimo tui desiderio luctu & merore reliquisti: ille cõtra Sic diis placitũ est
Procule. cũ tot ãnos inter mortales extiterim in amplissima ciuitate cõstituta. Inter deoz sim cœtũ immortalũ.
Sed lætare atq̄ annũtia romãis ut iustitiã & militiã colãt: cũ nullã futurã sint tãtã opes: q̄ n̄ris armis resistere
possint. Ego uero meã sp̄ ppitio numie p̄geniẽ hospitabo. Mira huic uiro tradita fides: ob affinitatẽ cũ Rege:
& ob p̄bitatẽ & adhibitũ iusiurãdũ. Tũ plebs deposita oĩ suspitiõẽ: & cõiũelia Romu. Quirinũ appellãtes: ut
deũ colerẽ cœpũt & reliq̄: eadẽ ferẽ fert Li. Sed q̄a Plu. posterior fuit: ea potuit & a Li. & a poe. n̄o accepisse. Ac

Est locus antiqui capreæ dixere paludem:
Forte tuis illic romule iura dabas:
Sol fugit, & remouet subeuntia nubila cœlũ:
Et grauis effusis decidit hymbes aquis:
Hinc tonat, hic missis abruptis ignibus æther:
Fit fuga, rex patriis astra petebat equis:
Luctus erat, falsæq; patres in crimina cãdis:
Hæssissetq; animis forsitan illa fides:
Sed procul e longa ueniebat iulius alba:
Lunaq; fulgebat nec facis usus erat:
Cum subito motu sepes tremuere sinistrae

Capreæ
palus.

Polifuga.
Iuli. p̄cu.

PAV.
MAR.

Laetius primo lib. diuinage institutionū: Romulū inq̄ desiderio suis fuisse declarat Ennius: ap̄ quē populus amissū regē dolēs hęc loq̄. O Romule Romule dic: Quale te p̄iæ custodē dii genuerūt. Tu p̄duxisti nos intra luminis oras. O p̄o genitor p̄iæ. O sanguinē dus oriūdū. Ob hoc desiderū facilius creditū ē Iulio p̄culo mētiētisq̄ subornatus a p̄ibus erat nūciaret plebi suæ uidisse se Regē hūano hitu augustiorē: eūq̄ mādat se ad populū ut sibi delubrū fieret se deū eē: & Quirinū uocari. Quo facto & ip̄i populo p̄suasit Romulū ad deos abluisse & senatū suspitiōe cedis regia liberauit. Sed Iulius ueniebat p̄cul: q̄si lōge: sed p̄ hęc dictionē p̄cul allusit poeta ad cognomē huius. q̄a Proculus dicebat. s̄ Proculi uero cognomine: hi uocant: ut Pōpe. inq̄ ut peregrinatē p̄cula p̄iæ p̄e nati sūt. Lunaq̄ fulgebāt ergo nox erat. & Liuius & Plutar. hodierna prima luce dicūt. Tu uero hoc referas ad romanū diē: q̄ ex media nocte in mediā noctē termiabat. Ergo hodierna prima luce: prima pte diei: & sic etiā nox eē p̄terat. NĒc erat usus facis: q̄a luna lumē dabat: non ergo opus erat face. CVm quādo. Subito motu: q̄si repentina excussione. S̄ Instrā sepes: q̄ a sinistra uia sepebant. TRE, muere: uisā sunt tremere & hoc numine adueniente. Ille proculus rettulit gradum: quasi retrocessit.

Rettulit ille gradus horruerantq̄ comæ:
Pulcher & humano maior trabeaq̄ decorus
Romulus in mediā uisus adesse uia:
Et dixisse simul, prohibe lugere quiritēs:
Ne uiolent lachrymis numina nostra suis:
Thura ferāt, placētq̄ nouū pia turba quirū:
Et patrias artes, militiamq̄ colant:
Iussit, & in tenues oculis euanuit auras
Conuocat hic populū, iussaq̄ uerba refert:
Tēpla deo faciūt collis quoq̄ dict⁹ ab illo est
Et referunt certi sacra paterna dies:
Lux quoq̄ cur eadem stultoz̄ festa uocet

sent q̄bus recuperādi eius Festi Quirinalibus p̄tas dabat. Sane fornacalia Numa Pōpi. instituit Caluz̄: teste Ply. et atq̄ farris torrēdi feriae q̄d & Festus scri. dicēs fornacalia sacra eē cū far in fornaculis torrebāt q̄ ferūt ad fornacē q̄ in pristinis erat fieri consueta: religiosaq̄ ēt agroz̄ terminis. Institutū est aut a Numa ut far torrere quoniā tostū cibo salubrius eēt ut diximus supra. Quare ait Varro messū far p̄mendū hyeme in pistrino ad torrendū q̄ ad cibariū expeditū uelimus: Sciendū q̄ apud maiores n̄os q̄a molaz̄ usus nō erat. ut inquit Seruius frumenta torrebāt & ea in pilas missa pinsebāt: un̄ pinsores dicti sunt: q̄ nūc pistores uocant. Hinc donatus triticū inq̄ torrebāt prius ut tundi posset. Virg. Frugesq̄ receptas & torrere parāt flāmis & frangere saxo: Legimus apud Herodotū scythas aratores nō ad panē cōficiendū serere triticum sed ad illud torrendum.

ET comæ horrerāt: & hoc pp̄ metū q̄si riguerant: nā naturale est: ut timore deficiēte sanguine a partibus exterioribus cōtrahit̄ cutis: & ex ipsa cōtractione pili rigescūt de hoc differuimus superiore libro in eo uersu Obstupui sensiq̄ metu riguisse capillos. PVLcher & qualis p̄culo Romulus apparuerit. PVLcher & ma. hu. ut Plutar. inq̄ forma augustior humana ET deco. tra. de trabeis superiore libro in p̄cipio diximus: ut Dionysio asserit: Trabeæ uestes togatæ d̄nr̄ purpura circūductæ sub tegm̄ie puniceo: q̄s aureæ fibulæ annectebāt. Romulus primū in urbe usus ē trabea: & trabeis inq̄ Ply. usos accipio reges ergo. Decorus: ornatus trabea. VI sus ē adesse ro. in me. uia: q̄a medio itinē appuit ip̄i Proculo. Et di. & euius simul. Dixisse phi. tu luli p̄ca. le. LVgere gri. lugere romanū populū. NĒc ip̄i: scilicet grites. Vlolēt: q̄si offendāt. NOSTra numina: q̄a iā relatus sū in deos. SVis la. q̄si dicat ne uideant lachrymādo gloriæ iuidere. THura se. q̄si offerāt mihi thura: sacrificēt mihi. PIA tur. q̄si religiosa multitudo. PLacēt no. Qui sacrificēt mihi nouo iā deo & Quirinū deū appellēt. ET co. pa. artes: artes p̄iæ: artes romanæ sūt q̄ ab anchisa Aeneæ dicunt. TV regeꝝ imperio populos romane memēto: hęc tibi erūt artes: pacisq̄ ip̄onere morē. Parcere subiectis & debellare superbos. Artes ergo patriæ: prudētia: iustitia: clemētia & quitas magnanimitas & similia. ET co. militiā: p̄stantiā rei militaris: aut militiā ipsā exerceāt ubi hęc locutus ē. Euanuit ab oculis Proculi ille populo cōuocato in cōcionē: rettulit romuli uerba. IVisit: romulus. ET eua. oeu. ut umbra erat ianis sustulit se ab oculis p̄culi. INauras tenues: & recte: nā sp̄s in spiritū: hoc est in aere. HIC: p̄cu. l. Cōuocat po i cōcione. l. ET re. uer. iussa: q̄ romulus iusserat Verbis p̄culi plebs mota ē: Quirio tēplū dedicauit in eo colle: q̄ ad hoc ut ēt Plu refert: Quirinalis dictus ē licet sint q̄ dicāt a curibus sabinoz̄: q̄ ibi castra admouerit grinalē appellatū. FAcit: ergo romani. TĒmpla deo: Quirio. l. Collis quoq̄ col. ēt. ESt di. ab illo: seu Quirio: seu quini tēplo. ET certis: q̄ si stati & cōstituti. Dies re. sa. p̄na: sacra mysteria romuli parētis romanoz̄. LVX quoq̄: eadē diē q̄ quirini festū est: seu grinalia celebrant̄ feriae sunt stultoz̄: q̄s ita diffiniuit Pom. Stultoz̄ ferie appellabant̄. Quiralia q̄ eo die sacrificāt hi: q̄ solēni die: aut nō potuerūt rē diuinā facere: aut ignorauerūt: in q̄ quidē Inia & ipse poeta est: in hac eadem die fornacalia celebrabantur: de quibus mox differemus: quæ quia non erant stata: hoc

ANT.
FAN.

Stati dies.

Stultoz̄
festū un̄
dictū est.
Fornacalia.
Pinsores.PAV.
MAR.

est certa seu fixa: sed a sacerdote indicabant in scriptis in tabella foro apposita nominibus curiarum: ut in sua curiam quae conveniret: qui sua curiam ignorabant tardius quam ceteri sacrificabant & ob id stultorum feriae tanquam ignorantium vocatae sunt Poeta id ad vetustatem refert: nunc expositurus stultorum ferias ita inquit. Accipe audias: aut percipias. CVR quoque: cur etiam. EADÉ lux: eadé dies in qua sunt grinalia. VOCÉtur festa stul. ga stultorum festa sunt.

- ANT.** CPARua quidem causa: non multi momenti ac ridicula
FAN. & a stultitia nata. NEglectus ager: non recte cultus cum ignoraret ratione agricolae: ideoque pueri erant tenues. Farra tamen &c. Maiores quam impati agriculturae farra tamen ferebant a quibus farina dicta uolunt quibus & ex aliis farre dea frumenti speciebus fieri soleat: quod far apud ueteres in usu fuerit. Est autem iacere hic serere. Sane a seredo Seia dea Segesta ut Segesta a segetibus appellata ueteres maxime norunt dea. autore Ply. tertiaque hoc est fortuna calua ut nonnullis placet: quae religio fuit noiare sub tecto. Primitias cereri farra resecta dabat. Non licebat degustare non uas fruges aut uina: ut scri. Ply. antequam sacerdotes primitias libassent. VSibus admoniti flammis torreda dederunt: intelligentes far tostum & cibo salubrius esse & facillimum tundi cooperunt farra torrere: sed nulla torreda adhibita ratione: nam quae in fornace torreda erant igne exempto stulti homines flammis torreda commiserunt: quae interdum omnem farris substantiam absumebat ita ut cinerem pro farre colligerent: & quod peius est aliquando ipsas quoque casulas adurebant. Curiones. Sciendum Cererem deam rusticorum: ut inquit Seruius inuenisse quod de frumeta eademque molere & concicere teste Ply. in aetia Italia & Sicilia ob idque deam iudicata. Ut autem frumenta torrerent nusquam lectum est Cererem docuisse. Huic Ceturui maiores sacrificabant primitiuum de speciebus quae primum mesuissent quod a prometendo dictum uidebitur: sicut Libero multum ralia iudicia. quod sacrima appellabant. Peccato suo: Stultitia: ignorantia: nisi peccatum uoces impietate quod inutiliter absumerent Cereris munus. Vel quod nulli deo rem diuinam facerent farra tosturi. Facta dea est fornax: excogitatum atque inuentum est nouum nomen deae Fornacis: quae orabant ut eam torrendo farris temperiem adhiberet ut siccaret non ureret: sed caluae fornacalia instituta sunt nisi Locus Ply. deprauatus est. CVrio legum. nunc for. uer. maximus indicit. Curio maximus is dicebatur cuius autoritate curiae omnesque curiones regebant. Nouimus nam Romulum distribuisse populum romanum in triginta curias quae nonnulli et tribus uocant quibus postea quaeque additae sunt ita ut in sua quaeque curia sacra publica faceret ac ferias obseruaret: quaeque sacerdotes Curiales flamines dicebantur autore Festo: item Curiones teste Dionysio uel curionum aetia appellatum est quod daret curioni ob sacerdotium curionatus. Hinc Varro Curia inquit est ubi Senatus reipublicae curat. Illa est curia de qua ubi cura sacrorum publica: ab his curiones. Item Curiones dicti a curiis quae fuerunt ut in his sacra fierent. Ipse autem curiae ut quod dicitur singulae a Sabinis mulieribus nomen traxerunt: quod Plutar. non placet cum constet earum multis a quibusdam locis datum esse uocabulum: ex quibus singulis cum. xxxv. essent terni ad iudicandum electi sunt qui centum uiri sunt appellati licet quinque supra centum essent unde centum uiralia iudicia dicta sunt. Sciendum curias in decurias fuisse distinctas quarum Praefecti Decuriones uocabantur. Indicebantur autem fornacalia cum stata non essent a Curione maximo uerbis quibusdam legitimis more maiorum: quae lia ea sunt apud Macrobius. Die noni post calendas ianuarias quirilibus compitalia erunt.
- PAV.** CPARua quae de ca subest pro rege aliisque magnitudine: quibus magna subest causa: parua causa dixit in his: cum parua & leuis sit curia dicantur. PARua sed tamen apta conueniens & digna est quae referat. Plu. lxxxix. pblemate cum agat quae ratione grinalia stultorum feriae noient. Inquit an quae nunc die ut Iuba dicit: his assignauerunt: quae cuius esse tribus ignoraret. An bis quis quod ut non alii tributini fornacalibus re diuinam fecerunt: quae aut impediti fuisset: aut aliquo pege profecti aut denique die ignorasset: hoc tpe recuperandi illius festi praesentia data esse. NON ha. ut primas horum festorum causas explicet: ad antiquitatem se refert: in qua agrum colendi doctrina rara: aut nulla fuit: sed rei militaris maior erat disciplina: quae rei rusticae: TELLus antiqui: quae tellus antiquorum hominum: aut tellus apud ueteres. NON ha. do. colo non huius doctos agricolae: nec rei rusticae peritos. ASpera bel. la. sta. defatigabat. VIros agi. uiros idoneos: & quae ad omnia agi possent. PLUS erat: magis res militaris quam res rustica laudabat. & sic negligentia minor ex agro fructus percipiebatur. PLUS erat laudis in gloria. hoc est armis. QVam i. cur. ara. i. fle. ara. AGER negle. non bene cultus: cui nulla cura adhibebatur. PAuca se exiguum fructum reddebat. AGER ab agendo dicitur: quod in eo quod agitur: uel quod gra. ατρος dicitur inde ατρονος rusticus & ατροκος agricola ατροιος agrestis. FARRata ut alias diximus autem Dionysio: sicut graeci hordeum uetustissimum frugem putantes hordei primitias in factis dabant uas eas uocantes. Ita romani preciosissimum quoque uetustissimum quoque fructum existimantes far. Sacrificia omnia ignea ab eo incipiunt: mansitque diu: nec incidit in sumptuosiores primitias consuetudo. Far ergo poeta ueteres inquit & serere solitos: & metere & cereri primitias offerre. Inquit ergo & si neglectus erat ager. TAMÉ ue. ia. ferebat. FARRa: quae romani in magno pretio fuere. METebat far. fecabatur ubi matura erat. ET da quae offererebat. Primitias ce. quae est dea agriculturae. FARRa re. in ipsa messe. Primitiae sunt primi fructus: quos ex agro percipimus: diis tamen offerendum Ply. Ac ne degustabant quod nouas fruges: aut uina antequam sacerdotes primitia libassent. VSibus: Numa instituit deos fruge colere: & mola salsa supplicare atque ut autor

Accipe parua quidem causa sed apta subest:
 Non habuit doctos tellus antiqua colonos:
 Lassabant agiles aspera bella uiros:
 Plus erat in gladio quam curuo laudis aratro:
 Neglectus domino pauca ferebat ager:
 Farra tamen ueteres iaciebant farra metebant:
 Primitias cereri farra resecta dabant:
 VSibus admoniti flammis torrenda dedere
 Multaque peccato damna tulere suo.
 Nam modo uerberant nigras pro farre fauillas:
 Nunc ipsas ignes corripuere casas.
 Facta dea est fornax laeti fornace coloni
 Orant ut fruges temperet illa suas.
 Curio legitimis nunc fornacalia uerbis
 Maximus indicit nec stata sacra facit.

est Emina far torref: qm̄ tostū cibo salubri⁹ eēt: id uno mō cōsecutū statuēdo nō eē pug: ad rē diuinā: nisi tostū. Is & fornacalia iſtituit farris torrēdi ferias: hęc Ply. Poeta ergo iqt̄ ueteres utilitate admōitos far torrere cœpisse: sed torrēdi ignorātia dāna plurima tulisse: nā usq; adeo torrebāt ut ī cinerē uerterēt: & casā ubi torrerēt: sæpe adurerēt. Instituta igit̄ fornaci deæ fuere fornacalia quo torrēdæ fruges tēparent. Admonitis ergo ueteres. VSibus: p̄ usu hoc ē utilitate: q̄ salubrius. DEDerūt farrā torrēdā: deficcāda. FLAMis: ignibus: Numa tñ ut diximus hoc instituit. Et tulere multa dāna: multa incōmoda. SVO pctō sua ignorantia.

NAM uertebāt mō nigras fauillas: q̄si extinctū cinerē. PRO farre: loco farris: nā adeo torrebāt ut oīa adurerent. NVnc ignes corrumpere q̄si aduſſere. IPſas casas: ubi torrebat̄ far. FACTa nō erat primū dea fornax sed tūc inuēta: & coli cœpta est. FACTa: q̄si excogitata. Est dea fornax: & ab alia fornacalia iſtituta a Numa.

COLoni agricolæ. LATI fornacæ: ipsa dea: uel q̄ prius intra domos: seu in apto deficcabant ad ignē: & tūc in fornacæ extructa q̄si in furno torrere cœpe: uñ Pōpeius fornacalia ferīæ institutæ farris torrēdi grā: qd̄ ad fornacæ: q̄ in pristinis erat sacrificiū fieri solebat. ORant coloni ipsi. VT illa: fornax. TEMperet suas fruges moderent̄ ne adurāt: fruges dicte ut fruamur. CVRIO: Romulus ut Diony. inqt̄: cōdita urbe rex & ab hoibus & a diis creatus: urbē trifariā diuisit: & unicuiq; pti unū p̄fecit: hi appellati fuere tribuni. Rurſus unāquāq; tribū in denas diuisit ptes: has appellauit curias q̄ triginta fuere singulis curiis singulos p̄fecit: hos appellauit curiones: rurſus & curias & i decurias distixit decurias: p̄fectos decuriōes uocauit: sed curionū officiū erat lacris p̄ſidere festa & ludos populo p̄dicare: & ordinibus in militia p̄ſeſſe. Curio ergo q̄si ille: q̄ curie p̄erat. FORnacalia festa indicebat: nā nō erat stata: sicut diximus de sementi ſupiore libro. Curio maximus: q̄ sacerdos & curiæ p̄fectus. INDicit tūc fornacalia: fornacis festa. VERbis legytimis: ſecundū legis p̄cepta. NEC facit ſatra stata: q̄ nō ſunt stata: sed indicta: qd̄ ſupiore libro declarauimus.

Inq; foro multa circumpendente tabella

Signatur certa curia quæq; nota

Stultaq; pars populi, quæ sit sua curia nescit

Quū facit extrema sacra relicta die:

Est honor, & tumultus aias placar̄ p̄nas

Paruaq; in extructas munera ferre pyras:

Parua petūt manes: pietas p̄ diuite grata est

Munere: non auīdos styx habet illa deos:

CVLta circūpēdēte tabella: multis tabulis ubi certis notis ſingulæ curiæ dignoſci poterāt q̄ tabulæ ſuſpēdebāt ī foro ut unusq;q; iret ī curiā ſuā ad rē diuinā. EXTrema die: extremo āni tpe hoc ē februario q̄ fuit ultīmus āni mēſis ut dixiſus ſupra. Nā ſi extrema diei ptem accepis quo fornacalia celebrāt: nulla eēt cā cur ſulta ps plæbis hoc tpe faceret rē diuinā q̄ nō eēt fornacalibus p̄termiſſa accedit ad hoc q̄ cōclūſū non eēt cur Quirinala ſtultorū ferīæ dicerent̄. EST honor & tumultus aias placar̄ p̄nas: hoc tpe diis māibus iuſta ſoluūt & ferunt̄ epulæ ad ſepulchra ab his q̄bus ius ē ibi parētā: quæq; memīt Vir. ī. iii. æn. ut Solēnes tū forte dapes & triftitia dona libabat cineri Andrōa

ANT:
FAN.
Tabellæ
in foro

thæ: uñ a ferēdis epulis ut Feſto & Varrōi placet feralia dicta ſunt: q̄bus & a ferēdis pecudibus nomē inditū uideri pōt̄ q̄uis. n. māes uel leui munere placari ſoleāt ut lacte uino ac cæteris rebus quæq; autor hoc loco facit mētionē: mactāt̄ tñ eis & uictimæ: ut Cædit q̄nas de mure bidētes. Totq; ſues totidē nigrātes terga iuuecos. Eaq; ſanguis libatiōe necnō & lactis maiores nō ſine rōne in parētatiōibus utebāt̄ q̄ aia ſine ſāguine nobiſcū nō ē & corpus lacte nutrit̄ poſt aīæ cōiūctiōē. Vir. Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte ſanguis & ſacri pateras. Idē. i. v. æn. Hic duo rite mero libās carcheſia baccho ſūdīt̄ humi duo lacte nouo: duo ſanguine ſacro. Ex his uinū quo ſepulchra ſpangebant̄ reſparſum dixerūt̄ autore Feſto. Sciēdū in ferias tertīæ p̄tis eē Platonī cæ illius iuſticiæ quā diuinus philoſophus ī trias genera diſtixit: quorū aliud docuit circa deos. Aliđ̄ circa hoies aliud circa deſūctos uerſari: ii eſſerebāt̄ ueſtino tpe cum pp̄ inopiam funebri pōpa efferri neq̄rent. uñ Veſpiliōes noiati ſunt q̄ eorū cadauera funerāda curabāt. PARua petūt panes. Dii iſeri qd̄ ſequētia oſtendunt: ut nō auīdos styx habet ima deos: q̄uis augures tam ſuperos q̄ inferos deos manes dicebant.

Feralia

Vespilio
nes.

CVNQ; foro: die q̄ p̄cedebat feſtū appēdebāt ī foro tabellæ cū ſignis uniuſcuiuſq; curie ut q̄sq; ī ſuā curiā ſacriſicatū accederet. QVæq; curia ſignat̄ certe nota: certo ſigno: ſeu certo noiē: nā ſingulis curiis noiā raptæ ſabiæ ip̄oſita eē dicūt. MVlta tabella circūpēdēte ī foro: cū ip̄o. ſ. ſigno ſeu noiē iſcripto. MVlta tabella: nā a ſingulis curiis ſingulæ tabellæ & erāt nūero q̄nq; & trigita. ROMulus trigita iſtituit: ſed poſtea q̄nq; ſopadditæ fuer̄. STultaq; illi q̄ ignorabāt ſuā curiā: ſtulti ob id dicti ſūt q̄a hebetes corde: & miſ telligētes: faciebāt tñ & ipſi ſacra: ſed tardius cæteris. STultaq; &. STulta ps populi q̄si ſtulti Ipſi. NEſcit q̄ ſit ſua curia: & ob id cū cæteris nō ſacriſicat. SED facit ſacra ipſa ſacriſicia. RELicta: eorū. ſ. negligētia. DIE extrēa: q̄si extrēa pte diei: poſtea q̄ cæteri ſacriſiciū abſoluiffent. Est honor: dixiſus ſupius februario mēſe iſtituta p̄ manū expiatiōe: aut exaturatiōe ſacriſicia: ut Macr. refert a Numa: q̄ hoc mēſe ſtatuit: ut iuſta diis māibus ſoluerēt̄: ut Plut. aſſerere uē a Romulo: nā cū lupcalia artigit: inqt̄ qd̄ ad expiādos manes cōſtituta uidebant̄. Fiebāt. n. neſtaſtis diebus februarii mēſis quā piacularē iſtēptāt̄: ſed ut poeta placet morē hūc in italiā Aeneas detulit: ſint tñ a q̄buſdā in ſtituta: eadē die q̄ & q̄nalialia: & fornacalia ſiūt fieri & ipſa icipiūt. EST ergo honor tumultus: ſepulchris. PLacare: exaturare. ANImas: ſumbras. PATernas: parētū: uel maiorū quorūcūq; mortuorū. ET ferre pua munera ī extructas ī cōpoſitas & ordinatas. PYras: pyra ē illa lignorū cōgeries accēſa in q̄ mortuorū cadauera adurebant̄: ergo ſingulis ānis pyre ipſe referebant̄: niſi itelligere malimus Pyras pyrāides ī q̄bus oſſa recūbebāt ſeu ſepulchra ipſa. PARua pe. dixerat pua mūera ferēda eē: nūc illud cōfirmat qd̄ pua a māibus petāt̄ nō eē ap̄ iſeros auaritiā. MANes: q̄si dii iſeri: n. pp̄rie bōi dicūt. idē mae qd̄ ē bonū niſi qd̄ tūc dies manere incipiat in telligamus. PETūt pua munera. ſ. PIetas q̄si piū officiū. EST grata p̄ mūere diuite q̄a magis illis placēt pie-

PAV.
MAR.

tatis mūera q̄ opulētia: STix spēs p̄ genere: seu p̄ p̄ toto hoc ē inferi ipsi: nā stix palus ē inferni & pprie mōe stitiā significat a s̄v̄t̄v̄z̄w̄ qd̄ ē m̄creo seu s̄v̄t̄v̄z̄w̄ qd̄ ē odio habeo. STix: tñ ab Hesiodo oceāi: & Thetios filia d̄r̄: q̄ ex pallāte uictoria gēuit. Quā a deo ḡgāteo bello diis fauit. Vt dii p̄ m̄sem peierare n̄ audeāt: Her. at̄ tradit stige puā eē quā i Arcadia i ciuitate q̄ d̄r̄ nonaris: ex petra qd̄ p̄fluētē: q̄ qd̄ aq̄ Plynio teste: licet neq̄ odor neq̄ color sit abhoiābilis: illico tñ pota necat. STix: ergo ip̄a inferni palus. Nō hēt deos auidos cupidos auaros ut magna exposcāt: s̄z̄ modico sūt c̄rēti. Tegula q̄b̄ d̄beas māes exaturā: Tegula: q̄ a tegēdo d̄cā ē.

ANT. Tegula por. sa. ē uel. co. & ipsa fruges. Ponebant
FAN. epulā i his sacris sup silicē q̄ ide ut ait Ser. Silicerniū
Silicerniū dicebāt: quo uocabulo qd̄ significari uolūt s̄iebre cō
uiuū qd̄ senib̄ exhibet. Dona. uero Silicerniū iqt̄ cā
nā eē q̄ inferi diis māib̄ q̄ eā filētes cernāt. i. umbrā
possideāt: uel q̄ q̄ eā iferāt cernāt neq̄ d̄gustēt. De co
rōis Naso alibi: tu tñ extictō feralia mūera sp̄ d̄i: q̄ tu
is lachrymis hūida ferta dato. INq̄ mero mollita ce
res. Quia ritus huius sacrificii exigit meq̄ uinū. i. puz̄
autore Ser. Violāq̄ solutā: n̄ redacte in ferta sed cir
cū silicē siue tegulā ipsā. Hęc hēt media testa relicta
uia: q̄a extra urbē erāt tumuli mortuoz̄ quos ad uia
rū latera hodie cerniū uñ ait loue. Quoz̄ flaminia te
gī cinis atq̄ latia: Sepeliebāt tñ mortui ēt̄ domi suā
uñ orta ē cōsuetudo ut lares i domib̄ colerēt. NEC
ma. ue. hoc ē qd̄ dixiū supra ēt̄ māib̄ uictimas imola
ri. ADde p̄. q̄a n̄ solū sacrificiis sed p̄cibus & uotis nū
mīa placāt: ut lunōis magnā primū p̄ce numē adora
iunōi cāe uota libēs. Et uotis p̄cibusq̄ iubēt exposcere

Mortuoz̄
sepultura.
Mos soluē
di. iusta di
is ab an.
P. A. V.
MAR.

pacē. HVnc morē æneas: Numa p̄p̄i. qd̄ ut dixiū statuit: ut hoc mēse iusta diis māibus soluerēt: sed æne
as putat hūc morē placadōz̄ maniū i italiā attulisse q̄ patri Anchise ista p̄soluit: ut ē in. v. æn. PATris ge. ubrā
p̄ris q̄ colebat ut loci genū. Est. n. genius interdū uniuersiuū. p̄ loci deus. Sed de hoc alias. SOLēnia do. āniuer
saria: ut Solēnes tñ forte dapes & tristitia dona libabat cineri Andromache. PARENtales deser. dies: Romāi
bellis impediti dicunt̄ olim parētia intermisisse cuius impietatis poenas luerunt morte multoz̄.
TEgula: hoc ē texta. VELata: ornata: circūdata: seu coopta. PORrectis: appositis. CORōis: factis. e florib̄
aut ex uirib̄. SATis ē: sufficit ad sacra hęc: & satis sūt. FRuges spar. & par. mi. sa. hoc ē mola ipsa q̄ erat ex far
re & sale molito: ut Var. iqt̄ & sæpe dixiū & satis ē. CERes mol. hoc ē p̄is mollitus. IN me. n̄ i uio aq̄ imix
tos: led i mero. ET uio. so. n̄ isertā sed solutā & circūsp̄a his māes cōtēti sūt. TExta re. i. me. uia hēt hęc: po
nās hęc i ipsa tegula: & relinq̄ i media uia: nā circa uia cōstuebāt & nos apud barbaros i aphyrica cilicia & oi
fere asiatica ora seruari uidimus. NEC ma. pua qd̄ dixit māib̄ offerēda: n̄ tñ ihibēt̄ maiora: sed puis exatu
rās māes addēde quoq̄ sūt p̄ces accēs lumib̄. NEC ue. ma. mūera. s̄. offerri n̄ phibeo q̄ maiora facias sacri
ficia. SED & um. aia exticti corpis: q̄ umbra ē. Vñ Hor. Puluis & umbra sumus. EST pla. placari seu iaturari
p̄t. HIS p̄. oblati mūerib̄: ADde p̄. p̄is mūerib̄. ET sua uer. nā posses addē p̄ces n̄ tñ sua uerba: & iō.
SVA uer. q̄i ppria cōgrua: seu cōuēiētia delictoz̄ expiatiōi. ACCēs fo. p̄ accēs lumib̄ uti & nos cristiāi
facimus. HVnc mor. cōuersto orōnis ad latinū italiæ regē: q̄ i eius regnū æneas morē hūc expiatiōis. s̄. aiage
attulerit. O iuste latine: ut eū ab æḡtate: q̄ polluit cōmēdaret iuste dixit latinū gēitū ex faūo: & Marica nym
pha. Vir. dixit. Diony. at̄ duos filios his i locis ubi rōa ē reliq̄se dicat pallātē ex Euādri filia natū iqt̄ latinū uero
ex Hypbōde puella qd̄a: q̄ dāte p̄re obsidē extulit: seruauitq̄ quodā tpe castā: s̄z̄ cū deide nauigasset i italiā ada
matā i pleuit: traiecturusq̄ iā argos. Aboriginū regi Faūo collocauit: q̄ eā multis opinādi fuit: n̄ Her. filiū Lati
nū fuisse: sed Faūi Eustathi at̄ ait Latinū Vlysis ex circe filiū. O iuste: ergo latine æneas idōeus autor pietatis
q̄si religiosi officii. Pietas de iferiore ad superiorē. Æneas at̄ i iigne fuit pietatis exēplū: nā pius i patrē pius i pa
trīa pius i deos. IDōeus: idē i oibus ē: q̄si idē æneas ip̄e i oibus pietatis officii. ATtultit: hūc morē: hęc ānuā
cōsuetudinē p̄ mortuis sacrificādī nā p̄ p̄e quotānis sacrificabat. IN terras tuas: in latinū: uñ morē accepe po
steri. ILle: æneas. s̄. FERebat do. so. q̄si ānuā dona. GENio pa. Anchi. s̄. Geniū ut Pō. iqt̄ deū appellabāt qui
obtineret regē oium gerēdag. Augustius gēius iqt̄ ē deoz̄ filius: & parēs hoīs ex quo hoīs gignit & p̄p̄a Gēi
us meus noiāq̄ me gēuit. Alii gēiū putarūt uniuersiuū loci deū: & p̄ hoc ultio die accipe posses. GENio pa.
de eo loci p̄ ip̄o loco: i quo p̄ erat sepult̄: & Vir. i. v. æn. ad Anchi. tumulū. Incertus gēiū ne loci hic ab ip̄o æn.
POpuli: latini. EDidicere ri ordies mores. Plos q̄a p̄ p̄ibus: seu p̄ maioz̄ ūbris. Poeta assignat ordinē hu
ius moris pietati æn. uez̄ lōge ān illū Pluto m̄c̄rē docuit honoz̄ mortuis exhibēdoz̄. Nā de æn. Dio. iqt̄: Plu
tonē uolūt̄ sepulchroz̄: s̄z̄ atq̄ honoz̄: q̄ mortis ip̄edūt: ulū iroduxisse cū antea nulla regē haz̄ ap̄ hoīs
eēt cōsuetudo. Quæ cā extitit ut uita. s̄ctis d̄nari existimaret. Antiquitate illi hui⁹ curā p̄icipiū tribuētē. AT
quodā: s̄z̄ dū bellis icubuer̄ romāi iter misere hęc iterdū. s̄z̄ n̄ ip̄ue: nā egressē e sepulcris d̄fūctoz̄ ferūt ūbrā:
erasseq̄ cū q̄relis: & p̄urbis uias & p̄ agros: qd̄ qd̄ magno erat on̄to: s̄z̄ cū itermissa: & extictis d̄bita restitue
rēt cessasse p̄digia hęc. AT: s̄z̄. QVōdā: p̄ aliqu. Dum: populū: ip̄si. GERūt lōga bella. dū diu bellāt. AR
mis pugnātib̄: cū q̄bus pugnāt. DESERuere di. parē. dies parētia sacroz̄ i q̄bus p̄ parētib̄ seu maiorib̄
extinctis epulū sepulcris ferebāt: uñ & ferales & ferialia dicta sūt & parētare: qd̄ ē ip̄a sacra p̄ mortuis facere.

COMINE ab isto: ominosa ifausta ipietate. Quid.n. aliud sibi ominat ipius q̄ irā deoz. SVburbāis icaluif se rogis:cū multi iterēt q̄ nō lōge ab urbis mœnibz urebāt creditū ē iratos māes parētalibz termiſſis roma nos ea calamitate mulctasse. Et hoc ē qđ autor ait:nō ipūe fuit. Neq̄:n.placet iterpteris:nō ipūe qđ nocturnis ululabz territi ſint q̄ parētalia intermiſſent:ſed qđ ea negligētia ſiue ipietas romāis multoz iteritu cōſtitit. Quod qa exploratū & certū nō erat Qui ſi eius uerba expēdis ita loq̄ ut dubitare uideat. PRodigiūq̄ uēt funeribzq̄ modus:ceſſauerūt multoz iteritus & pdigia ac mortuoz q̄rimōia parētalibz reſtitutis ſignificat.

ANT.
FAN.

Non impune fuit:nam dicit omine ab isto
Roma suburbanis incaluiffe rogis:
Vix equidem credo buſtis exiſe feruntur
Et tacitæ queſti tpe noctis auī:
Perq̄ uias urbis latoſq̄ ululaſe per agros
Deformes animas uulguſ inane ferunt:
Poſtea præteriti tumuliſ reddūtur honores
Prodigiūſq̄ uenit funeribzq̄ modus:
Dum tamen hæc ſient uiduæ ceſſate puellæ
Expectat pueros pinea tæda dies:
Nec tibi quæ cupidæ matura uidebere matris:
Comat uirgineas haſta recurua comas:
Cōde tuas hymeneæ faces & ab ignibz atris
Aufer habētalias mœſta ſepulchra faces:

enim modus hoc loco finem. DVM tamen hæc ſi-
unt uiduæ ceſſate puellæ:dū hæc ſacra mortuis pſol-
uunt religioſū ē nubere quēadmodū & mēſe maio te-
ſte Porphyriōe:quo lemuria celebrā a Romulo iſti-
tuta ut occiſi Remi ūbræ placarēt Legimus idē aliqñ
cuſtoditū & mēſe Martio quo Minerua Martē uiciſſe
dī & obtēta uirginitate Neriene appellata. Pineate.
a pte totū accipimus hoc ē a face nuptiali oēm nuptia-
rū celebratē. Dies pueros:nō feraleſ q̄leſ ſūt undeci
dies reliq̄ Februarii ut apte autor oñdit. NEC tibi:
mōuit uiduas nubēdi cupidæ:nūc admōet uirgineſ ui-
ro maturaſ ne diebz ipuris ſe ad nuptiaſ pparēt. CO-
mat uirgineas haſta recurua cōas:n̄ dicit eburneū iſtū
ut qđ uolūt quo diſcriminat capillus: nec calamistrū
ut aliis placet. Vñ Cicero calamistratā comā appellat.
Eſt.n.acuſ maior q̄ ut inq̄t Var. calefacta i cinerū capil-
lus ornat:uñ cinerariū ac cinerū dictū ſūt miniſtri ca-
lamistrorū q̄bus matrōæ capillū criſpabāt. ſed haſta ſi-
gnificat q̄ nubētis caput comabat ut Plu. & feſtus me-
minerūt ita ut haſtæ culpidē cōa diſcriminarēt: dice-
bat at hæc celibatis:q̄ ſtetiſſe oportebat i corpe gladi-
a

Calami-
ſtrū. Ha-
ſta qua nu-
bētis ca-
put cōabā-
tur. Iuno-
nis Cure-
tis appella-
tio.

toris occiſi: iōq̄ ea ornabat nubētis caput: ut ſic uxor cōiūcta cum uiro eēt in ipa cū gladiatoris corpe fuerat:
uel qa matrōæ in iūdois: Curetis ſiue Curitis totela ſūt: q̄ ab haſta ferēda ita dicebat q̄ Curis lingua Sabinoz
haſta ut dixiſ uocaret: Vñ nōnulli eā curiti dicūt n̄ cureti cuius ſtatūe ut plurimū haſtæ in ixa cernebāt: uel
ut omē fieret uiroz fortū gignēdoz: uel q̄ nuptiali iure ipio uiri nubēs ſubiicit qa haſta ſūma armoz & ipi
ē: q̄ ob cām uiri fortes ea donabant & captiui ſub eadē uēdebant: uel qa priā cōnubia uiolēta fuerūt uel ut di-
ſcerēt uxores ſeuez & minime effœminatū ornatū pbare: uel q̄ ſolo ferro nuptiæ diſrimēda ſint. Recurua ue-
ro haſta hoc loco dicit: qđ deprimi ſoleat dum eius ferro diſcriminat coma nubentis.

NON fuit hoc ipu. deſeruiſſe. ſ. parētalia. NAM dī: refert ſe ad rumorē. AB isto omine: q̄ſi ab hac mala:
uelut ifausto omie cā: qa malū fuit illa deſeruiſſe. Dicit rōa icaluiſſe rogis: ariſſe rogali: & ſuburbāo igne: uel
ut alii dicūt: n̄ qđ icēla fuerit rogoḡ cā uſa ex pte: ſed icaluit bellis ciuibz: q̄ portēderūt: q̄ egreſſe ſūt e ſepulchris
ūbræ. SVburbāis: ut denote: ſepulchra extra urbē fuiſſe in ſuburbiiſ: nā extra urbē & ad urebāt & ſepeliebāt
corpa. Suburbana ſūt: q̄ extra urbē ſūt: n̄ ſub urbis iuridiſtiōe. VIX egdē credo buſtis exiſſe ſe. Pythagoreū
ſe eē oñdit: cū id nō credat circa ſepulchra undas errare. VIX egdē: ego qđē. CREdo: uix poſſū adhibere ſi-
dē. FERūt auī: q̄ſi maiores extinctiſ: EXiſſe buſtiſ: a ſepulchris. ET tacite q̄ſi: q̄relas fuiſſe. TEMpore no-
ctis: p noctē. ET fuerūt: dicūt. ANImas deformes: ūbras terras & pullas p appoſitionē. VVlguſ inane: q̄ſi
multitudinē leuē & uacuā: nā utrūq̄ inane ſignificat uacuā: qa ſine corpore. VLulaſſe: qđ lupoz ē. PER ui-
as urbis: p uias q̄bus in urbē itur: & p uias q̄ in urbe ſūt. ET platos agros: p lata arua: ut apud Lucanū de Syl-
lanis māibus & de Mario legimus in ſodere tubæ & q̄to clamore cohortes miſcēt tñ nox atra ſilētibz aruiſ edi-
dit & medio uifi cōſurgere cāpo. Triſtia ſyllani cecinere oracula māes. Tollentēq̄ caput gelidas anienis ad un-
das: Agricolaē fracto Mariū uidere ſepulchro. POſtea. ceſſauerē hæc ut diximus cū ſepulchris honores debiti
reſtituerēt. POſtea. poſt hæc: HONores pteriti. i. intermiſſi ipſa feralia ſacra dereliſta. REddūt tumuliſ. re-
ſtituūt ſepulchris. ET uēt modus q̄ſi finis pdigiis huiſportētis & mōſtris. ET fueribz ſpēs Metōymia
ē. q̄ſi deſūctis ſeu funeratis. DVM tñ hæc dū feralia hæc p mortuiſ ſūt q̄ nuptæ ſūt ſecūbat a uiris q̄ matura
& nubileſ: neq̄ ſe comāt neq̄ cōiugiū in eāt includēda quoz ſūt inter tēpla deoz ſimulacra neq̄ illis ſacrificā
dū nā erāt extinctorū umbrae hiſ diebus ut depaſcant appoſitas epulas durareq̄ debēt ſacra hæc ad finē uſq̄
mēſis & tot diebus hæc obſeruāda ſūt erūtq̄ dies undeci. DVM tñ. dum p donec. FLūt hæc. ſacra feralia.

PAV
MAR

CEſſate puellæ uiduæ q̄ſi uos puellæ: q̄ nup nuptæ eſtiſ. CEſſate a m̄rimonio q̄ſi ſecubate a uiro & iō ui-
duæ. i. illis diebz uiro diuiſæ nec itelligas de hiſ q̄ nuptæ nō ſūt. Nā haſ explicat uerſibz ſubſequentibus. TEda
pineæ. q̄ſi fax m̄rimonialis. Teda ex generibz pinuſ ē cuiuſ accēle uſuſ in cōnubiis erat & in ſacriſ. Vñ Ply. de
teda Flāmiſ atq̄ lumini ſacroz ēt grata hāc mares dūtaxat ferūt nō illā mulieres ſed mares ferebāt. Pineæ er-
go teda. & ſpēs Metonymia ē fax ipſa cōiugalis q̄ſi cōiugiū. EXoptat uel expectat pueros dies nō funereos. n̄
mœſtoſ ſed imaculatoſ re funebri claros & lætoſ. NEC tibi. q̄ nubilis ē nō ſe comat nō incūbat cultibz hoc
ē ornatibus & ē apoſtrophā ad nubile ipſā. NEC. o tu. QVæ ma. adulta nubilis uiripotēſ. VIdebere. ui-
deberis. MATri cupi. nā cupit hoc m̄ ut ſilia placare ſtudeat: ut citiuſ uiro iūgāt & hoc ut ſe comat ergo nunc
hiſ diebus. NEC haſta recurua ſtiluſ reflexuſ hoc ē calamistrū. COMat tibi: q̄ matura matri uidebere. Co-

mat:ornet. **CO**mas virgineas: crines puellares: dū uirgo ē comat comas: figura locutiōis ē: q̄ traductio dī cū idē uerbū repetat: mō i hac mō i altera significatiōe: ut ueniā ad uos: si mihi senatus dat ueniā. **CON**de: neq̄ sunt illis dieb̄ cōiugia stipulāda: & ē apostrophe ad Hymeneū. **O** hyemeneæ u. u. h. u. gr. latine hymē pellicula illa ē: nūis: q̄ nascit̄ ifans inuolutus: de hymeneū nuptialē deū multi deductū uolūt: sed martianus capella Bacchi & Veneris filiū dixit: cuius sit officiū in nuptiis saltare canere & limia coronare. **P**onit tñ a poetis p̄ nuptiaḡ deo: ergo o hymeneæ cōde: abscondē. **T** Vas faces: m̄rimoniales. l. **E**T aufer: ab ignibus atris: hoc ē funeribus a feralibus ip̄tis. **M**œsta sepulchra: mœsta ab effectus: q̄a m̄stos oēs reddunt. **S**epulchra dicunt̄ quasi seorsum a pulchro. **H**Abent alias faces: nō habēt lætas sed mœstas: ergo alienæ sunt a tuis.

ANT. **CD**II quoq̄ tē. fo. ce. opis: claudunt̄ deoge tēpla dum
FAN. māibus iusta solūt: & q̄si intermittit̄ deq̄q̄ celestiuū honor. **T**hure uacēt aræ stētq̄ sine igne foci: cessent sacra cætera & sacroḡ ignes: s̄ reluctari nobis uī q̄d ifra legimus. **A**ra sit hic ignē curua fert rustica texta. **I**tē illic laigeri pecoris tibi termie fibris sacra iubet fieri sextus ab urbe lapis. **D**icēdum igit̄ ea lege cæteroḡ deoge sacra cessare ut n̄ omittat̄ q̄ p̄scribit necessitas.

Nunc aiæ tenues: māifesta rō. **M**ortui. n. nihil. cœlestibus debēt autor Ser. & erātib̄ umbris oia fere poluūt: uñ n̄ uidēt posse diis sup̄is pura sacra exhiberi nisi feralibus absolutis. **C**orpora fūcta sepulchris: umbra sepulchroḡ: q̄ uocant̄ torpa q̄a reuera umbrae tres dimēsiōes recipiūt. **N**ec tñ hac ultra: **D**eest uerbū & ē sensus: q̄ dixi n̄ ultra custodiēda sūt q̄ quot dies sup̄sūt ad iplēdū Februariū & quot pedes n̄i carmibus cōtinēt̄. **S**ignificat̄ at̄ undeci dies q̄bus mortuoḡ umbrae putabāt̄ errare ac pasci silicernio. **E**xametrū. n. cū p̄tame tro undeci pedib̄ cōstāt. **H**anc q̄a iu. fe. di. fe. lu. **V**lti. pla. ma. illa dies: **A**duerte n̄ unā his carmibus diē ondi lector igeoiole sed duas. xi: **H**ic. n. sensus ē. hac diē q̄ & **Q**uirinalia & **S**tultoḡ festū appellāt̄ et̄ **F**eralia dixerūt q̄a fert̄. **S**ilicerniū ad sepulchra & solui diis māib̄ iusta icipiūt: illa uero dies q̄ Februariū termiat placadis māibus ultia ē: illa igit̄ p̄nomē mōstrat̄ hoc loco n̄ refert: & mōstrat̄ n̄ p̄pinq̄ sed remoti simā diē: cū hic p̄nomen diē i q̄ nūc sumus ondat: ut **H**ic q̄a iusta ferūt dixere feralia lucē. **D**icti at̄ sūt dii māes q̄si bōi ac p̄speri q̄d melior mors sapiētiorib̄ q̄ uita p̄bet. **V**n̄ imanes dicius n̄ bonos. **A**ugures at̄ (ut diximus) tā su pos q̄ iferos deos māes dicebāt̄ q̄ p̄ eos oia manare crederēt autore **F**esto. **S**er. uero māes igt̄ eē aiæ eo tpe quo de aliis recedētes corpibus nōdū i alia trāsterūt q̄ cū noxiæ sint p̄ antiphraim māes dicūt̄: nā manū bonū ē. **V**n̄ mane scdm aliquos nomē accōepit. **A**lii a manādo māes dictos uolūt q̄ ais oia plena sint iter lunare circulū & terrenum.

Manes.

**Mutæ
deæ festū**

**Lalar.
Lares.**

**Angenora
Sacrificiū
deæ mute**

PAV. **CD**II quoq̄ tē neq̄ ē illis diebus diis sup̄is sacrificādū: imo occludēda sunt eoḡ simulachra itra tēpla: illa tñ op
MAR. ta sint: **D**II quoq̄: dii ēt̄ q̄si deoge simulachra. **C**Elent̄: abscondant̄. **O**Pertis: clausis. **F**ORibus. ianuis. **T**EMploz: aræ: **A**rā **V**ar. ab areis deducit̄: q̄ sūt loca i urbe. pure: q̄ sic ēt̄ ara deū sit nisi potius ab ardore. **A**LI tñ dicūt̄ a græ. uerbo: hoc ē d̄p̄to. uai hoc ē oro & ap̄a oīo ē: ide are q̄ i sacrificādo oref. **A**ræ er. ua. thu. q̄si uacēt sacrificio: i quo thus adhibebat̄. **E**T foci stent sine igne: foci loca: ubi ignis sit: uel ipsa ignis fomēta: ergo n̄ accēdāt̄ p̄ cæteris sacrificiis ignes. **N**unc aiæ. cā cur hac obseruāda sūt. ut his dieb̄ nuptæ a uiris secubēt. **N**obiles n̄ se ornēt̄ cōiugia n̄ ineant̄ & deoge simulachra celent̄ cā ē ne qd̄ p̄fanes nā umbrae extictoḡ: cum ad epulas ueniāt̄ errāt circa sepulchra ne qd̄ ificiāt̄ ab his cauēdū ē. **N**unc. his diebus. **A**Nimæ te. q̄si ināes umbrae. **E**T cor. fun. sepul. q̄si umbrae corpoḡ fūctoḡ sepulchri. corpoḡ q̄ humata fuere. nā ihumata cētū errāt ānos & ad hac sacra n̄ ueniūt ergo corpoḡ umbrae q̄ sepulchris n̄ caruere. **E**Rrāt. circa sepulera & epulas ip̄sas. **N**unc umbra pascit̄. saturat̄. **P**Osito cibo. oppositis epulis. **N**EC tñ seruāda sūt q̄ dixit sed n̄ ultra dies xi. nā totidē dieb̄ errare credūt̄ umbrae. **H**AEC tñ. q̄ dicta sūt. **N**unc ultra q̄si n̄ plurib̄ dieb̄ seruāda sūt. **Q**uæ. quot luciferi. quot dies. **S**up̄sūt. restāt. **D**E mēse februario. l. nā si icipias a decima octaua die numerare usq̄ ad finē erūt. xi. dies q̄d & ipse nūc melius declarat. **Q**uot carmia n̄ra. hoc ē hi elegi uersus. **H**Abēt pedes nā alter hēt sex. q̄a ē exameter alter. v. q̄ p̄tame meter & sic sūt. xi. pedes. ita & xi. dies sup̄sūt de mēse.

Dii quoq̄ templorum forib̄ celētur opertis
Thure uacēt aræ stentq̄ sine igne foci:
Nunc aiæ tenues & corpora functa sepulchris
Errant, nunc posito pascitur umbra cibo:
Non tamē hac ultra q̄ quod demēse super sūt
Luciferi quod habēt carmina nostra pedes:
Hanc quia iusta ferunt dixere feralia lucem
Vltima placandis manibus illa dies:
Ecce anūs in mediis residēs annosa puellis
Sacra facit tacite nec tamen ipsa tacet:

HANC q̄a ab hoc igit̄ q̄ epulæ sepulchris ferant: feralis dies dicta ē: & feralia sacrā. Vñ Pōpe. feralia diis māibō sacrata festa ferēdis epulis: & Var. ab iferis & ferēdo q̄ erāt tū epulas ad sepulchrū q̄buluis sibi parēta re. Dixere: ergo ueteres: hāc lucē: hāc diē. Feralia: q̄si feralē: & feralia sacrificia. Q̄ Via se. iu. q̄ p̄ mortuis iusta soluūt nā hāc pprie iusta dicitis. ILLa dies: ultia. s. ē. PLacādis ma. ad placādos māes illa dies ē ultia q̄ feralis appellat̄ feralia & ferales se. iōga & bre. ECce an̄: iter hāc feralia fiebāt sacrificia deæ Mutæ q̄ & si poeta ad fabellā referat q̄ paulo iferius explicabius. Sacre tñ erat quoddā magicū ad cōpescēdas detrahētū l̄ guas quo utinā & nos scireus & possemus uti ad allatratus cerberi reprimēdos: q̄ cū sapiētia p̄fiteri uelit ab oī sapiæ munere p̄fecto uacat: q̄ cū alios cōtineri mōeat se ip̄m cōtinerē n̄ pōt. Qui aliēa uitia hēt an̄ oculos: sua at̄ tergo refecit: n̄ obloq̄r: ne maledicētia uobis: ut ille p̄beā exēplū sacrū qd̄ hoc erat magicū: sed a paucis itellestū. Poeta tñ id n̄ apit: nos tñ sua uerba eū mysterio iterp̄temur. Qd̄ facillimū ē nobis: q̄ uidimus id idē fieri pluribus i locis: eoḡ mō quo a poeta referē. Præterea religiosus qd̄ i euboica erat q̄ ut gener̄ græcus: ita græcis l̄ris eruditus: ad quē aliqñ cū p̄hyberna i calcide eēmus: e triremi cōfugiebā: uolebat. n̄ iterdū: ut aliqñ nostrage l̄ra rū apirē. Hūc semel reppi librū tenētē: cuius i scriptio erat de arcanis ueneficiis cuiusdā thessali. iter cætera græce scriptū hoc sacrū aduertit: q̄ ille eo tpe uoluit expiri cū eēt aliqñ maledici: q̄ eū cōuiciis laceffare n̄ desinebāt. Miḡ qd̄ dictū ē: cōpescuit illoḡ maledicētia: idē accidit: & me p̄nte i hispalis: & postea rodi. Plures. n̄ sūt p̄ oēm grācia q̄ hmōi ueneficia exercēt. Quod oino alienū ē a n̄ra religioe: neq̄ fides ē hmōi ueneficiis adhibēda: q̄ plærūq̄ autorē in p̄niciem trahūt. Sed Interpretādo poeta: mutuabimus calcidico rōnes. ECce: anus uetula annosa: plena annis. RESidens in me. puel. Inter medias puellas. FACit sa. ta. deæ mutæ. NEC tñ ipsa tacet q̄a silētibō cæteris loquitur ipsa q̄a incantationibus utitur.

Et digitis tria thura tribus sub limine ponit.

Qua breuis occultum mus sibi facit iter:

Tum cantata tenet cum plumbo licia fusco

Et septem nigras uersat in ore fabas:

Quodq; pice astrixit, qd̄ acu traiecit athena:

Obsutum menta torret in igne caput:

rūt: uñ hoc legumē. parētādo assumebat̄ autore Ply. qd̄ ut Festus tradit flamine Diali nec tāgere nec noiare licebat qd̄ id putaret̄ ad mortuos p̄tinere cū faba & lemuralibus iaceret̄ aruis & parētalibus adhiberet̄ sacrificiis. Vñ Var. de uita patrū lib. i. fabā inq̄t i q̄buldā sacris noctu iactabāt dicētes se lemures domo extra ianuā eiicef̄ q̄ idē Var. cōfirmat flamine n̄ uelci qm̄ i flore eius l̄ræ lugubres repiant. Badē & hebetare sēsus existimata ē & sōnia facere: dānataq̄ ē i nia pythagorica necnō & ægyptio q̄ i stituisse dicūt teste Dio. ualitudinis cā ut fabis abstineret̄ q̄ aiato maxie cōueniūt afferūtq̄ iflatione ac uēto plēx sūt ut Cice. & Laer. tradiderūt uñ & ip̄e aius pturbat̄ similesq̄ sūt testiculis & iferni ianuis ut ait Aristo. Cæterq̄ licet Cic. Laer. & Callima. pythagorā fabis abstinuisse testēf. Aristo. xenus. tñ eū fabas edisse & hædis teneris ac p̄culis solitū uelci mēoriae p̄didit. Lege. A. Gel. li. iiii. noctū atticag. Hoc legumēto i sacris deæ mutæ utebāt̄ sed nigro q̄a nymp̄ha iferna ē ut diximus. Vñ autor ait. CVM fu. li. plū. Septē at̄ fabas dicit q̄a nūerus septēarius uī obtinet̄ uiciēdi ac regē oium fere nodus ē. De cuius nūeri plēitudine potētia dignitate ac maiestate lege Macr. i libello quo interpretat̄ sōniū Scipiōis. Eo mea i nia nihil ē legi dignius. Q̄ Vodq; pi. atri. qd̄ acu tra. ahe. Obsutū mēta torret i igne caput: In hmōi sacris ficta. p̄ ueris h̄ri. solēt̄ q̄ ob cām anus mutæ rē diuinā faciēs hmāi capiti pice illiti siue cōlecti effigiē igne torreat̄ i eoḡ p̄enā q̄ deuouebāt̄. Sic & excātatores interdū in sacris q̄ corytia nūcupabāt̄ duas imagines formare cōsueuerūt e cæra & lana: quaq̄ cærea ad ignē liq̄scebāt̄ acubus ifixa i eoḡ suppliciu quos ilectabant̄. Lege Porphyriōnē. Qui. alibi: Deuouet̄ absentes simulacraq̄ cærea fingit: Et misere tenues i iecur urger̄ acus. Sciēda mētē odorē ut inq̄t Ply. aiūm excitare & saporē ac auiditatē in cibis. Sūt q̄ mēta accusatiū pluralē esse uelint: ab eo qd̄ ē mētū. Quod si est licet claudicare uersus uideat̄ sustentat̄ tñ cæsura: ut Mittit Hypmestra de tot modo fratribus uni. Id magis placet q̄ id herbæ genus nō cōgruit huic sacro. Legendū igit̄ figurate. Obsutum menta: ut accipias capitis simulachrum mentum obsutum habens.

ET ponit tria thura. i. tria thuris grana. TRIBus di. sub li. & cur sub limine: q̄ trāsturi essent detractores: quoḡ linguas cōpescere uolebāt̄ uel ip̄so thure fiebat̄ suffumicato loco illi q̄ trāsturi erāt uel sic in foramine ponebāt̄ sub limine: id inq̄t. QVA: ea pte. Qua mus bre. puus. FAECit sibi iter oc q̄si i foramiē n̄ hūana māu facto n̄ fertos: sed qd̄ sub limine mus sibi fecit. TVM: postea. TENets ipsa anus. Llcia cātata: fila licia quoḡ i his usus ē. Præcipue: q̄ uenerit uirginea māus. CAN. incātata. PLūbo: fusco n̄ intelligas tūc eā filare. p̄ plūbo uerticulū: qd̄ ē itusō. SED plūbo: plūbi lamiat̄ q̄ i rebō magicis adhibebat̄. Fusco: a color̄ ipsius. PLūbo fusco uel potius illaborato ea rōne plūbū adhibebat̄: q̄a ad Saturnū. referē: nā ut auge assignat̄ Ioui & lunæ argētū: ita plūbū. Saturnus cuius sidus gelidæ ac rigētis eē naturæ cōstat. adhibebat̄ ergo saturni rō ad furorē. & ardo: rē linguæ cōpescēdū. ET uersat septē fabas nigras i ore. p̄ fabas nigras mortui referebant̄ q̄bus. ut silētū dātū ē ita detrahētibō silētū icuteret̄ uersabant̄ i ore. q̄a ex ore detrahētū uerba erūpūt. Fabæ. n. ad mortuos p̄tinēt: uñ apud Pōpeū flamine diali nec tāgere nec noiare fabā licet q̄ ea patit̄ ad mortuos p̄tinere nā & lemuralibus iacit̄ laruis & parētalibus adhibet̄ sacrificiis & in flore eius luctus litteræ appere uident̄ sed cur septē & nō plures neq̄ pauciores rōnem dicā cū hic mos a græcis emanarit̄ græce littere cōsiderādæ sunt q̄ ut & n̄re

ANT. FAN. Ternarius numerus.

Mortuoḡ aia fabis. *ap. p. amem*

Faba dā. nata est.

septēarius numerus.

Mentæ odor.

PAV. MAR.

Inconsonantes & uocales diuidunt. Consonantes nihil p se: sed cū uocali sonāt. Vocales p se uocē plenā faciunt: et ergo quot sunt uocales græce ad maledicoꝝ uoces reprimēdas tot fabas accipiebant: sunt aut̄ septem cēnio uo.

QVod pice: posset aliqꝫ caput hoc ad effigies uiriles & muliebres referre: qꝫ cōpitalibus in copitis suspēdebāt putātes deoꝝ: iserogꝫ eē quos lares uocāt: ut uinis. s. parcerēt: p̄cipue cū nūc de dea muta agat q̄ latiū m̄: sed nihil ad rē: nā sacrū hoc alterꝫ ē ab illo & ille effigies erāt lanæ: hæ uero aliter sic bāt. TOrret: ergo i igne: q̄ si calefacit ad ignē caput obfutū circū futū. MEnta: herba illa odora. MEnta: sua uitate odoris dicta. Ply. dixit aliqñ mintā appellatā. QVod caput. AStrixit pice: astrictū ex pice cōposuit. QVod traiecit pforauit.

ACu athena: acu ærea: traiciebat at̄ caput hoc circa os: ut sicut lingua figebat acu: ita maledicētis trāfigeret.

ANT.
FAN.
Muta
dea.

CVINA quoqꝫ instillat: qbus sæpe neqꝫ mēs iuū satis facit officiu: similiter & lingua. QVæ sit dea muta reges: uult iuturnā sorore turni a Ioue dilectā fuisse: ac nymphā Almōis filiā cōtēpta iouis maiestate nō solū admonuisse iuturnā ut sibi caueret sed et̄ tātū dei amorē apuisse iunoni. Vñ metuit lingua priuari: q̄ pœna mulctata Mutæ nomē accepit & q̄ latiū nymphæ fuerat nūc ē paludis isernæ. Fabula ita m̄ifeste hic traditur ut pœne expositōe nō egeat. COryletā: A corylo arbor sic deducit̄ coriletū ut a myrto myrtetū a pomō pomētū. COgnatas: q̄ iuturna re uera fōs ē ut dixius supra. Potes & aliqꝫ nymphæ: aqꝫ & Almōis accipe: Inuidet ipa sibi: Stulta utilitati p̄pria aduersat. ANnuet̄ oēs tiberinides un̄: Nymphæ oēs fluuii tyberini. Tyberinis patronymicū fœmininū ē a tyberio deductū. QVæqꝫ colūt thalamos ilia diua tuos: aut idē dicit qd̄ poetæ p̄ sæpe faciūt. ilia. n. ut autor ē ennius i Tyberi iussu amulii p̄cipitata ē. Quare huic eā fluuii nupsisse fabulant. Vñ illud ē Horati i primo carminū: ilia dū se nimiu q̄rēt iactat ultorā Vagus & sinistra labis ripa ioue n̄ pbāte Vxorius amnis. Aut p̄ ilia thalamos accipimus Anienē. De quo inqꝫ Syllius: Sulphureis gelidus q̄ serpit leniter undis Ad genitorē anio labēs sine murmur tybri. Huic. n. antea m̄fimonio iūsta credit̄. Decurrit aut̄ hic fluuius ex alba ut iqt̄ Sra. & tyberi i trat̄. FOrte fuit nais lar noie priā sed illi Dicta &c. Dea Muta Lar oli uocabat qd̄ nomē i eius filios trāslatū ē. sed antea Lalar ei nomen fuit ex loq̄citate uicio positū nā laleo idē qd̄ loquor si gnificat: & laloy græci linguaces uocāt ut. A. Gel. scribit. Placet & igit̄ primā syllabā accipias p̄ priā pte syllabæ hoc ē. L. lra q̄ i lalar noie geminat. Nouimus. n.

Tiberinis

Anio flu.

Lalar

Naias
PAV.
MAR.

ut prior ad unū sic & primū ad plura referri teste Prisciano. Naias a nao. i fluo dicta est. CVina quoqꝫ: dū calefit ad ignē caput illud uinū supius instilat guttis qd̄ exiguis. Vñ illud quo caput abuebarūt: si quo mō potuisse ut maledico bibēdū tradebat. QVod at̄ ex ipsa instillatōe superat & an̄ & comites bibebāt. Vlna quoqꝫ instillat: sup caput s. QVodcūqꝫ ē relictū: uini oē: qd̄ n̄ ē supius instilatū. AVT bibit ipsa: anus. s. Aut comites puellæ: & ipsa & comites bibūt. TAmē ipsa plus bibit: q̄ anus ē. HOstiles gredif̄ postea e loco anus pacto sacro & hæc. Dicit anus uiximus: a uicio uicis. i. alligauimus. Liguas hostiles & ora inimica. ut oblog & carpe non possit Dicit hæc anus discedēs: cū discedit & exit ebria: & hoc q̄ plus aliis bibit.

PROtinus a nobis: rettulit sacrū: qd̄ sit deæ mutæ. nūc q̄ sit dea muta: nymphā fuisse refert almōis fluuii filiā q̄ ex ligæ uitio lalara dicebat hæc cū iuppiter iuturnā nymphā arderet & ipsā iuturnā: ut caueret mōuit & lunōi iouis amorē detexit indignatus iuppiter ligū illi abstulit: iubetqꝫ ex Mercurio illā p̄ iserna nymphā ab iseros ducere: q̄ i terēdū eius amore captus gaudiū reddit pepitqꝫ ex Mercurio lares duos: q̄ seruāt cōpita: ide cōpitalia festa & dies attributi laribꝫ qbus i cōpitis sacrificabat. Inqꝫ ergo. poeta. PROtinus: subsequēter. REGris a nobis q̄ sit dea muta. disce q̄ mihi nota. s. sūt. PER atiquos senes: p̄ ueteres. IUPPiter: agredif̄ nūc ipsos iouis ignes: q̄ multa q̄ n̄ debuerat amorē p̄fessus. IUPPiter captus in modico: ergo nimio amorē iuturnæ nymphæ q̄ soror fuit turni: de q̄ plura superiore lib. dixius. MVlta tulit: multa p̄fessus. NON patiēda a tanto deo. q̄ pati n̄ debuisset iuppiter rex & deus oipotēs. ILLa mō: Fugiebat illa sp̄ iouē nūc i nemoribꝫ latitās: nūc i aqꝫ. ILLa iuturna. MODO iacebat i siluis: iacēs latebat i neoribꝫ. INter coryleta: coryleta a corylis ut q̄rēta. pinetta uineta. COryli sūt arbores & fructꝫ. q̄ a nobis auelanæ dicūt. NVnc desilebat. aqꝫ cognatas i fluuios nymphæ latinarūqꝫ cognatiōes uiculo sibi uictæ erāt de cognatis supius dixius. CONuocat. Vbi illam iuppiter isequēdo n̄ pficiebat laturas nymphas cōuocauit atqꝫ illas ita allocutus ē. Hic. iuppiter. s. CONuocat i cōciliū uocat. NYmphas. q̄cūqꝫ tenebāt latiū. i. oēs latinas nymphas. ET iacit talia uerba. q̄lia sequūtur. IN medio choro nymphæ ipsæ. INuidet. Hæc fuerūt uerba iouis ad nymphas. ut amoris suo & iuturnæ

Vina quoqꝫ instillat, unū quodcūqꝫ relictū ē:
Aut ipsa aut comites plus tamen ipsa bibit:
Hostiles linguas inimicæqꝫ uinximus ora
Dicit discedens ebriaqꝫ exit anus:
Protinus a nobis quæ sit dea muta requiris:
Disce per antiquos, quæ mihi nota senes:
Iuppiter in modico iuturnæ captus amore
Multa tulit tanto non patiēda deo:
Illa modo in siluis inter coryleta iacebat:
Nunc in cognatas desiliebat aquas:
Cōuocat hic nymphas latiū q̄cūqꝫ tenebant:
Et iacit i medio, talia uerba choro:
Inuidet ista sibi uicitqꝫ quod expedit illi:
Vestra soror summo subcubuisse deo:
Cōsulite ā bobus, nā q̄ mea magna uoluptas
Utilitas uestræ magna sororis erit:
Vos illi in prima fugienti obsistite ripa:
Ne sua fluminea corpora mergat aqua:
Dixerat, annuerāt omnes tyberinides unde:
Quæqꝫ colunt thalamos ilia diua tuos:
Forte fuit nais lar nomine, prima sed illi
Dicta bis antiquum syllaba nomen erat:

utilitati cōsulerēt. **V**estra so.iuturna. **I**psa sibi iuidet: q̄si iuidet suæ foelicitati quē cōseq̄ posset. Et uitat: fugit. **Q**uod illi expe. qd̄ illi utile ē. qd̄ uitat. **S**uccubuisse: p̄ succūbere. **S**mmo deo: hoc ē nihil loui hoc illi plurimū. cōferret. **C**onfolite am. & iuturnæ & mihi. **N**am q̄: res illa q̄. **E**rit mea uo. ma. q̄ pariet mihi magnā uoluptatē. **E**rit magna utilitas uestræ sororis: iuturnæ: nā magno usu & ornāmto erit illi. **V**os illi i: Cū illā Iuppiter isequeret illa se i aq̄s deiciebat: & Iouis impiū i aq̄s n̄ erat. Iō ab his petit ne illā i suis aq̄s recipiat. **V**os obli: illi: iuturnæ. **F**vgiet: cū me fugit. **I**n pri. ri. q̄si n̄ illā excipiat in tra ripas. **N**e mer. sua cor. iuū cor. **A**qua flu. aq̄ flumialis q̄si ne se p̄cipitet i flumē: & ibi deliteat ubi eā h̄c n̄ possum. **D**ixerat: Iuppiter. **A**nuerāt. i. nutu affirmauerāt. **O**mnis un̄ tyberinides: oēs nympe tyberinag: undag: formauit patronymicū a tyberino a quo nomē iditū ē fluuii & fluuiū ipm̄ appellare possumus tyberinū & tybri & tyberi & tybridē & annuerāt. **O**di. ilia q̄ co. tha. tu. nymphae q̄ colū Anienē fluuiū. **N**ec erretis cū illo: q̄ dixerat thalamos ilia: eē i tyberi q̄ tybridi nup̄erit nā nup̄it anienis: sicut dixius i sc̄da odā hora. **I**liā ut paulo sup̄ius diximus multi uolūt ab amulio neci traditā. multi p̄cibus filie amulii seruatā dixerē q̄ ide ab aniene amata ē: & obseq̄ recusabat q̄rēs dolēsq̄ tñ calamitates suas. despata. n. i anienis undas se p̄cipitē ddit: ut poeta hic n̄ i libris de amoribz ad corynnā retulit: excepta tūc ē ab aniene & m̄rimonio iūctā. ergo anieni & nō tybridi nup̄it. **F**orte fuit: **Q**uæ fuerit nunc illa q̄ amores iouis retexit: nympha fuit lara uocata. **S**ed ex loq̄titate appellata fuit lala q̄ cū sepe reprehēderet pater: ut liguā cōprimeret non tñ fecit. **F**orte fuit Nais: fluuialis nympha: nā Naiades fluuioz: deæ sūt: a νῆω qd̄ ē fluo. **N**omine lara: nam sic appellata. **S**ED antiquū nomē erat illi syllaba prima bis dicta hoc est lala geminabat̄ ab antiquis prima syllaba. **P**ositum ex uitio: hoc est ex garrulitate linguæ. uitium a morbo differt. uitium innatum & perpetuum. **M**orbus est temporaneus.

Et uitio positum est / sæpe illi dixerat Almo
 Nata tene linguam / nec tamen illa tenet:
 Qua simulac tetigit iuturnæ stagna sororis
 Effuge ait ripas / dicta refertq; iouis:
 Illa etiam iunonem adiit / miserataq; nuptam
 Naiadā iuturnā uir tuus inquit amat:
 Iuppiter intumuit quaq; est non uia modeste
 Eripit huic linguam mercuriumq; uocat:
 Duc hanc ad manes / locus illi silētibus apt?
 Nympha hæc ifernæ nympha paludis erit:
 Iussa iouis fiunt accapit locus euntes
 Dicitur illa duci tunc placuisse deo:
 Vim parat / hūc uultu pro uerbis illa precat'
 Et frustra muto nititur ore loqui:
 Fitq; grauis: geminosq; parit q cōpita seruant
 Et uigilant nostra semper in urbe lares:

¶ SAEPE illi di. al. Hic fluuius ē urbi p̄ximus ac celeberrimus ubi) ut ait Vibius Seq̄ster) m̄r̄ deū. vi. calē. apri. lauabat. similit̄ & cultros samios ferūt i eodē lauari solitos: q̄bus furētes galli iter se digladiabat̄ Luc. & lotā puo reuocātī alm̄ oē cybellē. Syllius: **Q**uiq; hostia Thulci ānis amant tepidoq; fouēt alm̄ oē cybellē. **S**tā. i siluis: **Q**uacq; italo gēitus alm̄ oē cybelle ponit & idā os iā n̄ reminiscit̄ ānes **C**adit at̄ hic fluuius i tyberim: **O**ui. ifra: **E**st locus i tyberī q̄ lubricus i fluuii almo **E**t nomen magno pdit i āne minor. **I**uturnæ sta. so. de iuturna dixius supra. **S**ororē uocat q̄ nympha d̄. **M**iseratq; nu. **M**iserata iunonē & alias nuptas de q̄bus mariti male merēt cū pellices q̄rūt. **E**ripit huic lin. **M**erito q̄ n̄ itēdedus ē i Solē digit^o: & q̄uis exigua uirtus sit rebz p̄stare silētū grauis tñ colpa ē q̄ tacēda sūt elog. **L**ocus il. silē. ap. **N**ō ē aptior locus **M**utā ife ris ubi p̄petuū ē silētū. **A**Ccæpit lu. eūt. **B**n̄ lectus i loco eēt q̄ lucis egebat. **G**eminosq; pa. q̄ cō. ser. **E**t uino. sp̄ i ar. la. **H**i sūt genii sc̄dm aliquos q̄ nobis genitis obseruatores deputēt: q̄bz assistētibz post mortē (ut i qt Ser.) aut afferimur i meliorē uitā: aut cōdēnamur i deteriorē. **S**er. **T**ullio teste **P**li. creditus ē laris familiaris filius. **Q**uā ob cām cōpitalia & ludos laribz prius i situisse d̄. **C**olebat̄. n. n̄ solū priuatū sed publice in cō

ANT.
 FAN.
 almo flu.

Lares.
 Genii

pitibus coronisq; & floribus ornabat. **Q**uare ait **P**li. coronas deoz honorē fuisse: & larū publicoz priuatorū **¶** **E**t luue. **L**aribusq; paternis thura dabo. atq; oēs uiolæ iactabo colores. il & p̄ icolumitate ciuitatis excubare credebant: ut **V**rbisq; laborē testatos sudore lares: & p̄ singulis familiis. putabaturq; arcere fures: ut **E**xagitāt & lar & turba diania fures: puigilantq; lares puigilantq; canes. **S**ane **C**ōpitalia (teste **F**esto itē **M**acro. **A**. **G**el. ac **V**arrone) fuerūt ferix cōceptiua: quaz ludos q̄ purbē i **C**ōpitis agitabant **T**arq̄nius sup̄bus restituit **L**aribus ac **M**ania: matri **L**ariū: qd̄ sacrificii gēus iunius brutus mutauit pulso **T**arq̄nio. **C**ū. n. p̄ceptū eēt ab **A**poli line ut capitibz p̄ capitibz supplicaret: & aliquādiu obseruatum ut pro familiæ sospitate pueri **M**ania: macla rent: capitibus alii & pauperis supplicari iussit: factūq; est ut effigies **M**ania: suspēsæ pro singulorum foribus periculum si quod immineret familiis expiant. **S**ed de laribus alibi.

Cōpitalia

¶ **E**T uitio nō erat loquax & garrula λαλῶν. græce latine loquor inde λαλῶσ̄ loquax. **S**i hæc uocabat lala: q̄ loquax: & garrula. **S**AEPe **A**lmo: q̄ erat eius p̄r: **A**lmo fluuius ē paulo extra urbē uia hostiēs: q̄ ex paludibus oris nō longe a tēplo diui. **P**auli. **D**ixerat illi: filia. **N**ata tene: cōprime. **L**INGUā nec tñ ipsa tenet: q̄a retinere nō poterat. **Q**uæ simu. postq̄. **T**ETigit sta. lacus. **I**uturnæ sororis: lacus iuturnæ erant iuxta pallatiū nō lōge a tēplo uestræ. **A**IT effu. ri. q̄a **I**uppiter dixerat: ut obfisterēt i priā ripa hæc ait. **E**ffuge ripas. q̄si ne maneat in ripis sed in undis. **E**T refert dicta iouis q̄ dixerat nymphis **I**uppiter: ne eā reciperēt. **I**LLA ē: lara. **A**DIit iu. **E**T mi. nu. q̄si dolēs iniuriā nuptis iferri: cū pellices succūbūt. **I**NGt uir tu^o. **I**uppiter amat iuturnā **N**aidā nympha fluuiale. **I**uppiter itū. **I**ndignatus **I**uppiter linguā q̄ nō cōtinebat huic abstulit. **I**uppiter itumuit q̄si idignat^o ē ex uerbis & garrulitate illius. **E**T eripit: abstulit. **L**INGUā huic nymphae. **Q**uā ipsa. **N**ON ē uia modeste: q̄ nō cōprimebat sed imodeste loq̄bat̄ & uocat mercuriū q̄ ē deoz nūtius de quo di-

PAV.
 MAR.

est suo loco Duc hanc hanc fuere iussa iouis ad Mer. Duc hanc nymphā ad manes ad deos inferos. Ille locus inferoꝝ. EST aptus silētibus: q̄a ibi sūt silētia: & huic eripuerat liguā ergo mutā ad silētia. hanc erit nymphā paludis infernæ q̄ erat nymp̄ha paludis latine sit nymp̄ha paludis inferne ut iter silētes p̄petuo fileat iussa iouis: dicit illa ad inferos p̄mercuriū sed intereūdū placuit Mer. cœpit illā ardere. IVsa io. q̄ iuppiter iusserat. Flūta nā eūt illi. LVctus accepit eūtes lugere cœpere: & illa q̄a ad inferos ducebat & ille cōmiseratiōe illius motus.

ILLA d̄f refert se ad fabulā. PLacuisse tūc: duci deo Mer. q̄ eā ducebat. Merc. parat uim illi. f. uult eā uiolare. ILLa p̄caſ hūc uultu p̄ uerbis: loco uerboꝝ derat ei lingua: nō poterat loq̄: ergo uultu p̄caſ. ET frustra: in casum. Nltic loq̄ ore mutuo: ore sine lingua. Fltq̄ gra. ex mercurio facta ē illa grauida: pepitq̄ duos filios q̄ appellati sūt lares & p̄sunt custodie urbis: & seruāt cōpita. Et Plu. oñdit p̄sides uocari eos: & canē assister: p̄sos at canū pellob̄ uestiri rōnesq̄ affert. li. p̄blemata. An q̄ p̄sides sūt q̄ p̄sunt aut domus custodes eē oportet & alienis formidolosos: sicut cāes uidemus. Mites uero: at lenes: māfuetiq̄ domesticis: Ad illud uerius ē: q̄d a q̄busdā romāis d̄f & cryſipus opponat. DEMonia q̄dā mala cicūire: q̄bus d̄i q̄si carnificibus & sceleg. ultorib̄ aduersus in iustos & ipios utunt. Sic lares furiales q̄dā sūt: & p̄cnay: & exactores uictæ: & opationum speculatores. Iccircō: n̄ sūt: ut caninis pellob̄ induant. Quibus & canis iō affidet: q̄ ad inuestiganda scelera: & ulciscendo improbos sagaces sūt. Fltq̄: & fit ipsa nymp̄ha. Grauis: grauida. ET parit geminos lares: hoc est gemellos. QVI seruant cōpita: uias. ET semp̄: ipsi lares. Vigilant in nostra urbe: q̄a p̄sunt custodiis urbis.

ANT.
FAN.
Charistia
xi. calen.
martias.

Cognati
Agnati.
Affines

PAV.
MAR.

PRoxima cog. di. cha. chari. xi. cal. charistia celebrā dicta a potis charitos q̄d gratiā significat: q̄ eo die cognati ad seruādū amorē & gratiā i unū cōueniēt: Fiebat. n. solēne cōuiuū ut scribit Vale. Maxi. idq̄ charistia dicebat cui p̄ter cognatos & affines nemo iterponebat: ut si q̄ iter necessarias p̄sonas q̄rela eē orta ap̄d sacra mēſæ & iter hilaritatē aīoꝝ fautorib̄ cōcordiæ adhibitis tolleret. Vñ autor ait ifra: Cōcordia ferit illo p̄cipue mitis adesse die. COgnatos sūt q̄ eē dicant quoꝝ mēnū genus idē ē: alii aliter. Agnati uero sūt ex eadē stirpe masculina p̄ducti. Affines at q̄ n̄ nobis natura sed uxorib̄ n̄ris cōiūcti sūt. AD so. deos: Ad sacra mēſæ cognatæ ac p̄pinq̄ turbæ cōia: siue ad deos deos generis. A tu. ad ui. A sacris feralib̄ a charistia: ab hic q̄ tristitiā afferūt ad iocūda. DE ſā. De genere ut A nymp̄hæ sanguis una. CVI p̄ ē ui. Nō adfit

sacro cōuiuio ipius filius q̄ odit parentū uitæ longitudinem. ipse alibi: Filius ante diē patrios inq̄rit in annos. De quo Vale. ubi de iſtitutis antiq̄ agit: ita inq̄t. Cōuiuū ē solēne maiores iſtituerūt idq̄ caristia appellauere cui p̄ter cognatos & affines nemo iterponebat ut si q̄ inter necessarias p̄sonas q̄rela orta eēt iter sacra mēſæ: & iter hilaritatē aīoꝝ adhibitis cōcordiæ fautoribus tolleret. At poeta & ob id fieri asserere uē: ut post extictos multos: supueniētū nūerus ex eadē cognatiōe quotānis recēleret: sed his adesse debere in ocuos nō aut q̄ fratre iſtermiſſent: aut parricidas aut ipias matres & filios ipios seu nouercā & locrū nurui iſſenſam: inq̄t ergo. Cari cognati: cari cōsanguinei q̄ ex eodē p̄genitore genus trahūt. Dixeret p̄xima: festa. f. CHARistia: declinat numero multitudinis & deducit a $\alpha\omega\rho\iota\sigma$ q̄d ē gratia q̄si gratiosa cōuiuia. ET turba p̄pinq̄: q̄ si cœtus p̄pinquoꝝ hoc ē affiniū. VENit ad socios deos: q̄si ad penates cōiunctoꝝ nam cōueniebāt & cognati & affines: ut Vale. inq̄t. de cognatis supra diximus. Affines sunt ut Modestinus de gradibus inq̄t uiri & uxoris cognati dicti ab eo q̄ duæ cognatiōes q̄ diuersæ inter se sunt: p̄ nuptias copulāt: & altera ad alterius cognationis finē accedit. nā cōiungēdæ affinitatis cā sit ex nuptiis. IUuat. f. certe. REſerre ora: hoc est uultus quasi respicere. PROtinus. subſequenter. Ad uiuos: ad eos qui superſunt. A tumulis: hoc ē a ſepulchris cognatorum. VEL a tumulis hoc est a feralibus sacris: nā tunc epulæ ferunt ad ſepulchra. VEL a tumulis a tumulatis cognatis: & erit species Metonymiæ quādo ponitur q̄d tenet pro eo: q̄d tenetur. ET a propinquis q̄ periere. i. ab extinctis affinibus: ergo a cognatis & affinibus iam uita functis. ET iuuat: delectat. POſt tot amiſſos: post tot cognatos uita functos. Aſpicere quicq̄: reſtat de sanguine: quicūq̄ superſunt de eadem cognatione. ET dinumerare: quasi recenſero. GRAdus generis: gradus cognationis. sunt enim alii superioris alii inferiores ordinis dicti: ut Paulus iuriscōſultus inq̄it ad ſimilitudinem ſcalarū locorumue procliuium: quos ita ingredimur ut de p̄ximo in proximum. INNocui ueni. Non ueniant ad hanc fontes: sed in fontes: nō frater fratri aduersus: nō mater in filios crudelis. VENiant: ad hanc charistia. INNocui: q̄ nihil nocuere. ESTo pro ſit. PROcul procul: longe. HINC: ab his charistiis. FRater impius: malus frater qui in fratrem fuerit iniquus: ut A mulius in Numitorum: Peleus in Phocum: quē interemit. ET mater acerba: crudelis. IN partus suos: in filios quos peperit: ut fuit Medea. CVI pater est. Nec ueniat ad hoc solēne conuiuium qui parētum uitam odio habet. Nec nurui ſocrus aduersa. ESTO inq̄it procul hinc cui. ille cui. PATER est uiuax: cui pater nimum uiuere uideſ. qui est naturæ robustæ. nam illum uiuacem dicimus qui & re. & tempore exiſgente abſumi non poteſt. QVI digerit. qui numerat. AVT qui digerit. qui diſponit. ANnos matris. qui sperat hoc anno uel illo matrem morituram esto procul. SOcrus quæ præmit quæ uexat. NVrum iuſſam: hoc iam in prouerbiū tranſit. ut ſocrus nurum diligere non poſſit.

PRoxima cognati dixere charistia chari
Et uenit ad socios turba propinqua deos:
Scilicet a tumulis & qui periere propinquis
Protinus ad uiuos ora referre iuuat:
Postq̄ tot amiſſos quicq̄ de sanguine reſtat
Aſpicere: & generis dinumerare gradus
Innocui ueniāt procul hinc procul ipius esto:
Frater: & in partus mater acerba suos:
Cui pater est uiuax qui matris digerit annos:
Quæ premit inuſſam ſocrus iniqua nug:

ANT. **CNOX** ubi trā.x.cal.martias Terminalia celebrant: q̄ (ut **Acton** scribit) ad excludēda iurgia cōstituta sunt
FAN. ut p epulaz festiuitatē caēsis agnis cōstituti fines seruarē. Fiebāt at̄ hęc sacra deo **Termio** i cuius tutela agroz
Termina fines & termini eē putabāt: q̄ (ut **Varrō** placet) a terēdo dicti sūt q̄ hęc ptes pp limitā iter maxie terāt. Hūc
maut sa deo primus **Numa Pōpilius** tēplū cōdidit autore **Plut.** ac sacros lapides finitū dicit Loui terminali ut **Diony.**
 scribit: statuitq̄ ut ei sacra fierēt icruēta itelligēs de cēt Terminalē deū exptē eē necis a sanguis: q̄ is sit pacis cu
 stos testisq̄ iustitiē. **Credid.** n. **numa Romanū** agrū terminasse q̄ **Romulus** facere supsedid existimās uinciri

Cur ter-
mino ni-
hil aiātū
sacrificat.

suas uiris si terminū obseruasset. Post **Numā** uero ad
 agroz fines et aialiu cæde rē diuinā fecerūt. Vñ illd̄ ē
Horatii: Vel agna festis caesa terminalibz. Fuit & mox
 circū terminos urbis hostias duci q̄ āurbiales uocabā
 tur. Idē rex teste **Festo** statuit q̄ terminū exarasset eū
 & bouē sacros eē. itaq̄ is uti sacrilegus ipūe occidi po-
 terat ut **Diony.** autor ē. Sāe **Plut.** i q̄nibz q̄rit cur **Ter-**
 mino nihil aiātū sacrificare putatq̄ **Numā** publicoz
 priuatozq̄ terminoz cōstituto rē existimasse terminū
 amicitiaz ac pacis custodē ut diximus ab oī cæde ac sã
 guie icōtaminatū cōseruari oportē. Hūc deū **Ennius**
Termonē appellauit. **Sue la. Tibull.** n̄ fixus i agris
 q̄ reget certis finibz arua lapis. **TE** duo diuersa &c.
 Scdm̄ institutionē **Numæ** q̄ statuit ut quotānis ad locū
 termini sacra fierēt a coeūtibz utriq̄ agroz dñis. **BI**
 naq̄ ser. &c. **Nō** mēdosi codices hñt: **Biaq̄** liba ferūt.
 Vñ illd̄ est. Aut sacrū effodit medio de limite saxū q̄
 mea cū uetulo coluit puls ānua libo. **ARA** fit hic &c.
 Illd̄ necessitatis ē hoc fortūe. **Nō.** n. sp̄ texta ignis ferf.

VBI ter fr. &c. **Pultē** dicit cuius mō fecius mētionē.
Libāc. n. flā. E singulis libamta iaciūt i flāmas. Cādi
 da tur. Vel cādidata festo ac solēni die: uel pia ac bēig.

PAV. **CNOX** ubi. x. ca. mar. hoc ē xx. die fe. ē termini festū
MAR. terminalia. n. sacra a **Nūa** originē habuere: q̄ ut autor ē

Diony. cōstituit unūqueq̄ circūscribere fūdos suos: sacrosq̄ finibz lapides appōere: la pidesq̄ ipsos sacrauit io
 ui terminali statuitq̄ eis sacra quotānis oēs die cōstituta facere (s̄ locū ipm̄ coeūtes. **HÆC** romāi terminalia a
 termōibz uocāt: sineiq̄ ipsos unius līz mutatoe a græca ligua pferētes terminos appellāt. Quos siq̄ occuluis
 set: aut trāstulisset: sacrū eū eē dei lege statuit: ita ut uolētū eū occidere tāq̄ sacrilegū: & securitas adeset & purga
 tio pollutōis. estq̄ ius hoc n̄ i priuatis mō: sed i publicis quoq̄ cōstitutū & reliq̄. At terminū deū putātes: nihil
 ei ut **Plut.** ondit ut aiātū sacrificat: rōes idē affert: Anq̄ terminos rōulus agro statuit: quo p̄gredi: ac uicinos ma
 ctare licitū eēt atq̄ oēm agz p̄priū existiare: quo ut **Leucō** dicit hasta p̄uēiūt. **Nūa** uero **Pōpi.** Vir. ciuilis ac iu
 stus: & i primis sapiēs agri terminos cū finitimis cōstituit: & ipsi s̄ finibz terminū oīum cā nominās: q̄si p̄fidē: &
 amicitiaz: ac pacis custodē: ac oī cæde: ac s̄guie: & i cōtaminatū cōseruari oportere existiauit. cætera suis i locis
 dicēus: iqt ergo poeta. **VBI** postq̄: **NOX** caristioz. i. **TR**āserit: & illo cæset sequēs dies. **DEUS** q̄ sepat. di
 sterminat. **ARA** suo idicio: suo signo hoc ē affixo lapide. i. terminus deus. **CE**lebrē: cū p̄pā frequētē. **SOLI**
 to honōr̄ assuetis sacrificiis. **TER**mie: Nūc ad terminū ipm̄ uerba apostrophat q̄ a ueteribz eius festū istitu
 tū sit. **O** termie siue es lapis. **L**apidē. n. illū fuisse dicūt quē **Saturn.** p̄ ioue deuorauit: ut paulopost dicēus
Sue es stipes: trūcus arboris. **DE** fossus. q̄si deorsū ifossus. **I**N agro: i aruoz d̄sterninatioe. **T**V quoq̄
 tu ē. **H**Abes numē: titulū honōrē: uel nomē ipm̄ q̄ ita appellatus fueris. Ab antiq̄s: a ueteribz: aut ab antiq̄s
 græcis. nā q̄ illi rē p̄ uocō nos terminū dicēus. aliq̄ legūt. **N**V mē hēs: q̄si p̄ deo coloris. **T**e o termie. **C**O
 ronāt duo dñi de pte diuersa: ex diuersis p̄tibz: nā cū duo agros diuidāt alter hīc: alter illic terminū cornāt. **E**T
 ferūt: p̄ offerūt. **B**ina ser. bias floz cordas: q̄a hic & ille. **E**T bia dōa: q̄a uter sacrificat. n̄ tñ aiātū aliq̄ ut dī
 xius. **A**RA fit: modū sacrificiū explicat. **D**eide ofonē refert: q̄ ad terminū hēri debeat. **A**RA fit hic: cōpōit i
 ipso termini loco ara. **C**OLōa rustica. i. uxor colōi ruris. **F**ERT ignē curua texta: texta caua. **I**GNē sūptū: acce
 ptū. **D**E te. de calidis. **F**OCis: focus p̄ loco ubi sit ignis: q̄si n̄ tūc ex silice ignē eliciūt: sed aliūde accipit & affert
 illuc. **L**IGNa: Rustica ignē: sed a sene rustico icidūt & cōponūt ligna ad ignē faciēdū. **S**ENex: ip̄e ruris colōus.
Minuit. i. icidit. **L**IGNa & cōstruit: ordiat aut cōpōit. **A**Lte. i. altū. **C**ONcisa. ip̄a icisa ligna. **E**T pugnat. cō
 tēdit & nitit. **F**IGē rāos hoc ē stipites. **H**V mo solida terra dura & hoc ad cōgeriē lignoz firmādā. **T**V
 postea ip̄e rustic. **I**RRitat. q̄si suscitāt ad icēdiū. **P**RIas flāmas sicco cortice siccis corticibz ut illd̄ **Vir.** rapuit
 q̄ i fōite flāmā ita hic i sicco cortice flāmā irritat q̄ uerbū nūc p̄ultimā lōgā hēt s̄: irrit. irrita irritū p̄ultimā
 breuiat. **S**T at puer. colōi fili. q̄a iferi. filia pua ergo filius & filia an̄ illū sūt. **E**T t̄z māibz. pleōasmos ē. **L**A
 ta cāstra. āpla cāstra i ḡbz erāt q̄bz ad sacrificiū op̄ erat. **I**Nde ubi. loco turis fruges adurebāt deide mellā de
 libabāt. **I**Nde. postea. **V**BI. postq̄. ip̄e colōus senex. **I**Mmisit tres fru. tria frugū genera aut tria grana frugū.
IN medios ignes ut adurerēt loco turis. **P**ARA filia porrigit ondit d̄libādos aut appōit. **F**Auos icifos mel
 seu ipsā mellis fabricā i frustra diuisā. **A**Lii tenēt uia. sine uio sacrificiū n̄ sit. **S**INGula oīa libāt. libāda ponūt.
FLāmis. nā de singulis q̄ hēbāt p̄ebāt pagz i igne. **T**V rba cādida. uel q̄ i eo sacrificio cādidas uestibz uterēt
 uel cādida q̄si pia relig. oīa. **S**Pectāt & fauēt. liguis. uerbis ē **Metonymia** q̄ facit p̄ eo q̄ fit aut istm̄ in re.

CNox ubi trāserit solito celebretur honore
 Separat inditio qui deus arua suo:
 Termine siue lapis siue es defossus in agro
 Stipes ab antiquis tu quoq; nomen habes;
 Te duo diuersa domini de parte coronant
 Binaq; ferta tibi binaq; dona ferunt:
 Ara sit hic: ignem curua fert rustica texta
 Sumptum de tepidis ipsa colona focus:
 Ligna senex minuit concisaq; construit arte
 Et solida ramos figere pugnat humo:
 Tunc sicco primas irritat cortice flammās
 Stat puer: & manibus lata canistra tenet:
 Inde ubi ter fruges medios immisit in ignes
 Porrigit incisos filia parua fauos:
 Vina parant alii: libantur singula flammis;
 Spectant: & linguis candida turba fauet:

¶ SPARGIT & cae. co. ter. agno: Distingue tpa ne Qui. & Hora. errare uideant q Termino et aiatu scribunt re diuina fieri: Na q statuit Numa ut huic deo sacra fieret icrueta no sp neq ab oibus postea custoditu e. Hinc il lud e qd autor subiugit: Nec qrit: ac si dicat aeq fert lactete quoq porca mactari aduersus Numae lege. Quod si tatoz poetaz autoritate refringere uolueris autoritate graecoz: obiciemus tibi illud louena. Et qd graecia medax audet i historia. Lactes cu sibi porca dat: Quae nisi cederet Termio posset aliqn Terminu etue re. TV populos urbesq & regna ingetia finis: Quia publici termini sut & priuati: ite in urbibus & extra ur

ANT.
FAN.

Spargitur & cefo comunis terminus agno.
Nec quarit lactens cum sibi porca datur.
Coueniunt celebratq dapes uicinia supplex
Et cantant laudes Termine sacre tuas.
Tu populos urbes & regna igentia finis
Omnis erit sine te litigiosus ager.
Nulla tibi ambitio est, nullo corrumpis auro
Legitima seruas credita rura fide.
Si tu signasses olim thyreatida terram.
Corpora non letho missa trecenta forent.
Nec foret Othrydes coigestis tectus i armis
Oquantu patriae sanguinis ille dedit.

bes. Si tu signasses oli thyreatida terra: Thyrea qd fuisse in Cynosuria Thucydides scribit ut Stra. refert oppidu fuit in agro Argiuoz: siue ad Argiui & Lacedaemonii agri fines: qd Lacedaemonii uelut sui sibi uedicates suis finibz adiecerunt ut scribit Herodotus. Contra Argiui p loci uedicatione bellum idixere. Sed inter utrosq ita coueit ut treceti utrinq dimicaret reliq uero oes domu sua qsq reuenteret ne forte si pntes foret q suos uinci cerneret ad pliu cocitareret: utrius uero urbis treceti uictores fuissent illius uictoria ceteret. Pugnabibus igit sextetis cu ai & corporis uiribz pares eent tres tm fuef supstites: Ex Argiuis duo Alceor & chromius ex lacedemoiis un^o Othryades: Supueniete nocte duo Argiui uelut uictores se in patria recaperunt. Othryades uero spoliatis Argiuoz cadaueribz arma hostilia qsi uictoriae testimoniu i castra retulit. Postea uterqz populus i mediu pdit se uictore affirmas: Argiui: qd plures supfulset: lacedemoi qd Othryades n fu

Thyrea
on bellu
ortu inter
argios &
lacedemo
nios.

othriades

gisset & ex hostibz spolia retulisset. Ex hac cotetioe inito plio Lacedemoi uictores euadunt. Argiui dolore p cuiti capita dtraferunt cu eis coas nutrit mos eent: statueruntq ne qs capillat^o cospiceret an loci illi^o repatione Lacedaemonii contra nutrit coas capillat^o pter eoz coetudine. Othryades uero cu eu puderet ex trecetis solu supful se i eo loco ubi cae iacebat se ipm iteret. s; anq aiam exhalaret sanguie suo scriptis lris trophaea iussit attolli. Hic illd Starii legius. iiii the. Et lacedaemouu thyreae lectura cruore. Et illd Val. Ma. li. iii. Otryadae quoq pugna pariter ac morte speciosa thyreatu laude q spacio lati^o solu cernit q sanguie suo scriptis lris direpta hostibz uictoria tm n post fata i sinu praecrueto trophaei titulo retulit. Sae Othryades ta primae declinationis q ualerius usus e q tertiae iuenit. Solinus: Sparta isignis cu pollucis & castoris teplo. tum et Othryadis illustris uiri titulis.

¶ SPARGIT & hoc e qd negat Diony. cu dicat sacrificatq adhuc eis n aiatu aliqd. Neq. n. pu e cruetaf lapides sed pultes & liba atq alias qda fructuu primitias: & ex Plu. et ondimus nihil aiatu sacrificari. At poeta imola ri agnu seu tuilla iqt. Termius cois: qd duoz dnoz. SPARGIT cae. agno: sanguie agni imolati. NEC qrit: terminus ipe. Du dat sibi: cu ad honore eius imolat. PORCA lactes hoc e suilla du adhuc sub lacte e. CONueniute coueit ad hec sacra ois uicinia & termini laudes cantat. SVpplex uicinia qsi oes uicini supplices. CONueniut ad epulas: sacroz hoz. ET celebrat: laudat & frequetat. DAPES: ipsas sacras epulas. ET cantat sacre terminie laudes tuas: cantabat hymnos i honore termini. TV populos: haec uerba i termini laudes cant poeta: un e ofo tota laudatoria: q panagriticu appellat posselus: & ab officio eius comedat terminu icipit. TV finis: p diffinis seu distermias. POPULOS hoc quo ad ciuitates itra moenia cu i plures ptes: ut Roa i regioes diuidat. ET urbes: hoc quo ad urbif agros. Et regna igetia: ad regnoz igetiū cofinia circūscribēda: ut signada. Ois ager erit litigiosus: libibz pleus. Sine te: na nisi termino agri signaret sp agroz dñi eent i lite: cu alter alterius sibi pte ascriberet. NVlla tibi: uiti his uerbis poeta taq re uiuete alloqf. Sed re uera ut dixius siebat haec sacra ioui terminali.

PAV
MAR

NVlla ergo e ti. am. qd abitoe flecti n pt de abitu & abitoe supius dixius q abitus sit crimē affectati honoris a circueudo supplicadoqz inde abito ipa actio abietis. NVllo au. cor. qsi nullo pocio SERUAS: obseruas custodis. RVra cre. rura uel agros tibi comissos. Fida legi. itegra ut & lege istitutu e. Si tu sig Multa euener ma la ab agroz cotetione cu loca distermiata n eent ergo. Si tu o terminie. Signasses oli ter. tyr. Patroymicu foeminu formaui a tyreis. Stra. tyreas nuero multitudis alii tyrea dnt: que locu thucydides i cynosuria e e iqt ad argiui & Lacedemois agri cofinia. TYrea Hero. Argiuoz & lacedemioz cotetione: & pugna fuisse allerit na iter eos pactu fuit. ut utriqz treceti dimicaret. Occubuer argiui oes pter Alcenū. & mathinu Sptai: seu lacedemoes pter othriadē ducē eoz: oes caesi. ob qd ddecori ascribes othriades cae. p pria caesis solu si eent iter exti eoz cadauera seipm iteremut alii dicūt leqnti die rursus ichoata pugna sauciū & semiuiu cu i certamē dīcē dīllet: ite iisse. At Stra. iqt de his salioz testimonio: quoz ca argiui: ac lacedemoi certamē hostiliter cotulerit: i quo lacedemoi duce otriada uictoria reportat. ergo si terminus finis illoz signasset. No foret: p fuisset. Mif la le. ad mortē. TRceta corpa: qd utrinqz treceti caesi sut pter duos: quos diximus. Nec fo. lacedemoi duce othriade uictores fuere ut dixius. Sed cognitu e eos uicisse i scriptioe q sanguie fecit in clypeo mories othriades. Vn ap Valeriu: ubi de formidie agit: othriade quoq pugna pariter ac morte speciosa thyreatu laude: q spacio latius solu cernit. Qui sanguie suo scriptis lris direpta hostibz uictoria: tm n pt sca sua i sinu praecrueto trofei titulo excellētissimos ptae uirtutis puetus retulit. haec ille tatus ergo uir n occubisset si distermiati agri fuisset. Nec fo. p fuisset. Othriades tectus in armis coigestis in armis coaggregatis. Oqtu sag. dedit ille: otryades. PATRIAE: e haec poetae comiseratio qtu sanguinis effudit ille. p pria. q. d. tm q mories prie et. uictoria pepit.

ANT. CNOVA cū fierēt capitolia: Antias autor ē (teste Plinio) captis A piolis oppido latinog. L. Targniū regem
FAN. ex eius pda Capitoliū icēpisse: ubi cū tēplū iouis Targnius supbus ædificare uellet ut libera a cæteris religioni

bus arx eēt exaugurare facella statuit q̄ multa diuerlogz numinū ibi erāt. itaq̄ cū oīum facellogz exauguratōes
 aues admitterēt oēsq̄ dei ioui cederēt solus Terminus abscedere noluit. Vñ uates dephēderunt q̄ Terminus
 cū ioue remanēs æternū urbi iperū cū religiōe significaret. Quare ī Capitolio ps tecti patuit lapidē terminū
 spectās cui nō nisi ī diuo sacrificabaf. Hinc ait Vir. Capitoli immobile saxū. lege Liuiū q̄ refert iouis tēplū ī mō
 te Tarpeio a Targnio Supbo relictū monumētū regni
 sui noīsq̄: sed Targnios reges ambos Ingt altez eam
 ædē nouisse: altez p̄fecisse. Sūt q̄ & iuuetā sicut Termi
 nū dicūt ioui cedere notuisse. Secutū autē ē aliud ut idē
 ingt p̄digiū magnitudinē Impii portēdēs. Caput. n. hu
 manū apicēibus fūdamta tēpli dē apparuisse: quo uiso
 itellectū ē arcē eā impii caputq̄ regz fore. Quod & ue
 teres cecinef q̄ ī urbe erāt q̄q̄ ad eā rē cōsultādā ex he
 truria acciti sunt. SE supra ne qd nisi sidera cernat: Vt
 aspectu coeli fruat q̄ ioui cedē noluit: & magno cū io
 ue tēpla tenet. LEuitas tibi libera nō ē: Vbiq̄ fixū eē
 te ac stabilé decet nec cedere hoī q̄ deo cedeē noluiti.

Via laurē
 tina.

EST uia q̄ populū laurētes ducit ī agros: hæc est uia
 laurētina hoc ē laurētū ducēs ubi ancillæ Augusti cæ
 saris q̄ ī agro laurēti qnq̄ pueros peperat monumētū
 factū ē eius p̄cipis iussu. Hic ad sextū lapidē Romāi
 Termino publice rē diuinā faciebāt: quīs Romāi ip̄e
 rii uerus Terminus idē eēt q̄ orbis terre. QVondā
 dardāio regna petita duci: Aeneæ q̄ (ut scribit Stra.)
 onna cū anchise p̄re & ascanio filio laurētū applicuit. Li
 cet Vir. Anchisen scripserit ī Sicilia humāis rebus ex
 cessisse. SACra uidet fieri sextus ab urbe lapis: Lapidī
 bus miliaria designabāt ut Stra. tradit: q̄ et docet q̄ ī
 traq̄ntū & sextū lapidē oli romani agri terminus mō
 strabaf ubi ambaruale sacrificiū faciebāt. Hinc est qd
 autor dicit hoc loco: Sextus ab urbe lapis.

Sextus la
 pis ab ur
 be.

PAV.
 MAR.

QVID noua: targnius priscus cū eēt Ioui optio fa
 nū cōstructurus de loco augures cōsultuit rñsū ē in trapeio colle: sed cū ibi multæ eēt deoz aræ: uisū ē augurī
 bus: ut de unaq̄q̄ ara deos cōsulerēt: an se moueri cōcederēt. Dii cæteri gentiq̄ pmisere ī alia loca suas aras trās
 ferri. Terminus at & iuuetā minie ānuerūt. Attingit & hoc Lactā. sed solū terminū cedētibz ceteris māsisse in
 gt. Qui lapis erat iformis ac rudis. Vñ illū Vir. capitoli immobile saxū uocat: & eū eēt dicebāt: quē p̄ ioue Sa
 turnus uorasse dicebaf. ET factō capitolio postea foramē ē ī tecto relictū ut qa nō cesserat libero coelo frue
 ref. HAEC ergo his sex uersibus a Poeta explicant ī laudē ipsius termini: q̄ ioui cedere noluerit: p̄ q̄ uatū ī
 terptatiōe portēdebat ita firmū eē futuz iperū romāogz. SED hāc ædis iouis optimi designationē: cū termi
 nus nō cessisset Targnio supbo Liuius ascribit. Diony. uero prisco: Ego Dionysio magis assentio: Nā & Cor
 nelius tacitus ingt. Vouerat Targnius Priscus Rex bello sabio sedē ioui optio maxio iecitq̄ fūdamēta spe
 magis future magnitudinis quā tūc po. ro. cōpeteret. Mox Seruius Tullius sociogz studio adiecit aliqd. DE in
 de Targnius supbus capta sueffa & Pomeria p̄ hostiū spolia fecit. ergo si ille fūdamēta iecit illi hæc determino
 ascribēda: sunt sed si qs dicat ubi de his agit Diony. supbi mētionē facere: caueat ne fallat: nā & ī his uti eos di
 cit arte Nani auguris: q̄ tpe Targniū Prisci fuit. QVid: cū admiratiōe dictū qd. CVM noua capitolia: no
 ua iouis ædes. Flerēt: fieri uellēt p̄ Targniū priscū. De capitolii ædificatiōe & q̄ ad rē faciebāt dixius supio
 re lib. CVnda turba: q̄si cæteras oīs deoz geniorūq̄ multitudo. Cessit: & locū dedit Ioui: & hoc pp aras: qa
 oēs dii suas trāsferri pmisere. Terminus iuētus: iter aras. s. VT ueteres memorāt: ut ab ātiqs referf. RESti
 tit ī æde: ī loco p̄ iouis æde dsignato. REStitit: qa n̄ cessit. Et tenet tēpla cū magno Ioue: qa iter iouis tēplū ē.

NVNC quoq̄ nūc ēt. NE qd: ne aliqd. CERNat supra se nisi sidera: nisi coelū: ī quo sūt sidera hoc ēt ut li
 bero coelo fruerēf. TECTa tēpli hnt exiguū: puū. FORamē: nā ædificato tēplo foramē ē ī tēplo relictū. Ter
 mie: Ex illo terminus ubi cūq̄ fixus ē: effodi nō pōt & poena erat q̄ supius dixius ī eos: q̄ aut occuliffēt aut tran
 stuliffēt terminū. TERMie post illud posteaq̄ ide auelli n̄ potuisti. NON ē tibi leuitas libera: qa n̄ leuiter aut
 libere potes auelli ex aliis locis: nā capitale ē. ET manes: & firmus māes. In statioe q̄ ī loco quo positus fueris
 ubi fixus eris fueris illud erit lōgū rōnē ī p̄fatiōe huius opis dixius. NEC tu. ui. ut ioui nō cōcessist: sic nec hoī
 q̄q̄ cōcedas. NEC tu o termie. CONcede p̄ cōcedas. QVlcq̄: aliqd. VICino rogātī: hoc ē si qd a te pete
 ret qd suū nō eēt ne cōcedas. NE uideare: p̄ uidearis. PRæposuisse hominē ioui: qa ioui nō cessist: nō cedas
 hoī. ET seu uomeribz: siqs te crederet rusticis istrumētis: ut alter de alterius agro qd surripet iclames illud il
 lius & hoc huius eē. ET seu: siue. TV pulsabere: uerberabere. VOMeribz seu rastris clamato: uociferes.

HIC ager ē tuus ille ē suus: q̄si hoc tuū: & illud illius. Est uia: q̄ ī priuatoz agris supra terminos a priuatis sacrifi
 cabaf. In cōfinibus aut urbiū publice sacrificiū fiebat: & si romāi impii orbis extremitates termini erāt tñ ad

Quid noua cū fierent capitolia nempe deoz
 Cuncta ioui cessit turba locumq̄ dedit:

Terminus (ut mēorāt ueteres) inuēt⁹ ī æde

Restitit: & magno cū ioue templa tenet:

Nūc quoq̄ se supra nequid nisi sidera cernat:

Exiguū templi tecta foramen habent:

Terminē post illud leuitas tibi libera non est

Qua positus fueris in statione manes:

Nec tu uicino quicq̄ concede roganti

Ne uideare hominē præposuisse ioui:

Et seu uomeribus seu tu pulsabere rastris

Clamato tuus est hic ager: ille suus:

Est uia quæ populum laurētes ducit in agros

Quondam dardanio regna petita duci:

Illic lanigeri pecoris tibi Terminē fibris

Sacra uidet fieri sextus ab urbe lapis:

Gentibus est aliis tellus data limite certo

Romanæ spatium est urbis & orbis idem:

uetere cōsuetudinē obseruādā romani uia laurētina ad sextū lapidē quot annis termino arietē imolabāt: & hoc est cōtra id qđ Dio. inqt & Plu. ut paulo supius diximus: qđ animatū nō imolabāt. Est uia q̄ ducit populū in agros laurētes: ē uia p̄ quā itur laurētū: q̄ fuerat regia latina dicta ē uia laurētina: q̄ est inter uia hostiēsem: & appiā: postea p̄ appositionē addit. Regna quōdā petita duci dardanio: hoc ē, Aenā: q̄ illud appulit: & post mortē latini regnauit. Illic in ea uia laurētina. O termino sextus lapis signabant tūc milia passuū lapidibus. Ergo sextus lapis ab urbe. i. in loco distāti ab urbe sex mili. pas. Videt fieri tibi facta: sacrificia. Fibris: extis. Pecoris lanigeri: hoc est arietis: aut ouis agni &c. Nā hęc aialia lanā hnt: fibris p̄ extis posuit: nam exta sacrificant. Fibræ sunt ille in extis uene Cētibus: sacrificabat in finibz agroz: ac ne qđ miretā p̄pe urbē a romanis sacrificaret: ac si breues eēnt eoz cōfines: inqt gētū ceteraz: agros certis limitibus definitos eē. Romā autē cū urbe cōfinia terminasse. Tellus q̄si telluris spatiū. Et da. illis gētū. æteris nationibus. Certo circūscripto. Limite termino. Itē spatiū: idē terminus ē. Orbis & romanæ ur. q̄a eos habet urbs terminos quos habet orbis uniuersus.

Nūc mihi dicēda ē r̄gis fuga: traxit ab illa Sextus ab extremo nomina mense dies: Ultima Tarqnius Romanæ gentis habebat Regna uir iniustus fortis ad arma tamen: Cœperat hic alias: alias euerterat urbes: Et gabios turpifecerat arte suos. Nāq; triū minimus proles manifesta superbi In medios hostes nocte silente uenit. Nudarunt gladios: occidite dixit inermem:

scelere partā ptātē nō melius agit q̄ acq̄sierat: & in senatū cædibus in oēs supbia grassatus est. Cæterz dux belli fuit excellēs: lege Liuiū quē cæteris historicis antepono. Et ga. tur. fe. ar. suos: turpē autē dolū dicit quo turpe est uincere. Vñ æneas ait apud Vir. Captiq; dolis lachrymisq; coacti ut ostendat nō speciosam græcoz fuisse uictoriā. Dolus autē quo tarqnius gabios potitus est oppido urbi p̄p̄inquo (ut inqt Liuius) hic fuit. Sextū minimū e tribus filiis quē Diony. uult fuisse natu maximū a se dimisit ex cōposito uerberibus cæsum: q̄ ingressus Gabios intolerabilē patris in se scæuitiā cōquestus est: & nudū tergū oñdit narrauitq; se inter gladios p̄ris elapsū nihil ulq; sibi totū nisi apud eius hostes credidisse. Quare p̄suasi gabini quos loue. simplices uocati iuuenem receperūt q̄ ubi multoz fauorē adeptus satis uiriū ad oēs conatus collectū existimauit quēdā e suis ad patre; misit sciscitātū qđ nā se facere uellet: cui tarqnius nihil uoce r̄ndit sed tacitus decussis in horto papauē; capitibus mōstrauit qua rōne gabios in suā ptātē redigere: nūcius q̄ uidisset. Sexto retulit q̄ cæsis principibz ciuitatis gabios p̄ri tradidit: ii sunt ad uia q̄ p̄neste itur teste Diony. Nūc tñ oīo delecti distabāt ab urbe stadiis cētum. Triū minimus: ii fuerunt Titus Aruns & Sextus. Proles ma su. Vel tarqnio similis corpe: uel qđ magis

CNVnc mihi. xxiii. dies mēsis february: (placet moribz ac si diceret uulgarū illud: mali corui malū oūū. hoc est. vii. cal. mar. appellata est regis fuga: qñ tarqnius supbus cū filiis eieci sunt. Poeta longā de hoc historiā refert: cū quo Liuius cōcordat: ita ut alter alterz imitatus uideat. Diony. autē in aliqbus discrepat: ut dicemus suis in locis. Sed an Tarq. supbus filius: neposue fuerit tarquinii p̄isci: cui Ser. Tullius successit: satis & a Valla iā pridē & longe post a Pōponio n̄ro & alias a nobis disputatū ē. Liuius ipse incertū relinqt cū dicat hic. L. tarqnius P̄isci Tarqniū regis filius: neposue fuerit: p̄az liquet: plurimis tñ auctoribus filiū credideri. Sed q̄tū ex Floro & Diony. colligi pōt supbus p̄isci nepos fuit. Hic a prauis moribus: & ab inclemētia: & insolētia supbus cognosatus est: inqt ergo. Nūc ē dicēda: scribēda: canēda: referēda. Regis fuga: fuga tarqniū. Sextus dies ad extreme. q̄si ab extrema die mēsis feb. si numerare incipias usq; ad sex erit. xxiii. dies: nā. xxviii. tñ hēt february us: illa ergo dies. Traxit noīa: denoīata ē. Ab illa: fuga. s. regis. Nā d̄f regis fuga: & maximo in honore hēbat a romanis ob eiectos tyrānos & libertatē partā. Ultima: ultimus fuit romanoz regū. Tarqnius sup: quē alii nepotē p̄isci: alii filiū dixerē Seruii Tulli filiā uxore duxit: ipsoq; locero suo interēpto regnum inuasi quo die scelerata Tullia p̄ p̄ris iacētis corpus carpētū egit: & ipse gener forez sepulchra phibuit Romulū quoq; in sepultū petiisse dicitās. Ultima ergo Tarq. hēbat regna romāz gētis. q̄a ultimus romæ regnauit. Vir iniustus tñ fortis ad arma: ad rē militare ad plia & Liuius de hoc nec ut iniustus rex in pace. Ita dux belli prauus fuit qñ ea arte eq̄sset superiores reges ni degnatū in aliis. Cœpat hic in uolscos bellū mouit. Suesam & pometiā in captas diripuit. Gabios fraude cœpit. Hic Tarq. s. Cœpat alias urbes: q̄a expugnauerat. Alias euerterat: q̄a diripuerat & deleuerat. Et fecerat suos: q̄a in ptātē suā redegerat. Gabios turpi arte: fraude & dolo ac filii audacia: gabii ubi eēnt ita Diony. refert urbs erat latini gn̄is ab albāis cōdita. 100. stadiis roma distās sup uia q̄ p̄neste itur gabios hęc uocat. Nūc. n. āplius hitata nō ē oīs p̄ter q̄rtā ptē occupāt diuersoria & caupōe fm uia & reliq;. Nā q̄ triū: tarqnius tres filios hūit: Titū: Arutē: Sextū tarqnios: hic natu minor cōicato cū p̄re cōsilio: gabios trāfugit p̄ris in se scæuitiā intolerabilē cōquerēs iā ab aliēis in suos uertisse supbia: se qđ iter tæla & gladios p̄ris elapsū: & alia multa: q̄b eos cōmouit: q̄stus ē. Redegeat ergo supbz gabios in suā ptātē. Sextus de quo poeta agit: ut Liui inqt: & poeta asserere ur̄: e tribus filiis minor erat natu. Diony. autē eū maximū natu pluribz in locis uocauit cui assentiēdū puto: p̄cipue cū lucretiā abiēs: ut inferius dicemus in uxore eā accipe: & reginā facere pollice

ANT. FAN. Refugiū vii. calendas martias.

Tarqniū dolus quo gabii potitus est Gabii.

PAV. MAR.

bat cū regnū sibi tanq̄ nato maximo deberet. Nāq̄ mi. triū. i. minore tribus tarqnii filiis p̄ppōnē. Proles ma. apta. Supbi: uel ob inatos mores q̄bus erat ei similis: uel ob oia certa signa. Venit in me. ho. trāsfugit gabios. Nocte filēte: noctis tpe. Nudarūt gabini q̄ in excubiis erāt. Nudarūt gla. ut. f. hūc iterficerēt. Ille di. occi. iermē: iermis. n. illuc erat. Ergo occi. ier. uig. sine armis.

ANT.
FAN.

CHOC cu. &c. Callide dictū. ut uitā ipetret dū ondit mortē suā gabinoꝝ hostibꝝ placitū rā. Tale illud. ē apd Vir. hoc ithacus uelit & magno mercenātridā. Flēt q̄: simplices Gabini misericordia moti lachrymas cōtinere nō p̄nt dū notas uerbez: ituef. Iāq̄ po. q̄ s̄ape in roma nos ipetū fecerat ex cōposito & gabios reuerſus fuerat uictor. Vñ obeūdo picula ac labores p̄dāq̄ ut inq̄t Liuius munifice largiēdo tāta erat charitate ut nō eēt tarqnus p̄ potētior romā q̄ filius gabii. Mis. ſo geni. &c. Ex ſuis unū ſuſcitātū romā ad patrē mittit q̄dnā ſe facere uellet q̄n q̄dē ut o a unus gabii poſſz ei dii dediffent. Odoratis uerbis: p̄ odoris: nā odoratū eſt q̄d aliūde odorē accipit: ſed uſus his abutiſ. Virga lilia &c. Liuius: Huic nūcio qa credo dubiā fidei uidebat nihil uoce r̄nſum ē. Rex uelut deliberādus in hortū aeditū trāſit ſeq̄nte nūcio filio ibi inambulās Tacitus ſūma Papauēz d̄r capita baculo decuſiſſe interrogādo expectādoq̄ r̄nſum nūcius feſtus redit gabios q̄ dixerit ipſe quāq̄ uiderit refert ſeu ita ſeu odio ſeu ſupbia inſita ingenio nullā eū uocē emiſſiſſe. Sexto ubi qd uellet parēs q̄due p̄cipet tacitis ābagibꝝ patuit primores ciuitatis criminādo alios apud populū: alios ſua ipſos inuidiā opportunos interemit. Idē hitoricus paulo poſt: donec orba cōſilio auxilioq̄ gabina res regi romano ſine ulla dimicatione in manu traditur.

Odoratū.

PAV.
MAR.

CHOC: ut. i. me occidatis. Cupiūt fr̄es: Titus & Aruns. Et p̄ tarq̄ hoc ēt cupit. ē genus diſt. uariōis: cū rogatū faciāt rē hoſti gratā: ut ſinō apud Vir. Iādudū ſumite p̄enas. Hoc Itacus uelit: & magno mercenātridā. Quī fr̄es & p̄r. Lacerarūt mea terga crudeli uerberē: p̄ uerberibꝝ crudelibꝝ. Vt poſſet hec di. ex ueritate. ſ. qd illi eū uerberaſſent. Erat paſſus uerbera: & Diony. de hoc diſſidere inq̄t eāb eo: hoc a p̄re ſimulat: qa bellū aduerſus gabinos deponi nolle. Verberatūſq̄ ab eo uirgis in foro: & i ceteris cōtumeliā hitus. Luna fuit: lucebat tūc luna: ita ut ad eius lumē bñ poſſent diſcernere. Spectāt: gabini. ſ. iuuenē. Sextū. Et recun. gla. referūt in uaginā. Et uidēt terga notata: ſignata uirgis: aut uerberibꝝ. Deducta ueſte: remota ueſte. Flēt quoq̄: cōmiſeratione moti gabini flere cōpe: excepe illū p̄cātū ut ſecū in patrē bella gereret: ille cū ſecū hēret amicos trāſfugas ſimulatos & aliis accerſitis ſpe in romanos irruēs: ex cōposito cū ingēti p̄da reuertebat: qd cū ſape feciſſet ſperantes gabini & ipſi romā caſtra aliq̄n admouere e cœlo Sextū ipſis mihiū dicūt ducēq̄ cōſtituunt poſt multa ſcoelicer geſta: cū in gabiiſ maximus eēt: p̄ri p̄ ſecretū nūciū rē apit: & qd factū opus eēt p̄cōtaſ. S̄z hęc poſtea p̄ſeq̄mur. Flēt quoq̄: flēt gabini cōmiſeratione moti. Et p̄cant: ut Sextus ipſe. Tueaſ ſecū: cū ipſiſ bella: uel ut eos a bellis tueaſ uel defendat bella ipſa a gabioꝝ p̄te. Ille: Sextus. Callidus: aſtutus. Annuit nutū q̄ petūt p̄mittit. Ignaris uiris: gabiniſ ignaris ſcelez: tātoꝝ. Iāq̄ po ipſe Sextus: qa gabinoꝝ dux. Appellat ge. niſ. amico: miſſo ſideli famulo. Appellat ge. i. r̄ndet genitori impoſita ſibi erāt hęc negocia. Ergo de his genitori r̄ndet. Appellare. n. interdū eſt familiariter r̄ndere. ut apud Luciliū. Cū me mei adeunt ſeruuli. nō dominā ego appellē meā & appellare eſt noiare. Qd mōſtret ſibi iter p̄dēdi cōculcādi aut ſubingādi gabios. Gabii ciuitas ipſi dicebat gabii uero populi. Hortus: tarqnus ut inq̄t Diony. cognoscere nolens famulū q̄ facere filiū iube ret: ducēs eū ſecū p̄git in adiacētē regiā. ſuz hortū: cōtingit autē papauera in eo multa innata eē & ſub ipſ ipm fructus & collectionis: p̄ q̄ trāſiēs tarqnus eminetis cuiuſq̄ papaueris ſceptro caput feriēs decutiebat nihil p̄ſus rogātū r̄ndēs. Cōcordat Liuius dicēs. Huic nuncio qa credo dubiā fidei uidebat nihil uoce r̄nſum eſt. Rex uelut deliberādus in hortū aeditū trāſit ſeq̄nte nūcio filii ibi inambulās tacitū ſūma papauēz: capita d̄r baculo decuſiſſe interrogādo ſpectādoq̄ r̄nſum nūcius feſtus. ut re imp̄fecta redit gabios q̄ dixerit quāq̄ uiderit refert & reliq̄. Hortus cultiſſimus ornatus & elaboratus. Herbis odo. ſub. regiā. ſ. ipſius tarqnii. Sectus humum. hñs humū ſectā. i. diuiſam riuo. Aq̄lene: p̄ leniter. Sonātis murmurātis. Illic: in eo horto. Tarq̄ accipit: mādata latētia ſecreta. Nati: Sexti. ſ. nā in hortū nūciū duxit. Et peti: ipetit decuit. Virga: ſceptro. Lilia ſūma: poeta lilia decuſſa inq̄t Diony. & Liuius papauera dixit. In hoc Diony inq̄t uideri ſibi tarqniiū imitatum fuiſſe Thraſybulū Mileſiū. Nā & ille nūcio Periadi coryntioꝝ regis cōſulētis: quē admōdū ſir miſſiſmū ob tineret d̄natū: uerbū r̄ndit nullū. Sed cū nūcio ipſo ſeq̄nti p̄ ſege rē inambulās eminetiores ſpicas fr̄agēs in terram deiiciebat docēs ipm oportere ſpectatiſſimos ciues p̄dere. Nūcius ut: poſtq̄. Rediit: gabios. ſ. Et dixit lilia decuſſa deiecta uirga. Fili. Sextus. Ait dixit. Agnoſco iuſ. pa. tarqnii. Scio inq̄t qd p̄r impat. Nec mora Liuius ſic ſexto ubi qd uellet parēs: q̄due p̄cipet tacitis ābagibꝝ patuit. Primores ciuitatis criminādo alios apd populū: alios ſua ipſos inuidiā oportunos iterrimit. Multi palā qdā in qbꝝ minus ſpecioſa criminatione erat futura

Hoc cupiunt fratres tarquiniusq; pater:
Qui mea crudeli lacerauit uerbere terga:
Dicere ut hæc poſſet uerbera paſſus erat
Luna fuit ſpectat iuuenē gladiosq; recōdunt
Tergaq; deducta ueſte notata uident
Flent quoq; & ut ſecum tueaſ bella precant
Callidus ignaris annuit ille uiris.
Iāq; potens miſſo genitorem appellat amico:
Perdendi gabios qui ſibi monſtret iter.
Hortus odoratis ſuberat curtiffimus herbis
Sectus humum riuo lene ſonantis aquæ:
Illic Tarquinius mandata latentia nati
Accipit: & uirga lilia ſumma metit:
Nuntius ut rediit decuſſaq; lilia dixit
Filius agnoſco iuſta parentis ait:
Nec mora principibus caſis ex urbe Gabina
Traduntur ducibus mœnia nuda ſuis:

elā interfecti & paulo post orba cōsilio auxilioq; gabina res regi romano sine ulla dimicatione in manū tradit. Diony. uero sextū inq; intellectis tarq; nū iussis populū in cōcionē aduocasse: q̄rētē cū in eoz; fidē cōfugisset: ī piculo eē. ne capr̄ p̄i traderet: poti⁹ deponere maḡatū: & urbē ingredi patus: quā acerbū aliqd pati. Addebat uerbis lachrymas miserā fortunā suā. ut q; de uita metuūt irrita a plebe: rogāteq; quā eum pdituri eēnt clarissimū gabinoz; ciuē Petronē Antistiū noiauit: uirū. & pace & bello q; multū patriæ p̄fuerit negāte illo: & inq; sitio nē tolerāte q̄sitū in domū missū ē. Corrupterat. n. Sextus quosdā pecunia q; lras in exitū suū p̄is gēma signatas clam inter uaris tabellas abscondērat: q; cum delatae lecte q; publice eēnt: obstupente Petrone: & attonito nihil r̄idente iratus populus Antistiū lapidibus interemit de cæteris Sexto ut suppliciu sumeret pmisere. Cæsis multis bonis cognoscēs oīa per litteras tarquinius cū copiis accelerās circa mediā noctē oppidū ingressus ē factusq; dominus gabinoz; inquit ergo. Nec mora. s. fuit Cæsis interfectis principibus. i. primoribus. Ex urbe gabina moenia nuda suis ducibus qui ea tuebant. Tradunt pdunt ab ipso Sexto patri Tarquino.

Ecce (nephias uisu) mediis altaribus anguis
Exit: & extinctis ignibus exta rapit:
Consultitur phœbus, fors ē ita reddita matri
Qui dederit primus oscula uictor erit:
Oscula quisq; suæ matri properata tulerunt
Non intellecto credula turba deo.
Brutus erat stulti sapiens imitator, ut esset
Tutus ab insidiis dire superbe tuis:
Ille iacens pronus matri dedit oscula terre

ECCE ne. ui. me. alta. an. Exit tarquinius supbus euz domitis hostib⁹ ad urbana negocia aiuz cōuertisset ecce portētū ingēs appuit. Anguis. n. ex colūna lignea elapsus fugā in regiā fecit. Vñ exterrit⁹ rex Titū & Arūtem filios quoz; posteriorē qdā Arūcē uocat ad apollinē delphicuz; misit Bruto comite q; stulticiā fingebat iuuenes ubi mādata p̄is p̄fecerūt Apollinē consulere ad quē eoz; regnū romanū uētuz; eēt. Dicitū est eū regnātur q; primus matrē reuersus oscularet. Vñ illd ē Vir. Antiquā exgrite matrē. Brutus igif de nauī egresus simulās casuz; osculatus est terrā: posteaq; in exitū regiū cōiurauit pulsisq; tarq; nūis primus cōsul creatus ē lege Diony. qui uult tarq; nūi filios alia cā missos fuisse ad apollinē. Nobis plz & Liuiō & Oui. fidē adhibere.

ANT.
FAN.

Portētū
ingens.

for. 1. 10. 1. 1. 1.

BRVtus erat stul. sa imi. L. Brutus Targnia sorore tarq; nūi supbi natus sciens fratē a rege ob diuitias & prudentiā interfectū se stultū simulauit ut regis crudelitatē declinaret. De quo Ioue. Quis priscū illud miraf acumē Brute tuū. Hinc est qd̄ qui. L. iunius dicebat Eruti cognomē hūit: isa Tito & Arūte duct⁹ delphos ludibriū uerius q; comes aureū baculū iclusū corneo cauato ad id baculo tulisse donū apollini dē p̄ abages effigiē igēi sui. ECCE ne. ui. gabiis receptis. Tarq; pacē cū equoz; gēte fecit foedus: quū tuscis renouauit: inde ad negocia urbana aiūm cōuertit. Primū ut qd̄ priscus uouerat tēplū iouis p̄ficeret: & ad foros in circo faciēdos: cloacāq; maximā receptaculū oīum purgamētuz; urbis. Signā circeiosq; colonos misit. Hæc agēti: ut Liuius cū poeta cōcordans inq; Portētū terribile uisū anguis ex colūna lignea elapsus cū terrorē ac fugā in regiā fecisset ipse regis nō tā subito pauore pculit pectus quā anxii spleuit curis. Itaq; cū ad publica pdigia etrusci tm̄ uates adhiberent: hoc uelut domestico exterritus delphos ad maximū inclitū in terris oraculum mittere statuit: neq; alii cōmittere ausus duos filios p̄ ignotas ea tēpestare terras ignotiora maria in grāciā mittit Titus & Aruns. p̄fecti comes his additus. L. Iulius Brutus de quo paulo post dicemus. Diony. tacuit portētū hoc: sed aliā cām: qua missi sunt ad oraculū asserti: inuaserat inq; in principatu eius moribus qdā insuetus in uirgines & pueros: p̄ quem multa corrupēbant corpa grauissimus idē: uixq; sanabilis in repugnātib⁹ matres ipsas in plū simul cū foetu interficiēs: cū adeo cām morbi cognoscere uellet: atq; liberationē ad delphicū oraculū Titū & Arūte misit Brutum quoq; cū ipsis hoc rogātibus ut hērēt: quē cōiutiis: cōtumeliisq; afficerent: sed anteq; ulterius p̄grediamur de Bruto dicēdū ē ut ab eodē Diony. excerpimus. L. Iulius Brutus. M. Iunii filius fuit e p̄genie unius eoz; q; cū ænea coloniā deduxere: clarissimi iter romanos numerati. Bruti targnia tarq; nūi prisci filia m̄ fuit. Supbus tullii interficiēs cū multis bonis bruti quoq; patrē clā occidit: nullo tm̄ delicto: nisi tm̄ eius diuitiis inhiās: & cū eo altez; e duob⁹ filiis maiorē natu sustulit. Iuuenis adhuc Brutus auxiliū & cognatoz; inops fatuū se simulauit uñ Bruti cognomē assūpsit: & in ea fatuitate p̄seuerauit: dū uisus nō ē h̄re tps oportunū hunc adēptis tm̄ bōis oībus sub se custodiebat: tarq; nūis nō honoris gr̄a: sed stulta dicēs: stulta agēs: & ueris fatuis similia ut adolescētibus risum moueret. Hic itaq; delphos cū Tito & Arunte petiuit: & cū cæteri p̄ciola dona obtulissent deo brutus baculū ligneū obtulit: q; illis risū mouit: sed illic in baculū uirgā aureā nemine sciēte icluserat. Posteaq; de portēto: seu de morbo cōsuluere. iterrogarunt deide deū cui fato datū eēt romanū impiū. Reddita ē uox ex oraculo: q; prim⁹ oscula m̄i dederit. Cōponunt iier se iuuenes ut Sextū: q; romæ erat hoc lateat: ipsi uter m̄i osculū redditurus sit: ut Liui. inq; sorti pmittūt ut Diony. ut una matrē oscularent: pariterq; regnārēt. Brutus alio rat⁹ spectare oraculū: ut Liui. refert uelut si plapsus cecidisset: terrā osculo cōtigit: q; ea cōis oīum mortalū m̄ eēt: ut Diony. Vbi q; celerrime italicā terrā ascēdit: p̄cidēs osculatus ē terrā & ita ipse primus regnauit: q; primus postea cōsul creat⁹ ē. Ply. osculatū Brutū terrā p̄nāsiā ostēdit cū dicat lib. xv. de lauris spectatissimas ī mōte p̄naso ideoq; ēt grata apollini assuetis eo dona mittere iā & regi. ro. teste. L. Bruto. fortassis ēt ī argumētum: qm̄ ibi liberta: ē publicā is meruisset lauriferā tellurē illā osculat⁹ ex r̄iso & reliq;. Sed hæc hætenus inq; ergo. ECCE ne. ui. est: uisa ē res ifanda. Aut nefas uisū: ad uisum: aut dum uisū: ut si dicā mirabile dictū. Exit an. me. al. de medio tēplo: aut de medio loco sacrificioz;. At Li. inq; anguis e colūna lignea elapsus. Et rapit deuorat: aut rapti accipit. Extā: ipsa itestina: q; sacrificabant. Extinctis ignib⁹: quos ipse ipetu extinxerat anguis. Cōsulit: accessere illi delphos ad p̄nāsi lat⁹ australe: ubi erat oraculum cæteris uerius. Cōsulit phœb⁹: petif a phœbi oraculo cōsiliū p̄rio ut dixim⁹ p̄ portēto: aut morbo: & postea cōsuluere q; eoz; regnāt⁹ eēt: & huic

Lotius
Brutus

PAV.
MAR.

in det poeta. Sors: nūm aut uox ex oraculo. Et ita reddita q prim^o dederit oscula mri: q prim^o matrē oscula
 bis. Erit uerit uoti cōpos & regnabit. Quisq; & Titus & Aruns p' appōtionē. Turba credula: facile cre-
 dens: simplex. Tulerunt' matrē suā oscula ppata: oscula accelerata: cōposuere tñ iter se ut dixim^o. Nō intelle-
 cto deo: nō intellecta uoce dei uoce oraculi. Brut^o sa. q cū his ierat. Erat imitator stultiq; in oibus stultū. Vt
 eēt tutus o supbe dire: crudelis apostropha ē. Ab insi. tui: insidiā sunt q ad opprimendū hostē occultis in locis
 instruunt: ita insidiā erāt hāc Targ. cū clā & patrē & fratē Bruti interfecisset: & nisi simulata stultitia illum de-
 fendisset: eum quoq; interemisset. Ille Brutus. Iacēs p' nus quasi ore in terrā stratus. Dedit oscula matrē terrā
 nam terrā cōem omnium parentē esse existimauit.

ANT
 FAN
 Ardea

CRedit of. p'cu. pe. existimātū ē fuisse casus q' erat
 cōsiliū: nō spēte matrē oīum mortaliū terrā ore teti
 gisset: sed forte plapsus cecidisset. Cingit in. ro. ar. sig.
 hāc ciuitas rutulog. colōia ut inq; Strabo. lxx. stadīs
 a mari distat: & a laurēto nō ualde lōgo distat spacio
 teste Seruio: ab urbe uero ad. xx. milia passū: & dicta
 ē uel q'st ardua. i. magna & nobilis. Vñ ut scribit Dio-
 ny. el. targ. pp. opes tetēdit insidias: uel ab augurio auis
 ardeae. Fabulosus. n. ē q' ait Oui. incēsa ab aenea ardea
 in hāc auē eē cōuersā. Cōdita at ē hāc ciuitas (ut Ply.
 docet) a Danae Persei m're. Acrisius. n. rex argiuog:
 (ut Lactati^o grāmaticus tradit) Danaē filiā a Ioue ui-
 ciatā intra arcā inclusā p'cipitauit in mare: q' delata ad
 italiā inuēta ē a piscatore cū Perseo quē illic enixa fue-
 rat: & regi oblata ita placuit ut dicat eā sibi uxore fecit
 se & cū ea ardeā cōdidisse. ET pa. lō. ob. mo. lōga fuit
 obsidio & bellū diuturnū magis q' aere. Targnius iu-
 so. da. me. Accipit ex ii. re. crea. ait Per targniū iuuenē
 sunt q nō sextū accipiāt targniū supbi filiū natu mino-
 re apud quē cōenatū ē ut Li scribit: sed Targ. collatinū

Danae in
 italiā de
 lata.

PAV.
 MAR.

forore targniū supbi genitū quē postea Brut^o coegit cōsulatu se abdicare & ciuitate cedere. Apud hunc putant
 sentire Oui hoc loco fuisse cōenatū nō apud Sextū cū dicat Targ. iuuenē accepisse socios: unūq; ex acceptis so-
 ciis Sextū dixisse q' sequunt. Q' nisi ē fateamur op; relatiuū p' nomē q' d' ē in uersu p' tametro referre nō so-
 lū q' accepti sunt sed Sextū eēt q' accepit. Nos autē duos uersus quos p'posuimus sic legendos arbitramur. Targ.
 iuuenis so. da. me. accipit: atq; illis rege creatus ait. ECqd in of. to. ē so. ab eo q' cōtinet id q' cōtinet accipim^o.
 Et est sensus. Nunqd uxores n'rae p'suerāt in lege cōiugii. SVrgit cui de. cla. col. no. Collatia oppidum p'pe ro-
 mā fuit ut auctor ē Festus: sic dictū q' opes aliāq; ciuitatū eo collatae fuerint. Vñ porta urbis Collatina nomen
 accepit. Targnius supbus (ut Ser. scribit) Collatiā ex collata pecunia cōstituisse d' a q' ipsi oppido collatiā no-
 mē inditū putāt. q' credēdū nō ē: cū cōstet (ut auctor ē Strabo) an urbē cōditā fuisse collatiā. Sed fieri potuit
 (ut idē Seruius tradit) ut targ. id oppidū auxerit ab Albanis regibus fundatum. Ab eo targ. Egerii filius ac uir
 Lucretiae cognomē accēpit dictūq; Collatinus est: q' multum collatiā morare teste Dionysio.

CRedit: ab aliis. Procubuisse: plapsū deorsū fuisse. Pede of. ac si pedē scrupo offendisset. Cingit: Ardea.
 xx. M. pas. ab urbe distās a Danae acrisi filia: a ioue uiolata: p'risq; irā ob. id fugiēti cōdita ē hāc obsedit targ. cām
 p' tēdēs: ut Diony. inq; q' Ardeates romanos exules suscepissent: cōspirarētq; cū eis de reditu: re aut uera p'pter
 opes illis tēdebat insidias foelicissimis tūc populog. italicog. repugnātib' strentē Ardeatib' durate diu obsidio
 ne: & milites q' in castris erāt: & q' in urbe ciues tributis fessi belli diuturnitatē ægerrime ferebāt. Interea ar-
 dea q' urbs fuit rutilog. Cingit ro. sig. uexillis: q'st obsides romano exercitu. Et pa. lōg. mo. obli. ga diu durauit
 ut Li. inq; lōgo magis quā acri bello. Dū ua. dū fit uacatio a pugna. Et hostes: Ardeates. s. Metuūt cō. pu. me-
 tuūt & refugiū cōserere manus. Ludis: in castris: in statiōib' aut tabernaculis miritū. Miles: p' milites. Agit
 ocia: q' erāt ociosi nō pugnādo. Targ. & Li. inq; Regii qdē iuuenes iterdū ociiū cōiuiis cōmestatiōib'q; iter
 se terebāt. At huius cōiuii & colloctiōis hog. Diony. nō meminit. Liuius cum poeta cōcordat. Iuuenis targ.
 hoc ē Sext^o Targ. filius. Nā apud Sextū tū cōpotabāt: ut ēt Li. refert. Accipit so. da. & me. q'st suscipit eos & ci-
 bo & potu ex illis: q' in ea cōena erāt. Creatus re. regis filius. Ait: uerba q' sequunt. Dū nos so. dū in hac ardea
 niū obsidione sumus: nec patriā repetere possis. nunqd sint in' nos officiosae cōiuges n'rae. Nū curā ille de nobis
 gerūt: sicut nos de illis: dū ardea tenet nos sollicitos anxios. Pigno' bello: lēto q' nō pugnabat: nec finit: nec p'
 mittit. Referre ar. ad pa. deos: q' cū hic nos detineat nō finit in patriā redire. Arma ad pa. deos. q' confecto
 bello arma in tēplo lanī recōdeban'. ECqd: cōpositū ex en & qd inq; tū: aut nūqd. Thorus socia. lectus matrē
 monialis: metonymia ē q'st uxor n'ra uel cōiuges n'rae. Est in officio: in actu debito: hoc ē in obseruātia pudici-
 tia. Et ecqd: nōnqd. Sumus: nos. Mutua cu. cō. no. cura reciproca: ut nos de ipsis curā gerimus p' p'ria pugnā
 do: an ille de nobis curā gerat. Quisq; suā: Liuius de hoc sorte potatibus his apud Sextū Targ. ubi & Collati-
 nus Targ. Egerii filius cōenabat: incidit de uxoribus mētio: suā q'sq; laudare miris modis: & reliq;. Quisq; ex
 go illog. Laudat: laudare cōtēdit. Suā: cōiugē. Certamia: cōtētiōes. Crescūt studiis: q'st studio desiderio lau-
 dandi suā. Et lingua: & cor feruet: incalescit. Multo merio: multa meri exhaustiōe. Nā facti erāt ob merum
 alacriores & loq; ciores. Surgit: & Liuius inde certamine accēso collatinus negat uerbis opus eē: paucis id qdē

Creditur offenso procubuisse pedes:
 Cingitur interea Romanis ardea signis
 Et patitur longas obsidione moras:
 Dū uacat: & metuūt hostes cōmitter' pugna
 Luditur in castris ocia miles agit:
 Tarquinius iuuenis socios dapibusq; meroq;
 Accipit ex illis rege creatus ait:
 Dum nos sollicitos pigro tenet ardea bello
 Nec finit ad patrios arma referre deos:
 Ecquid in officio thorus est socialis & ecquid
 Coniugibus nostris mutua cura sumus:
 Quisq; suā laudat: studiis certamina crescūt
 Et feruet multo linguaq; corq; mero:
 Surgit cui dederat clarum collatiā nomen

horis posse sciri q̄tū cæteris p̄stet Lucretia sua. Surgit ille. Cui col. de. cla. no. L. Targ. Egerii filii fr̄is Targ. ni prius tili' ex multa ut Diony. iqt̄ i urbe collatia cōmoratiōe collatin' appellat' ē. Ergo de. col. cla. no. Collatia ut Pōp. iqt̄ oppidū fuit p̄pe romā sic dicta: q̄ ibi opes aliq̄z ciuitatū fuerit collata: a quo porta rōz collatia dca ē: hic Collatin' erat uir Lucretiæ filie nobilissimi ciuis rōmā Spūti lucretii tricipitini. Atq̄ p̄ collatin'

Non opus est uerbis credite rebus ait:
 Nox superest. tollamur equis urbēq; petāus
 Dicta placent: frenis impediuntur equis:
 Pertulerant dominos regalia protinus ipsi
 Tecta petunt custos in fore nullus erat
 Ecce nurum regis fufis per colla coronis
 Inueniunt posito peruigilare mero:
 Inde cito passu petitur lucretia: cuius
 Ante thorum chalati lanaq; mollis erat:
 Lumē ad exiguū famulæ data pēsa trahebāt
 Inter quas tenui sic ait illa sono:
 Mittēda est dño (nunc nunc p̄perate) puellæ
 Quā primum nostra facta lūcerna manu:
 Quid tñ audistis (nā plura audire potestis)
 Quantum de bello dicit esse super:
 Postmodo uicta cades meliorib; ardea restas
 Improba: quæ nostros cogis abesse uiros:
 Sint tantū reduces, sed enim temerarius ille
 Est meus & stricto qualibet ense ruit:
 Mēs abit & morior quoties pugnātis imago
 Me subit & gelidum pectora frigus habet:
 Desinit in lachrymis inceptaq; fila remisit
 In gremio uultum deposuitq; suo:
 Hoc ipam decuit. lachrymæ decuere pudicā

NON opus est uerbis credite rebus ait. L. uius: Col. latinus negat uerbis opus eē: paucis id qdē horis posse sciri q̄tū cæteris p̄stet lucretia sua. Urbēq; pe. romā Nam inde Collatia perierunt ubi tunc erat lucretia. Posito pui. me. Indiciū incōtinentiæ. Cōtra illud qd sequit: ante tog; calati lanaq; mollis erat. Nra fa. lu. ma. lucerna uestis militaris est qd & hic locus manifeste ondit ubi lucernā marito militi mittēda Lucretia p̄parat: & Festus q; lacernā dictam uult q̄ minus capiti sit. Hinc p; lacernatā amicam Netonis spoz; accipimus apud luue. Plura au. po. Audiūt ancillæ quæ nō audit casta mulier & temp; fere se cōtinēs domi. Melioribus: romanis qbus statī cædere dēbuit: nec patit tam diuturnā obfidionē. Desinit in lachrymis: dolor & lachrymæ coegerūt lucretiā sermoni, sinē iponere. NON ē opus uerbis credite rebus: res ipsa cōprobabit. Nox su. seq̄ ad huius uerba liuius. Quin si uigor iuuetæ iest cōcendimus equos: inuissimusq; p̄ntes nēq; ingenia: id cuiq; spectatū simū sit q̄ inopinatio uiri aduentu cecuri erit oculis: incauerant uino age sane oēs citatis eqs aduolāt romā &c. Inqt; ergo collatinus. Nox su. q̄t̄ noctis tps; supest ad eūdū & redeundū in in castra. Erāt. n. noctes lōgiores: q̄ mēse februario: er go ips; supest. Tollamur: attollamur. Eqs eq̄ternus. Et pe. urbē: eamus. romā: poterāt ire & redire: q̄ solū distabat Ro. M. p. & iiii. horis fecissent iter maxime citatis eqs: ut L. i. inqt;. Dicta collatini. s. placent cæteris. Eq; imped. fre. trenauere equos aptauere eqs hēnas. Pertulerāt dños: eq. q̄t̄ iā uenerāt romā. Protinus subito. Petūt ipsi regalia tecta: ad regias ædes iure tiliog; regis cōiuges uifendas. Nullus cu. erat in fo. p. in foribus: & hoc ad illoz; ignominia: nā adesse debebāt custodes q; fores seruarēt. Ecce nu. qd de hoc L. uius subsequētib; uersibus dica;. Ecce inqt; poeta uelut exprobraturus lasciuia & crapulā nuruū regiaz; a conti-

ANT.
FAN

PAV.
MAR.

Ac in uerba

nētia pudicitia: & exercitio magis Lucretiā cōmēdaret. Ecce iue. nu. regis. cōiuges filioz; regis. Fufis coronis p; colla: q̄t̄ hñres colla coronata ornata monilibus: ut & adriacæ utunt. Peruigilare po. me. indulgere crapulæ: q̄ si in hoie turpe in muliere turpissimū. Nā olim romanis foemis uini usus non fuit: ut Vale. tradit. Inde cito p̄llu: & Li. Pergunt inde eollatiū: ubi Lucretiā haud q̄q; ut regias nurus: quas in cōiuiuo luxuq; cū eq̄libus uideant tps; lautes: sed nocte sera dedita lanæ inter lucubrantes ancillas in medio ediū sedēte iuenūt. Muliebris certaminis ius penes Lucretiā fuit: hęc ille. Diony. hoc tacuit: & coenā & cōtētionem: hoz; accessumq; nocte in urbē nō retulit. Sed Sextū tarq̄nū ex ardea collatiā a p̄re ad obeūda qdā negocia refert: tūc Lucretiæ forma captū ea patralle: q̄ suo loco referent. Inde ex regis ædibus aut ex urbe roma: nā erat tūc Lucretia in Collatia: q̄ urbi distabat roma. xx. stadiis. Petit lucretia: aut ad lucretiā. Cito passus: acceleratis passibus. At lucretia & crapulā & ociu euitabat. An tog;: an lectū cuius. Erāt calati: canistri cū rebus ad tellā faciētib;: calati. n. canistri sunt. Vñ in arte. Afferat in calato rustica dona puer. Et erat an tog;: lana mollis: nō dura q̄a tūc filabāt Famulæ: ancillæ lucretiæ. Trahebāt pēsa filabāt lanā iplam. Pēsa tñ sunt lana & linū globatū: uñ filū trahitur. Ad exiguū lumē: & hoc ad cōmēdandā lucretiæ p̄smonia. Inter q̄s: ancillas. s. Sic illa ait tenui sono: q̄si summissa uoce: ut pudicas decet. Mittēda: ancillas admonet ad opus maturandū: nā p̄fectura est lacernā quā uito mittat. Propate. festinate. Nūc: nūc o puellæ. o ancillæ ut sæpe pueros p; seruis ponimus: sic p; ancillis puellas Lacerna facta nra manu: quā ego fecero: lacerna genus uestimēti expediti quo utunt milites. Quamprimū est mittēda dño: uico: sed dño ancillæ: uel dño ad maiore reuertētiā. Quid tñ interrogat eas q̄ diu duratur; erit bellū. Tñ qd au. dissibant ancillæ sepæ romā & libere egrediebant domo. ita ut oia audire possent. iō hic. Nam potestis audire plura: q̄ ego audia. q̄ nō egredior domo. Quantū dñ; eē sup. hoc est supesse. De bello: q̄n cōfēctū erit hoc bellū: uel q̄tū duratur; erit. Postmodo cōuertit sermonē ad ardeam: q̄ q̄a obfessa a romanis erat cā absentia uiroz;. Ardea restas. tu resistis modo. Melioribus. populis. s. nā ardeates romanis. Postq̄si finali ter. Victi tu a romanis. Cedet. q̄a expugnaberis & deleberis Cedet tu imbroba mala. Quæ cogis abesse a nobis. Nros. uiros. Sint tñ: pudicæ mulieres q̄ salute uiroz; semp sollicitæ sunt: sic & lucretia: q̄ curis ange-

bas: ne q̄ temeritate pugnādo uir occūberet. Sit tñ: reduces: & si nō cadet ardea. Sint tñ reduces: hoc ē tan-
tūmodo sospites reuertant: eos. n. reduces dicimus: q̄ ex aliq̄ expeditōe: aut p̄fectiōe sospites in patriā reuertū-
tur. Sed. n. certe. Ille meus: uir. f. Est temerarius: audax q̄ minus prudēter pugnā ineat. Et ruit: ruit in hostes
Qualibet ex oi pte. Stricto: euaginato ense. Imago pugnātis uiri. f. Quoties me subit: quoties uideor uide-
dere illū pugnāte. Abit mēs efficior uelut amēs. Et mo. & uideor mori p̄re dolore. f. Et ge. frig h3: occupati
Pectora: & hoc ob metū rōne supius diximus. Hac dulci recordatiōe: sollicita iminēti in bello discrimie. Pmo
nis sui finis fuere lachrymā destititq; ab incepto ope flēs in gremiū caput definit loq. f. Aut definit: termiat
sermonē. In lachrymis & remittit: q̄si dimittit. Fila cepta: q̄a nere desit. Et deposuit uultū in gremio suo: ut
dolētes & flētes solēt. Hoc ip̄m. decori ē pudicā mulieri pudicos affect⁹ in uig: ostēdere. Hoc ip̄m. ergo qd. f.
deposuerit caput. Decuit pudicā. decori fuit pudicā mulieri. Lachrymā: decuere. decori etiam fuce.

ANT.
FAN.
Calliciniū

LET fa. aio di. par. fuit. nō minuerūt lachrymā cor-
pus uenustatē. sed par fuit animi & corporis decor. ET
quā cor. nō ē deest aīcedēs castitas q̄ corrūpi negt & si
corpū uis iseraf. Lucis p̄nū. ales: p̄phrasīs galli a quo
dicimus galliciniū qd̄ iā aduenerat cū illi ex oppido col-
latia in castra redierūt. Capis atto. ab. ima. sen. figura-
te dictū: ut Pictus acu clamidē. Et ē sensus. Ois cogita-
tio Sexti occupata circa lucretiā absentis imaginē ita
carpit ei sensus: ut q̄si reddat attonitos ac sepultos. Na-
turale ē. n. ut dū ois aī intētio redigif ad alicuius rei cō-
templationem sensus obstupescant. Quo tempore ui-
uentes pene mori discimus quasi quodam secessu mē-
tis atq; animi factō a corpore.

PAV.
MAR.

LET fa. lucretiā. f. Fuit digna & par aio: q̄a sicut aius
erat pudic⁹. ita facile pudicitia p̄ferabat: ut q̄lis eēt aio
in uultu cognosceres. Pone metū: audierat Collatin⁹
e ianuis Lucretiā uerba: uiderat illā anxiaz. & ob id la-
chrymātē p̄ salute sua nō potuit pati: sed p̄ dēs se cōso-
latus ē eā. Ait cō. uiri lucretiā collatinus. Pone. depo-
ne metū. Veni ad ium. Illa re q̄a ex aīs uidebat: reui-
xit ad uoces uiri. Et pe. dul. onus de col. ui. nā uir āple-
xus ē eā & ipsa uig: & sic dulce erat lucretiā onus. In-
terea iu. Liuius ibi Sextū targniū mala libido lucretiā
p̄ uim stuprādā capit. tū forma. tū spectata castitas ici-
tat. Cœpit igif Sex. targnius lucretiā ardere. Interea
iu. re. Sex. regis filius. Cœcipit furiales ignes ad detesta-
tionē huius ardoris furiales ignes dixit q̄si nō cupidi-
neos. sed ab isernis furis icustos ut est illud in meta. de myrra ip̄se negat nocuisse tibi sua tæla cupido Myrras
facesq; suas a crimine uideat isto. Stipite te stygio tumidis affiauit echidnis. E trib⁹ una soror & c. Sic Sextus
q̄ collatini cognātis erat. Et furit rapt⁹. corrept⁹. Cœco amore. ois. n. amor cœc⁹ ē. Forma pl3. hęc qd̄ oīa
ad amādū alliciūt. his capt⁹ ē sextus. Forma ipsa facies. aut ip̄se formosus aspectus: ē. n. forma q̄ dat eē rei: di-
stinguit rē a re cōseruat rē in suo eē. Pl3. ipsi Sexto. Et co. ni. lacteus cādīdus. Et capilli flauī. flauus color ē: ut
Gellius inqt: ex uiridi ruffo & albo cōcret⁹: sic flauētes comæ. Et pl3 decor ornatus q̄ aderat lucretiā. Factus
ab arte nulla. placet decor naturalis nō fuco nō ullo arūcio. sed a natura factus. Placet uerba. dulce eloquium
aut suauia. uerba & cōposita & casta: nō lasciua: nec ab re plata. Et pla. uox. quæ nō est uirilī. nō rauca. nō ira-
ta. nō obscura: nō estiuā. sed erat q̄lis pudicā mulierē decebat. Et pla qd̄ nō est. qd̄ nō dat. Corrūpe. hoc ē ip̄a
pudicitia. quā corrūpe nō est ipsius. Quoq; & quo. Est spes minor: q̄a desperandū erat. Hoc: p̄ eo. Magis
ille cupit. nā qd̄ minus erat sperandū plus ille cupiebat. Iā dederat. iā erat galliciniū. cum collatia abeūtes in ca-
stra reuersi sunt. & Li. & tū qd̄ a nocturno iuuenili ludo in castra redeūt. Iam ales p̄nūcius lucis hoc est cantu
diē p̄nūciat. Dederat cantū. unde erat pars illa noctis. quæ galliciniū d̄. Cum iuuenes referūt pedes. redeunt
In iua castra. in sua tabernacula quæ erāt circa ardeā. Carpit ille. Sextus. q̄si cōsumif. Sensus attonitos. Vir-
& cæco carpit igni. quasi habēs sensum ut uisum & auditū. Attonitos. stupefactos. Et ob hoc imagine absen-
tis. nam semp ante oculos referebat imago lucretiā. & uerba in auribus resonabant. Et recordanti plura ma-
gis placent. quo plura recordabatur. eo magis ipsa plura placebant. SIC sedit. est hoc uelut naturale amantiū
omnium. ut eoq; quæ uiderint aut audierint de eo quod amant. assidua & dulci quadam recordatione afficiā-
tur. ut Sextus nunc de lucretia. Sic sedit illa. Sic fuit culta. ornata. Sic neuit. filauit. STAMINA fila ipsa. sed
proprie stamen est id quod firme stat dum textitur. non id quod hinc inde trahitur. Sic iacuerē collo. per col-
lum. COMÆ neglecte. non arte comptæ. AVT dissectæ collo. per collum. HOS. pro. tales. HABUIT uul-
tus. ut est illud. HVnc ego te euryale aspicio. Hęc uerba fuere illi. hęc locuta est. HIC decor. talis pulchri-
tudo. Hęc facies. & nunc uultus dixit. Sed in hoc differunt. nam uultus ut sepæ diximus est animi uoluntas
quæ in facie ostenditur. FACIES. est ipsa oris species. HIC color erat oris. talis erat color in eius uultu.

VT solet. pulchra hęc comparatio rei illius quamj & nos longa nauigatione sepæ experti sumus: ut mare

Et facies animo dignaq; parq; fuit.
Pone metum uenio coniux ait: illa reuixit.
Deq; uiri collo dulce pependit onus
Interea iuuenis furiales regius ignes
Concipit & cæco raptus amore fuit:
Forma placet niueusq; color flauiq; capilli
Quiq; aderat nulla factus ab arte decor:
Verba placēt. & uox. quæ corrūpe non est.
Quaq; minor spes est: hoc magis ille cupit
Iam dederat cantum lucis p̄nūcius ales
Cum referunt iuuenes in sua castra pedem:
Carpitur attonitos absentis imagine sensus
Ille recordanti plura magisq; placent:
Sic sedit sic culta fuit sic stamina neuit
Neglecte collo sic iacuerē comæ:
Hos habuit uultus hęc illi uerba fuerunt
Hic color hęc facies hic decor oris erat:
Ut solet a magno fluctus languescere flatu

post uentos sedari solet. sed tamen ab eo uento qui iam ante flauit pluribus diebus interdum tumet & insur-
git fluctus ac si eent uenti: quia nondum residet per fretum undaque. Sic i Sexto Tarq. amor que presens concipit absens resi-
des non poterat: imo tum maxime sauebat. **VT** fl. mati. f. **SO**let la. deficeat: aut dissolui. **A**ma si post ma. uentos.

Sed tamen a uento qui fuit unda tumet:
Sic quanuis aberat placita praesentia formae
Quae dederat praesens forma manebat amor:
Ardet & iniusti stimulis agitated amoris
Comparat indigno uimque metumque thoro:
Exitus in dubio est audebimus ultima dixit
Viderat audentes forsque uenuseque iuuant:
Caepimus audendo Gabios quoque talia fatus
Ense latus cinxit tergaque pressit equi:
Accipit aetata iuuenem collacia porta
Condere iam uultus sole parante suos:
Hostis ut hospes in penetralia collatini
Comiter excipitur sanguine iunctus erat:
Quantum animis erroris inest parat inscia rerum
Infelix epulas hostibus illa suis:
Functus erat dapibus poscunt sua tpa somnum
Nox erat & tota lumina nulla domo:
Surgit & aurata uagina liberat ensem
Et uenit in thalamos nupta pudica tuos:
Vtque thorum pressit ferrum lucretia mecum est
Natus ait regis tarquiniiusque uocor:
Illa nihil neque enim uoces uiresque loquendi:
Aur aliquid toto pectore mentis habet:

ANT.
FAN.
SED tñ a ue. q fuit un. tu. pturbatioes aiox: mari a
uetis agitato aptissime coparat: qd & phi faciut. **EXI**
tus in du. e aude. ultima: deest quis: & hoc dicit: quis in
certus e rei finis: & difficillimu e expugnare pudicissi
mam. tñ ubi pccibus ac minis nihil egero ui aggrediar
muliere: **VID**etur: subintelligedu est aliqs. **Q**d iō fit
ga sic loq solēt q amore infaniūt. **C**œpius au. ga. quo
q: argumētū a maiori: si audēdo expugnauimus oppi
dū nō expugnabimus & mulierē. **S**anguine iū. e. ga
Tarqnius collatius uir lucretiaē sorore tarqniū supbi
genitus fuerat: ut dixius supra. **V**agina libe. en. cū so
piti oēs uiderent stricto gladio ad lucretiā uēit q tū ēt
dormiebat: ut Liui autor ē a quo Diony. nō dissēt.

SED tñ un. tu. a ue. q fu nō q tūc est: sed q iā refedit.
SIC amor: quē dederat pēs forma: lucretiaē. i. cū co
rā cōspiciebat. **M**Anebat quōis ab. p. lē. ipe cōspectus.
Formae: pulchritudinis. **P**lacitae: q placebat Sex.
Ardet: absolute dictū. **A**rdet: Sex. ipe. **E**T agita.
uexat. **S**timulis: amoris iniusti: iniustus erat amor.
ga nupta. ga cognati uxorē amabat. **A**lii legūt inuicti
amoris. ga oia uincit nec uincit. & oia scelera ipellit. iō
exclamat Maro iprobe amor. qd nō mortalia pectora
cogit. **C**opat: pa. **V**im uio. **D**olū: fraudē. **T**oto: i
di: denoiatiois ipēs ē cōtinēs p cōtēto pōit. i. m. f. onā i
dignae. huius & uiolētiaē & fraudis. **E**xitus: uerba hāc
ipius Sexti sūt. **D**ixit: Sex. **E**xitus: hoc ē finis. ut illud.
Exitus act. p. **E**st i du. ga icertū ē an uicaf. **A**udebi
mus ultia & q sūt ad pudicā mulierē expugnādā. ultia
ē uiolētia. nā p̄io p̄ces. n̄ p̄llū tū minae post remū uis.
Audebius ergo. ultia uiderit p̄uideat uel ipa uel aliqs
ET fors. fortūa. **E**T ue. iu. au. auxilio sūt his q audēt
uñ illd. **A**udētē fort iu. & illd audacē faciebat amor
Arguit ab exēplo sui ipius. q. audētia gabios i p̄ris ptā
tēre degerat. **C**œpius rede. i n̄ram ditionē gabios l

ET ta. fa. locutus hāc. **C**l̄nixit la. en. & p̄sist sedēdo. f. **T**erga eq: ascēdit equū: & abcessit e castris: & uenit co
latiā. **A**ccipit: & Li. paucis iteriectis diebus Sextus Tarq inscio collatino cū comite uno collatiā uēit. & Dio
ny. inqt illū illuc a p̄re ob negociū quoddā militare missū. **A**ccepit ergo Col. ga i eo oppido tū erat Lucretia.
Iuuenē: sextū. **P**orta aera porta ferrea. **I**am sole pa. cō abscodeat. **V**ultus iu. q̄si occidēte sole. **H**ostis ut:
& Liuius: ubi exceptus benigne ab ignaris cōsiliū: & Diony. Lucretia hospito eū excepit tanq̄ uiri sui cognatū
multa cū prōptitudine & comitate. **H**ostis: ergo sextus. **V**T ho. ut amicus illic hospitaturus. **I**Nit: igredi
tur. **P**enetralia: aedes. **C**ollatini: penetralia enī ptes sūt aediū sed ut Pōpe. inqt Penetralia sūt penatū deoz: sa
craria. **E**Xcipit: recipit. **C**omiter: Benigne: nec mix. **S**anguie erat iū. nā cognatus ipius Tarqniū Collati
ni uiri Lucretiaē. **Q**uantū pa. illa illi cibos insciae audaciae: & pfidiaē illius: quē p̄pinguū: quē amicū putabat:
hostis erat: qd̄ poeta cōmiserās. **Q**uantū inqt erro. p̄ quātus error. **I**n est ais: ē in ais mortaliū. **I**lla: lucre
tia. f. **I**nfelix: ad diē illā foelix. **S**ed tūc infelix ob malū iminēs: ut illud Virg. **P**raecipue infelix pesti deuota
futurae: & ob id infelix: quā destinata futurae pesti. **S**ic hāc. **I**nfelix ga. **R**erū inscia: pfidiaē sexti & uolentiaē
mox inferēdae: & ob futurā cedē. **P**arat epu. suis ho. ga sexto & famulo. **E**Rat: iā. **F**Vnctus da. iā comede
rat. **S**omnus poscit sua tpa: q̄si iā erat tps dormiēdi. **E**Rat nox: noctis tps: & ob id corpa erāt geti reddēda.
ET nul. lu. to. do. ga cū ois sono se reddidisset: extincta erāt iā lumina. **E**rant ergo tenebrae: q̄ ad libidinē sexti
faciebāt. **S**Vrgit & Diony. postq̄ inqt oēs dormiit existimauit exurgēs uadit ad cubiculū dormiētis iā lucre
tia hñs gladiū: & Liui. cū post coenā i hospitale cubiculū ductus eēt amore ardēs postq̄ satis tuta circa: sopitq̄
oēs uidebant: stricto gladio ad dormiētē lucretiā uenit. **S**Vrgit: sextus. f. **E**T li. exerit. **E**nsē ua. au. **V**enit
o nupta pudica: o collatini uxor casta. **I**n tha. tu. i cubiculū tuū. **V**Tq̄ toge: & Diony. assistēs. inqt lectulo mu
lieris expectae ad strepitū. & interrogantis qs eēt nomē suū eloqns silere eā: & in cubiculo manere iussit occisū
rū se eā minatus: si uel fugerit: uel emittet uocē conares: & Liui sinistraq̄ manu mulieris pectorē opp̄sso: tace lu
cretia inqt. **S**ex. **T**arq. sū: ferrū in māu ē morieris si emiseris uocē. in eādē ergo Iniam: & uerba cū poeta ueniūt
hi. **V**Tq̄: & ut. **P**ressit to. lectū i quo recūbebat Lucretia. **A**lT: Sex. ipe. **L**Vcretia: ferrū ē meū: q̄si hēo en
sē: quo te iterimā: si uocē emittis. **V**Ocor Tarq. na. re. q̄si Sextus Tarq. sū regis filius. **I**lla ni. qd̄ potuisset ad
ea r̄ndere Lucretia. **C**Vm pa. e sono mulier p̄pe mortē iminētē uideret: obmutuit ergo & sine mēte ulla eē

PAV.
MAR.

uidebat. **IL**la Lu. f. **N**ihil. f. rñdet ad Sexti uerba. **N**eq. n. certe nō. **H**abet ni. & uo. lo. erat adeo exterrita ut nullæ in toto corpe uires eēt: & uocis iter penitus eēt obstruū. **A**Vt hēt ali. mē. to. pe. mens ē: q̄ meminimus uidebat ergo sui ipsius imemor. **S**Ed tre. pulchra hæc ē cōparatio: & rei cōueniēs de miti ad mitē: de casta ad castā: nā de agna ad pudicā mulierē: nullæ uires erāt Lucretiæ ad loquēdū ob pauorē: nec erat sibi mens

ANT.
FAN.

ulla. Sed tremuit ut parua agna depræta quōdā: aliqñ. **U**STAbulis depñ. reli. **V**bi pastores nō sunt siue custodes. siue nec apd Lucretiā siue in lecto erat Collatinus. Est aut depræta triū syllabæ: p̄cipiū ne claudicet uersus. **Q**uid faciat pugnet? **V**it poeta q̄si dialogo & sermocinatōe dū miserat Lucretiā & excusat. **F**alsus adul. te. q̄ testificabor te in adulterio depñsā. **I**Nterimā fa. **L**iu. us demū ubi obstinatū muliebrē aīum uidebat & ne mortis qdē metu inclinari: addit dedecus: cū mortua iugulatū seruū nudū ait pos. tux: ut in fordido adulterio necata dicat. **G**Randæuū patrē: **T**ricipitiū ad quē Lucretia nūciū misit nō in castra sed **R**omam nam collatinū e castris quæ erant ad ardeā euocauit: **D**ionysius uult Lucretiam confestim Romam se contulisse quod non credimus.

PAV.
MAR.

USTAbulis re. q̄si sine custodib. **C**Vm ia. sub lu. ife. & b̄p̄ ifesto: q̄a nihil ē agnis ifestius lupo. **Q**uid faciat ē i his uersib. exornatio elocutiōis: q̄ dē rationatio: p̄ quā ipi a nobis petim. uniuscuiusq. p̄positiōis explanationē: & tota ē in lucretiæ defensionem.

Quid faciat: qd̄ facere debeat. **P**Vgnet: nūc legē excusatio. **F**Oemina pugnas uicē: p̄cipue a uiro: uel uicē: q̄a illa fēmina: ille armatus: illa fēmina: ille uir: illa debilis: ille robustus: illa iacēs & opp̄ssa: ille opprimēs & erectus: uicē ergo pugnas. **C**lamet uociferet. **A**t ensis adest in dextra: **S**exti. f. **Q**ui necet: q̄ illā iterimat & ille dixerat morieris si emiseris uocē. **E**F

fugiat: nō pōt. **P**ectora urgēt: p̄munf. **P**Almis positis manibus suppositis: nā sinistra pectus oppresserat manu. **P**ectora: iocūda hæc repetitio i hoc cōmiseratiōis loco: ab eo qd̄ patit: qd̄ uunq. p̄pessa fuerat. **N**Am pectora tū primū tacta externa manu: nemo prius tetigerat p̄ter uig. nūc aut externus attigit. **I**Nstat amās: & **L**iuus tū **T**arqnus fateri amorē orare: miscere p̄cibus minas: uersare in oēs ptes muliebrē animū: & **D**iony. inquit duog. ei electionē p̄posuisse: quog. utrū uellet capere siue mortē cū dedecore siue uitā cū fœlicitate: si succūbat eā in uxorē accipiat: romāog. latinog. etruscorūq. reginā faciet. cū ipse sit suscepturus regnū ut æquū ē filiū natu maximū: q̄ si obstinatā seruat pudicitia uelit. **O**Ccidā inqt fa. ponā simul uīa corpora. dicāq. q̄ in cōplexu serui te dep̄hendēs supplicio uos affecerim iniuriā cognati pleq̄ns: ita ut tu turpē finē: p̄briq. plenū subeast nec honore corpus tuū dignet q̄sq. & reliq. **I**Nstat ergo. **A**Mās ho. p̄ci. p̄cio & minis. **N**Ec il. mo. flectit illiā.

PRæce nec p̄. nec mi. nullo. n. poterat mouer. **N**IL agis: & **L**iuus de hoc ubi obstinatā uidebat & ne mortis qdē metu inclinari: addit ad metū dedecus: **C**ū mortua iugulatū seruū nudū pos. tux: ai. ut i fordido adulterio necata dicat. **C**ū ergo moueret Lucretia. **S**extus **D**IXit nil agis: nil p̄ficies hoc aīo obstinato. **E**Ripia ui. occidā te. **P**Er cri. p̄ fictis criminibus. **E**Go adul. q̄a te uxorē alienā stuprare uolebā. **E**R o fal. te. adul. dicā qd̄ te i adulterio dep̄hederim. **I**Nterimā: ego. **F**Amulū: cū quo tu fereris: diceris. **D**ep̄hensa: in crimine inuēta: hoc terrore: obstinatā pudicitia uicit: q̄ nō p̄cibus nō p̄cio n̄ metu mortis mouebat: uicta ē metu dedecoris. **S**VC cubuit pu. Lucretia casta. **V**icta me. fa. hoc ē infamiae. **Q**uid ui cōuersio oīonis in Sextū cū exclamatiōe.

Quid ga. o. ui. q̄si dicat gaudere nō deberes. **H**Ec ui. quā de pudica muliere reportas. **P**Er det: p̄figabit. **T**E & domū tuā. **H**eu quātū una nox dedit regnis tuis: quātū abstulit. nā regno pulsus es. **I**aq. erat: ut primū il lussit egressa e cubiculo Lucretia patrato p̄ Sextū scelere: nō secus moesta: & lachrymabūda erat ac si m̄ filiū sepulturæ traditura. **I**aq. di. erat or. il. lucretia. **S**Ed et ca. spar. p̄fusis. **V**T so federe. l. **M**Ateritu. ad ro. nati: ad locū ubi adurēdū est filii cadauer. **G**Randæuū: cōcordat cū poeta **L**iu. Lucretia moesta tāto malo **R**omā nūciū eūdē ad patrē. **A**rdeāq. ad uig. mittit: ut cū singulis amicis fidelib. ueniāt. **I**ta factio: maturatoq. opus eē rē atrocē icidisse. **S**p. Lucretius cū. **P**. **V**alerio uolesti filio: **C**ollatinus cū. **L**. **J**unio Bru. uēit: cū quo forte romāe diēs ab nūcio uxorē fuerat cōuētus. **A**lter at̄ sētire uī **D**ioy. nā n̄ inqt hos in collatiā uocatos. **S**ed casū **L**ucretiā acerbissime ferētē: celerrime currū ascēdisse: & ueste lugubri: cultro sub stola abscondito: **R**omā uēisse: nec appellatē obuiū quēq. nec appellatū rñdentiē: q̄ ubi p̄ris domū igressa ē: aderāt. n. cognati qdā: p̄cubuit ad p̄ris genua flēs: uocēq. emittēs: nullā: erecta a p̄re lectus cām postulātē: supplicio tibi inqt: ut iniuriā hāc intollerabilē ulciscare: neq. despicias filiā morte longe peiora passā interrogātī de iniuria. **A**duoca inqt quoscūq. potes & amicos & cognatos: ut hæc a me: non ab illis accipiant: q̄bus auditis cōsulta nec uindictā differt: facta celeri euocatiōe illustrissimog. uirog. i domū eius Lucretia rē oēm aperit: salutato deide p̄re: & deos & lares p̄cata: celere sibi dari migrationē e uita educit: cultū: unūq. p̄tori uulnus inferens ad cor usq. gladiū trudit. **I**mplēta ē lectu

Sed tremuit, quōdā ut stabulis dep̄nsa i lectis
Parua sub infesto cum iacet agna lupo:
Quid faciat? pugnet? uicē fœmina pugnas
Clamet: at in dextra qui uetet ensis erat:
Effugiat? positis urgentur pectora palmis
Tunc primum externa pectora tacta manu
Instat amās hostis precibus precioq. minisq.
Nec prece nec precio nec mouet ille minis:
Nil agis, eripiam dixit per crimina uitam
Falsus adulterii testis adulter ero:
Interimā famulū cū quo deprensā fereris
Succubuit famæ uicta puella metu:
Quid uictor gaudes, hæc te uictoria p̄det
Heu quantum regnis nox stetit una tuis:
Iamq. erat orta dies, sparsis sedit illa capillis
Vt solet ad natū mater itura rogam:
Gradæuumq. patrem fido cū cōiuge castris
Euocat, & posita uenit uterq. mora:

& muliebri cōtēplatiōe domus p̄ infusus corpori cōplectebat: reuocabatq; adhibebat recreādaē filiaē diligen-
tia. Ipsa uero in gremio eius palpitās: pudicāq; afflans aiā emorif. A trox oībus uifū ē facinus: una fuit omniū
uox p̄stare mori: quā has sub tyrānide cōrumelias pati. Erat cū his Publi. Valerius Sabinog; unius: q; cū Tacio
māserat: p̄nepos uir prudēs & alacer. Is ad exercitū ab ipsis mittif Lucretiaē uiro rē oēm relaturus: & cū eo de
fectionē militū a tyrānis sollicitaturus: uix urbe egresso ei fit obuius adducēte numine Collatinus reg; ignarus
& cū eo. L. Iunius: cui Bru. fuit cognōmto. Hæc ex Diony. cætera suis i locis dicēus. Sed iā ad poetā reuertāur.

Euocat: inqt Lucre. PATrē grā. q̄si grādīs æui matuz. CVm fi. cō. cū Collatino. E ca. patrē at ut Li. inqt ex
urbe euocauit. uig; at e castris: nā tūc erāt circa Ardeā.

Utq; uident habitū, quæ luctus cā requirūt

Cui parat exequias, quoue sit ic̄ta malo:

Illā diu reticet pudibundaq; cælat amictu

Ora, fluunt lachrymæ more perēnis aquæ

Hinc p̄ hīc cōiūx lachrymas solātur & orāt

Indicet, & cæco flētq; pauentq; metu:

Ter conata loqui ter destitit ausaq; quarto

Non oculos ad eos sustulit illa suos:

Hoc quoq; tarq; nio debēbimus eloquar inqt

Eloquar infœlix dedecus ipsa meum:

Quodq; p̄t narrat, restabāt ultima, fleuit

Et matronales erubuere genæ:

Dāt ueniam factō, genitor cōiunxq; coacte

Quam dixit ueniam uos datis ipsa nego:

Nec mora cœlato fixit sua pectora ferro

Et cadit in patrios sanguinolenta pedes:

Tunc quoq; iā moriēs ne nō p̄cūbat honeste

Respicit, hæc etiā cura cadentis erat:

Ecce sup corpus cōia damna gementes

Obliti decoris uirq; paterq; iacent:

est. Illa su attollere potuit. Oculos su. nā p̄ pudore aut clausos: aut humi defixos tenebat. Hoc quoq;
Tar. plures tēauerat loq; pluresq; destiterat exorsa cā cā reticētia: & artificiosa ē hæc locutio: nā uiolatā pudī-
citiā relatura nō potuit honestius insinuare: quā dicere illū cām ē reticētia suæ. Hoc quoq; hoc ē. Inquit:
qd loqui nō possū qd loq nō audeo. DEbebimus Tar. & multa debent: & hoc ē. ELoquar: nō nisi lūmo do-
lore uia ē hæc uerbi repetitiōe effabor: effabor nō significat nūc hīc eloqr ornate loqr: sed edā aut aperiā. IP-
sa infœ. dede. meū: quo nunc primū sū affecta. QVodq; p̄t: oīa rettulit usq; ad rē: quā p̄ pudore nō potuit
explicare: sed satis intelligebat. At Liuius sic eā locutā refert. cū uir q̄sisset satin salue. Minime inqt. qd. n. sal-
ui ē mulieri amissa pudicitia. Vestigia uiri aliēi collatine in lecto sūt tuo: cæteq; corpus ē tm uiolatū: aiūs i fons:
mors testis erit. Sed date dexterās fidēq; haud ipune adultero fore Sextus est Tarq. q; hostis p̄ hospite priori
nocte: ui armatus mihi: sibiq; si uos uiri estis pestifex; hinc abstulit gaudiū & cætera. ET nar. refert. QVod
p̄t: restabāt ultia hoc ē ipa pudicitiaē uiolatio. FLeuit: prius lachrymabat: tūc fleuit: quā flere plus ē quā lachry-
mari. ET ge. ma. ipius m̄ onæ. ERubuere: & hoc p̄ pudor. DANt ue. & Liui. cōsolant egrā ai auertendo
noxā a coacta in autorē delicti: mētē peccare nō corpus. & uñ cōsiliū abfuerit: culpā adesse. Vos inqt uideritis
qd illi debeat. ego me & si pctō abluo supplicio nō libero. Nec ulla deīde ipudica Lucretiaē exēplo uiuit. inqt
ergo poeta. GENitor Sp. Lucretius. ET cō. uir Collatinus. DANt ue. co. fa. q; ad facinus coacta fuerit. VEl
facto: p re ipa. Dixit: Lucretia. f. IPsa: ego ipa. NEgo ue. quā da. quā cōceditis. nolo qd m̄ ignosci. NEC
mora: & Liui. Cultrū quē sub ueste hēbat: eū in corde defigit. plapsaq; in uulnus moribūda cecidit. NEC mo-
nulla retardatio est. FLXit sua pe. fer. cœ. hoc ē cultro: quē abditū sub ueste hēbat. ET sāgui. q̄si sanguine ple-
na. CADit in p̄tos pe. quia saucia ad pedes patris plapsa est. TVm quoq; magna hæc honestatis Lucretianæ
cōmendatio. namq; seruauit honestatē uiuens: seruauit tum moriēs. Cavit. n. ne minus honeste caderet. Tū
quoq; tū etiā. IAM moriēs respicit ne p̄cumbat nō honeste: sed honeste cauebat. ne qd corporis detegeret.
HÆ etiā: cura. sūt honeste p̄cumberet. ERat ca. erat iā collabentis. ECce sup: ut collapsa est Lucretia ad
patris pedes impleta est luctu domus: strauereq; se p̄p̄rii decoris obliti supra morientis corpus & pater & ma-
ritus. ECce & uir: collatinus. ET pater: tricipitinus. OBLiti decoris: maiestatis seu proprii honoris: quia non
ita decebat fortissimos uiros. GEMENTES dā. cōia: quia ille filiā hic uxorē. IACēt sup cor. Lucretiaē moriētis.

ANT.
FAN.

PAV.
MAR.

ANT. **BRUTUS** adest tādēq; aīo sua no. fal. Ostēdit nō esse se brutū. i. rōnis expertē seu finxisse stultitiā & acumen
FAN. suū maximasq; uirtutes texisse fallacia: fallit ergo aīo sua noīa. i. cognomē suū falsū esse aperit ut aī ac prudētia.
 Tarquiniū: Supbum accipe: quia subiungit Profuga cū stirpe. ET secū lachrymas inuidiamq; trahit: Conci
 tat lachrymas funere miserando: nec non & odium in Tarquinos.

PAV. **BRUTUS** cōcordat & Dionysius & Liuius cū poeta in his: nisi qd̄ hęc Liuius i collatia. ille in urbe roma ge
MAR. sta esse ait. **BRUTUS** adest: redierat. n. e castris cū collatino. **TANDēq;** hoc est post multa. **FALLIT** sua noīa aīo
 decipit suū hoc cognomentū Brutū: nā cū ob simulatā
 fatuitatē Brutus appellatus eēt tūc dissimulatā prius
 prudentiā cōcepit p̄ferri fallit ergo aīo sua noīa. **ET**
 rapit: raptim extrahit. **Tela** si. p̄ gladiū fixū. **CO**
 pore semi. semiextincto: ga nōdū oēm efflauerat sp̄ri
 tū. **STILLANTē.** Liuius Brut. inqt illis occupatis luctu
 cultrū ex uulnere lucretiæ extractū manātem cruore
 prae se tenēs p̄ hūc inqt castissimū ante regiā iniuriam
 sanguinē iuro: uosq; dii testes facio me L. Tarquiniū
 superbū cū scelerata cōiuge: & oī liberorū stirpe ferro
 igniq; quacūq; dehincui possū exacturū. nec illos: nec
 aliū quēq; regnare romae passurū hęc igit̄ fuere Bruti
 uerba: q̄ his ēt uersibus a poeta referunt. **TENēs:** er
 go Brutus ipse. **CVLTRū:** gladiū. **STILLANTē:** generoso:
 nobili. **SANGUIE.** lucretiæ. **EDIDIT:** emisit. **SONOS**
 impuidos: uerba sine metu aut pauore ullo. **ORE**
 mināte: ore minaci. **IVRO** tibi: subintelligas o lucre
 tia. **PER** hūc for. & castū cruo. fortē ga qd̄ fortissimū
 & cōstātissimū uir expaueret: se. s. ipm̄ interimere
 nō expauit mulier. **CASŪ:** ga aīo inuiolatū & obsti
 natā pudicitia seruauit. **ET** p̄ tu. ma. i. p̄ tuas umbras.
QVerūt mihi nu. quos ego p̄ diis colā. **TARQNIŪ:** supbū. **DATUR** p̄enas alias diximus tractum fuisse a
 p̄ena pecūiaria: q̄ dabat̄ daturū. **ERGO** p̄e. plecedū. Cū stir. p. uti Li. cū scelerata cōiuge & oī liborū stirpe.
IAM sa uir. dif. coelata ē. M̄ h̄ia me. ga tyrāni metu stultū se simulauerat. **ILLA** ia. dixerat ea uerba Bru. iura
 uit ipse cultrū tenēs coegit & alios iurā. cultrū ēt & aliis tradēs: ut **Col. Lucr. Valer.** At Lucretia ut poe. igt̄ iul
 sa ē hęc lēsiſſe & approbasse. **ILLA** ia mo. oca. ad uerac̄ si lēsiſſet. **OCULOS** si. lu. iā acies oculorū defecerat. mo
 uit ergo orbē illū sine papilla: in q̄ pprie ē uis lūinis. **ET** ē ui. p̄ di. co. cō. cōmotis crīnibus. **FERT** in: Postea q̄
 hi in tyrānos cōiurauerat: ut Diony in hoc seq̄mur: q̄ romae Lucre. se iteremisse & cōciōis i regē hitas refert.
Cōsultū ē ut in cōcionē populus uocaret̄. **Elato** in forē Lucretiæ corpe obiciētē **Valer. aduocat** i cōcionē po
 pulū magistrus eē. eosq; sine magistrato n̄ posse. r̄ndit Bru. se posse. cū eēt tribunus celeg: a r̄ge ātea cōstitutus po
 tius obprobriū quā honoris gr̄a eū fatuū illū existimaret. **Demissi** ergo p̄cones sūt populū aduocātes. Interea
 egressis domo Lucretiæ aspū sāguine corpus affer̄ in lecto lugubri ueste in strato: exiuerēq; in forē & an̄ curiā
 poni iussit. **FERT:** ergo inqt poe. p̄ effer̄. **IN** exe. in pōpā funeris. **MATRŌA** aī. u. nā adeo fortis ut se ob uio
 latā pudicitia interimeret. **MATRŌA** qd̄ sit alias diximus. **ET** tra. se. la. ga lachrymātū multitudō seq̄bat̄. **ET** in
 ui. ga fortitudini ip̄ius multi inuider̄. ut postea multi fuere emuli e romāis. **VULNUS:** erat an̄ curiā iacēs Lucre
 tiæ corpus spectaculū populo crudele patebat uulnus. **Cōuenerāt** iā nō mō q̄ in foro erāt sed in urbe tota. cō
 gregato ergo populo oī: Bru. lōgā hūit orōnē quā oēm Diony. refert illā ego in pauca quoad potui uerba rede
 gi quā mox subscribā. **PATET** uul. ina ga uacuū iā exhausto sāguine. **BRUTUS** cō. uocat in cōcionē. **CLAMOR**
 & magno qd̄ clamor̄ p̄coniū. **QVIRITES:** romāos q̄ tūc in urbe erāt. **ET** re. fa. ne. oīa scelera & oīa facta cru
 delia. **REGIS:** targni. posses ēt intelligere. **Regis** hoc ē sexti regis filii: & hęc fuit eius orō facturus apud uos
 uerba de me primū pauca p̄fari uolo: q̄ uidear uir iprudēs: & de rebus maximis dicer̄ aggressus: & iis curator
 bus opus eēt. **Scitote** igit̄ opinionē hęc cōem: quā de me: ut de fatuo hētis: fallā eē: nec ab alio: quā a me ip̄o cōfi
 ctā: qd̄ coegit ut gratū erat Tarq. & mihi quoq; cōferre uidebat̄. **metus** mortis **Prem** meū Tarq. interemit: si
 mulatq; ip̄iū accepit: ut ingētia illius bōa occuparet fratremq; maiorē natu futurū ultorē in medio sustulit. clā in
 terimēs eripuit me illi fatuitas simulata. **Sed** dicā quoz; cā uos in cōcionē uocauī. **Tarquiniū** neq; ex p̄ria cōsuetu
 dine: neq; lege principatū occupatē: neq; occupato rege utentē: sed cōtumeliis & iniq̄tate trāsgressū oēs q̄ fue
 rint unq̄ tyrānos: hac regia p̄tate cōsultauimus abdicare. **Cōsenserē** p̄fittū: nūc uero in tpe uos quoq; cōuoca
 uimus q̄rites: ut sentētia uestrā p̄nūciātes: socios uos hēamus in p̄iæ libertatē uindicādā. **Hic** ē ciuis Tarqni
 us: is qui ātea q̄ impiū caperet: **Aruntē** fratē suū: ga nollet malus fieri: uenēs sustulit: in scelus hoc uxore ip̄ius
 h̄ns adiutricē: suā ip̄ius sorore: cui stupro cōmiscebat̄ nuptā sibi pudicā foeminā & filiorū sociā: p̄ eos dies isdē
 uenēs interfecit: priusq; q̄ pyrāe maceratae eēt: q̄ infelicia corpora suscipiant. epulū amicis dedit nuptiasq; p̄
 fecit: homicidamq; sponſā in cubiculū sororis duxit: arcanas seruans. firmāq; pactiōes. **Impia** ille & execrāda:
 nec in gr̄ca: nec in barbara terra facta primus in Romanā urbē introduxit: q̄lia pegit in forez; utrūq; **Tullīū**
 clemētissimū regū: deq; uobis optime meritū palam interimēs: neq; funere: neq; sepultura corpus fungi p̄misit
Tarquiniū uxorem Tullii & patris sui sororem: sibiq; beniuolam: ne uirum lugere posset: laqueo confecit.
Sed quid hic inimoror: tot habens huius accusanda scelera: preter ea quae in cognatos: locero: q; peregerat

Brutus adest, tandemq; animo sua noīa fallit
 Fixaq; semianimi corpore tela rapit:
 Stillantēq; tenens generoso sanguine cultrū
 Edidit impuidos ore minante sonos:
 Per tibi ego hunc iuro fortem castūq; cruorē
 Perq; tuos manes qui mihi numen erunt:
 Tarquiniū profuga p̄enas cū stirpe daturū
 Iam satis est uirtus dissimulata diu:
 Illa iacens ad uerba oculos sine lumine mouit
 Vifaq; concussa dicta probare coma:
 Fertur in exequias animi matrona uirilīs
 Et secum lachrymas inuidiamq; trahit:
 Vulnus inane patet, brutus clamore quirites
 Conuocat, & regis facta nephanda refert:

Principatū quonam modo accepit. nō ut reges superiores ex ueteri consuetudine & lege non senatosconsultos non inter legū electiōe: nō suffragiis a populo collatis. nō auspiciis & imolatiōibus sine quibus nulla eēt puidentiā humanā seu diūq̄ utilitas. Transgressus ē ad principatū armis: & ui & malorū factiōibus uobis inuitis. egerimeq̄ ferētibus. Age uero q̄ misere pessimeq̄ ab isto oēs affecti sumus: nō nō qdē patriōiq̄ calamitates: q̄s & hoste deflerēt taceo. pauci. n. ex multis relicti sumus: humiles & pontibus facti: redactiq̄ ex ingenti opulētia in paupertate: clari & graues uiri: p̄ quos illustris aliq̄n urbs nōa uidebat: alii pditi. alii pfugati. Res quoq̄ uīa: quonā se pacto hūit q̄rites nō ne nobis adeptā leges: adempti ad sacrificia cōuentus inhibita comitia: & ferēda suffragia: & p̄ repub. cōcionatus inhibiti. Cogit enim ad q̄cūq̄ seruilia misere laborare: lapides cedere: onera in pfundā terrā ferre. Voragine facere & q̄s igit̄ finis erit calamitatū: moriēte ne Tarquinio: & qd erit tres pro uno targnios: habiturus: p̄ se lōge scelestiores si ipse ex priuato sero factus tyrānus oēm tñ diligentissime tyrānicam explicuit prauitatē. Quales credi fore ex illo genitos oportet: quibus genus improbiū: educatiōes prauā: ciuile aliqd qd fieret: aut memoratū nec uidere unq̄ licuit: nec discere. Sed ut cognoscatis q̄les uobis educat catus Tarquii tyrānis. Spectate opuse oiq̄ uniuere aēuo maximi: hęc Spuriū Lucretii filia: quē p̄fectū urbis tyrānus ad bellū extens declarauit: Tarquinii collatini uxor: Tyrānoq̄ cognati: & q̄ pro eis multa p̄pessus ē mala. Hospitāte apud se pp̄ cognationē sexto externa nocte: collatino ad exercitū p̄fecto libidinosa tyrānidis cōtumeliā nō potuit effugere: sed ut captiua necessario dephēsa sustinuit: q̄cūq̄ minime fas liberā mulierē pati: qd postq̄ p̄ri p̄pinq̄isq̄ aliis aperuit. p̄cata & obtestata: ut malorū uindices fierēt: abs cōsum gladiū in sinu nudās uidēte p̄re o quiritēs puiscera exegit ferrū o admirabilis tu quidē lucretia sumisq̄ effere da laudibus: ex hac electione generosissime extincta: ne qd te tale amplius pati oporteret. Tu quidē Lucretia muliebrē sortita sexū: generosi uiri spiritū hūisti. Nos muliebrī uirtute inferiores erimus. Non ē nōm q̄rites uiuere in talibus uoluntatos malis illoq̄ p̄zenie uiroq̄: q̄ multa p̄ imperio & gloria picula subiere. Duorū alterq̄ eligēdū est: aut uita libera: aut mors gloriosa. uenit qd optauimus tps: Tarquio ex urbe sublato p̄ritiis aggrediēdā rei principibus: nulloq̄ deficiēte: si ad opa cū p̄mptitudine accingamur nō corporibus nō pecuniis: nō armis: nō ducibus: nō oī deniq̄ in rep̄. apparatu. hoz. n. oīum urbē hēmus plenā: in diis spes optima habēda: quoq̄ sacra tēplaq̄: & aras Tarquinii inquinari. Sed si q̄ uestrū ciues timēt: q̄ cū Tarquio militāt: tanq̄ cū illo in nos uētuos: haud recte timēt. grauis. n. ē illis tyrānus: innatūq̄ ē oibus desiderii libertatis. hos et si auxilio eē p̄riā decreueritis: neq̄ timor cū tyrānis: neq̄ grā retinebit. Si quibus illoq̄ pp̄ naturā prauā tyrānidis amor insidet: magnis adducemus necessitatibus: ut ex improbis p̄bi fiāt hēmus & filios & uxores & parētes in urbe obsides: q̄ res aīa cuiq̄ sūt sua cariores. hęc reddere si pollicebimur: & delicti ipunitatē facile p̄uadebimus a tyrānis defectionē. Quas ob res q̄rites fidēter & optie sperātes in certamē p̄dite belloq̄ oīum: q̄ unq̄ susceptis pulcherrimū hoc statuētes. Vos igit̄ dii p̄rii terrā huius custodes boni & genii & urbs oīum religiosissima: deoq̄ dilectissima: in q̄ nati educatiq̄ sumus Deuouemus nos uobis snia: sermōe: & māib⁹ & aīs & parati p̄peti qd cūq̄ numē & fatū feret. Diuinos at conatus pulchros foelicē quoq̄ secuturq̄ finē. Insit at his oibus: ut eadē sumētes fiduciā una utētes snia seruem⁹ ipsi: & seruemur a uobis. His uerb⁹ porauit Brutus: q̄ ex multis ex Diōnyso pauca excerpsi: quibus cōmota multitudo ut ipsū regi abrogare exulesq̄ eē iuberēt Tarq̄ cū cōiuge: ac liberis. Itū ē ad ardeā ad p̄suadēdos milites ad defectionē: qd facile obtētū ē. Sed rex iā his auditis Romā ueniēs ad cōprimēdos motus: nec obuiās q̄ iā i exercitū missi erāt portas urbis clausas inuēit: exiliūq̄ illi ibi indictū est. & iō subsequit̄ his duobus uersibus poeta.

Tarquinius cū ple fugit / capitannua consul
Iura / dies regnis illa suprema fuit:
Fallimur / an ueris prænuncia uenit hirundo
An metuit nequa uersa recurrat hyems:
Sæpe tñ progne niniū properasse quæreris
Virq̄ tuo thereus frigore lætus erit:

nis cōcitauerat interfectus ē. Rex postea cum is mortuus ē quo se ad Aristodemū tyrānū cōtulerat. ubi uitā dē p̄sumā ignominia exegisse. Reliq̄ q̄ nos breuitati studētes p̄terimus apud Li. ac Diony. lege. CAPITAN. cō. iura: Pulsis regibus ita odiosū fuit Romāis regiū nomen ptāsq̄ p̄petua ut impiū e cōtinuo annuū. e singulari duplex eē uoluerint cōsulesq̄ pro regibus appellarint. Primi at fuerūt. L. Iunius Bru. & Tarquinius Collatinus.

Fallimur an ueris p̄nūcia uenit hirundo. Hęc auis q̄ græce chelidon dē a cuius uisu ut supra diximus quidā ze phyge ad. viii. calē. Mar. chelidonia uocarūt. Vere ad nos redit cū hibernis mensibus ad Aphros uolare credat ut Veris & aduentū nidis cantauit hirundo. Eius reditū Columella ad. x. calē. Mar. ponit. Sed iō fallimur dictū est q̄ sæpe accidit ut cum hirundines cernimus quæ primæ ad nos reuolant aere adhuc frigidio uix fidē earum reditus capiamus. Ab his auibus & chelidontam herbam dictam legimus qua puellæ oculis in nido uisum restituant. PR. Ogne: Apostrophe ad hirundinē est in quam progne a poetis conuersa dicitur.

TARQUINIUS rex. FUGIT cū p̄lescū filiis. nā duo patrē secuti sunt. qui exulatū cere in etruscos ierūt. Sext⁹ PAV. Tarqui. gabios tanq̄ in suū regnum p̄fectus ab ultoribus uetēz simulatū: q̄s sibi ipse cedibus: & rapinis cōcitauerat ē interfectus. CONSUL capit iura annua: annuas ptātes. nā creati fuere duo cōsules qui sumam in rep̄. potestatem haberent. L. Iunius Brutus & Tarquinius collatinus. Illa dies fuit suprema: ultima. Regnis: quæ ex illo reges defecere. Et multū poeta ipse: & nimis forte nos in eo interpretando ad eiectionē regū & partam

TARQUINIUS cū ple fugit: Atrocitate rei Romæ nū ANT. ciata ubi Brutus ofonē hūit nequaq̄ eius pectoris ige FAN: nū qd simulatū ad eā diē fuerat incēia multitudo compulsa ē: ut impiū regi abrogare exulesq̄ eē iuberet. L.

Tarquiniū cū cōiuge ac liberis: cuius rei nūcio i castra plato cū re noua trepidus rex p̄geret Romā ad cōprimēdos motus. clausæ illi portæ sunt exiliūq̄ indictū. Duo regis liberi patrē secuti exulatū Cere in Hetruscos ierūt. Sextus at Gabios tanq̄ in suū regnū p̄fectus ab ultoribus uetēz simulatū: q̄s sibi ipse cedibus rapi

Hirundi-
nis aduen-
tus.

PAV.
MAR.

Romanæ urbi libertatē immorati sumus: sed eo mihi fuit dulcior ipsa imoratio: & in hunc historiographum collatio: quo gratior est ipsa libertas: quæ postea mihi me ipsi nono abhinc anno vindicavi: celebraui quæ quot annis festū libertatis tertio nonas septēbres: celebradū: quoad uixero institui. Sed iam ad reliquū cū poeta redeamus.

Fallimur: incipiunt circa february finē redire hirūdines de quibus quæ ad rē faciebāt diximus superiore lib. **T**VM blādi soles ignota: quæ p̄dit h̄rūdo: redeunt ergo his diebus: metuūt tñ ne reuertat hyems. **F**allimur: ergo inquit decipimur ne. **A**N ue. rediuit. **H**Yrūdo p̄nū. ue. quæ aduētū suo uer nobis adesse p̄nūtiat. **E**T me. ipsa h̄rūdo. Ne qua: ne ex aliq̄ pte. **H**Yems uer. recur. q̄si retro reuertat: & hoc ob frigora quæ etiā durant & solēt interdū eo tpe uæhemētiora eē. **S**̄Epe: A postropha ad h̄rūdinē ip̄ams̄: seu ad p̄gnē: quæ in h̄rūdinē ut diximus cōuerfa est: quæ sæpe quætura sit reditū accelerasse facit ad hoc illud Plynii notatū esse aduenas uolucres spem ueris attulisse sæuissima hyeme cōflictas. **S**̄Epe tñ p̄gnē: h̄rūdo. **Q** Vereris: lamētaberis. **N**IMiū prope. nimū accelerasse. **V**IR: quæ & uir. **T**Hereus: de quo superius diximus i caristiis. **E**R it lætus tuo frigore: lætus tuo malo. **I**AM quæ due: tertio calē. **M**ar. hoc est. xxvii. die february siūt equiria in cāpo martio ad honorem martis.

ANT.
FAN.
Egria. iii.
calē. mar.

IAM quæ duæ re. no. de mē. secū. Tertio calē. Martias Equiria in cāpo Martio celebrant. i. ludi quos Romulus Marti instituit p̄ equoz cursū. ut autor ē Festus. De quibus Varro hæc scripsit: Equiria ab equoz cursu. eo enim die currūt in cāpo Martio. Id nomē ex uero positū d̄i ne a fictis equis ac scænicis deductū existimet. Martiabat autē idibus Decēbris Marti equus i cursu uictor autore Plu. quæ id aīal iracundū ferox ac bellicosū Marti gratū existimarēt tui uictorē equū accōmodatū putabāt. quæ ipsæ Mars uictoriæ autor ē. Omittimus hoc loco quæ nonnullos dicere nobis renunciatū est ad rē hanc attinētia oēm eis diuinādi curā quam libēter suscipiūt relinquētes: necnō & p̄batoz autoz scripta (quæ uti adimus) interdū faciunt deprauidi. Sciendum pridie calē. Mar. putari A runtē Tarquīnii filiū & Brutum matris uulneribus cecidisse ut Plutar. in publicola scriptum reliquit. Iure uenis gradive: iure ad equiria descendis e coelo & ades ludis qui tibi a Romanis celebrantur cū & adesse te oporteat mensi qui a te nomen accēpit & nunc est february successurus. **N**auiget hinc alia iam mihi linter aqua: Metaphora est qua poetæ frequētius uti solent. Ea in fine sine uicio ponitur cum similitudo ibi sit (teste Seruio) uitiosa.

PAV.
MAR.

IAM quæ duæ noctes restant: sup̄sunt. De mēse secūdo hoc ē de february. **E**T mars ut p̄mit. **E**Q Vos cito. tost ueloces. **I**Nctis cur. quæ iunctis ad currū equis currebāt. **E**X uero: ab equoz cursu: eo enim die currunt in cāpo martio. & Pōpe. egria ludos quos marti cōstituit p̄ equoz cursū qui in cāpo mar. exercebant. **E**x uero: ergo quæ ex re ip̄a. **P**ermāsit no. po. equi. quæ ab equoz cursu. **Q**Uæ equiria. s. **I**Pse deus: hoc ē mars. **P**Er ipicit in suo cāpo: quæ in cāpo martio. **I**V re ue. ut faciat trāfitionē ad p̄ximū mēsem: qui marti dicatus est. iure hæc uelut p̄nuntia sui mēsis affuturi fieri asserit. **I**V re uenis: celebrant equiria in honore tuū ades iure ergo uenis. **G**Radive: Gradivus dictus ē mars quia gradatim itur in aciē. **P**ōpe. gradivus dictus ē mars a gradiendo in bella ultro citroque: siue a uibratiōe hastæ quæ græci κρῶλ αἰνεῖν d̄i: uel ut alii dicūt: quia gramine sit ortus quæ interpretat. quia corona graminea in re militari maxime honoratiōis est. **T**V A tpa: hoc ē tuus mensis. **P**Oscent locū & ad est mēsis signatus tuo nomine: adest martius mēsis: qui tibi dicatus: & a te ita denominatur. **V**ENIMUS iam in portū pacto p̄fecto expleto. Libro secūdo. **C**VM mēse: secūdo hoc ē february. **H**INC ex hoc loco hoc est ex hoc mēse. **N**AUIGET iam mihi linter: nauis. **A**LIA aqua: alia materia absoluius february: tium iam dicamus martium est translatio sumpta a nauibus. Linter est nauicula fluuiialis alias diximus.

PRÆFATIO IN TERTIVM.

PAVLVS MARSVS PISCINAS POETA. CL. GEORGIO CORNELIO VENETO PATRIGIO MARCI CORNELII EQVITIS. F. SALVTEM.

TERTIA nunc n̄si subeunt monumenta laboris
Scipiadam antiqui generis uenerata georgi
Progenies: iam tempus adest. iam pandere uela
Quo marti referatur honos: quem gloria tangit
Mensis: ab illustri quondam positore dicatus
Vrbis: ut a populo discreuerat ille senatum
Tum licet exiguo: at rerum domitore futuro
Qua pater oceanus latum circūsonat orbem.
Martis honos tum primus erat: nā primus in anni
Ordine roma tui: pro religione parentis.
Martia nunc releges interprete sacra fidei
Corneli: rerum decus: & tutela mearum
Pubis & attiacæ decus indelebile: nostrum
Ingenium iam nosse iuuet: si prodeat olim

Vox mea: cum licuit nobis conuiuere tecum
Tecum horas: tecumque dies absomere longo:
Hæc eadem prosi: foueat cum maxima uatem
Roma tuum: nostro quicquid fundetur ab ore
Egregii. & laudem poterit meruisse per æuum
Vestrum erit. eoo seu iam depascat ab indo.
Seu mea in hesperium rapiantur carbasa pontum.
Siue niues scytiæ. tellus seu torrida pascat.
Nulla mihi sine te continget gloria. nulla
Gratia. ut aoniis semper referare tamcenis.
Dum referens aurora diem fulgebit ab ortus
Dumque corona pios nobis inflectet ocellos.
Illa nouem geminis: quæ sese ostentat olympo.
Tu relegere meis latia telure libellis.

CTERTII FASTORVM LIBRI INTERPRETATIONES ANTONII DE FANO ET
PAVLI MARSI PISCINATIS POETARVM CLARISSIMORVM ETRH.

BELLICE depositis clipeo paulisper & hasta: Duo uult imprimis deponi quæ cōmouebātur ab eo qui bellū curā suscepit: s. n. sacranū Martis ingressus ancylia cōmouebat ut Seruius scribit: & de inde hastā stimulachri ipsi⁹ dicēs: Mars uigila: a cuius uibratione Mars Gradiui nomē accēpit quā

P. O. NASONIS FASTORVM
LIBER TERTIVS INCIPIT.

BELLICE depositis clipeo paulisp & hasta Mars ades & nitidas casside solue comas Forsitā ipse roges qd sit cū Marte poetæ: A te qui cāitur noīa mensis habet: Ipse uides māib⁹ pa-

giffera bella Mineruæ:

Non minus ingenuis artibus illa uacat:
Palladis exemplo ponendæ tempora fume
Cuspīdis inuenies & quod inermis agas

cipiebāt pace & bello utilē sicut Mercuriū ad rōnē Saturnū ad æternitatē: ad naturā Venerē referēbāt. Porphyrio Placuit teste Macrobio Mineruā eē solis uirtutē humanis mētibus prudētiā ministratē. Quā deā dixerunt nō solū artibus præesse sed bellis. Quare mō bellona dē mō minerua qm̄ minitās armis ut Cornificio uisum est nō Pallas ab hastæ uibratione. uñ oleaginis coronis ministri triūphātū utebātur: licet Festus sic dictā scribat qd Pallatē gigātē interfecerit. Eā Cicero belli inuētricē fuisse tradit & Pausanias ex carmine Homeri putat una cū Enyo dea præesse bellis & ea curare. Sunt qui mineruā a minuēdo dictam arbitretur. Alii qd bene moneat. Mineruæ qnq; a Cicerōne ponunt qm̄ qd ex iouis capite nata est lanificiū & texturā iuenit. Sed de hac alibi latius.

BELLICE depositis Ordine mēsu p Romulū. & postea p Numā priō libro exposuimus: multa q; in secūdo. Venimus nūc ad tertiū & librū & mēsem: quæ primū Romulus instituit: omīssis poetæ rōnibus. de quibus inferius dicef: Macrobiū nō prætereamus: qd romuli ordinationē referēs primū inqt anni mēlem Marti genitori suo dicauit: huius die prima ignē nouū ueste aris accēdebāt. & in regia: & curiis: & in flaminū domibus laureæ ueteres nouis mutabātur: eodē mēse ad annā perennam sacrificatū itur. ut aunare pennare cōmode liceat. Mercedes exoluebāt magistris: quas cōpletus annus deberi fecit: comitia auspiciabātur: uestigalia locabāt: & seruis cœnas apponebāt matronæ: ut domini saturnalibus: Ille ut principio anni ad prōptū obsequiū honore seruos inuitarēt. hi qd gratiā perfecti operis exoluerēt: & reliqua. aggrediēs ergo mēse hūc poeta martis opē iplorat: & adesse cupidū mēsis sibi dedicati sacra referūt. **MARS** bellice: qd a mīpotēs & belloꝝ deus: sed cur Mars supiore libro diximus. **ADES**: Pro adfīs & faueas. Depositis: deorsū positis. **PAV** lisp clipeo & hasta: armis tuis. **CLY**peo: scuto ad defensionē. **HASTA**: ad offensionē. **ET** Solue comas nitidas. crines nitētes. **CAS**sīde: galea: quasi solue galeā a capite flauo. & eam depone. **FOR**sitan: si forte rogas qd sit mihi cū Marte agēdū: nō abest ratio: quoniā mēsis: qui a te denomiatus est: scribēdus est a me. **FOR**sitan: forte. **RO**Ges: pro interrogēs. **Q**UID sit poetæ cū Marte quæ res mihi cū Marte sit cōmunis: maxime cū poetæ soleāt Phœbum & musas inuocare. **MEN**sis: qui canitur. habet a te nomina: qd uocatur Martius a Marte denominatus. **IPSE** uides arguitur ab exēplo Palladis: quæ & bellis præest. & tū igeniis fauet. Armis præesse dicitur quod e uertice Iouis armata profiliērit: ut iferius. An quia de capitis fertur sine Marte paterni uertice cū clypeo profiliērit suo Cicero in libro de natura deoꝝ. belli inuētricem & principem fuisse dicit appellata est Minerua a minando: uel a minuendo: ut idem Ciceroni placet. Dicta q; est Pallas: uel quod Pallas ab ea interemptus sit: uel a πάλω qd ē uibro qd hastā uibrare cōsueuerit: de hac multa supiore āno i odiffēa: igt ergo poeta. **IPSE** uides tu ipse testis es. **MINERU**æ manibus pagi fera bella: cū bellis præest. ut apud Homeri: apud Flaccū legitur. cū in aciem descendebat. **NON** minus fauet illa artibus ingenuis artibus liberalibus: scientiis. quæ igeniis: hoc est liberum hominem faciūt. **PALL**ades exemplo: fume ergo tibi ocium ab armis: sicut & Pallas. **S**UME temporat: accipe ocium. **PONEN**dæ cuspidis: disponendi tæli acuti deponēdorum armorum. **EX**emplo Palladis: sicut Pallas ipsa solet. Inuenies & quid agas agere possis.

ANT.
FAN.
gradius

Marspiter
Gramē

Minerua

Bellona
Pallas
Enyo
Minerua
quinq;
PAV.
MAR.

ANT. ROMANA sacerdos: illa sacerdos ueste quā mās cōpræssit: ut dictū est. Hæc Numitoris filia ac Remi & Ro-
FAN. muli m̄ ab aliis ilia. ab aliis Rhea: ab aliis Siluia appellat ut scribit Plu. SEMina magna: Quata regrebat urba
 lia futura toti orbis terrarū caput. Quid n. uetat ide moueri: Breuius ē narratio q̄tū ad ei⁹ spectat initiū si icipim⁹
 ide re exponere un oportet. nā uitiosum ē a nimis remoto p̄cipio narrationē ordiri. Horatius: Nec gemino bel-
 lū Troianum orditur ab euo. Meminisse tamen debemus q̄ Quinti. docet satius esset narrationi superesse ali-
 quid q̄ deesse. Narrat ergo Martem concubuisse cum ilia ex qua Romulus natus primum anni sui mensem a
 Marte p̄re Martiū noiauit. Alii ex aliis natū Romulū
 uolunt. Lege Dionysii & Plutarchū a ybus uaria refe-
 rūt iter quæ dixisse nōnullos ilia ab Amulio fuisse
 cōp̄sā. SACra lauaturas: Quia erat uirgo Vestalis.
 Lauato
 rus
 Vrna
 Orinare
 seu
 Urinare
 PAV.
 MAR.
 Sanē a lauo lauitū ac lotū. dicitur & lauatu. Fictilia urna
 Vas quo aquā haurius ab orinādo dictū ut Varroni
 placet. Est. n. oriare (ut ide inq̄) i aquā mergi. Quidā
 o l̄az uertētes urinare dicūt. Surrepsit: Claculū uenit
 a surrepo. nā si a surripio eēt surripui p̄teritū diceref.
 CTVQVOq̄ eras inermis eo tēpore. INERMis:
 etiā sine armis cur arma de posueris. Arguerat ab exē
 plo Palladis: nūc ab exēplo sui ipsi⁹: qd̄ iermis fuerat.
 cū matrē cōditoris urbis grauē reddidit: de quo mox
 dicemus. CVM romana sacerdos: Rhea sacerdos
 uestalis. COEPit te amor. Inā amasti & illa cōcepit
 exte. VT dares magna femina: q̄si magna principia.
 HVicurbis: rōanæ. f. SILuia uestalis: scriptur⁹ mēse;
 q̄ a Rōulo Marti p̄ri dicat⁹ ē ab ipsa Rōuli cōceptiōe
 rē exordis: ob qd̄ de Rōulo pauca dicēda sūt. Rōlū:
 ut Plu. refert: Alii Aeneæ filiū & dixit hæc Phorbātis gnato fuisse. existimauit: illūq̄ cū fr̄e Remu puulos admo-
 dū i italiā delatos fuisse. Alueū fluminis igressos amissis nauibus i ripā incolumes euasisse. Alii e Roma genitū
 Romulū ferūt Troadis illius filia: q̄ latino Thelemacho nupserat. Alii ex æmilia p̄clara Aeneæ & Lauiniæ ple-
 a Marte cōpressa: sed post alia multa pbabiliorē idē sniam affert cū albanorū regnū priuato e regia maiestate Nu-
 mitore. Amulius occuparet: ueritus ne ex numitoris filia ples naceret: q̄ ilia ab aliquibus in Rhea dicta est: illā ue-
 stæ deuouit: cū in adulterio dephēsam p̄ter uestaliū cōditionē obseruari iussit: Antho tñ Amuli filia: ne qd̄ malū
 illæ: quā amabat: eueniret. non cessabat parētē obsecrare. ne uellet in Siluiā seuire: edidit tādē ifantes duos: quos
 Amulius exponi iussit: ut sup̄iore libro diximus: & paulo post subdit: Tūc q̄ illā dicat⁹: ab Amulio cū se obuiā in at-
 mis uirgini dedisset ipudēter fuisse cōp̄ressā. Diony. aut rē ēt ita asserit ext. tisse. Amulū Numitoris filiū egestū
 latēter in insidiis obtūcasse. Siluiā iā nubile ueste designasse: cui q̄rto deinde anno eunt in sacro lucū martis aquæ
 ferēdæ gr̄a: ad socroꝝ usum: uim qd̄ intulit: quē nōnulli unū e pcis suis fuisse dixerat puellæ amore captū. Alii
 uero Amulū ipm fuisse dicūt armatū nō cupiditatis cā magis q̄ insidiarū. Armatū ut stupēdus cōspiceret: & cogni-
 tionē incertā relinqueret. Plurimi fabulātur genū fuisse imaginē: cuius erat locus adhibētē casui solis obscuratio-
 nē subitā & caliginē in aere aspectus imaginis lōge admirabilior humano dixisseq̄ puellæ aiūt deo concubuisse:
 pariturāq̄ geminos hominū lōge clarissimos uirtute: & rebus bellicis. At postea quā grauida cognita ē: seruata ē
 ut sup̄ius diximus. De his oibus ita in natali dictū. Inde p̄ insidia trūcat Numitore creatū. Egestū in siluis: quo fra-
 tri nulla uirilil Sit sobolis: tātū seruabat filia sedes Siluia & hāc uestæ curāda in sacra relegat. Hæc quoq̄ siue Pro-
 to: genio: uel aut numine diuum: Aut ipse insignis pressisset amulius atmis: Sacra lauatura dum mane incedit ad
 undas: Et uiridi cōsedit humo correptaq̄ somno. Fit grauida: obscura tegit caligine tellus: Solq̄ fidem fecit rūtū
 lo mutatus amictu: Cōcepisse deo: sed quo cōceperat orbi incertū est. Silua ergo uestalis: uestæ sacerdos postea
 facit parētē sim poeta. QVI. n. uetat: qui phibet. MOVERi inde: q̄si ab ipsa icipere. MANE: un̄ mane dicat
 alias diximus. PETEBat aq̄s:ibat p̄ aq̄s. LAVaturas sacra: p̄anos quoq̄ erat in sacris usus: aut quecūq̄ sacra.
 LAVaturas: loturas. nā aut lauitū aut lotū dicim⁹. VENTū erat. ab ipsa Ilia. AD mollē ripā: mollē q̄a nō dur-
 rā: q̄si herosaum. VEL mollē: suauē q̄a suauē in ea carpit somnos. DECLiui tramite: q̄a decliui qua ex ripa ad
 aq̄s descēdebat. VRNA fictilis: e creta ficta a figulis. VRna: uas ad hauriēdū aquā: de quo supra diximus. PO-
 Nitur. deponitur. E SVMma coma: e capitis lūmitate: aut cū capite ferebat onera: que admodū & nūc in latio.
 FESsa ilia. RESEdit: requit humo. ET Accepit uētos pectore apto: nudo. ET restituit: q̄si recompofuit.
 COMAs turbatas: ab urna refedit igif. & fessa: & flauas cōpositura comas. DVM sedet: omnia sūt dulces hæc
 fuitātia somnos: aura: umbra: & cantus: lenēq̄ murmur aquæ. DVM: ergo. SEDet ilia SALices: quæ erāt cir-
 ca ripā fluminis. VMBrosæ & canoræ uolucres canētes auiculæ. ET Iene suauē q̄a gratū. MVRmur aquæ
 strepitus fluētis aquæ. Vñ illud Horatii: Fōtesq̄ riuis obstrepūt manantibus somnos: quod inuitet leues: hæc er-
 go FECerūt somnos: incussere soporē illæ. BLANDA quies: inuitātibz tot ad somnū. VICta & sopore est. cō-
 pit dormire innixa dextra: sed ēt dextra altius dormiēte illa: lapsa est a mento. QUIES blanda: & uere blanda:
 q̄a nullo discrimine blādatur oibus. FVRtim: occulte & paulatim. SVrrepsit uictis ocellis: translatione a re-
 ptilibz: quasi rep̄sit in ocellos uictos ipso somno. ET Manus facta languida: quasi deficiens: seu torpens soporē
 re. CADit a mento: ipsius ut honestius rem explicaret manum cecidisse a mento inquit: nam collapsa manu se
 dormiens strauit: & ita ad rem facta est paratior & amatori tradita maior oportunitas.

Tu quoq̄ inermis eras cū te romana sacerdos
 Cœpit, ut huic urbi semina magna dares:
 Syluia uestalis (quid enim uetat inde moueri)
 Sacra lauaturas mane petebat aquas:
 Ventum erat ad mollem decliui tramite ripam
 Ponitur e summa fictilis urna coma:
 Fessa refedit humi uentosq̄ accepit aperto
 Pectore, turbatas restituitq̄ comas:
 Dum sedet umbrosæ salices uolucresq̄ canoræ
 Facerunt somnos & leue murmur aquæ:
 Blanda quies furtim blandis surrepsit ocellis
 Et cadit a mento languida facta manus:

MARS uidet hanc uisamq; cupit potiturq; cupita: climax est color rhetoricus quia latinis gradatio dicitur habetq; aptiore arte ac fere nimis affectatam. ideoq; esse rator debet: is est cu ante ad consequens uerbu descendit q ad superius ascensum est. **DIV**ina furta fefellit ope copraeslit illa dormietē effecitq; ui numinis ut illa nihil sentiret. **ARB**ore nixa: quia languor coegit ut arbori incuberet. **QVOD** imagine somni uidemus: Macrobi. oium quae uidere sibi dormietes uideter qnq; spes ponit & nomina somnium Visionē oraculū. In somnium & phantasma: e quibus pprie uocat quod hoc loco narra

ANTJ
FAN.
Gradatio
Sōnium

Mars uidet hanc uisamq; cupit potiturq; cupita
Et sua diuina furta fefellit ope:

Somnus abijt iacet ipsa grauis: iam scilicet intra
Viscera Romanae conditor urbis erat:

Languida consurgit nec scit cur languida sur
Et pagit tales arbor innixa sonos: (gat:

Vtile sit faustūq; precor qd imagine somni
Vidimus: an somno clarius illud erat:

Ignibus iliacis aderam: cum lapsa capillis
Decidit ante sacros linea uita focos:

Inde duae pariter uisu mirabile palmae
Surgunt: ex illis altera maior erat:

Et grauibus ramis totū protexerat orbem:
Contigeratq; sua sidera summa coma:

Ecce meus ferrum patruus molitur in illas:
Terreor a monitu: corq; timore pauet:

Martia picus auis gemino pro stipite pugnāt
Et lupa tuta per hos utraq; palma fuit:

Dixerat & plenam non firmis uiribus urnam

amaret & spneret irata in ane Picu martiu uertit: qd id fingit qa augur & domi hnt Picu p que futura noscebat.

MARS uisa est hanc dormiens a Marte & in eo sopore compressa exornatioq; hic locutionis q gradatio dicitur q non ante ad consequens uerbu descendit: qua ad superius ascensum est: ut hic. **MARS** uidet hanc: ilia. **ET** cupit uisa q uidit: & potitur cupita. Iliam qua cupiuit. **ET** fefellit sua furta: decepti stuprum suu hoc est ipsa stuprata uirgine: **OP**e diuina: diuina potentia decepta est illa: nam nihil sentiens grauida est effecta. **SOMN**us abijt: expgefacta a sono grauior uidebat. **CO**nceperat iam romulu futurū urbis urbiū regiae conditorē: **SOMN**us abijt: ergo expgefacta est. **IAC**et ipsa grauis. non. n. poterat & torpe soni & grauitate concepit tam cito surgere. **IAM**. scerte: **ERAT** intra uiscera conditor urbis romulus quibet conditurus erat: toti orbi dominaturā. **LAN**guida: surrexit tade ilia: sed languida: qa ia erat grauida: attamen ignorabat ipsa uis arbori inixa coepit qd p qetē uiderat secū repetere. **CON**surgit: ilia. **LAN**guida: torpēs & pigra. **NE**scit: ipsa. **CVR** surgat languida: torpēs nescit se esse grauidā. **ET** pagit tales sonos: talia uerba. **INN**ixa arbore: uix poterat se tenere pedib; ergo arbori inixa est. **UT** ile sit. faustū optat qd p qetē uidit: & uisui & foelicitati succedere. **P**recor: inq;. **SIT** utile & faustū foelix **Q**uod uidimus imagine soni p qetē: neq; n. aliud est ipsa p sonū uisio: qua inanis qda imago. **AN** erat illud clarius: lucidi aptius. **S**ono: eēt ne illud ueget: qd uisa sum uidere. **IGN**ibus illac. **N**ūc ipsa aggredit p qetē uisa q qdē: oia aliqd portēdūt mysterii ut declarabimus. **ADE** rā. iquit qsi adesse uidebat. **IGN**ibus iliacis: igni uestali exilio aduecto. et ipsa una erat uestale ignē seruātib; sed de igni hoc suo loco disputabit. **CVM** linea uittā: uitta pānus erat tenuis quo sacerdos utebant. **CVM** uitta lapsa capillis: e capite meo. **DEC**idit ante sacros focos: an sacru locum ignis uestalis: uel ante ipsos uestales ignes: qd aliud portēdit lapsa uitta: quae pudoris isigne est: q uirginitatē ipsius iliac iam et collapsam & ad arā magis ire non poterat. **INDE**: ab ipsa uitta ergo ab ipsa uirginitate rapta. **SVR**gūt pariter duae palmae: hoc portēdebat nascituros gemellos. **PAL**ma at arbor uictoriae dedicata: ita & q ab his palmis nascerent uictores: erāt orbis futuri. **MIR**abile dictum: mirabile dū dicit. **ALTE**ra: palma. f. **EX** illis duobus. **ERAT** maior: Haec portēdebat romulū. **ET** grauibus: palmae ille ramis totū orbē obubrauerat comis sydera attingētes. hoc nil aliud significare uult nisi pgeniē romanā toti terraz orbi dominaturā terminaturāq; coelo famā. iuxta illud **Virg**ilii de caesa iperiū oceano famā q terminet astris. **ET** ptxerat: ille maior palma. **RAM**is grauib; pgeniā foecūda. **TOTUM** orbē & cōtingūt: ramis ipsis: aut ipse palmae. **SVM**ma sydera: sua coma: sua summitate: uel ad famā referas ut diximus uel q cogit alter referet in deos. **ECCE** meus: p hoc portēdit expositio Romuli & Remi quos deiici in pfluente iussit Amulius. **ECCE** patruus meus: hoc est Amulius. **MOLL**itur ferrū. parat arma. **IN** illas palmas. f. qa parat eas incidere. **TER**reor. extereor. **AD**monitu hoc est recordatioe. sunt tñ q dicant

uitta pu
doris infu
gnia

Cur picus
ueneraba
tur a lati
nis Picus
Martius
Picena re
gio

PAV.
MAR.

Iussu ipsius Amulii: qui eas incidit iubet. **ET** **COR** pauet aut micat: hoc est tremit. **TIMORE**: metu. **MARTIA** picus: portendebat hoc educandos esse eos lupa & a pico: unde Plutar. in uita Romuli. A iunt ludam quandam ac uo lucrem picum adeo summa cum beniuolentia infantibus astutisse: ut & hæc uerba benigne & ille alimenta pluri ma contulisset. Sed cum eiusmodi animalium genera Marti in primis dedicata sint & latini præ cæteris Picum colant: non mediocre mater præbuit fidem eos præclaram martis sobolem extitisse: & problemate. xx. differit qua ratione latini picum uenerantur & eo uehementer abstinere & inquit. An quod picum uxoris ueneficio mutatum ferunt. Auem deinde factum oracula, edere: & interrogantibus respondere solitum. An hoc cum incredibile: tum monstri plenum existimandum: & altera fabula multo uerisimilior: Ro. ac Re. cum regis iussu expositi essent: Non modo lupam mammam infantibus præbuisse: sed picum quoque ad infantem uentitasse: atque aluisse. Nam nunc quoque locis nemorosus ac siluestribus in quibus crebro picus appareat: lupum uersari animaduersum est. An illud magis ut aliam alii deo auem. sic picum marti sacrum putauerunt. Est enim naturam fidens: & elatus atque audax. Rostrum quidem adeo firmum habet: ut robora subuertat: cum truncum sæpe pulsando: ad medullam usque peruenerit. &c. Inquit ergo: **PICVS** per appositionem. **AVIS** martia: quia marti dedicata. Et lupa pugnat pro gemino stipite: pro utroque trunco palmæ: nam illa ubera: hic cibos afferebat. **UT** quoque palma: quia uterque filius. **FUIT** tuta per hos: picum & lupam. **DIXERAT**: finem fecerat relationi eorum. quam per quietem uiderat: sed dum loquebatur: urnam impleuit. quæ postea sustulit: non tamé his uiribus quibus prius solebat: quia debilitata conceptione. **DIXERAT**: hoc scilicet ipsa illa.

ANT.
FAN.
Phantas
ma uisum

CDVM sua uisa refert: alteri sed sibi ipsi narrat quæ dor miens uiderat. Notandum sane Ciceronem quod phantasmata dicitur uisum appellasse quod reuera nihil diuinationis apportat quemadmodum & insomnium siue enipnion. **RESTABANT** nitido iam duo signa deo decem menses abuisse significat cum e duodecim signis zodiaci duo tantum ad implendum annum. Soli percurrentia restarent. **SUB** iit cineres: quia uesta nihil aliud est quam flamma ut aliquibus placet: ideo flammam dicit sese in cineres subtraxisse: ne a sacerdote corrupta cerne retur. **CONTEMPTOR** amulius equit: iniustus: ipse alibi. Proximus a uonias iniusti miles amuli rexit opes. **VICTOR** uoti compos: propositi effector qui Numitori fratri regnum abstulerat.

PAV.
MAR.

SET sustulit sursum tulit. **VRNAM** plenam: uas illud aquarium. **NON** firmis uiribus. quia iam erat debilior. **IMPLE** rat urnam suam. **DVM** refert sua uisa: dum secum uisionem somni referebat. **INTEREA** dum crescebant infantes porrigebatur uenter eius: & latenti onere interius tumebat exterius: interea uenter erat tumidus. tumebat uenter. **CRESCENTE** remo & cre-

sciente quirino. Ro. qui quirinus appellatus est ut superiore libro diximus. **COELESTI** pondere celestis seminis: quia celestia semina conceperat nam Marte grauida effecta est. **QVOMINVS**: erat iam decimus mensis. perfectumque tempus humani partus: de quo superius disputauimus: quando Silvia peperit. & cum uirginitas obseruanda esset a Vestæ ministris: pariente illa cognita est uiolata uirginitas: a quo quidem scelere abhorrente Vestæ simulachrum eius uisum est oculis manum opponere: & alteri ignis flamma se sub cinere abscondisse. **RESTABANT IAM DVO** signa deo nitida: soli qui nitidis orbem radiis illustrat. **DVO SIGNA**: duo menses: nam singulis mensibus per singula signa cursum facit: quæ sunt duodecim in zodiaco: quibus decursis expletur annus: restabant ergo duo menses. **QVOMINVS**: ut non. Exiret annus emeritis cursibus. e spaciis exactis & per translationem a militia loquutus: quia dicimus emeritos: qui debita militiæ tempora compleverunt. Sic emeritis cursibus: emeritis iam solis laboribus: erat igitur decimus mensis. **SILVIA SIT MATER**: nam peperit. **SIMVLACHRA** effigies: aut imagines. **FERVNTUR** dicuntur. **OPPOSUISSE** oculis uirgineas manus: ne scelus inspicerent ministram scilicet stupratam parere. **TREMVIT** Certe ardeæ: Vestæ. **PARIENTE** dum pararet. **MINISTRA**: Illa quæ credita uirgo erat. **ET FLAMMA** territa: ipsa uestalis flamma uelut refugiens scelus. **SUB** iit cineres suos: latuit sub cineribus. ne uideretur iam a corrupta uirgine **HOC** ubi quæ ad rem hanc facerent diximus superiore libro. cum locus exigebat in uersu Silvia uestalis celestia semina partu ediderat: nato Romulum & Remum ex lege sententiam ferens. Amulius iussit in profluentem deici illiam necari. licet alii seruatum dixerint præcibus Anthus filia Amulii inundauerat tunc Tybris: cuius inundatione cessante remanserant pueri cum Alueo in sicco. **AMVLIVS CONTEMPTOR** equi: equitatis & iustitiæ. **UBI POSQ.** **COGNOVIT** hoc: illam scilicet peperisse. **CONTEMPTOR** equi: ob hoc maxime. **NAM VICTOR** uoti compos. **HABEBAT OPES** raptas fratri: Numitori: & de hoc eodem loco superioris libri diximus. **IBET** mergi amne: in fluuio. **GEMINOS** romulum & remum. **VNDA** refugit scelus: nam cessauit inundatio: ut diximus. & sic illi in sicco remansere. **PVERI**: romulus & remus. **DESTITUUNTUR** ab ipsa unda. **INHUMO** sicca in tellure sine aqua.

Sustulit, imple rat dum sua uisa refert.
Interea crescente Remo, crescente Quirino
Cælesti tumidus pondere uenter erat:
Quo minus e meritis exiret cursibus annus:
Restabant nitido iam duo signa deo:
Syluia sit mater uestæ simulacra feruntur
Virgineas oculis opposuisse manus:
Ara deæ certe tremuit pariēte ministra
Et subiit cineres territa flamma suos:
Hæc ubi cognouit contēptor Amulius æq
(Nam raptas fratri uictor habebat opes:)
Amne iubet mergi, geminos scelus unda refu
In sicca pueri destituuntur humo: gite

CLACTE ferino: lacte lupæ Cōstat autē lupos eē in tutela Martis teste Porphyriōne: **NEC** taceā uestras faustule paup̄ opes. Si paupes sūt faustulus & Laurētia cur autor eos opulētos uocat? Quia licet Faustulū multi dicāt regii pecoris fuisse pastorē q̄ romulū ac remū ifantes Laurētiae uxori educādos dedit. De quo Varro inquit Quis faustulū nescit pastorē fuisse nutriciū. Coniectare tñ possumus eū (ut inqt Strabo) fuisse subsiditū quēdā a mulio locupletē q̄ acceptos educauit ifantes. **VE**ster ho. ue. cū laurē. di. hęc festa s̄m Var. Accalla dicebant necnō & laurētia: ab Acca laurētia. Sed ut Plu. in q̄stionib⁹ tradit alia est Acca Laurētia quā ferūt romuli fuisse

ANT.
FAN.
Lupi in
tutela
Martis
Accalia
Laurentia
lia
Acca
laurentia

Lacte quis infantes nescit creuisse ferino
Et picum expositis saepe tulisse cibos:
Non ego te tantæ nutritrix laurentia gentis
Nec taceam uestras faustule pauper opes:
Vester honos ueniet cum laurentalia dicam
Acceptus geniis illa december habet:
Martia ter fenos proles adoleuerat annos
Et suberat flauæ iam noua barba comæ:
Omnibus agricolis armentorumq̄ ministris

se nutricē cuiusq̄ diē festū romai mēse aprili celebrabāt & alia quā cognomēto flauia appellatā scortū fuisse uulgatissimū tradūt & deinde euanuisse i uelabro ubi prior laurētia sepulta fuerat. Vñ factū existimo ut utriusq̄ laurētia cōundant. Ceterę Festus laurētia eē inqt cōiugis faustuli iuētione remi & romuli laurētiae festa. Huic sacerdos Martis libabat mēse aprilis ut scribit Plu. Sed & decē calē. ianuarias laurētia celebrātur iouis feriae ut ait Macro. i honorē laurētiae: q̄ cū eēt opulentissima po. ro. nūcupauit hæredē. Vñ solēne sacrificiū ei institutū ē quo diis manib⁹ eius p̄ flaminem sacrificaret: ioui q̄ feriae cōsecratæ: q̄ existimabant aias a ioue dari & rursus post mortē eidē restitui. Lege Plu. in romulo & in q̄oni bus & Macro in prio saturnaliore a q̄bus. & hęc & alia

q̄ ad laurētia ptinet explicātur. **ACCE**ptus geniis: Vel qm̄ hyems natura genialis ē: ut iuitat genialis hyems Vel pp̄ saturnalia q̄ antiquas celebrauit mēse decēbri uno tñ die hoc est. xiiii. calē. ianuarias: mox triduo: deinde diebus. vii. e q̄bus q̄nq̄ festi habebātur. Vñ illud est Martialis: Omnia misisti mihi saturnallibus imber Munera cōtulerat q̄ tibi q̄nq̄ dies iis adiūgebātur epulationes ut autor ē Festus. Quā ob eā decēbri genialis ob uoluptates potuit appellari. Quoties. n. uoluptati operā damus idulgere dicimur genio teste Seruio tñ genialis nomē deducit. Iuuenalis: Genialis agat iste dies. Gaudet. n. noster genius uoluptate ad quā natura p̄liuiores sumus. Quare genialia curare dicit q̄ lautius uiuit autore donato: & geniū fraudare dñr q̄ necessaria & iocūda naturæ subtrahūt ter suū defraudātes geniū. Est autē genius ut qdā uolūt naturalis deus uniuscuiusq̄ loci uel rei uel hois. Nullus. n. locus ē sine genio ut placet Seruio: q̄ p̄ anguē plerūq̄ oñdīf. Persius: Pingē duos angues pueri sa cer ē locus. Et nos cū nascimur duos sortimur genios: quoz̄ alter hortat ad bona: alter depraemat ad mala: licet q̄ dā dixerint ad bona qdē honesta ipelli nos genio & numine quodā familiaris nobis nascētibus dato: parua uero nostra mēte nos cepe q̄ sua spē mouet. nec fieri posse: ut praua uolūtate n̄minū faciam⁹ q̄bus nihil malū cōstat placet. Huic deo frōs dicata ē ut auris memoria: dextris fidei: genua misericordiae: quē Fest⁹ refert: deoz̄ filiū eē ac parētē hoim ex quo hoies gignūt: p̄pea meū geniū noīari q̄ me genuit. Alii geniū appellari deū: qui uim obtinet regē oīum gerēdag. Sūt & q̄ geniales deos dixerūt aqua: terra: ignē. aerē ut autor ē idē Festus hęc eni sūt regē semia. Duodecī quoq̄ signa & Lunā ac Solē iter hoc cōputabāt quos geniales dixere a gerēdo q̄a plurimū posse putātur: uñ & eos gerulos appellarūt. **MAR**tia ter fenos &c. Romulus ac Rem⁹ Martis filii creue uerāt ad ānos. xviii. nā adolēscere iterdū ē crescere: ut Dū priā nouis adolēscit frōdib⁹ ætas. Vñ adolēscētes dicti.

CLACTE quis: hoc etiam superius diximus: lupam. s. illis ubera porrexisse: & picum cibos contulisse. **Q**uis nescit. quasi dicat oēs scire debēt. **INF**antes: ipsos. s. romulum & remū. **CR**euisse: quasi educatos adoleuisse. **LAC**re ferino: lacte lupino. **ET** picū: quæ est auis martia Saepē tulisse cibos expositis extra amnem iacētib⁹ **NON** ergo te: ut attigimus superiori libro accurrētibus ad miraculū pastoribus. Lupa lac pueris præbete: Faustulus cōcedētibus cæteris eos educādos accepit. Rediēs domū cōiugem enixam inuenit: sed moestam ut Diony. inquit: infante mortuo: solatur eam uir: gemellosq̄ illi pro uno extinctos educādos tradit: appellatq̄ est hęc laurētia: quæ quia corporis fuerat liberioris: dixere multi ideo creditū fuisse a lupa educatos: quod quæ corpus p̄ uulgasset: lupa appellari solita sit. huius laurētiae. ob hęc educationē solēne festū apud uetēres romanos celebrat decēbri mēse: sed cū posteritati sex ouidianoz̄ fastorū libri deperierint: sacrum illud ex Poeta referre non possumus fuit postea & eiusdem nominis & famæ mulier Acca laurētia: cui a populo romano in Iouis feriis sacra instituta fuere. Decimo die calēdarum ianuariarū: ut Macrobius refert. ut autem Plutar. sacrificabatur huic aprilis mēse: cuius illa ab utroq̄ horum fabella refert: de edituo Herculis deū tesseriis prouocāte. ut uictus scorto: & cœna multaretur: qui postea scortum. hoc inter ædes inclusit: postea Tarutio nuptam uiro ditissimo: quo mortuo ditata mulier populū romanū reliquit hæredem: ideo ab ancho in uelabro loco celeberrimo urbis sculpta est. ac solēne sacrificiū institutum. Sed ut refert Plutarchus: ubi Tarutio n̄sperat: reliquum uite tempus adeo cum laude & gloria uixisse: ut ab acolis Theophila nominaretur: & eos ideo honores a romanis consecutā: eo eam in loco euanuisse ubi superioris laurētiae corpus iacebat: quē postea bilaurum uocauere. Cato autem ut Macrobi. autor ē illam inquit meretricio quæstu locupletatam reliquisse populo romano agros. Turacē: Semurum: Linterium. & Solinium & ideo magnificētia sepulchri. & annue parentationis honore dignatam: Macer uero faustuli cōiugē Tarutio tusco post excessū primi uiri nuptā ait. & eius hæreditate ditatā po. ro. hæredē reliquisse. Idē fere dicit uidet: quo ad edituū spectat. Plu. p. xxiii. & eā flauia a romāis noīatā asserit. & Var. miminit laurētina tñ feriaḡ ac Acca laurētia. cui sacerdotes publice parētāt: &c. sed ad poetā redeamus: sermonē ad ipsā laurētia cōuertit. **OLA**urētia nō taceā: nō tacere debeā ego te. **NVT**rix tate gētis. tātoḡ uiroḡ: quāti fuere romulus & remus. **NEC** taceā o paup̄ faustule uestras opes: q̄bus. s. romulū educauistis sub uro tugurio. **VEN**iet ue. ho. o

PAV:
MAR.

PAV:
MAR.

faustole & laurentia. CVM dicam cum scribam laurentalia: nam festa illa in decembri appellata fuere laurentalia ab ipsa laurentia. Aliqui tamen dicunt laurentalia. December acceptus genius habet illa. laurentia. s. & si superius dixi genium esse deum. qui uim haberet rerum gerendae: & genium deorum filium & parentem hominum & unum cuiusque loci deum: ponit tamen interdum pro uoluptate: cum dicam indulget genio: hoc est indulget uoluptati: dicimus ergo decembrem acceptum genium ob saturnalia: quae eo mense fiebant: conuiuia uoluptuosa celebrabantur. **MAR**tia tereducati fuere hi a faustulo & coniuge. Sunt tamen qui dicant Numitorem conscium alimenta clam fugasse: ut Plu. refert: & litteris apud gabios eruditos Romulum autem & remum uocatos: quoniam rumas. i. lupae mamas emungere coperti sunt. Erant indole aut quaquam serui: sed quae magnitudinem quandam: & probitatem praese ferret: cum ambo adoleuissent uiribus ac aetate praediti quo quaeque res factu difficilius erat eo audacius se conferebant: ea de se praestabat romulus: quam potius imperatorio uiro: quam seruo apertiora esse uidebantur. **NEC** pluris regis praesides: & regii pecoris magistro existimabant: minas: & aliorum in se furorem parui ducebant uictu & consuetudine liberali praeter ceteris utebantur: id in primis haud quamquam ingenui hominis officium esse rati: si otio aut ignauia despiscere animos sinerent: sed cursando. uenando: praedones praefligando: fures captando: uolentissimis quibusque manus inferendo: gloriam sibi parare posse putabant: haec ex Plutarcho: quae quidem & poeta delibat. Et in natali: ubi de eorum educatione agitur. Suscipit tunc illos Euandri Faustulus archas gente satus: secumque refert: & tradit alendos uxori claruz: cui tunc laurentia nomen. Educant haec crescut caelesti semine nati iam tum iuuenes. iam pectore forti. Non his cura greges: armaeque pascere. non hos pastorum cultus: & fistula pacta iuuabat: sed studium ludis primam exercere iuuentam: aut iaculo: aut nuda corpus lassare palestra. Et sophiae gabii ambo incubere pelagae. Faustuleas iutantur opes caeduntque: fugantque latrones: & cura fuit cui uiuere rapti. **MAR**tia proles: martis filii. **ADOLE**uerat ter senos annos: creuerat in octauum & decimum annum. Adolescere enim crescere est: inde adolescens dicitur: & adolere est urere ut apud Virgilium. Verbenas adole pingues & adolere augere: honorare. praepitiare: ut illud cura penum struere & flammis adolere penates. **ET** noua barba: noua lanugo. **SUB**erat flauae come. flauis crinibus.

ANT. **ULI**adae. Patronymicum abusuui ab eorum matre Iliade.

FAN. **LI**adae. **AN**imos pater editus auget: quia ferunt accepisse romulum a faustulo quae esset marii filius: apuit autem romulo eam rem faustulus metu subactus. Lege Livium. Romuleoque cadit traiectus amulius ense. Amulium & remus & romulus obrutarunt quantum e Livio & aliis colligit: quorum Livius undique inquit regi dolus nequitur. Romulus non cum globo iuuenem (nec enim erat ac uim aperta par) sed uliis alio itinere iussis certo tempore ad regiam uenire praeparatum ad regem impetum facit: & a domo Numitoris alia comperata manu adiuuat remus: ita regem obrutunt. Ceterum Florus statim inquit prima iuuenta patruum amulium romulus ab arce deturbat. **REG**na. regnum Albanae interfecto Amulio numitori restitutum est. **NON** expedit. non fuit utile: Est autem figura Liptote ac si dicat: pernitiosissimum fuit remo transiisse urbis moenia: ob id enim dicitur interemptus. **AET**ernae urbis: Virg. Imperium sine fine dedi. A te principium romano ducimus anno: ab eo mense quem a nomine tuo denominauimus id est a martio: quem tum eo tempore sola denominauerat uoluntate: nam sequitur. Patrioque uocat de nomine mensem.

PAV. **FRAT**res Iliadae: Romulus & remulusque Iliade filii. **DA**bant iura petita: reddebant ius ac dominium. **OMN**ibus agricolis: agrorum cultoribus. **ET** ministris armentorum hoc est pastoribus. quibus curae erant armenta. **SAE**pe domum: si quoniam praedones abegissent armae recuperabant illa praedonum cede. **SAE**pe ueniunt domum: redeunt domum. **LAE**ti sanguine praedonum: quos ipsi uulnerauerat. **ET** redigunt: reducunt. **BO**ves actos per abactos a praedonibus. In sua iurata: in sua praetate: quomodo fuerat in praetate praedonum. **VT**. postquam. **AVD**ierat genus. unde originem haberet. **PAT**er editus. manifestatus a Faustulo ipso: quomodo romulo reaperuit. **AVG**et aios: & si magnanimi erant: tunc longe maioris facti sunt animi. **ET** pudet eos. **HAB**ere nomen. hoc est fama & laudem. **INPAR**uis casis. hoc est in uillulis: nam decuisset eos urbibus dominari. Romuleo: ut ex Plu. & Diony. excerptimus orta conuentione inter Amulium: numitorisque pastores. ob pecorum pabulationem: Ro. & Re. aduersantes oppressere. & ita cum praedonum domum redire: indignatus numitor his insidias struit: occupatoque in sacris Ro. re. captus est ductus regi: cuius supplicium numitorico cessum est. Sed motus numitor & idole & constantia Remi coepit interrogare quae esset relata expositio gemellorum: percussit numitoris aium nepotum memoria romu interea fratris auxilio cum magna manu accurrens. Faustulo re omnem aperiente cogniti sunt ambo numitoris nepotes: ireuertesque in amulium illum obrutunt. Albanorumque regem numitori restitunt. **CA**dit ergo. Amulius traiectus transfusus. **ENSE** romuleo. romuli gladio. Et regna restituntur auo longaeuo: numitori auo mater non iam seniori. **MOE**nia conduntur: numitori iis concessit ut illuc ubi educati fuerant: coloniam traducere possent.

Iliadae fratres iura petita dabant:
Saepe domum ueniunt praedonum sanguinae laeti
Et redigunt actos in sua iura boues:
Ut genus audierant aios pater editus auget:
Et pudet in paruis nomen habere casis:
Romuleoque cadit traiectus amulius ense:
Regnaque longaeuo restituntur auo:
Moenia conduntur, quae quauis parua fuerunt:
Non tamen expedit transiisse Remo:
Iam modo, quae fuerant siluae pecorumque recessus:
Urbs erat aeternae cum pater urbis ait:
Arbiter armorum de cuius sanguine natus
Credor, & uicredar pignora multa dabo:
A te principium Romano ducimus anno
Primus de patrio nomine mensis erit:
Vox rata fit, patrioque uocat de nomine mensem,
Dicitur haec pietas grata fuisse deo.

Aedificata ergo sunt ibi moenia urbis romae quae cum propter edictum transiisset remus a celere qui moenibus praerat obtruncatus est: licet alia de eius morte ca referat: qua superiore libro attigimus: & inferius latius explicabimus. MOENIA: ergo romana. CONDUCANT: aedificant. QVAE quae fuerunt parua tunc cum primum noua erat. NON tamen expedit: utile fuit. REMO transiisse: tres saltasse quae ob id extinctus est. IAM modo: loca ubi roma condita est prius erant inculta & nemorosa & ferax: saltus ideo hic. IAM modo: & si idem uideat significare, differunt tamen. IAM erat urbs quae: ea parte quae. MODO: paulo ante. FVERAT filiae & recessus: semotiones seu loca semota. PECORUM bestiarum. CVM pater urbis: hoc est romulus. AIT: dixit uerba: quae sequuntur. ARBITER: longa rerum relatione ad hoc uenit unde primus anni mensis marti dicatus fuerat a romulo. IPIO: qui condita urbe romani anni principium. Marti genitori dicare uoluerit haec ergo fuere eius uerba. O ARBITER armorum: o bellorum dominus: aut o armis praesidens. DE sanguine cuius credor: ego. I. natus. ET dabo multa pignora: quasi multa fide. VT credar. I. ex te natus: non stat adhuc scia: sed sequitur. DVCIMUS, P. deducimus: uel dicimus. A TE principium anno ro. ut a martio incipiat. PRIMUS mensis anni erit de primo nomine: quia a Marte Martius dicebat in dei patris reuerentiam. VOX: ipsius romuli. FIT rata: firma: quia seruauit quod dixit. ET uocat mensis de nomine primo: quidam martium a Marte. HAEC pietas: hoc filii officium erga patrem. DICITUR fuisse grata deo ipsi Marti quia placuit eo affici honore. & habere primum mensis sibi consecratum.

Et tamen ante omnes Martem coluere priores.

Hoc dederat studiis bellica turba suis:

Pallada cecropidae, minoia creta Dianam,

Vulcanum tellus hipsipylea colit:

Iunonem sparte, pelopeiadesque mycenae.

Pinigerum fauni manalis ora caput:

Mars latio uenerandus erat, quia praesidet armis.

Arma ferae genti, remque decusque dabant:

CANTE omnes Martem coluere priores: Latini Martem et ante romulum praecipue coluerunt cum eos militia delectaret ac belli studium. CECROPIDAE: Athenienses a Cerope: in re Palladem coluerunt a qua ferunt Athenis fuisse nomen ipsi suum: uota est fabula. MINOIA creta dianacretes se dianam colunt quam ibi a rebus dictynnam dictam nonnulli uolunt. Lege Strabonem libro. x. eius Geographiae. Solinus autor ait cretenses Dianam quam religiosissime uenerantur Britomartem gentiliter nominare: quod nomen sermone nostro sonat Virgineam dulcem: cuius ades Delali manus ostentat quam nemo nisi uestigia nudus ingreditur. VULCANUM tellus hipsipylea colit: Lemnon dicit aegaei maris insulam celeberrimam ubi regnauit.

ANT.
FAN.
cretenses.
Dianam
colunt.
Dictynna.
Britomars.
Lemnos.
colit uulcanum
Spta &
micenae
iunonem
colunt.
Fanus
piniger.
Fanus

Thoas pater Hipsipyles qui Liberi filius fuisse dicitur teste Lactantio grammatice. In hanc Iuno Vulcanum suum ac Iouis filium e caelo praecipite dedit ubi a Simois exceptus ac nutritus dicitur. Fingitur autem praecipitatus in hanc insulam quia uulcanus ignis est & constat fulmina ex aere cadentia crebro in ea deiici. SPARTE pelopeadesque mycenae Sparta est urbs Laconiae quam & Lacedaemonem dicimus. Sed & sparta & sparte recte dicitur. Hae & mycenae agamemnonis patriam Plynus dat. Achaiae. Virumque oppidum iunonem coluit: & Mycenarum incolae cum argiuis conuenerunt. Pinigerum faunum. Bene addidit ora Menalis cum dixisset Pinigerum. Legimus. n. in Buc. Moenalus argutumque nemus pro nosque loquentes semper habet & pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem moenalus. Sane faunus Pici filius de quo multa diximus primus in latio. Saturno eius auo sacra instituisse dicitur: ut C. Bassus memoriae prodidit: & faunam sororem eandemque uxorem ac picum consecrauit: ab eo qui noctu in pellibus oracula patebant in latio furere consueverunt.

EST tamen: & si a romulo principium anni a Marte sumptum est. Martem tamen longe ante romulum italos coluisse constat quia ipsa natura bellica gens & tamen priores: latini. I. Coluere Martem ante omnes deos. I. BELlica turba qualis est latina. Dederat hoc suis studiis suae militari disciplinae suae armorum peritiae: sed posset per hypalagem resoluere quasi sua studia debere hoc: ut Martem. I. colerent. BELlicae turbae: latinae multitudini bellis assuetae. Pallada. quaeque externa regio suum habet numen: Latini tamen Martem praeter ceteros colunt. Colunt pallada athenae Creta dianam. Lemnos Vulcanum. qui deus est ignis. Cecropidae. athenienses a Cecrope rege. qui in Attica regnauit ante proditum Ilium. ut est testis Eusebius. annis trecentis. lxxiii. Colunt pallada. Mineruam. de qua paulo superius diximus. erat enim Athenis in saxo. ut Strabo refert. Vestium mineruae poliadis templum in quo lucis inextinctae lychin erat: & uirginum domus: quam Iustinus condidit. Urbs sacra palladi: cum rebus bellicis praesit: & studiorum disciplinis: quibus athenae aliquando principatum obtinuerunt. VEL quod certans de imponendo urbis nomine cum Neptuno astantibus duodecim diis uictrix fuit: ut in odyssea diximus. CREta minoia: a minoe primo Iouis & Europe filio. COLit dianam: colitur in creta dianam: cuius templum est in dycteo monte cretae. Vnde dyctinna appellata est: licet a Callimacho referatur: quod Strabo non asserere uideat. Brithomartem uirginem: Minois uolentiam euasuram edyctae fugientem in dyctiam: id est retia piscatorum desiliisse: unde locum dyctinam appellauerunt. Quapropter & alii tradunt secutam pestem in creta: & ex oraculo habitum: ut aedem dianae cederent. & inde dyctinam appellatam. CREtam autem insula a septentrione: ut Strabo inquit aegaeo abluatur. Pelago simul & cretico ab austro abluatur aphro. Ad occidentem. ut Eustachius ait Egillam & Cytheram insulas spectat. Ad orientem carpaton. Dictaque referentem eodem Eustachio. ut antiqui dicunt ab habitantibus in eo. Curetibus in creta: & per syncopam retia. Alii a crete quodam Iouis filio nominatam dicunt. Arrianus autem inquit: non creta cognominata est: sed Cres ab eo qui Iouem abscondit in monte dycteo: quando Saturnus inquirebat eum prodere uolens. Archias autem Cretem illam nominauit adiectione litterae. e. TELlus hipsipylea: hoc Lemnos insula ab Hipsipyle Toantis filia: quae in ea regnauit. Est enim in aegaeo mari ab oriente Troiam: ab occasu aton spectans: a borea thraciam. ab austro: sed longo tractu cretae est opposita in hac aliquando fuere nostrae delitiae. COLit uulcanum idem asserit Eustachius: colitur in ea uulcanus tertius Ioue & iunone natus. Quattuor enim

PAV.
MAR.

fuere vulcani: primus Coelo natus: alter Nilo: qui dictus est Opas quem regno ægyptii præfecerunt: cui etiam inuentio ignis ascribitur. Tertius de quo hic agimus iouis & iunonis filius: qui lemni fabricæ præfuisse dicitur. Quartus qui tenuit insulas propter Aeoliâ: de hiis etiâ in odissea diximus. SPAR tã: & micenei ante alios deos iunonẽ colebant & arcadia faunũ. SPARte colit. s. IV nonẽ. sparta uel sparte dicimus: eadẽ quæ & lacedæmon in laconia. Taigeto monti subiicitur: ut Strabo inquit: sed cur spartani dicti Trogus libro tertio docet. quod fuere nati ex eo promisquo cõcubitu: ob notam materni pudoris ita uocati sunt. Et micenæ pelopeiades: a Pelope: tum quod fuit in pelopõneso: tum quod ea regia pelopidas: micenas enim ut Strabo refert: Perseus cõdidit cui Sthenelus successit in regno. Hæ post argos ampliora suscepere incrementa ppter cõmigrantes i eas pelopidas: nam cum omnes ad Atrei filios confisterent. Agamẽnon grandior natu regnũ adeptus: uirtute duce comite fortuna regiõis possessionẽ ampliavit. ob hoc igit. PELopoiades: micenæ: quas inter & argos: nam solũ inter se distant. l. stadi. erat tẽplum iunonis ambabus urbibus cõe: in quo Policleti simulachra artis laude omnium præstantissima. ORA menalis: Archadia a menalo mõte: ut superius dictũ est. COLit caput pinigerum fauni. Faunũ ipsum pinu coronatũ: de quo in primo & secũdo libro diximus: sicut cætera loca habent sua peculiaria numina: ita numen Martis peculiare erat romanis. propter præstantiam rei militaris. MARS erat uenerandus: summa cum ueneratione colendus. LATio: in latio a romanis. Q Via præsidet armis: nam in sua potestate sunt arma: & bellis præest. ARMA dabant feræ genti: populo ro. feroci in bello. ET rem. hoc est imperium. ET decus. ornamentũ & gloriam: & est entimema a cõsequenti. Mars præest armis. & illi armiscæteris præstant. ergo colere debent. Martem. qui illis fauet. Non modo romani. sed alij quoq; latini nominis populi etiâ aliqui ex etrucis mensẽ martiũ hebebant: ut in eorum fastis uidere licet. Verum postea romano imperio succumbentes: ut leges a romanis. ita & anni quoq; ordinem acceperẽ.

ANTO.
FAN.
Hernici
Herne
Tusculum
Mamilia
Equiculi

¶ PER Egrinos inspicere fastos. quarũdã urbium fastos quæ in italia sunt. Has peregrinas uocat uel eas fastos peregrinos quod aliquando nõ fuerit iidẽ qui & romanus. TERTIUS albanis. apud albanos martius aliquis tertium in año locũ tenuit: apud Phaliscos quintus: apud Hernicos sextus apud arcinos & Tusculanos tertius quæ admodũ & apud albãos. HERNICA terra. Strabo auctor est Hernicos quorum nobilissima olim ciuitas fuit anagnia lauiniõ & albæ ac ipsi rome esse uicinos. qui (ut placet Seruio) sic dicti sunt quia saxofos montes habitant. Sabinos enim lingua saxa herne uocantur. Sed (ut Iginus scripsit in libro secundo urbium teste Macrobio) Hernicus quidã pelagus dux hernicis fuit a quo ita appellati sunt. Fuerunt enim uetus colonia pelagorum. INTER aricinos albanaq; tempora constat. Sic dictum ut sæpius iter se conuenit uis. i. cõuenientia est. Albana autẽ tẽpora uocat fastos albanorũ tempora cõtinẽtes. Factaq; telegoni moenia cæssa manu. Tusculũ dicit a Telegono circes & Vixsis filio conditum. Vnde ait Horatius. Nõ ut superna uilla candens thusculi circæa tangat moenia. Et Silius moenia laerte quondam regnata nepoti. Hoc oppidum. ut scribit Strabo. egregijs ornamentis insigne & uineta olim & tecta magnifica coronarunt ubi Telegonus mamiliam filiam procreauit. a qua teste Festo Marsiliorum familia est appellata. Sane tanta fuisse ordinis mensium incõstantiã uerũ existimari potest cũ regnante Romulo ut inquit Plutar. pter & rõnẽ & ordinẽ mensibus uteretur. Quintũ laurentes bis quintũ equiculus acer martius apud lauretes quintũ locũ apud Aegculos decimũ tenuit. Sũt autẽ æquiculi populi Sabinis finitimi. Vnde Ancus martius ius feciale trãstulit quoad res repetendas legati uterentur. Hos Naso hic acres Vergilius horridos uocat: ut Horrida p̄cipue cui gens assuetaque multo uenatu nemorum duris æquicula glebis armati terram exercet sempq; recetes. Cõuectate iuuat p̄das & uere rpto. A TRIBUS hunc primum turba forensis habet sensus est: apud æquiculos qui in foro iudiciali uersabantur quarto loco martium habuerunt. Sunt qui romæ seruatum aliquando in rebus iudicialibus eum ordinem uelint quod non placet. Alii per forensẽ turbam accipiunt quattuor tribus urbanas i quas Fabius Censor omnem Forensẽ turbam excretam coniecit auctore Livio.

PAV.
MARS

¶ QVOD si forte uacat si forte uacuum est tibi tempus ab aliis curis inspicere. FASTOS. fastorũ libros. PEGRINOS. nõ intelligas græcos aut barbaros. sed aliã urbium i italia quã italarũ locorũ subiicit exempla. ERIT intus: fastorũ libris peregrinis. ERIT mensis noie martis. erit inscriptus martius mensis. Albani cum annum decem mensium haberent: haberent & ipsi mensẽ patri dicatũ: eũq; tertio loco numerabant: phalisci autem quinto heracici sexto: aricini uero & thusculani eodem loco habebant: quo albani. TERTIUS albanis: mensis martius erat tertius in ordine anni ab Ascanio instituti in alba: quæ ab eo condita est: ita enim in fastorum libris & annalibus eorum cõstare dicebat ille: martius. FVIT. quintus: quinto loco. PHALISCIS: año phaliscorum de quibus in primo diximus. qui sunt in eturia. non tamen ab urbe multum distantes: habuereq; originem ab Haleso: quem alij filium. alij aurigam Agamemnonis dixerunt. O hernica terra fuit sextus apud: populos tuos hernici populi sexto loco martium numerabant. Via latina sunt hernici: in quibus est agnania urbs olim insignis. ut Strabo ait: & Virg. Hernica saxa colunt: quos diues anagni pascit. hi autem oriundi sunt a pelagis: & appellari ita a pelago quodam duce suo. qui hernicus nominabatur. cuius rei meminit Theodosius Idem etiã Iulius Iginus non paucis uerbis probat. ET constat inter arcinos: & albana tempora: & moenia

Quod si forte uacat peregrinos inspicere fastos
Mensis in his etiam nomine Martis erit.
Tertius Albanis / quintus fuit ille Phaliscis
Sextus apud populos Hernica terra tuos:
Inter aricinos / Albanasq; tempora constat
Factaq; Telegoni moenia cæssa manu:
Quintum laurentes: bis quintũ equiculus acer.
Atribus hunc primum turba forensis habet;

causa facta manu Thelegoni: cōuenit idē ordo mēsis inter albanos: aricinos & tusculanos: eūdem enim ordinē
 suare: quoad stetit alba: iō dixit albana tpa: q̄a ab alcāio ad Tullū hostiliū: q̄ eā subegit: pugna trigenua uictor &
 diruit. Aricini autē ab aricia n̄ lōge ab alba: quā alii ab Hippolito ubi reuixit: alii ab orēste alii ab archilo siculo aedi
 ficatā uolūt. THElegoni: thelegon^o Vlixis ex Circe filius a quo tusculū cōditū aiūt. idē tusculani. Laurētes q̄n
 to loco & egculi decimo loco. MARTium numerabāt: forētes uero quarto. LAVrētes: a laurēto oppido: ubi
 regia latini fuit. HABent quintū: quito loco. Nā quintus eorū mēsis appellat. EQVICulus acer: fortis. HA
 bet bis quintū: hoc est decimū. Nam decimo loco martium mensem habebant. EQVI & equiculi sunt inter
 marfos: & sabinos utriq̄ finitimi: & alba erat equorū caput & i egculis primæ urbes sūt Clyternū & Casseoli.
 TVRba forēlis habet hūc: mēsem martiū. PRIMū a tribus: primo loco post tres mēses: & sic erat q̄rtus i or
 dine fori p̄pe reate in sabinis: idē forētes postea dicti fuere foruli: & eos quoq̄ Strabo Sabinorū eē ait. Verū cū
 subsequēte sabinorū meminerit. Putāt aliqui melius dicendum turba ferentis: hoc est ferentiniā ferentino op
 pido: quod Strabo uia latina ponit: & est in ipsīs hernicis. Sabini & peligni quarto loco martium habebat.

Et tibi cum proauis miles pelignæ sabinis
 Conuenit huic genti quartus utriq̄ deus
 Romulus hos oēs ut uinceret ordine saltē:
 Sanguinis auctori tempora prima dedit:
 Nectotidē ueteres quot nūc hūere calēdas
 Ille minor geminis mensibus annus erat:
 Nōdum tradiderat uictus uictoribus artes
 Græcia: facundum sed male forte genus:
 Qui bene pugnabat romanā nouerat artē:

his etiam noīe martis erit. Ergo si non mēsis denoīatione: ordine sine dubio reliqui a Romulo uicti sunt a quo
 martius primo loco cōstitut^o est. Calēdas: a parte totū acipimus hoc est mēses qui decē tm̄ ut diximus fuere sub
 romulo. Nōdum tradiderat uictas uictoribus artes græcia. Nō miḡ si romulus annum solū Solis cursui accō
 modare nesciuit: quia romani nōdum a græcis astrologiā acceperant quos postea domuerūt. FACundum sed
 male forte genus. Eusebius auctor est apud barbaras nationes quas fœcūditate agrorū excellere uidem^o raro na
 sci homines ingenio excellenti. Vnde ut alimentis quidam abundant ita & hominibus carere uidentur. Contra
 uero græcia quæ sine cultu nihil producit homines generat cœlestes atq̄ diuinos & ad omnem scientiam natos
 dedit: ut inq̄t Macrobius ocio sapientiæ itaq̄ inde omnis litterarū claritas effulsit teste Plinio quoniam ut
 scripsit Heraclitus ubi aer sicior est ibi anima prudētior. Eadem tamen gens auctore Liuiō lingua magis stre
 nuā est q̄ factis ferox. Cicero in secūdam Tusculanarū questionum: Græci autem homines nō satis animosi sed pru
 dentes ut est captus hominum satis hostē aspicerē non possunt. Illud nobis molestius est quod scribit Plinius: qui
 ubi ait græcos usum olei ad luxuriā uertere eos uocat uitiorum omnium genitores.

CO miles pelignæ cōuenit tibi: hic mēsis. f. CVM pauis sabinis: q̄a eodē loco numeras tu martiū quo sabinis.
 QVARTus fuit: martius quart^o anni mēsis. FVIT huic utriq̄ gēti sabinis & pelignis quos sabinorū p̄nepo
 tes ondīt poeta: uerū Pōpeius refert habuisse originē ab illirico ductū Volsurii regis: cui cognomē fuit Lucullo:
 cui nepotēs fuere Pacini^o a quo pacinates & pelicus: a quo peligni. Horū oli metropolis erat corphiniū nūc ē sul
 mosunt. n. peligni marfis finitimi. CVM aduerteret: romulus oib^o his populis: quos rettulimus eē martiū mē
 sem a marte denoīatū: eūdem accepit & ipse: deditq̄ marti in anno a se cōstituto primū locū. ROMulus: dedit:
 PRIMa rpa: primū mēsem. AVTori sanguinis: marti. parti: ut diximus in principio operis. VT uiceret hos
 oēs populos. SALtem ordine: quia cū alii alio loco haberēt martium romulus primo cōstituit. Quod a princī
 pio diximus: cū annū alii aliter obseruarent: Romulus suū decē mensium constituit. SIC erat minor duob^o
 mensib^o: qui fuerit ānus ad solis cursum redactus. NEC ueteres habuere totidem calēdas: tot menses: principia
 mensium: pro ipsīs mensibus posuit. Quot nunc: quot calendæ: aut quot menses nunc habentur. ILLE annus
 ueterum. f. ERAT minor mensib^o geminis duob^o: nā ille. x. & hic. xii. est. Nōdum: ideo ueteres romani ha
 buerāt ānum decem mensium quia nondum in græciā traiecerāt: Vnde scientias reportassent: præsertim astro
 logiā: ut ad siderum obseruationem ciuili ann^o redigeretur. SED erāt aliæ artes romanis: Nā præstātia rei mi
 litaris: qua cæceros superabāt. Nōdum græcia quæ fuit doctrinarum parens: unde dictum est disciplinarū
 genitrix uenerāda bonarum. TRAdiderat artes uictas uictorib^o: quia nondum uicta fuerat a romanis qui eaz
 postea & totum orbem uicere. Verum arx græciæ erat pelopōnesus: & pelopōnesi caput erat Corinthus: ideo
 eam urbem toti^o græciæ lumen uocat Cicero: ubi cum iniuriosius legati tractati essent. Romani duce. L. Mum
 mio eā urbem funditus euerterunt. aliqui legunt. VICtas artes: artes uictorum: quia eas a græcis uictis nondū
 acceperāt. FACundum gen^o: sed male forte: quasi græcia quæ eloquentiæ & aliarum artium laudē præstaret
 non at animi fortitudine: qua in milita excelleret. MALE: in compositione significat negationem ut male sa
 nus pro insanus: male fortis: non fortis. QVI bene pugnabat: qui strenuus erat in bello. NOVerat artem ro
 manā: cum romanis essent uires & animi robur: & scientia rei militaris.

ANT.
 FAN.
 Sabini
 pauis peli
 gnorum
 Sānites a
 sabinis
 Sabinorū
 religio pe
 lignorum
 origō
 Fertills
 barbarorū
 religiones
 raro gi
 gnunt ho
 mines ige
 nio p̄stan
 tes Vbi
 aer sicior
 ibi est aia
 prudētior
 græci nō
 satis aīo
 si sed pru
 dentes
 PAV.
 MAR.

ANT. **DISERTUS** erat. tãti habebatur quãti habetur hodie qui disertus est. Sed reuera disertus est minus q̄ eloquẽs
FAN. ut Fæcundi calices quem non fecere disertom. **ATL** Antes: Pleiones & atlantis filias de quibus alibi. **GEMI**
Axis nos &c. Axis interdum est linea quæ ab altero mudi polo in alterum tendit: sed habet & alias significationes. lege
Vrsæ Festum. **CYNOSURA:** Denius Vulcani filius Gynosuram & helicen genuit ut quidam uolunt quæ cum iouem
 due nau in idam nutrisset eo merito in cœlum relata sunt. illa ursæ minor hæc maior dicitur: quarum prior in naviga
 tis obser tione obseruatur a phæn. cibis: posterior græcis inseruit: ut Sidoniis cynosura regit fridissima nauis: & graiis he
 uantur lice seruanda magistris. Nasa in. iiii. tristiũ: Magna minor
Cinosura q̄ feræ quarum regis altera graias altera sidonias utraq̄
Helice q̄ sicca rates De his lege Germanicum in carmine ara
 teo lege de Iginum: Nobis ubi opus nõ est omnes fabu
 las referre non placet. Significat aut cynosura canis cau
 dam. **SORORIS** equos. Luna: quæ uocatur a Plinio si
 dus nouissimum terrisq̄ familiarissimum & cum sit p
 xima cardini minimo ambitu. xii. signa zodiaci quæ sol
 anno uicenis diebus septenisq̄ & tertia dici parte per
 currit ac deinde remorata in coitu sol biduo cum tardif
 sime a tricesima luce rursus ad eandem uices exit. **LIBE**
 ra currebant: Nõdũ a nobis ita obseruata ut ferrẽt quã
 dam speciem seruitutis uti nũc ferre uidentur. Legim⁹
 enim supra æthereq̄ ingenio supposuere suo.

PAV.
MAR.

QVI poterat mittere pila: qui erat excellẽs pili. hoc
 est teli romani iaculator. **ERAT** disertus: erat facidus
 siue eloquẽs. Verum plus è eloquens q̄ disertus. nam &
 M. Anto. apud Cice ait a se disertos uios eẽ multos: eloquentem aut neminẽ. **QVGD** fabius ita exponit. Di
 sertos putat dicere quæ oportet. Ornate autem dicere proprium esse eloquentissimi & reliqua. **QVIS** tũc: Nõ
 dum romæ habebatur ulla astrologica disciplinæ ratio. Sic nec astorum cursus obseruatus quia nõdũ penetraue
 rant in græciam latini. nec in phœniciam. aut in ægyptũ: cum ægyptii seu assirii primi cœlum obseruauerint: a q̄
 bus mercatorum & nauatarum commertio acceperunt phœnices & ab his græci. Cũq̄ ad hos populos nõdũ accessis
 sent percipere cœli rationem minime potuerunt. Sola ea erat romanorum cura ut tenerent sua signa: & illa tuerẽ
 Signa autem cœlestia nõ intelligebat. **QVIS** tunc: eo tempore quo condita est urbs. Senferat hyadas: cogno
 uerat succulas: aut pleiades atlãteas: atlãtis ex pleiõe filias: Vir. hoc. d. quis obseruauerat sydera aut uerna aut hye
 malia hyades enim ortu hyemen referunt pleiades uero oriuntur in uere: inde uergiliæ dictæ. Hyades. v. stelle
 sunt in fronte tauri: quæ fuere atlãtis ex ætra filia: anteq̄ ex isdẽ parentibus nasceretur hyas: a quo museus hya
 des uocari dicit. Cicero uero ab œiiv quod est plueri: quia pluuia sunt dici uoluit. Pleiades septẽ fuere: De his di
 remus in principio sequentis libri. **AVT** quis senferat eẽ duos polos sub axe: polum arcticum & antarcticũ axẽ
 sustinentes: & axi pro ipso polo ponitur interdum. DE quo Pompeus. **AXIS** inquit quem græci ἀξων uocat
 plures habet significationes: nam pars cœli septentrionalis: & stipes teres circa quem rota uertitur: & tabula se
 ctilis axis appellatur: Poli duo sunt borealis & australis. Borealis altissimus est his: qui sunt in nostro hemispherio
 Australis imus & depressus: & qui a nobis uideri non possit. Vnde & Virgi. Primum de boreali hoc est de arcti
 co polo: Deinde de australi hoc est antarctico loquens ait: Hic uertex nobis semper sublimis: at illum sub pedib⁹
 styx atra uidet manesq̄ profundi. **QVIS** senferat esse duas arctos. ursam maiorem & minorem: de quibus su
 periore libro diximus. **QVARũ** arctorum seu ursarũ. **SYDONIIS:** hoc est a phœnicibus a Sydone urbe. **PE**
TATUR cynosurã: hoc est minor ursã ad cuius obseruationem phœnices nauigant. **GRAIA** carina: per metony
 miã hoc est græcus nauta. **NOTAT** helicem: hoc est maiorem ursam: ad cuius obseruationem græci nauigant
 hæc enim sydera a nauis obseruabantur. De quo in. xiii. pharsaliæ: signifero quæcũq̄ fluunt labentia cœlo. Nũq̄
 stante polo miseris fallentia nauas: Sydera non sequimur. sed qui non mergit undis Axis in occiduis gemina
 clarissimus arcto: ille regit puppes: hic cum mihi semper in altum. Surget & instabit summis minor ursã cheru
 clis: Bosphoron & scytia curuantem littora pontum Spectamus: quicquid descendit ab arbore summa. Arcto
 philax propiorq̄ mari cynosura feretur. In syria portus tendat ratis inde Canopus excipit australi cœlo contẽ
 ta uagari. Stella timens borean: illa quoq̄ pge sinistra: Trans pharon: in medio tangit ratis equore syrtim. Ex his
 constat phœnices obseruare minorem ursam quam primus omnium obseruasse Licurgus phœnix traditur. græ
 ci helicem sequuntur: Vnde & Flaccus graiis helice seruanda magistris. poniturq̄ helice pro maiore ursã: ab hi
 lice oppido: in quo nata calisto ab Higinio fertur: quæ in ipsam maiorem ursam uersa est. Cynosuram autem uo
 lunt aliqui ut Higinus meminit fuisse unam e nutricibus iouis: appositamq̄ plaustro. & pro minore ursã accipi
 tur. **ET** quis senferat. **SIGNA.** xii. illa signa quæ sunt in zodiaco. **QVE** p̄censeat enumeret. **FRA** ter solipẽ.
LONgo anno: anno solari qui constat ex. xii. mensibus: quibus. xii. illa signa sol p̄meat. nam in uno quoq̄ signo
 mensẽ unum absumit. **QVIS** senferat equos sororis: luna. **IRE** per hæc omnia duodecim signa. **VNO**
 mense: nam spacium signorum per zodiacum. quod sol duodecim mensibus decurrit. Luna singulis mensib⁹ cõ
 ficit. **SYDERA** currebant libera: quasi nondum latinorum obseruatione percepta. **NON** obseruata per annum
 & ob id libera quia non obseruata pro anni ratione. Sed tamen constabat esse deos: qui syderibus nomina de
 derant non tamen intelligebant siderum rationem. Illis conditores urbis aut ipsi ueteres. **NON** tenebant nõ in
 telligebant. **SIGNA** labentia cœlo: rationem occasus siderum. sic nec ortus.

Mittere qui poterat pila / disertus erat:
 Quis tunc aut hiades / aut pleyades atlãteas
 Senferat / aut geminos esse sub axe polos:
 Esse duas arctos / quarũ cynosura uocatur
 Sidoniis helicen / graia carina notat:
 Signa quæ longo frater percenseat anno.
 Ire per hæc uno mense sororis equos
 Libera currebant / non obseruata per annũ
 Sidera: constabat / sed tamen esse deos:
 Non illi cœlo labentia signa tenebant:

¶ Sed sua: Nō cœlestia signa sed sua. i. signa militia siue uexilla. **ILLA** quidē scēno: Papp sub Romulo Romanus exercitus hastis manipulos alligabat quibus pro signis utebatur. Vñ signiferi manipuli dicti sunt auctore Seruio. Hinc Donatus Romani inquit & Latini cū sub nouo cœtutione bellum aggressuri deputabant fertū sibi uel coronā ex manipulo herbæ cōficiēbant quæ p signo sequebātur. unde manipulus militū nomen accepit: Hunc Varro eē inqt exercitus minimā manū q unum sequitur signū. Eā Flau⁹ Vegetius cōtuberniū uocat docēs manipulū decē aliqñ militib⁹ cōstituisse & sic dictum q cōiunctis manib⁹ pariter dimicabāt. Hælianus autē in libro

ANT.
FAN.
Manipuli
Manipul⁹
militum
Cōtubernium.
Legio.

Sed sua quæ magnū perdere crimen erat:
Illa quidē scēno sed erat reuerentia scēno
Quantam non aquilas cernis habere tuas:
Pertica suspētos portabat longa manipulos
Vnde manipularis nomina miles habet:
Ergo animi indociles & adhuc rōne carentes
Mensibus egerunt lustra minora decem:
Annus erat decimū cū luna recaperat orbē:
Hic numerus magno tunc in honore fuit:
Seu quia tot digiti p quos numerare solem⁹?
Seu quia bisquino scēmina mense parit

tes inter se modicū spaciū. Manipulus leuis uicenos milites aliā turbā scutatōz hēbat leues autē qui hastā tantum gessaq̄ gererent uocabant. Hæc prima fons in acie florē iuuenum pubescētū ad militiā habebat Robustior de inde ætas totidē manipuloz quibus principibus ē nomē. Hos sequebant scutati oēs insignibus maxime armis. hoc xxx. manipuloz agmen Antepilanos appellabant q̄ sub signis iā alii. xv. ordines locabātur: ex quibus ordo unusquisq̄ tres ptes hēbat eaz̄ unāquāq̄ primum pilū uocabant. Tribus ex uexillis constabat uexillū. clxxxiii. hoies erāt Primum uexillum triarios ducebat ueteranū mil tē spectata uirtutis. Secundū Rorarios minus roboris ætate factiq̄. Tertium accēs minimæ fiducia manū eo & in postremā acie reiciebātur: Vbi his ordinibus exercitus structus esset hastati oīum primū pugnā inibant. **QVANTA** non & c. Marius has aues Romanis legionibus in secundo cōsulatu suo proprie dicauit teste Plinio q̄ etiā scribit penetrasse aliqñ in castra gratiā unguentoz ita ut aquilæ ac signa puluerulenta festis diebus iniungerēt: Vt aut aquilæ signa militum comitentur a fœlici augurio natum est (auctore Seruio) q̄ Iuppiter ad bellum egrediens aduersus Saturnū uiso aquilæ augurio sit uictoriam cōsecutus. Fuit & inter signa militaria porci effigies quintum locū obtinēs: q̄ cōfecto bello inter quos pax fieret cæsa porca fœdus firmare solebant. Item effigies Minotauri (ut alia p̄tream) quoniā non minus occulta esse debent ducum consilia: q̄ fuit eius domicilium labyrinthus. **MANIPULARIS**: Manipularis a fœni manipulis figurate dictum uersus gratiā. **MENSIBUS** egerunt & c. Constituerunt annum decem mēsiū. Vnde consequens est ut lustrum: id est quinquennium eius temporis minus sit nostro mensibus. x. cum hoc constet mensibus. xl. illud. l.

Quadrata legio.
Hastati
Principes
Antepilani.
Primus pilus.
Triarii.
Rorarii.
Accensi
Cura aquilæ signa militū cōmitabant
Porci effigies inter signa militaria.
Minotauri effigies.

¶ Sed sua: tenebant quæ tū sui iuris erāt: tenebant sua signa: quibus in bellū pdibāt. **QVÆ** signa pdere erat magnū crimen: nam pro magno scelere hēbatur deserere signa romana aut hosti cōcedere. Sed que signa erāt mox dicemus. **ILLA** quidē scēno: priā romanoz signa fuere fœni manipuli: Vnde manipulares milites dicti: quod ab occupatione albæ sumpsit initiū De quo Plu cū scribit Romulū cum pastoribus in Amuliū irruentē & albā ingressum: Cōsedere inquit in inferiore ciuitatis loco: cū iam intromissæ eēt. & partē ipsius plurimā occupassēt Verutis longis armati. fasciculo stipulaz adiuncto: quos latini manipulos uocat: Vnde & nunc in exercitu pedites ab his manipularii appellant: hæc ille: uez̄ postea signa romanoz fuere: aquilæ: lupi: leones: apri: minotauri: boues. **ILLA** quidē: signa. i. **FOENO**: ex scēno erant. **SED** erat reuerentia fœni: nam oēs scēnum quod p uexillo ferebant: reuerēbant non secus ac posterī aquilas. **QVANTUM**: tāta erat scēno reuerentia. **QVANTAM** cernis: uides o germanice. **HABERE** nunc aquilas tuas: quas tu fers in exercitu. Aquilā. n. erat quæ legionē p̄cedebat: & unaquāq̄ legio ferebat aqlā. Pertica lōga nō. n. erat hasta ex polita: sed rudis ptica uelut ex nemore erat auulsa: portabat. **MANIPULOS**: suspētos: manipulū fœni. **INDE**: ab his fœni manipulis. **MILES**: manipularis: p manipularis. **HABET** noīa: q̄ idē manipularii dicti sūt. Et Varro inqt Manipulos exercit⁹ minimas manus: q̄ unū sequunt signū. **ERGO**: ut cōcludat simplicitate q̄dā: & sydez imperitia: Annus tantūmodo. x. mensiū cōstitutus est. **ERGO** ai indociles: q̄ nihil discere poterāt. Et adhuc carētes rōne. p rōnibus. i. rez̄ causis q̄s ignoiebāt. **BGERIT**: cōstituerunt. **LUSTRA** minora. x. mēsiū: nā ut minores anni: ita minora lustra. **Lustrū** n. cum sit spaciū q̄nq̄ annoz: ut supius ostēdimus: & annus cōstaret ex. x. mēsiū. Cōtinebat tantūmodo illud. l. mēses: & cum cōputat annus ex. xii. mensib⁹ lustrū cōstabit ex. lx. sic eo tpe. x. mēsiū erat minus. Licet post Romulum a Tullio hostilio lustrū fuerit institutum. sed p hæc uerba poeta uoluit ostēdere anno naturali: duos menses a principio defuisse. **ANNUS** erat: Decimo quoq̄ lunæ peracto cursu ciuilem tunc annum computabant: ex eo quod denarius numerus perfectior sit: & in honore erat: uel quia. x. digitos continent hominum manus: uel quod decimo mense parit fœmina: uel quia cum numeramus ad decimū usq̄ ascendimus. Erat annus cum lu

PAV.
MAR.

na receperat orbem decimum cum decies in rotunditatem se repleset. Hic numerus denarius. Erat tunc romano multo. IN MAGno honore: ex qua perfectior numerus. SEV quia tot digiti sunt. s. in hominum manibus. PER quos solemus numerare. plerumque enim digitis numeros computamus. SEV quia foemina parit bis quibus: hoc est decimo mense de quo plura circa principium primi libri diximus.

SEV quod ad usque decem numero crescete uenitur: Denarius numerus in honore fuit non solum quia decem digiti sunt in hominum manibus & foeminae decimo mense parit: sed quia is primus limes est numerorum. INDE pares centum denos secreuit in orbem Romulus: Ex obseruatione denarii numeri factum est: ut non modo annus a Romulo in decem menses fuerit distributus: sed et centuriae militum in decurias. Sane Curiae quae sub Romulo triginta fuerunt singulae decem equites dederunt. Vnde Romulus tres equum centurias habuit. & quod denos equibus perat Decuriones dicebantur.

Seu quod ad usque decem numero crescete uenitur Principium spaciis sumitur inde nouis: Inde pares centum denos secreuit in orbem Romulus, hastatos instituitque decem: auctore Festo quod & Varro confirmat his uerbis: Primi singulae decuriae Decuriones dicti quo nomine et aliquando uocabatur quod turmae duodecim & xxx. equum perat: Significat tamen & aliud decurionis nomen quod intactum relinquitur cum Laurentius Valla tribus nominibus ea de re non pauca tradiderit in elegantibus suis. Ceterum non bellum solum sed domi Centuriae aliquando in decurias distributae sunt. Linius rem iter se centum patres decem decurias factis singulisque in singulas decurias creatis quod summae regis praesentem consociant. De decuriis Columella mediae stiracis inquit classes non maiores quam denum hominum faciundae: quas decurias appellauerunt antiqui. Est autem ordo Romulus secreuit centum in denos orbem pares. Quod si trium Centuriarum equum diuisione acciperis ordo erit: Secreuit centum pares in denos orbem. Sed placet superior expositio. Hastatos instituitque decem: Non est existimandum decem tamen hastatos fuisse sub Romulo. quo regnante: antequam Tatius humanis rebus excederet. Plutarchus auctor est legione ad sex milia peditum & sexcentos equites excreuisse. Romulus ergo dicit hastatos: centurias in decurias discreuisse: quemadmodum & principum pilanorumque. Est igitur asseueratio eius summa: pares centum denos secreuit in orbem. Legimus maiores nostros cohortes in centurias & centurias in contubernia diuisisse: ut decem militibus sub uno papillone degentibus unum praesens Decanus qui caput contubernii dicebatur: ut Vegetio placet: qui et inquit hastatos olim in acie secunda pugnasse: ut in prima principes: in tertia qui & Triarii uocabantur. Alii aliter scribunt: uerum enim est quod diximus mutari militum disciplinam. Hastati uero dicti sunt: ut Varro scribit: quod hastis pugnarent: ut Pilani quod pilis quod tela erat ferro subili trigono praefixa pedali: siue untiarum nouem. Principes uero (ut idem inquit) in principio gladiis pugnauerunt: qui postea commutata re militari minus illustres fuere. Ab his & principia in castris & principalem porram dictam existimant cuius meminit Festus. Sane Haelianus bellatores qui pedibus suis in terra nituntur in tres partes diuidit Armatos. Peltatos. Velites: quorum armatos graues: Peltatos ac Velites leuem armaturam inquit appellari. Ex equibus autem qui in Turmas diuidi consueuerunt. Alios esse docet Cataphractos qui toti armis teguntur. Alios Ferentarios qui arcu uel iaculis solent eminus dimicare. Alios Hastatos qui manus conserunt & hasta cominus decertant: quorum alios scutum gerere & scutati dici. Alios tradit sine scuto hasta pugnare quos inquit & Hastatos & Contatos uocari. Idem etiam docet nullam hastam sumi oportere decem cubitis breuiorem.

SEV quod uenimus usque ad decimum numero crescete cum numerum ascendimus usque ad x. postea resumit primum numerum decimo addit: ut x. postea. xi. xx. postea. xxi. sic de reliquis. INDE a decem: SVM illud principium numeri. s. quod est illud unum. NOUIS spaciis: per quae numerum. INDE pares: non modo in antiqua computatione seruatus est denarius numerus: sed etiam in militia cum centurias hastatos principes pilanos equites & omnes ordines denario numero diuisit. Quod ut facilius intelligatur ordinem acie referemus: qui postea seruatus est. in plures ordines instruebantur. Ordo enim sexagenos milites duos centuriones. Vexillarium unum habebat. Leues autem qui hastam tantum: gestisque gereret uocabatur. Haec prima frons in acie flore iuuenum pubescitium ad militiam habebat. Robustior inde aetas: totidem manipulorum: quibus principibus est nomen. Hos sequebantur scutati omnes: insignibus maxime armis. Hoc xxx. manipulorum agmen. ANTE pilanos appellabatur: quia sub signis iam alii xv. ordines locabatur. Ex quibus ordo unusquisque tres partes habebat: eaque unamquamque primum pilum uocabant. Tribus ex uexillis constabat. Vexillum. clxxxiii. hoies erant. Primum uexillum: Triarios ducebat ueteranum militum spectatae uirtutis. Secundum Romanos minus roboris aetate: factisque: Tertium accesos: minime fiduciae manu: eo quod in postrema aciem reiciebatur. Vbi his ordinibus exercitus instructus est. Hastati omnium primum pugnam inibant. SI Hastati pugnare hostem non possent: pede presso: eos retrocedentes in interualla ordinum principes recipiebant. Tum principum pugna erat: hastati sequebantur. Triarii sub uexillis considerant: sinistro crure porrecto: scuta innixa humeris: Hastas sub erecta cuspide in terra fixas: Haud secus: quam uallo septa in horreret acies tenentes: Si apud principes quoque haud satis prospere esset pugnatum a prima acie: ad Triarios sensim referebantur. Inde rem ad Triarios redisse cum laboratur: Prouerbio increbuit. TRIarii confurgentes ubi in interualla ordinum suorum principes & hastatos receperunt: Exemplo comperis ordinibus uelut clauderent uias unumque continente agmine. Iam nulla spe post relicta in hostes incidebant: id erat formidolosissimum hostium: cum uelut uictos insequentem nouam repente aciem exurgentem: auctam numero cernebant. Haec ex Lii. viii. primae decalibro. INDE ex ea ratione denarii numeri. ROMULUS secreuit: diuisit. CENTVM: centurias ipsas: quae ut Varro inquit sub uno centurione sunt: quarum centenarius iustus numerus. INDE nos orbem pares: in decem equas circunumerationes. nam denario numero diuisit. ET INSTITUIT. x. hastatos: quo denario quoque numero diuisit: nam in singulis ordinibus. x. erat: & postea ad sexagenos auctus est numerus. Hastati: ut Varro inquit: dicti qui primi hastis pugnabant.

ANT.
FAN
Denarius numerus in honore.
Tres equum centuriae.
decuriones.
Cohors
Centuria
Cotubernia.
Principes
Hastati
Triarii.
Hastati.
Pilani.
Principes
Principis
lis porta.
Armati
Peltati.
Velites.
Cataphracti eques.
ferentarii
Hastati.
Scutati.
Contati.

PAV.
MAR.

CET Totidem princeps totidem pilanus habebat corpora: Principum ac pilanorum decani perfecti cōubernis siue manipulis totidem hoc est decem militibus perant: & decuriones. decani. duces. primi ac p̄stitos dicebatur ut autor est Hælianus: qui tradit ultimū in decuria tergi ductorē appellari. Neq; enim placet hoc loco ut p̄ principē accipias primæ cohortis cēturionē. Lege uegetium ne tibi oīa recitē. Laurētius Valla docet primi pilū qui primipilatū gerit primipilarē uero qui gessit nuncupari. Liuius de primipilo: Cēturio erat quē nunc primipilū appellat. **LEG**itimo: Non strigoso sed quali legitimū equitē uehi oportebat ne a cēforibus notaretur. Dixim⁹

Et totidem princeps: totidem pilanus hēbat
Corpa legitimo quiq; merebat equo:
Quinetiam partes totidem titiensibus ille
Quosq; uocāt ramnes luceribusq; dedit:
Assuetus igitur numeros seruauit in anno
Hoc luger spatio fœmina mœsta uirum:
Neu dubites primæ fuerit quin ante calēdæ
Martis ad hęc animū signa referre potes
Laurea flaminibus quæ toto perstitit anno

ges. ut Gens illi triplex populi sub gente quaterni: Plutarchus uero a luco asyli luceres dictos putat in quem multa fuga delati ciuitate donati sunt. Has tribus tres fuisse nomē ipsum declarat a quibus tribuni dicti. Vnaqueq; aut tribus decē cōtinuit Curias autore Plutarcho. Vnde origo fuit turmæ dictæ q̄ ter deni equites e tribus tribubus darētur auctoribus Festo & Varrone. Sciendum Titiensem tribum quā pleriq; nō recte Tatiensem dicūt a. T. Tatii prænominē appellatū est autore Festo: cuius locū deprauatū inueni secūdū quē ea tribus Titienfis dicta est nō tatiensis. Illud quoq; non ignorandum quod admonet columella multiplicatas tribus nomē pristinum retinere sicut Centuria a centum iugeribus uocata ut idem inquit mox duplicata idē nomen retinuit. Vnde ait Festus Centuriam in agris significare ducenta iugera: in re militari centum homines. Idem Roma inquit. xxxv. tribus curias appellari. **HOC** luger spatio. &c. Numa pompilius lugendi modū statuit autore Plutarcho: uoluitq; puerum non lugeri citra trimatum: licere aut natu grandiores lugere tot mēsis quod annos uixissent ad decem usq; prolixiore uero fletu ætatem lugere nullam sed longissimum tempus esse mensum decem.

CET Totidem corpora habebat princeps hoc principum numerus continebat. x. milites. nam & denario numero diuisi princeps: qui ut ostendit Varro a principio gladii pugnabant: & post cōmutata re militari minis illustria sunt. Totidem corpora habebat pilanus. nam & pilanorum numerus in denos quoq; diuidebatur. **PL**ani qui pilis pugnabāt. Verum ut Var. inquit Pilani Triarii quoq; dicti q̄ in acie triario ordine: extremis subsidio deponebantur: quod hi subsidebant ab eo subsidium dictū: a quo Plau. Agite nunc subsidite omnes: quasi solent triarii. **ET** Qui: & ille. **MÆRE**bat: militabat. Sed merere sine diptongo scribere: stipendium militare est. nam poeta in amoribus ait. Iussit & in castris æra merere suis. **EQVO** legitimo: lege sibi concessio nec corrupte legas hunc locū: ut alii fecere quisq; merebat equo: non enim quisq; sed quicq; dicendum est nam de equo turma intelligit in denas quoq; partes diuisa. nam in unaquaq; tribu decem. Turma enim ut ostendit Var. **Terma** est. e iuadit: quod ter deni equites ex tribu tribubus Ticiensium. Ramnensium: & Lucerum fiebant. Ita q̄ primi singularum. decuriarum. Decuriones dicti: qui ab eo in singulis turmis sunt: & nunc terni. **QVIN.** **ETIAM** mille. **Romulus.** **DED**it totidem partes titiensibus & luceribus. & quas uocant Ram etiam denario numero diuisit tribus Titiensem Ramnensem & Lucerem: nam unaquaq; tribus in decurias decem diuisa est. De harum appellatione ita Var. inquit: Aget Romanus primum diuisus in partes tris. A quo tribus appellata: Titiensem Ramnū Lucerum nominata: ut ait Ennius Titieneses a Tatio Ramnenses a Romulo: Luceres ut ait Iunius Lucomone. Sed omnia hęc uocabula thufca. ut uolumus qui tragœdias thufcas sūripit dicebat. Et Pompeius inquit Ticiensem tribum a prænominē Tatii regis appellatam uideri. & titiam quoq; curiam ab eodem rege dictam. Et Plutarchus asserit. In compositione rerum cum sabinis Centurias tres descriptas & appellatas. primam a Romulo Ramnensem. alteram Tatiensem a Tatio & a luco Lucerem. ubi erat constitutum asylli templum. Centuriæ tribus dictæ: sunt qui iis præerant tribuni uocati. Pompeius autem inquit Lucerenses & Luceres: quæ pars tertia populi. ro. est: distributa a Tatio & Romulo appellati sunt a luco ardeæ rege: qui auxilio fuit Romulo aduersus tacium. **ASSVETOS:** cum & in diuisione populi de quo superius & in militia denarium seruasset numerum: seruauit & in anno ea etiam ratione: quam a principio rettulimus. Per totidē mēses a funere coniugis uxor sustinet in uidua tristitia signa domo. **SERVA**uit igitur: romulus. **NVMEROS** assuetos: & in populo & in militia seruauit etiam. **IN ANNO:** in anni ratione. **HOC** spatio. x. mensum. **FOE**mina mœsta: uidua & ob id mœsta. **LV**get uirū: uiri mortē. x. enim mēsis lugubris sese domi cōtinebat ut i primo lib. ostendimus. **NEV** dubites: Ut constet calen. Martias fuisse anni principium: ea signa refert: quæ in principio huius libri rettulimus ex Macro. & in regia & in curiis & in flaminū domibus: & in templo uestiæ laureas ueteres nouis mutari. quod q̄ olim in principio anni romulei fiebat. Seruabat et suo tēpore: & nouus ignis a uestalibus accēdebat. **NEV** ut nō. **DVB**ites. sed ut certior fias. **QVIN:** q̄ ita hoc in loco exponas q̄. p

ANT.
FAN.
Tergi
ductor
primipili⁹
Primipilo
ris
Tribus
tres
Titienfes
Ramnen/
ses
Luceres
Thufcus
uicus
lucomone.
xii.
Tribuni
Turma
Cēturia
in agris
Centuria
in re mili/
tari

Lugēdi
modus

PAV.
MAR.

quod nam crebrum hoc reperitur in epistolis Ciceronis: ut non dubito quin eo sis animo: quo ego essem: siquid tu me rogares: hoc est certus sum quod eo sis animo: quo ego essem. Terentius non dubium est quin uxorem nolit: quasi certum est quod nolit. Ponitur etiam pro quid non: ut est illud Salustianum: Quin igitur expergiscimini: ponitur etiam pro insuper ut apud Virgilium quin protinus omnem perlegerent oculis: ergo hoc in loco. **NEV** dubites: certus sis. **Q TIN.** quod. **FVE**rint ante primæ calen. Martii mēsis fuerint prius primæ: nam in anni principio. **LAV**ra quæ perstitit toto anno flaminibus: corona ex lauro: quæ a principio anni ad finem permā sit: aut pependit in flaminum domibus:

ANT.
FAN.
Laureæ
ueteres
nonis
mutaban
tur
Curia
duplex

Nouus
ignis
accēdeba
tur

Cures
oliuifere

PAV.
MAR.

FRONdes sunt in honore nouæ ingrediente Mar-
tio (ut inquit Macrobius) in regia curiisq; atq; flaminu;
domibus laureæ ueteres nouis laureis mutabatur. **IA**
nua tunc &c. **Domus** regis sacrorum quem & regem sa-
crificulum uocant calēdis martiis ornari noua lauro cō-
sueuit: quæ arbor e phœbi. **CVRIA PRISCA.** De hac
Vatro Curia inquit duorum generum ubi curarent sa-
cerdotes res diuinas ut Curia ueteres & ubi Senatus hu-
manas: ut curia hostilia quam primus ædificauit hosti-
lius rex: ante hanc rostra. **LAV**rea cana: Calendis Mar-
tiis & laureæ ueteres ædis Vestæ mutabant & accende-
batur nouus ignis teste Solino. iliacos autem focos di-
cit: quia æneas Vestæ sacra ex Troia dicit attulisse. **Vn-**
de illud est: Et uos uirginea lucentes semper in ara Lao-
medontæ Troiana altaria flammæ. **ANNA:** huius su-
pra fecimus mentionem quam perennem uocarunt ut
suo loco dicemus & celebrarunt hoc mense ut annare p-
annareq; commode liceret. **HINC** etiam ueteres initi
memorantur honores ad spaciū belli perfide pæne tui:
Lege Iulium apud quem inuenies & post secundum bellum punicum idibus martiis initum consulatum.

TOLLitur: remouetur. **ET** nouæ frōdes sunt in honore: nā reiecta ueteri laureæ: noua apponitur. **TV**nc
calendis martiis. **IAN**ua regis. ianua regia: & de regia consulum intellige: quæ erat in pallatio. **VIRET:** uiri-
dis: tūc uidet. **POS**ita arbore phœbi: apposita lauro quæ sub phœbi tutela est propter Daphnem uirginē: quā
amauit in eam arborem demutatam. **CVR**ia prisca. quasi uires tu etiam uetus curia. **IT** idem: similiter. Ante
tuas fores: apposita s. lauro: nam illud repetēdū posita arbore phœbi Curia ut **Var.** inquit duorum generū: Nā
& ubi curarent sacerdotes res diuinas: ut Curia ueteres: & ubi senatus humanas: ut curia hostilia: q; primus ædi-
ficauit hostilius rex. Ante hanc rostra: cuius id uocabulum: ex hostibus capta fixa sunt rostra. Et alio loco inquit: Cu-
ria ubi senatus rēpu. curat. Illa: & etiam curia dicitur: ubi cura sacrorum publica: ab his curiones. Et **Pomp. iii.** de
significatu uer. Curia inquit locus est ubi publicas curas gerebant. **CA**labra: curia dicebatur: ubi tantū ratio sa-
crorum gerebatur. Curia etiam nominantur: in quibus uniuersiuſq; partis po. ro. quid geritur. **Q**uales sunt hæ
in quas Romulus populum distribuit: numero. xxx. Quibus postea additæ sunt quicq; ita ut in sua curia sacra pu-
blica faceret: feriasq; obseruaret: Hisq; curiis singulis nomina curiarum uirginum imposita esse dicuntur: quas
uirgines quondam Romani de sabini rapuerant. **LAV**rea cana: Laureæ uetus: nam canas senes dicimus a ca-
nis crinibus. **CE**dit ab iliacis focis: remouetur a templo uestæ: cuius sacra ex illo aduecta. **VT** uesta quoq; ni-
teat: ut uestalis ara aut templi ianua. **NI**teat uelata: tecta. **FOL**io recenti: nouis lauri frondibus: nā inde etiam
ueteres laureæ remouebantur: & noue ponebantur. **ADDE:** ad hæc quod dicitur fieri nouus ignis in æde arca-
na: in penetralibus uestæ nouus ignis accenditur: arcana dixit: quia non licebat ingredi maribus. **FLA**mma refe-
cta: noua quæ tum succensa. **CAP**it uires. cum paulatim uehementius accēdatur. **NEC:** Et ex hoc etiam argui
potest. Mensem hunc anni principium fuisse: quod in eo mense: ut & Macro. asserit ad annam perennem sacri-
catum itur: ut annare perennareq; commode liceat: quodq; calendis martiis comitia auspicabantur: qui quidem
mos usq; ad bella punica seruatus est. Tunc enim primum cœpere auspicari comitia calendis Ianua. Alia ratio: cū
dicamus quintilem quinto loco: sic sextilem sexto. sic usq; ad Decembrem: qui est ultimus & decimus a martio si-
gnificat martium fuisse primum. **NEC** Mihi parua fides: sed magna fides habenda est: quasi credendum est.
HVNC: a martio. **ESSE** fuisse annos priores: incepisse ueteres annos: seu anni principia fuisse. **QVOD** hoc
mense est cœpta coli anna perenna. **QVOD** hoc mense martio cœpere fieri sacrificia annæ perennæ: cū esset
tunc anni principium quo ut Macro. inquit annare & perennare commode liceret. Sed de anna inferius dice-
mus. **HINC EX HOC** mense. **MEMORANTVR:** referuntur initi ab ineonis. **HONORES VE-**
TERES: magistratus prisca quasi referuntur comitia auspicata & initi magistratus. Honor enim ut calistra-
tus iuricon. iquit est municipalis administratio rei publicæ cum dignitatis gradu: siue cum sumptu: siue cum ero-
gatione contingens. **AD** spatium: quasi usq; ad tempus. **OP**œne perfide: o Aphri sex cartaginenses foedi fra-
gide quibus Syllius Te Marte sinistro iuratumq; iou foedus. cōuentaq; parum Sydoni fre. du. **A**tq; impius en-
sis Ter placidam iuasit temerando abrūpere pacē: ide foedifragi dicti & in puerbio fuit punica pfidia. **BELLI** tai
usq; ad bella punica. **DENIq;** Qui. Iulius q pri⁹ gnilis dicebat: ut in prio dixit. Quæ sequitur nūero turba uo-
cata fuit. **FVE**rat qntus ab hoc: qntus a martio. **ET** inde a qntili. **QVIS** quis mensū. **INC**ipit cuiuscuq; sit
initium. **HAB**et numina a numero: nam Sextilis a sex. September a septem. October ab octo & sic de reliq;

Tollitur & frondes sunt in honore nouæ
Ianua tunc regis posita uiret arbore phœbi
Ante tuas itidem curia prisca fores.
Vesta quoq; ut folio niteat uelata recenti
Cedit ab iliacis laurea cana focis.
Adde q; arcana fieri nouus ignis in æde
Dicitur & uires flamma resecta capit.
Nec mihi parua fides annos hic esse priores
Anna q; hoc cœpta est mense perēna coli.
Hic etiam ueteres initi memorantur honores
Ad spaciū belli perfide pæne tui:
Deniq; quītus ab hoc fuerat quītulis & inde
Incipit a numero nomina quisquis habet

COLIVIFERIS: Ager Curium. Vnde. T. Tatius & Numa Pompilius exciti sunt oliuetis ac uinetis egregie præditus fuit ut autor est Strabo. Non placet hic repetere quæ superius dicta sunt. Lege Macrobius. **SAMIO:** Pythagora (qui ut scribit iustinus) Sami natus est patre Demarato. Vnde illud est Virgi. Erat hic ortu Samius sed fugerat una. Et famon & dominos odioq; tyrannidis exul sponte erat. Aristoxenus tamen (ut inquit Laertius) Tyrrenum hunc esse uoluit e'quadam insularum quas eiectis tyrrenis Athenienses tenuerunt: cuius patrem alii Vescaræ fuisse tradiderunt alii Mamarchum: alii Menefarchum annulorum sculptorem. Illud dubium

ANT.
FAN.
pythago
ras iamius

Primus oliuiferis Romã deductus ab aruis

non est italicæ philosophiæ principem hunc fuisse eum ionica ab Anaximandro Thaletis discipulo fluxerit: di etiamq; italicam philosophiam q; eius autor Pythagoras in italia plurimum philosophatus sit. Cum enim e Samo in ægyptum & mox Babylonem ad perdiscendos siderum motus originemq; mundi spectandam profectus summam scientiam consecutus esset regressus in

pythago
ras italiæ
philoso
phiæ au
tor

Pompilius menses sensit abesse duos:

Siue erat a Samio doctus qui posse renasci

de in cretam & Lacedæmonia ad cognoscendas Minois & Lycurgi leges in italiã uenit: ubi multum diuq; philosophatus est Tarquinio regnum obtinente cui cognomentum Superbus fuit ut. A. Gel. docet. Quare sine dubio fabulosum est q; aiunt Numæ Pompilii præceptorem fuisse Pythagoram. Vnde ait Lilius autorem eius doctrinæ: quia non extat alius falso Samium Pythagoram edunt. Et Cicero quin etiam inquit arbitrator propter Pythagoreorum admirationem Numam quoq; regem Pythagoreuma posterioribus existimatum: nam cum Pythagoræ disciplinam & instituta cognoscerent, regisq; eius æquitatem & sapientiam a maioribus suis accæpissent: ætates autem & tempora ignorarent propter uetustatem eum qui sapia excelleret Pythagoræ auditorem fuisse crediderunt. Sciendum tamen scripsisse Cassium Heminam (ut ait Plinius) Cn. Terentium scribam agruz suum in ianiculo repastinantem offendisse arcam in qua Numa rex situs fuisset in eademq; eius libros repertos in quibus scripta essent præcepta philosophiæ Pithagoricæ eosq; combustos a. Q. Petilio prætore. Sed meminisse debemus quod Plutarchus tradit putasse non nullos Pythagoram quendam spartiatam olympiade. xvi. curius anno tertio Numa rex creatus dicitur Nume congressum esse: ac simul cum eo regnum constituisse. Sane Pythagoras Samius (ut Aristippus cyreneus putauit) ideo Pythagoras appellatus est quæ uera non minus pythio loqueretur: a quo unus e tribus generibus brassicæ quæ a Catone ponuntur Pythagoricum dicitur quod est extensis foliis & caule magno. Eundem philosophum Aristoxenus ait cuncta animata in cibum permisisse præter bouem aratorem arietemq;. Et Lilius Seruius Tullio regnante Romæ in ultima italiæ ora circa metapontum heracleamq; & crotonam iuuenum æmulantium studia cæsus habuisse. Dionysius quoq; scribit fieri non potuisse ut numa Pythagoræ famii discipulus fuerit. **QVI POSSE renasci nos putat.** Notum est uoluisse Pythagoram esse animas immortales: & renasci nos animis in noua corpora transeuntibus. Ouidius alibi: Quoniam non corda solum uerum etiam uolucres animæ sumus inq; ferinas possumus ire domos pecudumq; in viscera cædi.

pythago
ras spartia
ta

PRIMVS. Et primo libro diximus anno Romuleo numam duos menses addidisse. **NVNC IDEM RE fert.** Romulus annum decimum mensium computarat a Martio incipientem: qui conficeretur diebus. ccciiii. ut sex menses Aprilis Iunius. Septilis: September: November: December: tricenum essent dierum. Quattuor uero Martius: Maius: Quintilis: October: Tricenis & singulis expedirentur. Numa. L. dies addidit: ut in. ccc. liiii. dies. Quibus. xii. Lunæ cursus confici credebatur: Annus extenderetur. His. L. a se additis adiecit alios sex retro illis mensibus sex: qui. xx. habebant dies: id est de singulis singulos: factosq; L. & sex dies in duos novos menses pari ratione diuisit: ac de duobus priorem Ianuarium nuncupauit. Secundum dicauit februo deo lustrationem. Paulo post in honorem impari numeri: Secretum hoc: & ante Pythagoram parturiente natura. Vnum adiecit diem: quem Ianuario dedit: ut tam in anno quam in mensibus singulis: præter unum Februarium impari numerus seruaretur. Nam quia duodecim menses si singuli: aut pari: aut impari numero putarentur. Consumationem parem facerent. **VNVS:** pari numero institutus uniuersam putationem imparem fecit. Ianuarinus Aprilis Iunius Sextilis September November December: Vnde tricenis censebantur diebus Martius Maius Quintilis October dies tricenos singulos possidebant. Solus Februarius. uiginti & octo retinuit dies: quasi in feris & diminutio & par numerus conueniret: Hæc ex Macrobio de anno & Noma instituto: cui postea Cæsar addidit decem dies: & instituit in fine cuiusq; quarti anni: ut dies unus intercalaris adderetur ad supplementum quartæ partis diei: sed de his in principio diximus. Si quis plenam aut cumulatam rationem intercalationis scire cupit. legat ipsum Macrobius. **PRIMVS pompilius:** Numa pompilius pompilii pomponii uiri illustris filius. **DE VCTVS ROMAM** ab aruis oliuiferis: accitus in regem ex sabinis aruis olea abundantibus. Respexit poeta ad sua tempora: non autem ad tempora Numæ: nam & Plinius referente Olean Theophrastus celebratimis græcorum auctoribus urbis romæ anno circiter. cccxli. negauit: nisi intra. xl. milia pas. a mari nasci. Fe nestella uero omnino non fuisse in italia hispania atq; aphrica Tarquinio prius regnante: ab annis populo romano. clxxxviii. Ergo Nume tempore oliuiferi non erant. **SENSIT** numa habere duos menses scilicet a Romulo constituto sensit deesse mensem qui lano deo principiorum debebatur. & alterum qui deo purgationum.

PAV.
MAR.

SIVE DOCTVS: hæc scilicet quæ instituit. **A SAMIO:** a pythagora philosopho: qui samius fuit ex famo ionica. **QVI:** Pythagoras. **PVTAT NOS POSSE RENASCII:** putat animam esse immortalem: ut est. Sed cum a corpore auellitur in alia quoq; corpora transire. De quo latius in metamorphosi. Ogenus actonitum gelidæ formidine mortis. **QVID** styga: quid tenebras: & inania regna timetis materiam uatum & reliqua. Numam multi uolunt pythagore philosophi auditorem fuisse. sed ut Dionysius inquit repugnant tempora: Nam quattuor ætatibus pythagoras posterior fuit Numa sextadecima olympiade media

Romanum accepit imperium. Pythagoras post quinquagesimum olympiadem in Italia mansionem habuit. Præterea: quando a Romanis in regnum Numæ euocatus est: nondum erat urbs Crotona: ubi Pythagore sedes fuit: sed condita quadriennio post anno tertio decimæ septimæ olympiadis ita in ea urbe: quæ nondum fuerat: Discipulus eius esse non potuit. De hoc eodem Lilius auctorem inquit doctrinæ eius: quia non extat alius: falso famiuz Pythagoram edunt. Quem seruo tullio regnante Romæ: centum post annos amplius in ultima Italiæ ora circa Metapontum Herculæamq; & Crotonam: iuuenem æmulatiu' studia cœtus habuisse constat. Ex quibus locis & si eiusde; ætatis fuisset quæ fama in Sabino: aut quo linguæ commercio quemquam ad cupiditatem discendi exciuisset. Quoue præsidio: unus per tot gentes distonas sermone: moribusq; peruenisset: Suopte igitur ingenio temperatum animu' uirtutibus fuisse opinor magis: instructumq; nō tam peregrinis artibus: q̄ disciplina tetrica ac tristi ueterum Sabinorum quo genere quondam nullum incorruptius fuit. Hæc ille Plutarchus uero ubi aliorum opiniones retulit & posteriorem Pythagoram dixit. Addit nō hūc Pythagoram: sed Pythagoram Spartiatam: qui stadiu' in olympia uicisset: olympiade sextadecima: cuius anno tertio Numæ in regnū constitutus est: in Italiam errabundū uenisse. Numæq; congressum: ac simul regnū constituisse: Quare nonnulla ex laconibus Romanis institutis doctore Pythagora: admixta sunt. & reliqua: sed ut de euocatione Numæ in regnū aliquid dicamus ex historiis nostris mutabimur: post mortem Romuli cum inter reges per annum regnasset: & plebs regem exposceret: permessa est populo potestas: decreuerunt enim patres ut cum populus regem iussisset: id sic ratum eēt: si partes auctores fierent. Tum interrex Concione aduocata: Quod bonum: faustum foelixq; sit: inquit Quirites: regem create: ita patribus uisum est: Patres deinde si dignum: qui secūds a Romulo numeretur: creabitur: auctores fierent. Adeo id gratū plebi fuit: ut ne uicti beneficio uiderentur: id modo sciscerent: iuberentq;: ut senatus decerneret: qui Romæ regnaret. Inclita iustitia: religioq; ea tempestate Numæ Pompilii erat: Curribus Sabinis habitabat: Cōsultissimus uir: ut in illa quisq; ætate eē poterat: oīs diuinitatq; humani iuris. Audito nomine Numæ patres Romani: Quāquā inclinari opes ad Sabinos: rege inde sumpto uidebatur: n̄ neq; se quisquam nec factionis sue alium: nec deniq; patrū: aut ciuium quēquam præferre illi uiro ausi. Ad unū omnes Numæ pōpilio regnum deferendum decernūt: Accitus sicut Romulus augurio urbe condenda: regnū adeptus. De se quoq; deos confusi iussit. Inde ab augure: cui deinde honoris gratia: publicum id: perpetuumq; sacerdotium fuit: deductus in arcem: lapidem ad meridiem uersus consedit. Augur ad leuam eius. capite uelato sedem cœperit. Dextra manu baculum sine nodo aduncum tenēs: quem lituum appellant: Inde ubi prospectum urbem agrumq; captu. Deos præcatus regiones ab oriente ad occasum determinauit. Dextras ad meridiem partes: læuasq; ad septentrionem eē dixit. Signum contra quod longissime conspectum oculi ferebant: animo finiuit. Tum lituo in læuam manum translato: Dextra in capite Numæ imposita: præcatus ita est. Iuppiter pater: si fas est hunc Numam Pompilium: cuius ego caput teneo: regem Romæ eē: uti tu: signa nobis certa ac clara sint iter eos fines: quos feci. Tum pegit uerbis auspiciat: quæ mitti uellet. quibus missis: Declaratus rex Numæ de templo descendit: Qui regno ita potius urbem nouam: cōditā ui: & armis: iure: legibusq; ac moribus de integro cōdere parat. Sed hæc hæc stenus. Quæ ideo retulit: ut his quoq; cōmentariis adderem morem creandorum regum.

ANT.
FAN.
Egeria

LEGEM suæ monente sua: Egeria; Nympham ne moris aricini amicam suam eē Numæ Pompilii finxit ad affirmandam legum suarum auctoritatem ut ferum populum religio molliret: existimantem omnia ab eo rege iussu Egeriæ fieri. Statius in siluis: Sic sacra Numæ ritulq; colendos Mitis aricino dictabat nympha subantro. Hanc ueteres crediderunt unam eē e nouem musis

Egeria
ab egerē
dodista

PAV.
MAR.

quibus Numæ ædem construxit qui hac ratione persuasit populo cum Egeria se habere congressum. cum multos ad conuiuium inuitalset iisq; ante horam ductis nihil fere paratum eē ostenderet: eosdem uesperis cum duxisset magnificentissimum apparatus ostendit. Hæc nympha ab egerendo ut Festo placet egeria dicta est: cui prægnantes sacrificabantq; ad conceptum partum. egerendu; eis fauere putaretur. SED tamē errabant etiam tūc tempora: Nondum annus solis cursui accommodatus fuerat. Lege Macrobiū & Solinum. Iulius Cæsar postea rem tantum suscepit impleuitq;: sed tum quoq; per sacerdotes uicio admisso Augustus annum reformauit. Nō pigeret uarios intercalatium errores referre nisi ueremur ne & ipsi obiter erraremus lectori fastidiū afferētes. **¶ SIVE** Monente: instruētes seu docente. EGERIA sua. quam suam coniugem eē fingebat. Egeriam enim ut Dionysius inquit: fabulati sum nympha quādam fuisse Numam docentem sapientiam regiam: Alii non nympha sed musarum unam. De ea tamen plura inferius dabitur dicendi locus. SED tamē: post Numæ ordinationem anni. Errare uidebantur tempora: q̄ a solis cursu annus non conficiebatur. unde ceptum est intercalari græcorum more & in hoc etiam erratum est Cæsar qui in deos referendus erat: Rem dignaz se ratus: ut cœlum prænosset obseruauit cœlestia: & in primis solarem cursum: incrementum: & decrementum dierum. Nam cum sola Capricorno in Cancrum uenit dies crescunt: decrescunt uero cum a Cancro in Capricornum redit. Sic perpetua alternatione obseruata: ad eius rationem annum ciuilem constituit. **SVPER** addito intercalari die in fine quarti cuiusq; anni ut diximus etiam superius. SED TAMē etiam tunc: eo tempore a Numæ ad Cæarem. **ERRABANT** tempora: quia annus ad solis cursum non perficiebatur: & mēses uerni: factuz est eo errore ut hyberni aliquando eēt. **DONEC** usq; quo. **HÆC** quoq; cura Cæsar in multis: hæc etiam inter multas curas tam bellicas q̄ urbanas. **FUIT** una: quasi fuit inter cæteros præcipua: ut annum ad certiore ordinationem redigeret: Sed cum intercalationibus eēt erratum: rem emendauit Augustus: sublato omni errore intercalari: ut diximus in primo quoq; libro.

Nos putat Egeria siue monente sua:
Sed tñ errabant etiā tūc tempora donec:
Cæsar in multis hæc quoq; cura fuit:

ILLE deus: Julius Cæsar q̄ in deos relatus ē ut diximus supra: q̄ iuppiter p̄miserat Venerit Hūc tu olī coelo spoliis oriētis honuſtū Accipies ſecura uocabit hic quoq̄ uotis. **NEC** deus ignotas hoſpes inire domos: Sē ſus ē: Voluit deus coelū inire nō hoſpes. Hoc eſt coeli pene ciuis eo p̄cognito. **MORAS** ſolis: Omne t̄ps q̄ abſumit donec Sola Capricorno p̄ Cācrū redit ad Capricornū. **EXACTIS** notis. Signis exq̄ſitis. Eſt. n. exigere iter: dū exq̄rere: ut Tēpus ſecū ipſa modūq̄ exigit: Et focuſq̄ exacta referre. Sunt aut̄ oīum anni dieꝝ notæ ī faſtis: q̄ colligunt̄. ccclx v. q̄bus anno intercalari unā adici Cæſar iſtituit. **ET** pleno t̄pa quarta die: Plenū diē e q̄tuor

ANT.
FAN.

Nec hæc ille deus tantæq̄ pp̄paginis autor:

Credidit officiis eſſe minora ſuis:

Promiſſumq̄ ſibi uoluit prænoſcere cælum:

Nec deus ignotas hoſpes inire domos:

Ille moras ſolis quibus in ſua ſigna rediret:

Traditur exactis diſpoſuiſſe notis:

Is decies ſenos tercentum & quinq̄ diebus

Iunxit, & expleto tempora quinta die:

Hic anni modus eſt in luſtrū accedere debet.

Quæ conſumatur partibus una dies:

Silicet occultos monitus audire deorum:

Vatibus, ut certe fama licere putat:

Cum ſis officiis Gradiue uirilibus aptus:

Dic mihi matronæ cur tua feſta colant:

Sic ego, ſic poſita dixit mihi caſſide maors

tpibus. Eſt. n. figura Hypallage. Dicit aut̄ diē q̄ cōficiē ex q̄dratibus quattuor ut diximus ſupra: uocat̄ q̄ dies intercalaris quoniam ut ratio Solis cōueniat interponitur.

Intercalaris dies.

IN luſtrum accedere debet: quarto anno intercalari debet cōſumata id eſt p̄fecta ex q̄dratibus dies. De luſtro diximus ſupra. Si licet occultos mōitus audire deoꝝ: Vatribus ut certe fama licere putat: Verecūde petit a Marte quam ob cām matronæ calendæ martias colant. Officiis uirilibus bello. Vñ Numa (ut Plutarchus arbitrat̄) iō martium a Marte cognominatū e prima ſede mutauit q̄d in oibus uellet rē urbanā bellicæ in honore p̄ferri. Ianus. n. unde Ianuarius nomē habuit dicit̄ feꝝ & ſilueſtrē cultū in urbanū ciuileq̄ mutaſſe. **DIC** mihi matronæ cur tua feſta colant: cū Romulus aduerſus. T. Tatium pugnās fugiētibus Romāis Ioui ſtatori ædē uouiffet: Exercitus reſtitit & raptæ ī mediū p̄ceſſerūt ac pacē cōtiliarūt: quā ob cām dicat̄s matrōis calēdas martias putant & matronalia ſacra ut inq̄t Plutarchus eis tributa cōpoſiti belli monumētū. Hic eſt q̄d Horatius dicit ad mirati mœcenatē ut ab eo calēdæ martiæ celebrent̄ q̄ matronā. i. uxorē nō habeat ut martiis cælebs quid agā calēdis. Sciendū matronā diſſerre a matre familias. Matronā. n. dictam pp̄rie tradiderūt: ut placet. A. Gel. q̄ in

Matronæ maris feſtum colant matronalia matrona.

matrimonū cū uiro cōueniffet in eoq̄ matrimonio māſſet et̄ ſi liberi nondū nati foret. Matrē aut̄ familias eā eē uolūt q̄ ī mariti manu mācipioq̄ e aut̄ in eius ī cuius maritus manu mācipioq̄ eſſet qm̄ nō in matrimonū tm̄ led ī familiā quoq̄ mariti & ī ſui hæredis locū ueniſſent. Alii matronas uirgines nobiles dicit̄: idēq̄ matres familias q̄ ī m̄rimoniū p̄ coemtionē uenerūt & p̄ quādā iuris ſolēnitatē ī mariti filiā migrarūt. **V**lpianus at̄ matrē familias inq̄t accipere debemus eā: q̄ nō in honeſte uixit quāq̄ a cæteris ſcœmjinis mores diſcernūt. Vñ nihil itererit nupta ne ſit an uidua ī genua an libertia. Nā neq̄ nuptiæ neq̄ natales matrē familias faciūt: ſed boni mores. Nonius ueteres inq̄t matronā accēpiſſe q̄ ſemel peperiffet. Matrē familias q̄ ſæpius. Matronæ (ut ait Seruius) crinales uittæ erāt q̄ meretricibus nō dabant̄: ſimiliter & ſtolæ. Vnde Feſtus Matronas inq̄t appellabant eas ſere q̄bus ſtolas habēdi ius erat. Hæc (ut auctor e idē Feſtus) a magiſtratib⁹ nō ſūmouebant̄ ne pulſari contrectariq̄ uiderent̄: neue gravidæ cōcuterēt̄: nec eaz̄ uiri ſedētes cum uxoribus in uehiculo deſcēdere cogebatur. Eodem auctore mater familias nō ante dicebatur q̄ uir eius pater familias dictus eēt: nec Plures poſſunt hoc noſe in una familia appellari quo nec uidua nec quæ ſine filiis eſt uocari poteſt.

matronarū uittæ & ſtolæ.

ILLE deus. Cæſar qui iā in deos relatus ē. **ET** auctor tantæ pp̄paginis: tātæ ſobolis: q̄ſi pater Auguſti: Auus Tyberii: & proauus tuus o Germanice. **NON** creditit hæc: ſanc tēpoſq̄ curam. **ESSE** minora: q̄ſi minus digna: ſe bene cōuenientia. **S**uis officiis: muneribus & actiōibus impatoriis: tā in rebus bellicis q̄ urbanis. **VO**luit Cæſar p̄noſcere coelū anteq̄ aſcenderet uoluit cognoscere īdagatione: & obſeruatiōe ſideꝝ & coeli rōnem.

PAV.
MAR.

Promiſſum ſibi: nā p̄miserat id iuppiter Veneri a t̄pibus æneæ: q̄d a Virgilio refer̄: Ionē loquentē. **H**ūc tu olim cælo ſpoliis oriētis onuſtū Accipies. **NEC** deus: ne uoluit ipſe Cæſar. **H**OSPEs: tāq̄ hoſpes & p̄grinus. **I**nreſigredi. **D**omos ignotas: ſed p̄cognitas: uoluit p̄noſcere loca coeleſtia: ad q̄ uēturus erat. **I**l letradit̄ d̄r. **D**Iſpoluiſſe notis exactis: ſignis & termis diſtinitis & cōſtitutis. **M**ORAS ſolis: hoc ē t̄pa q̄ eundo & redeudo ſol abſumit. Aut̄ ipſa ſolſtitia itellige: hibernū & æſtiuū. tūc. n. remorari ſol uir̄: ante octauū calēdaḡ Iuliaḡ: & an̄ octauū calēdaḡ Ianuariaḡ. **Q**uibus moris q̄bus ſolſtitiis. **R**Ediret ī ſua regna: rediret ſol e Cātro ī Capricornū: & e Capricorno ī Cācrū: Ab his igit̄ cōuerſiōibus ſolis Nā cōuertit ſe ſol ex inferiorē gradu Capricorni ad alterū gradū Cācri. **S**IC ex Cācro ī Capricorno: iō græci Solſtitiū Tropitō dicunt: cū t̄pōw̄h conuerſio ſit. Cæſar cōſtituit ſpatiū ciuiliſ anni. **I**S: Cæſar. **I**VNxit ad anni terminationē. **D**Ecies ſenos: ſexagēos dies. **T**ERcētū & quinq̄ dieb⁹: cōiūxit ſimul. ccclxv. dies. **E**T t̄pa q̄nta: q̄ntos quoſq̄ ānos. Die expleto. die it̄gro: q̄ tūc intercalat̄: ut dū hæc p̄fiteremur: quo poti⁹ caſus: q̄ rō deduxit: eo. n. die hūc locū legimus: q̄ q̄dē dies ad intercalationē februario ſup additus ē. Anno ſalutis. M. cccc. lxxvi. **T**pa q̄nta dixit nō q̄d q̄nis ānis fiat intercalatio ſed q̄ternis: hoc ē ī fine cuiuſq̄ āni. Sed q̄ de q̄nto ī q̄ntū: numerādo utrūq̄ intercalatū: ut q̄riānā febrē dicimus: q̄ de q̄rto ī q̄rtū: & tñ duo ſūt it̄mediū dies: ſed nūerat̄ a die febris ad alterā febrē: ita ab āno intercalatiōis ad alterā: intercalationē: iō ſubdit. **H**IC āni modus terminus & diſtinitio āni. **D**ies una: intercalaris. **Q**uæ cōſumat̄: p̄ficitur & explet̄. **P**ARTibus: ſenis cuiuſq̄ anni horis. ſic in fine quarti anni accipitur una dies integra. **D**EBET accedere in lu. in q̄nquēniū. nūq̄ in fine q̄nquēniū addat̄ dies: ſed numerādo ab intercalato ad inter-

calatū efficiēs quāriū nūmēz: ut a. lxxvi. ad. lxxx. quāriū cōplecteris: Si licet: cū uideat poeta iā latis euagatus in hac āni disputatiōe: redit ad instituta: hoc ē ad ipsa festa. Calēdis. n. martis martis festū a matrōis celebrat. Cām poeta ab ipso Marte regit: nō. n. cōuenire uis: ut mulieres colant festa dei armoz p̄sidis. Si licet: si fas ē. VAtibus au. occul. mo. deoz aranas deoz instructiōes: & eruditiōes. VT cer. fa. pu. lice. ut dī & arbitrant oēs lice. re cū & uates habeāt aliqd numinis. DIC mihi o gradue: o mars & in fine superioris libri diximus q̄re mars gra diuus dictus: uel a gradiēdo: uel ακρὰ & ἰν ἰη uel a gramie. Cū sis aptus officiis & uiribus p̄ Endyadim: hoc ē of ficiis uirilibus: nā inde mars a maribus dictus. Cur matrōe colāt: celebrēt. TVA festa: calēdas tui mensis: quo die ē tuū festū. Sic ego: ubi ita p̄catus ē poeta Mars deposita: ut ille orauerat galea rōdit: & hęc primū ingt. Ad. uocor nūc primū in pacis studia: q̄ bellis p̄sum: placetq̄ & studiose: & pacis militiæ p̄esse ne id soli palladi ascri. bas. Disce igit qd̄ tu studiose poeta requiris: & relatur scām: ab urbis p̄cipio repetit. SIC ego: loquutus sum. SIC dixit ma. Mars magna uortēs. POSIta cas. galea ut supius orauerat: & nitidas casside salue comas.

ANT.
FAN.

CIN dextra missilis hasta fuit: q̄a relatur^o ē bellū sabio rū quoq̄ ē curis. i. hasta. uñ Romulus Quirinus dictus.

NEC piget incepti: Liptote ē & hoc dicit placet maio. re in modū uersari nūc in studiis pacis ne Minerua mihi anteferat: & bello & paci p̄est. LATInoz uates opose diez: cuius opa. i. labor absumit circa fastoz dies. SPes huius magnifice ut nūc ē Proptius oia romanæ cedent miracula terræ natura hic poluit quicqd̄ ubiq̄ fuit. AS pice de cāna straminibusq̄ domū. Vir. i. viii. an Romu leoq̄ recēs horrebat regia culmo: ubi Seruius ait curiam calabriā dici quā romulus texerat culmis. Oui. supra ro muli regiā casam uocauit: ut Dū casa martigenā capiebat parua q̄rinū. Hęc postea sūmæ apud romanos religiōis fuit. ET tñ ex illo uēit i astra thoro: q̄a nō diuitiis: s; uir tute cuius comes ē gloria cōelū petis. Ea ē q̄ iter p̄dit ad supos teste Seneca. SPernebat generos iopes uicinia di ues. Liuius scribit misisse romulū q̄ societate cōnubiūq̄ nouo populo peterent legatosq̄ nūq̄ benigne auditos.

calabria
cutiaPAV.
MAR.

SED tñ ha. mil. fuit in dexta: ne p̄tius ab armis disce deret: deposuit galeam: & retinuit hastā. Missilia tela dici mus q̄ longe mitti p̄nt. DEV Sutilis armis: ego qui bel lis p̄sum: et utilis sū i re militari. NVnc primū ad uocor studiis pacis: ad pacis officia: q̄ sp̄ exercui bellica. FER O gressus i noua castra: i militiā pacis. & poeticā. FER O gressus: dixit ut alluderet suo cognomini cū gradius a gradiēdo dica. NON piget incepti: nō mihi graue ē p̄ seq̄ qd̄ aggressus sū. IUuat. d̄lectat. MORari i mora de tineri. HAC quoq̄ pte. hac ē militia litteraria. & pacis studio. Ne minerua pallas a minādo. siue minuēdo ut ali as dictū est. PVTet se solā posse hęc. putet se solā posse utriūq̄. & armis & paci. seu lris p̄esse. Disce tu uates opo se. studiose. Dleg. latinoz fastoz romanoz. QVod petis. hoc ē cām cur matrōe colāt mea festa. ET nota dicta pectore memori. q̄ ego dicā mēoria teneas. PAR ua fuit cām ipsā aggrediēs p̄cipiū ab urbis initio sumit.

usq̄ ad raptū sabinaz. p̄ quo illata sūt romanis bella. Sed cū raptæ iā matres eēt bellū dirimerūt. de quo paulo post. addi. & alias duas cās uel qd̄ ilia de eo m̄ fuerit. uel q̄a Iuno ē eius m̄ q̄ rōe matres colūt festū. Nūc hoc pri mū dicit. ab initio romā fuisse puā. sed i illa spabat futura magnitudo. Regiāq̄ romuli fuisse casā exiguā e palustri cāna. & in stipula solitū regescere. Inde tñ cōelū ascēdisse cætera. suo ordie p̄seq̄mur. PARua igt. FVit roma si uelis referre priā elemēta. q̄ si siue uelis memoria repetere ipsa urbis primordia. SED in puā quāta tunc fuit. ERat spes huius. tāta q̄ta nūc ē. q̄a ab illa puā futurā hęc urbis magnitudinē spabamus. Iā stabant moenia. ro mana. a romulo cōdita. ANgusta. arcta q̄a. exigua tūc urbs q̄ tm̄ mille passus ambitu cōplecteret. Sic erāt tunc angusta future multitudini. POPulis futuris. q̄ si q̄ cape nō posset futurā multitudinē. adeo coaluit populus ro. Sed tūc i ipso p̄cipio. CREDITa sūt nimis ampla turbæ suæ. & si p̄ exigua erat urbs. tñ ampla & spatiofa erat ni mis ipsi cōditorib^o. q̄a nō erāt tot cū romulo ut eā iplere possent. SI q̄ris q̄ fuerit regia. domus regis. NOSTri nati. romuli. A. Spice domū de cāna. extructā e palustrib^o cānis. ET stramib^o. nā stramie & testa & istrata. Ca sa romuli cānis & uiminibus cōstructa magnæ fuit apud posteros religiōi. & quōtiēs de ea aliqd̄ uetustate foeda bat. sacerdotes istaurabāt. ut integra seruares. iō. mars Aspice dixit q̄a ē tūc superat. de ea plura diximus in prio lib. CAPiebat munera placidī sōni. q̄ si dormiēs romul^o regescebat. IN stipula. & ē cōmedatio romuli a mode stia & frugalitate. q̄a nō regio luxu & ornatu utebat domi. nō delicate uiuebat. sed duriter. nō in plumis. & feri cis thoris. sed in stipula regescebat. ET tñ ex illo thoro ex illa stipula. Venit in astra. relatus ē in deos. IAMq̄

Sed tamen in dextra missilis hasta fuit:
Nunc primū studiis pacis deus utilis armis:
Aduocor, & gressus in noua castra fero:
Nec piget incepti: iuuat hac quoq̄ pte morari:
Hoc solum ne se posse minerua putet:
Disce latinorum uates operose dierum:
Quod petis: & memori pectoris dicta nota:
Parua fuit (si prima uelis elementa referre)
Roma: sed in parua spes tamen huius erat:
Moenia iam stabant populis angusta futuris:
Credita sed turbæ tunc nimis ampla suæ:
Quæ fuerint nostri (si quæris regia nati:
Aspice de canna straminibusq̄ domum:
In stipula placidī capiebat munera somni:
Et tamen ex illo uenit in astra thoro:
Iamq̄ loco maius nomē Romanus habebat:
Nec coniunx illi nec socer ullus erat:
Spernebat generos inopes uicina diues
Et male credebatur sanguinis autor ego:
Instabilis habitasse et oues pauisse nocebat:
Iugeraq̄ inculti pauca tenere soli:
Cū pare quæq̄ suo coeūt uolucresq̄ feræq̄:
Atq̄ aliquā de qua procreet anguis habet:

Loco maius iam coeperat romanum nomen apud finitimos extolli: maiusque habebat quare esset iuncte tamen affinitates cum quoque minime eratis: cum uicine ciuitates continerent romanos generos nec romulus habebat martis filius. ED Vcatto preterea pastoralis: & inopia nocebat. Aues & uenata aiala habent unum possint sobolem propagare: romanus ipse non habebat: non repudiant externi: repudiabant romani. cum ita fieri uiderent inspirauit mentem filio in: roque consilio rapuit ille uirgines. hanc nunc inquit mars usus est hac insinuatione ut ostendat iusta fuisse causam rapiendae uirginum. sed quod romanus habebat maius nomen loco. erat potius. iam maioris nominis & famae. quam ipsa re locus esset. erat. non urbs parui nominis. NEC illi romano. ERat coniunx nec ullus socer. nec coniugem. nec socerum habebat. quia contrahere affinitatem cum his nemo uolebat. Diues uicinia. sabini & finitimi. SPER nebat inopes generos. contenebant illi & repudiabant romanos generos. cum essent inopes. ET ego. mars. MAle credebar. non credebar. AVctor sanguinis: nemo credebat romulum esse filium martis. Et Liui. inquit Ro. legatos circa uicinas gentes misit qui societate conubiique nouo populo peteret. Urbes quoque ut caetera ex istimo nasci. Deinde quae sua uirtus ac diu uent magnas opes: magnamque nomen sibi acire: satis scire origini romane: & deos affuisse: & non de futura uirtute: pinde: ne grauentur hoies cum hoibus sanguine ac genus miscere. Nusquam benigne legatio audita est: adeo simul oes ignebant: simul tantam in medio cresecere molem sibi ac posteris suis metu ebant: plerisque rogationibus dimissi: & quae foeminae quoque asylym aperuissent. Idem. demum copar conubi fore &c. NOcebat romo. HABitasse in stabulis: cum pastoribus. ET pauisse oues: nam educatus a Faustulo inter pastores aliqui oues pauisse creditur: & id illi nocebat: quia pudebat finitimos affinitates contrahere. ET nocebat tenere iugera parua: habere exiguum agrum. IUGerum tamen est: quantum uno iugo bouum exarari potest. SOLi inculti: non prius culte terrae. Ipsa: ergo inopia coegebat. habere repulsam. ET contenebant eos: & erat ut Diony. inquit: uicine urbes romanis infense tetauit romulus & illas conciliandas & ad propugnandam sobolem contrahere: cum illis coniugia: quae cum aspnerent: Numitorum consuluit. Statutumque ut praptum uirginum promiscua affinitate iungeretur: quae uim illatam ferret aequiore animo. Caetera paulo post: quaeque uolueres: & quaeque ferae coeunt cum suo pare. AVes & siluestres bestiae habent paria: cum quibus iungantur. ATque anguis: serpens. HABet aliqui de quibus praecertum mouet ex hoc loco commiserationem in romanos & indignationem in finitimos. quae & ferae. & serpentes quibus nihil est truculentius. habent parum. unde sobolem possint propagare & romanis miseris iniuria finitimorum coniugia non dant. CONnubia: matrimonia. hoc est ipse coniuges dantur.

Externis dantur connubia gentibus: atque Romano uellet nubere nulla fuit. Indolui patriamque dedi tibi Romule mentem: Tolle preces dixi: quod petis arma dabunt Festa para conso: confusus tibi caetera dicet: Illo festa die dum sua sacra canes:

EXTERNIS dantur connubia gentibus. Non uidebat ne gaudium romanis quae in italia concedebat graecis & barbaris. Dicunt haec ad excusationem romuli. ut uideat ad rapiendas sabinas necessitate compellus. FESTA para conso. consualia dicitur. quae (ut scribit Plutarchus. xiiii. calendas septembris celebrantur) eo die sabinarum raptarum fuerint consualibus simulatis. hoc est ludis quos (ut inquit Festus) in honorem Consi faciebant. quem deum consilii putabant. VIDES. non romulus deesse coniugia per legatos ea petiit ut diximus a finitimis ciuitatibus quibus negatis in honorem Consii est neptum

ANT. FAN.

consualia

Confusus

ne equestris (ut quibusdam placet) consualia simulauit ad quam cum utriusque sexus multitudo conuenisset dato signo uirgines raptae sunt Ara consii in circo maximo fuit auctore Plutarcho quae deus templum habuit subterraneum & optum quia non solum neptunus eques dicebat siue possidon. ut Diony. scribit. Unde in eius honore ludi equestres celebrabantur. sed consiliorum deus testes Seruio. Nouimus autem oportere arcanum ac tectum esse consilium. Quare fidei panno uelata manu sacrificabat. quia fides testis esse debet & uelata. Ferunt autem romanos ideo dicato Consii simulachro sabinas rapuisse. ut inuitum de rapiendis consilium tegere. Ad huius dei aram in equestribus tamen ceraminibus dabatur accessus cum reliquo anni tempore lateret. De hac Varro Consualia inquit dicta a consilio quod tamen feriae publicae ei deo & in circo ad Aram eius a sacerdotibus fuerunt ludi illi quibus uirgines sabinarum raptarum. Sane neptunus hippius siue equester dictus est teste Festo. uel quod pegafus ex eo & pegafide natus sit. uel quod equuleus (ut putant) loco eius suppositus Saturno fuerit quem per neptunum deuorauit. uel quod triditis ista terrae equum exciuerit. cui ob hoc in illirico nono quoque anno quaternos equos in mare iaciebant. Consualibus equi & asini coronis ornabantur & occidantur permittentur auctore Plutarcho. quoniam instituta navigatione cum multa nauibus ueherentur occidit quoddam & remissio iumentis data est. Plura de his ludis lege apud eundem Plutarchum ac Dionysium. nam Liuius paucis rem expedit. Confusus tibi caetera dicet. Deus consilii in ipsa ludorum celebritate suppeditabit quae agendo fuerunt ne desint coniugia.

ara consii.

Neptunus equester.

EXTERNIS gentibus. non negant coniugia ab italibus. quae italiam non sunt. EOS non appellamus externos. quae in nostra regione non sunt. & hystorici uocant externos quicunque non sunt itali. AT nulla fuit quae uellet nubere romano. nulla fuit quae uellet matrimonio iungi romanis ciuibus. Indolui. egre tuli. ET romule per apostrophen dedi tibi mentem patriam. inspirauit tibi mentem & consilium meum. Dixi tolle preces. noli amplius precari finitimos. ARma dabunt quae petis ipsas coniuges: quae si experire. uolentiam quae uim illatam feret equiore animo: hoc autem consilium fuit numitoris. PAras festa con deo consilio. CONFusus dicet tibi caetera: ipse consilii dies inspirabit tibi quod sis facturus. ILLO die ludorum. DVM canes sua festa sacra dum tu celebrabis eius sacra: tunc ipse consilium tibi suggeret: huius diei festa consualia dicta sunt: de quibus Varro consualia inquit dicta a Conso: quod tamen feriae publicae ei deo & in circo ad Aram eius ab sacerdotibus fuerunt ludi illi quibus uirgines sabinarum raptarum. Et postea inquit Consualia ludi dicebantur quos in honorem Consii faciebant: quem deum consilii putabant: de hoc Diony. primum inquit deo arcanarum consultationum duci. SI dolus sibi ex sena eueniret sacrificium quot annis: & ferias agendas uouit. Postea uero senatum reaperiens: ubi ipsis etiam consilium illud placuit. diem festum & ludos indicens neptuno agendo: circumfuit in urbes proximas euocans quae cum uellent: & certaminum: & mercatus esse participes: & non cuiusque generis certamina acturus erat equorum & hominum. Conuenientibus

PAV. MAR.

itaq; ad ludos hospitibus multis cū uxoribus: & filiis ubi sacra neptūno peregit: & certamā die ultimo quo nūdi
nas dissoluturus erat. Iuuetuti edicit: ut cū signū extolisset Virgines q̄q; raperēt: q̄scūq; cōtīgerēt: seruarētq; ipsas
oēs ea nocte castas. Dieq; postero ad se ducerēt: Diuisi igit̄ p̄ cōpita Iuuenes: ut elatū uider̄ signū ad raptus uirgi
nū repēte discurrūt. Ingēsq; statī secuta ē pturbatio: fugaq; hospitūq; malū aliq̄d mai⁹ suspiciatū. PRoductis at
sequenti die Virginibus: ignominia eaz; cōsulēs romulus: qd̄ nō ad cōtumeliā: sed ad nuptias raptā eēt: æquū eē
cēlebat ut datos eis uiros a fortuna diligerēt. Dinumeratūq; postea puellis sexcētis & octogita tribus nūero inue
tis. uiros celibes totidē delegit: q̄bus puellas ipsas scdm̄ leges patrias: uniuscuiusq; eaz; cōsuetudinesq; locauit: i cō
munionē panis & aquæ cōnubia ipsa cōciliās: sicut ēt hucusq; faciūt: & paulo post sacratā illā solēnitatē. Nunc ēt
romani pficiūt: cōsualia uocātes: i q̄ ēt ara subterranea cōstructa: iuxta circū maximū: circū fossa terra sacrificiūq;
igneis: & solēnitatibus colit. Cursusq; equoq; agit iūctoz; & nō iūtoz;. Vocat̄ at is deus: cui hęc pficiunt cōsua
Romāis. s. quē qdē itēptātes i lignā grēcā Possidona Sylichthona esse dicūt. ET Linius p̄sequit̄ ad ea q̄ ad duxi
mus: Agere id romana pubes passa. & haud dubie ad uī res spectare cōepit. Cui t̄ps: locūq; actū ut daret Romu
lus: ægritudinē ai dissimulās: ludos ex idustria parata Neptuno æq̄stri solēnes. Cōsualia uocat. INdici deide fini
timis spectaculū iuberētq; apparatu tū fiebāt: aut poterāt cōcelebrāt: ut rē clarā expectatāq; facerēt. MVL
ti mortales cōuenere: studio ēt uidēde noue urbis: maxie pximi q̄q; Ceninēses crustūeni. Antēnates. Iā sabinō
rū oīs multitudo: cū liberis: ac cōiugibus uenit Inuitati hospitaliter p̄ domos: cū sitū: mœniāq; & frēquentē tectis
urbē uidissent mirant̄ tā breui rē romanā creuisse. Vbi spectaculi t̄ps uenit: deditā q̄ eo mētes cū oculis erāt. Tū
ex cōposito orta uis: signoq; dato: iuuetus romana ad capiēdas uirgēs discurrit. Magna ps forte: ut i quēq; icide
rat. Raptā q̄sdā forma excellētes primoribus patrū destinatas: ex plebe hoies q̄bus datū negociū erat: domos de
ferebāt. Et Plutarchus ingt. It itērea fama p̄ finitias orbes: qd̄ sacrā cuiusdā dei arā i subterraneo specu abditam
offendit: quē Cōsum romāi uocāt: uel potius ut Proculo placet: neptūnū eq̄strē: hęc igit̄ cū apuisset: ilico sacra: so
lēnesq; ludos simulat se factuz;. Cōuenit ex finitimis ingēs multitudo cū uxoribus & filiis. Signū aut̄ dederat ro
mulus: ut cū assurgeret: & purpureā clamidē cōplicaret: oēs in sabinas irruerēt Trīginta a nōnullis raptas fuisse
tradit. Vnde. xxx. curiæ appellatæ sint. Vale. antiq. dxxxvii. fuisse tradit. Iobas uero. dclxxxiii. A quaz; cōtagine
romulus penitus abstinuit: qostq; Herfyliā unā habuit: ex q̄ duos filios genuit alteram fœmellam Promam uoca
tam Altez; Aoliū dictū ab ea ciuū multitudine conuocata. Sed postea mutatis litteris Asyllum iuocatum. RE
liqua uero suis in locis satis ample ac succincte inferius prosequemur.

ANT.
FAN.

Intumuere cures: Ab eo q̄ cōtinet id qd̄ cōtinet acci
pimus: & a pte totū hoc est sabinos a curibus eoz; oppi
do. CAeterum. crustūeni ceninenses & antēnates
ad quos iniuriæ pars ptinebat bellū mouere. Sed (ut iqt
Linius) nouissimū a sabinis bellū ortam est qd̄ multo
maximū fuit: ii nihil p̄ iram aut cupiditate m egerunt nec ostenderunt bellū priusq; intulerunt. Raptā aut̄ idicun
tur a romanis triginta uirgines tm: quīs nonnulli raptas fuisse tradiderint. Dxxxvii. alii. Dclxxxiii.

Intumuere cures & quos dolor attigit idem:
Tunc primum generis intulit arma focer:

PAV.
MAR.

Intumuere cures: Diony. ingt ubi de raptu uirginū: deq; cōnubiis in urbes pximas rumore uulgatū est: alias q
dem id factū in irā uertit. Alia: quo affectu id factū esset considerantes: moderate rem tulerunt: Recidit igit̄ res
post t̄ps aliq̄d in bella: alia qdem facilia. VNom uero cū sabinis magnū: atq; difficile sed exitus fœlix fuit: sicut
romulo p̄dixerat oracula. Et Linius scribit bella romanis illata: & romuli uictoriā de ceninēsis: Antēnatis
& crustūeni & subsequit̄: Nouissimum bellū ab sabinis ortum: multoq; id maximū fuit. Nihil enim p̄ iram:
aut cupiditatem actū est: nec ostenderunt bellū. priusq; intulerunt. CVres sabinia curibus. Intumuere: indi
gnati sunt ob eā acceptam iniuriā. ET quos: illi quos. IDem dolor attigit: hoc est q̄bus ea erat iniuria & do
lor cōis ceninenses: antēnates: & crustūeni: quoz; ēt uirgines raptæ fuerāt. TVM primū focer: sabinī & alii:
quoz; raptas filias romani uxores acceperāt. INtulit ai ma generis: intulit bella romanis. Exigit hic locus: ut de
curibus & de sabinis ipsis aliq̄d dicamus: ut Varro ipse reuilit: quē ad modū ab eius liberto accepimus. Virgo
quædā indigena: præcipui generis in templū iuit Enyalii choreas agens. Enyalium aut̄ sabinū: & ab eis discētes ro
mani quirinum uocāt: nequaq; certum habētes ipsi. Mares ne sit ille: an alius qdam similes cum marte honores
habens. Alii enim de uno deo bellico: & certaminum duce utraq; putāt dici nomina. Alii aut̄ duobus ea diuis bel
licis ipositis In hoc itaq; dei tēplo saltans puella subito fit diuina. Atq; relinquēs choz; in aditū dei currit. Præ
gnāsq; deide ex deo: ut oibus uisum est: facta filiū parit Modium noīe Fabidium cognomine. uir factus forma
qdem fuit non hoīs sed diui. Fuitq; bello oīum clarissimus. Capit deinde Cupido cōdendæ urbis: magnāq; ma
num congregās uicina loca icolentiū: Breui admodum tpe eas condidit: q̄ nunc uocant̄ Cures: hoc noīe: ut non
nulli scribūt ex deo: cuius eum filium sermo erat urbi iposita: ut aut̄ alii tradunt: a cuspidē: quires. n. sabinī cuspi
des uocāt Zenodotus aut̄ trozenius hystoricus. imbricæ gentis idigenas habitasse ait circa agrūm reatinū. Pul
sos deinde illinc a pelagis in hās terram aduenisse. ubi nunc habitāt. mutantēsq; nomen simul cū loco. uocatos
esse pro umbris sabinos. CAto aut̄ nomen sabinoz; genti impositū esse ait: ex sabinō Sangi. diui gentilis. Flūc
aut̄ Sangum a q̄busdam Pistium uocari atq; in patria eoz; habitationes fuisse asserit uicū quēdam uocatum
Tefstrum. ppe urbem amyternam positū. ex quo mouētes tum sabinos in terram ait Rheatinoz; irripuisse.
habitātibus simul cū eo aboriginibus. Vrbēq; eoz; clarissimam Cotynas bello captam occupasse. Atq; ex rhea
tino agro colonos emittentes & alias condidisse urbes. in q̄bus habitabant sine muris. & hanc ipsam. quæ Cures
dicunt̄. REgionem aut̄ obtinere eos distantē ab adriatico qdem mari ducentis ferme. & octoginta studiis. A
tyreno uero ducentis & quadraginta. Longitudinem aut̄ eius esse ait paulo minus stadioz; mille. De alio sermo
ne qui in hystoriis est de laconibus qui illuc se transfulere diximus in primo libro in eo uersu. Protinus oebalii re

tolit arma tãd. Iamq; feræ raptæ iã inceperant raptæ matres esse: cū ex romanis filios peperissent: ptractaq; erãt diutius bella. Cūq; sæpe ambiguo Marte pugnãtū eēt. Deideq; essent acies ad pugnã instructæ. Mulieres q; rû cã bellū erat: cōueniētes sine uiris in quēdã locū: & cōsilia cōferētes: ut Diony. refert in ea fuere snia: ut uerba ipsa de recōciliatiōe apud utrosq; inciperēt. Re ad senatū delata placuit eas legatiōis munere fungi. Hæc principis Hersylia fuit: q; lōga & miserabili rōne postulauit ut uiris suis pacē cōcederēt. Vnde cōmoti iūt sabinog; aī: & fœdera inita sunt. Plutarchus tacuit legationē hãc. Sed inqt. Cū ambæ acies firmato ipetu cōstitissent: mira res qdã: & spectatiōe digna stuporē oibus attulit. Nã raptæ sabinog; uirgines cū id uidissent: raptis i uulnis ifantibus: passiq; crinibus: diuino quodã instigãte spiritu cū lachrymis: ac gemitu p medias acies peruolant. Exhorrētes mō patres: modo uiros: ut fœdatis iam acies dirimerent: & parcerent sanguini. Cuius rei admiratione moti: sistunt aciem tela comprimunt: iras mittunt: animos colligunt: cætera paulo post.

Iãq; ferē raptæ matrū quoq; nomē habebãt:

Tractaq; erant longa bella p̄p̄inqua mora:

Conueniūt nuptæ dictam iunonis in ædeni:

Quas in ter mea sic est nurus aufa loqui:

O pariter raptæ quoniã hoc cōc tenemus:

Non ultra lentæ possumus esse piæ:

Stant acies sed utra dū sint pro parte rogãdi:

Eligite hinc cōiunx hinc pater arma tenet:

Quærendū est uiduæ fieri malitis an orbæ:

Consiliū uobis forte piūmq; dabo:

Consiliū dederat: parent crinesq; resoluūt:

Mœstaq; funerea corpora ueste tegunt:

Iam steterant acies ferro mortiq; paratæ:

Iam lituus pugnæ signa daturus erat:

Cum raptæ ueniunt inter patresq; uirosq;

ueste uicto malis muliebri pauore aufæ se iter tela uolãtia inferre ex trãsuerso ipetu facto dirimere ifestas acies.

CIAMq; raptæ: puellæ sabinæ. HABebant feræ: quasi nomen quoq; matrum: iã pepererant: ut q; raptæ dicebant: matres quoq; uocabant: qbus iam nati erant filii. ET bella propinqua: bella a propinquis: & affinis illata. ERant tracta: pro ptracta. & dilata. Longa mora: longo tempore uti: & in natali romano dictum. Pugnatumq; diu dubio discrimine: donec mater erat: quæ uirgo fuit: quæ rapta sabinis. NVptæ sabinæ: & cætere iam romanis nuptæ: CONueniunt coadunantur. IN ædem iunonis: in tēplum iunonis. DICTam constitutam ab ipsis. INTER quas: nuptas. MEA nurus: Hersylia: cuius paulo ante meminimus: quæ erat uxor Romuli: ideo nunc mars suam nux appellat. Sic est orsa loqui: sic fari cœpit. O pariter raptæ: proponit hersylia in mulierg; coetu quæstionem cum utrinq; staret ad prælium instructa acies consultarent quid discernendum esset. an uiduæ fieri uellent. an parentibus orbæ. Si enim patimur uiros uincere. efficiemur orbæ parentibus. Si parentes efficiemur uiduæ. ut utrumq; a nobis euitet pacem inter utrosq; tractemus. EFFicax fuit hæc Hersylia propositio. quando quidem utrunq; euitandum esse facile persuasit. O raptæ pariter. quæ simul mecum raptæ fuistis. QVOniam tenemus hoc cōmune quoniã hæc nota omnibus cōmunis est. qã simul raptæ fuimus. NON possumus ultra lente. tarde. Esse piæ. quasi non possumus ulterius differre. & dissimulare pietatē quam hinc parentes hinc exigunt uiri. STant acies quasi iam ad pugnam instructi exercitus hinc parentum. hinc uirog; sunt. SED eligite. quasi maturo consilio discernite. & deliberate. Pro utra parte. pro qua duag; partium. DII sint rogandi. an pro uiris. an pro parentibus. Hinc ex hac parte. CONIunx tenet arma: quasi hic uirog; exercitus est instructus. & ad pugnam paratus. HINC tenet arma pater. ex altera parte parentes arma timanus sunt ad pugnam collaturi. EST quærendum quasi illud inquirendum qđ melius esse ducatis. AN malitis potius uelitis. FIERI uiduæ. uiris diuise. quasi an uelitis potius amittere uiros. AN orbæ. sine parentibus orbum enim dicimus re charissima priuatum. ut qui patrem aut matrem. aut filios. quasi lumen amisit.

DABo. ego. VOBis consiliū forte. q; laudem fortitudinis & magnanimitatis mereat. ET piū. cum laude quoq; pietatis. Consiliūq; dederat. Hersylia id censuerat ut legationis officium sumeret. aut ut poeta. & Liui. asserunt. ut in medias acies irent. PARENT. obediunt cætere oēs hersylia. ET resoluunt crines. dissoluūt & pandunt capillos. ET tegunt corpora mœsta. mœstitiam præ se ferentia. VESTE funerea. lugubri. qualis est usus in funere parentum aut airorum. Iam steterant acies. de hoc ita Liuius inquit. Sabinæ mulieres. quæ ex iniuria bellum ortum erat. crinibus sparsis scissaq; ueste uicto malis muliebri pauore. aufe se inter tela uolãtia inferre. Ex transuerso impetu facto dirimere infestas acies dirimere iras. hinc patres hinc uiros orantes. ne se sanguine nefando soceri generiq; respargerēt. ne parricidio macularent partus suos. nepotum illi liberog; hi pro

ANT.
FAN.

Hersylia

PAV.
MAR.

Hersylia mœst
m iiii

genie. si affinitatis inter uos. si coniugii piget in uos uertite iras. Nos causa belli. nos uulnerum ac caedium uiris ac parētibus sumus. Melius peribimus q̄ sine alteris uestrum uiduā: aut orbæ uiuamus. Plutar. uero sic loquentes itroduct. Quid mali fecimus uiri? Aut qd deliquimus patres? Nec dū fatis de nobis sumptū supplicium est? tū in tm̄ dedecus ac ignominiam deuenimus: ut amisso pudore & pudicitia alienis uiris raptæ præmeremur: nisi & hanc quoq̄ supremam oīum: ac infelicissimā calamitatem: uestro telo uestro sanguine pferamus. Si uindican- dum erat hōz scelus. Si ulciscēda iniuria. Si redimenda tanto sanguine captiuitas nostra. Cur non ab initio ad uersum. nequissimos hostes uenistis? Cur contēpsimus: cū recens erat scelus: & adhuc pudorem & uirginitatem nostram intra sua limina tuebamur. Sed expectastis. s. ut cum his uiris aliquo pignore deuiciremur. Quo ma- iori postea moerore: ac molestia: & maritis iam factis patribus: & uobis afficeremur. Quippe quæ tam nefan- do prælio: tam infestissimo ferro: cōi sanguini. ac parricidio partus nostros scedari intueamur. Heccine est pa- terna pietas? Heccine liberorū amor. Heccine cōnubiis fides: si salutem nostrā petitis: si libertatem q̄ritis: si pie- tatem colitis: mittite hos aios: hæc arma quæ nō nisi in generos uestros quasi in proprium sanguinē cōtulistis. Neue sinite: ut sine his uiris uiuamus: ex q̄bus iam & liberos genuimus & ben-uolentiam: & charitatē cōpara- uimus. Neue in aliam seruitutē ac calamitatem concidamus. HAEC herfyllia unaq̄ cū cæteris locuta ē. IAM q̄ steterant acies: instructi suis ordinibus ad pugnā fuerant exercitus. PARate ferro: armis exercēdis. ET mor- ti ad mortē: quasi ad inferenda: suscipiendaq̄ uulnera: & mortem. IAM lituus erat daturus signa pugnæ: tuba erat clangore ad pugnam acies mortua: nam cum primū in sonuisset: conseruissent manus. Lituus & baculus in curuis quo sedentes angures aibus templa designabant: & p tuba ē incurua ponit. Virg. Et lituo pugnas insi- gnis obibat & hasta. ET lituus ille Romuli baculus: q̄ post romulū in medio incendio integer mansit. Sed de eo alias. Cum raptæ mulieres: quæ raptæ fuerant. VENIunt inter patres & inter uiros: irrupere in medias acies: ut in natali. Tum pperata manus conferta pagmina passis Crinibus ante patres caros interq̄ maritos: Germanosq̄ ruunt: & dulcia pignora natos. OSTentant: celū magnis hinc questibus implent.

ANT.
FAN.

PIGNORA chara: quia nihil magis amat a parētibus q̄ filii sunt pignus parentū. QVasi sentirent: quasi intelligerent rem quā p atatem re uera itelligere nō poterant. POSse coactus erat: exprimēte uagitu primam auilitterā. TELA uiris animiq̄ cadunt: ut pietatis quæ penitus & in penetralibus animi recondit. Liuius mo- uet res tū multitudinē tum duces: silentium & repentina fit quies. SOceri generis: focii dicti sunt q̄ sibi gene- rū associent. Generi q̄ assumant generandi cā. SCV- tog nepotē fert auus: Auus ab auo nominatus putat q̄ patre antigor sit. Nepos uero dictus ut q̄si natus post. TELA tenent in sinu natos: quasi ferunt filios ex roma- nis natos complexos. CARA pignora: quia nil carius filiis. VT: postq̄. TENUere medium campi: quasi fue- re in medio campo: ubi paratæ erāt acies. CAPillis scis: & passis: & scissis crinibus. PROcubuerē: inflexere se. GENU in terram posito: more supplicum ante deos & reges sūmos. & Diony. post legationem & Herfylliæ uerba inquit his dictis procubuerūt oēs ad regis genua: simul cū filiis pmanseruntq̄ humi pstratæ donec eas astātes erigerent: moderata oīa p uiribus se facturos polli- citi. ITA nūc poeta p̄cubuisse eas dicit. ET nepotes: ipsi ifantes: quos in ulnis ferebāt mulieres. Tende- bāt. extendebant. PARua brachia ad auos suos: ad sabinos. Blando clamore: leni uagitu: quo auorum mentes ad miserationē alliciebāt. Quasi sentirent: q̄si cognoscerēt ipsos: aut q̄si sentirent de q̄ a matribus agebat. QVI poterat ex illis infantibus. CLAmabat auum: qui erat bimus aut trimus: ut p atatem posset uerbum pferre. clamabat auum etiam si uerbum non proferebat. Vagiebat. & allusit poeta ad puerilem uocem. nam illa est a sic prima littera uidebatur auum clamare. TVM deniq̄ uisum: quem tandem tum primum uiderat. ET qui non poterat tunc uagire. aut clamare. ERat coactus. posse. cogebatur a matribus ut uagiret. & clamaret. TELA uiris animiq̄ cadūt. & Liuius Monet res tū multitudinem. tum duces. silentiū & repentina fit quies. In de ad scedus faciendū duces p̄deunt. Nec pacem mō sed ciuitatem unā ex duobus faciunt. regnum cōsotiant: iperium omne cōferunt romā. Ita geminata urbe. ut sabinis tm̄ aliquid daref quiritesa curibus appellati: & reli- qua eadem fere ab aliis quoq̄ referunt. TELA & animi cadunt uiris. cōcidere arma e manibus illoz. & ho- hiles animi cōmoti supplici filiaz oratione & nepotum aspectu. ET remotis gladiis. reiectis utrinq̄ ensibus.

SOceri. sabini. DANT manus generis. romanis. ET accipiunt: quia alter alterius dextrā tangebāt. generi aut & nurus appellatione. ut Vlpia. inquit. Sponsus quoq̄ & sponsa continent. Itē focii & focrus appellatione spō- sogz parentes cōtineri uident. & titulo de uerbogz signi. Generi inq̄ appellatione & neptis & p̄neptis tam ex fi- lio quā ex filia editarum. ceterarumq̄ maritos contineri manifestū est. ET tenēt. ipsi sabini parentes. NATas: filias. LAudatas. dignas laude. aut laudatas. & cōmendatas ab eaz pietate. q̄ bellū dirimerūt & honores ob id habiti. ut ab ipsis. xxx. curiaz denominant. licet sint q̄ aliter sentiāt. Præterea ut ab oī labore essent libere p̄ter: q̄ a lanificio. AVus. sabinus. FERT nepotem scuto imponebat. & ferebat nepotem scuto. uelut in cuna. HIC usus scuti. inferendo in concordia. & pace nepotem. Erat dulcior: quip fuerit in discordia. & bello. INde. ex illo.

Soceri
Generi
Auis
Nepos
PAV.
MAR

Inque sinu natos pignora chara tenent.
Ut medium campi scissis tetigere capillis:
Interram posito procubuerē genu:
Et quasi sentirent blando clamore nepotes:
Tendenbant ad auos: brachia parua suos
Qui poterat clamabat auū: tūc deniq̄ uisū
Et qui uix poterat. posse coactus erat.
Tela uiris animiq̄ cadūt gladiisq̄ remotis
Dant focii generis: accipiuntq̄ manus:
Laudatasq̄ tenent natas: scutoq̄ nepotem:
Fert auus: hic scuti dulcior usus erat:
Inde diem primasq̄ meas celebrare calēdas

COEBALIAE: sabinae. Vt enim diximus supra sabini uolunt Lacedaemonioꝝ se fuisse colonam. Vnde illud est. Protinus oebalii rettulit armati. Lacedaemonii aut oebalii dicti sunt ab Oebalo Argoli filio: q̄ in Laconia regnauit. Per sabinas aut siue oebalias accipe romanas matronas quae multae a sabinis p̄genitae sunt. **VEL** q̄ erat de me foeliciter ilia mater. Prima ratio. q̄ matronae calēdas martias colebant haec fuit: q̄ sabinae strictis mucronibus interpositae Martia bella finierūt. Secūda est: ut fauore Martis eā foelicitatem cōsequerent̄ ī filiis quā uidebat̄ is deus iliaē concessisse: q̄ a marte cōpressa romulū sūme foelicitatis filium pepit. Tertia deīde subiungit̄

Oebaliae matres non leue nomen habent
Aut quia cōmitti strictis mucronibus aufaē
Finierant lachrymis martia bella suis:
Vel quid erat de me foeliciter ilia mater:

Rite colunt matres sacra diemq; meum:
Quid q; hyems adopta gelu tū deniq; cedit
Et pereunt lapsa sole tepente niues:

Arboribus redeunt detonsa frigore frondes:
Vuidaq; ī grauido palmite gemma tumet:

Quaerq; diu latuit: nunc se qua tollat in auras:
Fertilis occultas inuenit herba uias:

Nūc foecūdus ager pecoris: nūc hora creādi
Nunc auis in ramo tecta laremq; parat:

Tempora iure colunt: latia foecūda parētes:
Quarum militiam uotaq; partus habet:

Adde qd̄ excubias ubi rex Romāus agebat
Qui nunc exquilias nomina collis habet:

Illic a nuribus iunoni templa latinis:
Hac sunt (si memini) publica facta die:

Quid moror? et uariis onero tua pectora ca:
Eminet an̄ oculos qd̄ petis ecce tuos: (nis

Mat̄ amat nuptas: matrū me turba frequētat
Hac nos praecipue tam pia causa decet:

tres romanae calēdis martiis: non qd̄ eo die essent cōsualia: sed in honorē Martis. Nam ut Plutarchus inq̄t. Constat t̄m facinus a romanis p̄petratū die octaua ac decima mēsis sextilis: quē nunc Augustū uocant. Qua q̄dem cōsuo consualia festa celebrabāt. Haec ille in uita romuli. Sed ut ostēdit in p̄blematibus p̄lemate. xlvii. Eo die cōsualioꝝ equos & asinos coronis exornāt: & oriari sinunt: & has rōnes adducit. An q; Neptūno equestri diē festū agunt. Asinus aut̄ p̄ equū pari frui licentia. An illud potius q; instituta navigatione: cū multa nauibus ueherent̄ otū quoddā: ac remissio iumentis data est. **AVT** q; hac rōnes matres marti sacrificant: uel q; aufaē ingredi me dias acies: bellis finē īposuere. Vel iliaē recordatione: q̄ ex me romū pepit. Aut q; aufaē sunt ipse matres. **COM** mitti strictis mucronibus: cōmittere se euaginat̄ en sibus. Finierant martia bella: finē īposuerant bellis: q̄bus ego p̄sum. **S** Vis lachrymis: fletu & q̄rellis suis. **VEL** qd̄ ilia: uirgo uestalis: Numitoris filia. **ER** at de me mater pepererat ex me romulū. Foeliciter: q; foelix fuit ille partus: q; erat tāta urbem positurus. **MATRES:** romanae:

Rite: ex ritu & cōsuetudine. **COL**unt sacra: & idem meū. celebrāt & sacrificant mihi calē. martiis. **Q** Vid qd̄ hyems: tertia ratio cur matres celebrāt calē. martias: q; tunc est t̄ps foecūdū quo oīa putrescere incipiunt: & p̄creare suos foetus. Et q; foecūda est: aut foecūda esse cupit: principiū foecūdi t̄pis colit inde matres marti eo die sacrificāt. **Q** Vid: dicā foelicet. **Q** Vod hyems hyemale t̄ps. **AD**opta gelu: quasi quae terras glacie & niuibus tegit. **T** Vnc deniq; cedit: cum ego referā uernum t̄ps cedit tunc hyems. **E**T niues lapsa: collapsa q; in aquas resoluta labunt̄. **S**OLE tepente: q; cū tepidior sit q̄ in hyeme fuerint. **P**ER Eunt ab ipso sole liquefacta.

FRONdes de foete frigore: q; rigoris deciderāt ex arboribus. **R**Edeūt arboribus: q; renasci incipiunt. **G**EM ma uuida tumet in palmite uitis: turgescit in ipsis uitū sarmētis: uuidū dicimus qd̄ hēt humorē iterius: sicut uua: humidū uero qd̄ exterius: gēma p̄ oculo uitis ponit̄: ut in prio diximus: ipse t̄n non pōt dici uuidus: sed ex eo uuida nascunt̄. **P**ALmite tenero: dixit p̄p̄ redeuntē succū. **E**T herba q; diu latuit: hoc ē p̄ hēmē sub terris fuerat: Latuerat t̄n aut semē: aut radices: herba uero aruerat. **I**Nuenit herba ipsa fertilis uias occultas: nā subterraneas.

QVA. p̄t. s. hoc ē q̄bus uis. **T**OLLat se ī auras. emergat in aera. & attollat se. **N**VNC uerno t̄pe. **N**VNC

ANTJ
FAN.
Sabini a
lacede
monis
oriundi
Oebalii
Cur ma
trone ca
len. mar
tias cole
bant.

Vuidū.
humidū:
Exquilias.
Nurus.

Iunonis
aedes.

PAV.
MAR.

in uere. A Ger est foecūdus: parit foetum: q̄a nascunt & crescunt fruges in spicas: foecūdus a faciendo dicitur q̄ fructū faciat. NVNC ē hora: est tps. CREādi pecoris: redit. n. amor & cōiunctionis appetitus: pecoribus ip sis: & q̄d q̄dem: ut Cicero ostēdit. Cōe est oīum animātū pcreandi cā. pariunt ergo uerno tpe pecora: p̄sertim & hēdi & agni. NVNC auis parat ī ramo: in ramis arborū. TECTa & larē: tecta ut sit sub frondibus. LARē nī dū ut pariat: in eo: & educet pullos. IVre merito igit. Parētes latīe romane mulieres. COLūt foecūda tpa: cele brāt principiū ueris: hoc ē calē. meas: q̄ tpa sunt foetus referētia. Q Vaz: mulierū. MILLtia & uota hēr partus q̄si quaz studīū & uotū est ipsa ī pariēdo foecūditas: nā p militia laborē ptum significat p uoto desiderīū: qm̄ par tus mulierū laboriosus ē & desideratus. ADde q̄d excubias: q̄ta ratio: q̄a calēdis martis in ualle exqlina nuptae tēplū iunoni lucinae dedicatū: p̄ assequenda foecūditate: de quo latius diximus superiore libro. Cūq̄ iuno p̄sit nu ptis: & sit martis mater: iure ob martis reuerētiā marti mulieres calēdis martis sacrificāt. ADde q̄d ubi rex ro manus agebat excubias: uigilias: & custodias: & superiore libro diximus autore Varrōe exqlias dictas ab excubiis regis: uel ab eo q̄d exculte a rege Tullo essent: Qui colis hēt nūc noīa exqlias: uocant nunc exqliae ab excubādo: seu excolēdo. ILlic: ī exqliis. A nuribus latinis: mulieribus romanis. SVnt facta tēpla publica iunonis: publice fuere cōsecrata tēpla iunōis lucinae: q̄bus supius. HAC die si meminiscalēdis meis: si recte recordor. Q Vid moror: q̄d detineo te ī mora. ET onero tua pectora uariis causis: q̄si cur affero tibi tot rōnes. Q Vot tu petis q̄si rō huius rei. ECce eminet ante oculos tuos: ecce tu me uides iunonis filiū: q̄ sum huiusce rei cā. MATer: iuno. AMat nuptas: p̄est cōnubiis: & nupte sunt illi cure: q̄a eas amat. TVRba matrū frequētat me: celebrat diem meū: & frequentes matres in aedē meā. HAEC cā tam pia: qua pie matres me colūt. PREcipue: q̄si in primis. DEcet nos: & me & matrē: aut me iunonis filiū. Mars enim ex iunone & gramie natus ē: ut inferius dicemus.

ANT.
FAN.

CGA VDET florentibus herbis haec dea: Iuno flori bus gaudet: Vnde credit Mars tacto flore a iunone con ceptus. Hūc festum existimare nōnullos refert Gardiū dictū q̄ gramie ortus sit. q̄d interpretat (ut idē inqt & nos diximus supra) q̄a corona gramiea ī re militari ma xime honoratiōis ē. Ego ex flore Martē conceptū fingi existimauerim: q̄a s̄a penumero e re nullius momēti cō cipit discordia & bellū orit. TV nobis lucē lucina de disti: Quia ope iunonis Lucinae ptus in lucē edit. Si q̄ tñ grauida ē: Nō expectēt q̄ grauidae sunt pariēdi tps ut tūc dicāt iuno lucina fer ope: serua me obsecro: sed icipi ant calēdis Martis p̄cari iunonē ut cū tps aduenerit. pa riēdi eius ope ptus molliter emittat. Q Vis mihi nūc

Ferte deae flores: gaudet florentibus herbis:
Hæc dea, de tenero cingite flore caput:
Dicite tu lucem nobis, Lucina dedisti
Dicite tu uoto parturientis ades:
Si qua tñ grauida est, resoluta crine preces:
Ut soluat partus molliter ipsa suos:
Quis mihi nunc dicet, q̄re caelestia martis:
Arma ferunt, Saliū, mamuriumq; canant:

Ancylia
martis
ferunt a
saliis calē.
mar.
Scutum e
coelo
Lapsum.
Saliū.

dicet q̄re caelestia martis Arma ferāt salii mamuriūq; canāt: Anno octauo regni Numae cū pestis italiā occupās Romā quoq; inuasisset: ferūt breue scutū e coelo lapsū in Numae manus: q̄ se ait ex Egeria multisq; audisse scu tū ad urbis salutē missū seruari oportere aliis undecim ad eius similitudinē factis q̄bus id misceret ne iternosc posset. Datū ē igit negociū Mamurio iclyto fabro sūmoq; artificibus ceteris diffidētibusq; desperatib⁹ ut similia eius ancylia fingeret. Quod opus cū ille arte exq̄sissima absoluisset ita ut neq; ipse Numa iā scutū coelestē digno sceret & ei q̄d cūq; peteret pramiū se exhibitūq; polliceret: artifex n̄ pecuniā sed gloriā p mercede petit ut uide licet Saliū iter carmina suū nomen caneret: q̄d p multa tpa obseruatū est. In Saliōz. n. carminibus cū Pyrrhichii modulo absolutis ueturius Mamurius canebat. Licet q̄dam dixerint ueterā memoriā cani ut Plutarchus & Var ro scripserē. Eidē Mamurio legimus dic cōsecratū esse quo pellē uirgis feriebant ad artis similitudinē. Cōstat aut Salios ancylia custodisse q̄ hoc tpe circūferre consueuerūt. Erant enim Martis sacerdotes a Numa cōstituti ac dī s̄i Saliū nō ut q̄dam fabulant a uiro Samothrace seu mantineo: sed a saliēdo: q̄d (ut inquit Seruius) circa aras saliant & tripudiant. Id enim in sacris quotānis & facere solēt & debent ut inqt Varro: ubi suauiter mouebant cōuersiones ac mutationes celeri & crebro numero robuste leuiterq; reddentes. Saltabat aut in religionibus te ste Seruius: q̄a nullam maiores nostri corporis partem esse uoluerunt quae nō sentiret religionem: nam ut cantus ad animū: ita saltatio ad mobilitatem corporis ptinebat: Hic sacerdotes (ut ait Plutarchus) induti puniceis tu nicis aeneisq; balteis succincti aeneas capitū. galeas ferebant: ac paruīs gladiis arma pulsabāt: q̄bus secundū Liuiū Numa tunicae pictae insigne dedit & sup tunicam aeneum pectoris tegmen: idē dextra uirgam laeua peltam ge rebant. de qua loco suo dicemus. Vir. eos Herculi dedit q̄uis antiquitas sacrauerit Marti: ut Tum salii ad cātus in censa altaria circum Populeis adfunt euincti tpa ramis. Quod recte poetā fecisse Macrobius docet q̄ Hercules

Saliorum
numerus

apud pontifices idem qui & Mars habebat & Chaldaei stellam Herculis uocent quam reliqui oēs Martis appel lant. Saliōz numerum Tullius Hostilius dicit duplicasse cum Numa. xii. tñ ex patriciis iuuenes spectatissimos ad id sacerdotium legerit: q̄d quanti fuerint hinc facile coniectare licet. Quod Appianus Claudius ut triumphalis Salius usq; ad senectutem fuit: & pro gloria obtinuit q̄ inter collegas optime saltaret. Neq; abhorruisse ab eodē sacerdotio dicuntur Aphricanus & L. Florius Bibaculus: quoq; posterior tulit ancylia praecedentibus sex lictori bus cum praeter esset. Hinc epulae splendidae atq; opiparae ab Horatio saliares dicuntur: ut nunc saliaribus orna re puluinar deorum tempus erit dapibus sodales Saliebant autem hi sacerdotes non solum circa aras sed per ut bem. xii. ancylia circūferentes ne illa firmo intuitu cerni possent.

Saliares
epulae.

PAV.
MAR.

CFERTE deae: hortat nuptas ut iunonē colant ferantq; capita fertis coronata: praecenturq; parturiētibus adfit quo sine dolore possint partum edere. FERTE: offerte. FLOres deae: iunoni lucinae. HAEC dea: iuno. GA VDET herbis florentibus: gaudet offerri sibi flores: & floridas herbas. CINGite coronate. CAput uestrum de te

nero flore: fertis ex tenellis floribus cōtextis. Dicite: uos nuptæ. TV lucina dedisti nobis lucē. q̄a te duce ad lu-
cē uenimus supiore libro diximus iunonē lucinam dianā esse: licet Diodo. Lucinā iunonis filiā dixerit: & alio i lo-
co poeta lucinā a iunone missam & hic p̄ iunone itelligi uelle demōstrat rō est q̄ ex Macro. iunif: ueteres putaf-
se iunonē & lunam eadē esse: q̄a luna p̄ aerē meat: uñ ᾱρ̄ τ̄ε̄ μ̄η̄ nūcupauerūt ᾱε̄ρ̄ ο̄τ̄ ο̄ μ̄η̄ q̄d̄ aera lecat: & iuno
aeris arbitra est cui mēlium initia cōsecrauerūt ut in .i. lib. diximus. Dicite tu iuno. A Des uoto pturiētis cum a
pturiente uocaris fer opē & serua illā. T Amen si qua ē gtauida: cū cal. ita iunonē nupte præcari debēt si qua ex
his grauida eēt. P Recet crine resoluto: crinibus solutis & passis. V T illa: lucina. S Oluat ptus suos iclusū par-
tum soluat ut edere possit. M Olliter leniter & sine ullo dolore. Q Vis mihi nūc: hæc uenit cū marte locutus ē
nūc scripturus festū salioꝝ egeriam nymphā iplorat de q̄ paulo post. Et ut supius diximus. Numa sacroꝝ istitu-
tiōes in octo ptes diuisit. Sexta pars ut alycarnaseus inq̄t his distributa est: q̄ uocant a romanis salii quos Numa
ex patriciis creauit Iuuenes. xii. ipectatissimos deligēs: quoꝝ sacra manebāt in palatio: uocatiq̄ palatini: hi q̄dem
agonales: a q̄busdā collini dicti: quoꝝ sacrariū erat in collino mōte post numā ab hostilio rege conditum ex uo-
to: hi salii oēs saltatores & laudatores armatoꝝ deoꝝ. Tunicas uersicolores balteis succincti æneis. apices capiti-
bus imponētes pilleos altos quos græ. cirbasias appellāt: accincti oēs gladio: dextra lāceam: aut uirgam tenēt: le-
ua peliā thraciā: ea est scuti cuneati specie arctiora habentis latera qualia ferunt apud græcos: qui cū cūctum sacra
perficiunt unum inesse dicunt celo demissum: inuentūq̄ in regia Numæ: nemine inserēte: nec uisa apud italos
tali forma: ueritum Numā insidias: & furta ancilia huic cœlesti similia: multa parasse dicunt. Cū Mamurio quo-
dam opifice: ita ut incerta insidiaruris: & insecreta fieret diuini illius natura: nec iter nosci posset: & reliq̄. Hæc autē
a poeta multis uersibus explicant. Festum uero ipsū calēdis martiis celebrabāt. Sed cætera quæ ad rem faciūt
suis i locis referemus. Quis nūc dicet mihi: quasi a quo discere potero. Q Vare salii martis: qui sacerdotes sunt
martis. F Erant arma cœlestia: ancilia ipsa: & illud quod e coelo cecidit. M Amuriūq̄ canant: cantando mamu-
rii nomen repetunt. V Oluit. n. ipse mamurius in mercedem clypeorum: quos fecit instar illius cœlestis cani-
carminibus saliorum. Sed de eo paulo inferius.

Nympha mōe memori stagnoq; opata dianæ
Nympha numæ coniunx ad tua festa ueni:
Vallis Aricinæ silua præcinctus opaca
Est locus, antiqua religione sacer:

plū ædificiū Tauricæ ubi Orestes Dianæ simulachrū collocauit: q̄d e Scythia Taurica crediū attulisse sic dicta a
tauris loco eius regiōis: ut Est locus in scythia tauros dixere priores: id simulachrū fasce cælatū d̄r quo tpe ab Ore-
ste surreptū est. uñ Dianā falcelidē phibent nuncupatā: eadē & Aricina dicebat q̄ haud longe esset ab Aricia. Itē
ut q̄busdam placet nemoreis a nemore Aricino. De quo ait Lucanus: Quā sublimē nemus scyticæ qua regna
dianæ. Et Cato in priō originū teste Prisciano: Lucū dianiū in nemore Aricino Egerius Libius Tusculanus dedi-
cauit. Hunc Artemisiū ueteres dixerūt a Diana q̄ artemis dicit̄ autore Macrobio quasi aerotemis id est aerem
secans. ipsa enim ē Luna ut diximus supra. Vult autē Egeriā eē dianæ aricinæ ministrā. Vnde ait Operata: q̄d in-
terdū de sacris d̄r autore Seruio est sane Aricia oppidū nō lōge ab urbe a qua distare d̄r ad decē milia passuū: &
p̄pe Albā a qua distat stadiis. xx. In eius nemore oppidū esse aiunt q̄d hodie dicit̄ Cynthianū. ANtiq̄ religio-
ne: Quia Orestes in eo luco cū iphigenia sorore tēplū sacrarunt: q̄ necesse est fuisse paulo post Troiam dirutā
& longe ante Romam conditam. Nota sunt quæ de Oreste poetæ fabulant̄ quos multa sint quorum Sophocles
& Euripides meminerunt. Vnde illud est: Scriptus & in tergo nec dum finitus Orestes.

MONES: instrue: & doceas tu me. O nympha: & periphrafi egeriā oñdit: de qua paulo post. Operosa: officio-
sa. Nemori & stagno diane: q̄a nympha est fontis: q̄ in nemore cynthiæ est ubi nūc oppidū appellat̄ cynthianū:
cuius fontis riuulus stagnū inuit p̄pe ariciam. O nympha o egeria. CONiunx numæ: cū qua numā cōgressum
se hēre dicebat. VEni ad tua festa: ad ea festa q̄ tuo consilio sunt instituta. VAllis ariciæ silua: relaturus poeta: q̄
& ubi sit egeria facit topographiā: hoc est loci descriptionē. Locum enim eē dicit in aricina ualle: ubi latet hip-
pocritus: & dianæ simulachrū est ex taurica aduectū. cui mitiore iam ritu fiunt sacra: ide riuulus dāfluit. aquas egeria
suggerit: q̄ musis grata numæ uxor & consiliū fuit. Sed qm̄ exigit locus ut de egeria dicamus de ea plura repen-
da sunt. Numa accepto imperio effrenum populū religione cōpescuit. de egeria ut Diony. inquit sermonem
confinxit. Quo facilius ipsam attenderent qui diuina uerebantur & impositas ab eo leges prompte suscipere
tanq̄ a diis latas. Imitatus exemplum minois cretenis & licurgi lacedemonis: quorum alter colloquio se frui io-
uis aiebat: pergens in dicteum montē: ubi iuppiter educatus est descēdebat in specum sacram ubi leges compo-
nens: quas a ioue accipere affirmabat: illas ad populū ferebat. Lycurgus delphos profectus: doctum se esse ab
Apolline dicebat legum constitutionem: quas lacedemoniis tradebat. Sic numā egeriam deam præferebat: & c.
Et Liui. inq̄t. Simulat sibi cum dea egeria congressus nocturnos esse: Eius se monitu q̄ acceptissima diis essent: sa-
cra instituire. Et Laetan. ille firmi. Cum antiquoꝝ sacrificia dānet: sic inquit. Harum uanitatū apud romanos
autor: & constitutor Sabinus ille rex: qui maxime animos hominum rudes. atq̄ imperitos nouis superstitioni-
bus implicauit. Q VOD ut faceret aliqua cum autoritate simulat cum de egeria nocturnos se habere congres-
sus. Erat quædam spelunca propaca in nemore aricino: unde riuus perenni fonte manabat. Huc remotis
arbitris se inferre consueuerat: ut mentiri possit monitu deæ coniugis. ea sacra populo se tradere. quæ acce-

NYMPHA mone: inuocat Egeriā oium Numæ cōfi-
silioꝝ cōsciam cū qua is credi uoluit se hēre cōgressum
ac frui secreto eius colloquio ut cōsilia q̄bus resp. ab eo re-
ge administrabat maximam autoritatē hērent. Cæteꝝ
nōnulli eū hydromātia usum existimāt ut futura p̄nosce-
ret. NEmori stagnoq; opata Dianæ: Artemisiū dicit
Dianæ lucū ut inq̄t Strabo: cuius tēplū silua circūdata:
cui lacus more pelagi fluctuās adiacet. Dicebat autē id tē-

ANT.
FAN.

Artemi-
sium.
Taurica
a tauris
Falcelis
Nemore,
q̄s diana,
artemis
operari.
Aricia.
Cynthia-
num.

PAV.
MAR.

ptissima diis essent uidelicet astutiā Minois uoluit imitari: q̄ se in antrum iouis recondebat: & ibi diu moratus se ges tanq̄ sibi a ioue traditas assererat: ut homines ad parendum non modo imperio: sed et relligione confirin geret. Nec difficile sane fuit psuadere pastoribus. Itaq; pontifices: flamines: salios: augures creauit. deos p̄ famili as descripsit. Sic noui populi feroces aōs mitigauit: & ad studia pacis a rebus bellicis auocauit. Sed cum alios fal leret: seipsum tñ non sefellit. Nam post annos plurimos: Cornelio & Beblio consulibus in agro scribe Petili sub ianiculo: Arce duæ lapideæ sunt reptæ a fossoribus: quæ in altera corpus numæ fuit: in altera septem latini li bri de iure pontificio. Item græci totidē: de disciplina sapientiæ scripti: Quibus religiones: non eas modo quas ipse instituerat: Sed oēs præterea dissoluit. Quare ad senatū delata decretum est ut hi libri abolerentur. Ita eos Qu. Petilius prætor urbanus in concione populi concremauit. & reliqua. EST locus præinctus: circunda tus. SILua opaca: umbrosa. VALLis aricina: ab aricia: quæ distat ab alba uiginti stadiis. SACER antiqua reli gione: hoc ideo dictum qđ consecrata ibi ara dianæ ante Albam conditam. Nam com Iphigenia: cuius in prio libro meministi: preeset aræ dianæ taurice in Scithia: ubi hospites mactabant: appulit illuc Orestes: cui cum eū agnouisset pepcit. Querētibus scythi illam Orestē non mactasse: tum ultum uerita aufugit noctu cū fratre: ab alto Dianæ simulachro: uenitq; in italiam: & in silua aricina tēplum dianæ consecrarunt.

ANT.
FAN.
Hippol
tus aricie
lauit.
Virbius

CHIC latet Hyppolitus &c. Cum Hyppolitus equi traxissent lacerassentq; Diana eum ab inferis p̄ æscula pium reuocauit ac Nymphæ cōmēdauit Egeriæ & Vir bium quasi bis uix uocari iussit. Sed re uera ut iquit Ser uius Virbius est numen Dianæ coniunctum: ut Ve neri adonis. Nec nos moueat Horatius qui ait ifernis: Neq; in tenebris diana pudicum liberat hippolytum quem Virg. scribit ad sydera rursus ætherea & superas coeli uenisse sub auras Pæoniis reuocatum herbis & ho nore Dianæ. Nō. n. quod Horatius dicit ad illud refer ri debet qđ post distractionem quam ab equis est passus Hippolytus in uitam restitutus dicit: sed ad conditionē mortalitatis: quā ante reuocationem effugere nō potuit fauore Dianæ. is fuit Thesei filius ex Antiope siue Hip polytæ amazone q̄ apud Pyttheum troezenē educatus est De qua Oui. Hic tecum troezena colam Pyttheia regna. Vnde nemus nullis illud adif eqs: Vir. in. vii. æne. Vnde et templo triuix Lucisq; sacratis cornipedes ar cent equi qđ littore curruū & iuuenem monstris p̄uidi effudere marinis. Idem & scripsit callimachus teste Ser uio. Licia depēdent longas uelantia sepes: Tabellæ pictæ ac licio suspēæ ab his q̄ uota soluerunt. Quod & ma iores nostri facere consueuerunt Vnde illud est Tibulli: Nam posse mederi picta docet tēplis multa tabella tuis: & hac ætate non pauci faciunt. Scimus aut Dianam morbo affectis opem asserre. Quare Siculi eam (teste Dio mede) Lien appellaret apotylio. i. solue quasi solutricem malorū q̄ ea placata laborantes morbis finem malis in uenerunt. Potens uoti: Fœmīa uoti cōpos & consecuta quicqđ petiit a diana sæpenumero accēsis facibus ex urbe roma confert se ad artēmisium ut agat deæ gratias uel uota psoluat. REGna tenent manibus fortes pedi busq; fugaces: Sacerdos dianæ aricina rex olim dicebat. Vnde illud est: Immitis aricia regni. Et Suetonius ait i Caligula Nemorēsi regi qđ multos iam annos pot: res sacerdotio ualidiorem aduerfarium subornauit. Erat aut hic sacerdos fugitiuus. fuit. n. in hoc templo post mutatum ritum sacrificiorū arbor quædam ut scribit Seruius de qua infringi ramum non licebat Dabat tñ fugitiuis potestas: ut si quis inde ramum potuisset auferre mono machia id singulari certamine cum tēpli sacerdote pugnaret: qui fugitiuus erat (ut qdam putant) ad imaginē fugæ Orestis q̄ post occisum regem Thoantē in regione Taurica cum sorore iphigenia fugit & simulachrū in de sublatum haud loge ab Aricia collocauit. Dabat aut facultas dimicandi quasi ad pristini sacrificii reparatio nem: apud Tauros. n. Diana humano sanguine placabat cui translata in nemus Aricinum seruos tñ aliquan do imolarunt. Sed cum postea romanis sacrorū crudelitas displiceret Diana ad Laconas translata dicit ubi sa crificiorū consuetudo adolescentulorū uerberibus seruaf qui (ut scribit Cicero in. ii. Tuscu. gōnum) ad aram sic uerberant ut multus e uisceribus sanguis exeat: quorū nemo exclamat. nemo ingemiscit cum qdam uerberibus afficiant ad necem. Eundem tēpli sacerdotem fugitiuum fuisse Strabo quoq; testat his uerbis: Barbaricus qđ scytarūq; circa templum mos obtinet q. n. uis time mactator prius extiterit sacerdos instituit fugitiuus qdam uir gladium tenens & insultus semp circum spectās ad tutandum strenue paratus. Sane mutatum sacrificii ritū ostē dit Vir. in. vii. æne. cum ait: Pinguis ubi & placabilis ara Dianæ. Sciendum igit fugaces pedibus hic accipi fugiti uos. q̄ non nisi fugitiuus sacerdos siue Rex creati poterat. Nam si diceres regnum tenere strenue. pugnantes ac celeriter fugientes: nō recte acciperes sensum autoris: reuictareurq; tibi & Seruii & Strabonis autoritas. Quo modo. n. ad tutandum strenue paratus est qui fugit? Vel quomodo fugitiuum uocat Seruius qui cum sacerdote regnum obtinente nondum monomachia pugnauit?

Tabellæ
pictæ i tē
plis Lien.
Fœmīnæ
accēsis fa
cibus ar
cicie curre
bant.
Rex ne
morensis
Orestis
fuga.
Dianæ
Thauri
cæ sacrifi
cium.

CHIC i hac silua. LATet Hippolitus: Thesei ex Hippolyta: q̄ Anthiope filius. DIScepto loris. habēis. EQuo rū. i. ab eqs frenatis. & loris iplicitis: tractus laceratusq; ē & quis Cicero fabulam esse putet historia tñ fuit: sed i tragoediis: sic & in fabulas relata. Phœdra deucalionis cretēsis filia: Thesei uxor ob denegatū ab hippolito con cubitum: cū uiro appetiti concubitus falso accusat. Theseus: cum essent sibi tria uota a Neptuno concessa: ut in fabulis est Hippolyti interitum optauit: de quo apud Annæum in Tr. genitor æquoreus dedit: Ut uota pro no trina concipiam deo. Et inuocata munus hoc sanxit styge En perge donum triste regnator freti non cernat ultra lucidum Hippolytus diem: Adeatque manes iuuenis: irato patre, & reliqua. AT neptunus monstrum

PAV.
MAR:

Hic latet hippolytus loris distractus equorū
Vnde nemus nullis illud aditur equis:
Litia dependent longas uelantia sepes:
Et posita est meritæ multa tabella deæ:
Sæpe potens uoti frontem redimita coronis:
Fœmīna lucentes portat ab urbe faces:
Regna tenēt fortes māib; pedibusq; fugaces

adde la / in p̄
na / aricie / uis

ingens immisit: quo exterriti equi Hippolyti: fugientes eum dissecere: & Ioris implicitum lacerauere. Sed ut in hitoris legimus: Cum feres curru Hippolytus: ei audita nouerca calūnia labenti animo: frena e manibus exciderunt. **I**VR bati equi: excussis habenis: currū præcipitē egerunt. **Q**VO effracto Hippolytus uestibus iplicus atq; ad terram delatus interiit. Poeta uero eum Aesculapii ope reuixisse dicunt. Virbiūq; mutato nomine appellatū: de quo alio loco dicef. **R**etineretq; Dianā Aricinam eū apud se dicunt. Alii egeriæ cōmendatum: qđ ostendit etiam Vir. in sine septimi æneidōz cum dicat egeriæ nemoriq; religatum: Appellatūq; Hippolytū uolunt ab ~~uoto~~ equus ~~uoto~~ lacerō: seu discerpo. **V**Nde: ex quo. **I**llud nemus aricina silua. Adic nullis equis: ex eo qđ equi iuuenem discerpserunt: illud nemus ingredi non possunt: & Vir. **V**nde etiam triuiæ templo lucisq; sacris Cornipedes arcentur q; litore circum. Et iuuenem montris pauidi effudere marinis. Litia dependēt uelantia: regentia. **L**ONGas sepes: alligabantur tabellæ inscriptæ liciis: & appendebant sepius: uota testantes. **S**æpē a sepiendo dicimus: & plura sunt genera sepimentorum de qbus agit Varro in re rustica. & multa tabellæ: inscripta nominibus seruatorum. **E**ST posita merita dea: dianæ quæ uota exaudiuit. **S**AEPe foemina potens uoti: hoc est uoti compos. **R**Edimita frontem coronis: hoc est coronata. **P**ORTat faces lucentes ab urbe portat faces accensas ex urbe Ariciam cū affecuta esset: qđ uoto optabat. **R**Egna tenent fortes: regnum appellat poeta: eo qđ sacerdos triuie illic rex uocabat: & sicut dicimus ariciam nemoralē ita & regem nemorēlem: & regna dianæ dicta. Lucanus in tertio pharsaliæ: Qua sublime nemus: seythicæ qua regna dianæ: & in sexto: Parua mycenæ quātum sacra dianæ Distat ab excelsa nemora aritia roma: & Suetonius in uita. C. Caligulæ Nemorensi regi qđ multos iam annos potiref sacerdotio: ualidiorem aduersarium subornauit. sic & naso regna dixerat. **F**ORtestergo. **M**ANibus tenent regnas ipsius dianæ. **E**T fugaces pedibus: ille enim efficiebat rex: qui & uiribus corporis: & pedum celeritate præstaret. opus enim erat dimicatione: & qui ualidior erat: alterum pellebat. Strabo cum de hoc agit: ita inquit: Est & diane lucus: id est Artemisium: sic enim uocant: e sinistra uiæ regione: ex aricia ad arcinam siluam conscendentibus: quod templum nominant ædificium Tauricæ: Nam barbaricus qdam: scytartūq; circa templum mos obtinet. Qui enim uictimæ mactator prius extiterit: Sacerdos insituit: fugitiuus quidam uir: gladium tenens: & insultus semper circūspectans: ad tutandum strenue est paratus. Templum autem silua circumdat: cui locus instar pelagi fluctuans adiacet. **C**ircum: circa montanum iminet supercilium continenter: unūq; præaltum. **C**aua inde regio tēplum aquā quæ excipit. **F**ontes spectare licet: e qbus lacus explet. **H**orum sacra sub cuiusdam dæmonis appellatione habent hoc in loco scaturigines obscuræ sunt: & reliqua. **H**æc uerba Stra. indicant eum lacum montibus circumdatum: qui est ultra albam. **V**bi est ab uno latere oppidum cynthianum: ab altero nemus: sic n. alterum oppidum nunc uocant. **H**is in locis aliquando adolescenti mihi delitiæ fuerant æstiuæ: iam diu ab illis absui. **V**ex in eodem templo olim humana uictima imolabantur. **S**ed cum postea ut honoratius inqt romanis factorū credelitas displiceret: quāq; serui imolarentur ad laconias i diana translata: ubi sacrificii consuetudo adolescentulōz uerberibus seruat: qui uocabatur ~~βουακιαι~~ quia aris superpositi contendebant: qui plura possent uerbera sustinere.

Et perit exemplo postmodo quisq; suo:
Defluit incerto lapidosus murmure riuus
Sæpe sed exiguis haustibus inde bibi:
Egeria ē quæ p̄bet aquas dea grata camenis:
Illa Numæ coniunx consiliumq; fuit:

ET perit exemplo post modo quisq; suo: Qui cæde aliena Rex Nemorensis creatus est: cum occurrit fortior aduersarius priuatur & regno & sacerdotio dum interficitur quæadmodum & ipse alium interfecit. **I**ncerto murmure q̄ uix percipitur sensu aurium. **H**ic riuus fluit e fonte cuius nympha putatur Egeria. **D**EAGrata camenis: Lilius camocœnis eum lucum sacrauit q; deaq; sibi concilia dum coniuge sue Egeria essent: Plutarchus in Numa: Præterea opus esse camenis locum eum & q̄

ANT.
FAN.

circum locum prata sunt sacrare quo frequenter ad suum congressum ueniant. **H**æc Numa ex Egeria audisse apud eundem inquit autorem. **L**ege utrunq;

ET quisq; ex illis regibus nemotensibus. **P**ostmodo poterit suo exemplo: q̄ ualidior alios opprimit. **D**E fluit per lucum cynthie. **R**Iuus lapidosus: inter lapides fluens. **I**ncerto murmure: quasi tam leui susurro: uix auribus percipiatur. **I**Nde: ex eo riulo. **S**AEPe bibi sed exiguis haustibus. bibi sæpe: sed pag; aquæ hausti. **E**GERIA est quæ prebet aquas: quasi egeria est illius fontis nympha: quæ æquas fundit. **D**EAGrata camœnis: musis: nam ut Pomp. inquit camœne musæ a carminibus sunt dictæ uel quod canunt antiquorum laudes: uel quod sint castæ mentis præfides: sed poeta egeriam camœnis gratam dixit: q; alii putauere eam esse unam ex musis: uel quia locus ille camœnis est consecratus. de quo Lilius inquit. **L**ucus erat: quem medium ex opaco specu fons perenni rigabat aqua: **Q**uo: quia se persæpe numa sine arbitris: uelut ad congressum deæ inferebat. **C**amœnis eum lucum sacrauit quod dearum sibi consilia cum coniuge sua egerie essent. & soli fidei solēne instituit. **A**d id sacrarium flamines bigis: curro arcuato uehi iussit. **M**anuq; ad digitos usq; inuoluta: rem diuinam facere: significantes fidem tutandam: sed eamq; eius etiam in dextris sacratam esse &c. **P**lutarchus uero ubi de salis agit: inquit. **A**nnum iam octauum regnante numa morbus pestifer italiā occupans romam inuaserat: moerētibus cunctis tradit peltam æneam e celo delapsam in numæ manus: in eam mirabilia quædam dixisse regē: se ex egeria musisq; audisse: peltam in urbis salutem missam. **O**portere eam seruare: aliis. xi. & illius figuram esse cū. **P**ræterea opus esse camœnis lucum eum. & q̄ circum locum prata sunt sacrare. quo frequenter ad suum congressum ueniant &c. **I**nde est illud luuenalis. **H**ic ubi nocturnæ numa constituebat amicæ. & paulopost ubdit. & eiectis mendicat silua camœnis **I**n uallem egeriæ descendimus. **E**geriam nolunt dictam ab egerendo. ex eo quod Pompeius inquit Egeriæ nymphe sacrificabant prægnantes quod eam putabant facile conceptam aluum

PAV.
MAR.

egerere: ILLA:egeria. FVIT coniunx nome:&. CONSILIũ:quã dicebat se habere cum ea congressum & cõfũ
lere de rebus agẽdis:ut iam late ostendimus. Principio nimium: Numa regno ita potitus ut Titus inqt Vrbẽ
nouam:conditam ui:& armis: iure: legibusq; ac moribus de integro condere parat: quibus cum inter bella affue
scere uideret non posse quippe efferos militia animos: Mitigandum ferocem populum: armozq; dissuetudine ra
tus: sanum & infimum argiletum: indicem pacis belliq; fecit: aptus ut in armis ẽ ciuitatem: Clausus pacatos cir
ca ois populos signaret: & paulo post: ne luxuriarent ocio animi: quos metus hostium: disciplinaq; militaris con
tinuera: oiu n primum rem ad multitudinem i peritam & illis sæculis rudem: efficacissimã: Deozq; metum inii
ciendum ratus est. Qui cum descẽdere ad aios sine aliquo cõmento miraculi: non posset: simulat sibi cũ dea ege
rea congressus &c. ga de aliis iam egimus non imoremur. Sed de gestis & moribus eius sic: Alycarnaseus inqt
Vnde pauca hæc excerptimus. PLEbeios pauperes suscepit diuidens eis ex agro quem Romulus possederat:
Et ex publico partẽ exiguam. Patriciis prioribus nihil ademit: aduentitiis alios quoidam honores tradidit. Dissi
dentes cõposuit: disposito congrue populo: duo hæc tractauit: docuitq; populum: qbus ornatam ciuitatem fieri
felicem: & magnam putabat cultum diuinor: ga dii essent bonoz oiu mortalibus largitores. Deinde iustitiã:
pquam data a diis bona: honestos ferre possessoribus fructus afferebat &c.

ANT.
FAN.

PRINCIPIO nimium prõptos ad bella qrites Mol
lire placuit iure deũ: metu: Docet quale fuerit Numæ
studium a po. ro. feritas religione mollita est & ad que
tem redacta. Vnde illud est Horatii: Romulũ post hos
prius: an quietũ põpuli regnum memorem? deinde ut
ostendat cur Sali ferentes ancylia Mamurium canãt di
cit regnante Numa largissimas Pluuias cum fulminibus
decidisse & suasisse Egeriam Numæ ut fulminum expia
tionem a Pico & Fauno peteret a qbus iuppiter secreta
quadam arte elicitus expiandi fulminis ritum Numam
edocuit: eiq; pollicitus est certa se romani imperii pigno
ra traditur. Vnde cum Numa conuocato populo rẽ
diuinam ageret breue scutum e cœlo delapsum est ut di
ximus supra. Hunc regem constat iustitia prudentia &
religione excellentissimum fuisse: ac po. ro. traduxisse ad
pacem & sacrificia celebranda cum omnem diuini cul
tus institutionem in octo partes distribuisset quaz me
minit Diony. tricurionum. flaminum ducum. celeg. au
gu. uirginum uestalium Salior. collegii fecialium & põ
tificum. Vnde tantã apud externos populos autori
tatis fuit ut nemo eo regnante Romanis bellum intule
rit. Hæc ita uulgata sunt referri a nobis sup̃suum uideãt.

Principio nimium promptos ad bella qrites:
Molire placuit iure deumq; metu:
Inde datæ leges, ne fortior omnia posset:
Cæptaq; sunt pure tradita sacra coli:
Exurit feritas armisq; potentius æquum ẽ.
Et cum ciue pudet cõseruisse manus:
Atq; aliquis modo trux uisa iam uertitur ara:
Vinaq; dat tepidis, farrasq; salsa focis:
Ecce deũ genitor rutilãs per nubila flãmas:
Spargit: & effusis æthera siccata aquis:
Non alias missi cecidere frequentius ignes
Rex pauet, & uulgi pectora terror habet:
Cui dea nec nimium terrere piabile fulmen:
Est ait, & sæui flectitur ira iouis:

Leges
æquitas

INde datæ leges: Sine qbus pax esse non põt: q nisi fo
rent uolentia sibi oia uendicaret. ARMisq; potentius æquum ẽ: Plus q arma æquitas põt. Salue leges membra
sunt iuris. Aequitas est qua æquum & bonũ dicimus: id est qd sine lege & consuetudine ab oibus probari solet
Visa iam uertit ara: Mollẽcit religione q antea ferus & paratus ad uolentiã fuit. EFFusis æthera siccata ags:
Aetherem pro aere posuit: ut illa leue fugiens raptim secat æthera pennis. Sic exonerat atq; siccata dum pluuit &
terra hymbrem excipit. Contra uero fit dum pluuiã iminent: ut dum sicca tellure licet dũ nubila pendent. NE
nimium terrere: Imperatiuus modus est cui aptius ne iungit q non: ut pete dardaniã frustra theti mergere clã
sem: & ne pueri ne tanta animis affuescite bella. Legimus tamen in pharsalia Lucani: Nõ qua tellure coacti quod
q procul tectis captæ sedeat: ab urbis cernite. FLEctitur ira iouis: Contra Epicuros qui esse deos dicunt sed
nihil curare ut autor est Cicero de natura deorum.

PAV.
MAR.

PRINCIPIO: quasi ab initio. PLAcuit: numc. MOLiri: leniri & mites fieri. IVre: iuris obseruãtia. ET
metu deũ: religione: nã ea demum uera religio est: cũ deũ timemus. Inde uolunt deum dictum qd X eoz metus
fit: & papinius nõ ab re dixisse uideãt. PRIMus in orbe deos fecit timor. Et Pomp. inquit. Deus dictus: q ei nihil
desit: uel qa oia cõmoda hominibus dat: siue a græco X eoz qd significat metum: eo qd hominibus metus fit:
sed magis constat id uocabulũ ex græco X eoz esse dictũ: aspiratione dempta: q mos antiqs nostris frequẽrat:
Numæ ergo placuit iuris obseruãtia: & religione frenate: & mansue facere. QVrites: romanos: quãquã qri
ter a curibus dicti. NIMIũ prõptos ad bella. bellicosos quos Romulus armis semp exercuerat. Inde: ex eo. DA
tæ leges. a nũa. s. dedit. n. populo leges q̃s ab egeria accepisse simulabat. NE firmior. ualidior. & potẽtiõr. POS
set oia ne oia potentioris arbitrio administrarent. DEDIT leges qbus iustitiã seruare discerent. SACra tradi
ta. quasi cerimonie. & ritus sacroz. & deoz cultus. quos ipse tradidit. SVNT cõcepta coli & ab ipsis romanis.
PVre. caste. FERitas exiit. cũ essent prius feroces. iã ipsã feritã exuerunt. & induerũt mansuetudinẽ. ET
æquũ est potẽtiõr armis. qa arma & uires ab egrate uincunt. Illudq; dicimus æquum & bonum esse. qd sine le
ge ac consuetudine ab oibus comprobãt. Spectareq; ad ius naturale dicitur. Nam paulus iuriconsultus de iusti
tia & iure. ius inquit pluribus modis dicitur. Vno modo quidem id quod æquum & bonum est dicitur. & est
ius naturale. Altero modo. quod omnibus. aut pluribus in quacunque ciuitate utile est ut ius ciuile neque mi
nus ius recte in ciuitate nostra ius honorarium &c. Vulpia. inquit. Ius a iustitia dictum. Et ut legem desit
niamus. Cicero lux inquit est certa ratio e mente diuina manans. quæ recta suadeat. prohibeatque con

eraria. Et Papinianus ait: lex est cōceptum uiroz prudentiū. Demosthenes sic definit lex est cui oēs hoies debēt obedire. Et Chrysippus: lex est diuinaz & humanaz regū notitia. Et Modestinus: legis uirtus hęc est ipe rare: uetare: punire: pmittere. ET putet. Iā. Cōseruisse manus cū ciue: pudet: inter se pugnare nō enī: aut p agris: aut aliis bonis armis decertabāt: sed iustitię succūbebāt. ATq; aliq; mō: paulo an Trux ferus: & crudelis. VEx tū Iā uisa ara: q; truces: prius: & exptes religiōis. uertit Iā uisa ara: ā mites redditi: & fligiōsi: cū primū uiderit arā uertūt se: & sacrificiū eunt. ET dat uina & farra salsa: hoc ē molā ex farre & sale mollito. T Epidis focis: aris ubi sit ignis sacrificii. Ecce deū: Iā exposito numę studio dirigit narrationē: a d ingredā anciliorū narrationē: & inqt eo tpe emissa ab ioue creberrima fulmina: sic & creberrimas fuisse pluias. Vnde forte exortus ē postifer ille morbo: q; ē ex Plutarcho retulimus. Ecce genitor deū: Iuppiter spargit. FLāmas: utilas: coruscōs ignes idest ignea & coruscātia fulmina. PER nubila & siccat aethera: aera. Ags effusis: effusiōe aquaz bene aut exonerat: atq; siccat aer p pluiiaz effusiōē. Nondū atq; q; nūq; haftenus seu ad ea usq; tpa: Cecidere frequētius: crebrius. Ignis missi: fulmina e caelo missa. REX pauet: expauescit numa: & Terror habet pectora uulgi: oīs multitudo exterrita est: & Plut. ea peste mōstos fuisse cūctos ostendit. CVI dea: Egeria territum numā consolaf: monstrat q; iouē posse placari: sed id ostendit: quo pacto fieri possit: debere a pico: & fauno. docuitq; nympha: qua ratione eos cogeret: & ab ipsis ritum edoceret. CVI: numę dea egeria ait. NE nimium terrere: nō exterraris nimium. Fulmen est piabile: quasi causę uel delicta: quibus iratus est Iuppiter & fulmina emitti possunt sacrificiis expurgari. ET flectitur: mitigatur: seu placatur. IRA iouis seu irati.

Sed poterūt ritum picus faunusq; piandi
Tradere: Romani numen utrūq; soli:
Nec sine uī tradent adhibe tu uīcula captis
Atq; ita qua possunt edidit arte capi:
Lucus Auentino suberat niger ilicis umbra:
Quo posses uīso dicere numen inest:
In medio gramen muscoq; adoperta uircti.
Manabat saxo uena perennis aquę:
Inde fere soli faunus picusq; bibebant:
Huc uenit & fontī rex Numa mactat ouē:

¶ SED poterūt ritū faunus picusq; piandi Tradere. Hi dei p Auentinū montē errare dicebant autote Plutarcho. cū is neq; urbis pars esset neq; habitaret. quos cępisse Numā tabulant cum uinū & melfonti ex quo bibere consueuerant m iscuisset: q; ubi somno excuīto quē potus fecerat. uiderunt tenacissimis se uinculis cōprehēsos edocuisse regem dicunt fulminum lustrationem. q; uis qdam (ut idem ait Plutarchus) eam lustrationē non a pico & fauno sed a ioue traditam dicāt ab iisdem diis arte magica deuocato. qui cum dixisset lustrationem fieri capitibus oportere & Numa subdidisset cepaz iuppiter hoīum inqt Rursus uero cum Numa pcepti acerbitatē inuertens interrogaret capillis: rūdisse iouem ferūt aiatis. & tūc Numā pisciculis menidibus subiecisse. Itaq; diu obseruatū est ut pcepas crines & menides pisciculos fulmina lustrarent. ROMANI numē utrūq; soli. Quia

ANT.
FAN.Fulminū
expiatio.

Picus.

PAV.
MAR.

Picus regnauit in Latio Saturni filius & Fauno pater Picus fuit. Vir. Fauno picus pater isq; parentē te Saturne refert. AR te. Dolo. q; aut ars siue dolus fuerit sequētia indicant. NVmen idest: Denſę arboris atq; intactę necnō & aqua perēnis Numen esse ibi ostendebat & bene lucum more Virgiliano sacrum dicit.

¶ Sed picus & faunus poterit tradere ritū piandi. quo ritu sacroz mitiges iratum iouē. V Trūq; numen romani soli. q; uterq; deus latii tuē. nā latii fuere reges. Picus enim Saturni filius. quē in picum auē materiam circes ueneficio uersum dicunt. uñ & Vir. facit auem circe. sparsitq; coloribus alas. Sed latini eum p deo coluerunt. uñ est illud Plutarchi q; latini eum p ceteris colant. At aues eius nominis Picos martios uocat Pli. cognomine insignes. & in auspiciis magnos. & postea subdit ipse principales latio sunt in auguriis. a rege. q; huic aui nomē dedit.

FAVNUS. nō intelligas de pane. aut uino. q; & faunus dicit. arcadum numine. de quo superius egimus Sed de huius pici filio. patre latini. de quo Lactantius. Sed ut Pompilius apud Romanos institutor ineptaz religionum fuit. sic ante Pōpiliū. Faunus in latio. q; & Saturno auone ſaria sacra constituit. & picū patrem inter deos honorauit. & sororem suā faunam. eandēq; conjugem consecrauit. Et de his intellexit Cice. cum inqt in libris de diuinatione. Saape ēt in praeliis audiri fauni & in rebus turbidis ueridicę uoces ex occulto misse esse debentur. & Var. ait Fauni dei latinoz ita ut Faunus & fauna sint in uersibus. quos uocant Saturnios. i siluestribus locis traditū est solitos fari. quo fando faunos dictos & Honoratus quoq; ostendit faunum & faunam dictos a uaticinādo idest fando. NEC tradent. ipsi nō docebunt te placare iouē. Sine uī. nisi uiribus cogas. ADhibe tua uīcula captis. quasi cum eos occupaueris alliges tuis uinculis. uel cum inueneris dormiētes. capias. & alliges. ATq; ita edidit. dixit & docuit numam egeria. QVA arte quo dolo qbus insidiis. POSSent capi apprehendi appposito. scilicet uino in eo loco: quo illi potare consueuerant. Lucus auentino. Topographia est. Erat in auentino colle silua aquę solo aspectu inesse aliqd numinis indicabant. locusq; erat herbicus. unde & a qua scatebat. de q; picus & faunus haurire consueuerant ibi oue mactata dispositisq; circa poculis numa in isidiis latuit. SVberat auentino lucus erat silua sub auentino mōte. Nlger. obscurus. Vmbra illicis. q; erant ibi denſę umbrosę illices. ueq; alio loco legimus fuisse in auentino siluā lauriferam. Sed qre auentinus dictus dicemus in qto. QVO. luc. Vīso. in spectro. POSSes dicere inest numen. q; indicabat alicui numini esse sacrum. ob umbrā. & horrorem. quē incutiebatur. ut de luco massilensi apud lucanū arboribus suis horror inest. In medio gramen. erat gramineus seu herbicus in medio locus. ET uena aquę perennis. ppetuo fluentis. ADOpta. tecta. Musco. illa tenni herba q; nascit circa aquas. Nlētū. uiridi aut nitētū aquę aspergine. Manabat e saxo. scaturiebat e rupe. INDe. ex ea aq. SOLi fere. q; soli ipsi. Faunus. & picus bibebant. q; raro alii illuc penetrauerant. Rex numa uenit huc. ad hūc fontem. ET mactat ouem fonti immolat ouem.

ANT. **ODORATI:** Odori. nā odoratū est proprie ut diximus qđ aliūde odorem accipit. **G**elido numa pdit ab antro: Vbi eū itelligimus latuisse Egeriæ cōsilio ne a Pico & Fauno ad fontē ueniētibus cerneret. Si scelus ingenio scitis abesse meo: **A**ffirmantis ē si coniūctio hoc loco nō dubitātis. **M**agna petis: Quia in ptate iouis fulminas sunt ius aut deoz agrestiu agri nemora mōtesq; p̄scribunt. **D**ixerat hec Faunus par ē snia pici: Si Fauno Pico pater ē: cur Faunus prior r̄ndit: cur nō cessit parētī: dicemus ne ingeniosum poetā hoc loco dormire: at q̄ fan. di arbitriū iure Fauno tribuī cui qđem a fando nomē inditū putant cū picū uersum i auē Martiam fabulētē

Nvbila p̄missi styx mihi testis erit: iurat p̄ Stygiā p̄ lvdē. Notū ē cur dii p̄ eā iurare ac fallere timeāt. Est autē Nubila adiectiuū nomen atrum significans. Hinc Vir. ait: Sub pedibus styx atra uidet manesq; profundi.

PAV. **ET** dispōit pocula plena: crateres: seu calices plenos.

MAR. **B**acchi odorati: uini: qđ quo odoratius eo melius. Et usus ē denominatione: q̄ est cū ponimus inuētore pro re inuēta: & Cōditus: absconditus. Latet cū suis antro: abscondit se & comites: in insidiis dispositos: ne absterret deos a gustu uini: & ebrios: & dormiētes apprehēderet.

Ad solitos ueniūt: uenere ad fontē dii: & exhausto uino geti se dedere: quos egrediēs ex insidiis numa occipat: & laqueis manus alligat. **N**vmina siluestria: picus & faunus siluag: p̄sides. **V**eniūt ad solitos fontes: quo sæpe uenire cōsueuerant. **E**t releuant pectora sicca: p̄psitim. releuant ergo a siti. **M**ulto mero: q̄a multum hauserunt. **Q**ues: sōnus. **S**equit̄ uina: nā post potum uinū sōnus ocellos opprestit. **N**vme pdit: exit.

Ab antro gelido: ubi insidiis delituerat. &. **A**ddit manus sopitas. deoz sopitōz. In arcta uincula. nā manus utriusq; laqueis alligauit. **S**omnus. ex p̄cepti a somno dii quo magis tēbant uincula rūpere. eo magis impli cabant. **V**T. postq;. **A**Bscellit. sōnus. **P**Vgnant. cōtēdunt. & conant̄ picus & faunus tentando & experiendo. **R**Vmpere uincula. laq̄os. q̄bus erant deuincti. **I**lla te uēt fortius. ualidius. **P**Vgnātes. dissoluere. aut frāgere conantes. & est translatio ab auibus. captis in retibus. aut uisco. nam fugere conantes fortius tenent. & magis implicant. **T**Vnc numa. petiit ab his ueniam numa. cū qđ fecit non scelere fecerit. **O**ratq; ut ostēdant quo pecto iouē placare posset. **N**Vnc numa. ait.

Dii nemoz. qui nemora icolitis. & quorum p̄sides estis. **I**gnoscite nostris factis. date ueniam. & benigno aio ferte qđ fecimus. **S**i scitis. pro q̄a scitis. **A**Besse scelus ingenio meo. qđ me nō fecisse hoc ulla ipietate. **D**ecepi uos qđ ingenio. sed ob scelus abest. **E**t mōstrate quō. quo ritu. quo sacrificio. **P**ossit piari fulmen. possit placari Iuppiter. q̄ fulmia emittit. uel expurgari cā. q̄ fulmia emittit. **S**ic ait numa. sic faunus numa: r̄ndēs.

Quatiēs cornua. q̄a bicornis fingit. **M**agna petis. hęc fuere uerba fauni. petis qđ p̄stare nō possumus. nā agroꝝ & montiū dii. nō habemus i cœlo ius. qđ solius ē iouis. quē e cœlo euocare p̄ te nō potes. poteris tñ si a nobis docebere. **P**etis. tu numa Magna q̄ nec sit tibi fas nō liceat tibi. **D**iscere n̄o mūitu. n̄a istructiōe. & addit huic rei rōnē. **N**vmina n̄a habēt suos fines. qđ q̄a licet dii sumus. p̄finita tñ ē nobis ptās. & uelut circūscripta i agris & i mōtibus. q̄ a nobis petis. opus ē ut Iuppiter e cœlo ueniēs. te doceat. cuius sunt ipsa fulmina. **S**uū ergo ē tradere expiationē. & nō nostrū. **D**ii sumus agrestes. q̄ agris p̄sumus aut sumus dii rustici ᾱρροῡσ. n. rusticus est. **E**t q̄ dominamur in altis mōtibus. q̄a ius & dominium habemus in montibus. & in nemoribus. **I**oui est arbitriū in sua tecta: ipse Iuppiter in cœlo dominat. **T**V non poteris deducere hunc cœlo non poteris elicere: & euocare ad te e cœlo iouem. **P**ER te: tua ope. **A**T forsitan poteris: deducere scilicet. **V**Sus nostra ope: nō stro cōsilio & auxilio. **D**ixerat: hęc uerba. Faunus par sententia est pici: qui affirmat uit: quæ faunus dixerat

TAmen ait picus de me nobis uincula: dissolue laqueos: & a uobis remoue. **I**Vppiter ueniat huc: quasi cum demperis uincula: docebimuste: quo pacto iouem elicias & huc ueniet. **P**ER ductus ab arce summa ab æthe re summo. **N**VBI LA styx: palus inferni: per quam dii iurant. **E**RI T mihi testis promissi: quasi iuro per stygem Iouem huc affuturum σ̄ρῡς tristitiam significat: a σ̄ρῡς & ω̄ quod est tristitiam infero. filia credita est uictoriae quæ deos contra gigantes iuit. unde datum est illi: ut nullus per eam deus peieraret: sed de ea plura aliās. **E**MIS SI laqueis: soluti & liberati e uinculis. **N**E FAS scire homini quid agant: non licet homini scire: quid faunus: & picus soluti dixerint: quid ue fecerint ad deducendum e cœlo Iouem. **Q**Væ car:

Plenaq; odorati disponit pocula Bacchi:

Cunq; suis antro conditus ipse latet:

Ad solitū ueniūt siluestria numina fontem:

Et releuant multo pectora sicca mero:

Vina ges sequitur: gelido numa pdit ab antro:

Vinclaq; sopitas addit in arcta manus:

Somnus ut abscessit, pugnādo uicula tētāt:

Rumpere: pugnātes fortius illa tenent:

Tūc numa dii nemoz nostris ignoscite factis

Si scelus ingenio scitis abesse meo:

Quoq; modo possit fulmen monstrate piari:

Sic numa: sic quatiens cornua faunus ait:

Magna petis: nec q̄ monitu tibi dicere nostro

Fas sit: habēt fines numina nostra suos:

Dii sumus agrestes & qui dominamur i altis

Mōtibus: arbitrium est i sua tecta ioui:

Hūc tu nō poteris per te deducere cœlo

Sed poteris nostra forsitan usus ope:

Dixerat hęc faunus, par est sententia pici

De me tamen nobis uincula picus ait:

Iuppiter huc ueniet summa pductus ab arce

Nubila promissi styx mihi testis erit:

Emissi laqueis quid agāt quæ carmina dicāt:

Quaq; trahāt superis sedibus arte iouem:

Scire nefas homini ē, nobis cōcessa canētur:

Quaq; pio dici uatis ab ore licet:

Eliciunt cœlo te iuppiter, unde minores:

mina dicant. quasi quibus carminibus. seu incantationibus utantur. Et Virgi. Carmina de coelo possunt deduce
 re lunam. ET qua arte trahant abstrahant quibus precibus. IOVem e superis sedibus. e coelo haec omnia sunt
 q̄. homini scire non licet. Novis concessa canent. dicemus ea q̄ concessa sunt poetis scire & referre. &. QVAE
 licet dici ab ore pio uatis. dicemus quae dici possunt a uate salua pietate. Eliciunt. faunus & picus precibus dedu
 cunt e coelo Iouem. unde ab eliciendo Elicius Iuppiter dictus est. Sed ut rem altius repetamus: Post multa sacro
 rum instituta: Pontificē deinde: ut Titus inquit Numa Martium marci filium ex patribus legit. Eiq; sacra om
 nia excripta: exiguaq; attribuit: quibus hostiis: quibus diebus: ad quae templa sacra fierent. Atq; unde in eos sum
 ptus pecunia erogaretur. Caeteraq; omnia publica: priuataq; sacra: pontificis scitis subiecit: ut esset: quo consultū
 plebs ueniret. nequid diuini iuris negligendo patrios ritus: peregrinosq; asciscendo turbaretur. Nec coelestes mo
 do ceremonias: sed iusta quoq; funebri: placandosq; manes ut idem pontifex edoceret. Quaeq; prodigia fulmini
 bus: aliove quouis modo susciperentur: atq; curarentur. Ad ea elicienda: & mentibus diuinis Ioui Elicio aram in
 Auentino dicauit. Deumq; consuluit auguriisq; quae suscipienda essent. Ad haec consultanda: procurandaq; mul
 titudini omnia: a ui & armis conuersa & animi aliquid agendo occupati erant: & deoq; assidua infidens cura. inter
 esse rebus humanis coeleste numen uideret. Ea pietate oīum pectora imbuerat: ut fides ac iurandum: proxi
 mo legum ac poenarū metu ciuitatem regerent: & reliqua. Ex eo igitur qd̄ deum consuluit: qd̄ aram posuit: quod
 ita oīa bene instituit putat Iouem e coelo eliciuisse. Verum & potestatem esse hominibus dicuntur cogendorū
 talium demonum inuocatoꝝ ad respondendum. Porphirius enim: ut ab Eusebio aliquid mutuemur. Recte in
 quit a Pythagora dictum est non sponte inuocatos deos: sed necessitatem quadam impulsos accedere quāuis alios
 maiore: alios minori impelli necessitate non ignoremus. Nonnulli autem quadam accedendi consuetudine &
 maxime si natura boni sunt: facilius accedunt. Nonnulli cum inuocati aduenerint: nocere conentur. Praesertim
 si negligentius quispiam in ea re se habuerit. HAEC enim omnia uera esse: ac necessitate omnes inuocatos ue
 nire: a responsis eoz̄ discere possumus: non aut simpliciter dicta necessitate: sed persuasione quadam perfusa co
 guntur. Exorata tuis ueni sermonibus istuc. Mortales quos consilio inuenire deoꝝ. Et in alio multo clarius. De
 coelis hecate cur huc compulsa uenire es. Et paulo post respondetur. Vista hominum precibus coelestia numi
 na terram cogunt petere: & casus aperire futuros. Apollo quoq; inquit cogi se hoc responso declarauit. Carmi
 nibus domitis phoebus fulgor ab alto De fluxit tacitus: purūq; per aera uectus: afflatu spirans: labensq; in corda
 sonoro. Et subiit mentem innocuam: sanctiq; capacem Numinis: & peperit mortali ex gutture uocem. Sed haec
 haecenus. O iuppiter eliciunt te coelo: faunus & picus eliciunt te: & deducunt e coelo i terras. VNde: ex quo.
 MINORES: posteriores: aut homines nostrae aetatis quos uernacula lingua modernos uocat & in tristibus Vt
 ego maiores: sic me coluere minores & loquitur de hominibus sui temporis.

Nunc quoq; te celebrant, elliciumq; uocāt:
 Cōstat auentinae tremuisse cacumina siluae:
 Terraq; subsedit pondere pressa iouis:

CELICiumq; uocant: Ab eliciendo ut Varroni placet. Vel q̄ coelo elicitus deuocatusq; fuerit a quo uerbo ele
 cebre argentariae meretrices dictae sunt quod argentum
 eliciant uel quod ad eliciendum ex diuinis mētibus quae
 prodigia fulminibus aliove ratione missa susciperentur
 atq; curarentur ei Numa in Auentino aram dicauit. De
 quo inquit Plinius: Ictos fulmine lucos & aras: & sacra

ANT.
 FAN.

habemus interq; statores ac tonantes & feretrios Elicium quoq; accepimus Iouem. Sciendum in numae libris
 scriptum fuisse quo sacrificio Iuppiter coelo elici posset. VNde Tullus hostilius ut. L. Piso in primo annalium
 scripsit eodem sacrificio Iouem coelo deuocare conatus: quoniam parum rite quaedam facisset fulmine ictus
 est. Et reuera daemones putantur aliquando ut ueniant necessitate compellim: qui nocere interdum consue
 runt quod in patria mea quidam expertus est aedibus ubi is erat eiusmodi deos inuocans salientibus terre mo
 tu: quem scimus pallidiorum buxo redditum humanis rebus postea excessisse: Illud quoq; omittendum non ē
 quod existimant quidam. ELICium Iouem quasi illicium dictum cum scribat Plutarchus Iouem posteaq; ileos:
 id est propitius numen factus est abiisse & locum eam ob rem illicium appellatum. Sane ab elicio uerbo maio
 res nostri aquelicium dixerunt: cum aqua pluuial quibusdam remediis eliciebatur ut manali lapide in urbem
 ducto. De Ioue Elicio Liuii haec uerba sunt: Pontificem deinde Numa Martium Marci filium ex patribus legit
 eiq; sacra omnia excripta exiguaq; attribuit quibus hostis quibus diebus ad quae templa sacra fierent atq; unde
 in eos sumptus pecunia erogaretur: caeteraque omnia publica priuataque sacra pontificis scitis subiecit: ut esset
 quo consultum plebs ueniret ne quid diuini iuris negligendo patrios ritus peregrinosque asciscendo turbare
 tur. NEC caelestes modo ceremonias: sed iusta quoque funebria placandosque manes ut idem pontifex edo
 ceret: quaeque prodigia fulminibus aliove quouis modo missa susciperentur atque curaretur ad ea elicienda e
 mentibus diuinis Ioui Elicio aram in Auentino dicauit deumque cosuluit auguriisque quae suscipienda essent.

Illicitus
 iuppiter
 Aquelicium.

TR. Emuisse: aduentu Iouis cum tanti numinis ponderi terra caederet: qui solo quoque nutu olympum si
 ue caelum concutit.

ENVNC quoq; hoc ē tempore: CELEbrant: colunt sub hoc cognomine. ET uocant elicium: elicitus iuppi
 ter dictus est ab eliciendo: uel quod ara est ei consecrata in auentino ad elicienda consilia quibus manes placare
 tur: & prodigia fulminibus facta purgarentur. CONstat: descendit e coelo iuppiter: quo quidem adueniente: tre
 muit auentinus mons ut de aduentu hecates apud Vir. Sub pedibus mugere solū: & iuga coepta moueri siluag
 wisaeq; canes ululare per umbram aduentante dea. CONstat manifestū est. TREmuisse cacumina: summitate.
 SILuae auentinae: q̄ in auentino erat: nam tremantibus iugis tremuit & silua. ET terra pressa pondere Iouis
 qui iam e coelo descenderat. SVBsedit. subsidere uisa est. cum uix sustinere posset tanti numinis maiestatem.

PAV.
 MAR.

ANT.
FAN.

¶ Corda micant regis: mouent salient timente Numa. Vnde auctor subiūgit: Totoque corpore sanguis fugit. DA certa piamina dixit fulminis: dic q̄ rōne fulmina missa lustrari siue expiari ualeāt. SIN tua cōtingimus manibus donaria puris Hoc quoq̄ q̄d petis si pia lingua rogat: Donaria pprie nō sunt tēpla sed abusiue p tēplis saepe ponunt: ut Vris iparibus ductos alta ad donaria currus. Proprie uero loca sunt ubi deoz dona reponunt: q̄ dona a macrobio ēt donaria uocant q̄ ait ornāmēta ēē clipeos coronas & huiuscemodi donaria: nec donaria dicari eo die quo delubra sacrant. VErūq̄ ambage remota abdidit Sine ullo uerboꝝ circuitu ueꝝ paucis edit sed occulte. At n. cæde caput nō exprimēs cuius nisi postq̄ Numa subiūxit fore ut cæpā cæderet. SVMES ait ille capillos: seruat decoz psonæ ab oī crudelitate abhorētis: itaq̄ p capite hoīs capillos se datoz pmittit.

Postulat hic aiām: petiit iuppiter animato fulmina procurari. Vnde Numa subiecit ea se pisciculis menidibus lustratuz. Risit deus & cōcedēs regi qcqd uoluerat: iussit cæpa capillis & menidibus fulmina expiari. O uir colloquio non abigende meo: qui secundum mentem operat & eam colit: & optime dispositus ē amicissimus diis ē q̄ optimo & cognitissimo gaudere existimantur: ut scribit Aristoteles atq̄ ut ait Plutar. non equos non aues amant sed hoīes: nec aspnantur boni uiri sapiētisq̄ congressum. SIC aut dictum est non abigēde ut illud munerā nec spno. CInthius: apollo cuius soror ēt cynthia dicitur a cyntho qui mons est Deli.

PAV.
MAR.

¶ Corda micant nō poterat humanitas tantā ferre diuinitatē: iō. Mlcant: hoc tremuit. CORda regis: numax ob metū: q̄ in corda est. ET sanguis fugit toto corpore: ex oībus corpis ptibus. nā aut cordi deficienti succurrēs extremas ptes religt: aut itus metu cōcreuit. ET comæ hirsutæ: hirtæ: & erecte. DIRIguere: pp cedētē sanguinē cuti cōtracta: inde rigēt hirsuti crines: ut in primo quoq̄ libro diximus. Vt rediit: petiit hoc ab ioue numa ubi in se rediit: ut doceat expiari fulmina. SI sua pietate meref. Vt: postq̄. Rediit animus: q̄si ubi in se reuersus ē nec exterrete te syllaba. qm̄ in scopā illud rediit ultimo loco longū ē. ut saepe in similibus utit poeta. Veluti in meta. NON adiit ad te. nec legit idonea credo tpa & c. Dixit. numa o. REX. & p̄ deū altoz cœlestiū. DA certa piamina fulminis. doce me quo sacrificio possim te placare. ne mittas fulmina. SI cōtingimus tua dōaria. aras tuas. MANibus puris. castis q̄si Da hoc si pie. & caste solitus sum tibi sacrificare. DONaria. aras seu tēpla. nā ut armariū d̄r. ubi arma reponunt. sic donariū ubi dona offerent. aut recōdunt. SI pia ingua rogat. rogando petit. Hoc quoq̄ q̄d petis. q̄si si in his petendis pius uideor da mihi expiationē. ANnuuit. affirmauit nutu iuppiter. aut nutu affirmatiōis signū numax dedit. ORanti. Sed abdidit. inuoluit. Regz remota ambage. sine ulla obscura circuitiōe uerboꝝ. breuibus docet. Sed dubie ueꝝ ptulit. &. TERruit uigz. numā. ORE dubio hoc ē ambiguis uerbis. DIXit iuppiter. CAEdē. inci de & macta. CAPut. sed q̄d caput nō explicuit. CULioui. REX. numax. INGt parebimus obediemus. CAEpa ē. cedēda incidēda. ERuta hortis meis hoc ē incidā tibi cæpā. q̄ eruā. seu euellā ex hortis meis. ADdidit hic hoīs q̄si subiūxit iuppiter maclato capite hoīs. nō cæpā. AST ille. numax r̄ndit. SVMes capillos. accipies q̄d capitis diminutiū ē hoc ē capillū. nā a capite capillos dicimus. HIC. iuppiter. POSTulat aiām. q̄si nō cæpā. non capillos. sed animatū corpus. da igit̄ mihi uiuentē aiām. CULi numax ait piscis. maclabo tibi piscē & piscis aiām tibi dabo. ET in his numax lenitas cognoscit. cū nō sit secutus barbaroz morē. q̄ humana uictima putabāt deos placere. Non. n. uoluit ipse maclare hoīes abhorētis ab omni q̄d barbarica feritate. RISit. iuppiter &. INquit. facito. PROcures mea tæla. curam habeas. & sic expiabis. seu expurgabis mea fulmina. HIS rebus. si cæpa. capillis. pisce. Sic modum expian di fulminis tradidit cæsa cæpa. incisis capillis. & maclato pisce. O uir non abigende. non repellende. sed admittende. COLloquio deum. magna hæc numax cōmēdatio a sanctitate & pietate. q̄bus dignus sic deo & alloq̄o ipsius iouis cēsura frui. SED tibi. iā ad ancilioꝝ cām descēdit. q̄ ab ioue pri mū ancile traditū. Nūc. n. iuppiter pollice se datuz certa impii pignora. Sed cū cynthius crastinus. sol die crastini cynthius phœbo d̄r. a cyntho mōte deli. PROTuleri. oñderit. TOTū orbē. totā rotūditatē. Hoc ē cū sol crastinus totus erit ortus. DABo certa pignora impii. dabo certā fidē māsuri ipii romāi. Dedit. n. peltā q̄ q̄diu seruatā ē seruatū ē ipiū icolūe. DIXit. ita loquutus ē iuppiter. &. FERf ingenti tōitru sicut mos ē. & natura ipius illi. n. tōitra et fulmiā signāf. SVp æthera motū. cōcussū redeūte ipso. &. DESTituit. dereligt. NVmā adorātē. histerō pterō. nā prius destituit numā. idē in cœlū rediit cū magno tōitru. Ille redit. ex silua auētina in regiā numax redit. LABeus. q̄a iouē alloquutus. &. MEMorat acta q̄ritibus refert q̄ fecerit. q̄ ue audiuerit populo in concionem

Corda micant regis: totoque corpore sanguis:

Fugit: & hirsutæ diriguere comæ:

Vt rediit animus da certa piamina dixit:

Fulminis: aliorum rexq̄ paterq̄ deum:

Si tua cōtingimus manibus donaria puris:

Hoc quoq̄ quod petitur: si pia lingua rogat:

Annuuit orati: uerumq̄ ambage remota:

Abdidit: & dubio terruit ore uirum:

Cæde caput dixit: cui rex parebimus iquit:

Cædēda est hortis eruta cæpa meis:

Addidit hic: hominis: sumes ait ille capillos:

Postulat hic animam: cui Numa piscis ait:

Risit: & his iquit facito mea tela procures

O uir colloquio non abigēde deum:

Sed tibi protulerit: cū totus crastinus orbē:

Cynthius: imperii pignora certa dabo:

Dixit: & ingenti tonitru super æthera notum:

Fertur: adorātem destituitq̄ Numam:

Ille redit lætus: memoratq̄ quiritibus acta

Tarda uenit dictis difficilisq̄ fides:

At certe credemus ait: si uerba sequatur

Exitus: en audi crastia quisquis ades:

Protulerit terris cum totum cynthius orbē:

vocato. **TAR**da & difficilis fides venit dictis: tarde: & cū difficultate adhibebatur fides uerbis eius: Non enim poterant illi hoc sibi psuadere mortalem hoīem iouem esse allocutum: ea quoq; pignora pollicentē. **AT** certe: illi erant duriores ad ea credenda: dicebant se fidē adhibituros: cū res ipsa effectu cōprobaretur. Numa uero referet uerba iouis: quod die crastini sit uera daturus pignora. **Alt. numa.** **AT** certe credemus: quasi ita dictis at fidē adhibebimus. **SI** exitus sequet uerba: si uerba ipsa sortient effectum: aliter credere nō uultis. **Q**uis ades en audi crastina: aduerte: quæ futura sūt die crastini. **CVM** cynthius: sol. Protulerit terris totū orbē: cū sol crastinus erit ortus: & utitur more legatorum: cum eadem omnia fere uerba referat: quæ ab ioue accepit. **PAUCIS** tantum immutatis.

Iupiter imperii pignora certa dabit:
Discedunt dubii promissaq; tarda uidentur:
Dependetq; fides adueniente die:
Mollis erat tellus rorataq; mane pruina:
Ante sui populus limina regis adest:
Prodit & in solio medius confedit acerno:
Innumeri circa stantq; silentq; uiri.
Ortus erat sumo rātūmodo margie phœb:
Solicitæ mentes speq; metuq; pauent:
Constitit atq; caput niueo uelatus amictu:
Iam bene diis notas sustulit ille manus:
Atq; ita tempus adest promissi muneris inqt:
Pollicitam dictis Iupiter adde fidem:
Dum loquitur totum iam solemouerat orbē:
Et grauis æthereo uenit ab axe fragor:
Ter tonuit sine nube deus: tria fulmina misit.

erat mollis: & ob id mollis q̄a. **R**orata: aspsa. **P**RVina rore cœlesti. **V**eg; pruina est uæhemētioris frigoris: dicta q; pruina: a purendo: q; perurat frondes tenella folia. **M**ane: iā exorta aurora. **P**OPulus adest ante limina: ante fores regie. **S**VI regis: numæ ut apud **V**ir. ad limina primi penoꝝ expectant. **P**ROdit: exit e regia numæ: & confedit medius: medio loco. **I**N solio acerno: nō eburna: nō aurea: nō argentea sella: sed solio ex acere facto. **I**Nnumeri uiri stant circa & silēt: sedente rege turba stabat: expectāt uerba regis. **O**RTUS erat iam illuxerat: & sol exoriri cœpit dubiæ anxie quæ erāt oīum mētes numa tecto capite p̄catus est iouē: ut p̄missa seruari. **O**RTUS erat phœbus sol. **T**antummodo sumo margie: summa extremitate: q̄a tātum superior extremitas solis uidebat. **M**entes eoz. s. qui illic cum rege erāt. **S**olicitæ anxie. **P**auent: expauescūt & spe. **E**t metu: ut ē illud **V**irgi. **S**pem metūq; inter spe futuri boni: metu alicuius incōmodi. **C**ONstitit numa. **A**tq; uelatus caput: habēs caput uelatū. i. tectum. **A**mictu niueo candido. **S**Vstulit ille: numa eleuauit. **M**anus iā bene notas diis: q̄s bene dii nouerāt. & ob eius religionē: & q̄a deoz; alloq; fretus. **V**elauit caput numa more sacerdotali: cum salutantes aut uenerātes deos caput uelēt. **V**IRIS aut dignitate p̄ditis: & honore dignis si quo casu occurrerint caput aperiant. **H**oc. n. ut inqt **Plu.** p. x. illā quoq; dubitationē uidef; augere: nā si q̄ de ænea ferunt: uera sunt: ut p̄tereunte **D**iomede caput opiens rē diuinā fecerit: rōnem hēt nec repugnat: ut quæ admodū in occurso hostiū caput uelatur. **S**ic amicis ac bonis uiris obuiā facti capita detegamus. **N**AM q̄ ad deos p̄tinet: id p̄priū non est. **S**ed casu accidit: & ab illo seruatū postea māsit. **Q**uod si aliud dicēdū est. **V**ide ne illud solū q̄rendum sit: quā obrē deos uenerantes capite uelent. **A**ltēz; uero consentaneū est. **P**otētioribus. n. occurrētis iccirco caput aperiant nō ut eis aliqd addant: sed ut inuidia potius detrahāt. **N**e pares diis immortalibus honores p̄scere: neue eodē cultu delectari uideant. **D**eos uero iccirco sic adorabant: ut aut op̄iedo capite se ipsos humiliores redderent: aut metu neqd; ignominiosum: ac triste iterp̄tandū alicunde auribus accideret. **I**ccirco uestē ad aures usq; attollebāt. **H**oc at eos uæhemētē uitasse. **E**x eo facile p̄spici pōt: q̄d oraculū adeuntes: aera pulsari: & quā maximū strepitum fieri uolunt: aut illud est: q̄d castor dicit mores romanos pythagoricis cōparans geniū q̄ unicuiq; n̄ fm̄ inest deos q̄ extra sunt rogare: & caput uelādo supplicare animi s. uelamētū: ac reuelationē p̄ corpus: quodā enigmate ostendēt. **H**æc ille. **A**Tq; ita dixit: numa. **A**DEst t̄ps̄ p̄missi: aduenit hora: qua p̄missi te datuz; imperii pignora. **I**UPPiter adde fidē pollicitā dictis. q̄si fiat o iuppiter q̄ pollicitus es. **D**a q̄d p̄missi. **D**VM loquit: dum ita oraret numa **T**er sereno cœlo tonuit a septétrione oēs oculos isflexerunt. **D**eciditq; e cœlo scutū de quo paulo supius dixim⁹. **P**lutar. inqt peltā æneam e cœlo delapsam in Numæ man⁹ decidisse. & **D**iony. scutū cœlo demissum iuentū in regia numæ. nemine isferēte. **D**VM loquitur: ipse rex iouē orans. **I**AM solemouerat totū orbē. extulerat se totū: q̄a toto orbe iā se supra terrā eleuauerat. &. **G**R. **A**uis fragor: q̄si igēs crepitus. nā igēs tonitru. **V**ENit ab axe æthereo ab axe septétrionali. **S**ic & i tristibus: quantus ab æthereo peruenit axe fragor. & illinc

ANT.
FAN.PAV.
MARPAV.
MAR

benētia fulmina p̄cipue cum in expetiās redeūt partes Plynio auctore optima sūmaq; e loeva pte coeli ueniūt: ideo ex etruscorum disciplina loeva foelicia esse creduntur. TER deus: iuppiter. TONUIT sine nube: quasi celo sereno. TER dixit ob foelicitatem imparis numeri. & sine nube quod maioris esset ostenti. Licet Horatius simili tonitru exterreatur ubi in odis inquit plerūq; per purum tonātes. Egit equos uolucremq; currū. TRIA

ANT.
FAN.

ANT.
FAN.

Ancyle
n̄ dictum

ANT.
FAN.

PAV.
MAR.

fulmina misit: q̄a quot tonitrua: tot fulmīa iaculatus est. **MIRA** sed acta loquor: reddit auditorē attētū. Acta aut dicit uera & nō ficta. **A MEDIA** cælū regione dehiscere capit. Cæli sūmitas hiare uisa ē. Eius læuā partem nōnulli ortū faciunt dextrā occasum. **VERSATU** leniter: q̄d repēte nō cecidit. Vel ne uiolare exceptum a terra: uel ut pateret misum cōmodo ac beneficio regis & romanorū. **ATQ;** ancyle uocant q̄d ab oī parte recisū est: placet q̄dem Festo scutū cæleste ancyle noiātū eē quod ex utroq; latere recisū eēt ut summū in simūq; eius latus medio pateret. Quod si uerū est: ab an q̄d est circū: & cædo dictū putabimus. Alii tñ ut iobas cuius Plutarch⁹ meminit cupientes id nomē a greco deducere a cubito q̄a con ad cubitū dictū existimant q̄d eiusmodi scuta solerent ad cubitū circūferri. Alii a remedio q̄d acis dicit quod inflexū & tortū significat. Vnde Saturnus a scylo. mitis cognomine dictus ē. Alii aliter. Lege Plutarchū in Numa. Ouidio placet ancyle latinū esse uocabulū: quod fuit scuti cuneati specie arctiora habētis latera. Eius forma ante apud italos uisa non fuerat. **QVEMQ;** notes oculis angulus oīs abest: Ita recisum erat ab oī parte id scutū ut nullus eēt angulus q̄ se oculis uidendū offerret. Fuit aut breue. Vnde q̄dā ancyle Peltā Thraciā appellarunt. Ea ē ut Seruio placet scutū breuissimū in modum Lunæ iam mediæ. **IMPERII** sortē: bonā si seruare: ma am si cōtra fieret. **PLVRA** iubet fieri. Vnde ei eiusdem generis q̄bus miscere cæleste ne internosci posset. **MORU FABRÆ NE EXACTIOR ARTIS.** Fuerit ne mox probitate an arte præstantior. Est autem exactus exquisitus siue perfectus.

CREDE dicenti mira: adhibete fidē uerbis meis: cū admirabilia referā. **SED** acta loquor: dico admirāda: sed q̄ fūere uera Nō desunt q̄ ita exponant. Sed acta: sed quæ in scena relata sunt. **COELUM:** coepit. Dehiscere: aperiri. **A MEDIA** regione: nō intelligas a meridie: sed ab altiore parte cæli. Illa. n. media est: quæ altior illaq; uisa apiri. Vnde cū Iuppiter scutum esset demissurus. Turba cum duce: populus cum rege. **SUMMISERE** oculos suos demisere in humū inflexo capite respicientes: q̄d & reuerentiæ est: & interdum cogitātis & dubitantis. **ECCE** decidit: e coelo. scutum uersatū uolutatum. **LENITER:** nō cum ipetu: sed leniter uersatum. **LEUI** aura: exiguo uento. **CLAMOR** uenit ad astra a populo: recepto scuto: q̄d erat imperii pignus **RELATUS** est in cælum clamor ab oī populo: & applaudente: & gr̄as agente ioui. **TOLLIT** humo: extulit peltā seu scutum numa: ma clauitq; iuuenam iniugē: & quoniā nullus inerat scuto angulus: q̄d undiq; cælum uideret ancyle uocarunt: iccirco dixit Varro **ANCILIA** dicta ab an & cælum: q̄d id armorū genus ab utraq; parte recisum. Plutar. uero inquit Peltas ancilia pp figuram. Circulus enī non est: neq; ueluti pelta circūferentiā reddi: sed excisuram hēt lineæ ελικοειδῆς cuius apices curuaturā habentes: & densitate in se cōuersæ figurā ancilis faciunt: aut pp ancona. i. cubitum: ad quē circūferuntur. **HÆC.** n. iobas inquit: cupiens nomē a greco deducere. Posset et primum hoc cognomen a motu: uel impetu descendere: qui anecatem. i. sup̄ne factus sit: siue ab rotantiū curuatione: quæ ακασιον dicitur: ut ab ἀνχιων Διοσσο: id est siccitatum solutione. Præterea a triflūm amotione: quæ ἀνσχεση uocant: ex quo **CASTREM** & **POLLUCĒ** ἀναχῆσ athenienses appellent &c. **TOLLIT** ille attollit Numa. **MVNUS** scutum e coelo delatū. **HVMOS:** terra. **CAESA:** maclata. **PRIVS** iuuenca quæ dederat colla p̄menda nulli iugo: imolauit iou iuuenam ex armento delectā: quæ adhuc iugum non tulisset. **ATQ;** uocant scutum ipsum. **ANCILE:** quod ē recisum ab omni parte: non quod rotūdā habeat effigiem: sed ita incisum uideatur ut angulus ullus minime discernatur: ideo poeta innuit. **OMNIS** angulus abest: quem notes: notare: & discernere possis. **OCVLIS:** quia nullus inest angulus. **TVM** memor: cum aīo uolueret numa imperii pignus in eo scuto consistere: plura ad eius similitudinē effingenda esse curauit. ut si quis furta surripere uoluisset falleretur imagine: & Plutar. inquit in eam peltam mirabilia q̄dam dixisse regem. se ex egeria: musiq; audisse. Peltam. n. in urbis salutē missam oportereq; eam aseruare. aliis undecim ad illius figurā magnitudinem & formam effectis. quo dubium ob similitudinē. sit coelestis illius adipiscendæ. **MEMOR** tom. numa. **CONSISTERE.** in illo scuto. **SORTĒ** imperii. fatum imperii romani. **INIT** cōsiliū multæ calliditatis. post longā cogitationem illud cōsiliū iniuit. ut plura. s. ad eius similitudinem fierent. **IV** bet fieri plura scuta. nam undecim alia: **CAELATA** simili figura. quæ in sculptura & ipsa forma similem figurā referent. **VT** eat error ante oculos insidiantes. ut errarent & fallerentur similitudine illi. qui p̄ insidias & furta surripere uoluissent. **MAMURIUS.** Plutar. inquit. Peltā autem ex eius auctoritate atq; impio effingere artifices. cum certassent. diffidentibus cæteris. **VETURIUM.** Mamurium: traditur unum e summis opifi

Credite dicenti: mira sed apta loquor:
A media cælum regione dehiscere capit:
Summisere oculos cum duce turba suos.
Ecce leui scutum uersatum leniter aura:
Decidit: a populo clamor ad astra uenit
Tollit humo munus cæsa prius ille iuuenca:
Quæ dederat nulli colla premenda iugo:
Atq; ancyle uocat: q̄ ab omni parte recisū est
Quæq; notes oculis: angulus omnis abest.
Tum memor imperii sortem consistere illo
Cōsiliū multæ calliditatis inuit.
Plura iubet fieri simili cælata figura
Error ut ante oculos insidiantes eat.
Mamurius morum fabræ ne exactior artis
Difficile est ulli dicere: clausit opus:
Cui numa munificus facti pete p̄mia dixit
Si mea nota fides: irrita nulla petes.

eribus usq; adeo similitudinē effinxisse: struxisseq; oēs similes: ut neq; Numa iam ipse dignosceret. & Pōpeius inquit. Mamuriū Veturiū nomē se equenter in cantibus romani frequētabant. Hac de causa Numa pōpilio regnāte e caelo cecidit: fertur ancyle: id est scutū breue: qđ ideo sic est appellatū: quia ex utroq; latere erat recisum: ut summū: infimūq; eius latus medio pateret. Vnaq; edita uox oīum potentissimā fore ciuitatē quādiu id in ea mānisse. Itaq; facta sunt eiūsdē generis plura: qbus id misceret. ne internosci cōeleste posset. Probatū opus est maxime Veturiū: qui p̄mii loco petiit. ut suū nomen inter carmina Saliū canerēt. MA murius mox fabrae ne an morum: an artis fabrae. EXACTior: Ma murius: an morū laude: an artis fabrilis studio p̄fectior. Difficile est ulli di cere: q; utrūq; excellit & moribus & arte fabrili. CLAVS: celauit. OPUS: q; undecim peltas ad cōelestis illius similitudinē effinxit. Hoc tñ acceptum est a Palladio: de quo suo loco. CVM mamurio. NVma munificus: liberalis & gratus. Dixit pete praemia facti: praemia artificii tui. NVLLa: munera. scilicet seu praemia. PETES irrita: nihil petes frustra. Si mea nota fides: si ueridicus sum: & tu & ceteri fidem meam nouistis.

Iam dederat salis a saltu nomina dicta
Armaq; & ad certos uerba canēda modos:
Tum sic Mamuriū merces mihi gloria def
Nominaq; extremo carminā nostra sonēt:
Inde sacerdotes operi promissa uetusto:
Praemia perfoluunt, mamuriūq; uocant:
Nubes si qua uoles: quis properabitis ambo:
Differ hnt parua comoda magna morae:
Arma mouet pugnā, pugna ē aliena maritis.
Condita cum fuerint aptius omen erit:
His etiā coniunx capitis distincta Dialis:
Lucibus impexas debet habere comas:
Tertia nox dimēsa suos ubi mouerit ortū:

CLAM dederat salis a saltu nomina: salios duodecim iam ANTI
Marti gradino legerat de quibus abunde superius dictū FAN.
est. Ad certos uerba canenda modos: carmina cū Pyr
rhichii modulo absoluta nomen Mamuriū continebāt.
Sane Mamurius duabus syllabis posteriorib; quae bre
ues sunt Pyrrhichium facit: similiter & mamuriū. Est au
tem pyrrhichius quē & Dibrachū uocant pes a pyrrho Pyrrhi
denoia: us Achillis filio qui primus uictoria potitus hu chius
iusmodi genere metri. laudatus dicitur: quibus alii a flāma
Pyrrhichium dictū uolunt q; mobilitate flāmarum acies
imitetur. Alii aliter. NVbere si qua uoles quis prope Nuptiae
rabitis ambo differt. Religio fuit nubere ancylibus non uetantur
dum conditis in tēplo Martis ubi ea seruari mos fuit ne nondum
dum arma mouebantur: quae pugnae adhiberi solēt nu conditis
bentibus omen discordiae fieret. Idem tēpus non negle ancilib;
ctum in quibusdā a maioribus nostis Cornelius Tacit
tus monet his uerbis: fuere qui proficiscenti Otoni mo
ras religionēq; nondū conditoꝝ ancylum afferrēt: tūc
& uxor flaminis Dialis impexas crinibus eē debet. Vnde
de apparet non esse idoneū tps nuptiis celebrandis. Ea

dem flaminica teste. A. Gel. cū id ad argeos neq; comit caput: neq; capillū depectit: quā autor ideo distinctam di
cit quia inter multiplices cantus ceremoniasq; impositas flāmini. DIALIS: quas ferme oēs flaminicae diales obser
uabant. Hæc fuit ut nodum: neq; in apice: neq; in cinctu: neq; alia in parte ullum haberet. Ea quoniā flāmeo af
fidue utebatur motis fuit apud romanos ut omnis nubens boni ominis causa flāmeo amicitur: cum flāmini
eae diuortium facere non liceret. Dīcīnsta: uel sine cinctu penitus hoc tempore: uel certe non solum triduo an
cylibus nondum conditis: sed semper ut diximus sine nodo.

CLAM dederat salios: item ut inqt Lilius duodecim Marti gradiuo legit: tunicāq; insigne dedit: & super tunicā PAV.
æneum pectori tegumē cōelestiaq; arma: quae ancylia appellantur: ferre ac per urbē ire canentes carmina: cū tri MAR.
pudiis. Solēniq; saltatu iussit hæc ille. Varro quoq; salios a saltando dictos ostendit: quod facere in comitiis: in sa
cris quot annis: & solent & debent. Plutar. uero ubi de ipsis peltis agit: harum aut inquit: Custodes ac ministros
constituisse dicitur salios sacerdotes. Saliū uero uocandi sunt nō ut qdam fabulātur a uiro Samothrace: seu man
tineo Saliū noie: qui saltationem: quae in armis dicitur edocuerit: sed ab ipso potius tripudio saltatorio: quod ue
hementius: robustiusq; per urbē euntes subsaltant. Cū ad mensē martiū sacras peltas suscipiāt: induti puniceis
tunicis: æneis balteis latiq; succincti: æneas capitum galeas portantes paruis gladiis arma pulsantes. Reliquū ue
ro saltationis pedum est opus. Mouentur enim suauiter conuersiones ac mutatiōes in celeri & crebro numero:
robuste & leuiter reddentes. IAM: Numa. Dederat nomina salis dicta a saltu. iam delegerat duodecim iuuenes
quos a saltando salios appellauit. ET instituit arma: quae illi gererent. & uerba canenda: carmina cantandas
AD certos modos: ad quosdā modulos constitutos. Et Dionysius inquit. MOuentur ad tibiam ex modulo
enopiliis motibus. quandoq; simul ac uicissim. quandoq; patria quaedā canentes carmina. TVM sic mamuriū:
hoc Veturiū Mamuriū in mercedem petiit: ut in carminibus salioꝝ ultimo loco suum nomen caneretur: de
quo Plutarchus. Mamurio autē inquit artis suae mercedem fuisse ferunt: memoriam quādam per salioꝝ carmen
simul cum pyrrhichii modulo absolutum. Tum sic Mamurius respondit Numæ. MERces detur mihi gloria:
quasi date in praemium eternitatem nois hoc est famam & gloriā. ET nostra noia sonent extremo carmine: re
sonent in ultimo loco carminis: sic erit pyrrhichii modulus. in fine uelut est in multis iambicis: ubi sedes ultima
pyrrhichio datur. uelut in his Feras ancyle: clusit hoc Mamurius. Geratq; nomen inclytū Mamurius. INDE: ex
eo. Sacerdotes Saliū. sacerdotes Martis. Perfoluunt p̄mia promissa: quae Numa promiserat. Operi uetusto. an
cylibus uetustis a Mamurio fabrefactis. hoc est promissa ipst̄ artifici. qui fabrefecit. ET uocant mamuriū. repe
tunt nomen. hoc in fine moduli. Agant & oēs gratiam Mamurio. NVbere. Saliorum festa triduo integro dura
bant. quo tpe cum malum sit nubere. quia nuptiae ab armis auspican de non sunt. admonet nobiles expectandum
esse. usq; ad ea recondita arma. Præterea uxor flaminis dialis eo triduo. nec pectere. nec ornare se debet. Si qua
uoles nubere. si qua puella eris nuptias contraetura & uiro tradenda. Quauis ambo probabit. & tu. & iue

his: qui uir tuus erit: quāuis amore iuuenili properetis. Differt: tamen uelis differre ad alium diem. **PARUA** moræ habent magna commoda: nam ex parua dilatione magna sequetur commoditas. **ARMA** mouent pugnam: hæc est oratio cur non debet nubere: quia non faustum omen captatur ab armis: nam mouent pugnam. **PVGNA** est aliena maritis: qui cum concordēs esse debeant: a discordia & pugna penitus abhorreere debent.

APTUS commodius & foelicus. Omen erit cum fuerint: condita cum ipsa ancilia & alia arma erunt recondita: tunc meliore auspicio nubere poteris. **HIS** etiam lucibus: his tribus diebus. **CONIUNX** dialis: uxor Flaminis dialis: hoc est sacerdotis Iouis a dios Iuppiter. Disincta debet habere comas capitis impexas: debet & disincta esse nec crines pectere: nec se excolere: ueluti cum Ioui sacrificatur. Sunt enim nunc dies Martis. **SVPER** sedendum est a cultu: qui in sacris Iouis exigitur. Etenim tantæ erat uenerationis uxor flaminis dialis: ut ea extincta flamen se sacerdotio abdicaret: cuius rei rationem inquirens Plutarchus ita differit. Pr. il. An quod qui uxore ducens: post amisit. Eo qui nunq̄ duxit multo est infœlicior. Eius. n. qui uxorem duxit: domus integra est. Eius autem: qui uxorem in matrimoniu acceptam amisit: nō solum imperfecta domus est: sed immunita prorsus ac manca: An eodem tpe uxor una cum uiro consecratur: quemadmodum multa sunt in sacris: quæ absente uxore agi nequeunt. Priore autem amissa altera statim superducere: tum difficile est: tum uero iniquum atq̄ impiu. **TERTIA** nox: q̄nto nonas martias: hoc tertia die mensis noctu cosmico occasu alter e piscibus oculitur. Duos. n. esse superiore libro diximus & fabulam quoq̄ rettulimus: qua ratione celo essent apposti: nunc australis oculitur maturius: quia in inferiore parte cœli est. **VB**: postq̄. Tertia nox de mense martio. s. Mouerit suos ortus: cum orietur: aut cum orta est.

ANT. **CONDITUS** e geminis piscibus alter erit: quinto nonas martias alter piscium qui Austrinus dicitur mergit occasu chronico. Duo enim pisces sunt quibus unum zodiaci signum tribuitur aquilonius & notius siue austrinus: quorum hic ante illum occidere & exoriri cernitur ut Iginus scribit. Vnde Columella Austrini occasum definere inquit quarto nonas septembris: Aquilonii uero septimo idus eius mēsis. Est & alius piscis ut dixim⁹: quem hoc loco accipere nō possumus occidens exortu cancri qui Notius quoq̄ dicitur & Austrinus uocaturq̄ a Virgilio Aquosus quod aquam quæ ab aquario funditur ore excipere uideatur. **QVINTA** tempora lucis erunt: Tertio nonas martias Bootes siue Arctophylax occidit: cuius pars (ut diximus supra) nunq̄ fertur in occasum: pars & oriri cernitur & occidere. Hunc poetæ modo pigrum modo tardum uocant: ut Pigri sarraca Bootæ & tardum dux ante Bootem: quia uix sero alto mergitur oceano. Eundem uerno tempore occidere ostendit Virgilius in Geor. ut Si uero uiciamq̄ seres uilemq̄ phaselum: nec pelusiacæ curam aspernabere lentis: haud obscura cadens mittet tibi signa bootes. Huius occasus quatuor signorum zodiaci tempus absomit. Lege iginium & intelliges occasum de quo nunc agitur esse matutinum siue cosmicum.

PAV. **CALTER** piscibus geminis: ex duobus. **ERIT** conditus: absconditus nam occultitur notius seu australis. **NAM** duo sunt ipsi pisces. **HIC**: qui nunc occultitur. **EST** proximus austris: sic & australem ostēdit. **ILLE**: alter piscis. **EST** proximus aquilonibus: ipsi septentrionali. **UTER**q̄ piscis tenet nomina a uento. Nā a noto notius a borea boreus dicitur: siue australis & aquilonaris. Cum croceis. iii. nonas martias: hoc est quinta die ipsius mensis occidit arctophylax: de quo diximus superiore libro in fabula. Calistus non occidat: sicut ex oriente in occasum labentia sydera: sed in ipsa uertigine circa polum: undis immergi uidetur: præcipue cosmice. Nā oriente die poeta pigrum uocat. Nam ut Iginus inquit cum Tauro Gemini: Cancro & Libra occidit: ideo sero occidere dicitur: quod magis erectus a pedibus peruenit ad terram. At exoriens citius quam chelæ uidetur. **CVM** coniunx titonia: aurora uxor Titonis: de quo alias dictum. **COEPERIT** rorare. rorem effundere. **GENIS** croceis: respexit ad aeris colorem: cum uideatur mane oriens croceus: sic & Virg. Titoni coniunx linguens aurora cubile: sed quia genis dixit: unde lachrymæ fluunt: qui terris ros effunditur: respicit fabulam quam refert in. xiii. met. Cum illa ab Ioue peteret corpus Mēnonis filii: quem Achilles interemerat: illud redditum medio aere adustum: conuersumq̄ in aues memnonias cinire: refert: & ex illo lachrymas: hoc est ipsum rorem effudisse auroram. **ET** erunt tempora quinta lucis: erit quintus dies mensis: siue est arctophylax: cuius stros uisæ ut diximus superius. **SIVE** ille piger Bootes: quasi siue dicas custodem uisæ ἀρκτη uisæ φλαξκου stros: siue bootem restorem boum: quia plaustrum regere uidetur. Mergetur mergi uidebitur. Et effugiet uisus tuos: quia occidet eo modo quo dixi. Hæc omnia quæ ad ortum & occasum syderum pertinent in fine operis Lucidius explicabuntur: tibi omnia repetemus. At non effugiet occultitur: dixit bootes: sed non occultitur. immo sese ostendit uindemitor. Oritur igitur eodem die. hoc est. iii. no. mar. uindemitor. Sed aliter uidetur sentire Ply. inquit. n. xi. calen. septembris Cæsare & assiriæ stellaq̄ uindemitor appellatur. Mane exoriri incipit. Vindemiæ maturitatem promittens. Quo pacto igitur. iii. nonas mar. oritur: si Ply. xi. calen. septembris: & Ply. dicit tunc mane exoriri. Aliter dicere posses quod heliacæ oriatur: & occidente sole in summo cœlo uideri. Eius fabula hæc refertur Ampelos puer thrax: mirum immodum a Baccho amatus est: cui bacchus uitem tradidit: id e qua collecturus uuas: cum ulmum ubi hærebat ascendisset. **EXANIMIS** decidit. Bacchus syderibus intulit: & uitem ab eo Ampelon appellauit.

Conditus e geminis piscibus alter erit:
Nam duo sunt, austris hic est: aquilonibus ille:
Proximus: a uentis nomen uterq̄ tenet:
Cum croceis rorare genis titonia coniunx
Coeperit & quinta tempora lucis aget:
Siue est arctophylax, siue e piger ille bootes:
Mergetur, uisus effugietq̄ tuos:

PAV. **MAR.** **CALTER** piscibus geminis: ex duobus. **ERIT** conditus: absconditus nam occultitur notius seu australis. **NAM** duo sunt ipsi pisces. **HIC**: qui nunc occultitur. **EST** proximus austris: sic & australem ostēdit. **ILLE**: alter piscis. **EST** proximus aquilonibus: ipsi septentrionali. **UTER**q̄ piscis tenet nomina a uento. Nā a noto notius a borea boreus dicitur: siue australis & aquilonaris. Cum croceis. iii. nonas martias: hoc est quinta die ipsius mensis occidit arctophylax: de quo diximus superiore libro in fabula. Calistus non occidat: sicut ex oriente in occasum labentia sydera: sed in ipsa uertigine circa polum: undis immergi uidetur: præcipue cosmice. Nā oriente die poeta pigrum uocat. Nam ut Iginus inquit cum Tauro Gemini: Cancro & Libra occidit: ideo sero occidere dicitur: quod magis erectus a pedibus peruenit ad terram. At exoriens citius quam chelæ uidetur. **CVM** coniunx titonia: aurora uxor Titonis: de quo alias dictum. **COEPERIT** rorare. rorem effundere. **GENIS** croceis: respexit ad aeris colorem: cum uideatur mane oriens croceus: sic & Virg. Titoni coniunx linguens aurora cubile: sed quia genis dixit: unde lachrymæ fluunt: qui terris ros effunditur: respicit fabulam quam refert in. xiii. met. Cum illa ab Ioue peteret corpus Mēnonis filii: quem Achilles interemerat: illud redditum medio aere adustum: conuersumq̄ in aues memnonias cinire: refert: & ex illo lachrymas: hoc est ipsum rorem effudisse auroram. **ET** erunt tempora quinta lucis: erit quintus dies mensis: siue est arctophylax: cuius stros uisæ ut diximus superius. **SIVE** ille piger Bootes: quasi siue dicas custodem uisæ ἀρκτη uisæ φλαξκου stros: siue bootem restorem boum: quia plaustrum regere uidetur. Mergetur mergi uidebitur. Et effugiet uisus tuos: quia occidet eo modo quo dixi. Hæc omnia quæ ad ortum & occasum syderum pertinent in fine operis Lucidius explicabuntur: tibi omnia repetemus. At non effugiet occultitur: dixit bootes: sed non occultitur. immo sese ostendit uindemitor. Oritur igitur eodem die. hoc est. iii. no. mar. uindemitor. Sed aliter uidetur sentire Ply. inquit. n. xi. calen. septembris Cæsare & assiriæ stellaq̄ uindemitor appellatur. Mane exoriri incipit. Vindemiæ maturitatem promittens. Quo pacto igitur. iii. nonas mar. oritur: si Ply. xi. calen. septembris: & Ply. dicit tunc mane exoriri. Aliter dicere posses quod heliacæ oriatur: & occidente sole in summo cœlo uideri. Eius fabula hæc refertur Ampelos puer thrax: mirum immodum a Baccho amatus est: cui bacchus uitem tradidit: id e qua collecturus uuas: cum ulmum ubi hærebat ascendisset. **EXANIMIS** decidit. Bacchus syderibus intulit: & uitem ab eo Ampelon appellauit.

CAT non effugiet uindemitor: hæc stella quæ græci trystitira: nri uindemito rē uocant oris chronica. viii. idus martias: ut Ply. scribit ut Columella. vi. nonas: ut autor hoc loco. iii. nonas. Neq; enī hoc tpe matutinū eius ortū accipere possumus cū ea cōstet cum uirgine in ortū ferri. vii. calen. septēbres ut placet Columellæ. Vñ & uindemitorē dictū putant q̄ exoriens mane: ut ingt Ply. uindemiæ maturitatē p̄mittat secundū quē oris cæsari & asyriæ. xi. cal. septēbres. Fabulant aut̄ puez ampelon a Baccho dilectū in ismato q̄ mons est thraciæ translātū eē in cœlū ac uindemitoris nomen accēpisse. Quod ideo

ANT.
FAN.

C At nō effugiet uindemitor: hoc quoq; cām:

Vnde trahat fidus, parua docere mora est:

Ampelon in tonsum satyro nymphaq; creatū:

Fertur in ismariis Bacchus amasse iugis:

Tradit huic uitē pēdentē e frondibus ulmi:

Quæ nunc de pueri noīe nomen habet:

Dum legit in ramo pictas temerarius uuas

Decidit, amissum liber in astra tulit:

C Sextus ubi e terra cliuosū scandet olympū:

Phœbus: & alatis æthera carpet equis:

Quisq; ades, castæq; colis penetralia uestæ:

Gratare, iliacis thuraq; pone focis:

rum cōpeteret ætas eā se oblatūz fuisse. Vnde Ouidius & hic ait: Gratare iliacis thuraq; pone focis. Et in. vi. hu ius operis lib. Nunc bene lucetis sacræ sub Cæsare flāmæ ignis in iliacis nunc erit estq; focis. In eodē pontificatu ut alia p̄tereantur quæ Suetonius refert supra duo milia fatidicorū librorū cremauit: quæ nullis uel pagz idoneis autorib⁹ uulgo ferebant ac solos retinuit Sibyllios: eosq; delectu habito quos cōdidit sub palatini Apollinis basi.

C A T uindemitor: uindemitoris stella. NON effugiet: uisus scilicet tuos quemadmodum Bootes quia non mergitur tunc: sed exurgit. PARua mora est exigua retardatio. DOCEre: unde hoc quoq; fidus: hoc etiam si cut cætera. TRAhāt causam: Ducat originem. BACChus fertur: dicitur. Amasse. IN iugis Ismariis: In Ismario monte Thraciæ. AMPELon in tonsum: crinitum puerum. CREAtum satyro & nympa filium satyri unius ex illis: qui Bacchum comitantur. Aliqui filium marsiæ dicunt quem satyrum poeta inferius uocat: sed nō constat. Nam Diodorus celibem marsiam fuisse tradit: de quo plura inferius dicemus. TRAdidit: Bacchus. Huic ampelo. VITem pendentem e frondibus ulmi: quæ pendebat e ulmo cum ulmis adiungantur: ut primo libro diximus. QVæ uitis. Nunc habet nomen de nomine pueri. Nam uitis græce uocat̄ ἀμπελος: & αμπελος uinea. Dum temerarius imprudens. LEGit: colligit. VVAS pictas uarii coloris. IN ramo: in ramo saulma. DECIdit ex alto scilicet in humum. LIBer Bacchus. TVLIT amissum: puerum quem iam amiserat: quia extinctus erat. IN astra: in cœlum rettulit: & inter sydera collocauit. SEXtus ubi: sexta die mensis: hoc est pridie nonas martias Vestæ sacrificatur: quo die Cæsar Vestæ sacerdos & pontifex maximus: creatus est. Verum alii hoc in loco dictum de Iulio Cæsare: alii de Augusto uolunt. In uetustissimis Codicibus in ordine festorum per singulos menses illa dies Iulio Cæsari assignatur. At poeta loqui uidetur de eo qui tunc uiuebat: cum dicat. Quos sancta fouet ille manu: sic esset ad Augustum referendum. Nam in primo libro diximus scripsit hoc opus uiuente Augusto: sed edidit post eius excessum: quod certe indicat ille locus in primo: licet ipse re tuset. Nam de Tyb. loquitur: in eo loco diximus. Ego illud puto: quæ apposuerat in Aug. laudem: non mutauit se: cum emendauit: sed addidisse multa in laudem tam Tyberii: quam Germanici: sed ut de pontificatu Iulii Cæsaris. deinde Aug. aliquid dicamus. Defuncto Metello pontifice maximo cum pontificatum studio: & disceptationibus plenum Isauricus: & Catullus clarissimi uiri: & in senatu potentissimi. peterent aut propterea Cæsar: quin & ipse candidatus descenderet: cessit cæterum pari undiq; fauore ac studio apparente. Catullus quo amplior erat dignitas: eo magis euentus incertitudinem reformidans misit: qui grandi pecunia Cæsarem ut ab ea contentione desisteret inducerent quibus ille grandiore se mutuaturum: certatimq; enixius petiturum esse respondit: instante comitorum die: cum mater eum ad fores usq; lachrymis prosequeretur: illam complexus dixisse fertur: mater hodie aut pontificem: aut exulem tuum uidebis filium. Euntibus igitur certatim in suffragia tribubus. Superior declaraturus: non paruum senatui: & optimatibus terrorem incussit: tanquam ad omne audaciæ genus plebem adactus: & reliqua hæc ex Plutar. Tranquillus uero inquit. Deposita prouinciæ spe: pontificatum maximum petit: non sine profundissima largitione: in qua reputans magnitudinem æris alieni. Cū mane ad comitia descenderet: prædixisse matri osculanti fertur. Domum nisi se pontificem non reuersurum: atq; ita potentissimos duos competitores: multumq; & ætate: & dignitate antecedentes superauit: ut plura ipse in eorum tribubus suffragia: quam uterq; in omnibus tulerit. hæc de Cæsare. de Augusto autem sic Tranquillus inquit. Postq; uero pontificatum maximum quem nunquam uiuo Lepido auferre sustinuerat. mortuo deinde suscepit. Quicquid fatidicorum librorum græci latiniq; generis nullis. uel parum idoneis. auctorib⁹ uulgo

Vindemi
tor oritur
li. nonas
martias
Vindemi
toris fabu
la
Ampelos
Xilápelos!

PAV.
MAR.

ferebatur: supra duo milia contracta undiq; cremauit ac solos retinuit Sybillinos &c. Vbi postq; Sextus Phœbus sextus sol mensis: sic sextum diem significat. SCANdet: ascendet. AETHERa: quasi ex inferiore parte in altum olympum cliuosum cœlū conuexum. CARpet æthera: carpet iter per æthera. EQuis alatis: uelocibus ideo alatis dixit: & quatuor sunt ut ostendimus. QVisquis ades & colis penetrat: facella secretiora. VEstæ castæ: de uesta oia: quæ ad rem faciunt: in vi. li. dicemus: & aliquid superius attingimus. Gratulare pro gratulare uel ipsi uestæ: uel tanto pontifici. ET pone thura focis iliacis: aris uestalibus: ubi æterni sunt ignes: ex illo aduecto. Nam æneas uestæ sacra ex troia in Italiam aduexit. Honor pontificalis ipsa dignitas pontificatus.

ANT.
FAN.
Veiovis
festum no
nis mar.
Asylū ubi
duo luci

¶ QVos maluit ille mereri: maluit recte factis & uirtute mereri honores q̄ sumere. ACcessit: adiectus est. Vnde accessio est adiectio. Imperii pignora iuncta uides: apparet ex uerbo uides id quod diximus Ouidium hæc scripsisse uiuente Augusto: quem uocat pignus imperii quemadmodum & ignem uestæ quod icolumitas urbis ex utroq; pendeat. Hinc illud est: Vestaq; mater q̄ Thuscum tybrim & romana palatia seruas. QVA grauis æneas tutus &c. Grauis hic non refertur ad animum: sed ad corpus. COgnatum caput: Augustum qui a troianis originem ducit: nam æneam ferunt uestam e troia in latium trāstulisse. VOccauit autem Augustum sacerdotem quia fuit pontifex maximus: ut hoc loco autor ostendit. QVos sancta fouet illa manu: quia legimus supra. Sancta uocant Augusta patres iure augusti manus sanctæ a poeta dicuntur. Hæc fouet ignes Vesta cum sacris uestæ ac cæteris cōstet pontificem maximū præsidere. LVcos ueiovis æte duos: Duo luci ad quos nonis martii Veiovis: id est Ioui paruo ædes dicata est fuerunt sub rupe tarpeia ubi & asyllum. de quo ait Cornelius tacitus: tum diuersos Capitolii aditus inuadūt iuxta lucum asyli: & qua Tarpeia rupes centum gradibus aditur. Lilius uero locus inquit qui nunc septus densis sentibus inter duos lucos est asyllum aperit. De his lucis dixisse Martialem existimant illinc Pompeii dona nemusq; duplex. Fuerunt & multa circa urbem loca diis attributa quæ lucos uocabant quorum proventus in ludos cōferebantur teste Plutarcho. Est autem Veiovis ut diximus paruus iupiter sicut Ouidius sentit hoc loco cuius ædes fuit teste Aulo Gellio inter arcem & Capitolium. Sed idem uult Veiovis esse nō iuuenem siue paruū iouem sed iouem uim nocendi habentem: non iuandi potestatem quod ut Diuitem dicimus. Lucretiumq; quoniam nos die ac luce quasi uita ipsa afficit & iuuat: ita & Veiovis appellauerunt dempta atq; detracta iuandi potestate cum constet deos quosdam ut profint celebrari: quosdam ne obsint placari. Ve enim particula modo intensionem significat modo minutionem. Vnde quedā uocabula: quibus ea p̄ponitur ambigua sunt ac diuersam significationem capiunt. Quare Vescū salei dicimus ex edendi intētionē & aliter uescū cum edendi astidio: quo uocabulo Lucretius pro edacius est teste Festo: ut nec mare quæ impēdent uesco sale saxa peresa. Virgilius uero (ut placet Nonio) pro minutum conciso: ut Vescas salicum frondes. Vbi Seruius Vescum inq̄ significare siccum ac tenerum. A libi uero aliter. Simulachrū Veiovis habuit aliquando sagittas: quare eum deū pletriq; Apollinem esse dixerunt: cui capram imolabant: cuius animalis effigies erat apud eius simulachrum. Coluerunt & campani iouē imberbem qui a Virgilio Anxyrus dicitur ut quis Iuppiter anxyrus aruis præsidet. Et uiridi gaudens feronia luco. A quo nonnulli Anxur Volscæ gentis oppidum nominatū putant. Ipse at Anxyrus dicitur ē q̄ barbā nunq̄ rasiisset: q̄si anei xyras: id est sine nouacula ut ait Seruius: uel ab anei cai xyros: id est rado.

Veiovis

Vescum
Simulachrum ueiovis
Iuppiter
imberbis.
Anxyrus
Iuppiter
Anxur.
PAV.
MAR.

¶ ACCessit: addita est. TITulis innumeris cæsaribus: multis dignitatibus. QVos illa Cæsar. MALuit: potius uoluit. MEReri: subintelligendum: quā habuit: tamen uoluit meritis oēs dignitatis gradus: & titulos assequi: non ambitione: aut aura populari: sed propria uirtute: si ad Iulium Cæsarem referret: quia fuit q̄stor edilis. Pontifex totiens consul & dictator: si ad Augustum: quia omnes magistratus assequutus: adeptus est ad alios quoq; titulos: nam & Aug. cognominatus est: & pater patriæ. NVmina æterni Cæsaribus: qui relatus est in deos immortales: nam uterq; eorum relatus est in deorum numerum: & quoniā de Aug. in cœlum relato i. li. diximus de Iulio Cæ. paulo inferius dicemus. Præ sunt æternis ignibus: uestalibus sacris: quæ per pontificem maximum administrantur. nam ignem inextinctum uirgines seruabant. Vides pignora imperii iuncta. hoc ē uestales ignes & pontificem Cæsarem: quæ sunt duo imperii pignora. nam quoad seruantur inextincti uestales ignes: & icolumis domus cæsarea seruat incolume imperium. DII ueteres: orat nūc deos troianos pro salute cognati pontificis. Nam cum Iulius Cæsar ab Iulio ascanii filio progenitus fuerit. uidetur cognatione attingere uestam: cuius sacra e troia aduecta ab ænea patre ascan. i. fuerit in Italiam. Est & alia cognatio: si quis altius inspicat. Nam uesta saturni fuit: quæ structuram domus inuenisse dicitur: auctore Diodoro: sic illa soror Iouis: & Iuppiter Veneris pater a qua emanauit genus Iuleum. Ea omnino cognatio est: & Aug. in Iuleā domum adoptatus ea quoq; cognatione deos attingebat. DII troiæ ueteris: antiquæ. O uesta & dii penates. PRæda dignissima ferent. æneæ qui uos e medijs hostibus tanq̄ p̄dam eripuit. QVA p̄da. AENEAS grauis: onustus. Fuit tutus ab hoste: ab hostium insidijs: quia sospes euasis. Sacerdos ortus ab ænea: Cæsar ab Iulio nepote æneæ progenitus: & de Augusto potes intelligere Diui Iulii ex adoptione filius & gloriabatur ipse quoq; ab ænea genus ducere. TAngit

Cæsaribus innumeris, quos maluit ille mereri
Accessit titulis pontificalis honor:
Ignibus æternis, æterni numina præ sunt:
Cæsaribus imperii pignora iuncta uidentur:
Dii ueteris troiæ: dignissima præda ferentur.
Qua grauis æneas tutus ab hoste fuit:
Ortus ab ænea tangit cognata sacerdos:
Numina, cognatum uesta tuere caput:
Quos sancta fouet ille m̄u bñ uiuētis ignes:
Viuite inextincti, flāmaq; duxq; precor:
¶ Vna nota est martii nonis sacra: q̄ illis
Templa putant lucos ueiovis ante duos:

rog. n. uestam & penates: de cognatis superius diximus. O Vesta tuere defendas & serues. COgnatū caput: Cæsarem aug. O IGnes uestales. BENE uiuitis: inextincti estis: bene sub optimo pōtifice. Q Vos ille. CAE sar aug. FOuet: quasi quibus fomites suggerit. MANu sancta alluisti ad augusti cognomen qm̄ augusta sancta dicuntur: ut ostendimus in primo. Vluite p̄cor inextincti & flamma: & dux: quasi uiuatis æterni & ignis: & Cæ sar & nunq̄ extingamini. VNA nota: nonis martiis festū est ueiouis: id est parui Iouis: Quo die sacrata sue re ei templa ante lucos asyli in intermontio: cuius rei mysterium illud est ut Iuppiter paruus posteaq̄ aduultus est cœlo regnauit: sic urbs roma parua ab initio: ubi Romulus aperuit asylum: paulatim coaluit: & ad summum im perii culmen ascendit: ideo consecrauere templum parui Iouis eo in loco: unde sumpsit initiū augmenti: VNA nota. unus titulus. una in fastis inscrip̄io. nam nota iterdum in bonam partem accipitur: ut in primo diximus.

EST nonis martiis scilicet. Q Vod illis: nonis. PVtant sacrata consecrata. TEMpla ueiouis: parui Iouis: sed de hoc noie paulo post. ANte duos lucos: ante lucos asyli. Nam locus erat: ut Liuius de asylo inq̄: septus denlis sentibus inter duos lucos. ante hos duos ergo dedicatū fuit. Romulus ut: postq̄. Ci cū dedit sep̄sit.

Romulus ut saxo lucum circū dedit alto:

Quilibet huc dixit confuge tutus eris:

O q̄ de tenui Romanus origine creuit:

Turba uetus q̄ non inuidiosa fuit:

Nec tam est ignaro nouitas tibi nois obstat

Disce, quis iste deus, cur ue uocetur ita:

Iuppiter est iuuenis, iuueniles aspice uultus

Aspice deinde, manus fulmina nulla tenet:

Fulmina post ausos cœlū affectare gigantes.

Sumpta ioui, primo tempore inermis erat:

Ignibus ossa nouis & pelion altior ossa

Arsit, & in solida fixus olympus humo:

Stat quoq; capra simul, niphæ pauisse ferūt

Cretides, infanti lac dedit illa ioui:

Nūc uocor ad nomē, uegrādīa farra coloni:

Quæ male creuerūt, uescaq; parua uocāt:

Vis ea si uerbi est: cur nō ego ueiouis ædem:

Ædem non magni suspicor esse iouis:

CLVCVM: luci partem quā Romulus asyli structu ra complexus est: fuit hic lucus teste Dionysio inter Ar cem & Capitolium. Huc dixit confuge tutus eris: Asy li locum ostendit dicti apoti a cai sylan: id est a non aue rendo. Vel (ut aliis placet) apoti a cai syro quod est tra ho. inde enī nullus abduci poterat: quod non fuit in om nibus templis ut Seruius docet: sed in his tantum qbus id erat consecrationis lege concessum: Primi autē Asylū instituisse dicuntur apud Athenienses Hercules filii cum eos insequerentur qui ab Hercule oppressi fuerant: Alii non a filiis Hercules sed a nepotibus id Asylum. i. tēplū misericordiæ institutum dicunt: ut Herculeos. sedē fun dasse nepotes. Quod Romulus imitat⁹ ipse quoq; Asy lum condidit: e mentit⁹ est id se Apollinis oraculo cō didisse. Quidam tamen Cadmū primo Asylū instituis se ferunt: cum ad Thebas condendas multitudinem desi deraret. Placet asylum potius deducas ab a chi sylo q̄ aliunde. FVLmina nulla tenet: quæ barbarum decet: non puerum Iouem. COElum affectare: quoniam gi gantes affectu dicti sunt ad oppugnationem cœli nō re cta uoluntate. Hinc ipse alibi affectasse ferunt regnū cæ leste gigantes. CAPra: Amaltheæ capræ effigies quæ suo lacte Iouem infantem nutrisse dicitur. Nymphæ pa uisse feruntur Cretides: Putantur Melissa & Amalthea Melissi regis Cretensis filia: Iouem aluisse. VEGrādīa farra coloni: quæ male creuerunt uescaq; parua uocant

ANT.
FAN.
Asylum
Qui pri
mi asylum
instituerunt

Vult Vegrande compositū esse a ue particula priuatiua

Vegrāde

& significare minutum: quod & Festus scribit: ut Vegrande frumentū. Idem tamen nomen ualde grande inter dum significat teste Nonio: ubi ue particula uim augendi habet: ut nec uitæ uegrandi datur. Vescum quoq; par uum significat. Vnde Festus Vescus inquit fastidiosus: ue. n. pro pusillo utebantur.

CLVCum: quercetum in intermontio. ALto saxo: alii exponūt moenibus: alii per hypallagem intelligūt: hoc est saxum circū dedit lucos: sed ita intell gendum est aperuit lucū saxo: hoc est rupibus circū datum: quia hinc inde erant altæ rupes capitoline. Dixit Romulus. QVlibet hunc confuge: confugas in hoc asylum. TVTus eris: quia nemo te inde abstrahet: de asylo egimus in secūdo. O QVam: pro quantū creuit. ROManus po pulus. De tenui origine: de exiguo principio in magnā coaluit ciuitatem. QVam. quantū. VETus turba: pri sci romani. FVit non inuidiosa: quia tam paruus populus: tam exigua ciuitas: ut nullus inuideret. Nam in osus noia Gellio teste in utrāq; possunt accipi significationem: ut inuidiosū: & inuidentem dicamus. & cui inuidetur.

Tamen ne nouitas nominis: quia ueiouis nouum tibi nomen uidetur ne hæc nouitas. OBstat ad intelligendum festa. TIBi ignaro: qui ignoras nominis rationem. Disce quis iste deus: quis deus sit hoc nomine appellatus.

CVR ue uocetur ita: uel cur sit hoc nomine uocatus: & duo proponit quis deus: & cur illud nomen. IVPpiter est: iuuenis: quasi imago Iouis: quæ est in eo templo iuuenem eū monstrat. Aspice uultus iuueniles: quos in ima gine refert. ASPice deinde manus: etiam iuueniles. NVLLa tenet fulmina: nam cum iuuenis erat: ea nondum acceperat. FVLmina sumpta ioui: quasi accepit Iuppiter fulmina. POST ausos gigantes affectare cœlum: po stea q̄ gigantes affectarunt regnum cœleste: & ausi sunt oppugnare constructis mōtibus: de quibus in primo di ximus. PRImo tempore: in adolescentia. Erat inermis. nam non habebat fulmina: OSSA mons arsit: no uis ignibus: nouis fulminibus. ET pelion etiam arsit. ALtior ossa: propterea quod dicearchus altissimum eū pro dit. ET Olympus est fixus in solida humo. hoc est ita fixus ut iam auelli non possit: sed de his latius dictū est a nobis in eo loco primi libri: sic petitur cœlum &c. STAT quoq; capra simul extat etiam cum Iouis ima gine. EFFigies Amaltheæ capræ quæ suo lacte Iouem pauit: ut illud indicet aliquando Iouem paruum fuisse.

Capella enim Amaltheæ nymphæ uberibus suis aluit infantem de qua germanicus Cæsar in Aratheo carmine

PAV.
MAR

fic ait illa putatur: nutrix esse iouis: si uero Iuppiter in fans: ubera creteæ mulxit fidissima capræ: Sydere quæ el
ro gratum testatur alumnus: huius capellæ corio usum esse pro scuto Iouem contra Titanas dimicantem: Mu
seus autor est: unde a poetis Aegiocus nominatur. Nymphæ cretides: cretenses. FERuntur: dicuntur. Pavisse
Iouem: nam Melyssa & Amalthea Melyssi regis antiquissimi in Creta filia: qui ut Didimus inquit primus diis
sacrificauit. ILLA capra. Dedit lac Ioui: quia aluit infans: sed de his plura agemus in sequenti libro. NVnc
uocor: Nunc ipsum nomen diffinit quia uel iouis paruus est iouis: & a simili arguit: quia uegradia male hoc est nō
grandia dicuntur: hæc enim particula ue diminutionem facit in compositis: unde & Pompeius uegrande inquit
significat male grande: & uecor uel fanus malicordis male fanus. Alii paruum suæ minutum intelligunt ut uegrā
de frumentum &c. NVnc uocor ad nomen: ad aperiendā nominis significationem. COLoni: agrorum cultores.
VOCant farrā uegrandia: quæ male creuerunt: quæ non habuere suum incrementum. sic parua sunt. ET
uesca uocant parua: hodie etiam in maris nostris: lingua uernacula: quæ parua sunt uesca dicuntur: ut cū dicunt
maluam uescam: de ea quæ Romæ paruam uocant intelligunt: & Festus inquit: Uescus fastidiosus. Ve enim pro
pusillo utebatur. Lucretius uescum dixit edacem: cum ait. Nec mare quæ impēdent uesco sale saxa perefa. Si ea
uis est uerbi: si ea est proprietatis uocabuli: ut uesca parua dicantur: & uegrandia non grandia. CVR ego nō su
spicor: puto. AEdem uel iouis esse ædem non magni Iouis: templum parui Iouis.

ANT.
FAN.
Pegasus
oritur no
nis martii
uel petri.

IAMq; ubi ceruleum uariabant sidera cœlum: Suspi
ce gorgonei colla uidebis equi: Signa quæ heliace oriun
tur in p̄cipio noctis uideri nequeunt quippe cū ut nox
iniens occasum ostendit heliacum ita & descendens or
tum eiusmodi nobis offerat. Sensus ergo est: ubi nox ad
uenerit suspice ad eius finem uidelicet non noctis initio:
quia equi gorgonei collum uidebis in ortum heliacū fer
ri. Est autem ortus matutinus equi cui Pegaso nomen
est secundum Columellam. iiii. nonas Martias secundū
Maniliū Sole. xxi. partem piscium obtinere. Iginus ue
ro idē signum inquit cum Aquario & altero Piscium cū
quo occidit exoriri. Eius pars antecedit hoc tēpore So
lem cum Piscibus orientē. Constat autem pegasus (ut auctori placet hoc loco) stellis. xv. ut Iginus xviii. qui quod
tin piscin: id est fontem produxerit Pegasi nomē accēpit. Nota est fabula. Gorgoneus uero dictus est quod ex san
guine Medusæ gorgonis cum natū fabulantur: cuius domus gorgones fuerunt in insulæ teste Plinio bidui naviga
tio ne distantes a continenti quas quidā gorgades uocant quo penetrauit hāno pœnorum imperator. Sunt n. cō
tra Atlantem montem ad fines Mauritanæ. Vnde nonnulli alias fuisse Hesperides: alias gorgones recte arbi
trantur. Nā Hesperides habuisse hortos dicuntur ad Lixon Libyæ. Sciendum de huius signi ortu: atq; occasu ple
rosq; ita diuersa tradere ut fere uidere non sit unū cum altero congruentem. CREDITur: hic: Bene creditur de
re fabulosa tale & illud est: illa putatur nutrix esse Iouis. Pegasus alii e sanguine Medusæ natum uolunt cui Per
seus caput dicitur abstulisse alii Neptuni & Medusæ filium dicunt & alatum fuisse fabulantur. COELum: Aer
hoc loco. is est uolantium solū. NOua frena: Quia poetæ finxerunt Pegasus a Bellerophonte q post
domitam Chimerā hoc equo usus dicitur unde altius uolās decedit quo tēpore Pegasus in cœlum trāslatus est.

PAV.
MAR.

IAMq; ceruleum: uesperis nonarum oriri inquit pegasus equum alatum: quem Iginus aratū adducens: & alii
complures. NEptuni & Medusæ filium dixerunt: Sed ut alii ex ipso Medusæ sanguine quam p̄seus interemit na
tus est. Peruolauit in Elicona: ubi saxum ungula feriens fontem aperuit: qui ex eo hippocrene est appellatus: sed
hic apud Pyrenem corynthium fontem captus: unde Strabo: Fama est equum pegasus: cum potaret hoc in lo
co a Bellerophonte dēprehēsum fuisse: alatum inquam caballum e Medusæ ceruice: & de gorgonis execto gut
tere proflentem. Vulgatum est etiam caballinum fontem in Elicone erupisse: cum subiectam ibi tellurem fie
ret ungula. Hæc ille Bellerophon post interfectā Chymeram: cū altius hoc equo usus euolaret: decedit equus in
ter sydera collocatus existimatur: qui ut higinus ipse ostendit. Arcticū circulū spectans pedibus æstiuo orbe niti
extremo ore caput delphini tangere uidet. Aquarii manū dextram ceruici suæ coniūgens: huius in stellis cor
pus apparet usq; ad umbilicū: q occidit cum pisce de duobus primo: qui supra tergū eius est fixus: exoritur cū aqua
rio toto & pisce cum quo occidit: & manu aquarii dextra. Hic habet in rostro stellam duas obscuras: i capite unā
in maxilla unam: in auribus singulas: in ceruicibus quatuor obscuras: sed maxime lucet: quæ proxima capiti ap
paret: in humero clarā unā in pectore: unam in scapulo: unā in umbilico nouissimā unam: in genibus singulas
in poplitibus singulas. Poeta oriri dicit uesperis nonarum martiarum. Plinius uero pridie idus Augusti: sed ortū poe
tæ accipiamus heliacū. nam occidente sole. tū in alto cœlo uidetur: quod aperte ostēdit: cū Suspice dicat. quasi sur
sum aspice. IAMq; ubi sydera uariabūt cœlum uariū & pictū ostendet in nocte. CERuleū cœlum. inquit cum
uidet similis color cœli qui & maris. SVspice. attollas oculos. & cœlum respice. Uidebis colla equi gorgonei
pegasi nati ex sanguine Gorgonis hoc est Medusæ a gorgadibus insulis. CREDITur hic: equus. PROfluisse: p
cul saluisse: uel saltans exiuisse. GRAuida ceruice medusæ cæsæ creditur saltasse ex execta. & foeta Medusæ cer
uice. quam perseus execut. cū eam interemit. COMis resparsis sanguine: tū cum resectū a ceruice caput. COE
lum. aer. FVIT terra: loco terræ. HVic: equo. LAPso uolanti. SVpra nubes & subter sydera: q̄si uolanti al
tius inter sydera & nubes. & ideo cœlum fuit pro terra: quia per aera uolabat: ac si per terram cursum intendit
set. Penna fuit pro pede: erat alatus: utebatur alis pro pedibus. IAMq; receperat noua frena: iā apud Pyrrhe
nem sub acrocoryntho dēprehēsus fuerat a Bellerophonte: & accepit noua frena. ORE indignati: reluctati

CAONias aquas: Hippocrenē fontē Boetiae dictū ab equo ut eius nomen ostendit. De quo ait Persius. Nec fonte labra prolui caballino. Hinc illud est: Dicites quæ fontes aganippides hippocrenes grata medulæi signa tenentis equi: Strabo: Vulgati ē et Caballinū fontē in helicone erupisse cū subiectā ibi tellurē feriret ungula. **P**rotinus aspicias ueniēti nocte coronā: Corona ariadnes. viii. idus oritur chronice: quā (ut placet Manilio) xv. pars Virginis in ortum dicit cui Ouidius astipulatur hoc loco. Alii tū (ut Iginus) cū Scorpione coronā exoriri dicunt Alii cū Libra ut Columella & Plinius. Alii eius partē cū libra: totā uero cū scorpione exoriri uolunt quæ occidit

ANT.
FAN.
Hippocre
ne
corona
orif. viii.
idus
martias
corona
ariadnes

Cum leuis aonias ungula fodit aquas:
Nūc fruitur cælo, quod pennis ante petebat
Et nitidus stellis quinq; decemq; micat:
Protinus aspicias ueniēti nocte coronā.
Gnosida, Theseo crimine facta dea est:
Iam bene periuro mutarat coniuge Bacchū
Quæ dedit ingrato fila regenda uiro:
Sorti thori gaudēs, qd flebā rustica dixit.
Vtiliter nobis perfidus ille fuit:
Interea liber depexis crinibus indos
Vincit: & eoo diues ab orbe redit:
Inter captiuos facie præstante puellas
Grata nimis baccho filia regis erat:
Flebat amās coniūx, spaciataq; littore curuo
Edidit inculcis talia uerba comis:

tis descendat stella coronæ. Ingrato uiro: Theseo a quo nonnulli Ariadnem abactam ac derelictā uolūt: de qua incerta ferūtur. Legit Plutarchū in Theseo. Notum est beneficio ariadnes theseū e labyrintho regressū eē. Qui alibi. cū tibi ne uictus testō moterē recuruo. Quæ regerēt passus pro duce fila dedi. **S**OR te tori gaudēs. Læta qd ei Bacchus pro theseo cōtigisset ac pro mortali deus. **D**EPEXos crinibus indos. Onesicritus autor est ut scribit Strabo indos cæteris qdē. in rebus frugales eē circa ornētū uero curiosos. Ad eos secūdū Megasthenē (ut idē ait Strabo) nemo extrinsecus cū exercitu pfectus est pter Herculé Libeꝝ patrē & Macedonas. **F**ILIA regis Vnam captiuarum dicit. indorum regis filiam quæ Baccho placuisse dicitur.

CVM ungula pegasi. LEuis qd alati eq. **F**ODit aquas: aonias aq;: gorgoneū seu caballinū seu pegaleū fontē in helicone ab Aonia mōtana regiōe Boetiae. **N**Vnc ipse equus. **F**Ruit cælo qd cælo locat^o est. Quod añ petebat pennis: in qd prius euolabat. **E**T nitidus micat. lucet. **Q**Vinq; & decē stellis. cū cōstet qd decē hēre stellis. At Higinus inq; decē. & septē. & in numero eaz; q; ipse cōmemorat. sunt decē & sex: nō igif absurdum eēt: si locus diceret. Sexque decēque micat qd decera & sex numero sūt. **P**ROTinus aspicias. octauo idus martias. & octaua die mēsis orif corona de qua dictū est: Onimū effulgēs cœli de pte serena. **O** oculis nimū grata corona meis. **A**Spirato mihi sigd tua numina pnt. Humani æthereo. si quid ab axe uides. **D**ū pculiliacæ decus imortale coronæ. Et quo nūc celari nō licet ire uia. Gnosiacā liceat tātū obseruare coronā. Sint tua p latius sydera syderibus. Nā quotiēs orta fulges nitidissima nocte: In radios totiēs lumia tolo tuos. **F**ūdif qd genis lachryme dū mēte uoluto. Nō nostro iliaca posse fouere sinu. & reliqua. Coronam hāc ex auro & gēmis a Vulcano factā uolunt: & ueneri datā. quæ postea cū Ariadne baccho nuberet. ei a Venere oblata est. Hac uolūt aliq; theseū pro lumine usum in labyrintho. Qui aut Argolica scripsere: aiūt coronā hāc a Venere acceptā bacchū secū tulisse: cū ad reducendā matrē ab inferis accederet: sed doctus ire ab Hippolino promisso: quod peteret: Coronā diuisit in loco qui ab ea ἀρεφάβοδ appellatus est: reducens matrē. Coronā inter sydera collocauit. **V**VLgatiōr tū fama habet Ariadne a Theseo derelictē in dia insula: Baccho postea nuptæ a Venere traditā: Bacchūq; deuisit indis: indorum regis filia: præstantem forma secum ducentē: cū quere retur Ariadne: Bacchus eam cū corona iter sydera collocauit. **C**ORonam humero sinistro prope contingeret Arctophilax uidetur: quæ autem Ergo qua si dextri pedis calce coniungitur. **H**AEC cæcro & leone ex oriente occidere: cum scorpione exoriri perspicitur habet autem stellas nouem in rotundo dispositas: sed ex his tres clarius cæteris lucentes. **D**E Ortu autem coronæ Plynius cū poeta non cōcordat. sic enim inquit sexto nonas octobris actica corona exorif. Mane Asiae & Cæsari quinto calendas Eniozus occidit matutino tertio calendas Cæsari corona exoriri incipit. **E**T **P**Ostea subdit. viii. idus octobris. Cæsari fulgens in corona stella exoritur: Idibus corona tota. **V**ERum alter Heliacus: alter Cosmicus ortus est. **P**ROTinus: subsequenter. Veniēti nocte: post noctem nonarium sequenti nocte. **A**SPIcias coronam gnosida: cretensem. Nam Ariadne cretensis fuit. **G**NOSO urbe: fuit regia minois. **E**ST **F**ACTA dea: ipsa Ariadne est in cælum relata. **T**HESSEO crimine. perfidia thesei. qui eam in dia reliquit. **I**AM bene mutarat Bacchum periuro coniuge. Iam bene uirum commutauerat: nam pro homine deū:

PAV.
MAR.

pro periuro & perfido fidelem acceperat. **Q**UAE ariadne. **Q**UAE dedit fila regenda uiro ingrato: allusit illud Virgilianum: Ceca regens filo uestigia. nam ariadne dederat filum theseo: quo sciret e labyrintho regredi & in heroidibus. **C**UM tibi neuictus tecto morere recuruo. Quae regerent passus pro duce fila dedi: Et paulo post. Nect tibi quae reditus monstrarent fila dedissem: Fila per adductas saepe recepta manus. At ille non rettulit beneficii gratiam. **S**ORte tori. gaudens. iam cum gauderet thalami. seu coniugii fortuna. **D**IXit quid flebam rustica: quid flere debebam me ab illo relictam. **I**LLE: theseus fuit nobis perfidus: periurus proditor. **V**TILLiter: quasi sua perfidia fuit nobis utilitas: quia deo nupsimus. **I**N Terea liber: posteaquam ariadne baccho nupserrat. Ad indicam expeditionem Bacchus profectus est. **C**UMq; uictor rediret ducens secum indorum regis filiam: Verens ariadne. ne illius amore a Baccho relinqueretur: Coepit miserabiliter queri: non secus ac fecerat cum a theseo relicta est. Interea: dum se foelicem tanto coniuge Ariadne existimabat. **L**IBer: bacchus. **V**INcit indos: & hoc quoq; tetigimus in primo libro: quia triennio totam indiam domuit: perque omnem urbem exercitum circuduxit: & plura reliquit trophaea statua quae suarum expeditionem testes. **D**EPExis crinibus sicut est eorum mos: pectere: & enutrire comas & barbam. **E**T redit diues: quasi cum ingenti praeda ab urbe eoo: ab oriente. **F**ILIA regis: indorum scilicet. **P**RAEstanti facie: quae praestabat caeteris forma. **I**N Tere puellas captiuas quae captivae ex india ducebantur. **E**RAT nimis grata baccho: mirum in modum placebat. **A**MANS coniugem Ariadne. **F**LEbat: cum audisset illum illam ducere: & gratam esse. **S**PACiata q; littore curuo: cum spaciaretur hoc est cum deambulet per littus sinuosum. ut est illud in arte. An tu modo pompeia laetus spaciare sub umbra. **E**DIdit talia uerba: ita loquuta est. **C**OMis incultis. crinibus non ornatis: sed solutis. En iterum fluctus: quae relata ariadnes: q; adducta eest ei pellex a Baccho. Querebatur primum de theseo: nunc similis causa data est fietui profunditur in quaestus & lachrymas: & undiq; mouet commiserationem. **O**FLVctus: o marinae undae.

ANT
FAN

CUMLes audite querelas: Quales audierant fluctus cum Ariadne de Theseo quereretur **N**OMine mutato Thesei in bacchum. **I**N Desertis morituram liber arenis seruabas: Chii insulae: uel naxiarenas dicit secundum Senecam. moriturus autem principium aptitudinez hic non actum significat. **P**OTuit dedoluisse semel. Potuit ubi me Theseus reliquerat morte dolorem deponere **T**HESea culpabas: Quia carere debet omni uitio qui in alium paratus est dicere. **N**ESciat hoc quisquam: Ne mea culpa bis derelicta uel decepta uidear.

PAV.
MAR.

CENITerum audite similes querelas: quales audiuitis prius: cum a Caesare essem relicta. **E**N iterum: o arena accipe meas lachrymas: sicut tunc acceperas. **D**ICEbam tunc cum me ille perfidus reliquisset. **M**EMini: me. t. sic dixisse. **O**THEseu periure & perfide: appellabam ilium: periurum. & fidei uiolatorem. Ille abiit: discessit a me: nec reuocatus rediit. **B**ACHus habet eadem crimina fidei uiolatae: quia adducit pellicem. **N**VNC quoq; clama bo nulla foemina credat uiro: nunc etiam illud cum clamore dicam. non esse a puellis adhibendam uiris fidem: nam omnes sunt deceptores. **C**AUta mea: ob perfidiam uirilem. **E**T Relata mutato nomine nam quarebar de Theseo: nunc de baccho: ita nomen mutatum: de Theseo. in bacchum. **O**Utinam remansissem inquit: utinam deserta in littore: nec me Bacchus reperisset. nam iam extincta non hos sentirem dolores. **O**Utinam mea fors: mea fortuna. **I**SSET quo primum coeperat: perseuerasset in tenore incepto. **I**AMq; in praesenti tempore nulla forem. quia essem extincta & muliebris locutio est cui dicat nulla: ac si spiritus non superfuisset. **Q**UId me ariadnem in dia insula a Theseo relictam: ex eius epistola in heroidibus late constat liberum illi opem tulisse: in coniugem accepisse: & in metamorphosi & in arte amandi. & in annei trag. refertur: & paulo ante rettulimus. Nunc queritur seruatum a Baccho fuisse. nam mortua rursus eundem minime dolorem sentiret. appellatq; illum leuem. quoniam adduxerit pellicem: uiolariq; fidem: quod turpius est. quod qui Theseum damnabat eiusdem criminis possit accusari. **O** liber: Bacche. **Q**UId seruabas me morituram. cum iam moritura essem: cur opem attulisti. **I**N Arenis. desertis: incultis: cum essem in deserto littore. **P**OTVI semel carere morte scilicet. **H**AEC particula de saepe in compositione deficientem uim sui simplicis indicat: ut saeuit de saeuit: disco de disco. te go de te go: sic doleo de doleo. **B**ACCHE leuiss. inconstans. **E**T LEuior tuis frondibus: quae cingunt tempora. leuior pampinis quibus coronaris: nam ut illi decidunt ex arboribus. nec seruant uiriditatem. ita tuus animus sua in constantia agitur. **C**OGnite Bacche in lachrymas meas. quarum tu causa es cum pellicem superinducas. **E**S aus sollicitare sollicitum & anxium reddere. **T**HORu thalamu. **T**AM bene compositu. nam bene iugali iure munitum. **A**DDucta pellice cum pellicem adduxeris. Ante oculos nostros. pellices nunc quidem appellantur alienis

En iterum fluctus similes audite querelas
En iterum lachrymas accipe arena meas:
Dicebant memini periure & perfide theseu
Ille abiit, eadem crimina Bacchus habet:
Nunc quoque nulla uiro clamabo foemina cre-
Noie mutato causa relata mea est: dat
O utinam mea fors quo primum caeperat, isset:
Iamque in praesenti tempore nulla forem:
Quid me in desertis morituram liber harenis
Seruabas, potui dedoluisse semel:
Bacche leuis: leuiorque tuis quae tpa cingunt:
Frondibus, i lachrymas cognite bacche meas
Ausus es ante oculos adducta pellice nostros
Tam bene compositum sollicitare thorum:
Heu ubi pacta fides: ubi quae iurare solebas
Me miseram, quoties haec ego uerba loquor
Thesea culpabas fallacemque ipse uocabas:
Iudicio peccas turpius ipse tuo:
Ne sciat hoc quicquam tacitisque doloribus urar
Ne totiens falli digna fuisse puter:

succubentes non solū foeminae sed etiam mares. Antiqui eam proprie pellicem nominabant quae uxorem suam habenti nubat: cui generi mulierum etiam poena constituta est a Numa pompilio hac lege. PELLEX aram iuno nis ne tangito: si tanget iunoni crinibus dimissis agnam foeminam cedito: haec Pompeius massurius libro memorabiliū pellicem apud antiquos eam habitam scribit: quae cum uxor non esset: cum aliquo tamen uiuebat: quā nūc uero noīe amica paulo honestiorē cōcubinam appellari. C Flacus in libro de iure papyriano scribit pellicem nunc uulgo uocari: quae cū eo cui uxor sit corpus misceat quosdam eam quae uxoris loco sine nuptiis in domo sit: quā graeci μελαλκην uocant. HE V ubi pacta fides: ubi ea quā promissisti fidem. VBI quam solebas iurare: per quam iurabas. Me miseram: dico. f. Q VOTiens ego loquor haec uerba: quotiens cogor ita loqui: nam primum perfidie thesei: nunc uero bacchi: facit ut ita loquar. Culpabas Thesea: damnabas theseum a perfidia: quae me reliquisset. ET Tu ipse uocabas fallacem: quia periuus. T V ipse peccas turpius: reprehensibilis tuo iudicio quia qui perfidum & fallacem illum iudicabas: nunc cum in eodem sis crimine: ex eo quod illum damnabas iō ge magis damnari mereris. NESciat hoc uelles: inquit hoc omnes latere: ne quis putet me totiens mea culpa de relictam: & in primis latere uelim theseum: ne gaudeat: nunc deum in me fuisse fallacem: nam nōminis exemplo culpam suam extenuaret. NESciat quisq; hoc me. f. a baccho fuisse deceptam. ET Vrar: absumar ego. T A cius doloribus: ne cui sint cogniti: sed tacita ipsa adurat. Ne puter: ne existimer. F Visse digna totiens falli: meruisse aliqua mea culpa totiens a uiris decipi.

Præcipue cupiam celari Thesea: ne te
Confortem culpæ gaudeat esse suæ:
At puto p̄posita ē fusca mihi cadida pellex:
Eueniat nostris hostibus ille color:
Quid tñ hæc refero: uicio tibi gratior ip̄o est.
Quid facis amplexus inquinat illa tuos:
Bacche fidē p̄sta: ne p̄fer amoribus ulla.
Coniugis: assueui semper amare uirum:
Cæperunt matrem formosi cornua tauri
Me iuuat & lædit ille pudendus amor:
Ne noceat qd' amo nec. n. tibi bache nocebat
Quod flamas nobis fassus es ipse tuas:
Nec q; nos uris mirum facis ortus in igne
Diceris & patria raptus ab igne manu
Illa ego sum cui tu solitus promittere cœlū:
Hei mihi pro cœlo qualia dona fero:
Dixerat: audiuerat iā dudum uerba q̄rētis:
Liber ut a tergo forte secutus erat.
Occupat āplexu lachrymasq; poscua siccata
Et pariter cœli summa petamus ait:

si non amici: sed hostes sint ita nigri: ut illa est. T AMEN quid cur refero hæc est tibi gratior & iucundior. IPso uitio. ipsa nigredine: quod uitium est corporis. Nam ut modestinus de uerborum significatione inquit. Morbum esse temporalem corporis imbecillitatem uerum est. VITium uero perpetuum corporis impedimentum: & subdit. nam & luscus utiq; uitiosus est morbum apud sabinum sic diffinitum esse sciendum est Habituū cuiusq; corporis contra naturam: qui usum eius ad id faciat deteriorem: cuius causa natura nobis eius corporis sanitatē dedit. Id autem alias in toto corpore: alias in parte accidere. Namq; totius corporis morbus est: puta febris. partis ueluti cæcitatē licet homo ita natus sit. Vitium a morbo multum differre: ut puta si quis balbus sit. nam hūc uitiosum magis esse q̄ morbosum: & reliqua plura enim de his agit Vlp̄i. iuriscon. de quib' alias. Q Vid facis o bacche qui illam amas. ILLA inquinat. polluit. Tuos amplexus conmaculat tua brachia suo colore. nam nigredinem contrahent. bacche fidem p̄sta. adhibe mihi fidē. Ne p̄fer noli præponere. Vllam amoribus coniugis quia magis te amat coniunx q̄ ancilla: ergo ne preferas ulla mihi: Semper assueui semper amare uirum: nam prius theseum: deinde te ardentissime amauī seruauiq; fidem inuiolatam. Cornua tauri formosi cœperunt matrem: q̄si Pasyphæ mater capta fuit cornibus tauri pulcherrimi. nota ē fabula pasyphes uxoris minois. q̄ tauro succubuit. unde natus est minotaurus: sed de his cumulatius in. vi. æne. diximus. Me tua. f. cornua capiūt quasi ego capta sum cornibus tuis. nā bacchus cū cornib' pingitur: de quo paulo post. Sed lædit me. f. q̄ nimiū excruciat. ILLA amor prudēdus. amor tu' in captiua. iō pudēdus. qd' serua ē & fusca. alig referūt illā ad pasyphē. q̄ pudēd'

PRÆcipue cupiā celari thesea: Cupio nescire The- ANT.
seum quod & deus quoq; me spreuerit. PRÆposita ē FAN'
fusca mihi candida pelle. Proprie dicit pellicem quae cū CORNUA
eo corpus misceat qui habet uxorem. Est autem hoc lo- donatus
co ironia ubi Ariadne se fuscā & pellicem candidā baccho
dicit: quam figuram illusionem uocant teste Quintilia
no: quae aut pronuntiatione intelligitur: aut persona aut
rei natura. INQuinat: Vicio nigredinis quod Ariadne
suspiciatur in Bacchum posse transferri. MATrem: pa
siphæen ex qua & tauro natus est Minotaurus. Nota est
fabula. MĒ tua: Exemplo Matris cui taurus placuit cor
nibus præditus: nam & Baccho a poetis dantur cornua
ut accedant capiti cornua Baccus eris: uel quod primos
tauros iugo subiicerit & arare docuerit: uel quod nimio
uino (ut inquit Festus) homines Truces fiunt. Per cor
nua enim significatur proteruitas & contumacia teste
Porphyrione. Vnde illud est. Addis cornua pauperi. Cæ
terum plures fuerūt Dionysii teste Diodoro. ORtus
in igne diceris: Bacchum ignigenam dicunt quod Seme
le matre a fulmine percussa ab eius aluo erept' est. PRO
cœlo q̄lia dāna fero: Pathos ab eo quod est præter sp̄e.
PRÆcipue: in primis. CUPiā celari thesea: cu- PAV.
piam hoc esse illi occultum. Ne gaudeat te esse confortē MAR.
sue culpæ: te fuisse eiusdem fallaciæ studiosum: AT pu
to: ironicus sermo: ut pellicem in conceptum adducat:
præfers inquit mihi illam candidam. cum illa patrio co
lore fusca sit: & ariadne candida. AT puto est præposi
ta: in amore tuo. Mihi fusca nigranti. Pellex candida: ca
ptiua quam pro amica ducis niuæ faciei. ILLE color
fuscus qui est in ista pellice. Eueniat nostris hostibus qua

amor illius quæ tandro succubuit. **NEC** noceat mihi. qd' amo te sed potius proffit. Eni q̄a. **NON** nocebat sed proderat. **T**ibi o bacche quod tu ipse es fassus nobis flamas tuas quod aperuisti nobis amores tuos: sic prodesse debet & mihi: cū scias te amari a nobis. **NEC** facis mihi: nō est res miserāda. **Q**Uod nos uris: q̄ uror ego tuo amore. Diceris ortus in igne. iccirco nō est mihi: q̄a tu natus in igne iniicis mihi flamas. Et diceris raptus ab igne a fulmine manu patria: manu iouis: nā cū semele examinata eēt fulmine editus imaturus infans femor adhæsit ubi tpa debita cōpleuit. Et si unus tātū bacchus seu Diony. a plerisq̄ poetis referat: plures tñ fuere. Diodo. Dionysius fuisse testat: Priorē indū: q̄ primus docuerit ex uua uinū elicere. & arborū curā. Secūdū ex ioue & p̄serpi na: uel ut alii ex cerere natū: q̄ primus boues ad aratrū iunxerit: cū terra prius holium manibus coleret. Aut ob multa bñficia: diuini sunt instituti honores. additaq̄ ad eius statuas: uelut iſigne quoddā cornua: ob putilē agricolis inuētione aratri. tertiu ex ioue & semele cadmi thebis in boetia natū dicit. Semeles Iouē amore captū: & cū ea sēptus: cubuisse ferūt. Inde Iunonē in ancillam uersam suauisse semel: ab ioue petere. ut ea secū maiestate cōcuberet: qua cū iunone cōsueuisset. **Q**UO p̄missio: cū tonitru & fulmine ad eā descēdit: q̄ territa expirās aborsā ē. Editū ante tēpus filiū Iuppiter in femore recipit: & partus tēore in nysam arabia ciuitatē tulit. Vbi a nymphis educatis infans: a patre & nysa Diony. est appellatus. cōiō enim græce: latine iuppiter. Hic igit' ortū in igne dicit: q̄a iouis fulmine. Prætrea ut inq̄t pōpeius. Cornua liberi patris simulachro adiiciuntur quē inuētore uini dicit eo quod homines nimio uino truces fiūt. **ILL**A ego sum: qui tu o bacche. **ES** Solitus p̄mittere cœlum sēpe pollicitus es me in cœlū referre. **HEI** mihi: qualia dona fero pro cœlo: loco p̄missi cœli. Sum ita abste: relicta & pro munere pellicē indicā adducis. **DIX**erat audierat: querentem ita ariadnē bacchus audiuit. **A**mplexusq̄ eam: primū uerbis consolatur. Deinde in cœlū rettulit: coronamq̄ simul inter astra collocauit. **N**ouemq̄ gemmas in totidem stellas transformauit. **DIX**erat iam quæsta erat ariadne liber. bacchus. **I**AM dudum: ex illa cepit loqui. **A**VDierat uerba querentis: ariadnes: lamentantis. **V**T. sicut. **F**ORte erat sequutus a tergo. dum deambulans illa per arenas querebatur. sequebatur a tergo bacchus. **O**CCupat amplexu. amplectitur illā. **E**T siccabat lachrymas per oscula: osculabatur illius genas. & siccabat lachrymas. **E**T ait petamus pariter summa cœli. concedamus simul in cœli summitatem.

ANT.
FAN.

MIHI iuncta uocabula sumes ut me liberū uocāt ita & te liberā noīabunt. **M**ONV mēta coronæ: Corona quæ referetur in cœlum ut monumentum amoris liberi in ariadnem non q̄ eam Bacchus ariadnæ dederit sed q̄ in cœlum relaturus sit. quam & retulit in eius gratiam. Est aut' monumētū quicqd in posterū memoriæ. cā pditur & qcquid ob memoriā alicuius fit: ut Fana Porticus. Carmina & similia: & a monendo dictū existimatur. **P**ER stellas nunc micat illa nouē: Seruius scribit sex stellas esse quibus in cœlo corona hæc declarat. alii nouem. Vnde illud est: inde nouem numero cressas fecere coronam. Id signum maxime lucere cernitur: ut Hic illa eximio posita est fulgore corona. Ouidius alibi Bacchi coniunx redimita corona præradiat stellis signa minora suis. **S**EX ubi sustuleritq̄ totidemq̄ remisit orbis. iii. idus Martias iterū Equiria celebrant' dicta ut ait Vatro ab equorū cursu. Eo. n. die currūt in cāpoma

Monumē
tumEquiria
iii. idus
martias
Equiria
siebant in
campo
martio
uel in cœ
lio monte
Cælius
uñ dictusPAV.
MAR.

Tu mihi iuncta thoro, mihi iuncta uocabula
Nā tibi mutata libera nomē erit: sumes
Sintq̄ tuæ tecū, faciā monumenta coronæ
Vulcanus Veneri quam dedit illa tibi:
Dicta facit gemasq̄ nouē trāfformat i ignes:
Aurea per stellas nunc micat illa nouem:
Sex tibi sustulerit, totidēq̄ demiserit orbis:
Purpureum rapido qui uehit axe diem:
Altera gramineo spectabis equiria campo:
Quem Tyberis curuis i latus urget aquis.
Qui tamen eiecta si forte tenebitur unda.

Tu mihi iuncta thoro: quasi iuncta iure iugali: nam tu mea coniunx. **S**Vmes uocabula mihi iuncta. quæ iuncta es thalamo: eris quoq̄ iuncta nomine. **N**AM tibi mutata: ex humana in deam: ex mortali in immortalem. **E**RIT nomē libera. nā ut ego liber dicor. tu quoq̄ libera diceris. **E**T Faciant sint tecum monumenta tuæ coronæ. ut tecum habeas in cœlo coronam tuam: aut ipsius memoriā: nam eius gemmæ in stellas transferent. **M**onumētū est ut Vlpianus iuriscōsultus inq̄t quod memoriæ seruandæ gratia existit. & florenti. **M**onumentū inquit generaliter res est in posterum memoriæ causa prodita: in qua si corpus. uel reliquiæ inseruntur: fiet sepulchrum. si uero nihil eorum inferatur erit monumentum memoriæ causa factum. **Q**UAM coronam. **V**VLcanus dedit ueneri quod superius diximus. **ILL**A tibi. nam uenus tibi dono dedit. **D**ICTA facit. nam rettulit illam in cœlum. **E**T **T**ransformat transmutat. **N**OVem gemmas quæ sunt in coronam. **I**N ignes. in totidē stellas ignitas. **A**VR eacoronam ex auro. **M**ICat. lucet. **P**ER stellas nouem. nā quot gemmæ fuerant tot nunc sūt stellæ numero nouem. **S**EX **V**BI sustulerit tertio decimo die mensis hoc est tertio idus Mar. fiet equiria

in campo martio prope tybrim quod si inundaret tibris ut ille locus aquis tegetetur: itur in cœlium montē. ibi erunt equoz; cursus: quos multi putāt a romulo institutos marti genitori. **VBI** postq̄. **QVI** phœbus. **VE** hit axe rapido: refert curru ueloci nā partem pro toto posuit. Diem purpureum: rubicundum. **SV** Stulerit: eleuauit. **SEX** orbis: rotūditates: seu solares orbis. **DI** miserit: deorsum miserit: hoc est postq̄ sexies orietur sol & toties occidit sol. i. postq̄ fluxerit sextus dies ab ipso ortu coronæ. **SPE**ctabis altera egria. equoz; curius. **CAM** po gramineo: in campo martio herbido. altera dixit: quia & altera fiebāt in fine februarii de quibus suo loco diximus. **QVE**m. capū. **TY**bris urget in latus: quasi ambit ab uno latere aq̄s curuis flexis & sinuosis. **CAP** martius iuxta tybrim: ubi sæpe fiebāt ludi & certamina circū erāt porticus pulcherrimæ & horti nemorosi. In eo etiā erat Augusti mausoleū & marmore candido: in uertice æneum Augusti simulacrū habēs. **QVI** tñ: campus. Si forte tenebitur: occupabitur. **VNDA** eiecta. inundatione tyberina: nam tunc eicitur unda a tybride.

Cælius accipiet puluerulentus equos:
Idibus est annæ festum geniale perennæ
 Non procul a ripis aduena Tybri tuis:
 Plæbs uenit, ac uirides passim disiecta per her
 Potat, & accūbit cū pare quisq; sua: **C**bas
 Sub ioue pars durat, pauci tentoria ponunt:
 Sū quibus e ramis frondea facta casa est:
 Pars ibi pro rigidis calamos statuere colūnis
 Desuper extentas imposuere togas:
 Sole tamē, uinoq; calent, annosq; precātur:
 Quot sumāt cyathos, ad numerūq; bibūt
 Inuenies illic, qui Nestoris ebibat annos:

CPVLuerulētus: Quod eo non puenerint aquæ tyberis capū Martiū inūdātis. **IDIBUS** est annæ & c. Idibus. Martiis priuatim & publice sacrificabat Annæ perennæ ut annare perennareq; cōmode liceret ut scribit Macrobius. Hæc deā nōnulli Lunā esse credidere e cuius cursu mēses annū implentes colligūtur. Alii Themim quā idē esse existimabāt quod fas est autore. Fe. Alii annam dido sororē. alii unā Atlātidū. Alii isidē. Alii anum quandā suburbanā: quæ famescēti plebi cū in sacrum montē successisset Liba dicif ministrasse. Quod adeo gratum plebi fuit: ut eam in dearū numerū referendā curauerit. Placet autē Syllio in. viii. punicorum Annam perennam Dido sororē eē: ut regniq; æneadū germana colat elise: quā nymphā in aricino agro siue laurēti cōsecratam a ppeuitate perennā existimāt appellatā. Eius festū geniale dicif quod plebei apud tyberim genio & uoluptati operā darēt & cautu & potu largiore perennē uitam sibi auspiciates. **SVB** ioue pars durat: Sub diuo nullis tentoriis nullis frōdibus tecti. **AD** numerūq; bibūt: mite

ANT.
FAN.Annæ
perennæ
festum idi
b^o martiis
Anna per
enna

Geniale

certaminis siue ludi genus fuit apud antiquos qui etiā tot calices interdum exhaurire consueuerunt quod litteras amicarū nomina continerent. Martialis: Næuia sex cyathis septem iustina bibatur. Quinq; lycas lyde quaerit orida tribus. **QVI** nestoris ebibat annos: Tot calices quot annos uixisse dicif Nestor. de quo autor alibi. **Vixit** annos biscentum nunc tertia uiuitur ætas. Cicero in Catone maiore: Videtis ne ut apud Homerum sæpissimè Nestor de uirtutibus suis prædicet: tertiam enim ætatē iam hominum uiuebat Iuuenalis: rex Pylus magno si quisquam **Credis** Homero Exemplum uitæ fuit a cornice secundæ. est autem ætas interdum annorum triginta ut Lactantius Grammaticus & pleriq; alij scribunt.

Potandi
mos apud
gricos

CAELIUS mons. **PVL**uerulentus: sicubi non fit inundatio. **ACC**ipiat equos: & fient equiria in Cœlio: qui mons ita dictus ut Varroni placet a Cœlio iubenno thusco duce nobili: qui cum sua manu dicitur Romulo uenisse auxilio contra latinum regem. Hinc post cœlio obitum: quo nimis munita loca tenerent: neq; sine suspitione essent: deducti dicuntur in planum: ab eis dictus uicus tuscus. & ideo ibi **Vortunum** stare. quod is deus etruziæ: princeps de Cœlianis: quia suspitione liberi essent: traductos uolunt in eum locum: qui uocat Cæliolus com cœlio coniunctum. Et Pompeius ait Cælius mons dictus est a cælio quodam ex etruzia: qui Romulo auxilium aduersus sabinos præbuit eo q̄ in eo domicilium habuit. **IDIBVS** EST: & superius diximus autore Macrobio mense Martio sacrificatum iri ad Annam perennam: quo commode annare: & perennare licet. **at.** Poeta uero referens Anne sacra turbam inquit in campum conuenire hæc celebraturam: & pro uitæ perennitate mero indulgere: precariq; ut quot calices exiccarent: tot annos uiuerent. ita ut inde nemo discederet non ebrius: sed quæ dea sit Anna: uarias refert opiniones: alios putare annam sororem dido: alios lunam: alios: thenum: alios isidem. alios pleionem: seu Maiam: alios annam quandam in suburbanis bouillis natam. Annæ autē festum idibus Martiis celebrabatur. **IDIBVS** martiis scilicet hoc est. xv. die mensis. **EST FESTVM** geniale: quasi plenum uoluptatis nam genium pro deo uoluptatis interdū accipitur. & pro uoluptate ipsa: ut illud Acceptus genis illa december habet. **ANNAE PERENNÆ**: quæ commode annare & perennare facit. **NON** procul a ripis tuis o tybri aduena. qui aliunde aduenis: nam ex etruzia. Ergo in campo martio prope tybrim fiebant sacra geniale a plebe: **PLEBS** **VENIT**: in campum. **AT** Disiecta per uirides herbas: effusa in diuersis locis. **PASSIM** aperte per gramina. **POTAT**, & accūbit quisq; cum pare sua: quisq; bibit: & est cum cōiuge. aut socia. **SVB** ioue: aliqui sub dio sunt aliqui sub extructorum ramorum umbra. **PARS** durat sub ioue: sub dio hoc est sub aere: non sub tectis & dios est Iuppiter: & horatius. Manet sub ioue frigidus uenator: teneræ coniugis immemor. **PACI** ponunt: erigunt. **TENTORIA**. more militum: ut sub tentoriis sint. **SVNT** aliqui. **QVI** bus casa est facta frondea e ramis qui casam faciunt ex frondosis arborum ramis. **PARS** eorum qui illuc conuenire. **STATUERE** calamos: erexere humi defixas harundines. **PRO** columnis rigidis: duris & firmis. **IMPOSUERE** desuper: super columnas ipsas. **TOGAS EXTENTAS**: Toga ut Marcellus inquit. **VESTIMENTUM** erat commune & uiris. & mulieribus: tam diurnū quā nocturnū dicitur a tenendo. **SOLE** tñ. excalescunt multi a calore solis: q̄ exhausto mero: ornatq; ut quot pocula desiccauerint totidem annorum uita coniugat qua

PAV.
MAR.

quidem ratione multi erant qui nestoreū numerum superarent: & ad Sybillæ numeros ascenderent. TAmē calenti illi. SOLE & uino: quod hauriunt. ET præcantur annos: ꝑcibus a diis tot annos possunt. QVOT sumant cyathos: quot plenos discernit uicini cyathos. ET Bibunt ad numerum: quia numerant quotiens bibūt ut numerum teneant. INVENIES illic in eo campo. QVI bibit annos nestoris: qui totiens bibit: quot ānos uixit nestor ille pylus: quem uixisse dicūt treētos annos: de quo dixit: iam tertia uiuitur æras.

ANT.
FAN.

¶ SIBYLLA: sibyllæ decem fuerunt ut scripsit Varro. Lege Lactantium firmianum. Earū uni dilectæ ab Apolline dicitur oblatum ab eo ꝑscendi quod uellet arbitrium: quæ tot annos ꝑposcit quot harenas manibus habisset. Hanc esse nonnulli Cumæam uolunt: quæ fuit longe ante bellum troianum ac uixisse dicitur roma regibus seruiete Est autem hoc loco figura hypbole. Quis enim tot calices hauserit uno die quot annos uixisse Sibylla dicitur. Quicquid didicere theatris: carmina in theatris audita & cohærentia uoluptati cui nunc inter uina uulgus indulget. CVM redeunt: e campo martio ubi largius poti ebrietatem contraxerunt. FORTUNATOS: quibus uina omnes tristitiam abstulerunt. PRÆBUIT æneas: & causam mortis & ense ipsa sua dido concidit ista manu. Fabulantur quidē poetæ qđ ob æneæ discesum Dido structa pyra gladio incubuit: idēq; etiā canunt Carthaginem paulo ꝑst excidium troiæ conditam esse sed (ut scribit Iustinus) Hiarbas decem ꝑnorum ꝑncipibus accersitis Dido nuptias sub belli denūciatione ꝑtiti: quæ pyra in ultima parte urbis extracta uelut placatura Sichæi manes hostis cæsis eam conscēdit & gladio uitam finiuit. Garthago autem condita est lxxii. annis antequam roma.

PAV.
MAR.

¶ QVOD sit facta sibylla per calices suos: quot etiam annos sibyllæ adequarit: hoc ob Cumæam dictum: quæ fuerit longe ante troiana bella: & uixerit: ut a multis asserit ad romanorum usq; regum tempora. Nam in metamorphosi ipsa æneæ refert uicisse septē secula: sup̄uicturā quæ annos. ccc. Sibylla dicitur: qđi dei mens: hoc est cōfiliū. ILLIC & cantāt: canūt qđ in theatris audire canis agitāt. & excutiūt manus uelut est mos ebrioz: & saltāt depositis ꝑꝑer poculis. ET cantāt illic: in cāpo. QVId quid didicere theatris: nā carmina adhūc usum cōꝑosita: sed ea q̄ in theatris didicere. cū recitatae sunt fabulæ. THEATRUS: spectaculū a θεατοῦ: qđ est uideo. ET iactāt: ut ebrii solēt. MANUS faciles ad sua uerba: nā eas ad cantū agitāt. ET ducūt iunctas choreas: saltationes αχορῶν: qđ est salto. Virg. PARS ꝑ pedibus ꝑlaudūt choreas & carmina dicūt. Syllabaq; media ad placitū ꝑponit. ut ēt in eo uersū imemores nostri festas duxere choreas: POSITO craterē: deposito ꝑꝑer poculo. ET amica culta: ornata. SALtat dissu. co. passis crinibus. CVM redeūt: e cāpo domū. TITVbant: tremētī & incōstanti ꝑastu incedūt: nā ebrii redeūtes eūt titubātes: & firmare ꝑassum nequeūt. Et sunt spectacula uulgi: q̄a ab omni multitudine spectātur. Et turba obuia: q̄ illis redeūtibus occurrit. Vocat fortunatos: appellat eos fœlices. quia quoad ebrii sunt nec bona: nec mala discernūt: nec cupiditate ulla: nec ambitione mouent. OCCURIT nuper mihi ꝑꝑa: turba ebrioz redeūtī & in ordinē incedētī facta est mihi obuia. VISA Est digna relatu. digna quæ referē. ANNUS pota: ebria uetula: quæ multū potauerat. TRAhēbat senem potū: ebriū: lucūdū erat spectaculū cum ebria ebrium duceret. POTUS: in utrāq; accipitur significationem: & ꝑ eo qui potauerit: ut hic: & ꝑ eo quod potauerit. ut inferius. Clauiger & tanto est albula pota deo. QVAE tñ: sed quæ dea sit anna. quoniam uariæ sunt opinionēs: ego omnes referam. TAmē quæ dea sit. hęc quæ Anna perenna dicitur. QVOniā fabula erratur. incerta est & uaria referē. RVMoribus: incertis relationibus. NVLLa: fabula. s. est. TEGenda uelanda. MEO ꝑꝑosito: ex instituto meo. q̄a de omnibus agam. Arserat acturus de Anna sorore Dido ab ipsius morte dido incipit: imitatus in hoc Virgiliū: qui dixit eam sibi necem consciuisse ob amorem æneæ: qđ fallum est. nam non ob æneam sed seruatum pudicitiam. Cum ab hiarba rege ꝑæmeretur: cogerentq; eam ciues illi se tradere: extructa pyra se ipsam interemit. OCCVPata est ea extincta Carthago ab Hiarba: fugit inde Anna. ꝑstq; longos errores uenit in Laurentinum litus: ubi agnita ab ænea benigna suscepta est: commendatq; lauiniæ. Sed cum illa putaret adductam sibi pellicem. ꝑauerat Annæ insidias. QVAE quidem ꝑ ꝑgetem ab umbra sororis munita diffugit. raptaque est a Numicio amne. cum ꝑstea inquireretur. fertur eleuasse caput. dixisseque se in nympham mutatam. & annam perennam uocari. DIDO MISERABILIS. digna commiseratione. ARSERAT ignis. hoc est amore æneæ. ut apud Virgiliū. Vritur infœlix dido. ARSERAT regis extructis. lignorum congerie composita. IO SVAFATA. in suam mortem. arserat ergo duplici igne. & amore & igne rogali nam extruxit pyram qua esset aduertendum cadauer. Deinde gladio incubuit: & in ea pyra cremata est. ET IGNIS SST Compositus hoc est cinis qui ex cremato cadauere superfluit est in urna reconditus. ET ERAT hoc breue carmen in marmore tumuli hoc exiguum epigramma inscriptū est tumulo.

Quod sit per calices facta Sibylla suos:
Illic & cantāt quicquid didicere theatris:
Et iactant faciles ad sua uerba manus:
Et ducunt ꝑposito iunctas craterē choreas
Cultaq; diffusis saliat amica comis:
Cū redeūt titubāt & sunt spectacula uulgi
Et fortunatos obuia turba uocat:
Occurrit nuper uisa est mihi digna relatu
Pompa senem potum pota trahebat anus:
Quæ tñ hęc dea sit qm̄ rumoribus errat:
Fabula ꝑꝑosito nulla ꝑꝑenda meo:
Arserat æneæ dido miserabilis igne:
Arserat extructis in sua fata rogis: mē
Cōꝑositusq; cinis & tumuliq; i marmore car
Hoc breue quod moriēs ipsa reliquit erat:
Præbuit æneas & causam mortis & ense
Ipsa sua dido concidit uisa manu:
Protinus iuadūt numidæ sine uindice regnū:

QVOD. carmen. IPSA moriens reliquit alludit ad illud q̄ in heroidibus prius fecerat cū in epistola ad æneam dido ita dicat. NEC consumpta rogis inscribar helissa sychei hoc tamen in tumuli marmore carmen erit. & subsequuntur hi duo uersus. quos etiam apposuit. AENEAS præbuit & cām mortis. quia fugiēs fuit illi causa ut seipsam confoderet. ET. ensem: p̄buit cām: & p̄buit instrumentū: nā reliquit ensem: quo se illa cōfecit. IPSA dido cōdidit: extincta est. VSA sua manu: ad seipsam extinguēdā. P̄Otinus iuadūt: extincta didone aphri duce Hiarba carthaginē occupāt. Tyrri uero oēs in fugā cōuersi sunt. NVMDæ: speciem pro genere posuit: hoc est ipsi aphri. Numidia uero pars aphricæ: iter Tingitanā & Carthaginēsem regionem. INVADunt: ad orientur: & occupāt. REGnū carthaginis. SINE uindice: quasi cū nullus esset uindex qui iniuriā: propulsaret: qm̄ Regina erat extincta: & alii reges non erant qui regnum tuerentur.

Et potitur capta maurus hiarba domo:
Seq̄ memor spretū, thalamis tñ iquit elyssa
En ego quem toties rep̄pullit illa, fruor:
Diffugiūt Tyrri quo quēq; agit error, ut oli:
Amisso dubiæ rege uagantur apes:
Tertia nudatas acceperat area messes
Inq; cauos ierant tertia musta lacus:
Pellif̄ āna domo, lachrymāsq; sororia linqt
Mœnia: germanæ iusta dat ante suæ:
Mixta bibūt molles lachrimis unguēta fauill
Vertice libatas accipiūtq; comas: la
Terq; uale dixit cineres ter ad ora relatos
Pressit, & est illi uisa subesse soror:
Nacta ratē, cōitesq; fugā pede labiē æquo:
Mœnia respiciēs, dulce sororis opus:
Fertilis est melite sterili uicina coscyræ
Insula: quam libici uerberat unda fretū:
Hāc petit hospitio regis confisa uetusto:

& Virg. nō ante tyro despectus: hiarbas. INQUIT tñ En ego quē illa: dido. TOTIENS repulit: q̄a toties sp̄ruit: & in cōiugē nō admisit. FRVOR: nūc. THALAMIS toro. HELISSA: didus quæ ut Eustathius inqt helissa nominata est: & ab aliis Annā quoq; uocatā dicit: sed ubi carchedona cōdidit dido dicta ē. Carchedona uero uocauit urbē a se cōditā a carchedone uero phœnicæ. Sed b̄ aphris Carthago dicta est: q̄ sonat lingua punica noua urbs. Tyrri: q̄ sequuti erāt helissam a Tyro urbe phœnicæ. QVO quēq; agit error: quo unūquēq; fuga duxit. VI oli: aliqn̄. VAGant: uagātes errāt. DVBIæ amisso rege cū regē amiserint: dubiæ tūc sūt apes quē potissimū sequat̄ regē. Ply. iqt. Apes rēp. & cōsilia priuati: & dūces gregati. & qd̄ maxie miḡ ē mores hēre sempq; duce p̄henso totū agmē teneri Amisso delabri migrareq; ad alios. Esse utiq; sine rege nō posse. TERTIA nudatas tertio anno post mortē elissæ: & occupatā ab Hiarba carthaginē: pulsa ē & Anna. q̄ lachrymās iusta sorori soluit: solutoq; supremo munere fugit. TERTIA area: in qua terātur fruges. ACCeperat messes nudatas: frumēta e paleis excussa: & ita nudatas: q̄a frumēta ipsa nudata ter in area. ET tertia musta ierāt in nouos cados: hoc inquit p̄terierat. iā tertia mellis: & tertia uindemia. Et ex his tertiū ānū indicat. ANNA pellif̄ domo. Carthagine. ET lachrymās relinqt mœnia sororia: urbē a sorore cōditā. DAT ante iusta. suæ germanæ: facit exegas: sorori sic iusta soluit. FAVillæ molles bibūt unguēta mixta lachrymis: spargit unguēto cineres lachrymas imiscēs. Ideo molles fauillas dixit: q̄a unguēto & lachrymis miscēbātur: aut fundebāt: uel molles q̄a dulces sorori. ET accipiūt. ipsæ fauillæ. COMAS libatas: excerptos crines. VER tice: e capite ānæ. TER dixit uale: sicut moris est extremo loco dicere. TER pressit cineres. ter cōplexus ē urnā ubi erāt cōditi. RELatos ad ora: q̄a ter osculatus est. ET soror. Dido. EST uisa subesse. q̄a uisa ē. Annæ Dido sentire piū officiū: & subesse. NACTA ratē. ubi nauem repperit. ET Comites fugā: qui eam in fuga sequerētur. LiABitur equo pede: nō hoc referendum ad pedes eius: quia non dicitur proprie labi pedibus. sed incedere. SED Referas ad nauem annam ferentem quæ pedibus caret & æque omnis mouetur: & proprie labitur. Aut equo pede pro equatis omnium pedibus remigium in uertendo mari: aut in trahenda podia: seu erigendis malis nauium. Vnde Virgilius in quinto æneidos. Vnā omnes facere pedem. SIC LABITVR. anna sua nauī. EQVO PEDE. equatis omnium nauarum pedibus. RESPIciens mœniam carthaginis scilicet. DVLCE. etiam eo tempore illi. OPVS SORORIS. quod dido soror extruxit. FERtilis est melite. fugiens anna melitem uenit susceptaq; hospitio a Batto rege. Qui audita & morte helissæ. & ipsius annæ calamitate. commiseratus. omnia ei obtulit. sed seruare non potuit.

UMA VRUS hiarba: rex Mauritanix q̄ puicia est aphricæ ad occidentē & fretū gaditanū. Sed idē & numidiæ regnū obtinuit q̄ ab occasu ad mauritaniam extēdit ab ortu ad Syrtis unde regio carthaginēsis incipit. EIVS incolæ numidæ quasi nomades a p̄mutādis pabulis appellātur. Hūc regē Virg. Getulū uocat: ut caprat ducat gentilus hiarbas. TERTIA nudatas. descriptio tp̄is poetica a messibus & uindemia. FAVillæ cineres Didus unguēta & annæ discessuræ lachrymas bibūt. PEDE labitur equo: p̄sp̄ra utiq; nauigatione donec ad Melitam peruētum est. EST aut̄ pes funis quo tēdit̄ uelū autore Seruio. Seneca: In medea nūc plato pede trāuerfos captare notos. FER TILIS est melite. melita insula un̄ melitæos canes dictos eē callimachus putat inter corcyrā & illyricum est: ut Ply scribit Strabo iminere inqt Pachino melitam un̄ melitæi canes exportātur. Sed sciēdū & samothraciā (ut autor est idē geographus) olim melitā dictāz. Cæterū melita de qua nūc agimus in aphricā uersa est. quēadmodū & cosyra testibus Plynio Pōponio & didoro. Vñ. Quid subiuigit. Quā lybici uerberat un̄ fretū

ET Hiarba maurus: nā & Numidarum rex erat. & mauroz. uel ut Eustachius inquit Mazicog. Mauri ex crema ad oceanū libya iuxta fretū colūnag: ut Strabo inquit. Hi ut Crispus asserit a medis originem traxere: sed corrumperet uocabulū libes: & pro medis mauros dixere. POTIT̄ capta domo: diuus regia. & memor: hiarbas. SE spretū: fuisse prius quē in cōiugē dido noluerat. Vñ

ANT.
FAN.
Hiarbas,
Numidæ

pes
Melita
Melitæi
Cosyra
Batus
rex

VAS

PAV
MAR.

*melite & insula in
p̄terierat tyro regis quo
PAV
MAR.*

tuit:Pygmalione sororem insequēte. MELite ē isula fertilis:hæc isula est in lybico mari:inter Sicilia & aphyricam distās a pachino siciliae.lx.milia passuū:quo spacio nos ipsi in eā isulā traiecimus:nec eo anno q̄ fuit.M.cccc.lxviii. a natali dominico erat fertilis pp̄ siccitatē. Quatriēnio.n.itegro aq̄s pluuius caruerat:fertile tñ solū hēt cū aquaē Ex ea portabātur Catelli:quos meliteos uocabāt.Cuius rei meminit Strabo lib.vi. VICIna cosyra sterili:cuz fertilis sit melite cosyra sterilis est.Insula quidē ē in eodē mari:quæ & olim:& nūc Gozus dicit̄.Regnabat i melite Battus.que uolūt aliqui eundē esse:qui & cyrenas in aphyryca cōdiderit.Cyrni regis Therrannis insulæ filius cuius meminit Trogus. QVAM:insulā. VERberat unda freti Lybici:cum in mari lybico sit:libycis pulsa tus fluctibus. HANC:insulam. PETit:anna. CONfisa uetusto hospitio regis:fiduciā habens in antigno hospitio Batti:& fuerant aliquando hospitia inter eos mutua:& alter alteri auxilio fuerat.

ANT.
FAN.

CREX ibi battus erat:De hoc Syllius: Battus cyreneꝝ molli tuꝝ: forte fouebat impio mitit battꝝ lachrymasq; dedisse casibus humanis facilis. Idē poeta uult annam a batto nō in melita sed in oppido Cyrene exceptā fuisse Lege principiū.viii.libri punicoꝝ.Iustinus cyrenē a Bat to cōditā tradit eūq; sic dictū pp̄ linguæ obligationem.

SED timuit magnas Pygmalionis opes q̄ annæ iminebat exitio.ut Ferre p̄ equor̄ exitiū miseræ iā pygmaliona docebat.Hic Annæ & Didus frater fuit. NOS sumus imbellēs:qui te armis tueri aduersus fratrem nō possumus. Crathidis:crathis fluius est Galabrie: de quo ipse alibi: Crathis & hinc sybaris n̄ris cōterminus oris Electro similes faciūt auroq; capillos. CAMeren incola turba uocat.i. quē. Est aut̄ Camerē agri pp̄riū nomē ad hostia Crathidis. Quidam cremerem legunt. TORto lino: funibus quibus uela deducuntur:his laxatis his ad ductis ut hodie uidere licet.

PAV.
MAR.

CREX ibi hospes:qui eā suscepit hospitio. ERAT bat tus diues opū:opibus abūdās. QVI rex postq̄ didicit: audit ab ipsa anna. CASus utriusq; sororis: & helissæ miserabilē exitū:& Annæ calamitatem. INQUIT hæc tellus:melitea. QVANTulacūq; tua est:licet tenuæ sit regnū:pōt tuo arbitrio uti. SED tñ seruasset ad ultima usq; ad finē. MVNus hospitii:q̄ illi obtulerat. SED timuit magnas opes Pygmalionis:timuit igētes pygmalionis uires. Qui iā sororē annā insequēbat. SIGna recēsebat.sam fluxerant duo anni:ex quo e carthagine fugis ueneratq; tertius:cū insequēte pygmalione magna clas ser:rex illam a se dimisit Rursusq; illa miserima se fugæ credidit. SOL recēsebat:remunerabat. BIS sua signa

xii.illa:q̄ sunt in zodiaco:per quæ it & redit annū cōficiēs.cōfecerat iā bis illud spatiū. TERTius ānus ibat & noua terra ē parāda exilio:cogit̄ illa:noua loca q̄rere ad exulādū. ADEst frater:Pygmalion:q̄ eā insequēbant. DE pygmalione latius in priō æneidos referet̄.nō insistimus in eo. ET Petit annā. Bello:illaturus.bellū apud quē cūq; fuisset. REX:bathus. Perosus bella:odio habēs bella. AIT nos sumus ibelles:nō apti ad bellū. TV Fuge sospes:fuge nūc incolumis:antequā maiorē facias iacturā. IVSSa anna. FVgit & cōmittit ratem uetō & undis:hoc est mari uētis agitato. FRATER pygmalion. ERAT illi asperior quouis æquore aspera:& turbata erat illa maria. Sed oī aspior ac truculētior mari erat frater.Est p̄pe:uertit āna fugiēs prorā in calabria:cū eēt p̄pe Cratis fluiū:depositis uelis Nautæ rēis isurrexerūt portui subirēt:a tēpestate reiecti sūt. Est puꝝ ager p̄pe amnes cratidis:p̄pe crati fluiū.LApidosi:qa ex apēninis labēs p̄ saxa fluii.Cratis fluiꝝ ē achiuog:herodoto teste quo ut idē ait q̄ i italia fluiꝝ sic cognōiatus ē nomē accepit.Estq; fluius calabrie iu ora reginog. De quo i mee. Cratis & hinc Sybaris n̄ris cōterminus oris Electro similes faciūt auroq; capillos & Ply.in eodē quoq; ponit cratim. ACCosa turba.q̄ incolit ripas cratidis. VOCat ip̄magum. CAMeren.nā p̄pe cratim pauꝝ erat ager camere appellatus:quo prorā anna uerterat:Nec accipias p̄ camerina sicula.nē lōge distat.Est.n.camarina iter p̄ chinū & lybeū in sicilia. ILLVC erat cursus:ibi cursū direxerāt nautæ.Nec lōgius abfuit:anna non magis distabat. INDE ab eo agro. QVAM quātū pōt mittere funda noues posset q̄s saxū eiaculari funda. VELA cadūt ut mox ē nautag:cū p̄pe portū sūt. VELA deponūt:& remis icūbūt. DIXit nauita: unꝝ e nautis aut ipse nauis rector. FINDite aq̄s remigio.iā remis fluctus uertite:& in portū tendite. CVMq; parāt:nituri portū a uetō repellunt̄.notus.n.eos magno impetu adorsus p̄ mediū fretū angustū in patentius æquor̄ impulsit.cū nimis inualeceret tēpestat. MARE ip̄m a pfunditate uersum in miserā cimbā læuebat. DVM nautæ parāt̄ subducere:remouere ex antennis. CARbasa:uela. TORto lino:aut pro torti lini:nā linea uela aut torto uoluto.Nā inuoluūtur uela cū reponūtur. AVT torto lino.rotatis seu obuersis antēnis:ubi linea uelāt̄ erat:quo facilius deponerēt. PVPpis adūca curua:percutit̄ radio noto celeri & furioso meridionales uenti turbine:uerū si nūc notū acciperemus nūc qui flat e medio spatio inter austrum & eorum:quē nautæ Syrocchon uocat̄:recte dictū eēt

Hospes opum diues rex ibi battus erat:
Qui postq̄ didicit casus utriusq; sororis:
Hæc inquit tellus quantulacūq; tua est:
Et tamē hospitii seruasset ad ultima munus:
Sed timuit magnas pygmalionis opes:
Signa recēsebat bis sol suaꝝ tertius ibat
Annusꝝ & exilio terra paranda noua est:
Fraterꝝ adest belloq; petitꝝ rex arma perosus
Nos sumus imbelles tu fuge sospes ait:
Iussa facit:uentoq; ratem cōmittit & undis:
Asperior quouis æquore frater erat:
Est prope piscosos lapidosi crathidis amnes:
Paruus ager:CAMeren incola turba uocat:
Illuc cursus erat:nec longius affuit inde:
Quam quātū nouies mittere funda pōt:
Vela cadunt priōꝝ & dubia librātur ab aura:
Fundite remigio nauita dixit aquas:
Dumq; parant torto subducere carbasa lino:
Percutitur rapido puppis adunca noto:
Inq; patēs æquor frustra pugnāte magistro:

nam plurimus inflat in illius freti fauces: ergo ratem ipsam per medium fretum in patentiores aquarum cāpos ille turbo transtulit. FERtur: ratis. IN Equor patens: in apertum & spaciosum mare. FR Vstra pugnante: in casum reluctantē & retinente. MAGistro: gubernatore navis.

Fertur, & ex oculis uisa refugit humus:
 Assiliūt fluctus, imoq; a gurgite pōtus
 Vertitur, & canas alueus haurit aquas:
 Vincit' ars uēto, nec iā moderator habenis
 Vitur, ac uotis'is quoq; poscit opem:
 Iactatur tumidas exul phœnissa per undas:
 Humidaq; apposita lumina ueste tegit:
 Tūc primū dido fœlix est dicta sorori:
 Et quæcūq; aliquā corpore pressit humū:
 Ducitur ad laurēs ingēti flamine littus
 Pupis, & expositis omnibus hausta perit:
 Iam pius æneas regno, nataq; latini
 Auctus erat populos miscueratque duos:
 Littore dotali solo comitatus achate
 Secretum nudo dum pede carpit iter:
 Aspicit errantem nec credere sustinet annam
 Esse: quid in latios illa ueniret agros:
 Dum secum æneas: anna ē exclamat achates
 Achomē uultus sustulit illa suos:
 Heu fugiat, qd agat, quos terræ qrat hiatus
 Ante oculos miseræ fata sororis erāt:
 Sensit & alloquitur trepidā cythereius heros
 Flet tamē admonitū mortis elissa tuæ:
 Anna phāc iuro quā quōdā audire solebas
 Tellūrem, fato prosperi ore dari:
 Perq; deos comites hac nuper sede locatos
 Sæpe meas illos increpuisse moras:
 Nectimū de morte tamē, metus absuit iste
 Hei mihi credibili fortior illa fuit:
 Ne refer, aspexi non illo corpore digna
 Vulnere tartareas ausus adire domos:

ratem AT Votis utebas s HIS quoq; uotis. POScit opem: a diis ipsis. Phœnissa exul. Anna a phœnicia sic & Vir. Hūc phœnissa tenet dido: sicut dicimus Cressam: threisam: uel treissam: cilyssam: sic & phœnissam. IACTatur. ut illud terris iactatus & alto. PER undas tumidas: per mare & tumidum: & turbulentum. TEGit lumina oculos. VESTE humida: aquis respersa. OPPOSITa: ipsis oculis ne uideret periculum. TVM primū: fœlicē sororē extinctā. & quæcūq; e uita migrasset appellabat: p̄sertim qbus tu tellure solida mori cōtigisset: quoniā fluctibus nō iactaretur. Demū appulere laurētis: littori ubi periit navis. Expositis tñ his qui in ea erant sospitibus in terrā TVM primū dido est dicta fœlix sorori. appellauerat prius ifœlicē: q; sibi mortē cōsciuerat. sed tū primū fœlicē dixit. qm̄ e uita migrauerat. IAM pius æneas: eo tpe quo anna illuc appellabat æneas in latio regnabat. Venerat. n. ad sedes fatales ubi urbē cōdidit. q̄ a latini regis filia lauinia quā in ito cū rege fœdere in uxorē accipit lauinia appellauit. Populūq; suū latinū appellari uoluit. Priō tñ anno solis troianis impauit. Deide extincto latino simul & hoste turno i eadē pugna accepit regnū fœceri imiscuitq; simul troianos & latinos. & utriq; imp̄perauit. Eo igitur tpe cū per litus deambularet annam aspexit. IAM pius æne. erat auctus re. auxerat imperium suum: nam p̄æter illud quod ipse constituit fœceri regnum erat assecutus. Et nata lauinia qua in coniugem acce-

CVISA refugit humus: dum navis a uento repelleret ANT. FAN.
 in mare terra refugere uisa est. HABenis per Metaphoram sue translationem temonem accipimus. PHœnissa: anna a phœnicia quæ regio a phœnicē nomen accepit. TVNC primum dico phœlix est dicta sorori: Sic æneas apud Virg. O terq; quaterq; beati quis ante ora patrum Troiæ sub mœnibus altis contigit oppetere. EXPOSITis omnibus hausta perit: periit quidē navis sed anna & cæteri qui in ea fuerunt incolumes terræ redditi sunt. POPulos miscueratq; duos: scribit Strabo æneas una cum anchisæ patre & Ascantio filio: qui & Iulius & Euryleon dictus est teste Dionysio laurentū applicuisse. ac non longe ab ostia oppidulum ædificasse. Deinde uero aduētantem Latinum regem aborigenum qui tunc loca ubi nunc Roma est incolebant cum ænea societate inisse aduersus finitimos Rutulos: ac Latinum in pugna cecidisse: & uictorē æneā adeptum imperium suos etiā latinos appellasse. Licet enim uicti uictorum nomina accipiant æneas tamen ut fauorem latii sibi conciliaret Latinum nomen non solum uictis non sustulit sed etiam romanis imposuit. DOTAli: quia a latino rege regnum acceperat æneas dotem Lauiniæ. DVM SECUM æneas deest dicit uel cogitat quid illa ueniret in latium. Q TOS terræ queras hiatus: ne uideat æneas cuius causa perierat soror. ANNA per hanc iuro: æneas sui discessus causam in deos reicit ut excuset se apud annam. PER q; deos comites: per deos penates quos æneas lauiniæ collocauit. CREDibili fortior illa fuit: fortior q̄ credi potuit quæ seipsa interfecit. Vnde dido uocata est q; nomen phœnicum lingua uiraginem significat. NEREfer: quoniam anna uidebatur æneæ relatura didus sororis interitum.

CVET Humus uisa: quam prius uiderant. REFugit ex oculis: qui iam lōgius eos impulerat uentus. FLVctus assiliūt: unde attolluntur magno turbine. PONTus uertitur cruitur. IMO gurgite. quasi ab imo fundo. ET alueus: curua nauis ad aluei similitudinem. HAVrit canas aquas haurit undas quæ tum maxime canescunt: cuz uentis aguntur. Vincitur ars: iam nihil poterat rebus cōsulere rector nauis sna arte: uertit se in tanto periculo ad flota. Agitur per tumidos fluctus in fœlix anna. tegebat q; oculos ne irruentes undas inspiceret. ARS nautica VINcitur uento uentorum impetu. NEC iam moderator: rector nauis. VTItur habenis: per translationē ab equis: qui habenis reguntur. Ille iam temone non regit

Dido uiragine significat

PAV. MAR.

perat. ET Mis. simul iunxerat. DVOS populos latinum & troianum. DVM ipse comitatus solo achate: ut Virg. Imitec uno comitatus achate: qui perpetuus comes illi datur. Verū achate Home. meminit. Sed ab aliquibus ab achate quod est cura & molestia: & deductum nomē putat: tñ æneæ perpetuo adiungitur: ac si curam regiam significaret: q̄ cura regū semper sit cōmunis. Achates etiā præciosi lapidis nomen est. Solino & Ply. testibus: quem lapidem sicilia in ripis achatis fluminis primum dedit: sed postea alibi quoq; compertus. nam & pyr. rum regem hunc in anulo habuisse dicunt. Detinentes nouem musarum effigies non artificiosas. sed naturales & apollinem ipsum cum lyra. ita discurrentibus maculis auto. Ply. ut musis quoq; singulis sua redderetur insignia.

DVM igitur æneas comitatus solo achate carpit iter secretum quasi dum incedit remotis aliis omnibus. NVDO pe. & quod pedes: & quod nudis pedibus incedebat. LIT ore do. quod illi pro dote lauinæ contigerat. ASPicit annam er. quæ per litus errabat. NEC cre. lu. non potest credere eam esse. Quid illa ueniret in latios: agros dicebat hunc secum ad quid illa nunc in latium ueniret. DVM se: æne. ea uerba diceret. ACHA tes ex. an. est: agnouit & eam esse clamauit. ILLa: anna. SV Stult. su. uul. ad no. cum audisset nomen suum ab aliis proferri: eleuauit uultum & oculos ut intueretur. HEV fu. cum æneam agnouisset: quod facere debuisset fugere & quo. QVid ag. quos hiatus terræ quærat: quam uoraginem: quam dehiscentem tellurem requirat: quo fedeciati. FATA so. mors helissæ miseræ. ER Ant an. oc. cum primum uidit æneam: uenit in mentem lachrymabile sororis fatum quæ æneæ causa sibi mortem consciuerat. SEN sit: æneas cognouit: & pudorem & dolorem ac metum illius. ET he. cy. æneas uir excellens cythereæ ueneris filius. Nam cytherea dicta est uynus a cythera urbe in quam concha delata est: ut Fe. inquit. ET al. tre. timentem annam. FLET tamen: æneas. O helissa: dido. Admonitu: recordatione. MOR tis iuæ. nō potuit continere lachrymas cum primum recordatus ē acerbißimi casus illius. ANNA per hanc: æneas uult deprecari culpam sui abcessu: quo illam ad necem impulit. Iurat se fuisse a diis coactum qui moras in carthagine increpabant: nec potuisse sibi persuadere futurum ut illa se extingueret. referri uulnera non cupit quoniam apud inferos uidit: offert deinde ipsi annæ emeritæ omnia quæ in regno latino sunt. Anna iuro per hanc tellurem: per terram italicam. QVAM: tu. QVONDā: cum carthagine essem. SOlebas au. a nobis. DARi mihi. fa. prosp. fœlitiore. IVRo per deos co. per uestam & deos penates: quos mecum e troia tuli. LOCatos nuper: paulo ante collocatos. HAC se. lauinii & recte locatos dixit: quia per longa tempora alio transferri: aut locari non sunt passi. Nam cum ascanius albam condidisset: transtulissetq; illuc deos: noctu redire lauinium. IVRo igitur. per deos. Illos deos. SEPE incre. mo. obiurgasse & accusasse nimie tarditatis. Sic excusans se de fuga culpam in deos refert. NEC ti. de mo. non timuit tantū illi mali quod se ipsam trucidaret. ISTE me. mortis. i. ABFV it a me quia id de illa non metuebam. HEL mi. cū mi seratione dictum: ILLA iu. for. cre. hoc est maioris animi q̄ credi potuisse: cum morte sibi consciuerit. NERE fer. non referas aliquid de eius morte: quoniam mihi omnia nota: Nam si illa referret: dolorem & lachrymas re fricaret. ASPexi uui. non di. il. cor. quæ corpus illud pulcherrimum non merebatur. AVSus adire domos tartareas: aspexi inquam ego qui ausus sum ad inferos descendere. De quo in sexto æneidorum in eo loco. Quas inter phoenissa recens a uulnere dido. Errabat silua in magna: quam troius heros. Vt primum iuxta stetit: agne uitaq; per umbram obscuram: & reliqua. At tu. anna.

ANT.
FAN.

USEV rō te. no. ap. o. si. de. siue consulto huc ueneris siue te aliquit numen impulerit. CREdidit: uel se commisit si accusatiuum subaudias uel fidem adhibuit. PIA causa: ne lauinia adductam pellicem suspicetur. NAM habet exa. quid agat. nondum exquisitū habet qua pœna annā afficiat: sed tātō eā odio prosequitur ut mori cupiat dum perdat q̄ pellicem putat.

PAV.
MAR.

USBV ratio. ap. te no. oris. siue aliqua ratione factum. quod consulte: & industria ad nos ueneris. SIUE deus siue aliquid numē ut casus te huc egerit. CARpe con. re. mei. quasi fuisse cōmodis omnibus mei regni: & omnia carpe q̄ ad commodum: & uñum tuum fuit. NOS me. ostendit gratitudinem animi. Nam memor est accepti beneficii. DEBemus mul. ti. cum fueris de nobis benemerita. NIL non de. he. tibi multa Sed helissæ debemus omnia. Etenim cum ita loquimur non nihil aliud significat. Cū uero postponimus non significat omne magis. n. post positū nō significare facit. quā ante positum ideo hic nil nō debemus. i. omnia debemus. ER is gra. no. tuo: ga tibi multum debeo. ER IS gra. no. so. ho est helissæ cui omnia debeo. TAlia di. cre. anna cōmisit se æneæ: qui ita oia offerebat. Et expo. su. er. quem admodum e carthagine pulsa mari iactata tandem illuc appullerit. Neq; n. restat alte spes. nihil aliud usq; erat: unde opem sperare possit: neq; alterum erat consilium: nisi ut æneæ se crederet sibi munifice regnum offerenti.

At tu seu ratio te nostris appulit oris
Siue deus, regni commoda carpe mei:
Multa tibi memores nil nō debemus elisse
Nomine grata tuo grata sororis eris:
Talía dicēti (neq; enim spes altera restat).
Credidit: errores exposuitq; suos:
Vtq; domū in trauit tyrios induta paratus
Incipit æneas cætera turba filet:
Hāc tibi cur tradā pia causa lauinia cōiunx
Est mihi: cōsumpsi naufragus huius opes
Orta tyro ē, regnumq; libica possedit i ora
Quā p̄cor ut charæ more sororis ames
Omnia p̄mittit, falsumq; lauinia uulnus
Mēre p̄mit tacita: dissimulatq; metus
Donaq; cū uideat p̄ter sua lumina ferri
Multa: tñ mitti clam quoq; multa putat:
Nō habet exactū quid agat furialiter odit
Et parat insidias & cupit ulta mori:
Nox erat, ante thorū uisa est astare sororis

VT q̄ do. ubi æneæ domum ingressa est. eam ille coniugi commēdauit: dicebatq̄ se ex officio facere: nā bona illius absumplerat. equum est ut aliquā uicē referat. VT. postq̄. ANNA indu. ty. da. uestes & ornatus phœnicis. Nam tyros in phœnicia est: ut alias diximus. INtrauit do. regiam æneæ. INCipit æn. cœpit loqui. CAEtera tur. filet: & recte loquente enim rege tacent alii. O lauinia cō cā pi. honesta & officiosa. EST mi. cur. tra. ti. hanc: cur annam tibi & tuæ fidei commēdē. Vtitur officio cōmeodationis. nā arguit ab equitate rei: & exponit meritum & dignitatē. nā possedit illē regnū dicit: ut plura sint quibus uideatur id iure facere. EGO nau. cum nau. fragium fecissem in mari lybico. CONsumpsi opes huius: quia diu fuerat carthagine cum omni classe: & illam ibi refecerat opibus ipsius: & fororis. Et dido apud Virgilium eiectum littore egentem Excepi & regni demēs in parte locaui. ORTA: nata. Tyro. est. POSedit re. in ora ly. tyria est genere. Sed regnum habuit in aphyrcæ ora. Quam ames præcor more caræ fororis: prosequaris eam amore: & beniuolētia: ac si esset soror. OMnia annuit ille se oia facturā cōprimit tū dolorē. TIMEbat. n. nec eēt ea pro pellice adducta. LAVinia pro. omnia. quæ. f. æneas iusserat. PRAEmitt. cōprimit. MENTE ta. secreta. VVLnus fal. dolorem intimū: iniustū. Nō enī iuste dolebat. Sic falsum uulnus: quia nō uera: sed falsa causa. ET dif. me. occultat: & nō palam ostendit ut est illud. Spē uultu simulat: p̄mit altū corde dolorē. DONaq̄ cū: lauinia cū uideret aperte ab ænea aū annā mitti mūnera. Existimabat lōge plura mitti occulte. Cœcepit igitur in illā maximū odiū & insidias quoq̄ parauit. CVM uideat palā: aperti: FERri ad annā. MVLta dona: ab ænea missa. PRAEter sua lu. iuxta suos oculos: ut apud Vir. p̄ter uada tēruida uexit. PVtat. existimat. CLAm. quoq̄ etiā occulte. MITti mul. dona. f. NON habet: lauini. f. adhuc. BXActū: diligēter exquisitū. Quid agat: in hospitiā. ODI fu. nō habet nūc quid aliud agat iſectatur magno odio. FVRi alter: uero iquit quia nō iusto: sed a furis iniecto. ET pa. inſi. quibus hospitiā perdat. ET Cu. mo. ul. cū pellicem illam existima: et ulcisci uolebat iniuriam: & ultā mortē nō curat. dum prius illā interimat. NOx erat: noctu per quietem: uisa est admoneri a forore. ut fugeret & cum fores uento crepissent putauit illa hostes adesse. Exiit. & fuge sese cōmisit. ERAT nox ui. est: dido sanguinolēta: lena sanguine. nam ientus noīa significant plenitudinem: ut opulētus plenus opibus. Si somnolētus plenus somno. COMa sqa. foe. datis crinibus. ASTare. ante tho. fo. ante cubiculum ipsius annæ. DICere: est et sic uisa dicere. EFFVge: o soror accelera hanc fugam. NE du. quasi nihil uereari. FVGe te. mœ. mœstitiā allaturum. SVB uer. quasi in fine uerborū illi. AVRA. uentus iuppiter cōmouit. FORes grūlas stridulas. nā fores cubiculi crepuere: putauit hostes adesse. EXIit: e. strato. f. ET VE au. quæ pauore nō retardare. ILLinc: de ipso cubiculo. IACIT deicit se. SVPer se. hoc est de fenestra: ut est illud Virg. Multa super priamo rogitās super hectore multa: hoc est de priamo & de hectore. ILLE timor quem conceperat ex crepitu ianuarum. fecerat audacem ad fugā. f. ET rapit cū metu: timebat qdē illa: & cū eo timore rapit: quasi raptim fuga p̄cipitat. VELata: cohoptera.

Squalenti dido sanguinolēta coma:
Effuge ne dubita mœstū soror effuge tectū
Sub uerbū quærulas impulit aura fores:
Exiit. & uelox illuc super ausa fenestra
Se iacit. audacem fecerat ille timor
Cumq̄ metu rapit. tunica. uelata recincta
Currit. ut: auditis territa dāma lupis
Corniger hāc tūdis rapuisse numiciū undis
Creditor. & stagnis oculuisse suis:
Sydonis interea magno clamore per agros
Quæritur. apparent signa notaq̄ pedum:
Vētū erat ad ripas. inerat uestigia ripis
Sustinuit tacitas cōsciū amnis aquas:
Ipsa loq̄ uisa ē. placidi sum nymp̄ha numici
Amne perenne latens. anna perēna uocor:
Protinus erratis læti uescunt. in agris
Et celebrant largo secp̄ diemq̄ mero:
Sūt qbus hęc luna ē. qa mēsisbus impleat anū

¶ TVNica uelata recincta: qd̄ angustia t̄pis nō uidebat pati ut tunica cingeret. CORniger hanc tumidis rapuisse numicius credis fluiū celeberrime morte enea ut Littus adit laurens ubi testus arundine serbit in freta flumineis uicina numicius undis hūc iubet æneæ quæcūq̄ obnoxia morti abluere. SVstinuit aquas. ut annæ uerba exaudiri possent sustinuit aquas & tacitas reddidit. AMne perenne latēs: anna (ut diximus) appetuitate perenna dicta existimat nō pro perenne. i. p̄petuo in numicio lateat. LAEti uescūt in agris: læti qd̄ adepti eēt quasi peculiarē deam cœperunt uesci epulis & genio indulgere: qd̄ romāi postea imitati sunt. QVia mensibus impleat annum: sunt qui annā cui in annum ius eē uidetur lunam existimant cuius menses colliguntur quibus annus impletur.

¶ TVNica recincta. incincta tunica uestis lōga sine maniciis. CVRrit. fugiens e lauino. VT dāma territa: q̄ territa est. AVDitis lupis. cū audierit lutorum ululatus: aut strepitū insequentū dānae ex generibus caprarum sunt: sed siluestres. ut Ply. inquit. Subdit: Dāma mā suescunt raro cū feræ dici non iure possunt. Cōplura. nā q̄ sunt nec plēcita: nec fera: sed media inter utriq̄: ut in uolucibus hyrūdines. & reliqua. CORniger: fugientē Annā numicius amnis rapuit. Factaq̄ est nymp̄ha. Numicius flu. qui labitur ex aricina silua per laurentē agrū ubi submersum æneā dicunt. CORniger: omnes enī amnes cornua habere dicuntur. ET Virg. Cornigerum

tybrim uocat hesperidum aquaq̄ regnatorem. CREditur rapuisse hanc annam. AQVis tumidis: nam tunc erat auctus hymbribus: deo tumidis cum paruus sit flu. ET oculuisse. occultasse. STAgnis suis. aquis tūc stagnatibus. Sydonis: cū fugisse annam constaret: missi sunt qui eam inquirerent: inuenire uestigia: non tamē illā. SYDONis: anna a sydone urbe phœnicia. QVAEritur interea dum illa eēt in amne. PER agros: latinos.

ANT.
FAN.ANT.
FAN.

Numicius

Perennā
anna
perpetui
tate dictaPAV.
MAR.VAV.
JAV.

MAGno clamore: clamabant annam: ut illa audiret. APPARENT signa & nota: pedum: hoc est ipsa uestigia: VENTum erat: qui inquirebant. VENERe ad ripas amnis: Numicius undarum fluentium sonitus compescuit: anna: loqui coepit dicens se in nympham esse demutatam: uocariq; Anna perennam illi qui uocem exaudiret: celebrauere diem mero. INDEmos originem coepit. ERAT uentum: iam uenerant: qui querebant. AD ri pas: numicij. INERant uestigia ripis: erant notæ pedum in ripa flumineâ. AMNIS conscius: numicius: qui eam rapuerat. SVStinuit aquas tacitas: ne fluentes immurmurarent: quo uox Annæ loquuntur audiri posset in uicis tacentibus. IPSA: Anna iam nympa uisa est loqui: & ita dicere. SVM: ego. NYMpha: dea. PLACIDI numici: quasi nolite me ulterius quereere: nam in nympham huius amnis conuersa sum. LATENS: ego. AMNE perenne: perpetuo delitens in hoc flu. VOCOR anna perenna: a perenni aquarum lapsu. Sic annorum dea a perenni temporum fluxu. PROtinus uescuntur: qui eam quæsierant: audita uoce læti. VEScunt in agris erratis: per quos errauerant eam quærentes. Et celebrant se & diem largo mero: reddunt se celebres ebrietate: celebrem diem: quia lætum: & pompa frequentem. SVNT quibus: hæcenus de Anna sydonia: nunc alias opinioes refert: alios scilicet putasse Annam perennam esse lunam: ea ratione: cum ipsa menses efficiat: & ex mensibus annus constet: uidetur & ipsam anno uoq; dominari: sic. ET annam perennam uocari. Alii dixerunt Themis: quæ Diodoro teste coeli & terræ filia: diuinandi artem: & sacra cultusq; deorum introduxisse dicitur. Et Apollo quidem traditur: cum esset responsa daturus Themim consulere solitum tanq; diuinandi artis inuentricem: hæc ille: cumq; illa sacra & cultus deorum introduxisset: assignatur illi annorum ratio: q; ea ad anni rationem digessisset. Sic & anna perenna uocatur. Multi Isim uetustissimam ægyptiorum deam putauerunt: q; ea quæ leges ægyptiis dederat: annum quoq; civilem illis constituit. Sic & anna dicta. Sunt igitur aliqui QVibus hæc. Anna perenna est lunæ: aliqui qui lunam esse putant. QVIA impleat: perficiat annum mensibus. PARS putat Themis: quæ in parnaso oracula reddebat. De quo Lucanus cum regna themis tripodasq; teneret.

ANT.
FAN.
themis

PARS themis: Themis deam putabant (autore Festo) quæ præciperet hominibus id petere quod fas esset eamq; id esse existimabant quod fas est. Eam coeli & terræ filiam dicunt teste Diodoro: quam uolunt non solum diuinandi artem inuenisse sed sacra & deorum cultus: quos uidemus per annum fuisse digestos. IN Achiam pars putat esse bouem: Isidem quæ Io fuit luachi filia & Romæ culta est: ut Nos romana tuam in templo accepimus isim. NYMphen atlantida: unam e filiabus atlantis quæ uolunt iouis fuisse nutricem montis: IN Sacri uertice montis erat: sacer mons (autore Festo) trans anienem fluuium ultra tertium miliarium appellatur quia ioui fuerat consecratus. In eum secessisse plebem Lilius scribit libro secundo primæ decadis sicinio quodam autore cum a patribus discederet: cuius animis delinitis oratione. Menenius agrippe regressus in urbem omnibus tribuni plebis creati sunt.

Victus
Bouillæ,

Nota est historia. Defecerat illis uictus: uictus nomen aliud quoq; significat quæ nobis æui sunt. Hic per uictum panem accipimus. Vnde autor subiugit. Et humanis uisibus apta ceres. Bis enim idem dicit more poetarum.

ORTA
suburbanis
quædam
fuit
anna
bouillis:

ORTA suburbanis quædam fuit anna bouillis: Bouillæ sunt non longe ab urbe ac Lauinio in agro Labicano inter Ariciam uidelicet & Romam. Asconius postera die occurrit ei circa horam nonam clodi: paulo ultra bouillas rediens ab Aricia. Persius. Accedo bouillas chiuicq; ad uirbi. Huc locum suburbanum esse ex Suetonio quoq; colligimus qui ait decuriones municipiorum & coloniæ Augusti corpus a Nola bouillas usq; deportasse: a bouillis uero equestre ordine suscepisse. urbemq; intulisse: quis hic nonnulli campaniæ bouillas accipiant quod nobis non placet. LEVI mitra canos incincta capillos: hoc gestamen lydorum fuit & phrigum quo & meretrices utebantur: ut ite quibus grata est picta lupa barbara mitra. & uiti molles ut moenia mentum mitra crinemq; madentem subnixus Propriæ autem (ut inquit Seruius) est pileus incuruus e quo pendeat buccarum tegmen. de quo Hero. Assirii capita crinita habentes mitris redimunt.

PAV.
MAR.

PARS putat esse bouem in achiam: hoc est Isidem quæ prius Io dicebat. Inachi regis argiuorum filiam. a quo & inachis flu quæ uiolata ab ioue murata: deinde in uaccam: cum diu errasset in ægyptu. Tandem uenit ubi restituta illi priore forma Isis appellata est: & Osiridi iouis filio nupsit. Sed de Iside & Osiride aliter a Diodoro & Plutarcho referuntur inuenies & alios. Qui dicant te nymphen atlantida te pleiouem a lantis coniugem: nam cum uirum apud grecos sponsa sit: sponsam atlantis intelligunt formato patronymico ab ipso uiro aliqui intelligunt nympham atlantis filiam Maiam quæ id a Mercurio filio assecuta sit: ut pro dea annorum coleretur. Et te anna dedisse ioui primos cibos & inuenies o anna qui te nutricem iouis esse dicant. Nam cum primis annis iouem paueris: te annam perennam uocauere de nutricibus iouis dictum est superius. HAEC quoq; refert & aliam opinionem quam uerorem esse asserit. HAEC etiam. FAMA: ipsius rei quam referam: mox exponam. PERuenit ad nostras aures. Nec dissidet illa. A fide ueri non discrepat a fide: nam aliquid ueritatis habet. Plebs uetus. plebs uetus propter nexos ob æs alienum a patribus secessisset autore Sicinio in montem sacrum qui ut Lilius & Dionysius referunt non longe ab urbe est iuxta anienem flu. deficiente plebi uictu in eo monte quædam anna e bouillis liba illi

mons sacer
quæ est ex
tra romam

Sacer
mons

Mitra

subministrabat. recōciliata postea senatui plebe oratione Menenii agrippæ: statuat annæ erexere: & ex eo pro
dea coli cœpta est. **VETVS** plebs: antiquus po. ro. Etiam tum tura nullis tribunis: ad ea usq; tempora nondum
creatis ex plebe tribunis ad eius defensionem: nam tum primum creati sunt. **FVGIT** & erat in uertice montis fa
cri quo secesserat facer mons: ut Pomp. inquit Trans anienem flu. ultra tertium miliarium appellatur: quia Io
ui fuerat consecratus: & tria milia passuum etiam Liui. distare ostendit. **IAM QVO**q; uictus: res ad uictum fa
cientes. Verum ut **VIPIA**. de uer. signi. ait **Victus** uerbo continentur. quæ sui potui: cultuiq; corporis: quæq; ad
uiuendum homini necessaria sunt: uerum quocq; uictus habere uicem **Labeo** ait. Cæteraq; quibus iuandi curâ
diq; corporis nostri gratia utimur: ea appellatione significatur. **Instratum** omne uestimentum continetur. **Quod**
iniiciatur **labeo** ait. Neq; enim dubium est quin strâgula uestis sit omne pallium: peristroma in uictum ergo ueste
accipimus. Sed poeta uictum posuit pro rebus ad æsum pertinentibus. **DEFECERAT** illis. plebeis. **QVEM**
secum tulerant: cum ex urbe secesserat & defecerat. **CERES**: panis cuius usum **Ceres** tradit. **APTA** uibus hu
manis: quæ cōuenit usui humanæ uitæ. **FVIT** quædam anna orta: nata. **Bouillis** suburbanis: quæ erant in su
burbanio. **NAM** duæ fuerunt bouillæ. **ALTERUM** in latio oppidum prope lauinium: de quo hic agitur. **Alte**
rum in campaniam prope sinuessam. **PAUPER**: illa anna. Sed anus multe sedulitatis: diligentia & industria
ILLA: anna bouilla: **INCINCTA** capillos canos. **seniles**. **MITRA** leuissimos habebat illa crines mitra ly
darum mulierum more.

Fingebat tremula rustica liba manu:
Atq; ita per populum fumantia mane solebat
Diuidere, hæc populo copia grata fuit:
Pace domi facta signum posuere perenne:
Quod sibi defectis illa ferebat opem:
Nunc mihi cur cætet superest obscæna puellæ:
Dicere, nam coeunt, certa q; proba canunt:
Nuper erat dea facta, uenit graduius ad anam
Et cum seducta talia uerba refert:
Mese meo coleris, iuxta mea tempora tecum.
Pædet ab officio spes mihi magna tuo:
Armiger armigere correptus amore minerva
Vror, & hoc longo tempore uulnus alo:
Effice dii studio similes coeamus in unum:

UFINGEBAT: formabat. ut figuli e ludo diuersa fin
gentes. Significat & alia uerbum fingo. Sed effingere est
ad alterius formam aliquid fingere unde effigies dicæ
PACE domi facta. **Oratione** Menenii agrippæ. **Lege** **Li**
uium. **NVNC** mihi cur cætet superest obscæna puel
læ dicere: Canebantur a puellis iocosa quædam & obscæ
na in festo annæ quod hæc dea martem intentum reb
Veneris elusisset. **PENDET** ab officio spes mihi magna
tuo: Artificiosum exordium. Ostendit enim supra qua
lis in Annam fuerit ut beniuolam redderet. nunc cū suâ
spem ab ea pendere subiungit orare uidetur sibi ut auxi
lio sit & auget beniuolentiam.

UFINGEBAT: componebat. **MANV** tremula. senili
trementi. **LIBA** rustica: qualia ruri fiunt. **DE** libo pri
mo diximus. **ATQ;** ita solebat diuidere: ea liba. **PER**
populum: per plebem ipsam. **FVMANTIA** mane. cali
da: & ob id fumantia: cum e furno eximeret. **HAEC**
copia. abundantia librorum: licet exigua esse. **FVIT**
grata populo: plebi. cui libis uictus; suggererat **Pace** do
mi facta: ubi recōciliata est plebs patribus per **meneniū**
Agrippam: de quo **Liuius** ita inquit: **Placuit** igitur orato
rem ad plebem mitti: **Menenium** **Agrippam** facundum

ANT.
FAN.
Effingere

PAV.
MAR.

uirum. Et quod inde oriundus erat plebi **Carum**. in tromissus in castra: prisco illo dicendi & horrido modo nihil
aliud quã hoc narrasset fertur tempore quo in homine: non ut nunc omnia in unum consentiebant: sed singu
lis membris suum cuiq; consilium suus sermo fuerat: indignatas reliquas partes sua cura: suo labore: ac ministe
rio uentri omnia quæ eri uentrem in medio quietum nihil aliud quam datis uoluptatibus frui conspirasse ide ne
manus ad os cibum ferrent: nec opus acciperet datum: nec dentes conficerent. Hac ira dum uentrem fame do
mare uellent. ipsa una membra: totumq; corpus ad extremam tabem uenisse. **INDE** apparuisse uentris quo
q; ad segne ministerium esse nec magis aliquam alere eum reddentem in omnes corporis partes. **HVNC** **Q**uo
uiuimus: uigemusq; diuisumq; pariter in uenas maturum: confecto cibo: sanguinem comparando hinc: quam in
testina corporis seditio similis eēt ire plebis in partes flexissc mentes hominum. **AGI** deinde de concordia cœ
ptum: concessumq; in conditiones ut plebis sui magistratus eēt sacrosancti: quibus auxilii latio aduersus consu
les eēt. **NEVE** cui patrum capere eum magistratum liceret. **ITA** tribuni plebei creati duo. **C. Licinius** & **L.**
Albinus. **HI** tres collegas sibi creauerunt. **IN** His **Sicinium** fuisse seditionis autorem. **DE** Duobus qui fue
runt. minus conuenit. **SVNT** qui duos in sacro monte creatos tribunos eē dicant. Ibi sacratam legem latam p
secessionem plebis &c. Ergo ubi facta est pax. Posuere signum annæ perennæ: erexit populus illi statuâ. **Q**uod
illa fiebat sibi opem: succumbebat libris in ea rerum penuria ipsas. **DEFECTIS**: cum iam defecissent cibi propter
meritum illius populus gratus statuam erexit. **NVNC** mihi: in his festis Annæ obsceni quidam Iusus refere
bantur: cum uerbis quoq; obscenis: eam poeta causam affert: q; ubi anna relata est in deos Mars eius operam pe
tite ad **Pallada** conclinandam: cuius amore tenebatur: q; illa se facturam promississet: retulit postea se illam tandē
exorasse: & amatorem quodam ioco delusit. de quo paulo post. **NVNC** super eū. restat mihi dicere. cur puelle
cantent obscæna. turpia quod eo turpius. cum puellæ canerent. **NAM** coeunt. simul ipsæ puellæ. **ET** Canunt
certa probra. uituperatione digna. **NVPER**: paulo ante. Erat facta dea. erat Anna relata in deos. **GRADIUS**
Mars de quo superius. **VENIT** ad annam. **ET** Facit talia uerba. ita loquitur. **CVM** seducta. cum anna ab illis
semota. **COLNIS** meo mense. quia celebratur tuum mense Martio. **IVNXI** mea tempora tecum. quasi feci

mensum meum tibi esse commune iunxi enim tecum tempora ut tuæ feræ sint eo mense qui mihi sacratæ: & artificiose arguit ab hac coniunctione ut uideatur illa debere id agere ut illi opem præstet iure necessitudinis. **MAGNA** spes mihi pendet ab officio tuo: quasi plurimum spero in tua sedulitate. **EGO AR** miger: qui armis & belli præsum. **VROR COR** reptus amore mineruæ armigere: quasi uehementer amo pallada: quæ bellis præest quemadmodum ego: ut in principio huius libri diximus ipse uides manibus peragi fera bella mineruæ. Sic nunc armiferam mineruam uocat. **ET** in longo tempore alo uulnus. a Virgi. accepit uulnus alit uenis: & hoc ideo dictum: quod quanto magis in ea cura sumus: magis augetur amor. **EFFICE** id: id effectum reddas. **VT** dii similes studio: quasi qui in eodem officio uersamur. **COEA** mus in unum. coniugamur. **CVM** enim par sit nostrum numen: quia ego armifer illa armifera conueniens est: ut simul quoque coniugamur. **O COMIS** o benigna anus. **HÆ PARTES**: hæc officia: quasi dare operam ut simul coeamus.

ANT.
FAN.

CONVENIUNT partes hæ tibi: Tuum est talia tractare quæ anus es. **STULTAM** spero: Quia non erat sperandum fore ut pallas abiecta prudentia flecteretur ad Venerem. **SÆPIUS** instanti: Virginti annam ut mandata perageret. **PRÆCIBUS** uix dedit illa manus Bene uix ut res uerisimilis uideretur. **EST AVTEM** metaphora. **TEGENS** uultus: Flameo. Lucanus: Nō timidum nuptæ leuiter tectura pudorem Lutea demissos uelarunt flammea uultus. **VENERI**: Quæ **MARS** cognouit. ut Primus adulterium Veneris cum Marte putatur hic uidisse deus. **VERBA** dedisse: Decipisse: nam uerba dare est decipere. **PRÆTERITURUS** eram gladios in principe fixos: Idibus Martiis iulius Cæsar in pœpeti curia tribus & uiginti uulneribus confusus est: testibus Suetonio & Plutarcho: licent & sint qui tertio idus eum interfectum dicant. Curiam in qua occisus est obstrui placuit ut scribit idē Suetonius idusque Martias parricidium nominari: quibus ferunt uatem prædixisse Cæsari ut discrimen præcaueret: qui cum in senatum iret uati dixisse traditur idus Martias aduenisse: cui uates uenere quidem sed nondum præteriere respondit. Eundem cædis locum a Pompeio ante theatrum. dedicatum accepimus Cæsaremque ad basim imaginis Pompeii a conspiratoribus interfectum: quam eius cruor magna ex parte resperfit: postea uero in deorum numerum relatum non ore modo discernentium sed opinione uulgis: quidem ludis quos ei consecratos hæres Augustus edebat stella crinita per septem dies continuos fulsit: quam esse animam Cæsaris crediderunt. Lege Suetonium & Plutarchum in Cæsare. Item Appianum: quoniam (ut sæpe dixi) nobis omnia referre non placet. Cæsar idus Martias sibi ferales notauit Scorpio nis occasu.

PAV.
MAR.

CONVENIUNT tibi: quia anus es. & sedula tuum est efficere. **DIXERAT** illa deum: deludebat annam. At cum nimium urgeret: rettulit se palladis animum inflexisse: paratamque esse ad coniugium. Cumque illa pararet nuptias: deducitur ad eam anna uelata luteo flameo tanquam noua nupta & cum illa esset eam obstruatur: cognouit se ab illa delusum. **HÆC** igitur erant: quæ in festis Annæ referebantur. **DIXERAT**: ergo mars. **ILLA**: anna. **LVDIT** deludit. **DEVM** promisso inani: uacuo sine effectu: quia non seruabat promissa. **ET TRAHIT**: protrahit. **VSQ** semper spem stultam. stulti martis: nam stultum erat illud sperare de de pallade. **MORA** dubia: incerta: dicebat enim se obtemperaturam: sed tempora protrahebat. **INQVIT** instanti sepius. cum sepius & uehementius ille instaret dixit. **PEREGIMUS** mandata. tua scilicet. **ET VICTA** est præcibus: tandem exorauit. **VIX DEDIT** illa manus. quasi uix dedit fidem: ita prius repugnabat: ut uix uinci potuerit. **AVT** dedit uictas manus: per translationem ab his qui in ipso prælio capiuntur. qui uictas manus porrigunt. **AMANS**. mars. **CREDIT** pallada scilicet uictam. **ET PARAT** thalamos. nuptias. Nam thalamus thorus iugalis est: ut alias dictum. Deducitur illuc ad martem. Anna tegens uultus suos: flameo scilicet. **VT NOVA** nupta. ut moris est cum noua nupta ad uirum ducitur: de quo Luca. in secundo pharsaliæ. Non timidum nupte leuiter tectura pudorem Lutea demissos uelarunt Flaminia uultus. Flameo enim. ut Pom. inquit amicitur nubens boni causa. q. eo assidue utebatur Flaminia. id est flaminis uxor: cui non licebat facere diuortium. Et eodem modo tegebatur nupta Flameo: ut perpetuo cum uiro manerent. Attigit in hoc. romanum morem poetæ. Mars sumpturus oscula: cum uellet eam osculari. **SVBITO** aspicit: annam. detecto enim uultu aspicit & cognoscit illam. **NUNC** pudor nunc ira subit elusum deum. nunc pudebat illius ignominia: q. ab ea esset delusus: nunc ira exandescibat. **NOVA** diua: quæ nuperrime facta es dea. **LVDIS** amatorem caræ mineruæ: deludis matrem: qui mineruam amat. Nec ulla res fuit hac ueneri gratior. nihil potuit eam ueneri gratius quam martem cuius quo aliquando recubuit ab Anna eam delusum. **INDE** ioci ueteres. qui in campo martio referuntur. **ET** canuntur dicta

Conueniunt partes hæ tibi comis anus:
Dixerat illa deum promisso ludit inani.
Et stultam dubia spem trahit usque moras:
Sepius instanti mandata peregrimus inquit:
Euiecta est precibus uix dedit illa manus.
Credat amans thalamosque parat deducit illu-
Anna tegens uultus ut noua nupta suos:
Oscula sumpturus subito mars aspicit annam
Nunc pudor elusum nunc subit ira deum:
Ludit amatorem charæ noua diua mineruæ
Ne res hac ueneri gratior ulla fuit:
Inde ioci ueteres obscenaeque uerba canentur
Et iuuat hanc magno uerba dedisse deo:
Præteriturus erant gladios in principe fixos:
Cum sica castis uestra loquuta focis:

obscœna: turpia: **ET** iuvat delectat spectatores. **HANC** annam. **DE** disse uerba: hoc est eluisse: seu decepsisse: nam dare uerba decipere est: ut apud Teren. Cui dare uerba difficile est. **MAGNO** deo: marti: hæc in festis an-
 næ referebantur. **PRÆ**teriturus eram: idi. mar. **C.** Cæsar interfectus est: & ea quidem dies parricidium nomina-
 batur: nec senatus unquam cogebatur in tantæ cædis moestitiam: Erat hoc præteriturus poeta: ne forte refrica-
 ret lachrymas: monitus tamē a uesta: cuius sacerdos fuerat Cæsar: ne uerteretur: nam & cœlo receptus est Cæ-
 sar: & de coniuratis supplicium sumptum. De eius morte in epitomate Liui. lib. cxvi. sic habetur Cæsar ex hispa-
 nia quintum triumphum egit: & cum multi: quæmaximiq; honores ei a senatu decreti essent inter quos ut pater
 patrie appellaretur: & sacrosanctus: ac dictator in perpetuum esset inuidiæ causam aduersus eum præstiterunt:
 quæ senatui deferente hos honores: cum ante ædem ueneris genitricis sederet: minime assurrexit. Et q. M. Anto.
 collega suo inter lupercos currente: diadema capiti suo impositum in sella reposuit. Et quod Epidio marullo: &
 Cæsereio flauo tribunis plebis inuidia: & tanq; regnum affectanti mentibus potestas abrogata est. Ex his causis
 conspiratione in eum facta: cuius capita fuerunt: Marcus Brutus & C. Trebonius: & Cassius: & ex Cæsaris par-
 tibus. D. Brutus in curia Pompeii occisus est uiginti tribus uulneribus: occupatumq; ab intersectoribus eius Ca-
 pitolium obliuione deinde cædis eius a senatu decreta: Obsidibus Antonii & Lepidi liberis acceptis conibrati a
 Capitolio descenderunt. Testamento Cæsaris hæres ex parte dimidia institutus est. C. Octavius ex sorore ne-
 pos: & in nomen adoptatus. Cæsaris corpus: cum in campum martium ferretur a plebe ante rostra crematū est.
 Dictature honos in perpetuum sublatus est. Et Tranquillus cum de hoc eodem agit: & accessisse in senatum dicit
 sic prosequitur. Assidentem conspirati specie officii circūsteterunt. Illicoq; Cimber Tullius: qui primas partes su-
 sceperat: quasi aliquid rogaturus propius accessit. Rennuentiq; & gestu in aliud tempus differenti. ab utroq; hu-
 mero togam apprehendit. Deinde clamantem. Ita quidem uis est: Alter Cassius aduersum uulnerat Paulum infra
 iugulum: Cæsar Cassii brachium arrepto graphio traiecit. Conatusq; prosilire alio uulnere tardatus est. Vtque
 animaduertit undiq; se strictis pugionibus peti toga caput obuoluit: Simul sinistra manu sinum ad ima crura de-
 duxit: quo honestius caderet: etiam inferiore corporis parte uelato. Atq; ita tribus & uiginti plagis cōfossus est.
 Vno modo ad primum ictum gemitu sine uoce edito. Et si tradiderunt quidam Marco Bruto irruenti dixisse:
 καὶ σὺ εἰς ἐκείνους καὶ σὺ τῶν ἄλλων. Exanimis diffugientibus cunctis aliquādiu iacuit: donec lecticæ impositum
 dependente brachio tres seruuli domum retulerunt. Hæc ille qui plures quoq; honores ei in morte collatos re-
 fert si quis hystoriam cumulatiorē cupit perlegat Plutarchum: & Apianum cum Appianus nominatim etiā
 referat coniuratos omnes. Sed q; in deorum numerum relatus sit ita idem Tranquil. inquit. Perit. vi. & quia
 guage simo ætatis anno: atq; in deorum numerum relatus est: non ore modo decernentium: sed & persuasio-
 ne uulgi: siquidem ludis quos primo consecratos ei hæres Augustus edebat stella crinita per septem con-
 tinuos dies fulsit. Exoriens circa undecimam horam. Creditumque est animam esse Cæsaris in cœlum
 recepti: & hsc de causa simulachro eius in uertice additur stella. Curiam in qua occisus est obstrui placu-
 it. Idusq; Martias parricidium nominari. Ac ne unquam eo die senatus cogere: percussorum autem fe-
 re: neq; triennio quisquam amplius supervixit: neq; sua morte defunctus est. **DAMNATI** omnes: alius
 alio calu perit. pars naufragio: pars prælio. Nonnulli semet eodem illo pugione. quo Cæsarem uiolau-
 rant: Sed hæc hæc tenus **ERAM** præteriturus silentio: scilicet hoc est non relaturus. **GLADIOS** si-
 xos in principe in Cæsare: hoc est Cæsarem in curia trucidatum. **CVM** uesta sic locuta a castis focis: cum
 ita ex ara æterni ignis Vesta admonuit.

Ne dubita meminisse: meus fuit ille sacerdos

Sacrilegæ telis me petiere manus:

Ipsa uirum rapui simulachraq; nuda reliqui

Quod cecidit ferro Cæsaris umbra fuit:

Ille quidem cœlo positus iouis atria uidet

Et tenet in magno templa dicata foro:

At quicūq; nefas ausi prohibente deorum

Numine: polluerant pontificale caput:

lōgo tpe sacrificare: nota suspicere. controversiasq; interposito per Cæsarem iureiurando distrahere persevera-
 uit. Suetonius scribit pro rostris auratam ædem ad simulachrum Veneris genitricis collocatam.

CNE DUBITA meminisse: non uerearis mentionem de eo facere. **ILLE** Cæsar. **FUIT** meus sacer-
 dos: nam fuit pontifex maximus: de quo plura paulo superius diximus. **MANVS** sacrilegæ: sacrilegorum
 coniuratorum: nam ideo sacrilegi: quia sacra uiolarunt. nam sacrum pontificem maximum confoderunt.

PETIERE me telis: quasi me ipsam uulnerarunt: nam qui pontificem meum ulularunt: in me ipsam ma-
 nus iniecerunt. **IPSA** uirum rapui: eripui ego e manibus eorum Cæsarem: & in cœlum retuli. & reliqui simu-

CMEVS fuit ille sacerdos: Pontifex maximus ip-
 se alibi: Ne ue cæde sacerdotis flammæ extinguite ue-
 sta. **SIMVLACHRA**q; nuda reliqui. Vult con-
 iuratis in umbram tantum Cæsaris ius fuisse: cum ue-
 rum Cæsarem Vesta rapuisset in cœlum. **ET TE-**
 net in magno templa dicata foro: Appianus: Popu-
 los cepit interfectores eius undique conquirere funus
 etiam in medio foro edidit temploque constituto iu-
 xta pyram ueluti deo sacra exhibuit. Sane Augustus
 autore Plinio Venerem exeuntem e mari nobilissi-
 mam Apellis picturam dicauit in æde Cæsaris pa-
 tris. Legimus & plebem tanto fauore mortuum Cæ-
 sarem profecutam esse: ut non solum ad Bruti & Cas-
 si domum: cum sacibus tetenderit: sed solidam colum-
 nam. xx. pedū lapidis numidici in foro statuerit ad quā

ANT.
FAN.

PAV.
MAR.

lacha nuda, quasi umbram sine corpore. **VMBRA** Cæsaris fuit quæ cecidit ferro non fuit Cæsar: sed eius umbram quam a mis sacrilegi sæuerunt. **ILLE** quidem positus coelo locatus inter sydera: ut iam diximus. Et in Buc. Ecce dionei processit cæsaris astrum. **VIDIT** atria Iouis: quia in coelum: & Iouis regiam ascendit. **ET** tenet templa dicata: consecrata. **IN MAGNO** foro: in foro romano. Et Suetonius inquit. Et pro rostris aurata ædes ad simulachrum Veneris genitricis collocata. **AT** quicumque ausi nefas: ausi tam indignum facinus. **POLIVERANT**: foedauerant: seu uiolauerant. **CAPVI** pontificale: Cæsaris pontificis. **PROHL** bente numine deorum: quasi contra deorum uoluntatem.

ANT. FAN. **IN MORTE** iacent merita. C. Cæsaris genius (ut scribit Plutarchus) terras & maria peragrans omnes eius percussores inuestigauit: quorum nemo (teste Suetonio) triennio amplius superuixit: nemo sua morte defunctus est. Dænati omnes alius alio casu perierunt pars naufragio pars prælio. Nonnulli semet inter quos Cassius eodem pugione quo Cæsarem uiolauerat interimerunt. **TESTES** estote Philippi: oppidi nomen est & camporum Thesaliæ ubi uictus est Brutus. Vtriusque enim eo nomine significari auctor est Porphyrio. Nomen a Philippo rege deductum existimatur. ibi Augustus Cæsar (ut scribit Plutarchus) a Bruto contra quem instru-

ctus erat profligatus castra quoque amisit: uixque manus hominum effugit: ut ipse in commentariis scripsit somnio cuiusdam familiarium admonitus. Cassium uero in alio cornu ab Antonio uictus cum ignoraret Brutum uictum se a Pindaro liberto uolens mandatisque occisus est. Deinde iterum pugnatum est paucis diebus interiectis & in ea pugna uictus Brutus sibi mortem consciiuit: cuius caput ab Augusto Romam missum est ut statuæ Iulii Cæsaris summitteretur. **OSSIBUS** albet humus: Quia insepulti sunt. **Hæc** prima elementa fuerunt Cæsaris: Laudat Augustum a pietate qua factum est ut extiterit omnes Iulii Cæsaris percussores: auspiciatque fuerit res postea a se gestas ultione paternam unde marti ultori templum dedit. **SCORPIUS** a prima parte uidentur erit: Secundum Chaldeos loquitur Libram & Scorpionum unum signum accipientes. De quo ait Macrobius: Scorpium totum in quo Libra est naturam Solis imaginatur qui hieme torpescit. Dicit enim Libram quam faciunt Scorpionis chelæ. xvii. cal. Aprilem chronice orituram. Quod fieri necesse est noctis initio cum Sol hoc tempore pro-

Sorpi^o oc
dit. xvii.
cal. aprilem

Scorpius
formido-
losus

PAV.
MAR.

modum in eo sit ut Arietem ingrediatur. Sane Scorpium cum chelis. xix. stellis constare dicitur. Nec nos moueat quod diximus supra idibus Martii occidere Scorpionem. Quis enim nesciat fieri posse: ut eodem die & chronice? Est autem Scorpium Martis domus. Unde Horatius eum formidolosum uocat: ut seu me Scorpium aspicit formidolosus. Et Virgilius ardentem: ut ipse tibi iam brachia contrahit ardens Scorpium. **CONIURATORUM**: alter sua: alter serui manu confecti sunt: & Cæs. Octauio ultori uictoria parata. **PHILIPPI** ciuitas est: ut in odis Horatii quoque diximus: in Macedonia finibus: quæ ut Appius meminit Datus olim dicebatur: Crenida ante dati nomen appellata: eum locum Philippus ut accommodatum metatus super thraces uallo serpsit: & a se Philippos nuncupauit. **ET** quorum: & illi sunt testes. **QUORUM** ossibus sparsis diffusis. **ALbet** humus: nam omnes illi patriciæ mortui: & insepulti iacuerunt. Sic & ossibus inhumatis albescere uidebatur tellus. **Hoc** opus in laudem Octauii Cæsaris: qui paternam mortem ad internitionem inimicorum ultus est: & marti ultori ædem consecrauit. **ET** Suetonius inquit: ædem marti pro ultione paterna bello philippensi nouisse. Sed de hoc plura dicemus in. v. **HOC** fu. o. hæc ple. filii in parentem. **Hæc** fuerunt prima elementa Cæsaris. Octauii fuere magna & pia initia rerum agendarum: quibus ad summum imperium promotus est. **ULCISCI** patrem: Iul. Cæ. Per iu. ar. iustum. n. erat ulcisci patris necesse illud Octauius rediens ex epyro egit: ut opem contra percussores patris haberet nec destitit: quoad omnes extinxit. **POSTEA** cum. xvii. calen. Aprilis: hoc est. xvi. die prima pars Scorpionis oritur. Scorpium enim cuius prior pars quæ chelæ dicuntur: ita ponitur ab æquinoctiali circulo: ut eum sustinere uideatur: ipse autem pedibus phiuici subditus extrema cauda circulum hyemalem contingere uideatur: occidit autem inclinato capite. Exoritur erectus a chelis: hic habet stellas in his quæ chelæ dicuntur. In unaquaque earum binas: ex quibus proxime sunt clariores: præterea habet in fronte stellas tres: quarum media est clarissima. **INTER** scapulas tres in uentre duas: in cauda quinque: in acumine ipso: quo percutere existimatur duas: omnino sunt stellæ decem & nouem: Scorpium ipse propter magnitudinem membrorum in duo signa diuiditur quorum priorem partem libram dixerunt. Sed omnino totum signum hac de causa statutum assignatur: Quod Orion est ueneratur: & in eo exercitissimum se esse confideret: dixisse & dianæ: & Latonæ se omnia quæ ex terra oriuntur occidere ualere quare terram permotam Scorpionem eduxisse: qui eum interficere demonstratur. Iouem autem admiratum Scorpionem inter astra collocasse: ut species eius hominibus documento esset. ne quis eorum aliqua re sibi confideret. Dianam autem propter studium Orionis petisse a Ioue: ut illi idem beneficium daret petenti: quod terræ ultro tribuisset: itaque constitutum: ut cum Scorpio oriatur: Orion occidat: **Hæc** ex Higyno. Poeta inquit eo die uidentur esse Scorpionum mane a prima parte de cosmico eius ortu intelligere non possumus: nam est arietis: qui illis diebus oriri incipit. Ego sic accipere uideri per ortum heliacum: in occasu tamen: ita ut significet occidentem Libram: Sic Arietis ortus indicaretur: qui Libræ oppositus est. Sed de ariete postea dicemus. Plinius tamen inquit Cæsarem idus

Philippi
vici yst. vici

Martias sibi ferales annotasse scorpionis occasu. Nos uero in fine operis plura simul de omnibus dicemus. Cum postera sequens. AV rora refecerit: rore madefecerit. Herbas teneras Scorpius erit uidendus a prima parte: aut post primam partem: hoc est post chelas: siue a prima parte sui signi eo modo: quo dictum est. **TERtia:** decimo sexto calen. apri. hoc est xvii. die martii festu erit bacchi quo die ad liba populus conueniebat in eius honorem: & pueri relicta prætexta uirilem togam sumebant: profunditurq; in Bacchi laudes & in sileni fabulâ: & in togâ libere rationem: quæ omnia suis in locis explicabimus.

Tertia post idus lux est celeberrima baccho
Bacche faue uati, dum tua festa cano:
Nec referam semelen, ad quâ nisi fulmina secum
Iuppiter afferret, paruus inermis erat:
Nec puer ut posses maturo tempore nasci
Expletum patrio corpore matris opus:

TER TIA post idus lux est celeberrima Baccho. xv. **ANT.**
calendas Apriles Baccho sacra fiunt quæ constat teste **FAN.**
Seruio: Iulium Cæsarem primum Romam transfulisse Bacchi sa-
ut Daphni & armenias curru subiungere tigres instituit: cra. xv. ca-
daphnis thyasos inducere Baccho. Dicuntur autem hec lédas apri
festa. Liberalia a libero. i. Baccho qui repertor uini ideo les.
liber dicitur: ut Festo placet quod uino usi omnia libere lo-
quantur: quos ebrietas petulantiores facit. Vnde illud Liber.
est Neuii: libera lingua loquemur ludis liberalibus: licet
alii a libatione liberum dictum uelint quod ipse libationem
præbuerit. Alii quod pro Boetiæ libertate pugnauerit. Alii

a liberando dictum putent cuius sacra (ut inquit Seruius) ad purgationem animæ pertinebant. Alii quod liber & uagus sit: nam secundum Aristo. Apollo & Liber pater unus atque idem deus est: de quo ait Neuius. Hac qua Sol uagus igneas habenas immittit propius iungitur terræ. Hinc est quod (ut scribit Macrobius) in sacris huiusmodi arcani obseruatio tenebatur: ut Sol cum in supero hemisperio esset Apollo uocaretur: cum in infero Dionysius quod est Liber pater: quem Herodotus scribit ubi editus est in lucem ab Ioue isutum femori portatumque in Nysam quæ est super ægyptum in æthiopia ubi educatus dicitur. Vnde a Ioue cuius grecus genitiuus est sios & Nysa Dionysius dictus est & eius sacra Dionysia: ut a Baccho Bacchanalia. a Libero Liberalia. Nam orgia & trieteria a nullo huius dei nomine deducta sunt: quorum illa non solum Liberi patris sed deorum omnium sacra apud grecos significabant. Hæc autem a poetis trietias. i. a triennio dicta sunt: quo exacto ut ait Lactantius Grammaticus mos fuit ea celebrari. Sane Bacchus ut quidam tradunt primus omnium subactis indis uictoriam reportauit: apud quos Nysam urbem condidit teste Iustino: ad quam cum Alexander macedo uenisset oppidanis non repugnantibus fiducia religionis Liberi patris parci iussit cum secutum se non tantum militiam: uerum etiam dei uestigia lætaretur. Est & Nysa in Boetia: de qua inquit Lucanus: Bacchumque auertere Nysa. Item in Caria: in Lycia & Ionia. Hic deus emere & uendere instituit inuenitque Diadema regum insignem: nec non & triumphum: ut Plinius & Macrobius meminerunt: Athenienses primi liberales ludos instituerunt: ut quibusdam placet. Scythæ autem (ut scribit Herodotus) Græcis probo dederunt Bacchanalium consuetudinem negantes esse credibile deum inuenisse quo homines ad dementia adigerentur Aegyptii Baccho porcum mactabant: alii hircum: ut diximus supra: eidem maiores nostri sacra. i. mustum sacrificarunt pro uino uasis: ac uineis conseruandis: cui antiquissimi rustici (autore Festo) confecta uindemia dionysia faciebant. Canebantur autem hymni libero patri apud grecos græca: apud latinos uoce latina cum hymni matris deorum ubique græcam linguam requerent teste Seruio. Primus uero apud corinthios dithyrambici carminis genus cecidit Arion Methymneus quod a dithyrambo. i. Baccho id nomen accepit sic dicto quod per duas portas uenerit uentrem semeles & louis femur a quo dithyrambici poetae nominati sunt: qui cum hymnos in Bacchum caneret tripodem in præmium accipiebant. Erant autem Bacchi sacra non tacita ut pleraque alia: sed aperta sicut & sacra matris deorum: adhibebantur. n. orgiis Bacchi pene omnium generum instrumenta. Nec referam semelen. Bacchi matrem & cadmi filiam. Nota est fabula. Hæc Thyone græce dicitur a qua (ut placet Porphyrii) Bacchus thyoneus dicitur: Vnde bacchæ thyades dictæ: Est autem color occupatio. **PARUUS** inermis eras: Sensus est nisi Iuppiter fulmine armatus uenisset ad Semelen in infantia inermis fuisse ac si dicat: inter arma hoc est fulmina natus es: ut constaret quantus imperator ac deus futurus esset qui armatus erat cum ederetur in lucem. **BISTONAS**: populos thraciæ in qua & stagnum bistonium est dictum a rege Bistone: ut quibusdam placet: ii cum in sacris Liberi patris uersantur (solutis crinibus) angues & capite & manu gestant teste Porphyrii cum mos sit Bacchantium (ut scribit Diodorus) comis serua & manibus thyrsos ferre: id est hastas pampinis inuolutas.

TER TIA lux: tertia dies post idus martias. hoc est. xvi. dies mensis martii: Est celeberrima Baccho: bacchi nomine. nam celebratissimum bacchi festum. **BACCHE** faue uati: faue mihi. Dum cano: cantando scribo. **TVA** festa: diem tuis sacris constitutam. **Nec referam** non agam nunc de matre tua semele: quæ persuasa a Iunone: non aliter credens Ioui succumbere: nisi ea secum maiestate cogrederetur: qua cum Iunone examinata est quod nihil illud illa experiretur: te Iouis filiam non putabat. **NEC referam**: nolim nunc referre. **SEMELE**: matrem tuam: quæ ut Diodorus inquit: ex harmonia Veneris filia: & cadmo nata est. **AD** quam: semel. **Nisi Iuppiter** inermis: prius tamen inermis. **AFferret** fulmina: quæ postea ob iuratam fidem inuitus tulit. **Tu** eras paruus: parui nominis quia non creditus Iouis filius. **NEC** puer: de his plura superius egimus in querela Ariadnes. **Extincta** semele fulmine: quæ abortum fecit in Iouis femur Bacchus receptus est: ideo hic. **NEC referam** scilicet. **OPUS** matris: officium maternum. **EXpletum** corpore patrio: hoc est in Iouis foemore. **Vt** puer posses nasci tpe maturo: ut nascaris pfecto tpe partus hoc est decimo mese. **Sythonas** & **sithicos**: nolo commemorare nunc uictorias tuas: & triumphos toto orbe partos. **ET** eni Dionysius: nam & ipse bacchus totum orbem bellis & uictoriis pagrauit. Ex asta

Dionysii
trieteria
Nisa urbs
multis in
locis.
Bacchi in
uenta.

Dithyrambici carminis auctor
Bacchi gesta
thyoneus
thyades

Bistones

PAV.
MAR.

in europa transfretaturus: cum amicitiam iniisset cum Lycurgo rege thraciarum: & ab eodem infidiae in eum pararent: ut refert Diodo. Tharope quodam re referente lycurgum domuit: regnumque thraciarum tharopi tradidit: cuius sacra & ceremonias demonstrauit. ideo hic. Longum est memorare sythonas: quasi quia longum esset: nolo nunc commemorare thraceas quae sythones dicuntur a sythonio fluuii cuius meminit Plinius. Inde apud Virgilium. Sythoniaeque niues: & in heroid. Nec uehit actaeas scytonis nuda rates.

ANT.
FAN.

CET scythicos longum est narrare triumphos. Sunt qui primum triumphum autorem Dionysium putent a quo non indidolum: sed & Scythe domiti sunt & alii. **GEN**tes thutis: Arabes quos Bacchum ferunt etiam domuisse. **TV** quoque thebanae mala praeda tacebere matris: Pentheum dicit: quem Liberi patris sacra aspernantem ira numinis matri lacerandum dedit. Inque tuum furis acte lycurge genu: Ipse alibi: Penthea tu uenerande bipennis ferumque lycurgum sacrilegos mactas: Fuit autem hic Lycurgus rex Thraciae qui dum in Bacchi contemptum uites succideret crura sibi falce amputauit. Unde eum abstemium fuisse Seruius scribit. Sed hystoria hoc habet uoluisse Lycurgum decipere Bacchum ex india reuertentem: cui cum regni aditum promississet noctu milites misit qui in eius exercitum impetum facerent: quod cum deus rescuisset instructa acie Thraces aggressus Lycurgum oculis priuauit & focios eius cruce affixit. Laetantius Grammaticus duos inquit fuisse Lycurgos Thracem & Nemeum: quibus additur ab aliis Lycurgus legum lator. Sed lycurgus Bacchi contemptor is est quem quidam Boreae: alii Dryantis filium dicunt ac Phyllidis patrem. **SV** bitos pisces: Nautas Tyrrenos qui a Baccho in delphines conuersi sunt. Nota est fabula. **VL** isanus: Quae consuevit in festo Bacchi uocare populum ad liba quae ipsa formauerat & ea populo Romano distribuere: ut unusquisque Baccho particulam offerret uel libaret. In gelidis herba reperta focis: Vult ante ortum Bacchum nullum factorum usum fuisse & ubi Foci postea sacrorum ignes continuere nihil aliud fuisse quam herbas. Primitias magno supposuisse Ioui: Obtulisse Ioui primitias praeda.

Lycurgus
rex thra-
ciae.

PAV.
MAR.

CET scythicos triumphos: quos e scythia retulisti. Scythiae enim septentrionales sunt partim in Europa: partim trans tanaim in Asia. Hoc etiam cum indid Bacchus debellauit Dionysius enim primus omnium triumphauit elephanto indico inuectus: ut refert Diodorus. **ET** domitas gentes thuris: quasi non agam de arabibus a te uictis: apud quos thus nascitur: Nam in Cathabania regione Arabiae. Sed de his latius in primo libro diximus. **Et** inde tuas gentes scilicet domitas. Indiam enim ut diximus totam domuit. Indus fluuius indiae maximus: & in dos populos dicimus: ipsa quidem regio sub oriente sole iacet de qua alias. **TV** quoque thebanae: nec dicam nunc de pentheo Thebano aut Lycurgo Thraceo. Pentheum enim Thebis bacchi sacra spernentem: atque prohibentem Agaue mater interfecit: cuius fabula refertur in tertio Metamorphoseos. **Et** Diodorus inquit sustulisse omnes impios: qui in orbe erant: Sed maxime Pentheum: ac Lycurgum. Quem etiam dicunt: dum bacchi uites incidere crura sibi abscidisse. **TV** quoque o pentheu. Mala praeda matris Thebanae qui ab Agaue matre tua thebana discerptus es. **T** Acebere: a nobis: quia non commemorabo: & tacebere tu. Lycurge: rex thraciarum. **A** Cte furis: qui a furis impulsus es. **I** N tuum genu: nam dum putabas uites incidere crura a genu abscidisti. **E** cce libet uellem commemorare tyrrenos nautas: Sed non pertinet ad praesens argumentum. Bacchus crediderat se tyrrenis nautis: ut eum naxos deferrent: qui cum illi uim inferre putarent in delphinos mutati sunt: de hoc etiam in met. **E** cce libet dicere pisces subitos: delphinos repente factos: & **M** onstra tyrrenae: tyrrenos nautas: in delphinos subito conuersos. **S** Ed non est opus huius carminis: non pertinet ad hoc carmen. Ea enim in meta carmine heroico scripsit: nunc in hoc elago non sunt repetenda: praeterea non conuenit huic argumento: quia nunc non agimus de his: sed de libis: ad quae uocatur ab anicula populus. **O** Pus huius carminis est: quasi pertinet ad hoc carmen. **E** Xponere causas: quare: quibus causis. **V** ilis anus uocet ad populum ad sua liba. **V** Etula: quae liba finxerit: ad ea populum uocat. Nam ab ea accipit populus in festo Baccho: poeta rationem aucupatur a primis libationibus: quae ab ipso fuerunt instituta praesertim cum uictor rerum primitias magno Ioui offerret: sic in libero patre liba & libamina dicta. **O** liber: o Dionysi. seu bacche: tu liber in primo diximus. **A** rae fuerunt sine honore. sine sacrificio. **A** nte tuos ortus: antequam tu natus esses. & **H** erba fuit reperta in gelidis focis: in locis ubi post ortum bachi arae sunt constituta herba erat: ideo foci gelidi quia nulla fiebant sacrificia nullus erat in ea usus ignis: nulla uictima torrebatur: nulla thura cremabantur. **T** E memorant: te dicunt o liber. **S** V Bacto gange & toto oriente: postquam domuisti & subegisti populos totius orientis: indos praesertim per quos ganges flu. vii. alueis fluit in orientem solem. **S** upposuisse primitias magno Ioui: obtulisse Ioui primitias praeda: & fructum partes. Primitiae enim fructuum diis offerebantur: de iis in. ii. lib. diximus. **T** V primus: o bacche liber patet. **D** edisti obtulisti Ioui. **C** ynnama quae quidem nascuntur in aethiopia trogotidis teste: **P** ly. **A** t in met. in pachia arabiae regione nasci. dicuntur: sit diues amomo cynnamaque: costumque suum: sudataque ligno thura ferat. **F** loreis

alios panthaia tellus. ET thura captiuat: captiuorum arabum: quos subegisti: tu primus ea diis concremasti.
ET uicera tosta: cocta. DE boue triumphato: de boue raptō ab hostibus. DE quibus triumphasti.

Nomine ab autoris ducunt libamina nomen:

Liba q; sacris pars datur inde focus:

Liba deo fiunt: succis quia dulcibus idem.

Gaudet: & a Baccho mella reperta ferunt:

Ibat arenoso satyris comitatus ab hebro:

Non habet ingratos fabula nostra iocos:

Iaq; erat ad rhodopen pagæaq; flumina uetū.

Aeriferæ comitum concrepuere manus:

Ecce nouæ uolucres coeunt tinnitibus actæ.

Quoq; mouent sonitus æra sequuntur apes:

Colligit errantes: & in arbore claudit inani

Liber: & inuenti premia mellis habet:

Vt satyri lænisq; senex tetigere saporem.

Quærebant flauos per nemus omne fatuos:

Audit in exesa stridorem examinis ulmo:

Aspicit: & cælat: dissimulatq; senex:

Vtq; piget pandi tergo residebat afelli.

Applicat hunc ulmo: corticibusq; cauis:

Constitit ipse super ramoso stipite nixus

Atq; auide trunco condita mella petit:

Milia crabronum coeunt & uertice nudo.

¶ **NOMINE** ab auctoris ducunt libamina nomen: Liba quidem (ut diximus secundum Varronem) a libando dicta sunt: q; libandi causa fiunt. Libamina uero a libero ut Nasoni placet hoc loco: cuius festa idem Varro scribit dicta liberalia quod per totū oppidum eo die sacerdotes liberi sederent hedera coronatæ cum libis & foculo sacrificantes. Ea liba e farre & melle constabāt apta sacris ut iquit Seruius. Quod sacris pars datur inde focus: Dictum inquit Libum q; eius particulæ focus sacris siue aris libent. **HEBRO**: Fluuio Thraciæ cuius prouinciæ mōs est Rhodope cui a regina Thracum rhodope ibi sepulta nomen inditum putant. ibi & Pangea sūt quæ iunguntur Macedonia: ut uideo pangæa niuosis cana iugis. Vnde auctor subiungit: Pangeaq; flumina e pagæo fluentia: quod Thraciæ promontorium esse bellis conterminum constat: ad cuius radices fluit amnis quæ mæstum uocant. **AER A** sequuntur apes: Vir. in quarto Geor. Curetum sonitus crepitantiq; æra secutæ.

Gaudent apes (teste Plinio) plausu atq; tinnitu æris eoq; conuocantur quo manifestum est: ut idem putat: auditus sensum eis inesse quibus nonnulli aliter sentiant iisdem inimica est echo resultanti sono a quo pauide alterno ictu pulsantur: ut aut ubi concaua pulsu saxa sonant: uocisq; offensa resultat imago. **IN** arbore claudit inani: Nouimus apum aluearia iterdum fieri e cauis arborum truncis. **LAENIS** se. Silenum dicit. **DISSIMULAT** se. Nemini rem aperit ut solus melle auditi examinis potiretur. **MILIA** cra. co. Hæ uolucres ex eggs creantur: dicunturq; iterficere hominem ictibus. xxvii.

¶ **LIBAMINA**: libationes: quæcunq; in sacris libantur. **DVCUNT** nomen a nomine auctoris: a libero patre: qui primus Ioui libauit: dicta sunt libamina. **ET** li

ANT.
FAN.
Liba.
Libamia.

Hebrus

Pangea

Bacchus
mel reppe
rit

Apes gau
dent tinni
tu æris

PAV.
MAR.

ba: a libaminibus: seu libando ab ipso libero. **QVOD** pars: liborum. **INDE** a libationibus. **DATVR** sanctis focus: offertur aris: ideo Varro ostendit liba dicta: quod libandi causa fiunt. Fictores dicti a fingendis libis: & Saturnio in carmine Libaq; fictores argeos: & tutulatos. Libum panis genus erat & melle infundebatur: sed plura diximus in. i. li. Libata ut diximus infusa melle. **FIVNT** deo: hoc est ipsi Baccho. Quia idē: bacchus. **GAUDET** dulcibus succis: hac causa liba baccho offeruntur: quia dulces succi & liquores illi grati sunt. ueluti mella quæ ipse adinuenit. ideo h. **ET** ferunt: dicunt. **MELLA** reperta a baccho: quasi mellis inuentionē i. lib. diximus. id nunc poeta ipsi deo ascribit. Refertq; iocofam spleni fabulam: cum audis edendi mellis: crabronum aculeis est infixus: & pro medela luto delinire uultum iussus est. **IBAT**: bacchus. **COMITATUS** satyris: q; sunt eius comites: ut in primo diximus. **AB** hebro arenoso: hebrus thraciæ flu. prope Aenon urbem in mare ægeum influit. Nostra fabula: quam nunc referemus. **NON** habet ingratos iocos: sed gratos. **IAM**q; erat uentum: iam uenerat ad. **RHODOPEN**: rhodope mōs est thraciæ: sic a rhodope regina thracum ibi sepulta cognominatus. **ET** ad pangea flumina: ad fluuios epangeo scaturientes: pagæum. n. thraciæ promontorium bellis conterminum: & macedonie iunctum Plinius inquit: ad cuius radices fluit amnis mæstus. Et in pangeo auris & argenti fodias esse testatur herodotus. **MANUS** comitum: satyrorum & menadum & cæterorum: qui bacchum comitantur. **AERIFERÆ**: gestantes tam cymbala: quam ærea instrumenta: quibus collisis tinnitus ederetur. **CONCREPUERE**: insonuere: ut est illud Horatii. Quis post grauem militiam: aut pauperiem increpat: qui locus in eam significationem a nonio adducitur. **ECCE** uolucres nouæ: apes illis tunc ignotæ. **ACTÆ** tinnitibus: sonitibus qui fiunt ex æris uerberatione. **COEUNT** congregauerunt. **ET** apes sequuntur æra: æris tinnitum. **QVO** mouent sonitus: quasi quo fient tinnitus æris eo sequuntur & apes: & totus h. a Vir. locus in. iiii. geor. Nunc age naturas apibus quas Iuppiter ipse Addidit expediam: pro qua mercede canoros Curetum sonitus: crepitantiq; æra sequutæ dicteo coeli regem pauere sub antro & paulo ante: cum tradit quo pacto egressæ ex alueariis apes reuocentur: sic inquit. Hinc ubi iam emissum caueis ad sidera coeli nare per estatem liquidam su spexeris agmen: Obscuramq; trahi uento mirabere nobem. Contemplator aquas dulces & frondea semper. Teta petū: huc tu iussos asperge sapores: Trita melisphylla: & cerinthæ nobile gramē: Tinnitusq; cie: & matris q; re cymbala circū. Ipse cōsident medicatis sedib; ipse itima: more suo sese i conabula cōdēt. Sic Ouidius hoc in loco sequutus tinnitus inqt: & cauo trūco cōditas: cū id muneris baccho uelit assignari. **LIBER**: bacchus. **COLLIGIT** crates: eas scilicet apes tinnitus sequutas. **ET** claudit in arbore inani: uacua hoc ē in cauo arboris trūco. siue i ipō

alueario. ET habent præmia mellis inuenti: habent laudem inuentionis mellis. nam uere laudes sunt uirtutis præmia. VT satyri qui degustauerant mella: capiti ea dulcedine: inquirebant per siluas: si ea in cauis arboribus inuenissent: Sylenus: putauit ea inuenisse: cum aduerteret faui similitudinem: eo tacitus accessit Crabrones: & uespæ infixere illi aculeos. VT postquam. Satyri: qui liberum patrem comitantur. ET lenis senex: Sylenus de quo plura in primo. ET Igere saporem: gustauere saporem mellis. Querebant fauos: flauos flauentia mella. PER omne nemus: per omnis siluas. SENEX: Sylenus audit stridorem. EXAMINIS: hoc est apes stridentis: uel quas ipse apes putauit: cum essent Crabrones: & uespæ. IN VLMO exesa: caua quam uetustas exederat. ASPICIT & ceras: nam & uespæ componunt inanes ceras ad similitudinem faui. ET DISSIMULAT: quia uidebatur non uidisse: ne alii quoque aduerteret. ET VT piger: quia senex. RESIDEbat tergo aselli pandi recurui: sedebat in curuo tergo aselli. APPLICAT hunc: asellum. VLMO & cauis corticibus: non enim descendit ex asello: sed cum eo ad ultimum accessit: & arborem ipsam ascendit. IPSE NIXUS: inuius arboris trunco. CONSTITIT super ramofo stipite: super ipso trunco. ATQUE AUIDE: cum auiditate. PETIT mella condita: quæ ipse illic esse existimabat. TRVNCO: ipsius ulmi. COEUNT crabronum milia: quasi innumeri crabrones conueniunt. ET defigunt: deorium infigunt.

ANT. CSPICVLA: aculeos quibus affixis excitatur dolor &
FAN. tumor. Limumque inducere monstrat: Ut intuentes Sileni faciem luto oblitam mouerentur ad risum: persuasit Sileno ut ad tollendum dolorem timoremque, ori & capiti limum induceret: quis legi apud scriptores ac medicos probatissimos luti genus mederi eiusmodi moribus & haustum cum uino & illitum cum aceto. SPLENDIDA mella: Electa & pura qualia sacris adhiberi oportet. FOEMINA cur præstet: Si quæris cur in Festo Bacchi foemina potius quam uir populo liba suppeditet: ratio in promptu est: quia foeminarum ac menadum greges Bacchum sequebantur quas thyrsos gerentes deus concitabat. Constat. n. bacchum teste Diodoro peragranter orbem duxisse exercitum non uirorum tantum: sed etiam mulierum. Vnde in multis Græciæ ciuitatibus cum trieteria aduenissent mulieres in unum conueniebant & uirgines thyrsos gerentes Liberum patrem hymnis & cantibus uenerabant. CVR anus hoc faciat quæris: Quia uino senectus & gaudet: & indiget ut lacte infantia: dici turque uinum lac senis.

PAV. CSPICVLA: aculeos. VERtice nudo: inudato: & detecto sileni capite. ET notant: signant aculeis: quem
MAR. subitus tumor sequitur. PRIMA ora: uultum ipsum in superficie. CRABRONES ex mulis: Vespæ ex asinis: luti ex equis: apes ex bubus nascuntur: & de hiis quoque in primo. ILLE: sylenus. CADIT præceps. decidit ex arbore cum capite deorsum. ET FERITUR calce aselli: asellus syleni casu exterritus illius genu calce percussit. INCLAMAT socios: ut ei ferant opem. ET AVXILIVM rogat: rogando petit: ut ipsi succurrantur quia tollere se humo non poterat. SATYRI concurrunt ad clamorem syleni. ET RIDENT ora turgentia: uultum iam tumefactum Crabronum spiculis infixis. PARENTIS: ipsius syleni senioris. ILLE syl. CLAUDICAT genu percussio: quod calce percusserat asellus. RIDET & ipse deus: bacchus. Non sine artificio fabellas huiusmodi immiscet poeta: quoniam ut in primo diximus: sacra & festa bacchi ioco & risu absoluebantur: feruat & ipse motem in sacrorum descriptione: fabellas immiscet: quæ risum moueat. ET monstrat bacchus. INDVcere limum: lutum hoc est superponere ori tumentum lutum: Hic: syl. PARET monitis: facit quod ille monuerat: & linit ora luto: ut auget risum delinit ille uultum luto. PATER: liber ipse. FRUITUR melle: redit ad propositum: quod mella Baccho libantur: nam eius est inuentum: ideo fruitur hoc est uestitur melle cuius usum adiuuenit. IURE: merito igitur Damus offerimus: Mella splendida: nitentia. INFUSA libo: de quo agebamus. CALENTI: nam tunc plus mellis haurit. Repertorii baccho merito liba calentia melle infusa libero patri offeruntur: cui mellis inuentio assignatur: & a quo libamina ipsa dicuntur. FOEMINA cur foemina potius quam maritus: huic liborum muneri præposita sit. EAMQUE rationem affert quod secum bacchus puellas comites ducat tyrsos ferentis: & in græcia in festis triethericis: & in orgiis mulieres conueniunt cum tyrsis: & in choreis bacchantes. NON est optata: sed aperte: non occultæ: sed manifeste rationis. CVR præsit foemina: cur foemina sit: quæ ad liba populum uocet. ILLE: bacchus. CONCITAT: commouet. TYRSO quæ est hasta pampinis inuoluta. CHOROS foemineos: quo secum ducit. nam Ducebat Menadas: ut Diodoro inquit. CVR anus: nunc illuc quærit cur potius uetula: quam adolescentula: id faciat ratio est: quod anus plus appetit & plus uini haurit: quam adolescentule. illa enim senilis ætas cum sit effeta & parum sanguinis habeat & ob id frigeat. uino alit calet & uires suscipit. unde in prouerbio est uinum esse lac senum. Tu quæris cur anus: uetula. FACIAT hoc. i. præsit libis. HAEC æ. se. s. ERAT u. magis hauriens uini: & sic magis ebria. ET. a. mu. ui. gra. amat uina & uvas: quæ e grauida uite leguntur. unde uinum ex primitur. VITIS gra: per translationem a prægnantibus: quia quoque fetum uitis parit.

Spicula defigunt, oraque prima notant;
Ille cadit præceps & calce feritur aselli.
Inclamat socios, auxiliumque rogat;
Concurrunt satyri turgentiaque ora parentis
Rident, percusso claudicat ille genu:
Ridet & ipse deus limumque inducere monstrat
Hic paret monitis, & linit ora luto:
Melle pater fruitur, liboque infusa calenti:
Iure repertori splendida mella damus:
Foemina cur præstet, non est rationis operta:
Foemineos thyrsos concitat illa choros:
Cur anus hoc faciat quæris: uino sior ætas:
Hæcerat & grauidæ munera uitis amat:

CCVR hederæ hæc cincta est. oportebat eandem animum cinctam hederæ sibi populo ministrare. **HE. ANT.**
 dera est gratissima baccho: Quid in primo tristium De me meis hederas bacchica ferta comis. **Hæc Ale. FAN.**
 xander coronato exercitu ex India rediit exemplo liberi patris: ut scri. **Ply.** cuius dei thyrsos galeas & scuta
 thraces hederæ ornabant in solènis sacris: quam mirum est (ut idem inquit) ullo in honore habitam esse
 cum serpentium frigori sit gratissima & inimica omnibus fati: hic est q̄ eam **Plutar.** tradit hominibus inu-
 tilem esse sterilem: ac non temere in ædibus ali innasciq̄ permissam. Sciendum apud lacedæmonios si

Cur hederæ hæc cincta est: hederæ gratissima bac-
 Hoc quoq; cur ita sit, dicere nulla mora est: co
 Nyfiades nymphas puerq̄ querente nouerca
 Hanc frondem cunis opposuisse ferunt:

mulachrum liberi patris coli solitum hasta insigne
 non thyrsos: cuius mucro hederæ tegebatur: ut scri-
 bit **Macro.** quod ostendebat impetus belli uincu-
 lo quodam patientiæ obligandos habet enim he-
 dera uinciendi obligandiq̄ naturam. Ea in tutela li-
 beri esse putabatur autore **Festo** quia ut ille iue-
 nis semper ita hæc uiret: uel quia ita omnia sicut ille
 mentes hominum alligat. Dicta est autem hederæ

Hederæ
 unde ap-
 pellatur.

q̄ hæreat: uel q̄ edita petat: uel quod id cui adhæserit edat. **Bacchi** si mulachrum cornua gestabat ut dixim⁹
 uel ut proteruitas significaretur & contumacia: uel quod (ut **Diodo. scri.**) ferunt ammonem **Bacchi** patrē
 usū in bello galea cuius insigne fuit **Arietis** caput. **Vnde** & **Bacchæ** cornua sumebant & **ceratophori** dice-
 bantur. **P** Verum qui rente nouer. Hanc frondem cuius & c. **Iunone** bacchum infanteræ querentē ut per-
 deret: ferunt **Iouem** eum dedisse **Mercurio** deferendum ad antrum **Nysæ** urbis arabicæ cuius supra memi-
 nimus ubi a nymphis summo studio educatus est: quas autor hic fabulatur opposuisse **Iunoni** frondem hæ-
 dere cunis infantis ac arbore circūseptis.

CCVR hederæ cincta est quærit hederæ causam: nam anus illa hederæ cingitur: & menades: & quæcunq; **PAV.**
 baccho sacrificantes hederæ utebantur: poeta originem moris aucupatur ab incunabulis bacchi: quoniam **MAR.**
 nymphæ: quæ educabant cuna hederæ: ne puer a **Iunone** uideretur. Verum pro corona liber pater est usus
 hederæ ad cuius exemplum: ut inquit **Ply.** Alexander hederæ exercitu coronato uictor ex india rediit: sed
 ut **Plut.** ostendit flaminem dialem committere piaculum si hederam attigisset: nec iter idē facere posse: ubi
 umbraculum aut arbutum: desuper promineret: & subdit rationes. An hoc simile ei est quod dicitur. De
 curru non esse: phœnici non insidere: scopam non transcendere: non quod hæc **Pythagorici** uitant. Sed
 quod per hæc ab aliis deterreant. Nam quod sub uitem ingredi prohibent: ad uinum referebant: quod sa-
 cerdoti ebrium fieri nefas esset. Temulentis enim uinum supra caput est: & deprimuntur omnes ebrii: &
 humiles fiunt: cum hanc ipsam uoluptatem uincere oporteat. non ab ea uinci. Hederam uero tanq̄ sterilem
 hominibus inutilem: & propter fragilitatem ad miniculo alterius semper egentem: umbra solum ac uiridi-
 tate oculos capientem: non temere in ædibus alii atq; innasci permiserunt. Quicq; quæ plantes complexa
 maxime noceret: nec solo extirpari facile possit: quo fit: ut cœlestium templis penitus amoueat. Nec in
 æde **palladis** athenis: ac thebis quisq; facile hederam uideat. **Nocturnis** uero sacris. & **bacchanalibus** adest.
 An & hoc quoq; mysticum quoddam signum erat: ut a **Thyasis** ac reliquis **bacchanationibus** abstinerent
 Namq; **bachicis** furoribus mulieres correptæ fuerint: ad hederam statim feruntur: & abreptam manibus di-
 uellunt. Dentibus lacerant: ut non omnino incredibilia dicere uideantur qui asserunt hederam: quod spiri-
 tum habeat: quo mentes in furorem concitet: & loco moueat. Ebrietatem absq; uino inducere: & **hylares**
 eos reddere: qui in furorem procliuēs fuerint & c. Cur anus ipsa est cincta hederæ: cur eo die se hederæ cin-
 git: & coronam fert ex hederæ rationem mox subiungit. Hederæ est baccho gratissima: sed quare gratissi-
 ma. Nulla mora est dicere: non retardabor in dicendo hoc quoq; cur ita sit: cur longe gratior cæteris fron-
 dibus. **Ferunt** dicunt. **NYMPHAS** nyfiades: a nysa urbe arabicæ: quibus ab **Ioue** nutriendus est datur puer.

OPPOSUISSE hanc frondem cunis: quasi texisse cunas ubi puer iacebat hederæ. **Q** VERente nouerca:
 dum quereret priuignum **Iuno**: quæ eum perdere uolebat. **R** Est ut inueniam: secunda pars proposi-
 ti. **Bo** bacchi festo mense martio: adolescentes nobilium filii relicta prætexta uirilem togam sumebant: cau-
 sas eas affert: uel quod adolescens **bacchus** fugeretur: uel quod pater dicatur: iure a patribus illi filios com-
 mendari: uel quia liber est. In eius festo libera accipienda toga: uti & illis liberior uita permittitur: uel quod
 tum maxime dabatur cum rei rusticæ ueteres incumbentes urbem in festo bacchi repetebant: quo ad-
 sent. & eo die pueris toga daretur. Verum ut rem altius repetamus: prætexta & bulla erant illustrium pue-
 rorum uestes: quarum altera magistratum: altera triumphantium erat. De quo uestius apud **Theodosiū**
 hæc inquit. **Tarquinius** priscus: quem **lacumonem** uocitatum ferunt: rex tertius ab hostilio. **Quintus** a **Ro-**
 mulo: de **Sabinis** egit triumphum. Quo bello filium suum: annos quatuordecim natum quod hostem ma-
 nu percusserat: & pro concione laudauit & bulla aurea: prætextaq; donauit insigniens puerum ultra apnos
 fortem præmiis uirilitalis & honoris. Nam sicut prætexta magistratum: ita bulla gestamen erat trium-
 phantium: quam in triumpho præ se gerebant: inclusis intra eam remediis: quæ crederent aduersus inuidiā
 ualentissima. Hinc deductus mos ut prætexta & bulla in usum puerorum nobilium usurparentur: ad omen
 ac uota conciliande uirtutis ei similis: cui primis in annis: munera ista cesserunt. Alii putant eundem priscū
 cum is statum ciuium: solertia prouidi principis ordinaret: cultum quoq; ingenuorum puerorum iter præ-
 cipua duxisse: instituisseq; ut patricii bulla aurea: cum toga: cui purpura prætextitur: uterentur: dum taxat il-
 li quorum patres curulem gesserant magistratum. Cæteris autem ut prætextam tantum uterentur indultū.

Sed usq; ad eos: quorum parentes equis stipendia iusta meruissent. Libertinis uero nullo iure uti prætextis licebat. Ac multo minus peregrinis: quibus nulla esset: cum romanis necessitudo. Sed postea libertinorū quoq; filii prætexta concessa est: ex causa tali: quam M. Lelius augur refert: qui bello punico secundo duū uiros dicit ex senatusconsulto: propter multa prodigia libros sybillinos adire: & inspectis his nunciasse in capitolio supplicandum: lectisterniumq; ex collata stirpe faciendum ita ut libertine quoq; quæ longa ueste uterentur: in eam rem pecuniam sumministrarent. Acta igitur obsecratio est: pueris ingenuis: atq; libertinis: & uirginibus patrimis: matrimisq; pronuntiantibus carmen. Ex quo cōcessum: ut libertinorum quoq; filii qui ex iusta dumtaxat matre familias nati fuissent: & totam prætextam: & lorum in collo pro bulla: decore gestarent. Verrius flaccus ait cum populus ro. pestilentia laboraret: essetq; responsum id accidere: qd̄ dii despicerentur: Anxiam urbem fuisse: quia non intelligeretur oraculum. Euenissetq; ut circensium die puer de coenaculo pompam superne despiceret: & patri referret: quo ordine secreta sacrorum in arca plenti composita uidisset: qui cum rem gestam senatui nuntiaisset. Placuisse uelari loca ea: qua pompa uehretur. Atq; peste sedata: Puerum qui ambiguitatem sortis absoluerat: togæ & prætexte uelum munus impetrauisse. Vetus tatis peritissimi referunt in raptu sabinarum: unam mulierem nomine Hersyliam: dum ad heret filia simul raptam: quam cum Romulus hosto cuidam ex agro latino: qui in asylum eius confugerat: uirtute conspicuo uxorem dedisset: nam natum ex ea puerum: anteq̄ alia ulla sabinarum partum ederet. Eumq; quod primus esset in hostico procreatus hostum hostilium a matre uocitatum: & eundem a Ro. bulla aurea: ac prætextæ insignibus honoratum. Is. n. cum raptas ad consolandū uocasset: ipse pondisse fertur: se eius infanti: quæ prima sibi ciuem romanum esset nixa: illustre munus daturum. Nonnulli credunt ingenuis pueris attributum: ut cordis figuram in bulla: ante pectus annecterent: quam inspicietes: ita demum se homines cogitarent: si corde prædarent. Togamq; prætextam his additam: ut ex purpure rubore ingenuitatis pudore regerentur. De bulla autem Plu. ar. prob. Cicero cur pueros monilibus quæ uocant bullas exornant. An honoris raptarum causa: ut alia multa: sic & hoc constitutum esse uoluerunt: his quos ex eis suscepissent. An Tarquinii uirtutem honorandam putarunt. ferūt. n. Tarquinium cum puer adhuc esset in prælio aduersus latinos: & etruscos: in hostes impetum fecisset: cūq; ex equo defluxisset excepto hostium impetu: romanos confirmasse: hostibus in fugam cōuersis. Cum plusq; lx. milia hostium eo prælio cecidissent: hoc a patre: & rege decoris insigne accepisse. An apud maiores nostros speciosum seruum donare: turpe. Non existimabatur: quemadmodum nunc quoq; comediæ testimonio sunt. Pueris autem liberis uahemētius abstinebant: ac si forte accideret: ut in pueros nudos inciderent: ne ambigerēt: hoc insigne liberi ferre consueuerunt. An uel ad molestiam conseruandam: hoc etiam pertinet & intemperantiæ: ac flagitii frenū est cum uirum agere eos pudeat anteq̄ pueritiæ insignia deponant. Nam quod Var. scribit uerisimile non est: cum æoles bullam boliam profertant. Hoc consulis insigne pueros indui solere. Sed uide ne hoc quoq; propter lunam ferant: nam lunæ figura: cum plenilunium est non globosa est. Sed lentis formam ostendit: & quemadmodum opinatur empedocles illud etiam: quod subiectum est: non modo quod apparet. Hæc diximus de bulla si prætexta: qua ratione pueris data: ut intelligeretur. In adolescētia uero relicta prætexta uirilem togam sumebant: ea erat liberior uestis pro liberiore ætate. Inde in tristibus: liberior fratri sumpta: mihiq; toga. Ea. s. ratione: q; puerilia omnia deponerent: & uirilia induerent: essentq; uitæ liberioris: sed ad poetam redeamus.

ANT.
FAN.

Virilē togam idue bāt i festo bacchi Togæ mē sura prætexta

Toga libera.

PAV.
MAR.

¶ Q̄ VARE to. li. de. Luce ge. pu can. bac tua: mos fuit apud romanos: ut nobiles adolescentes in festo liberi patris cum ætas postulare deposita prætexta uirilem togam induerent: quod genus uestis a tegēdo dictum ut autor est Var. ueteres ad calceos usq; demittebāt: sicut græci pallium teste Quinti.

qui miratur scripsisse Ply. secundum Cicero. id facere solitum uelandarum uaricum gratia. Fuit autem iusta togæ mensura sex uulgag: ut ait Porphy. q̄ uestē induit Virg. auct. Ser. cū esset annog. xvii. & Augu. Ca. (ut ait Suet.) libris senatogæ p̄tinus pmisi: induere ut celerius reip. assuescerēt. Sed utebant pueri anteq̄ uirilē sumerent togā alii prætexta tm̄: quæ olim regū & magistratuum fuit: ut Diomedes grāmaticus scribit. Alii toga p̄texta patricii dūtaxat atq; hi quoq; patres currulē magistratū gessissent: ut ait Macrobius. Id autem amictus genus: cui purpura p̄textebat: ut ex eius rubore pueri ingenuitatis pudore regerent ab. A. Gel. toga dicitur. Virilis uero toga ideo libera dicitur unde est illud Propertii. Ante deos libera sumpta toga es: quod q; eā induissent liberius uiuerent. Statius in siluis. Quē non corrūpit pubes effrena nouæq; libertas properata togæ. Postea uero toga in usum uenit pauperū tm̄ ut quibusdā placet: quos interdū Martialis togatos uocat & fœminæ adulteri conuictæ cogebant togatæ in publicū procedere: ut scribit Porphyrio. Sumebant autē pueri togam uirilē in festo liberi patris ob ætatis cōuenientiā: quæ pueris est iam maturis togæ sumendæ cū hoc deo: cuius ætas media dicitur inter pueritiā & iuentam: uel ut cōmendarentur a parentibus libero: quem Romani patrē uocant: ut quos pedagogi cura destituit numinis tutela susciperet: uel q; dicere uidebatur in festo liberi patris sumi ab his liberā togam q̄ liberioris uitæ iter ingrederent: uel ut adolescentiū frequentia ludis liberalibus nō deesset cū ad eos multi nō religione sed togæ sumendæ studio conuenirēt. De p̄texta toga p̄textæ & bulla puerog; lege Macrobiū: Constat aliqñ togā anno. xxliii. sumi solitam.

¶ REstat: superest. VT inueniā q̄re def toga libera: q̄ rōne liberior uestis def. PVenis: adolescētib;: nō

Restat ut inueniā quare toga libera detur:
Lucegeris pueris candidè bacche tuis:
Siue q; ipse puer semper iuuenisq; uideris:

enim ni puerili ætate: sed in adolescentia dabatur. O candidæ bacche tuis luciferis: tuis festis. SIVE quod ipse puer: uel quod semper tu uideris adolescens. SEMper iuuenis: ex his duabus ætatibus: hoc est puero & iuueni: erit adolescens: quia nec penitus puer: nec omnino iuuenis.

Et mediâ est ætas inter utrûq; tibi:
Seu quia tu pater es: patres sua pignora natos:
Commendât: curæ & numinibusq; tuis:
Siue q; es liber: uestis quoq; libera per te
Sumitur: & uitæ liberioris iter:
An quia cum colerēt prisci studiosius agros:
Et faceret patrio rure senator opus:
Et caperet fasces a curuo consularatro:
Nec crimen duras esset habere manus:
Rusticus ad ludos populus ueniebat in urbē:
Sed diis non studiis ille dabatur honor:
Luce sua ludos uix cōmentor habebat:
Quos cum tædifera nunc habet ille dea:
Ergo ut tyronū celebrare frequentia posset:
Vix dies dandæ non aliena togæ est:
Mite p̄ caput huc placataq; cornua uertas:
Et des ingenio uela secunda meo:

COMMEDIA ætas: adolescentia media inter pueritiam & iuuentam. SEV quia tu pater es: romani autorem Macrobio Martem ac liberum unum eundemq; deum esse uoluerunt & utrûq; patris appellatione uenerati sunt: ut diximus supra. Vnde illud est. Huc pater o leuæ ueni. Seruius. Pater inquit licet generale sit omnium deorum: proprie tamen libero semper coheret: nam liber pater uocatur. SENator: senatores quorum manibus olim agri colebantur: sed & consules imperatoresq; idem faciebant gaudente terra ut inquit Ply. uomere laurato. DIIS non studiis: religioni ac deorum cultui non cupiditati & uoluptati. VVæ commentor: comminisci a con & mente dictum putatur cū ea finguntur in mente quæ nō sunt. Hinc est quod cum comminiscētes noua excogitemus & inueniamus. Cōmentor hic pro inuētoe ponitur. Quos cum tædifera nunc habet ille dea. Cerere cuius sacerdotes cum sacris discurrebant sicuti & dea fecerat ad filiam indagandam. Papinius: Tuq; actea Ceres cursu cui semper anhelo uotiuam taciti lassamus lampada mystæ. Huius deæ sacra romanos liberalibus coniunxisse aperte quidem autor ostendit hoc loco: sed & Virg. haud occulte quis non intellexit a Seruio in primo geor. ut Cuncta tibi Cererem pubes agrestis adoret Cui in lacte fauos &

ANT.
FAN.

Commi-
nisci
Sacræ
Cerere li-
beralibus
coniuncta

miti dilue baccho. Et latenter Claudianus qui bacchum ex adytis Cereris egredientem inducit. Bacchi nomina diuersa sunt a græcis ac latinis deducta uocabulis: quorum rationem ab aliis hoc tempore non male traditam silentio p̄terimus. TYronum: adolescentium: quauis tyro est nouus miles.

COMMENTOR subdit & mediâ ætas est tibi inter utrûq; inter pueritiam & iuuentam sic erit adolescentia: ergo quia adolescens bacchus fingitur: in eius festo adolescenti toga datur. SEV quia tu pater es: uel quia liber pater diceris. PATres commendant sua pignora natos: hoc est ipsos filios. CVræ & numinibus tuis. tuo numini & tutelæ filii commendantur: iure eo quo pater diceris. Siue quod es liber: quia a libertate tu libera diceris: & sub tuo patrocinio sunt: urbes & populi: quibus tu autor es libertatis. VESTis quoq; libera: toga ipsa liberior. SVmitur per te: hoc est per libertatem tuam cui tu quidem præses: & sumitur iter uitæ liberioris: nam tum primum illa ætas: succumbere pedagogo desinit: & paternam quoq; renuit disciplinā. AN quia cum prisci ueteres ipsi. COLerent agros studiosius. maiore diligentia: & cura rem rusticā exercēt: & Senatus: ipsi senatores. FACeret opus: profcinderet terram offenderet fereret: & quod in primo li. dixerat: Pascebatq; suas ipse senator oues: & Ply. inquit: & ipsorum tunc manibus imperatorum colebant agri. RVre patrio: agello paterno. ET cum consul caperet fasces: insignia magistratus. ACVruo aratro: dum profcinderet agrum: ut est illud Plyni ferentem inuenerunt dati honores: sacrarum: unde cognomen Aranti quatuor sua iugera in uaticano: quæ præta quintia appellantur cincinnato uiator attulit dictaturam: sed plura in. i. lib. in eo uersu iura dabat populo posito modo consul aratro. NEC esset crimen: quasi non haberetur turpe. HABere manus duras: duras assiduo labore agricolationis. POPulus rusticus: qui ruri erat. VENIEbat in urbem ad ludos: diebus festis urbem repetebat ex agris: ut ludis iter esset.

SED ille honor: ludorum. s. & solēnis celebritatis. DAbatur diis non studiis: quasi celebrabant diem festum in honorem deorum immortalium: non ad explenda desideria illorum: qui tunc in urbem redibant: & si ueniebant: ut ludos illos uiderent: tamen non deorum causa: sed deorum immortalium exhibebantur.

COMMENTOR uix: bacchus: qui ex uuis uinum exprimere: & seruare in usum docuit: nam commentum dicimus fictum: ut in meta. commentaq; funera narrat. i. ficta & commentum aliquem in aliquid dicimus cum multa fingit: & componit: quæ pertineant ad illud aperiendum: & dilucidandum. SIC commentorē uix bacchum dicemus: qui occultum in ea fructum aperuit: & rationem ostendit. HABEBat ludos sua luce: suo die festo exhibebantur sibi ludii. QVos nunc ipse habet cum tædifera dea: qui hoc tempore sibi & cereri simul eduntur. Prius. n. soli baccho fiebant: posteritas illos cum cerealibus iūxit: nec ab re cū Dionysius secundus cereris filius creditus sit: ipsaq; ceres tædifera dicitur: quod tæda accensa: filiam proserpinā quærebat. Sacerdotelq; eius tæda quoq; sacra celebrabant: unde appellati sūt ἄρᾶ ὑχοί. a ἄρᾶ ἕρᾶος quod est tæda ἔχω habeo. Ergo ut frequentia tyronum: ut multitudo adolescentium frequens ex agris in urbem redeunt. POSsit celebrare: celebrem reddere diem. DIES: hæc. s. qua festum bacchi celebratur.

Tyro
PAV.
MAR.

NON est uisa aliena: sed conueniens. DANdæ togæ: qua toga adolescenti daretur. TYR onum: dixit per translationem a nouis militibus: nam tyro nouus miles: sic eos adolescentes tyrones uocat. MITE caput: bacchum præcatur: ut faueat: quo fauente eius nomine coeptum opus profequatur. O pater: o liber: o bacche. VERtas huc: ad me. CAPut mite: lenè & benignum. ET cornua placata: non tumida: nō irata: sed quieta: & lenia. Et de uela secunda ingenio meo translatio a nauigantibus: hoc est aspirato meo in gentio: quo prospero cursu profequar: & ad finem deducam inchoatum opus.

ANT.
FAN.
Argeos

¶ ITVR ad argeos: Numa pompilius multa loca: ut Linius scribit sacris faciendis dedicauit: quæ argeos pontifices uocabant: quos Varro dictos putat a principibus qui cum Hercule argiuo uenerunt romam: & in saturnia subsederunt: de quibus suo loco plura dicemus. Ad eos flaminica dialis cū iret nec capillo depexo: ut apud. A. Gel. legimus in his locis & .xvi. & .xvii. calendas Apriles Romani rem diuinam faciebant. STELLa lycaoniam uergit de cliuis ad arcton miluus. Hæc stella .xv. calen. aprilis ostenditur italia: teste Plynio: quam quidam dicunt hoc tempore cum libra in ortum chronicum tolli. Miluus autem auis (ut idem autor scribit) e genere accipitrum est: quæ quis rapacissima sit ac semper famelica nihil tamen esculenti unquam rapuit ex funerum ferculis: nec Olympiæ ex ara. Eadem flexibus caudæ uidetur docuisse gubernandi artem in mari: quæ in cœlum translata (ut autor hic fabulatur) uergit ad septentrionem & in ortum fertur: ut Ouid traditur hoc loco .xv. calen. aprilis. IRAtus: Saturnus iustus Ioui qui eū regno deiecerat. VA-

Miluius
orif. xv.
calē. apri.
Miluius

Titanes

lidos titanas: gigantes. Hos (ut ait Ser.) irata terra aduersus deos creasse dicitur in ultionem. Vnde & titanes dicti apotitiseos: id est ab ultione. Alii aliter fabulantur. TENtat opem: ut imoletur taurus monstrosus terræ filius: cuius mactator poterat uincere deos immortales. Iege fatorum si adoleret eius monstri uiscera.

PAV.
MAR.

¶ ITVR ad argeos: eodem die: quo bacchi sacra solēnia fiunt: & die qui præcessit: tur cum pompa ad templum castoris & pollucis: de quo templo diximus circa finem primi libri. ITVR cum pompa. AD argeos: ad argeorum hoc est laconicorum deorum templa: Verū & Varone & Pompeio teste Argeos uocabant scyrpeas effigies: quæ per uirgines uestales iaciebantur singulis annis in tybrim: de quo dicemus in quinto lib. & Argea: ut Pom. asserit loca romæ appellantur. quod in his sepulti essent: quidam argiuorū illu- stres uiri: hoc autem in loco poeta de Castore & Polluce intelligit: uel ab argis: seu ab ipsis argeis: nam ut arbitror: ipsa loca ubi postea consecratum fuit sacellum horum numinum apud aquam iuturnam appellata fuere argea. Nam ad radices pallantii. QVI sunt argei. f. Dicit sua pagina: ubi inscripta sunt festa statata. Nam in uetustissimis monumentis: inscriptio huius diei est: pompa ad templum castoris: & pollucis duobus continuis diebus. Sic dicit sua pagina ubi est ea inscriptio: & inferius quoque repetet ipsorum deorum nomina. ITVR hac die & præterita: quia .xvii. & .xvi. calen. apri. Sicut memini: hoc dixit: quia erat in ponto: & diu non interfuerat his festis. ideo sicut memoria repeto. STELLa lycaoniam: ea nocte quæ sequitur oritur miluus: & Ply. inquit miluum italia ostendit. xv. calen. april. Sic a poeta non discrepat stella est in septentrionali parte cœli: cuius fabula hæc refertur. Saturno ab Ioue pulso: titanes ioui bellum intulerunt. Pepereratq; terra horrendum monstrum anteriore parte taurū posteriore anguem. Quod ita monentibus patris stygiis est aquis interclusum. Cūq; fatum esset: qui beluæ adoleuisset exta: deorum imperio potiturum briareus mactauit. AT miluius exta ioui rettulit: pro quo beneficio iuppiter inter astra collocauit. MILuius stella: quem in stellam mutauit iuppiter. VERgit de cliuis: prona sese inflectit. AD arcton lycaoniam. ad uisam lycaonis filiam: de qua in secundo. Hæc stella. VENit uidenda illa nocte: quæ diem pompæ sequitur ea quidem nocte se ostendit. Si uis cognoscere: scire cupis. QVIS dederit cœlum uolucris: quis miluum inter astra collocauit. SATurnus erat pulsus regnis: a ioue Iuppiter filius. patrē regno defecit inde est apud iouem. VALidos titanas: fratres suos. sed poeta intelligit de gigantibus in subsequenti libro de titanibus agemus. Et tentat opem: auxilium: Quæ fuit debita fati: quæ fatali necessitudine debeatur: illi maxime qui monstri illius exta adoleuisset. tentauit ergo eam opem imolationis beluæ. FVIT fatus matre terra taurus parte sui: belua quæ antetiore parte erat taurus nata est ex terra per appositionem. MONstrū mirabile: hoc est monstrosa belua admiratione profequenda. POSTeriora: parte. f. fuit. Serpens: incipiebat a tauro: & desinebat in anguem. STix: inferna palus. VIOLenta: propterea: quod est irremediabilis unda. INcluserat atris lucis: in obscuris siluis. HVNC: taurum & anguem. TRIPlici muro: triplici murorū ambitu. a Marone locum accepit Moenia lata uidet triplici circumdata muro. MONitu trium parcarum:

omnino in ponto:—

ita parcis iubentibus quæ tres sunt Cloto lachesis atropos. Hæc quæ dispensant mortalia fila sorores. ERAT fors: erat responsum. Vnde est hinc lycie sortes. QVI dedisset viscera tauri adolēda flammis: qui taurum illum mactasset: & intestina cremasset: nam adolere interdum cremare est: ut uerbenaq; adole pingues: & mascula thura. POSSE uincere deos æternos: superare deos bello: & potiri eorum imperio. BRIAREUS: de quo Virg. Et centum geminus briareus. & Hora. centimanus gigas unus ex terræ filiis.

Immolat hūc briareus facta ex adamante securi:

Et iam iam flammis exta daturus erat:

Iuppiter alitibus rapere imperat, attulit illa:

Miluius: & meritis uenit in astra suis:

UNA dies media ē: sūt cū sacra Mineruæ:

do & recenti. IUPPITER alitibus rapere imperat. Recte dicimus impero tibi certate: & impero te certate. VNA dies media est & sunt sacra mineruæ. xiii. calen. aprilis. Quinquatrus mineruæ celebratur dictæ autore Festo q; post diem quintum iduum celebratur ut triatrus sextatrus & similia Primus enim dies quinquatrum quintus post idus inuenitur. Quintum autem dicimus exclusis idibus non comprehēsis ut sæpe fieri consuevit. Sic Ouid. supra tertia post idus lux est celeberrima baccho Vbi nixi. xviii. diem mensis acceperis primum quinquatrum diem non quintum ab atro: sed quartum inuenies. Quinq; autē diebus mos fuit quinquatrus celebrari quorum primus erat quidem expers sanguinis q; eo die Mineruam natam existimarent: reliquis uero in arena gladiatores nudis ensibus pugnabant: ut Hæc est armiferæ festis de quinq; mineruæ Quæ fieri pugna prima cruenta solet. Quo tempore (ut inquit Porphyrio) pueri ludis insatiabiliter utebantur: & quidam teste Plynio putandas generosarum uitium pugas tradiderunt. Sunt autem qui a quinq; & atro quinquatrus uolunt nomen accepisse quod primum quinq; festorum mineruæ quintum ab atro die sit qui post idus inuenitur. Sed his. A. Gel. auctoritas reluctatur qui docet quinquatrus dictas q; quinq; ab idibus dierum numerus sit: atrus uero nihil significare: & esse nominis supplementum. Alii a quinq; dierum numero quinquatrus: quod Pallas a romanis hoc tempore non uno tatum die celebratur: sed quinq; coniunctis: quod non placet. Scire autem debemus nō modo quinquatrus dici genere foeminino. Vnde est illud festi. Minusculæ quinquatrus appellabantur idus Iunia. Et illud Ciceronis ad. M. Cælium ita tumultuosæ conciones ita molestæ quinquatrus afferebantur: sed & quinquatria neutro Cornelius Tacitus: Vtq; quinquatria quibus aperte essent insidiæ ludis annis celebrarentur: & quinquatres quinquatrium uirili genere teste Prisciano.

IMMOLAT hunc taurum. f. SECVTI facta ex adamante: ex lapillis inuolabilibus quorum: ut inquit Plynius. Duritia inenarrabilis est simulq; ignium uictrix natura: & nunq; incalescens. Vnde & nomen interpretatione græca indomita uis accēpit: & paulo post subdit. Siquidem illa inuicta uis duarum uiolentissimarum naturæ rerum: ferri ignisq; contemptrix: hircino rumpitur sanguine. ac ne aliter: quam recentis: calidoq; macerata: & sic quoq; multis ictibus. Tunc etiam præterquam eximias incudes: malleosq; ferreos frangens: cuius hoc ingenio quoue casu repperit: aut quæ fuit coniectura experiendi rem immensi secreti: & in foedissimo animalium omnium: profecto muneris talis inuentio hominis est. Nec quaerenda in uulsa parte naturæ ratio: sed uoluntas: ut cum foeliciter rumpere contingit in tam paruas frangitur crustas. ut uix cerni possint. Expetuntur hæc a sculptoribus: ferroq; includuntur. nullam non duritiam ex facili cauantes. HÆC diximus: ut credatur fieri posse securim: immixto adamante. Tali igitur securi briareus beluam immolauit. ET iam erat daturus exta flammis: quasi tunc: tunc cremare uolebat exta. IUPPITER imperat alitibus: aibus. RAPERERE: imperat ut ni diripiant exta antequam adoleantur ab illo.

ATTULIT: exta. f. ILLI: ioui. Miluius & uenit in astra suis meritis: quia eo beneficio Iuppiter astris intulit. DICIMVS miluium: & miluum quem inter accipitrum genera refert Ply. & illud de eo inquit: Notatum in his rapacissimam ac famelicam semper alitem nihil exculenti rapere unq; e funerum ferculis: nec olympie ex ara: ac ne ferentium quidem manibus: nisi lugubri municipiorum immolantium ostento & reliqua ob id quidem fabulæ locus datus est: eripuisse exta ab ostentosa briarei immolatione. Milui & ipsi hybernis mensibus latent: non tamen ante hyrundines abeunt. VNA dies media. xiiii. calen. aprilis. hoc est decimo nono die martij: incipiunt quinquatria mineruæ: quinq; diebus continuis celebrantur: qua quidem ratione: multi putarunt a quinario dierum numero quinquatria dicta. Alii a quinquatro die. de quo Pom. Quinquatrus festiuus dies dictus: q; post diem quintum iduum celebraretur: ut triatrus: & sextatrus: & septematrus: & decematrus: uel decumatrus. Et Varro ait Quinquatrus hic dies unus: ab nominis errore obseruatur: proinde ut sint quinq; dictus: ut ab Thusculanis post diem sextum iduum similiter uocatur sextatrus: & post diem septimum septimatrus: sic hic quod erat post diem quintum quinquatrus. Hæc Varro at ille fuit error: cum numeretur ab idibus: quādō quidem numerari debuit ab atro: hoc est ab iduum posttridiano. Verum hæc quinquatria festa poeta ita dicta ostendit a quinq; diebus iunctis. primo. n. die

ANT.
FAN.
Briareus

Adamantis duritia

Quinquatria mior. uæ. xiii. cal. apr. quinq; trus

Quinquatria
Quinquatres

PAV.
MAR.

fiabant sacrificia: tribus sequentibus gladiatores in theatro certabant quinto die: erat iustratio tubarum sonitu: & sacrificia quoque fiabant. Secundus quinquatrium dies & primus gladiatoria pugnae clarus est ortu ipsius nasonis. Eo. n. die natus est: nam ut in quarto tristium inquit. De natali suo: & fratris intelligens Lucius fer amborum natalibus affuit idē. Vna celebrata est per duo libra dies. Hæc est armifera: festis de quibus minervæ quæ fieri pugna prima cruenta solet. VNA est dies media: inter ortum milui & primum diē quinquatr. una interponitur dies: & sic significat. xviii. diem mensis. ET fuit sacra minervæ: sacrificia palladi.

ANT.
FAN.

NOMINA quæque iunctis quaque diebus habent: cavendum ne putemus hoc loco errare Nasonem & a doctissimorum scriptorum traditione dissentire. Non enim dicis Quinquatria a quinq; dierum numero appellata quod minervæ sacra diebus quinq; celebrentur: sed docet quinquatrus nomine non solum hunc diem vocari qui primus quinq; dierum est & quintus post idus sed quatuor dies adiunctos. Vnde illud est Iuvena Et totis quinquatribus optat. Sensus ergo est: sacra fiunt Minervæ quæ habent quinquatrum nomina quinq; diebus adiunctis. Non erravit hic quidam Iuvenalis interpretis cuius deus omnipotens misereatur nuper enim excessit e vita. Eius verba hæc sunt quinquatria dies sacri Minervæ qui diebus quinq; celebrabantur: ut Ovidius docet ita appellata: quoniam quinq; diebus post idus fiebant. Varro quantum ex eius loco quis mutilatio colligitur a Festo atque A. Gel. non dissentit. Errore enim factum vult ut quinquatrus dictæ credantur quod quinq; dies sint. Sed ut idem inquit quemadmodum sextatrus & septimatrus nomen acceperunt: non quod sex septemve dies sint: sed quod sextatrus post diem sextum idus. Septimatrus post septimum sint: ita quinquatrus appellata est dies quæ post diem quintum erat.

Arena p
theatro

ALTERA tresque super strata celebrantur arena. Sternebatur arena in theatris ubi gladiatores pugnabant necnon & alibi. Vnde per arenam theatrum accipimus vel alia loca ubi eiusmodi spectacula exhibebantur. **ENSIBVS** Sexertis bellica læta dea est: expeditis & euaginatensibus. Est autem exertis participium a passivo eius verbi quod est exero. **QVI** bene placarit pallada doctus erit: quia pallas & bello præest ut mars ac bellona dicitur & est artium dea: poterit & rei bellicæ scientiam præstare & artium quibus in pace utimur. **LANAM** mollire puellæ discant: conciliata dea lanifici artiumque omnium & prudentiæ quam metapontini teste Iustino pannificiis aliquando iratam placarunt. Dicitur autem Minervæ & bellorum dea & prudentiæ: quia vires sine prudentia: ut inquit Porphyrio non tantum vanæ sunt: verum etiam sibi adversariæ. Eadem arcebus præesse dicitur: quia fertur nata e Iouis capite. **STANTES** radio percurrere telas: radius instrumentum est quo sub tegmen stamini a textoribus interponitur: est & virga qua geometræ interdum lineas ducunt. Stantes autem dicitur quia stamen a stando nomen accepit: ut autor est Varro qui etiam scribit sub tegmen dictum quod subit stamini. Id & tramam vocant: quavis idem Varro uestimenti genus tramam esse doceat: dicti quoque id frigus tramet: densumque a dentibus pectinis nominatum ostendat quibus fertur. **QVI** maculas læsis de uestibus aufers: fullonem dicitur. qui a græcis snaphys vocatur. **Artem fulloniæ** Nicias megarensis invenit teste Plinio.

Minervæ
dea bello-
rū & pru-
dentia.
Radius
Stamē
Subteg-
men
Trama
PAV.
MAR.

ET habet nomina quinque diebus adiunctis: nam quinquatria dicta ab ipso quinario dierum numero. **PRIMA** dies vocat sanguine: non effunditur primo die sanguis: quia abstinent eo die a pugna gladiatores. **NEC** fas: non licet. **CONCVRERE**: congregari & configere. **FERRO**: armis. **CAVSA**: quare non concurritur. **QVOD** minervæ est nata illa die: putabat eo die e Iouis vertice natam minervam. **ALTERA** tresque super: quatuor sequentes dies. **CELEBRANTUR**: a gladiatoribus ipsis. **HARENA** strata: arena theatri: quæ sternebatur cum digladiandum erat: & aliis quoque spectaculis. Vnde apud Iuvena. Et latum media sulcum deducit avena. **DEA** bellica: pallas quæ bellis præest. **EST** læta ensibus exertis: experimento: & exercitatione ensium in theatro. **PALLADA** nunc: hortatur unumquemque vel litteris: vel aliis quibuscunque artibus deditum: ut festa celebrent: & placent pallada pueri: quo litterarum studio proficiant: puellæ: quo lanificio: & sic in cæteris. **OPVERI** & teneræ puellæ ornata: colita: & celebrate. **PALLADA**: palladis numen. **QVI** bene placuit pallada: qui sacrificiis placauerit et proprium sibi fecerit palladis munus. **ERIT** doctus: quamcumque scilicet voluerit artem. **PVELLÆ** discant mollire lanam quasi exercere lanas colos: nere lanam. Tunc enim exornantur colici: cum filantur pensa. **ILLA** etiā erudit: instruit & docet. **PERCURRE** telas stantes firme manentes. **RADIO**: quasi docet texere pannum: cum tenta in longum fila: percurrunt radio: qui cum alio filio intericiat: Deinde pectine peditenti ad coniungenda: defandaque fila ipsa verberant. **IDEO** hic. **ET** defat: deflare docet. **OPUS**: ipsum pannum: nam quod rax est spissum facit inculcando. **PECTINE**: pe-

Nomina quæque iunctis quaque diebus habent:
Sanguine prius uacat, nec fas concurrere ferro.
Causa quoque est illa nata minervæ die:
Alteratresque super strata celebratur arena:
Ensisibus exertis bellica læta dea est:
Pallada nunc pueri teneraque ornata puellæ:
Qui bene placarit pallada doctus erit:
Pallade placata lanam mollire puellæ
Discant & plenas exonerare colos:
Illa etiam stantes radio percurrere telas:
Erudit, & rarum pectine densat opus:
Hæc cole quæ maculas læsis de uestibus aufers:

stinis percussione. COLE hanc: pallada. QVI auferis auferre uoles: aut soles. MACVLas de uestibus lae-
sis: infectis. i. Colite eā fullones: qui uestes & pannos ab omni macula expurgatis. COLE hanc pal. QVif
quis parat aena: uasa aerea. Virgilius litore aena locant.

Hanc cole uelleribus quisquis aena paras:
Nec quisq̄ inuita faciet bene uincula plantæ:
Pallade: sit Tytio doctior ille licet:
Et licet antiquo manibus collatus ephæo
Sit prior irata pallade mancus erit:
Vos quoq; phœbea morbos qui pellitis arte
Munera de uestris pauca referte deæ:
Nec uos turba feri sensu fraudata magistri
Spernite / discipulos attrahit illa nouos:
Quiq; moues cœlū / tabulāq; coloribꝫ uris:
Quiq; facis docta mollia saxa manu:
Mille dea est operū / certe dea carminis illa ē
Si mereor / studiis adsit amica meis;

VELLERIBVS quisquis aena paras: suadet **ANT.**
his qui lanas tingere consueuerunt ut Palladem co- **FAN.**
lant. **VINCVL**a plantæ calceos a quibus pedes
uinciuntur. Eorum sutores non sunt proprie cer-
dones dicendi. Cerdo enim generale nomen eorū **Cerdo**
est qui artificio lucrum queritant ut uocabulū ostē-
dit: accipiturq; interdum pro humili ac plebeio. In
uena. Postq̄ cerdonibus esset timendus ceperat.

SIT ticio doctior ille licet. ticiū quidam existi-
mant fuisse Ouidii temporibus præclarum artifi-
cem calceorum. Nobis placet Tychio legi qui ab **Tychio**
Homero nobilitatus est In septimo iliados is cerdo **Tychius**
excellētissimus multa fabricauit & præcipue **Epæus**
tum aiacis. **ANTIQVO** manibus collatus adeo
hic dicitur inuenisse ad troiam equum qui in mu-
libus machinis aries uocatur fuitq; fabricator Epe-
us: q; Metapontini restantur. qui in templo Miner-
uæ ferramenta quibus is equum troianum fabrica-
cauit ostentant ut scribit Iustinus. Legimus enim i
uita Sertorii Troiam ter captam esse. Primum ab
hercule ob Laomedōtis equos. Deinde per lignē-
um equum ab agamēnone. Tertio a Charidemo

duce propter equum qui in porta consistens ilienfibus eam claudere uolentibus impedimento fuit. **VOS**
quoq; phœbea morbos qui pellitis arte: medicos dicit quorum artis inuentorem alii Apollinem fuisse di-
cunt. ut Inuentum medicina meum. Alii Arabum Babylonis & Apollinis filium. Aegyptii eam apud ipsos
reperitam uolunt. ut Plynius scribit. **MVN**era de nostris pauca: sensus est: Offerte Veneri munus aliquod
ex his quæ a nobis accipitis. **SEN**su fraudata magistri: quia sæpe discipuli non recte intelligunt quæ ma-
gister sentit & docet. **QVI**q; cœlum: & astrologum accipere possumus & sculptorem. Sed magis placet
astrologum accipi: quoniam autor subiungit. **Q**uiq; facis docta mollia saxa manu. **MOLL**ia saxa: sic Vir-
gilius. vi. æn. Exudent alii spirantia mollis aera. Facit enim sculptor egregius: ut aera & saxa mollissima ui-
deantur. Horatius. Et molles imitabitur aere capillos.

VELleribus quinq; pro tingendis: aut prætioso liquore inficiendis pannis uasa paras: sacrificiis placata
pallada. Verum ut Plynius inquit: qui ex italia infecere lanas sardis: textilia solum in lanificio Clestor filius
aragnes inuenit Linum & retia aragne. Fulloniam artem nitias megarensis. **NEC** quisquam faciet bene
uincula plantæ: nemo poterit bene facere calceos: ea enim sunt plantarum uincula a uinciendo dicta: quia pe-
des uinciunt. **IN**uita pallade: quasi nisi pallas fauerit. Nam si illa aduersa repugnat frustra laborauerit cer-
do. **SIT** licet ille doctior Tytio. etiam si esset in ea arte cerdonum omnium præstantissimus. Aliqui legūt
sit batio doctor ex eo quod Plynius dicat batium inuenisse Sutrinam Alii legunt pythio: quod qua ratione
dicant nescio. nisi referant ad apollinem sandalarium. Ego autem legi. & qui me sequuti sunt. Idem fecere:
sit tytio. Propterea quod apud Porphyrium legimus: Tytium quendam fuisse optimum calceorum magi-
strum. Ergo si sit ille tytio doctior: inuita pallade calceos non bene consuet. **ET LIC**et antiquo: si quis fa-
brili arte: aut architectura præstans Epæum architectum equi troiani superare: si pallas irata sit: exercere
artem non poterit. **ET COLLA**TVS. qui conferretur. **ANTIQVO** epæo sit licet prior. quāuis es-
set superior in peritia architecturæ. Epæus enim fuit fabricator equi troiani. Virgili. & Menelaus & ipse
doli fabricator epæus: & Cicero quoque asserit Plynius uero inquit: epæum inuenisse equum ad troiam:
qui nunc aries appellatur: immuralibus machinis **ERIT** mancus. quasi manum ope carens aut imminu-
tus. aut exercere suum munus nequeat. **IR**ata pallade: si illa irata sit: ergo id agendum ut placata sit. **VOS**
QVOq; phæbea: uos etiam medicis libate palladi: ut medendi arte præstare possitis. **QVI**PELLitis ægro-
tos: & ab his morbos auertitis. **ACTE**PHOEbea: arte apollinea. Nam apollo medice artis repertor tra-
ditur. sed de hoc in primo dictum. **REFER**TE PAVca munera deæ libate & offerte dona palladi. **D**E
VESTRIS: muetibus scilicet. **NEC** VOS Turba. scolasticorū scilicet. Pro his enim dictum est: qui sub
feris magistris nihil profecerunt. **FR**Audata. decepta. **SEN**su: sententia & peruersa rerum intelligentia:
MACISTRI feri: a feris minime differentis. indocti & inculti: sine ullis moribus: aut feri crudelis. qui ni-
mium discipulos cœdat q; alienum debet esse a liberis & bonæ indolis. **SPERNITE**: nolite uos asperna-
ri: & contemnere numen palladis. **AT**TRAhit: ad se trahit illa. **NOVOS** discipulos: quia præst studiis
litterarum: & ingeniis fauet. **QVI**q; moues cœlum: alii ita dicunt. Nec spernas pallada tu astrologi: qui
cœli motus perscrutaris. Alii quoniam subsequenter de pictoribus agit. pro sculptoribus dictum putant.
præsertim cum cœlum sculptorum instrumētum sit: ut illud: cœlo fabricata myrōis. **VER**um quia subdit

Cerdo

Tychius
EpæusTroia ter
captaMedicine
inuentorMollia
saxaPAV.
MAR.

postea de statuariis: astrologos referrem. ET Quiuris tabulam coloribus: hoc est qui uitis coloribus tabulam pinguis: nam magna pars colorum ex adusta materia fit: de quo late disputat Plynius libro trigesimo quinro. ET Qui facis saxa mollia docta manu. Vos statuarii: qui dura saxa in quacuncq; uultis formam uertitis: ideo molliadixit quod ad summum artificium refertur. praesertim cum & minima quæq; liniamenta: & tenuia in maioribus referant. Ad id enim respexit: cum & Maro dixit. Excudent alii spirantia mollius æra. & Maro Molles laudentur honores. Ergo uos omnes colite pallada: & illi offerre munera. MILLEDEA EST operum: præest multis artibus & officiis: & operibus. CERTE illa est dea carminis: quasi præest & illa poetis scribentibus carmina. Si mereor adfit amica studiis meis faueat mihi & studio meo si dignus uideor: cui illa faueat.

ANT.
FAN.
Minerua
captæ
ædes

COELIUS ex alto qua mons descendit in equos
Aedes Mineruæ capite fuit ad radices montis coelii sic dictæ uel ob eius ingenium quod capitale: id est solers creditur: uel quod uictis Faliscis imago eius captiua romam translata est: uel quæ ex hac æde qui canq; deprehendebatur furto aliquid abstulisse capitibus pœnas pendere lege cogebatur: uel quæ de capite iouis nata dicitur tempore quo pindarus ex fabula auro inquit pluisset in insulam Rhodon. Licet quidam uoluerint teste Herodoto Mineruam esse neptuni ac palladie tritonidis filiam: Vnde Tritonia siue tritonida dicta est autore Lactantio grammatico. Alii tamen Tritonia in dictam putant quæ cum sit dea sapientiæ in partes tres diuiditur: intelligentiam præsentium. Prouidentiam futurorum ac memoriam præteritorum. Festus Tritogenia dictam tradit a ripa tritonis fluminis quæ ibi primitus uisa sit. Diodorus uero Cretæ fluuium inquit esse tritonem ubi minerua orta est quam deam & Alalcomeniam dixerunt: ut ait Strabo ab Alalcomenis oppido ubi quidam eam natam uoluerunt. Fingitur autem nata de iouis capite: uel quia naturæ ratione prudentia omnis in capite est. Vel quia uirtus Solis humanis mentibus prudentiam subministrans quam per minernam accipimus ut scribit Por

Tritonia

Tritogeniam

Alalcomeniam

Cælius ex alto qua mons descendit in æquum
Hic ubi non plana est sed prope plana uia est:
Parua licet uideas captæ delubra mineruæ
Quæ dea natali cepit habere suo:
Nominis in dubio causa est capitale uocam?
Ingenium solers ingeniosa dea est:
An quia de capitis fertur sine matre paterni
Vertice cum clipeo profuisset suo.
An quia perdomitis ad nos captiua phaliscis
Venit & hoc signum littera prima docet:
An quæ habet legem capitis quæ pendere pœnas
Ex illo iubeat furta reperta loco:
A quacumq; trahas ratione uocabula Pallas
Pro ducibus nostris ægida semper habe:

PAV.
MAR.

COELIUS ex alto: in caelio monte apud radices templum erat Palladis captæ: quod illi consecratum est suo natali: hoc est primo quinquagesimo die. Eo enim nata est: ut diximus. Sed cur captæ dicatur: accipitur quattuor causas. Prima uel quia dea ingeniorum est. & ingenium est in capite: uel quod e capite iouis exierit. & a capite captæ dicatur. Aut quia eius simulachrum e capitis phaliscis Romam aduectum est: aut quia capite plectatur: qui ex eius templo qui furripiat. Ego autem nisi a detractoribus lesæ maiestatis arguerer: dicerem captam mineruam: quod illi eo die: eo in loco legitime constituto auctoritate senatus a pontificibus consecrato: potissimo sacrificetur. Nam Pom. Fest. teste captum locum dicimus ad sacrificandum legitime constitutum. LICET QUAMUIS. VIDEAS parua delubra templa. MINERUÆ captæ: sub appellatione captæ Palladis consecrata. QVA Mons cælius: de quo superius diximus in hoc libro. DESCENDIT ex alto in equum: quasi uergit ex summitate in planum. HIC ubi uia non est plana non est omnino plana: sed in ipso montis cliuo. SED prope: quasi. PLANA: & locum indicat prope radices. QVAE templum DEAE: pallas. COEPIT habere suo natali: non ab initio: ex quo nata est: sed ea die mensis mar qua olim nata est: hoc est ipso die quinquagesimo: ut paulo superius. cæ quæ est illa nata minerua die. CAUSA nominis est in dubio: licet tu uideas templum causa cur captæ minerua dicat dubia est. VOCAMUS capitale ingenium solers: diligens ingenium capitale dicitur: quod in capite sedere habeat: ubi est ipsa mens & memoria ingeniosa dea est: nam & ingenio ualeat: & ingenium pectus: ideo a capitali ingenio captæ minerua dici potuit. AVT quia fertur dicitur. PROFUISSE iactu produsse. VERTICE paterni capitis: e cerebro iouis: quod in summo capite est. SINE matre: sine usu matris. CVM clipeo suo eum ægide sua. Nam ægis pro scuto accipi potest: ea ratione. quod scuta caprino corio decocto tegebatur. & ægea capra dicitur. Verum defertur: Amaltheæ capræ mortuæ iupiter corium detraxit. Mineruæque custodiendum dedit: quo illa scutum texit. Inde dicunt fuisse ægidis appellationem. Sed honoratus inquit. Aegida munimentum pectoris esse: habens in medio gorgonis ca-

put. Romæ tamen eū simulachrum Palladis tam in pectore q̄ in scuto caput gorgonis habes. Et Higinus te-
 statur caput illud in pectore habere. At quia cum clipeo profiliit e capite capta dicta. **CLIPES**: scutum a
 τῦφω deductum q̄ in sculpo. nam ibi imagines sculpebantur. Vnde Plinius, Scutis enim qualibus apud tro-
 iam pugnatum est: continebantur imagines: unde nomen habuerunt clypeorum: non ut peruersa gram-
 maticorum subtilitas: uoluit a cluendo deduci cluere enim pugnare est. Aut quia pro domi. Vel quia simu-
 lachrum eius subactis romano imperio phaliscis: tanq̄ captiuum mancipium aduectum est: & inde capta
 Minerua dicta. **AVT QVIA** Venit ad nos: in urbem. **CAPTIVA**: imago tanquam captiua delata.
PER DOMITIS phaliscis: cum uicti subactiq̄ essent: phalisci: de quibus primo libro diximus: & hoc signo
 hac nota captiue scilicet. **DOCET** prima littera. nam. c. inde capta a captiua dicta: aut a captis phaliscis.
AN q̄ habet: ultima causa. q̄ capite luitur: furtum in eius: templo commissum: seu receptum ex eodem. in-
 de est & capital facinus: ut Pom. inquit: q̄ capitis poena luitur & eodem teste Capitalis lucus: ubi si qd̄ uio-
 latum est: caput uiolatoris expiatur. **AN**: capta: scilicet Minerua dicitur. **QVOD** habet legem capitis:
 quæ capite plectat. **QVAE** lex. **IVBET** furta recepta eolo: fures: qui inde aliquid receperint. uel furri
 puerint. **PEN**dere pœ. dare poenas sacrilegii: & sic capite plecti. Furtum ut iur. con. placet est correctio rei
 alienæ inuito domino. **OPALLAS** a qua r.a. a quacūq̄ causa. **TRA**his uoca. diceris Minerua capta. **HA-**
BE ægida: habeas & paratum teneas clypeum tuum. **PRO** duci. no. pro salute ducum nostrorum: Tybe-
 rii & germanici quasi protegas semper eos.

Summa dies e quinq; tuba lustrare canora

Admonet, e forti sacrificare deæ:

¶ Nūc potes ad solem sublato dicere uultu:

Hic here phryxæ uellera pressit ouis.

trium die loqueretur non dies sed diem diceret: tamen & hoc tempore sacrorum tubæ in atrio futuro lu-
 strabantur. Lege Varronem quem uidebis quinquatruū tubilustrium sine medio coniunxisse. Nouimus
 autem mortuos ad tubam debuci consueuisse autore Seruio eum iubere religio (teste Lactantio gramma-
 tico) ut maioribus tuba minoribus tibia caneretur. Quare tubarum lustratio necessaria uidebatur. Sunt &
 qui putent Armilustrium hic accipi oportere: quod non placet id est festum quo res diuinas armati faciebāt
 dum sacrificarent tubis canentes. Sane tubæ interdum cornua uocantur: quia quæ nunc ex ære sunt fiebāt
 ex cornu bubulo. Virgil Rauco strepuerunt cornua cantu. **HIC HEREPHR** yxæ uellera pressit ouis.
Heri & here idem est. Iuuenalis. Res hodie minor est here q̄ fuit. Donatus autor est nō dubitasse antiquos
 propter cognationem e & i litterarum here & heri. item mane & mani. uespere & uespero dicere. Tu autē
 lector caue ne heri aduerbium hoc loco te fallat & ducat in deuia. Non enim accipere debemus diem qui
 tubilustrium. antecedit hoc est penultimum quinquatruū diem qui est decem calendas Apriles: sed qui est
 ante ipsas quinquatrus hoc est diem. xix. huius mensis. Si enim putares fieri posse ut penultimo Quinqua-
 truum die. i. x. calendas Apriles Sol in Arietem transitum faceret quem supra legimus. xiiii. calendas Marti-
 as inisse piscium signum: proculdubio fateris solem quinq; ac triginta dies fere in piscibus absumpsisse: qd̄
 si esset Solstitialis annus constaret diebus pene. xx. supra. cccc. cum & reliquis signis zodiaci nullum non tan-
 tumdem sibi temporis uendicaret. Dicendum igitur est. xiiii. calendas Aprilis Solem transire in Arietis si-
 gnum quæ pars zodiaci ad naturam Solis refertur ut Macrobius scribit. Aries enim qui a græcis cri-
 os dicitur per sex menses hibernales sinistro incubat lateri ab equinoctio uerno super dextrum latus sicut &
 Sol ab eodem tempore dextrum hemispherium. reliquo ambit sinistrum. Constat autem hoc signum de-
 cem & septē stellis quod una cum Sagittario Cleostratus primum intellexisse dicitur: qui percepit & cætera
 signa zodiaci primus omnium autore Plinio. Fabulant nonnulli Arietem qui traiecit phryxū hūc eē qui inter
 signa primū obtinet locū. Alii translatum in cœlum uolūt Arietem qui Baccho exercitū ducenti per exusta
 sta Libye fontem monstrauit. Est sane Aries calidus & humidus. qui cū solem recepit incipit fieri genera-
 tio. Vnde inter signa zodiaci meruit principatum.

¶ Summa dies: ultima dies. ut in heroid. Hæc tibi prima dies: hæc tibi summa fuit. i. ultima. **EQVING**
 diebus. f. **AD** Monet lu. circueret: & expurgare populū. **TVBA** ca. resonanti. **ET** SACri deæ for. Palla-
 di armorum præsidii. **NVNC** potes ad solem. xi. calē. apri. Sol relictis piscibus in arietem: qui quideꝫ au-
 reum uellus habuisse dicit. Eo Phryxus in colchos delatus est. Athamas enim Thebanus phryxum & hel-
 lē genuit ex Neiphyle cōiuge: qua sublata Ino Cadmi filia uxor adducta est: quæ cum nouercali odio priui-
 gnos i sectaret. Tosta femina: ne nasceret agricolis dabat. Sequuta est annonæ caritas. Missū est delphos ad
 oraculum: ad petendam opem: qui accesserat corruptus: rettulit Phryxum & hellem immolari debe-
 re. cūq; ad arā mastrandī uelati constituisent. a Neiphyle matre superinducta nūbe rapti sunt. Datus aries
 quo fugerent. Helle in mare decidit. & ab ea Hellepontus dictus: sed a Neptuno comprehensa poena

CTVBAM lustrare canoram: Sunt qui legant tu **ANT.**
 tuba lustrare canora: existimantes consueuisse Ro- **FAN.**
 manos hoc tempore tubarum cantu lustrare uni-
 uersam ciuitateꝫ ultimo uidelicet quinquatruū die
 quod quidam non indocti olim nobis pueris tradi-
 derunt: Nos autem legendum esse non dubitamus
TVBAM lustrare canorā: quamuis enim lustrarē-
 tur & aliis temporibus tubæ e uerbis Eestī & pom-
 peii colligitur: qui ait Tubilustria dies nocari in qui-
 bus agra tubas lustrabant: ubi si de ultimo Quo in-

Tubilustrium
 mortui
 ad tubam
 deducebā-
 tur
 Armilustrium
 Here
 Sol in ori-
 entem. xii.
 calendas
 aprilis
 Arietis
 signum
 Aries
 princeps
 signorum

PAV.
MAR.

procreasse fertur. Nonnulli œdonum dixerunt: Phryxum præterea incolumen ad ætatem peruenisse uolunt & arietem ioui immolasse pellem in templo fixisse: & arietis ipsius effigiem ab ioue inter sydera constitutam. Erato sthenes ait arietem ipsum sibi pellem auream detraxisse & phryxo memoriæ causa dedisse & ipsum ad sydera peruenisse: alii aliter dicunt: quorum opiniones ab Higino referuntur. Hermippus ait Liberam oppugnantem Aphricam deuenisse in eum locum: qui a pulvere Hammodes dictus est: cum in discrimine esset: & aquarum penuria: & ob id defectione militum. Arias quidem errans ad milites puenit: quos cum uidisset: cœpit fugere. Milites prædam petentes sequi cœperunt usque ad eum locum qui postea constituto templo: Iouis Hammonis est appellatus: ibi arietem nusquam inuenerunt: Sed quæ magis erat optandum: aquæ magnam copiam nacti sunt. corporibusque recuperatis: libero statim nunciauerunt. qui gaudius eo exercitum deduxit. Iouis hammonis templum cum arietis cornibus simulachro facto constituit. Arietem inter sydera figurauit. Ita ut cum sol in eius foret signo: omnia nascentia recrearentur. hac de causa quæ illius fuga liber recreauit exercitum: Duodecimque signorum principem esse uoluit. Adducitur & alia fabula de hammone quodam: qui pecorum multitudinem ad liberum adduxerit: & ob id illi dedisse agrum contra thebas ægyptias: & hammonis simulachra instituta capite Cornuto: ut homines memoria teneant. eum primum poenis ostendisse Arietem memoriæ causa inter sydera fixum dicunt: qui quidem in equinoctiali circulo consistens. caput ad exortum habens: uersus occidens primis pedibus: & exoriens caput infra triangulum quod deloton uocant: teges collocatum: pedibus prope contingens caput pistricis. Poeta nunc fabulam ipsam refert: quam aperte loco rettulimus. **INVS:** scilicet nouerca phryxi. quæ cum aperte fabula uideatur. Princeps tamen astrologorum Ioannes germanus familiarissimus noster: omnia ad effectus ipsius arietis refert id facit in omnibus signis: ut non sine causa a poetis ficta esse uideantur quæcumque de his fabulosa referuntur. **NVNC:** in hoc ultimo die quinquatrum. **POTES:** tu o Germanice. **SVBLATO:** eleuato. **VVI:** tu. ad solē dicere. **HIC.** sol. **HERE:** pro heri: ut apud Iuena. Res hodie minor est here quā fuit. **PRE:** SIT: premere incepit. **VELLERA** Ouis phryxæ uellera arietis: qui phryxum in colchos tulit: non enim fuit ovis: sed aries. Ergo cum geri dicat. & meminerit ultimæ diei quinquatrum. debemus intelligere penultimum diem ipsorum festorum: sic erit. xi. calen. apri. hoc est. xxii. die martii. **HER:** ba sustulerat nullas comas quasi nulla herba ex frumenti semine eruperat e terra. **VT** Solet. surgere. s. ex omni semine.

ANT.
FAN.
Phryxi
& helles
fabula

Myniæ

Tripodas

PAV.
MAR.

SEMIBVS tollis &c. Ino cadmi filia ut diximus supra & uxor Athamantis regis Thebarum priuignis exitium parans ægit cum matris ut frumenta serenda torrerent. Eadem liberi patris nutritrix fuisse dicitur ut meminit Statius in siluis. qui deus cum phryxo & Helle infaniam obiecisset & illi in silua errarent exhibitus eis est a matre nephelæ quæ nephelæ a græcis dicitur: Arias aureo uellere in signis. quem cum ascendissent Arias eos in pelagus detulit. Helle lapsa nomen pondo dedit quem dicitur Hellepontum Phryxus in Colchos ad regem Aeternam transiit: ibique Arietem ut mater præceperat immolauit. pellemque auream Martis templo dicauit. quam Iason cum argonautis petiisse dicitur. quam uis nonnulli scribant eam esse in orchemeno quod oppidum est Boetiæ ex quo Myniorum familia in thesaliam commigrauit a quibus argonautæ Myniæ sunt appellati. Orpheus autor est argonautas fuisse quatuor & quadraginta. quos illi quinquaginta fuisse dicunt. alii. lx. Multa hoc loco ex fabulis referre possumus quæ cum sint pene omnibus nota libet silentio prætereire. **AD TRIPODAS:** Quod græci tripis dicunt nos dicimus tripodas: quæ mensa præmium uirorum fortium fuit ut quibusdam placet propter tertii pedis adminiculum quasi illi non bipedes sed tripedes fuerint: quod nobis compertum non est. Erant autem tripodes (autore Seruio) mense in templo Apollinis delphici quibus superposite phœbades uaticinabantur. **CORRUPTUS** cum semine: A nouerca Phryxi & Helles corruptus quem admodum & ipsa per matronas frumenta serenda corruerat.

OSTIS seminibus. propter tosta hoc est decocta semina. **FR** Aude sceleratæ nouerca: dolo inus uxor Athamantis: nouerca Phryxi & Helles. **MIT** titur ad tripodes: ad oraculum Apollinis delphici. nam tripodes mense fuere in templo Apollinis quibus superposite phœbades uaticinabantur. unde apud Lucanum in quinto sensit tripodas cessare furens Appius. & postea tandem conterrita uirgo. Cōfugit ad tripodas & paulo post. Custodes tripodes fatorum arcanaque mundi. Tuque potens ueri pæan. & paulo post Et ad phœbiti tripodas redire futura. **QVI** reportet certa sorte. certo oraculo seu responso ut paulo superius dictum in eo uersu. Sors erat æternos uincere posse deos. **QVAM** opem. quod auxilium. **DELPHICUS:** Apullo delphis qui sunt ad australes latus parnassi. **EDAT.** dicat. **STERILI** terræ. ut sterilitati terræ remedium adhibeatur non tamen erat terra sterilis. sed semina decocta erant causa sterilitatis: qui fructum non proferebant. **HIC** quoque. qui missus ad oraculum fuerat. **CORRUPTUS.** ab ipsa nouerca. **NVNCIAT** petit sorte ab ipso oraculo **EVNERA** phryxi iuuenis. mortem phryxi. **CVM** sanguine Helles. cum morte etiam sororis aliqui legunt hic quoque corruptus cum semine tunc intelligas corruptum nuncium a nouerca: uiri & corrupta dabat agricolis semina nunciassetque peti & mortem Helles & phryxi iuuenis.

Seminibus tollis sceleratæ fraude nouerca
Sustulerat nullas, ut solet herba comas:
Mittitur ad tripodas, certa qui sorte reportet
Quam sterili terræ delphicus edat opem:
Hic quoque corruptus cū semine nūciat helles
Et iuuenis phryxi funera, sorte peti:

CIVES: Thebani quibus fames tantum præstabat audaciæ ut regem contemnerent: quia nescit plebs **ANT.**
ieiunia timere. **COMPVLERANT** regem iussa nefanda pati: Cogebantur rex Atharnas filios immo- **FAN.**
lare q̄ ita iussisse putabatur oraculum. **VT FORTE** pependerit æthere mater. Quia Nephela ipsa est ne-
bula nam & nephos nubes & nephili ut diximus nebula est. **DRA CON**igenam urbem: Thebas ob dra-
conem a Cadmo interfectum e cuius dentibus nati opem tulerunt Cadmo urbi ædificandæ: ut Hos ha-
buit comites operis sidonius hospes cum posuit iussam phæbeis fortibus urbem. **NIMBIS** comitantibus

Vsq; recusantem ciues & tēpus & ino
Compulerant regem iussa nephanda pati
Et soror & phryxus uelati tempora uittis
Stant simul ante aras iūctaq; fata gemūt:
Aspicit hos ut forte pependerit æthere ma-
Et ferit attonita pectora nuda manu *ct̄er*
Inq; draconigenā nymbis comitātib⁹ urbē
Defilit & natos eripit inde suos:
Vtq; fugam capiant aries nitissimus auro
Traditur ille uehit per freta longa duos:
Dicitur infirma cornu tenuisse sinistra
Foemina cum de se nomina fecit aquæ:
Pene simul perit dū uult succurrere lapsæ
Fratrē & extentas porrigit illa manus:
Flebat ut amissa gemini consorte pericli.
Ceruleo iunctam nescius esse deo:
Littoribus tactis aries sit sydus & huius
Peruenit in colchas aurea lana domos:

Quia nimbi siue hymbres a nubibus fiunt recte
nephelen comitantur. **PER FRETA** longa: hel-
lespontum: ut longe deus hellesponti. **EIVS** lon-
gitudō est a tenendo in propontidem. **GEMI-**
ni pericli: Immolationis. & transitus Hellespon-
ti **CERV**leo deo. Neptūo cuius helle nymp̄a ē
Lege iugum qui eam fabulatur a neptuno fuisse
compressam. **PERVENIT** in colchas aurea lana
domos: Ad Aretam regeꝝ Colchorum qui in Scy-
thia sunt qua labitur phasis. Ferūt Arietem sibi pel-
lem auream detraxisse ac dedisse Phryxo causa me-
morix eumq; ad sidera peruenisse.

CIVES. Thebani scilicet propter Annonæ car-
ritatem. **ET TEMPTS** ipsa sterilitas temporis:
cum uideretur prouenire ex aeris intemperie. **ET**
ino: nouerca. **COMPVLERANT:** quasi iam coe-
gerant. **REGEM ATHA**mantem. **Vsq;** sem-
per recusantem iussu pati filiorum immolatio-
nem. quam ab oraculo iussam arguebant: licet ille
semper reculasset. tandem pati coactus est. **ET So-**
ror & phryxus uelati tempora uittis: Helle misera
cum phryxo fratre habentes frontem uittis uela-
tam. ut moris est in sacrificiis talibus. ut apud Virgi-
lium: Vitteq; deum: quas hostia gessi. **STANT**
simul ante aras ubi erant immolandi. **ET GE-**
munt facta iuncta: iunctam & eandem mortem
quia simul mactabantur. **MATER.** Neiphile ma-
ter Phryxi & Helles. **ASPICIT** hos: Phryxum

nephela nubes.

PAV.
MAR.

& Hellem. **VT:** sicut. **FORTE** pependerit æthere: & recte pependerit aere. quia conuersa in nebulam
in aere pendet: & νεφέλη nebula est. **ET SERIT** pectora nuda: pulsat nuda pectora. **MANV ATTO-**
nita: nam ipsa attonita filiorum casu. **ET DESILIT:** descendit. **IN VR**bem draconigenam: thebis in boe-
tia: quas Cadmus posuit: qui in eo loco draconem interemit: ex cuius satis dentibus nati sunt: qui Cadmuꝝ
in ea urbe condenda iuuerunt: ideo draconigenæ dicte quamquam & autor: hoc est ipse Cadmus in draco-
nem mutatus est: unde & alii draconigenam dictam urbem putant. **COMITANT**ibus nymbis: hymb-
ribus. qui inductam nubem comitari sunt: quædoquidem hymbres ab ipsis nubibus emittuntur. **ET eri-**
pit suos natos: Phryxum & Hellem. **INDE AB EA** ara: ubi mactandi erant. **ET VT** Capiant fugam
ut nouercæ infidias effugiant. **TRADITVR** aries auro nitissimus: datur illis aries aurei uelleris. **ILLE:**
aries. **UEHIT** duos: fert Phryxum & Hellem. **PER FRETA** longa: per maria ipsa. **FOEMINA.** Hel-
le. **DICITVR** tenuisse cornu sinistra infirma: non firma sinistra manu: quia non ualida: quæ admodum
dextera: deo ex ariete ipsa delapsa est. **CVM** fecit nomina aquæ de se. cum ab occasu suo dictus est helles-
pontus: hoc est pontus helles mare illud angustum inter ægeum. & propontida: ubi totiens feliciore tem-
pore congressu cum hoste sumus. **DVMFRATER:** Phryx. **VVLESVCCV**rrere lapsæ: ferre opē
sorori. quæ ceciderat in aquas. **ET DVM** usq; porriget extentas manus: dum extendebat illi manns: ut
eam iuaret. **PENE QVA**s. **PER** ut simul cū illa. nam & ipse in periculum fuit decidendi in aquas. **FLE-**
bat: phryxus. **VT AM**issa consorte: sorore. quæ in eadem sorte fuerat. **GEMINI** pericli: quia in eodem
ambo periculo fuerant. **NESCIUS** ipse phry. **IVNCTAM** sororem esse coniunctam. **DEO** ceruleo: ne-
ptuno cerulei maris deo nam decidens illa ab eo comprehensa & in nymp̄am mutata: unde in argonauti-
cis. **VITTA**q; constitit helle: lam panopes thetidisq; soror. **TACTIS** littoribus: postquā appulit littori
phryxus. **ARIBS** sit. sydus: quia detracta sibi pelle: celo locatus est & inter sydera relatus. **ET AV**rea
lana huius: aureum ipsius arietis uellus. **PERVENIT** in colchas domos. ad ætatem Regem colchorum:
Colch in scythia accolæ phasidis finitimi Enochis: unde Iason postea uellus eripuit. Tres ubi luciferos. se-
ptimo calendas Aprilis hoc est uigesimo sexto die Martii. est æquinoctium uernum. Verum Florentinus
princeps inquit uernum æquinoctium esse octauo calendas April. Autumnale octauo calen. octob. exigua
tamen differentia ex unius solum diei. **VBI** postquam. **VENIENS** eos. **Veniens** aurora. nam evo aurora
est. **PRAE** miserit: ante miserit.

ANT.
FAN.
æquino
ctiū uernū
yii. calēda
apriles
æquidiali
Eos

CTRES ubi luciferos ueniens præmiserit eos. **TEM**pora nocturnis æqua diurna feres. vii. calē. apri. erit æquinoctiū uernū: quod secundū Macro. Pli. & Colu. est ad. viii. cal. apri. quem diē Phryges hilaria appellabant celebrātes læticiæ exordium cū sperarent diem nocte longiorem. Romani (autore Festo) utrūq; æquinoctium æquidiale dixerūt cū nox diei potius q̄ dies nocti annumerari debeat: quæ tēpora raro nō aliquos tēpestatam significatus habent teste Plinio. **T**res autem Luciferos accipe non a principio: sed a quinquaginti fine tubilustriū in eo numero cōprehēso. Sane eos aurora ē q̄ a græcis ios dī. Vñ nos i in e lōgā uertentes eos dicim⁹ & accipim⁹ aliquā a pte totū. hoc est ab aurora diem quod & græci faciunt: ut

CTres ubi luciferos ueniens p̄miserit eos:
Tempora nocturnis æqua diurna feres
Inde quater pastor saturos ubi clauferit edos
Canuerint herbae rore recente quater
Ianus adorandus, cum quo concordia mitis
Et romana salus: araq; pacis erit:
Luna regit mēses: huius quoq; tpa mēsis
Finit auentino luna colenda iugo.

Iano con-
cordiæ sa-
luti ac pa-
ci res diui-
na fit. iiii.
calē. apri.
Lune fe-
stū pridie
calen.
Diana
auentina
Diane
tēplum in
angiportu

Quod nos uerbū uerbo nō reddētes sic latinū facimus: multū uēturi spes credula uēdicat æui Multa sed extremus trūcat amice dies. **I**nde quater pastor saturos ubi clauferat ædos. **T**ertio calē. apri. iano cōcordiæ salutis ac paci rē diuinā faciebāt: q̄ numina aptissime cōnectunt. **P**rudētia. n. quā iano tribuit cōcordiā facit: cōcordiā salutē & pacē. Multæ autē ædes concordiaē Romæ a multis dicatæ sunt

Lege Suetonium. L. iiii. Plutarchum & Appianum. Ab æde salutis dicta est porta Salutaris q̄ ei fuit proxima. Romanam autem salutem uocat quod pro incolumitate po. ro. ei sacra facerēt. **A**uentino luna colenda iugo. Pridie calen. apri. Dianæ in auentino res diuina fieri consuevit quo in monte Seruius Tullius Latinis populis persuasit ut exemplo eorum qui Dianæ ephesiæ ædem sacrisent & ipsi ædem Dianæ ædificarent: quod fecerūt. **V**nde illud est. Quæq; auentinum tenet algidūq; quindecim diana p̄ces uiroz caret. **E**t illud. Phillis auentinae quædam est uicina dianæ. **H**anc deam auentinam nonnulli uolunt Lucinā dictā cum dianā siue lunā palat nā noctilucā uocarēt. quod in palatio (ut auctor ē Varro) eius tēplū noctu lucere. **S**uspē debatur in hac æde boum cornua non ceruorum quod ibi Seruius Rex decepto quodam anirone coruio bouem insigni specie ac pulchritudine dicitur immolasse: & eius cornua templo affixisse ut iura suis monumentis mandauit. **D**ianæ auentinae simulachrū (ut scribit Strabo) Romāi eodem modo disponentes apud Massiliēses collocarunt: qui aliq̄ summa fœlicitate ex Ro. po. amicitia floruerūt. **F**uit & Romæ tēplū Dianæ ia angiportu qui patricius dicebat: cuius ingressu uiri abstinēbāt ut Plutar. in quæstionibus tradit.

PAV.
MAR.

CTRES luciferos: tres dies ab ipso lucifero: sic numeratos triduū ab ultimo die quinquaginti hoc est a. xxiii. dii martii erit. xxv. dies: deinde sequētem ostēdit: sic. xxvi. die erit æquinoctiū. **FER** etiā aurora. **TEM**pora diurna: æqua nocturnis. hoc est diem ad æquabit nocti: sic erit æquinoctium. **I**nde quater: **Q**uarto die post: noctu numerata die æquinoctii: sed quattuor sequentibus diebus erit festus iani. concordiaē salutis & pacis: qm̄ his eo die sacrificat. **D**e iano cōcordia & pace dictum est in primo libro. **S**alutis autē ædes erat apud portam salutarem: de qua Pom. Festus Salutaris inquit porta: appellata est ab æde salutis quæ ei proxima fuit & Var. inquit: Collis salutaris quatriceps os aduersum est pylonoris ædem salutis. & **T**ranqu. inquit de augusto loquēs Nonnulla etiā. ex antiquis cerimonis paulatim aboleta restituit: ut salutis auguriū: diale flaminū &c. **I**nde ubi: postq̄. **P**astor quater clauferit hædos saturos: uesper quater reduxerit e pascuis: & inclusērit capellas. **E**t herbae quater canuerint: albescēt. **R**ore recente: gelido. **H**ac periphrafi areductione capellaz & rore: uespertinū: & matutinū tēpus significat quater: sic quattuor ortus & occasus. ergo post quatruduū: hoc est. xxx. dies martii. ianus erit adorandus. sacrificandū erit iano. **C**VM quo iano. **E**rit mitis concordia adoranda. s. & illi est immolandum. **E**t Salus romana: nam in æde salutis pro salute populi erecta litandum. **E**t ara pacis: ubi etiam peragenda eo die sacrificia. **L**VNA Regis menses pridie calen. apri. hoc est ultimo die martii festum est Dianæ: cui in auentino sacrificat. **S**eruus enim Tullius sextus ro. rex: Latinorum populis persuasit: uti exemplo eorum: qui Dianæ Ephesiæ ædem fecissent: & ipsi ædem Dianæ in auentino ædificarent. **Q**uo effecto bos quædam Sabino miræ magnitudinis nata est: responsum datum eum populum summam imperii habitudinem. cuius ciuis bouem illam immolasset: Sabinis bouem in auentinum egit: & causam sacerdoti ro. exposuit. **I**lle callidus dixit prius eum uiuofu. mine manus ablueri debere. **S**abinus dum ad Tyberim descendit: Sacerdos ro. bouem immolauit. **I**ta imperium ciuibus: sibi gloriam facto consilioq; quæsiuit &c. **L**VNA regit menses de hoc a principio diximus q; menses a luna computantur. & principia mensium illi sunt consecrata. cum eandem iunonem & lunam esse putarent. **H**UIVS quoq; mensis: martii. **F**INIT tempora: nam ultimus dies est illi sacer. **L**Vna hoc est ipsa Diana. **E**t Colenda iugo auentino: in monte auentino: ubi est illi templum a romanis pariter. & Sabinis erectum: est igitur eo die Dianæ sacrificandum.

INTERPRETATIO QVARTILIBRI PER ANTONIVM PHANEN SEM ET PAVLLVM MARSVMPOETAS LAVR.

ANT.
FAN.

Alma faue dixi geminorum mater amorum: Non recte sensit Eratosthenes q̄ poemata ad mentem & intelligentiam indicandā nō censuit: perinde ac poetæ oēs non docendi sed oblectandi gratia scripserint: Cū contra sapientissimi viri primū quandam phylsophyam poeticā esse dixerint & Homeri poema nihil eē aliud q̄ studiū sapientiae. Vnde poetarū figmenta nō

LMA FAVE DI
xi geminorum ma
ter amorum.

Ad uatē uultus retulit illa suos:

Quid tibi ait mecū, certe modo festa canebas.

Num uetus in molli

pectore uulnus habes:

sunt semp accipienda simpliciter: sed altius inspicienda q̄ quidam opinētur: ut ecce qd̄ ad hunc locum attinet: Igneum semen e coelo cecidisse in mare poetæ finxerunt & Venerem natā e spumis: quo nihil aliud significarunt q̄ ignem & aquam duplicem cām eē nascendi unde aries calidus & humidus ut dictum ē inter signa zodiaci obtinuit p̄cipatū: quem tñ multi calidum esse atq; aridum tradunt. Eam ob cām maiores nostri Aprilem mensem quo nitent arua segetibus prata herbis: arbores foliis: & ex coniunctiōe ignis & humoris omnia procreantur Veneri dicauerunt. Eumq; mensem fuluius & Iunius Gracchus teste Variorū: aliiq; nō nulli quasi Aprilē nominatum existimauerunt a spuma quam græci aphron uocant unde aphrodite uenus a græcis dicitur quā nostri Cæligenam uocarunt ut idē Varro autor ē: quis Plutarchus in Numa ideo Apri-

Aprilis.

Aphrō.
Aphro-
dite.

lem a uenere dixerint nominatum q; eo mense & deæ sacrificāt & ad calendas mulieres lauant myrto corona tæ. Cingius aut̄ in libro quem de fastis reliquit (ut scribit Macrobius) ait imperite quosdam opinari antiquos hunc mensem a uenere nominasse cum nullus dies festus nullūq; sacrificium infigne ueneri per hunc mensem fuerit constitutum: cui Cingio Varro consentit affirmans ueneris nomen ne sub regibus quidē apud Roma nos Latinū uel græcum fuisse ideoq; non potuisse Aprilē a uenere nominari sed ab aperiendo dici magis putandum quasi Aprile q; uerna temperie aridente (ut ait Plutarchus) plantarum germina aperiantur cætera q; quæ continet terra. Sciendum tñ nō negare ualerium Flacchum: teste Macrobio postea cōstitutum esse ut hoc mense matronæ ueneri sacrum facerent. que dea & mas & foemina putabatur: Vnde legimus Aristophanē eam aphroditon appellasse: quāuis (ut scribit Seruius) nonnulli dicant non solum uenerem. sed & alia numina utriusq; sexus participationem habere. Sunt qui putant Romulum altiorē prudentia ita primos ordinasse mēses ut cum præcedens Marti esset dicatus deo plerumq; hominum necatori. secundus Veneri dicaretur: quæ uim eius quasi benefica leniret: nam cum in .xii. signis zodiaci primū signum Aries Marti assignatus sit: lequēs a. Taurus Venerem accæpit. Lege Macrobiū. Dicitur autem Venus geminorum cupidinum mater: sed scripserunt quidam plures esse Veneres: pluresq; cupidines: ut Cice. qui duas Veneres tradit & tres Cupidines. Primum ex Mercurio & diana genitum. Secundum ex Mercurio & secunda Venerē. Tertium quē Anteron dicunt. Alii hāc Venerem quam ex testibus Cœli & maris spuma genitam Aphroditen uocant geminorum cupidinum matrem dicunt: ut Diua non miti generata ponto quam uocat matrem geminus cupido. Hinc illud est Syllii: Cum sic suspirans roseo uenus ore decoros alloquitur natos. Horum alter uoluptatis est quē Diogenes dicere solebat uacantium occupationem. alter pietatis. Ille enim turpis est de quo ait Virgil. in buc. Nūc insanus amor duri me martis in armis tela inter media: atq; aduersos detinet hostes: Ille pius de quo in .iæte. Neq; enim patrius consistere mentem passus amor. Plato duplicem amorem esse dixit. Alterum terrestrem atq; uulgarem. Alterum cælestem singularem ac plane diuinum: & hunc quidem esse omni studio ac diligentia expetendum: illud uitandum tanq; humano generi perniciosum. idemq; hunc cælestem amorem fauorem etiam uocat: sed sanctum ac diuino quodam instinctu prouenientem. Sagittarum cupidinis alteram ideo auratam fingi arbitramur q; pulchritudo sæpissime amorem facit: uel q; aurum est calidum & humectum: nam q; auro amor conciliari solet: ut Aurea nunc uere sunt sæcula plurimus auro uenit honos auro concilliat amor. Licet uerum sit ut ad id figmentum attineat non putarim. Altera uero qua fugari amorem fabulantur ideo plumbum habet mea sententia quod constat ad allignatis lumborum & renum parti. plumbi laminis ob eius frigiditatem impetos Veneris inhiberi auctore Plinio. Sane alma Venus ab alendo sic dicitur: ut Alma ceres almus ager Aluntur enim per Venerem animatā: hoc est propagantur & eruantur species quauis percant in diuidua. Sed almis interdum & pulchrum significat auctore Festo: quo nullum epitheton magis Venerem decet. Sciendum placuisse quibusdam amores tres esse. Aliis quinque. Aliis plures. Vnde illud est Propertii: Hos uetuit me numerare timor:

Cupidi-
nes tres.

Amor
duplex.
Sagitta
cupidinis
aurata
Sagitta
cupidi-
nis plū-
bum ha-
bens.
Almū.

Alma faue dixi geminorum mater amorum. Rationem huius mēsis: quē nunc q̄rto loco numeramus cum secundo loco a Romulo eēt institutus: a Vestio Macrobiano mutuabimur. Secundum inquit mensem nominauit Aprilem: ut qdam putant cum aspiratione: quasi aphilēm: a spuma: quam græci ἀπρον uocant: unde orta Venus creditur. Et hanc Romuli asserunt fuisse rōnem. ut primum quidem mensem a patre suo Marte secundum ab Aenæ matre Venerē nominaret: ut hinc potissimum anni p̄cipia seruari: a quibus esset Romāi nominis origo: cū hodie quoq; in sacris martē

PAV.
MAR.

patrē. Venerem genitricem uocemus Alil putat Romulū: uel altiore prudentia: uel creti numinis providentia. ita primos ordinalle menses: ut præcedēs Marti esset dicatus: id plerūq; hominum necatori: ut Home. natura conscius ait: ἀπὸ ἀργὸ βροτο λοιῆκ μαίφονε τειχέσιω λητῆα. Secundus ueneri dicaret: Quæ ut in eius: q; si beneficia leniret. Nam & in duodecim signis zodiaci: quoq; cuncta certoz; numinū domicilia credunt: Cum primū signum Aries Marti assignatus sit: sequens mox uenerē: id est Thaurus accepit & rursus regione scorpius ita diuisus est: ut deo esset utriq; cōis: Nec existimat rōne cœlesti carere ipsa diuisio: si quidē aculeio uel potētissimo telo: pars armata posterior: domicilium Martis ē. Priorem uero ptem: cui ξυκοσ apud grecos nomē ē. nos libram uocamus: Venus accepit: q; uelut iugo cōcordi iungit matrimonia: amicitiasq; cōponit: Sed Cyngius in eo libro: quem de fastis reliquit: ait imperite quosdam opinari Aprilem mēsem antiquos a Venere dixisse: cum nullus dies festus nullūq; sacrificium insigne Veneri per hunc mensem a maioribus institutū sit: sed ne in carminibus quidem saliorum: Veneris ulla: ut cæterorum cœlestium: laus celebrat. Cyngio ē Varro consentit affirmās nomen Veneris: nec sub regibus quidem apud romanos: uel latinum: uel græcū fuisse: Et ideo non potuisse mēsem a Venere nominari: sed cum fere ante æquinoctiū uernū triste sit cœlū: & niuib; obductū: sed & mare nautigantibus clausum. Terræ etiam ipse aut aq; aut pruina: aut niuib; cōtegant: Ea; oīa uerno: id est hoc mense aperiānt. Arbores quoq; nec minus cætera quæ continet terra: aperire se in germen incipiant: ab his oībus mēsem Aprilem dici merito credendum est: quasi Aprilem: sicut apud Athenenienses ἀνέθε τριτοῦ idem mensis uocatur: ab eo quod hoc tpe cuncta florescant. Valerius aut Flaccus non negat hoc die postea constitutū: ut matrone Veneri sacrum facerent. Plutarchus uero in uita Numæ Aprilem inquit: quod aphroditis id est Veneris habeat cognomentum. Quo mense & deæ sacrificant: & ad calendas mulieres myrto coronatæ lauant. Quidā uero non ab aphroditis Aprilem nominatum dicunt: sed quemadmodum simplex se nomen habet Aprilem mēsem uocatum: quoniam uerna temperie aridente: plantarum aperiuntur germina &c. Sed hæc hæctenus. Poeta Veneris mensem scripturus: Venerē inuocat primo uersū. Affuit deidē illa: & rogat an amet: cum eam uocet quid uelit. O Mater alma: o uenus mater. GEMINORUM amorum: faue mihi festa canenti. Alma ueneri adiungitur. Virg. alma parens confessa deam. & Alma uenus phrygiæ genuit symoentis ad undam: ab alendo q; omnia alat: unde & Cice. Venerem dictam putat: q; ad res oēs ueniat. GEMINORUM amorum hoc est ioci & cupidinis, quia ambo filii ueneris traduntur. Hora. in primo car. Siue tu maui erycina ridens: quam uolat circum iocus & cupido. & Seneca. in Tu. Diua non nuti generata ponto: quam uocat matrem geminus cupidus: pro ioco & cupidie dictum. Alter enim est qui allicit: alter qui coniungit. ILLA uenus retulit suos uultus ad uatem: uertit se ad me. AIT qd ribi mecū. f. est cur me nūc uocas? Certe mō: paulo ante: hoc est heri. CANEBAS. cantando scribebas. FESTA: dies festos. NVM: an. HABES uetus uulnus: amoris. f. IN molli: in lasciuo. Pectore: amas ne nunc: sicut prius amabas. RESpondit. ego

ANT.
FAN

CSCIS de uulnere: Nosti Ouidium nunq; esse amoris expertem qui uel sanus amare cōsuevit. Nūq; tua castra reliq; Tractū a militibus q; nō mō non sunt transfugæ: sed & incolumes & saucii uel xilla non deferunt. SINE crimine lusimus: Ipse in. ii. tristitū. Crede mihi distant mores a carmine nfo Vita uerecunda est nula iocosa mea. Quam sententiam imitatus Martialis ait. Lasciuia ē nobis pagina uita pba. Potuit hoc dicere ut relegatū se credere uideretur ob artem quam scripsisset. AREa maior: Metaphora est. Florentinus iurisconsultus locū inquit sine ædificio in urbe areā: ruri agrū appellari. Varro aream esse inquit ubi frumēta secta teruntur & arescunt: a cuius similitudine loca in urbe pura puta areas dicit: quæ ut inquit Festus q; uacua sint quasi exaruerint & quicq; generare non possint id nomen accæperunt. Bene aut meminit autor areæ in rebus sacris quæ ad ædes deoz; esse consuevit. Vnde ait Vir. Aut ante ora deum pingues spacia; ad aras. Sensus autem ē. In grauiore materia meū uersat ingenium.

PAV.
MAR

CSCIS tu dea de uulnere. tu ipsa uenus nosti an amē. uel non amē. Risit. ipsa. ET aer protinus erat serenus ex illa parte. quasi ridente illa aer ea ex parte serenus redditus est. Altiusq; tendit sententia quam uerba. nā hoc liquido apparet quotiens aspectus Veneris. hoc est ipsius syderis ex orientis lætus. hoc est purus & lucidus uidetur. Serenitatem aeris indicat secus in turbibus. SAUCIUS aut sanus. uel ardentem amauerim. uel non ita uehementer. Nunq; tamen penitus ab amore discessi. & in libris de remedio. Sæpe tepent alii iuuenes. ego semper amavi. & si quid faciam. nunc quoq; quæris amo. SANCIVS: hoc est cum uulnere. AVT sanus. sine uulnere. NVNq; reliqui tua signa. translatio a militia. Nunq; discessi a castris tuis. nam semper sub te militaui nec discessi a signis. quia non uerti terga hostibus. TV mihi propositum. de qua semper dicere proposueram. TV mihi semper honus. qui sim in rebus tuis semper occupatus. LVSIMVS. ludendo scripsimus. PRImis. annis in iuuenta. Quæ decuit. quæ decorum fuit iuuenem scribere. Sine crimine. & hoc alio tendit. quam scribatur. Nam cum ab Augusto damnatus sit Velata tamen uera causa. ob artem quam scripserat. Nunc etiā ut se apud germanicum excuset. dicit se ea scripsisse. quæ iuuenem decebat. & sine crimine. quasi dicat per quod damnari non meruissem & in tristibus ad Aug. nullum legissem crimen in arte mea. & illud. prius tamen dictū. sed q; illud adducit. in quæ meo nullum carmine crimen erit. NVNC maior area teritur nostris equis. maior nunc mihi ad agendum materias sumpta est. Et est hoc in loco translatio a tritura frugum sumpta. nam ubi maior spica; copia. ibi maiore area opus ē. sic ipse maiorem materiā maiorib; ā nis accepit. nā post iuuetā.

Scis dea respondi de uulnere risit: & aer.
Protinus ex illa parte serenus erat:
Saucius aut sanus: nunq; tua signa reliqui.
Tu mihi propositū: tu mihi semper onus:
Quæ decuit primis sine crimine lusimus ānis
Nunc teritur nostris area maior equis:

MEA tempora myrto contigit: Quia hæc arbuticola Veneris est ut ait Plutarchus: Gaudet enim littoribus teste Seruio & apta est plurimis necessitatibus mulierum. Vnde imperatores teste A. Gel. corona myrta utebantur: qui ouantes urbem introiebant quibusq; incruenta victoria obuenerat cui facilitati aptam eẽ frondẽ Veneris crediderunt q; nõ martius sed quali Veneris quidam triumphus ouantium foret a quibus corona myrtea oualis dicitur autore festo introiebant aut urbẽ ouates uel cũ bella indicta nõ erant uel cũ sine sanguine confecta fuerant. Ferunt Romanos Sabinosq; cum propter raptas uirgines dimicare uoluissent myrtea uerbena de-

Tempora cum causis annalibus eruta priscis

Lapsaq; sub terras ortaq; signa cano:

Venimus ad q̄rtũ quo tu celeberrima mēse

Eruatem & mensẽ scis uenus esse tuos:

Mota cytherea est leuiter mea tpa myrto.

Contigit & cœptũ perfice dixit opus:

Sensimus & causã subito patuere dierum:

Dum licet & spirant flamina nauis eat:

Si qua tamen pars te de fastis tangere debet.

nibus dixerim: Nescio qui interpretem fidelissimum uirum pium: & ab omni maledicentia penitus abhorrentem Nuperrime fuerint inuecti: quasi fuerit in eo uerbo maiestas naturæ læsa. Carpant licet in puerilibus ludis & in nomen meum passim allatrent: non tñ efficiet: ut ab instituto duellat. Illud enĩ mihi tam a natura datum: quam uite in stitutione seruatum. ne quẽq; uerbis prouocem: ne maledicendo: cuiuspiam aures offendã. Frustra quidem laceſſunt: nondum enim maledicere didici. Nec si quit fieri potest. sine ulla maledicentiã nota respõdebo. Turpissimum enim esset duciscum quouis milite certamen. Sed hoc tantum dicere liceat: quod apud lucanũ Cæsar uanam spẽ mortis honestæ concipis. haud inquit iugulo se polluet isto Nostra Metello manus. Dignũ te Cæsaris ita nullus honor faciet. Sed satis sit. Quãuis & illud tragicum adduci queat Domi lycissam quid pauisse profuit ut illa ruxtra sanguinem hauriret truci: sed redeamus ad rẽ. CVM causis: cum originibus. seu cũ rationibus: ut ab initio diximus. Nã toto opere poeta cãm aut pro rõne: aut pro origine ponit. Etenĩ plerũq; refert: quã rõne quid fuerit institutũ: & unde originem habuerit: ut in primo libro cu; agit: Cor triapo mactet a sellis. causa pudenda quidẽ sed tñ apta deo refertq; unde asinorũ immolatio habuerit originem. Et postea in carnẽtalib;: Vnde petã causashorum moremq; sacrorũ: quo pacto intelligemus hoc in loco causas? pro meritione? An pro origine & ratione? Sed ne nimium immoretur: quia frequentes loci sunt hmoi: ubi cãm pro origine ponit nam mox subiicit: unde principium res ipsa habuerit. Et quia nõ credis: euoluamus dilucidiores locos: In secundo libro ubi de lupercalibus agit: Dicite pierides sacrorũ quã sit origo Attigerit latias: unde petita domos: quã sit origo dixit: & originẽ lupcaliũ grãcã refert. iã negari nõ põt & in eisdem sacris: cũ latinã originẽ referre uult iquit: Adde peregrinis cãs mea musa latinas. Vides ne q; aptissime cãs pro originibus posuerit. Eodẽ enĩ tẽdit utrũq; nam cũ primũ p̄caſ musas. ut dicat originẽ & grãca relata ẽ. postea p̄caſ ut latina cã referat q; est tam p̄tinax: q; pro origine dictũ neget. cũ originẽ sacrorũ apertissime referat quod crebetrimũ est apud poetã: cũ cãm aut pro origine: aut pro rõne ponit: qd ut cõstet cũ cãm nõ ponit ponit originẽ ut in pallibus expositus mos est. moris mihi restat origo. & in floralibus dic dea rñdẽdi ludorũ q; sit origo. In lemuralib; dicta sit unde dies q; nois extat origo me fugit ex aliquo ẽ iueniẽda deo. Origine hoc in loco dicit. Sed qd prosequi ut uideamus quã rõne positũ. Pleade natemone uirga uenerãde potenti. Sæpe tibi stygii regia uisa iouis. Venit adoratus caducifer aspice cãm. Nominis ex ipso ẽ cognita causa: deo. Quis negat cãm pro origine positã cũ prius dicat quã nominis erat origo & postea subdit ipso deo cognitã esse cãm & refert unde originẽ habuerint lemuralia. & in principio sexti. Hic quoq; mēsis habet dubias in noie causas. Et post hic ego quã rebã cœpti quã mēsis origo. Esset & in cura nois huius etiã causas & originẽ indifferẽter dicit & postea. At decus omne mihi cõtingit origine mēsis. Cõstat igitur tandem ex poeta ipso causã pro origine poni. His argumẽtis cum referat rerũ de quibus agit originẽ & cũ interdum ubi cãm nõ ponit originem ponit. Vel cũ cõuertat. ut cãm pro origine & originem pro causa ponat. Arguamus nũc a diffinitione uocabuli. Fabius uictorinus sic diffinit. Causa est animi impulsus ad aliquid agendũ: Quicquid enim sit ex aliquo animi impulsu sit. Et quoniã ita forte arguitur. Romulus cã fuit cõdendã urbis. pp ipsius animi impulsu nõ tñ fuit origo. nã hæc refert ad principiũ ipsius ædificationis: cũ eẽnt oĩa quã ad rem facerent parata. Euoluatis Ciceronẽ inuenietis duplicẽ cãm impulsuã & ratiocinatiuã impulsua est in ipso primo motu. Ratiocinatiua est in ratione & cõsilio. Primo enim loco est animi impulsus deinde est ipsa ratiocinatio. a prima qdẽ origine pendẽs & ipse impulsus est origo rei. frustra. n. adhibere ratio. imo adhiberi nõ potest: nisi sit ille animi impulsus nã ut ab initio diximus: ex causa est ipsa ratio quã quidem est rerũ gerendarũ ordo ex causa uenientium. ut quid quo loco facias. ac dicas intelligas. Ratio sine causa esse nõ põt. causa uero sine rõne põt. Hoc idẽ Fabius inquit. Sed iam pueris notum esse arbitror. impulsu illũ animi originẽ esse rerum agendarum sed quã multis persuasum est contrarium. & adeo enellis mentibus infixum ut auelli non possit si nobis non creditur. non Fabio non poetã nostro. non rationibus. Credatur tandem Aristoteli & Ciceroni. Aristoteles enim ostendit

causam esse negotiorum originem. Cice. in lib. de natura deo. Causam hoc est principium inquit: Quod si hi errat cū bis errare malot: q̄ cū cæteris recte sentire. Arbitror et disturos eos Aristotile & Cicerone errasse. Sed iam finis sit: Neq̄ uolebā tam lōge progredi: Deus. n. testis est: me nō fuisse maledictis respōsurū: sed q̄a locus exigebat: ut de causis agerē: uolui ostēdere: ut oportuit cū causis: hoc est cū originibus recte dictū: non ut quēq̄ carperē sed ut mea dicta defenderē: Sed prosequemur iter institutū. Eruta annalibus prisca: quæ ego magna cura & diligentia ex uetere annalibus excerpfi. ET cano signa lapsa sub terras & orta: ortum & occasum signorum ut ab initio dictū ē. VENimus ad q̄rtū mēsem: ad Aprilē: q̄ q̄rtū aī locū obtinet. QVO mēse. TV celeberrima cultissima & celebratissima es. ET tu uenus scis uatē: me ip̄m q̄ cano tpa. ET mēsem eē tuos. nā & ego tui iuris sum: & mensis ibi dicatus: & a tuo noīe nūcupatus. faueas ergo dum ea canimus: quæ ad te ipsam pertinent. MOTA cytherea: Venus mota est uerbis meis. CONTigit leuiter mea tēpora myrto: ut inspiret mihi mentē qua perciperē ea, quæ cupiebā. Myrtus. n. Veneri sacra: de ea paulo inferius. ET DLxit perfice cōceptū opus qd̄ incepisti prosequere: & perfice. SENSimus: cōtigrere. s. illa tēpora & mētē inspirasse. ET causæ dierū: origines & mensis aprilis: & festorū ipsius mēsis. Subito patuere: fauete iam numine. DVM licet: scribere. s. hæc. ET spirant flamina: dum flant secūdi uentis. EAT nauis: nauigemus p̄ trāslationē a nautis: qui secūdo uēto utitur: hoc dicit. nūc cum uenus ipsa faueat: prosequemur iceptum. SI Quā tamen pars te. O germanice: si quid est in fastorum quod ad te pertineat: præcipuus est hic mensis: quoniam ueneri dicatus est: a qua quidem progenita ē iulea domus in quam tu adoptatus es. Domesticus hic ergo uobis mensis: cum Iuliorum progenitricis sit. TAMē o cæsar: germanice. SI Quā pars de fastis: de fastorum libris & mensibus ipsis. Debet te tangere. te mouere. quod ad te pertineat. HABes quod tuearis: quod in tuo iure defendas.

ANT. CIN Aprili quod tuearis habes: Quoniam hic mēsis
FAN. a Venere nomē accepit: a qua cæsares descēderūt. Vnde

de autor subiungit. Et fit adoptiua nobilitate tuus. Nam Iulius Cæsar a Venere p̄ Iulii enæ filii originē ducens adoptauit Augustū: Augustus Tyberium Neronē. Tyberius Germanicū: cui Naso' n̄ diximus hoc opus inscripsit. Vnde nos iam pridē aperiētes amico cuidā nostro quid de inscriptione huius operis sentiremus post multa illud scripsimus. Noluīt in merito fastos descripsisse Neroni Natus habet tituli præmia qui meruit. PATER Iliades: Romulus Iliæ filius. LONGum cū scriberet annū: Lunaris cōparatione lōgū dicit. nā breuis est si Solstitiali cōparetur qui. xii. mēsisbus cōstat. AVtores retulit ille suos: Martē & Venerē: ut hæc generis princeps ip̄s ille pater. QVOD sibi nascēti proxima causa fuit: quia Mars Romulo pater fuit: eum cām' proximam uocat. Nam uenos Romuli mater dicit. sed alia rōne. multifidū delict gradib' interiectis. COGNatos deos: iouem ac uenerē. Hæc ænæ parētē: illum Dardanī. Dardanō Electra q̄ nescit atlantide natū. Virg. in viii. æne. Dardanus Iliæ primus pater urbis & autor Electra ut graii perhibent Atlātide cretus aduehitur Theucros electra maximus Atlas Edidit æthereos humero qui sustinet orbes. Scire autē debemus tres fuisse atlantides ut inquit Eeruius. Vnū regē arcadiæ qui pater est maia. Alium maurum qui maximus dicitur. Tertium italū patrem Electræ ex qua & ioue natus est Dardanus qui Dardaniā cōdidit ut Homerus scribit in xx. Iliados. Licet quidā Dardanoū nō ex ioue sed ex corito rege thuscæ natū dicāt qui Electram uxorem habuit. Ex ea & ioue iasū quoq̄ genitū tradūt. ut hinc Dardanus ortus iasusq̄ pater. Refertur sane hoc loco romāi sanguinis nobilitas a dardano iouis Cretēsis filio ad Romulum. Quod Ouid. facit nō solū ut ostendat quare Aprilis a Venere nomen accepit: sed cæsaribus blandiā quibus placere studet. Ferunt Dardanum corito uita fundo a quo oppidum Thuscæ coriti nomē accepit: cū de regno ab Iasio dissentiret eo interfecto se in samothraciam. posteaq̄ i phrygiam cōtulisse. Sed de his uaria legūtū: quia (ut inq̄t Virgilius): fama est obscurior annis.

Atlantes
tres
Dardan'
Coritus
rex
Iasius
Coritum
oppidum

PAV.
MAR.

IN Aprilis in hoc mense. Hic mensis descendit ad te ipsum magna origine. magnis causis. seu rerū principis. Nā illi numini dicatus est. a quo Cæsareū genus originē ducit. ET fit tuus: tui iuris. aut tibi domesticus. ADoptiua nobilitate: ea nobilitate iulea: in quam iu adoptatus es. Iulius. n. Cæsar ex Iulio Ascantii filio progenitus est. Is Octauium adoptauit in filium. Octauus Tyberium ea lege ut ipse Germanicum fratris filium adoptaret: sic per adoptionem a Venere quoq̄ originem ducit. HOC pater Iliades: Romulus quoq̄ cum uideret se a Venere progenitū: & patrē habuisse Martem. iungit mēses ipsos. nam primo loco mēsem a se ipso Marti. Secundo ueneri dicatū numerauit. Pater Iliades. Romulus Iliæ filius & urbis cōditor. VIDit hoc. s. se esse a uenere progenitum. CVM scriberet: cōstitueret. ANNUM longum. annum civilem. quem decem mensium numerauit Lōgum: ad differentiam anni lunaris. ET rettulit ille suos autores. uenere: unde eēt sui generis origo. & Martem quo natus erat. ET tu dedit primam sortem ordine fero Marti: ut primum locum anni a se cōstituti Marti assignauit. QVOD fuit proxima causa sibi nascēti. quod ip̄s fuerit autor & origo propinquior. Nam pater qui eum genuit. SIC uoluit uenerem receptam in gente: in familia. MVLtis gradibus: longa per gradus cognatione. nam per successionis ordines ab ænea ad Iliam matrem: HABere locum alterius mensis: secundi

Cæsar in Aprilī q̄ tuearis habes:
Hic ad te magna descēdit origine mēsis
Et fit adoptiua nobilitate tuus:
Hoc pater Iliades cū lōgum scriberet annum
Vidit & autores rettulit ille suos
Vtq̄ fero Marti primam dedit ordine sortē
Quod sibi nascēti proxima causa fuit:
Sic uenerē gradibus multis in gēte receptā
Alterius uoluit mēsis habere locum
Principiumq̄ sui generis / reuolutaq̄ quærēs
Sæcula / cognatos uenit ad usq̄ deos:
Dardanō electra q̄ nescit atlantide natum
Scilicet electram concubuisse ioui:

*Sumus remmili
Symmili:—*

ut secundi anni locum obtineret ipsa uenus. **ET** Querēs: inquirēs ipse romulus. **PR**incipium sui generis unde originem habuisset. **ET** SAbcula reuoluta: ætates iam exactas: & reuolutas longa annorum ferie. **VE**nit usq; ad cognatos deos: deest usq; ad iouem & uen erem. **NAM** ALTer autor troiani generis: altera æneæ mater a quo ipse progenitus é. **DAR**Danon electra: explicat nunc poeta romani generis uetustatem. Ipsam genealogiam a Dardano iouis filio: usq; ad Romulum ipsum. Quæ quidem generationis series a multis uariisq; scriptorib; explicata a nobis ex fidelissimis historiographis: tam græcis quam latinis excerpta. Inque breue compendiolum superioribus annis: natali quidem romano redacta est. Exposita quo ad fieri potuit breuissimè re ipsa ab ultima troianorum origine: usq; ad summum romanæ urbis imperium. Quod cum locus exigere uideatur: ut ipsa quoque series nunc exponendam sit. Non ab re uisum est ea: quæ ad romuleum genus pertinet. Ab initio ad romulum his nostris quoque commetariolis inferere: ut nostro carmine uera nunc historia cognoscatur. Sic enim exorſi sumus.

OMA genethiliacâ tibi nûc libas ad aram.
Candida lux orta est: qua primum facta parētī
Fundamenta tibi: totum passura per orbem.
Brachia: sidereo caput admotura tonanti
Quo maius nihil est. tua te si gloria tangit
Et decus antiquum: faueas pulcherima uati
Roma tuo: & prima referentem ab origine rerum.
Fas sit in augustos deducere carmina fasces.
Fabula uana procul tantis modo rebus adesto
Vera canam: archadicos atlas seruabat honores,
Cum fuerit electræ magno dycteus amore,
Iuppiter: hancque grauem. & geminata prole parētē
Reddidit iasius pater hinc: & dardanus orti.
Alter agit primo uitam sine coniugis usu.
Accipit at chrysem magno pallante creatam
Dandanus uxorem: proles idæus ab illa
Nascitur & dy mas: subiit postremus honori
Arcadico: cedit pater hinc: & filius alter.
Iasiusque simul: magna iam classe parata
Armiteram in thracem deuentum: & celsa tenentur
Insula: mercurio genitus: samothracia nomen
Cui dedit: ad cererem sibi dum concumbere tentat
Occidit iasius rutilo confossus ab igne.
Protinus in phygiam penetrauit dardanus oram.
Heleum que sinum tenuit: conscendit in altos
Hydæus phrygiæ montes idæa uocauit.
Nomine deque suo iuga celsa: atque orgia bacchi
Instituit phrygios tum cum frenaret alumnos
Scamandri soboles: idæaque unica nymphæ
Teucus: cecropio quâuis referatur ab antro
Aduenisse: suo populos de nomine teucros
Ex illo dixisse ferunt cui nulla uirilis
Progenies: tantum patrios: bathea penates.
Nympha colit chryse extincta tibi dardane iungit
Connubio pater hanc pariterque recepit auiti
In partem regni: & teucro subeunte supremi
Fata rogis: phrygia solus dominaris in omni
Natus etyctonius. quo fortunatior alter.
Non fuit ille auri. atque equitum. & ditissimus agri
Atque huic caliore scamandri filia nupta.
Natus ab his tros est. hinc magnæ nomina troiæ.
Ex troe. & sobole eumedis callanide nati
Ilius & assaracus ganymedis & inclita forma.
Incoluit campos ilus: hinc ilion altam.
Quod male seruauit periurus filius ili
Laomedoni. priamus de laomedonte creatus.
Et matutinum raptus tytonus in ortum.
Ingentem priamus cum fratribus hecтора gignit.
At sacer assaracus clytodore coniuge foelix
Fit pater. atque capim genuit cui naide iuncta
Nascitur anchises. uenus huic simoentis ad undas

Aneam peperit. priami cui nupta creusa est
Natus & euryleon. generis spes maxima dictus
Inque fuga ascanius. nam troia ardente supremum.
Et priami genere extincto. miserabile magno
Collapso imperio æternum. penetralibus ignem.
Magnorumque deum sacra. troianolque penates
Sustulit æneas. & cum genitore petiuit
Aerios montes. cui formidantia iustrum
Rursus bis geminum consumet agmina bello
Omnia graiorum tribuere abscedere tuto
Quocunque ire uelit fato iam coniuge rapta
E patria illachrymans. comites natumque patremque
Secum agit. & structis iam puppibus æquora uertens
Thracas adit primum troiæ e regione iacentis
Hic hyemem quam longa fuit. q̄ mœsta peregit
Mœniæque hic posuit positoris habentia nomen
Quique super fuerant bello. qui credere tutæ
Se potuere fugæ. dux mansuetissimus omnis
Suscipit inde pius thracensi littore soluit.
Vere nouo profugæ sulcant ægea carinæ.
Aequora. & ionias cursu tranatur ad undas
Et tamen æneas siculis appellitur oris:
Dumque urbes elymi condunt. hic altera luctu
Aspera cessit hyems. sicula tumulatur arena
Anchises genitor. soluuntur iusta parenti
Vnde ubi uel uolui subsederat ardua ponti
Vnda. uocant auræ spirantes solis ab ortu
Carbasa tyrrhenas agitur properata per undas
Classis ab ænea mox in laurentia uentum est.
Tunc ab originibus parentia littora: magni
Tybridis ora subit cui tunc erat albula nomen
Rex ab originibus reddebat iura latinus
Iam senior dulci populos in pace regebat
Vnica cui soboles tantum lauina uirgo.
Hunc totiens placidæ monuere insomnia noctis
Suscipere externum. qui classem appelleret oris
Ausonis. magnum imperium. magna inde futuram
Progeniem toti quæ post dominabitur orbi.
At pater æneas fatalia signa sequutus
Aduenisse fugæ finem. certo omine sentit.
Condendæque sus pregnans indicat urbis
Parua quidem primo designat mœnia sulco
Nec mora turbatis rerum nouitate latinis
Venit in alloquium regis mox foedera iungunt
Et datur æneæ dulcis lauina coniunx.
Et simul e phrygiis multi accepere latinas
Hinc omnes uno latii cognomine dicti
Compositam uocat æneas ad coniugis urbem
Nomine. & e phrygiis quos secum adduxerat oris
Imperat solis primo pater inclytus anno.
Cum tamen a rutulis latii premerentur: & ipse

Afforet auxilio regi: caderetq; latinus.
 Atq; hostis pugna turnus raperetur eadem
 Imperium accipit soceri: tutatur: & auget.
 Et quartum regno iam tandem exegerat annum.
 Cum cadit: aut bello raptus fluctus ue numici.
 Quæsitumq; diu nulla tellure cadaver
 Inuentum: inq; deos translatum credidit omnis
 Ausonia. huic pubes poluit lauinia templum.
 Atq; hoc candenti scripsere in marmore carmen
 Terrestris diuig; patris: fluctusq; numici
 Numine perpetuo qui flumina sancta gubernat.
 Alcanius latæ suscepit pondera molis.
 Hunc quoq; tyrhenis urget mezentius armis
 Vincta tamen latio cesserunt robora marti
 Tyrrhena: extincto crudeli funere lauso.
 Hinc memor alcanius repetens mandata parentis
 Egregii: simul & seruanda oracula diuum
 Sæpe animo uoluens: celsis in collibus albam
 Condidit: & latæ dicta est ea regia genti.
 Et iam tres septem lustris adiecerat annos
 A patris interitu: quo regnum acceperat ingens
 Cum ruit in funus generosa prole relicta.
 Imperium natu maior deposcit iulus
 Venit iuleum genus unde: decusq; superbum
 Militiæ: atq; omnis romanæ gloria gentis
 Parte alia petit ænea generatus auitum
 Filius in regnum recepit: quem mater in altis
 Ediderat siluis: nam cum lauinia raptio
 Coniuge: iamq; grauis: priuignum moesta timeret
 Cesserat in siluas: natq; enixa fideles
 Pastores inter patrios in saltibus altis
 Educata: & puero tribuit sua nomina casus.
 Quoq; ubi compertum est: iussu reuocatur in urbem
 Alcanit: & paulo post hæc regina supremos
 Versa est in cineres: & tros sua fata sequutus
 Ergo ambo certant latius succedere regnis.
 Hinc patruus: hinc ipse deo dilectus iulus.
 Hoc tam certamen prudens: litemq; diremit
 Tali iudicio populus: succedat honori
 Sacrorum: rebusq; deum fugatur iulus.
 Et quoniam silui regnum hoc dotale parentis
 Siluius accipiat: factum hoc cognomen ab illo
 Regibus albanis data sunt: sequiturq; parentem
 Siluius æneas: cuius post fata latinus
 Regnum adiit: patri clarus subit alba latino:
 Atq; albæ capetus: solium capis inde parentum
 Occupat: hinc patrio succedis calpete regno.
 Tum tyberinus adest: pugna qui cæsus: & amne
 Raptus ab etrusco: primo miserabilis æuo.
 Nomen aquæ tribuit: post hunc agrippa gubernat
 Res itales: tanto diuum contemptor honori
 Succedit: superos imitans palladius ignes
 Impius: & ingenti cupiens pro numine haberi
 Et terrere homines: superi iouis igne crematur.
 Absorptusq; lacu est omnis unda obruit ædes
 Regis: auentinum proceres in regna uocarunt
 Romano dedit hic moriens sua nomina colli.
 Filius inde procas rebus successit auitis
 Hocq; satus numitor & tu crudelis amuli.
 Extinctoq; proca subit contentio regni.
 Et data conditio est uter imperet: alter habeto
 Troianas & opes: & quâtuq; relictum est.

Vaforum: fuluig; auri: argentiq; talenta.
 Accipit imperium numitor: sit ditior alter.
 Moenibus ille potens: ast ille potentior auro.
 Et regnis inhians: ingentia robora fortem
 Militiam parat & cellam mox occupat arcem.
 Imperiumq; pio fratri uolentus ademit.
 Dat tamen unde queat tenuem deducere uitam.
 Inde per insidias trucat numitore creatum
 Egestum in siluis: quo fratri nulla uirilis
 Sit soboles: tantum seruabat filia sedes
 Siluia: & hanc uestæ curanda in sacra relegat
 Hæc quoq; siue proco: genio: uel numine diuum.
 Aut siue insignis præstisset amulius armis
 Sacra lauaturas dum mane incedit ad undas.
 Et uiridi confedit humo: correptaq; somno
 Fit grauida obscura regitur caligine tellus:
 Solq; fidem fecit rutilo mutatus amictu
 Concepisse deos: sed quo conceperat orbi
 Incertum est: redit illa domum iam languida uirgo:
 Remq; aperit matris: uelantur crimina: morbus
 Fit causa: in templum cur non eat illa pudicum.
 Mens tamen interea sæui seu conscia regis:
 Seu suspecta doli: metuens: curare medentes
 Illâ adhibet: genitrix arcet: morbūque uirili
 Non ait: hunc sexu prodendum: turgidus ira
 Vxorem mittit custodem: atq; illa tyrannio
 Mox scelus omne refert: furit ille insanior curis:
 Cum rapere ingenti maria omnia turbine tentant.
 Et cælorum erat prægnantis uiscera ferro.
 Hinc instat numitor: hinc antho' filia regis.
 Inq; deos referunt crimen: sæuissimus iram.
 Distulit in decima: redeuntia cornua lunæ.
 Siluia fit genitrix heu prolem enixa gemellam
 Et uirgis cædi: uirgo miseranda iubetur.
 Defodierque solo: poena hæc uestalibus ipsis.
 Quæ uetium patiantur opus misera ilis antho
 Ante patrem supplex tumidum procumbit & orata
 Orat opem miseræ: & precibus seruata sororis
 Dicitur at geminos deferri ad tybridis amnem
 Immergique iubet fluuio: mandata ministri
 Inuiti peragunt tantum scelus unda refugit.
 Et pueri in sicca miseri uersantur harena.
 Quid nisi pro miseris poteram uagire quærelis?
 Vagitus enixa tamen lupa sensit ad undas
 Sed datura sitim progressa accurrit: & illos
 Deposita feritate uidet: miserata iacentis
 Eripit e' cœno: dehinc ubera plena gemellis
 Admouet: o superi quanta est clementia celi.
 Qui positurus erat populis ingentia magnis
 Moenia perpetuos terræ latura triumphos.
 Pascitur infœlix infantia lacte ferino.
 Atque auis expositis suggestit martia picus
 Sæpe cibos: non hoc uatum: non fabula uulgi
 Sed fatale quidem: quos fors in magna uocabat
 Imperia hos casus & mille pericula rerum
 Parca subire dedit: tot per discrimina partum
 Quid repetam astyagis muliebris e' stirpe nepotem
 Nutritum quoque lacte canum miser: antius inter
 Pastores quanto post imperitauerit orbi.
 Gorgonis indigno coitu cui filia natum
 Edidit exponi iussit sua uiscera siluis.
 Lac illi tribuisse feras uisum inde relatus

Inq̄ inter angustū lactas:qua armenta redibant
 Vt miserum obruerent:etiam alimenta dederunt.
 Obiicitur canibus ieiunis hi quoq̄ pascunt
 Vbera dantq̄ sues:demum immergitur undis
 Oceani: summa quæ infans leuis inatat unda.
 Seruaturq̄ deum manifesto numine: litus
 Excipit exceptum pauit quoq̄ cerua lacentem
 Et tandem ad magni sullatus culmina regni.
 Factaue quid referam moesis crudelia nostri
 Eiectum phario genuit quem moesta fluento
 Mater:& hic domini seruatus munere cœli
 Esset ut ille dei populo qui moenia sancto
 Poneret & uera sub religione foueret.
 Numina sic miseros seruauerunt alta gemellos
 Esset ut ille deis magnam qui conderet urbem:
 Ergo hæc e celo miracula monte uidentes
 Pastores stupere omnes:pecorisq̄ Imagister
 Albani magnisq̄ feram clamoribus urbem.
 Illa quidem flenti similis:post oscula gressu
 Discedens lentosese in nemora alta recepit.
 Conuenere duces ouium:mirantur oPemq̄
 Ferre parant:una primum tellure seruantur.
 Suscipit hinc illos euandri faustulus archas.
 Gente satus:secūq̄ refert:& tradit alendos
 Vxori:clarum cui tunc laurentia nomen.
 Educat hæc crescunt cœlesti semine nati:
 Iam pueri iam tum iuuenes:pectora forti
 Non his cura greges:armentaue pascere:non hos
 Pastorum cultus:& fistula pacta iuuabat.
 Sed studium ludis primum exercere iuuentam:

HACTenus iuuat hæc de romulo dixisse:quoniã eo natali nos longius pgressi sumus:ad augusti tempora re
 feremus tamen,suo loco quæ ad conditam urbem pertinent.Sed redeamus ad poetam:& ex eo genealogiaz
 ipsam ex ponamus.**Quis** nescit quasi omnes ciunt. Dardanon natū Electra atlantide:dardanum filiū fuisse
 electræ atlantis filiæ & iouis.Scilicet certe quis nescit.Electræ concubuisse pro succubuisse.Ioui:hoc ab histo
 ricis refertur: ex ioue cretensi:& electra atlantis filia natos fuisse dardanum: & Iasium.

Huius erichthonius:tros ē gnatus ab illo
 Assaracum creat hic:assaracusq̄ capyn:
 Proximus anchises:cū quo cōmune parētis:
 Non dedignata est nomē habere uenus.
 Hinc satus æneas pietas spectata per ignes
 Sacra:patrēq̄ humeris:altera sacra tulit:

Aut iaculo: aut nuda corpus lassare palestra.
 Et sophiæ gabiis ambo incubuere pelasgæ.
 Faustuleas tutantur opes:cædumq̄: fugantq̄:
 Latrones:& cura sunt:cui uiuere iapto.
 Et iambis nonies cancer gestauerat axes
 Soliferos:totiens tulerat capricornus eosdem.
 Cum tegerent teneras prima lanugine malas
 Inter pastores orta est contentio sæpe
 Montis auentini:& pallantia septa tuentes,
 Sæpe duo fratres pallantia septa tuentur
 Et sub auentino pulsant numitoris ouile.
 Res domino delata suo:regiq̄ superbo.
 Mittitur infestus iuuenes qui comPrimat hostis.
 Lucebatq̄ dies:magni quo festa licæi
 Panos erant:castoq̄ deum dum indulget honori
 Romulus:insidiis capitur germanus ab hoste.
 Ad regem trahitur manibus post terga reuinctis
 Plectendum accepit numitor:mox indole motus
 Obstupuit:tacitum iuuenes in penetralia ducto:
 Quo genitus rogita:pastoris sanguine cretum
 Sese ait:ecce subit tectum latinus alumno
 Pastor opem:tutas aperit numitoris in aures
 Fata gemellorum:remq̄ omnem ex ordine pandit.
 Romulus intera turbam collegerat omnem
 Pastorum:secumq̄ albana in moenia ducit
 Sub æreo insignes clypeo sudibusq̄ præuistis.
 Inferiore urbis subierunt parte:runtq̄
 Consulto numitore tamen sub tecta tyrannis
 Et regem obtruncant:& celsa romulus arce
 Vi potitur:prolesq̄ omnis deletur amuli.

CHVius erichthonius:hic dardani filius mortalium
 omnium ditissimus.fuit teste Homero:qui habuisse di
 citur tria equarum milia quæ pullos nutriebant. Non
 est autem hic Erichrthonius quem serpentinis pedibus
 fuisse fabulantur terræ ac litis filium:de quo Ouid.ali
 bi Pallade conspecta natum de crimine uirgo sustule
 rit quare quæret erichthonium.Hunc fabulosum ide;
 poera sine mater creatum scribit.Dardanum autem Eri
 chthoniū suū dicitur e Theucris filia genuisse. Tros
 est generatus ab illo:hic est Illi:Assaraci & Ganymedis
 pater:quē erichthonius genuit ex Calhore.Abeo tro

ANT.
 FAN.
 Erichtho
 nius.

Tros.

ia dicta est quam ante a dardano Dardaniam:Teucro teucriam dixerunt.Cetez ab illo eius filio ilium no
 mē accepit. ASSARACUS capyn:Capys ex assaraco & Clytodore genitus Anchisen genuit. NON dedigna
 ta est:immortalis dea:ut mater æneæ fieret non aspernata est mortalis Anchisæ coniugium:ut Coniugio an
 chisæ ueneris dignate superbo.

Capys

CHVius:dardani. ERichthonius:fuit filius ex Bathea filia Teucris. Quem fortunatissimū Homerus uo
 cat. Tros est generatus ab illo:ex Erichthonio & Caliore natus est Tros. Hic:tros. CREAt:gignit. Assara
 cum:ex Taoe & Callanide Eumedis filia natus est Assaracus Ius:& Ganymedes.Hic:assaracus. CREAt Ca
 pym:nam ex assaraco:& Clytodore natus est Capys.Proximus Anchises quem Capys ex naide genuit. Cum
 quo:anchisæ. VENUS non est dedignata: sed dignata. Habere commune nomen parentis:hoc est:non puduit
 uenerem Anchisæ succumbere:& ex eo parere:sic habere nomen parentis cum eo commune.Nam pe perit il
 li æneam. Hinc:ex uenere & anchisæ.Satus natus est æneas. PIETas spectata per ignes:quasi cuius pietas exper
 ta:& cognata & probata per medios ignes & Crispus.Ni uirtus fidesq̄ uestra spectata mihi satis foret.Æneas
 ereptus est a numine per ignes:& hostes in excidio troiano.Vnde ipsæ apud Virgi.Descendo:ac ducente deo
 flammam inter hostes.Experior:dant tela locum flammæq̄ recedunt. TVlit humeris sacra ignem uestalem:
 deos pœnates:& alia troiana sacra. Et:patrem anchisam:quem humeris absportauit:per appositionem. AL
 tera sacra:quoniã illi æneas diuinos detulit honores.Vnde apud Virgi.Nūc pateras libate ioui:præcibusq̄

PAV.
 MAR:

uocate Anchisen genitorem: Cui non tantum immortalitatem: uerum etiam uentorum tribuit potestatem. Po-
scamus uentos: atq; hæc mea sacra: quot annis Vrbe uelit posita templis sibi ferre dicatis.

ANT.
FAN.
Euryleo
Ascanius
Eneæ filii
Iulus
Siluius
Posthu-
mus
Siluii re-
ges

VENIMUS ad foelix aliquando nomē iuli: Hic ut Dio-
nyfio placet in fuga Ascanius appellatus est ante Eury-
leon. Sed Cephalon scriptor uetustissimus ut idem in-
quit memoriae pdidit quatuor æneæ fuisse filios: Asca-
nium Euryleontem. Romulum ac Remum. Fuit autē
Ascanius æneæ filius ex Creusa: quāuis Liuius dubitet
creusæ ne an Lavinia filia fuerit. Is (teste Seruio) a pri-
ma barbæ lanugine quæ ei nascebat quo tpe Mezen-
tium superauit secundum Catonem Iulii nomen acce-
pit a quo dicta est familia iuliorum. Quāuis sunt qui eam
ab ascanii filio denominatam uelint. **POSTHUMUS**
hinc: deest uerbū successit. **ASCANIUS** enī Siluii reliquit imperiū quoniā (ut quibusdā placet) sine liberis perit. Fuit
autē Siluius æneæ filius ex Lavinia ex qua natus est post æneæ mortē unde **POSTHUMUS** uocatur. Eū mater cū post
mariti obitū ascanii timeret infidias in filius ad quos grauida cōfugerat enixā dicit & ab iis siluiū noiaffe. a quo re-
ges albanī Siluii dicti sunt. Virgi. in vi. æn. Siluius albanū nomē tua posthuma ples: Quē tibi longæuo serum
Lavinia coniunx Educet siluis regē regūq; parētē. Aliis eūdē siluiū placet ascanii non fratrem fuisse: sed filiū. Lege
Liuiū ac Dionysiu: a quibus diuersa tradunt ne te obtudā: nobis illud placet quod Liuius sentit tā uetera pro cer-
tis affirmare non oportere. **ISQ;** latine tibi pater est quō siluius posthumus est: latini pater cū Liuius scribat e
Siluio natū æneā siluiū: & latinū genitū ex ænea. Dicēdū est Ouidiū a Liuiio dissentire cū uelit latinū eius Siluii
filiū esse quō successit Ascanio. Ipse in. xiiii. Metamorphoseos: inde sub Ascanii ditioe binominis alba resq; lati-
na fuit successit siluius illi quo satis antiquo tenuit repetita latinus noia cum sceptro. Crede nobis lector cādide
prudētis est in reb⁹ tātæ uetustatis nō precipitate iudiciū. Seruius honorat⁹ Procā scribit fuisse regē duodecī alba
noꝝ & Capyn sextū nō septimū ponit: quā in re Nasoni manifeste a stipulat. Idē et uult. xiiii. tāū fuisse reges al-
banos de æneæ & Lavinia genere: cū alii aliter tradat. Hi quātū regnauerint Eusebius docet. **SUBIT** alba lati-
nū. Liuius. Latino alba ortu. **PROXIMUS** est titulis epit⁹ alba tuis. Epitus a Dionysio. Capetus appellat⁹: a Liuiio
uero Atys: ab Eusebio Atys siue Epitus.

PAV.
MAR.

VENIMUS aliqñ ad foelix nomen Iulii: ad nomē Ascanii æneæ filii. ex Creusa priami imitat⁹ in hoc Virgi. q
ascaniū iulū appellauit. Vnde in priō æneidos. At puer ascanius cui nūc cognomē iulo. Addit iulus erat & uete-
res iterp̄tes dicūt iulon apdellatū cū adolescēs cū Mezetio dugnauit. Verū, Diony. inqt appellatū ab initio Eury-
leonta: & in fuga ascaniū: & eius filiū iulū uocatū. Pōpeius quoq; ostendit Ascaniū habuisse duos filios Iuliū &
Aemuliū. Ab iulo manauit domus Iulea: siue Iulia. Ab Emulio genus æmuliū. Vnde a quo iulo: Domus iulia:
familia iuliorum: domus ipsa cæsarea. **TANGIT** aues teucro: troianos. Nā a troianis: hoc est ab iplo iulo pgenitus
est iulius cæsar. **VNDE** apud Trāquillū de prodigiis mortē Cæsaris portēdētib⁹. Tabula ænea in monumēto
in quo dicebat Capys cōditor Capuæ sepultus: inuēta est: cōscripta lris: uerbisq; græcis: hac snia. Quādo ossa
Capys de tecta eēt fore ut iulo pgnat⁹ manu cōsanguineoꝝ necat: magnisq; mox italiae cladib⁹ uindicat: & ci
& Diony. inqt ab eodē iulio Iulios uocatos: & plequit⁹. Fnitq; hæc familia maxia: atq; clarissima oīum: quōs nos
sciamus. **VIROSQ;** tulit duces illustrissimos quibus uirtutes pbuerūt. ut de stirpis generosissime indo i dubiū ueni-
re nequeat: &c. **HIC:** deinde. **POSTHUMUS:** qui post æneæ mortem ex Lavinia natus est. **QUI** puod or-
tus fuit in altis siluis erat uocatus Siluius in gente latia: latini siluium appellauerūt: quoniā in siluis natus erat
Nam ut Diony. inquit Suscipiente regnum Nicanio. Exterrita Lavinia uequit ob nouercaie nomen ab eo ma-
li acciperet prægnans ipsa. Tyrreno cuidam regii pectoris magistro: quem latino sciebat fuisse in primis gra-
tum. **ISQ;** eam in desertas adducens siluas: & ut aduentitiam quādam dūstodiens: conscis rei eam conspici per-
mittebat. **CONSTRUCIT** in siluis ædibus nequaquā multis hominibus notis. **NATUMQ;** deinde puerum aluit. Siluiū
a filua nominans: quemadmodum si quis græce diceret hyleum. **PROCEDENTE** deinde tempore: ubi magnam cō-
quisitionē mulieris fieri a latinis cognouit. **SUSPECTUMQ;** multitudine ascanium: quasi ille perdidisset puellam:
rem populo aperit. **EDUCITQ;** ex saltu mulierem ipsam cum puero: Tali itaq; fortuna usus siluius hoc nomen ha-
buit: **GENUSQ;** illius omne deinceps regno potitum est. **POSTQ;** enim fratrem eius mori contigit: cum dubia esset
regni hæreditas: ad eum ne pertineret: an ad Ascanii filium maiorem Iulum qui in paternum imperium succe-
dere postulabat: eorum controuersiam populus diremit. **CUM** aliis adductis rationibus: tum hac non minima:
quod ex matre natus esset regni hærede siluius: Iulo autem regni loco: sacra quædam est potestas attributa atq;
honor cum periculis uacans imperii: tum uero uitæ tranquillitate: superior quo nunc etiam usq; ad etatā meā
genus illius fruitur. **HÆC** ille. **POSTHUMUS:** Vulpianus Iurisconsultus **POSTHUMOS** dicimus eos dūtaxat: qui post
mortem parentis nascuntur. **HOC** uetum est in stricta significatione uocabuli. **LARGO** tamen significatione. **POSTHU-
MOS** dicitur etiam qui post testamentum a patre factum nascitur: etiam si pater uiueret. & cætera.

ISQ; latine tibi: ex hoc loco detracti sūt duo uersus: quō primus ego aduertit nō tpe. Poeta enī priō loco me-
minit Siluii posthumi: deide latini. **VEG;** medius hōꝝ fuit æneas siluius. Siluii primi filius: & hui⁹ latini p̄. **HIC**
enī æneas filius medio hōꝝ loco a Liuiio memorat⁹. Et Diony. inqt: Silui⁹ autē cū unū trigita iperasset ānis susci-
piēs iperū æneas ei⁹ fili⁹ unū & .xxx. regnauit ānos. Post hūc at latin⁹ unū & quingita. **VIrg.** quoq; utriusq; me-
minit: & siluii posthumi & æneæ filii: priō enī loco inqt. **ILLE** uides puta iuuenis: quō nitif hasta. **PROXIA** sorte tenet
lucis loca primus ad auras Aeterias italo commixtus sanguine surget. **SILUIUS** albanum nomen: tua posthuma

proles. Quem tibi longæuo serum lauinia coniunx. Educet filius: regem: regumq; parentem. Vnde genus longa nostrum dominabitur alba. Proximus ille procas troianæ gloria gentis. Et capys: & numitor: & qui te nomine reddet Siluius æneas pariter pietate uel armis. Egregius si nunq; regnandâ ac ceperit albam. Ex his pateat: ex hoc loco detractos duos uersus: quoniam nulla est metio æneæ Siluii cum esse debuisset: nec omisisset poeta: qui historiam nouerat: qui Virgilium & eius scripta uiderat. Qui eodem tempore fuerat: quo & Diony. & Liui. Sed id inde factum est. Rudes: & historiæ in expertes posteri putarunt eundem fuisse & æneâ filium. Ita duos uersus: tanquã superfluos abraferunt. O latine hic: æneas filius. EST pater tibi: regnavitq; ut diximus unum & quinquaginta annos. Ab eo ut inquit Colonia aliquot deductæ: præsci latini appellati. Mansit postea filius omnibus cognomen: qui albæ regnarunt. ALBA subit latinum: filius alba latino patri successit regnavitq; unde. xl. annis. O alba. Epvtus est proximus titulis tuis. Epvtus filius sequitur te: & succedit tibi in regno. Huc Diony. Capetum uocat regnasseq; ait sex & xx. annes.

Ille dedit captæ repetita uocabula troiæ
Et tuus est idem capete factus auus:
Accipiens regnum post hunc tyberinus ab illo
Dicitur in ethruscæ gurgite mersus aquæ:
Iam tamen agrippam natum remulumque nepotē
Viderat in remulum fulmina missa ferunt:
Venit auentinus post hos locus unde uocatur:

CILLE dedit captæ repetita uocabula Troie. Epitus filium Capvni uocauit: referens nomen patris Anchisæ capys capetum genuit qui ei successit. Ouid. alibi. Post huc capetusq; capysq; sed capys ante fuit. ET tuus est idem capete factus auus. Capeti auus est Epitus. Sane notandum hoc loco in nomine proprio non dubitasse Ouidium producere antepenultimam quã ipse alibi corripuit: quod si ne uitio sit: teste Seruio. POST huc

ANT.
FAN.

Antepenultima in proprio producit

tyberinus: hic ut inquit Liuius in traiectu albulæ amnis submersus celebre ad posteros nomē flumini dedit. AGRIPPAM: hunc Eusebius tradit regnasse annos. xl. cū Diony. tantū scribat. xxxiii. Sed nihil mirum in tanta caligine uetustatis. REMULUMq; nepotē. Liuius post Agrippam Remulus Siluius a patre accepto imperio regnat. Auentino fulmine ictus ipse regnū per manus tradidit. Fuit autē cōceptor Numinū ut scribit Diony. unū meruit fulmine iterire. Ouid. alibi Remulus maturior ænis fulmineo periit imitator fulminis ictu Insanus rex ut deus habere non dubitauit imitatus fulgoribus hoies exterrere.

VENIT auentinus post hos: ab hoc rege quã auentini motū urbis dicunt urbis dictū uolūt quod ibi extinctus fuerit ac sepultus ut quo regnarat eodem monte iacet positus tribuitq; uocabula moti. Alii ab auentino rege ab originem: alii ab auibus: alii ab aduentu hominum: alii ab aduectu: alii ab auente fluuio. Lege Festum Seruium: ac Varronem.

CILLE Epitus. Dedit uocabula repetita captæ troiæ: uoluit ille repetere uocabula troiana: quoniam capys fuit Anchisæ pater: & alter ab illo Capys æneæ socius: quicū in Italiã uenit: & capys septimus albanorum rex. huius epiti seu capeti filius: quod duo de triginta annis regnauit. TROIÆ captæ: quæ captæ fuerat a græcis: aut posuit captæ: ut in principio dictiōis Capym ostēderet: cui idē est capys. ET idē epitus. O Calpete est factus tuus auus: nam epytus capys capys calpetū genuit. Sic epytus seu capetus erat huic auus regnauitq;. Calpetus usq; ad tertium decimum annū. TYBERINUS post huc. Calpetū. Ab illo accipiēs regnū: nam eius filius fuit: dicitur marsus obrutus. IN gurgite thuscæ aquæ in fluuio que thusciam labit. De quo Diony. Tyberinus octo regnauit annos: atq; in plio mortuus. quod secundū flumen fuit ratuq; a pfluente: flumē sibi cognomē reliquit: uocatū prius albulæ. & Liuius inquit Tyberinus quicū in traiectu albulæ amnis submersus celebre ad posteros nomē flumini dedit. Iam tñ uiderat: iã tyberinus. Natū Agrippam: nam eius fuit filius agrippa. & Dio. inquit tyberino dein successor agrippa annos tres & triginta regnauit. & Liui Agrippam tyberini filium ondit. ET remulū nepotē uiderat. Liui. inquit post Agrippam remulus filius a patre accepto imperio regnat. Dio. Alladiū uocat. Sic. n. inquit. post agrippam alladius unū uiginti annos. Res quã tyrānica. & cū diis inimicitias gerēs. nam ab eo despiciēte numina. appatæ sūt fulguris imitatiōes. & fragores. & tonitruis similes. quibus terreri hoies. tanquã eēt deus postlabat. Cæterez hymbribus: & fulmibus i eius domo cadētibz. Atq; lacu iuxta quē hitabat. isolitā iundationē capite. iclusus. cū tota domo absorptus ē & nūc adhuc plucēte lacu: i pte quã. cū deficit later. subseditq; altitudo. apparēt ruina. & alia ædificiorū uestigia &c. FERūt. dicūt. Fulmina missa in remulū. in huc alladiū. & Liuius. Fulmine ictū ondit. Nam inquit auentino fulmine ictus ipse regnū per manus tradidit. POST hos. agrippam & remulū. VENIT auentinus. de quo Dio. huic deinde successit auentinus a quo unus ex septē collibus. que hitabant romæ cognomē sūpsit. Hicq; annos septē & triginta imperiū tenuit. & Liui. is sepultus i eo colle. que nūc ē ps rōanæ urbis. cognomē colli fecit. Vnde a quo auentino. LOCUS mōs quoq; eēt ipse collis. VOCAT. cognomiatus ē ab eo auentinus. LOCUS. i quo sepultus & totus deniq; mōs auentini dictus aliq legūt. LACUS unū uocat. quoniam auentinus fuisset paludibus ab reliqs motibus inclusus.

PAV.
MAR.

Auentinus

ANT.
FAN.

POST illum tradita regna proca Proca Numitorem & amulium procreauit: legauitq; regnum Numitori qui maior natu erat: sed plus potuit uis quam uoluntas patris ut Lilius scribit. Amulius. n. pulso Numitore sibi regnum arripuit: additq; sceleri scelus. Nam & Lauum eius filium. iteremur qui a Dionysio egestus dicitur: & iliam siue Rheam quam & Siluiam uocâ uestalem uirginem legit. Est autem Lauus adolescens in uenatione interemptus: ut Diony. tradit. Plutar. in hac historia dissentit aliquantulum a Lilio cui nos malumus credere mentienti quam aliis uera tradētibus. **GEMINO:** gemello: quia eodem partu Romulus ac Remus in lucem editi sūt. **Venerem Martemq; parentes.** In infinitum extenditur parentis nomen: unde licet Venerem parentem Romuli appellare.

PAV.
MAR.

POST illum: anentinum. Regna sunt tradita proca. Procas deinde post auentinum annos tres: & .xx. regnauit: ut Diony. tradit. **Q VEM:** Procâ. **SEQ VITVR** Numii. gerdu. aumu. Lilius inquit Proca deinde regnat. Is Numitorem atq; amulium procreat. Numitori: qui stirpis maximus erat: regnum uetustum Siluie gentis legat. Plus tamen uis potuit: quam uoluntas patris: aut uerecundia ætatis. Pulso fratre amulius regnat. Ply. uero qui de uiris illustribus scripsit: tradit Procâ habuisse duos filios Numitorem & amulium: isq; regnum anuis uicibus habendum reliquisse: ut alter nis imperarent: sed amulium fratri imperiū non reddidisset: &c. Diony. inquit. Deinde amulius haud iure regnum occupans: cum numitori preberetur fratri seniori: duos & quadraginta regnat annos. Plutar. uero. Cuius sententiam in carmine sequuti sumus: ita inquit. Inter albanos reges: qui ab ænea duce stirpis primordia deduxerant: totius ciuitatis duobus imperium relictis fratribus numitori: & amulio per successionis ordinem deuenit. Amulius uero cum res albanas bifariam partiret. Regnum scilicet: & quem ex troia thesaurum maiores deuexerant: ut utram partē uelit: alter deligeret. tyrannidem potius sibi numitor elegit: sed amulius ob auri magnitudinem factus potentior fratrem adortus sedem regiam facile occupauit: poeta ergo inquit. **Q VEM:** procâ. **SE.** Nu. cum numitori regnum debetur. **CERMANA.** amu. du. & ob id dirum imperium & cru. uocat: quia fratrem regno deiecit. **ILIA** cum lau. sa. nati sunt. **DE Nu.** Numitor duos filios habuit. Lauum: quem Diony. Egestum uocant. & Iliam: quæ & Rhea. **LAVSVS** cadit ense patru. Amulius lauum per insidias obtulcat. Et de eodem Lili. ait. Addit sceleri scelus: stirpem fratris uirilem iteremur fratris filia Rhea Siluiæ per speciem honoris: cum uestalem eam legisset: perpetua uirginitate specie partus adimit. & Diony. Amulius inquit postquam regnum albanorum inuasit. prohibito paternis honoribus numitore fratre maiore: & alia quædam Iliam præter ius: equumq; egit & ad extremum prolis opem numitoris domum facere cogitauit: cum ob metum ne pœnas daret aliquando scelerum. Hæc itaq; cum multo ante animo agitasset: primum quidem numitoris filium Egestum nomine: tunc pubescentes obseruatis locis ubi uenabatur: in fecitq; solitudine maxima reatum: exeuntem interficit: subornatis qui dicerent interemptum latronibus esse adolescentem: & reliqua. **ILIA:** quæ Rhea: & Siluia dicta est. **PLACET** marti & eam grauem reddidit. de hac diximus & in secundo & in principio tertii. **ET** parit te o quirine: o Romule. **IVNCTE** remo gemino: gemello: quia gemelli fratres nati sunt. **ILLE** suos semper: hac igitur ratione Romulus Martem & Venerem suos dicebat esse parētes: mē seseq; primos continuos his numinibus consecrauit. **ILLE:** romulus. **SFMPER** dixit: appellauit. **SVOS** parētes Venerem & Martem: quoniam Marte genitus & materno genere a Venere genus duceret: recte igitur parentes dixit: quoniam parentis appellatione non tantum pater: sed etiam auus & proauus: & deinceps omnes superiores continētur. Sed & mater: & auia: & proauia: hæc Caius de uerborum signifi. Vipianus uero titulo de in ius uocando. Parentes inquit utriusq; sexus accipere debemus. Sed an in infinitum quæritur. Et quidam parentem usq; ad tritauum appellari aiunt. Superiores maiores dici hoc ueteres extimasse Pomponius refert. Sed Caius Cassius omnes in infinitum parentes dicit: quod & honestius est merito obtinuit. Paulus uero de gradibus ita inquit. Parentes usq; ad tritauum apud romanos nominantur. Vteriores qui non habent speciale nomen maiores appellantur. Item liberi usq; ad trinepotem ultra hos posteriores uocantur &c. Et meruit ro. habere fidem uocis sermonis sui: quia creditus martis filius. Sic adhibita fides est uerbis suis: cū diceret eos suos parentes. **NEVE** sequuturi nepotes posset ne scire: ut posteri non ignorarent. Sed optime scirēt eum martis filium & a uenere progenitum fuisse.

Mons quoq; post illum tradita regna proca
 Quem sequitur duri numitor germanus amuli:
 Ilia cum lauso de numitore sati:
 Ense cadit patru lausus, placet ilia Marti:
 Teq; parit gemino iuncte quirine remo:
 Ille suos semper uenerem martemq; parentes
 Dixit, & emeruit uocis habere fidem:
 Neue secuturi possent nescire nepotes:

TEMpora continuata: martium & aprilē inter quos alium mensem non interposuit. **ITAL**a nam tellus &c. Floruit aliquādo in italia grācia potētissimis & magnis urbibus ut ait Cicero in quarto tuscu. quæstionum Virg. Effuge cūcta malis habitatur moenia gratis. Cæterę non pars italiae solū. sed ipsa quoq; Sicilia magna grācia dicta est. Strabo. in. v. geographiæ Magnā mediter. raneæ partē inceperūt a troianis orsi tēporibus iā. n. tātope re res græca amplificata fuerat hāc & Siciliā magnā grācia appellaret. **VENER**at euāder. colligit nōnullos græcos necnō & Phrygū qui se in italiā contulerūt: quorū euāder ut supra dixim⁹ cū multis ad italiā uenit: ut archa

ANT.
FAN.

Magna
grācia.

Peregrini
qui in itali
am uener

Tempora diis generis continuata dedit:
Sed ueneris mēsem graio sermone notatum:
Auguror, a spumis est dea dicta maris:
Nec tibi sit mirum græco rem nomine dici:
Itala nam tellus grācia maior erat.
Venerat Euāder plena cum classe suorum:
Venerat Alcides, graius uterq; fuit.
Hospes auentinis armentum pauit in herbis
Clauiger, & tāto est albula pota deo:
Dux quoq; neritius, testes lestrygones extāt:

des his oris genus a pallate profectum qui regē Euan-
drom comites qui signa sequuti delegere locū & po-
suere in montibus urbē. **VENER**at alcides. Hercules
quoq; nō uenit ad nos solus sed cū argiuis qui ut dictū
est: in saturnia subsederunt. **ARMENTUM**: boues quos
Geryoni detractos ex hispania abduxerat. **DUX**
quoq; **Neritius**. **Vlysses**: quē nōnulli sic dictum uolūt
a **Neritia** insula quā eius regni fuisse dicūt. **Cæterum**
nos eā insulā nūq; inuenimus apud pbatū scriptores;
sed ut abusiue argiuos interdū græcos dicimus a par-
te totū accipiētes ita **ulyssēm** putāt **Neritium** uocari a
neritiis populis locridis siue a loco eiusdem regionis.
Vnde ait Virgi. **Neritiæq; picis lucos**: & hic & neritii
posuerūt moenia locri. Nā eius patria ē ithaca. **Cice.** i
oratore. Si nos id quod maxime debet patria nostra
delectat: cuius rei tāta uis ē ac tāta natura ithacā illam

in asperimis saxulis tanq̄ nidulū affixam sapientissimus uir immortalitati anteponeret. **Vlyssēm** Ouidius alibi
neritiū uocat: ut pro duce neritio docti mala nostra poetæ scribite. **Neritio** nā mala plura tuli **Hic** quoq; in itali
am uenit ubi **Circe** eius socios mutauit in bestias: de cuius morte: nihil satis certū habet: cum **Homeri** carmē eā
omiserit. **Scribit** tñ **Porphyrio** eū pignoriā ita interfectū fuisse a **Telegono** eius filio quē ex **Circe** suscepit **Theo-**
pōpus aut auctore interprete **Lycophronis** tradit **Vlyssēm** ostensum domestica turpitudine rediisse ad **circen**
& **Thelemachi** manibus occidisse. **Hic** fuit **Laertæ** filius ex **autolyca** magnanimi **autolyci** filia: cui⁹ errores **Ho-**
merus scripsit i odyseea. **Sane** **Strabo** ubi **locridis** meminit nō imprudētē se ingt nōnullas insulas pterire i q̄z
una qdā suspiciātur locū fuisse unde **locreses** neritii (teste **Seruiō**) nūcupātur. **Pli.** auctor est **Leucadē** neritiū dici.
De qua: ut scribit **Strabo**: **Laertē** dixisse aiunt munitā solus ui cœpit neriton urbē. **Inde** ut a mōte **ithacæ** eiusdē
nois **Vlysses** neritius nō naritius diceref. hoc legi sæpius: illud non memini me legisse. **Cæterū** sunt q̄a neritio
ithacæ naritiū mutata lfa dictū existimēt. **TESTES** lestrygones extāt: **Antiphates** rex lestrygonū fuit q̄ unū e
ciis **Vlyssis** affumbit teste **Homero**. **Fuit** at antiq; sedes lestrygonū oppidū formiæ: q̄ hoies imānissimi huma
nis carnibus uescerātur: qd̄ quis **Thacydides** fabulosū existimet uerūtū putaf a **Plynio** q̄ li. xii. nat. historiæ eē
ingt **Scytharū** genera & qdē plura quæ corpibus hūanis uescerētur idicauimus. **Idipm** incredibile fortasse ni co
gitemus i medio orbe terrarū ac **Sicilia** & **italia** fuisse gētes huius mōstri **Cyclopas** & **lestrygonas**. **Dicti** at sūt
lestrygones neptūni filii: qm̄ ut **Aulus Gel.** scribit maiores nri pstatissimos uiros uirtute prudentia & uirib⁹ iouis
filios appellāt: ut **Acacū** **Minōa** & **Sarpedona** ferocissimos uiros & imanes atq; alienos ab oi humanitate tāq̄
e mari genitos neptūni filios dixerūt: ut **Cyclopa**. **Cerciona** & **lestrygonas**. **Quare** nemini mirū uideri debet
qd̄ **Solinus** scribit **Cyclopū** specus uocari lestrygonū sedes. **Ad** hos puenisse **Vlyssēm** **Tibullus**: quoq; testaf: ut
icultos adit lestrygonas antiphatēq;. **Eos** uelci humanis carnibus qdā apud regē **Alcinoum** nō crediderūt: **Vn-**
de illud ē **luuenalis**. **In** mare nemo hūc abiicit seu dignū ueraq; **charybdi** figētē imanes lestrygōas & cyclopas.

Vlyssis
mors
Antipha-
tes rex le
strygonū
Fotmiæ

TEMpora cōtinuata. **DED**it diis generis: ueneri & marti un⁹ genus duceret tpa cōtinuatos mēses: martiū
& aprilē: primū a marte: alterū a Venere denotatū. **Sed** ueneris mēsem: si qs diceret cur mēsis ueneris nō dicif
ueneris quē admodū a marte martius. **Ingt** mēsem ueneris habuisse græcam appellationē. **Nam** uenus græce
αφροδιτη dicif ab αφροσ q̄ est spuma qm̄ ex saturni testiculis & maris spuma nata sit. **Sed** ego auguror mē
sem ueneris notatū graio sermōe: ego ita existimo græca appellatione uocatū signatūq; hūc mēsem ut aprilis di
caf q̄st aphrilis ab αφροσ. **DEA** uenus. **EST** dicta a spumis maris: ex qbus nata ē uocata αφροδιτη. **NEC**
tibi sit mirū: nō admireris si eā rē græco latini uerbo exp̄sserint: qm̄ græci italiā incoluerūt. & ps italiae magna græ
cia dicta ē. **Vñ** **Ply.** cū italiā laudet p̄fertim cāpaniæ orā. **Subiugit**: ipsi de ea iudicauerūt græci genus in gloria sui
effusissimū quotā ptē ex ea appellādo grāciā magnā. **NEC** mirū sit tibi: nō debeat tibi eē admirationi. **REM**
dici græco noie: aprilē græca appellatiōe uocatū. **IAM** tellus itala fuit magna grācia: nō ois tñ italia: sed ps ita
liæ magna grācia uocata ē: ea p̄fertim ora: quæ in grāciā uergit. **VENER**at euāder: arguit ab exēplo: qm̄ græco
rū p̄cipēs i italiā uenere: & eā regionē incoluere. **De** euādro & aduētū herculis in italiā diximus in prio libro: iō
hichistoria nō repetēda. **VENER**at: ergo ex archadia: quæ ē ps grāciæ. **EVANDER** cū plēa classe suoz: atcadū
VENERat alcides: hercules. **VTER** q; & euāder & hercules. **FVIT** graius: græcus. **HOSPES** clauiger: hercu
les clauā gerēs pegrinus i latio & hospitiū suscepit. **PAVIT** armētū: boues ex hispania abactos. **IN** herbis auē
tiauētinis. **ET** albula: tybris. **Sed** nōdū eo tpe uocabaf tybris: aut tyberinus: q̄a lōge ante albā cōditā uenit i la
tiū **Hercules** dicebat flu. albula. **ET** pota tāto deo: bibit **Hercules** aquā tiberinā: quā religiosam uelit aquā ostē
dere ex qua hercules biberit. **DUX** quoq; neritius & **Vlyxes** i italiā uenit: & ex nymphis quæ orā italiae cele
brem reddebant filios genuit. **Calipso** enim illa autonem pepit **Circe** **Telegonū**: q̄q̄ multi dicunt ex circis filia

PAV.
MAR.

natum. Venit etiam in Antiphatem lestrigonum regem. DVX neritius: Vlyxes a nerito. Neritos appellat a est Leucate: quæ laertis fuit patris ulyxis: & neritos mons in ithaca quæ ulyxis erat qui dicunt naritiua nariua erant: nam neritiam in eo mari in quo eam multi scripsere non comperimus uarii tamen populi erant in locride Virgi. hic & naritii posuerunt moenia locri. LESTRIGONES extant testes: testatur ulyxem uenisse in italiã. Lestrigones fuere apud Caietam. Nam ita Pli. inquit. Caieta portus: oppidum formiã dictum & existimauere antiqui lestrigonum sedes. Verum ita appellati fuere: quia latrones erant in eo sinu. ἀπορησ ἀνοήτους quod est latrocinium HI & Andropophagi uocati qui e focis ulyxis duos deuorauerunt. ET TĒSTIS est littus quod adhuc habet nomina Circes: quod in hunc usq; diem uocatur littus circeum: & quæ quondam insula immenso quidem mari circumdata. Si creditur Homero nunc italiã adiuncta est. Strabo sic inquit Post antium circeium est stadiis. cc. distans & nonaginta Mōs mari & paludibus instar habens insulæ: quem copiosis germinare radicibus fama est ab ea fortasse quæ circe conuenientia fabulæ uulgant. habet etiã castellum: & Circes sacellum: & Mineræ aram: monstrat autem & quandam ulyxis pateram &c.

ANT.
FAN.
Circe

Circeum
littus
Marsus
Telegon
Mamilia

¶ TTT Quod adhuc circes littus habet: Circe quidē mortalis fuit. Sed solis filia dicta est cum (ut inquit Latātius grāmaticus) fas non sit ut dei filia credatur eē mortalis. Quod ideo fictū est. quia constat eam meretricē fuisse pulcherrimam: a qua Circeum littus nomen accepit & oppidum Circeum ac mons qui olim paludibus a continenti separabatur: quæ fama est abū dare radicibus ubi Vlyxis patera monstrabatur: qui ex Circe (ut diximus) Telegonum suscepit. Eadē mulier filium habuit Marsum a quo gens marsorum orta dicitur quibus ui quadā genitili datum est domare serpentes. TELĒgoni: hic tusculum oppidum cōdidit teste porphirione ubi Mamilia filia procreauit: a qua (ut ait Festus) dicta ē mamillorum familia Hora. eius oppidi moenia Circeia dixit ob telegonū Circes & Vlyxis filium: quæ (ut inquit Strabo) uincta coronabant tecta: & magnifica ex ea præsertim regione quæ in romanum descendit aspectum. MOENIA tyburis udi: Tres fratres (ut inquit Seruius) e græcia uenerunt ad italiã: Cathyllus. Coras & tyburnus qui simul omnes unā urbem condiderunt: & eā de fratris maioris nomine Tybur appellarunt: licet & alias fecerint singuli. Solinus autem Tybur ex testimonio Catonis a Catyllo archade Præfesto clāssis Euandri conditum dicit. Vel secundum Sextiū ab argiua iuuentute: quoniam Catyllus Amphiarai filius post interitum patris ad Thebas in italiã uenit ubi (ut idem scribit) tres liberos procreauit: Tyburtum quem quidam Tyburnum dicunt. Coram & Catyllum: qui pulsus ueteribus ficanis a nomine Tyburti fratris urbem uocauerunt. Plinius uero in nat. historia Tyburtes inquit originem multo ante urbem Romam habent. Apud eos extāt ilices tres etiam Tyburno conditore, eorum uetustiores apud quas inaugura tus dicit. Fuisse aut eum tradunt filium amphiarai qui apud Thebas obierit una ætate ante iliarem bellū. Hanc urbē Strabo Herculeā uocat ubi teste Aulo Gel. templum Hercules fuit & in eo bibliotheca fatis commode ut ille inquit libris instructa. Dicit aut uduum tybur hoc loco Vel ob Anienem cuius ibi cataracta est quā fluuius facit ubi nauigabilis esse incipit. Vel ob aquas uarios ad morbos salutare quos Albulas uocat. Tyburtinus enim ager earum fontibus scetet. HALEsus: Agamēnon ex clytēestra filias habuit Iphianasa, Crysothemis. Lao dicen & electrā: ut quibusdā placet. filios uero Orestem & Halesum: quorum Halesum nonnulli Agamēnonis comitem uolunt fuisse non filiū. Alii (ut seruius scribit) filium Nothum: qui morte patris agamēnois a Clytemnestra interfesti coactus patriā relinquere uenit in italiã & Faliscos condidit. ut ille suos docuit iunonia sacra faliscos. Dicit aut sunt Falisci aspiratione in f litterā cōuersa sicut febris dicitur quæ antea hebris dicebat. Coluerūt aut falisci potissimū iunonē: ut adde senē tatiū iunonicolasc Faliscos: qui a Virgilio iusti dicunt: quoniam ab ipsis populis Ro. missis Decēuiris iura fœcialia collegit & nonnulla supplementa. xii. tabularum apud eos nonnullæ familiæ fuerunt auctore Plinio quæ uocabant Hirpiæ quæ annuo sacrificio quod fiebat ad montem Soractē Apollini super ambustā lignorum struem ambulātes nō adurebātur. Faliscorū clitūnus fluuius est cuius aqua epota boues cādidos faciebat. Suasorē antenor pacis: Horati: Antenor ceter belli p̄cidere cām. Hūc dicunt nō nulli græcis patriā pdidisset: quæ & legatos qui ppter Helenā uenerāt suscepit hospitio & Vlysem medici habitu cognitū nō pdidit. Fuit aut suasor pacis Helenæque reddēdæ. Ouidius alibi: Quid grauis antenor priamus quid suadeat ipse consule quis ætas longa magistra fuit. Notum est hunc uenisse in italiã & Patauium cōdidisse. ET generum cenidem appule daune tuum: Diomedem dicit. Oeneus enim pater est Tydei: Tydeus Diomedis qui postq̄ ira Veneris a se uulneratæ cōperit uxorem turpiter uiuere in Apuliam uenit ubi edomita omni Gargani montis multitudine plurimas urbes condidit. Itaq; in Apulia diomedis cāpi appellatur. ut inquit Festus qui ei ī diuisione regni quam cum Dauno fecit cesserunt: & Diomedea insula dicta est in qua Diomedes sepultus dicitur cōtra oram Apuliæ ubi uisuntur aues: ut ait Plinius: quas iuba uocauit Cataractas nos Diomedæas dicim⁹ in festates clāgore aduenas barbaros: Græcis uero adulātes miro: ut idem inquit Plinius: discrimine uelut generi Diomedis hoc tribuentes. Sane apuliam: teste Festo. Dauniæ nomen accepit a Dauno illyricæ gentis claro uiro qui eam pp domesticam seditionem excedens patriā occupauit.

Et quod adhuc circes nomina littus habet:
Et iam telogoniã in cenia tyburis udi
Stabāt: argolicæ quæ posuere manus.
Venerat atridæ fatis agiturus hale sus
Aquo se dictam terra falisca putat.
Adiice troianæ suasorem antenor pacis:
Et generum Oenidem appule daune tuū:
Serus ab iliācis: & post anthenora flāmīs
Attulit æneas in loca nostra deos.

Catyllus
Coras
Tyburnus
Tyburtes
Tybur
herculeū
Tybur
udum
Agamem
nonis fili
Falisci
Hirpiæ
Clitūnus
antenor
pacis
auctor
Diome
dis in itali
am aduen
tus
Diome
dis campi
Diome
dea insula
Diome
deæ aues
daunia

PAV.
MAR.

¶ ETIAM STABANt moenia thelegoni. quæ thelegonus ulyxis: qui patrem imprudenter interemerat in

Italia posuit. Tusculum enim oppidum condidit: de quo diximus in tertio. IAM STABant moenia Tyburis udi: iam & oppidum quoque Tybur erat in Italiam conditum. Ply. Tybur conditum a Tyburti no filio Amphiarai ostendit qui apud Thebas obierit una ætate ante iliacum bellum. Strabo Tybur Herculeum esse ait. Cato Catyllum Archadem qui præfectus fuit classis euandriæ condidisse Tybur rettulit: quod & Martianus testatur. Sextius Catyllum Amphiarai filium fuisse inquit & liberos tris in Italia procreasse: Tyburtum & Coracem & Catyllum: qui depulsis sicanis ex oppido non longe a Roma posito a nomine Tyburti maximi natorum oppidum uocauerunt: horum trium fratrum Virgil in septimo meminit. Sic constat hæc oppida a græcis fuisse condita. Hora. moenia catylli: de tybure dixit. & alio loco Tybur argeo positum colono Tyburis udi poeta dixit: propter anienem fl. qui inde fluit. VDI aquosi. Quæ moenia tiburis posuere manus agricolæ manus grecorum. VENERAT halefus: hunc alii fuisse aurigam agamennonis dicunt: qui ubi dominus interit: insidiis Aegisti: & Clytemnestræ in Italiam uenit: & non longe a sabinis oppidum condidit: quod præposito. P. ab eius nomine phalesum uocatum est: deinde phaliscum. Alii dicunt Halefum fuisse agamennonis filium: quibus magis assentiendum puto: Nam Ouidius ipse in libris de amoribus ad Chorynnam in elegia. Cum mihi promiseris inquit. Argiua est pompæ facie Agamennone cæso. Et scelus & patrias fugit helesus opes. Cum patrias opes dicat filium uidetur indicare: licet posses ad patriam referre: melius ad patrias opes referes. HALEsus agitatus: uexatus. Fatis atridæ: calamitate & morte Agamennonis Atrei filii. VENERat in italiam: A QVO: Halefo terra phalisca putat se dictam: putant se phalisci distos. De his in primo libro diximus. Adice anthenora suaforem pacis troianæ: addas his quos retulimus anthenorem troianum: qui ante Primum sententiam pro pace cum græcis ineunda sæpe dixit. Vir quidem erat magni consilii. Ille & in Italiam uenit: quis eo tempore ea pars nondum erat addita italiæ: ubi ille Patauium condidit: de quo in primo æn. Virgil. Et adice his o appule daune Oenidem generum tuum: daunus filiam in conjugem Diomedæ dedit: qui urbem condidit: quæ appellata est Harpos: & apulia a foceri nomine Dauniam appellauit: & ideo Ply. inquit apulia Dauniorum cognomine a Dauno Diomedis focero dicta est. Diomedes uero Oenei nepos Tydei filius fuit Dauni gener: cum post delatam Troiam in patriam redire nequiret: in apulia uenit: ibiq; ad extremum fuit: de eo alio etiam loco dicemus. SERVS ab iliacis: æneas post Troiæ excidium & post ipsum anthenora in Italiam uenit. Verum anthenor & æneas non græci: sed troiani. Sic & Solymus: at græcus erat illis sermo. Nam æolica lingua sic quo ad sermonem græci quoq; dici poterant. AENEAS serustardus. AB iliacis flammis: post troiam incensam. ET post anthenora: cum iam antea uenisset anthenor. AT tulit deos: uestam seu Vestæ sacra: & penates. IN loca nostra: in latium.

Huius erat solymus phrygia comes unus ab ida
 A quo sulmonis moenia nomē habet:
 Sulmonis gelidi patriæ germanice nostre:
 Me miserum scythico quæ procul illa solo est:
 Ergo age tã longas sed supprime musa quærelas:
 Nō tibi sunt mœsta sacra canenda lyra:

CHVIUS erat solymus phrygia comes unus ab ida: Hic æneæ comitem fuisse uolunt qui Sulmonem Ouidii patriam fundasse dicitur. Syllius in .ix. punicorum: Nominis thoeteo solymus nam Dardana origo & Phrygio genus a proauo qui sceptrum secutus æneæ clarum muris fundauerat urbem ex sese dictam solimon celebrata colonis mox italis paulatim attrito nomine sulmo. Id oppidum pelignæ regionis est distans ab urbe milibus passuum .xc. ut sulmo mihi patria est gelidis uberrimus undis Milia qui nouies distat ab urbe decem. Sūt autem & in Asia græci. Vnde non est cur miremur facta æneæ: Antenoris & Solymi mentionem. ME miserum: Hic

ANT.
 FAN.
 Solymus
 ædificauit Sulmonem.
 Sulmo.

patria ovidii

locus multos in errorem induxit existimantes hoc opus scriptum ab Ouidio posteaquæ est relegatus in pontum: cum hi uersus ab eo additi sint operi nondum edito cui autor exul & addidit aliquid ut diximus & mutauit is quæ ob causam exlauit nonnulli se tandem inuenisse uti audio gloriantur: quibus quantum fidei adhibendum sit alii iudicent: nobis diuinare non placet: & cum delphis oracula cessent contutere tripodem apollineum ut aperiat quæ & Ouidius ipse & tot sæcula suppresserunt. NON tibi sunt mœsta sacra canenda lyra: Ne pollui sacra uideantur flebili ac funesto carmine. Satis enim fleuerat Naso in libris tristiam & de ponto.

CHVIUS erat Solymus. uenit etiam cum ænea Solymus in pelignis sulmonem Ouidii patriam condidit. Quatuor enim uisse æneæ filias legimus: primam in thracia: alteram in peloponneso: tertiam in ægypto nuptas reliquit: quartam Solymo qui secum e Troia uenerat: tradidit: uictor postea in latio: Solymm cum parte copiarum ad Marfos misit: qui urbem in pelignis fundauit. Syllius de eo ita inquit. Nominis rhæteo solymus. Nam dardana origo. Et phrygio genera proauo: qui sceptrum sequutus æneæ clarum muris fundauerat urbem ex sese dictam Solymon celebrata colonis mox italis paulatim attrito nomine Sulmo. SOLYMUS erat huius æneæ. COMES VNUS ab ida phrygia: unus ex illis: qui æneam comitati sunt ab ida monte phrygiæ: ad differentiam idæ cretensis: unde in tertio æneidos Mons ideus ibi & gentis cunabula nostræ. A quo: solymo. MOENIA sulmonis habent nomen: nam ipse eam urbem solymon a nomine suo dixit: deinde Sulmo dicta est. O GERMANICE moenia sulmonis gelidi: iucunda hæc repetitio: qua mouet affectum ob exilium suum: cum tantum a patria distet. GELIDI: quia aquis irriguis cingitur. PATRIÆ nostræ: Moenia sulmonis: quæ est nostra patria. Vnde in tristibus Sulmo mihi patria est gelidis uberrimus undis: Milia quæ nonies distat ab urbe decem. ME misere: scilicet dico. Quam procul illa a scythico solo: quæ longe distat patria mea a scythia: quo me relegauit ira principis: ut ide comiseratione moueat: quæ quæ uerba indicat in scythia scripsisse hæc. Incoauit tamē

PAV.
 MAR.

ut superius ostendimus Romæ. Sed in ponto perfecit: & inde edidit hos sex libros. EGO age tam longas: mihi lam increpat: cum queri uisa sit de exilio: quoniam hæc sacra non sunt cum querelis: & moestitia referenda.

ERGO age sed supprime musa: compefcas: & supprimas. TAM longas querelas: q̄ longas iã diu effudimus: & in libris tristiũ: & in his qui de ponto iscribũtur. Etenĩ ille oēs fere elegiã querelã sunt calamitosi exiliũ. SACRA nõ sunt tibi caneda lyra moesta: ideo supprimere q̄relas debes: q̄a tristi & flebili carmiẽ sacra canere nõ licet.

ANT.
FAN.

¶ QVO non liuor abit: Diis quoq; mortalium non parcat inuidia. Sũt enim q̄ Veneri denotiationem huius mensis inuideant & ab aperiendo Aprilem nominatũ uelint: ut diximus supra. Quem Venus iniecta uendicat alma manu: A iuriconsultis sumpfit hũc sermonem apud quos illud legimus: Ante manumissionẽ iniicienda manus facultas nõ denegatur. Itẽ illud: Si ut manus iniectiõnẽ haberes cauisti tibi iure tuo uti posses. ILLA quidẽ totum dignissima temperat orbẽ: Venus iungit matrimonia amicitiasq; cõponit: cui debet æterna animalium propagatio. Eius enim sideris natura cuncta generantur in terris: ut inquit Plynius: cuius tanta claritas est ut unius eius stellæ radiis umbræ reddatur: quæ modo exoriens ante matutinum modo ab occasu refulgens uicem reddit Solis & Lunæ unde totum orbem dicitur temperare: quam eius naturam Pythagoras Samius primus deprehendit anno urbis Romæ. cxlii. Accedit ad hoc quod maiores nostri superius Hemisphærium Veneris ut inferius Proserpinæ. appellatione dixerunt.

Venus beneficium in homines

PAV.
MAR.

¶ IVraq; dat cœlo: Quia dii qui reuera homines fere sine amore non uixerunt. ¶ QVO non liuor abit: mordet in tempore suo latenter inuidios: quorum causa in exilium pulsus est. inquit enim non solum homines: sed dii quoq; inuidiam subeunt. Nam sunt qui nolint Aprilem ueneri dicatum: & ab ea denominatum. Fuit in ea sententia Cyngius: ut in principio huius lib. diximus. Et Varro Cyngio consentiens asfirmabat nomen ueneris: nec sub regibus quidem apud Romanos: uel latinum: uel graecum fuisse. & ideo nõ potuisse mensẽ a uenere nominari. Sed cum fere ante equinoctium uernum triste sit cœlum mare nauigantibus clausum. Terra: aut aqua: aut pruina: aut niuib; contegantur. EAq; omnia uerno. i. hoc mēse arbores quoq; nec minus cætera: quæ continet terra aperire se in germẽ incipiant ab his omnibus mēsem apri. dici merito credendum est: quasi aperilem: hæc erat Var. sententiã: quam Macro. etiam refert: & nos quoq; superius retulimus Poeta uero refellit. multisq; uersibus asserere conatur aprilem ueneris esse mensẽ. Quãdo quidem magnum est ueneris numen. & supra deos omnes primum quod omnis mudi machina ab ea moderetur: & regatur ea ratione quod elementa quæ dissimilia & diuersa sunt inter se summa pace: & concordia teneantur: quod fieri non posset: nisi esset amor qui concordiam ingerit. Cũq; uenus amoris præsit: eam quoq; huius cõcordiæ causam esse asserendum est. Empedocles. n. fuit qui asseruit amicitia & concordia contineri elementa & deficiente amicitia ruitura illa per litẽ & discordiã. Alia ratio: q̄ amore per uenerẽ concitante oĩa coeant animalia quæ in aere q̄ in terra: quæ uero in aquis sunt. Deinde illa conciliationis pacis: & coniugiorum: & foecunditatis dea est: ut nõ im merito dixerit Cicero uenerem dictam quod ad res omnes ueniat. adde quod ratio cultus: & ornatus ab ea primum tradita: ea eloquentiam tam oratoriam: quam poeticam tradidit. Nam cum alii amantes aliis puellis uerentur: unusquisq; excogitabat: qua arte magis placere possit: & allicere animos obstinatos. Sic plures artes ea quidem ratione adiuuentas: ad quod facit platonium illud de duplici uenere: uulgari & cœlesti: cum superior illa ad uirtutem: & bonas artes animum incendat: de qua alio loco dictum: O decus ausonidum nympharum diua corona. Claraq; lux oculis insidiosa meis. Nunc uirides ornent flauentia tempora myrtili. Et ueneri magnæ solvere uota iuuet. Ne fallare tamen: uulgarem non ego diuam p̄moneo a quoq; supplice corde coli. Nubem cum brutis homini cõmune calefcent. At tua sidereis pectora numinibus. Cœlestisq; coli uenus illa platonica debet. Maxima quam paucis cognita diua uiris. Excitat hæc teneras in quæq; illustria mentes. Virtutemq; animos excoluisse facit. Datq; bonos mores: studiq; incendit honesti. Et uitare hominem turpia quæq; docet. Ingenium ingenuas facit ut rapiatur ad artes. Utq; homini ex culto pectore p̄stet homo. Hac duce pieri modulantur carmina uates. Hac duce sed caste forma canenda datur &c. Cũq; omnia pulchriora per eam inueta sint: iure illi pulchrius anni tempus assignatur. sed ad poetam redeamus. QVO non adit liuor: quasi quid est cui non inuideatur. Nam non modo hominibus: sed diis inuidetur. Lluor pro inuidia ponitur: diximus etiam superius. SVnt o Venus qui uelint tibi eripuisse: eripere. HONorem mensis: april. ET inuideant: sunt qui inuidia quadam nolint tibi hunc mensẽ assignari: & a te nominatum negant: uelut Cyngius & Var. Nam quia tunc uer aperit omnia: cum omnia uerno tempore: id est hoc mense aperiuntur: arbores &c quæ continet terra: aperire se in germen incipiant. ET asperitas frigoris: densa cedit cum cedat asperimus ille densi rigor frigoris: quasi cum cedente frigore: redeunte uerna serenitate cœlum aperiatur. ET terra foeta patet: & aperitur terra grauida: & herbas & flores parit. MEMorant dictum aprilem ab aperto tempore quasi ab aperiendo dicunt nominatum aprilem quasi aperilem pro ratione temporis: quo omnia aperiuntur. QVEM: mensẽ alma uenus uendicat: quasi suo iure sibi attribuit. INIEcta manu: etiam uiribus & pugna. ILLA quidem: uenus dignissima: honore mensis. TEMperat totum orbem: tempericem toti orbi suggerit: aut quia temperate omnia elementa concordia cõtinet: aut referas ad duplicem uenerem cum altera temperantiã: altera lasciuia præcitat. ILLA. uenus. TENet regna minora nullo deo: q̄si illa suo numine nulli deo: & est inferior: sed superior oibus.

Quo non liuor abit, sunt q̄ tibi mēsis honorẽ eripuisse uelint: & inuideantq; Venus: Nã quia uer aperit tunc omnia, dẽsaq; cedit Frigoris asperitas, foetaq; terra patet: Aprilem memorat ab aperto tempore dictũ: Quem uenus iniecta uendicat alma manu: Illa quidem totũ dignissima temperat orbem: Illa tenet nullo regna minora deo:

GNATALIBVS undis: Mari ubi Venus nata est quia & pisces Venerem sentiunt. **ILLA** satis causas arboribusq; dedit: quia sine terræ fecunditate hæc non proueniunt: quæ uere flante zephyro sine officio Veneris concipere non uidetur. **CON**traxit in unum: iure matrimoniorum quæ iungit ut diximus Venus. **LAE**dere parcit: Lædit quidem Aries Arietem sed idem oui parcit Veneris beneficio: **DIC**itur: Bene dicitur de re incerta: quod probo scrip̄tori obseruandum est. **ELO**quiūq; fuit durā exorare puellā: ipse alibi: Nō formosus erat sed erat facundus **V**lisses Et tamen æquoreas traxit amore deas. **PRO** sua causa. Quæ cum turpis sit maius artificiū ac maiore uim postulat eloquentiæ.

ANT.
FAN.

Iuraq; dat cælo, terræ & natalibus undis:

Perq; suos coitus cōtinet omne genus

Illa deos oēs, longum est numerare creauit

Illa satis causas: arboribusq; dedit:

Illa rudes animos hominū cōtraxit in unū

Et docuit iūgi cū pare quæq; sua: (luptas

Quid gen⁹ oē creat uolucrū: nisi blanda uo-

Nec coeunt pecudes si leuis absit amor:

Cum mare trux aries cornu decertat, at idē

Frontem dilectæ lædere parcit ouis:

Deposita sequitur taurus feritate iuuenam

Quem toti saltus, quē nemus omne tremitt

Vis eadem lato quodcūq; sub æquore uiuit

Seruat: & inumeris piscibus implet aquas:

Prima feros habitus hominī detraxit: ab illa

Venerunt cultus mundaq; cura solo:

Primus amās carmen uigilatū nocte negata

Dicitur ad clausas concinuisse fores:

Eloquiūq; fuit duram exorare puellam.

Proq; sua causa quisq; disertus erat.

ET dat iura cælo: quia cœlitibus imperat: aut cælo hoc est aeri **ET** terræ & nudis natalibus. in quibus nata est: ergo dat iura omnibus elementis: quia amoris uinculo concordia continet. aut si mythicos respicit: quia deos: qui in cælo sunt. quæ in aquis: quæ in terris: & in erebo sunt: ad amandum impellit. **ET** p̄ suos coitus: qui sua face proueniunt. **CON**tinet omne genus: quasi & deos & homines: & cætera animalia. **ILLA** creauit deos omnes: nam coitu & dii & homines nati sunt. **LONG**um est numerare. quot. s. deos creauerit illa dedit cās satis & arboribus cum presit foecunditati cās quibus causis agri & arbores germinarent. **S**atis ipsius segetibus. ut est illud & lata læta uidet. i. lætas segetes: & Seges ut Varro de re rustica iquit. **Q**uod aratum & satum ideo alio loco a satum dictam segetem asserit. **ILLA** Venus. **CON**traxit in unum: quasi coniunxit: & copulauit concordii iugo. **AN**imos hominum rudes: inexpertos: nam ea tradidit legem matrimonii. nam ut amicitias & cōciliationes. ita & matrimōia cōponit: ut superius dictum est. **ET** docuit quæq; iūgi cū pare sua. ipsa lege conjugii unūquēq; cum muliere sibi pare copulari. **Q**uid creat omne genus uolucrū: quod est quod creare q; propagare faciat auum genus. **N**isi uoluptas blanda. nisi blandus & alliciens. plenusq; uoluptatis amor. **V**oluptas est iucundus motus in sensu. **N**ec coeunt pecudes. ad propagandam. s. sobolem.

PAV.
MAR.

Si absit amor leuis. ipse cupido uolucer. ideo leuis. quia allatus pecudum numero. ut Caius iuriscōsul. inquit sunt quadrupedes. quæ gregatim pascuntur. ueluti oues capræ boues. equi. muli. asini: Sed an & sues pecudum

appellatione continentur. queritur & recte Labeoni placet contineri. **S**ED canis inter pecudes non est. longe magis bestia in eo numero non sunt. ueluti. ursi leones. panthere. elephanti autem. & cameli. quasi mixti sunt. nam & iumentorum operam præstant. & nature eorum fera est &c. **A**ries trux. ferus & crudelis. **D**ecertat cornu cum mare. pugnat cum ariete. **A**t idem aries. **P**arcit lædere frontem ouis dilectæ. quia cornu in ouem quam amat non irruit. nō. n. uult illam ledere. **T**anta ē amoris uis ut mares eum foemellis. quibus iunguntur non pugnent. inter se tamen certare solent. **T**AVrus qui ita a toruitate appellatur. **S**equitur iuuenam quā amat. **D**eposita feritate. quia in illam non ferus non toruus. sed mitis & blācus uidetur. **Q**uē taurū. **T**oti saltus. montes ipsi nemorosi. **Q**uem oē nemus tremitt. cum tantæ sit feritatis. ut tremant ei⁹ aspectu. nemora. & quæ in nemoribus erunt aiantes. attamen blandus. & sine feritate sequitur iuuenam. **E**adem uis. eadem coitus uoluptas. **S**eruat. tuetur. **Q**uodcūq; uiuit sublato æquore. pisces & quæcūq; monstra in mari sunt eadem uoluptate continentur. **E**T implet aquas innumeris piscibus. cum foecunditate illis suggerat. **P**rima uenus: **D**etraxit hōi. abstulit. seu remouit ab hōie. **H**abitus feros. cum uictu & cultu a feris nihil differunt hōies. prius eos incusso amore. quasi instinctu humanitatis. & lepidioris. uitæ traxit ad cultiore uitā. **A**B illa uenere. **V**enerunt cultus. ornatus & ciuilis cultus. nā prima hōies feros ad ciuilem cultum redegit. **M**undaq; cura solo. rō politia & munditia in solū. hoc est in tellurē: quia qui in terris erāt. hōies facti sunt nitidi & splendidi. **V**enere splendiditatis adhibente rationem. **P**rimus amās. ille qui primus oium amare puellam coepit. **D**icitur concinuisse cecinisse carmē uigilatū. lugubratum quasi uigili nocte compositum. **A**D clausas fores. quæ illi non p̄tebant. qua ad amicam iret. **N**octe negata cum per noctem non admitteretur. ergo amore instigante ille amans primus carmen excogitauit. quo posset allicere puellæ animum in amorem sui. **D**icerem hoc loco de primis carminum inuentoribus. nisi alio loco dixissem. & carmē quo cecinissem. **E**T eloquiū fuit exorare duram puellam uis fecunditæ fuit impetrare a puella quod amans uoluisset & si facundia ab ipsa natura habuerit inuitū. ars quoq; deinde plurimū adiuuerit. p̄tē tñ laudis sibi amor uēdicat q; ipulerit q; hōies ad blādas p̄ces. ad cātus quo duras ab initio puellas allicere in amorē possēt. **Q**uisq; erat disert⁹. facundus. **P**ro sua cā. quā an puellā eēt acturus. q̄si nō opus erat amātibus p̄fero. nā iuopte ingenio erant disert⁹. **Q**uid autem inersit inter disertum & eloquentem diximus in tertio libro.

ANT. **C**MILLE per hanc artes notæ. Placendi studio noui cultus. noui ornatus. noui cantus. noua munera excogitã
FAN. tur ut uideamus hoc tempore. VRbe tamen nostra ius dea maius habet: non est eripiendus. Veneri honor
 mensis a Romulo constituti cum ea sit autor Romani generis ac Romul parens habeatq; ob eam causam
 ius maximum Romæ ubi multa fuerunt Veneris templa. Cum genuit &c. Aenea cum dio mede pugnante
 Venus esse Diomedii obicisse dicitur a quo uulnerata est. Vir. in. xi. æn. Hæc adeo ex illo mihi iã speranda fue
 runt Tempore cum ferro cœlestia corpora demens Appetii & ueneris uiolauit uulnere dexteram. Cælestesq;
 deas: Iunonem & Mineruam quibus Venus prælata è
 iudicio paridis. **AH** nolim uictas hoc meminisse deas:
 Ne Romani aduersi aliqd patiãtur memorè Iunonis
 ob iram quæ Troianis fuit infensa. **IT**em ob iratam
 Mineruã de qua legimus: Interea ad templũ non æque
 pallidis ibant criminibus iliades passis. **AS** Saraciq; nu
 rus dicta est: quia non dedignata est nubẽ Anchisæ q
 est assaraci nepos. Dicta est autem Nurus eo q; nubat
 ut Socer & Socrus q; generum sibi associet. **RE**mis
 sus ager: Remittere interdũ est delectare. Vnde remis
 sus ager hic uere dicitur q; expers nimii frigoris & ca
 loris quasi relaxetur & uerna temperie ac florum pul
 chritudine delectetur: uti nos interdum iocis animum
 relaxamus. **NVNC** tumido gemas cortice palmes
 agit Gemma quid sit supra dictum est. Palmites autè
 dicuntur sarmenta uitium ut Festo placet: quoniã i mo
 dum palmarũ uirgulas quasi digitos edunt: ut pars abit
 in uites & quæ modo fila fuerunt palmitibus mutantur.
 Sarmenti autem pars in modum mallei rostra habens
 & apta plantationi Malleolus dicitur.

CMILLE artes notæ per hanc uenerem. **ET** ferunt
PAV. dicunt. **MV**lta reperta: multa excogitata: & adinuẽ
MAR. ta ab amantibus. **STV**dio: hoc est desiderio. **PL**acẽ
 di: quo placere possent illis: quas summo prosequen
 tur amore. **QV**æ latuere prius: quæ prius nõ erãt co
 gnita. **AV**deat quisquam aliquis. **SP**oliare: priuare.

Hanc: Venerem. **T**itulo: honore & appellatione. **MEN**sis secundi: aprilis: quem Romulus secundo Io
 co constituit: quasi quis est uelit dicere Aprilem mensẽ Veneris nõ esse: quod qdem sanæ mentis non esset.
 iõ subiungit. **A** nobis sit furor iste procul: quasi non sumus in ea insania ut hoc nos asseramus. **Q**uid: scilicet
 dicam. **Q**uod ubique est potes quia ubique pro magno numine habetur: Nam cum alii alios colant deos:
 ut Aegiptiũ Isidem Mauri Iubãr Macedones Gabiq; Poeni Vranum. Latini Faunum. Sabini Xantũ. Romã
 Quirinũ. Eodem utiq; modo Athenæ Mineruam. Samos Iunonẽ. Lemnos Vulcanũ. Naxos libeq;. **A**polli
 nem delphis: sic cæteri populi suũ numẽ colunt. Sola tñ uenus ubiq; colitur: & est aucta tẽplis frequentibus q
 ubiq; templa sunt illi cõsecrata. **T**Amen dea: ipsa uenus habet maius ius in urbe nãa: in urbe Roma ppter ea
 q; ipsa fuerit autor Romani generis: ibi plus q; in cæteris locis colit: pluraq; habet tẽpla. erat. n. in foro ædes
 ueneris: genitricis: & ppe uiam sacrà tẽplum ueneris cluacina: & in capitolio ædes ueneris caluæ: & apud por
 tã collinã tẽplũ Veneris ericina: & aliæ quoq; ædes. **O** Romane uenus tua: uñ tu originẽ ducis. **F**ERebat
 Arma p troia: pugnabat p troiã. Vnde in tristius: Iuppiter i troiã p troia stabat apollo. Aequa uenus teucris
 pallas iniqua fuit. **C**VM gemitu: cũ ipsa uenus gemitu dolore idicauit. **L**AESA manũ tenerã: qñ habes tenel
 lam manum uulneratam. cuspide telo. **DIOME**dis. Nam cũ Aeneas cum diomede pugnaret. ipse se Diome
 di in nebula opposuit p salute filii: & uulnus in manu suscepit. ide i remediis: Nõ ego tyrides: a quo tua saucia
 mater iliqdũ rediit æthera martis eqs. **E**T uicit duas cœlestes. Pallada & iunonẽ. **T**ROiano iudice: qñ tro
 iani paridis iudicio: cũ pomũ ueneri tãq; pulchriori adiudicauit. Nota è fabula: nõ imoremur. **A**H ego nolim
 deas uictas supatas pstatia formæ a Venere illius iudicio. Meminisse hoc ne romãis irascere: quẽadmodum
 oli troianis. **D**icta è nurus assaraci: uoluit anchisæ succubere: & eẽ nurus p nepotis Dardãi. ut eo coitu pigne
 ret cæsareũ genus hoc è familiã Iulioy. **V**ERum nurus fuit Cypios Assaraci filij patris Anchisæ: de quo Iu
 perius dictũ. **V**T scilicet: certe. **O**Lim: in futuz. **C**AESar magnus: diuus Iulius Cæsar haberet. **A**Vos Iu
 lios: eos qui ab Iulio nati sunt. **N**EC ullũ tps erat aptius q; uer: nulla pars anni erat ueneri cõuenientior q; uer
 nũ tps. **V**ERE nitent terræ uiriditate surgentiũ herbarũ nitere uidentur. **V**ERE remissus ager est ager lætus nã
 remissus lætus est: ut ostendit Marcellus: Lætus igit uerno tpe ager pp lætas segetes: etiam quod resolutis fri
 goribus: ut in primo libro dixit: Tunc patitur culius ager & renouatur aratro. **NVNC** herbæ tollunt: atol
 lunt **CACVM**INA: summitates: Rupta: aperta tellure: ut in priõ prodit: & in summũ seminis herba solũ
VERNO tempore. **P**ALMES agit gemmas: uitium sarmenta: ipse uites emittunt gemmas. ipsos uitis
 cultus. **D**E cortice tumido: grauido: aut qui tumet ipsis gemmis. ut in primo. Et noua de grauido palmitibus
 gemma tumet. & Virgilius. Turgent in palmitibus gemmæ. **E**T formosa uenus est digna formoso tempo
 re: qñ q; cæteris diis & deabus formosior è & q; pulchriora cæteris adinuẽit. digna quoq; est pulchriore tpe.

Mille per hanc artes notæ studioq; placendi
 Quæ latuere prius multa reperta ferunt:
 Hanc quisq; titulo mensis spoliare secundi
 Audeat: a nobis sit furor iste procul:
 Quicquid ubiq; potes: tẽplisq; frequentibus aucta
 Vrbe tamen nostra ius dea maius habet:
 Pro troia Romane tua Venus arma ferebat:
 Cum genuit teneram cuspide læsa manũ:
 Cælestesq; duas Troiano iudice uicit:
 Ah nolim uictas hoc meminisse deas:
 Assaraciq; nurus dicta est: ut scilicet olim
 Magnus iuleos cæsar haberet auos:
 Nec Veneri tempus q; uer erat aptius ullum
 Vere nitent terræ uere remissus ager.
 Nunc herbæ rupta tellure cacumina tollunt.
 Nunc tumido gemmas cortice palmis agit:
 Et formosa Venus formoso tẽpore digna est.

CVT q̄ solet marti continuata suo. Aprilis martio iunctus est uti olim marti Venus iuncta secundum fabu-
las fuit: ut Primus adulterium Veneris cū Marte putatur hic uidesse deus. Sed re uera ut Mars Arietis dominus
est: & ita Tauri Venus: quæ duo signa zodiaci se attingunt. item Libra Veneri. Scorpius Marti datur. Vnde il-
lud est horatii. Seu libra seu mars Scorpius aspicit formidolosus. **M**A Terna p̄ æquora: Quia mare Veneri mā-
tris uicē præbuit ubi nata dicit. **E**T **V**OS quis uittæ longaq; uestis adest: Cauendū ne pro uerbo adest abest
legamus. Matronæ. n. hoc tempore (teste Macrobio) Venerem colebāt nō meretrices: quarum erat festum Ve-

ANT.
FAN.

Matrone
uenerem
colebant
Vitta
Stola
Stola adi-
mos pe-
des demit-
tebatur

Vtq; solet Marti cōtinuata suo:
Vere monet curuas maternas p̄ æquora pup
Ire nec hibernas iā timuisse minas: (pes
Rite deam colitis Latīæ matresq; nurusq;
Et uos quis uittæ, lōgaq; uestis abest:
Aurea marmoreo redimicula demitte collo
Demitte diuitias, tota lauanda dea est:
Aurea siccato redimicula reddite collo
Nunc alii flores: nūc noua danda rosa est:
Vos quoq; sub uiridi myrto iubet ipsa lauari
Causaq; cur iubeat, discite, certa subest:
Littore siccabat rorantes rore capillos
Viderunt satyri turba proterua deam:
Sensit, & opposita textit sua pectora mirto
Tuta fuit factō: uosq; referre inbet:

puppis: naues curuas. Per æquora materna: nam e maris spuma procreata Sapho Solue ratem uentus orta ma-
ri: & in hero. quia mater amorum. Nuda cytheriacis edita fertur aquis. Præstat igitur uenus ut mare: quod clau-
sum per hyemē fuerat pateat nūc ipsis nauis. Nec timuisse timere. **I**AM minas hibernas: minaces hyemis p̄-
cellas. **O**LATīæ matres & nurus latinæ. seu romanæ mulieres tam uetulæ q̄ puellæ. tam matres: q̄ nurus. **R**I-
TE COLitis deam: collitis uenerem: & eius festum rite celebratis. **E**T **V**os quis pro quibus. **V**ITTA **E**T
longa uestis abest: quæ uittæ non estis ut sunt uestales uirgines & pudicæ matrone quod indicat per longam ue-
stem: nam stolam indicat: quod erat matronarum pudicarum insigne: sic & instita. unde in arte Este procul uittæ
tenues insigne pudoris. Quæq; tegis medio instita longa pedes: & in tristibus. cum repetit eos uersus: addit
Ecquid ab hac omnes rigida summouimus arte. Quas stola contingi: uittaq; sumpta uetat. **S**IC **N**VNC **O**M-
nes mulieres colere uenerem inquit præter uestales uirgines: & pudicas matronas. Sed de stola aliter sentire ui-
detur. Nonius inquit enim stolam ueteres nō honestam uestem solum sed etiam omne quod corpus teget En-
nius in Thelepho: cedo & caueo cum uestitus squalida septus stola: in eadem diem regnum reliquit septus medi
stola: **V**ar. in cosmor. mulieres aliam cerneret cum stola olyfira: Idem in Eumeni. Partum uenusta muliebris or-
nat stola. **D**EMITE: remouete uos matres: & nurus: **E**T **C**ollo marmoreo: candido & leui. **A**VREA re-
dimicula. aurea ornamenta. Verum redimicula temæ sunt: siue uittæ pendentes a posteriore parte mitre: quod
primi phryges mollissimi, inuenerant. **N**VNC alii flores dandi sunt remoueat alia ornamenta. & accipia-
tis ferta ex floribus. **N**VNC est danda noua rosa. rosæ quæ nunc natæ erunt: & offerendi sunt aris flores ca-
len. aprilibus. **V**OS **Q**UOq; sub uiridi calen. april. nupte ueneri sacrificant & apud templum fortunæ uirilil
quod erat in ripa tyberina: myrto coronatæ leuantur ut superius ex Plutar. diximus. eam rationem huic rei af-
fert poeta. ut si quid uitii notaretur in corpore præstaret fortuna uirilil: ut uiros lateret. **S**ED **C**VR sub myr-
to: quoniam sub ea latuit arbore: cum caueret sibi a satyris: & quod ea arbor sub tutela ueneris esse putetur. & de
ea Ply. ita refert. Fuit ubi nunc Roma est. iam cum conderetur quippe ita traditur. myrtee uerbena romanos sa-
binosq; cum propter raptas uirgines dimicare uoluissent. Depositis armis pacificatos in eo loco. qui nunc si-
gna ueneris cluacinae habet. Ciuere enim antiqui pugnare dicebant: & in ea quoq; arbore sufficienti genus habe-
tur. ideo tum electa quoniam coniunctioni. & huic arbori. Venus præsit. & reliqua. plura enim de ea Pli. inquit
libro decimoquinto capitulo. xxviii: **I**VBET ipsa uenus. **L**A **V**ARI uos quoq; matres seu nupte: **S**VB uiri-
di mirto. hoc est mirto coronatæ. **D**ISCITE cur iubeat. ita lauari. **C**ERta subest causa. certa est ratio. Siccabat
ipsa uenus in littore. **C**A **P**illos sudantes rore. crines rore madentes. Satiri per appositionem. **T**VRba proter
ua. procax. nam diximus in primo libro libidinosos esse. **V**IDERunt deam. uenerem ita crines siccātem. **S**EN-
sit uenus se a satyris uideri. **E**T **T**Exit sua tempora myrto opposita. textit caput. & sub myrto delituit. **T**V-
TA fuit factō: eo modo se ipsam tutata est a satyris. **E**T iubet eos referre. ut quemadmodum ipsa se mirto te-
xit per uos ita uult fieri.

neris Ericinæ Nā uitta & stola ut Seruius docet & nos
supra diximus solarum matronarum & uirginū erant.
Quā ub causam legimus supra Siluīæ uestiali uittā exci-
disse cū uirginitatē amisit: & Festus matronas tradit ap-
pellari eas fere quibus stolas habēdi ius erat. Dimittebā-
tur aut stolæ ad imos pedes teste Porphyrione: erantq;
uestes honestæ teste Nonio quibus ueteres abusiue omne
quod corpus teget stolam uocauerint. hic autē stolam
in propria significatiōe accipias necesse est. Ouidius ali-
bi: quas stola cōtingi: uittaq; sumpta uetat. **R**EDimicu-
la demitte collo: iubet amoueri monilia & cætera orna-
mēta a Veneris simulacro ut eo deterſo in eius Festo
exacti⁹ & suis redimiculis & rosas atq; aliis florib⁹ exor-
netur. **S**VB Viridi myrto. Hac arbore diximus co-
ronatas mulieres lauari consueuisse calendis huius mē-
sis autore Plutarcho: quæ cur ueneri dicata sit dixi-
mus supra. **V**OSq; referre iubet: iubet uos myrto cor-
ronari in memoriam beneficii quod id genus arbuscu-
læ in deam contulit.

CONTinuata ut solet suo marti: quasi habens mense
Martio continuatum: ut in coelo quoq; continuatum illi
locum obtinet. Nam cum aries Marti. sequens continuo
illi taurus assignatur: ut in principio huius. iiii. li diximus
Sic in signis e regione locatis. **V**ERe monet ire curuas

PAV.
MAR.

ANT.
FAN.
Fortunæ
aria noia
Fortunæ
uirilis fe-
stū calen-
prilibus
Fortunæ
fortis
ædes
Fortunæ
diffinitio
Papaueris
duo
genera

DISCITE nunc quare fortunæ thura uirili detis: Fortunæ quæ Vir, omnipotētē dixit: nonnulli aut philolophogē nihil sua ui posse sed decreti siue prouidētiae ministram eē uoluerunt uarii nominibus tēpla romæ habuit: ut tēplum fortunæ mulieribus. fortunæ sortis: reducis: bone euelpidis: malæ: atropeæ: protogeniæ uirilis. **EX QU**ibus ædes fortunæ uirilis fuit non longe ab urbe uel apud tyberim: uel (ut quibusdā placet) ad lacum Nemorē: quod satis cōpertum nō est quo uirgines maturæ uiro ducebātur. quæ ibi depositis uestibus omnia corporis uitia detegebant sperantes fore ut ea fortunæ beneficio uiros laterent. unde ipsa dea uirilis dicta est: Cuius sacra apte festo Veneris iugēbātur: quæ earū dearū altera pulchritudinē p̄stat. altera custodit facitque ut nō appareant quæ uoluntate pulchritudinē possunt. hæc ædes a Seruio Tullio cōstituta ē. (autore Plutarcho) multa fortunæ tēpla dedit cæterum nō est uirilis fortuna quæ fortē dicimus. Forti enim ædem Tullius dedicauit secūdū tyberim mense iunio ut autor est Varro & nos infra suo loco dicemus. Sane fortuna sic diffinitur: Causarū simul cadentiū cōcursus & originem e p̄posito ducentiū: unde aliquid euenit præter sp̄e cū admiratione. **PAR**uo thure. Quo & ueneri rem diuinā faciebāt. **NEC** pigeat &c. **PAPA**uer & fatiuū & sp̄ote nascēs reperit. Eius quod fatiuū est Auicēna semen domesticū uocat: quod cū melle sumptus affert robur ad res ueneras: similiter & lac ut idē autor scribit & mel solū: ut Ouaque somantur humectia mella. Cū quo fatiui & cādidi papaueris semen tostū in secunda mensa dari apud ueteres cōsuevit. Quare ait Plinius simplicem & antiquam salubritatem papauere & melle constare. Genus eludii ex melle & papauere factum coccetum dicebatur auctore Festo. **MAR**ito: Notum est maritum ueneris esse uulcanum. **ROMA** pudicitia &c. **D**Ependet hoc ab eo quod dixit. & bona fama manet. Incredibilis. n. ardor libidinis aliquando romanas fœminas inuasit: adeo ut omnes fere sine ullo pudore in uenerem ruerent. Quare senatus inspectis libris Sibyllinis per Decemuiros censuit ut Veneris uerticordiae simulachrum cōsecraretur ut fœminarum corda a libidine ad pudicitiam uerterentur. Quod postea factū est omnium sedatus est ardor. Quo tēpore ut Valerius maximus scribit Sulpitia: quæ solinus Patereculi filiam &c. M. Fuluii Flacci uxorem fuisse testatur: censura omnium matronarū e centum probatissimis haud temere electa ē quæ simulachrū Veneris dedicare: cui deæ si iniucientorum amorum potestas est: nihilominus ius est & tollendo. rum itaque rogabat Venus teste Lactantio Grammatico non modo ut amores præstaret uerū etiam ut auferret. Sane ordo est: Roma est lapsa a pudicitia tempore proauorum.

uerticor-
diæ uene-
ris simula-
chrum
Sulpitiæ
exéplum

PAV.
MAR.

DISCITE nūc quare: eodē die cū ita se lauarent coronate ut diximus. fortunæ uirili libebant. & explicat rōnem quā modo rettulimus. sed de tēplo uirilis fortunæ hoc hāmus. **CVM** etruscorū opes mortuo. Tarquinio p̄isco indignātes Seruiū tullū regnare: a cōuentionibus deieciisset: ut Diony. refert. Durāteq; bello per. xx. annos. Depressi tādē fuere etrusci a Tullio: quæ Ceretanos Targnio. ueietano ablatione regionis multauit: quā eis diuisit quæ nuper in rēpu. ro. uenerā. Duoq; extruxit fortunæ tēpla: quæ per omne uitæ tēpus uisus erat uti p̄spera: alterū in foro boario. alterū ad ridas tyberis ei fortunæ quæ uirilē appellauit. **DISCITE** nūc uos: nuptæ. **CVR** quæ rōne. **DET** his thura cremāda. (Fortunæ uirili: aris ipsius fortunæ uirilis. **EO** loco. s. **QVI** locus humet: madidus est. **AQ**ua gelida: aqua tyberina nā in ripa tybridis. **ILLE** locus accipit cūctas. nuptas quia oēs eo tēdūt. **cal.** april **POS**ito uelamine: depositis uestibus. **ET** uidet: ille locus. **OM**ne uitium nudi corporis. quicquid uitii. **ET** quæcūq; turpis nota eēt in corpore tūc apparet. **DE** uitio & morbo superiore libro diximus. **FOR**tuna uirilis p̄stat: hoc tribuit. & cōcedit nuptæ. **VT** Tegat: tegere possit. **HOC**: uitii & nota. **ET** Celet uiros: ne ipsi uiri: sint illud ullo tēpore cognituri. **FAC**it hoc: ipsa fortuna. **ROG**ate paruo thure: non. n. exigit uelimas: aut ingētia dona. sed exiguo thure exorat. **NEC** pigeat. eo etiam die dum thura adoles. **SV**mere papauer tritū libare cōtusum papauer: aut papaueris succū lacte & melle mixtū: quod quidem & si dulce est gustu. dulcē quoque somnū puocat hæc a multis die nuptiali dabātur. **IN** Omē: futurū & diurnæ uoluptatis cū nupta. **Ve**g: ply. cū tria genera papaueris fatiui dicat: cādidi inquit cuius semē tostū in secunda mensa cū melle apud antiquos edebatur. Deinde subditalia genera: nigrū & erraticū: & illud subiūgit fuisse aut honore apud Romanos semp indicio est Tarqui. superbus: qui legatis a filio missis. decutiēdo papauera in horro altissimas sanguinariū illud responsus ab facti ambage reddidit. Cū niueo: candido. **LAC**te & mella liquata: instillata & dulcia: Fauis expressis: nam cum fauus exprimit. mel instillat. **CVM** primū uenus est deducta cupido. maritū cū ad Vulcanū uenus deducta est. Ille. n. erat suus uir licet plures fierēt ueneres. prima celo & die nata altera lyria niloq; cōceptaq; quæ adonidi nupsit. tertia maris spumis procreata quarta iouis fit. quæ Vul. data est i cōiugē. Bibit hoc hūc liquorē ex papauere. melle lacte. Ex illo tēpore quo hæc bibit. Fuit nupta: sic & nupte diu sunt eo liquore usæ. **PLA**cate illam cōciliate uobis Venerē. Verbis supplicibus: quæ humili p̄ce sub illa sub illius arbitrio. manēt & forma & mores & bona fama. uenus ministras habet. Charites quæ p̄stant & p̄statiā formæ. & morū excellētia & decus famæ ideo appellate gratiæ quod nascētibus gratiā infundūt qua placere cæteris possint. Quod ergo per ministras fit. p̄ dominā fit. ideo sub illa manere dixit. De his Charitibus plura in odis Hora. di. **ROMA** pudicitia. dū proapi

DISCITE nunc quare fortunæ thura uirili detis: o gelida qui locus humet aqua: Accipit ille locus posito uelamine cunctas Et uitium nudi corporis omne uidet: Ut tegat hoc caletque uiros fortuna uirilis Præstat & hoc paruo thure rogata facit: Ne pigeat tritū niueo cum lacte papauer: Sumere & expressis mella liquata fauis: Cū primū cupido uenus est deducta marito Hoc bibit ex illo tempore nupta fuit: Supplicibus uerbis illam placate sub illa Et forma & mores et bona fama manet: Roma pudicitia proauorū tēpora lapsa est.

sele pudicos seruibant ro. pubes deficiebat. EX libris Sybil. moniti sunt ueneri tēpla erigerent: sed respexit poe
ta ad ea monita qbus sacra ueneris ericinæ delata sunt ex sicilia in italiā & conditū est illi templum sub eadem
appellatione apud portam collinā: de quo alio loco dicemus. Multa tamē diximus in secūda oda Horatii. Siue
tu maui ericina ridēs &c. ROMA: romana pubes. ET Slaps: quasi defecit: cū nō coiretur. TEMPore pro
auorum: olim cum uiuerent proauī nostri. PVDicitia: cum pudice & caste uiuerent.

Cum æam ueteres consulūstis anum:
Tēpla iubet fieri Veneri, quibus ordie factis
Inde uenus uerso numine corda tenet:
Semp ad æneadas placido pulcherria uultu
Respice, totq; tuas diua tuere nurus:
Dū loquor elatæ metuēd⁹ acumie caudæ
Scorpius in uirides præcipitatur aquas:
Nox ubi trāsierit, cœlūq; rubescere priō:
Cæperit, et tactæ rore quærentur aues:
Semustāq; facē, uigilata nocte uiator
Ponet, et ad solitum rusticus ibi opus:
Pleiades incipiēt humeros releuare paternos
Quæ septē dici, sex tamen esse solent:
Seu q; in amplexum sex hinc uenere deorū
Nam steropen marti concubuisse ferunt:

poetice releuare humeros patris q; putātur atlantis filia ex Pleione: ut cū cœlo emergūt: sublimi ab atlantide
natæ pleiades. Quæ cū celātur & euanescūt lucis ppinquitate uidētur adlātis humeri cœlū sustinētes parte one
ris releuari. Has alii uolūt iouis alii liberi fuisse nutrices. alii ipsas asserūt fuisse Hesperides quæ in cœlum tran
latæ taurini corporis alii liberi fuisse nutrices. alii ipsas asserūt fuisse Hesperides quæ i cœlū trāslatæ taurini cor
pori partē cōstituūt ut ait Macrob. & A. Gel. scribit qui lib. xii. noctiū atticarū tradit ex hiadum qdē positā speciē
quādā & simulacrū fieri tauri capitis. Cæteras uero partes & reliquā imaginē tauri cōformatā & quasi pictā eē
locis regionibusq; stellage: quas græci pleiadas nos uergilias uocamus. Has Plei. in cauda tauri eē. Alii ante genua
eius positas tradūt: quæ septē sunt licet sex tantū appareāt. Quod ostēdit Varro in hebdomadibus teste. A. Gel.
ubi septenari numeri uirtutes potestatesq; cōmemorat. Dicitæ aut sunt pleiades uel a matre pleione ut quidā uo
lunt: uel a potin pleio. i. nauigo q; ortu suo primæ navigationis tēpus ostendūt. necnō & uergiliæ quod earū ortu
ut inquit Festus Ver finē facit. Vnde canēdū ne hoc loco fallamur existimemusq; nūc pleiades in ortū cōsmicū
tolli. Nō. n. hoc tēpore Ver finē facit. Animaduertēdū p̄terea descriptionē matutini tēporis fieri nō ut putem⁹
mane Vergiliæ primū occasum siue occultationē heliacā apparere: cū eiusmodi occasus uesperis tantū nostro p̄
cipitæ aspectu. quæ admodū & ortus in crepusculo matutino: sed ut dies tm̄ ostendatur. quo heliacus eaz; stella
rū occasus incipit. Vnde quātū ad aspectū nostrū attinet placet quod ait Columella hoc tēpo⁹ ut diximus celari
pleiades uesperis. Quæ septē dici sex tñ eē solet. Latet electra mater dardani dolore permota: quæ postea q̄ tro
ia capta eē: ne ruinam eius cerneret oculis manū appouisse dicitur. Quidam autem dicunt cum pleiades exi
stimentur choream ducere Electram euerſa troia se a sororibus amouisse & in circulo qui arcticus dicitur con
stituisse. Alii non esse. Electram quæ lateat sed meropen dicunt pudore confusam. quod cum eius sorores diis
immortalibus nupserint sola mortalem Siphum nacta fuerit: unde natus est Claucus q; quidam Belloro
phontis patrem fuisse dixerunt.

CVETeres uos proauī. CONSulūstis anum cumeam. Sibillamq; cūmis in cāpania fuisse dicif. Sed non con
suluerūt sibillā quæ eo tēpore nō erat. Sed libros sibillinos: quorū superius meminimus. IVBet sibilla: iussere li
bri sibillini inspecti. FIERI plura tēpla ueneri: & plura erant in urbe ut paulo superius diximus. QVibus tem
plis. FACTis: extructis ordine. INDE: ab alio tēpore. VENus tenet corda uerso numine quasi habuit dein
de in romanos animū benigniorem: mutato de irato in placatum & propitium nomen. OPVcherrima. ue
nus Respice semp ad æneadas: ad romanos: qui ab ænea p̄geniti sūt. VVLtu placido: benigno aīo. ET tuere
tu diua tot nurus tuas: tot romanas nuptas: q; tibi nurus sūt: cū uiri sint æneæ pronepotes: aut referas ad princi
pes mulieres cæsariū. cōiuges cū uiri sint ex domo iulea: q; manauit ab Iulo ascanii filio. DVM loquor calen. etiā
aprilis incipit occidere scorpius: & supiore libro diximus occidere priorē partē scorpīi: hoc est libram: per cuius
occasum significabat ortus arietis. Nūc cū incipiat occidere posterior pars scorpīi significat totius arietis ortus.
DVM loquor scorpius cuius fabulā supius diximus. MET uēdus acumine: aculeo seu spiculo. CAVDæ ela
in altū eleuatæ q; ut Iginus inq;: pedibus ophiulci subditus extrema cauda circulū hyemalem cōtingere uidetur
p̄cipitæ i uirides aq;: occidit ut idē inq;: inclinato capite exorif erectus a chelis i aq; in oceanū. Nox ubi trāsierit

¶ CVM æam anū: Libros Sibyllinos: icertū est) ut Ser
uius scribit) Sibyllina respōsa cuius Sibyllæ fuerint quæ
Virgilius Cumanæ eē dixit. Varro uero Erythraæ. Cæ
teram Erithris urbis ionia fuit quidē (ut autor est Stra
bo) Sibilla numine afflata & antiqua mulier: sed longe
post eam alia quoq; fuit ex eadē urbe diuinatrix quæ
Athenis uocata dicitur. VER so noīa corde tenet: Vo
catur Verticordia quod fœminarū corda ad pudicitia;
uerterit. SCORpius in uirides præcipitæ aquas: Sic
dictū ut illud superius: Scorpius a prima parte uidēdus
erit Scorpionis. n. chelæ Libram faciunt quæ oriēte sole
occidit cōsmice. Arieti. n. opposita est. Vnde ait Lucan
nus: Aut aries donat sua tēpora libræ. Huius signi occa
sus matutius tempestatē significat teste Columella. Il
lud tamē sciendū quod reuera hoc tēpora dum sol in or
tum fertur qui Arietis partē emensus est ea pars zodia
ci quam nos scorpiūz dicimus occidere nullo modo po
test expectandum n. est ut Taurus attingat horizontem.
¶ SEMustāq; facē: nō est legēdū semiustam ne claudic
et uersus. PLEiades incipiēt humeros releuare pater
nos. iiii. nonas april. ut Nasoni placet hoc loco Vergiliæ
siue Pleiades heliac occidūt: quas Columella parū ab
eo dissentiens. viii. aprilis inquit celari uesperis. Dicūtur at

ANT.
FAN.
Libri sibi
lini
uerticor/
dia
Scorpius
occidit
calendis
aprilibus

Pleiades
occidunt
iii. no.
aprilis
Pleiades
Vergiliæ

Pleiades
uñ dicitæ
Vergiliæ
unde dicit
tur

Pleianum
numerus;

Claucus

PAV.
MAR.

secunda die april. hoc est quarto no. erit ortus pleiadu: quæ quia in uere oriuntur: uergiliae dicte sunt. Pleiades se-
p̄tē iuere atlantis ex pleione nympha filia: quas ut poetæ græci referunt: cū mater in boeitiā ducere uellet. Oris
illis uim inferre uoluit. Euasere tñ fugat: illas. xvi. annis persequutus est. Iuppiter miseratus illas iter astra colloca-
uit. Hoc et ab Iginio asseritur: & inquit: hæ numero. vii. dicuntur: sed nemo amplius: q̄ sex uidere. p̄t̄ cām referit
quā poetæ: quod de his septem immortalibus cōcubere tres cū ioue. Duæ cū neptūno. Vna cū Marte: reliqua si-
syp̄hi uxor fuisse demōstrat: quarum ex Electra: & ioue Dardanom: ex maia mercuriū: ex Taigete natum lacedæ-
monia dicūt. Ex alcione aut̄ & neptūno hyrea: ex celeno licum: & nyctea natos. Ex sterope & marte Oenomaū
quīs oenomaū uxorem dixerit. Meropē aut̄ sisypho nuptā Claucū genuisse. quæ complures patrē Bellorophontis
eē dixerūt. quare propter reliquas sorores eius inter sidera cōstitutæ: sed q̄ homini nupsierat stellā eius obscura-
tā. Alii dicūt electrā nō apparere quod pleiades existimātur choreā ducere. Sed postq̄ troia capta sit. & progenies
eius quæ a Dardano fuerat eēt cursa. Dolere p̄motā ab his se remouisse. & in circulo qui arcticus dicit̄ cōstituit
se. Et quodam longo tēpore lamētanter capillo passo uideri. Itaq̄ e factō comitē esse appellatam. VBI postq̄.

TRANserit nox. ubi secūsus dies illucsceret. ET Cœlū cœperit primo rubescere: cū fulserit aurora: & cœ-
lum rubescit aduētū solis. ET Aues tactæ rore: fusæ rore matutino. QVAERentur: quæ rulo cantu refona-
būt. ET Vbi uiator qui est in itinere. VIGilata nocte: cū per noctem uigilambulauerit. PONet facem: re-
linquet: quam pro nocturno lumine facem ferebat: cum iam habeat lumē diei: SEMustam: media parte uisā
& rusticus ibit ad solitū opus. ad colendū agrum. HANC phiphra: uoluit ostēdere p̄cipiū diei: ut demōstra-
ret cōmicū pleiadū ortum. PLEiades: Vergiliae. INCipient releuare humeros paternos. humeros p̄ris atlan-
tis. qui cœlum sustinere dicit̄: alleuiat filia: parētē. quia lōgius ab illo oriuntur. Aut quia atlas in mentē sui nomi-
nis cōuersus filia: montē ipsum releuet ab aspectu suo cū sese altius attollunt: quæ pleiades solent dici. vii. tñ solet
eē sex dicuntur. vii. sed tantūmodo sex uidentur: ut diximus. SEV quod hinc: & his. SEX uenere in amplexum
deorum. quod sex tantūmodo diis immortalibus succubuerunt: NAM ferunt. dicunt Steropem concubuisse
se marti & ex eo oenomaum genuisse alcionem.

ALCYonen: hæc ex neptuno peperit Hireum teste
Iginio a quo Hirea oppidū fuit agri thebani. Hanc & so-
rores quidā e græcis a ioue fabulant̄ in cœlū translatas
cū Orion illis uim inferre tentaret: quas dicit̄ annos. xii.
persecutus. Vnde bacchus poeta tēporib⁹ iuuenalis tra-
gædiam scripsit Alcyonē: quā quidā Alcyonen dicunt
ut alcynoen bacchi thebas & terea fausti. NON tuli:
pati nō potuit cum dolor impediret quia ipsa mater est
Dardani. Vnde troiani originē ducūt. TER sine per-
petuo cœlū uersē in axe. Nonis aprilis matri deum si-
ue magnæ matri quam Cybelen dicūt sacra faciebant
Eam (ut inquit Macro. nemo dubitauerit terram esse.
Vnde & turritā gestat coronam ob ciuitates quas cōstat
esse turribus insignitas. & curru uehi dicit̄ quia hoc ele-
mentū p̄det̄ in aere: eiusq̄ simulachrum cū clau pingi-
quoniā terra uerno tpe aperit̄ hyemali clauditur. Eadē
ob cām ferūt hanc deā biuugos agitare leones ut inquit Lu-
cretius a falia impetu ac feruore ualida: cuius naturæ cœ-
lū est ambitu suo cōtinēs aerē quehit terrā. Hinc illud ē Virgilii: Alma parēs idæa deū Almā. n. p̄prie terrā dicit̄
cimus quæ nos alit licet abusiue id epitheton aliis numinibus detur. Hanc deā & cœlū Varro deos magnos eē uo-
luit. Licet alii iouē & Mineruā ægyptii isidem & Osiridē magnos deos eē arbitraretur. Est aut̄ mater deū cōmu-
nis dea ut autor est Seruius. quæ certas cœli partes nō habet sed generaliter a cūctis colit̄. Celebrabat tñ p̄cipi-
ue apud Phriges. a quoq̄ mōte cibelo Cibelen dictā nōnulli putāt ut berecynthiā a berecyntho. dindimene a
dindimis idæam ab idā. Quare Antisthenes philosophus Antisthenis atheniēsis filius cū diceret nō eē indige-
na idq̄ ei p̄bro daret̄: & mater inqt̄ deū phrigia ē. Notādū q̄ hæc dea & cibelle dicit̄: & cibelle. illud bacchū ta-
cit hoc anapestū. itē ciberales ut hic turpis ciberales & fracta uoce loquēdi libertas. Sunt qui uolūt ex Dindimene uxo-
re regis phrigiæ natā puellā & expositā fuisse in mōte cibelo: quā mulier cōspicit̄: eam ibi a feriis nutrit̄ sustu-
lisse dicit̄. ac cibelen appellasse. Quæ cū singulari forma Prudētiaq̄ p̄staret ab Apolline dilecta dicit̄. & dicit̄ de
inde iussu oraculi a phelgibus pro dea culta. Lege Diodorū. TIBia. Vir. i. viii. æne. O uere phrigiæ neq̄. n. phri-
ges ite per alta dindima ubi asuetis biforem dat tibia cantum. Tibias de quibus alibi latius dicemus Porphyrio
autore est in berecyntho urbe phrygiæ sacris magnæ matris solitas adhiberi: quibus & romani hoc tpe utebātur
IBVNT semimares. Galli (ut inquit Pli.) testa samia uirilitem amputabāt nec aliter citra p̄niciē. luena. Mol-
lia q̄ rapta secuit genitalia testa. Idē: Quid tñ expectat phrigo quo tēpus erat iā more supuacūa cultris abrūpere
carnē. ii. (ut scribit Festus) uocabātur magnæ matris comites: qui (ut idē inquit) Galli dicti sunt a gallo flumine
ga qui ex eo biberint hoc furore capiunt̄: ut se priuēt uirilitem parte. Licet alii putēt ideo eos sibi genitalia inci-
dere quia uiolauerunt nomē patris matrisue ne possint ipsi fieri parentes. Gallus fluuius phrigiæ a quo ut placet
Plinio nomē traxere m̄ris deū sacerdotes calculosis medef: sed i potādo necessarius modus ē ne liphatos agat.

ET te o celeno formosa neptūno: ferūt uos cōcubuisse neptūno. HAEC alcione. altera ē ab alcione Ceicis:
unde dictæ sunt aues alcioneæ. MAIAN: ex qua mercurius. ET electrā: ex qua dardanus. ET TAigetē: ex

ANT
FAN.
Alcione
Bacchus
poeta
Alcione
tragedia
Cibelis
festum
nonis
aprilibus
Mater
deum &
eius noia

Galli uiri-
lia āputa-
bāt testa
samia
Galli se-
mimares
galli unde
appellari

PAV.
MAR.

Neptūno alcyonen & te formosa celeno
Maian & electrā taigetēq̄ iouis
Septima mortali merope tibi sisypho nupsit
Pœnitet: & facti sola pudore latet:
Sive q̄ electrā troiæ spectare ruinas:
Non tulit ante oculos opposuitq̄ manum:
Ter sine perpetuo cœlum uersetur in axe
Ter iungat titan terq̄ rasoluat equos:
Protinus inflexo berecynthiā tibia cornu
Flabit & idæa festa parentis erunt:
Ibunt seminares & inania tympana tundēt:

quā faced, etiam & mons taigenis ab ea denominatur in laconia. IOVI. s. cōcubuisse ferunt. SEPTIMA mero
 pe o silyphe nupsit tibi mortali: non diis immortalibus ut cæteræ: sed tibi qui mortalis erat. Silyphus æoli filius
 fuit. PNE Nixet. meropé mortali nupsisse. ET, Sola latet quia non uidetur. PVDore fasticum pudeat nupsis
 se silypho. Siue quod Electra non tolit spectare ruinas troiæ ante oculos non poterat illa respicere excidium troi-
 iæ: & cladē suorum nepotum: qui a dardano eius filio progeniti erant. ET Opppsuit manum oculum: ne uide-
 ret euerstonem troianæ gentis. Iccirco latet ea stella ut diximus. TER sine perpetuo: nonis aprilibus hoc est. v.
 die mensis aprilis: erit festum Cybelis matris deorum: in cuius sacris cum tympanis & strepitu: & armisonanti
 chorea agebantur eius sacerdotes fiebant insuper & ludi ad honorem ipsius. De his multa agenda sunt. Nos oīa
 suo loco explicabimus. SINE. permittit. COELUM uersetur: uersatur seu rotetur ter. IN AXE perpetuo: supra
 quem perpetuo & sine ulla intermissione rotatur coelum. TFR Titan: sol. IVNGAT & ter resoluat equos:
 ter oriatur & ter occidat: nam ortu iungit occasu soluat equos. SIC a terna coeli uertigine: & triplici ortu & oc-
 casu tres dies significat: sic diem nonarum ostendit. PROt^{us} tibia berecynthia: phrigeria berecynthio mon-
 te phrigeria: tum quod hæc sacra e phrigeria aduecta: ut paulo inferius dicemus: tum etiam: quod obliquam tibiam
 mydas in phrigeria adinuenit. Gemina: thybias: marfias in eadem gente: ut Pli. inquit: & de quo dicemus in sexto.
 CORnu inflexo: incuruo. FLAbit. flatu resonabit. ET erunt festa parentis: ideæ cibelis magne matris deoꝝ
 quæ e phrigeria romam aduecta est ideo ideæ ab ida troiana. IBVNT semimares: galli cibellis ministris qui ca-
 strati sunt ideo semimares: quia sine genitalibus. ET Tudent: manu pulsabunt. TYMpana inania: concaua
 & uacua instrumēta sunt resonantia cum manu pulsantur.

Aeraq; tinnitus ære repulsa dabunt:
 Ipsa sedens molli comitū ceruice feretur
 Urbis per medias exululata uías:
 Scæna sonat, ludiq; uocant, spectate qrites
 Et fora marte suo litigiosa uocant:
 Quærere multa libet, sed me son⁹ aris acuti
 Terret, & horrèdo lothos adunca sono:
 Da dea, q̄ scite doctas cybeleia neptes
 Vidit, & has curæ iussit adesse meæ:
 Pādite mādati memores heliconis alūnæ:
 Gaudeat assiduo cur dea magna sono:

CAERAq; tinnitus ære repulsa dabūt: Aes in rebus di-
 uinis adhiberi solitum est autore Macrobio & i his ma-
 xime sacris quibus delinire aliquos: aut deuouere: aut exi-
 gere morbos uolebant. Vtebantur autem æreis instru-
 mentis alterum altero percutiente etiam in sacris libe-
 ri. Vnde illud est. Aera ne tantū ære repulsa ualent. Est
 sane tinnitus uocabulum e sono natum. IPSA sedens
 simulachrum matris terra ferebatur a gallis: eratq; sedē
 tis effigies. Ipsa enim est terra elementum depressum ad
 infirma. COMitum ceruice: bene comitum: quia ut di-
 ximus Galli teste Festo uocabantur magnæ matris co-
 mites EXVlulata: solebant galli per furorem motu ca-
 pitis comam rotantes ululatu futura prænuntia. Luca.
 Crinemq; rotantes sanguineum populis ulularunt tri-
 stia galli. SCAENA sonat ludiq; uocant. Megalesia dicit
 Sic enim appellati sunt ludi magnæ matris: qui instituti
 sunt (ut scribit Linius) ob dedicationem ædis eius deæ
 quam. M. Iunius Brutus in palatio dedicauit. Ab his di-
 cta e purpura megalensis ut quidam tradunt quod ea p-
 tores in ludis magnæ matris uterentur. An imaduerten

ANT.
 FAN.
 Aera in sa-
 cris adhi-
 bebantur

Simula-
 chrum ci-
 beles

Gallorū
 ululatus

megalesia

Magni lu-
 ludi

Tibiae
 ex loto
 Lothos
 Loto
 phagi

dum autem: ne cum nonnullis erremus qui interpretantur Megalesia magnos ludos. Alii enim sunt ludi de q-
 bus ait Iuuenalis atq; a plebeis longe megalesia: & alii ludi magni. Linius in prima decade: Solennes deinde an-
 nui mansere ludi romani: magniq; uarii appellati. Hos Augustus uouit ioui teste Suetonio si temp. in meliorē
 statum uertisset post quintili uarii cladem acceptam. Ludos festos omnis ætas coronata spectabat autore Seruio
 HORRendo lotos adunca sonum: Ex loti arboris materia tibiae fiebant autoribus Festo plinio & iulio polluce.
 Vnde ut quidam censent loton palladium dictam legimus: quod tibiae usus sit pallas. Scire autem debemus quod
 ut inquit Ply. qui loton esse tantum arborem putant uel Homero autore argui possunt qui inter herbas subna-
 scentes deorum uoluptati loton primam nominauit: quam idem Pli. prouenire inquit similem fabæ. Hero. ue-
 ro liliū uocat cuius radicem ait esculentam esse ac suauitate præstanti. & ex eo quod medium loti est panes con-
 fici. Loton uero arborem alii fabam siriacam uocant. Alii fabam græcam: alii celtin: quæ est fructu suauissimo.
 Vnde illud est Ouidii: Sic nona dulichio lotos gustata palato illo quo nocuit grata sapore fuit. Ab ea lotophagi
 nominati sunt: quos Artemidorus scripsit siccam regionem incolere & loton herbam edere ac radicem: eaq; co-
 mēta nihil potu indigere. Quod a Strabone falsum existimatur: qui ait Meningē insulam lotophagorum terrā
 putari cuius Home. meminit: ibiq; & lotum arborem multam esse fructu dulcissimo. & ulyssis aram qui ad Lo-
 phagos (ut idem Home. scribit) tempestate maris impulsus accessit. Eadem arbor italiæ quoq; familiaris est te-
 ste Plynio Sed extra italiā præcipua circa syrtes atq; nasamonas quam Macrobius ex autoritate Veranii in-
 ter foelices arbores ponit. Eius lignum cariem uetus tatemq; non sentit: estq; colore nigro & ad tibiæ cantus
 experitur: radix uero ad capulos cutellorum. Apud Thuscōs sacrificæ tibiæ e buxo olim fieri consueuerunt. Ludi
 cræ uero e loto ossibus asininis atq; argento. DA dea: dic quæ scire cupio: ut Sed tamen iste deus qui sit da tity-
 re nobis. Sunt autem uerba poetæ: ad Cibelé: quæ musas iussit aperire Nasoni quæ uellet. SCITE: eleganter.
 Vnde apud Terentium scitus puer natus dicitur e Pamphilo. DOCTAS neptes: nouem musas magni iouis
 filias: ut inquit Hesiodus: quæ ex memoria susceptæ creduntur. Licet Alcmaeon poeta cæli & terræ magnorū
 deorū filias putauerit. Varro autem ut scribit Seruius tres tantum musas eē cōmemorat. Vnam quæ ex aquæ
 inascit motu. Aliā quā aeris ictus efficit. Tertiā quæ mera tātū uoce cōsistit. Earū simulachra multiplicata sunt ut

Musæ

idem tradit Varro, quod in ancilibus accepimus ita ut nouem existimetur: quas fuluius nobilior egregie pictas romam traſtulit ex ambracia. Vnde græcus poeta mellifluam Sapho laudauit quaſi decimam muſam: cuius ſenſum nos latine ſic expreſſimus. Mnemofyne obſtupuit modulantem carmina ſapho credidit & decimam uiuere Pieridè. Non caret autem ratione nouem muſarum numerus. Placuit enim Heſiodo oct auam muſam Vraniam eſſe, quoniam octaua ſphæra quæ ſeptem uagam amplectitur proprie colum uocatur. Nam nona, omni uq; maxima per Calliopem a quibuſdam accipitur.

PAV. MAR. **UAERA:** ærea quoq; inſtrumta. **REPulſa** repercuffa. **AERE:** alio æreo inſtrumento. **DABunt** tinnitus ex collisione æris fit tinnitus qui ita ab ipſo ſono uocatus eſt. **IPSA** ſedens: ſimulachrum ipſius in ſtar ſedentis. **FEREſ:** in ipſa pompa. **MOLli** ceruice mollium: & effœminatorum comitum. **EXVlulata:** ululatu celebrata. **PER** medias uias urbis: per urbem ipſam. **SCOEna** uocatur in theatrum. Quod cum haberet formam hemicycli: ſpaciũ quod erat iter duo cornua erat ſcœna. Vnde aut ludentes: aut agentes fabulam egrediebantur. Nunc autem ſiebant ludi: quæ megaleſia uocabant. Ita enim dicebantur ludi magnæ matri deum facti: de quo Liuius in bello macedonico. M. Iunius Brutus ædem magnæ matris deum in palatio dedicauit: & ludos ob eam dedicationem factos megaleſia appellauit. Et uocant ludi qui nunc exhibentur. **SPEſtate** quirites: ludos ipſos. **ET** Fora litigioſa: contentioſa, ubi litigatur ante prætorem. **VACent** ſuo Marte: per translationem a bello uacent a litibus. **QVAERere** multa: libet: uellem de multis inquirere: ad hæc ſacra pertinentibus. Sed terre me ſonus æris acuti: exterior tinnitu æris acute reſonantis. **ET** **LOTOS:** tibia ex lotho. **ADVNca:** incurua terret etiam me. **HOR**rendo ſono: horrorem incutienti. Lothos enim ut Pompeius inquit arboris genus eſt ex cuius materia ſiebant tibiae &c. Ideo lothos poeta dixit. ſed de ea plura diximus in primo libro. **DA** **DEA:** dic tu dea cauſam huius ſonitus. Cybeleia, ipſa deorum mater. **ViDit** neptes, muſas iouis & memoriæ filias: ſic ipſius matris neptes. **QVAM** ſcyte doctas: omni doctrinarum genere cumulatas. **QVAM** ſcite quam eleganter. Vnde apud Terentium. Scitus puer natus eſt iſteſt elegans. **ET** iuſſit has: muſas. **ADEſſe** curæ meæ: & reſpondere & docere: ſiquid eſſet in quo dubitarem. **O** Alumne heliconis. o muſæ: quæ educate eſtis in helicone monte. **MEMores** mandati. quod mandauerit uobis mater deorum adeſſe mihi. **PANdite:** demonſtrate. **CVR** dea magna: ipſa magna mater. **GAV**deat ſuo aſſiduo: non intermiſſo in ipſis ſacris.

ANT. FAN. **ESIC** erato: hæc muſa ab amore appellatur & nuptias adinuenit. Bene igitur electra eſt ut dicat quæ ad uenerem pertinent. **MENſis** cythereius illi ceſſit: per interpoſitionem dictam eſt. Cythereium autem menſem Aprilem uocat: quia dicatus eſt Veneri quæ in cythera inſula educata dicitur quæ olim Porphiris dicta eſt: ubi æneas matri templum extruxit teſte Dionyſio. Ea diſtare a malea promontorio quinque milia paſſuum putatur. ad quam Venus concha delata eſt. **REDdita** ſaturno ſors hæc erat: ferunt Saturnum cum audiſſet eſſe in fatiſ: ut aliquando filius ei regnũ adimeret comediffe par tus qui ex Ope nati eſſent quod ideo fingit teſte diuo Auguſto: quia diurnitas temporis æternitatis deus eſt & autor temporum ut inquit quicquid gignit ipſa conſumit. Saturnus enim Macrobius. Vnde a græcis immutata littera chronos quaſi chronos uocatur. Eam ob cãm ops cũ iuppiter eſſet in lucem editus ſeruari filium

Saturnus **filios** **edebat** cupiẽs Saturnum decepit lapide in os eius iniecto qui Abaddir dicitur teſte Priſciano: & a Saturno pro ioue deuoratus eſt. Ipſum autem iouem curetibus & coribãtibus cuſtodiendũ dedit: qui pullantes clipeos ſuos & galeas egerunt ut uagitus iouis patrem laterent. In cuius rei memoriã Galli cibele comitantes urbem ſtrepitu & tinnitibus complebant. Alia ad hunc locum pertinentia quæ antiquitas fabulata eſt non imprudens prætereo. Eſt autem ſciendum Rheam & Opem eandem eẽ quæ dicitur ſaturni uxor & ſoror: cuius dies feſti autoribus feſto Varrone Opalia dicebantur: celebrabanturq; (ut ſcribit Macro) menſe decembri quemadmodum & ſaturnalia omni iam foetu arborum coacto. quoniam ſaturnum & Opem repertoſes frugum ac fructuum crediderũt quos nonnulli cœlum & terram eẽ arbitrati ſunt. Saturnumq; a ſatu dictum. cuius cauſa de cœlo eſt. & terram Opem cuius ope humanæ uitæ alimenta quæruntur. uel ab opere per quod fructus frugesq; naſcuntur: cui deæ ſedentes uota concipiebant & de induſtria terram tangebant. Eſſe autem opem & Cibelen unum numen. Cui oſtẽdit alibi. ut ipſe quoq; auſonias Cæſar matreſq; nuruſq; carmina turrigere dicere iuſſit opi. **ANA** **TO** ſceptriſ excutiere tuis ſunt qui tradunt ſaturnũ timentem ne a filio regno pelleretur ioui paraſſe iſſidias. Quod cũ iſ cognouiſſet patrem e regno dicitur pepuliſſe. **NEC** unq; mater: cum ſaturnus filios abſumeret.

PAV. MAR. **ESIC** ego: dixeram. **SIC** erato: reſpondit. Erato enĩ una eſt ex muſis: elegiſq; fauet uatibus dictaq; eſt ab Epão q; eſt amo: quod præſit hiſ qui amoris faces recinnunt: habet hæc aprili menſe ius cũ hic meſis ſit ueneri & amoribus ſacer. **MENſis** cythereius: ueneris menſis hoc eſt aprilis. **CEſſit** illi: erato. **QVOD** habet nomen teneſt amoris: nam epão epãro amor: unde & ipſa Erato dicta. **REDdita** ſaturno: uerba ſunt ipſius eratus reſerentis ſaturni & iouis hitoriam: quæ erit paulo altius repetenda: Saturnus ut poetæ reſerũt. Erat monitus ne prolem uirilis ſexus ſeruaret: nam ab ea deiiciendus eſſet e regno. Ex quo deſtinauit omnem prolem interimere nato ioue oblatum eſt ſaxum: quod pro filio deuorauit. At infans iuppiter in dictum montem: ut aliqui in idã

Sic ego, ſic erato, menſis cythereius illi
Ceſſit, q; teneri nomen amoris habet:
Reddita ſaturno ſors hæc erat optime regũ
Anato ſceptriſ excutiere tuis:
Ille ſuam metuens, ut quæq; erat edita prole
Deuorat, immerſam uiſceribusq; tenet:
Sape Rheã q; ſta eſt, totiẽs ſœcũda nec unq;
Mater, et indoluit fertilitate ſua:
Iuppiter ortus erat, p magno teſte uetuſtas.

cretensem translatus educatuloq; est: & cū uagiret: ne a Saturno audiretur: pulsantur tympana & tybia: sic a patris insidiis tutus fuit. Aliter tñ ex historia sacra Euhemeri a Lactantio refertur. Saturnum. s. coeli ex ueste filium fuisse: & Titani fratrem: uxoremq; Opim duxisse Titanus qui maior natus erat regnum postulabat: persuadet mater & sorores saturno ne concedat: quod ubi ille pensit: firmat cū saturno foedus ut si quis liberorum ei uirilis sexus natus eēt: necare. Idea cā fecit: ut ad suos natos regnū rediret. Itaq; qui primo natus est: necatus est. Deinde posterius nati sunt gemini: iuppiter & iuno: sed iuno ē solam Saturno in conspectu dedere. Iouē autē abscondētes saturno in iicio educandum dedere. Itē neptūnū clam a saturno ops parit: eūq; clanculū abscondit. Et cum deinde pareret Plutonē: & Glauca: foemella patri ostēsa: clā pluto seruatus est glauca parua emorif: quod ubi resciuit Titanus cū filiis uenit: saturnum: & opim cōprehendit. in clusitq; cū cōpedibus. Sed adultus iuppiter: cū cretē sibi ueniens Titanum & filios expugnauit & parentes e uinculis liberauit. Et patri regnum restituit. Sed postea admonitus forte saturnus ut a ioue caueret: ne eum regno pelleret: ioui insidias parauit. Quo cognito iuppiter patrem fugauit: & regnum sibi uendicauit &c. Hæc illæ poetæ historiam ipsam peruerterunt. sed depulso saturno plura diximus in primo libro. Nunc sic inquit musa. HAEC fors erat reddita saturno: hoc acceperat saturnus respōsum. OPTime regnum: rex optime ad illud respexit: quod eo regnante fuisse dicitur aureum sæculū. TV ex cutiere. a nato filio. TVISceptris. instrumentum pro rei. tuis regnis filius qui tibi nasciturus est te e regno ciet. ILLE saturnus. METVens suam prolem: suos filios. VT quæq; erat edita: nata ut quicq; uirilis sexus nascebatur. DEVorat quia dicunt ostensum pro iure saxum: & illud deuorasse. ET Tenet immerfam: sobolem obruptam. VIScribus tenet intra uiscera quod deuorauit. RHEA: quæ & ops iouis mater saturni uxor. ES I quæsta toties foecunda nec unq; mater quæ rebatur quod totiens pareret: nec unq; seruabatur filius: quo mater dici posset. ET indoluit sua fertilitate: quod erat ira foecūda: cū totiens pareret. IVPpiter erat ortus: natus. VBT Vstas creditur pro magno teste: nouis aliis huiusce rei testes. nisi uetustatem. CVI est adhibenda si des: tanq; magno & præsentis testi.

Creditur/acceptam parcē mouere fidem:
Veste latens saxum cœlesti gutture sedit:
Sic genitor fatis decipiendus erat:
Ardua iam dudum resonat tinnitibus ida.
Tutus ut infanti uagiat ore puer:
Pars manibꝫ clypeos, galeas ps tūdit inanes
Hoc curetes habēt: hoc corybantes opus:
Res latuit patrem prisciꝫ imitātia facti:
Aera deæ comites raucaꝫ terga mouent:
Cymbala p galeis, p scutis tympana pulsāt:

ACceptam parce mouere fidem: quia quod uetustas accepit & credidit a nobis quoq; recipiendum est ne lædatur autoritas uetustatis. IAMdudum: hoc aduerbiū interdum ut placet Seruio q̄p̄imum significat & nimiū RESonat tinnitibus idæ. idam cretæ dicit de qua Vir. Mons idæus ibi O gentis cunabula nostræ: ibi idæi dactyli quos Curetes siue Corybantes poetæ appellant: te ste. Diome. excogitarunt lusus genus: celaruntq; uocem iouis infantis ut diximus supra. Fuit autem lusus ut concurrerent æneis clypeolis tinnitumq; æris facerent non sine rythmica pedis dactyli compositione unde a montis nomine & qualitate facti idæi dactyli appellati sunt. Est & ida in phrygia cui ab ida cretæ Teucer nomē dedit postq; e profectus in phrygiam. HOC curetes habent hoc corybantes opus. Sperat Curetes a coribantibus secundum eos qui uolunt alios esse Curetes alios coribantes. Placet enim Diodoro Corybantum fuisse Ia

ANT.
FAN.

Coriban-
tutu iulius

Coribātel
Curetes

sii filiū quē uult post patris interitum cum Dardano sacra cybelis in phrygiam transtulisse in iuarosq; sacris coribantes nominasse. Curetes autem eē e terra genitos siue idæorum dactylorum progeniem quibus multarum rerū mentionem tribuit. Cæterū Strabo in decimo suæ geographiæ multa ac pœne inexplicabilia de curetibꝫ refert: quos noanulli ex carnania genus duxisse uolunt quidam ex Etholia alii ex Euboia alii a Creta. Et uel dīctos curetes a cura tonsuræ. quod qui Euboiam incoluerūt ab occipite capillati fuerint & a fronte dentonfi Vel ab Heroe quodā. Vel a monte Curio qui pleuroni imminet cū ii in ætoliā habitatum migrassent. Vel a Cura iouis alendi q̄a sunt qui dicant nouem in rhodo fuisse Telchines rheæ comites in Cretam qui quoniam alēdi iouis curam gesserunt Curetes noiati sunt. Alii Curetes ætoliā habitantes sic dictos tradūt quod sicuti coræ. i. puel læ longas stolas induerēt. Lege cætera apud eundem cosmographum hac lege ne rideas ubi etiam iuenies eē qui Curetas Coribantes & ideos dactylos eosdem eē tradiderunt.

CPARCT mouere fidem accepian: quasi noli tu turbare credulitatem rerum. quas a ueteribus accæpimus sed credas etiam tu ita fuisse. SAXVM latens ueste. saxum quod pannis inuolutum. est illi pro ioue oblatum. SED it cœlesti gutture: deuorauit ille: & in eius gutture sedit. Quod phisice ad tempus refert. quoniā id oia de borei. quod in primo libro artigimus. Sic genitor. saturnus. ERAT decipiendus. pro seruāda uirili prole. ARdua ide. mōs idæus. in creta altus. & ascēsu difficilis. RESonat iādudū. ex quo natus erat iuppiter. resonat mōs tinnitibus æris ne uagiēs puer audiat. ideo inqt. VT puer. ifans iuppiter. TVTus ab insidiis. s. patris. VAgiat. uagitum edat. nā uagire puerorū est. ORE infanti. cū ipse infans eēt. PARS iplogꝫ ministrorū. TVNdit uerberat. CLYpeos manibus aliqui legunt sudibus. Sic enim hic uersus apud Lactantiū est quia baculis pulsabat clipeos. PARS tundit galeas inanes concava & uacua capitum regmina ærea. unde tinnitus edere. HOC opus habēt Curetes. hoc Corybātes: hoc officium dum educabā. iuppiter exercebant curetes & corybātes. ET enim post ideos dactylo qui in Creta fuere secuti sunt ut Diodo. inquit curetes quos quidā ex terra genitos uolunt. Alii progeniem ideorꝫ dactylogꝫ habitasse autē in mōtibꝫ. tecta & indumēta quæ natura pberet habētes nōdū reptis domibus. A quibus multa ad uitte utilia inuenta sunt primi greges ouium cogere. pecora alia man

PAV.
MAR.

suofacere: mellis uenandi: sagittadiq; modum inducere: repperere in super ensam galeam: ac cum armis saltandi morem: quorum strepitu permagno Saturnus deceptus est. Aiunt enim iouem: clam saturno: ab rhea matre datum: ab his nutritum fuisse. Arthematus autem cuboetus: Stra. referente. Curetas inquit calcydem incoluisse: sed assidue de lelanto campo bellum gerentes: cum hostes anteriorem captarent Caesarem eosq; distraherent: ac occipite capillatos extulisse: a fronte detentos. Vnde a cura idest a tonfurascuretes idest detentos appellati: & in aetolia habitum migrasse: ubi cum intonsa seruarent capita. A carnanes coepisse nominari. Pleriq; ab heroe quoda utriusq; nationem nomen tenuisse aiunt: Alii a monte quodam pleuroni imminenti: curetas nominatos. Alii daemones quosdam: deorumue ministros curetes uulgant. Alii eosdem esse curetes: & cyribantes: & caberos: & idaeos dactylos: & telchines ostendunt. Et paulo post de Corybantibus profequitur Strabo: Plures opinioniones referens. Additq; post multas: Verisimilius inquit scepius: eosdem esse curetes: & coribantes: qui in matris deorum sacrificiis armati saltantes: casti & puri sunt assumpti ideo autem corybantes appellari: quod inter saltandum capita iactent: quod choryptin dicitur: quos Betarmonas uocat Homerus. Hinc qui capita saltando iactant & numine aspirantur & furiis agitantur: corybantiare dicimus. Diodorus uero inquit lafum corybantum genuisse: mortuo iasio Dardanus: & corybantes in phrygiam sacra Cybelis detulerunt. corybantus inciatos sacris: Corybantes nominauit & c. Res latuit patrem. quia iouis educatio Saturno nunq; aperta fuit. **COMITES**: ipsi ministri cybeles qui eam in pompa comitantur. **MOVENT** aera: pulsant aera instrumenta: ad tinnitus edendos. **ET TERGA** rauca timpana ipsa ex tergis hoc est ex coriis: rauca resonantia. **IMITAMINA** prisca facti ad imitatione eorum: quae ipsi curetes fecerant in educando ioue. Aliqui legunt priscaq; imitantia facti & eorum tendit sententia: quae sunt imitatrix ueterum factorum: & Lactan. inquit. Quicquid est gestum in abscondendo puero: id ipsum per imaginem geritur in sacris. Quod Ouid. exponit in sacris: & adducit hos octo uerfus: simul lib. i. insti. Verum ut idem quoq; tradit: hanc totam opinionem: quasi a poetis fictam Salustius respuit: uoluitq; ingeniose interpretari: cur altores iouis dicatur curetes fuisse: sic ait: quia principes diuini intelligendi fuerunt: uelut statem: ut caetera in maius componerent: altores iouis celebrauissent: & reliqua Hunc cum mulate fefellit ipse Lanctan. **PVL** sante ergo. **CYMBALA**: ipsa parua timpana. **PROGALIS**: loco galearum. Cum prius confaescet pulsare galea & clipeum nunc pulsabant cimbala. & timpana. Ideo pro scutis pulsant timpana.

ANT.
FAN.
Tibia
phrygia

TIBIA dat phrygios ut dedit ante modos. Virgi in viii. aene. lte per alta dindima ubi assuetis biforem dat tibia cantum. Nouimus autem romanos) ut scribit Seruius) sacra matris deum more phrygio coluisse. idem etiam tradit tibia phrygiam impares: & inequales cavernas habuisse & dextre quidem unum foramen fuisse ut scripsit Varro. sinistrae duo quorum unum acutum sonum habuit: alterum grauem. Dicta est autem tibia quod cum olim simplex eet ex osse. fieret tibiaram: quales graues habent & aues eiusmodi. Obliquae tibiae inuentionem Pli. midae phrygio tribuit geminarum uero tibiaram Marisae Alii tibiae inuentorem fuisse apollinem uolunt Alii Alii Euterpen unam musarum. Sed ut cum tibiis uoce caneretur trezenum dardanum instituisse tradunt. **GENUS** acre leonum leones matris deorum currum trahunt quia (ut placet Scruio) omnis feritas maternae effectio: ni subiacet. Vel ut Macrobio quia haec dea terra est quae ab aere uehitur quem continet coeli ambitus: cuius natura similis est leonum ualidorum animalium impetu atq; feruore. Sustineri autem rotis eade; dea dicitur: quia mundus rotatur & uolubilis est. **AN** primis turres urbibus ipsa dedit: turrium inuentione non datur matri deum. sed a gipriis potius. Erat autem Cibelis simulachrum capite corona turrium insignito quia ipsa est terra quae oppida & turres sustinet. **IMPETUS**. furor quo impelluntur galli sibi abscindere pudibunda.

TIBIA. quae ex lothi materia erat. non est mutata. **DAT** phrygios modos modulosa sonoros. quales in phrygia edebantur. **UT DEDIT** ante prius quam ipsa sacra deferrentur in urbem. **DESIERAT**. loqui scilicet ipsa erato. **COEPL** ego scilicet loqui. **CVR** huic matri deum. **GENVS** acre leonum. ipsi acerrimi leones. **PRAEBEAT** **COMAS** insolitas iugas non assuetas ferre iugum. **AD IUGA** curua: ad currum quem ipsi iugati trahunt. Leones enim agunt currum magnae deorum matris aliqui legunt iugas insolitas & idem est. **DESIERAM** ego scilicet loqui. **COEPIT** ipsa erato loqui. **CREDITUR** feritas mollitas mansuefacta. **PER** illam cibellem iccirco leones trahunt eius currum quia prima fuit quae truces & feras bestias mansuefecerit. Sed in decimo met. alia causa afferitur. De hipomene & atlanta. cum pomis ille aureis a Venere datis eam cursu deciperet & superaret. impatiens amoris cum in templo cibelis congregaretur. Dea ambos conuertit in leones & eos curru alligauit. Sed musa refert causam ad mansuefactam feritatem. Sed ab initio alii alia animalia reddiderit mansueta. **IDEST** **TESTIFICATA** ipsa cibile. **SVOCVRRV** ubi habet leones alligatos. **AT CVR** est onerata caput cur habet caput oneratum. **CORONA** turrifera ferenti turres nam turrita pingitur. **ANILA** **DE** dit turres primis urbibus. an prima ipsa fuerit. quae turres urbibus coustroxit. **ANNVIT** affirmavit musa ita esse. eam scilicet turres dedisse. Plinius uero id muneris aliis assignat. inquit enim Trasion muros. **TURRES**. ut Aristo. Ciclopes tripini ut Theophrastus aegyptii. **DIXIT** ego. Vnde uenit impetus ille furor. **SECANDI** sua membra cur muiistri magnae matris secant pudendas partes & abscindunt ipsa genitalia.

Leone
trahunt
currum
cibeles
Turrium
inuentio

PAV.
MAR.

Tibia dat phrygios, ut dedit ante modos:
Desierat, coepi cur huic genus acre leonum:
Praebat insolitas ad iuga curua iugas:
Desieram, coepit feritas mollita per illam
Creditur, id curru testificata suo est:
At cur turrifera caput est onerata corona.
An primis turres urbibus illa dedit:
Annuit, unde uenit dixi sua membra secandi.
Impetus, ut tacui pieris orsa loqui:

VT tacui: ego. **PIE**riſterato a piero mōte: uel ab iſtis pieribus. **SI** corſa loqui: ſic loq̄ cœplit. **PHRYX** puer in ſiluſis cām erato refert ad attyn puer: quē Cibele amabat: qui q̄a fidē fregit diſſecuit eam partē: qua illā læſe- rat: inde morē habuiſſe inquit initiū: & de hoc **Lactan.** Deum inquit mater & amauit formoſum adoleſcentē: & eandē cum pellice deprehensum: exectis uirilibus ſemiūge reddidit. Et nunc a gallis ſacerdotibus ſacra eius cele- brantur &c. Sed nos ut aliud ad hanc rē adducamus. Illud aduertendū erit: quod poetæ eandē eſſe cibele: & rheā deoz matrē oſtendere uident. **Ve** & **Diodo.** menonē phrygiæ: idēq̄ regem fuiſſe refert. Qui uxore duxe- rit **Dindymenē.** Ex ea natam foeminā: cum nutrire nolent: a ſe expoſitā in cibellum montē hanc pardaliſiæq̄ ſeræ nutrierunt: quā uidens ſtupenſq̄ miraculo mulier q̄dam pecora paſcens: eā ſuſtulit: & a loco cibellem nomi- nauit. Quæ adalta & forma: & prudētia excellens fuit fiſtulā compactā & ad luſum choreas: **Cymbalū: Tympa** numq̄ prior aduenit: & pecoz & pueroz morbis remedia. Et quia multos in ſinu fouit: & ob amorem ſingulis p̄ſtitum: matrem ab oibus dictam ferunt. Hæc prouecta ætate adoleſcētē quēdam eius regionis **Atthym** no- mine dilexit. Quem poſtmodum dixerunt papam. Cum eo clam colens grauida facta eſt. Quod ut parētes no- runt: in regiam accitā: ut **Virginem** pater ſuſcepit: & **Attym:** & nutrices interficere iuſſit: atq̄ iſe pulſos abiici **Ci- bellem** dolore percullam: inſanam effectā in publicum prodiſſe ferunt. Solāq̄ uniuerſam patriam paſſis crimib⁹ perambulāſſe. Miſertus marſias illam ſequutus eſt: poſt certamen cū **Marſia:** A polline eius amore captū ferunt: & cum ea uſq̄ ad **Hypboreos** erraſſe. Sed uexatis morbo phrygiis: reſponſum eſt ex oraculo: ut **Atthios** cor- pus ſepelirentur **Cibellem** uenerarentur: ut deam. Sed conſumptum tēpore: cum atthios corpus nō inuenirēt: imaginem eius fecere: circa quam planctu ac lamentis ſacra inibant **Cibelis** uero **Ara** erecta annis ſingulis ſacri- ficabāt. Poſtmodū in priſcinūte oppido phrygiæ: ſūptuoſe conſtructo tēplo: honores illi ſacraq̄ ſolēnia cōſtitue- re. **Myda** rege ad ea: plurima cōferente. Poſitiq̄ erant circa deæ ſtatūā pardaliſiæ: ac leones a quibus olim eēt enutri- ta. Hæc ille. Idē ſupremū pro rōne quoq̄ aſſerri poſſet ſuperiori quæſtioni. Cur leones ad currum habeat.

Phryx puer in ſiluſis facie ſpectabilis altis
Turrigeram caſto iunxit amore deam:
 Hunc ſibi ſeruari uoluit ſua templa tueri
 Et dixit ſemper fac puer eſſe uelis:
 Ille fidem iuſſis dedit, & ſi mentiar inquit:
 Vltima qua fallam ſit uenus illa mihi:
 Fallit, & in nympha ſagaritide deſinit eſſe
 Quod fuit, hinc pœnas exigit ira deæ:
 Naiada uulneribus ſuccidit in arbore factis:
 Illa perit, fatum naiados arbor erat:

PHRYX puer: de hoc ſcriptores uarie fabulantur. Nam ut ſcribit **Serui⁹** **Atys** puer ſpecioſus cum magnæ matris ſacris p̄ſſet a rege ciuitatis ſuæ amatus eſt: a quo cum intelligeret uim ſibi inſtare clam in ſiluas profugit ubi cum inuentus uim ei ſtuderet inſerre uerenda ſtu- pratoris abſcidit: qui moriens eandem ipſam corporis partem puero abſtulſiſſe dicitur: quē cum antiſtites deæ ſemianimē ſub pinu inueniſſent: perlatum in templum fruſtra reſicere conati deſunctum tumularunt: cuius ut perpetua memoria maneret magna mater inſtituit: ut quot annis in ſacris ſuis plangeretur pinumq̄ arborem tutelæ ſuæ aſcripſit: effecitq̄ ut cultores ſui uiriles ſibi par- tes amputarent qui cum gladiis ſuis eſſe finguntur: ut ſig- nificetur omnibus pro terra ſua eſſe pugnandū. **Ouid.** autem in hoc loco uult puerum ipſum dilectum a **Cibe- le** & deæ ipſius ac deæ fidei immemorem cum cogno- uiſſet nympham **Sagariti** filiam ſtatim in furorem uer-

ANT.
 FAN.
 Atys & ei⁹
 fabula

ſum ſibi uirilla amputaſſe. **Catullus** uero eius furoris cauſam non deæ: ſed gallo flumini tribuit: cuius aquis epo- tis puerum dicit in furorem actum abſciditſe ſibi eam quam diximus corporis partem. **Diodo** autem uult **Ci- belen** ab hoc puero fuiſſe compreſſam: eumq̄ iuſſu parentum **Cibelis** interfectum. Sciendum placuiſſe **Porphy- rio** philoſopho ut refert diuus **Auguſti.** a quo **Euſe.** non diſſentit atyn excaſtratum nihil aliud ſignificare q̄ florē qui decidit ante fructum. Fuit & **Atys** **Croci** filius qui in uenatione ab **Adraſto** interfectus eſt autore **Herodo- to.** Item **Atys** iunior eius frater qui imminēte percuffore patri cum antea mutus fuiſſet uocalis euasit. **Caſto** amore: **Vide** **Diodorum** qui aliter ſentit. **FAC** puer eſſe uelis: caſtus & incorruptus. **IN** nympha ſagaritide: Putant nonnulli nympham quam **atys** cognouit proprio nomine **Sagaritiden** appellatam: quod nō placet. Ad dita enim eſt ſyllaba (ut poetæ interdum faciunt) patronimico: ut **Clio**q̄ & **beroe** ſoror **oceanitides** ambæ: **De- ducitur**q̄ nomen a **Sagaro** quem fluiuium conſtat fluere per phrygiam ad oppidum **Berecintum.** **FATVM** naiadis arbor erat: **Hamadriaden** eſſe oſtendit quam **Naiaden** dicit. Sunt enim **Amadriades** nymphæ quæ cū arboribus & naſcuntur & pereunt.

Atys croe-
 ſi filius
 Sagariti-
 des

PHRYX puer: athiſe phrigia. **SPE**ctabilis facie: formoſus. **IN** ſiluſis altis iunxit deam **turrigeram**: cœ- pit **Cibele** gerentem turres in corona. **Caſto** amore: quia illa attim caſte amauit. **VOLVIT:** dea. **TVNC** ſeruari ſibi: ne cui alteri iungeretur amore: ſibi ſoli ſeruari puerum uolunt. **PVERI** ſua templa: ut ille caſto- diæ templi præſſet. **ET DIXIT** fac ſemper uelis eſſe puer: purus & caſtus: ne qua uoluptate corrumpare eſſe. **PVER:** ætate. Sexum & conditionem dicit. **ILLæ:** attis. **DEdit** fidem iuſſis: iurauit ſe ſeruaturum quod illa iuſſerat. **ET** inquit ſi mentiar: ſi fallam fidem & non ſeruauero: quod promiſero. **ILLA** ſit mihi ultima uenus: ille ſit mihi ultimus coitus. **QVA:** uenere ſeu quo coitu. **FALLAM:** decipiam quaſi ut deiceps coire cum aliqua non poſſim. **FALLIT:** quia fregit fidem. **ET** deſinit eſſe quod fuit: deſinit eſſe puer & caſtus. **IN** nympha ſagari- tide: filia ſagaris fluiui qui eſt in phrigia. **IRA** deæ: dea irata. **EXIGIT** ex debito poſcit. **POENAS** hic ex hoc ſce- lere. **Sagax** unde ſagaritide fluiuium phrigiæ. **Herod.** oſtēdit **Liui.** uero de **bel.** mac. fluiuium eſſe dicit **Gallogræ- tiæ:** qui per phrygiam deſluens: & ad **berecinthum** oppidum p̄tinens: in propontidē tādē inſluit &c. **SV**ccidit: incidit ipſa **Cybele.** **NAIADA:** nympham ipſam ſagaritida. **VVL**neribus factis in arbore: oſtēdit illam poeta

Hama-
 driades
 PAV.
 MAR.

nympham fluminis: cū dicat Naiada a $\alpha\upsilon\delta\acute{\alpha}$ qđ est fluo: & ostendit amadyda. cū amadyades sint deæ arbore: quæ cū his nascunt: & moriunt. Sic nunc illā succifam inqt in arbore tanq̄ amadyda: qđ succidit arbore in qua illa uiuebat uiuēte arbore: moriēte arbore mortua est ipsa. Illa perit: extincta est. FATUM naidos erat arbore: nāq̄ diu seruata est arbori icolumis: seruata ē & nymp̄ha.

ANT
FAN.
Palestine
deæ

HIC furit: agis in furorē atys credens tecla p̄cūbere cū reuera nō esset qđ uidebat. PAlestinas deas: furias quæ tres sūt: Alecto Tisiphone & Megæra noctis & herebi filia. Has nō a Siria palestina quā maxima gens iudeoꝝ habitauit: sed a palestina quæ ē Epiri regio palestinas dictas nō dubitamus: de qua inqt Luca. Palestinas uncis confixit harenas: quoniā in Epiro est acherusia. & cū Varro tēpla esse doceat in coelo: in terra: & sub terra: de postremo illud legis: Acherusia tēpla alta orci saluete infera. PAR tes quæ nocuere mihi: pudibūda qbus matrem deū mihi infensam reddidi. VENit in exēplum: qđ comites cybelis siue galli sibi uiriliter amputarunt.

PAV.
MAR.

QVAE siti furoris: nō quæsi a gallis sed cuius causam ipse quæsieram.

HIC: attys. FVRit furore corripis. ET credēs p̄cūbere teclum thalami: cū furore p̄citus existimaret corruere teclū Effugit & petit cursu sūma dyndima: furore agebat celeri cursu in altos phrygiæ mōtes. Dyndima n. mōtes sunt in phrygia: unde & cybele dyndimene dicta: ut testat etiā Strabo. ET clamat modo tolle faces: uidebat uidere furias se ip̄m infectātes facibus: & uerberibus: iō. TOLle faces: remoue uerberas: noli dea cruciare me facibus & uerberibus furiæ: ideo subsequitur.

SAEpe iurat adesse deas palestinas liceat nunc mihi sine arrogantiā rem meā tueri: ne q̄s me meā laude defraudatū iri uelit: hic. n. locus a nullis unq̄ n̄ ætatis uiris intellectus est: p̄terq̄ a nobis. Primus ego explicui: & quicūq̄ sunt postea interpretati: aut sniam meā secuti sunt: aut nō reſte intellexerunt. Dicā primū de loco. tum de ipsis deabus. Palestus locus est i ora Epyri: apud Oricon: quo e nauibus descendit Cæsar: cū iret cum exercitu aduersus Pōp. Emendati codices cōmentarioꝝ Cæsaris testantur. Sed in his imp̄ssis deprauatus est locus. Sic. n. inquit postridie terrā attingit germanoꝝ: saxa inter & alia loca periculosa: quietā nactus stationē: & portus oēs timens: quos teneri ab aduersariis arbitrabatur ad eū locum: qđ appellatur pharfalia: oibus nauibus ad unā incolumibus: milites exposuit &c. Qui appellatur pharfalia inqt: cū oīno pharfalia dicere non debeat. Miror hoc alios nō obseruasse. In codice uetustissimo quē ego reperi & em in caltide euboica: erat qui appellat phaleste ibi tantūmodo supabundabat aspiratio. nam paleste legeridū ut palestia: quod negari non pōt. Cum Luca. in. v. pharfaliæ dicat lapsa palestinas uncis cōfixit arenas. Loquens etiā de classe Cæsaris Cōstet ob id palestinas arenas in Epyro esse. Nō. n. nunc agimus de palestina Syriæ annexa. Deas uero ipsas q̄s non apte uidet furias esse intelligendas cū poeta faces: & uerbera addat. Nobis at: cum de hoc loco quæreremus: fidelissimus utriusq̄ linguæ interpretis: omni doctrinæ genere: & laude cumulatus: in quo nuper magnā iacturam fecimus in antiquissimo lyricoꝝ principioꝝ interprete ostēdit furiæ: templū in Epyro fuisse. Item & in alio græco codice uetustissimo. Hoc nō solum mihi: sed Pōponio quoq̄ uetus statis indagatori diligentissimo demonstrauit. Itaq̄ deæ palestinae hoc in loco pro furiis accipiendæ: a tēplo quod erat in ea regione quas adesse ille iurabat attys cū furore p̄citus esset. Ille etiā: attys. LANiavit cor. sa. acu. se ip̄m acuto saxo uerberabat: ita ut corpus laniaret. Abscidit. n. lapideo cultro pudendam partem: qđ reliquerat. Coma longa: longi crines.

EST tra. in pul. imun. sordido. Versabat se ip̄m in luto & trahebat inde: & fœdabat crines. ET fuit uox dicebat. MERui ita. s. plecti. DO p̄c. me. quasi patior: quod merui supplicium. SANGUINE: sanguinis effusione. Ah pe. partes: corporis. QVAE no. mi. pereant pudenda: quibus fidē uiolauit: quæ faciunt: ut ita plectar. Ah pe. di. adhuc: quia pluries repetebat eadē uerba. AVfert onus inguinis: abscidit sibi genitalia. ET subito nulli sunt reli. sig. uiri: abscessis uirilibus. nullū super fuit signum quo Vir cognosceretur. HIC fu talis furor: qualis in illo fuit. VENit in ex. ga. inde habuit mos originem. MINistri: deinde cibelles. Sequuti sunt exēplum. ET ministri. qui ob id molles: & tanq̄ fœmine fiunt. CEDunt: incidunt. MEMbra uilia: pudendas partes. COMis. i. a. solutis & excussis crinibus. Verū Catullus aliter hystoriā retexens: ostendit atym per mare in phrigiam uenisse & ad gallum fl. in furorē uersum silice se castrasse. Ait. n. super alta uetus atis celere rate maria: phrigium ut ne mus: citato cupidine: pede tetigit ad itq̄ opaca siluis redimita loca deæ. Stimulatus ubi furenti uagus amnis rabe. DEuoluit: exectus acuto sibi pondere silicis. Itaq̄ ut relicta sensit sibi membra sine uiro. Niveis citata cœpit manibus leue timpanum &c. Ab hoc igitur initium sumpsit ista castratio: ut postea ministri deæ seu cultro siliceo seu texta uirilia execarent: unde Iuena. in satyra credo pud. inquit ecce furentis Bellonæ: matrisq̄ deum chorus intrat. & ingens Semiuir obsceno facies reuerenda minori: Mollia qui rapta secuit genitalia texta: & reliqua.

CAUSA furoris quæsi: de quo ego quæsieram. EST reddita mihi. s. VOCE facunda: diferta. TALLibus: uerbis. s. AONiæ camenæ: musæ ab aonia de qua regione alias diximus. DVX opis: o musa quæ instruis me in hoc opere: Moneas hoc quoq̄: hoc etiam doceas.

Hic furit: & credēs thalami p̄cūbere teclū
Effugit & cursu dindyma summa petit:
Et mō tolle faces, remoue mō uerbera clamat
Sæpe palestinas iurat adesse deas:
Ille etiam saxo corpus laniauit acuto
Longaq; in imundo puluere tacta coma ē:
Voxq; fuit, merui meritas do sãguie pœnas
Ah pereant partes quæ nocuere mihi:
Ah peãt dicebat adhuc, onus inguinis aufert:
Nullaq; sunt subito signa relicta uiri:
Venit in exēplū furor hic, mollesq; ministri
Cedunt iactatis uilia membra comis:
Talibus aoniæ facunda uoce camœnæ
Reddita quæsi causa furoris erat:
Hoc quoq; dux opis mœcas p̄cor, uñ petita.

¶ VNDE pē. uenerit. Hannibale Italiā deuastante inspectis libris sibyllinis cū crebrius de cœlo lapidatū esset: ut Li. scribit carmen a decē uiris inuentū est pelli posse Italia uinciq; alienigenā hostem: si matris idæa numen pelli nuntia Romā aduectum foret. Quod Syllius testat his uersibus: hostis ut ausoniis discederet aduena terris fati dicæ fuerant oracula prisca sibyllæ cælicolū phrygia genitricem sede petitā laomedontæ seruandā mænibus urbis. Quo carmine lenatus eo magis motus est q; legati q; dona delphos portauerant referebant sacrificiūbus ipsis Apollini pythio oia leta exta fuisse. Vnde placuit ut quinq; legati ad regē Attalū mitterent: qui Asiā petentes ab oraculo delphico responsū accēperunt cōpotes se per Attalū regem eius rei fore quā peterent. Sed cum deuexissent tū curarent ut eā qui uir optimus romæ eēt hospitio acciperet. Igitur legati cū pergamū ad regem se contulissent attalus eos pessinūtē in phrygiā deduxit: quo ī oppido ædē cybelis fuisse Diod. tradit. sacrūq; his lapidē quem matrē deum incolæ esse dicebant tradidit: quē ibi tarracinæ iam esse romæ nunciatū est senatus. p. Scipionē nascicam iudicauit in tota ciuitate uigē optimū esse qui cum oibus matronis hostiam ire iussus obuiam deæ: eamq; de nauī accipere & ī terrā elatam tradere referendam matronis: postq; nauis ad hostiū amnis tyberini accessit a sacerdotibus deam accēpit extulitq; in terram. Vnde eā matronæ in ædē uictoriæ q; tum erat in palatio ptulere pridie idus aprilis qui dies festus fuit. Cæ

ANT.
FAN.
Mater de
um in Ita
lia adue
cta.

Venerit, an nostra semper in urbe fuit?
Dindymon & cybelō & amenā frōtib⁹ idan
Semper et italicas mater amauit opes:
Cum Troiam æneas italos portauit in agros:
Est dea sacriferas pene secuta rates:
Sed nondum fatis latio sua numina posci
Senserat, assuetis substiteratq; locis:
Post ut Roma potens opibus iā sæcula qnq;
Vidit, et e domito sustulit orbe caput:

Cybelis
ædes ubi.
Sacrum
lapidem
cybelem
eē dicebāt
p. Scipio
nascica
Didymos
cybelos
Pisin⁹ quā
& pessinū
tē uocant
Ida multi
fons.
Sæculum
Sæculares
ludi.

terum postea dedicata æde matri deū romæ ut infra dicef festū eius constat ad nonas mēsis fuisse translātū. ni hil. n. fuit tā celebre apud romanos q; dedicationis dies. DINDYMON & cybe. mōtes phrygiæ a qbus dea ut diximus Dindymene & cybele dicta est. Oppidū uero eius Pisinus dī a Stra. nūc oēs pessinūtē uocāt. Amenā fon. iden. Idā phrygiā constat eē fontib⁹ plenā: ut uenimus in plenā uenatu & fontibus idā: Vnde eā multifontē dixerūt ut autor est Stra. qd uegē esse declarat fluminū multitudo inde in mare pfluentiū. TR oīa: res troianas ut illū in Italiā portans. Sæcula qnq; quingētos annos. nā ut. A. Gel. docet anno fere post Romā conditā qngen. testimo ac. xx. xiiii. secundū bellū aduersus pænos sumptū est. Notandū at hoc loco sæculū significare spaciū centū annorū: dictū (ut Varroni placet) a senē: qd id spaciū uitæ senis lōgissimū putef. unde sæculares ludi dicti sunt: q; (teste Festo) post centū annos fiebāt. EDOMITO orbe: Nō re uera toto orbe sed parte orbis subacta. Ergo a toto partē accipe. Nā (ut inqt Lilius) nullas tunc in Asia ciuitates socias habebat populus Romanus.

¶ VNDE petita uenerit quasi: unde romā aduecta fuerit. AN semper fuit in nostra urbe: an ab initio romæ fuit: an aliunde aduecta. Vexate Italiā Hannibale: ex libris sibyllinis lecto carmine: cōpertum est: alienigenā hostem Italia pelli posse: si mater idæa deportata romā esset. Ob qd ut Lilio referf. M. Vale. Leuius qui bis cōsul fuerat: & Cecilius galba legatis: Gn. Tremellius Flaccus: & M. Vale. falco quæstores mihi tū. v. quinquere mibus ex oraculo delphico acceperē deū matrē concedi: sed Romæ a uiro optimo excipiendā esse hospitio. profecti postea in phrygiā. episinunte: tradente illam Attalo rege acceperē. lapis erat: quem matrē deum incolæ dicebāt: Romāq; deportarunt. Præmisso falcone: qui ferri deā nunciaret: moneretq; a uiro optimo excipiendā esse. Habita sunt comitia p. Qu. Cecil. dictatorem creatiq; consul. M. Cor. Cetegus: & P. Sempronius. In eo conuētū. P. Scipio nascica. Gn Cor. si. illius qui in hispania ceciderit: uir optimus a senatu iudicatus adolescens nondū quæstorius. Is cum oibus matronis. hostiam ire iussus obuiam deæ: Eamq; de nauī accipere: & in terrā delatam tradere referendā matronis. Postq; nauis ad hostiū amnis tyberini accessit: sicut erat iussus in salū naue euectus a sacerdotibus deam accepit extulitq; in terram: matronæ primores ciuitatis inter quas: unius claudia: quintæ in fine est nomen acceperē. Cui dubia: ut traditur antea fama: clariorē ad posteros tam religiofo ministerio pudicitiam fecit. Et per manus succedentes: deinde aliæ aliis: omni effusa ciuitate obuiam: thuribus ante ianuā positis qua p̄ferebatur: atq; accenso thure p̄cantibus: ut uolens: propitiāq; urbem romā iniret in ædē uictoriæ: quæ ē in palatio ptulere deam: pridie idus apri. Itq; dies festus fuit: Populus frequens dona deæ in palatio tulit. Lecti sterniūq; & ludi fuere Magalezia appellata. Hæc ex Li. excerptimus: sed ultimus hic locus dubitare facit: quoniam ostendit Lilius festum & ludos cōstitutos pridie idus apri. At poeta idem ostendit nonis aprilibus: & tamen uno eodem tēpore fuerunt: ut dici non possit mutatum fuisse diem. Ego autem arbitror deprauatum esse Lili locum: & debere legi nonis aprilibus: quia poeta non potuit tam facile depruari qui carmina scribit: & ipsa festa suo ordine: ut nihil uideatur immutatum: & credi par est: eum adhibuisse diligentiam: ut ita scriberet: quē admodum erat in aliis: tam fastorum q; pontificum libris & annalibus: ut errare nullo quidem pacto potuerit: Quinetiam in marmore uetustissimo: ubi cætera quoq; inscripta sunt. Hoc festum nonis apri. notatū est. Quare ita censeo deinceps in Li. legendum: sed ad rem redeamus. Erato hoc ipsa histo. recenset. MATER: cybele deorum magna mater. SEMPER amauit dindimon & cybelon: phrygiæ montes ut diximus: unde dicta est Dindymena & cybele. ET idam troianam. s. AMœnam frondibus: ideo amœnā: quia nemorosa & umbrosa. ET opes iliacas: troianas. CVM æneas portauit troiam: tulit troiana sacra troianos deos. IN italos agros: in latiuē ut est illud Vir. In ferretq; deos latio: & illud ilium in Italiam portans. DEA: mater. PENE: quasi. Est secuta rates sacriferas: naues æneæ sacra ferentis: quasi parum defuit: quin ab ænea deferentur in urbē. SED senserat: cognouerat: aut audierat. FATIS: ab ipsis parcis: q; fata: hoc ē sentiē ordinē quæ causæ dispēsant. nondū pol. a. lu. nu. nōdū aduenisse tps: quo ī Italiā trāfferri deberet. ET substinerat assuetis locis: substitit tūc in phrygia: ubi

PAV.
MAR.

esse consueverat. **POST** deinde. **VT**. postq̄. **ROMA** potēs opibus: quæ iā potētissima: atq; opulētissima erat. **VIDIT** quinq; sæcula: quinq; ætates quasi quingentesimo urbis anno. & sustulit: eleuauit caput. **EDOMITO** orbem magna parte orbis subacta. **SACERDOS** uel ipse pontifex max. uel sacerdotes qui præerant custodiae libror; sibyllinor; qui ab initio fuere duo: deinde decem: postea auctus numerus ad .xv. inspicit uerba fatalia: libros sibyllinos romana fata continentes.

ANT.
FAN.

CARMINIS eu uersuum sibyllæ cumanzæ. **CUMAS**. n. condiderunt nonnulli profecti a chalcide urbe euboicæ ad nouas sedes quærendas. **FATALIA** uerba: quia libri sibyllini urbis Romæ fata cõtinebāt. **SACERDOS**: pontifex maximus per excellentiam Nisi malis accipere decē uiros: qui creabantur ut sacros libros legerent interpretarenturq; carmina sibyllina. **PATRES** ambagibus errant: cū non intelligerent quānam esset ea mater & unde peti eam iuberet oraculum. **CONSULTUR** pæan: mittuntur legati ad **APOLLINEM** delphicum. **MITTUNTUR** proceres. Hi fuerunt. **M. VALE. LE.** qui bis consul fuerat. **M. CECILIUS METELLUS** priorius **SULPICIVS GALBA** edilici⁹ ac duo quæstores. **C. TREMELIVS FLACCUS** & **M. VALE. FALCO**. **PHRYGIÆ** tūc scepra tenebat attalus: cauendum ne existimemus hūc attalum esse qui rex pergamenor; & Eumenis filius poro. scripsit hæredē: quod post delatam carthaginē & nūmantia iam euersa factum inuenies. **VND** quoniam is

Attali duo

Attalica.

Pergam⁹

ditissimus fuit & splendida supellestite factū est: ut q̄ splendida & magnifica sunt dicant attalica. Sed quoniā attali plures fuere quæ admodū & Eumenes Hunc Attalum de quo nunc agitur eū esse constat q̄ ex Attalo natus in bello macedonico quod secundū bellum punicū subsequutum est romanis aduersus Philippū auxilio fuit De quo inquit florus: aderat sponte in auxiliū attalus rex pergamenor; aderant rhodii nauticus populus. Est autē pergamū asiæ ciuitas longe clarissima teste **PLINIO** ac diu (ut inquit **STRABO**) sub attalici regibus fortuna: cuius reges si unde profecti sint & quo euaserint scire desideras lege eius geographi li. xiii. nō longe a fune q̄ hunc attalū tradit natū ex attalo & antiochide achæi filia primo regē esse nūcupatum. **AVIONIVS** rē negat ille uiris: hystoriæ ueritas hoc habet secundū **LIVIVM**. nihil negatū esse romanis a rege Attalo. Populus cū romanus memor cæptā cum eo amicitia p̄ cōe aduersus Philippū bellū speratq; factū eū regem q̄ posset populi **ROMANORUM** cā misit ad eū legatos quos ille comiter accepit pessimumq; in Phrygiam duxit eisq; deam tradidit in Italiam deportandum ut diximus supra.

PAV.
MAR.

CARMINIS euboicæ sibyllæ cumæ de qua paulo supius a cumis: urbe cāpaniæ: quā calcydenes euboicæ in diderunt. de quo latius diximus in .vi. æn. **FERUNT**: dicunt. **INSPECTUNT**: carmen quod inspexerūt fuisse tale. **MATER** abest: hæc erat snia inspecti carminis. **ABEST** deū genitrix: eā in urbem accersatis: & adueniens: a castis manibus excipitur. **ABEST** mater: deoq; s. quia in urbem nondū attulit. **OR. IULIUS**. reg. ma. regrens: & in urbē ferre deū matrem. **CVM** ue. aduecta erit: Est accipienda casta manu: respexit poeta ad oraculū: quod fuit ut ab optimo uiro exciperetur. **OBSCURÆ** sor. obscura erant hæc responsa: quia non intelligebantur. **PATRES**: p̄i senatores. **ERRANT** ambagib⁹: ipsa uerbor; obscuritate. **QUÆ** ue. pa. absit non. n. id apte constabat: matrē deoq; abesse. **SED** tantūmodo matrē: ideo errabāt: quia nesciebant q̄ mater abesse diceret. **QUÆ** ue. pe. lo. & unde accersenda esset. **CONSULTUR** pæan: apollo. Accessere legati delphos: & ab oraculo habuere illis concedi deū matrem e phrygia. **ARCESSITE**: euocate matrē. **MATREM** diuū: deoq; parentē. **INQUIT** ipse Apollo. **INUENIENDA** est in iugo idæo: q̄si regrenda est in mōtibus phrygiæ: ibi eā inuenietis. **MITTUNT** p̄ce. uiri patricii legati: & quæstores pro ea in phrygiā. **TUNC** eo tpe. Attalus: rex pergamensiu. **TENEBA**t scepra. phry. impabat in phrygia. **ILLE**. Attalus negat rē uiris aufoniis: nō uult matrē deum ro. concedere: sed exigit hic locus ut de regibus pergamensiu fiat sermo: & res altius repetat. **LYSIMACHUS**. Agatoclis filius. q̄ unus fuit ex successoribus Alexandri: pergamensiu & pecuniar; custodia: quæ erant. lx. milia talentor;: ut a **STRABONE** refert. **PHILETERO** thyanesi cōmisit: qui a puero spado fuerat: Is cum optime eēt educatus: dignus uisus est: cui hæc crederent. **CARUS** erat **LYSIMACHUS**: sed cū ab arsiōne illius uxore dissideret: quod eū accusauerat locum ad defectionē perduxit. **LYSIMACHUS**. coactus fuerat a malis familiaribus: **AGATOCLES** filium interficere. **SELEUCUS** Nicator reuersus illū sustulit: & ipse a **PTOLEMAEO** sublatu est. **EUNUCHUS** castellū & pecuniam possidet annis .xx. Erant ei fratres duo Eumenes natus grandior: & attalus iunior. Ex Eumene natus est Eumenes de patris noīe. Is pergamensiu successorem habuit: antiochū Seleuci filiū apud Sardis superauit obiit cū annis .xxii. imperasset. Attalus ex attalo: & antiochide Achæi filia natus successit: & primo rex appellatus: Galatas p̄lio superauit: & romanor; amicus fuit: & cum eis aduersus Phil. pugnauit in classe rhodiog; obiit cum ānis .xxxi. regnasset. Filios quatuor reliquit ex **APOLLONDE** Cizicena: Eumenē: Attalum: Phileterum: & Athenium. Eumenes natus grandior regnauit: hic cum romanis aduersus antiochum magnum & aduersus p̄sem bellū gessit. A romanis totā eam religionē accepit: q̄ sub antiocho circa Taurog; erat. Is urbē munuit: Regnauit ānis .xlviii. imperiū Attalo filio reliquit: Qui ex stratonice ariarati Cappadocū regis filia nat⁹ erat. Filii admodū iuuenis: & imperii tutorē fratres: attalum reliquit. Is cū annis uno & .xx. regnasset: multis rebus gessit: iā senior mortuus est: Romanor; contra Pseudo Philippū socius fuit. Imperiū Attalo q̄ sub tutela erat reliquit. Is Philomator cognominat⁹ cū ānis .v. regnū tenuisset: morbo absumptus est. Hæredes Romanos instituit. Qui postea eam regionē puincia fecerūt: & aliam uocauere: eodem nomine: quo & continentem. Hæc de ipsis regibus. At simulachrum matris deorum:

Carminis euboicæ fatalia uerba sacerdos

Inspicit inspectum tale fuisse ferunt:

Mater abest matrem iubeo romana regras

Cum ueniet casta est accipienda manu:

Obscuræ sortis patres ambagibus errant

Quæq; parens absit quouē petenda loco:

Consultur Pean: diuumq; accersite matrem

Inquit in idæo est inuenienda iugo:

Mittunt p̄ceres Phrygiæ: tūc scepra tenebat

Attalus: aufoniis rem negat ille uiris:

Mirā canā lōgo tremuit cū murmure tellus

ab eo Attalo Romanis traditum est: qui primus Rex nuncupatus fuit: poeta inquit eum ab initio negatē tradere. Simulachrum q̄ loquutum: & se ire uelle dixisse. MIRA canam: cantādo feram admirabilia. TREmitellus cum murmure: uisus est esse terremotus cum magno fragore.

Et sic est adytis diua locuta suis:
 Ipsa peti uolui, nec sit mora, mitte uolentem
 Dignus Roma locus quo deus omnis eat:
 Ille soni terrore pauens, proficiscere dixit:
 Nostra eris, in phrygios roma refert auos:
 Protinus innumeræ cædunt pineta secures:
 Illa quibus fugiens phryx pius usus erat:
 Mille man⁹ coeunt & picta coloribus ustis
 Cœlestem matrē concava puppis habet:
 Illa super fluctus fertur tutissima nati:
 Longaq; phryxæ stagna sororis adit:
 Rhœteumq; capax sigeaq; littora transit:

CADYtis: Secreta parte templi tantum sacerdoti datur accessus. Dignus Roma locus quo deus omnis eat: Quoniam exactissima est religio Romanorum. Vel qd Roma est deorum sedes. Lucanus: Te ne deū sedes nō ullo Marte coacti deseruere uiri. NOSTRA eris: Quia Romania Phrygibus originem ducunt. PHRYX pius: Aeneas pietate insignis. PICTA coloribus ustis: Moris fuit apud maiores ornari classes pictura necnon & ornari naues cū pugnatos iuuaret: ut Ply. scribit ad eadem speciose uehi. Vistos autem colores cur dicat idem ostendit ut ex ea sit ochra exusta rubrica in ollis nouis luto circūlitis. Idem hæc si torreatur æqua parte rubrica admixta sandicem facit. SVI nati: neptuni: quia ipsa est deoz mater. PHRYXÆ stagna sororis: Hellepontum cui Helle Phryxi soror nomen dedit ut dictum est RHÆTEUMq; capax sigeaq; littora transit: A regione idæ quæ mōrana est duo quidam flexus ad mare excurrunt: alter Rhæteum: alter Sigeum uersus: ita ut uterq; dimidiati circuli lineam faciant. Vnde cum nouum illū

ANT.
FAN.

Classes pi-
ctura or-
nabat ma-
iores co-
lores usti.

Sigeum

Tenedos

Sminthei
apolinis
templum
Antadrū.
PAV.
MAR.

quidam intra eorum flexuum finem esse antiquum uero intra initium uoluerint iure rhæteū capax dicitur. Vel certe propter tot nauium receptacula. Sigeum promontorium a taciturnitate nomen accepit: quo tēpore Hercules prohibitus hospitio ibi latuit & inde per silentium Troiam inuasi. Tenedos: Insulam prope hostia Hellepontis: quæ ut autor est Strabo distat a continenti ad stadia. xl. Eam alii Calydnam: alii Leucophryn dixerunt. Tenedos autem dicta est a Tene quodam autonibus Seruio & Cicerone qui orta fama q̄ cum nouerca concubisset hanc insulam uacua cultoribus tenuit quæ habuit portus duos & Apollinis Sminthei delubrum: ut Smintheu præclare tenedi dominator Apollo. Inter hanc insulam & Chium quæ ægæus sinus pandit a dextera antandrum nauigantibus saxum est: quod qm̄ uidentibus procul capræ simile creditur: quam Græci isia nuncupant. Sunt qui uelint ægæum sinum inde nominatum.

CET diua: deæ simulachrum. **SIC** est locuta suis adytis: sic ex suo sacello dicere uisa est. **A**ditum: n. secretior pars templi: quo soli sacerdoti licet accedere. **I**psa uolui peti: ego ita uolui ut me Romani peterent: Ne sit morat quasi finite: ut me Romam ferant sine ulla tardatione. **M**itte uolentem: Mittas tu me Attale: cum ire uelim.

ROMA dignus est locus: quo eat omnis deus: digna est urbs: ad quam omnes dii eant: digna quæ deos omnis teneat & colat. **I**lle: Attalus. **P**Auens terrore soni quasi pauefactus: & territus uerbis simulachri. **D**ixit proficiscere: eas Romam. **N**Ostra eris: etiam cum romæ eris: eris nostra: nam inter nostros: quasi cum illis: qui a nostro genere genus trahunt. **R**OMA refertur in auos phrygios: nam a phrygibus ducunt originem: & nos phryges sumus: inter nos igitur uinculum est cognationis. **P**ROTINUS: innumeræ: poeta ostendit ibi nauim fabricatam: qua aduecta sit: sed diximus accessere legati cum quinqueremibus. **P**ROTINUS: subito. **S**EURES innumeræ cædunt incidunt. **I**LLA pineta: pinus illorum montium. **Q**UIBUS erat usus phryx pius fugiēs: quæ pineat: aut ex quibus montibus pinus inciderat olim æneas pius cum fabricauit naues quibus fugiens in lariū uenit. **M**ILLE manus coeunt: quasi conuenit iam ingens multitudo. **E**T puppis concava quæ iam erat fabricata. **P**ICTA coloribus ustis: plerūq; colores adusti sunt: ut superius dictum est: in nauibus uero pingebantur: aut deorum imagines aut hystoriae: aut insignia: & similia. **H**ABET matrem cœlestem: quia iam deæ simulachrum est impositum naui. **I**LLA super fluctus: agit nunc de itinere: aut lōga profectio: per quæ maria delata fuerit usq; ad hostia tyberina. **I**LLA: deum genitrix. **F**ertur tutissima: tuta ab omni procella: & undarum impetu. **S**uper fluctus natis super æquora neptuni filii. **A**DIT longa stagna: longū & angustum fretū. **S**ORORIS phryxæ: Helles. quæ fuit phryxi sororis: de quo superiore libro: It ergo primū in hellepontum: **V**erū ipsa deū mater e pisinunte allata est. **P**isnus aut thelistobogoz erat: qui Bitinis & phrygibus sunt finitimi: apud ppontidē: & Stra. inqt lib. xii. Emporiū est ipsius eoz: qui in hac regione sunt: & tēplum maximū habet magnæ uenerationis: **M**atris deū: quā angiditā uocant: Sacerdotes qdā erant ppotentes: nūc eoz dignitas iminuta est. **H**ic locus magnifice ab ætalicis regibus structus est & tēplo & porticibus ex albo lapide. **R**omani tēplum celebre reddidere: accessit inde deæ statua: quæ admodū ea: quæ æsculapii erat ex Epidauro: hæc Stra. & maximus quoq; e pisinunte accessitā asserit. **P**rimū igitur in propontidē descendit: deinde in Hellepontū uenit. **T**ransit rhœteū capax: apud Rhœteum p. montoriū: in faucibus Hellepontis apud troiā: ad dextrā hellepontum ingredientibus: ubi nos ipsi toriens fuimus: erat nauale & achiuoz portus: & achæia castra: ideo capax dixit: ubi tā magnæ classis fuit statio. **E**T littora sigea: a sigeo p. montorio itidē helleponto iminenti ita appellato qd̄ in eo tacite latuerit Hercules: cū insidias Laomedonti piuro parauit: dir. n. taciturnitas est. **E**T transitenedos: Tenedos insula ab hostiis hellepontis xxiiii. M. p. distat: hæc pri⁹ leucophris appellat: dicta ēt est & Calydna: i hac nauigauit: cū colonis Tenus Cycni. **E**condita q̄ urbe ab se Tenedon uocauit: sed plura ab historicis: & poetis de ea referunt: & nos in ea insula de fertilitate eius carmē scripsimus. **R**egimusq; in ea insula epigramata plura in marmoribus uetustissimis.

ANT. **CVET**eres ætioneis opes Thebã dicitur quæ (ut scribit Strabo) Lesbos fuit opposita: ubi regnavit ætione: ut nos
FAN. thebã ad æcti ðeram ætioneis ad urbẽ. Constat aut̃ ætione opulentiſſimũ fuiffe cuius filia Andromache nupſit
Aetion Hectori. Sed Achilles & Thebã evertit: ut Iyrneſum & magnæ populatus mænia thebæ & ætione interemit
Theba. & filios Eandẽ urbem & Thebas dicimus ut Tu patris i laribus priami ad troiã: aſt ego thebis andromache ma
rex gno quondã genita ætione. Alter Aetion Samothracũ ritus ceremoniasq; cõſtituit. **CY**clades excipiunt leſbo
Cyclades poſt terga relicta: Cyclades inſulæ ſunt maris ægæi quæ (ut ſcribit Plinius) circa delũ in orbẽ ſitæ ſunt unde & no

men traxere. Idem & Solinus tradit q̃ eas inqt̃ licet ipa
 riis longioribus a Delo proiectas tñ circa Delũ in orbẽ
 ſitas eſſe quæ græci cyclon uocãt. Seruius uero non ideo
 Cyclades dictas putat qđ in rotunditate ſint: ſed qđ lon
 go ordine circuiti eas neceſſe eſt: uel pp̃ promontoria:
 uel q̃a naturale eſt ut concitatoria ſint maria uicinitate
 terræ. Fuerunt aut̃ Cyclades ab initio. xii. deide plures
 additæ ſunt. **QV**ag̃ caryſteis frangiẽ unda uadis: A

Carifto Carifto urbe Euboia nobili marmore caryſtio: ut in
duobus i quit Plinius. Vnde Lucanus eã ſaxoſam uocat ut Qua
locis. maris anguſtat fauces ſaxola Cariftoſ. Ad hoc oppi
Cariftoũ dum Euboia qđ ad Cycladas uergit lapis naſciẽ (ut au
marmor. tor eſt Strabo) quẽ pectunt: nent: ac texunt unde mâtilia
Cariftia conficiuntur: quæ ubi ſordelcunt in flãmam proiecta mũ
mantilia. dantur. Eſt & Coryſtoſ in Laconia. unde ab Alcmane
Cariftoũ poeta uinũ Caryſtium celebratur. **TR**anſit & icareum: icaros inſula una e Strophadibus mari Icareo nomen

Icaros in dedit: quã alii icaron. alii icariam dicũt ab icaro Cretenſi: quẽ Varro ſcripſit ibi interiſſe naufragio & poetæ fa
ſula. bulanẽ paternæ uag̃ comitem cũ ambo p̃nati e creta auſugiffent in hoc mare cecidiſſe: quod autoribus Plynio
Pelopon Strabone ac Solino ab ea inſula quã diximus nomẽ accepit: ſicut a Carpatho mare Carpathiũ: quod Icareo iun
neſus. gitur auſtrũ uerſus. Cæteq; mare Icareum alii inter Cretã & Sicilia ponunt alii inter Samũ & Myconẽ: cui qui
 dam ab Icaro Dedali filio nomen inditũ uolunt: Hoc mare nauigantes Romani a læua linguebãt. **DE**Xtra pe
 lopeides undas deſerit. Creta quidẽ nauigãtib; a læua: a dextra erat peloponeſus ſic dicta quaſi inſula Pelopis:

nifon. n. græci inſulã dicunt. Sed re uera eſt peninſula ſiue Cherõneſus. iſthmos. n. pelopõneſum iungit cõtinẽti
 ſeperãſ ioniu ab ægeo: ut Aequora bina ſuis oppugnans fluctibus iſthmon. **VE**neri ſacra cythera: Hæc inſula
 eſt Laconia teſte Laertio in uita Chilonis cui oim̃ Porphyri⁹ nomen fuit. Ab ea Venus Cytherea dẽ ut mul
 tis placet: uel ab urbe Cytherea (ut Feſtus ait) in quã primum Venus concha deuecta eſſe dicitur cum in mari cõ
 cepta eſſet. **MA**re trinacriũ: Siculũ mare. Trinacria. n. eſt Sicilia ſic a tribus promõtoriis dicta. **BR**ontes: Hic
 miniſter Vulcani ſignificat tonitu quod bronti græce dicitur: ſitq; ut inquit Plinius cum in nube luclatur ſtatus:
 aut uapor. Steropes aut̃ nihil eſt aliud q̃ agrapiſideſt fulgur: quod cum pingine queat: pinxit tamen **AP**pelles in
 arte ſua eminentiſſimus. Agmonides uero qui & Pyragmon dicitur ab incude nomen accepit quæ a græcis æ
 mon uocatur. Ab his cyclopibus fulmina fabricantur: ut poetæ canunt: quibus ſedes datur in mari Siculo: quia
 inſulæ ibi ſunt numero ſeptem quas itali Vulcaniis dicunt.

Cythe rea uenus
Trinacria
Brontes
ſteropes
Agmoni
des ſeu pi
ragmon

PAV. **ET** ueteres opes: ueteres agros: & regnum. **AE**tioneis: de thebano littore intelligit. Thebæ illius: quæ apud
MAR. Iyrneſum eſt: & ſub ætione fuerit. Qui ut teſtis eſt Home. pater fuit Andromaches coniugis Hectoris qui q̃
 dem ætione ab Achille cum ſeptem filiis interfectus eſt. **EX**Cipiunt: team. ſ. **CY**CLADES: quæ in in ægeo in
 ſulæ: quæ dælum circumſtant: de quibus Stra. cum meminit dæli. **EAM** inquit circumhabitare glorioſam reddide
 runt inſulæ proinde uocauere cyclades: initio quidem duodecim fuiſſe perhibetur: plureſq; agnatæ ſũt. **LE**ſbo
 relicta poſt terga. Primo enim loco poſt Tenedon: leſbos inſula occurrit: deinde cyclades: ſed de leſbo plura di
 ximus in ſecundo. **ET** qua unda frangitur uadis chariſteis: & tranſit ea parte: qua undæ franguntur. **V**ado
 ſis arenis: chariſtus: a chariſto urbe: quæ eſt in angulo Euboia uerſus Cycladas. **TR**ANſIT & icarum: ma
 re ſcilicet. **QV**OD eſt: ut Plinius inquit inter ſamum & miconum. Sed hoc a læua reliquit. **V**BI in quo
 mari. **ICARVS**: Dædali filius. **PERDIDIT** alas ueſtas: magnas: nam acceptis a patre pennis: cum al
 tius euolaret: reſolutis uinculis cereis: & alas amiſit: & in mare decidit: cui nomen quoque dedit: ideo hic:

ET **FECIT** nomina ualtæ aquæ: nam ab eo appellatum eſt mare Icarum. **TV**NC læua a ſiniſtra:
 Deſerit creten: Cretam inſulam: de qua in tertio libro diximus. **EAM** inſulam non attigit. ſed a læua re
 liquit. **DE**XTRA deſerit undas pelopeiadas: mare quod peloponneſum abluir: a Pelope dictam qui in
 ea regnavit. Peloponneſus autem dicitur: quaſi inſula pelopis. Aegeo & Ionio cingitur Iſthmos choryn
 thiacus facit ne inſula ſit: Anguſta quidem inter duo maria tellus. **ET** **PETIT** cythera ſacra ueneri: non at
 tingit peloponneſum: ſed petit cytheram inſulam: quæ eſt inter maleam: & cretam: & in ea cythœra cythero
 rum montes: unde Virgilius. Sunt alta cythœra dixit: inſula eſt Veneri ſacra quoniam in propinquis undis na
 ta: & illuc conca delata eſt. Vnde in heroidibus: Nuda cythœriaciſ edita fertur aquis. Et Pomp. inquit: Cy
 theream dictam Venerem a cythœra urbe in quam conca delata eſt. **HINC** a cythœris petit. **MARE**
 trinacrium: ſiculum: quia trinacria dicta eſt Sicilia: a tribus eminentibus promontoriis. Pachynno Lilybeo
 peloro: & akpor̃ ſummitas dicitur: unde Diodo. uidetur oſtendere a tribus angulis dictam. **VBI** in quo
 mari. **SOLENT** tingere ferrũ candens. ferrum calidum & ignitum: **BR**ontes & ſteropes & agmonides:
 hi miniſtri ſunt Vulcani. & a re quam faciunt cognominari. **BR**ontes a βροννοσ: quod eſt tonitru. Steropes a

Et tenedon ueteres ætioneis opes:
 Cyclades excipiunt leſbo poſt terga relicta:
 Quaq; caryſteis frangitur unda uadis:
 Tranſit & icareum lapſas ubi perdidit alas
 Icarus, & ualtæ nomina facit aquæ:
 Tunc læua creten dextra pelopeiadas undas.
 Deſerit et Veneri ſacra cythera petit:
 Hinc mare trinacriũ cadẽs ubi tingere ferrũ
 Brontes et Steropes Agmonideſq; ſolent:

στρῶπων: quod est fulgur. Agmonides hic a Virgilio pyragmon dicitur ἄπ' ὄπ' quod est ignis & agmon uicus Fulmon enim hi cyclopes conficiunt: ideo ita appellati. Venit igitur mater deum in fretum siculum & isulis æolicis: ubi esse Vulcanus existimatur. ET legit: nauigat.

Aequoraq; aphra legit: sardeaq; r' gna sinistris
 Respicit a remis, aufoniamq; tenet:
 Hostia contigerat qua se tyberinus in altum:
 Diuidit, & campo liberiore natat:
 Ois eques mixtaq; grauis cū plæbe fenatus:
 Obuius & thusci fluminis ora uenit:
 Procedunt pariter matres natiq; uiriq;
 Quæq; colunt sanctos uirginitate focos:
 Sedula fune uiri contento brachia lassant
 Vix subit aduersas hospita nauis aquas:
 Sicca diu fuerat tellus, sitis ufferat herbas
 Sedit limoso pressa carina uado:
 Quisquis adest operi plusq; p parte laborat
 Adiuuat et fortes uoce sonante manus:
 Illa uelut medio stabilis sedet insula ponto:
 At tonitrii monstro stantq; pauentq; uiri:
 Claudia qnta gen? clauso referebat ab alto:

CAEQ VOraq; aphra legit: Transit: ut Crebris legi mus freta concita terris. Mare Aphrum siue Lybicū est quod Lybiam alluit. SARdonaq; regna: Sardiniam in fulam notissimā in mari Tyrtheno romani ad urbē na uigantes a læua linquebāt sed longe unde poeta prospicit dicit. Ea a sardo Hercules filio nomē accarpit qui e lybia ueniens insulam occupauit. OMnis eques mixtaq; grauis cum plebe Senat': Equestris ordinis uiri patres siue Senatores ac plebei. QVæq; colunt sanctos uirginitate focos: Periphralis uirginum uestalium. CONtento: Extento fune cum omnes summo conatu nauem traherēt aduersus uim fluminis. SITIS ufferat herbas. Consequens pro antecedenti: hoc est p calore sitis. SEDit: Constitit retenta uadis. PLusq; pro patre laborat: Insudat trahendi laborem tollerans plus ferte q̄ suppeditet uires. CLaudia quinta genus clauso referebat ab alto: Non est quinta hoc loco prænomen postpositum uersus gratia: uel ordinis nomen ut quidam putant. Legimus enim apud Iuium matronæ primores ciuitatis inter quas unius claudia quintæ insigne est nomen accipere. Hæc Claudia experimento religionis pudicissima iudicata est: ut inquit Plinius. Nauem enim cū sacris matris deum obhærentem uado Tyberino extraxit precatam: ut si sibi pudicitia constaret sequeretur. Cuius statua: ut Valerius Maximus scribit i uehiculo ædis matris deū posita eadem æde bis incēdio consuēpta flāmis

ANT.
 FAN.
 Sardinia
 insula
 Claudia
 quinta

intacta pmanfit. Alia eius gentis Claudia nouo more (ut ait Suetonius) apud populū subiit iudiciū maiestatis: q̄ in cōserta multitudine optauit ut frater suus pulcher reuiuisceret: atq; iteq; classē amitteret ut minor turba Romæ foret. Sciendū gentem Claudiā ortam esse ex regillis oppido Sabinorū deductāq; ab Appio Clauso: cui postea Appio Claudio fuit Romæ nomen: ut inquit Lilius: qui post exactos reges cū quinq; milibus clientū & amicorum uenit Romam & suscipit habitandā urbis partem accēpit quo Claudia tribus est & familia nominata ut Seruius scribit: Vnde illud est Virgili. vii. ænei. Ecce Sabinorum prisco de sanguine magnum agmen agens clausus magniq; ipse agminis instar claudia nunc a quo diffunditur & tribus & gens: Lege Liliū libro secūdo primæ decadis & Plutarchum i publicola. Meminit & eiusdem Appii Claudi Cornelius Tacitus his uerbis: Maiores mei quorum antiquissimus Clausus origine Sabina simul in Ciuitatem Romanam & in familias patriciorum ascitus est hortantur ut paribus consiliis remp. capeffam. Ab eo Clauso Syllius Clausos uocat quos Claudios dicimus: ut clausorum decus atq; erepto maxima Romæ spes uero marcello.

Claudia
 gens

CAEQuora aphra: mare lybicū. Nam lybicū illud ingens pelagus: q̄ inter Siciliā & ipsam lybiā. ET respicit regna sadoa: a sinistris remis e mari lybico flectenti in oram latinorū & hostia tyberina est sardinia magna insula a sinistras: ideo a sinistris remis dixit. Nā a sinistra parte relingitur in mari Tyrtheno: ita appellata dicitur insula a sardo Hercules filio: ut testis est Solinus. ET petit ipsa nauis. AVsoniā: quia flexit cursū in littus aufonium. CONtigit hostia tyberina: scilicet ubi & hostia urbs ab Anco martio fundata. QVasi tyberinus: tybris fluius. Diuidit in altū: in pelagus q̄ si qua in mare influit. Et natat cāpo liberiore: p latiora spatia: nā illuc usq; fert paluē: postea exit in mare tyrrhenū: Latiores: q̄ dem aquarū cāpos: per quos iā liberius natat. OMnis eques: exi uere obuiā deæ usq; ad hostia tyberina uniuscuiusq; ordinis uiri: & matronæ: & uirgines. HÆsitq; nauis i uadis tybridis ut nulla hoium uī trahi posset. OMnis eques: oēs illi q̄ erant equestris ordinis. ET grauis senatus: graues ipsi senatores. CVM plebe mixta: cū populo. PROcedūt pariter: simul oēs eunt cū pōpa. ET matres & nati filii: & uiri: q̄a exi uere obuiā: tam mares q̄ mulieres cuiuscūq; etatis: ordinis & cōditionis. ET q̄ colūt sanctos focos uirginitate: hoc ē Virgines uestales: quæ æternū ignē caste seruāt. VIRi lassant: defatiant. BRachia sedulit: cū sedulitate & oī conamine trahētia. FVne cōtento: extēto: quo conabant trahere manū in uadis herētem. Nauis sopita: pegrina: & q̄ peregrinā deam ferebat. VIX subit: uix sub ire potest. imo subire non poterat. AQUas aduersas: aduersū amnē. TELLus fuerat diu sicca: diu nō pluerat: sic aruerat tellus: & q̄ nullis ibribus erat adiutus amnis: tenuis tūc erat eius aqua. SITis: ipsa siccitas ob aquarū penuriā. VSserat herbas: deficiente humore: aruerat & ipse herbe. CARina p̄ssa. suo. sonere. SEDit: substitit hæres. Vado limoso: in uadis tyberinis: & lutosis. QVisq; adest operi: ipsi q̄ de operoso labori trahende nauis. LABORat plusq; pro arte: q̄ si plusq; q̄ suis uirib' possit. Et adiuuat manus fortes: robustas & fortiter trahētes. VOce sonante: clamore. ILLa: nauis. SEDet: firma hæret. VELut insula stabilis: immobilis. MEDio pōto: in medio mari: q̄a ut moueri nō pōt insula: ita moueri nō poterat nauis. VIRi attoniti: exterriti. STāt & pauēt mōstro: q̄ si stātes expauescūt eo nauis miraculo: q̄ nullo hoium conatu moueri poterat. CLaudia qnta: cū uiri frustra conarent: ex clarissima Claudiog; fa

PAV.
 MAR.

milia: virgo claudia p̄cessit: q̄ cū casta non crederet: deā ipsam obtestata: ut suę testimoniū pudicitię phiberet: Exiguo deinde conamine funē trahentē nauis: sequuta est: meminit hui⁹ rei diuus Hieronym⁹: & Trāgillos in uita Tyberii: de eadē iquit: quæ nauē cū sacris matris deū ideæ obherentē Tyberino uado extraxit: præcata pro palam ut ita demum sequeretur si sibi pudicitia constaret. CLAUDIA quinta: non quæ esset quinta numero: sed nomine. REFerebat genus: ducebat originem. AB alto clauso: a quo emanauit domus claudia: de quo Virg. in septimo æneidos. Ecce Sabinorum prisco de sanguine magnum agmen agens clausus magniq; ipse agminis in star. CLAUDIA nunc a quo diffunditur: & tribus: & agens: Per latium postq̄ in partem data Roma Sabinis: & cætera. Nec facies ipsius CLAUDIÆ.

ANT.
FAN.

IMPAR nobilitate: Versus gratia e littera pro i ponitur. Dicimus enim sum impar tibi. Potes & mutatio nem casus factam accipere. CASTA quidem sed non & credita: Falso populi iudicio famæq; mendatio impudica dicebatur: Vt hic prisca ducens clausorum ab origine nomen CLAUDIA non æqua populi mala credita fama.

Mens re
cti conscia
obrectan
tium lin
guas con
temnit.

Ornatus uariæ prodisse capillis obfuit: Stultū uulgus impudicam arguebat ex ornatu. CONSCIA mens recti famæ mendacia ridet: Spernit obrectantium linguas: qui nullius est suæ turpitudinis conscius Iuuenalis: Viuē dum est recte tum propter plurima tumq; his præcipue: causis ut linguas mancipiorum contēnas. Est autem sententia color rhetoricus. Sed nos in uitium credula turba sumus: Honesta reprehendendi ratio. Miscet. n. se mortalibus musa quos arguit Iuuenalis: Hic uiuimus ambitiosa paupertate omnes. FLVminis hausit aquam: Sic Virg. in ix. æn. Ad undā processit sūmoq; hausit de gurgite lymphā multa deo orans. TER caput irrorat: ter tollit ad æthera palmas: Impari utitur numero quod & numero deus impare gaudet: & statim omnia sunt celsura foeliciter. SVB certa conditione: Vt a te dānata non immerito p̄nas luam absolute uero certo iudicio populo ro. uita pbetur. IN scēna: In ludis scēnicis ubi nauem tractam a claudia retulerant histriones uel reuera in cōspectu populi tanq̄ in scēna: quod magis placet.

LA Vdatq; sequendo: nō laudat uerbis dum sequitur sed quia sequitur laudat: hoc est testatur pudicā.

PAV.
MAR.

CVIT impar nobilitate: Nam ut præstantis nobilitatis: ita formæ quoq; præstantis. CASTA quidem: erat. SED non est credita: non credebatur esse casta.

RVMOR iniquus non æquus: sed falsus & confusus: Læserat: offenderat illam: nota uiolata pudicitia.

ET est acta rea falsi criminis: falso arguebatur stupri: & uirginitatis non seruata. OBfuit cultus ex his sume

bantur signa coniecturalia corrupti animi & corporis quod se excolebat: tanquam amantibus placitura: Ipse ergo cultus formæ obfuit. ET prodisse: apparuisse. CAPillos uarie ornatos: quos uario modo & pecebat: & innectebat: mens conscia recti: animus honestatis suæ conscius. RIsit mendatia fame mēdacem famam: & rumorem: qui falso ferebatur. SED nos: loquitur musa sed perinde ac humo: quia nos hoies. s. SVMus credula turba in uitium: facile credimus quicquid uituperandum quoq; affertur. HAEC: claudia. VBI: postquam. e PROcessit ab agmine: a multitudine. CASTarum matrum: pudicarum matronarum. ET manibus hausit aquam puram flu. & manus abluit & his aquam tyberini gurgitis hausit. TER caput irrorat: ter aqua fluminea caput fudit. TER tollit palmas ad æthera: ter manus in cœlum sustulit. QVICunq; aspiciunt eam: scilicet ita agentem. PVTant carere mente: existimant amentem & insanam. ET submisso genus iam inflexis genib⁹ ipsa claudia. FLixit uultus in imagine Diuæ: fixit oculos in simulachrum ipsius matris deum. ET dixit hos sonos hæc uerba. CRIne iacente: passis crinibus. ALma genitrix deorum foecunda. O Mater deorum. ALma dixit: quod deos peperit: a quibus omnia aluntur: Foecunda ob tot foelices partus. Genitrix quod a matre hanc habeat distantiam: quia genitrix: ut inq̄t Nonius: semp quæ genuerit nūcupatur. Mater uero aliquando p̄ nutrice ponitur. Virg. in octauo: geminos huic ubera circū ludere pendentes pueros: & lambere matrē. Plautus in menechmis: ita forma similis pueri: ut mater suā nō internoscere posset: quæ mām am dabat: Nec adeo mater ipsa: quæ illos pepererat. ACCipe preces: meas. SVB certa cōditione: sūpsit uerbū e iure ciuili: de cōditionib⁹ in facto cōsistentibus: de quibus ita agit paulus iuriscōsultus titulo de cōditionibus. Conditiones cōsistentes in facto uarietate habent & quasi tripartitā recipiunt diuisionē: ut qd detur: ut qd fiat: ut qd obtingat: uel retro ne detur: ne fiat: ne obtingant ex his dandi faciēdiq; cōditioness: in p̄sonas collocant: aut ipso: quibus qd relinquitur: aut alio. TERtia species in euentu ponet &c. Hæc uero cōditio ut fiat erit. CASTa negor: dicunt oēs me nō esse

Nec facies impar nobilitate fuit:

Casta qd ē sed nō est credita, rumor iniquus

Læserat, & falsi criminis acta rea est:

Cultus: & ornatus uarie prodisse capillos

Obfuit, ad rigidos linguaq; prompta sonos

Conscia mens recti famæ mendacia ridet:

Sed nos in uiciū credula turba sumus:

Hæc ubi castas p̄cessit ab agmine matrum:

Et manibus puram fluminis hausit aquam:

Ter caput irrorat: ter tollit ad æthera palmas

Quicūq; aspiciunt mente carere putant:

Submissoq; genu uultus in imagine diuæ

Fixit: & hos dixit crine iacente sonos:

Supplicis alma tuæ genitrix foecūda deorū

Accipe sub certa conditione præces:

Casta negor: si tu damnas meruisse fatebor

Morte luam p̄nas: iudice uicta dea:

Sed si crimen abest tu nostræ pignora uitæ

Redabis, & castas casta sequere manus:

Dixit, & exiguo funem conamine traxit

Mira, sed in scēna testificata loquor:

Mota dea est, seqturq; ducē laudatq; seqndo

Index lætitiæ fertur ad astra sonus:

Fluminis ad flexū ueniunt tyberina priores:

castam. Si tu dānas me. Itanq̄ corruptam: & non castam. FAtēbor meruisse: dicam ingenue me mereri suppli-
ciū. MOrte luā poenas: plectar morte. Luere poenas: pati suppliciū p crimine. Vlsta iudice dea: uicta ego tuo
iudicio supplicio afficiat. SED si crimen abest: si scis me castā & incorruptā. DAbis thure: pignora nostrā ui-
tā: re ipsa ostendas signa: tanq̄ pignora & testes uitā meā pudicā. ET tu casta pudica & sancta. Sequere ma-
nus castas: meas. l. Dlxit: ita precata est claudia. ET traxit funē: ipsius nauis. EXIguo conamine: paruo cona-
tu. Nam paruo labore traxit: & facillime sequuta est ratis. Mira loquor: dico q̄dem ad mirabilia. SED testifi-
cata in scāna: quā relata fuere in theatro: ut adhiberi fides debeat. MOrta dea est: p̄cibus ipsius claudia. ET
sequit̄ ducem. p̄cedentem: & trahentem: uirginem. ET sequendo laudat: ex hoc ipso laudare uidet̄: q̄a sequi-
tur trahentem in p̄bationem: & cōmendationem pudicitiaē illius. SOnus idex lætitiā: hoc est plausus quo ani-
morum indicat̄ lætitiā. FEr̄ ad astra: nam datus est uirgini plausus ingens: & uoces sydera sublata. Veniunt
ad fluxum fluminis: claudia senatus: & populus: & matrona ueniunt illuc: ubi se incipit reflectere in locuā am-
nis. PRiores dixere atria tyberina: dixere ueteres esse domum tybridis.

A tria dixerunt unde sinister abit:
Nox aderat, & q̄rno relingāt in stipite funē
Dantq; leui somno corpora functa cibo:
Lux aderat, querno soluunt a stipite funem:
Ante tamen posito thura dedere foco:
Ante coronarūt puppim, & sine labe iuuenca:
Maclarunt, operum coniugūq; rudem:
Est locus in tyberim quo lubricus i fluit almo
Et nomen magno perdit in amne minor:
Illic purpurea canus cum ueste sacerdos
Almonis dominam sacraq; lauit aquis:
Exululant comites, furiosaq; tibia flatur:
Et feriunt molles taurea terga manus:
Claudia p̄cedit læto celeberrima uultu'
Credita uix tandem teste pudica dea est:
Ipsa sedēs plastro porta est inuecta capena
Sparguntur iunctæ flore recente boues:
Nasica accēpit, templi non perstitit autor
Augustus nunc est: ante Metellus erat:
Substitit hic Erato, mora fit dū cætera q̄ro:
Dic inquā parua cur stirpe quærat opes
Cōtulit æs populus, de quo delubra metell'
Fæcit ait, dandæ mos stipis inde manet:

siue stipem quis paruam offerrent: quoniam stipe a populo collata eius deæ templū a Metello fuerat cōstitutū.
¶ Vnde sinister abit. uertit se in sinistra. ubi est reflexus fluminis. putauere antiqui esse regiam numinis tybe-
rini. Vnde Vir. de eodem loco. cum facit deum ipsum loquentē. Ego sum pleno. quē flumine cernis. STringen-
tē ripas & pinguiā culta secantē. Ceruleus Tybris. Cælo gratissimus annis. HIC mihi magna domus. cellis ca-
put uiribus exit. NOxa aderat. substitere p̄ nostrē in ipso flexu. quo ab hostiis tiberinis uenerant. REligant fu-
nē a stipite querno. a trūco quercus religere p̄ inectere. seu ligare dicimus. Vir. cū laomedōtia pubes gramineo
ripæ religauit ab aggere classē. CORpora functa cibo. postq̄ comederūt. DAnt locū sōno. quieti se tradide-
runt. LVX aderat iā illaxerat. SOLuūt funē a stipite q̄rno. ubi uesperī religauerant. TAmē ante q̄ soluerēt.
DEdere thura posito foco. erecta ad tps ara. & succēso igne thura adoleuere. ANte coronarunt puppē. anteq̄
inde discederent nauē uirētib; coronarunt. ET maclarūt iuuenca sine labe. delectā ex armēto. sine ulla macu-
la. q̄ nulla posset labe notari iuuenca imolarūt. ET rudē opeꝝ. & conuugii quæ nec arasset. nec tauꝝ sustinuis-
set. & tria dat huic hostiæ. facit delectā iniugē. & purā. sed de his diximus i. i. lib. EST locus. facit topographiā.
¶ QVO almo lubricus influit in tyberim. almo paruus est fluuius q̄ intersecās hostiensem uia nō longe ab illo
flexu in it tybrim. Aliqui putant esse illum. q̄ est int̄ r̄ portam urbis hostiensem. & tēplū diui Pauli. remotior ab
urbe esse non pōt. q̄a galli quot annis. ibant illuc cum matris simulacro. q̄d indicat Luca. Et lotā paruo reuocant
almonē cybelē. ET minor annis. Perdit nomen in magno amne. Almo paruus flu. amittit suū nomē. cum in-

ANT.
FAN.
almo fl.

tympana.

Cybeles
ædes ubi.

PAV.
MAR.

fuit in tybrim. ut de Isara inquit Luc. cum in fluit in Rhodanum. q̄ gurgite ductus. p̄ tam multa suo. famæ maioris in amne lapsus ad equoreas nomen nō ptulit undas. Illic in eo loco apud hostium almonis. SACERDOS canus. iam senior cum ueste. PVrpurea. quo esset ornator. LAuit dominam. deæ simulacrum. ET sacra. quæ simul ferebant. Aquis almonis: ipsius parui amnis & inde: mos sumpsit in initium referendæ deæ illuc. EXululat comites: galli ministri Cybelis ululatum ediderunt. ET flaf: flatu resonat. TIBia furiosa: uel horrenda ut paulo superius. horrendo sono dixit. uel furiosa q̄a furere ipsi ministri uidebant. ET manus molles: mollium ministrorum. FERiunt terga taurea: tympana ex taurorum corio. CLaudia præcedit: anteit. Celeberrima: laudatissima. VVLtu læto: leta. n. alias antecedebat. VIX tandem est credita pudica: tandem oēs credidere eam castam: sed difficulter: credidere tamen. TEste dea: quæ castas eius manus sequuta est. Ipsa deum mater. SEDens plaustris: quæ iam currui erat imposita. EST inuecta: illata: & intra urbem uecta. PORTa capena: qua exitur in uiam appiam: & inde regio portæ capenæ dicta est: qua porta itur ad ædem diui SEbastiani. BOues iuncte: quæ iugatæ currum trahunt. SParguntur flore recente: recentibus floribus & uias sternebant: & qui in spectaculo erant prætereuntes floribus spergebant. NAFica accepit. P. Scipio. Nafica qui uir optimus a senatu iudicatus est: deam accepit in ingressu urbis. VEg: Liui. inquit ab hoc acceptam in hostiis tyberini: dedisse q̄ inde ferendam matronis. Templi non persti. au. hic ipse Nafica templum deæ non construxit. & Q. Cæcilius Metellus: ex donis deæ collatis tēplum in regione portæ capenæ matri deoꝝ erexit: instaurauitq̄ illud postea AUGustus: & ludos constituit: & ut eidem a mulieribus carmina canerent. Vnde in prin. secundi libri tristium. Ipse quoq̄ aulonias cæsar matresq̄ nurusq̄. Carmina turrigere dicere iussit opi. AVgustus nunc est: autor. s. templi. nam. illud restituit tpe ipsius poetæ: ideo nunc est: q̄a nostro tpe ædem reparauit. ANte erat metel. Cæcilius erat autor: q̄ ab initio erexit. SVbsistit hic erato: hic desii loqui mûsa. MORA fit. retardat. Dum cæ. q̄to: in q̄bus inerat dubitatio. DIC iquã cur quærat opes: ipsa dea cur sibi nūmos quærit. PARua sti. paruo numo. EO. n. die singuli singulos nūmos offerebant. Ait cō. æs po. ut paulo superius diximus. Populus frequens in palatio dona deæ tulit: q̄ testat Liui. Ergo ab ære collato a populo: mox conferendum quot annis stipum originē sumpsit. DE quo: ære q̄a populus contulit. METellus: ipse. Q. Cæcilius Metel. FEcit delu. extruxit tēplum. IN. de: ex eo. Manet mos: serua: consuetudo. Dande stipes: offerendorum nūmorum.

ANT.
FAN.

Sodalitates
mutuæ in
sacris cy-
beles

Megalesia
primi in
urbe ludi.

Cælene

PAV.
MAR.

CVR uicibus fa. ine. cō. quæro: Mutuas sodalitates dicit. Cice. in Catone maiore: Sodalitates. n. me questore constitutæ sunt sacris idæis magnæ matris acceptis. INdictas: a pōtifice siue a gallis comitibus matris deū siue ab epulonibus. Lege Festū. MVtatis sedibus: mutant a nobis sedes cum e conuiuio accedimus ad diuersa conuiuia. Quod romani faciebant boni omnis cā: qm̄ cibeles e phrygia romam translata bene ac foeliciter sedem mutauerat. QVare pri. me. lu. Vr. fo. no. hi lu. di quo & supra meminimus iure primi ludoz̄ omnium habebant q̄a par erat ut dii parenti suæ cederent & cū honorē matri exhiberent. CVR igit̄ &c. diximus supra matris deum comites a gallo flumine gallos uocari. ALtasq̄ celenas: urbem phrygiæ patriam marfiæ quæ ab apolline superatum & excoriatum ferūt. Vnde illud est Lucani. Et quæ tue munera pallas lugent damnatæ phœbo uictore celenæ. Id oppidum nonnulli lydiæ tribuunt. q̄a nos monere non debet cum phrygiæ: Caria: ac lydiæ loca ita inter se coeant. ut non facile distinguantur. Sciendum & collē ipsum in quo urbs est Celenas dici ut autor est Strabo & oppidū ipsum in cuius foro suspensa uisebat Marfiæ pellis ut Herodot. scri. in utrem formata. quā ei detractam phryges ferebant apollinem. suspendisse. INsana. q̄ insanos facit ut dictum ē. PROcul hinc di. quis est Cu. bo. mē. sensus est. Vos q̄bus cura est bonæ mentis discedite pcul a gallo flumine. QVERO cur ineant conuiuia factis uicibus: postea interrogo unde ea sit cōsuetudo. q̄ in his festis uicissim mō ad hæc. mō ad illa conuiuia eant. ET magis tunc. magis q̄ ullo unq̄ tpe. CONcelebrat. cum celebritate frequentant. DAPes indictas. ipsa cōuiuia indicta. nam indicebant ab ipsis sacerdotibus. & postea uicissim ibant. QVod berecinthia. iō factis uicibus ineunt cōuiuia. q̄a deoꝝ mater. BENE mutauit sedem. p̄spere cōmutauit montes phrygiæ. p̄ urbe roma. Captant idē nomen. p̄spere mutationis. MVtatis sedibus cum e cōuiuio in cōuium se recipiam. Præerant huic rei epulones. q̄bus id inditū nomē. Quod Pompeio teste indicendi ioui. cæteri q̄ diis epulas ptatem haberent. & Cice. in lib. de oratore. Pōtiffices inq̄ ueteres pp̄ sacroz̄ multitudinem tris uiros epulones esse uoluerunt. cū essent ipsi a Numa. ut ēt illud ludicrum epulare sacrificiū facerent instituti & alio loco. Romæ inq̄ erant sacra deæ matris. in q̄bus diebus festis nocte epulabant: Erāt aut̄ septem numero &c. Hi ergo erāt. q̄ cōuiuia cōmutabant. Institerā. q̄ res. s. QVare ludi megalesia forēt primi in urbe nra. Cur romæ primi dicāt. & prio loco siāt ludi ipsi. quos cōstituit. M. Iunius Brutus. & Megalesia appellat. & de q̄bus paulo superius diximus. & quoz̄ Liuius meminit. CVM dea. erato. INqt. n. q̄a. SENSit. me. s. q̄rentem. ILla. cybele. PEP̄erit deos. iouem. iunonē. neptūnum. plutonem. Cessere parētī. dii ipsi uoluerunt matri cedere. ET

Cur uicibus factis ineunt cōuiuia quæro
Tunc magis indictas cōcelebrantq̄ dapes:
Quod bene mutarit sedem berecynthia. dixit
Captant mutatis sedibus omen idem:
Institeram. quare primi megalesia ludi.
Urbe forent nostra. cum dea sensit enim:
Illa deos inquit peperit. cessere parenti.
Principiumq̄ dati mater honoris habet:
Cur igitur gallos. qui se excidere uocamus
Cum tantū a phrygia gallica distet humus:
Inter ait uiridem cybelen. altaq̄ celænas
Amnis. it̄ insana nomine gallus aqua:
Qui bibit inde furit. pcul hinc discedite q̄s ē
Cura bonæ mentis. qui bibit inde furit:

mater habet principium dati honoris: hoc est primum ludox: honorem: nam cum ludi dis exhibeant. Primus honos matri deox: debet ideo ipsi primi & magni dicunt ludi. CVR ergo uocamus gallos: q se excidere: alia quaestio. Cur galli dicti sint ministri cybeles: q sibi uirilia exciderunt: seu amputauerunt. CVM humus gallica: gallia ipsa. T Antum distet: distincta & longe remota sit. A phrighia: unde huc aduecta dea: hoc inqt cur appellat eo nomine: qnqdem a gallia appellari non potuerint. INter ait uiridem cybelem: musa cam appellationis ad gallum fluuium reuertitur: cuius aqua epota furorem gignit. IS labit p ea loca phrighia: ubi matris deum erat tepla. Initium. n. capit ex modis phrighia: & in sagax amnem influit. & Ply. inqt: Gallus phrighia flumen est: de cuius aqua potantes reddunt infani. & Martianus asserit adeo ministros matris deū gallos dictos ait erato. GAL lus amnis: fluuius. A qua infans: insaniam & furorem incutiēti. IT: fluit. INter uiridem cibelem: cibelon & cibelem dicimus montem: de quo paulo supius. ET altas celenas: celenae in phrighia collis qdam est: ut Strabo inquit: quo urbs fuit eiusdem nois: Hinc Antiochus foter hoies transtulit in eam quae nunc Apamia dicitur: & urbem appellauit de noie matris apiamae Artabazi filiae: quae Seleuco nicatori nupsit. Haec in phrighia ab illo referunt. Sed ipsoz locoz nomina: in loca nostra marsoz trāslata sunt: ut fuisse hoc oppida putauerim: etiam ante marciam ex Asia pulsum: sed de his in. vi. lib. plura dicemus. QVI bibit inde: ex eo fluuiio. FVRit: furorem concipit. DIScedite hinc procul: iōge ab hoc fluuiio recedite ne sitis postea furore perciti. QVIS pro quibus. ES T cura bonae mentis: qui sane mentis estis: & insanire non uultis. Qui bibit inde furit: repetitio prioris expositionis: ad uehementiora monita.

Non pudet herbosum dixi posuisse moretū:
 In dominæ mensis, an sua causa subest:
 Lacte mero ueteres usi narrantur, & herbis
 Sponte sua si quas terra ferebat ait:
 Candidus elixæ miscetur caseus herbæ
 Cognoscat primos ut dea prisca cibos:
 Postera cum cœlo motis pallantias astris
 Fulserit, & niueos luna leuarit equos:
 Qui dicet, quodâ sacrata est colle Quirini:
 Hac fortuna die publica, uerus erit:
 Tertia lux meminî ludis erit, hac mihi q
 Spectanti senioꝝ continuusq; loco: (dâ
 Hac ait illa dies libycis qua caesar in oris

HERBOSVM moretum: in sodalitatibus magnæ matris apponebat conuuiis moretum e lacte caseo & herbis ob convenientiam eius cibi cum dea. Lac enim & herbæ fuit uetex: cibus: & ipsam deam uetustissimâ esse nemo dubitauerit quippe quæ e deox: mater. LA cte mero. lacte solo. Hoc cibo uiuunt nonnulli barbari: quos moria Plyuius ignorare aut speruere tot sæculis casei dotem: quo tradunt uixisse Zoroastren in desertis annis. xx. ita temperato ut uetustatem nō sentiret. PO stera cum cœlo. motis pallantias astris fulserit. viii. idus aprilis celebraf dedicatio ædis fortunæ publicæ in monte Quirinali: quo in loco sacrata est ædes eius deæ quâ nonnulli Protogeniam Linius Primigeniam uocat. non a Cn. Domitio prætor urbano: ut qdam uolunt non intelligentes qd Linius tradat: sed a. Qu. Martio ahala duum uiro ad idipsum creato quam ædem uouerat decem annis ante. P. Sempronius sophus: qui cum in agro crotoniensi cum hānibale male pugnasset coniunctis de inde copiis cum Legionibus. P. Licinii proconsulis cum eodem hoste conflixit: & cum in picipio pugnae ædem

ANT.
 FAN.
 Moretū

Casei
 dos

Fortunæ
 publicæ
 festu i mō
 te quinali.
 viii. idus
 aprilis p.
 togenia
 fortuna seu
 primige.
 ma.

Pallantias

Ludi i ho
 norē caesa
 ris ob ui
 ctū iobā
 v. idus
 aprilis iu
 be mors
 iuba scri
 ptor.

PAV.
 MAR.

fortunæ primigeniæ uouisset si hostes funderentur compos eius uoti factus est. Hostes enim fusi ac fugati sunt & supra quatuor milia armatoz caesa. Itaq; idem Sempronius cēsor postea eam ædem locauit quæ neq; ab eo neq; a Cn. Domitio: sed a. Q. Martio dedicata est. Est autem fortuna publica quæ & primigenia dicit ne quis dubitet legat tertiæ decadis Liiii librum uonum non longe a fine: ubi eius fortunæ historicus meminit cum in eodem libro ac paulo ante scripsisset temporibus secundi belli punici matrem deum e phrighia in italiam fuisse translata. Idem et tradit. M. Lium & C. Claudium censores ædem matris deum locasse in palatio faciendâ. Pallantias autem aurora dicitur a fratre Pallante: ut cum præuia lucis tradendum phœbo pallantis inficit orbem. Est frater eius Pallas Titanis filius ex quo ex terra natam esse auroram fabulantur. Sunt & qui aurora pãtrem Pallantem uocant. LVna leuarit equos: equi a luna hoc loco leuari onere dicuntur lucis aduētū. TER tia lux. vi. idus aprilis Iulius Cæsar in lybia superauit iubam & Scipionem cum persequeretur reliquias exercitus Pompeiani. Nota est historia. Sciendum tamen iubam quem fuisse & superbum & inertissimum legimus iō hoc in loco magnanimum dici: quod & magno animo Cæsari aduersatus est: & in oppido zamæ lignis congestis maximam in medio foro pyram construxit: ut si forte bello foret superatus igne subiecto se in eam proiiceretis demum fluentibus rebus ad uoluntatem Cæsaris cum petreio conatus est ut per uirtutem interfecti esse uiderentur & cum infirmiore illum ferro consumpsisset impetrauit a seruo ut se interficeret: idque obtinuit. Appianus scribit eum regem ac Perregium cum nec fugam nec salutem ulterius spectare possent iedia se ac uulneribus inuicem confecisse. Triumphauit autem Cæsar (ut inquit Plutarchus) non de Scipione sed de iuba rege cuius filius iuba in triumpho ductus est admodum infans: fortunatusq; ea captiuitate: qua factum est ut ex numida ac barbaro inter scriptores doctissimos numeretur. Sane iubam autor perfidum uocat ob Aphrorum ingenia quæ & fallere & fidem frangere consueuerunt.

NON pudet herbosum: ultima quaestio: Cur in epulis deæ moretum adhibebat. Causam refer musa ad antiquos cibos: cum lacte & herbis olim homines uescerent. Neq; n. est aliud moretum. nisi admixtio multarum rerum cum lacte & caseo. licet sint qui pro intinctu uiridi accipiant. dixi ego. Non pudet posuisse in mensis dominæ. apponere deæ epulis. HERbosum moretum. ex herbis & lacte & caseo confectum. AN sua causa subest. an est aliqua causa propria quare id fiat. AN ueteres. antiqui. NARRant usi. quasi dicant uelci solitos ipsos

ueteres. MERO lacte & herbis hiis. n. uelcebant ante panis usum. Si quos: quasi & aliis cibis si aliquos. FEREBAT terra sua sponte: nō arata: non cōsita: sed suapte natura. CANDIDUS caseus miscet elixæ herbæ: hoc nunc of fert epulis deæ: caseus cum herbis elixis: q̄ moretum. VT dea prisca: deoz mater antiqua. COGNOSCAT pri mos cibos: qualibus Saturni tpe uelci consueuerūt. Haftenus de sacris cibeles. POSTEA cum coelo. vii. idus a pri les: hoc sexta die mēsis. Erit festū publicæ fortunæ: cuius tēplum a Cæsare cōsecratū ē in colle grinali: post aphri cam uictoriā: de Scipione. & rege Iuba: de quo paulopost. POSTEA pallātiās: sequens aurora pallantis ex Titanū genere filia. CVM fulserit motis astris: pulsus syderibus: quæ aduentu maioris luminis obcurat. ET luna le uarit equos niueos: alleuiarit ab ipso ope: hoc est ubi occidet luna & mane illuxit. VERUS erit: qui dicet: uera lo quef quicūq̄ id asseret. PVBlica fortuna est sacrata: ædes fortunæ publicæ: cōsecrata fuit quōdam. HAC die: quæ octaua est iduū aprilium. TERTIA lux: tertia dies a festo publicæ fortunæ: hoc ē. vi. idus april. ERIT ludis: deputata ad exhibēdos ludos: eo. n. die ludi fiunt. MEMINI memoria repeto. HAC die. f. QUIDAM senior cōtinuus mihi spectanti: q̄ spectabā ipsos ludos. ET loco: q̄si q̄ continuato ordine pximo nihil loco sedebat: cū pximus esset dignitate. AIT: dixit. HAEC illa dies: referebat ille senex in ludis: eu esse diē: quo Cæsar in aphri ca uictor fuerat. Et. n. uicto cæsar pharnace Romam rediit. Consul iteq̄ creatus est. ubi cognouit Catonis & Sci pionis fugam in aphricam: q̄ ad bellū ab rege Iuba accendebant: illuc traiecit: & Catone iam mortuo Iubæ & Scipionis debellauit exercitum. Expauentibus inaudito prius tubaz clamore regis elephantis. Scipio naue fu giens se ipsum interemit. Rex interim Iuba: ut in cōmentariis est ab omnibus ciuitatibus exclusus: deserta salutes cum iam conatus esset cum Petreio: ut p̄ uirtutem interfecti esse uiderent: ferro inter se depugnāt atq̄ infirmio rem imbecilliorēq̄ Iuba Petreium facile ferro consumpsit: deinde ipse sibi cum conaret gladio traicere pectus: nec posset: præcibus a seruo suo ipetrauit: ut se interficeret idq̄ obtinuit: & c. Cæsar uero Romam ex aphrica re diens: ut inq̄ Plutar. ex ea uictoria magnifice pora populi ferebat. Tantum. n. agri ab eo iditionem subactum ut anno puentu pcepturus fiscus esset. Tritici q̄dem ducenta milia modium acticog. olei uero trecentas myria das. Aliquot inde triūphos egit. Alexandrinum ponticum. aphricanum non de Scipione. sed de Iuba rege eius si lius. Iuba quoq̄ nomine infans admodum in eo deductus est triūpho. Fortunatissimam utiq̄ captiuitatem. qua effectum est. ut ex Barbaro. f. ac Numida inter doctissimos scriptores adnumeretur. Post triumphos ingentia militibus congiaria dedit. Ad conciliandam sibi plebem spectacula edidit. cōiuiuiasq̄ celebrauit. Vno die in duo bus ac uiginti milibus triclyniog. epulum præbens uniuersis. Munus gladiatorum ac nauale certamen adhibuit & reliqua. Ille igif senex referebat Cæsaris uictoriā. qua quidem ipsi luci fuisse uidentur instituti. HAEC illa dies. f. QVA cæsar in oris lybicis. in aphrica.

ANT.
FAN.

CONTVDIT. pfregit ac tundendo supauit. TRIBUNUS. hic senior qui Ouidio ludos spectanti assidebat tribunus militum fuerat sub cæsare. Est aut a tribu tribunis nomē inditū. Fuerunt enim sub Romulo tres tribus q̄bus qui preerant tribuni uocabant. HANC ego militia sedem tu pace parasti. Augustus teste Suetonio i spectaculis milites secreuit a populo & cum pleriq̄ equitum attrito bellis ciuilibus patrimonio spectare ludos e xiiii. non auderent metu poenæ theatralis pronūciauit non teneri ea q̄bus ipsis parētibue equester census un q̄ fuisset. INTER bisquinos usus honora uiros. Poeta hoc loco decēuirium se fuisse testat. nam erant q̄ Ouidium equitem q̄dem fuisse dicunt sed nullum honorem præ terea nisi triūuiratum tulisse. ii. ne deinceps fallant uideant accuratius quomodo hunc locum interpretent. & il lum. Nec male cōmissa est nobis fortuna reoz usq̄. Decem decies inspicienda uiris. Sane triūuiratum Ouidius tulit admodum iuuenis. ut Cœpimus & tenere primos ætatis honores Deq̄ uiris quōdam pars tribus una fuit. Sciendum decēuiros sub Augusto centūuiralem hastam coegisse quam questura functi cogere consueuerant. Is etiam noua quædam officia excogitauit in quibus triumuiratum legendi senatus & triumuiratum recognoscen di turmas equitum: adiecitq̄ tribus iudicum decuriis quartam ex interiore censu quæ ducenariorum uocata est iudicauitq̄ de lenioribus summis.

Ouidius
fuit decē
uir.

Triūuir
tus sub au
gusto
PAV.
MAR.

CONTVDIT: tundendo attriuit & oppræssit. ARMA pfida: pfidam & foedifragā punicam militiā. MAGNANIMI Iubæ: regis mauritanæ. DVX mihi cæsar erat: q̄si eo tpe ego sub cæsare militabā. SVB quo tribu nus. q̄ eram tribunus mi. Glorior meruisse. ad gloriam mihi ascribo sub cæsare militasse. ILLE cæsar. PRÆ fuit officiis meis. q̄ ille impator. & ego sub eo trib. EGO parauit hanc sedē militia. tu parasti pace. erāt in eo or dine subselliog. ubi sedere nō licebat. nisi q̄ magistratū gesserant. Inq̄ ergo ille se militia. q̄ trib. fuerat. ius in eo subselliog. ordine sibi parasse. Poetam uero domi in pace. VSVS honore inter bisgnos uiros. q̄ magistratum in decēuiratu gessisti. Fuerat. n. poeta decēuir. antea tñ iuuenis triūuir. Vnde in q̄rto tristiū. Cœpimus & tenere primos ætatis honores. Eq̄ uiris quōdam pars tribus una fuit. Egitq̄ cās in foro centūuirali. de quo n. secūdo triū stium ad Augustū. Nec male cōmissa est nobis fortuna reoz. Vsq̄ decē decies inspicienda uiris. qn inter centū uir os iudiciali dixisse constat. ut a principio diximus. Hoc aut in loco decēuir. sese ostendit. Fuit. n. in eo magistra tu decēuirali in quo ipsi iudices de causis ad arbitriū iudicabant. de quo seipsum ab integritate & fide cōmēdat. In secūdo. n. tristiū sic inq̄. Res quoq̄ priuatas statui sine crimine iudex. Deq̄ mea fassa ē pars quoq̄ uicta fides sed de hmōi iudiciis in libris de oratore ad. Q. fratré Ciceronis cumulatius disseremus. PLURA locuturi. cū & alia multi simul collocaturi essemus. Subducimur. repellimur a subselliis. SVBITO hym subita pluuia.

Perfida magnanimi contudit arma iubæ:
Dux mihi cæsar erat, sub quo meruisse tribu
Glorior officiis præfuit ille meis: (nus:
Hanc ego militia sedem, tu pace parasti:
Inter bisquinos usus honore uiros (bre:
Plura locuturi subito subducimur hym

PENDula cœlestes libra mouebat aquas: libra in ortum ferebatur: cum Sol una cum Ariete ludis nondū perfectis: (ut autor inquit) tenderet ad occasum. vi. idus huius mēsis: quo tpe significatur tēpestas autore Collumella. pendulam autē libram dicit non quod occidat. Id enim fieri nullo modo potest ludis nondū absolutis & paulo ante Solis occasum: sed quod Pendulū est Libræ perpetuū epitheton. Quis. n. nesciat solū cum ariete in occasū tendēte nocte iam propinqua cū solem ipsū pars arietis antecedit librā necessario in ortū ferri? ANte tñ quā summa dies spectacula sistat Ensisfer orion æquore merius erit: Orion in cœlo ita formatus est ut ensē gerere uideat. Vnde illud est Lucani: Ensisferi nimium fulget latus orionis. Est autē huius signi tāta magnitudo: ut multis diebus oriatur & occidat. Quare (ut inquit Seruius) ei apud peritos est incerta tēpestas: dicit tñ occidere ex ortu Scorpionis a quo interemptus credit. Vnde consequens est: ut hoc tpe pene occidat cū solis occasu: quā magnā partem Arietis emēsus est. Is enī ubi oceano immerfus est trahit secū ut ita dixerim Taurū cuius occasu sine dubio & Scorpius oriat & orion occidat necesse est quod in cœlo ita locatus ē

ANT.
FAN.
Libra i ortum fert vi. id. apri.
Libra pendula
Orion ensifer occidit. vi. id. apri.

Pendula cœlestes libra mouebat aquas:

Ante tamē quā summa dies spectacula sistat:

Ensisfer orion æquore merius erit:

Proxima uicttricē cū romā inspexerit eos:

Et dederit phœbo stella fugata locum:

ut dextra ensē tenere & cū Tauro certare uideat: itaque Hesiodus Orionis occasu uerno: id est hoc tpe terram esse arandā docet. Ply. autor est in creta terremotu rupto monte inuentū esse corpus stans. xvi. cubitorum quod quidam fuisse Orionis tradiderunt. Sciendū Accium hoc signum iugulā appellasse teste Varrone. Alii iugulā stellam esse uolunt sic dictā a forma iuguladis quæ cæteris nutibus maior est. Cū romam inspexerit eos: Aurora eos dicit ut supra docuimus & a græcis ios teste Seruio. Nam eous est lucifer: ut Te matutinus flentē cōspexit eous & flentem paulo uidit post heperus idem. Est et eous adieciuum cuius prima syllaba modo p dicitur natura modo corripitur ob sequentē uocalem: Vel quoniā & los dicimus & eos. Sane. vi. idus huius mēsis Romani rē diuinam Cereri faciebāt cui & ludos circenses celebrabant: ut Cornelius tacitus autor est. Ea ut Diodorus scribit frumenti quod forte inter alias herbas nascebat ignotum cæteris usum prima inuenit ante Proserpinā a se genitā: qua rapta oīa frumenta incendisse dicit. Sed postea quæ Ioui reconciliata est in cuius odium frumenta incēderat fecam frumenti semen dedisse Triptolemo mandasseque: ut id mortalibus diuideret: ac monstraret seminādū modum. Eadē traditur leges dedisse quibus hoīes iuste uiuere assuescerent: unde & legifera dicta est & eius festa Tefmophoria uocant. Ante usum enim frumenti hoīes passim sine legibus uagabantur: quæ feritas eo inuēto sublata est: ut inquit Seruius postquā ex agroꝝ diuisione nata sunt iura. Hinc Ouidius ait alibi Prima ceres unco glebā dimouit aratro prima dedit fruges alimenta que mitia terris prima dedit leges. Aristoteles tñ sæpenuero cum in athenienses inueheretur dicebat eos frumenta & leges inuenisse. sed frumentis uti non legibus. Quod ideo diximus quia constat Cererem Siculā fuisse ut Solino placet: quibus negari nequeat haud lōge ab athenis fuisse Triptolemi patriam: ubi tēplum fuit cereris Eleusine: ut autor est Strabo: ubi (ut quidā tradunt) quod noctu sacra cereris fierent sacerdotes facibus discurrentes quos ab eaz gestatione Daduchos appellarent & cursu ppe Bacchico furentes deam colebant: a cuius sacris impij & scelerati uoce pconis sumouebantur. Romæ autē solis matronis licebat sacrum Cereris anniuersariū celebrare quod intermissum est propter cladē cannensem: cū nulla eo tpe matrona luctus experta foret. Lugentibus. n. ut inquit Lilius ad sacrum facere nō licebat: quod gratum erat: ut scribit Plut. si a læris hoībus celebraretur. Huius deæ festa: quoniā e græcia: translata fuissent græca sacra dicebantur autore Festo: Cuius ædes: ut ait Ply. ad Circum maximū fuit: quam Demophilus & Gorgafus palestæ laudatissimi atque pictores utroque genere artis suæ excoluerunt uersibus inscriptis græce quibus significarūt a dextra opera Dimophili esse a parte læua gorgasi. Meminisse autem debemus quod Seruius tradit Cererē deā esse rusticorum: cui Virg. in. i. geor. anniuersarium sacrum uerno tpe fieri præcipit: ut annua magnæ sacra refert cereri lætis operatus in herbis extremæ sub casu hyemis iam uere sereno. Sacrificabatur autē Cereri & premetio ut inquit Festus despicias quas primum messuissent & lacte melle: ac uino: ut Cui tu lacte fauos & miti dilue baccho: & porca fœcunda & grauida in sacrificio amburuali: Item ad. xii. calendas ianuarias: siue prægnante panibus ac mulso ut Macro. tradit. Cæterum in Cæteris nuptiis (autore Seruio) uinum adhiberi nefas erat: quæ ut idem inquit Horci nuptiæ dicebantur solebantque a pontificibus solēnitate maxima celebrari. In sacris autē mulso librari non ignorauit Virg. teste Macro. Vnde in georgicis miti Baccho inquit fauos dilue mitescere uinum dicens cum mulsum fieri cœperit. Sacerdotes cereris Baptæ dicebantur quod lauari eos oporteret dum initia rentur. Initia autem ut Varro scribit dicuntur cereris sacra. Ipsa autē Ceres ut eidē placet dicta est quod gerat fruges: uel a creando: ut Ser. scribit a qua Ceriti dicti sunt teste Nonio quasi cereris ira uexati.

Orionis magnitudo.
Iugula
Eos a græcis ios dicit.
Eous

Cereris eleusine templum
Cereris sacrum nō fiebat a lugētibꝫ

Initia Ceres unde dicta Ceriti
PAV.
MAR.

LIBRA pendula: pendens quæ iam in occasu erat. Mouebat cœlestes aquas: ierebat pluuias. EGimus superius de occasu libræ: non exigit hic locus: ut ea repetamus: quæ iam dicta sunt: Sed illud dixisse satis sit librā in occasu pluuias plerūque inferre: nunc quoque in ipso occasu pmitur: ideo mouet aquas. Tamen antequā summa dies: antequā ultima pars diei. Sistat spectacula: quasi finem imponat ludis. Orion ensifer: ferens ensē. Nam armatus cum gladio figuratur. ERit merius æquore: iam occiderit: sic designat ipsius Orionis occasum: quod quidē sydus procellosum est. Ply. tamen occidere inquit gladium eius idibus nouē sic magna esset differentia in occasu. Nos autem in sequenti libro: quæ ad eum pertinent latius referemus. PROxima uicttricem. v. idus apri. hoc est nono die mēsis: ludi fiunt ad honorem cereris in circo maximo: primum tamen fiunt ecuria. Ad ludos autem cum pompa itur: ferunturque deorum imagines magna reuerentiā & frequentia populi: habeturque is cereri honor: quod ab ea reperto frumento: & conficiendi panis usu siluestrem uictum delicatiori cibo mutarit. Decetere plura diximus in. i. lib. Hoc quoque in loco plura referentur: præsertim quæ ad Proserpinā raptū: & errores

ipsum spectant. **PROxima:** eodē seqns aurora. nam eodē aurora est. Cum inspexit romam uictricē: hoc est cū sequens dies effluerit. & Romam orbis uictricem radus illustratis. **ET** stella tugata dederit locum phœbo: quasi stellæ erunt ab aspectu nostro fugatæ. nam uincuntur a maiore lumine.

**ANT
FAN.**

CIRCUS erit pompa celebris numeroq; deorū Cereri (ut diximus teste Tacito) Romani circenses ludos celebrabant in quorum pompa deorum imagines uehebantur. Vnde illud est Macrobi. Vehitur enim simulachrum dei Heliopolitani ferculo ueluti uehunt in pompa ludorum circensium deorum simulachra. Et illud: euenissetq; ut circensium die puer de coenaculo pompam superne despiceret & matri referret quo ordine secreta sacrorum in arca silenti composita uidisset. Tranquillus in Augusto die Circensium proximo soleni pompam simulachrum dei detraxit. Ferebatur autem ea pompa circum metas teste Varrone: qui ait Circum maximū dictum: quod circū spectaculis ædificatus ubi ludi sūt: & quod ibi circum metas fertur pompa & equi currūt. Eum circum apud quem ut diximus ædes Cereris fuit. **Ply.** scribit a Cæsare dictatore ut supra docuimus in secundo huius operis libro extructum fuisse longitudine stadiorum trium ac latitudine unius: sed cū ædificiis iugerum quaternum ad sedem ducentorum. xl. miliū. **Cōstat** tamen autore L. uio eius Circi locum ante a Tarquinio prius esse designatum: ac diuisa loca patribus: equitibusq; ubi spectacula sibi quisq; faceret. Sciendum uehiculum quo deorum exuuiæ (ut ait Festus) ludis Circensibus in Circum ad Puluinar uehebantur thenfam appellari quæ erat argentea: ut idem autor docet: dicta a re diuina autore Seruio. **PRIMA** palma: Celebrabantur primum equiria: deinde cereris ludi. **SONTE** deæ munus promeritumq; patet. **TALE** est cereris meritum: ut non facile detur melius aliquid inueniri cum in inuenio Cereris sita sit non uiuendi tantum: sed bene atq; honeste uiuendi ratio: quorum alterum frumenta præstant alterum leges. **PANIS** erant primis uirides mortalibus herbæ: Diodorus. Eodemq; modo & homines a principio genitos dicunt in agris pastum quærentes siluestri & incondita uita uixisse quibus herbæ & arborum fructus uitro uisum præberent. **GRAMEN:** Herbæ speciem hic accipimus omnibus notā. **BENE** erat iam glande reperta: glandis farina spissatur in panis usum autore Plynio. **MAGNIFICAS** opes: si ad herbas non ad frumenta referantur.

**Pōpa cir
cēsis cū
metas fe
rebatur.
Circ^o ma
ximus**

Thenfa

**PAV.
MAR.**

CIRCUS: maximus. s. quem Tarquinius prius extruxit inter Auentinum & Palatiū. **ERIT** celebris pompa nam cum pompa frequentatus. Pompa enim est ipse ordo procedentium in supplicatione. Vnde nunc a nostris processio dicitur: & pompam quoq; funebrem dicimus. **ET** numero deorum: quasi multis deorum imaginibus: quæ ordine quoq; suo referuntur. **ET** prima palma: prima uictoria in ipso circo. Petetur equis uentosis: pernicibus instar uentorum. Primo enim loco erit equorum cursus. **HINC:** post equiria. **LUDI** cereris: qui exhibentur ad honorem cereris. **NON** est opus indice causæ: demonstratore originis horum ludorū: quia non est petere a numinibus rationem: cum per se pateat. **MVNUS** deæ: cereris. **ET** promeritum: quasi quod ipsa de genere humano promerita sit. **PATET** sponte: per se & ratione sui ipsius manifestum est. **VIRES** herbæ erant panis primis mortalibus: ut referat merita cereris splendoris tibi inuentricis: hoc inquit primi mortales loco panis: qui nondum traditus erat uescebantur uirentibus herbis. **QVAS** herbas dabat tellus nullo sollicitante: nullo terram ipsam colente. Sua enim sponte procreabat herbas. **ET** modo carpebant ipsi mortales. **GRAMEN** uiuax. uirens: q; tam cito nō arefcit. **DE** cespite: de terra herbida. **NVNC** epulæ: mortalium. **ERAT** cacumen tenera frondes: summitas illa tenellarum frondium: quæ quia tenellior: & ad esum quoq; facilior est. **POST** modo glans nata est: ab initio uesci cœpere tenellis: & tum pullulantibus frondibus: postea natæ sunt ipsæ glandes: & hic cœpit esse præciosior cibus. **BENE** erat: hominibus. s. **IAM** reperta glande: quoniam plures erant glandes: & glandiferæ arbores ipsi herbis. Vnde & Ply. inquit. Proximum erat narrare glandiferas quoq; quæ primæ uictum mortalium aluerūt. Nutrices inopis ac fere fortis &c. Et paulo post. **GLADE** opes nunc quoq; multarum gentium constat: nec non & inopia frugum arefactis emolitur farina: spissaturq; in panis usum: & reliqua. **ET** dura quercus: quæ prima est glandiferarum arborum. **HABEBAT** opes magnificas: propter splendidiorem cibum ex glandibus quam ex herbis. **PRIMA** ce. uo. ho. ad met. ali. cum uocasset hominem ad utiliore præstantioreq; cibum. **MUTAUIT** glans. ci. ul. hoc est pane. Tradito n. usu panis glandes reiectæ sunt. **ILLA** coe. tau. præ. col. iu. prima ceres domare boues & ad iugum ligare docuit. Sed qui prius docuerit: in primo diximus. **TUNC** pri. hu. eru. terra profcissa & euerfa. **UIDET** soles: nam quæ prius euerfa non fuerat: cum nulla esset ratio colendorum agrorum: tum primum effossa soli patuit. **AES** erat in præcio: cœperat iam esse in præcio: cum esset opus ferreis instrumentis ad procidendam terram. **IAM** massa Calybis: ipse in fabricatus calybs ita appellatus a calybus populis ad dextram Euxini: primis ipsius generis aris repletoribus. **PLACEBAT:** ad formanda. s. rustica instrumenta.

¶ Perpetuo debuit illa tegine inde fierent arma bellica quibus agriculturā impedī & hoies pereūt. Perpetuūq; du. Augustū qui auctor est pacis cuius ceres alūna est. Honorē sacrificiū e mola: ea enī est quā per farra & micam salientem significat. VNctas ac. tæ. Pice uel cæra & similibus ut facile ardeant. Vult autē accēdi tædas ga earum ope ceres raptā proserpinā quæfisse dicit: ut Illic accēdit geminas pro lapade pinus. Hinc cerens facris nunc quoq; tæda datur. Hæc ob causam ceres dea tædifera dicitur: ut & ptædifera mystica sacra dea. Bos aret: nō uult bouē maētari cereri: cuius opa mortales picipiunt eius deæ munera. Plura re. multa quidē audies

ANT.
FAN.

Hei heu qui perpetuo debuit illa tegi:
Pace ceres lata est, & uos orate coloni.
Perpetuam pacem pacificumq; duce:
Farra deæ micæq; licet salientis honorem:
Detis, & in ueteres thurea grana focos:
Et si thura aberunt, unctas accendite tædas
Parua bonæ cereri, sint modo cæra placēt:
A boue succincti cultros remouete ministri
Bos aret, ignauum sacrificate suem.
Apta iugo ceruix (non est ferienda securi
Viuat, & in dura sæpe laboret humo:
Exigit ipse locus raptus ut uirginis edam
Plura recognosces, pauca docendus eris:
Terra tribus scopulis uastū pcurrit in æquor
Trinacris a positu nomen adepta loci:

& recognosces quæ nosti: doceberis q̄ nosti. TERra tri. sco. ua. pro. in æquor Tri. Sicilia quæ & Sicania dicitur Trinacriæ quoq; noīe a multis appellat aut triguatra a triagula specie ut inq̄ Ply. cuius in sulæ quot anguli sunt tonidē pmōtoria ad extremū efficiūt: quoq; Pachynus ad orientē uergit: ut auctor est Strabo. Pelorus in Italiā. tertiū uero quod lilibeum uocant in libiā extētum simul & hibernū p̄spectat occasum. Sed trinacria ut idē geographus docet nomē est primis sæculis usurpatum nā postea hæc insula trāstato in cōsonatiōre uocem uocabulo Trinachris appellata est. Siciliā uero dictam uolūt ab Italis quos siculos appellarūt. Sed sunt quæ uelint Sicanos Hispaniæ populos in Italiā uenisse duce Sicelo: qui inde pulsi in solam uicinam Italiæ tenuerunt. Vnde ab ipsis Sicaniam: ab eorum duce putarunt Siciliam nominatam.

Trinacria *al. quā*

Pachynus
Pelorus
Lilibeum
Sicilia
Sicania
Siciliæ
Fertilitas

agricolæ. ORate: p̄cibus a diis poscite. PACē p̄pe. q̄ p̄petua & sine intermissiōe sit. ET p̄petuū du. optate perpetuā uitā Tyberio q̄ pacē p̄stat. FARra licet: ceres nō exigit opulētū sacrificiū sed farre & sale cōtēta ē: & thure succēsis & tædis. Licet detis: offeratis deæ cereri. FARra: q̄ quo eēt i p̄tio i p̄rio & secūdo diximus. ET honorē micæ salientis: hoc ē micæ salis: nā igne salies edit crepiū. offeratis igif mola: q̄ erat ex sale: & farre molito. ET grana thu. grana thuris adolēda. IN ueteres fo. in ueteres aras. Sed si thura aberint: cum hēri thus nō poterit. ACCēdite tædas un. q̄ pinguedine prius pungi dnt: ut uehementius accēdant. In ludis. n. cereris tædæ accēdē ferunt: quod raptā filiā accēda face q̄sierit. PARua munera. f. PLacēt bonæ ce. ga modico cōtēta est. SInt mō ca. ea q̄ offerunt: q̄si mō pia & casta mēte offerant: ut in. i. lib. diximus. Mēs humilis: mēs casta placet Castā accipe mētē. A Boue luc. admonet: ne bos imolef. Nā capitale erat apud ueteres bouē maētare: quē ut Ply. inq̄t lociū laboris: atq; agriculturæ hēmus ut in p̄rio quoq; dictū. O Mistri sue uos q̄ succincta ueste sacramistratis. Qui mos succingēdi a gabinis emanauit. Nā gabini cū sacrificarēt: uestes succinxere: ut expeditores eēt ad īsequēdos lupos: qui hostias fugabāt. Et ite: cū nūciatū eēt affore p̄dones: succincti accurrerūt. Quare cōstituire ut deiceps succincti sacrificarēt: & idē ē: q̄ Luca. inquit. Turba minot ritu sequif succincta gabino. Remouere cul. a boue: nolite bouē imolare: & ab eo remouete gladios. A Ret bos: arate: & p̄scindite terrā boue. SACrificate ig. suē: imolate porcū ignauū: & inutilē: & inertē. quia neq; lana: ut oues: neq; ferendo onere: ut equi: muli: asini: camelis: neq; arādo: ut boues uiuāt. Sed imolat cereri quod semina eruerit: ut in p̄rio diximus. CERuix: bouis. s. apta. IVgo: ferēdo. NON ē fe. cedēda. SECuri: quia bouē ferire nō debemus. VIuat: bos.

PAV.
MAR:

ET sæpe la. in du hu. exerceat in p̄scindēda terra. EXigit iste locus: quoniā cereris sacra canimus: ipsa res exgere uidet. Ut edā rap. uir. quē admodū a Plutone p̄serpina cereris filia rapta fuerit. Plura reco. in huius ratiōis relatiōe: multa qdē recognosces. PAuca eris do. ga paucis ego expedīā. TERra tri. sco. aggrediē p̄serpinæ raptū. Qui ab aliis quoq; poetis celebratus ē. Et post poetā ip̄m Claudianus cecinit: sūma cū maiestate dicēdis quē nos quoq; magna diligētia & cura īterptati sumus. Raptus p̄serpinæ in enna: nō in Etna mōte: sed in pratis Enne ciuitatis: q̄ ē in medio ferme loco ipsius insulæ. Diu deinde m̄f eā q̄ritās errauit. Donec ab sole cognouit a patruo raptā: legēq; accepit reducere ab īferis. posse: nisi qd illa i Erebo comedisset. Cōptū ē haufisse grana mali punici reuocari penitus nō potuit. Datū tñ: ut aliquo tpe eēt cū m̄f supius: aliquo apud īferos cū uiro. Hæc ex fabula. Eusebius aut inq̄t p̄serpinā speciosissimā fuisse uirginē cereris filiā: & Sicani regis uxorē. Quaz ob samā singularis pulchritudinis. Orcus mollossoy rex rapuit & m̄f imonio sibi copulauit. Sed quia de sicilia & raptu uirginis sumus acturi. Facit ad rē illud quod Diodo. inq̄t. Sicilia optima insularū oiu: antiquitate rerū cæteras aŋcel it. Hæc olim Trinacria ab eius forma trimū appellata. Sicania deiceps ab icolis dicta ē. Postremo ab Italis: qui siculi dicebant. Siciliā dixere. Tradūt siculi Siciliā cereri: ac p̄serpinæ sacra eē. Fabulaturq; poetarū quidā. post Plutonis ac p̄serpinæ nuptias: hæc insulā Anacalyptæ nymphæ traditā. Sicanos at: qui in ea hītarūt: īdigenas eē: scriptores tradūt. Has primū deas i sicilia uisās. Inq; ea p̄rio frumētū terræ bonitate ortū: in agro leōtino: quod has deas reperiisse cōstat. Raptā ibi p̄serpinā argumētō esse uolūt. quod hæc deæ in hac tāq; i n. sulā

admodū eis dilecta:habitarunt.Raptū proserpinæ in pratis iuxta Ennā ciuitati p̄pin̄s ferunt:q̄ liliis uat̄if. g floribus:dea dignis ornata erāt. Vbi p̄pter odore fragrantia sagaces canes odoratu carent.Est ibi pratū a superiore pte planū:admodū aquis redūdans. Altus circū:& p̄cipitiis undiq̄ abscisus locus:ex quo a nōnullis sicilia umbelicus appellat̄. Spelūca insup gradis est:p̄ quā Plutonē fabulant̄ cum rapta uirgē curru trāsisse.Hæc Diodo.& Solinus inq̄t in sicilia cāpū Enneū esse floridū & semp uernantē:humi & demersū foramē aspici: per qd̄ Ditem ad raptū p̄serpinæ exeuntē:Fama est haussisse lucem:&c. Terra p̄currit in æquor:piendit in magnū pelagus. TRibus sco.tribus p̄montortis. Llybeo:pachino:peloro. ADEpta no.tri.a po.loci:quæ a situ & forma triangulari trinacris est appellata. Vnde Strabo Sicilia iquit tribus formata angulis.lccirco primus senilis trinacria:poiterius trinacris appellata est:translato in consonantiorē uocem uocabulo.

ANT.

FAN.

GRATA domus cereri:Luca.i.iii.pharfalia: Vtraq̄ frugiferis ē insula nobilis aruis:nec plus hesperia longius messibus ullæ.Nec romana magis cōplerūt horrea terræ.Inde ut inq̄t Solinus Ceres fuit magistra fructuarie sationis.Nos tñ deprauatū Solini locum arbitramur legendūq̄ frumentarie sationis. In qbus ē culto fertilis enna solo.Huius urbis nomē geminato iscr̄ bendū est dicendūq̄ Enna nō Aetna.Neq̄.n.uel ætnā montem accipimus p̄petuo clare incendio cuius crater ambitu.xx stadioḡ patere dicitur.Vel ætnā oppidum qd̄ abest a Catana stadiis.lxxx. Vel Catanā ipsam quā Syracusanoḡ tyrānus Hieron pulsus inde ueteribus incolis ætnā pro Catana appellauit cū neutrum eoḡ oppidoḡ uel æde Cereris:uel frumenti copia celebret.Sed accipimus hoc loco eā Ennā quæ (ut scribit Pōponius mella) famam hēt ob Cereris templū ac non longe distat ab Eryce:cuius incolas Ply.uocat Ennenies ac manifeste ab atheniensibus seperat.Id ut diligentius animaduertemus effecit iam pridem Perutius Doxa Fanensis uir acti ingenio admiradoq̄: q̄ omnes totius orbis prouincias seperatim expinxit & loca in his suis in

Ennæ
ager.Arethu-
sa.Proserpi-
ne rapt.PAV.
MAR.

teruallis ita distinxit ut existimemus nihil exactius pene fieri potuisse. Is est quem anno salutis.M.cccc.lxxviii. Senatus Fanensis triuuirum legit portui designando qui nunc me q̄store magna impensa ad Argillā flumen extruitur.Ennæ ager feracissimus est:cuius meminit Strabo his uerbis.Intra insulam est Enna modicis quidem possessa inquilinis super collē iacens in qua sacra Cereris ædes est Ea montanas amplectitur planicies totas arabiles.Solinus autem hic inquit cāpus Ennensis in floribus semp & omni uernus die quem p̄ est demersum foramē quo Ditem patrē ad raptus libere exeuntem fama est lucem haussisse. Arethusa:m hæc uirgo Dianæ comes in fontē sui nois conuersa est quo Syracusæ gloriatur.Nota est fabula.In eo fonte Ply.reddi inquit iacta in alpheum qui p̄ olympiam fluens peloponne siaco littori infunditur:& quod mirum est eiusdem fontis aquas simū redolere propter olympiam. Quidā dicunt (ut scribit Ser.) ad arethusam nympham Siciliæ Alpheū ex Elide uenire per maria. Alii ipsam Arethusam in fontem mutatā alpheum fugere & ex Elide ad Siciliam uenire. Strabo geographus quod de alpheo & arethusa nonnulli uerū putant oīno existimat fabulosum. Vocarat:Ad conuiuū quod sequens uersus ostēdit. Dea flaua:Ceres propter Aristarum maturitatē quibus color flauus est. FILIA:Proserpina.Hæc Euseb.tradit ueram fuisse Cereris filiam formosissimā & Sicani regis conjugem quæ ab Horco rege Molossoq̄ rapta dicitur. EX alto desilientis aquæ:q̄ e montibus fluebat in uallē. QVot habet natura colores:Sunt sane colores tot ac tam diuersi ut multis desinit uocabula. NON sentitur sedulitate labor:nimio studio quod laborem fallit.

GRATA domus cereri:qm̄ eam insulā incoluit. EA:sicilia. POSSidet multas urbes:nā multæ sunt in ea ciuitates:cū populosissima sit. IN qbus:urbibus. Est enna fertilis culta solo:Enna q̄ feracē hēt agrū. Nec intelligas de mōte ætna:aut de urbe q̄ in eo mōte sita ē:sed de Enna p̄ duplex.nñ per.t n qd̄ oppidū est in media fere insula.cuius C. meminit in uertinis.& Strabo inq̄t:Intra insulā est Euna:modicis qdem possessa inq̄linis:sup collē iacens.In q̄ sacra cereri ædes.Ea mōtanā amplectit̄ planities totas arabiles. FR Igida coelestium:nympha syracusi fontis:quam Arethusam uocant. Deas ad conuiuū uocarat. Accesserat & ceres:quod ideo fictum esse a poetis constat. VT occasio daretur amanti rapiendæ uirginis:absente custodia matris. Claudianus inquit Cererem accessisse in phrygiā reuiscendæ matris gr̄a. Sed Arethusam fontē esse dicunt in Elide in peloponneso. Delabiq̄ inde eius aqua imixto etiā alpheo:subterraneo meatu:usq̄ syracusas in sicilia ibiq̄ apud litus ante urbis portā erūpit:& Arethusæ nomē adhuc remæet. AREthusa:nympha. FR igida:ob aq̄ frigiditatē. VOCarat:ad cōuiuia. f. MATres coelestū:deas deoḡ genitricis. ET dea flaua:ceres a flauis sp̄icis qb̄ coronatur. VENERat ad sacras dapes:epulas ad Arethusā paratas. FILia:p̄serpina. VT erat comitata cōsuetis puellis:quā comitabant̄:sicut cōsueuerāt ancillæ:& uirgines. ER rabat:uagabat̄. Per sua prata:enna. NVdo pede:ut moris erat nudis icedere nymphas.Claudianus inq̄t inclusa fuisse p̄serpinā a m̄re in ædibus illis:q̄ humana ope expugnari nō potuisset. Sed ide eductā a Venere Pallade & Diana. VAlle sub umbrosa:topographia ē.Describit.n uallē amoenā:ubi florida erant illa prata:quo p̄serpina cū ancillis accessit:dum studiosæ sunt

Grata dom⁹ cererī, multas ea possidet urbes
In quibus est culto fertilis Enna solo:
Frigida cœlestū matres arethusa uocarat:
Venerat ad sacras & dea flaua dapes:
Filia consuetis ut erat comitata puellis:
Errabat nudo per sua prata pede:
Valle sub umbrosa locus ē aspergine multa
Humidus ex alto desilientis aquæ:
Tot fuerant illic quot habet natura colores
Pictaq; dissimili flore nitebat humus:
Quam simul aspexit comites accedite dixit:
Et mecum plenos flore replete sinus:
Præda puellares animos delectat inanis
Et non sentitur sedulitate labor:

florū legendorū: illa a patruo rapta est. EST locus sub ualle, umbrosa: nemorosa. HV Midus: irriguus. MVta aspergine aquæ & scaturigine: & aspersiōe aquæ. EX alto de siluēris: q̄ e loco edito deorsum labitur: seu destilit. TOT Colores fuerāt illic quot habet natura: oīs colorū uarietas: q̄ in rerū natura est erat in ea tellure. pro ingenti & copia: & uarietate: quæ inerāt florū. HV Mus nitebat: nitida uidebatur. PICta dissimili flore: uariis: & diuersis floribus. QVAM humū: floridā. SIMul postq̄ aspexi proserpina. DIXit comites: o ancillæ. ACCidite. huc. f. ad legēdos flores. ET replete mecū nostros sinus: nostras uestes. FLOre. pro floribus. PRæda inanis. per translationem: ab eo quod hosti rapitur: hoc est ipsi flores inanes. DElectat animos puellares: ancillas ipsas: cum magnam ex illis floribus conciperent uoluptatem. ET labor non sentitur sedulitate: quasi ipso colligendorum florū studio laborem non sentiunt.

Hæc implet calathos lento e uimine textos.

Hæc gremium laxos degrauat illa sinus:

Illa legit calthas huic sunt uiolaria curæ:

Illa papauereas subsecat ungue comas:

Has hiacynthe tenes illas amarāte moraris:

Pars thyma pars rorē: pars meliton amāt:

Plurima lecta rosa est sūt & sine noīe flores.

Ipsa crocos tenues liliacq; alba legit:

Carpēdi studio paulatim longius itur:

Et dominam casu nullam secuta comes:

Hanc uidet & uisam patru⁹ uelociter aufert

Regnaq; cæruleis in sua portat equis:

Illa quidem clamabat io charissima mater

Auferor ipsa sinus abscideratq; suos:

datissimus ē ac uariis morborū generibus medef. Illud apibus gratissimum. Ex Meliloto at coronæ fieri cōsueuerūt. cuius rei indicio est eius nomē. sertula. n. cāpana cōsueuit. PATrus: Pluto qui iouis est & cereris frater. CHAEC puella. IMplet calathos uasa uimine: aīdeo hic. NEXos: cōtextos & colligatos. EVMine lēto flexibili. nā e tenuibus & adhuc uirētibz uirgulis Vir. tibi lilia plenis ecce ferūt nymphæ calathis. HAEC implet gremiū floribus. ILLA degrauat: onerat. LAXos sinus. uestes apertas. ILLA legit calthas: calthæ flores sūt uiolis similes. Ply. post uiolarū genera cū ultimo loco calathianā referat. Subsequit̄ p̄xima ei Calta est cōcolori āplitudine. Vincit numero folioꝝ marinā: quinq; folia nō excedēt. Eadē odore superat. Est. n. grauis caltha nō leuior ei: quā scopā regiā appellat: qd̄ folia eius oleāt nō flores. HVIC alteri. VIOLaria sunt curæ: nā uio- las e uiolariis decerpēbat. Earū plura genera purpureæ luteæ albæ. ILLA subsecat ungue. decerpit. COMAS papauereas: ipsa papauera: de his superius dictū. HAS puellas. TENest uia cynte nā eas retines in te colligēdo. Plynus inter genera uiolaz: hiacynthū; ponit. Sic. n. inquit Purpuræ latioræ folio: statim ab radice carnosā exeūt q̄ solæ græco nomine a cæteris discernūtur: appellatæ hiacynthi: & ab: hiis hiacinthina uestis & cætera. Nota ē fabula pueri hiacynthi cōuersi in hūc florē: quæ in meta. libro. x. referē. Sic de Aiacede quo in. xiii. meta. Et plī alio loco Atq; inde nomen hiacynthū comitatur fabula duplex luctū præferēs eius. quem apollo dilexerat: aut ex Aiaciis cruore editis: ita discurrētibz uenis ut græcag; litterarū figura ea uideat̄ iscripta. ILLAS: Alias puellas. MORAris: in mora detines. O AMArante: de Amaranto Pli. sic inquit. AMArato nō dubie uinci mur. Est aut̄ spica purpurea: uerius q̄ flos aliquis & ipse sine odore mirum in eo gaudere decerpi: & lætius renasci prouenit augusto mēse durat in autūnū. Alexadrino palma. qui decerptus asseruat. mireq; postq̄ defecere cū sti flores madefactus aqua reuiuiscit & hybernas coronas facit. Summa natura eius in nomine est appellatio: quoniam non marcescit. PARS illarum puellarum. AMAT yma & tymi flores colligit. herba quidem nota & apibus grata unde præstantiora mella decerpūt. Eius genera candidum ac nigricans floret aut̄ ut Pli. inquit circa solstitia cum & apes decerpunt & augurium mellis est. puentu. n. sperāt apiarii large florescente eo leditur hymbribz amittitq; florē. PARS rorē marinū. f. ros marinus in hortētibz oibus notus. Vel amat meli. Meli lothi flores legit Melilothos ut inqt Pli. ubiq; nascit̄. laudatissima tñ in actica. Vbicūq; uero recēs. nec cādicas & croco q̄ similia q̄ i italia odoratioꝝ & cādica & alio loco Sertulā cāpanā inquit uocari a sertis q̄ ide fiūt. Odor ei⁹ p̄ximus ē croco. PLVria lecta rosa ē & rosa. quoq; legerūt. SVNt & flores sine noīe qa multos decerpūt noīa qa multos decerpūt. quoꝝ noīa nō referunt. IPSA pserpina. LEGit cro. te. crociflores. de croco diximus in. i. lib. ET al. li. nā & rubēs inuenit̄ & purpureū. iō alba dixit. ET de albo plī. inqt Cādor eius eximius foris' stritus. & ab' angustis i altitudinē paulatim sese laxātis effigie calathi resupinis. p ambitū labris. tenuiq; filo & semine stātibus in medio crocis. Ita odor colorq; duplex & c. ITVR Ion. it pserpina paulatim remotius a cæteris. Studio carpēdi carpēdoꝝ floꝝ. ET casu nulla comes est secuta dñam accidit ut nulla ex puellis dominam sequer

ANT.
FAN.
calathus
talassio
quafillus
Caltha

Amaran
tus

Meliloto

PAV.
MAR.

retur. PATRUS. pluto: nam frater Iouis: & cereris: qua rōne patruus erat. pserpina. Videt hanc: neptē uirginē ET uelo. au. ui. sūma cū uelocitate: qm̄ quadriga uehebat: raptis: quā uidit. ET por. in sua re. in erebū. EQUIS teruleis: subnigratibus. Quattuor. n. illi assignant equi: quoq; noia orneus. Nycteus. Ethonus: & Adaster. Illa quidē proserpina. CLamabat io mater carissima: o ceres genitrix: quæ tibi unica sū filia: & quæ mihi carissima es: cū ego sim tibi. Auferor: rapta sū & absportor. IPsi. uirgo. ABSciderat suos sinus uestes abscidit.

ANT
FAN.
Persepho
ne.

¶ Panditur interea diti uia. Per craterē cuius meminit Solinus. De quo alibi legimus: & pronos currus medio craterē recepit. PERsephone. græcum est. Persephoni enī a græcis dicitur quā nos Proserpinā uocamus. ATtonita est: obstupuit audito plāgore & cā tanti ululatus.

TReicias menades. Quæ in sacris Bacchi insaniūt ut eaz; nomē ostēdit. E Cāpis incipit enna tuis. Non ab ærna incipit sed a cāpis ennae filiā querere. SIGNa: ue stigia quæ duxissent Cererē ad Craterē nisi fuissent a suis perturbata. LEōtinos. Oppidū Siciliæ quod nō multum distat ab Enna. Vnde Strabo duas inquit per inde ac maris arces a Possidonio sitas esse describit Syracusas uidelicet & Erycen. Mediam uero iter utrūq; Ennā iminere circūstantibus cāpis Vastatū uero esse Leōtinorum agrū uniuersum. Fuerūt autē leōtini patria gorgiæ præceptoris socratis. ANienaq; flumina. Non est Anio in Sicilia: sed amæna iqt flumina qualis est anio sicut & tēpe dicimus amæna loca etiam extra Thessaliā cum proprie tēpe sint eius p uincia. Lege Horatium in Ode septima ubi laudat & Thessala tēpe & anienū fluuium notissimum quem præcipitem uocat.

-contini

PAV.
MAR.

¶ INTerea pāditur uia diti: patefacta est plutoni uia: hoc est antrū illud apertū: p quod ad inferos descēdebat.

NANq; equi inasueti: q non consueuere pati lucē. NON patiūtur lumē diurnū: clarā diei lucē pati non possūt. iō celerrime refugit pluto: quod eius equi: sic & umbre oēs: quæ in erebo: hoc ē in obscuritate tæte rea diutius fuerint lucis sūt ipaciētes: & ea rōne nō licet illis nisi noctu iter dū psupiora uagari. Vñ apud Vir. Anchisesq; iā nimis cū filio pgetē eē imoratu cū dicat: & me sēuus eqs oriēs afflauit anhelis. AT misstræ ancillæ ipsius uirginis. CHorus eqilis: q ancillaz; chorus erat eiusdē ætatis cū pserpina. CVmulatio flore: nūero: hoc est cumulatib; floribus: clamāt. O Persephone: ita. n. appellata ē ea uirgo cereris filia. Proserpina uero postea dicta: cū eadē & luna ē credita sit. Vñ Varro iquit. Hic epicarnus Ennii pserpinā quoq; appellat: quod solet eē sub terris. Proserpina dicta: q; hæc ut serpens: mō in de xtrā: mō in sinistra pte late mouet. Serpere: & pserpere idē dicebāt ut Plautus qui scribit: quasi pserpēs bestia.

Veni ad tua dona. huc addes ad flores tibiā p munere lectos. VT clamata silet: postq; uocata non respōdet. Implēt mōtes ululatibus: quia magno ululatu & gemitu p oīs mōtes amissam dominā nō iueniebāt. ET nuda manu ferūt pectora mœsta uerberabāt. ET nuda pectora manibus: quia dñam nō iueniebāt. ATtonita est plāgore ceres. Rediēs ab A rethusa miserāda m̄: audito ululatu & plāctu ancillaz; obstupuit: & nō inueniēs filiā. Amēs facta est: & uelut furore pareita cœpit p oia loca q̄rere filiam uenitq; ad locū unde rapta est inerat uestigia: quæ ad antrū ducebāt: deprehēdissetq; ea die furtū: nisi ipsa uestigia a suis turbata essent. Deinde progressa totam trinacriā plustrauit. Postea accensa face noctuq; uagata est. CERes est attonita plangore: planctu puellarum. MODO uenerat ennam: rediuerat iā in ennā. ubi erat eius domiciliū. NEC mora: nec ulla fuit retardatio. DIXIT me miseram dico scilicet. VBl es filia: tu proserpina. quia non adess: ideo me miseram dico.

INOPS mentis. quasi sine men. RAptur: raptim agitur: non ratione. sed furore. VT quas tolemus audire menades threicias ire fufis cogis: ita furore rapta est ceres ueluti referuntur nobis ire furore concitas thyades ipsas mulieres. cum baccho sacrificauerint. de menadibus superius diximus. quæ bacchum seu Dionysium comitatz sunt: quas ita dictas putant a furore μνν enim furor est. VT mugit mater suauis: ita gemit illa. & quærebat filiam: ut mugitum edit uacca. RApto ab ubere uitulo cum uitulus raptus erit ad ipsas matris uberibus. ET quærit suos foetus: suum filium. PER omne nemus per omnis saltus & nemora. SIC dea: Ceres gemit: & quærebat. Nec retinet gemitus: immo semper gemit. SED concita cursu fertur. quasi pernix agitur. ET O enna: o urbs quam ceres incoluit. INCIPIE campis tuis. nam quærebat filiam cœpit ex campis enneis. INDE. ex ipsis campis. NACTA est: inuenit. VESTIGIA. signa. PLANTæ puellaris. uirginis pedis. planta pro inferiore parte pedis ponitur. inuenit ergo ceres imaginem plantæ uirginis homo impressam. qua illa inceserat. ET uidit humum. tellurem. PRESSAM. calcatam. NOTO pondere. filiaz per dibus matri notis. FORSITAN illa dies. qua cœpit eam quærebat. FVISSET summa. id est ultima. ERRORIS. quia non magis errasset. SI sues porci non. TVRBASSENT. Rictu & pedibus terram euertendo. SIGNA reperta. ipsa uestigia. quæ si mater esset secuta. duxisset eam ad demersum foramen illud.

Panditur interea diti uia: nāq; diurnum
Lumen inasueti non patiuntur equi:
At chorus æqualis cumulatib; flore ministris:
Persephone clamant ad tua dona ueni:
Ut clamata silet, montes ululatibus implent:
Et feriunt mœsta pectora nuda manu.
Attonita est plāgore ceres, mō uenerat ennā:
Nec mora me miseram filia dixit ubi es:
Mentis inops rapit, ut quas audire solemus:
Threicias fufis menades ire comis:
Ut uitulo mugit sua mater ab ubere rapto:
Et quærit foetus per nemus omne suos:
Sic dea non retinet gemitus, & concita cursu
Fertur, & e campis incipit enna tuis:
Inde puellaris nacta est uestigia plantæ:
Et pressam nate pondere uidit humum:
Forsitan ille dies erroris summa fuisset.
Si non turbassent signa reperta sues:
Iamq; leontinos amenaq; flumina cursu

unde abducta ad erebum erat filia. IAMq; præterit: curio & iam transit. LEONTINOS: Qui fuere in Sicilia inter lilybeum & peloridem: mediterranei prope centoripinos. ET Flumina anienasita scriptum est in codicibus uetustissimis: sed non comperimus anienem in sicilia. Ego existimo sublatum in curia librariorum unum scilicet. & Anisena dicere oportere. nam Plinio teste Anises in Sicilia fluuius est: sic enim inquit. Colonia Taurominium: quæ ante anafos: Flumen Anises mons ætna: & cæte & sicut a Tyberi Tyberina fluuenta dicimus: ita ab anise anisine dicere possumus.

Præterit, & ripas herbifer Acis tuas
Præterit, & cyanen & fontes lænis anapi
Et te uorticibus non adeunde gela:
Liquerat ortygiam, megareaq;: pātāgiāq;
Quasq; simetheas accipit æquor aquas:
Antraq; cyclopum, positis exusta caminis:
Quiq; locus curuæ nomina falcis habet:

Claudiano a fluuiio nomen accepit. ut Immanisq; gela fluuii de nomine dicta: Et nomēq; gelas qui p̄buit urbi. Id oppidum gelon tyrannus Hieroni fratri tradidit cum ipse Syracusis potitus esset ut scribit Herodotus: circa quod saltanti splendoris est autore Plinio ut imaginem recipiat. LIQUERAT ortygiam: Non accipimus Ortygiam Apollinis hoc est delon quæ est in mari Aegæo: quid enim illi est cum Sicilia? sed Ortigiam: quæ ut inquit Strabo Siciliæ ponti coniungitur habetq; fontem Arethusam in Pelagus fluuium emittentem quem Alpheum esse fabulantur. Virgilius in tertio æne. Sicanio prætenta sinu iacet in sula contra plemyrum undosum nomē dixere priores Ortigiam. Est autem ad Siracusas. MEGAREaq;: Conceditur boetis adicere aliquod nominibus item ea mutare uel mutilare autore Seruio: cum & studeant uarietati & carminis lege id interdum facere compellantur. Vnde illud est: Urbemq; fidenam: cum fidenas dicamus. Quare autor hoc loco Magarea uocat urbem quæ Megara nominatur: estq; urbium Siciliæ uetustissima autore plutarcho condita a Dorienibus ut inquit Strabo. Ea olim Hybla dicebatur: cuius nomen cum oppidum euauerit idem Geographus propter Hiblei nominis præstantia remanere testatur. Fuit autem Megara non longe a siraculis teste Seruio: atque ut docet Strabo inter Catanam & siraculas. Habent & græci megara oppidum quod isthmo adiacet teste Laertio: cuius incolæ cum aliis quibusdam Coriensibus megaram in sicilia condiderunt. PANTAGIAM: Fluuium apud megaram cuius meminit Virgili. in tertio æne. ut uiuo præter uehor hostia saxo pantagiæ: megarosque sinus. Dictus est autem Pantagias ut placet Seruio euasi undiq; sonans quia ut plenus flueret implebat sonitu pene totam siciliam: sed postea cum Cereri quærenti filiam obstreperet tacere iussus est numinis uoluntate. Eum saxa rotare etiam Claudianus tradit. ut saxa rotatem pantagiā. Hunc quidam Pantagiā dicunt. QVAQ; simetheas simethus fluuius agrum cataneum influit ut scribit strabo: apud quem dei fuerunt ut ait Seruius nec non & Macrobius lib. v. saturnaliorum quos quidam paliscos uocant. Est autem cataua inter pelorum ac Pachinum: ut Melana taurominium megara & siraculæ. A simetho & simetheus & simethius deducuntur: ut eductum martis luto simethia circum flumina. Quo in nomine mirari non debemus muttatam primæ syllabæ quantitatem cum a proprio nomine deriuetur. ANTRAq; cyclopum positis exusta caminis Aetnam dicit quæ uulcano & eius fabris cyclopiibus datur quorum supra meminimus. Est autem Gaminus fornax. QUIq; locus curuæ nomina falcis habet Falces græci drepanon dicunt a qua nomen inditum putant Drepano siciliæ oppido quod distat a lilibeo (ut inquit Polibius) milia passuum non amplius. xv. quia ferūt Saturnum post amputata uirilia patri Cælio in eam partē siciliæ falcem proiecisse. Alii Drepanum sic dictum uolunt a littoris curuitate. Est & Corinthi Drepanum teste Lactantio gramatico: ut qui drepani scopulos & oliuiferæ sicyonis culta ferunt.

ET PRÆTERIT Acis herbifer ripas tuas: hoc est transitio aci gramineas ripas. quas interfluit: aliqui legunt herbifer ante cum aci debeat esse nam acis fluuius ut Theocritus ostendit. ex ætna monte fluit: ex cuius ripis poliphemum in Vlixem egisse saxa dicunt. Et in hunc fluuium conuersum in meta poeta asserit Acim filium fauni & simethidos nimphæ. Tunc cum illum ob galatheam eum aspernantem poliphemus occidit. ET PRÆTERIT Cyanen. Cyane fons est in agro Syracusano. Verum poeta in meta. nympham fuisse ostendit: quæ cum nō posset rapinæ plutonis obistere. ffens in fontem sui nominis conuersa est. qui anapo fluuiio commixto non longe a Syraculis iuxta ortygiā in mare labitur. ET PRÆTERIT fontes lenis anapileni: fluxu labentis Anapus cyane commiscetur. ET PRÆTERIT tegula non adeunde: quasi qui facile adiri: hoc est pertransiri non potes. VORTICIBVS: propter aquas uorticosas: nam gelas fluuius magnus prope camerinam cuius & Puius meminit. LIQUERAT IAM ipsa ceres errando. ORTYGIAM: Ortygia insula in ægæo, quam & delon dicimus. Eteodem nomine appellatur insula ante siraculas: de qua hic intelligit: nunc tamen adiuncta continenti uidetur. ET LIQUERAT MAGAR, ea: hoc est megaram ipsam in Sicilia:

ANT
FAN.
Acis fl.

Ciane
Anapis

Cela
Ortigia

Megara
Hybla

Pantagias

Simethus
Aetna
Drepano

PAV.
MAR.

cuius Strabo meminit. Vbi cunctorum inquit annuum eruptiones occurrere: qui i hostia portuosa ex æthna dilabantur. ET pátagiã: qui fluuius est prope megaram. ET qua æquor accipit aquas simetheas: quasi liquerat eam oram qua symethus fluuius in mare exit. EST Enim non longe ab urbe Catanensi. iuxta quem italia: siue ut alii uolunt ætna nympha ioui paliscos peperit. ANTRA q; cyclopy: antra ætna cyclopybus ut homerus: & alii quoq; poetæ dicunt habitata. Cyclopes dicti a circulari oculo quem unicum in fronte habent. EXV sta postis caminis: extructis foraminibus: propter cyclopes: qui ministri uulcani dicuntur quorum; superius meminimus. Q; locus habet nomina curuæ falcis: liquiuerat locum. Qui a curua falce denominatum est drebanum promontorium cuius meminit Ply. est etiam & oppidum in sicilia ad occidentem. Quod ita dictum: sunt

ANT.

FAN.

Himera

Didimé

Agrigentum

Agragas

Taurominium

Mela

Camerina

Tapsus

Tempe

oloria

Erix

PAV.

MAR.

qui uelint a falce saturni: quæ ibi ceciderit. *Ἀπεθαυον* hæcæ falx latine. **CHIMERA**: more suo mutat & declinationem & genus. Est autem Himera oppidum inter Pelorum ac Lilybæum quod zanclei cõdiderunt ut autor est Strabo: qui ait himeram non amplius habitari: similiter & gelã Calipolim & selenuntéatq; alias urbes Siciliæ quas idem autor deletas esse testatur. Himera quoq; nomé est fluuii eius insulæ non incelebris. **DIDYME**: Ex insulis lilypareorum quas & Eolias dicimus Siciliæ adiacetes una est quam a forma Dirymen idest hemellam uocant.

AGRIGENTUM & Lilybæum quod Agrigentum nostri dixerunt autore Plinio. Est & Agragas montis nomina: ut Arduus inde agragas ostentat maxia lóge mænia magnanimum quondam generator equorum. Taurominium uero quod poeta mutilato uocabulo Taurominum uocat est ad latus Siciliæ quod euripum facit. dicebaturq; olim Naxos ut ait Plinius. Laudantur maiorem in modum Mulli ad Taurominium capti. Vnde illud est: Mullus erit domino quem misit corsica uel quem Taurominitanæ rupes. **MELAM**: Huius nominis fluuium non solum habet Sicilia sed & aliæ regiones quæ ab aquarum nigredine nomen fluuius indiderunt. Celebratur autem in primis melas Boetiæ qui epotus teste Plinio oues nigras reddit. **HINC** camerinam adit: ora siciliæ quæ a pachino in lilibæum extenditur tota pene relicta est ut ait Strabo. Prisciarum tamen habitationum uestigia seruans e quibus Camerina fuit Syracusanorum colonia. Est & Camerina paludis nomen ut fatis nunq; concessa moueri apparet Camerina procul. **TAPSUM** q; Insulam distantem a sicilla ad decem stadia ut quidam dicunt. ea esse apud Syracusas quam Virgi. iacere dicit. ut Tapsusq; iacentem Est enim pene fluctibus par autore Seruio. **OLORIA** tempe. Cygneia ut inde Iacus hiriens uidet & cygneia tempe. & sic dictum est ut illud supra: Anienaq; flumina cursu præterit. Et uel tapsus dicit iacentem ac uadosam & aptam uitæ cygnorum uatis gaudentium. Vnde illud eæ Ad uada Meandri concinit albus olor. Sûnt enim Cygni: ut diximus aues terra & aqua uictum querentes. Aut quemnis locum locum amant apud Syracusas & Cygnis gratum: quâuis tempe proprie sint amænissima loca Thessaliæ ad peneum canorum; concentu auium ut inquit Plinius. Idem tradit ad Heloren oppidum apud Syracusas stagna esse quæ autor hic significare potuit. **QUA** q; iacet zephyro semper aptus eryx: Hic mons Siciliæ dictus est ab Eryce Veneris & Butæ filio qui ab Hercule cæsus dicitur. Imminet autem Eryx mari ea parte quæ ad italiam spectat ut scribit Polybius inter Drepanum & Panorum exceditq; magnitudine reliquos montes Siciliæ præter unum æneam. In eius uertice planities est ubi fuit Ericinæ Veneris templum omnium Siciliæ templorum ornatissimum opulentissimumq;. Eodem in monte Anchises sepultus nicitur: licet sîm Catonem ad italiam uenerit. Dionysius autor est æneâ téplû patri cõstituisse ubi hæc fuit inscriptio: Diui terrestris qui fluuii Numici undas gubernet. **TER** re cornua prima suæ. Tria siciliæ promõtoria uocat cornua eius insulæ pœlog; Lilibeum Pachinum.

CHIMERA aliq; legût himeraq; & dydimé meli⁹ himerã, & dydimé oppidû é himerã a zancleis cõditû in ipsa trinacria. meminit Stra. & Pli. himerã cû flingit. Didime uero una é ex æolicis insulis in freto siculo. **AGRIGENTUM** q; agrigētû oppidû apionib⁹ cõditû i sicilia Ply. uero inqt oppidû agragas: qd⁹ & nri agrimētiniû dixere. **TAUROMINIUM** oppidum: & Plinius inquit Colonia tauroniniû quæ ante anafos: ut diximus. **ET** Liquerat melã fl. qui ita dictus a colore nigræ aquæ. Pluribus in locis sunt flumina eodem nomine nuncupata: ut in Migdonia Calicia Thracia Boetiã: Sicilia de quo hic agitur & alijs quoq; in locis. **LAETA** pascua quæ sunt pingua: & ferti cebantur boues immolandi: uti ex phaliscis: ita ex pascuis siculis quæ ab eo flu. irrigantur. **HINC** adit. uadit ipsa ceres. **CAMERINAM** oppidum prope gelam flu. **ET** tapsus: quæ parua parua est insula iuxta Syracusas: par pene flucti inde Virg. Tapsusq; iacentem dixit. **ET** oloria hoc est cygneia. **TEMPE** quæ in Sicilia sunt instar thesalicorum: planities quidem est quam irrigat Elerus flu. cûq; in ipsius hostiis multi soleant esse cygni. oloria dixit alii legunt tapsus cygneia quæ tempore & idem est. **ET** Qua iacet Erix: quia inde etiã pertransiuit. **SEMPER** aptus zephyro qui mons erix oppositus est zephyro uento ex occidente flanti: ubi erat templum ueneris ery. quod in magna fuit religione romanis. Sed de hoc alias. **IAM** lustrarat: circuierat. **PELORIDEM** arcem pelori. **ET** lilibæa: lilibæum: seu lilibei montis uiga. **IAM**q; lustrarat pachinum: promontorium. **PRIMA** cornua prima promõtoria hæc. n. illa sunt promontoria in tribus Siciliæ angulis pelorus ad septentrionem pachinnus ad ortû. lilibæus ad austrû. **TER** ræ suæ suæ insulæ. **QUACUMQ;** ingreditur. incedit ipsa ceres

Hieraq; & didymé agrigētaq; taurominûq;
Sacrorumq; melam pascua læta bouum:
Hic camerinã adit tapsusq; & oloria tēpe
Quaq; iacet zephyro semper aptus eryx:
Iamq; peloraden lilybeaq; iamq; pachynon
Lustrauiq; terræ cornua prima suæ:
Quacumq; ingreditur miseris loca cuncta quærelis.

CCVM gēnit ales itym: Progen dicit ut quem detestato quondam ingulauerat ense nūc gemit ereptum gar
rula mater itym. Hic itys in phastanum conuersus dicitur ut Seruio placet: pigne in hirundinem quis probus in
cōmentariis bucolicog; scripserit Philomelam in hirundinem: progen in lusciniā fuisse cōuersam. **VINA**,
q; pastorem uidisset: Deest si. **ET** est ordo: Vna uox erat ecqua puella hac gressus tulit: si pastorem uidisset.

AETNA: huic monti Typhoei caput subiectum esse fabulant: ut Dextra sed aulonio mans est subiecta pe
loro laeva pachyne tibi lily beo crura praeuunt. degrauat aetna caput sub qua resupinus harenas eiecat flāmāq;

ANT
FAN.

Typho
cus.

Implet, ut amissum cum gemit ales itym:
Perq; uices modo psephone mō filia mater.
Clamat, & alternis nomen utrunq; ciet
Sed neq; psephone cererē neq; filia matrem
Audit, & alternis nomen utrunq; perit:
Vinaq; pastorem uidisset an arua colentem.
Vox erat, hac gressus aequa puella tulit:
Iam color unus inest reb; tenebrisq; tegūt.
Omnia iam uigiles conticuere canes:
Alta iacet uasti super orat yphoeos aetna:
Cuius anhelatis ignibus ardet humus:
Illic accendit geminas pro lampade pinus.
Hinc cereris sacris nunc quoq; tēda datur:
Est specus exesi structura pumicis asper
Non homini regio non adeunda feræ:
Quo simul hac uēit, frēatos currib; angues
Iunxit, & aequoreas sicca pererrat aquas:
Effugit ad syrtes, & te zanclea charybdis:
Et uos nisei, naufraga monstra, canes:

fero uomit ore typhæus. Ouidius alibi: Arua phaon ce
lebrat diuersa typhoidis aetnae. Typhoeum nonnulli ex
tra Siciliam ex cruciari dicunt. Pindarus uero in Sicili
am qui eum Centimanum uocat. Sane aetnam quidam
dicunt nominatum ab aetna Briarri. Alij aliter fabulan
tur. **CAERERIS** sacris nunc quoq; tēda daf: Diximus
supra sacerdotes Caereris Daduchos appellatos a tēde
gestatione. Item legimus: Et si thura aberunt unctas ac
cendite tēdas. **EST** specus &c. Locum describit altum
& praecipitem & ascensu difficilem quem Ceres conscē
dit frenatura dracones. **FR** enatos curribus angues: Per
angues Cereris Sulcorum obliquitatem accipimus. Sic
ca: Tacto ac presso mari a curru non a Cerere. **SYR**
tes: Scyllam & charybdim syrtes uocat quod non mi
nora pericula illic subeātur q̄ ad syrtes Aphrice. **ZAN**
clea charybdis: Proxima zancle hoc est mesanae quae
olim ob loci curuitatem zancle uocabat quoniam cur
ua zanclea dicebantur ut autor est Strabo. Ante hanc ur
bem charybdis est immensum uidelicet profundū quo
inundationes freti nauigia per magnas circūductiones
ac uortices praecipitata detrahunt: quae secundum Salu
stium circa taurominitanum littus egerūt ut Seruius
refert Fuit autem Charybdis (ut quidam fabulantur)
fœmina uoracissima quae cum rapuisset boues Hercu
lis a ioue fulminata atq; in mare praecipitata dicitur ubi
naturam pristinam seruans sorbet uniuersa. **NISEI** ca
nes: Nota est Scyllae fabula cuius canes niseos dicit cum
ipsa fuerit Phorci non nisi filia. sic Virg: in Buc. Quid

Charib
dis zaclea
Charib
dis oli fœ
mina Scil
le fabulā
cōfūdīt ē
i ultio de
remedio
amoris.
Scylla.

loquar aut scyllam nisi. Est autem Scylla in italia secundum Seruium cum Charibdis detur Sicilia: ut Dextrum
scylla latus laeuum implacata charybdis obsidet. **V**Triusq; Plinius meminit his uerbis: In eo freto est scopulus
Scylla item Charybdis mare uorticolum ambo clara saeuitia. **NA**Vfraga monstra: Admisceat fabulae uerita
tem. Scopulorum enim caernae recipientes mare ac refundentes naufragium minitantur.

CIMPLET loca cuncta miseris quarellis per oia loca: p quae illa ibat: miserabiliter quarebat. **V**T cum ales
gemit itym amissum: ut thereus in upupam cōuersus gemit filium itym noie: iā in auē quoq; cōuersum. nota ē
fabula quae & in met. referē & in. ii. lib. attigimus. **E**T puices: uicissim. Mater ceres. Modo clamat p sephone:
modo filia: mō suo nomine uocabat: mō filiae appellatione. **E**T alternis uicibus. **C**IET uocat. **V**T ruc; no
men: & psephones: & filia. **S**ED neq; psephones ipsa clamata. **A**udit cererem: clamantem. **N**EQ; filia matrē:
ga neutra appellatione uocata rīdet. **E**T utrūq; nomen: & psephones & filia. **P**etit alternis: p ipsas uices repe
titum: q̄ ab illa iā ad inferos abducta: nō audiebat. **V**idisset pastorem colentem uina si inspexisset illa pastore
uino indulgentē. **A**N uidisset colentē arua: rusticum arantē: & pscindentem agrum. **V**OX erat ita ceres loque
bat: & pastores & agricolas interrogans. **A**equa puella tulit hac gressus. **E**n aliqua puella transiuit per hanc uia.

PAV.
MAR.

IAM color unus adest rebus. iam erat nox & unus esse rebus omnibus color uidebatur: q̄ nihil nisi tenebrae
discernebant. **E**T omnia teguntur tenebris: obscuritate & nocturna caligine. **I**AM uigiles canes conticuere:
quia quieti: & ipsi se dedere. **A**LTA aetna: & altus quidem mons est aetna unde erumpit ille ignis: illic accel
sit Ceres. & faces accendit: alligariq; ad currum draconibus: eum ascendit: & ad remotiora loca progressa est.

AETNA alta iacet super ora uasti typhoeos imposita est typhoeo tota Sicilia & aetna eius caput degrauat: ut
diximus in. i. lib. Sed aetnelado impositam aetnam alii dicunt. Cuius typhoeos ignibus anhelitis: anhelitu iacta
tis. **A**Rdet humus: aetnae. **S**ex eius pectore emanat per hyatum aetnae ignis. **I**LLIC: in igne aetneo. **A**CCen
dit: ceres geminas pinus pro lāpade: pro splendore & luce nocturna duas pinus succendit. **H**inc ex hoc. **N**Ync
quoq; datur tēda sacris cereris inde mos habuit originem: ut sacerdotes cereris ipsi deae sacrificantes: tēdam
accensam ferant appellatiq; ex eo **ἄλαουχοι** de quo diximus in. iii. lib. **E**ST specus exesi: facit topographiā:
quo in loco illa frenasset dracones. **E**ST specus asper structura pumicis exesi: propter natiam ipsius structurā
in exeso & abroso uetustate punice erat ipse specus asper. **R**Egio quidem. **N**ON adeunda homini non feræ
hoc est in quā regionem. i. in quo speco nec hoies ascendere. nec feræ poterant ob difficilem assensum & excelsita
tem loci & uidet illum locum significare. quem Diod. iquit. undiq; praecipitiis abscissum esse. **Q**VO simul hac
uenit: in quod specu postq; ceres uenit. **I**VNxit angues frenatas curribus. dracones iam frena tenentes. simul

ligatos ad currū iūxit. **ET** sicca: nullis undis madida. **P**ererrat aquas æquoreas: errat p̄ maria eo currū uectā
 Scula enim loca suis pedibus peragravit: Longius aut itura currum ascendit: quæ angues agunt. **ET** fugit cele
 riter uenit. **AD** syrtes: non tñ. Accessit in aphricam: sed similitudine quadā syrtium lybicarū: p̄p̄ nauigantium
 discrimina loca circa scyllā & carybdim syrtes appellat. **ET** te zanclea caribdis: messanā in sicilia: ut Strabo in
 quit: condidit messeniū: q̄ peloponnesum habitabant: a q̄bus & nomen permutauit. **NAM** q̄ prius zancle uo
 cabat: cum curua essent loca: nam curua zanclea uocā: ante urbē paululum in tractu carybdis ostendit. **V**enit
 ergo ad te ceres o carybdis: & plinius inq̄t in eo freto est scopulus scilla. **I**tem carybdis mare uorticofum am
 bo clara: seu itia & cætera. **ET** uenit et. Ad uos canes nysei hoc est canes scyllei. Aequi uocatio noīs fecit errorē
 nam & scilla dicta est nisi megarēsis filia Etiam & filia phorci: q̄ demutata est ueneficio Circes in monstrū illud
 q̄ a Virgilio ita describit in tertio æneidos. **P**RIma hoīs facies: & pulchro pectore uirgo pubetenus: postre
 ma imani corpore pistix Delphinū caudas utero cōmissa lupoz. Sed hoc ideo fictum: q̄ saxum ingens sit hu
 manam habens effigiē in parte superiori: in inferiori uero habet resectos scopulos sub radicibus cauernosos: iter
 quos dum æstiuosum mare intrat: ab eisdem refractum tumultuando representat latratum canum & ululantes
 lupos. **M**onstra naufraga: quasi ubi sæpe naufragium faciunt: qui inde nauigant.

ANT.
FAN.
Corithus.

Eleusin

Celeus.
Triptole-
mus.

Iabe. uñ
pes iabus
Magarina
seu mena
lina.

PAV.
MAR.

ADRIACVM q̄ patens late: Hoc est mare q̄ supe
 rum appellamus nomen accepit ab Adria oppido cla
 rissimo. **EST** aut pars maris ionii licet q̄d scriptores
 ap̄ter sentiant. **C**orinthū: Oppidū in isthmo inter ma
 re ionium & ægeum. Gelido saxo: q̄d deinde Athenien
 ses proprio noīe Triste appellarūt. **S**VB ioue durauit
 Sub dio. Durauit aut absolutum ē: ut Durate & uolmet
 rebus seruate sc̄dis. **C**erealis eleusis: Dicimus & eleu
 sin quo nominatiuo utit Plinius & ē urbs Acticæ regio
 nis ubi strabo Eleusina Ceresis tēplum fuisse testat &
 Seruius regnasse Celeum inq̄t cui Ceres filiam querēs
 & liberalissime ab eo suscepta ostēdit omne genus agri
 culturæ filiāq̄ eius Triptoleum recens natū p̄ noctē
 igne fouit: p̄ diem diuino nocte nutriuit: eūq̄ allatis ser
 pentibus suppositum p̄ orbem misit ad usum frumenti
 hoībus indicandum: quem Lactātius grāmaticus scribit
 primū instituisse Cereris sacra quæ Græce ut diximus
Theismophoria appellantur. Eundem tradunt bouis &
 aratri inuentorem fuisse ut Plinius autor est. Ferūt aut
 iam ben Celei famulā aulam esse Cererem male tra
 ctare cū eam sollicitam aspexisset: a qua deductum no
 men iambi pedis putat ut Diomedes Grāmaticus scri
 bit: qui uxorem Celei Meganirā uocat quæ ab Ouidio
 dicit Menalinā. **E**Xcussa q̄ mora rubetis: Quoniam
 & aliunde quoq̄ habent mora. **M**ater ait uirgo. Reue
 rentiæ nomen est mater hoc loco & uocatiuus casus. **M**ota est dea: recordata ē filiæ q̄ amiserat. **Q**uāuis onus
 urget: q̄a dixerat portat & arfuris arida ligna focis.

ADRIACVM q̄ patens late: uenit in sinum adriacum late patentem: de quo paulo post dicemus: cū de ægeo
 & Ionio agemus &. **C**orinthum bimarem: q̄ urbs quondā caput: & lumen totius greciæ in edito monte sedet
 inter ægeum: & Ionium ideo bimaribus dicit: nam in ipso isthmo achaico. **S**IC uenit ceres. **O** actica: quæ ægeo
 ablueris. **I**N portus tuos: nā exeuntibus peloponnesum per istmum: statim occurrit actiaca. **V**enit enim ceres
 ad eam acticæ regionem ubi postea eleusin ciuitas condita est. **H**IC in ipsa regione. **P**RImum sedit mœstissī
 ma saxo gelido: de cendens tum primum e curru sedit in eo saxo afflicta mater tam dulci orbata filia. **C**ecropi
 de. atheniēses a cecrope rege qui uagam ac dispersam multitudinem in decem urbes habitādas digessit. **Q**U
 rum nomina: Cecropia: Tetrapolis: E patria: Decelea: Eleusis: Aphiadna: Toricus: Brauron: Cytherus: Sphet
 thus. **N**Uc quoq̄ uocant illud triste: eb ea Cereris mœstitia etiānum illud saxū ab atheniēsisibus triste nuncu
 pat. **S**VB ioue: sub dio. ut est apud Hor. Manet sub ioue frigido Venator tenere coniugis imemor. **I**MMO
 ta: q̄ nunq̄ se ex eo saxo dimouerit. **M**ultis diebus durauit: patienter p̄seuerauit sub dio. **ET** patens lunæ: quasi fri
 goris nocturni sub serena luna & aquæ pluuialis: quæ eam supne rorobat. **S**OR S sua cuiq̄ loco est: quasi quisq̄
 locus ad aliq̄ fortunam destinatus: seruatusq̄ est. **N**am in campis acticis ubi exiguum Rus erat Celei senis: futu
 ra erat aliq̄ Eleusis ciuitas: clara ceteris religione. **E**a. n. in actica est: ubi ut Strabo inq̄t: eleusina cereris templū
 extat & phanum mysticum. q̄d Ictinus apparuit: turbæ theatralis capacissimum **D**icitur enim Eleusis & eleusin
 & inde eleusina sacra. **C**eleus autem ipse senex cum in saxo sedentem cererem repperisset: quæ anum simulabat
 orauit: ut domum eius iniret: obtestatusq̄ p̄ salutem filiæ: flexit deam ingrediens languentem illius filium libera
 uit: datura q̄ erat illi immortalitatem: nisi parentum simplicitas obstidisset: hīc fuit ille Triptolemus: cui seminā
 di usum monstrauit: de quo paulo post dicemus. **Q**U I locus nunc dicitur Eleusis cerealis: quasi urbs cereris.
HAEC fuere rura celei senis: hæc rura coluit celeus: & menalina. **I**LLE: celeus. **P**ORTAT glādes domum
 quibus familiam pasceret. **ET** mora excussa rubetis. mora agrestia e. rubis excerpta. aut decussa. **ET** ligna

ADRIACVM q̄ patens late bimarem q̄ corinthum
 Sic uenit ad portus Actica terra tuos:
 Hic primū sedit gelido mœstissima saxo
 Illud cecropidæ nunc quoq̄ triste uocant:
 Sub ioue durauit multis immota diebus:
 Et lunæ patiens & pluuialis aquæ:
 Sors sua cuiq̄ loco est q̄ nūc cerealis eleusis
 Dicitur hic celei rura fuere senis:
 Ille domū glādes excussa q̄ mora rubetis.
 Portat & arfuris arida ligna focis:
 Filia parua duas redigebat monte capellas
 Et tener in cunis filius æger erat:
 Mater ait uirgo q̄ mota est dea nomine matris:
 Quid facis in solis incomitata locis:
 Perstitit & senior quīs onus urget & orat
 Ut subeat tecta quātulacūq̄ casæ:

arda focis arsuris: quæ cremari deberent ab ignibus. Filia parua redigebat monte duas capellas: erat huic Co-
leo parua filia: ea iam uesperti capellas domum e pascuis reducebat. ET filius tener: tenellus adhuc puer. ERat
æger in cunis: laborabat infans aduersa ualitudine. VIRgo: puella celei filia. Ait mater: uocauit illa cererem, no-
mine matris. MOTA est dea nomine matris: commota est ceres: cum audiret se matrem uocari recardatione
filia: quâ querebat & illa postea psequuta est. Quid facis incomita in solis locis: quid tu sola in hac solitudine &
isto saxo sedes facis. PERstitit & senior celeus. QVamuis onus ligno: s. q. referebat. VRget: pmit & aggra-
uat illum: pstitit tñ. ET orat deam. VT subeat: ingrediat. TECTa suæ casæ quâ tulacūq. exiguū eius tuguriū.

Illam negat: simul arat anum: mitraq; capillos
Presserat: instanti talia uerba refert:
Sospes eas semperq; parēs mihi filia rapta est
Heu melior quāto fors tua forte mea est
Dixit: & ut lachrymæ (neq; n. lachrymæ do
Decidit i tepidos lucida gutta sinus: (rū ē
Flent pariter, mollesq; animi uirgoq; senexq;
Equibus hæc iusti uerba fuere senis:
Sic tibi, quā raptam quæris, sit filia sospes
Surge, nec exiguæ despice tecta casæ:
Cui dea sic inquit, scisti qua cogere posses:
Seq; leuat saxo, subsequiturq; senem:
Dux comitū narrat, q; sit sibi filius æger
Nec capiat somnos inuigiletq; malis:
Illa soporiferum paruos initura penates:
Colligit agresti lene papauer humo:
Dum legit oblito fertur gustasse palato:
Longaq; imprudens exoluisse famem:
Quæ quia principio posuit ieiunia noctis:
Tempus habent cœne sidera uisa sibi:
Limen ut intrauit luctu uidet omnia plena
Iam spes in puero nulla salutis erat:
Matre salutata, mater menalina uocatur:
Iungere dignata est os puerile suo:
Pallor abit, subitasq; uident in corpore uires:
Tantus cælesti uenit ab ore uigor:
Tota domus læta est, hæc ē materq; paterq;
Nataq; tres illi tota fuere domus:

CSIMVL arat anum: Tegebat diuinitatem anus effi-
gie. NEq; n. lachrymare deoq; est mortalium sunt do-
lor & lachrymæ oēsq; animi perturbationes beatitudi-
nem auertentes: non deorum immortalium. SCisti qua
cogere posses: Inuenisti orationem qua cogeret obsequi
uoluntati tuæ: quæ dixerat ceres: Sic tibi quā raptam quis
sit filia sospes. INUigiletq; malis: Quiescere nequeat
acerbitate morbi. Oblito palato: quæ decreuerat ceres ie-
iunio se affligere nihilq; gustare nisi inuenta filia. EXO-
luisse famē: Diæresis est ut infantem caudis inuoluisse
manum. Tempus habent mensæ sidera uisa sibi: sen-
sus est Quia Ceres in principio noctis ieiunium soluit:
sidera uisa tempus mensæ sibi habent. Dicit autem Ve-
spernam quæ apud Plautum cœnam significat. Sed sciē-
dum (ut inq; Festus) cōsueuisse apud antiquos cœnam
dici: quā nunc est prandium & meridianum cibum uoca-
ri cœnæ nomine: Versp nam autē dici quam nūc cœnam
appellamus. IVngere dignata est os puerile suo: ut ui-
spiritus immortalis a puero mortem auerteret.

CELLA: ceres. NEgat se uelle subire casā. Simul arat/
n. anum: non. n. uidebat dea, sed similem se anui cuidam
fecerat. ET presserat capillos mitras: ferebat i capite mi-
tram more gētis phrygiæ: & meonia. REfert talia uer-
ba: ita respondet. INSTanti Celeo qui instabat: ut iniret
casam. SOSpes eas: ab eas incolumis. ET semper pa-
rens: quasi ut semp tibi filia sit sospes ne ea orbari pos-
sis. Mibi est rapta filia: quasi sis semp tu pater: qm ego
semper mater esse non possum: quæ amisi filiam. HEV
quanto est melior fors tua forte mea: quasi quanto es tu
foelicior: quā ego sim. nam fortunatior homo: q; dea: tu
tecum habes filiam: ego raptam quero: & mouet inde
cōmiserationem: nam non inuidiose dictum: sed cū do-
lore plata uerba: ob eius calamitatē. DLxit: ceres. ET
lucida gutta ut lachrymæ decidit in tepidos sinus: nō fle-
uit ut lachrymas effunderet: nam un inq; neq; lachry-
mæ deoq; quæ dii nequeunt effundere lachrymas sed emi-
cuit ex oculis gutta in ipsos oculos sinus ad lachrymæ si-
militudinem: ut est illud Vir. Tristior & lachrymis ocu-
los suffusa nitētes. FLent pa. mollesq; animi: lenes &
mites animi. ET uir. & se. & p̄ & filia cōmiserati cala-
mitatem cereris: & ipsi simul fleuere. Equibus duobus.

HAEC fuere uerba iusti senis: ita Celeus loquutus est. SIC obte. est. Filia quā raptam quis sit tibi sospes: ita
columis tibi esse debeat filia quæ cū rapta sit: a te nunc queris. SVrge: ex isto saxo. NEC despice tecta: non al-
pneris: & paruifacias tectum hoc. CASExi. parui huius nostri tugurii. CUI: Celeo. DEA sic inq; scisti q; co-
pos. quasi scisti uti ea oratione: qua facile me ad obsequendum ipelleres: cū sospitem mihi filiam optaueris. ET
leuat se saxo: surrexit. ET subse. se. celeum. DVX: ipse celeus senex. NARRat. co. cereri. QVod sit sibi: æger
filius: refert se hñe domi filiū: & illum in cunis ægrotū. NECca. som. nec dormire queat. ET inuigilet malis:
nimio lāgore inuigilet puer cū qescere non possit. ILLa: ceres. INitura par. pe. igressura exiguā illius casā. Colli-
git papauer soporiferq; soporē inferens comedēri diximus de papauere supius. HVmo agresti: ex terra iculta: iō
legit papauer ut induceret languētū puero sōnum. FERf gustasse palato oblito: ppositi s. sui. id. n. debēt cererē de-
creuisse nō ante comesse: q; filiam cōperisset: tūc uero oblita ppositi gustauit papauer. Et fert iprudens: iprudens
ter. EXoluisse: p soluisse: est enim hic diæresis necessitate carminis. a Longā famem: soluit. n. ieiunium: quæ pluri-
bus diebus nihil gustauerat. QVæ: ceres. QVIA posuit ieiunia: quæ comedit. PRincipio noctis: in ipso cre-
pusculo. SIdera uisa habent: sibi tps mensæ: & illud in sacris eius seruaf: ut non ante sidera uisa: sed in principio
noctis epulemur: quoniam ea eo primum tpe soluit ieiunia. Limen ut intrauit: postquā ingressa est celei domum

ANT.
EAN.

Vespernā
Prandiū.
Coena.

PAV.
MAR.

Videt omnia plena lactu: uidet lugentem pueri matrem eo quod moriebatur filius. IAM nulla spes salutis erat in puero: quia iam desperandum erat de illo. Salutata matre: postquam languentis puer matrem salutauit. MATER uocata menalinea: ita illa appellabatur. EST dignitas cereris iungere os puerile suo: oris. scilicet si dea erat & immortalis: mortalem tamen puerum non est osculari dedignata: & libato osculo ille sanatus est. AB it pallor: ex ore puerili. ET uident subitas uires in corpore: parentes subito reddidit robur: & ualitudinem puerili corpori uiderunt. TANTUS: tam magnus. VIGOR uenit ab ore caelesti ab ore cereris: tantus. n. fuit diuinitatis uigor: ut statim illum sanaret. Tota domus leta est: omnes qui domi erant ingenti sunt affecti letitia. ET mater & pater & nata: celesus menalina & filia. TRES illi parentes & filia fuere tota domus: quia nulli erant alii nisi hi tres.

ANT.
FAN.

Atheniense
suum inuenta

LIQUEFACTA coagula lacte: Lac densatum coagulo. CVM tepido lacte: Lac in febre ac dolore capitis medici docent non exhibendum. VIVente fauilla: Obruit puerum cinere sed pruna admixta. STulte pia mater: Quae dum studet opem ferre filio: non est parata eum fieri immortalem. SED primus arabit: Athenienses primi (ut iustinus refert) non solum olei. lanificii ac uini usum docuerunt sed arare quoque ac frumenta ferere glande uescantibus monstrauerunt. Idem etiam scribit frumenti sationem a Triptolemo repertam esse: & eius muneris honorem noctes initiorum sacratas. Huc licet nonnulli inuentorem aratri fuisse tradiderint: legimus tamen Osirim id inuenisse: ut Primus aratra manu solerti fecit osiris. Quod nos mouere non debet cum non uisus aratrum in toto orbe monstrauerit sed diuersimodis in diuersis locis.

PAV.
MAR.

MOX ponit epulas: parat mensam & epulas ut simul uescant. LIQUEFACTA coagula lacte: haec fuerunt epulae lac coagulatum. ET poma & mella aurea aurei coloris. IN suis caris quae nondum fauis expressa. Ceres alma quae omnes alit. Abstinet ab epulis. scilicet non. n. e. uoluit. ET o puer: Triptoleme quem modo sanauerat.

DAT tibi papa. bi. cum te. lacte: contusa papauera: & lacti imixta dat illi haurienda. SOMNI causas: cum sonum puocent ut illi sonum inducerent: ut diximus de hoc superius. Nec pigeat tritum niueo cum lacte papauer sumere &c. NOCTIS erat medium: quasi defluerat iam media pars noctis. PLACIDIQUE silentia somni erat. n. ea hora: qua omnia silēt: & quiescunt animalia. ILLA ceres. SVstulit eleuauit. TRIptolemu puerum. SVO gremio: suo sinu: erat. n. illi puero immortalitatem largitura. ET ter permulsi manu cum mulcedo traclauit puerum. DIXIT tria carmina: quibus eximeret ab illo mortalitatem. CARMINA non referenda mortali sono: quae nec homini nota sunt: nec pronunciari nisi a numine possunt. ET obruit: inuoluit. CORpus pueri foco: foci cinere. VLUente fauilla: quasi uiuentibus prunis: ea ratione calido cinere: & prunis obruebat: ut exureret quicquid erat humanitatis in puero & diuinum postea redderet. Vt ignis purget onus humanum: corpus quod hominis erat. EXcutit sono stulte: expergitur imprudenter illius mater. PIA & amens: pia quo ad curam filii: humanitatis ex officio: amens quia sua imprudentia abstulit diuinitatem a filio: quam erat illi ceres concessura. EXclamat quod facis: & haec fuit amentia ipsius: quae exclamauit. ET rapit membra ab igne: puerum ab ipsis prunis. Sic deam ob opere instituto reuocauit. CVM menalinæ matri illius pueri. DIXIT fuisti scelerata dum non es: cum animo non sis: actu ipso fuisti scelerata: quia eram illi diuinitatem exhibitura: tu interrupisti: & ab incepto reuocasti: ita ut exequi non possim quod uolebam. MEA dona: quibus eram illum ornatura. SVnt irrita: iam uana reddita & sine effectu. METu materno: propterea quod tu extimasti. ILLE quidem: puer. Erit moriturus: cum immortalem reddere uoluisset. SED primus arabit postquam immortalitatem dare non potui tua causa: habeat hoc aliud munus primus sit qui terram proscindat. Etenim ceres post inuentam Proserpinam docuit huc Triptolemu arare: ferere & colligere: fruges maturas: & seruare. Vnde Diod. sic inquit. Ceres frumenti: quod forte inter alias herbas nascebatur ignotum ceteris prima usum ad inuenit: docuitque homines uescendi seruandi ac serendi modum. EST autem frumentum ab ipsa ante genitam Proserpinam repertum. Nam post eius a plutone raptum frumenta omnia incendisse ferunt. Tum in iouis odium: tum pro dolore filiae: sed ea inuenta: & reconciliata esse ioui. & Triptolemo frumenti dedisse semen. mandasseque. ut cum oibus id donum participans seminandi modum monstraret &c. Ideo hoc in loco poeta ex uerbis cereris primum araturum ostendit Triptolemu iccirco in georgi. Virg. Vnaque puer monstrator aratri dixit & Plynii. hunc primum aratrum refert inuenisse. ET seret. primus sementi terrae iacet. Et tollet praemia culta humo. & percipiet fructum ex terra quam coluerit. DIXIT. ceres. ET egredies. exiens Celes domo. TRahit nubem diuinam. scilicet quam dii secum trahunt ne ab hominibus uideantur. ET transit in dracones in currum. quem dracones agunt. ET tollit ceres axe alifero. attollitur curru uolanti. propter alatos dracones. LIquit recessu suo. scilicet cum ex ea regione disceret reliquit.

Mox epulas ponit liquefacta coagula lacte: Pomaque & in caris aurea mella suis: Abstinet alma ceres somnique papauera cas: Dat tibi cum tepido lacte bibenda puer: Noctis erat medium placidique silentia somni: Triptolemu gremio sustulit illa suo: Terque manu permulsi eum tria carmina dixit: Carmina mortali non referenda sono: Inque foco corpus pueri uiuente fauilla: Obruit humanum purget ut ignis onus: Excutitur somno stulte pia mater & amens Quid facis exclamat mebraque ab igne rapit Cui dea dum non es dixit scelerata fuisti: Irrita materno sunt mea dona metu: Iste quidem mortalis erit sed primus arabit Et seret & culta praemia tollet humo: Dixit & egredies nubem trahit inque dracones Transit & alifero tollitur axe ceres:

SVstulit eleuauit. TRIptolemu puerum. SVO gremio: suo sinu: erat. n. illi puero immortalitatem largitura. ET ter permulsi manu cum mulcedo traclauit puerum. DIXIT tria carmina: quibus eximeret ab illo mortalitatem. CARMINA non referenda mortali sono: quae nec homini nota sunt: nec pronunciari nisi a numine possunt. ET obruit: inuoluit. CORpus pueri foco: foci cinere. VLUente fauilla: quasi uiuentibus prunis: ea ratione calido cinere: & prunis obruebat: ut exureret quicquid erat humanitatis in puero & diuinum postea redderet. Vt ignis purget onus humanum: corpus quod hominis erat. EXcutit sono stulte: expergitur imprudenter illius mater. PIA & amens: pia quo ad curam filii: humanitatis ex officio: amens quia sua imprudentia abstulit diuinitatem a filio: quam erat illi ceres concessura. EXclamat quod facis: & haec fuit amentia ipsius: quae exclamauit. ET rapit membra ab igne: puerum ab ipsis prunis. Sic deam ob opere instituto reuocauit. CVM menalinæ matri illius pueri. DIXIT fuisti scelerata dum non es: cum animo non sis: actu ipso fuisti scelerata: quia eram illi diuinitatem exhibitura: tu interrupisti: & ab incepto reuocasti: ita ut exequi non possim quod uolebam. MEA dona: quibus eram illum ornatura. SVnt irrita: iam uana reddita & sine effectu. METu materno: propterea quod tu extimasti. ILLE quidem: puer. Erit moriturus: cum immortalem reddere uoluisset. SED primus arabit postquam immortalitatem dare non potui tua causa: habeat hoc aliud munus primus sit qui terram proscindat. Etenim ceres post inuentam Proserpinam docuit huc Triptolemu arare: ferere & colligere: fruges maturas: & seruare. Vnde Diod. sic inquit. Ceres frumenti: quod forte inter alias herbas nascebatur ignotum ceteris prima usum ad inuenit: docuitque homines uescendi seruandi ac serendi modum. EST autem frumentum ab ipsa ante genitam Proserpinam repertum. Nam post eius a plutone raptum frumenta omnia incendisse ferunt. Tum in iouis odium: tum pro dolore filiae: sed ea inuenta: & reconciliata esse ioui. & Triptolemo frumenti dedisse semen. mandasseque. ut cum oibus id donum participans seminandi modum monstraret &c. Ideo hoc in loco poeta ex uerbis cereris primum araturum ostendit Triptolemu iccirco in georgi. Virg. Vnaque puer monstrator aratri dixit & Plynii. hunc primum aratrum refert inuenisse. ET seret. primus sementi terrae iacet. Et tollet praemia culta humo. & percipiet fructum ex terra quam coluerit. DIXIT. ceres. ET egredies. exiens Celes domo. TRahit nubem diuinam. scilicet quam dii secum trahunt ne ab hominibus uideantur. ET transit in dracones in currum. quem dracones agunt. ET tollit ceres axe alifero. attollitur curru uolanti. propter alatos dracones. LIquit recessu suo. scilicet cum ex ea regione disceret reliquit.

SV nion expositū: Seneca in Hippolyto: Pars illa diu uacat imonis quā cōuati littora pōti Sunion urget. **ANT.**
 Hoc promontoriū atheniensū est ubi reg: uenaliū emporiū fuit teste Donato: ad qđ si a Cerauniis mōtib⁹ **FAN.**
 rectā lineam duxeris in orientē ptenfam totā pelopōnesum ad austrū relinquens. Distat Suniū a Piræo secun- **Sunium**
 dum Plyniū milibus passuū. xlii. Piræaq; tuta recessu: piræa legendū est hoc loco subtracta e penultima uer-
 sus gratia a Piræo portu Atheniēsiū qui græce **Piræus**
 scribunt. **IN** dextrū quæ iacet ora latus: Ordo lingt orā atticæ uidelicet q̄ iacet in dextrū latus. **AE**gæū: hoc portus

Sunion expositū / pirhæaq; tuta recessu
 Linquit / & in dextrum quæ iacet ora latus:
 Hic adit ægæū quo cycladas inspicit omnes
 Ioniumq; capax icariumq; legit:
 Perq; urbes Asiæ longum petit Hellepontū
 Diuersumq; locis alta pererrat iter:
 Nā mō thurilegos arabas mō despicit indos
 Hinc libis hinc meroe terraq; sicca subest:
 Nūc adit hespiōs / rhenū rhodanūq; padūq;
 Teq; futuræ parēs tybrī potentis aquæ:
 Quo feror / imēsū est erratas dicere terras
 Præteritus cererī nullus in orbe locus:

mare unde nomē accepit supra dictū est in eo cyclades sunt. **ION**iūq; capax icariūq; legit: de icario mari **Ionium**
 ē supra diximus. **ION**iū uero recte capax dicitur cū nō mare
 nulli imensū esse sinū ionium tradat porrectūq; ab io-
 nia ad Sicilia & Italiā: cuius partes esse Epiroticū ma-
 re Achaicū & adriacū uolunt. **Vir.** In sulæ ionio i ma-
 gno Id ab ionia regione Asiæ clarissima nomen acce-
 pit: quis qđā uelint Io Inachi filiā huic mari nomē de-
 disse Alii uero aliter sentiunt. **MEROE** siccaq; terra: **Meroe**
 insula meroe (ut inqt Strabo) clipei figurā habere dē
 magnitudine sua cæteras Nili insulas superās. Eius. n.
 longitudo est fere triū milium stadiog; latitudo mille.
 ambis libyā uersus magnis quibusdā harenæ cumulis:
 Arabiā uersus continuis mōtiū p̄cipitiis Est in ea me-
 roe ciuitas quā Cābyles cōdidit appellauitq; Meroen
 a m̄ris noie. **RHEN**ū rhodanūq; padūq;: hos fluuios
 autor hesperios uocat non ab Hesperia q̄ mō Italiā **Rhenus**
 modo hispaniam significat: sed quod sub hespero sint: **Rhoda-**
 id est ad occidentem cum supra indiæ meminerit. Nā **nus**
 padus **PAV.**
 mar. **MAR.**

rhenus galliam a germania diuidit. Rhodanus per galliam transalpinam: padus per cisalpinam fluit.

SV nion expositū: Sunium actice p̄montoriū porrectū in mari: qua ad sinistra reflectitur iturus ex actica in
 euboeā ubi est tēplum panos: & aedes Veneris nūc a nauigantibus appellat caput colūnae. **ET** pyræa tuta:
 tutos portus. Pyreus. n. atheniensū portus ē. **ET** quæ ora iacet in dextrū latus reliq; acticā totam: quā qdem e
 sūmo p̄ ægeum in cycladas: ut poeta scribit abeuntes ad dextrā relinquunt. **HINC:** ex actica. **AD** it ægæū: qđ
 qdem pelagus ita dictū multi uolunt qđ in id ægeus rex athenæ se p̄cipitauerit Ply. aut asserit a scopulo: qui ē
 inter Tenu & Chium capræ effigiē habēte. Nā æga græce caprā dicunt. Eustathius uero inqt. Aegēū mare dē:
 ut qbusdā uidet a capris euboicis: quo in loco sic appellato: poeta neptūni equos regescere facit: alii at ab ægeo
 Homericō: ut in Iliade scriptū est &c. **QVO:** in mari. **IN** spicit ipsa Ceres. Oēs cycladas: insulas circa de-
 lon de quibus paulo supius dixim⁹ in nauigatione magnæ matris. **ET** legit: transit. Non. n. nauigat sed curru
 supuolat. **ION**iū capax: magnū mare Ionii: qđ inter ægēū & adriacum sinū est. **VE:** Eustathius de eo sic inqt
 Ionius sinus post sculū dilata: ad Boreā rursus incuruās ad hesperæ secessum serpit: Nec solū Ionius sinus no-
 minat. Sed adria ipse dicitur: & adriaticū mare. Diligētiore aut ionium partē adriatici dicūt. **DICIT** aut: ut Ly-
 cophroni uidet: & æschilo ab Ius: quæ bos facta hinc enatauit. alii aut a Ioane uiro italo: uel ab ionio uiro illy-
 rico. Quidā aiunt & a Gaza ulq; in ægyptiū pelagus ionii dicitur: similiter ab Ius: & illic Cazā ionā uocat qdam
 ubi bos erat in statua Ius quæ est lunæ: Io enī luna est secundū argiuam liguā p̄dicti aut Iouis filius Adrias ex
 hystoria tradit: a quo & ipsum pelagus adriacū appellat alii sic dicūt: Est adria ciuitas illustris & apud ipsam si-
 nus adria. & fluuius adria. Bona aut pascuis ibi terra: ita q̄ bis in anno fructū ferat: Hæc ex Eustathio. **ET** legit
 Icarium: de quo ē paulo supius dictū. **PER**q; urbes asiæ: per eas urbes: quæ erant in ora asiatica: & ægeo etiā
 abluēbant. **PE**tit longū hellepontū: de quo pluribus in locis diximus: & lōgus qđē sinus est hellepontus: cum
 angustus sit. Protendit enī ab ægeo in propontida. **ET** alta: sublimis ipsa ceres. **PER**errat iter diuersū locis: q̄
 si p̄ diuersa loca filiā quærens errabat. Nā modo despicit: e curru deorsū aspicit. Arabas thurilegos: thura col-
 ligentes de qbus diximus in primo. **MO**do despicit indos orientis populos: nā india sub ipso oriētē sole est.
 Ita dicta ab Indo flumine maximo. **HINC** subest: cereri paera deuectæ. **LIBS:** libyæ populus superuolauit
 n. libyā. **HINC** subest meroe. nā sup meroem quoq; uolauit isula qdem nisi ē: de qua Diodo. **Cō**plectit in-
 quis flu. insulas plures. Sed p̄cipuā meroē in qua est urbs insignis insulæ noie. quā Cābyles conditā: a m̄re de-
 noiātam Ciuitates in ea sunt plures. Sed cæteris nobilior meroe: de ea Luca. i pharsalia li. x. Gurgite rupto am-
 bit nigris meroe foecūda colonis. Læta comis hebbeni: quæ quis arbore multa Frondeat æstatē nulla sibi mi-
 tigat umbra linea tā rectū mundi ferit illa leonē. **ET** terra sicca: subest etiā æthiopia: & plaga torrida. Nā & in
Torrida est ipsa meroe. **NV**nc adit hesperios: reflectens in occidentē cursū: occidētis quoq; populos: & mon-
 tes & flumina plustrauit. **HES**perios: italos: & hispanos. **RHEN**ū fluuiū & alpibus p̄fluentē: gallos a germa-
 nis diuidētē: & in gallicū oceanum exeuntē. **ET** rhodanū: fluuiū galliæ: q̄ Auineonē p̄terfluit ipsā Narbo-
 nēsem puinciā: in mare internū exit. & a rhoda rhodanus dicitur. Nā Ply. inqt. Atq; ubi rhoda rhodiog; fuit:
 Ante dict⁹ multo galliæ fertilissimus rhodanus amnis: ex alpibus se rapiēs p̄ Lemānum lacū: segnēq; deferēs
 ararim Nec minus se ipso torrētes. Sed Isaram: & druentiā libica appellat duo eius ora modica. **EX** his al-
 tege hispaniæ: altege metapinū. Terriū idemq; amplissimū assaliaticū &c. & padū qui p̄ Cisalpinā galliam la-
 bens quoq; hostiis in adriacū exit. **ET** adit te tybrī future parens potentis aquæ: tūc sine honore erāt tybris:

sed futurus erat regnator aquarum: quem admodum appellat Virg. inq̄t ergo. Venit ad te o tybris qui eris parens aquarum dominatus propter futuram imperii romani magnitudinem. QVO feror? hac oia commemorando. IMMENSUS: est q̄si magnū plus q̄ fieri possit est. DICERE: terras erratas: pro quas Ceres errauerit. NVLLUS locus in orbe est peritus omisus. Ceteri nullus est locus: ad quem non accesserit: quia oia orbis loca perlustrauit.

ANT. Errat & in caelo: ut a sideribus petat num̄ filiam uide
FAN. rit. **PAR.** rhasides stellae: alloquitur utraq̄ arcton sive
Parrhasia ursum Hellicen uidelicet & Cynosuram quas a parrhasia: i arcadia parrhasides uocat. In ea p̄vincia Azanes atq̄ parrhasii ut diximus crediti sunt ceteros graecos uetustate p̄stare. CRMine nox uacua est: cōstat nobis q̄ noctu oia uidemus filiam tuam nocte a nullo raptam.

SOLē consule quia is cūcta uidet atq̄ audit oia: ut inq̄t poeta. IOUIS fratri: Plutoni cui cessit tertium regnum hoc ē inferi. IN uultu signa dolentis erant: Horati: Si uis me flere dolendum est primum ipsi tibi. DIMIDIUM curae debet hūc tuae: quia tu Proserpinae pater es nō debes negligere filiam pro qua tū laboris subiit mater: & arguit ab honesto cupiens psuadere iouidet operam ut restituat Pluto quam rapuit interim rhetorice aduersarium in odium trahens. SOLA ē iniuria facti cognita: nihil profecti erras p̄ uersum orbem: nisi quod cognoui a quo rapta sit filia. COMMISSE praemia raptor habet: quod hūc debuit penam.

Gyges VICTORE gyge: a parte totum accipiendum est. nam hoc dicit si gigantes te ac ceteros deos e caelo deiecissent nihil poterat grauius pati. Est autem gyges frater Briarei quod ceterima nō fuisse dicitur: ut Ceterimanusq̄ gyge semiuirumq̄ bouem
PAV. Errat & in caelo: ut a sideribus sciscitare: quod de si-
MAR. lia. ET: alloquitur. SIGNA proxima polo gelido: stellas arctico polo propinquas. IMMUNIA liquidi ponti: quod aquas oceanis non immergunt quod sine munere oceani: nam stellae quae in ea parte poli arctici sunt non tendunt in occasum. PARRHASIDES stellae: Ceres cum totum orbem pertrasset: nec filiam cōperisset: caelum ascendit: & ursum de filia iterrogat.

STELLAE parrhasides: Ursa maior: & ursa minor arctica: & parrhasia: quae & archadia. Sed de his in secundo & tertio diximus. NAMque oia nosse potestis: quia in sublimi parte caeli estis: & inde nunquam disceditis: oia prospicere: & cognoscere uobis datur. Cum nunquam subeatis aquas aequoreas: cum nunquam occidatis in oceanum. MONSTRATE persephone miseram parenti: ostendite mihi filiam meam. DIXERAT: ceres. ELICE: ursa maior. REFERT huic talia uerba: ita respondit. NOX uacua est crimine: quod si filia tua non est rapta pro nocte: sic nox sine culpa est huic criminis. CONSULE solē de rapta uirgine: pete id ab sole ut demonstrat: quoniam nocturna sidera nesciunt. QUI: sol. LA TE: ample. VIDET facta diurna: ea quae per diem fiunt. SOL aditus: cum illa ad sole accessisset: ab eo accipit filiam a Plutone raptam: & illi nuptam. SOL aditus quem illa adiit. ALT quam quiris: filia quam regis: & de qua me conuulsi. NUPTA iouis fratri Plutoni. TENET tertia regna: iam effecta est inferiorum regina prima regna caelestia fuere iouis. aquarum neptuni. TERTIA regna fuere terrarum: seu terrarum uiscerum: ea fuere ditis. SIC & illi nupta persephone regina est. NE UANA labores: ne frustra errando magis te excrucies. QUAE: diu secum cum diu tacitas tecum querelas effudisset.

SIC est effata tonante: alloquuta iouē. ET maxima signa dolentis erant in uultu: quia dolore uultu maximum in dicabat. SI memor es de quo: uerba Cereris ad iouem cum artificiosa querella. QUAE: n. raptam filiam: habetque accusationem in iudiciali statu primo loco: inde arguit in principio commune esse debere hanc ipsi ioui cura cum ex eo genita sit narratio quod postea quod orbem pererrauit: solum cognouit scelus: & quod plecti deberet: praemia pro peccato conueniens est: non opus fuit expositione rei: quoniam nota erat. Deinde arguit ab atrocitate rei: quod ea puella ioue & ceterere nata non erat digna: quod rapere: augetque hanc atrocitatem ab utriusque persona iouis: & raptoris nam quod indignius pati illa potuisset. Si Titanes te e regno deiecissent: quam nunc te regnate: quod si illud dicat: quia nec ille rapere: nec tu promittere debuisti. Ultimo uero loco illud petit: ut filia restituatur: & de uindicta remittere curam. SI es memor: o iuppiter. DE quo sit mihi nata persephone ex quo ego grauida persepinam pepererim. DEbet huic dimidium curae tuae: quod si cum ex te genita sit: & mihi & tibi comis filia: eodem quoque filiae cura tibi esse deberet. ORBE pererrato: cum orbem pertraxerim. SOLA est cognita iniuria facti solum in tot laboribus cognoscere potuit rei ipsius iniuria quod si a quo filia mihi rapta sit. RAPTOR pluto: qui rapuit. HABET praemia commissi habet praemium pro scelere. quia potuit rapta: cum affici supplicio mereat. AT neque persephone filia. EST digna marito prodone: non digna: quod rapere & raptori nubere. NEC hoc more: pro uolentia & raptum. ERat no. pa. ge quod si neque nos digni eramus: quibus gener e raptore contingeret. Quid grauius: quod tristius & molestius. CAPTIVA: si capta fuisset ab hostibus. TULISSET uictore gyge: quod si gigantes te e regno deiecissent. Gyges. n. ut Hestio. in theog. ostendit caeli & terrarum filius: Briarei quod fra-

Errat & in caelo liquidumq̄ immunia ponti.

Alloquitur: gelido proxima signa polo:

Parrhasides stellae (namque oia nosse potestis

Aequoreas nunquam cum subeatis aquas)

Persephone nata miseram monstrate parenti

Dixerat huic helicae talia uerba refert:

Crimine nox uacua est solē de uirgine rapta

Consule qui late facta diurna uidet:

Sol aditus quae quæris ait ne uana labores:

Nupta iouis fratri tertia regna tenet:

Quaesta diu secum sic est affata tonantem:

Maximaque in uultu signa dolentis erant:

Si memor es de quo mihi sit proserpina nata:

Dimidium curae debet habere tuae:

Orbe pererrato sola est iniuria facti:

Cognita commissi praemia raptor habet:

Ac neque persephone digna est prodone marito.

Nec gener hoc nobis more parandus erat:

Quid grauius uictore gyge captiua tulisset.

Quam nunc te caeli scepra tenente tulit:

Verge ipone ferat nos haec patiemur inulte

Reddat et emendet facta priora nouis:

ter q̄cū aliis gigātib⁹ diis bellū intulit. QVam tulit nūc te tenēte sceptrā cœli: te in cœlo regnāte. VERū im-
pune ferat: nulla pœna mulctetur raptor. NOS inulte: sine ultione. PATIEMUR hoc: tolerabimus hanc iniu-
riam nobis illatam. REDdat: mihi. s. raptor filiam. ET emendet facta priora: quæ prius fecit. NOuis fa-
ctis: quasi restituat filiam: sic illatam iniuriam rependet.

Iuppiter hanc lenit: factumq; excusat amore.
Nec gener est nobis, ille pudendus ait:
Nō ego nobilior, posita est mihi regia cœlo.
Possidet alter aquas, alter inane chaos:
Sed si forte tibi non est mutabile pectus.
Stantq; simul iuncti rumpere uincla tori.
Hoc quoq; tētemus si quidē ieiuna remāsit.
Si minus inferni coniugis uxor erit:
Tartara iussus adit sumptis caducifer alis
Speq; redit citius: uisq; certa refert:
Rapta tribus dixit soluit ieiunia grauis:
Punica quæ lento cortice poma tegunt:
Non secus indoluit q̄ si modo rapta fuisset
Mœsta parēs longa uixq; resecta mora est:
Atq; ita nec nobis cœlum est habitabile dixit.
Tartarea recipi me quoq; ualle iube:
Et factura fuit, pactus nisi iuppiter esset
Bis tribus ut cœlo mensibus illa foret:
Tunc demū uultūq; ceres mentemq; recepit
Imposuitq; suæ spicea ferta comæ:

¶ IVPpiter hāc lenit: dū excusas Plutonē in amorē
trāfferēs crimē & eū dicit nomē eē pudendū genēz:
cui uel iuppiter nobilitate nō p̄stat. NON ego nobi-
lior: quis meli⁹ regnū mihi sorte cōtigerit nō sū tñ Plu-
tone nobilior cui regnū cōtigit iferos: cū cœlū mihi
& neptūno maria nō p̄stantia nobilitatis: sed forte cō-
tigerit. STAT: placet ut stat casus renouare urbis. SI
qdē ieiuna remāsit: si qdē hoc loco duæ partes ōonis
sūt. Vñ si p̄duci debuit qd̄ seq̄ns carmē ōndit: ut si mi-
nus iferni cōiugis uxor erit. Sed q̄s dubitet tātæ aucto-
ritatis poetæ uel maiora cōcedi. Est at̄ sensus. TEnte
mus rescidere m̄rimoniū si p̄serpina nihil apud iferos
gustauit & ieiuna pmāsit. SPEq; redit citi⁹: alludit ad
uelocitatē planetæ. PVnica: a pœnis poma punica ac
ceperūt q̄ & granata dicunt. Lege Plyniū. TArtarea
re. me qual. iu. artis ē interdū petere q̄ nolumus: ut q̄
uolum⁹ cōsequimur. BIS trib⁹ ut cœlo mēsisibus illa fo-
ret: hoc ideo fingit q̄ Luna modo augens modo mi-
nuens lumen suum uidetur apud superos & inferos
equis temporum spatiis commorari.

¶ IVPpiter hāc lenit: cōsolat cererē. ET excusat fa-
ctū: de p̄ctat culpā. AMORE: est. n. trāslatio criminis i
amorē: ut Pluto excusat⁹ habeat. Et in meta. refert il-
lud cū pluto p̄diisset ex iferis ad Trinacriæ fundamē-
ta cōspiciēda cū uiderent a Typhœo cōculsa a cupidi-
ne p̄cussus ē: & uisā tū primum uirginē arsit ac rapuit.
Nūc uero iuppiter cererē leniēs: pudori eū genēz nō
eē inq; qm̄ frater ē: tñ si illa filiā oīno uelit: educet ab
iferis. si hūc diē ibi ieiuna fuerit. AIT iuppiter. NEc
ille gener ē nobis pudēd⁹: nō ē quo erubescere possu-

ANT.
FAN.

Siquidem
pria cog.
repta

PAV.
MAR.

mus coze uero. NON ego nobilior: nō sū p̄stātor illi nobilitate: nā ex iisdē parētib⁹ nati sum⁹. REGia ē mihi
posita: extructa. COElo q̄si regnū cœlette mihi cessit. ALter e fr̄ib⁹. s. hoc ē ip̄e neptūn⁹. POSSidet aq̄s: nā
aq̄s dñāf. ALter: Pluto. POSSidet inane chaos: uacua Erebi regna: & i meta. PER chaos hoc igēs uasti q; silē-
tia regni. Virg. Et chaos: & phlegeton loca nocte silētia late. QVod si forte nō ē tibi p̄ct⁹ mutabile: sed a p̄-
posito remoueri nō potes. ET stat: q̄si id fixū aio sedet. RVmpere uincla tori semel iuncti: q̄si uiolat federa
cōiugit: q̄ semel inita sūt. TORi iūcti: dixit p̄ metonymiā. nā qd̄ tenet p̄ eo qd̄ tenet. TOR⁹. n. cōiugio nexos
tenet. HOC quoq; tētemus: ut cōiugiū uiolēf: & illa ab iferis reuocēf. SI qdē: p̄ si. REMāsit ieiuna: si nihil
ap̄ iferos hauit rūpēf torus & reducēf. SI minus: si nō fuit ieiuna. ERit uxor iferni cōiugis: hēat illa Pluto
nē uigz. TArtara ius. a. missus ē ad iferos mercuri⁹ ea cā rettulitq; illā tria grana punica comedisse: q̄ qdē rōne
reuocari nō poterat. VERū i meta. refert ab Ascalapho ex acherōte & Orne genito p̄ditā ea grana comedis-
se: Propterea ille i bubonē demutatus ē. CADucifer: Mercurius uirgā serpētibus nexā ferēs: quē Caduceū uo-
cāt. IVPpiter ab ioue. ADit tartara sūptis alis talaribus alatis aureis: q̄ pedilla ab Homero uocant. REDit: ci-
tius spe: otius q̄ illa speraret. ET refert certa uisa: ea q̄ uidit & cōperit. RAPta p̄serpina. SOLuit ieiunia: fa-
mē nā comedit. TRIBus granis: q̄ grana. TEGūt punica poma: mala punica. CORTice lēto: molli & fragili:
De punicis pomis ita Ply. inq; Circa Carthaginē punicū malū cognomē sibi uēdicat aliq̄ granatū appellāt: di-
uisū & i genera apyrinum uocādo cui lignosus nucleus abest. Sed cādior ei natura: & blādiores Acini: miuq; a
mari distinctiq; mēbranis. Quīq; spēs: dulcia amara mixta. Acida uinosa: & reliq;. NON secus: nō aliter. IN-
doluit mœsta parēs: Ceres ip̄a cū reuocari filia nō posset. QVam si fuisset mō rapta: prius tñ lenibat dolo-
rē spe reuocāde ab iferis filia: nūc cū nō def̄ ita idoluit: ac si mō eēt illa rapta grauior. n. ē recens dolor: quā tpe
aliquo extenuatus. ET uis ē resecta: q̄si uix recreari potuit. LONGa mora: Lōgo tpe. ATq; ita dixit nec cœ-
lū ē habitabile nobis: postea q̄ filia eē i cœlo nō pōt. Nec ego cœlū colā. IVPbe me quoq;: me ēt iubeas o Iup-
piter. REcipi ualle tartarea ap̄ iferos: ut diutius cū filia eē possim. ET factura fuit: descētura ad iferos. NI-
si iuppiter eēt pactus: hoc Cereri pmisisset. VT illa foret bis tribus hoc ē sex mēsisibus cœlo. HOC illi p̄mi-
sit: & cōcessit iuppiter ut filia senis mēsisibus eēt ap̄ iferos. senis ap̄ supos. Quod qdē ad lunā refert: q̄ partē
tpis in iferore: partē in supiore hemisperio absumit. Vñ qd̄ supius quoq; adduximus. Varro p̄serpinā inq; luna
eē. Quæ ut serpēs mō in dextrā: mō in sinistrā: mō in supiorē: mō in inferiorē partē cœli moueat. Et ipsa
luna ap̄ supos & iferos eq̄s tēpore spatiis cōmorat. Diuus uero Augustinus & alii ita interpretant: ut p̄serpina
foecūditatem seminū idiceret: & a p̄serpēdo ipsa Proserpina dicat: & filia Cereris: id est terræ: q̄ cum quodā tpe

defuisset apud iferos rapta dicebat. Vñ cessauerunt aratra: & rustica instrumenta. Sed cū lectu publico celebrata redisset foecunditas fuerunt praegaudia solēna quā illi instituta praeterim athenis magnificentissima. Tūc demum: cū pmissum eēt senis mētib; redire illā ad supos. CERES recepit uultū & aīum. Et pallor moerore contractus abiit e uultu & aīum ipsa resūpsit: nā recreata est ab ingēti dolore. Et iposuit suae comae: suis crinibus. SERITA spīca: & spīcis: nam his CERES coronatur.

ANT.
FAN.
Cessatis
Candide
uestes i ce
realibus.

Iuppiter
uictor co
lis idibus
aprilibus

Iouis co
gnomia.
Libertatis
atriū idi
bus apri
Atrium

Atrium li
bertatis in
auentino
libertatis
altege tem
plum.
Tēpestas
xviii. calē.
maias.
Caesaris
uictoria
mutinēsis

PAV.
MAR.

CESSATIS: participiū sine uerbi origie ut erratus triū phatus. ALBA decet cererē: albā uestes cerealibus sumebant: uel quā letae deae sacra fierēt iuēta Proserpias: uel certe ob colorē quē in aristis cernimus messis tpe. Vñ illā ē: Matulis albescit messis aristis. Eadē uestes sacerdotibus cōgrue sūt autore Seruio Statius de amphiarao: Albaq; purpureas interplicat insula cristas. OCCUPAT aprilis idus cognomine uictor iuppiter: oīum quē mēsiū idus ut supra dixius dicatē sūt ioui: ut Macro. traditi. i. Saturnalioq;. Sed huius mēsis idib; iuppiter uictor iō colebat quā eo die tēplū ei Romae dicatū fuerat. Vouit at ioui uictori aedē Qu. Fabi^o audita morte collegae. P. Decii: & uoto cōcepto ad castra Sānitiū militi ubi eoz; ipator Gelius periit: caesaq; sunt hostiū milia. xviii. & octo capta. Postq; uictoria Fabi^o spolia hostiū cōiecta i acruū ioui uictori cremauit. Lege librū ultimū priae decadis Liuii. Vouit & ioui uictori poculū mulsi Papius cōsul teste eodē historico ut

Sānitiū legiōes fūdaret. Moris at fuit apud romāos ut bella gesturi de pte pdae aliqd numinib; pollicerent. Vñ Romae (ut inq; Seruius) tēplū fuit iouis p̄datoris. Sūt & alia iouis cognomia: ut Stator. Feretrius. Pugnax. Uictor. Pistor. Inuictus. Opimus. Maxius. Tonās: ei deo diuersis rōnib; attributa. Sciēdū diē hūc hoc ē idus Aprilis natalē fuisse moecenatis teste Porphyriōe. Atria libertas coepit hūc iua: idibus quoq; aprilis datū ē atrii libertati. De quo Ouid. alibi: Nec me quā doctis patuerūt priā libellis atria libertas tagere passa sua ē. Est at atrii ut placet Festo aedificii genus aē aedes cōtinēs mediā areā in quā collecta ex oī tecto pluuia descēdit dictū quā a terris: quā oria a terra quā Varro putet & Seruius doceat atrii eē priorē partē domus ubi erat culinā sic dictā quā atra eēt ex fumo. Atrii libertatis nōnulli fuisse arbitrant i Auentino ubi cōstat ei^o dea: tēplū fuisse: ut scribit Festus & Liuius meminit tertiae decadis lib. iiii. cuius atrii Saeto tradit structū eē hortatu Augusti ab Asinio apolline. Sed resectū ab eo & excultū existimāre possumus cū lōge ante Augusti tpa libertatis atrii romae fuerit ubi Tarētinoz; obsides custoditi sūt: quā cū ide p̄fugisset caesi uirgis & e saxo deiecti sūt: quā atrii postea Sextus Helius petus & Cn. Cornelius cethegus cēfores retecerūt amplificauerūtq; ut Liuius scribit. Fuit et in urbe tēplū altege libertatis quā Clodius diruta Cicerōis domo i eius area dedicauit autore Plutarcho. LVce secutura tutos pete nauita portus: admonent nautae: ut xviii. calē. maias portū petāt. Est eni eo tpe uetosa tēpestas & hymber sed haud cōstāter: ut scribit Columella Mutinēsia Caesar grad. ne militia contudit arma sua: cum Antonius brutū obsellū mutinae armis expellere niteret August^o cū Hircio & pāsa cōsulib; Bruto iussus opē ferre Antonii castris exiit: quo tpe nō mō ducis: sed et militis munere fūctus ē. Nā in media dimicatiōe Agliferō legiōis suae saucio Aglā humeris lubiit: diuq; portauit. Nota ē hystoria. Nota mors consulis utriusq;. de quā Ouid. alibi: Editus hac ego sū necnō ut tpa noris Cū cecidit fato conuul uterq; pari. Plutar. autor est Cicerone oēs mortales in Antonium concitasse: eoz; autore: & Antonium hostem esse iudicatum & fasces augusto decretos: uictumq; Antonium e bello mutinensi fugeret aquam corruptam bibisse: radicesq; & fructus siluestres cibum habuisse. Sane Decius Brutus Mutinae obsellus Labienus cognomento dictus est.

ET puenit larga: copiosa. MESSIS in aruis: cessatis derelictis ab ipsa cerere: aut quā iādiu cessauerāt a pcreandis frugibus. Sic iā reddita ē aruis foecunditas. ET area uix coepit: uix capere potuit. OPes cōiectas: frumentū cumulatū: quā in tā magna copia fuerat: ut capaces eius areae nō eēt ALBA uestis decet cererē: quā cereri sacrifici cāt hūc debet albas uestes. SVMite albas: uestes. i. CREALIB; i sacris cereris: quā cerealia dicunt. NVnc abest uisus pulli uelleris: quā uestis nigra eē in usu nō debet. OCCUPAT aprilis: idibus aprilib; cōsecrata ē aedes ioui uictori: quā cōsecrationē multi augusto assignāt: quā post actiacā uictoriā aedē ioui cōsecrauit. Vex; his ut Trāgll^o inq; Tonāti ioui aedē cōsecrauit liberatus piculo: cū expeditiōe cātabrica p̄nocturnū iter lecticā eius fulgur p̄strixisset. Seruūq; pducentē examiasset. IUPPITER: uictor: sub cognomēto uictoris. OCCUPAT idus aprilis: quā eo die festū ē iouis uictoris: & tñ oēs idus ioui sacrae sūt & imolat illi. Sed accessit hoc die aedis consecratio: & uictoris titulis. HAC die: iduū aprilii. SVnt data illi tēpla: cōstituta & cōsecrata tēpla: ut iā dictū ē. HAC quoq; ni fallor: eadē iduū die aedificatū: & cōsecratū atrii libertatis quā extruxit Asinius pollio: ut Saeto. traditū & ubi fuerat olim biblioteca quā ostēdere uidet Ouid. i. 2. tristitiū in ipō p̄cipio cū dicat: Nec me quā doctis paruerūt priā libellis. Atria libertas tagere passa sua ē. Libertas aut: ut ē apud florētīnū iuriscō. de statu hoīum. Est naturalis facultas eius: quā cuiq; facere libet: nisi quā ui aut iure p̄hibet. HAC quoq; die: iduū. i. aprilii. NI fallor: ni ego decipior quā recte memini. LIBERTAS dignissima populo nō romano. Coepit hūc sua atria: ab Asinio polliōe in pallatio extructa: ut ex eo loco tristitiū p̄cipi pōt. LVce sequutura. xviii. cal. maias. hoc ē. xiiii. die aprilis uetus erit gradinosus: quā cōstat ex nautaz; obseruatiōe. Vñ multi putāt eo die quēscēdū eē in portu: nec pela

Largaq; prouenit cessatis messis in aruis
Et uix congestas area coepit opes:
Alba decet cererem uestes cerealibus albas
Sumite nunc pulli uelleris usus abest:
OCCUPAT aprilis idus cognomine uictor
Iuppiter hac illi sunt data templa die:
Hac quoq; ni fallor populo dignissima nro
Atria libertas coepit habere sua:
LUCE secutura tutos pete nauita portus
Ventus ab occasu grandine mixtus erit:
Sic licet & fuerit tñ hac mutinensia caesar
Grandine militia contudit arma sua:

go credendū. Cōstellatiōe q̄ dā sese arietī sub occasu cōiungēti uētos: & grādines īpellēti. Ea tñ die: quīs turbi
da & grādinosa. Octāuius Cēsar uictor fuit bello mutinēsi. Nā cū. D. Brutus a. M. Anto. marinæ obsideret:
Cicerōis cōsilio ī Antoniū missus ē. Iussusq; ut Trāgillus scribit: cōparato exercitui p̄ p̄tore p̄esse: & cū Hir
cio ac Pāsa: q̄ cōsulatū acceperāt. D. Bruto opē ferre: Demādātū bellū tertio mēse cōfecit duobus p̄liis. Priore
Antōiūs eū fugisse scribit: ac sine paludamēto: e quoq; post biduū demū apparuisse. Seq̄nti satis cōstat nō mō
ducis: sed et militis functū mūere: atq; ī media dimicatiōe aglifero legiōis suæ grauitē lautior aglam humeris
subiisse: diuq; portasse. Hoc cū bello Hircius in acie: pāsaq; post ex uulnere p̄isset: rumor icrebuit: ābos opa ei
occisos: ut An. fugato: rep. cōsul. orbata solus uictores exercitus occupet. Pāsa quoq; adeo suspecta mors fuit ut
Glyco medicus custoditus sit: q̄si uenenū uulnere īdidisset. adūcit his aglus niger alte & cōsul. Hirciū ī pugna
tumultu ab ip̄o iterēptū &c. LVce secutura: q̄ sequet̄ idus. O NAut. pete tu. Por. eas ī portū āteq; mare tur
bet. ERit uetus ab occasu mixtus grādines: slabūt occidui mixta iā grādine uēti. Aequoreas passim q̄ mō tur
bet aq̄s. Quāq; subis tuta nō astatiōe recedas. Ni redeat uelis letior aura tuis. SIT li. & fue. quīs nunc & olim
solitus sit flare uentūs cum grandine. T Amen Cēsar: Octāuius. HAC grādine: hac die grādinosa. Con
tudit: concussit & fudit: ARma mu. arma anto. apud mutinam. SVAmi. suis militibus.

Tertia post ueneris cū lux surrexerit idus
Pontifices forda sacra litate boue:
Forda ferens bos ē fœcūdaq; dicta ferendo
Hinc etiā fœtus nomen habere putant:
Nūc grauidū pecus ē, grauidæ quoq; semie
Telluri plenæ uictima plena dat: (terræ:
Pars cadit arce iouis, ter denas curia uaccas
Accipit, & largo sparsa cruore madet:
Ast ubi uisceribus uitulos rapuere ministri
Sectaq; fumosis exta dedere focis:
Igne cremat uitulos q̄ natu maxia uirgo est
Luce palis populos purget ut ille cinis:
Rege numa fructu non respondente labori
Irrita decepti uota colentis, erant:
Nā mō siccus erat, gelidis aq̄lonibus annus.

Ministri sacrorū ministros dicit. IGne cremat uitulos q̄ nato maxia uirgo ē: Vestalis uirgo & eius deæ mini
stra quā terrā eē uolūt: cuius fœcūditas hoc tpe forday: bouū sacrificiis q̄rit. Itaq; cinis uitulorū seruabatur in tē
plo Vestæ ut inde suffimen fieret quo populus palilibus purgaret: ut ī pete uirginea populus suffimē ab ara ue
sta dabit uestæ munere purus eris. Restabat aut̄ id suffimen ut infra dicturi fumus ex equi sanguine: cinere ui
tuli ac fabay stipulis. REge Numa: docet numā horum sacrorū autorem fuisse: q̄ cū modo siccitas modo ni
uia pluuiæ sterilitatem facerent consuluit Faunum: a quo sacrificandæ bouis forde ritum accepit.
TERtia post ueneris. xvii. calē. maiay: hoc ē. xv. die apri. imolant̄ terræ grauidæ. FORde boues: ī curiis: q̄
sacrificiū a Numa institutū ferūt in agroq; & pecorū sterilitate a Fauno p̄getē monito ægeria sōniū interpretate
appellabaturq; sacra hæc fordicia. Vñ Varro inq̄: Fordicia a fordis bubus. Bos forda q̄ fert in uētre: q; ea
die publice imolant̄ boues p̄gnates in curiis. CVM tertia lux: tertia dies. SVrrexit post idus ueneris: post
idus apriles. Sic erit. xvii. añ calē. nā tertius ille dies post idus nūerādo tñ ut ābes ab ip̄o die iduū. OPōtices
litate sacra: sacrificare. Boue forda: uacca grauida. FORda ferēs bos est definitio uocabuli: q; bos forda dī: q̄
grauida ē hoc ē q̄ fert. Et fœcūda dicta a ferēdo: & supius a facio fœcūdū deduci dixi. Vez; poeta id quoq;
a ferēdo dictū cēset: q; ferax sit: & sæpe fructū ferat. Hinc et̄: a ferēdo. PVtāt hīc nomē foet̄: q; fœtus & fœ
tura a ferēdo dicat̄. Fœtus. n. ē q̄ ex mulieribus uel pecoribus nascit̄: & multi a foneo deduci putāt. In & fœ
tura hoc ē genitura: q̄ p̄ toto aialiū p̄uētū poni cōsueuit. Vir. in buc. Si fœtura gregē suppleuerit aureus esto:
q̄ uerbū elegātissime Ply. trāstulit ad scriptū opus: cū in p̄cipio magni illius opis de naturali hysto ad Domi
tianū dicat. Opus natū ap̄ me p̄xima fœtura licētiore epistola narrare cōstitui &c. Præterea & foetā dicitur
tā p̄gnantē quā q̄ pepit. Vir in buc. Nō infueta graues tētabūt pabula foetas: & in æneide: Fecerat & uiridi fœ
tā mauortis ī atro Procubuisse lupā &c. NVnc in mēse apri. PEcus ē grauidū: grauidæ oues: capellæ: boues:
equæ: & similia. TERRæ quoq; grauidæ semine: retinet̄ femina: q̄ adhuc supius ad maturitatē nō ascenderit.
Vl̄tima plēa: grauida. Datur imorat̄. TERRæ plenæ: grauidæ. PARS: uictimay: CADit: imolat̄. AR
te iouis in tēplo iouis capitolini. CVria accipit terdenas uaccas: p̄ nūero curiay: uaccæ in ip̄is curiis imolan
tur. Vnaquæq; n. curia suā uaccā maclat. Triginta at̄ curias fuisse supius dixim̄. Var. quoq; ī curiis nō icuria
dixit. ET sparsa: unaquæq; curia. CRuore largo: large & abūdātē p̄fuso. MAdet madescit infecta ip̄o san

ANT.
FAN.
Fordici
dia .xvii.
cal. maias
Forde bo
ues
Horde

palis
Fœ^o an
de dicitur

Suffimen
quo popu
lus purga
batur pa
lilibus
PAV.
MAR.

guine. **AST** ubi: postq̄. **M**inistri: sacroꝝ. **R**Apuerūt uitulos uisceribus: q̄ cōcepti itra uiscera uaccæ adhuc retinētur dū imolant mīes: sic emactatæ uictimæ uisceribus rapiunt. **E**T dedere exta: intestina. **S**ecta & recte lecta: cū ea diis p̄sentent: q̄ maxie extat: p̄minētq̄. **F**Acis fumosis: ubi exta adurant. **V**irgo: q̄ nutu ē maxima: q̄ erit maior ætate ceteris uirginibus uestalib⁹. **H**oc est priā uestaliū. **C**Remat igne ut eos q̄ uisceribus rapi erūt: cremat & redigit in cinerē. **V**T ille cinis: cremati uitoli. **P**Vrget po. luce palis: in palibus expurgabat populus suffitōe sanguis egni: & ipius cineris: & stipulæ fabagæ: de quo paulo post dicemus. **R**Ege numa fru. aggredif nūc ipsā sterilitatē: q̄ regnate Nūa fuerit: un̄ hūerit initiū mos mactadag bouū. **V**Ota co. agri colæ. **D**Ecepti: ab ipsa agroꝝ sterilitate. **E**Rāt irrita: iania: q̄a fructū nō cōsequant. **R**Ege numa: cū regnaret Numa de quo multa superiore lib. dixius. **F**Ructu nō re. la. cū aut pagæ: ut nihil ex agro perciperet: ita ut suus labori fructus mīme referet. **N**A m modo an. erat sic. geli. aquilo. cum flarent septentrionales uenti: qui frigora & serenitatem nobis afferunt: erant sicca tempora sine pluuia: sic ipsa siccitate inferebatur sterilitas.

ANT. **FAN.** **LV** xuriabat: nimitū herbagæ fūdebat: q̄ frugib⁹ nō cōducit. **A**Nte diē: añ cōgruū t̄ps. **V**n̄ pecoꝝ quoq̄ sterilitas dānabat. **N**Ecabat ouē: q̄a imaturi partus p̄nitiosi sūt parietibus. **S**ilua uetus: hæc fuit in auētino. **L**ege Plutarchū in Numa. **M**ænaliō deo: Fauno a mænalo mōte arcadiæ. **D**e hoc satis dictū est supra.

ANiō geto: p̄ sōnū. **V**ellus utrūq̄: utraq̄ pellis ouīū q̄s Numa Fauno sōnoq̄ mactauerat. **B**IS caput in ton sū fōtana spargit unda: bis nō ter dicit: q̄a Faunus ut q̄ dā uolūt agrestis atq̄ ifernus de⁹ ē. **N**EC fas aialia mēsis ponere: neq̄ pollui rebus Veneris nec uesci carnis oportebat. **N**ec digitis anulū ullus inest: q̄a (ut inq̄t Sernius) in rōne sacroꝝ par ē & aiæ & corporis cā: & plerūq̄ q̄ nō possūt circa aīam fieri sūt circa corpus ut solaere uelligare ut possit aīa q̄ p̄ se nō pōt ex cognatiōe sētere. **I**taq̄ Numa digitis anulos exemit ne q̄ parte aīo religato ad numen accederet a quo noctu oracula i pellibus petebant in latio: ut diximus supra.

PAV. **MAR.** **CV**nc ager luxuriabat aq̄ assidua: nimio humore luxuriabāt agri. **L**uxuria q̄dē est iterdū itēpestiua abūdatia. **V**n̄ ap̄ Virg. **L**uxuriā segetū tenera depascit in herba. **S**ic tūc itēpestiua abūdatia ad maturitatē nō pueniebat: & luxuria ē nimia p̄fusio. **I**nde ē illā Ciceronis: **Q**uā sit turpe defluere luxuria. **A**t defluiebant agri cū steriles simul & fertiles herbas effūderēt: ut a sterilibus cerere cōfūderent.

Sæpe ceres: p̄ denoationē. hoc ē ipsa seges. **F**Allebat: decipiebat. **D**ominū in primis herbis: cū tenellæ adhuc eēt herbae ad maturitatē non pueniebāt. **E**T auena leuis: sterilis: ut ap̄ Virg. **S**teriles dñant auenæ. **S**Tabat in solo obfesso: tellure quā obfidebat: ubi surgef fructi feras fruges nō patiebat. **I**deo & **P**ly. primū oīum frumētū uiciū auenā eē ostēdit. **E**T pecus edebat: emittebat. **P**Artus acerbos: imaturos. **A**n̄ diē: itēpestiuos: & in ipis pecudibus erat sterilitas eadē rōne. **A**Gna sæpe necabat ouē: matrē. **N**Ascēdo: cū itēpestiue oriēf: matri iferebat exitiū.

SILua uetus: Numa ea sterilitate motus accessit in siluā: in q̄ faunus oracula reddere solebat. **M**actatifq̄ ouibus sacrificauit: & geti postea stratis uelleribus sese dedit. **S**Tabat silua uetus: & uidēf scribere siluā laurentinā: ubi erat oraculū fauni. **Q**uis Maro uideat de tyburzio agro itelligere. **S**ed de eo dixius in. vii. ænc. **E**T nullū. **S**e. ui. n. erat silua cedua: cū nulla ibi securi cederef arbor: siluā a græ dici uolūt: nā ὄλη silua d̄f. ὄλη uetiā materiā dicit: & q̄ ex tpe scribit uelocissime silua uocat. **D**e quo **F**abi⁹ **Q**uinti. lib. x. **D**iuersū inq̄t ē eoz: ut tū: q̄ primo decurrere p̄ materiā stilo: q̄ uelocissime uolūt. **E**t seq̄ntes calorē atq̄ ipetū ex tpe scribūt hanc siluā uocat & cætera. **S**Acra silua: relicta. **D**E O mænaliō: fauno seu pani arcadiæ: a mænalis arcadiæ mōtibus. **D**e hoc diximus in primo & in secūdo. **V**ez qui in latio dabat responsa: ad arcades referre nō debemus. **N**ā erat numen latinū. & Latini regis pater. **V**nde in. vii. ænei. **V**irg. **A**t rex sollicitus monstris oracula faum Fatidici genitoris adit. **F**uitq̄ hic Pici filius. **C**ōfudit itaq̄ hystoriā: aut fabulem cum de arcade dicat. **S**ed de hoc fauno alio loco dicemus. **I**Lle: faunus. **D**Abat responsa tacitis noctibus aīo quieto: hoc est quasi noctu per quietē edebat oracula: sicut eodē in loco ostendit **V**irg. **R**ex numa mactat: imolat. **G**Eminas: duas. **O**Ves hic: in hac silua. **P**Rima: ouis. **C**Adit fauno: immolatur ad honorē fauni. **A**Ltera: ouis. **C**Adit leni somno imolatur deo somniorum. **V**trūq̄ uellus: pellis utriusq̄ ouis. **S**Ternitur in duro sole: sternuntur hūi pelles su per quibus noctu requiescat: quemadmodū fecisse Latinum Maro scribit. **B**IS spargitur caput in tonsum: crinitum. **V**Nda fontana: ut se ab omni crimine expiaret. asperfit se uiui fontis aqua: ut est illud. **D**onēc me flu mine uiuo abluero. **S**ed hoc in loco non pro cæde. **A**t ut expurgatior esset ad explorandas deorum mentes.

BIS tegit sua tempora fronde faginea: bis sibi caput fago coronauit. **V**Sus abest ueneris: q̄st abstinet ab omni coitu: ut nihil polluti esset: a quo numina abhorrent. **N**EC fas: nec licet. **P**ONere animalia mēsis: apponere carnes: nam & abstinebat ab æsu carniū. **N**EC ullus anu. inest dig. & anulos quoq̄ deponebāt: ut sine cultu procederet. **V**ESper ubi tectus: quasi post occasum uesperis. circiter secundam horam noctis.

OPER sua uerba congrua ut sunt & sua dona parēti. **RE**dimita papauere frōtē: fingit noctē corona papauere coronatā ga sōnū inducit. **PE**de duro: caprino p quē terrae soliditas ostēdit. Sane apte hoc loco p deū terrenū atq; infernū explicat rō placidā telluris. **C**æcaq; iussa Obscura: q̄ interpretari rex quīs prudētissim⁹ nesciebat. **EX**pedit erratē nemori gratissima cōiūx Egeria Numæ rē aperit nympha nemoris aricini. **H**anc quōdā cytherea diē pperatius ire iussit: Venus cui mēsis aprilis dicatus ē iussit aliqñ hūc diē celeriter ac solito citi⁹ labi ut succederet dies q̄ est. xvi. calēdas maias quo August⁹ titulū cœpit iperrii. Cōstat autē eū adeptū eē magra

ANT.
FAN.

August⁹
titulū cœ
pit iperrii
xvi. calē.
maias.

Hyades
uespi oc
cidūt. xv.
calē. ma
ias.
Paliliciū
sidus

Ponit adorato per sua uerba deo:
Interea placidam redimita papauerā fontem
Nox uenit, & secum somnia nigra trahit:
Faunus adest ouiuq; p̄mēs pede uellera duro
Edidit a dextro talia uerba thoro:
Morte boum tibi rex tellus placanda duorū
Detq; sacris animas una iuuenca duas.
Excutitur terrore quies numa uisa resoluit:
Et secum ambages cæcaq; iussa refert:
Expedit errantem nemori gratissima cōiūx
Et dixit grauidæ posceris exta bouis:
Extā bouis grauidæ dantur, fœcūdiōr annus
Prouenit, & fructum terra pecusq; ferunt:
¶ Hanc quondā cytherea diē pperanti⁹ ire
Iussit, et æthereos præcipitauit equos:
Vt titulum imperiū q̄ primum luce sequenti
Augusto iuueni prospera signa darent:
¶ Sed iam p̄teritas ubi quartus lucifer idus
Respicit, hac hyades dorida nocte tenent:

græci pliadās nos uergilias uocamus. Fuerūt autē hyades ut alii dicunt Atlātis filia: ut alii Liberi nutrices. **OP**onit corpus supra no. uel. ouiu pelles: q̄s humi strauerat: se ēt ipsi strauit: & geti se dedit. **AD**orato deo p sua uerna: cū prius numen suis p̄cip⁹ adorasset. **IN**terea pauidā: cū numa noctu cōcubia geri se dedisset: uenit faunus: & monuit placidā esse tellurē duū bouū morte: ita ut una iuueca cæsa duas exhiberet. **M**œstū regē hui⁹ oraculi ambage. **D**ocuit Egeria maclādā esse bouē grauidā: quo facto reddita ē agris & pecoribus fœcūditas. **IN**terea nox: de ea pte noctis: q̄ cōcubia d̄: intelligit cū corpora geti se dederint. **N**ā paulo ante primā partē noctis ostēdit p occasū uesperis. **RE**dimita placidā frontē papauere: habēs caput papauere coronatā: p̄pterea q̄ id: ut iā dixim⁹: sōnū inducat: duxit illa secū soporē: quē regi & cæteris aialibus icussit: & **T**rahit secū sōnia nigra: ea q̄ sub uariis formis dormiētibus sese ostēdunt. **D**e q̄bus in meta. **L**atius agit poeta. **N**igra: p nocturno tpe: uel qd̄ eorū sedes sit in Erebo ubi oīa nigra: ēt qd̄ clausis oculis oīa nigra uident. **A**dest faunus & p̄mēs: calcans. **U**ellera ouiu: pelles istratas. **D**uro pede: respexit ad faunū arcadē: cū sit capripes. **E**didit: ptulit. **T**alia uerba a dextro thoro: a dextra thori parte. **O** Rex: Numa. **T**ellus ē placidā tibi placare tellurē debēs. **M**orte duorū bouū: imolato duos boues: & in hoc nō erat ambiguitas. **S**ed q̄ sequunt uerba fecere ambiguitatē. **V**na iuueca: quā tu maclabis. **D**et sacris duas aias: ut uni⁹ maclatiōe: duæ aia: imolent. **E**xcutit qes: sōnus. **T**errore: nā p̄ getē exterritus ambiguo oraculo sōnū excussit. **N**vma uisa resoluit: q̄ dormiētī uisa sunt. **E**t refert secū ambages: obscura oracula p uerborū circuitus. **E**t iussa cæca: obscura: q̄ non itelligebat. **C**oniūx. Egeria. **D**e q̄ in tertio. **G**ratissima nemori: Aricino. **E**xpedit errantē: soluit ambiguitatē & regē ab errore liberauit. **E**t dixit tu posceris exta bouis grauidæ: iuberis p̄gnantē uaccā imolare. **D**antur: libanē d̄tis. **E**xta bouis grauidæ: nā bos grauidā imolata ē. **A**nn⁹ puenit fœcūdiōr: magna fuit eo tpe fœcūditas: magnaq; fructuū copia ex agro puenit. **E**t terra: & p̄ se. fructū & ex agro & pecore puenit fruct⁹. **H**anc quōdā cytherea Venus: q̄ p̄st̄ aprili mēsi: post mutinēse uictoriā: p̄cipitē hāc fordiciōis: diē iussit: ut accelleret dies sequens: q̄ est. xvi. calēdas: maias: quo die Octāuius Cæsar adolescēs crearet a militibus iperator. **M**ortuis n. Hircio & Pāsa cōsulibus: fugato. **M.** Anto. Octāui⁹ q̄ p̄ptore fuerat: p̄ duce a uictore exercit⁹ salutatus ē. **C**ui ut in Epitomate Liuii habet: parū gratus senatus fuit: q̄ Bruto ab obsidiōe mutinēsi ab Octāuiō Cæ. liberato: honore triūphi decreto Cæsar: militūq; eius mētionē nō satis gratā habuit: ob qd̄ Cæsar rē cōciliata p̄. **M.** Lepidū cū. **M.** Anto. gr̄a: Romā cū exercitu uenit. **E**t p̄clausis aduētū eius his: q̄ in eū iniq̄ erat: cū ānos. xviii. h̄fet: Cōsul creatus ē. **C**ytherea: Venus. **I**ussit quondā hāc diē: fordiciōis. **I**RE: labi. **P**roperatius: celeri⁹. **E**t p̄cipitauit: p̄cipites: & celeres egit. **E**quos æthereos: q̄ p̄ athera solis currū agūt. **V**T

PAV.
MAR.

quāprimū luce die sequēti: q̄ fordiciā sequat. PRospera signa: uictores milites sub foelicibus signis. DArent Augusto iuuent: Octauio adolescētis: q̄ nōdū Augustus uocabat. TItulū impiū: ut iā mortuis cōsulibus p̄ impatore eēt. SED iā p̄teritas: eadē die. xvi. calē. ma. ē occasus hyadū q̄ & succulæ dictæ: ut alii q̄nq; : ut alii septē stellæ sūt in frōte tauri: fuereq; atlātis ex ætra filiæ. Sed fabula iſerius referet. Ci. ab u. g. v. q̄ ē plure di. ctas putat. Ply. his ēt diebus eaz; occasū ostēdit. Inq̄. n. xiiii. calē. ma. ægypto succulæ occidūt uespi sidus uæhe mēs: & terra: mariq; turbidā. xvi. acticæ. xv. Cæsari. cōtinuoq; triduo significat. SED iā ubi q̄rtus lucifer: q̄rtus dies. RESpiciet idus p̄teritas: q̄ iā p̄terierūt: hoc ē q̄to die post idus. HYades: succulæ. TENēt hac nocte do rida: occidunt: & tenēt mare. Dorida Hestodus in Theogonia nymphā eē inquit Oceani ex Thety uxore fi liā: ex q̄ magnus nymphaz; numerus natus est: & a poetis sæpe doris pro mari ponit: ut hic & apud Virgiliū Doris amara suam non intermiscat undam.

ANT.
FAN.
Valeria
uia

TERtia post hyadas cū lux erit orta remotas. xii. calē. Maias eqria in Circo maxio celebrant: & uulpes incēdunt siue cōburunt fugiētes ut p̄nas luant incē sã messis agri Carseolani. Cū enī apud Carseolos op pidū latii rusticus qdā uulpi a se captæ ac sceno & sti pulis inuolutæ ignē ad mouisset: ea fugiēs uniuersam agri Carseolani messē absūpsit incendio. Quare uul pes cerealibus stipolis urebant implicatæ q̄ Cereris muneribus obfuisse q̄ de cā ei deæ porca cædebatur ut dixi supra. Sane tertiā diē accipe excluso die occa sus hyadū. CIRcus hēbit equos: hi non semel tantū e carcerib; emittebant sed & septies ut qdā putat. Vñ illud ē Martialis nemo q̄ter missos currere sēsit equos.

NATALIA rura petebā: Per Valeriā uia q̄ a Tiburti nis capiēs initiū ut doceat Strabo ad Marfos & Cor finiū Pelignoz; metropolim ducit. in q̄ latie urbes sūt Valeria Darfeoli & Alba. ASSIduis aq; Ipse alibi: Sulmo mihi patria ē gelidis uberrimus undis. EMeritis: Sūptū a militibus q̄ emeriti appellant cū adepti sūt militiæ uacationē. DVro: Cōstanter agri colendi laborē & difficilia tolerant. PERAgebat: Perfec te colebat atq; tractabat.

PAV.
MAR.

TERtia post hyadas. xix. calē. ma. Erunt eqria in circo maximo inter pallantium: & auētinum. Eadēq; die est uulpiū fugientū combustio. Quod unde habuerit originem: poeta ipse explicat: cum erit tertia lux post remotas hyadas: cū fulserit tertia dies post occasum hyadum: & designat. xviii. diem mēsis. CIRcus ha bebit equos partitos: diuisos: & ordine dispositos. CARcere: in ipso repagulo unde ad cursum emittuntur.

CVr igitur uulpes missæ: dimissæ. TEdis iunctis: facibus alligatis. TEda. n. ex generibus arborū picem fe rētū: flāmis: atq; lumini sacroz; ēt grata. FERū ardētia terga: nā accētas tædas ferētes: emittunt: & fugiētes adurūt. Cā docēda mihi q̄si docebo uñ hic mos hūerit origina. Vulpes seu uulpes dicta ē ut Hæli. iqt Var rōe teste qdā pedib; uolet. Veg. græce αλωπιος dī. FRigida carseolis: adurēdaz; eo pacto uulpiū morē: ori ginē hūisse refert ab adolescēte quodā: filio cuiusdā rustici carseolāi: Qui cū maturis frugib; uulpē laqis iplici tã cōprehēdisset: eā stipula inuoluit: & accēso igne dimisit fugiēs illa maturas fruges aduūsit. Id singulis ānis re ferebat: quo uulpes cereri ob adustas fruges p̄nas darēt. poeta id se didicisse ab hospite carseolāo: cū e roma i pelignos rediret. FRigida terræ ē. CARseolis: carseoli nūero multitudinis urbs erat: Carseolāi dñr colōi: in oia ualeria sūt medio qdē spatio iter urbē & marsoz; municipiū: i quo ego natus sū. Erātq; carseoli una ex cla ris equoz; urbibus. Carseolana mihi teneros dilecta p̄ ānos. Lux erat: & iuris debuit esse mei. Sed fortuna mi hi partos inuidit agellos. Diuitiasq; ois sustulit illa meas. Nā periit mōtana domus generosa p̄pago: Cui fata: atq; hoies: diiq; fuere truces. Iā piāq; in misere fortuna redundat alūnum. Nulla sit ut merito: q̄fa parta meo. Sed hoc poeta dicit. Carseolaniā terra frigida est. NECapta oliuis ferendis: ad p̄reādas oleās. Gaudent enī oliuæ calido solo: ut in Geor. diximus. SED ager ingeniosus ad segetes: a natura dispositus ad fruges: nā frugū ferax est. HANC; p̄ hanc terrā. EGO petebā pelignos: redibā in patriā: uñ dicti sunt peligni: diximus in tertio.

RVra natalia: in qbus ego natus sū. & alio loco inq̄ peligni ruris alūnus. PARua: qdē rura. SED dubia aq; assiduis: quæ opposita aquis assidue fluen tibus: eas excipiunt: & ab isdem irrigantur. Plura. n. sunt flumina in pelignis. INTRAuimus solitas ædes antiqui hospitis ingressus sum domum hospitis carseolani: quo recipi hospitiō sæpe consueueram. IAM phœbus dempserat iuga equis: soluerat equos a curru. EMeritis: labore diei: & est translatio a militibus: cum emeritis datur uacatio. Iam sol occiderat E roma. q. carseolos iustum est unius diei iter. IS: hospes. SOLEbat multa quidem narrare: multa mihi referebat. SED & hæc etiam narrabat: quæ ad rationem uulpiū pertinebant. VNDE: ex quibus relatis. INSTrueretur præsens opus meum: fastorum opus quod i præsentiarum scribimus: cum ad fastorum rationem mos quoq; ille pertineat. Alt in hoc campo & ostendit campum: q̄ ipsi carseoloz; urbi adiacebat. PARca colona: rustica: seu coloni uxor. CVm uiro duro: patiēte & tolerāte laborē. Nā durū interdū patiens & p̄seuerās est. Inde ē illud Virg.

TERtia post hiadas cū lux erit orta remotas

Carcere partitos circus habebit equos:

Cur igitur missæ iunctis ardentia tædis

Terga ferant uulpes: causa docēda mihi ē:

Frigida carseolis nec oliuis apta ferendis

Terra: sed ad segetes ingeniosus ager:

Hac ego pelignos natalia rura petebam

Parua: sed assiduis obuia semper aquis:

Hospitis antiqui solitas intrauimus ædes

Dempserat emeritis iam iuga phœbus eqs:

Is mihi multa qdē sed & hæc narrare solebat

Vnde meum presens instrueretur opus:

Hoc aut in campo (campūq; ostendit) habebat

Rus breue cum duro parca colona uiro:

Ille suam peragebat humū siue usus aratri

Seu curuæ falcis siue bidentis erat:

Scipiadas duos bello: & illud gēs dura: atq; aspera coltu. HABebat breuē rus: exiguū agellū. ILLE colonus. PER agebat: colebat. SVAM humū: q̄si suū agellū. SIVE erat usus aratri: siue aratro terraz; p̄cindebat. SEV falcis curuā: seu falce fruges secabat. SVE erat usus bidētis: seu terrā bidēte fodebat.

Hac modo uertebat cum raro pectine pratū
 Nunc matris plumis oua fouenda dabat
 Aut uirides maluas, aut fungos colligit albos
 Aut humilem grato calfacit igne focum
 Et tamen assiduis exercet brachia tellis:
 Aduersusq; minas frigoris arma parat:
 Filius huius erat primo lasciuus in æuo
 Addideratq; annos ad duo lustra duos:
 Is capit extremi uulpem conuallā salicti:
 Abstulerat multas illa cohortis aues:
 Captiuam stipula fœnoq; inuoluit, & ignes
 Admouet, urentes effugit illa manus
 Qua fugit incendit uestitos messibus agros:
 Damnosis uires ignibus aura dabat:
 Factū abiit, monumēta manēt: nā dicē cer
 Nūc quoq; lex uulpē carseolana uetat: (tā:
 Utq; luat pœnas genus hoc cerealib⁹ ardet:
 Quoq; modo segetes perdidit ipsa perit.

CHAEc mō uerrebat stātē tibicine telā: Lignū acci
 pe quo tela sustinet: nā & i aedificiis tibicinis appella
 mus q̄b⁹ ca sustinet. In qua significatiōe ut qdā uolunt
 aut plurali utimur numero aut tātū ablatiuo singula
 rit: ut nos urbē icolimus tenui tibicine fultā Hinc & ti
 bicines uersus dicim⁹ qbus addit aliqd ad solā metri
 sustētationē: ut aspectās siluā imēsam & sic forte p̄caſ
 & nūc dextra igeminās ictus nūc ille sinistra. Seruius
 alia leuissimis uersibus scripsit. quos p̄ iocū p̄tigillis uel
 tibicinibus iterponi a se dicebat ad sustētationē opus
 donec solidæ colūnæ aduenirēt. Dicti autē tibicines in
 aedificiis existimant autore festo a similitudine tibits
 canētū: q̄ ut cātates sustinet ita illi aedificia. Sane uer
 rere ē trahere alias uertere uel mūdare. GRATO cal
 facit igne focū: Manifeste hoc loco appet focū nō esse
 ignē sed locū q̄ ignē fouet. ET tñ: Quāuis igne do
 mū calefacit: texit tñ ut arma & uestes aduersus uim
 frigoris paret. INCoualle salicti: Cōuallis ē planici
 es ex oī pte mōtib⁹ cōprehēsa Nā uallis ē duob⁹ lateri
 bus icliua planicies. ABStulerat mu. il. co. aues: Co
 hors in uilla ex pluribus tectis. cōiūgī ac unū qddam
 fit ut autor ē Varro. Vñ sic dicta existimari pōt q̄ cir
 ca eū locū cohercet pecus. Quidā cortē siue cohortē
 appellāt tñ domus p̄te ubi seruātur aluilia: q̄ nō pla
 cet. Nonius spacia iquid eē uillage itra maceriā. Cæte
 rū cohort militū noiata uidet q̄ ut illa ex plurib⁹ te
 ctis cōiūgī: ita hac ex māipulis plurib⁹ copulat. MO

ANT.
 FAN.
 Tibicines
 Tibicines
 uersus
 Focus
 quid
 Conuallis
 Cohors
 Cohors
 militum

nūmeta manēt: q̄a uulpes seruādæ memoriæ grā cōburūtur: eius uidelicet incēdi q̄ uulpes capta a rustico ex
 citauit. Et q̄a lex ut quo capta a rustico excitauit. Et q̄a lex ē ut quo dies uulpes cōburūtur carseolana uulpes
 nō nominetur. DICere certam nunc quoq; lex uulpē carseolana uetat: Figura est hyppalage. nam hoc dicit:
 Certa & fixa lex uetat carseolanam uulpē nominari quæ infausta & execrabilis tam perniciosum excitauit in
 cendium. Fuit & illud monumentum rei quo uulpes urebantur cerealibus stipulis inuolutæ.

CHAEc rustica coloni cōiūx: cū ita se uir exerceret ipsa. MODO uer. pra. cū ra. pe. cū rastro paucog; dētium
 pratū uerrēs fœnū colligebat. NVNC da. oua fouēda m̄ris plumis: suppōebat oua: ut fœta & calefacta: icu
 bāte gallina pulli nascerēt. AVT colligit uirides maluas: q̄ aluuz; molliūt: ut Ply. inquit illa colligebat ut epu
 las pararet. AVT albos fungos qui in pratis nascūtur. Vñ Hor. Pratalibus optima fungis. AVT calefacit
 humilem focum grato igne: accendebat ignem in suis focus pro decoquendis oleribus & cæteris. ET tñ exer.
 defatigat. BRACHIA telis assiduis: colo. fuso. Tela p̄dula q̄ sunt arma muliebria. ET pa. ar. aduersus minas
 frigoris: parat uestes nēdo & texēdo cōtra hyberna frigora. FILIUS huius: colonæ. f. LASCiuus i prio æuo: in
 priā ætate: nā adhuc puer. ADDiderat duos ānos ad duo lustra decēnio biēniū addiderat. Sic duodecimū
 erat nat⁹ ānū. IS: puer. CAPIT uulpē i cōualle extremi salicti: laqueis apphēdit uulpē in cōualle ubi sūt extre
 mæ illæ falices: aut ubi tūc erat salictū. ILLA: uulpes. ABStulerat: rapuerat. MVLtas aues cohortis: pullos
 e cohortē. Cohortē appellamus illud spaciū medio loco uille ad similitudinē atrii: cui spacio plura tecta coniu
 gunt. INDE demilitari Var. inquit. Cohors: q̄ ut in uilla ex pluribus tectis cōiūgī: ac quidē fit unū: sicis ex
 manipulis pluribus copulatur. Cohorsq; q̄ ut in uillā: quod circa eum locum pecus cohoriretur. INVOluit
 captiuam: puer ille implicat uulpem quam coeperat Stipula & fœno paleis & fœno arido. ET ADMOuet
 ignes. & succendit ignem in stipula circa uulpem: ILLA uulpes. EFFVgit manus urentes: manus pueriles
 quæ eam urebant. QVA fugit accendit agros uestitos messibus quacūq; parte fugiebat uulpes: accendit fru
 ges iam in agris cultis maturas. Vestitos dixit: cum sint quattuor genera agrorum. Nudus cōscitus pasuus flo
 ridus. Nudus est qui cultura uestitur. uestitor ergo quia erant in his fruges. AVRA uentus. DABat uires
 ignibus dānosus dānū frugibus inferentibus. Veto enim conualecebat ignis. inde sapho. Vror ut indomitis
 ignem exercentibus curis. Fertilis accensis messibus ardet ager. FACTum abiit: præterit quod tunc factum
 est. MONumenta manent remansit apud posteros memoria & ea seruatur nam ut uulpi. Iur. con. inquit. Mo
 numentum est quod seruandæ memoriæ gratia existit. Nam nunc quoq; lex carseolana uetat dicere certam
 uulpem munit inquit memoria facti nam cum eodem modo delectatur uulpes. ex lege carseolana cautum
 est ne ad id certa uulpes. constitutur. Nam dicere constituere interdum est. constituta ad id certa uulpes esse
 non debet. Sed ut antiquum factum referatur: quæ hoc tempore laqueis capitur ea incendio plectatur: non q̄
 prius parata eēt. ET VT hoc genus aialiū. f. LVAT pœnas supplicio afficiat. ARDET cerealibus stipu
 lis & paleis frugū. ET perit ipsa uulpes. QVO mō pdidit segetes eo mō quo adussit. fruges adurif & ipse.

PAV.
 MAR.

ANT. **CPRO**xima cū ueniet. xiiii. calē. Maias ex ariete. Sol abit in taugz siue. xv. calē. ut scribit Columella. Nā uersus ille. Tertia post hyadas cū lux erit orta remotas: nō aīcedit trāstū solis in Taurū ut ī emēdatissimis codicib⁹ legim⁹. sed seq debet. Est at sciēdū Taugz nō a capite aut a frōte sed a dorso in ortū ferri ut autor ē Seru⁹. Hic Taurus ē q̄ europā trāsuexit ī Cretā ut Euripides fabulat⁹ e q̄ scdm̄ iginū cōstat. xiiii. stellis. Dicit aut maior uisima uel q̄ sine dubio Ariete maior ē. q̄ Taurus fuit uictima triūphātū: ut hinc albi clitūne greges & maxia Taurus uictima. De albis: n. Tauris sacrificabāt triūphātes autore Seruio. Hoc signū zodiaci quē admodū & alia ad naturā Solis referē q̄d̄ ægyptius cultus ostēdit. Lege Macro. in saturnalib⁹: Nonnulli uolūt io quā ī bo uē cōuersa ē a ioue in cōelū fuisse trāslatā cui⁹ prior ps appet Tauri effigie: reliquū corp⁹ obscurius uideat. Lege iginū. **M**Ater mēnonis: Aurora ex qua & tithono natus ē Mēnon. **P**ARS prior appet: Mēdosus ē ap̄ oēs iginū locus ubi Propior legit⁹ p̄ eo q̄d̄ ē prior. **P**O Steriora latēt: Nonnulli huic Taurō caudā tribuunt: ut Columella & Pli. q̄ ait eē ī frōte Tauri fuculas ī cauda seprē q̄s appellauerē Vergilias. **N**OX abiit oris q̄ au rora palilia poscor: Palē deā pabuli alii uestā: alii matrē deū eē uolūt autore Seruio: cui. xi. calē. Maias sacra soluebātur teste Solino. Quāuis sūt q̄. xii. calē. ea tradi derint celebrari: q̄ ut inquit Varro a pale palilia dicta sūt ut a Cerere cerealia. Eadē tñ & parilia dicebantur: uel q̄d̄ is dies quos serenitas reddebāt lucē parere uideret: uel q̄d̄ ut autor ē Festus p̄ ptu pecoris pali sacra fierēt q̄ pastoz̄ dea putabāt: q̄bus mos fuit palilibus ouilia purgare trāsilire flāmas lacta sapa & milio sacra psoluere necnō & cōiuiua celebrare: ut Annua pastoz̄ cōiuiua lufus ī urbe cū pagana mādēt ferula diuitiis Quo tpe obseruātū ē ne qua hostia cedere autoribus Plutar. & Solino ut dies urbis Romæ origine consecratu purus eēt a sanguine. q̄uis Tarūtinus q̄d̄ (ut scribit Plutar.) uoluerit Romulū. v. idus Aprilis urbis fundamēta iacissā: cui fidē nō adhibemus cū multorū traditionib⁹ cōstet Romā palilib⁹ cōditā. un̄ illud ē Propitii: Vrbī festus erat dixere palilia patres: Hic primus cæpit mænibus eē dies. **A**Lma pales hanc deam Virgilius Ouid. aliqui scriptores nō pauci fœminino genere appellant. Nonnulli inter quos Varro ēt masculino.

Pales
dea
Palilia
celebrant⁹
xi. seu. xii.
calē. ma.
Parilia

Palilibus
Roma
condita

PAV.
MAR.

CPROxia cū ueniet. xiiii. cal. ma. sol. ariete relicto: taurū in it q̄ taur⁹ iter astra cōstitut⁹ dī q̄d̄ europam icolamē trāsuexit ī cretā: ut EuryPi. dicit: Nonnulli at cū io ī bouē sit cōuersa: ut ei iuppiter satisfacere uideret: cōstituisse q̄d̄ ei⁹ pprior ps appet: ut tauri. Sed reliquū corp⁹ eius obscurius uideat. Spectat at ad exortū solē: cuius oris est figiē: q̄ cōtinēt stellæ: hyades appellāt. de qb⁹ suo loco dicemus: Taurus ad exortū signoz̄ dimidia pte colloca tus ut icipe genu: ac dafigere ad terrā uideat. **C**Aput eodē hns accētū: gēua ei⁹ a reliquo corpe diuidit circū egnoctialis. Cornu sinistro cōiūgit cū sinistro pede ei⁹: q̄ auriga appellat. Inter hui⁹ finitionē corpis: & arietis caudā stellæ sūt q̄s Vergilias nri: græci pleiades appellarūt. Hic clus occidit: & exorūt hz ī cornibus singulas stellæ: sed sinistro clariorē ī oculis singulas. In frōte mediā unā: ex qb⁹ cornua locis nascūt singulis. Quæ se ptē stellæ hyades nūcupāt. **E**T si nonnulli: q̄s duas diximus nouissimas stellæ negauerūt eē ut oio hyades eēt qnq̄. Præterea in sinistro genu priore hz stellā unā & sup ungula unā. In dextro genu unā & iter scapulos tres nouissimā eaz̄ cæteris clariorē. ī pectorē unā: q̄ sūt oio p̄ter Vergilias. xiiii. **C**VMMa. mē. aurora. Proxia ipis egris: hoc ē dies sequēs. **L**Vthea: crocea: Nā lothe⁹ color pprie: ut Marcell⁹ iqt crocin⁹ ē Vir. ī buc. iā croceo mutauit uellera lutho: & ī æn. Aurora ī roseis fulgebat lutha bigis. **V**Eniet in eqs ro. rubicūdis. **V**ISura terpa. hoc ē cū seq̄ns aurora diē referet. **S**OLabit: discedit. **D**E du. pe. lanigeri ab ariete qui dux ē lanati gregis. **Q**VIaries. Perdidit hel. q̄ ex eo ī pōtū decidit: ut superiore lib. dixim⁹. **E**Gressio: soli. f. ex ariete. **I**NEst ma. ui. inest tauros: q̄ lōge maior ariete. **N**ON ē cognō. prom. nō hētur ī prōptu: ut facile cognosci possit. **V**Acca sit an tau. siue mas. siue fœmina sit. **P**ARS pri. ap. ateriora uideat: ut cognosci possit bouis forma. **P**O Steriora latēt: qm̄ nō appet ps posterior: ut discerni possint gēitalia: quo taurus eē cognoscat. **S**EV tñ hoc signū ē taurus: siue ē hæc fœminā siue sit imago tauri. siue sit uaccæ. **H**ABet munus amoris in uita iunōe: q̄si locata ē in cōelo ea imago ab ioue in p̄miū amoris repugnāte ēt iunōe. Nā ut dixim⁹ aut ē imago tauri quo trāsuecta est europa in cretā: aut ē imago uaccæ: in quā lo cōuersa fuit. **N**OX abiit oris q̄. xx. calē. ma. hoc ē. xx. diē Aprilis erūt festa palilia: q̄ uti Var. ingt a pale dicta q̄d̄ ei deæ ferix fierēt. Pales. n. dicebat dea pastoz̄ cuius festa palilia: ut alii parilia q̄d̄ pte pecoris eidē sacra fiebāt. Alii putauerūt deā palē uestā: alii terrā fuisse. Est ēt Romæ natalis. un̄ & Pōp. ingt parilib⁹ Rōulus urbē cōdidit: quē diē festū p̄cipue hēbāt minores. Var. & Ply. hoc festū cū natali urbis ro. xii. calē. ma. on̄ dūt. Sūt tñ qui uolūt. xxii. diē April. eē q̄d̄ si recte poetā interpretamur. xx. diē tenebimus. idē si Plut. si Ply. si Varronē sequimur. Plut. inquit τρωεν ἀεκα τρωκα ληνα τω. μ. α. τω hoc est añ undecimū calendarū ma. & qui dicūt. xii. calē. ita accipias ut aliud si dicere. xii. calē. aliud ante duodecimū naz̄ primum numerabis ab ipso diē calendarū. Cū uero dicet ante undecimum. siue duodecimum numerabis. xi. aut. xii. ab ipso diē calen. & tenebis postea diem antecedentē. Nonne differentia aliqua esse debet in sermone: cū ita loquimur ad. xi. calē. & ante. xi. sic cū undecimo dicimus. Quā rōne ex his colligemus. xx. diē aprilis esse palilia sed hæc nihil ualeāt afferātur aliæ rationes. In indicibus fastorū ueterū & codicibus uetustissimis. xx. diē

Proxima cum ueniet terras uisura⁹ patentes
Mēnonis in roseis lutha mater equis
De duce lanigeri pecoris qui perdidit hellem
Sol abiit, egressū uictima maior adest:
Vacca sit an taur⁹, nō ē cognoscere prōptū
Pars prior apparet posteriora latent:
Seu tñ est taur⁹, siue est hoc fœmina signū
Iunone inuita munus amoris habet
Nox abiit oriturq̄ aurora palilia poscor
Non poscor frustra, si fauet alma pales:
Alma pales faueas pastorum sacra canenti.
Prosequor officio si tua facta meo:

Aprilis festum illud notatum est. Nec his creditur. Creadat tade marmoribus in quibus eodē die idē scriptū ē
 Et hoc nō satis sit: sed colligamus ex poetæ locis: & ne decipi possimus. incipiamus ab idibus. Certū ē illā diē
 eē tertiadecimā mēsis aprilis. Occupat aprilis idus cognomine uictor iuppiter. Quid postea luce sequitur a
 tuos pete nauita portus: & significat. xiiii. diē mēsis. Deinde tertia post Veneris cū lux surrexerit idus Ponti-
 fices forda sacra litate boue. Significat tertio diē ab idibus: hoc ē. xv. diē mēsis. ne qs tergiuer sef. & rideat tāq̃
 uana loquamur. q̃a hac rōne deducā uos usq̃ ad finē mēsis: Cōstareq̃ faciē aliter eē nō posse. Postea inquit hāc
 quōdā cytherea diē pperatius ire iussit: & æthereos p̃cipitauit equos: & significat et de. xv. diē mēsis: & subdit
 ut titulū impiū quāprimū luce sequēri Augusto iuueni. p̃spera signa darēt: & designat sextadecimā diē. Deinde
 sed iam p̃teritas ubi quartus iucifer idus respicit: hec hyades dorida nocte tenēt: & ostēdit eādē diē. xvi. nam a
 tertio decimo diē numerādo. iiii. erunt. xv. postea p̃sequitur Tertia post hyadas cū lux erit orta remotas Carce
 re p̃ritos circus hēbit equos & significat tertio diē ab occasu hyadem. Sic erit decimo octaua diē mēsis aprilis
 Deinde p̃xima cū ueniet terras uisura patētes Mēnonis in roseis luthea mater eqs. De duce lanugeri pecoris.
 q̃ p̃didit hellē Solabit: gressu uictima maior iest Significat diē sequētē: & erit decimanona mēsis. Postea: Nox
 abiit. oriturq̃ aurora: palilia poscor & significat uicesimā diē. Est ne id satis: uultis ne me plura dicere. An non
 bene hāc cōputauerim imo nisi quis ita cōputet: totū ordinē puertet. Quod facile cognosceat cū ad finē usq̃
 p̃sequuti erimus nā post palilia inqt dicta pales nobis est: iā uinalia dicā. Vna r̃n media est inter utrūq̃ dies
 & sic indicat uicesimū secundū diē. Quid postea: ait. Sex ubi q̃ restāt luces aprilis hēbit: hic locus eorte aliquos
 decepit cū putarēt de fine mēsis poetā dicere: cū dicat quæ restāt. Sed nōdū ē finis q̃a adhuc supersunt festa:
 Tu uero ita interpretaris. Vbi aprilis hēbit sex luces: sex dies. Q V A E restāt: hoc ē ex his q̃ adhuc supersunt: q̃si
 nō numerādo diē uinalioq̃: sed sex alios dies: ex his quæ restāt. In medio cursu tpa ueris erūt: & demōstrat ui-
 gesimū octauū diē mēsis. Ultio loco inqt Cū phrygis assaraci titonia fratre relicto. Aut ut emēdati codice ha-
 bēt: Cū priami: cōiunx titonia: fratre relicto: Sustulit in mēlo ter iubar orbe suū: & significat tertio diē a medio
 uere. & ab ipso. xxix. diē. Sic erit trigēsimus: & ultimus aprilis dies. Quod si hāc nostrā cōputationē nō proba-
 bis. Vide ne totū ordinē puertas. Nā nisi hāc. serues recto ordine ad finē usq̃ nō p̃cedes. At ego recto ordine
 ad finē usq̃ p̃cessi. Recte igit cōputaui. Quādoquidē aliter cōputare nō potes: q̃n ordinē puertas Cōstet er-
 go oibus & ñe primis academix. xx. diē aprilis eē palilia: & natalē urbis: Quē diē sodalitas ñra litteraria reli-
 giosissime colat: pp̃ festū sanctissimozq̃ martyz: Victoris: Fortunati: & Genesii eiusdē localitatis p̃teatorum
 Quod eodē die a fidelibus cūctis celebrat. Sed hāc hastenus. Nox abiit & orit̃ aurora q̃si subsequit̃ dies Po-
 sco pali. ut de palilibus agā. NON poscor frustra. nā mox ea sacra canemus. Si fauet alma pales: cui nunc fa-
 cra fiūt: si ipsa faueat ego oia aperiā. Alma pales: inuocat nūc eā deam. ut faueat p̃sertim cū religione eius nu-
 mē p̃sequatur: propterea quod sæpe eo die se expurgarit. De quo genere expurgationis paulo post. F Aue
 as alma pales canētī sacra pastoris: faueas mihi qui cano pastoralia sacra: cum tu pastoribus p̃assis. SI Prose
 quor tua facta: merita & laudes tuas. P I O officio. pietate officiosa: & religiose.

Certe ego de uitulo cinerē / stipulāq̃ fabalē.
 Sæpe tuli plena februa tosta manu:
 Certe ego trāsillī positas ter in ordine flāmas
 Virgaq̃ rorales laurea misit aquas:
 Mota dea est / operiq̃ fauet / naualibus exit
 Puppis / habent uētos / iam mea uella suos
 Ipete uirginea populus suffumē ab ara
 Vesta dabit / uestæ murrinūre purus etis:
 Sanguis equi suffimen erit / uituliq̃ fauilla
 Tertia res duræ culmen inane fabæ:

gatio. suffire. n est fumigare autore Seruio: unde deducuntur suffimentū suffitus. suffitio & suffimen. p̃ducta
 penultima: & est uerbum suffio actiuz significationis quauis a fio cōponatur quod est passiuæ a quo in infini-
 tivo modo fire magis analogum est q̃ fieri. Vnde est in. iiii. geor. At suffire thymo. FEBrua tosta. Purgamē
 ta e rebus tostis. Certe ego trāsillī positas ter in ordine flāmas. Accendebantur palilibus a cerui fæni uel
 stipulaz quoz flāmas moris fuit pastoribus trāsillire. Tibullus. At madidus Baccho sua festa palilia pastor
 cōcinet a stabulis tunc procul esse lupi ille leuis stipulæ solēnes potus aceruos accendet flammaz trāsillietq̃
 sacras. Persius. Fumosa palilia fæno. Propertius. Cūq̃ super ratos fæni flammantis aceruos traicit immū-
 mundas ebria turba dapes id cur fieret infra explicabitur. VIRga laurea. Qua aquam spargentes se expia-
 bant. Vnde is ramus februa dicebatur. SUFFimen: Sacerdotes Vestæ seruabant ut dictum est hoc suffimi-
 nis genus. CVLmen inane. Frustrū inde sublato.

CCER. TE EGO sæpe tuli cinerem de uitulo. nempe fauere debes. qui tibi sæpe sacrificauit & tuli expur-
 gationem. Lustrauit enim me suffitione cineris uitalinis: & equini sanguinis. & fama. quod piaminis genus pau-
 lo superius attigimus. ET STIPVLAMFABVlam. aridos fabarū culmos. FEBRUa tosta. purgamina

De uitulo cinerem stipulamq̃ fabalē. Captat beni-
 uolentiam a sua persona ostēdens sine arrogātia qua-
 lis in deam fuerit. Erat autē suffimenti genus quo po-
 pulus februari hoc est purgari palilibus consueuit ex
 equi sanguine stipulis fabularum & cineribus uitulo-
 rum ustoram in fordiciis a uestali uirgine ut dixi-
 mus supra. Decebat enim populum Ro. maxime pu-
 rum esse diē quem urbis natalem maiores (ut dictum
 est) purum a sanguine uoluerunt. Solebant autem &
 ex aliis rebus fieri suffimenta: ut ara dabat fumos her-
 bis contēta sabinis Et non exiguo laurus adusta sono
 Itaq̃ festus scribit lauru; omnibus suffitionibus adhi-
 beri: qui etiam tradit quo tempore uuz calcate pilo p̃-
 mebantur suffimenta fieri consueuisse ex faba milio-
 q̃ mulso sparso. & Plinius in arbore myrto docet ha-
 beri suffimenti genus. Est autem suffimentum fumi-

ANT.
 FAN.
 Suffimen-
 ti genus
 quo popu-
 lus purga-
 batur pa-
 lilibus

Suffimen-
 ta alia,

Suffimen-
 tum
 Suffire

aceruos
 fæni accē-
 sos trās-
 liebant
 pastores

PAV.
 MAR.

tostrarum rerum: nam ut in principio secundi diximus: omnia purgamina februa dicebantur. **PLENA** manu: nam ea quibus expiaremur plenis manibus tuli. **CERTE** ego ter trasilii trasaltavi. **FLAMMAS** in ordine positas: dispositos ad trasilitione pastorum & populi ignes. **TER**. n. ignea trasiliebat: nam ab initio cum eetur urbes Romulus conditurus trasilire fecit multitudinem pignes: expiationis pollutionum causa. Quod Dionysius ipse testatur. plures tamen huius rei rationes afferuntur a poeta de quibus paulo post. **ET** uirga laurea lauri ramus. quod & februa quoque dicta misit. **AQVAS** roales aspergentes: quasi aspergi me aqua purgatoria: cum ipso laureo ramo. **MOTA** dea est: ad peces meas. **ET** fauet operi nostro. **PVP** is exit naualibus: exit e nauali ratis: ut in altum tendat. **IAM** mea uela habet suos uentos: ut secundo cursu feratur: & hac traslatioe a prosperere nauigantibus illud ostendit: fauere numina: & se iam oblatum argumentum felici ingenio percurrere posse: & palis sacra ostendere. **IPETE** uirginea his in sacris primo loco expurgatio ex suffitioe fieri debet. Purgari quoque pecora debet. Deinde libadae epulae quibus dea ipsa placeat. Tertio loco pie erunt peces: Haec omnia pluribus uersibus a poeta traduntur. **OP** opulus **I** pete: suffitio: suffitioe ad te expurgandus: hoc est ipsas res: quibus te suffias: seu suffumiges. **AB** Ara uirginea: ab ara uestali: nam uestales uirgines tibi dabunt. **VE** Sta dabit: suffitioe ipsum. **ERIS** purus munere ueste: quo te ab omni pollutione scelere expiabis: & purus reddideris. **S**VF fimen: ipsa suffitio erit. **S**ANguis equi: ad lustratione in palibus imiscebat sanguis equinus cum adusti nondum nati uituli. sed e macatae matris utero exerti cines: & fabiag: culmis. & ex his super prunas impositis fiebat suffitio. **ET** fauilla uituli: cinis uitulinus. **T**ERTIA res erit culmine inane durae fabae: erunt culmi uacui fabiag: nam dixerat stipulag: fabale: non ipsa faba: aut fabarum cortices: sed stipulae sine suo fructu Pastor lustrat: lustrare: hoc est expurgare debet. **O**UES saturas: ubi depaste fuerint.

ANT.
FAN.

sulphur
uigium

QAD prae crepuscula: Summo mane: tunc pastores suffitu pecora lustrare consueuerunt. **VIR** ga quoque uerrat humum. Ut omnia sint mada & pura palibus. **CER** ulei fit antipuro de sulphore fumi: Genera Sulphuris quattuor sunt quibus quod uinum dicimus habet teste Plinio in religiosis locis ad expiandas suffitu domos. Est & aliud genus ut reliqua omittatur: cui unus tamen usus est ad sufficiendas lanas quibus cadore ac mollicie confert. Purgabantur ut quidam dicunt qui aliquo piaculo polluti fuissent sulphore aqua & igni Iuuenalis: Cuperent lustrari si quod daretur sulphura cum tædis & si foret humida laur. Ouidius alibi. **T**ER quoque senes flamma ter aqua ter sulphure lustrat. **V**RE maris rores: Rosmarinus quid sit nemo est qui nesciat. **T**A Edag. In Europa sex genera sunt cognatarum arborum: quae rasina ferunt autore Plinio: Pinus pinaster. Picea. Abies. Latrux & Tæda: quibus ut idem scribit Tæda grata est flammis & sacro lumine. Liba quoque de milio. Docuit de medio: Docuit quoque lustrare pecus. nunc quod sacra pali exhibenda sunt docet. Ea sunt Libum e milio. item mulctra lacte. ficella milio plena & aliae dapes deae construere ac pastorales. **D**A pibus quoque referentis. Vbi gustaueris dapes ac libaueris.

Sacra
pali quo
exhibenda
PAV.
MAR.

QAD prima crepuscula: uespertino tempore post occasum solis quod tempus dubium est an diei: an noctis sit nam crepusculum aut iquit Varro significat dubium ab eo res dubiae dictae creperae. Quod crepusculum dies est nunc sit. an iam nox multis dubium. **V**ND A prius spargat spargenda sunt oues aqua. **ET** uirga. pastoralis. **V**ER rat humum nam debet pastor tellure uirga uerrere. **O**U I lia ubi oues tenentur. **D**E C oretur frondibus & fixis ramis ornari debet ouilia frondosis & uirentibus circumfixis ramis. **ET** multa corona: multa ferta seu florum seu uirentium ramorum. **T**EG at ornatas fores quod frondibus & cordis ornatae: fores ipsorum ouillum. Fumi cerulei nigricantes. **F**IE nt ad lustrationem ouium. **D**E puro sulphure sed non modo oues. ueque ipsi homines purgabatur si aliquo piaculo essent polluti sulphure aqua igne lauro. Inde Iuuenalis iquit cuperet lustrari. si qua darent sulphura cum tædis & si foret humida laurus & ouidius ipse alio loco ter quoque senes flamma ter aqua. ter sulphure lustrat. **E**t lauro Massurus autor Plyn. triumphantes coronari putauit quoniam ex arbore purgantur caedes in bello commissa. **E**t de lauro humida. Ouidius etiam cum paulo ante dixerit Virga quoque roales laurea misit aquis. alio quoque loco Vda sit hic laurus lauro purgantur ab uida. Omnia quae dominos sunt futura nouos. Sed plura de hominum purgationibus ab honorato referunt. **O**U is balet. balatum edat. nam balare est ouium. **T**A C ta. lustrata seu suffita. **S**U L phure fumati. summo sulphuris. **V**RE oleas mares steriles: & quae non sunt ex tribus illis generibus: quae a Marone: & Plinio referunt. Areadibus: radiis: & pauista. **ET** tæda: de ea saepe dictum est. **ET** herbae sabinas: de quibus in primo diximus sabinae herbae usus erat ad suffitionem. meminit Plinio. i. li. Ara dabat fumos herbas cõtetae sabinis. Adhibebatur in consecratione tempore. **Q**ui mos ad nos quoque tradit **ET** laurus adusta crepet: strideat: aut crepitum faciat. **I**N Medijs focis: ubi aduret. & in primo: & non exiguo laurus adusta sono. **L**I B a quoque de milio: haec deae pali offerenda & libada. de libo in primo: & tertio diximus. **F**I S cel la mili sequatur: nam non modo libum ex milio offerendum. sed est fiscella cum milio. Est. n. fiscella uas iuncea. quo caseus formatur. **D**E A rustica. pales. Est leta cõteta. **H**O C picipue cibo. quasi gaudet imprimis sibi milium libari. **A**D D e dapes mulctrag: suas: addas huic libationi uas ipsum in quo lac mulget unde Virg. Bis uenit ad mulctram. binos alit ubere foetus. **ET** dapes suas hoc est lac & caseum. **ET** dapibus refectus nbi has dapes libaueris. **P**R a care dea siluicola. pale pastorum dea siluas incolente. **L**A C te tepido oblatione & libatione lactis.

Pastor oues saturas ad prae crepuscula lustrat
Vnda prius spargat uirga quoque uerrat humum:
Frondibus & fixis decorentur uilia ramis:
Et tegat ornatas longa corona fores:
Cerulei fiant puro de sulphure fumi:
Tacta quoque fumanti sulphure balet ouis:
Vre maris oleas tædam quoque herbas quoque sabinas
Et crepet in medijs laurus adusta focis:
Liba quoque de milio milium fiscella sequatur:
Rustica praecipua est hoc dea laxa cibo
Adde dapes mulctram quoque suas dapibus quoque refe
Siluicolam tepido lacte pcare pale: (ctis)

CONSule dic pariter pecori pecorūq; magistris: Tradito Iustrationis ritu & sacri admonet pastorē qbus ANT.
 ꝑcibus colēda sit pales. STAbulis noxa repulsa meis: Seruius uult noxā pænā eē. noxiā uero culpā: Cæteruz FAN.
 & dānū culpā & pænā ac peccatū noxæ noīe appellari dubiū nō est. Lege Festū. noniū. Dōatū. Macro. & Vlp. Noxa
 ne si qꝑd de hoc tradūt recitauero dicas i me illud Horatii: Nō mixtura cutē nisi plena cruoris hirūdo. IN Bu
 stis Bustū q̄si bñ uſtū dicit̄ autore Festo & ē pprie locus i quo mortu⁹ ē cōbust⁹ & sepult⁹: nā ubi tm̄ cōbustus Bustum
 ē uſtrina uocat. Cæterū sepulchra nūc ut idē docet busta appellāf. NEMus uetitū ut sacru ac dicatū numini. Vſtrina

Cōsule dic pariter pecori pecorisq; magistris
 Effugiat stabulis noxa repulsa meis:
 Siue sacro. pauī. sedī ue sub arbore sacra.
 Pabulaq; in bustis inſcia carpsit ouis:
 Seu nemus itrauit uetitum nostrisq; fugata
 Sūt oculis nymphæ. femicaperq; deus:
 Si mea falx ramo lucum spoliāuit opaco
 Vnde data ē egræ fiscina frondis ouis:
 Da ueniā culpæ, nec dum de grandinat obſit
 Agrestī fauno supposuisse pecus:
 Nec noceat turbasse lac⁹: ignoscite nymphæ
 Mota q; obscuras ungula fecit aquas:
 Tu dea pro nobis fontes fontanaq; placa
 Numīa, tu sparſos per nemus omne deos:
 Nec dryades, nec nos uideam⁹ labra dianæ
 Nec faunū medio cū præmit arua die.
 Pelle procul morbos: ualeāt hoīesq; gregesq;
 Et ualeāt uigiles prouida turba canes:
 Neue min⁹ multas redigā quā mane fuerūt:

SEMICaperq; deus. pan que diximus eē caprinis pe
 dibus & hēre cornua. Ratio apta ē. Vñ ex quo ramo
 ipleui fiscinā frōdibus egræ cui apponēdā. AGRĒ
 sti fauno: Luco uel antro fauni, NEC nos uideamus
 labra dianæ. Propter Actæonē dictū ē: ut iscius actæ
 on uidit sine ueste dianā. Est antez labrū interdū uasis
 genus ut hoc loco Virg. in. xii. æne. Hoc fuscum labris
 splendentibus amnem inficit. Eo lauandi gratia quem
 admodum & folio utebantur.

CONSule dic pariter. his ꝑcibus poscis numeran
 dū: q̄ ad purgationē quoq; ptinet: nā poscit̄ uenia: si qd
 amissū eēt: si qd sacri pollutū: aut si fugata numina silue
 stria ꝑcorū aut hominū acie ꝑfana. Deide ut salubria
 & utilia ꝑstet: & noxiā cūcta a pecore & pastorib⁹ auer
 tant. DIC cōsule: o dea. PARiter pe. & ma. pe. pui
 deas simul pecudū: pastorūq; saluti. EFFugiat a stabu
 lis meis: ab ouilibus & septis. NOXA repulsa: quasi re
 pellat̄ oē delictū: & oē dānū. Nā noxa delictū ē: ut ostē
 dit Vlpianus titulo si q̄drupes pauperie fecisse dicat.
 Et eiudē appellatiōe oē delictū cōtineri: Caius de uer
 bo. sig. A firmat. Et noxa solutum uerbū erat i edictis
 ædificiis. de quo idē Vlp de ædific. Noxa solut⁹ nō
 fit qd̄ aiūt ediles: sic itelligēdū ē: ut nō hoc debeat pro
 nūciari. Nullā eā noxā cōmississe: sed illud: Noxa solutū
 eē: Hoc ē noxali iudicio subiectū eē. Ergo si noxā com
 misit: nec ꝑmanet. Noxa solutus uidet. Noxas accipe
 re debemus priuatas: hoc est eas q̄cūq; cōmittunt̄ ex
 delictis: nō publicis criminib⁹ ex qbus agit̄ iudiciis no

Labrum
Fiscella

PAV.
MAR.

xalibus: & reliqua. SIUE Sacro pauī siue deliquit: qd̄ Pauerim pecudes in loco sacro. sacra loca ea sunt: ut VI.
 de regz diuifōe inquit q̄ publice sūt dedicata: siue in ciuitate sint: siue in agro. Sciēdū ē locum publicū tū sacruz
 fieri posse: cū princeps eū dedicauerit: uel dedicādi dederit potestate. Illud notādū est. aliud eē sacru locū: aliud
 sacrariū. SACer locus cōsecratus. Sacrariū: ē locus in quo sacra reponūtur: qd̄ etiā in ædificio priuato eē po
 test: & solēt: qui liberare eū locū religiosum uolūt: sacra idē euocare & cætera. SI Dite sub arbore sacra: si ꝑ
 scēs oues sedissem sub arboribus sacris: q̄ eēt in locis sacris. aut aliqua religione allicui numini dicata: ut de ra
 mo aureo dixit maro Iunoni ifernæ dictus sacer. VEL ouis inſcia: sprudēs. PAuit pabula: q̄si carpsit grami
 na. IN Bustis: in sepulchris: nā & id noxæ quoq; dabat. BVstū: in ꝑp. inbuit ꝑpriae dicit̄ locus i quo mor
 tuus est cōbustus. & sepultus. Dicit̄ bustū: quasi bñ uſtum. Vbi uero cōbustus quis tātūmodo: alibi uero est se
 pultus: Is locus ab urēdo uſtria uocat. Sed tātūmodo busta sepulchra uocamus hæc ille inde poeta in secūdo
 libro bustis exisse ferūtur. Et tacitæ questi tpe noctis aui. & Lucanus pēdit in expleto nefanda piacula busto.
 SI INtrauit uetitū: si ouis inerit nemora: q̄ eēt sub tutela numinū: & aditus pecori eēt inhibitus: ut in silua arici
 na. unde quadrupes arcetur equi. Nemora: amœniores eas siluas ostēdit Pōp. VE: pro uel. SINymphæ
 sunt fugatæ oculis n̄is: si nostro aspectu ad fugā ipulerimus fontiu: colliū: siluarū. & arborū: deus ut naiadas.
 Napeas: Dryadas: & Amadryadas. ET deus femicaper: uel si faunū fugauerimus: cornua & caprinos habent̄
 tē pedes. SI MEA falx, spoliāuit locum ramo opaco: etiam repellatur omne delictum si falce inciderim fron
 dosos ramos ex sacro luco. VNDE ex quibus ramis. EST data fiscina frondis cista frondium. OVI ægræ
 infirmæ: fiscina ex uiminibus qua feruntur paleæ foenum frondes & similia inde fiscella ex iuncis: aut ex te
 nui uimine ad formandum caseum. DA ueniam culpæ ignosce delicto. Nec obſit noceat. DVM de grand
 nat usq; quo defeuat grando. SVꝑposuisse pecus fauno agresti dum instant hymbres & grandines non sit de
 lictum ducere pecus sub frondosas arbores: aut in antra quæ loca forte a fauno colerentur manereq; ubi. us
 que quo designat pluere aut grandinare. AGRĒsti agrorum & siluarum prædii. NEC NOCEat. quasi
 non habeatur illud delictum aut non exigatur pro eo delicto poena. TVRBASSE lacus. turbidas red
 didisse aquas: siue cum potant pecora. siue cum abluuntur. IGNOSCITE NYMPHæ date uos ueniam.
 QVOD VNGVla mota ungulæ ouium aut aliarum peturum cum transfiliunt amnes. FECIT Aquas
 obscuras turbidas. TV Deas. palas. PALEA ꝑ nobis fontes & fontana numīa. placato nobis. & aquas aq̄rū
 deas. TV Placa. nobis deos sparſos per omne nemus: deos omnes qui nemoribus aut singulis arboribus præ
 sunt. NBC Videamus nos Dryadas nemorū nymphas. NEC labra dianæ non uideamus peluim in qua se

diana abluet. Labrum pro pelui ponitur: unde Virg. Sicut aquæ tremulū labris ubi lameri aenis Omnia per uolitat. non uideamus igitur diana se abluere. quæ admodum Acteon: ne in ceruos quoq; mutantur. NEC uideamus. FAVNŭ cū præmit arua medio die: cū in meridie gradis: aut requiescit in aruis. PELLE procul morbos: & a nobis: & a pecoribus pellas ægritudines: sed superius de morbo diximus. VALEant & hoies & græges sint icolumes pastores & oues. ET VAleant canes uigiles: qui uigilant ad ouium custodiam. TVRba puida: quæ cauet ne quid ouium furto subtrahat. NE VE redigā multas minus. quam fuerunt mane non reducā uespero minorem ouium numerū quā mane in pascua eduxerim: sed totidem aut plures!

ANT
FAN.

Salax

Camella

Camurus

Sapa

Defrutum

Passum

Burrhanica

Burrhum

PAV.

MAR.

seru in seruo
of. nos pas. fa. camurus

UELLera: Pelle: ouium uel animalium a lupo raptorum. REFerat mihi caseus æra. Propter illud Virg. lili dictum suspicor Nonnunq; grauis ære domum mihi dextra redibat. VIMina rara: Fiscellæ ubi lac presum formam accipit. SALAX: Fortis in uenerem ut non edat hac uolucrum qui cupit esse falax. NVLlus læsura puellas. mollis: quæ sine molestia puellarum redigatur in filia. VIVO rore: aut naturali rore: quia summo mane hæc fiebat aut aqua uiui fluminis. APposita ueluti crateri camella: Camellam uasis genus esse dubitandum non est cum eam Ouidius pro crateri apponi iubeat: id uas a curuitate dictum censemus: quia Camurus peregrinum uocabulum unde nos forte ut inquit Macrobius cameram figurauimus curuuz significat autore Seruio. Alii legunt camilla: quod non placet accipientes ministram in lacris quamuis non nege; Romanos pueros puellæ nobiles & iuuenes camillos & camillas appellasse flaminicarum & flaminum ministros Mercuriumq; a Thuscis Camillū dictum quod minister sit deorum. licet quidam dixerint ut autor est. Festus omnes pueros ab antiquis camillos appellatos: is etiam scribit Camillum uocari Cumeram: quod uas opertum in nuptiis ferebat in quo erant nubentis utensilia. LAC niueum: De hoc Tibullus: Et placidam soleo spargere lacte palem. PVRpureamq; sapam: Vino cognata res sapa est ut Plinius docet musto de cocto donec tertia pars supersit: quod ubi ad dimidiam partem decoctum est defrutum appellatur. Alii scribunt sapam fieri ex uua decocta: & defrutum id esse quod uocat Plinius sapam. Passum autem fit uel ex uuis diutius in uite Sole adustis uel aliter. Lege Plinium & Columellam. Nonius sapam inquit melatium dici & esse mustum ad mediam partem decoctum. id mixtum lacti burrhanica potio dicebatur autotere festo a ruffo colore quem burrhum uocabant. Cum ergo hic Naso ex eodem uase lac & sapam potari scribat dubium non est eum significare burrhanicam potionem.

NEVE gemmam: ne doleam: & ob id gemmam Referens uellera rapta lupo: quasi ne interimat oues lupus ut cogar referre pellem sine oue: sed sint tuta pecora ab insidiis luporum. Et compertum est pannum e lana ouium: quas interemerit lupus: pedicillos gignere. ABSit iniqua fames: sed semper sit ciborum copia. ET herbæ & frondes supersint: habeant oues in maxima copia herbas & frondes: ita ut potius supersint: quæ penuria sit. ET AQUæ etiam supersint: & quæ. LAVANT artus quibus oues abluuntur. ET QUæ bibuntur: ut siti non premantur. PREmam ubera plena: ut semper sit lactis copia. CASEus referat mihi æra: uel caseum & numos inde referam. ET rara uimina: fiscellarum. DENT uiam liquido sero: ut bene excoletur e formato caseo: ut ex coagulato lacte serum. ARies. qui oues implet. SIT salax: libidinosus ut sæpe coeat. ET Coniunx. ouis. REDdat semina concepta. pariat agnos. ET multa agna sit in stabulis meis: quasi pariant oues plures agnas: quæ agnos ut habeam plures foemillas: quæ mares. ET Proueniat mollis lana læsura nullas puellas: quasi ea lana tondatur ex ouibus. quæ mollis sit: & facillime a puellis neri possit. ET apta ad quælibet manus teneras aut tenella uirginum manu inde primum pensa: & filia. Deinde pannus conficiatur. ET nos pastores: faciamus ad annum. quasi singulis annis. GRAndia liba: pali pastorum. domine ut magna liba ex milio offerendus pali. HIS scibus. s. DEA pales. EST placanda. hoc pacto placemus & propitiā nobis reddamur. TV Pastor. CONuersus ad ortus: ad orientē solem. DIC quater hæc. has præces. ET plue manus uiuo rore: abluas niuetis aqua fluminis. TVNC: tū manus ablueris. LICet potes Lac niueum. & licet & debes tūc lac potare. APPOSITa camella ueluti crateri pro crateri apponas camellam & ea lac haurito: camella ligneum uas est: aliqui uolūt uimincum esse ita arte contextum: ut poculi præstat uicem. Cana autem ut Pōpeius inquit dicunt græci nos canistra: & per diminutionem canistella. Inde etiam detorquere possumus canella. ET potes purpureā sapam. lacti immixtam. Cognatam rem uino eē sapam inquit. Plinius musto de cocto: donec tertia pars supersit. MOXq; per ardentis: & cum hæc feceris expurges te & igne. mox statim. TRAucias trans iacias. MEMbra strenua agilia. PEDE celeri: pedum saltu. PER ardentis aceros cuillos. STIpule crepitanis: quæ crepitat dum aduritur. Debes igitur. trāsfilire per ignes ad extremam lustrationē.

Neue gemmā referēs uellera rapta lupo:
Absit iniqua fames, herbæ frōdesque supersint
Quæque lauēt arct⁹, quæque bibātur aq̄
Ubera plena p̄mā, referat mihi caseus æra
Denique uīa liquido uimina rara sero:
Sitq; salax aries: cōceptaq; femina cōiunx
Reddat, & i stabulis multa sit agna meis
Lanaq; proueniat nullas læsura puellas
Mollis: & ad teneras quaslibet apta man⁹:
Quæ p̄cor eueniāt, & uos faciatis ad annū
Pastorū dominæ grādīa liba palī:
His dea placāda ē hæc tu cōuersus ad ortus
Dis quater, & uiuo perlue rore manus:
Dum licet apposita ueluti crateri camella
Lac niueum potes: purpureamque sapam
Moxque pardētes stipulæ crepitātis aceros
Trāsfilias celeri strenua membra pede:

EXPOSITUS mos est moris mihi restat origo. transitio color rhetoricus. & est sensus. Exposui morē sacrorū restat ut origo & causa explicetur qua institutum est ut pastores aqua spargantur ignesq; transiliant. TVR-
ba. caularū quæ adduci possunt multitudine. OMNia purgat edax ignis: si metallorum vitia & sordes ignea ui
absumuntur & metalla defecatiōra & puriora per ignem fiunt. iure id elementum palilibus ad greges pasto-
resq; purgandos. CONTRaria semina rerū: Ouidius. Et ab his oriuntur cūcta duobus. HAEC perdidit exul
aqua & igni solebat exulibus interdici: quæ duæ res uitam humanā maxime continent. Vnde illud est in epi-

ANT.
FAN.
Ignis
omnia
purgat.
Aqua &
igni inter
dicebatur
exules

Expositus mos est: moris mihi restat origo:
Turba facit dubium, cœptaq; nostra tenet
Omnia purgat edax ignis, uitūq; metallis:
Excoquit, iccirco cū duce purgat oues:
An quia (cūctarum contraria semina rerū)
Sunt duo, discordes ignis & unda dei:
Iunxerūt elemēta patres, aptumq; putarūt
Ignibus, & sparsa tingere corpus aqua:
An q̄ in his uitæ causa est hæc perdidit exul
His noua sit cōiūx, hæc duo magna putāt.

stola ad Brutum: At si dederint quod petimus tamē paulo post futurū puto ut hostes iudicemur: ut aqua & igni nobis interdicator. Contra uero nuptæ aqua; & ignem accipiebant ut autor est Festus & funus profecuti redeuntēs ignem supergrediebatur aqua aspersi quod genus purgationis suffitionem uocabant: ap- pellabatur autem hi quibus aqua & igni interdictum erat capite diminuti quæ admodū & qui uenissent i ho- stiū potestati. HIS nota fit cōiūx: Duplex causa na scēdi aqua & ignis quorū hic mas dicitur illa fœmina nuptiis in limine adhibebatur ut Varro scribit: nec si ne his mariti uxores accipiebāt. Vnde usus obtinuit teste Seruio ut nubentibus faces plucerēt: & aqua pe- tita de puro fonte per puerum fœlicissimum uel puel lam nuptiis interesset qua nubentibus solebant pedes lauati. Festus scribit in nuptiis facem in honorem ce-

Capite
diminuti
Ignis &
aqua in
nuptiis
Faces in
nuptiis,
quinq;

reris pferri aqua; spargi nouam nuptam siue ut casta pura; ad uirum ueniat: siue ut ignem atq; aquā cum uiro cōmunicet. Alit dicūt in nuptiis ideo faces præire q̄ antea nubentes non nisi per noctem ducerent qui- bus postea prima & secūda hora ominis causa tributa est. Quidā uero tradūt morē fuisse ut sponsa ignem & aquam tangeret: quæ ante eam ferebantur ut uxor eē potissimū propagandæ sobolis cā ostendere & institu- tā eē maris & fœminæ cōiūctiōne maxime ad generādā prolem. Lege Plutarchū in quæstionibus ubi que- rit: quid est q̄ noua nupta cū in matrimoniū datur ignem & aquā iubetur attingere & cur nec plures: nec pau- ciores sed quinq; tm̄ faces in nuptiis accederentur: ubi (ut inquit Festus) pueri tres adhibebatur. Vnus qui ex alba spina facem præferret: duo qui nubem tenerent. Item pronuba quæ semel nupsissent auspici cā ut sin- gulare matrimoniū pseruaret. Rapi aut̄ solebat fax qua plucēte ad uirū noua nupta deducta fuerat ab utrisq; amicis ne aut̄ uxor eam sub lecto uiri ea nocte poneret: aut uir in sepulchro comburēdam curaret quo utro q̄ mors pplnqua alterutrius captari putabatur. Rapi ē simulabatur uirgo ex gremio matris. aut si ea nō eēt ex p- xima necessitudine cum uiro traderetur: quod uidelicet ea res fœliciter Romulo celsisset.

Fax ex
alba spina

EXPOSITUS mos est. exposui ego morem sacrorū paliorū. REStat mihi origo moris: supe sit dicā: unde hic mos originē habuerit: quasi tua cā institutū sit per ignes transilire: & aqua se abluere: TVRba quasi mul- titudo causæ. FACit dubium: quia nescio quam potissimum cām affirmē. ET Tenet nostra cœptaretar. dat paululum ab incepto. OMNia purgat ignis. plures affert poeta rationes hmōi lustratiōis. An quod me- talla igne expurgatur: sic eo lustratur & pastores: & oues: An quod duo hæc ignis & humor sunt cā generati- nis: ut in meta. & ab his oriūtur cūcta duobus: ita & lustrationis cām putant. At quod per ea uiuamus: & his exules interdicebatur: & hæc in limine nuptiali ponebatur. Sic ad lustrationē quoq; pertinere arbitrati sūt. An ut Phœontis incēdium: & Deucalionis cataclysmus referat. An ab excepta stipuli flamma e silice excus- sa. An ut referatur æneæ pietas qui tutus per troiana iucendia fugit. An quod coloni qui Roma; condiderūt quas incoluerāt casas in coloniā abeuntēs incēderūt: ut illius ignis memoria quoq; referatur. IGNis edax qui ab sumitur. PURGAT Omnia ipsa scilicet edacitate. ET Excoquit uitium metalli: purgat metalla: & adurit quicquid uitii inest: Idcirco propter id. PURgat oues cum duce cum pastore. AN QV Via duo sunt semina cūctarum rerum: duo hæc ignis & aqua: sunt causa nascendi. Ignis enim a gignendo: seu nascendo di- citur: q̄ inde omnia nascantur. A qua dicta a qua uiuamus. Sed de his plura diximus in primo libro. Duo igitur hæc sunt oīum rerum semina. Cōtraria inter se discordātia. Ignis & unda dei discordes q̄ calor & humor dis- cordes sunt. cū sit summa cōcordia inter elemēta: hæc duo tm̄ discordia cā sunt rerū gignēdag. PATres: maio- res nostri. IUNxerunt elemēta. cum instituisent hæc sacra cōiunxerunt: hæc discordia elemēta ignē & aquā generationis causam. ET Putarunt aptum cōueniens. TINGere corpus. abluere: & ita se expurgare IGNI- bus & aqua sparsa: fusa: quasi transilitione per ignes: & aspersione aquæ se lustrare. AN QVod causa uitæ est in his q̄ duo hæc humanam & animantium uitam contineant. q̄ ex his nascendū initium sit. HAEC per- didit exul: nam hæc exilio dānatis interdita sunt. ET His noua sit coniūx: quia hæc nuptiali die in limine ponebatur. Vñ est illud Pōpeii. Aq̄ & ignis tā interdici solet dānatis genus uocabat suffitionē: hæc ille Plutar- chus agi. qua ratione noua nupta cū in matrimoniū datur: ignem & aquam iubetur attingere: & ait an q̄ ut in elementis: ac principiis eorum alter maris altera fœminæ locum tenet: & is principium motionis iniscit. Illa uero subiecti. ac materiæ uim habet. An quod ignis purgat. A qua uero circūfert ac lustrat. Vxorem uero puram & castā manere oportet. An illud potius quod quemadmodum ignis humoris expers: nec alit q̄q̄ & ieiunus est atq; aridus. aqua uero sine calore sterilis est & ignaua. SIC mas & fœmia: nisi coeant: diuisi

PAV.
MAR.

languescant: & nihil efficiant necesse est. Quorum coniunctio est matrimoniū coeuntibus coniunctū pficit: q̄ deferendus nō est. Et oīs fortunæ casus cōmuniter subeūdus. et si nullius boni: nisi ignis & aquæ participes inter se futuri sunt & cætera. HAEC duo magna putant ignē & aquā: magna quidē eē existimāt.

ANT.
FAN.

Sunt qui phœtonta referri credant. phœtontis incendium quæ Theophrastus obiisse dixit in ætiopia ammonis & ob id delubrum ibi eē atq; oraculum cur palilibus referatur non uideo: Vnde placet quod Ouidius dicit: Vix equidem credo. Illud tamen constat no-
pastor.
cuisse incendium phœtōtis muneribus deæ Palis quæ admodū & Deucalionis diluuium. Hoc argumētum flamma palilis habet. Flammæ quas palilibus conflu-
uerunt transilire pastores arguunt ignem a pastorib⁹ fuisse inuentum uel potius repertum ictu & collisione saxorū quod tamen fabulosum est. Pyrodes enim Cilicis filius ignem inuenit teste Plinio. INNOCUUM uicto cui dedit ignis iter. Virgili. in secundo ænei. De-
scendo ac ducente deo flammam inter & hostes expedior. Dant tela locum flammæq; recedunt. LAES non accipimus hic deos tantum sed quicquid erat in
pastorum tuguriis. TECUS agrestibus: casis siue tugu-
riis quæ incendio consumpserunt rustici siue pastores in urbem migraturi Vnde cum & ipsi forte per flam-
ma: & pecora salissent: custoditum est palilibus & na-
tali die urbis ut per flammam similiter saliretur. VR-
bis origo uenit: urbem romam multi ut dictum est pa-
lilibus conditam tradunt Ouid. palibi: Festisq; palilib⁹
urbis moenia conduntur. Eius murorum fundamen-
ta Romulus iacit: duo d. xx. natus. annos ut scri. Soli. xi. cal. maii hora post secundam ante tertiam plenam io-
ue in piscibus. Saturno. Venere. Marte. Mercurio in scorpione Sol in tauro: Luna in Libra constituitis. Sol (ut
Seruius tradit) inuenitur de originibus urbium tanta dissensio: ut ne urbis Romæ origo diligēter possit agno-
sci. Eam Romulus reliquit tres portas habentem aut quattuor ut quidam memorie tradiderunt teste Plinio
Cuius pomerium palatini mōtis radicibus terminabatur quod pro incrementis reip. aliquotiens prolatum
est ut. A. Gel. scribit Voluerunt autem romani ignotum ea ipsius uerbis latinum nomen necnon & dei siue ma-
sculus is est seu foemina in cuius tutela roma est: ne is posset ab hostibus (ut inquit Plini.) in oppugnationibus
euocaritaq; Valerius foranus ausus enuntiare alterū; urbis nomen optima: & salutari fide abolitum pœnas
luit. Sane Plutar. in Romulo constare inquit opinione omnium urbem ad. xii. calen. maii condi cœptam: quā
uis Taruntius ut diximus Romæ fundamenta: iacta eē dixerit. v. idus aprilis. Sed idem. xiii. calen. maii. inquit
pastores palilia celebrasse. Quod (ut dicā quod sentio) mihi placere nō potest. Idem in Numa ad. xiiii. cal. ma-
ias urbē cōditā scribit. De cuius origine lege Dionysii Liuium & Plutarchū ne tibi a nobis hic oīa referatur

Roma
palilibus
condita

Romæ
nomen
latinum
incognitū
Cōtentio

PAV.
MAR.

VIX EQ Videm credo: uix possum illud mihi persuadere quod sibi persuadent: alii sunt qui credunt referri phœtonti incendium cum ascendit ille patris luciferos currus: & terras exussit de quo in. ii. met. quod quam uis fabulosum sit. In timeo tamen Pla. ad rem naturalem refertur de quo alias a nobis disputatum. ET nimias aquas deucalionis diluuium quod fuisse dicunt tempore deucalionis: de quo in. i. met. Alii hæc referri arbitrantur. Ego id credere non possum. PARS quoq; pastorum: ab initio aliqui pastores. FERibant saxa: cum saxis silicem cum silice collidebant. FERunt: dicunt. SVBito profuuisse scintillam. Verum primus excudit ignem e silicem Pyrodes Cilicis filius: & eundem asseruare ferulam Prometheus docuit. Prima quidem: scintilla quæ profuuit e silice. PERiit: extincta est. Secūda scintilla ex excepta stipulis: & in his susceptus est ignis. FLAma palilis: quæ in palilibus transilitur. HABet hoc argumentum: quasi habet hanc causam & rationem ad quam referri possit. An magis pietas ænea fecit hunc morem: an originem habuit hic mos ab ænea pio. CUI uicto. cum uicta captaq; eēt eius patria. IGNis: quo Troia cremabatur. DEDit iter innocuum: sine ulla cor-
ris lesione: ut in. ii. ænei. Flammam inter & hostes expedior. DANT tela locum: flammæq; recedunt. TAMen hoc: quod nunc dicam. EST uero propius: accedit proprius ad ueritatem. CVM cōdita roma est: cū Ro. urbem condidit. LVRes: deos domesticos. IVSfos trans. in no. te. in romam conditam. ET mutantes domum: qui tuguria pro noua urbe condita commutabant. SVPposuisse ignem tectis agrestibus tuguriis ipsum forum pastorum & rusticorum. ET Casæ cessature: quæ suo iam domino erat uacatura: hoc dicit: hoc ppin-
quius uero: quasi uerisimilius eos incendisse casas translaturus in urbem pennates. PER flammam saluisse pecus succis iā casis abacta inde pecora transiluisse per ipsos ignes. Saluisse colonos: qui in urbem demigrabant Seruatur hoc in re militari ut abituri milites in alia castra incendant munitiones & extructa tuguria loci ubi prius fuerint. QVOD salire pecus & pastores per ignem. FIT nunc: quoq; o roma tuo natali: eo die quo pri-
mam condi cœpisti in ipsis. i. palilibus. IPSE casus sit locum uati: quasi casu uenimus in hanc locum: ut de ini-
tiis urbis agendum sit. VENit urbis origo: adest natalis urbis cuius. origo referenda est. MAGne quirine: o Ro. ADES tuis fatis: quasi huc ades: & faueas dum tua fata cano.

Vix equidē credo, sunt qui phœtonta referri
Credunt, & nimias deucalionis aquas:
Pars quoq; cū saxis pastores saxa feribant
Scintillam subito profuuisse ferunt:
Prima quæ perit, stipulis excepta secūda est
Hoc argumentum flamma palilis habet:
An magis hunc morem pietas ænea fecit
Innocuum uicto, cui dedit ignis iter:
Hoc tamē uero pprius cū cōdita roma est:
Transferri iussos est in noua tecta lares:
Mutantesq; domum tectis agrestibus ignē,
Et cessaturæ supposuisse casæ:
Per flammam, saluisse pecus saluisse colonos
Quod sit natali nunc quoq; Roma tuo:
Ipse locum casus uati facit, urbis origo
Venit, ades factis magne quirine tuis:

CIAM fuerat &c. Incipit rem exponere a principio nō remoto hoc est a morte A mulio quo sublato ac Numitori albana re pmissa Romulum ac remum cupido cœpit in his locis ubi expositi & educati fuerant urbis condendæ: quis nonnulli eam cogitationem tribuunt numitori. OMne pastoz; uulgas: non solum pastores sed albani latiniq; & ex iis e troiano genere nobiles.

ANT.
FAN.
romulū &
remū de
noie urbi
iponendo
PAV.
MAR.

Iam fuerat pœnas frater numitoris, & omne
Pastorum gemino sub duce uulgas erat:

CIAM lue. pœ. fra. Numitorē ab amulio fr̄e regno deiectū & Numitoris filiū p̄ ifidias obrūcatit: Siluā filiā Vestæ relegatā: cōceptos: natos: expositos: educatos: adultoz; Ro. & Re. interfectū Amulium iupius suis i locis digimus. Regnū deide Numitori restituitū

est. Primusq; Ro. eū regē salutauit. Nūc uero uenimus ad diē & locū: quo die cōdita urbe agendū est. Seq̄mur in hoc Diony. a quo oīa fidelissime referunt: nec ab eo dissentiūt L. iui & Plutar. Mortuo A mulio: ubi impiū adeptus ē Numitor: statim parare dñiūm p̄priū adolefcētibus: urbe altera cōdita cogitauit. Nec factio in populo q̄ suspēctū erat: & ex troiano genere nobilissimos: & si q̄ et uoluissent: cōmigrādī p̄tatem fecit. Donauit: q̄ et adolefcētes armis pecuniis: frumēto: seruis & iumētis onerariis: & si qd aliud esse cōducēs urbis cōstitutioni. Vt uero alba demigrarunt romū. & re. cōmiscētes q̄cqd erat hoīum in Palātio. uel circa Saturniā habitantū: multitudinē oēm in duas ptes diuidūt. Hoc aut̄ eis opinionem p̄buit ambitiois: ut æmulationē celerius opa p̄ficerent. Cæterq; seditionis cā maximī mali fuit. Nam utriq; domi suū ducē extollūt. Nata ē cupiditas: ut alter alteri dominet̄. Eruperūt primū: cum nō eūdē locū condendæ urbi eligeret uterq; Ro. n. snia: ut in palatio fortuna loci: ubi seruati & nutriti fuerāt: conderēt. Romo: ut ab eo uocata romoriā incolerēt. Est. n. locus ad capiendā urbē oportūnus collis: haud p̄cul Tyberii xxx. stadiis roma distās. Dum ita cōtendūt: uisum ē: ut oīa auo materno p̄mittāt. Is iubet iudices deos facere: ut pactis sacris bonas aues obseruēt: & q̄ prius meliores habuisset. Is eēt coloniz dñs. Cōprobata snia Ro. ascēdit pallātiū: remus auētīnū adhibita ambobus custodia: ne qd p̄peram ageret. Ro. siue dolo: siue iubēte deo: p̄ nūtiōs frat̄re uenire iubet: q̄a meliores aues h̄et prior. Remo: sex uultures signū dant a dextris uolātes. Sed ubi ad frat̄re uenit: q̄rit q̄nam prior aues uidisset? Hæbat nihil habēs qd r̄nderet. Interim undecim uultures fausti se romulo oñdunt rē grauius tulit romulus: qd̄ p̄ fraudē coloniā a se detractā cerneret. Nā prior ipse faustas aues ispxerat. Orta ē contētio: & pugna in q̄ mortuus ē romus & educator adolefcētiū faustulus. Dum inermis se iter armatos iecit cōtētionē dirēpturus. Mortuum romū frater in romoria sepelit Et miserrimā uictoriā adeptus pœnitētia gestoz; se ipsum in uitā desperationē cōuertit. Vegz Acca Laurātia educatrice eoz; cōsolante p̄dasos latinos cōgregat: q̄cūq; pugne sup̄fuerāt: paulo plures tribus hoīum milibus pallātiū munit. Hic sermo de morte romi uersimilius oīum ē. Licet q̄dam dicāt. Cōcesso fratri p̄cipatu: dolentē romū extracto muro: cū demonstrare uellet inanes munitiones dixisse. Ecq; hostis nō hæc facile trāscēderet? sicut ego trāsilisseq; muros. Tum celerē quēdā opī p̄sidētem r̄ndit se. At q̄ nostrū nō hūc hostē facile repelleret. Caput inde eius pelui p̄culisse: & statim interfecisse: & eū finem dissensiois fuisse. Vbi aut̄ nulla cā ip̄edimento erat urbis cōstructioni p̄dicta die: q̄ initiū facturū eēt: Cōstituitis ad ips̄ sacrificiis maximis. Primū aq̄las accipit. Deide ignibus añ tabernacula fieri iussis: educit populū flāmas trāsilentē expiatiois pollutionū cā. Peractis sacris q̄tahis humana rōne effici poterāt. Cōuocatis oībus in destinātū urbis locū q̄ drangularē formā describit collis: iunctisq; ad aratrū bobus mare & femiā sulcū p̄petuū duxit q̄ eēt motū excepturus. Hæc cū fecisset imolatis ambobus bobus: multiq; aliis uictimis in stitit opibus: hūc diē minus feriatū nullo romani quotānis solēnem agūt: uocat̄ parētalia. Immolātq; i eo de fœcūditate q̄ drupedū agricolæ: & pastores sacrificiū gratū ineūte uere. Hæc ex Diony. excerptimus. Plutar. inq;: Cū fœmī nā bouē & marē cōiunxisset aratro: mœniū loca designabat. Sequētiū uero opa erat: ut q̄s glebas aratrū eruisset uerterēt in interiorē p̄te: nec finerēt modicā q̄dem tellurē delabi ac siq̄dem aratri eruptioe: cū q̄ si linea q̄dam mœnia designasset qd̄ loci post: ac circa erat: p̄ syncopē pomeriū q̄si post muz; appellauit: ubi at̄ urbi aditus ap̄tius se osterebāt: opportuno loci spatio relicto itactā tellurē p̄mitterebat: uñ mœnia sacra p̄ter aditus uocabāt. Quibus sacri nomē indicare iniquū ducebāt cū oīa cuiusuis generis q̄ humanæ uitæ necessaria sunt: p̄ eas i ferre ac referre opus erat q̄ sæpenumero minus sancta ac pudica eē cōtingebat. Cōstat itaq; urbē romā añ undecimū cal. maiaz; cōditam extitisse: quā diē romam unā inter sacratissimas h̄nt. Natalē p̄riæ appellātes. Quæ ue nullū antea uiuēs corpus maclare cōsueuisse tradit̄. Ne sanctissimū p̄riæ natalitiū aliquo impuro sanguine truetarēt. Celebrabāt quoq; añ cōditā urbē eadē potissimū die pastoralia qd̄a festa solēnia q̄ palilia appellāt; &c. Et Varro inq; Ro. urbē cōdidit: q̄ incipiebat a silua q̄ est in area apollinis in pallatio usq; ad sup̄ciliū scalaxū Cachi i auētino uersus occidētē usq; ad tuguriū faustuli: ubi casa romuli fuit: lecit fundamēta. duo de. xx. natus annos. xii. cal. ma. hora diei secūda. Hæc ille a Romulo igif̄ roma uocata est. Sed fuit & aliud nomē: qd̄ nomīare nefas erat. de quo Ply. Roma ipsa. cuius nomē altez; dicere arcanis cerimoniaz; nefas habet. Optimaz; & salutari fide abolitū enuntiauit Valerius foranus: Luitq; mox pœnas. Non alienū uñ inferere hoc loco ex plū religiois antiq; ab hoc maxie silentiū institutæ. Nāq; diua Angerona: cui sacrificabāt ad diē. xii. calēdaz; in nuariāz; ore obligato obsignatoq; simulacrū hēt Sed ad rē redeamus. Iā frater numitoris: Amulius. LVErat pœnas: nam affectus supplicio. ET omne uulgas oīs multitudo. PASTORum erat sub gemino duce romulo & remo: quem græci romum dicant. Verum extincto cum omni sobole Amulio regnum albanum Numitori restitutum est. Vnde in natali dictum regnaq; materno & scep̄tri decus omne latini restituntur auo. qui postq; albana tumultu p̄stora composuit senior turbata repenti. Persuadet geminos educere ab urbe colonos. Quo sedeat: locus erigitur prope tybridis undas:

ANT. **CVTR** Iq̄ cōuenit: cōuenērūt q̄dem gemini fratres i unā sniam ut cōtractis in unū agrestibus urbē cōderēt: id aut nō cōuenit uter urbi nomē daret uter cōditā impio regeret. **EX**piamur auestad tollēdū certamē expiamur paues utrū nostrū dii eligāt. **AL**ter in it nemorosi saxa palati: romulū dicit: nā remus sedit in Auētino ubi elegit locū quē ab eo postea remoniū appellarūt: autore Plutarcho. romulus aut palatiū occupauit: q̄ mōs romæ sic dictus ē uel a balatu ouiu uel q̄d palare. i. errare in eo pecudes tolerēt: uel a Pale pastoz: dea. **Sut** & q̄ aliūde id nomē mōti inditū putēt. **Lege** Festū. Solinū Liuiū ac Varronē. **SEX** remus: priori remo sex uultu

res auguriū tulerūt. sed duplex numerus romulo se oñdit. Vnde orto certamē remus in turba ictus cecidit: quīs qdam tradāt q̄d novos muros transfiliisset ab irato romulo iterfectū: q̄d fabulosum existimat. **STA** tur: surgit uiso augurio. **AP**ta dies legit: hetrusci aruspicias cōsilio siue multoz. **SAC**ra palis superant: hęc dea & ante urbē cōditā colebat ubi nūc roma est. **Ti** bullus: romulus æternæ nōdū fundauerat urbis mœnia cōlorti nō habitāda remo: sed tūc palcebāt herbofa palatia uaccæ: & stabāt humiles i iouis arce caesæ. **La** ste madēs illic suberat panilicis umbræ & facta agresti lignea falce pales. Sāe ut inq̄t Varro cū duæ hoium uitæ traditæ sint: rustica & urbana: rustica multo antiq̄or est q̄d tps̄ fuit cū rura colerēt hoies: & urbē nō haberēt. **IN**de mouet op̄: a rediua & sacrificio. **FO**ssa fit ad solidū: hęc fossa (ut scribit Plutar. in romulo) eodē quo cœlū noie mūdus uocabat: quā romulus rotūdā effodit in loco: cui postea Comitio nomē fuit ac

Mundus. cerfitis q̄buldā uiris ex Hetruria q̄ sacroz ritū. ac mysterioz periti habeāb: i eā q̄ aderat iaciebāt primitias rege: q̄bus (ut idē inq̄t) lege q̄dē ut honestis: natura aut ut necessariis utebant: nec nō & particulā terræ ex q̄ q̄sq̄ p̄fectus erat. **Dicit** & mūdus sed patēs sacru Diti patri & p̄serpinæ dicatū autore Macro. **FR**Vges iaciunt in imā: ad auspiciedā (ut q̄dā putāt) urbis fertilitatē. **Nā** q̄ terrā aliūde petita dicit eo deiici uel ad urbis potentiam ptinet uel ad retinēdam patriæ charitatem.

PAV. **CON**VENIT utriq̄ cōtrahere agrestes: q̄si nulla diffēsiō fuit iter eos i hoc: q̄a utriusq̄ erat cōis snia ut coadunarēt rusticos: & quoscūq̄ pastores. **PON**er mœnia: ædificare urbē. **VE**g oia data sūt illis ab auo m̄no ut i natali. Et iuuenū delecta māus: seruiq̄ uirtutes. **Arma** pecus numi fruges iumēta. **supplex:** Monef dāt aui: pariter quoq̄ cōuenit ois Incola iaculi. & q̄ te saturnia pauci icoluerē uiri. **A**mbiguū ē: hoc erat dubiū: & i hoc diffētiebāt. **UT**er pōat mœnia: q̄s p̄sit cōdēdā urbi: q̄s locū optet: noiet: impet: ut i natali Ianicū sūdania primū designāda foret: orit certamē iniquū. **Q**uo ponāt: uter ipitet: q̄s noiet urbē. **RO**mulus dixit nil ē opus certamē ullo: nō ē opus cōtētiōe. **M**agna fides auiū: q̄si adhibēda ē i hoc fides auius: q̄ magna ē. **Nā** portē dēt cui dii dederit. **EX**piamur aues: ipa euhuria. **VE**g hoc fuit Numitoris cōsiliū: ut iudicibus diis pauguria cōtētiōne finirēt. **RE**S placet: q̄si hoc utriq̄ placuit: ut aues expiant. **AL**ter romulus in t̄ tecta palati nemo rosi ascēdit mōtē palatinū: ubi adhuc erāt nemora. **AL**ter remus. **M**ane in it cacumē auētiniū: ascēdit i mōtē auētiniū: & i natali cōsilio sedat aui staturq̄ uolatū. **I**udicio: ascēdit palatia saxa grini. **AL**ter auētini nemorosa cacumia mōtis. **RE**mus uidet hic i auētio. **SEX** uolucres: sex uultures. **FR**ater: romulus. **VI**det bis sex ordine: uidet duodeci uultures. **ST**at fœderi. sine ulla diffēsiōe. **ET** romulus hēt arbitriū urbis: hēt ius cōdēdæ & appellādæ urbis: & iperādi: ueg cū se deceptū remus uideret: cū eēt prior tpe: licet nūero eēt superior romulus: ad pugnā ruit q̄ q̄dē occubuit: unū i natali. **H**inc sex ē illis bis sex uidere uolucres. **IL**le prior nūero: prior hic: sed tpe rursus cōtēdūt miser: fr̄em re mus occidit alter. **ET** q̄ se medijs p̄ceps iniecerat armis **F**ausus iratos heu placaturus alūnos. **H**eu male fr̄no re sparsa ē sanguie tellus. **RO**mulus idoluit: curāq̄ abiecerat urbis **C**ōdēdæ nutrix: sed cū laurētia firmat. **AP**ta dies legit: eligit opportuna & cōgrua dies p̄ cœli dispositionē ad fœlicitatē cōdēdæ urbis. **VO**cauitq̄ ætruscus eius artis peritos: de quo ut aliqd̄ dicamus: ut in natalis cōpēdio redigimus: **DO**ctus ab etruria uenit acersitus haruspex: **O**bseruare diē: totius & astra diē. **Q**Væ faciūt ad rē tantā: creberq̄ uocat. **Q**VI sacris inhiet cādenti in ueste sacerdos. **ET** delecta dies aderat: primū ignibus omnes **EX**purgāt sese: morēq̄ palilia seruant. **T**um quoq̄ festa palis: populus ueneranda latinis.

ANte q̄dem maias redeūtia sole calēdas **B**issenō: aprilē cū lux uicina tenebit. **H**umana q̄qd̄ potuit pietate sacroz absoluunt cœlū q̄n his prætexit̄ astris. **S**aturno in geminis: uenus effulgebat in orbe: **V**ir. & pisces lustrabat iuppiter udos. **SC**ORpio mercuriū: martem capricorne tenebas. **S**OL erat in tauro: seruabat cynthia librā. **C**andida lucebat iamq̄ hora secunda diēi lundif̄ alba iugo cādenti uacca iuuenco: &c. **M**ulti putant nullo pacto potuisse eam esse cœli dispositionē. **N**os aut ut ea ex historiis accepimus ita tradimus. **Q**VA mœnia signet aratro: ducat sulcum qua iacturus ē fundamenta. **E**x hoc inq̄t Alycarneus permanisse morē romanis circum arationis locoz in conditione urbium. **S**ACra palis suberant: erant palilia: & celebrande sacra palis. **IN**de mouet opus. incipiūt & designare urbem: & fodere. quo in loco iaciēda erant fundamēta. eo ut aram prius struerent: & sacrificarēt. **FO**ssa fit ad solidū usq̄ ad duram: & firmam tellurem: & quæ ponde re non subsēdat. **I**aciunt fruges in ima: in pfundam fossam iaciebāt fruges in omen future ubertatis. **ET** terra petita de uicino solo. de alieno & finitimo agro in fossam tellurem. in omen ppugnandi agri. & impitū

Sol. erat in tauro

TERra in ponitur ara: ne tanta res fieret sine re diuina cum aliter est apud antiquos neq; ager arari neq; uxor duci posset. **ST**iuam: aratri manicam. Cicero a stiuia ipsa hoies mecum loquebatur. **ALBA** iugum niueo cum boue uacca tulit: ut fieret primigenius sulcus. Sic. n. dicebat autore Festo: quem in condenda noua urbe tauro & uacca designationis ca imprimenda. **C**oditores. n. ciuitatis tangere in dextram: uaccam intrinsecus iungebant: & incincti ritu Gabino. i. togae parte caput uelati parte succincti tenebant stiuam incuruam ut glebae omnes intrinsecus caderet & ita sulco ducto loca muroque designabat aratrum suspedites circa loca portage. Varro quoque

ANT.
FAN.
Stiuam,
primigenius
sulcus

Fossa repletur humo, terraque imponitur ara.

Et nouus accenso funditur igne focus:

Inde primis stiuam designat moenia sulco

Alba iugum niueo cum boue uacca tulit;

Vox fuit hae regis condentis iuppiter urbem

Et genitor maior, uestaque mater ades

Quosque pius est adhibere deos aduertite uultus

Auspicius uobis hoc mihi surgat opus:

Longa sit huic aetas, dñaque potentia terrae

Sitque sub hac oriens occiduusque dies:

Ille praecabatur, tonitru dedit omnia leuo

Iuppiter, & laeua fulmina missa polo

Augurio laeti iaciunt fundamina ciues

Et nouus exiguo tempore murus erat:

Hoc celer urget opus quem romulus ipse uocauit

Sitque celer curae dixerat ista tuae:

Neue quis aut muros aut facta uomere fossa

Transseat, audentem talia dede neci:

tauro & uacca diffinitum esse inquit quoniam essent muris portae cum roma est condita. Tradebatur autem eiusmodi ritus in etruscorum libris qui rituales notati sunt: in quibus scriptum erat quo ritu urbes conderentur item arae aedesque sacrarentur curiae tribus & centuriae distribuerentur. **I**VPpiter: a quo est omnis potentia: ipse est iuuas pater. **V**ESTaque mater: non inuocatur haec sine ratione: nam de hac dea inquit Vir. Vestaque mater quae thulcum tybrim & romana palatia seruas. **A**DVERTITE cum distulcendum more antiquorum qui nullam orationem nisi inuocatis numinibus inchoabant. **T**ONitru laeua: prospero. De diuinis. n. loquitur: ut in tonitru laeua & numina laeua sinunt. Laeua autem tonitrua prospera existimantur ut Plinio uidetur: quoniam laeua parte mundi ortus est.

ET Nouus exiguo tempore murus erat: huius muri ambitus magnam Herculis aram amplexus est. Coeptus enim sulcus est secundum aliquos a foro boario ubi aerei tauri effigies fuit. Varro nouam hanc urbem tradit inceptis. **S**ela silua quae erat in area **A**pollinis in palatio usque ad supilium scalarum Cachi in aetino uersus occidentem usque ad Tugurium faustuli ubi casa Romuli fuit. **H**OC celer urget opus: hic interfector Remi fuit ut quidam scriptores tradiderunt: licet quidam uelint eum ab irato Romulo interfecisse ut Plutarchus meminit qui etiam scribit Celerem quem diximus unum ex comitibus Romuli interfectori Remo in Heruriam secessisse & ab eo tractum apud Romanos ut ueloces celeres dicerentur.

Celer
remi inter
fectorum

Q. Metellum celerem appellatum quod mortuo patre admirabili celeritate apparatus instituisset ludum eorum qui singulari certamine pugnaret. Sed ut scribit festus Celeres antiqui dixerunt quos nunc equites dicimus quosque nonnulli a celeritate: alii ut diximus a celere appellatos existimarunt: qui initio a Romulo equitibus praepositus fuit: quos electos e singulis curiis constat. ccc. fuisse. i. (ut inquit Seruius) cum remum occidisset tribunus militum fieri meruit ac tribunus celerum appellari. Variatum est autem nomen equitum saepenumero ut Plinius tradit. Celeres enim sub romulo ac regibus appellati sunt deinde Flexumines: postea Trossuli cum oppidum in thuscis eo nomine cepissent sine ullo peditum adiumento.

Celeres
Flexumines
Trossulli

FOSSa replet humo: aliena. usque ad cumulum. **A**RA imponitur plene: postquam repleta est fossa: erecta est superius ara **ET** nouus focus: ipsa ara modo erecta: ubi sit ignis sacrificii. **F**INDit igne accenso: quia in medio loco accensus est ignis. **S**i findere focum uidetur. **I**nde postea primis stiuam: ut sulcus terrae imprimere. **S**tiuam est manica illa aratri: quae tenetur manibus cum aratro. **D**e qua Vir. Stiuamque currus a tergo torqueat imos. **D**E Signat moenia sulco: circumducto aratro. **S**ulco designata est urbs ut diximus. **C**ircumfossa deinde tellus: & iacta fundamenta. **V**ACca alba cum niueo boue tulit iugum: iuuencus & iuuena candidi delecti ex armamento & praestans caeteris & iniuges: qui nunquam tulerant iugum ad hoc opus adhibiti ut essent postea uictime omni ex parte diis magis acceptae. **V**OX fuit hae regis condentis urbem. **H**ae effatus est romulus: cum conditurus urbem moenia designaret: precatus deos: ut adessent: quo ea urbs eorum auspicio condere: ut aeternitate urbi daretur: & totius orbis imperium. **I**nuocauit iouem: quia magnus & iuuans pater praefatus. **M**attae: quia eius pater & uirilibus rebus praefatus: & uestis sub cuius tutela genus troianum erat. quod e troia aduecta fuerat eius sacra. **E**st & alia ratio. **Q**uod uestis multi terram putant: & in re rustica. **C**um Varro ostendat inuocandos duodecim deos: quia maxime agricolam duces sunt. **P**rimus inquit: **Q**ui omnes fructus agriculturae caelo & terra continenti: **I**ouem & tellurem: qui dii parentes magni dicuntur iuppiter appellatur. **T**ellus terra mater. **A**ut dices illam esse rationem: quod uestis uirgo: quae eum genuerit. **A**des & faueas. **O**IVppiter: & maior. **M**ars magna uortet. **G**ENitor quo ego natus sum. **E**T **V**esta mater: ades: & adeste omnes dii. **Q**uos deos. **P**ius est adhibere: ad hoc quod aggredimur opus quorum opere ex pietatis officio possumus implorare. **A**DVERTITE uultus: quasi uertite animam ad nos: & fauete. **S**VRgat mihi hoc opus: condam ego hanc urbem. **V**OBIS auspicius fauetibus: hoc est uestro fauore & auspicio **L**ONGA aetas sit huic: quasi concedite condendam huic urbi aeternitatem. **E**T, **S**it huic potentia dñae terrae: possit & ius habeat in omni tellure: rebus omnibus dominati: quasi potenti quoque terrae dominet. **E**T oriens dies & occiduus sit sub hac: quasi habeat imperium orbis ab oriente in occidentem. **I**lle Ro. loquebatur. praecabatur haec. **I**VPpiter dedit omnia signa foelicia **T**ONitru laeua sinistro: Nam laeua tonitrua foelicia sunt. **D**e quo ita Plinius inquit. **L**aeua prospera sunt: quoniam laeua parte mundi ortus est. **E**T eo respectu thulci in. xvi. partes diuisere mundum: praecipua est a septentrionibus ad aequinoctiale exortum.

PAV.
MAR.

Secūda ad meridiē. Tertia ad equinoctiale occasum. Quarta obtinet q̄d reliquū ē ab occasu ad septentrionē. Has in quaternas itere diuisere ptes. Ex quib⁹ octo ab exortu sinistras. Totidē ecōtrario appellauere dextras. Ex his maximæ diræ: q̄ p septentrionē occasum attingūt. Itaq̄ plurimū refert: unde uenerint fulmina & quo con-
 cesserint. optimū ē i exortuas redire ptes. Ideo cū a pria coeli pte uenerint & in eadē cōcesserint: summa: a fa-
 licitas ptedif. Quales Syllæ dictatori ostēdū datū accepimus: Cætera ipsius mūdi portione. minus p̄pera: aut
 dira hæc illæ poeta oia pro ostēto posuit. OMEN ut Marcellus iquit: Votū est mētis: & uocis unde sacrificā-
 tibus dicit Bona habete oia. i. ut circūstātes: & bona mēte uelint: & recta oribus p̄ferant. ET Fulmina missa
 lauo polo: laua parte coelinā e septentrionali. CIVES qui coadunati erās ad cōdēdā urbē. LAETi augurio:
 eo ostēto foelici. IACiunt fundamina: fundamēta nouæ urbi. ET exiguo tpe: iā breui. ER At nouus mur⁹
 iā iā extructa dabāt moenia. HOC celer urget opus: celerē hūc romu. opi p̄fecerat. Nā & p̄sidēte opi paulo an-
 te ex Alycarnaseo oīdimus. Sed de eo paulo post. Vrget ergo hoc opus accelerat opus inchoatū. Nā ut Noni-
 us inqt. Vrgerē iterdū accelerare significat. Vir. Tibi quā noctes festina diesq̄ urgebā. QVEM: celerē: Ro-
 mulus ipse uocarat & opi p̄esse iusserat. ET Dixerat o celer sint ista curæ tuæ: geras tu curā moeniū extruen-
 dorū. NEVE quis aut transeat: trāsire audeat. MVR os: ipsa: aut factam uomere fossam: sulcum: quem uo-
 mere designauimus: hoc dicit: id tibi curæ sit: nequis transliat moenia: aut aratro designata loca: neue aliūde q̄
 egrediatur: q̄ per institutam portam. DEDE neci. interimas. AVdētem talia siquis inde translire auderet.
 Et ex hoc quoq̄ Ro edictō: admoniti posteri sanxerunt in iure civili capitale eē trāscēdere moenia urbium.

ANT. CREMVS ignorās: dixerūt quidā remū nouos mu-
 FAN. ros trāsiliisse fratris ludibrio. CLAusum pectore &c.
 Romulus palā flere nō uult siue ingemescere ne ma-
 ior q̄ debet p̄iæ ac legibus fraternæ pietati cedere ui-
 deat: cū is extorq̄re debeat uim naturæ. Vñ illud ē in
 vi. zne. Vicet amor p̄iæ laudūq̄ imēsa cupido. SIC
 ut eiūsmōi p̄cēnā subeat. AR. Surosq̄ ar. un. q̄a maio-
 res nō lauabāt solū cadauera: q̄d nūc facimus sed un-
 gebāt: ut Corpūq̄ lauāt frigētis & ungūt. Cæterū sul-
 picari possumus t̄pibus romuli nō fuisse ungedorum
 cadauerū morē si Ply. audiuius: si poetas aliter. Si-
 ue Faustulus periit cū remo secūdū Plutarchum.

PAV. QVOD: edictū romuli. REMus ignorans cœpit
 MAR. cōtēnere humiles muros. infcius fraterni edicti cōtē-
 nebat humilia & exigua moenia. ET Cœpit dicere
 populus erit tu⁹ his: q̄si poterit ne se popul⁹ his mœ-
 nibus tueri hæc: uero p̄ cōtēptum dicta erāt. & trāsiliit
 deinde muros: & a celere mox neci datus ē Livi. ue-
 ro iquit: Vulgatio fama ē: ludibrio fratris remū no-
 uos trāsiliisse muros. Inde ab irato Romulo: cū uer-
 bis quoq̄ increpitās adiecisset. Sic deinde quicūq̄ alius
 trāsiliet mea moenia: iterfectū. Et Plut. inquit: Quidā
 ab alio occisum ferūt ex his qui cū eo erāt: quē celerēt appellabāt postea subdit: celer in tyrrheniā exlauit &
 illo romani uiros nequaq̄ segnes celeres appellarūt. Vñ. Q. Metel. celer dictus q̄ parēti mortuo gladiatorios
 ludos paucissimis diebus absoluit. cū oēs apparatus illius celeritatē obstupelcerēt: admirarenturq̄ diligētiam
 &c. Verū hic celer p̄fectus fuit equitū qui celeres quoq̄ dicti. De quo Pōpe: Celeres inquit antiqui dixerunt.
 quos nūc equites dicimus a celere iterfectore Remi: qui initio a Ro. his p̄positus fuit: qui primitus electi fue-
 runt. Ex singulis curiis ideoq̄ oīno trecenti fuere. NEC mora trāsiliit. translatauit muros remus ubi ea uer-
 ba dixerat. CELER: p̄fectus. Retro occupat ausum. a tergo eū pelui ut Diony inquit. Percussit. Opprimat igi-
 tur remū qui trāsiliere muros ausus erat ILLE: Re. Sanguinolentus: plenus sanguine. PRA Emit humū du-
 ram: nam exanimis in humū corruit. Vbi rex didicit hæc postq̄ Ro. resciuit fratrem extinctum. DE V orat la-
 chrymas abortas introrsus: compescere nitit̄ repēte natas lachrymas. qm̄ illud factum erat quod cōtra edictū
 regiū muros ille trāsilierat. Tō Ro. & dolorē: & cōceptas intus lachrymas cōprimebat: ut exēplū cæteris assera-
 tur seruandæ legis: & ut animi magnitudinē ac fortitudinē quoq̄ ut oīderet. Et habet uulnus clausum pecto-
 re q̄si p̄mit altū corde dolorē. NON uult flere palā: apte. Et seruat exēpla fortia fortū & magnanimorū he-
 roū. ET ait sic hostis trāseat meos muros: eodē euentu trāsiliant hostes: q̄si figs hostis trāsiliere hoc audebit
 sic pereat: DAT tñ exequias: quīs talē sese oīdat. SOLuit iusta tñ. Nec iā: dum soluūtur iusta. SV Stinet
 suspēdere fletu: pōt lachrymas cōtinere. ET pietas dissimulata patet: apte ostendit p̄m in fratrem animū:
 quem paulo ante dissimulauerat. ET implicuit oscula: suprema implicita libauit oscula: ultima: hoc iō dictū:
 quia implicuit se in amplexibus & osculis. POSito feretro: cum esset iam eleuatum cadauer. & depositum fe-
 retrom cum ipso cadauere feretrom a ferēdo quo corpora efferunt. Atq̄ ait o frater adempte inuito qui adē-
 ptus & sublatas es mihi nolenti. VALE quod uerbum ultimo loco proferebatūr. ET unxit artus arsiros.
 pungere fecit: ut moris postea fuit corpus quod cremēdum erat respexit poeta ad posteriora tpa. Nam ab ini-
 tio urbis nouerat usus unguentorum: nec perungendoq̄ corporum. Primum quod se inuenisse Ply. dicat: Ca-
 stris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu. Alexander cœpit scrinium unguentorū. Postea uoluptas

Q d' rem⁹ ignorās humiles cōtēnere muros
 Cœpit: & his populus dicere tutus erit:
 Nec mora trāsiliit: retro celer occupat ausum
 Ille p̄mit durā sanguinolētus humū (tas
 Hæc ubi rex didicit lachrymas introrsus abor
 Deorati: & clausum pectore uulnus habet
 Flere palam nō uult exempla: fortia seruat
 Sicq̄ meos muros transeat hostis ait:
 Dat tamē exequias nec iam suspendere fletū
 Sustinet: & pietas dissimulata patet:
 Osculaq̄ applicuit posito suprema feretro
 Atq̄ ait initio frater adempte uale:
 Arsirosq̄ artus unxit fecere q̄ ille
 Faustulus & mœstas acca soluta comas:

inuito

eius a nostris quoque inter laudatissima: atque et honestissima uitae bona admissa est. Honos quoque & ad defunctos pertinere coepit: &c. Quod facere ille Faustulus: uel Faustulus gemelloque nutricius: cum fratre cecidere in ea contentione Sed superfluit Acca nutrix illoque. ET acca soluta moestas comas. acca laurentia habes praemoeestia passos crines. De ipsa nutrice diximus in tertio.

Tum iuuenem nodum facti fleuere quiritis
 Ultima plorato subdita flamma rogo est:
 Vrbs oritur (quis tunc hoc ulli credere posset)
 Victorem terris impositura pedem:
 Cuncta regas, & sis sub magno caesare, semper
 Saepe etiam plures nominis huius habes:
 Et quoties steteris, domito sublimis in orbe:
 Omnia sint humeris inferiora tuis:
 Dicta pales nobis, et iam uinalia dicam.

NONDVM facti fleuere quiritis: nodum passio fœnore cum Tacio ac Sabinis a quoque oppido curibus quiritis dicti existimant. SVBdita flamma: postquam Remus sepultus est in remonia teste Plutarcho Plures nominis huius: ut nunquam desit familia caesare: potes & per fama nomen accipe. IDE uinalia dicam: significato non uoci redidit relatiuum. Celebrant autem uinalia. viii. cal. maii. quod ioui sacra non ueneri teste Varrone & Mafurio i secundo festoque. Ioui. n. maiores sua uia libabant ut autor est Festus: quod sacrificii causa antequam gustarent demebant ex dolis calpari quod fuit uasis fictilis genus. MEMINISSE autem debemus quod Ply. scribit priscorum uitam rudem fuisse ac sine literis: sed non parum ingeniosa in illis obseruatione appere quod curia tria partibus fructibus metuerent instituerunt ferias diesque festos rubigalia: scilicet talia & uinalia: quoque Rubigalia age-

ANT.
FAN.

Vinalia
celebrantur
ix. ca. ma.

rubigalia
floralia
uinalia.

bant ut idem Ply. docet ad. vii. cal. maii. quoniam tunc segetes fere rubigo occupat. Floralia. iiii. cal. eiusdem mensis ut omnia bene deflorescant. Vinalioque autem altera hoc est priora hoc mense agebantur: uel ut Ply. (nisi eius locus deprauatus est) scriptum reliquit. ix. cal. martii degustandis uinis instituta: & nihil ad fructus attinet. Altera uero agebantur ad. xiiii. cal. septembris ut festus docet: quod Varro a fiducula incipiente occidere mense determinauit instituta tempestatibus leniendis & dicta rustica ut Varro & festus tradunt: quo die Veneri dedicata aedes fuerat & feriatum erat olitores ac nouum uinum in urbem ferebant: adeo ut in tusculanis sacris eent ne uinum nouum in urbem ueheret antequam uinalia calarent. Moris est fuit aliquando nonnullis in locis Latii teste Varrone: ut uindemiae primum a sacerdotibus publice fieret. Itaque Romae flammam Dialis uindemiae auspicabatur: quod cum ioui agna fecisset iter eius extra caesarem & praestata uinum legebat. Plutar. autem uinalibus multum uini in templo Veneris praestari solitum: uel ut ostendit diem festum agi sobrie oportere uel quod ferunt Mezentium hetruscorum ducem ad aeneam misisse quod cum eo foedus facerent ut quotannis certum uini numquam ab eo acciperet: quod postea cum aeneas poscenti negasset Mezentius tyrrhenis datum se pollicitus est si praestitum uicisset. Itaque aeneam uictorem recognita diis immortalibus uinum consecrasset & collectum in templo Veneris effudisse. CAETERUM Dionysius scribit Hetruscorum regem non aeneam sed Ascanio pinde ac in seruitutem redacto imperasse ut uinum Hetruscis dare: quod cum ferendum esse non uideret uinum sacrum ioui esse decreuerunt.

TVM quiritis nodum facti: ipsi homines quod cum Romae erant: nodum appellati quiritis. Nam posteaque in consuetudinem urbis & uitae recepti Sabinia curibus sabinis quiritis dicti. FLEUERE iuuenem: Re. extinctum. ULTIMA flamma est subdita rogo per lato: posteaque satis plorauerunt: ultimo loco sumisere facere rogo: & cremauerunt cadaver: & tumulo deinde condiderunt. Et ut Dionysius inquit in romoria eum sepelit. quoniam quod & uicissim eum locum sedibus destinabat. Et Plutar. Costituta inquit in gentem scrobe in romonio colle circa eum locum: quem nunc Comitium appellat: fratrem sepeliuit. Cumque obruisset: una cum illo quodam farmeta instituit: ut omnium regum primitiis: quod ad usum hominum: uitae necessitate: lege aut natura tradite sunt: eo deportarent. Et denique ex quoque quod ciuitate aut loco roma adibat: parum ex ea tellure secum ferret in scrobem illam ingerebat quod quod cum in orbem deducta eent mundum ut coelum appellabant &c. VRBS oritur: surgunt moenia. extruunt aedes & reliqua. IMPOSITURA pedem uictorem terris. subactura rotam terram orbem. Sic uictore pede terras calcatura. QVISTUM posset hoc illi credere: quod eo tempore potuisset hoc sibi persuadere, tam humiliter ab initio urbem ad eam magnitudinem peruenire. ut toti eent orbi dominatura. Cuncta regas tu o Roma regas totum orbem. ET si sub magno caesare. scilicet caesar. seu Tyberius. seu germanicus imperet. SAepe est herbe plures huius nominis. habes saepe plures caesares. ET quoties tu in roma sublimis excelsa & triumphas. STeterit in orbe domito. quem domuisti. OMnia sint inferiora tuis humeris omnia tibi succubant. & magnitudine tua omnia superas. DICTA pales nobis est. iam diximus de palibus. Iam uicissim. x. cal. maias. hoc est. xxii. die mensis aprilis uinalia festa celebrant. dieque iouis eent ostendit. cum festum ueneris dicam quo die ut Plutar. tradit multum uini ex templo ueneris praestant. Et has rationes affert An illud est quod multi dicunt Mezentium hetruscorum ducem ad aeneam misisse. quod cum eo foedus facerent ut quotannis certum uini numquam ab eo acciperet. Quod postea cum aeneas poscenti negasset. pollicitum Tyrrenis ferunt. Si praestitum uicisset uinum datum. Re cognita aeneam diis immortalibus uinum consecrasset post uictoriam deinde collectum in templo Veneris effudisse. AN hoc quoque signum est. diem festum sobrie agi oportere. quod diu longum magis uini effusione. quam inurgitatione gaudeant. Vex quoque Plutar. de aenea inquit Dionysius. Ascanio ascribit. Nam ubi de morte aeneae egit sic persequitur. Imperium suscipit Euryloos: quod mutato nomine dictus est Ascanius. Erant autem inclusi muris eo tempore troiani. & cum hostibus se noua aduentarent auxilia haud satis ualide latinorum uires erant ad subueniendum obsessis Lauini. Primum igitur in amicitiam aequisque conditiones praecauit hostes Ascanius. Vt uero nihil proficeret praemittere ipsis coactus est ut quibus ipsi uellent conditionibus bellum dissoluerent. Rex quoque hetruscorum. & alia tanquam in seruitute relaxatis intolerabilia imperat. Et uinum quod cumque ferret ager latinorum. quotannis hetruscis datum haud ferenda uisa est. fructumque uitis sacrum ioui esse decreuerunt. ferente scilicet Ascanio. Var. autem diem hunc ioui assignat inquit. n. Vinalia a uino hic dies iouis: non ueneris. Huius rei cura non leuis in latio. Nam aliquot in locis uindemiae primum ab sacerdotibus publice fiebant. ut Romae est nunc. Hanc flammam dialis auspicat uindemiam. & ut iussit uinum legere. agnam ioui

PAV.
MAR.

facit. Inter cuius exta caela & piecta flamen p̄sus uinū legit. In tusculanis sacris est: Vinum nouū ne uehāt in urbē anteq̄ uinalia calēnt. Hāc Varronis uerba on̄dunt uinalia fuisse in autūno. Sic & Pōpe. q̄ inq̄. Rustica uinalia. xiiii. cal. septēbris celebrabāt. quo die primū in urbē uinū deferebant. Veḡ erat & priora uinalia in Vere: quoz̄ meminit Ply. degustandis uinis cōstituta: licet lōcus in Ply. deprauatur sit. cum dicat. ix. cal. mar. cum maias debeat dicere. Hic aut̄ dies Iouis erat: ut ex Varrone diximus. Nā & Massurius lib. ii. fastoz̄: Vinalioz̄ inq̄ dies Ioui sacer est: nō ut q̄dam putant Veneri &c. Iam dicam uina: uinaliorum rationem.

ANT.
FAN.

Venus
erycina.

Profedas
Quae da
bant ue
neri Si
lymbriū

Venus
ericina.
translata.
Venus
ericina in
capitolio.

PAV.
MAR.

CVNA tū &c. Si uinalia. ix. cal. Maii celebrāt ut e Pli nio quīs deprauato colligimus: & iter palilia atq̄ uinalia unā tū diē mediā esse cōfitemur: cōsequēs est ut palilia ēt Plinii testimonio. xi. cal. Maii celebrent. **NV**mina uulgares ueneris celebrate puellae: Meretrices hoc tpe colebāt **Venerē** Erycinā: q̄ tēplū habuit **Roma** extra portā Collinā cui ut inq̄ Strabo īsignis porticus adiacebat. **Liuius** tertiā decadis libro ultimo: ita abūdauit tyberis ut ludī apollinares Circo iundato extra portā Collinā ad aedē Eryciā Veneris parati sint. **Appianus** Sylla: Copiis p̄uectis ad collinā portā circa meridiē castra locat non longe a Veneris tēplo. Huic deae matronae Romanae mēse Augusto ad imitationē aegiptiorū pudēda deferebāt cū sacroz̄ pōpa & quīs id solēne meretri cū esset nemini tū licebat p̄terq̄ matronae castit̄e id sacrū tractare ac deponere ī sinu Veneris. Id ut ueḡ existimef̄ facit q̄d q̄dā tradāt cōsueuif̄ se olim cōsules Ro. & oēs q̄ cū aliquo impio se ī Sicilia cōferebāt Erycinā Venerē sic uenerari: ut in exoleroz̄ ac muliez̄ remissionē cōuerterent: q̄d eo pacto locūdū eē deae suū aduētū existimarēt.

PROfessioz̄: Eaz̄ q̄ artē meretriciā p̄fitemf̄ si obscāni q̄stus artis nomē merent. Meretrices **Plautus** Profedas appellauit q̄ an̄ stibula sedeāt ut inq̄ **Festus**. Eadē possibilis dictae. **GR**ata silymbria: Dabant & Veneri ientacula. itē ferta & unguēta. **Plautus** ī asinaria: Tū si coronas ferta unguēta iusserit anciliā ferre Veneri aut cupidini. Idē ī curculiōe: Me ī ferre Veneri uoui iā ientaculū. **Gratū** aut̄ silymbriū Veneri existimat: qm̄ siluestre q̄d in sicco ortum odoratus est & angustiore folio coronis īserif̄ & decoctū ī uino sanat ī facie muliez̄ cutis uicia. Sed coronat (ut inq̄ **Pli.**) tū folio ut serpyllū. **R**eperif̄ hec uerba & satia & siluestris uocat q̄ siluestris a quibsdā tymbreū nasturtio similis: q̄ ī irriguis locis nascif̄ & ē pedali altitudine. **Varroni** placet silymbriū ex greco uocabulo ductū eē ut maluā & liliū. Eius herbae fucus ad excutiēdū ex utero partū nō parū uim habet d̄r: ex quo ēt Veneri grata putari pōt ut myrtus de q̄ diximus supra. **IV**Ncea uicla: coronas e rosīs silymbrio & similibus iūco supposito siue cōtexto. **A** siculo noīa colle tenēt: **Ab** Eryce. **Vñ** Venus ferē romā trāslata monitu carminis silyllini posteaq̄ **Claudi** Marcellus Syracusas & alia Siciliae oppida q̄ erāt ī ptate Carthaginēsiū expugnauit. **Eryce** fanū fuit ueneris q̄d sc̄dm̄ aliquos ab aenea. sc̄dm̄ alios ab Eryce Veneris ac **Butae**: siue Neptūi filio cōditū singulari ueneratiōe antiquus colebat̄ refertū muliez̄ frequētia ut inq̄ **Strabo** eius deae ministerio dicat. Id postea uetustate collapsū **Claudius** impator ut ex aenario po. ro. reficeref̄ autor fuit teste **Suetonio**. Fuit & romae in capitolio tēplum Veneris Erycināe autore **Liuius**: q̄ scribit. **Q.** Fabiū maximum a Senatu postulasse ut aedem eius deae quam dictator nouisset dedicari liceret & creatos esse duum uiros aedibus dedicandis attilium menti: **Fabium** Veneri Erycināe quae in capitolio fuerunt uno canali decrete.

CVNA tamen dies est media inter trunq̄ inter palilia: & Vinalia: unus dies ē interpositus. **NVM**ina uulgares: hortat̄ puellas liberaliores sui corporis: ut Veneri libent̄ frequētelsq̄ eant ad aedem Veneris erycine: q̄ ē Sicilia Romam a. M. Marcel. uictus Syracusis translata est: & apud portam Collinā aedes ē illi consecrata: sub eadē appellatione ab Eryce monte Siciliae. in quē dicunt cōuerf̄sum Erycem Veneris filiū: & in eo ab aenea Veneri Matri Tēplū cōditum. **Diodo**. tū inquit Ericē Veneris filium in monte urbem sui noīs condidisse & in arce tēplum matri dicasse: quae Erycina dicif̄. Et addit: nunq̄ huius Veneratio templi destitit. **Aeneas** hic uota soluit: dona obtulit. Et Carthaginenses: & Romani duces. & cōsules ad tēplum ueniunt: positaq̄ se ueritate ludunt. **S. P. Q. U. R.** instituit. xvi. Siciliae urbes. auḡ cōferre Veneri Erycināe. **Militelsq̄** ducentos ad tēpli tute. lā deputauit &c. **P**Vellae uulga. o meretriculae. **C**elebrate numina ueneris: q̄si sacrificare. **MV**lta uenus: hoc est plurima uoluptas Venerea nisi ita legas. **MV**lta pro multum. **V**enus ē apta: quae p̄fessiarum ului & lucro eaz̄: quae meretriciam p̄fitemf̄ artē. **P**oscite formam: hure dato: adolentes: thura: poscite formae decorem qui q̄dem dat̄ a gratiis: quae ministre sunt ueneris. **E**T fauorem populiq̄: quo formam laudet populus: & uobis faueat: poscite blanditiās: q̄bus iuuenes alliciatis. **E**T uerba dignaq̄: cōueniētia. **I**oco: ueneris filio: de quo superius dictum. & **H**or. in odis: Quam uolat circū iocus & cupido. Iocus enim est q̄ allicit. **D**Ate silymbria grata dominae: offerte silymbria Veneri quae illi strata sunt: silymbriū ut **Ply.** lib. xx. inq̄ Siluestre a quibsdā tymbreum appellatum pedali nō plus altitudine: q̄d in riguis nascif̄: simile nasturtio est utrunq̄ efficax aduersus aculeata animalia: & in lib. xix. Silymbrium inq̄ ferunt latissimum nascif̄ in puteoz̄ parietibus & circa piscinas ac stagna. **CVM** sua myrto: quae est illi dicata. **E**T uincula iuncea texta: hoc est uincentes iuncos contextos. **R**OSA cōposita. i. coronam rosarum cōpositarū iuncis illigantibus cōtextarum ueneri ipsi dato. **NVNC** decet frequentari templa: decet uos frequentes ire ad templa ueneris. **P**Roxima portae collinae quae propinqua sunt portae: quae collina dicta est: quae & porta Salaria dicta supra

collem quirinalem. Tenent nomina a colle ficulo: uocat ædes ueneris ericynæ ab Eryce monte Sicilia: de quo Strabo inqt. Erix quoq; collis excelsus habitas: in quo ueneris templum locatum è: qd̄ singulari ueneratione collis: Antiquitus mulier; frequentia refert illius ministerio dicatage: quas & e Sicilia: & externis e regio nibus multi locarant hac uero tēpitate: sicut & ipsa colonia uiduata colonis est. Sic & templum desolatū: & sanctor; hominum copia defecit. Est & romæ ante portam collinam deæ huius ædificium: q; Veneris ericynæ templum dicitant. Cui cum æde sacra insignis adiacet porticus. HAEC ille. ET ut claudius postq; M. Claudius: quem quingues cōsulem Marci Filium extitisse tradunt. Eiq; sicuti Possidonius refert cognomen qd̄ martium est primū ex familia fuisse Marcello. Exercitatione nāq; bellicosus erat. Robustus corpore: manu potēs: natura ad dimicandū uir ardēs: q; illius certamina declarāt. Acer: ac strenuus ad cæteras uitæ ptes hu manus atq; modestus. Gallog; duce singulari certamine fudit. Spolia ioui feretrio retulit. PRIMUS Hanni balem uinci posse docuit. Syracusas expugnauit. In insidiis postea ab Hannibale interceptus est.

Vtq; syracusas arethusidas abstulit armis
 Claudius: & bello te quoq; cæpit eryx:
 Carmine uiuacis uenus est translata sibyllæ:
 Inq; suæ stirpis maluit urbe colit;
 Cur igitur festum Veneris uinalia dicant
 Quæritis, & quare sit iouis ista dies:
 Turnus an æneas latia gener esset amata:
 Bellum erat, hetruscas turnus adorat opes
 Clarus erat sumptisq; ferox mezentius armis
 Et uel equo magnus uel pede maior erat:
 Quæ rutulus turnusq; suis asciscere tentant.
 Partibus hæc contra dux quoq; tuscus ait:
 Stat mihi nō puo uirtus mea, uulnera testor
 Armaq; quæ sparfi sanguine sæpe meo.
 Qui petis auxiliū non grandia diuide mecū
 Præmia, de lacubus proxima musta tuis:
 Nulla mora è opit, uestrū è dare, uicere nīm.

SYRACVSAS arethusias: Oppidū Sicilia: nobilissimū de quo diximus: apud ipsum fons est arethusa. CLAUDIUS Proprius: q; ficulæ uictor telluris Claudius & qua Cæsar ab humana cessit in astra uia. Scio esse q; accipi appiū Claudium uelint q; messanam ob fessam obsidione liberauit: hieronēq; ipulit magna cum strage suoz; fugere Syracusas: qui tanta celeritate uictus est ut se prius uictū q; hostem uideret fatere tur: qd̄ nobis nō placet. Accipiendus enim è. M. CLAUDIUS Marcellus: qui fuit Syracusaz; gloriosissimus expugnator: plurimaq; inde signa in urbem reportauit ægitq; in triūpho nō homines tantū: ueq; etiam deos primosq; Hannibalē docuit uinci posse. Constet ergo duos Claudios Siciliam cōtudisse: Appium Claudium & Ix. fere anno post Claudiū Marcellū. TRĀSLATA: Romam e Sicilia. FESTUM ueneris uinalia: Colit quidem Venus uinalioz; die: sed uinalia ioui sunt sacra non Veneri. AMATÆ: Hæc fuit mater Lauiniæ pp quam inter æneam & Turnū nata sunt bela. HETRUSCAS turnus adorat opes: Diffusus suis auxilium petit a Mezentio qui haud grauatim se rutulis iunxit te ste Lioio. Clarus erat & c. Hic ut scripsit cato in primo originum rutulis imperauit ut sibi offerrent quas diis primitias; offerebant. Vnde a Virgilio dictus è contemptor deorum qd̄ diuinos honores sibi exigisset. Latini ut idē Cato autor est simili impi metu ita uoue

ANT.
FAN.

ront: Iuppiter si tibi tordi est nos ea tibi dare potius q; Mezentio nos uictores facias. Eum regē Varro scripsit ut Plinius refert tulisse auxiliū rutulis cōtra latinos uini mercede quod tum in Latino agro fuisset. STAT mihi non paruo: Constat sanguine ac multis uulneribus. NON grandia præmia. Petimus exigua præmia si expendatur nostræ fortitudinis meritum.

ABSTVLIT armis expugnauit. SYRACUSAS arethusidas: ab Arethusa syracusii fontis nympa. Et cœpit te quoq; Eryx bello: èt erycem montem armis occupauit. VENUS ericyna f. EST translata: e Sicilia in urbem. Carmine uinacis sybillæ: quasi translata a romanis monitis carmine sybillino. UIUACIS: dixit pp Cu meam sybillæ: cui datum erat tot annos uiuere: quot ptes arenæ palmis accepit. de quo in. xiiii. meta. & alias a nobis dictum. ET maluit coli in urbe stirpis: potius uoluit coli in urbe roma: quæ a pronepotibus æneæ condita est. CVR igitur cum festū sit ueneris: cur dies Iouis: & refert ipsam hystoriam: Quod Mezentius hetruscorum rex ueniens in auxilium Turni: rutuloz; sibi dari uinum pepigit. Aeneas uero latinoz; uinum Ioui uouit. Ex Diony. tamen diximus fuisse Ascanium. CVR dicam igitur uinalia festum ueneris: quæritis cur uinaliorum diem dicam ueneris festum esse. ET quare ista dies sit Iouis: nam iouis celebritati destinata. BELLUM erat armis certabatur. AN turnus: rex rutulorum: AN æneas esset gener la. ama. accipere deberet in uxorem Lauiniam latini regis: & amatæ regine filiam nota est hystoria. TVRNVS adorat opes hetruscorum Mezentiumq; eorum regem confugiunt: qui Cere opulento tum oppido imperitans: iam inde ab initio minime lætos. nouæ origine urbis: & tum nimio plusquā satis tutum cēt accolis rem troianam crescere ratus: haud grauatim socia arma rutulis iunxit & c. Mezentius erat cla. illustris: Et ferox: seuus. Sumptis armis cum sumpsisset arma ad pugnam. ET uel equo magnus: ingens erat: & magnarum uirium: si pugnasset eques. VEL pede maius: maius præ se ferebat robur si pedes pugnasset. QVEM mezentium. RV tuli & tur. ipse rutulorum rex. TENTANT arces. suis parti. aduocare in suum auxilium. & iungere cum eo militiam. ECONTRA quasi ex altera parte DVX ihuscus. rex tyrrhenus. AIT. ita. VIR TVS. robur. & fortitudo mea. STAT. pro constat. Mihi non paruo. sed magno. Testor uul. quæ suscepi in bello & quæ quidem indicant. non paruo mihi constituisse fuisse strenuum & præstantem in bello. ET testor ar

Mezentius

PAV.
MAR.

ma q̄ sæpe ipsi sanguine meo: sæpe infeci cruore e uulneribus meis effuso Qui petis auxilium: tunc & uos rutuli: q̄ meam op̄e imploratis. **DI**Uide mecū non grandia p̄mia: p̄xima musta de lacubus tuis: hoc est diuide mecū uina: quæ p̄xima uindemia e uitibus tuis percipies: q̄d exiguum erit præmium: quasi & tñ eo exiguo ero contentus. **DE** lacubus: de doliis: per translationem a lacunis: nam Var. inquit. lacus lacuna magna ubi aqua contineri potest. **N**Vlla mora est operæ. non erit retardatio laboris: nam mox in bellum prodibo. **VE**strum est dare. musta. s. **V**incere est nostrum: ad nos pertinet parare uobis uictoriam.

ANT.
FAN.

QUAM uelit æneas ista negata mihi: Callidū sua fidiis genus. Dicit. n. placituz hostibus rutuloz ut q̄ petit musta nō cōsequat. Sane ut Festus autor ē æneas pugnans cū Mezentio cū nūq̄ apparuisset indiges ab Alcanio appellatus ē cuius noie ē templū construxit.

Hostica uindemia: rutuloz meoz hostium musta.

CAdit mezentius ingēs: Scdm̄ poetas nō scdm̄ historiam. **M**erito ioui: Qui fauit cāz meliori. **V**n̄ **V**inalia ei dicata sūt. **S**EX ubi q̄ restēt lucis aprilis hēbit ī medio cursu tpa ueris erūt: Restēt legēdū est nō restāt: & ē sensus cū aprili sex tm̄ dies sup̄ fuerint hoc ē. vii. calē. in medio cursu uer erit **T**ūc. n. & **R**ubigalia celebrāc ut **P**ly. docet. Itaq̄ cauēdū est ne sexto die post uinalia hoc ē. iiii. cal. Maii putemus uel eē **V**er mediū uel **R**ubigalia celebrari: ne una cū **P**li. nobis Festus quoq̄ & **S**eruius aduersent q̄ scribūt septimo cal. Maias eē **R**ubigalia. Illud p̄terea sciendū ne forte in ueris dimestione fallamur medium esse nō solum q̄ æque distat ab extremis: sed q̄d est inter extrema: atq̄ a principio ita discedit ut finem nō attingat: item & manifestum ut sensit medios dilapsus in hostes: & quāq̄ in media iam morte tenetur.

PAV.
MAR.

QUAM uelit æneas ista musta uestra. **N**EGata mihi uellet: æneas. uos mihi nolle ea tradere quo uobis auxilio nō essem. **A**nnuerāt rutuli: p̄miserat se duros. **M**ezentius induit arma: armauit se ad bellū cōtra æneā. **I**nduit æneas: ipse ēt arma suscepit. **E**T alloquit̄ Iouē anteq̄ ī certamē cū mezentio exiret: ita iouē allocutus ē. **H**ostica uindemia: fructus uindemiæ hostilis: hoc ē musta rutuloz. **V**OTA ē: uota p̄missa. **R**Egi tyrrheno: mezentio regi hetruscoz a tyrrheno atyos regis meoniae filio thusia tyrrhenia dca ē. **T**VO Iuppiter feres musta e palmite latio: e uitibz latioz. nā latilū tibi ego uinū uoueo. **V**OTA me. ua. uota æneaz: q̄ magis p̄ra fuerit: cū ioui uinū uouerit. **V**ALēt: q̄ sūt effectū cōsequuta. **C**Adit mezentius igēs: ab ænea singulari certamine p̄ptus. **A**Tq̄ plāgit: pcutit. **H**Vmū: cū moret̄ pectore īdignāti: cū īdignatiōe renitēt: cū ipam aīam exhalaret. & ī hoc poeta **V**ir. sequutus: q̄ tradit Mezentium ab ænea p̄ptū: cū id nō cōstet. Sed ex historia hoc hēmus: **A**scāiū a mezentio obscessū: cū suis ex iprouiso castra hostilia ad ortū: laulū mezentii filiū iteremisse: turnū mezentii pacē: & pactiōis iniisse cū Alcaio. **T**ybrizq̄ terminū utriusq̄ regni cōstitutū: hetruscoz. s. & lacinoz. **V**enerat aut. quo tpe uaz colligūf. **S**ORDidus: deturbatus. **C**Alcatus uius. calce p̄ssis. & p̄lo ad exprimēda musta. **D**Ebita uia reddūf merito ioui: soluūf uota offerē q̄ uinū ioui p̄merēt p̄ uictoria æneaz p̄stita. **H**ic ex hoc uio ioui oblato. **D**ies ē dca uialia: nō. n. hm̄di noia festoz. p̄ferēda: nisi nūero multitudis: ut saturnalia bacchanalia: cerealia: palilia. iō dies dca uialia: q̄ uialioz celebritas referē eo die. **I**Vppiter uēdicat sibi illa: at tribuit sibi eū diē. **E**T gaudet iesse suis festis: q̄d ēt illa sit ī diebz suo nūni cōstitutis. **S**EX ubi q̄ restāt. iiii. ca. ma. hoc ē. xxviii. die apri. erit medietas ueris: & helacus Arietis occasus: nā totus ā sole abiit: & orif cāis: d quo paulo post dicēus: & erūt rubigalia: q̄ ut Varro iqt ab rubigo dicta scdm̄ segetes huic deo sacrificat: ne rubigo occupet segetes. **A**gricolæ antiq̄ **R**ubigū dicūt deū: & iuocabāt: ut idē Varro oñdit li. i. de rustica. **D**e rubigalibus **P**ly. iqt. **R**ubigalia nūa cōstituit āno regni sui. xi. q̄ nūc agūf ad. vi. ca. ma. qm̄ tūc fere segetes **R**ubigo occupat. **H**oc tps Varro determinauit. **S**ole tauri ptē. x. obtinēte: sicut tūc ferebat rō: sed uera cā ē: q̄d p̄ dies uindemiae giti ab ægnoctio uerno p̄id q̄triduū uaria gētū obseruatōe ī q̄rto cal. Maiaz cāi occidit. **S**idus & p̄se uehēmēs & cui preoccidere caniculam necesse sit. hęc **P**linius sed discrepat a poeta. cum alter dicat eo die canem exoriri. alter occidere: & **P**li. paulo añ eū locū occultari quoq̄ canē. iiii. ca. ma. oñdit. **E**go ita acciperē **P**linio uesperī occultari. **P**oetæ uero mae exoriri. **I**unius at moderatus pridie cal. ma. celari canē oñdit. **D**uo tñ canes in coelo figurant. **C**anis & p̄chiō. **D**e q̄bus **H**iginus: **C**anis inqt leporē fugiētē cōsequēs: posterioribz pedibz claudif ab hyemali circulo: pedē dextrū oriōis pene suo capite cōiūgēs: **C**apite ad occasū spectās: sed caput ad ægnoctia lē circolū rēdit occidit oriēte sagictario. **E**x oriēs at cū cācro. **I**s cāis hēt in ligua stellā unā: q̄ stella cāis appellat. ī capite at alterā q̄ nōnuli syriō appellāt ī utrisq̄ auribz obscuras singulas: ī pectore duas: ī pede priore tres iter scapalos tres. ī sinistro lūbo unā. in pede posteriore unā. ī pede dextro unā. ī cauda q̄tuor. **O**io sūt. xix. **P**rochiō uero ī lacteo circulo defixis pedibz eq̄noctialē circulū tāgit **S**pectat ad occasū ut iter gemios. & cācy cōstitutus **Q**ui q̄d añ maiorē canē exorif. p̄chiō ē appellatus. hic at occidit ex ortu capricorni. **E**xorif cum leone: sed est omnino stellaz numerus trium hęc ille. **M**oderatus uero oñdit p̄chiona exoriri mane iduum quintilium. & caniculam oriri. xvi. calendaz sextilium. **V**erz q̄ de rubigine agebamus. id mali accidit. cum madefacto aquis culmos solis calor adurit. & **P**lynus inquit **F**rugum uinearumq̄ malum. nullo minus noxium est **R**ubigo.

Sordidus

freqntissimaq; hæc i roscido tractu: cõuallibusq; ac pstatu nõ habētibus: diuerso carent ea uentosa: & excessa.

Et frustra pecudē q̄res athamātidōs hellef
Signaq; dant hymbres, exoriturq; canis.

Hac mihi nomento romā cū luce redirē:

Obstitit in mediā candida turba uia:

Flamen in antiquæ lucum rubiginis ibat

Extā canis flāmis extā daturus ouis:

Protinus accessi ritus ne nescius essem:

Edidit hæc flamen uerba quirine tuus:

Aspera rubigo parcas cerealibus herbis

Et tremat in summa leue cacumen humo:

Tu fata sideribus cœli nutrita secundis

Crescere dum fiant falcibus apta sinas:

Vis tua non leuis est quæ tu frumēta notaſti

Mœstus in amissis illa colonis habet:

Nec uenti tātū cererī nocuere, nec hymbres

Nec sic marmoreo pallet adusta gelu:

Quantum si culmos titan incalfacit udos:

Tunc locus est ire diua timenda tua:

Parce p̄cor, scabraſq; man⁹ a messibus aufer

Neue noce cultis, posse nocere sat est:

noie. Festus autor ē esse romæ Catulariā portā sic appellatā q̄ non longe ab ea ad placādū caniculæ sidus fru-
gibus inimicū ruffe canes imolent ut fruges flauescētes ad maturitatē pducerent. **HAC** mihi nomēto ro-
mā cum luce redirēs: Nomentū oppidū est in latio ad .x. siue .xv. ab urbē lapidē a quo uia nomentana nomē ac-
cepit. Eius meminit Virg. in .vi. aenei. ut Hi tibi nomentū & gabios urbēq; fidenam Hi collarinis iponēt mon-
tibus arees. **C**andida turba: Nōnulli candidati cū ad rem diuinā faciendā irent in lucē rubiginis consecratū co-
mitarēturq; flaminē grinalem. **A**ntiquæ lucū rubiginis ē duodecim dies q̄ maxime agricolag; duces sūt te-
ste Varrone robigus colebat nõ ut prodesset quēadmodū ceres. Liber Iuppiter ac bonus euentus sed ne obef-
set rubigine quā Plynius maximā segetū pestem: ac cæleste frugū uinearūq; malū appellat. **V**nde illud ē Virg.
in primo geor. Mox & frumentis labor additus ut mala culmos esset Rubigo. Et illud columellæ: Hinc mala
rubigo uitrides ne torreat herbas sanguine lactentis catuli placat & extis. Est aut rubigo putredo quā exedens
ac perimēs culmos: quā in uitibus carbunculū uocant cuiusq; nōnulli causā esse dixerunt rorē inustum sole: quā
Plynius ex parte falsū putat: eiusmodiq; putredinē frigore constare arbitrat ac nõ fieri nisi interlunio plena ue-
luna. **L**ege librū .xviii. natu. hystoriae. Colebat itaq; Rubigo ut Febris ac mala fortuna ne obesset ut diximus.
cuius secundū segetes sacrificabat: ut autor est Varro. Eius feriae Rubigalia a Numa Pōpilio istituta sunt an-
no regni sui. xi. q̄ agunt ad .vii. calen. Maii q̄ tunc fere segetes rubigo occupat: quā tēpus Varro determinauit
Sole tauri partē decimā obtinente sicut tūc ferebat ratio. Hoc malū in tractu roscido cõuallibusq; ac locis p̄sta-
tū nõ habētibus freqntissimū est: in uentosis & excessis nullū: quo siligo minus q̄ cætera frumenta piclatur:
qm̄ sp̄ rectā hēt spicā nec rorē continet qui rubiginem faciat. Auertitur aut lauri ramis in aruo defixis: ut Ply.
scribit transiq; in earū folia ex aruis. **E**xta canis: Ad placandū canem cælestem q̄ interdum frugibus nocet.
Vnde ruffas canes diximus imolari solitas ad catulariā portā. **A**spera rubigo. Colebant & rubigū deum
quē & robigū dicimus. **T**remat: Agiteſ a uento ne rubigo noceat. **S**ideribus secundis: Cœli clementia &
fauore. **S**i culmos titan incalfacit udos: Vel cu repente Sol pluuiæ succedit: uel cum incoquit rorem.

Et frustra q̄ res pecudē helles athamātidōs: frustra regres arietē phryxi & helles: athamātis thebani. s. hoc
d. tu nõ uidebis iā arietē cū sole oriētē: nā totus nūc taurus cū sole orit: & aries iā antecessit. **D**Ant signa hym-
bres: quos eo tpe aries iducit: & moderatus ostēdit eo die austrū cū pluuiā. **E**t canis exorit: de quo iā diximus.
HAC mihi nomēto: cū poeta ex suburbāo Romā rediret: ut ip̄e inqt: occurrētē turbā habuit rubigini sacrifi-
caturā: cui sacerdos canē & ouē imolat. **C**VM hac luce: hoc die. **R**edirē: ego. **N**Omēto Romā: nomē tuū
i uiaq; i sabios itur. ad .xv. ab urbe lapidē. **C**andida turba. cādidiſ iduta uestib⁹. **O**bstitis: occurrēs aut ob-
uia mihi stetit i mediā uia. **F**lamē: sacerdos. nā q̄ a græcis Stepheophori a Romāis flamines dicti sūt. & a ge-
stioe pileog; & ifulag; hoc noie appellat. ut Diony. inqt: sed de his ifcdo diximus. **I**Bat i at̄quū lucū rubiginis. i
lucū ab antiq; rubigini consecratū. **D**aturus flāmis extā cāis. daturus extā ouis. imolaturus canē. & ouem. &

ANT.
FAN.
Aries oc-
cidit. xvii.
cal. maias
Canis or-
tus. vii. cal.
ma.

Catularia
porta.
Nomētū.
Rubigi-
nis festū
vii. calen.
maias

Rubigo

PAV.
MAR.

intestina crematurus. **PR**otinus accessi: statim illuc iui. **NE** essem nescius ritus: ut discere ritū & morē sacro-
rū. **O Q** Virineo Romule. **T**Vus flamē: tuus sacerdos: nam et at is flamen grinalis. **E**Didit hæc uerba. **S**

ASpera rubigo: oratio flaminis ad ipsā rubiginē: quā p̄catur: ut segetibus p̄cat. **S**auiat in arma nō lata: aut ru-
stica instrumēta: quo a colonis sibi uota soluant. **V**erū: ut dixit Rubigū deū uocabant: & eidē sacrificabāt. **O**
rubigo aspera parcas hærbis cærealibus: noli attingere cereales segetes. **E**T cacumen: segetū: aut herbarū ce-
realiū. **L**Eue: politū a te nō obsecrū. **T**Remat: ipone agite. **I**N sūma humo: in sūmitate telluris. **S**Inas-
pmitas. **T**V crescere lata: crescere & puenire ad maturitatē segetes. **N**V trita: ipsa lata. **S**E cūdis sideribus
coeli: p̄spero siderū cursu. **D**V M: usq; quo. **F**lant apta falcibus: matura sint: & falce secari possint. **V**IS tua
nō leuis est: sed grauis: Nā magni momēti. **C**OLONUS moestus: tristis. **H**ABET illa frumēta in amissis: q̄a iam
amissa existimat. **Q**Væ tu notasti corrupisti: Nā statim cū fuerint fruges scabra rubigine læsæ: **C**ogit am-
fals flere colonus opes. **N**EC uēti nocere tantū cereri: nō sunt tā noxii frugib; cereris uēti. **N**EC hymbres:
pluuiæ. **N**EC sic palleri: ipsa ceres hoc est ipsa seges. **A**Dusta gelu marmoreo: q̄si nec pruina: nec glacies tātū
nocent. **Q**Vantū si titan: sol. **I**N calcit: calefacit. **C**Vlmos uos: madidos: tūc enī gignitur rubigo: cū ma-
didi culmi segetis: nimio solis calore desiccant: & ideo inq̄. **T**Vnc diua tremēda: rubigo timēda. **E**ST locus
iræ tuæ: q̄a tūc tua ira leuit in segetes. **P**ARCE p̄cor: & noli in segetes seuire. **A**Vfer: remoue. **M**AN; scabras
asperas. **A**ME sibus: a frugibus. **N**E ue noce cultis: noli nocere segetibus. **S**AT est posse nocere: ut in he-
roidibus. **P**ERdere posse sat est si quem iuuat ipsa potestas. **S**ic nunc satis sit posse lædere. **N**EC sternas se-
getes: non deficias in humum fruges.

ANT.
FAN.

QUAM plectere ferrū: non omne ferrū sed q̄ p̄ncipio-
sum est: ut bellicū. **O**CIA mundus agit: Cæsar; pru-
dentia & uirtute. **I**Nquinet arma situs: a sinēdo situs
nomen accēpit. **S**eruius sitū uocat lanuginem ex hu-
more p̄creata. **H**ic est fordes & squalor quē ferrū cō-
trahit longa pace intactum. **A**bsenti: **Q**uia nocet ru-
bigo cum adest: nec rogat: ut adsit uti ceres & copia.

Canis
icarius

ACertas: sarcula thuraria. licet etiam aliud significet.
OBicænx canis: a cuius sacris abhorret aius. **E**ST
canis icariū dicunt deest quem: ut **V**rb̄s antiqua fuit
tyrii tenuere coloni carthago. **C**anis icarius ē cuius du-
ctū **E**rigone patris icari cadauer inuenit qui cum acce-
ptum a **L**ibero patre uinū pastoribus potandum exhi-
bisset ab his interfectus est: qui ebrii facti putauerūt
se ueneno fuisse tentatos. **H**unc **P**ropercius icariū uo-
cat: ut icare cecropiis merito iugulate colonis. **A**lii ica-
rium a quo **S**tatus in thebaide uitiū umbrā icariā uo-
cat: is receptus in coelum **B**ootæ nomē accepit ubi **E**ri-
gone uirgo canis aut eodē quo prius noīe appellatur.

Himerā

Hunc quidā **F**erunt himeram dictum: cuius ductu cū
Erigone patrem inuenisset a pastoribus interfectū ip-
sa sibi mortem consciiuit: cui canis spiritu parentauit:
quē quidam scripserunt se in puteum deiecit: anygrū
dictum hoc ē sine humore q̄ nemo postea eius aquis
usus fuerit. **E**rigone aristam ferre i coelo dicitur auto-
re **M**acrobio quæ fructibus curuatur. **E**am esse iusti-
tiā credunt quæ sola facit nascentes fructus ad usus ho-
minum peruenire. **E**adē & pudorem e terris ænea
ætate fugisse ad supos **H**esiod; autor ē. **S**ane **B**acchus
ap̄ **S**tatiū i thebaide suā **E**rigonē uocat obicag; patrē. **V**n̄ olim i honorē **E**rigonē **L**ibero rē diuinā faciebāt.

PAV.
MAR.

QUAM plectere durum ferrum: quasi ab rodas bellica instrumēta exitialia. **P**ERde prius: potius quam se-
getes perdas quod potest alios perdere ferrū quo necantur hoies. **V**ILLIS carpes: rodes. **G**ladios & tela no-
centia: arma ipsa p̄nitiosa. **N**IL opus est istis: armis. ideo ea ab rodas. **M**Vndus agit ocia: quasi qui in orbe sūt
ociosam uitam agunt ab omni bellorum tumultu uocantē. **N**lteant nunc opes turis: nitida & splendida sint
rustica instrumenta. **S**ARcula: quæ a sariendo dicta sunt: **C**rates sunt illæ dentatæ: quæ super trahūt satis:
HOR. **G**audentem patrio findere sarculo agros. **E**T durus bidens & aduncus curuus. **V**OMER: niteant hæc
& alia instrumēta: quoq; usus est ad profcindendā euertendāq; terrā. **V**ir. sulco atritus splendescere uomer: &
uomeq; quatuor genera ostendit **P**ly. cultrum rostratū: porrectum in mucronem fastigiatum. **S**ltus: squalor
& putredo. **I**Nquinet: cōmaculet. **A**Rma: bellica & non cerealia: &. **C**onatus aliquis ducere ferrum uagi-
na: cum gladium exerere e uagina uolet. **S**ENtiat esse astrictum longa mora cognoscat rubigine p̄sum & in
uagina herentē: ut facile exeri nō possit. **A**T tu rubigo. **N**E uiola cererē: noli corrūpere cerealia dona. **E**T
colonus possit sp̄ soluere tibi uota absentis: ut nūc p̄pata uota tibi nō lædēt fruges soluat. **H**æc uerba a flamine
grinali p̄ferebant deinde imolauit rubigini: adhibito et in sacris thure & mero **V**arro in re rustica cū. xii. deos
iuocare doceat: q̄ faciētes adiuuāt inquit. **Q**uarto loco robigū: ad florā: q̄bus propitiis: neq; robigo frumētā

Nec teneras segetes sed durū amplectere ferrū

Quodq; potest alios perdere perde prior:

Vilius gladios & tela nocentia carpes

Nil opus est istis, ocia mundus agit:

Sarcula nūc, durusq; bidens, & uomer adūc;

Ruris opes niteant inquinet arma situs:

Conatusq; aliquis uagina ducere ferrum

Astrictum longa sentiat esse mora:

At tu ne uiola cererem, semperq; colonus

Absenti possit soluere uota tibi:

Dixerat, a dextra uillis mantile solutis

Cumq; meri patera thuris acerra fuit:

Thura focis, uinumq; dedit, fibrasq; bidētis

Turpiaq; obscenæ uidimus exta canis:

Tū mihi cur de sacris noua uictima queris

Quæstieram causam p̄cipite flamen ait:

Est canis icarium dicunt, quo sidere moto

Tosta sūt tellus p̄cipiturq; seges:

Pro cane sidereo, canis hic imponitur aræ

Et quare fiat nil nisi nomen habet:

neq; arbores corūpt: neq; non tēpestiue florēt. Itaq; publice robigo ferie robigalia: Flore ludi floralia in situ
 ti. Dixerat flamē. A dextra: illius fuit. MANTile uillis solutis: nō iplicitis: aut nodosis: nā ut apud Virgilū ton
 sisq; ferūt mānlia uillis: sed solutis. ET fuit acerra thuris cū patera meri: thus & mez; adhibebant in his focis:
 ut in cæteris ueluti oñdimus: Acerra Pompeius eē inqt Arā: q̄ ante mortuū poni solebat: in qua odores incen
 debant: & asserit alios dicere: Arculā esse thurariā. s. ubi thus reponēbāt. Patera poculū ē. Vir. in. ii. geor. Hic la
 ticis qualē pateris libamus & auro: & i æned. i. pleuitq; mero paterā. Dedit thura & uinū focis: thus & mez; flā
 mis iniecit. ET fibras bibētis: exta ouis fibras p extis posuit q̄ erat in bimatu: ea quoq; cremant. Vidimus:
 itidē dari flāmis. TT^o pia extra interstina. CANis obscna: turpis. TV^o pia & obscna iō dixit: qd̄ cū de mo
 re nō esset canē imolare: turpiora illa uidebant: q̄ in assiduo ulu nō erant: et̄ & illud addit: qd̄ in epulas nō ma
 stabat: & nouū illud sacrificii genus obscnu uidebat. TV^o ne flamē ait quētis cur noua: inuisitata. Vltima
 def causis: cur pter morē canis imolef. Quæstera: ego. s. illud a flāmie. PErcepe cām: rōnē huius rei. EST
 cās icariū: immolari canē p caniculā sidere. cuius exortu: ut Ply. inqt Accēdi solis uaporē q̄s ignorat. Cuius
 sideris effectus amplissimī in terra sentiunt. FERuēt maria exoriete eo fluctuāt in celis uina mouent stagna
 & reliq; mactat̄ igit̄ huic canis nulla alia rōne nisi q̄ cœlestis sideris nomē retinet. EST canis in cœlo. s. DI
 cunt icariū: ferūt eē canē icari: q̄ interfectus fuit: a pastoribus: E potō: qd̄ is dederat uino. Cuius filia erigōe la
 queo se suspēdit & canis se in anigrū puteū deiecit miserus Iuppiter cœlo locauit. Alii putant canē fuisse eu
 ropæ. Alii oriōis: sed hæc cumulatius ab Higino referunt. QVO sidere moto: cū mouet̄ in ipso ortu. TO
 ta tellus sint: ppignes: quos effudit. ET seges: p̄ripit: cū arefcat nimio calore. HIC canis imponit aræ: in mo
 las. PRO cane sidereo p ipso sidere. ET q̄re fiat: qua rōne immolef. NIL hēt nisi nomē: ut in cœlo fidus:
 ita hoc in terris aial canis uocat̄: & pp nomē canis cani mactat̄. CVM priami. tertio die a robigalibus. hoc ē
 pridie calēdas Maias idest Vltimo die Aprilis: erūt floralia: Veg; floralioq; celebritas transfer̄ in calēdas ma
 ias: cū sit pridie calen. sacrificandū uestæ & Apollini in palatio: in sacellis ab augusto cōsecratis: iūctis suis ædi
 bus. Templū enim apollinis: ut Tranquillus inqt: Ea pte palatinæ domus excitauit: quam fulmine ictam desi
 derari: adeo aruspices p̄nunciarent. ADdita porticus: cum bibliotheca latina: græcaq; quo loco iam senior.
 SAEpe ēt senatum habuit: decuriasq; iudicū recognouit. Sed de ea nos plura in tristibus diximus & de ue
 sta dicemus in sexto. CVM cōiunx titonia: aurora titoni uxor. RELicto fratre priami relicto titono laume
 dontis filio: sic priami fratre. Et erat hic locus de prauatus: cum ita legeretur.

¶ Cū phrygis assarici tritonia fratre relicto
 Sustulit immenso ter iubar orbe suum:
 Mille uenit uariis florum dea nexa coronis
 Scæna iocī morem liberioris habet:
 Exit & in maias festum Florale calendas
 Tūc repetā, nunc me grādus urget opus:
 ¶ Aufert Vesta diē, cognati uesta recepta ē
 Limine, sic iusti constituere senes:
 Phœbus hebet partē, uestæ pars altera cessit
 Quod superest illis tertius ipse tenet:

¶ PHRYGIS assarici: Licet poetis nō solū minuere
 & augere ut diximus: sed et̄ mutare uocabula. Vnde
 hic assaricū p Priamo accipiamus. necesse ē. Titho
 nus enim cuius uxor aurora ē fuit Laomedontis filius
 ac Priami frater. SVtulit ter iubar. iiii. calē. Maias
 docet Floralia celebrari nec nō & ineiue Maio de qui
 bus in sequēti libri latius tractabit. IOci liberioris
 Martialis: Nosses iocofæ dulce cū sacru floræ. Oui. in
 fra: Mater ades Floz; ludis celebrata iocosis. AVfert
 uesta diem: Vindicat sibi hunc diem Vesta sacrata
 in ædibus quas augustinus habuit in palatio & incen
 dio absumptas restituit: ut Vestaq; cæsareos inter sa
 crata penates. Fuit & in eaz; parte apollinis templū
 structum ab augusto & admirandis operibus exorna
 tum ut Iosephus tradit. Vnde illud est: Et cum Cæsara
 rea tu phæbe domestice uesta: Et illud: Scripta palati
 nus quæcūq; reponit apollo. Suetonius in augusto tē

ANT.
FAN.

Floralia,
 iiii. calē,
 maias.
 Vestæ fe
 stū. iiii. ca
 lēdas ma
 ias Apoll
 nis tēpiū i
 palatio.

plum apollinis in ea parte palatine domus excitauit quam fulmine ictam desiderari adeo aruspices p̄nuncia
 rent. Habitauit autem augustinus teste eodem Suetonio primo iuxta forum Romanum. Postea in palatio ubi
 exornauit ædem apollinis porticibus & bibliotheca latina græcaq; in qua fuisse colonum apollinis constat. I.
 pedum dubium ære nobiliorem an pulchritudine Habuit idem templum cortinas aureas quas augustinus cō
 flatis omnibus argenteis statuis sibi positis deo dicauit item Lychnum pensilem arboris modo mala ferentis
 lucentem quam alexander ut inquit Plinius cæperat expugnatione thebarum. COgnati: augusti: ut ortus ab
 ænea tangit cognata sacerdos numina cognatum uesta tuere caput.

augusti
 ædes in
 palatio.

¶ CVM phrygis assarici titonia fratre relicto: & omnibus constat titonum non fuisse fratrem assarici. sed
 priami Assaracus. n fuit filius trois & frater illi: & patrus Laomedontis: ex quo priamus et titonus nati sunt.
 Nos ita locum emendauimus Cum priami coniunx titonia fratre relicto. TER sustulit eleuauit. immenso
 orbe. Iubar: splendorem suū. nisi referas ad lucifeg; ut illud Vir. It portis iubar exortos: sed hoc in primo dixi
 mus. id nūc dicit tertio die a robigalibus. VENit dea floz; flora ipsa. NEXa: coronata. VARIis coronis: ua
 riorum florum fertis. SCœna: theatrum ubi scœna est de quo superius. HAbet morem icci liberioris. la
 sciuiæ licentioris. quæ referetur in ipsis ludis. de quo in sequenti libro dicetur. FESTum florale exit in calen
 das Maias differtur in sequentem diem. nam propter consecrata ab Augusto sacella. Apollini. & uestæ sacri
 ficatur. Tunc. eum de calendis maiis agam. REPETam. floralia ipsa. NVNC urget. cogit me. Grandius.
 maius opus. nam maiora numina Apollinis. & uestæ. quam floræ. VESTA est recepta lamine cognati
 in ædibus Augusti palatinis. ubi est illi sacellum consecratum. COGNATAm domum iuliam uestæ dicit:

PAV.
MAR

quod ostendimus in superiore libro: SIC constituere iusti senes: iustus senatus: nam consecratis locus ex se natus autoritate. PHœbus habet partem: cum eius templum occupet partem palatinæ domus. ALTeras hæc secunda pars. CESSit uestæ: nam & partem ædium eius tēplum occupat. IPse tertius: Augustus. TERTIUS quod superest illis: eam ædium partem: quam duo illa templa non occupant.

ANT.

FAN.

Laurus in palatio unum triumphantes Augusti non dubitamus plures fuisse lauros & inter coronabatur Quercus media Fanum foratunæ coloniæ Augusti frequenter. Fani brevis descriptio: & laus:

Porte fanensis inscriptio antiquissima.

PAV.

MAR.

ESTATE palatinæ laurus prætexta: quercus Stet domus: Nata est Laurus eo die quo natus est Augustus in palatio ut autor est Seruius: unde triumphantes coronari consueverunt. Sed ante ianuam ædium Augusti non dubitamus plures fuisse lauros & inter coronabatur Quercus media Fanum foratunæ coloniæ Augusti frequenter. Fani brevis descriptio: & laus: **ESTATE** quasi æternæ estote. LAurus & quercus prætexta: ornata & cincta hinc inde lauris: aut prætexta coronis. Erat enim quercus illa palatina: cum lauris ante fores ædium Augusti in meta. Ante fores stabis mediâque tuebere quercum Et in tristibus de ea domo. Et iouis hæc dixi domus est: quod ut eē putarem: Augusturium menti querna corona dabat. Et postea cur tamen apposita uelatur ianua lauro. CINGit & Augustas arbor opaca comas. An quia perpetuos meruit domus ista triumphos. An quia laucadio semper amata deo. Ipsa ne quod festa est an quod facit omnia festa. Quam tribuit terris: pacis an ista nota est. Utque uiret laurus semper: nec frōde caduca Carpitur: æternum sic habet illa decus: & reliqua: Stet domus: perpetua sit. VNA domus habet tres æternos deos: Augustum Apollinem: Vestam.

Stete palatinæ laurus prætexta: quercus: Stet domus: æternos tres habet una deos.

Finis interpretationis quarti libri.

INTERPRETATIONES QVINTI LIBRI PER ANTO. FAN. ET PAV. MAR. POETAS CLARISSIMOS LAV.

VAERItis unde putē maio data noīa mēsi: De huius mēsis noīe magna dissensio ē iter au-
tores teste Macro. Cū qdā putēt a maiorib⁹ Maiū noīatū ut diximus in prio huius opis libro
Nōnulli maiū deū apud tuisculanos Iouē eē atq; inde ad romanos trāsisse cōmemorēt. Cin-
gius a Maia dictū existimauit uxore Vulcani: cui flamē vulcaualis calēdis maiis rē diuinā fa-
ciebat. Licet Pīso eā maiestātē nō maiāz uoluerit

ANT.
FAN.
Maii
nomen

VAERiūs un̄ putē ma-
io data noīa mensi.
Non satis est liq̄do co-
gnita causa mihi.
Ut stat & incertus q̄
sit tibi nescit eundem
Cum uidet ex omni
parte uiator iter:
Sic quia posse datur

appellari. Alii (ut scribit Plutar. i Numa) a Maia
mīse Mercurii 'Maio nom̄ iditū' putāt q; hoc mē-
se mercatores oēs maiāz pariter & mercurio sa-
cificarent: quorū alteri hoc est mercurio idibus
maiis aedes dedicata est autore Festo: quem deū
qdā eo die natū uolūt ut Maiāz mercuriū creatū
idus. Alii affirmāt maiā q; hoc mēse colebat ter-
rā eē sic dictā a magnitudine cui Corneli⁹ labeo
scripsit ut Mac. refert aedē calē. maiis eē dedicatā
eādēq; eē bonā deā & faunā opē ac fatuā dici. Bo-
nā q; oīum nobis ad uictū bonoz eā ē. Faunam
q; oīum animātū fauet. Opē q; ei⁹ auxilio uita
cōstet. Fatuā a fando. Vñ i sacris ei mercurius iū-
gebat: q; a uox nascēti hoī terrā contactu daf. In-
fantes. n. ptu editi nō prius uocē edūt q̄ attigerit
terrā Qui. autē hoc loco aliā qdā opinionē affert
putatiū a maiestate maio datū esse uocabulū q; a
magnitudine dicta ē autore Festo q; et docet ma-
ium lingua oscamessiū appellatū. LIQ̄uido: ma-

diuerſas reddere causas

Quo ferat ignoro / copiaq; ipsa nocet:
Dicite quæ fontes aganippidos hippocrenes
Grata medusei signa tenetis equi:

nifeste. In o terminat id aduerbiū ut falso. COPIAq; ipa nocet: Multitudo causaz facit ut hæreā sicuti uiator
iterdū ubi puenit ad triuia uel q̄d triuia. DICite q; fon. &c. Bñ i re difficili musaz q̄rit auxiliū q; ut diximus a non
nullis putatur iouis & mēoria filia: dñr q; mō Pierides a pieria ubi natae sūt quīs qdā secūdū fabulas aliter tra-
dāt. Modo heliconiades ab helicone: mō Hespīades a Thespīs oppido Boetiā. Modo Hippocrenides a pos-
tis hippocrinis eiūsdē regiōis fonte ut a libetro q; locus ē thraciāz libetrides. itē castalides a fonte castalio & aga-
nippides ab aganipe quē fontē eē i boetia musis sacru dicūt. Vñ illud ē luue. Cū desertis aganippes uallibus
esuriēs migraret i atria chilo. Is fons ab equo pegaso nomē traxit quē admodū & hippocrene. nota est fabula.

Musarum
nomina

VAERitis unde putē maio data noīa mēsi. Maiū Romulus tertiu poluit: de cuius noīe iter autores
lata dissensio ē. Nā Fului⁹ nobilior i factis: quos i aede Hercu: & musaz Romulū posuit postq; po-
pulū i maiores iunioresq; diuisit altero ps cōsilio: altera arms rep. tuere ē i honorē utriusq; partis
hūc maiū sequētē iuniū uocasse. Sūt q; hūc mēsem ad n̄ os fastos a thusculanis trāsisse cōmemorēt.

PAV.
MAR.

Apud qd̄ nūc quoq; uocat de⁹ maiū q; ē iuppiter a magnitudine. s. & maiestate dictus. Cigi⁹ mēse putat noīa-
tū a Maia: quā uulcani uxore dicit. Argumētū q; utiq; qd̄ flamē uulcanalis calē. ma. hūc deā rē diuinā facit. Sed
Pīso uxore Vulcani maiestā nō maiā dicit uocari. Cōtēdūt alii maiā Mercurii matrē mēsi nomē dedisse. Hinc
maxie pbātes. qd̄ hoc mēse: mercatores oēs maiāz piter: mercurioq; sacrificāt. Affirmāt qdā: qbus Corneli⁹ la-
beo cōsentit hāc maiā: cui mēsi maiores diuina celebrātes terrā eē: hoc adeptū nomē a magnitudine. Sicut &
mī magna i sacris uocat: assertionēq; existimatiōis suā et hinc colligūt: quos sus pgnās ei mactat q; hostia ē p
pria terrā: & Mercuriū iō illi i sacris adiūgi dicūt: q; a uox nascēti hoī terrā cōtactu daf. Scimus aut mercuriū
uocis & sermōis potētē autor ē Corneli⁹ labeo: hūc maiā. i. terrā aedē calē. maiis dedicatā sub noīe bonā
deā & eādē eē bonā eā & terrā: ex ipso ritu occultiore sacroz doceri posse cōfirmat sed de bōa dea paulo ife-
rius dicēt. Hæc ex Theodosio. Plutar. maiū a maiā uocari asserit. q; Mercurio sacer sit: & subdit iuniū uero an-
ni tpe. Sūt etq; hosce ab ætate maiore & iuniore cognōatos dicāt. Poeta at de origine mēsis dubiū se eē oñdit
pp causaz copiā. q; sese offert. Quare a musis peti: certior cā referat. **Q**VAEritis unde a q; cā. **P**Vtē: ego
DAta noīa maio mēsi: q; rōne Romulus tertio loco a se mēsem istitutū maiū noīauerit. **C**AUsa: ipsius no-
minis. **N**ON sa. li. nō satis apte & dilucide. **E**ST cog. mi. q; nescio uerissimā cām. **V**T uiator cū uidet iter ex
oi pte: sicut ille q; i itinere ē: cū appulerit cōpitis: ubi plures simul uia cōueniūt. **S**Tat: heret: uel subsistit. **E**T
incertus: dubi⁹. **Q**VA sit eūdū: qd̄ iter teneat. **S**IC ego ignoro q; ferat: q̄si quā potissimū opionē seq̄r: & quā
ueteriorē eē cām dicā. **Q**Via daf posse reddere diuerſas cas. posse afferre uarias hui⁹ noīs rōnes. **E**T ipsa: co-
no. q; reddit me dubiū: & alio loco iopen me copia fecit. **D**ICite uos. s. musaz. **Q**VAE tenetis fontes aga-
nippidos hippocrines: fontē pegasū in elycone. **V**ez ifra uerticē a crochorynthi pyrenē fontē adesse iquit
Strabo. & famā eē equū pegasū: cū potaret eo i loco a Bellorophōte dephēsū fuisse. Alatū in qua caballū e Me-
dusæ ceruice & de gorgōis execto gutture psiliētē. **V**ulgatū ē et caballinū i elyconē fontē erupisse: cū subitam
ibi rupē feriret ungula. **H**æc ille. **H**ūc ergo fontē in elycone. aganippē multi uocauerē ex ætā q; ē ualde: &
iōsoo equ⁹: q̄si ppria sit eg. hoc ē ab equo fact⁹: dñt et aganippis aganippidos. ut hoc i loco: & aganippe aga-
nippes. **I**uue. cū de fertis aganippes Vallib⁹ esuriēs migraret i atria chilo. Appellauerūt et ipm fontē hippocrinē

nam hippos equus: crine fons. Verū uolūt alii hippocrinē alterū ab aganippe fontē eē in boetia: sed ob ipsum nomē datū eē locū poetis: ut pro pegaseo hippocrinē dicerēt. Poeta utrūq; per abundantiam dixit. Dicite uos musæ: q̄ tenetis fontes fontis caballini: fontē pegaseū in elycone. **GR**Ata signa: uestigia. **EQVI** medusei e sanguine medusæ nati: ut signa monumēta equi: quo ungula terram effodiente erupit aqua.

ANT. **EQV**Arum polyhimnia cœpit Prima: hæc mu
FAN. sa iterdū polymnia dī iterptat q̄ multa memoria
Polym ferturq; agriculturā iuenisse. Vñ rei uetustissimæ
nia narrationē recte huic tribuit. Nihil. n. est antiquus
elemētōz: cōfusiōe q̄ dī chaos uñ polymnia exor
diū sumit ut ondat maii nomē a maiestate deductū
Eadē musa ut hoc loco ēt polyhimnia dī cū græci
eā polyhimniam uocent a multa laude uel cantu.

TRIA corpora: atqui elemēta nō tria sed q̄tuor
sūt in quæ digestū ē antiquissimū chaos. Sed sūt qui
cœli noīe aerē & ætherē cōplectūtur: ut **Oui.** hoc
loco. Itē **Vir.** ut Principio cœlū ac terras cāposq; li
quētes. **IN** nouas spēs: in elementa q̄ sunt mēbra
antiquæ cōfusiōis uel i formas. **NEC** cætera phœ
bo sidera cedebāt: inferiora p̄stātoribus nullūz ho
norē & reuerētiā exhibebant. **OC**eano: cui ce
dēdū erat ut parēti **Nā & Home.** ait oceanōte the
on genesin. Et **Virgi.** Oceanū patrē regz. **Thetis:**
Achillis matrē hic accipias necesse est ut ostendit
quātitas sy labarū. Et non est dearū infima quāuis
nupserit **Peleo.** **COR**pora legitimis impositere tho
ris: iūcti sūt legitimo m̄rimonio. **Vult.** n. reuerētiāz
nupsisse honori & maiestātē eē honoris ac reuerē
tiæ filiā. **Is.** n. cēset oīum maximus quē oēs hono
re ac reuerētiā p̄sequuntur. Vñ illud est: **Maiestas**
cōuenit ipsa deo: **Syllius** de **Hānibale** tot bellis q̄
fita utro tot cædibus armat **Maiestas** æterna ducē
Valerius maxi. **Maiestātē** eē iquit lōgū ac beatum
honorē sine onere. Ea recte mūdū uniuersum tem
perare dī: qm̄ sine maiestate salui eē nō possumus. **Quare** **Persæ** nō pie solū ut ait. **Q.** **Curtius** sed ēt pruden
ter reges suos iter deos coluerit: intelligētes maiestātē i perii salutis eē tutelā: cuius p̄ntia & pudorē facit & metu
quo i probi coerētur. **Hic** illa ad priamū **Helenæ** uerba sūt: **O** metuēde mihi semp: sempq; tremēdæ chare p̄
Sed timoris duplex ē spēs ut inq̄t **Arist.** **Vna** cū reuerētiā & pudore qua utūtur ad p̄res modesti filii & ciues
bonis morib⁹ p̄diti ad eos qbus cū beniuolētia gubernātur. **Altera** cū inimiciā & odio q̄lis ē serui ad dños &
cuius ad tyrānos. **Sciēdū** maiestātē a magnitudinē nomē accepisse autore **Festo** q̄ cū sit uti diximus saluberrī
ma iure grāuorib⁹ penis afficiūtur q̄ læserit maiestātē. **MED**io olympo: q̄ eminētiōr loc⁹ decuit maiestātē.

DISSENsera deæ: musæ fuere iter se dissentietes nā illud ab alia dicebat. **PR**ima quæ: ante alias. **Po**
lymnia cœpit: loq. **l.** **ALL**æ: musæ. **SIL**ē: ea loquē: e. **ET** notāt dicta mēte: itēte. n. audiūt. **Polymnia** musæ
una ita dicta ut **Diodo.** q̄ tāta suauitate poetas reddit gloria imortales. **Aliq** dictā putāt. a poly multū: & mnia
mēoria: & p̄esse rhetorib⁹: qbus opus ē multa mēoria. **Aliq** dictā uolūt a poly multū: & himnos laudatio: q̄
laudationib⁹ p̄sit: & scribūt polymnia: ut apud **Horat.** Si neq; tibias euterpe cohibet nec polyhimnia: & i hoc
quoq; uersu polyhimnia legūt. **Post** chaos ut primū: polymnia illud his uerbis asserere cōtēdit: maiū mēse
a maiestate dictū: nā cū ab initio post diuisum: digestūq; chaos nulla hēret rō: aut ætatis: aut dignitatis & inho
norati ab aliis eēt deoz p̄cipes. **Nata** est maiestas hæsitq; primū saturno. **Deinde** ioui eaq; fecit: ut superiores
ab inferiorib⁹ ueneratētur: eiusq; numine factū ē: ut i terris quoq; p̄sonag: ætatis ac dignitas rō hēat. **Illi** igif ob
numinis magnitudinē: mēse m hūc ueteres cōsecrauerē. **Post** chaos post illā rerū ab initio cōfusam unitatez:

VT primū data sūt mūdo tria corpora: digestū illud chaos i elemētōz ordinē. **Hoc** in loco tria corpora dixit: &
in p̄rio **Lucidus** hic aer & q̄ tria corpora restāt ignis aq̄ & tellus unus acerū erat. **Quattuor** corpora demōstrauit
nūc hæc tria ita intelligas. **Tellurē:** aquā aera qm̄ ignis cum cœlo altius euolauit. **ET** om. op. q̄st oīs materia.
REcessit in nouas spēs: in nouas formas. **TER**ra subsedit: de p̄ssa ē. **SVO** pōdere. grauitate sua. **Sic.** n. in
met. inq̄t & p̄ssa ē grauitate sua: circūfluus humor ultima possedit. **ET** tra. æquo. maria ipsas aq̄s. **AT** le. tu.
cœ. hoc ē æthera: ubi ē elemētū ignis. **IN** sum. lo. ut in meta. sūmaq; locū sibi legit in arce. **Sol** quoq; cū stellis
retētus nulla grauitate: cū in imo nullo pondere densioris molis p̄silius teneretur exiliit ex chaos: & altiora cum
cœlo petiuit. **ET** uos o eq lunares: q̄ biā lunæ agitis. **Exiliistis:** & ad supiora quoq; ascēdistis. **Sed** terra diu
nō cedebat cœlo: nō reuerēbat cœlū: cū se inferiorē illo nō existimaret. **SYD**era cætera nō cedebāt phœbo
cætera stellæ soli tanq̄ lucidiori: ac digniori: cedere nolēbant. **Oīs** honor: oīs dignitas. **ERAT** par: q̄ nulla
erat discretio p̄sonag: & dignitas. **Sæpe** aliq; de⁹ de media plebe: de uulgari multitudine. & in met. **Plebs** ha
bitat diuersa locis. **Est** ausus o saturne sedere in folio q̄ tu tenebas: sine ulla regis reuerētiā plebei audebant

Maiestas
oēm mun
dū tēpe
rat

Timoris
duplex
species
Maiestas
un̄ dicta

PAV.
MAR.

Diffensere deæ: quarum polymnia cœpit
Prima silent alia: dicta q; mente notant:
Post chaos: ut primū data sūt tria corpora mūdo
Inq; nouas species omne recessit opus:
Pondere terra suo subsedit & æquora traxit
At cœlum leuitas in loca summa tulit:
Sol quoq; cum stellis nulla grauitate retētus
Et uos lunares exiliistis equi:
Sed neq; terra diu cœlo: nec cætera phœbo
Sidera cedebant: par erat omnis honos:
Sæpe aliquis folio: quod tu saturne tenebas
Ausus de media plebe sedere deus.
Et latus oceano quisq; deus aduena iunxit:
Et thetis extremo sæpe recepta loco est:
Donec honor placidoq; decēs reuerentia uultu
Corpora legitimis impositere thoris:
Hinc fata maiestas: quæ mūdum tēperat oēm
Quæq; die partu est edita magna fuit:
Nec mora cum sedit medio sublimisolympo

regali infidere fella. Et quisq̄ deus aduena: aliū de adueniēs. **IVN**xit la. ocea. ausus est sedere p̄pe oceanū: deo rū oīum parētēs: ut sup̄ius diximus. **ET** themis: q̄ fuit soror saturni: qua dicit̄ diuinādi artē: sacra: cultusq̄ deo rū itroduxisse. Ea q̄ ad bñ uiuēdū: & pacē p̄tinēt oīd̄isse. **A**pollo qd̄ tradit̄: cū eēt r̄sa daturus themin cōsu lere solitus: tanq̄ diuinādi artis iuētricē. **S**Aepe ēt recepta ultimo loco: cū nemo eēt: qui eā reuertēret: & ce deret. **A**liqui legūt: **E**t thetis extremo: & uersus nō stare: nā illud ys. lōgū est: ut apud Vir. in geor. **T**e q̄ sibi ge nerum thetis emat oibus undis: posses legere extremo & thetis saepe recepta loco: & itelligas de uxore **O**cea ni: de qua superius diximus. **D**onec honor: ita in honorati erāt dii. **D**ONec: usq̄ quo. **H**ONor dignitas. **E**T **R**euerētia dicēs: decora. **V**VLtu placido: benigno. **I**MPosuere: collocauere. **C**ORpa: deo: ip̄sog: & herou. **T**HORis leg. qui eēt illis lege cōstituti. **H**INC: ex honore & reuerētia. **S**A **T**A ma: q̄ a magnitudi ne dī. ut **P**ōp. inqt est. n. ipsa āplitudo dignitatis maiestas clarog: uirog: sine tribunaliū fastigio: ut inqt Val. sine apparitog: ministerio: potēs im āplitudine sua obtinēda. **G**rato. n. & iocūdo itroitu aīs hoīum illabif̄ admira tiōis p̄tēxia uelata: quā recte q̄s dixerit lōgū & beatū honorē eē. **Q**VAE maiestas. **T**EMperat: regit & mo derat. **M**VN dū oēm: cū oīa illi succubāt: & eius arbitrio agātur. **E**T qua die ē edita partu: q̄st̄ & ab initio cū primū nata ē. **F**Vit magna: & cæteris numinibus maior. inde a magnitudine nomē sortita ē. **N**EC mo ra cōsedid̄ sublimis: excelsa. **M**EDio olympo: in altiore coeli parte ut cū eēt re: ita & loco cæteris eminētior.

Aurea purpureo conspicienda sinu
 Confedere simul pudor & metus: oē uideres
 Numen ad hāc uultus cōposuisse suos:
 Protinus intrauit mētes suspectus honorum
 Fit prætium dignis: nec sibi quisq̄ placet:
 Hic status in cælo multos permāsit in annos
 Dum senior fatīs excidit arce deus:
 Terra feros partus (imania mōstra) gigātes
 Edidit, aufuros in iouis ire domum:
 Mille manus illis dedit & p̄ crurib⁹ angues
 Atq; ait, in magnos arma mouete deos:
 Extruere hī mōtes ad sidera summa parabāt
 Et magnū bello sollicitare iouem:
 Fulmina de cœli iaculatus iuppiter arce.
 Vertit in autores pondera uasta suos:
 His bene maiestas armis defensa deorum
 Restat: & ex illo tempore culta manet:

CPVVR pureo sinu. q̄ nō oibus olim cōcessum ē uti purpura ut diximus q̄ cōfert aliqd̄ maiestati. Ad hāc uultus cōposuisse: qm̄ hī q̄bus in est maiestas oīum in se ora cōuertūt. **S**V Spectus honoz: nō despectus ut antea cū nulla honoris ratio haberef. **N**EC sibi quis q̄ placet **N**ullus deoz: tātū sibi tribuit ut dedignef̄ ho nore p̄sequi aliū maiori dignitate p̄stātem. **S**ENior deus Saturnus quē iuppiter regno eiecit. **I**s deus dicit̄ **P**luuiarū. **V**n̄ fingit̄ senex quia senes semp gelidi sunt cuius sacra quæ saturnalia uocātur multis sæculis p̄ce dūt romanæ urbis ætatē autore **M**acro. in quibus hu miliores potētioribus cæteras dono dare cōsuerunt quia cādēlis pauperes locupletes cæreis utebātur. **H**u ic deo apto capite immolabāt qm̄ a romāis ueritatis deus habebat q̄ occultari neq̄ cū cæteris fere diis cæ lestibus immolātes uelaretur. **L**icet quidā putauerint Saturnū eē terrestre & subterraneū deū: quo regnāte ferūt ætatē aureā fuisse: licet eam **H**omerus (ut ait **P**la to) designauerit in cyclopibus quos inquit post diluui um uixisse in speluncis fructibus sponte nascentibus. **T**ERra feres partus immania mōstra gigātes edidit **P**ost eiectū Saturnū nati sunt gigātes qui ausi sunt le dere maiestātē & ioui bellū inferre. **P**RO **C**ruribus angues: quia poætæ fabulantur gigātes fuisse pedib⁹ serpētinis. **P**ONdera uasta: **P**eliū: **O**ssam & olympū.

ANT.
FAN.

Saturnus
cælo eie-
ctus

Gigantes
nati.

PAV.
MAR.

CAVrea con. spectabilis & armirāda. **S**INV p̄rpureo: ueste purpurea q̄ qd̄ magistratus summos dicebat & q̄ semp magni fuit apud ueteres: & de purpureo colore **P**ly. inqt **C**olor hic p̄ maiestate pueritiæ ē. **D**istin guit ab egte curiā **D**iis aduocat̄ placādīs. **O**ēm q̄ illuminat uestē in triūphali miscef̄ auro. **P**VDOR & mo tus simul confedere: cum ipsa maiestate: q̄ duo faciūt abhorrere ab oī turpitudinis nota. **V**IDERes: uidere tu potuisses. **O**MNE numē. oīs deos. **C**OMposuisse. **S**VOS uultus ad hāc ut solū ipsam maiestātē cōtēpla rēf̄ & ituerēf̄. **P**ROtin⁹. stati. **S**V Spect⁹ honoris itrauit mētes. cū pri⁹ nulla rō haberef̄ honoris: nūc obser uata maiestate honoris sui suspectus cœpit oēs. **F**IT præ. di q̄st̄ dignitas eē cœpit in p̄tio & qui digniores erāt plus existimabātur. **N**EC hui⁹ placet sibi: habebātur inquit in prætio digniores nō ut quisq̄ placeret sibi ip si sed ut placeret aliis nā tum demū pluris existimabaf̄ dignior cū aliis placeret. **H**IC status pmāsit. p̄seuera uit. **I**N **C**œlo in annos multos regnāte. n. saturno. pro maiestatis āplitudine. habita est rō dignitatis. **D**VM deus senior usq̄ quo saturnus. **E**xcidit arce eiectus est e regno cœlesti & ab ioue filio pulsus. **F**atis fatali ne cessitudine. **T**ERra feros partus post eiectū ab ioue saturnū terra gigātes peperit qui ausi sunt extructis mō tib⁹ diis bellū inferre sed ab ioue fusi sūt. **T**ERra edī. pepit. **F**ERos feroces & crudeles ptus hoc ē ip̄os gigā tes. **M**ONstra im. magna & crudelia. **A**Vsuros q̄ olim auderēt. **I**RE in iouis do oppugnare cœlū. **D**Edit il. gi. **M**ILLE ma. p̄pea q̄ briareus & alii erāt q̄ hēbāt cētū māus. **E**T pro. an qm̄ hēbāt pedes serpētinos. **A**T q̄ ait. terra mouete arma i magnos deos. inferatis bellū diis. **H**IPa. ex. mon. peliō. ossam olympū de q̄bus in primo li. diximus. **A**D si. sum. usq̄ in cœlū. ut illuc p̄ extructos mōtes ascēderēt. **E**T solli. anxīū & sollicituz reddere. **I**OUē ma. bel. illū. n. uolebāt sup̄ius detrudere regnis. **V**ERū fuere titanes de q̄bus in q̄rto diximus cū q̄b⁹ bellū gestū ē poætæ gigātes finxere. **I**VPpiter ia. ful. intorq̄ns fulmina q̄ ipsi ioui assignant. **D**E ar. cœ. de æthere sup̄iore. **V**ERtit: euertit. **V**Asta pon. uastos mōtes. **I**N au. su. in eos: qui p̄ oppugnando cœlo cōstruxerāt. **H**IS ar. io. s. his fulminibus. **M**Aiestas deo. est. be. de. q̄ cā iuppiter ab omni discrimine uēdica **R**EStat. supat. **E**t ex illo tpe ab extinctis gigantibus: **M**ANet culta nā colitur & obseruatur ab omnibus.

ANT. **CASSI**det inde ioui: Post uictos gigātes satis est ioui sola maiestas neq; armis opus est ad impium retinēdū
FAN. cū cæteri deoz uolētes ac sua spē cædāt iouis maiestas. **ET** numa: Cui nemo bellū itulit. **CO**mes pue-
 Maieſtas ris: Hi et nō ignobiles ac bonæ idolis maiestate nō carēt. Vñ illud ē Plynii color hic p maiestate pueritiæ est
 iouis **ILLA** da. fa. com. Cōsules & cæteros magistratus uenerabiles reddit. **ALTA** triūphat Affidet triūphātibus,
 custos post uictoriā. **CLIO**: Hæc muſa a gloria nomē accepit a qua iuuetā hīſtoriā dicūt. Cōſtat aut accēdi nos ad
 Clio ſtudia famæ deſiderio. Thalia uero a thallin hoc ē germinādo dictā ē q̄a nihil magis germinat q̄ doctrina cui
 Thalia muſa ferēdagz arbogz iuētio tribuit. Sane thalia mu-
 Vrania ſa ē thalia unā cheritū. Differūt accētū & ſcriptura ut
 nōnulli uolūt quīs qdā aliter ſentiāt. **VRANIE**. Muſa
 q̄ celeſtis iſterp̄taſ ac Linū dī genuiſſe & ē græca decli-
 natio ne claudicet uerſus quīs ſi urania legeris ſuſtēta-
 ri pōt cæſura ut mittit hypmeſtra. Huic aſtologiæ da-
 tur inuētio. **MAGNA** fuit quōdā ca. re. cani: ſeneſtus
 quā loue. ſacrā uocat nuſq; terraz honoratiōē locum
 hūit q̄ apud lacedæmonios ut iuſtinus refert idq; **LY-**
 curgi legibus: q̄ maximū honorē nō diuitū & potētū;
 ſed p gradu ætatis ſenū eē uoluit: quē morēm. deinde
 romāi acceperūt ut. **A. Gel.** ſcribit apud quos maiores
 natu a minoribus colebātur ad deoz ppe ac parētū;
 uicē atq; oī in loco inq; oī ſpecie honores priores po-
 tioreſq; habebātur a conuiuioq; ſeniores a minoribus
 domū reducebātur. Sed poſtq; ioboles ut idē inquit ci-
 uitati neceſſaria uiſa ē & ad plē populū frequentatē p-
 miis atq; iuſtamētis opus fuit tū antelati ſūt q̄buſdam
 i rebus q̄ uxores quiq; liberos hērent ſenioribus neq;
 liberos neq; uxores hntib⁹. **Plutar.** autor ē publicolaz
 cū **Lucretiū** **Lucretiæ** patrē collegā ſibi ſubrogatſet ei
 qd̄ ſenior eſſet priō loco ceſſiſſe ac faſces tradidiſſe:
 eūq; honorē poſtea ſenibus ſemp̄ habitum. Eoſdē &
Chlio lacedæmonius honorādos monuit teſte **Laer-**
 tio & **Pytagoras** **Sami⁹** q̄ qd̄ tpe pcederet id honora-
 bilius exiſtimādū cēſuit ſicuti occaſu ortū i ſæculo pri-
 cipiū ſine. In uita generationē corruptiōē. Idē & deos
 in honore ſemidæis docuit pferēdos: hoībuſq; hero-
 as ac parētes hoībus cæteris. In ſuo p̄cio: in ppria ue-
 neratione & ætati congrua. **PRO** diis ſuis: pro deſenſione patriæ ac deorum eius.

Senectuti
olī honor
habitus

Honor
habitus
 his qui
 uxores
 & liberos
 habuiſſēt

PAV.
MAR:

CINDE. ex illo. **AS**ſidet io. apud iouē ſedet & facit ut illū oēs reuerēanf. **FID**iſſima tu. ē io. ppea qd̄ ab eo
 nō diſcedit: ut illū ſeruet in ſua dignitate. **ET** p̄ſtat ſceptra tenēda p̄ſtat impium. **IOVI** ſine ui: nā non puim
 & tyrānidē impat: ſed facit maiestas ut dii cæteri ſua spē ioui parēat: t̄q; digniori. **VENIT** & in terras: & ha-
 ſit regib⁹: & heroib⁹: fecitq; eos ab aliis obſeruari. **ROMULUS** & **numa**: q̄ fuere primi reges romanoz. **CO-**
 luerūt illā: maiestatē ut eēt: & hērent cæteris digniores. **MOX** alii. reges & p̄ceres. **QVI**ſq; ſuo tpe. coluit
 illā. **ILLA** tueſ: ſuſtētat. **PATRES** & m̄ſeſi ſuo honore q̄ſi facit: ut hēat rō genituræ & ætatis: ut filii: paren-
 tes ut iuuenes eos: q̄ maiores nati ſūt reuerēanf. **ILLA** maiestas. **VENIT** comes pueris & i uirginib⁹. Nā hæ-
 ret illis q̄ p̄ſtatiōes erūt idols. **ILLA** cōmēdat datos faſces: hoc ē cōſularē dignitatē: facit ut cōſules a populo
 nenerēt. **ET** ebur curule eburneā & cōſpicuā ſignis curulē ſellā: de q̄ in priō li. diximus. Sed ē hic denoiatio
 nā qd̄ tenet p eo qd̄ tenet. **Curulē**. n. ſellā p ipſis edilib⁹. **ET** cōſulū ēi erat eburnea ſella. **ILLA**: maiestas. **AL-**
 ta ſublimis triūphat **Eq̄s** coronatis: hoc ē. hæret et ducib⁹: & i peratorib⁹ triūphātib⁹ curū coronato. **POLY-**
 hymnia finierāt uoces: nā haſten⁹ & de maiestate loquuta ē: ut illud aſſerere uidereſ **Maiū** mēſe a maiestate
 denoiatū. **CLIO** & thalia ſcita curuz lyræ. q̄ſi docta reſonare lyrā. **PRO**barūt: dicta polyhymniæ. **CLIO**:
 muſa dicta a κλειος: qd̄ ē gloria q̄ ex poetaz laudib⁹ oriſ. **Thalia** a θαλασσα: quod ē uireo: ſeu germino: qm̄
 i lōgū tps poetaz laus parta uireſcat. **Excipit** uraniæ: ſuſcipit illa cām agēdā & ſubſequuta ē ſtati polyhymniæ
 ſermonē. **Vir.** Tūc ſic excepit regia luno. **CVN**ctæ: cæteræ muſæ. **FECERE** ſilētia: ſiluerūt loquēte illa q̄ dicta
 ē urania ab οὐρανός. i. a cœlo q̄ uiros eruditos i cœlū tulit. **ET** nulla uox pōt audiri niſi illa. nā ſilētib⁹ cæ-
 teris ſola uox illius audiebat. **MAGNA** fuit quōdā: oñdit uraniā maiū dictū a maiorib⁹: hoc ē ſenib⁹ cū maxima
 hēret illis reuerētia. **Et** ex **Licurgi** legib⁹ illud apud lacedæmonios ſp ſeruatū ut ſeniorē oēs reuerēt: & mino-
 res natu maiorib⁹ ſp cederēt. Sic & i urbe roma rō ætatis ē hita ab initio & **ROMULUS** ipſe multitudinē i iuue-
 nes & ſenes diuiſit ut altera ps armis: altera cōſilio rēp. uerēſ. A maiorib⁹ igiſ maiū. A iuniorib⁹ iunū nūcu
 pauit. **MAGNA** reuerētia fuit quōdā capitis cani magnope olī caput canū hoc ē ſenilē ætatē cæteri reuerēbātur
ET ru. ſe. q̄ ſenilē ætatē idicat. nā ob defectū ſanguinis q̄ ē i ſenib⁹ ſit frōs & facies ipa rugoſa. **ER** at i ſuo p̄tio
 q̄ tāta apud romāos q̄ apud lacedæmōios ea ætas cæteris p̄ferebat. **I**uuenes ge. ma. op⁹. gerebāt arma & p
 p̄riā pugnabāt. **BELLA** aiōſa: q̄ſi cū laude fortitudinis & magnanimitatis. **ET** ade. i ſta. q̄ſi firmi i acie ut a ſi-
 gnis nūq; diſcederēt nec hoſtib⁹ tergauerēt. **PRO** diis ſuis p deſenſiōē p̄riæ & deoz ſuoz. **VIRIBUS** illa

Aſſidet inde iouī iouis eſt ſidiſſima custos:
Et præſtat ſine ui ſceptra tenere iouī:
Venit & in terras coluerūt romulus illam
Et numa mox alii tempore quīſq; ſuo:
Illā patres in honore pio matreſq; tuetur:
Illā comes pueris: uirginib⁹q; uenit:
Illā datos faſces commendat eburq; curule.
Illā coronatis alta triumphat equis:
Finierat uoces polyhymnia dicta p̄barunt
Clioq; & curuz ſcita thalia lyræ:
Excipit uraniæ fecere ſilētia cunctæ.
Et uox audiri nulla niſi illa poteſt:
Magna fuit capitis quōdam reuerētia cani
Inq; ſuo precio ruga ſenilis erat:
Martis opus iuuenes aiōſaq; bella gerebant.
Et pro diis aderat in ſtatione ſuis:
Viribus illē minor nec habēdis utilis armis
Conſilio patriæ ſape ferebat opem:
Nec niſi poſt annos patuit nunc curia ſeros